

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2014

VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 17. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/3/- vrácený Senátem
2. Návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/5/- vrácený Senátem
3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/4/- vrácený Senátem
4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 173/4/- vrácený Senátem
5. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jaroslava Faltýnka a Jiřího Junka na vydání zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě /sněmovní tisk 242/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 252/ - druhé čtení

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 253/ - druhé čtení
8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 251/ - druhé čtení
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 70/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 259/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 260/ - druhé čtení
11. Návrh poslanců Petra Kořenka, Miroslavy Strnadlové, Lukáše Pletichy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 143/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 257/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 255/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 256/ - druhé čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 258/ - druhé čtení

16. Návrh poslanců Margity Balaščíkové, Olgy Havlové a Ladislava Velebného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - druhé čtení
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 49/ - druhé čtení
18. Vládní návrh zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů (zákon o hranicích vojenských újezdů) /sněmovní tisk 57/ - druhé čtení
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 149/ - druhé čtení
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu /sněmovní tisk 179/ - druhé čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 209/ - druhé čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, a některé další zákony v oblasti kapitálového trhu /sněmovní tisk 216/ - druhé čtení
23. Vládní návrh zákona o zdravotnických prostředcích /sněmovní tisk 87/ - druhé čtení
24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 135/ - druhé čtení
25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - druhé čtení

26. Vládní návrh zákona o prekurzorech výbušnin a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prekurzorech výbušnin) /sněmovní tisk 213/ - druhé čtení
27. Návrh poslanců Věry Jourové, Petra Gazdíka, Pavla Bělobrádka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 26/ - druhé čtení
28. Návrh poslanců Miroslava Grebeníčka, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Marty Semelové a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 60/ - druhé čtení
29. Návrh poslanců Kateřiny Konečné, Karla Šidla a Václava Snopka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 118/ - druhé čtení
30. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 203/ - druhé čtení
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 212/ - druhé čtení
33. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 154/ - druhé čtení

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 276/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 290/ - první čtení
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 291/ - první čtení
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 292/ - první čtení
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 475/2013 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2014 a o změně zákona č. 504/2012 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2013, ve znění zákona č. 258/2013 Sb. /sněmovní tisk 293/ - první čtení
39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 294/ - první čtení
40. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 295/ - první čtení
41. Vládní návrh zákona o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví /sněmovní tisk 267/ - první čtení
42. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví /sněmovní tisk 268/ - první čtení
43. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 254/ - první čtení podle § 90 odst. 2

44. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 270/ - prvé čtení
45. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 269/ - prvé čtení
46. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 296/ - prvé čtení
47. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 298/ - prvé čtení
49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 299/ - prvé čtení
50. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a zákonné opatření Senátu č. 341/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 55/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 300/ - prvé čtení
51. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 301/ - prvé čtení
52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 302/ - prvé čtení
53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 303/ - prvé čtení

54. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 304/ - prvé čtení
55. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 305/ - prvé čtení
56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 277/ - prvé čtení
57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 288/ - prvé čtení
58. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s účinností rekodifikace soukromého práva /sněmovní tisk 306/ - prvé čtení
59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 307/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
60. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 308/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 309/ - prvé čtení
62. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, a další související zákony /sněmovní tisk 261/ - prvé čtení
63. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 262/ - prvé čtení

64. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ - první čtení
65. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 271/ - první čtení
66. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Stanislava Grospiče a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 234/ - první čtení podle § 90 odst. 2
67. Návrh poslanců Dany Váhalové, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/2013 Sb., o nakládání s některými věcmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky (zákon o nakládání s bezpečnostním materiálem) /sněmovní tisk 237/ - první čtení podle § 90 odst. 2
68. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Heleny Válkové, Igora Nykla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 272/ - první čtení podle § 90 odst. 2
69. Návrh poslanců Soni Markové a Stanislava Mackovíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 126/ - první čtení
70. Návrh poslance Davida Kádnera na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 145/ - první čtení
71. Návrh poslance Petra Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 146/ - první čtení

72. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Zdeňka Soukupa, Romana Procházky, Josefa Novotného, Jitky Chalánkové, Františka Váchy, Václava Horáčka, Herberta Pavery, Roma Kostřici, Jiřího Koubka a Daniela Kortehe na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - první čtení
73. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Věry Kovářové, Miroslava Kalouska a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 166/ - první čtení
74. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona o působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky při řízení společností ovládaných státem /sněmovní tisk 167/ - první čtení
75. Návrh poslanců Zbyňka Stanjury, Jany Fischerové, Ivana Adamce, Martina Novotného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 347/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - první čtení
76. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Jaroslava Foldyny, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 181/ - první čtení
77. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Karla Pražáka, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Martina Lanka a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - první čtení
78. Návrh poslanců Adolfa Beznosky, Petra Fialy, Ivana Adamce, Martina Novotného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 184/ - první čtení
79. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Zuzky Bebarové-Rujbrové a Zdeňka Ondráčka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 188/ - první čtení

80. Návrh poslanců Jaroslava Faltýnka, Pavla Kováčika a Jana Volného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2000 Sb., o poskytování náhrad škod způsobených vybranými zvláště chráněnými živočichy, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 194/ - prvé čtení
81. Návrh poslanců Adolfa Beznosky, Petra Fialy, Jana Zahradníka, Zbyňka Stanjury, Pavla Blažka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 205/ - prvé čtení
82. Návrh poslanců Kristýny Zelienkové, Jany Pastuchové, Margity Balaštíkové, Jeronýma Tejce, Miloslava Janulíka, Radima Fialy, Miloslavy Vostré, Jitky Chalánkové, Jaroslava Zavadila, Jaroslava Krákory, Jaroslava Faltýnka, Martina Stropnického, Igora Nykla, Karla Raise, Bronislava Schwarze, Antonína Sedi, Josefa Vondráška, Pavla Čiháka, Heleny Langšádlové, Milana Brázdila, Jiřího Petrů, Jiřího Holečka, Romana Procházky a Bohuslava Chalupy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 219/ - prvé čtení
83. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Alexandra Černého, Miloslavy Vostré a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 225/ - prvé čtení
84. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Karla Šidla, René Čípa a Václava Snopka na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 226/ - prvé čtení
85. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Chvojky, Pavla Blažka a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 232/ - prvé čtení
86. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Farského a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/ - prvé čtení
87. Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Miloslavy Vostré, Josefa Vondráška, René Čípa, Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika a Alexandra Černého na vydání zákona o majetkovém přiznání a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o majetkovém přiznání) /sněmovní tisk 235/ - prvé čtení

88. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Hany Aulické-Jírovcové, Markéty Wernerové, Kristýny Zeliénkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 238/ - první čtení
89. Návrh poslanců Stanislava Polčáka a Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 249/ - první čtení
90. Návrh poslanců Anny Putnové, Karla Schwarzenberga, Vlasty Bohdalové, Heleny Langšádlové, Františka Váchy, Augustina Karla Andrlého Sylora, Jany Fischerové, Bohuslava Svobody, Zbyňka Stanjury, Věry Kovářové, Jana Zahradníka, Markéty Wernerové a Jaroslava Lobkowicze na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů (zákon o pedagogických pracovnících), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/ - první čtení
91. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 156/ - první čtení
92. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 221/ - první čtení
93. Senátní návrh zákona o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 275/ - první čtení
94. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - první čtení
95. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 264/ - první čtení
96. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištíně dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ - druhé čtení

97. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Doplňková smlouva pozměňující Smlouvu o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými, podepsaná v Praze 23. září 2013 /sněmovní tisk 136/ - druhé čtení
98. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé týkající se evropských programů družicové navigace /sněmovní tisk 137/ - druhé čtení
99. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci na úseku evidence obyvatel a rodných čísel, podepsaná dne 20. ledna 2014 v Praze /sněmovní tisk 138/ - druhé čtení
100. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o předcházení, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, doplňující Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000, podepsaný za Českou republiku dne 10. prosince 2002 /sněmovní tisk 139/ - druhé čtení
101. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Arménské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 30. ledna 2014 v Praze /sněmovní tisk 140/ - druhé čtení
102. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o mezinárodní silniční dopravě /sněmovní tisk 142/ - druhé čtení
103. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Římského statutu Mezinárodního trestního soudu týkající se zločinu agrese přijaté dne 11. června 2010 na Revizní konferenci Římského statutu v Kampale /sněmovní tisk 160/ - druhé čtení
104. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna čl. 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu přijatá dne 10. června 2010 na Revizní konferenci Římského statutu v Kampale /sněmovní tisk 161/ - druhé čtení

105. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Protokol z roku 1997 k Mezinárodní úmluvě o zamezení znečištění moří z lodí a k vyslovení souhlasu s ratifikací Mezinárodní úmluva o zamezení znečištění moří z lodí, přijatá Mezinárodní námořní organizací dne 2. listopadu 1973 /sněmovní tisk 168/ - druhé čtení
106. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Organizace spojených národů o jurisdikčních imunitách států a jejich majetku ze dne 2. prosince 2004 /sněmovní tisk 195/ - druhé čtení
107. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o obchodu se zbraněmi, podepsaná v New Yorku dne 3. června 2013 /sněmovní tisk 200/ - druhé čtení
108. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Bahamským společenstvím o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Nassau dne 6. března 2014 /sněmovní tisk 204/ - druhé čtení
109. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol č. 15, kterým se mění Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod /sněmovní tisk 211/ - druhé čtení
110. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Dohody o Mezinárodní finanční korporaci vyplývající z usnesení Správní rady IFC č. 256 ze dne 9. března 2012 /sněmovní tisk 217/ - druhé čtení
111. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Filipínskou republikou na straně druhé, která byla podepsána v Phnom Penhu dne 11. července 2012 /sněmovní tisk 222/ - první čtení
112. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Vietnamskou socialistickou republikou na straně druhé, která byla podepsána v Bruselu dne 27. června 2012 /sněmovní tisk 223/ - první čtení

113. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Mongolskem na straně druhé, která byla podepsána v Ulánbátaru dne 30. dubna 2013 /sněmovní tisk 227/ - první čtení
114. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Pákistánskou islámskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Praze dne 2. května 2014 /sněmovní tisk 228/ - první čtení
115. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Manilské změny Mezinárodní úmluvy o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků, 1978, z roku 2010 a Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby, 1978 /sněmovní tisk 280/ - první čtení
116. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Srbskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Bělehradu dne 13. května 2013 /sněmovní tisk 285/ - první čtení
117. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o přidružení mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Ukrajinou na straně druhé /sněmovní tisk 310/ - první čtení
118. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o zlepšení dodržování daňových předpisů v mezinárodním měřítku a s ohledem na právní předpisy Spojených států amerických o informacích a jejich oznamování obecně známé jako Foreign Account Tax Compliance Act, která byla podepsána v Praze v České republice dne 4. srpna 2014 /sněmovní tisk 311/ - první čtení
119. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jaroslava Faltýnka a Jiřího Junka na vydání zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě /sněmovní tisk 242/ - třetí čtení
120. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 252/ - třetí čtení

121. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 253/ - třetí čtení
122. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 251/ - třetí čtení
123. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 70/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 259/ - třetí čtení
124. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 260/ - třetí čtení
125. Návrh poslanců Petra Kořenka, Miroslavy Strnadlové, Lukáše Pletichy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 143/ - třetí čtení
126. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 257/ - třetí čtení
127. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 255/ - třetí čtení
128. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 256/ - třetí čtení
129. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 258/ - třetí čtení

130. Návrh poslanců Margity Balaščíkové, Olgy Havlové a Ladislava Velebného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - třetí čtení
131. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 49/ - třetí čtení
132. Vládní návrh zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů (zákon o hranicích vojenských újezdů) /sněmovní tisk 57/ - třetí čtení
133. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 149/ - třetí čtení
134. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu /sněmovní tisk 179/ - třetí čtení
135. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 209/ - třetí čtení
136. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, a některé další zákony v oblasti kapitálového trhu /sněmovní tisk 216/ - třetí čtení
137. Vládní návrh zákona o zdravotnických prostředcích /sněmovní tisk 87/ - třetí čtení
138. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 135/ - třetí čtení
139. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - třetí čtení

140. Vládní návrh zákona o prekurzorech výbušnin a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prekurzorech výbušnin) /sněmovní tisk 213/ - třetí čtení
141. Návrh poslanců Věry Jourové, Petra Gazdíka, Pavla Bělobrádka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 26/ - třetí čtení
142. Návrh poslanců Miroslava Grebeníčka, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Marty Semelové a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 60/ - třetí čtení
143. Návrh poslanců Kateřiny Konečné, Karla Šidla a Václava Snopka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 118/ - třetí čtení
144. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - třetí čtení
145. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 203/ - třetí čtení
146. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 212/ - třetí čtení
147. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 154/ - třetí čtení

148. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
149. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie
150. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy
151. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu
152. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky /2/
153. Návrh zvýšených střednědobých výdajových rámců na léta 2015 a 2016 /sněmovní tisk 218/
154. Systém kontrol ve veřejné správě /sněmovní dokument 530/
155. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2013 do 31. 12. 2013 /sněmovní tisk 178/
156. Informace o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2013 v gesci Ministerstva zemědělství /sněmovní tisk 192/
157. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2013 /sněmovní tisk 274/
158. Zpráva o činnosti Kontrolní rady Technologické agentury České republiky pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky za rok 2013 /sněmovní tisk 196/
159. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2013 /sněmovní tisk 198/
160. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2013 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 190/
161. Návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2013 a 2014 s výhledem na rok 2015 /sněmovní tisk 229/
162. 1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2014 /sněmovní tisk 240/

163. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2013 /sněmovní tisk 244/
164. Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2013 (ve srovnání s rokem 2012) a Zpráva o plnění úkolů vyplývajících ze Strategie prevence kriminality v České republice na léta 2012 až 2015 za rok 2013 /sněmovní tisk 236/
165. Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2013, Vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu pro rok 2013 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2014 /sněmovní tisk 239/
166. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2013 /sněmovní tisk 273/
167. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2013 /sněmovní tisk 245/
168. Zpráva o finanční stabilitě 2013/2014 /sněmovní tisk 246/
169. Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2014 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2014) /sněmovní tisk 281/
170. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2012 /sněmovní tisk 247/
171. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2013 /sněmovní tisk 286/
172. Návrhy zdravotně pojistných plánů zdravotních pojišťoven na rok 2014 s Vyjádřením vlády a se souhrnným hodnocením, hodnocením zdravotně pojistných plánů jednotlivých zdravotních pojišťoven na rok 2014 a s tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 263/
173. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2013 /sněmovní tisk 279/
174. Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro vyšetření závažných pochybení, která se stala při realizaci stavby dálnice D47 /sněmovní dokument 1142/
175. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2015 a střednědobých výdajových rámců na léta 2016 a 2017 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech /sněmovní dokument 1271/

176. Návrh zasedacího pořádku poslanců v jednacím sále Poslanecké sněmovny
177. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
178. Ústní interpelace
179. Odvolání se proti rozhodnutí mandátového a imunitního výboru podle § 16 odst. 1 jednacího řádu Poslanecké sněmovny
180. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a zákonné opatření Senátu č. 341/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 55/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 300/ - první čtení

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2014
VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 17. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 16. září až 1. října 2014

Obsah:

16. září 2014

Schůzi zahájil předseda PSP Jan Hamáček.

Usnesení schváleno (č. 399).

Řeč poslance Jaroslava Krákory	70
Řeč poslance Miroslava Kalouska	71
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	71
Řeč poslankyně Jany Černochové	71
Řeč poslance Františka Laudáta	73
Řeč poslance Jana Farského	73
Řeč poslance Jiřího Dolejše	74
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	74
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	75
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	76
Řeč poslance Jana Zahradníka	76
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	78
Řeč poslance Miroslava Kalouska	78
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	79
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	80
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	80

Schválen pořad schůze.

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	84
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	84
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	86
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	86
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	87

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 49/ - druhé čtení

Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	88
Řeč poslance Davida Kádnera	89
Řeč poslankyně Jany Černochové	90
Řeč poslance Petra Fialy	90
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	91
Řeč poslance Petra Fialy	92

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Jany Černochové	92
Řeč poslance Miroslava Kalouska	93
Řeč poslance Františka Laudáta	93
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	94
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	94
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	95
Řeč poslance Ivana Gabala	95
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	96
Řeč poslance Antonína Sedi	96
Řeč poslance Ivana Gabala	97
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	97
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	98

Usnesení schváleno (č. 400).

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 251/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	99
Řeč poslance Václava Votavy	100
Řeč poslance Miroslava Kalouska	100
Řeč poslance Pavla Blažka	103
Řeč poslance Miroslava Kalouska	103
Řeč poslance Josefa Hájka	104
Řeč poslance Tomia Okamury	104
Řeč poslance Radima Fialy	106
Řeč poslance Petra Fialy	107
Řeč poslance Antonína Sedi	108
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	109
Řeč poslance Václava Votavy	112

Řeč poslance Františka Laudáta	113
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	114
Řeč poslance Tomia Okamury	114
Řeč poslance Václava Votavy	115
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	115
Řeč poslance Jiřího Dolejše	116

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	118
Řeč poslance Jiřího Dolejše	118
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	119
Řeč poslance Martina Komárka	119
Řeč poslance Pavla Kováčika	121
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	122
Řeč poslance Pavla Kováčika	124
Řeč poslance Martina Komárka	125
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	126
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	126
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	126
Řeč poslance Marka Bendy	127
Řeč poslance Miroslava Kalouska	127

Projednávání bodu bylo přerušeno.

17. září 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	129
Řeč poslance Miroslava Kalouska	130
Řeč poslance Romana Sklenáka	130
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	131
Řeč poslance Pavla Kováčika	131
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	132
Řeč poslance Robina Böhnische	132
Řeč poslance Radima Fialy	132
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	132

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Pokračování v projednávání bodu

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 251/ - druhé čtení

Řeč poslance Karla Raise	135
Řeč poslance Jiřího Dolejše	136
Řeč poslance Josefa Uhlíka	136
Řeč poslance Miroslava Kalouska	136
Řeč poslance Petra Fialy	136
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	137
Řeč poslance Miroslava Kalouska	139
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	140
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	141
Řeč poslance Jiřího Dolejše	142
Řeč poslance Miroslava Kalouska	142
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	144
Řeč poslance Petra Fialy	144
Řeč poslance Tomia Okamury	145
Řeč poslance Jiřího Dolejše	145
Řeč poslance Karla Fiedlera	145
Řeč poslance Igora Nykla	145
Řeč poslance Pavla Plzáka	146
Řeč poslance Miroslava Kalouska	146

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 252/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	148
--	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Karla Raise	149
Řeč poslance Petra Fialy	149
Řeč poslance Radima Fialy	151
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	152
Řeč poslance Antonína Sedi	154
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	154
Řeč poslance Jiřího Dolejše	157
Řeč poslance Vladislava Vilímce	158

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Petra Bendla	161
Řeč poslance Tomia Okamury	161

Řeč poslance Jana Volného	162
Řeč poslance Františka Laudáta	162
Řeč poslance Josefa Hájka	164
Řeč poslance Miroslava Kalouska	165
Řeč poslance Karla Raise	168
Řeč poslance Miroslava Kalouska	169
Řeč poslance Františka Laudáta	169
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	169
Řeč poslance Karla Raise	170
Řeč poslance Miroslava Kalouska	170
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	171
Řeč poslance Jana Volného	172
Řeč poslance Daniela Korteho	172
Řeč poslance Karla Fiedlera	172
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	173
Řeč poslance Miroslava Kalouska	173
Řeč poslance Josefa Hájka	174

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Ivana Pilného	174
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	175
Řeč poslance Miroslava Kalouska	176
Řeč poslance Františka Laudáta	176
Řeč poslance Radima Fialy	177
Řeč poslance Ladislava Šincla	177
Řeč poslance Jiřího Dolejše	177
Řeč poslance Vladislava Vilímce	177
Řeč poslance Josefa Uhlíka	178
Řeč poslance Petra Fialy	178
Řeč poslance Jana Volného	178
Řeč poslance Františka Laudáta	179
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	179

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 253/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	179
Řeč poslance Jiřího Dolejše	181
Řeč poslance Miroslava Kalouska	182
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	183
Řeč poslance Miroslava Kalouska	184

Řeč poslance Václava Votavy	185
Řeč poslance Miroslava Kalouska	186
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	186
Řeč poslance Miroslava Kalouska	187
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	187
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	188
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	188
Řeč poslance Miroslava Kalouska	188
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	189
Řeč poslance Adolfa Beznosky	189

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 255/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	191
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	192
Řeč poslance Tomia Okamury	193
Řeč poslankyně Marty Semelové	195
Řeč poslankyně Jany Hnykové	195
Řeč poslance Adolfa Beznosky	197
Řeč poslance Tomia Okamury	198

19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 149/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	198
Řeč poslance Radima Holečka	199

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 256/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	200
Řeč poslance Adolfa Beznosky	200
Řeč poslance Tomia Okamury	201

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	203
------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	205
Řeč poslankyně Jany Hnykové	205
Řeč poslance Romana Sklenáka	208
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	209
Řeč poslance Karla Fiedlera	209
Řeč poslance Tomia Okamury	209
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	211
Řeč poslance Ivana Gabala	213
Řeč poslankyně Olgy Havlové	214

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Petra Bendla	215
Řeč poslance Karla Fiedlera	217
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	218
Řeč poslance Miroslava Opálky	218
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	219
Řeč poslance Adolfa Beznosky	220
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	221
Řeč poslankyně Olgy Havlové	222
Řeč poslankyně Pavliny Nytrové	222
Řeč poslance Adolfa Beznosky	223

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 257/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	224
Řeč poslankyně Jany Hnykové	225
Řeč poslance Josefa Novotného	225
Řeč poslankyně Jany Hnykové	226
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	229
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	230
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	231

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	233
Řeč poslance Vladislava Vilímce	234
Řeč poslance Adolfa Beznosky	237
Řeč poslance Víta Kaňkovského	238

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Ludvíka Hovorky	240
Řeč poslance Petra Bendla	242
Řeč poslance Josefa Novotného	243
Řeč poslance Petra Bendla	244
Řeč poslance Jiřího Běhounka	244
Řeč poslance Františka Laudáta	244
Řeč poslance Václava Votavy	246
Řeč poslance Františka Laudáta	246
Řeč poslance Petra Bendla	246
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	247
Řeč poslankyně Jany Hnykové	248
Řeč poslance Františka Laudáta	248
Řeč poslankyně Jany Hnykové	249
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	249
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	249
Řeč poslance Vladislava Vilímce	249
Řeč poslance Víta Kaňkovského	250
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	250
Řeč poslance Adolfa Beznosky	251

18. Vládní návrh zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů (zákon o hranicích vojenských újezdů) /sněmovní tisk 57/ - druhé čtení

Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	251
Řeč poslance Ivana Gabala	253
Řeč poslance Václava Zemka	253
Řeč poslankyně Věry Kovářové	254
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	254
Řeč poslance Josefa Novotného	256
Řeč poslance Václava Votavy	257
Řeč poslance Josefa Vondráška	259
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	259
Řeč poslance Jana Zahradníka	259
Řeč poslance Marka Černocho	261

Projednávání bodu bylo přerušeno.

18. září 2014

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Romana Sklenáka	263
Řeč poslance Václava Votavy	263
Řeč poslance Jana Volného	264
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	264
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	264
Řeč poslance Romana Sklenáka	265
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	265

177. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Františka Váchy	270
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	270
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	271
Řeč poslance Františka Váchy	272
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	272
Řeč poslance Františka Váchy	272
Řeč poslance Leoše Hegera	273
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	273
Řeč poslance Miroslava Opálky	275
Řeč poslance Františka Laudáta	276
Řeč poslance Václava Klučky	277
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	277

Usnesení schváleno (č. 402).

Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	278
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	279
Řeč poslance Miroslava Kalouska	288
Řeč poslance Pavla Kováčka	290

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Petra Kudely	290
---------------------------------	-----

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 135/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	291
Řeč poslance Jiřího Valenty	292

	Řeč poslance Ludvíka Hovorky	292
	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	293
26.	Vládní návrh zákona o prekurzorech výbušnin a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prekurzorech výbušnin) /sněmovní tisk 213/ - druhé čtení	
	Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	293
	Řeč poslance Josefa Hájka	294
11.	Návrh poslanců Petra Kořenka, Miroslavy Strnadlové, Lukáše Pletichy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 143/ - druhé čtení	
	Řeč poslance Petra Kořenka	295
	Řeč poslankyně Markéty Wernerové	296
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
27.	Návrh poslanců Věry Jourové, Petra Gazdíka, Pavla Bělobrádka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 26/ - druhé čtení	
	Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	297
	Řeč poslance Jeronýma Tejce	298
	Řeč poslance Romana Kubička	299
	Řeč poslance Josefa Uhlíka	299
	Řeč poslance Václava Votavy	300
	Řeč místopředsedkyně PSP Jaroslavy Jermanové	300
	Řeč poslance Pavla Kováčíka	302
	Řeč poslance Vítězslava Jandáka	302
	Řeč poslance Pavla Plzáka	303
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	303
	Řeč poslance Daniela Kortehe	304
	Řeč poslance Františka Laudáta	304
	Řeč poslance Jana Birkeho	304
	Řeč poslance Petra Fialy	305
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	305
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	306
	Řeč poslance Martina Novotného	307
	Řeč poslance Bronislava Schwarze	307

Řeč poslance Františka Laudáta	308
Řeč poslance Martina Komárka	308
Řeč poslance Radima Fialy	309
Řeč poslance Adolfa Beznosky	310
Řeč poslance Milana Urbana	310
Řeč poslance Tomia Okamury	311
Řeč poslance Františka Adámka	311
Řeč poslance Pavla Plzáka	312
Řeč poslance Josefa Uhlíka	312
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	313
Řeč poslance Igora Jakubčíka	313
Řeč poslance Františka Laudáta	314
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	314
Řeč poslance Marka Černocho	315
Řeč poslance Tomia Okamury	315
Řeč poslance Martina Komárka	316
Řeč poslance Jiřího Koskuby	317
Řeč poslance Igora Nykla	317
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	318
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	319
Řeč poslance Martina Lanka	319
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	320
Řeč poslance Marka Černocho	320
Řeč poslance Jana Volného	321
Řeč poslance Miloslava Janulíka	321
Řeč poslance Jiřího Koskuby	321
Řeč poslankyně Olgy Havlové	322
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	322
Řeč poslance Františka Laudáta	323
Řeč poslance Petra Adama	324
Řeč místopředsedkyně PSP Jaroslavy Jermanové	324
Řeč poslance Jeronýma Tejce	324
Řeč poslance Martina Komárka	325

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

178. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Věry Kovářové	327
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	328
Řeč poslankyně Dany Váhalové	330
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	330
Řeč poslance Ladislava Šincla	333

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	333
Řeč poslankyně Pavliny Nytové	336
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	336
Řeč poslance Ladislava Velebného	338
Řeč poslance Radima Holečka	338
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	339
Řeč poslance Petra Fialy	340
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	341
Řeč poslance Petra Kořenka	343
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	343
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	344
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	345
Řeč poslance Jiřího Petru	347
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	348
Řeč poslance Antonína Sedi	349
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	349
Řeč poslance Jana Zahradníka	351
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	351
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	353

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Ludvíka Hovorky	354
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	354
Řeč poslance Josefa Zahradníčka	356
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	356
Řeč poslance Josefa Zahradníčka	357
Řeč poslankyně Marty Semelové	358
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	358
Řeč poslankyně Marty Semelové	359
Řeč poslance Václava Klučky	360
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	360
Řeč poslance Václava Klučky	362
Řeč poslankyně Jany Fischerové	362
Řeč poslance Ivo Pojezného	362
Řeč poslance Ladislava Šincla	363
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	364
Řeč poslance Františka Laudáta	365
Řeč poslance Martina Novotného	365
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	366
Řeč poslankyně Dany Váhalové	367
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	367
Řeč poslankyně Olgy Havlové	369
Řeč poslance Josefa Šenfelda	370
Řeč poslankyně Květy Matušovské	370
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	371

Řeč poslance Radima Holečka	372
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	373
Řeč poslance Radima Holečka	374
Řeč poslance Adolfa Beznosky	374
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	375
Řeč poslance Adolfa Beznosky	375
Řeč poslance Reného Čípa	376
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	376
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	376
Řeč poslankyně Věry Kovářové	378
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	378
Řeč poslankyně Věry Kovářové	379
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	379
Řeč poslance Václava Klučky	380
Řeč poslance Reného Čípa	381
Řeč poslance Ladislava Šincla	382
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	382
Řeč poslance Reného Čípa	384
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	384
Řeč poslance Reného Čípa	386
Řeč poslankyně Olgy Havlové	386

31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 203/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	387
--	-----

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	387
Řeč poslance Jiřího Koubka	388

Pokračování v projednávání bodu

18. Vládní návrh zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů (zákon o hranicích vojenských újezdů) /sněmovní tisk 57/ - druhé čtení

Řeč poslance Stanislava Grospiče	389
Řeč poslance Michala Kučery	390
Řeč poslance Antonína Sedí	390

Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	391
Řeč poslance Ivana Gabala	393

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	394
Řeč poslance Karla Raise	394

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Karla Raise	394
Řeč poslance Josefa Novotného	395
Řeč poslance Jana Zahradníka	395
Řeč poslance Václava Zemka	395
Řeč poslance Ivana Gabala	395

23. Vládní návrh zákona o zdravotnických prostředcích /sněmovní tisk 87/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	396
Řeč poslance Jaroslava Krákory	397
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	397
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	398
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	398
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	398
Řeč poslance Roma Kostřici	399
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	399
Řeč poslance Leoše Hegera	400
Řeč poslance Bohuslava Svobody	401
Řeč poslance Jaroslava Krákory	401
Řeč poslance Igora Nykla	401
Řeč poslance Roma Kostřici	402
Řeč poslankyně Soni Markové	402
Řeč poslance Jaroslava Krákory	402

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 70/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 259/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	404
Řeč poslance Pavla Volčíka	404

Řeč poslance Rostislava Vyzuly	405
Řeč poslance Roma Kostřici	406
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	406
Řeč poslance Igora Nykla	407
Řeč poslance Bohuslava Svobody	408
Řeč poslance Jiřího Běhounka	408
Řeč poslance Milana Šarapatky	409
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	409
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	409

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 260/- druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	410
--	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Bohuslava Svobody	411
Řeč poslance Jiřího Štětiny	412
Řeč poslankyně Soni Markové	412
Řeč poslance Davida Kasala	414
Řeč poslankyně Soni Markové	415
Řeč poslance Bohuslava Svobody	415
Řeč poslankyně Soni Markové	416
Řeč poslance Leoše Hegera	416
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	416
Řeč poslance Jiřího Koskuby	417
Řeč poslance Roma Kostřici	421
Řeč poslance Daniela Korteho	421
Řeč poslance Igora Nykla	422
Řeč poslankyně Jany Černochové	422
Řeč poslance Martina Kolovratníka	422
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	423
Řeč poslance Miroslava Kalouska	423
Řeč poslance Jiřího Koskuby	424
Řeč poslance Víta Kaňkovského	424
Řeč poslance Igora Nykla	424
Řeč poslance Pavla Kováčka	425
Řeč poslance Miroslava Kalouska	425
Řeč poslance Romana Sklenáka	425
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	426
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	426

Řeč poslance Leoše Hegera	428
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	429
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	429
Řeč poslance Bohuslava Svobody	430
Řeč poslankyně Soni Markové	430
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	431
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	431

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 258/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	433
Řeč poslance Ladislava Velebného	434
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	434
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	438

Projednávání bodu bylo přerušeno.

16. Návrh poslanců Margity Balaščíkové, Olgy Havlové a Ladislava Velebného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	439
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	439

25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	440
Řeč poslance Josefa Hájka	441

19. září 2014

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

	Řeč poslance Martina Kolovratníka	444
	Řeč poslankyně Kristýny Zeliénkové	444
	Řeč poslance Romana Sklenáka	444
	Řeč poslance Karla Fiedlera	445
	Řeč poslance Tomáše Jana Podivinského	446
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	446
131.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 49/ - třetí čtení	
	Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	447
	Řeč poslance Václava Klučky	448
	Usnesení schváleno (č. 403).	
	Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	449
	Usnesení schváleno (č. 404).	
167.	Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2013 /sněmovní tisk 245/	
	Řeč poslance Jaroslava Klašky	450
	Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	451
	Řeč poslance Jaroslava Klašky	452
	Usnesení schváleno (č. 405).	
168.	Zpráva o finanční stabilitě 2013/2014 /sněmovní tisk 246/	
	Řeč poslance Jaroslava Klašky	453
	Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	453
	Řeč poslance Jaroslava Klašky	454
	Usnesení schváleno (č. 406).	

169.	Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2014 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2014) /sněmovní tisk 281/	
	Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	455
	Řeč poslance Adolfa Beznosky	457
	Řeč poslance Jiřího Dolejše	458
	Řeč guvernéra ČNB Miroslava Singra	459
	Řeč poslance Adolfa Beznosky	460
	Usnesení schváleno (č. 407).	
20.	Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu /sněmovní tisk 179/ - druhé čtení	
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	461
	Řeč poslance Jiřího Dolejše	462
21.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 209/ - druhé čtení	
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	462
	Řeč poslance Jaroslava Klášky	463
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	464
	Řeč poslance Karla Raise	464
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	465
22.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, a některé další zákony v oblasti kapitálového trhu /sněmovní tisk 216/ - druhé čtení	
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	465
	Řeč poslance Radima Fialy	466
161.	Návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2013 a 2014 s výhledem na rok 2015 /sněmovní tisk 229/	
	Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	467
	Řeč poslance Davida Kádnera	467
	Řeč poslankyně Jany Černochové	469
	Řeč poslance Davida Kádnera	469

Usnesení schváleno (č. 408).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

153. Návrh zvýšených střednědobých výdajových rámců na léta 2015 a 2016
/sněmovní tisk 218/

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	471
Řeč poslance Ladislava Šincla	472
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	472
Řeč poslance Jana Volného	474
Řeč poslance Miroslava Kalouska	475
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	477
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	478
Řeč poslance Karla Fiedlera	479
Řeč poslance Tomia Okamury	479
Řeč poslance Miroslava Kalouska	480
Řeč poslance Ivana Pilného	481
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	481
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	482
Řeč poslance Milana Urbana	483
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	483
Řeč poslance Jana Farského	484
Řeč poslance Františka Laudáta	484
Řeč poslance Karla Fiedlera	486
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	487
Řeč poslance Miroslava Kalouska	489
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	491
Řeč poslance Františka Laudáta	491
Řeč poslance Jana Farského	491
Řeč poslance Pavla Blažka	492
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	492

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	494
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	495
Řeč poslance Tomia Okamury	496
Řeč poslance Ladislava Šincla	496

Usnesení schváleno (č. 409).

Řeč poslance Miroslava Kalouska	498
---------------------------------------	-----

57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 288/ - první čtení

Řeč poslankyně Jany Černochové	498
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky .	499
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	500
Řeč poslance Petra Fialy	502
Řeč poslankyně Niny Novákové	505
Řeč poslance Petra Kořenka	505
Řeč poslankyně Kristýny Zelenkové	506
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	506
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	507
Řeč poslance Petra Fialy	508
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	508
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky .	509
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	511
Řeč poslance Petra Fialy	511
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky .	512
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	512
Řeč poslance Františka Laudáta	514

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslankyně Jany Černochové	514
Řeč poslance Romana Sklenáka	515
Řeč poslankyně Jany Černochové	515

107. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o obchodu se zbraněmi, podepsaná v New Yorku dne 3. června 2013 /sněmovní tisk 200/ - druhé čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	516
Řeč poslance Karla Raise	517
Řeč poslance Jiřího Skalického	517

Usnesení schváleno (č. 410).

Pokračování v projednávání bodu

57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

/sněmovní tisk 288/ - první čtení

Řeč poslance Jiřího Miholy	519
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	520
Řeč poslankyně Iwany Dobešové	521
Řeč poslankyně Marty Berdychové	524
Řeč poslance Augustina Karla Andrlého Sylora	524
Řeč poslankyně Marty Semelové	524
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky ..	526

Usnesení schváleno (č. 411).

Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	527
---------------------------------------	-----

23. září 2014

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Romana Sklenáka	529
Řeč poslance Františka Laudáta	530
Řeč poslance Pavla Kováčika	533
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	535
Řeč poslance Romana Sklenáka	536
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	537
Řeč poslance Jiřího Koubka	537
Řeč poslance Václava Votavy	538
Řeč poslance Miroslava Kalouska	538
Řeč poslance Jaroslava Faltýnky	539
Řeč poslance Miroslava Kalouska	539
Řeč poslance Radima Fialy	539
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	540
Řeč poslance Romana Sklenáka	540
Řeč poslance Miroslava Kalouska	541
Řeč poslance Miroslava Kalouska	547

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

5. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jaroslava Faltýnky a Jiřího Junka na vydání zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě /sněmovní tisk 242/ - druhé čtení

Řeč poslance Romana Sklenáka	547
Řeč poslance Jana Chvojky	548
Řeč poslance Marka Bendy	549
Řeč poslance Jana Chvojky	550

Řeč poslance Martina Plíška	550
Řeč poslance Marka Bendy	551
Řeč poslance Jana Chvojky	551
Řeč poslance Martina Plíška	551
Řeč poslankyně Jany Hnykové	552
Řeč poslance Jaroslava Krákory	552
Řeč poslance Romana Sklenáka	552
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	552
Řeč poslance Jaroslava Krákory	553
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	553
Řeč poslance Petra Bendla	554

Usnesení schváleno (č. 412).

Pokračování v projednávání bodu

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 258/ - druhé čtení

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	555
Řeč poslance Petra Bendla	557
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	557
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	558
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	561
Řeč poslance Karla Šidla	562
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	562
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	564
Řeč poslance Petra Bendla	564
Řeč poslance Karla Šidla	565
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	565

32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 212/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	566
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	567
Řeč poslance Petra Bendla	567

Pokračování v projednávání bodu

27. Návrh poslanců Věry Jourové, Petra Gazdíka, Pavla Bělobrádka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 26/ - druhé čtení

Řeč poslance Martina Komárka	568
Řeč poslance Františka Laudáta	570
Řeč poslance Pavla Blažka	570
Řeč poslance Karla Fiedlera	571
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	571
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	571
Řeč poslance Martina Komárka	572
Řeč poslance Miroslava Kalouska	572
Řeč poslance Romana Kubíčka	572
Řeč poslance Pavla Blažka	572
Řeč poslankyně Anny Putnové	573
Řeč poslance Karla Fiedlera	573
Řeč poslance Tomia Okamury	574
Řeč poslance Milana Šarapatky	574
Řeč poslance Pavla Blažka	575
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	575
Řeč poslance Tomia Okamury	578

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Martina Komárka	581
Řeč poslance Václava Klučky	581
Řeč poslance Marka Bendy	582
Řeč poslance Martina Komárka	584
Řeč poslance Miroslava Kalouska	586
Řeč poslance Marka Bendy	586
Řeč poslance Františka Laudáta	586
Řeč poslance Bronislava Schwarze	587
Řeč poslance Jiřího Miholy	587
Řeč poslance Františka Laudáta	588
Řeč poslance Ivana Pilného	588
Řeč poslance Pavla Kováčika	589
Řeč poslance Václava Votavy	590
Řeč poslance Pavla Kováčika	590
Řeč poslance Josefa Uhlíka	590
Řeč poslankyně Radky Maxové	591
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	591
Řeč poslance Martina Komárka	591

Řeč poslance Bronislava Schwarze	592
Řeč poslance Marka Bendy	592
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	592
Řeč poslance Romana Sklenáka	593

Usnesení schváleno (č. 413).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	593
------------------------------------	-----

35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 290/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	594
Řeč poslance Josefa Vozdeckého	595
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	596
Řeč poslance Jaroslava Klášky	597
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	597
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	597

Usnesení schváleno (č. 414).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	598
------------------------------------	-----

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	600
Řeč poslance Romana Procházky	601
Řeč poslankyně Anny Putnové	601

Usnesení schváleno (č. 415).

2. Návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/5/ - vrácený Senátem

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	603
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	604
Řeč senátorky Aleny Gajdůškové	604

Řeč poslance Jiřího Miholy	606
Řeč poslance Petra Fialy	607

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	609
Řeč poslankyně Anny Putnové	611
Řeč poslance Jiřího Miholy	611
Řeč poslance Pavla Blažka	611
Řeč poslankyně Radky Maxové	612
Řeč poslance Adolfa Beznosky	614
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	615
Řeč poslankyně Radky Maxové	616
Řeč poslankyně Marty Semelové	616
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	618
Řeč poslankyně Anny Putnové	618
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	619
Řeč poslance Petra Bendla	619
Řeč senátorky Aleny Gajdůškové	620
Řeč poslance Petra Kořenka	622
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	623
Řeč senátorky Aleny Gajdůškové	624
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	624

Usnesení schváleno (č. 416).

3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/4/ - vrácený Senátem

Řeč senátora Petra Víchý	626
Řeč senátora Jaroslava Zemana	628
Řeč poslance Tomia Okamury	629
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	632
Řeč poslance Bronislava Schwarze	632
Řeč poslance Michala Kučery	633
Řeč poslance Jana Birkeho	633
Řeč poslance Jaroslava Holíka	634
Řeč poslance Ivana Pilného	634
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	635
Řeč poslance Jana Birkeho	637

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Miroslava Opálky	638
-------------------------------------	-----

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	638
Řeč poslance Petra Bendla	638
Řeč poslance Františka Laudáta	639
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	640
Řeč poslance Ladislava Šincla	642
Řeč poslance Daniela Korteho	643
Řeč poslance Jana Zahradníka	645
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	646
Řeč poslance Michala Kučery	647
Řeč poslance Josefa Hájka	648
Řeč poslance Martina Kolovratníka	649
Řeč poslance Miroslava Kalouska	649
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	650
Řeč poslance Ivana Gabala	651
Řeč poslance Miroslava Kalouska	651
Řeč senátora Petra Víchý	651
Řeč poslance Miroslava Kalouska	653

Usnesení schváleno (č. 417).

Řeč poslance Miroslava Kalouska	654
---------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 173/4/ - vrácený Senátem

Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	655
Řeč poslance Pavla Čiháka	656
Řeč senátora Jiřího Bise	656
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	656
Řeč poslance Jiřího Koubka	658
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	660
Řeč poslance Františka Adámka	660
Řeč poslance Bronislava Schwarze	660
Řeč poslance Milana Urbana	661
Řeč poslance Pavla Kováčka	661
Řeč poslance Jiřího Koubka	661
Řeč poslance Stanislava Humla	661
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	662

Usnesení schváleno (č. 418).

24. září 2014

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	666
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	666

120. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 252/ - třetí čtení

Řeč poslance Tomia Okamury	667
Řeč poslance Vladislava Vilímce	670
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	672
Řeč poslance Petra Fialy	674
Řeč poslance Karla Raise	675
Řeč poslance Milana Urbana	675
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	675
Řeč poslance Karla Raise	676
Řeč poslance Vladislava Vilímce	680
Řeč poslance Karla Raise	680
Řeč poslance Marka Bendy	681
Řeč poslance Karla Raise	682
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	682
Řeč poslance Karla Raise	682

Usnesení schváleno (č. 419).

121. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 253/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Kristýny Zeliénkové	685
Řeč poslance Jiřího Dolejše	685

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Usnesení schváleno (č. 420).

122. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 251/ - třetí čtení

Řeč poslance Tomia Okamury 686

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Václava Votavy	688
Řeč poslance Petra Fialy	688
Řeč poslance Karla Raise	691
Řeč poslance Miroslava Kalouska	691
Řeč poslance Jeronýma Tejce	692
Řeč poslance Miroslava Kalouska	692
Řeč poslance Igora Nykla	693
Řeč poslance Miroslava Kalouska	693
Řeč poslance Milana Urbana	694
Řeč poslance Miroslava Kalouska	694
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	694
Řeč poslance Miroslava Kalouska	695
Řeč poslance Ivana Pilného	695
Řeč poslance Miroslava Kalouska	695

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	695
Řeč poslance Ivana Gabala	696
Řeč poslance Václava Votavy	697
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	697
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	698
Řeč poslance Václava Votavy	698

Usnesení schváleno (č. 421).

134. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu /sněmovní tisk 179/ - třetí čtení

Řeč poslance Jiřího Dolejše 701

Usnesení schváleno (č. 422).

135. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 209/ - třetí čtení

Řeč poslance Jaroslava Klačky	702
Řeč poslance Karla Raise	702
Řeč poslance Jaroslava Klačky	702

Usnesení schváleno (č. 423).

136. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, a některé další zákony v oblasti kapitálového trhu /sněmovní tisk 216/ - třetí čtení

Řeč poslance Roma Kostřici	704
Řeč poslance Radima Fialy	704

Usnesení schváleno (č. 424).

126. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 257/ - třetí čtení

Řeč poslance Radima Fialy	705
Řeč poslankyně Jany Hnykové	706
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	707
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	707
Řeč poslance Vladislava Vilímce	708
Řeč poslance Adolfa Beznosky	710
Řeč poslance Víta Kaňkovského	711

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Jany Hnykové	713
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	713
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	716
Řeč poslankyně Jany Hnykové	716
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	718
Řeč poslance Miroslava Kalouska	719
Řeč poslankyně Jany Hnykové	719
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	721
Řeč poslankyně Jany Hnykové	721
Řeč poslance Miroslava Kalouska	721

Usnesení schváleno (č. 425).

	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	722
148.	Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	723
	Usnesení schváleno (č. 426).	
152.	Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky /2/	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	724
	Usnesení schváleno (č. 427).	
149.	Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	725
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
150.	Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	726
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	726
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	727
151.	Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	728
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	729

Pokračování v projednávání bodu

149. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

151. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

Usnesení schváleno (č. 428).

Pokračování v projednávání bodu

149. Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie

Řeč poslance Martina Kolovratníka 730

127. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 255/ - třetí čtení

Řeč poslance Tomia Okamury	731
Řeč poslankyně Marty Semelové	734
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	735
Řeč poslance Petra Adama	736
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	736
Řeč poslance Tomia Okamury	736
Řeč poslance Martina Lanka	737
Řeč poslance Miroslava Kalouska	737
Řeč poslance Tomia Okamury	738
Řeč poslance Miroslava Opálky	739
Řeč poslance Adolfa Beznosky	739
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	740
Řeč poslance Jiřího Miholy	740
Řeč poslance Marka Černocho	740
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	741
Řeč poslance Tomia Okamury	741
Řeč poslance Miroslava Kalouska	742
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	743

Usnesení schváleno (č. 429).

128. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 256/ - třetí čtení

Řeč poslance Tomia Okamury	744
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	744
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	744
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	747
Řeč poslance Bronislava Schwarze	747
Řeč poslance Ondřeje Benešika	748
Řeč poslance Ivana Gabala	748
Řeč poslance Tomia Okamury	749
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	752
Řeč poslance Martina Novotného	752
Řeč poslankyně Olgy Havlové	753
Řeč poslankyně Pavliny Nytrové	754
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	756

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Petra Bendla	758
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	758
Řeč poslance Adolfa Beznosky	759
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	761
Řeč poslance Adolfa Beznosky	761
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	762
Řeč poslance Adolfa Beznosky	763
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	763
Řeč poslance Adolfa Beznosky	763
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	764
Řeč poslance Adolfa Beznosky	764

Usnesení schváleno (č. 430).

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	766
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	766
Řeč poslance Zdeňka Syblíka	767
Řeč poslance Jiřího Koubka	768
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	768
Řeč poslance Františka Laudáta	769
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	770
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	770
Řeč poslance Františka Laudáta	770

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Karla Šidla	773
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	773
Řeč poslance Romana Sklenáka	774
Řeč poslance Karla Fiedlera	774
Řeč poslance Herberta Pavery	775
Řeč poslance Václava Klučky	775
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	775
Řeč poslance Pavla Kováčika	776

177. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	778
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	780
Řeč poslance Václava Klučky	781
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	782
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	782
Řeč poslance Stanislava Grospiče	783
Řeč poslance Františka Laudáta	783
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	784
Řeč poslance Karla Fiedlera	784
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	785
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	785
Řeč poslance Pavla Kováčika	785
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	786
Řeč poslance Karla Fiedlera	786
Řeč poslance Herberta Pavery	787
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	787
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	787
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	788
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	789
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	789
Řeč poslance Pavla Kováčika	790
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	790
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	791
Řeč poslance Karla Fiedlera	791
Řeč poslance Petra Adama	792
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	792
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	793
Řeč poslance Michala Kučery	794
Řeč poslance Marka Bendy	794
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	795

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

	Řeč poslance Karla Fiedlera	796
	Řeč poslance Michala Kučery	796
	Řeč poslance Pavla Kováčka	796
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	797
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	798
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	800
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	801
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	802
175.	Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2015 a střednědobých výdajových rámců na léta 2016 a 2017 v Poslanecké sněmovně a jejich orgánech /sněmovní dokument 1271/	
	Řeč poslance Václava Votavy	803
	Usnesení schváleno (č. 431).	
	Řeč poslance Václava Votavy	804
179.	Odvolání se proti rozhodnutí mandátového a imunitního výboru podle § 16 odst. 1 jednacího řádu Poslanecké sněmovny	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	805
	Řeč poslance Radka Vondráčka	807
	Řeč poslance Jiřího Miholy	808
	Řeč poslance Jeronýma Tejce	808
	Řeč poslance Jiřího Miholy	809
	Řeč poslance Tomáše Jana Podivínského	809
	Řeč poslance Jeronýma Tejce	810
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	810
	Řeč poslance Radka Vondráčka	811
	Řeč poslance Pavla Kováčka	811
	Řeč poslance Martina Plíška	812
	Řeč poslance Bronislava Schwarze	813
	Řeč poslance Pavla Kováčka	813
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	813
	Řeč poslance Jeronýma Tejce	815
	Řeč poslance Pavla Kováčka	815
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	816
	Řeč poslance Martina Komárka	816

Řeč poslance Radka Vondráčka	817
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	818
Řeč poslance Petra Fialy	818
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	819
Řeč poslance Ondřeje Benešika	819
Řeč poslance Matěje Fichtnera	820
Řeč poslance Pavla Kováčika	821
Řeč poslance Václava Horáčka	821
Řeč poslance Martina Lanka	822
Řeč poslance Ondřeje Benešika	822
Řeč poslance Pavla Blažka	823
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	823
Řeč poslance Tomia Okamury	824
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	824
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	825
Řeč poslance Daniela Kortehe	827
Řeč poslance Ondřeje Benešika	828
Řeč poslance Pavla Blažka	828
Řeč poslance Igora Nykla	828
Řeč poslance Pavla Blažka	829
Řeč poslance Leoše Hegera	829
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	830
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	831
Řeč poslance Martina Komárka	832
Řeč poslance Miroslava Kalouska	832
Řeč poslance Augustina Karla Andrlého Sylora	835
Řeč poslance Miroslava Kalouska	835
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	835
Řeč poslance Radka Vondráčka	835
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	836
Řeč poslance Miroslava Kalouska	837
Řeč poslance Pavla Kováčika	837
Řeč poslance Miroslava Kalouska	837
Řeč poslance Radka Vondráčka	838
Řeč poslance Pavla Kováčika	838

178. Ústní interpelace

Řeč poslance Igora Nykla	839
Řeč poslance Petra Fialy	840
Řeč poslance Jana Zahradníka	841
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	841
Řeč poslance Jana Zahradníka	842
Řeč poslance Martina Novotného	843
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	844

Řeč poslance Martina Novotného	845
Řeč poslankyně Jany Fischerové	846
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	846
Řeč poslankyně Jany Fischerové	847
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	847
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	848
Řeč poslance Michala Kučery	848
Řeč poslankyně Anny Putnové	849
Řeč poslance Petra Bendla	849
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	850
Řeč poslance Petra Bendla	851
Řeč poslance Jana Birkeho	851
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	852
Řeč poslance Jana Birkeho	853
Řeč poslance Jiřího Petrů	853
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	854
Řeč poslance Jana Farského	855
Řeč poslankyně Marty Semelové	856
Řeč poslankyně Věry Kovářové	856
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	856
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	857
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	858
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	859
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	860
Řeč poslance Jiřího Štětiny	861
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	862
Řeč poslance Jiřího Štětiny	862
Řeč poslance Václava Horáčka	862
Řeč poslance Vladimíra Konička	863
Řeč poslankyně Věry Kovářové	864

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Simeona Karamazova	864
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	865
Řeč poslance Petra Bendla	867
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	867
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	867
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	868
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	868
Řeč poslance Jana Zahradníka	870
Řeč poslance Radima Holečka	870
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	870
Řeč poslance Radima Holečka	872
Řeč poslance Jana Birkeho	872
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	873

Řeč poslankyně Marty Semelové	874
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	875
Řeč poslance Jana Farského	877
Řeč poslance Jana Birkeho	877
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	878
Řeč poslance Petra Bendla	880
Řeč poslance Michala Kučery	880
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	880
Řeč poslankyně Věry Kovářové	882
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	882
Řeč poslankyně Věry Kovářové	883
Řeč poslance Jana Birkeho	883
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	884
Řeč poslankyně Věry Kovářové	885
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	885
Řeč poslankyně Věry Kovářové	887

59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 307/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	888
Řeč poslance Václava Horáčka	890
Řeč poslankyně Soni Markové	890
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	892
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	892
Řeč poslance Jiřího Štětiny	893
Řeč poslance Jiřího Skalického	894
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	894
Řeč poslankyně Soni Markové	895

Usnesení schváleno (č. 432).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Bronislava Schwarze	895
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	896
Řeč poslance Bronislava Schwarze	896

47. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 297/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	897
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	897
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	898

Usnesení schváleno (č. 433).

67. Návrh poslanců Dany Váhalové, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/2013 Sb., o nakládání s některými věmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky (zákon o nakládání s bezpečnostním materiálem) /sněmovní tisk 237/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslankyně Dany Váhalové	899
Řeč poslance Václava Snopka	901
Řeč poslance Ondřeje Benešika	902
Řeč poslance Jana Zahradníka	902

Usnesení schváleno (č. 434).

Řeč poslankyně Dany Váhalové	903
------------------------------------	-----

49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 299/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	903
Řeč poslance Michala Kučery	905
Řeč poslance Milana Urbana	907
Řeč poslance Jana Zahradníka	907
Řeč poslance Ivana Pilného	910
Řeč poslance Ondřeje Benešika	911
Řeč poslance Karla Fiedlera	911
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	912
Řeč poslance Michala Kučery	912
Řeč poslance Bronislava Schwarze	912
Řeč poslance Michala Kučery	913
Řeč poslance Martina Novotného	913
Řeč poslance Ondřeje Benešika	913
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	913
Řeč poslance Ivana Pilného	916
Řeč poslance Ivana Gabala	917
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	917
Řeč poslance Martina Novotného	918

Řeč poslance Jana Zahradníka	918
Řeč poslance Františka Laudáta	919
Řeč poslance Milana Urbana	921
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	922
Řeč poslance Ivana Pilného	922
Řeč poslance Tomáše Jana Podivínského	922
Řeč poslance Petra Bendla	923
Řeč poslance Karla Fiedlera	923
Řeč poslankyně Marie Pěničkové	923
Řeč poslance Martina Novotného	924
Řeč poslance Františka Laudáta	925
Řeč poslance Tomáše Jana Podivínského	926
Řeč poslance Jana Birkeho	926
Řeč poslance Stanislava Pflégera	926
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	927
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	927
Řeč poslance Michala Kučery	929
Řeč poslance Františka Laudáta	929
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	930
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	930
Řeč poslance Michala Kučery	931

Usnesení schváleno (č. 435).

Řeč poslance Františka Laudáta	932
--------------------------------------	-----

26. září 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdika	934
Řeč poslance Romana Sklenáka	935
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	936
Řeč poslance Miroslava Kalouska	936
Řeč poslankyně Olgy Havlové	937

133. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 149/ - třetí čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mláčka	938
--	-----

Usnesení schváleno (č. 436).

137. Vládní návrh zákona o zdravotnických prostředcích /sněmovní tisk 87/ - třetí čtení

Řeč poslance Jaroslava Krákory	938
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	939
Řeč poslance Jaroslava Krákory	939
Řeč poslance Pavla Kováčika	939
Řeč poslance Jaroslava Krákory	939

Usnesení schváleno (č. 437).

Řeč poslance Jaroslava Krákory	942
Řeč poslance Jiřího Miholy	942
Řeč poslance Pavla Kováčika	943

123. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 70/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 259/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 438).

124. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 260/ - třetí čtení

Řeč poslance Ludvíka Hovorky	944
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	946
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	946
Řeč poslankyně Soni Markové	947
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	947

Usnesení schváleno (č. 439).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

145. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů

(zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 203/ - třetí čtení

Řeč poslance Jiřího Koubka 950

Usnesení schváleno (č. 440).

138. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 135/ - třetí čtení

Řeč poslance Lea Luzara 951

Řeč poslance Ludvíka Hovorky 951

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky 952

Řeč poslance Jiřího Valenty 952

Řeč poslance Ludvíka Hovorky 953

Řeč poslance Jiřího Valenty 953

Usnesení schváleno (č. 441).

Řeč poslance Petra Adama 955

Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 955

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

140. Vládní návrh zákona o prekurzorech výbušnin a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prekurzorech výbušnin) /sněmovní tisk 213/ - třetí čtení

Řeč poslance Josefa Hájka 956

Řeč poslance Miroslava Kalouska 957

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky 957

Řeč poslance Josefa Hájka 957

Usnesení schváleno (č. 442).

119. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jaroslava Faltýnka a Jiřího Junka na vydání zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě /sněmovní tisk 242/ - třetí čtení

Řeč poslance Marka Bendy	958
Řeč poslance Miroslava Kalouska	959
Řeč poslance Jana Chvojky	959
Řeč poslance Miloše Babiše	961
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	961
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdika	962

Usnesení schváleno (č. 443).

Řeč poslance Miroslava Kalouska	962
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	963
Řeč poslance Pavla Kováčika	963
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	964
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	965
Řeč poslance Tomia Okamury	966
Řeč poslance Pavla Blažka	966
Řeč poslance Daniela Korteho	966
Řeč poslance Michala Kučery	966
Řeč poslance Petra Fialy	967
Řeč poslance Petra Adama	967
Řeč poslance Pavla Kováčika	967
Řeč poslance Františka Laudáta	968
Řeč poslance Ivana Pilného	968
Řeč poslance Karla Fiedlera	968
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	969
Řeč poslance Radima Holečka	969
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	970
Řeč poslance Miroslava Kalouska	970
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	971
Řeč poslance Jiřího Miholy	972
Řeč poslance Pavla Kováčika	973
Řeč poslance Tomia Okamury	973
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	974
Řeč poslance Miroslava Kalouska	975
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	976
Řeč poslance Jiřího Miholy	976

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	977
Řeč poslance Miroslava Kalouska	978
Řeč poslance Jiřího Miholy	979

125. Návrh poslanců Petra Kořenka, Miroslavy Strnadlové, Lukáše Pletichy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 143/ - třetí čtení
- Řeč poslankyně Markéty Wernerové 980
- Usnesení schváleno (č. 444).
130. Návrh poslanců Margity Balaščíkové, Olgy Havlové a Ladislava Velebného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - třetí čtení
- Řeč poslankyně Marie Pěničkové 982
- Usnesení schváleno (č. 445).
139. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - třetí čtení
- Řeč poslance Josefa Hájka 983
- Usnesení schváleno (č. 446).
- Řeč poslance Petra Adama 984
141. Návrh poslanců Věry Jourové, Petra Gazdíka, Pavla Bělobrádka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 26/ - třetí čtení
- Řeč poslance Marka Bendy 984
- Usnesení schváleno (č. 447).
- Řeč poslance Marka Bendy 988
- Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka 988
- Řeč poslance Pavla Kováčka 988

29. Návrh poslanců Kateřiny Konečné, Karla Šidla a Václava Snopka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 118/ - druhé čtení

Řeč poslance Karla Šidla	989
Řeč poslankyně Kristýny Zeliénkové	990
Řeč poslankyně Květy Matušovské	991
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	991
Řeč poslance Václava Votavy	994
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	995
Řeč poslance Jana Volného	996

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Karla Šidla	996
Řeč poslance Matěje Fichtnera	997
Řeč poslance Václava Votavy	997
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	998
Řeč poslance Josefa Uhlíka	998
Řeč poslance Jeronýma Tejce	999
Řeč poslance Matěje Fichtnera	999
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	999
Řeč poslance Karla Šidla	1000
Řeč poslance Milana Urbana	1001
Řeč poslance Václava Votavy	1001
Řeč poslankyně Kristýny Zeliénkové	1002
Řeč poslance Bronislava Schwarze	1002
Řeč poslance Josefa Uhlíka	1003
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1003
Řeč poslance Milana Šarapatky	1004
Řeč poslance Josefa Uhlíka	1005
Řeč poslance Jana Volného	1005
Řeč poslance Josefa Uhlíka	1005
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	1005
Řeč poslance Karla Šidla	1005
Řeč poslankyně Kristýny Zeliénkové	1006

1. října 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	1008
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1008
Řeč poslance Václava Votavy	1010
Řeč poslance Františka Laudáta	1010
Řeč poslance Romana Váni	1011
Řeč poslance Pavla Kováčka	1011
Řeč poslance Tomia Okamury	1012
Řeč poslance Václava Votavy	1012
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	1012
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1013
Řeč poslance Františka Laudáta	1014
Řeč poslance Radima Fialy	1014

146. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 212/ - třetí čtení

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	1016
Řeč poslance Petra Bendla	1016

Usnesení schváleno (č. 448).

129. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 258/ - třetí čtení

Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	1018
Řeč poslance Karla Šidla	1019

Usnesení schváleno (č. 449).

36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 291/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	1020
Řeč poslance Václava Votavy	1021
Řeč poslance Tomia Okamury	1021
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1022
Řeč poslance Jana Volného	1023
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	1023

Usnesení schváleno (č. 450).

38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 475/2013 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2014 a o změně zákona č. 504/2012 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2013, ve znění zákona č. 258/2013 Sb. /sněmovní tisk 293/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	1025
Řeč poslance Václava Votavy	1025
Řeč poslance Tomia Okamury	1025

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	1027
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	1028
Řeč poslance Jana Volného	1029
Řeč poslance Tomia Okamury	1029
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	1030
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1031
Řeč poslance Pavla Kováčika	1031
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	1032
Řeč poslance Františka Laudáta	1033
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	1034
Řeč poslance Jiřího Dolejše	1034
Řeč poslance Josefa Novotného	1034

Usnesení schváleno (č. 451).

39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 294/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	1036
Řeč poslance Jiřího Zemánka	1037

	Řeč poslance Vladislava Vilímce	1038
	Řeč poslance Jana Volného	1040
	Usnesení schváleno (č. 452 - 1. část).	
	Řeč poslankyně Milady Halíkové	1040
	Usnesení schváleno (č. 452 - 2. část).	
40.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 295/ - první čtení	
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	1041
	Řeč poslance Romana Kubíčka	1042
	Řeč poslance Vladislava Vilímce	1043
	Řeč poslance Romana Kubíčka	1043
	Usnesení schváleno (č. 453).	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
43.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 254/ - první čtení podle § 90 odst. 2	
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	1044
	Řeč poslance Karla Fiedlera	1045
	Řeč poslance Františka Laudáta	1046
	Usnesení schváleno (č. 454).	
180.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a zákonné opatření Senátu č. 341/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 55/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 300/ - první čtení	
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	1047
	Řeč poslance Ladislava Okleštěka	1048
	Řeč poslance Františka Laudáta	1049

Řeč poslance Ladislava Okleštěka	1051
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	1051
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1052
Řeč poslance Ivana Pilného	1053

Usnesení schváleno (č. 455).

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška.

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
16. září 2014
Přítomno: 186 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 17. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 17. schůze dne 4. září a pozvánka vám byla rozeslána v pátek 5. září.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Zatím žádnou takovou informaci nemám.

Nyní bychom přistoupili k určení ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili pana poslance Václava Klučku a paní poslankyni Martu Semelovou. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh. Žádný jiný návrh neregistruji, takže budeme hlasovat o ověřovatelích této schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby ověřovateli této schůze byli poslanec Klučka a poslankyně Semelová, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 1. Přihlášeno je 124, pro 113, proti 1. Konstatuji tedy, že jsme ověřovateli 17. schůze určili poslance Klučku a poslankyni Semelovou.

Chtěl bych vás informovat, že do zahájení schůze požádali o omluvu své neúčasti tito poslanci: pan poslanec Adam – zdravotní důvody, pan poslanec Černocho – pracovní důvody, pan poslanec Farský od 15.45 do 22.00 – pracovní důvody, pan poslanec Gabrhel – pracovní důvody, paní poslankyně Halíková od 15.30 – pracovní důvody, pan poslanec Heger 15.15 až 18.30 – pracovní důvody, pan poslanec Pavera – osobní důvody, pan poslanec Sedláček – pracovní důvody, pan poslanec Skalický – osobní důvody, paní poslankyně Strnadlová – zdravotní důvody, pan poslanec Vozdecký – osobní důvody a pan poslanec Zlatuška od 18 hodin – zahraniční cesta.

Pan poslanec Sedláček ruší omluvu a je přítomen.

Z členů vlády se omlouvá pan vicepremiér Bělobrádek od 16. do 17. hodiny a od 19. hodiny z pracovních důvodů, pan ministr Chovanec od 15.30 z pracovních důvodů, paní ministryně Jurová – zahraniční cesta, pan ministr Jurečka – pracovní důvody, paní ministryně Marksová od 15.30 – pracovní důvody, pan ministr Němeček – pracovní důvody a paní ministryně Válková od 15 hodin – rovněž pracovní důvody.

Dále zde mám omluvu pana poslance Berkovce, a to na dnešek od 17 hodin z pracovních důvodů. tolik tedy omluvy.

Nyní bychom přistoupili ke stanovení pořadu 17. schůze. Návrh pořadu máte uveden na pozvánce.

Chtěl bych vám nejprve sdělit, že pan poslanec Adámek vzal zpět jménem všech předkladatelů návrh poslanců Františka Adámka, Štěpána Stupčuka, Jiřího Koskuby, Jaroslava Zavadila a dalších na vydání ústavního zákona o funkčním období Zastupitelstva hlavního města Prahy zvoleného ve volbách v roce 2014, tisk 125 v prvním čtení. Tím pádem si prosím škrtněte bod 65.

Asi v této fázi poprosím pana poslance Krákoru, který má obdobný návrh, aby vystoupil. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená vládo, dovoluji mi, abych navrhl stažení návrhu zákona o zdravotním pojištění cizinců. Je to bod číslo 87, sněmovní tisk 243, stažení z programu této schůze. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, správný výraz je vzeti zpět. Tak možná kdybyste přímo na mikrofon řekl, že tento tisk berete zpět.

Poslanec Jaroslav Krákora: Opravuji. Vzeti zpět sněmovního tisku číslo 243.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Takže to je pouze informace pro vás, protože ani o tomto se nehlasuje.

A nyní, ještě než dám prostor k vystoupení k programu, bych vás chtěl informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium.

Grémium Sněmovny navrhuje zařadit do programu 17. schůze Poslanecké sněmovny návrhy zákonů vrácených Senátem, které nebyly projednány na 16. schůzi Sněmovny, což je tisk 70, 82, 153 a 173. Je to tedy autorský zákon, péče o dítě, zákon o odpadech a zákon o provozu na pozemních komunikacích. My jako grémium navrhuje jejich pevné zařazení na středu 17. září jako první až čtvrtý bod dopoledního jednání Sněmovny, to znamená před již pevně zařazený bod 19.

Dále navrhuje vyhovět žádosti předsedy poslaneckého klubu ČSSD poslance Sklenáka, který žádá o pevné zařazení bodu 1 návrhu pořadu, což je tisk 242 ve druhém čtení, na pátek 19. září po pevně zařazených bodech, to znamená jako bod 6, a pevné zařazení bodu 119 návrhu pořadu, což je tisk opět 242, ale ve třetím čtení, na středu 24. září jako první bod dopoledního jednání.

Jako poslední informaci uvádím, že ve čtvrtek 18. září budeme jednat i po 18. hodině, to znamená po ukončení interpelací, a budeme se věnovat bodům z bloku

zprávy, návrhy a další. Mám zde avizováno, že předpokládáné ukončení jednacího dne ve čtvrtek by bylo kolem 20. hodiny.

To je z mé strany všechno. Poprosím, abyste se k pořadu schůze vyjádřili i vy. Mám zde celou řadu přihlášek. První vystoupí pan předseda klubu TOP 09, pan poslanec Kalousek a připraví se paní poslankyně Bohdalová.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, promiňte, že vás minutu zdržím, ale trápí mě jedna věc, se kterou bych se rád vypořádal.

Za návrh na přerušení mimořádné schůze minulou středu v podvečer jsem označil pana předsedu poslaneckého klubu ČSSD Sklenáka za podrazáka. Neměl jsem správné informace o míře dohody, která byla, či nebyla uzavřena o této mimořádné schůzi, proto jsem dospěl k mylnému úsudku, že to bylo porušení té dohody. Ten výrok byl nemístný a nespravedlivý, což mě mrzí, a pana předsedu Sklenáka prosím, aby přijal moji omluvu. Děkuji. (Potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Bohdalová. Připraví se pan poslanec Adámek. Pan poslanec Adámek stahuje, takže se připraví paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne, vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové. Dovoluji si vystoupit zde s návrhem na vyřazení dvou bodů z pořadu 17. schůze Poslanecké sněmovny, a to bodu číslo 80, sněmovní tisk 220, horní zákon, a potom bod 92, sněmovní tisk 250, je to zákon o Národním parku Šumava. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Slovo má paní poslankyně Černochová, připraví se pan poslanec Farský.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych chtěla navrhnout rozšíření pořadu schůze o bod Informace ministra vnitra k situaci v Policii České republiky. Navrhuji tento bod zařadit po pevně zařazených bodech. Víím, že jsme se v rámci koalice i opozice dohodli, že prvním bodem dnešního jednání bude zákon 221 o vojácích z povolání, takže bych poprosila, aby se tento můj návrh na zařazení této informace objevil jako bod číslo 2.

Co mě k tomu vede? Vede mě k tomu včerejší článek nejenom v Lidových novinách, kde jsme se mohli dočíst, jak se v České republice likviduje politická konkurence. Pan podplukovník Oldřich Hluško pracoval patnáct let u policie, u Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu. Svou policejní kariéru završil obviněním pražských radních v kauze Opencard, a to ještě tím způsobem, že část textu obvinění opsal ze studentské práce posluchače právnické fakulty pana Richtra.

Jistě si vybavujete, jak tato Poslanecká sněmovna rozhodovala o vydání našeho kolegy pana poslance docenta Bohuslava Svobody v souvislosti s kauzou Opencard. Také si jistě vybavujete, jak jsme tady po debatách zřídili stálou vyšetřovací komisi, která se tím měla zabývat. Prostřednictvím pana předsedy bych zároveň apelovala na předsedu této vyšetřovací komise pana Bronislava Schwarze, aby ani tato komise nenechala tuto skutečnost, kterou vám nyní oznamuji, bez povšimnutí.

Pražští radní v čele s Bohuslavem Svobodou jsou nyní obžalováni a pan detektiv Hluško získal za obvinění pražských radních zajímavou odměnu: stal se lídrem hnutí ANO v Českém Krumlově a kandiduje na starostu. Ve volbách voličům slibuje, že se bude snažit zúročit vše, co se za svou profesní kariéru naučil. Připomínám, že ukradl a opsal podklady studenta práv, na jejichž základě byli obviněni všichni radní hl. m. Prahy. Pan podplukovník Hluško je stále zaměstnancem Policie České republiky. Přestože ale splnil, co měl, z osobních důvodů údajně odejde a zkusí štěstí v politice na kandidátce hnutí ANO.

V tomto bodě bych tedy ráda požádala pana ministra vnitra o informaci, jestli je takové jednání policie běžné, jak bude případně v budoucnu řešit, aby k podobným excesům a selháním nedocházelo. To, že jsem použila tak silný výraz "ukradl", jen potvrzuji tím, že prvoinstanční soud již v této věci rozhodl a dal za pravdu tomu, že skutečně práce byla ukradena, že se jednalo skutečně o plagiát.

Myslím si, že by tato Poslanecká sněmovna toto neměla nechat bez reakce, proto žádám... (Poslankyně se na chvíli odmlčela, v sále je velký hluk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já prosím, abyste umožnili paní poslankyni dokončit odůvodnění jejího návrhu v důstojné atmosféře.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Proto vás, pane předsedo, a všechny kolegyně a kolegy ještě jednou zdvořile žádám, abyste zařadili bod s názvem Informace ministra vnitra k situaci v Policii České republiky jako druhý bod dnešního jednání. Děkuji. (Potlesk z pravé strany.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně, rozumím tomu návrhu. Jen upozorňuji, že na dnešek není pevně zařazen pouze jeden bod, ale bodů sedm. Samozřejmě je hlasovatelné, pokud na tom budete trvat, aby to byl druhý bod, což by ovšem znamenalo, že body, které jsou pevně zařazeny, odsuneme.

Poslankyně Jana Černochová: Ne, pane předsedo. Jsem samozřejmě poslankyně, která si je vědoma toho, že tyto návrhy zoufale dlouhou dobu čekají na to, aby byly dnes projednány, takže navrhuji, aby tato moje informace byla zařazena po všech pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, tím pádem by to bylo jako bod 8. Děkuji.

Omlouvám se panu poslanci Farskému, ale ještě s přednostním právem za klub TOP 09 v zastoupení pana předsedy pan místopředseda Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane předsedo. Já jenom trochu zírám a chápu, že je to asi předvolební taktika sociální demokracie, ale vyzývám vás, abyste nepodpořili návrh na stažení bodů 80 a 92. Jestli jste si tak jisti, bod 92 je Šumava, bod 80 jsou břídlivé plyny, kde dokonce – já jsem jeden ze spoluautorů toho návrhu – jestli se nemýlím, já prostě považuji za opravdu ne zrovna fěrové, že někdo tady navrhuje stažení tohoto bodu, když není ani předkladatelem. Takže moc vás prosím, abyste u bodů 80 a 92 stažení nepodpořili. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, jedná se o návrh na vyřazení z programu, nikoliv na stažení, ale na věci to nic nemění. Podrobíme to hlasování. Pan poslanec Farský. Přípraví se pan poslanec Dolejš Jiří.

Poslanec Jan Farský: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl připomenout jeden návrh zákona, který Sněmovnou prochází už podruhé a už hodně dlouho. Byl předložen v prosinci loňského roku, podepsalo se pod něj 78 z nás. Je to sněmovní tisk 42, zákon o registru smluv. Přestože 30. května letošního roku byl projednán a schválen ústavněprávním výborem, tak dodnes nebyl zařazen na schůzi. Myslím si, že je to škoda.

Důvod nezařazení by mohl být spatřován v tom, že předkladatel byl požádán, aby s vládou projednal připomínky, které zazněly, což samozřejmě není důvod pro jakýkoli odklad v legislativním procesu, ale jako zástupce předkladatelů jsem tomu vyhověl. Ovšem po dvou měsících, takřka po třech měsících práce na legislativě na Ministerstvu vnitra, kde bohužel týmu paní Adriany Krnáčové se postupně podařilo předložit zákon, který by nefungoval vůbec, následně se podařilo předložit zákon, který by fungoval způsobem, že by to bylo nesmírně administrativně zatěžující a stačilo by zveřejňovat kompletně začerněné smlouvy, kde bychom našli akorát to, k jakému datu byla smlouva uzavřena, tak už nemám příliš důvěru ve smysl toho, aby se odkládalo projednání tohoto zákona na plénu.

Pro vaše uklidnění mohu říci, že s tím, jak zakončil své projednání ústavněprávní výbor, tak schválil jednotlivé připomínky a mimo těchto jednotlivých připomínek ještě zmínil, aby tento návrh zákona byl už pouze legislativně technicky upraven. Tyto úpravy jsou hotové. Vzal jsem tento úkol na sebe, když jsem viděl, jakým způsobem probíhají jednání na Ministerstvu vnitra, na která bohužel už cca od poloviny srpna nejsem za předkladatele zván, ale je vyjednáváno s dalšími subjekty. Tuto možnost neupírám, ale pořád ještě tím, kdo tvoří legislativu České republiky, je Poslanecká sněmovna. Z tohoto důvodu si dovoluji navrhnout, abychom zařadili v pátek 19. září po pevně zařazených bodech i sněmovní tisk číslo 42, s tím, aby byl zařazen i ve svém možném třetím čtení na tuto schůzi k bodům třetího čtení.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, registruji. Pan poslanec Jiří Dolejš a připraví se pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Jiří Dolejš: Krásné odpoledne, kolegyně a kolegové. Já bych vás, p. t. auditorium, poprosil o vstřícnost k tomuto návrhu.

Vzhledem k tomu, že na dnešní schůzi, možná i na schůzi za týden, je zařazeno tolik bodů, tuším kolem 180, považuji za rozumné, abyste zvážili, zda poslanecký návrh – a víte, že poslanecké návrhy bývají popelky v pořadu naší schůze –, který je zatím zařazen v návrhu programu schůze na 85. místě, týká se to sněmovního tisku 235, tedy vydání zákona o majetkových příznáních, nešel předřadit. Když jsem to vyslovil, tak jste asi pochopili, že to je téma, ke kterému se mnozí z vás pozitivně vyjadřovali ve svých volebních kampaních. Je to téma, které má za sebou dlouhou historii, ale i krátkou historii v naší Poslanecké sněmovně. Návrh byl podán už před čtvrt rokem a určitě by se nestalo nic špatného, kdybychom způsob, jakým tato obecně pozitivně vnímaná myšlenka je zpracována v tomto parlamentním tisku, už mohli nastartovat a začít projednávat.

Tudíž navrhuji, aby tento bod byl zařazen na středu odpoledne, a vzhledem k tomu, že možná nějaké body už budou předtím pevně zařazené, tak jako bod, který by následoval za již pevně zařazenými body. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, já jsem tady s panem ministrem vnitra řešil...

Poslanec Jiří Dolejš: Opakují – středa odpoledne po pevně zařazených bodech. (A číslo tisku?) Číslo tisku je 235.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji moc a omlouvám se. Pan ministr chtěl reagovat? Jestli pan místopředseda Sněmovny dovolí, pan ministr vnitra avizoval, že chce využít svého přednostního práva a vystoupit k návrhu pana poslance Farského, tak abychom debatu udrželi pohromadě, dám mu prostor. Samozřejmě jsem tím nijak nechtěl snížit přednostní právo pana místopředsedy Filipa. Pane ministře, máte slovo, prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Já bych se rád vyjádřil ke dvěma vystoupením kolegů, jedno je paní kolegyně Černochové. Pokud dáme obecnou situaci v Policii České republiky, bude to velmi zajímavá diskuse, a pokud dneska ten bod neprojde – já jsem se omlouval od 15.45, mimo Sněmovnu mám předávat cenu starostům na Pražském hradě, ale to není limit. Já to klidně zruším a o té policii tady budu diskutovat, protože policie byla přivedena do toho stavu především ministry za ODS, takže pojďme si o tom povídat a můžeme dlouho. Já jsem na tu diskusi připraven. Pokud by čistou náhodou tento bod neprošel, tak to beru jako osobní úkol pro sebe, a buď v rámci interpelací, nebo nějakého písemného vyjádření se k této věci

vyjádříme. I já jsem tím znepokojen. Jenom si uvědomme, v které to bylo době a kdo tehdy tu policii vedl nebo kdo ty mantinely nastavoval.

K otázce pana kolegy Farského. Já se musím zastat Ministerstva vnitra, prostřednictvím pana předsedajícího, a musím se zastat paní náměstkyně Krnáčové. My jsme byli technickou pomocí pro tři koaliční poslance. Ministerstvo vnitra odpracovalo na tom velký kus práce a předložilo variantu, která byla koaličně dohodnutá, a na jednání s Rekonstrukcí státu, pane kolego, která byla brána k těmto diskusím i na váš popud i jako partner v rámci neziskového sektoru, tak koalice došla k závěru, že je potřeba ještě udělat např. dopadovou studii a další věci, abychom tento zákon mohli přijmout s čistým svědomím. Nevytvořili jsme legislativní paskvil, to se na mě nezlobte, ale vytvořili jsme návrh, který byl koaliční dohodou, a vedle toho návrh, který byl v rámci Rekonstrukce státu požadován. Byly tam dva rozpory, pouze dva rozpory, které se nepodařilo vypořádat, a já si myslím, že na tom zákoně jsme připraveni dál pracovat a předložit to tak, aby neměl negativní dopady především na firmy ve vlastnictví českého státu, což by nám všem mělo ležet na srdci více než volební kampaň. Díky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Jestli pan místopředseda Sněmovny bude mít ještě trpělivost, tak s přednostním právem pan předseda klubu ODS k té samé věci, ale obávám se, že nikoho jiného než ty, co mají přednostní právo, nemohu v této chvíli pustit k mikrofonu. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl poprosit pana ministra, když je pro, aby ten bod byl zařazen, aby oslovil své poslance svého klubu, a pak to projde. Myslím si, že v pohodě můžete absolvovat tu akci na Hradě, ten bod je navržený jako bod po sedmi už pevně zařazených bodech. Myslím, že to nebude kolidovat. Budu rád, když tu debatu povedeme. Ale pokud vy vyzvete své kolegy, ať to podpoří, tak ten bod určitě bude zařazen a nemusíme říkat, že náhodou neprošel. Myslím si, že se to časově dá zvládnout, že ten návrh právě proto, aby nenarušoval plány vládní koalice, které body chce projednat dnes jako prioritní, tak zazněl až po všech pevně zařazených bodech. A protože jich je šest, sedm, jestli si pamatují číslovku od pana předsedy Hamáčka, tak bezesporu nebudeme hotoví s těmi sedmi body v 15.40. Budeme rádi, pokud se k tomu návrhu přidá většina Sněmovny, protože si myslíme, že ten případ je závažný tím, že se také dotýká našeho rozhodování. To není jako případ z novin. A pokud se ukazuje, že ve fázi obvinění, kdybychom potom rozhodovali o vydání našeho kolegy, byl spáchán podle soudu trestný čin, tak si myslím, že je to závažná informace, a měli bychom debatovat o tom, jak takovým věcem předcházet a jak s tímto člověkem nebo s podobnými viníky soudním rozhodnutím policie bude zacházet. Protože pokud to interpretuji správně a ten člověk odchází dobrovolně, tak bude mít nárok na veškeré výsluhy, jestli tomu dobře rozumím. Pokud to dojde k odvolání, tak nebude pravomocný rozsudek. Myslím si, že to jsou poměrně závažné věci, o kterých bychom měli debatovat, a případně na základě těch debat společně navrhnout nějakou změnu legislativy, protože si nemyslím, že je to zrovna případ, kdy by ten člověk měl pobírat výsluhy, pokud ho

soud usvědčil z toho, že nezákonným způsobem opisoval, a ještě k tomu ze studentské práce, a to použil doslova, slovo od slova, myslím že tři nebo čtyři strany, v textu obvinění. My to považujeme za mimořádně závažnou věc a byli bychom rádi, kdybychom s panem ministrem vnitra a s ostatními kolegy a kolegy ve Sněmovně o tom mohli debatovat, o tom, jak by to mohlo vypadat do budoucnosti. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se, ale technické poznámky nejsou možné. Pan místopředseda Filip a připraví se pan poslanec Zahradník, který je zatím posledním přihlášeným k pořadu schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Já jsem se nehlásil s přednostním právem, tak jsem rád počkal.

Já mám k našemu programu schůze tři návrhy. První návrh vyplývá z příslibu předsedy vlády z naší červnové mimořádné schůze, který by byl zprávou vlády o realizaci zákona č. 428/2012 Sb., tak podle toho příslibu navrhuji zařadit na úterý příští týden jako první bod. Není tam ještě zařazeno nic. Čili 23. 9. po 14. hodině jako první bod odpoledního jednání.

Potom bych měl jednu žádost a ta se týká zařazeného bodu, tisku 226, je to bod číslo 82, zákon o návrhu na zrušení zákona o zákazu vývozu do elektrárny v Búšehru. Vzhledem k tomu, že Hospodářská komora České republiky naplánovala na tento měsíc, na příští týden, cestu, velkou podnikatelskou misi do Teheránu, považuji za potřebné, aby i Poslanecká sněmovna našim podnikatelům, našim zaměstnavatelům dala šanci na úspěšnou misi, a byl by to jistě od Poslanecké sněmovny vklad pro naše podnikatele, kdyby do Teheránu mohli přijít s tím, že v prvním čtení tento návrh zákona již byl projednán v Poslanecké sněmovně. Tak se tomu stalo již dvakrát, ale nikdy jsme ten zákon nedokončili v žádném volebním období.

Pokud jde o třetí návrh, zase abych jenom něco nezařazoval nebo nepředřazoval, tak navrhuji vyřazení bodu číslo 96, tisku 123, z pořadu této schůze. Jde o smlouvu České republiky s Kosovem. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Ještě než dám slovo panu poslanci Zahradníkovi, tak informace, že pan ministr Chovanec hlasuje s náhradní kartou číslo 1. A ještě vám přečtu omluvu pana poslance Klašky, z pracovních důvodů se omlouvá dnes od 15.30. Paní poslankyně Fischerová se omlouvá dnes od 15.30 do 18.45 a pan poslanec Běhounek se omlouvá od 15.30 do 18 hodin rovněž z pracovních důvodů.

Nyní prosím, pan poslanec Zahradník, po něm pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, já jsem se hlásil se svým příspěvkem k pořadu dnešní schůze, k bodu, který je

v pořadí označen jako bod 92, tedy senátní návrh zákona o Národním parku Šumava. Ten zákon je vyústěním velmi složité situace, která na Šumavě vznikla vlastně hned po sametové revoluci v roce 1991, kdy byl nařízením vlády Národní park Šumava zřízen. Národní park fungoval, chránil přírodu, nějakým způsobem umožňoval život obcí, život občanů. Postupně se ale ukazovalo, že určité právní nezakotvení statutu národního parku skýtá možnost jakési neustálé změny. S každým novým ministrem životního prostředí se vlastně měnil přístup k Národnímu parku Šumava. Pánové ministři Ambrozek, po něm pan ministr Bursík – zrovna za něj došlo k významné změně, kdy po orkánu Kirill ponecháním velkého objemu dřeva v prvních a druhých zónách došlo ke vzniku kůrovcové kalamity a k tomu, že dneska je 22 tisíc hektarů Šumavy vlastně suchým lesem.

Ten vývoj je pro občany, ale i pro mnoho dalších lidí nepříjemný, a tak nakonec bylo přistoupeno k tomu, že se začal tvořit tento návrh. Na jeho tvorbě se podíleli senátoři, ale také hlavně Správa Národního parku, rada Národního parku Šumava, také Sdružení šumavských obcí, oba kraje, na to nesmím také zapomenout, a část vědecké obce, která s tímto postojem národního parku souhlasila.

Ten zákon není tím hrozným opatřením, tak jak v těch desítkách a stovkách e-mailů, které asi dostáváte tak jako já, můžete číst. To, co jejich pisatelé píší, není pravda. K tomu by možná bylo dobré hovořit až v okamžiku, kdy ten zákon bude projednáván. Já jsem původně chtěl navrhnout, a ten můj návrh bude předložen, aby v případě, že zůstane senátní návrh zákona, tedy sněmovní tisk 250, na pořadu naší schůze, aby jeho projednání bylo zařazeno na úterý 23. září na 14 hodin jako první bod pokračování naší schůze. Mezitím ale vystoupila paní kolegyně Vlasta Bohdalová se stanoviskem klubu sociální demokracie, s návrhem na vyřazení tohoto návrhu z pořadu naší schůze.

Přiznám, že o tom přemýšlím, a musím říct, že už jsem se tady zmiňoval, že je zde celá řada názorů velmi ostře proti zákonu vyhraněných. Já jsem říkal, že ty názory nejsou pravdivé, že se snaží zmást vás jako zákonodárce, a ty, kteří budete rozhodovat o návrhu zákona. Byl jsem přítomen na jednání petičního výboru, když byla hnutím Duha předávána petice za dobrý zákon o Národním parku Šumava, a musím říci, že to byla – použiji slova – demonstrace ekologického aktivismu. To, co jsem tam slyšel, to mě hluboce poznamenalo a myslím si, že když si dovolím použít takové přirovnání, že obě strany, které v tom konfliktu vystupují, strana ekologická mající silný hlas, jsou vybavena schopností dobře se prezentovat, a strana šumavských obyvatel, šumavských obcí, jejich starostů, lidí, kteří mají rádi živou Šumavu lidmi zalidněnou, a nikoliv divočinu, tak ta strana druhá má slabý hlas. Ta nemá takovou kapacitu se vyjadřovat v médiích, posílat ty stovky emailů. Já si myslím, že obě tyto strany jako by své zbraně nabrousily a připravují se je zkrátit v tom jediném okamžiku projednání toho zákona. Tady si myslím, že rozum velí k tomu, aby když k tomu to došlo, jestli není možná dobře tady ty nabroušené zbraně zase na chvíli ukrýt, dát ještě čas na jednání, dát čas na to, aby ta druhá strana, strana Šumaváků, mohla k vám promluvit, aby vás mohla oslovit. Tedy zvažuji, zdali by nebylo dobré souhlasit s tím návrhem, s kterým přišli kolegové zleva, tady z ČSSD, a projednání tohoto návrhu z pořadu dnešní schůze stáhnout. Já se přiznám, že budu

hlasovat pro stažení, s tím ale, že budu ze všech sil usilovat o to, aby hned na další schůzi, která se asi uskuteční po tom určitém citlivém okamžiku komunálních voleb, byl zákon znovu na pořad uveden, aby byl projednán, aby byl projednán v takovém okamžiku, v takové době, kdy budou moci i ti, kteří sem budou ze Šumavy vážit cestu, ti Šumaváci, zde být přítomni, aby mohli svůj hlas také tady, možná třeba mlčící, ale svou přítomností pozdvihnout.

Děkuji za pozornost, ale přesto, aby byla určitá jistota, v případě, že by nedošlo v hlasování k vyřazení tohoto návrhu z pořadu dnešní schůze, tak navrhuji, aby pak následně bylo hlasováno o jeho zařazení jako první bod jednání naší schůze 23. září, tedy příští úterý na 14. hodinu. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Registruji tento návrh. Pan předseda Faltýnek, po něm pan předseda Kalousek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne dámy a pánové. Já jenom velmi stručně bych reagoval na slova a návrh pana poslance Farského k zákonu o registru smluv. Ta informace nebyla úplně objektivní. Částečně už to vysvětlil pan ministr Chovanec. Na tom návrhu se pracuje. Pracuje na něm koalice spolu s Rekonstrukcí státu. My jsme přizvali zástupce Rekonstrukce státu na jednání i koaliční rady a chceme, aby z toho nevznikl legislativní paskvil. To, co tady bylo navrženo, je velmi narychlo a my bychom byli rádi, abychom tento zákon kvalitně uvedli v život v průběhu letošního roku, to znamená do konce letošního roku. Ale to, co tady navrhl, ty termíny, kolega Farský, si myslím, že není úplně reálné. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek, připraví se pan předseda Stanjura. Prosim v této fázi levou část sálu o klid. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, dovoluji stručné stanovisko poslanecké klubu TOP 09 k jednomu návrhu, který zde padl. Paní poslankyně Bohdalová navrhuje vypustit z dnešního jednání schůze body 80 a 92. Jsou to body týkající se návrhu na zákaz průzkumu těžby břidlicových plynů a senátního návrhu zákona o Národním parku Šumava. Tyto dva body při jisté míře zobecnění mají jedno společné téma, a sice těžký konflikt privátních obchodních zájmů se zájmy environmentálními, se zájmy životního prostředí a krajiny. Zamysleme-li se nad tím, jaký je důvod jejich vypuštění z této schůze, tak prostě jediný. Ten důvod se jmenuje – nechceme přiznat barvu před volbami. Ne že čekáme ještě nějaké argumenty, ne že máme zadány nějaké analýzy. Obě dvě tato témata se diskutují velmi dlouho, že nikdo z nás už nemůže mít více relevantních informací, pouze každý z nás váží jinou prioritou, jiným pohledem a nic jiného nezbývá než parlamentní diskuse a politické rozhodnutí.

Ti, kteří budou hlasovat pro vyřazení těchto bodů, tu parlamentní diskusi nechtějí před volbami, protože – promiňte mi to – nechcete hrát se svými voliči fěr hru. Vy

jim před volbami nechcete říct, co si myslíte, abyste na ně tu kulišárnu zahráli když tak až po volbách.

Já bych chtěl velmi poprosit, abychom tyto body nevypouštěli. Veřejnost má právo znát naše názory, má právo znát naše postoje k těmto návrhům. Za předpokladu, že tyto body budou vypuštěny, prosím o pochopení, že poslanecký klub TOP 09 se zdrží hlasování při programu, protože nechceme asistovat při nemožném a alibistickém postoji. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura, který je podle mých poznámek v této fázi posledním, ale možná se to změní.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já věřím, že pak mi někdo odpoví. K tomu návrhu zákona o registru smluv. Je hezké, že vládní koalice projednává tento zákon, nic proti, ale je to poslanecký návrh. Pan kolega Farský v této chvíli nemůže vystoupit, tak jako bych tlumočil jeho rozčarování z toho, že on jako hlavní předkladatel k těm jednáním přizván není. A pokud si vzpomenete na historii vzniku toho zákona, tak ten zákon byl napsán dřív, než vznikla Rekonstrukce státu. Takže legitimní postup je takový: pokud se vám ten zákon nelíbí, tak hlasujte proti a připravte vlastní. To je přece legitimní postup.

Já se chci zeptat, protože už lhůty pro projednání ve výborech uplynuly, proč vlastně není navržen na pořad schůze. Kdo o tom rozhodl? Rozhodneme hlasováním, ale není v tom návrhu, v té pozvánce, přestože lhůty uplynuly. To je poměrně nezvyklé. Tak se chci zeptat za prvé, zda to bylo v pokladu pro organizační výbor. Pokud ano, kdo navrhl či kdo hlasoval pro vyřazení tohoto bodu. Takhle se přece k poslaneckým tiskům nedá přistupovat. Pokud jsou splněny lhůty, má být automaticky zařazen.

Ano, organizační výbor má právo to vypustit. Ale já myslím, že to je podobný případ jako předchozí vystoupení mého kolegy Miroslava Kalouska. Nechcete říct, co si o tom zákonu myslíte, zejména před volbami, tak odkládáte jeho projednávání. Neustále ho vylepšujete, vylepšujete, ale není to váš návrh. Takže já myslím, že je politicky korektní a slušné, aby o tom (nesrozumitelné) rozhodl hlavní předkladatel. A pokud si myslíte, že je to paskvil, tak ten návrh navrhněte zamítnout a Sněmovna ho může zamítnout. Ne že se o něm nebudeme bavit a budeme ho odsouvat. Teď jsou volby, tak to není moc vhodné, protože by někteří museli říct: Já jsem to podepsal, a teď jsem proti. Já jsem si to vlastně neuvědomil a podobně. Ale proč ne? Já myslím, že každý může změnit názor, že je to naprosto v pořádku, ale to, že se to odsouvá, odsouvá... Ještě kdyby to byl vládní návrh, tak tomu rozumím, protože předkladatel by řekl: navrhuji nezařadit, odročit. Ale není to vládní návrh.

Takže já bych poprosil, jestli pan předseda Hamáček, já nevím, jestli řídil organizační výbor, nebo měl nějaké jiné povinnosti, zda to vůbec v tom návrhu pro organizační výbor bylo. Pokud ano, kdo navrhl a kdo hlasoval pro vyřazení. Jinak se

to prostě dělat nedá. A samozřejmě až Sněmovna jako suverén rozhodne, zda každý bod, zda bude – nebude zařazen na program jednání. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Já vám odpovím, co vím, a když tak dodám kompletní informaci písemně. Ale byl jsem informován, že postup byl takový, že hospodářský výbor požádal o to, aby tento tisk byl vyřazen z pořadu schůze, a v souladu s ustálenou praxí, kdy se takovému návrhu výboru vždy vyhovuje, tento návrh nebyl ani předložen do organizačního výboru. Takto se to zde vždy podle mých informací dělalo. Nicméně můžeme se k té věci vrátit na jednání organizačního výboru a zvolit postup jiný. Ale ta žádost o vyřazení ze schůze přišla z hospodářského výboru. Tolik informace, kterou mám teď k dispozici, ale jsem samozřejmě připraven dodat informaci detailnější.

Pan ministr Chovanec se hlásil?

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně, já jsem si ještě ověřoval u pana kolegy poslance Vondráčka, který byl de facto politickým lídrem těch tří poslanců, kteří připravovali pozměňovací návrh pro návrh pana kolegy Farského, a tento kolega mi sdělil, že pan Farský byl zván na každou schůzku. Já si pamatuju schůzku, kdy jsme seděli u pana premiéra, pane kolego Farský prostřednictvím pana předsedajícího, kde jsme si domluvili mantinely, které vám jako předkladateli vyhovují a které vyhovují i tomu, aby vaše politické strana mohla tento návrh podpořit. To znamená, já bych byl rád, abychom tu používali pravdu pro tu diskusi. Já musím hájit Ministerstvo vnitra, musím hájit i náměstkyni, která tím byla pověřena. Rekonstrukce státu na finální diskusi v rámci koaliční rady byla pozvána jedním ze subjektů koalice. Tento asi neměl důvod pozvat i vás, ale jinak na všechna jednání jste byl zván. A my na tom zákonu dál precizně pracujeme. Jediná obava, která tam byla, je, že není vypracována dopadová studie. A opravdu nechceme ohrozit některé státní firmy. Za námi jako za ministry chodí někteří zástupci těchto státních firem a obávají se toho, aby je tento zákon neodkryl před konkurencí a abychom si nezlíkvidovali vlastní státní podniky. Já si prostě myslím, že to takto má být. Toť vše.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak pan poslanec Farský nemůže vystoupit a trvá na svém vyjádření, že nebyl zván.

Ale kdyby mě pan ministr vnitra chvilku poslouchal, tak já mu vysvětlím, v čem já vidím problém. To chci asi moc, aby ten, který tady vystoupil, poslouchal repliku. No dobře.

Pokud by to byl vládní návrh zákona, nemám s tím žádný problém. Pokud vláda si myslí, že návrh kolegy Farského a těch, kteří to podepsali – a já nejsem předkladatel, připomínám, takže si tady neohřívám svůj vlastní poslanecký návrh. Nic

proti. Tak jsem to říkal jasně. Pokud ten návrh je špatný, pusťme ho na program, zamítněte ho a přijďte s lepším, který bude vyhovovat.

Já například rozumím obavám ČD Cargo. Ale teď se nebavíme o detailu toho zákona. Bavíme se o tom principu, že chcete ten zákon použít jako nosič a v druhém čtení ho úplně přepsat, a to není správný princip. To je to, proti čemu protestuji a na co upozorňuji. Nic vám nebrání ten bod dneska zařadit, podpořit návrh kolegy Farského a navrhnout zamítnutí v prvním čtení. S tím zdůvodněním, které tady říkáme. Určitě máte z těch pracovních týmů poměrně dostatek důvodů, co je v tom zákonu špatně. Nic proti tomu, to je normální politický postup. A pokud připravíte vlastní a lepší, no proč ne? Tak to bude vládní návrh, projde standardním legislativním procesem, nejenom Legislativní radou vlády nebo jednáním s Rekonstrukcí státu, ale standardním legislativním procesem. Všechna připomínková místa se k tomu mohou vyjádřit. Já věřím, že třeba resort dopravy by upozornil na nebezpečí minimálně u toho ČD Cargo, kde ho opravdu vnímám, protože to je otevřený trh a je to trošku jinak než v osobní dopravě. Tam bych byl skeptický k tomu, že by to České dráhy nějak ohrozilo. Ale u toho Cargo to skutečně reálně hrozí. Ale my nemůžeme ty racionální argumenty uplatnit, protože se ten bod nedostane na pořad a hlavní předkladatel díky tomu, že nemá přednostní právo, nemůže zase říct svůj pohled.

Takže moje jednoduchá prosba: zařaďme ten bod, zkusme se domluvit, kdy ho můžeme projednávat na této schůzi. Máme před sebou dva týdny. Pokud je neopravitelný, tak hlasujeme my, kteří si myslíme, že je špatně, hlasujeme pro zamítnutí. A to ta práce, kterou dělá Ministerstvo vnitra a jejich experti, určitě nevyjde nazmar a bude to standardní vládní návrh. Já si dokonce myslím, že by to pro ten zákon byla lepší cesta, skutečně. Ale musím hájit ten princip, protože jsem autorem nebo spoluautorem jiných poslaneckých návrhů a taky by se mi nelíbilo, kdyby mi to odsouvali a odsouvali s tím, že vláda a vládní koalice na tom pracuje. To samozřejmě může, ale není to důvod pro odklad pro projednávání. A nevím, jestli zrovna u toho registru smluv... Sněmovna má takový zvyk, posílá to do mnoha výborů, a pak vzniká trochu zmatek a chaos. Já myslím, že je vždycky lepší, a pokud se shodneme na vzniku garančního výboru, bude to jenom dobře, že ten garanční výbor bude ten klíčový k tomu konkrétnímu návrhu zákona, který dá zásadní stanovisko pro Poslaneckou sněmovnu.

Takže za kolegu Farského vás žádám, abyste ten jeho návrh podpořili, a za sebe říkám: nenutím vás k tomu, abyste ten zákon podpořili, ale myslím si, že to je slušné a kolegiální, abychom vyhověli navrhovateli tohoto zákona. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. V této fázi nevidím nikoho dalšího, kdo by se hlásil k programu schůze, tak tedy přistoupíme k hlasování. Ještě přivolám kolegy z předsálí. Pokud je s tím souhlas, tak bychom nejprve hlasovali o návrzích z grémia tak, jak jsem je přednesl. Je zde požadavek na oddělené hlasování, nebo můžeme návrh z grémia schválit en bloc? En bloc, můžeme, výborně.

Takže jenom stručně. Jedná se o zařazení vrácených tisků ze Senátu na zítra jako první a čtvrtý bod a potom se jedná o tisk 242 ve druhém a třetím čtení v pátek 19. a středa 24. 9.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem grémia Sněmovny, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 2, přihlášeno 180, pro 173, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme postupně hlasovat o návrzích, které padly od jednotlivých kolegů a kolegů. Paní poslankyně Bohdalová si přeje vyřadit bod 80 a bod 92. Vidím oddělené hlasování, návrh na oddělené hlasování, takže tak budeme postupovat.

Takže nejprve hlasování o vyřazení bodu 80, sněmovní tisk 220. (Hlasy z pléna.) Tak to je horní zákon, to není Šumava.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s vyřazením tohoto tisku, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 3. Přihlášeno je 181, pro 96, proti 41. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o bodu 92, což, předpokládám, je Národní park Šumava.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, abychom tento tisk vyřadili, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 4. Přihlášeno je 180, pro 116, proti 22. I tento návrh byl přijat.

Paní poslankyně Černochová navrhuje nový bod, který by zněl Informace ministra vnitra o situaci v Policii České republiky. Je to tak správně, paní kolegyně? Asi ano. A přeje si to zařadit jako osmý bod na dnešek, tedy 16. 9.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí... Prohlašuji toto za zmatečné a ptám se pana předsedy Stanjura, co si přeje sdělit.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych prosil, abychom hlasovali zvlášť o zařazení bodu na schůzi a pak o pevném zařazení toho bodu, když to projde. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá, ano, to se omlouvám, měl jsem se zeptat, ale měl jsem za to, že je to možné spojit. Dobře.

Takže budeme nejprve hlasovat o tom, že zařazujeme nový bod do návrhu pořadu schůze Sněmovny, a ten bod by se jmenoval Informace ministra vnitra o situaci v Policii České republiky.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 6. Přihlášeno je 181, pro 72, proti 77. Tento návrh nebyl přijat, tudíž druhá část je nehlasovatelná.

Přednostní právo využije pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Tak jenom upozornění a rozpor slov a činů. Pan ministr vnitra asi před třiceti minutami říkal, že on to sám podpoří, že by o tom rád debatoval, jenomže možná to nestihne. A pak hlasuje proti.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Farský. Přeje si zařadit nový bod sněmovní tisk 42, což je návrh zákona o registru smluv, s tím, že si jej přeje zařadit pevně na pátek 19. 9. ve druhém čtení. A pak, to jste neřekl, ale z logiky by vyplývalo, že třetí čtení by bylo v pátek 26. A zase se ptám: Můžeme hlasovat najednou, nebo chcete nejprve zařadit nový bod a potom pevně zařazovat? Najednou, dobře.

Takže zahajují hlasování. Kdo souhlasí se zařazením nového bodu a jeho pevným zařazením na 19. a 26., ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 7. Přihlášeno je 180, pro 52, proti 75. Tento návrh nebyl přijat.

Pan kolega Dolejš, sněmovní tisk 235, doufám, že jsem si to dobře poznačil, kolegu Dolejše nikde nevidím. (Poslanec na sebe upozorňuje v lavici.) Á, tamhle. Tisk 235 a bylo to na středu – tuto středu, nebo příští středu? Tuto středu 17. 9. odpoledne po pevně zařazených bodech, což by byl bod jeden, dva, tři, čtyři, pět – šest. Tak, výborně. Takže tisk 235 pevně na středu jako šestý bod.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 8. Přihlášeno je 181, pro 30, proti 94. Tento návrh nebyl přijat.

Pan místopředseda Filip. První návrh, zařadit na 23. 9., což je úterý, kde zatím nic není, jako první bod nový bod Zpráva vlády o realizaci zákona č. 428/2012 Sb.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 9. Přihlášeno je 182, pro 33, proti 116. Nebylo přijato.

Další návrh byl, aby tisk 226, což je návrh zákona na zrušení embarga na dovoz komponentů, jaderná elektrárna Bůšehr, byl zařazen jako pevný bod na zítřek 17. 9., první bod odpoledne.

Zahajují hlasování, ptám se kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 10. Přihlášeno je 183, pro 30, proti 116. Tento návrh nebyl přijat.

Poslední návrh je vyřazení bodu č. 96 tisk 123, což je smlouva mezi Českou republikou a Kosovem.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro vyřazení bodu 96. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 11. Přihlášeno je 183, pro 36, proti 118. Tento návrh nebyl přijat. Prosím o chvilku...

Kratičká odmlka, debata s ministrem vnitra Chovancem.

Poslední návrh, který zde padl, byl návrh pana poslance Zahradníka, ale vzhledem k tomu, že jsme tisk Šumava vyřadili, tak ten návrh hlasovatelný není. Podle mých poznámek je to všechno. Zeptám se, zda to cítíte stejně. Pokud ano, tak v tom případě bychom hlasovali o návrhu pořadu 17. schůze tak, jak byl upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem pořadu schůze jako celek, ať prosím stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 12, přihlášeno je 184, pro 130, proti 33. Konstatuji, že jsme schválili pořad schůze.

Teď tady mám dvě žádosti. Jedna od pana předsedy vlády a jedna od pana ministra vnitra. (Premiér avizuje, že bude mít delší vystoupení než ministr Chovanec.) Já předpokládám, že to je ještě k té věci, která tady probíhala, tak asi pan ministr vnitra a potom pan premiér okomentuje jinou situaci.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Já bych jen rád vysvětlil prostřednictvím pana předsedajícího kolegovi Stanjurovi. Říkal jsem, že bych velice rád diskutoval o tom, kam jste policii přivedli, a ne že budu podporovat návrh paní kolegyně Černochové. Dnes do večera dostanou všichni poslanci Parlamentu zprávu policejního prezidenta k této věci, kterou jsem zadal, a domluvil jsem se s předsedou bezpečnostního výboru, aby věc projednal na svém prvním zasedání. A jsem vám k dispozici ve čtvrtek na interpelacích, v jakémkoli rozsahu budete potřebovat. Takže to je na vysvětlenou.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tím pádem má prostor pan předseda vlády s přednostním právem. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážená poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych splnil slib, který jsem dal na schůzi Poslanecké sněmovny v červnu, byl to konkrétně slib, který jsem dal panu poslanci Bendlovi z ODS, který mně 19. června ústně interpeloval ve věci problematiky českých dětí, které jsou nyní v Norsku.

Jsem velmi rád, že Poslanecká sněmovna dnes nabrala relativně rychlé tempo svého jednání. Ještě nejsou tři hodiny a už máme schválený program této schůze Poslanecké sněmovny. To bych řekl, že je skoro v dějinách našeho parlamentního systému rekord. Proto nebudu číst celou zprávu. Dovolují si odkázat na text, který

jsem si vám dovolil rozdat na začátku této schůze do lavic tak, aby všichni poslanci a všechny poslankyně měli relevantní informaci o aktivitách vládních orgánů v této věci.

Pro ty z kolegů a kolegyň, kteří nevědí přesně, o co se jedná, chci připomenout, že rodiče obou dětí jsou občany České republiky. Otec žije dlouhodobě v Norsku, matka začala žít v Norsku poté, co se v roce 2005 provdala. Starší chlapec se narodil v roce 2005, mladší se narodil v roce 2008. Oba dva chlapci se narodili v Norsku a zde také vyrůstali s rodiči. V roce 2011 byli bratři rodičům odebráni z důvodu podezření na násilí v rodině a pohlavní zneužívání chlapců. Obě děti byly umístěny do přechodné pěstounské péče. Na základě později poskytnutých výpovědí dětí o údajném sexuálním zneužívání ze strany matky byl matce styk po určitou dobu zcela zakázán. Poté norská krajská komise pro sociálně-právní ochranu dětí a sociální záležitosti vydala v roce 2012 rozhodnutí, kterým byly obě děti svěřeny do péče pěstounské rodiny, pouze matce byl povolen styk s dětmi. Později okresní soud matce dětí úplně zakázal kontakt. Následně došlo k rozdělení sourozenců a jejich umístění do dvou pěstounských rodin. V lednu 2013 bylo ukončeno policejní šetření, jehož výsledkem bylo zbavení matky dětí veškerých obvinění. V únoru 2013 rozhodl soud o přiznání práva styku s nezletilými dětmi matce.

Tolik tedy velmi stručně k představení celého případu. Já jsem si dovolil předložit vám písemnou zprávu, která je založena na informaci od příslušných resortů, a to konkrétně od Ministerstva práce a sociálních věcí, jemu podřízeného Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí, od Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva zahraničí.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, chci vás ujistit, že v mandátu naší vlády, tzn. v uplynulých sedmi měsících, se všechny tyto instituce otázkou norských dětí velmi intenzivně zabývaly. Přehled aktivit je uveden v této písemné zprávě. Chci vás také informovat, že tyto aktivity jsou nyní vedeny na nejvyšší úrovni. Ministr zahraničí se při svém pobytu na konferenci v Paříži včera sešel s norským ministrem zahraničí a informoval ho o kritickém pohledu české strany na situaci obou dětí v Norsku, zejména na to, že tyto děti jsou rozděleny, tzn. že jsou umístěny ve dvou pěstounských rodinách. Čili norská strana má jasné signály na vládní úrovni od vlády České republiky, že tuto věc velmi pečlivě sledujeme. Chtěl bych dodat, a určitě se k tomu doberete, pokud se se zprávou seznámíte, že v současné době je na rozhodnutí matky dětí, zda požádá v Norsku o revizi posledního rozhodnutí norského soudu. Ministerstvo zahraničí je nadále prostřednictvím našeho zastupitelského úřadu v Oslo v kontaktu s matkou dětí, také s její advokátkou a bude jí v rámci svých kompetencí nápomocno.

Zpráva také poskytuje informaci o tom, že matka dětí podala proti Norsku stížnost u Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku. Jakmile bude tato stížnost soudem notifikována České republice, bude možno zvážit způsob intervence v tomto řízení prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti podle čl. 36 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, chci zdůraznit nad rámec této písemné zprávy, kterou jste obdrželi, že česká vláda se snaží poskytnout maximální potřebnou pomoc při řešení celé záležitosti. Vláda udělala podrobnou revizi případu a podniká nyní prostřednictvím konkrétních úřadů kroky i na nejvyšší diplomatické úrovni. Pevně věřím, že po zaktivizování všech kompetentních účastníků se tento problém podaří co nejdříve vyřešit ku prospěchu dětí a ku prospěchu jejich rodiny.

Tolik na okraj písemné zprávy, kterou jsem Poslanecké sněmovně předložil k problematice českých dětí v Norsku. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu premiérovi. Jenom upozorňuji, že nejsme v žádném bodě, tudíž mohou vystoupit pouze ti, kteří mají přednostní právo. Vidím, že zde není předseda klubu TOP 09, a tedy přednostního práva využije paní poslankyně Chalánková. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážený pane předsedo, velmi vám děkuji. Chtěla jsem jenom poděkovat panu premiérovi za zprávu, kterou nám předložil. Chtěla bych k tomu říci, že si samozřejmě dále zjistím informace, které v tuto chvíli nemám, např. z jednání z minulého týdne apod., a pak si zase dovolím předstoupit před vás. Určitě tento případ neopouštím. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak já se budu tvářit, že už pan předseda Stanjura je za dveřmi...

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám, ale já nepoběžím za dveře. Já myslím, že poslanec, který je pověřený, že vystoupí se stanoviskem klubu, má taky přednostní právo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se obávám, že toto je možné uplatnit pouze v rámci projednávaného bodu. Ale vzhledem k tomu, že žádný bod nemáme, tak de facto ani není k čemu to stanovisko uplatňovat. Bylo by opravdu jednodušší, kdyby –

Poslanec Zbyněk Stanjura: Bylo by jednodušší, kdyby pan premiér navrhl zařazení toho bodu. Mohli jsme to projednávat jako bod a ti, kteří by chtěli, k tomu mohli vystupovat. Takhle je to taková jednosměrka, že pan premiér si řekne, co chce, a ti, kteří se tím dlouhodobě zabývali, nemají šanci. Já se omlouvám v této chvíli z jednání klubu a poprosím, aby...

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Tak já, než to právo přejde, dám slovo panu premiérovi a potom přednostní právo klubu ODS. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, jak jistě vídíte z vás, kdo byli přítomni na interpelacích, konkrétně 19. června letošního roku, byl jsem v této věci jako předseda vlády interpelován, tzn. tato diskuse probíhala v rámci interpelací na půdě Poslanecké sněmovny. Já jsem na tyto interpelace odpověděl a nad rámec interpelací jsem slíbil Poslanecké sněmovně, že k této věci předložím zprávu Poslanecké sněmovně, a to na začátku nejbližší řádné schůze Poslanecké sněmovny. Postupuji zcela přesně na základě tohoto svého prohlášení, které jsem učinil na půdě Poslanecké sněmovny. Domnívám se, že k tomuto tématu by samozřejmě bylo možné diskutovat. A kdokoli z opozice má právo, aby navrhl zařazení tohoto bodu, a v rámci tohoto bodu může proběhnout diskuse. Já pouze nechci zdržovat projednávání dalších důležitých bodů na schůzi Poslanecké sněmovny. Proto jsem ani nečetl celou tu písemnou zprávu, protože to nepokládám za efektivní. Všichni poslanci a poslankyně tuto zprávu dostali a z ní je naprosto zřejmé, že jsme zahájili velmi intenzivní aktivity.

To, co mě mrzí, je, že když jsem se dotazoval na jednotlivých úřadech, proč tam nejsou žádné informace o tom, co se dělo před nástupem této vlády, tak jsem dostal odpověď, že se nedělo nic. To mě velmi mrzí. To mě velmi mrzí, protože možná ta zpráva mohla být obsáhlejší. K těm událostem došlo před dvěma, před třemi lety, tzn. už jsou to velmi staré věci a možná stát v té věci mohl reagovat mnohem odvázněji, intenzivněji, aktivněji, tak jako se to děje dnes i na nejvyšší diplomatické politické úrovni. Bohužel žádné známky takovéto aktivity jsem z pohledu státní správy nedohledal. Možná by ta zpráva v tomto směru mohla být obsažnější.

Čili ještě jednou konstatuji, že se celou věcí zabýváme. Jsem připraven informovat Poslaneckou sněmovnu. Samozřejmě rád přijdu na interpelace. Myslím si, že si i na interpelacích můžeme popovídat o tom, jestli směr práce a působení českých úřadů je v pořádku.

Ještě jednou zdůrazňuji, Ministerstvo zahraničí jedná na nejvyšší diplomatické úrovni. Pan ministr zahraničí Zaorálek se sešel s ministrem zahraničí Norska, a to v pondělí. To je poslední aktivita, která byla učiněna ze strany vlády. Náš zastupitelský úřad v Oslo je v kontaktu s příslušnými úřady. Ze zprávy se dočtete o tom, že náš zastupitelský úřad pravidelně kontaktuje složky norské státní správy a připomíná postoj České republiky k celé věci. Náš zastupitelský úřad je v kontaktu s matkou obou dětí a je připraven jí poskytnout maximální podporu. Matka podala stížnost u evropského soudu, tzn. jakmile bude tato stížnost notifikována, opět Ministerstvo spravedlnosti je připraveno poskytnout maximální podporu českým občanům v této záležitosti. A samozřejmě Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí rovněž byl aktivizován a věnuje této věci prvořadou pozornost. Z pohledu státní správy využíváme v posledních měsících všechny nástroje, které máme k dispozici. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak pokud nejsou další přihlášení, budeme pokračovat v rámci schváleného pořadu schůze, což znamená, že otevírám bod

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 49/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh vlády uvede pan ministr obrany Martin Stropnický. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si na úvod dovolím jenom malé připomenutí, oč se jedná. Jedná se o rozsáhlou novelu se zásadními dopady na průběh služby vojáků z povolání a na budoucí plnění úkolů ozbrojených sil. Obsah návrhu zákona, respektive nejdůležitější moment novely, je zavedení nových pravidel systému řízení kariér, a tím zvýšení atraktivity vojenského povolání. K tomu má přispět i nový kariérní a platový řád pro vojáky. A dále se také jedná o implementaci práva Evropské unie v oblasti rozvržení doby služby vojáků. Myslím, že podrobně jsem představil novelu v prvním čtení, ale přesto bych rád připomenul některé klíčové principy navrhované úpravy.

Především je to svázání zastávané funkce s vojenskou hodností a odpovídajícím služebním platem. To je systém, který úspěšně funguje v řadě zemí NATO, jako je Velká Británie, Belgie, Spolková republika, Francie a tak dále. Platový řád odpovídající službě vojáka, ne pracovnímu poměru. Dále jde o odstranění dopadů v platových restrikcích z minulých let včetně snížení tarifních platů vojáků v roce 2010. Většinu vojáků, především na výkonných pozicích, se tak plat mírně zvýší, propad lze očekávat pouze u vojáků s velkou mírou podílu příplatků, například za pohotovosti. Zavedení nástroje pro udržení vysoce specializovaných odborníků je jeden ze základních momentů novely. Jde o letce, lékaře a specialisty IT. Dosáhne se toho možností násobku takzvaného stabilizačního příspěvku. Dále jde o potlačení subjektivních vlivů při stanovování výše platu vojáka a zjednodušení struktury platu vojáků, což přispěje ke zvýšení transparentnosti a efektivnosti systému řízení kariér. Dále jde o vytvoření podmínky pro předpokládané zvýšení nábory vojáků k nezbytnému doplnění dnes nenaplněných stavů a dále o zpřísnění některých postupů, jako je doba rozhodná, předpoklad výkonu služby nad rámec běžné pracovní doby nebo zařazení do pohotovostního systému a tak dále. Také jde o současné zachování nebo přiznání jiných prostředků ochrany nebo náhrad, které těžkosti vojenské služby kompenzují. Celkově směřuje novela k zefektivňování využívání mandatorních výdajů. Dovolím si zdůraznit, že při její implementaci budou použity výhradně současné rozpočtové prostředky určené pro mandatorní výdaje Ministerstva obrany.

Rád bych tímto závěrem poděkoval za způsob projednávání v příslušném výboru Poslanecké sněmovny. Práce a debata byla velmi podrobná, v mnohém konstruktivní a padla řada podnětných připomínek členů výboru, které jsou z velké části obsaženy v komplexním pozměňovacím návrhu, který si myslím, že zkvalitňuje řadu aspektů

předloženého návrhu, a reaguje tak na některé připomínky, které byly formulovány v rámci prvního čtení. Jednomyslné přijetí tohoto komplexního návrhu členy výboru ukazuje, že tato novela, která je především o zlepšení kariérní a platové situace vojáků z povolání v armádě, má širokou podporu mezi zákonodárci napříč politickým spektrem. Úplným závěrem si dovoluji říct, že tato novela je armádou a vojáky netrpělivě očekávána.

Dovolím si požádat o podporu předloženého návrhu. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě pár omluv. Paní poslankyně Maxová dnes od 15.30, pracovní důvody, pan poslanec Tejc dnes od 16 do 18, pracovní důvody, a pan poslanec Kasal dnes od 14.45 do 17.30, rovněž pracovní důvody.

My jsme tento návrh v prvním čtení přikázali výboru pro obranu. Usnesení výboru byla doručena jako tisky 49/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru a současně jeho předseda pan poslanec Kádner. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Kádner: Děkuji. Vážený pane předsedo, vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vystoupil se svou zpravodajskou zprávou. Máme před sebou ve druhém čtení další z vládních návrhů zákonů týkajících se Armády České republiky a obrany jako takové, kterým se významným způsobem upravují podmínky výkonu služby vojáků z povolání, zejména pak jejich platové náležitosti. Z dalších věcí pak novela přináší změny právní úpravy služebního zařazení, hodností, studijních pobytů, dovolení a podobně. Nicméně zásadním momentem je nová právní úprava služebního platu.

Výbor pro obranu se tímto návrhem zabýval na dvou schůzích, a to na své 10. schůzi v červnu tohoto roku, kde členové výboru pro obranu a zástupci Ministerstva obrany hledali konsensus v podobě společného komplexního pozměňovacího návrhu k tomuto návrhu zákona. Komplexní pozměňovací návrh byl pak následně výborem schválen na 11. schůzi 3. září 2014 jako sněmovní tisk 49/1, a to s doporučením, aby Poslanecká sněmovna návrh tohoto zákona přijala právě ve znění komplexního pozměňovacího návrhu obsaženého v tomto usnesení.

Jsem přesvědčen, že řada těchto změn zákon věcně posouvá k větší vyváženosti práv a povinností vojáků. Upozornil bych například na změny týkající se výsluhových náležitostí, služebního hodnocení a zachování vojenských hodností po novele zákona.

Myslím, že vše potřebné již řekl ve svém úvodním vystoupení pan ministr. Jen avizují, že v podrobné rozpravě navrhu zkrátím lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. Tento návrh nám v případě jeho přijetí umožní projednat návrh zákona ve třetím čtení již v tomto týdnu. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. První mám faktickou poznámku paní poslankyně Černochové, která chce, předpokládám, reagovat na úvodní slova. Prosím. A potom řádně pan poslanec Sed'a.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Občanská demokratická strana se připojí k výzvě o zkrácení lhůty, protože jsme si vědomi toho, že tento návrh zákona již měl být projednáván Poslaneckou sněmovnou od roku 2011, a teprve 3. 12. 2013 se dostal na program v rámci prvního čtení. Jenom pevně věřím, a to bych chtěla velmi pěkně poprosit pana ministra, aby mne ubezpečil, že ostatní zákony – branný zákon a zákon o aktivních zálohách – nebude tato Sněmovna projednávat, pane ministře, deset měsíců, jako tomu je v případě zákona 221. Česká republika je v bezpečnostní situaci a čelí hrozbám, které mohou mít velmi významný vliv na bezpečnost našich občanů. Myslím si, že jak branný zákon, tak zákon o aktivních zálohách jsou přesně normy, které bychom měli mít na pořadu schůze v čase co možná nejkratším, aby legisvakance, která bude, byla, řekněme, maximálně do pololetí příštího roku a aby i schvalovaný projednávaný rozpočet na podzim letošního roku s těmito změnami již počítal. Chci ještě jednou ubezpečit, že nám skutečně legislativní odbor Ministerstva obrany tyto legislativní návrhy předloží a bude to hned na příští schůzi, abychom se tím mohli zabývat v rámci výboru pro obranu, řekněme, na říjnové, nejpozději listopadové, případně mimořádné schůzi. Opravdu je to velmi důležité a já prosím, abyste má slova brali vážně. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Fiala, potom pan poslanec Sed'a.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já zde navážu na slova své kolegyně paní poslankyně Černochové. Chci skutečně ocenit a říct, že je dobře, že tato vláda předkládá novelu, která byla připravena naším ministrem, panem ministrem Vondrou – a nemyslím to nijak ironicky. Myslím si, že je to správné. Je to důležitá norma, která umožňuje kariérní postup vojákům z povolání a zejména srovnání platů tak, aby lépe odpovídaly dosaženým vojenským hodnostem, a systém speciálních příplatků a odměn zlepšil i možnost plánování výkonu služby, a tedy i připravenost v krizových situacích, což si myslím, že je také mimořádně důležité.

Chci Sněmovnu ujistit, a nejenom Sněmovnu, ale i občany, že Občanská demokratická strana podpoří každý návrh, který povede k větší profesionalitě, k větší připravenosti a k efektivitě naší armády. Věřím, že všichni začínáme postupně chápat, že dnešní svět není bezpečný, že nebezpečí nezmizí samo, že musíme bránit svoje zájmy, chránit naše občany a že musíme také spolupracovat se spojenci a k tomu samozřejmě potřebujeme profesionální armádu v co nejlepší kondici. Já doufám, že toto nebude jediný krok, že budou následovat i ty, o kterých mluvila paní kolegyně, ale také že naše zahraniční politika bude taková, aby nám profesionalita naší armády byla co platná.

Také doufám, a chtěl bych to připomenout, a chtěl bych to připomenout na závěr svého podporujícího vystoupení, že je v našem vlastním zájmu, abychom dodrželi závazek vůči spojencům a brzy dosáhli toho, abychom na obranu dávali ta tak dlouho

slibovaná 2 % HDP. Já předpokládám a doufám, že vláda v tomto směru k tomu činí potřebné kroky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobře. S přednostním právem ještě pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, mě tedy mrzí, že nedáváme už teď 2 % z HDP na obranu v ČR, protože bychom asi nemuseli vysvětlovat spojencům, proč neplníme závazky, které se týkají naprosto praktických a konkrétních otázek našeho členství v Severoatlantické alianci. Ale připadá mi velmi zvláštní, že předseda ODS pan Fiala tady teď v Poslanecké sněmovně vyzývá vládu, aby zvýšila výdaje na obranu, vyzývá vládu, aby plnila závazky ČR v NATO, a je zvláštní, že to byla právě ODS, která odmítla podepsat dohodu, kterou jsme jí nabídli, o tom, že budeme v příštích letech zvyšovat výdaje na obranu. ODS to odmítla, odmítla to i TOP 09 a ten závazek podepsaly tři koaliční politické strany. Dohodli jsme se, že do roku 2020 chceme zvýšit výdaje na obranu na 1,4 % HDP. Jenom pro informaci, teď dáváme necelé 1,1 % na obranu a je to zvláštní, protože když se člověk zamyslí, tak vlastně v minulých osmi letech tady zejména vládla ODS a zejména tady vládla TOP 09. Nejvíce času z minulých osmi let tady byly vlády ODS a TOP 09, a já se tedy ptám, proč jste v době, kdy jste byli ve vládě, nezvýšili výdaje na obranu, a naopak jste ty výdaje na obranu snížili nejrychlejším tempem v historii, protože když tady vládla ODS, tak se výdaje na obranu snižovaly nejrychleji v historii, byly tam obrovské škrty a v tuhle chvíli situace ministerstva je do té míry neuspokojivá, že nová vláda musela tento problém začít okamžitě řešit a připravuje postupné zvyšování výdajů na obranu v příštích letech, ačkoliv to není vůbec jednoduché, protože výdajových priorit je celá řada.

Čili já bych rád požádal pana předsedu Fialu a zástupce ODS a TOP 09, aby teď tady probouha si alespoň ušetřili to, že budou pokrytecky vyzývat novou českou vládu, která je tady sedm měsíců, aby začala plnit závazky vůči NATO, aby zvýšila výdaje na obranu, aby je přibližovala ke 2 % HDP, když oni sami dělali přesný opak. Já myslím, že na začátku každé takové pokrytecké výzvy by měla být omluva občanům ČR za to, co tady ODS a TOP 09 vyváděly ve vládě v uplynulých letech. Teprve potom je možné vládu poučovat, teprve poté je možné vládu k něčemu nabádat. A kdybyste své výzvy mysleli alespoň trochu upřímně, tak byste podepsali dohodu, kterou jsme nabídli, a byla by to dohoda velké části politické scény o tom, že je skutečně v příštích letech potřeba navýšit obranné výdaje ČR. Čili porovnáváme realitu – realita byl pokles rozpočtu obrany o zhruba 10 mld. korun – a porovnáváme rétoriku, která je tady dnes a která je v naprostém rozporu s činy, které tady měly ODS a TOP 09 v době, kdy byly ve vládě. Čili prosím chápu, že máte svůj názor, že máte své připomínky, ale bylo by dobré nezapomínat na to, že jste měli osm let tady možnost realizovat svoji politiku, a dopadlo to přesně obráceně. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď je tady několik faktických poznámek. Předpokládám, že to jsou všechno faktické poznámky. Je tomu tak? (Ano.) Takže v tom případě pan předseda Fiala, paní poslankyně Černochová, pan předseda Kalousek, pan poslanec Laudát.

Poslanec Petr Fiala: Tak já vidím, že pan premiér pořád dokola opakuje jednu mantru, a to je, že tu vládla osm nebo sedm nebo kolik let Občanská demokratická strana a za všechno může. Ale abychom se vrátili k faktům. Fakta jsou taková, že jsme to byli my, kdo inicioval společné memorandum při výročí NATO, na základě kterého jednání, o kterých vy mluvíte, vůbec začala probíhat. A když jsme se těch jednání účastnili a byli jsme připraveni podepsat dohodu a podílet se na tom aktivně, tak to byl kdo? Byla to sociální demokracie, která nakonec řekla, že nepřipustí, aby ten závazek šel vlastně nad volební období, očekávané funkční období této vlády, a nechtěla se zavázat k navyšování rozpočtu pro další roky. A to samozřejmě bylo politicky nepřijatelné, pro nás nedostatečné, a proto jsme tu dohodu nepodepsali. Ale házet nám na krk, že my jsme nepodepsali dohodu, nepovažuji za seriózní prostě proto, že to není pravda. Vy jste nechtěli dodržet tu původní dohodu! Vy jste udělali to, že jste nechtěli jít nad rámec svého funkčního období! Takže nás, pane premiére, prosím neobviňujte z toho, že jsme nebyli ochotni – my jsme to iniciovali, my jsme chtěli a chtěli jsme dosáhnout politického konsensu, aby tato země jasně věděla, že rozpočet na obranu bude růst až na ta 2 % v příštích letech, aby to byl jasný plán, ke kterému se zavážou všechny politické strany a všechny klíčové politické síly v této zemi. A byla to sociální demokracie, která tomu zabránila!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou poznámkou – a teď bych potřeboval pomoc – paní poslankyně Černochová. Děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Já si dovolím také reagovat na slova pana premiéra a dovolím si připomenout vážené Sněmovně to, že Občanská demokratická strana měla ve svých řadách jednoho jediného ministra obrany a tímto ministrem byl Alexandr Vondra, který na rozdíl od jiných ministrů – sociálních demokratů, a to byli kádři jako pan Tvrdík, předložil Bílou knihu o obraně a celou řadu jiných strategických dokumentů, ze kterých naše země má vycházet. A pokud by tomu tak bylo už od roku 2011, tak bychom tady dnes nediskutovali to, jestli se během letošního roku ještě předloží Sněmovně návrh o aktivních zálohách, branný zákon atd.

To všechno již bylo v roce 2011 řečeno a nikdo z nás nemůže za to, že padla vláda a že bohužel Alexandr Vondra a následně i jeho nástupce pan Vlastimil Píček, který předkládal tyto normy Poslanecké sněmovny, tak že byly smeteny ze stolu, protože padla vláda a v rámci ratihabice nebyla vůle tyto legislativní normy přijímat. Mohli jsme být o dva roky dál. Mohli jsme dnes řešit úplně jiné věci, které se za ten

rok jak v České republice, tak ve světě kolem nás, nejenom v Evropě, odehrály, a mohli jsme na ně reagovat.

Já bych při této příležitosti ráda požádala pana ministra Stropnického, protože ty dokumenty de facto jsou staré, jsou z roku 2011, dnes jsme se posunuli někam jinam – bylo by zapotřebí, pane ministře, začít pracovat na aktualizacích, protože skutečně ty hrozby, výzvy, věci, které jsou spojeny s legislativou, se posunuly někam jinam. Já pevně věřím, že Ministerstvo obrany pod vaším vedením na něčem takovém již pracuje. Stejně tak pracuje na tom, za co se utratí ty dvě miliardy, o které se zvýší rozpočet v příštím roce, protože byla bych velmi nerada, aby to byly finanční prostředky, které by se v rámci armády projedly. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane premiére, kdyby tak jako vy vystoupil řadový poslanec výboru pro obranu, tak tomu i rozumím. On prostě sleduje svoji problematiku, svoji rozpočtovou kapitolu a nevnímá celkový kontext situace, nebo nemusí. Když takhle ale vystoupí premiér, tak je to buď úmyslně, nebo z nekvalifikovanosti parciální stanovisko, které vůbec nic nevyovídá o celkovém trendu a prioritách politiky vlády.

Ano, tady se snižovaly výdaje kromě jiného na obranu, protože se prostě tváří v tvář bezprecedentní dluhové krizi státu snižovaly výdaje. Dnešní politická reprezentace, vaše vláda, výdaje razantně zvyšuje, i když slibovala, že bude šetřit, a říká tomu dokonce, že šetří dál, říká tomu odpovědné investování. Budeme tady probírat státní rozpočet zhruba za měsíc, tak abychom si řekli, že to odpovědné investování bude vypadat zhruba tak, že zatímco v provozních výdajích, kde jste slibovali šetřit, budete navyšovat desítky procent, tak v investicích možná jedno, maximálně dvě procenta. Víc tam toho nenahrabete.

To znamená, že v rámci toho trendu zvyšování výdajů ta obrana, která by měla být vaší prioritou, tou prioritou není, a to je tady předmětem kritiky a zcela konzistentní zrovna tak, jako když my jsme byli nuceni výdaje snižovat, tak jsme se snažili alespoň tu obranu, vědu a výzkum maximálně šetřit, byť žádná z těchto položek samozřejmě nezůstala bez úhony. Ale my to děláli v rámci snižování, zatímco vy v rámci dramatického zvyšování veřejných výdajů na obranu kašlete. (Potlesk z lavic TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času. Další faktickou poznámkou má nahlášenou pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych chtěl panu premiérovi říct – ono ho to nezajímá, jde pryč –, že možná partnery v NATO by v tuhle chvíli spíš potěšilo a přivítali by a víc by nám věřili, kdyby vláda, zejména její

sociálně demokratická část, se vyjadřovala k ukrajinské krizi konzistentně. A ještě by pan premiér měl něco dělat v tuto chvíli, tak zejména zklidnit svoje putinofily ve vlastních řadách.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan předseda Hamáček.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Očekával jsem věcnou debatu na téma novela zákona 221. Jenom ten začátek vystoupení pana předsedy skutečně byl věcný. A je pravdou, co tady řekl. To jsou materiály, které byly připraveny ještě za minulých vlád, a není na tom nic špatného, s tím souhlasím, že naše vláda pokračuje v jejich ratifikaci a uvádění v život.

Bohužel pak tam byla ta druhá část a ta mi přišla zbytečná. Já nevím, proč se zase vracíme k tomu, co kdo kde zavinil, a je to škoda. Vy jste s tím začali a bohužel teď se tady můžeme vzájemně přesvědčovat, v jakém stavu je armáda. Vy máte své argumenty, my máme své argumenty. Myslím si, že nejlepší je přečíst si rozhovory náčelníka Generálního štábu, který říká, v jakém stavu je armáda, v jakém stavu pan ministr Stropnický přebíral armádu, kolik vojáků chybí, jaká je naplněnost bojových jednotek. A tím smutným mementem minulé vlády a minulých vlád je to, že jsme přebírali armádu, která měla zásoby munice u některých ráží na tři dny boje.

Takže bych opravdu poprosil, aby pravá strana sálu nezneužívala situace. Po pravdě řečeno, to jediné, co byste měli udělat, je kleknout na kolena před českou armádou a odprosit ji za to, kam jste ji dostali. (Tleskají poslanci ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další v pořadí je přihlášen pan ministr Zaorálek s faktickou poznámkou.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Přeji vám dobré odpoledne. Chtěl bych tady jen poznamenat, že bych si přál, aby ten další vývoj armády nebyl věcí bojů, aby i tohle byla jedna z těch položek, na kterých může mezi opozicí a koalicí vzniknout určitá dohoda.

Chtěl jsem tady poznamenat, že co se týče Bílé knihy, když byla vydána, tak jsme to i my i naše odborná komunita sociálně demokratická přivítali jako kvalitní dokument. Takže pokud se něco povedlo, tak to jsme ochotni přiznat a připustit, i když se to stane někomu jinému než nám. Jiná věc je, že kdybychom se na to podívali teď přesně, tak si myslím, že problém by byl, když bychom začali mluvit o realizaci té Bílé knihy. Tam se domnívám, že panu ministru chyběla odvaha tehdy, aby skutečně to, k čemu se vlastně v té knize zavazoval, pak skutečně byl schopen a ochoten naplnit. Takže tady vlastně platí i to, co zaznělo z úst premiéra. V té době – a teď to nebudeme rozebírat z hlediska cyklu, ale já si myslím, že ten hospodářský cyklus nebylo to jediné, co vedlo k tomu, že v průběhu těch dvou volebních období se fakticky armáda stala otluokánkem z hlediska výdajů rozpočtu.

A já se naprosto podepisuji pod to, že ve chvíli, kdy jste v opozici, tak prostě přijít s tím, že vám nestačí zvýšení 1,1 na 1,4 a že chcete daleko vyšší, a dokonce na více let, mi prostě připadá stejně pokrytecké. My jsme tehdy navrhovali, abychom po pěti letech se vrátili k tomu zvýšení na 1,4 %, abychom posoudili, do jaké míry se to daří smysluplně naplňovat, protože máme velmi špatnou zkušenost s tím, jak se s investicemi v armádě zacházelo v minulých letech, a pak pokračovali dál. Myslím si, že v tom ten náš návrh byl naprosto racionální. Připadá mi, že tehdy ten postoj váš, že jste se k tomu nepřidali, protože vám to bylo málo, byl z hlediska té minulosti skutečně nefér a pokrytecký. Ale já bych si přál, abychom o tom nevedli jenom nějakou válku, ale abychom se dohodli na nějakém rozumném postupu do budoucnosti. My nemáme v úmyslu a ani nás netěší připomínat tuhle minulost, raději bychom našli dohodu do budoucnosti.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále s faktickou poznámkou je přihlášen pan ministr Stropnický.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já se vám přiznám, že mě těší ten poměrně masivní zájem o tuto problematiku. Ať už ty názory jsou kladné, záporné, či někde mezi, tak to vnímám optimisticky jako právě zájem o materii. Takže za to vám děkuji.

Přesto vás mohu ujistit, že mně je s prominutím úplně jedno, jestli se bude říkat, že to je zákon, který byl prosazen za Stropnického, nebo před Stropnickým, nebo po něm, prostě záleží na tom, aby to co nejvíc fungovalo. A cokoliv, co tam bylo, co jsem podědil a má smysl a hlavu a patu, se snažím použít. Ale někdy to opravdu nějaký měsíc zabere. Ta legislativa, to je neuvěřitelná smůlka nebo ansámbl norem, který je zcela bezprecedentní a upravuje prakticky skoro všechno v té armádě. Nemyslím si, že je to taková doba, když si člověk na to pár měsíců vezme.

Co se týče financí, 1,4 v roce 2020, pokud vím, přesahuje tohle volební období. Ale já se skutečně nechci hrdlit o měsíc, nebo kdo vymyslel deklaraci. Já mám pocit, že to bylo jinak. Je mi to – znova říkám – jedno. Mě těší váš zájem a věřím, že se nám podaří společně situaci v armádě zlepšit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Gabal.

Poslanec Ivan Gabal: Dobrý den. Děkuji. Chtěl jsem jenom potvrdit, že projednávání tohoto zákona ukázalo poměrně silný konsensus a spolupráci v rámci výboru pro obranu, což si myslím, že je dobrá věc. Navíc ještě můj osobní dojem je, že resort obrany je připravený tuhle zásadní změnu pro profesionální armádu monitorovat a zpětně vyhodnocovat, případně korigovat, což si myslím, že by mohlo být výraznou zárukou některých rizik, která zase ten zákon v sobě má.

Ještě jednu poznámku k dohodě o rozpočtu. Za prvé, podle mého názoru jednání pracovní komise bylo daleko konsensuálnější, než jsem já očekával, efektivnější. V principu zdroj nedohody bych interpretoval poněkud odlišně než pan premiér a to je otázka, kdy bychom chtěli dosáhnout mezinárodně závazné hranice 2 %. Na tom dohoda nebyla. Ale jednu důležitou věc ta smlouva obsahuje, a to že protívahou navýšení výdajů na obranu je výrazné zvýšení kontrolní a strategické role výboru pro obranu, kde prostor pro opoziční kolegy bude, myslím, dostatečný a budou vždycky mít své slovo k tomu, abychom se dohodli na tom, kam mají strategické investice směřovat, a to dříve, než o nich ministerstvo bude závazně rozhodovat. To bych považoval a považuji za velký krok kupředu a velký přínos této dohody. Otázku, kdy dosáhneme té dvouprocentní hranice, nadále považuji za otevřenou a věřím, že i kolegové z opozice se v této debatě budou udržovat aktivní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. S další faktickou poznámkou je přihlášen pan ministr Stropnický.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Já se omlouvám, jenom jsem zapomněl v předchozím vystoupení se zmínit stran branného zákona, abych odpověděl vašim prostřednictvím paní kolegyni Černochové – 585 a ještě k tomu patřící balíček dalších novel je v meziresortním připomínkovém řízení. Předpokládám, že bude na programu jednání vlády do čtrnácti dnů, a pak už následuje ten proces, který znáte.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Než budeme pokračovat v rozpravě, tak zde mám jednu omluvenku. Od 17 hodin se z pracovních důvodů omlouvá dne 16. 9. pan poslanec Jiří Holeček.

V tento moment neregistruji žádnou faktickou poznámku, nikdo se nehlásí. Přistoupíme tedy k obecné rozpravě. Mám zde přihlášeného pana poslance Antonína Sedu.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, novela zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, jak řekl pan ministr, je jedním z nejdůležitějších branných zákonů, které v tomto funkčním období projednáváme. Musím říci, že tato norma se projednává dlouho, opakovaně ve výboru pro obranu. Přesto si dovoluji upozornit, jak jsem to udělal již minule, že jsem přesvědčen, že měly všechny normy z branné legislativy být projednávány pro svoji provázanost společně.

Cílem novely zákona bylo zavedení kariérního řádu, zvýšení konkurenceschopnosti vojáků na trhu práce, zjednodušení odměňování vojáků z povolání a personální stabilita Armády České republiky.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, pokud si vzpomínáte, tak jsem při svém vystoupení při prvním čtení kritizoval původní snahu Rusnokovy vlády, aby byl

návrh projednáván ve zkráceném řízení podle § 90 jednacího řádu, jelikož návrh obsahoval řadu chyb. Tehdy mě právě pravicová opozice kritizovala s tím, že na projednávání přece byl dostatek času. Já bych chtěl poděkovat Ministerstvu obrany a panu ministroví, protože jsme projednávali tento návrh zákona velmi důkladně a řada pozměňujících návrhů, které přijal výbor pro obranu, je důkazem toho, že jsem měl tehdy pravdu. Dovolte mi velmi krátce sdělit, že většina mých připomínek je zahrnuta v komplexním pozměňujícím návrhu výboru pro obranu, a přestože mám osobně některé systémové výhrady k návrhu zákona, tak podporuji přijetí tohoto komplexního pozměňujícího návrhu. Říkám to proto dnes, že z důvodu své zahraniční cesty, pokud se tento zákon nebude schvalovat v pátek, tak se zřejmě nebudu moci zúčastnit třetího čtení zákona.

Co se týká diskuse, která tady byla, dovolím si pár poznámek. Já budu potom reagovat asi po 18. hodině dnes, ale chci jasně zdůraznit, že závazek 2 % není, je to doporučení Severoatlantické aliance. Doporučení. Opakovaně. Protože pokud by to byl závazek, tak by měl být vymahatelný a to není.

Druhá poznámka. Nebudeme se bavit o tom, zda byla první slepice, nebo vejce, ale fakta jasně hovoří, že když končila sociálně demokratická vláda, tak opravdu se vydávala 2 %. Nyní je to 1,08 %, to znamená nějakých 43 miliard. A pokud bychom chtěli raketově, skokově, navýšit rozpočet na 2 %, tak to prosím je přes 80 miliard. Na to prosím tato republika v současné době nemá finance.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Chalupa. Omlouvám se, pane poslanče. Faktická poznámka pana poslance Gabala.

Poslanec Ivan Galal: Děkuji. Vážený pane předsedající, jen ke kolegovi Sedřovi. Protože jsem měl možnost pracovat hodně externě v týmu prezidenta Havla, když jsme se připravovali na vstup do Aliance, tak i když nepsaný, ale vyslovený ústní závazek prezidenta tohoto státu je pro mne závazek. Nemusí to být pro všechny, ale pro mne to závazek mezinárodní platnosti je. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní už máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, vážené kolegyně, kolegové. Dovoluji si vás informovat, že jsem do systému načelil pozměňovací návrh zavedený pod číslem 1338 k tomuto zákonu. Jedná se o pozměňovací návrh a jeho znění je: V části první –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, já se omlouvám, že vám vstupuji do vašeho projevu. Pozměňující návrhy budeme načítat až v podrobné rozpravě. Zatím se nacházíme v obecné rozpravě. Chvilku vydržte, dostanete slovo.

Neregistruji v tento moment nikoho s faktickou poznámkou ani nikoho řádně přihlášeného do obecné rozpravy. Je-li tomu tak, končím obecnou rozpravu a táži se pana ministra, případně pana zpravodaje, zda si chtějí vzít závěrečné slovo. Pan ministr ne, pan zpravodaj také ne. Děkuji.

Nyní tedy zahajují podrobnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Chalupa. Nyní vám dávám slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Ještě jednou dobré odpoledne.

Zavedl jsem do systému pozměňovací návrh pod číslem 1338 ke sněmovnímu tisku číslo 49. Pozměňovací návrh zní: V části první článek 1 novelizační bod 52, v § 68e se slova "ve výši 5 %" nahrazují slovy "až do výše 15 %".

Zdůvodnění. Příplatek za zvýšenou odpovědnost je složkou platu, která kompenzuje odpovědnost vedoucího organizačního celku za majetkové a finanční operace, za správu materiálu a majetku státu, a to v řádu i několika miliard korun. V předloženém návrhu je i příplatek za zvýšenou odpovědnost stanoven fixně ve výši 5 % služebního tarifu. Rozdíl ve výši příplatku například mezi velitelem praporu v hodnosti podplukovníka a velitelem brigády v hodnosti plukovníka tak činí pouhých 500 korun, což nekoresponduje s jejich odpovědností. Navrhuje se proto zrušit fixní vazbu na služební tarif ve výši 5 % a stanovit výši příplatku rozpětím až do výše 15 % služebního tarifu, což umožní jeho výši více diferencovat v závislosti na charakteru jednotky, a tedy i odpovědnosti velitele. Vzhledem k tomu, že se fixní vazba nahrazuje rozpětím, umožňuje navržená změna regulovat rozpočtovou náročnost příplatku.

Děkuji za podporu tomuto pozměňovacímu návrhu. Připojuji se k tomu, abychom podpořili zákon jako celek. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Neregistruji nikoho s přihláškou do podrobné rozpravy. Pan ministr? Pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji za slovo. Já se přiznám, že teď možná udělám procedurální chyбку, ale pokud je to ten okamžik, kdy se dá zkrátit lhůta mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin, tak bych to rád udělal a pokusil se to zařadit jako pevný bod na páteční program, pokud je tam alespoň trošku místa.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: K vašemu návrhu, pane ministře. To jsou dvě věci – zda chcete daný zákon pevně zařadit, a poté zda chce zkrátit lhůtu pro třetí čtení. Můžete zkrátit lhůtu nejvýše na 48 hodin. To znamená, když o tom dáme hlasovat, tak odděleně, ale poprosil bych vás, abyste upřesnil, o čem se bude hlasovat.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji a omlouvám se za tu nepřesnost. Čili jestli mohu požádat o zkrácení lhůty a případné zařazení by se možná dalo řešit až v zítřejším dni.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Žádný jiný příspěvek do podrobné rozpravy nevidím. Je tomu tak, v tom případě končím podrobnou rozpravu. Mám zde žádost o odhlášení všech přítomných, než budeme hlasovat, takže já vás všechny odhlásím a požádám vás o opětovné přihlášení do systému.

Mám zde jeden návrh, o kterém budeme dávat hlasovat, a to je to, že zkrátíme lhůtu pro třetí čtení na 48 hodin. Ještě zazvoním a přivolám kolegy z předsálí, aby přišli.

Nyní zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin.

Končím hlasování. Je to hlasování číslo 13, přítomných poslanců 144, pro 139, proti 1, takže lhůta pro projednání byla zkrácena na 48 hodin. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Otevírám další bod jednání a tím je

8.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 251/- druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Pane místopředsedo, já vás poprosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedl, a tím připomněl tzv. sazbovou novelu zákona o dani z přidané hodnoty. Předmětem této sazbové novely je v souladu s koaliční smlouvou zavedení tzv. druhé snížené sazby daně z přidané hodnoty na léky, knihy a nenahraditelnou dětskou výživu ve výši 10 %. V souvislosti se zavedením této druhé snížené sazby daně dojde ke zrušení těch ustanovení navazujících zákonů, která měla sjednotit sazby daně z přidané hodnoty ve výši 17,5 %. V důsledku toho tak nedojde od 1. ledna 2016 ke sjednocení sazeb daně z přidané hodnoty. Účinnost sazbové novely zákona o dani z přidané hodnoty se navrhuje od 1. ledna 2015.

Návrh zákona byl v prvním čtení projednán dne 17. července 2014 na 12. schůzi Poslanecké sněmovny a přikázán k projednání rozpočtovému výboru. Zároveň byla u tohoto návrhu zkrácena lhůta na jeho projednávání ve výborech o deset dnů. Materiál byl projednán na 12. schůzi rozpočtového výboru dne 3. září 2014, přičemž

rozpočtový výbor ve svém usnesení doporučuje Poslanecké sněmovně, aby tento vládní návrh zákona schválila bez připomínek. Dovoluji si vás tedy požádat o projednání sazbové novely zákona o dani z přidané hodnoty. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane vicepremiére. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru a usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 251/1. Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, pan ministr tady v podstatě již řekl, že rozpočtový výbor projednal tuto novelu zákona, nicméně abych dostal své povinnosti zpravodaje, tak vás přeče jen ještě jednou seznámím s usnesením rozpočtového výboru.

Rozpočtový výbor po projednání doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 251, schválila, a to bez připomínek. Zmocňuje zpravodaje, aby s tímto seznámil Poslaneckou sněmovnu, což jsem také tímto učinil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče, a otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli eviduji tři přihlášky s přednostním právem. První je pan poslanec Kalousek, poté pan poslanec Okamura a pan poslanec Fiala a také pan poslanec Fiala z ODS. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, v kontextu veřejné diskuse o veřejných rozpočtech a daňové politice se málokterým návrhem vláda a její politické strany tak otevřeně usvědčují z pokrytectví jako tímto návrhem novely daně z přidané hodnoty a návrhem na zavedení druhé snížené sazby.

V roce 2012 Nečasova vláda v rámci nezbytné konsolidace veřejných rozpočtů přistoupila vedle dramatických úspor na výdajové straně i k opatření na straně příjmové, kde nejvýraznějším posílením na příjmové straně, tedy zvýšením daní, bylo zvýšení DPH o 1 % ve snížené sazbě i v sazbě základní, aniž by však bylo upuštěno od konečného závěru, který je obsažen v platném právním řádu, jenom ještě nenabyl účinnosti, dospět ke kýžené metě jedné sazby. Tento krok – připouštím, byl krok kontroverzní, neznám vládu, která by ráda zvyšovala daně – byl jedním z hlavních argumentů opozice, tehdejší opozice, v předvolební kampani. Vládní strany zastoupené v Poslanecké sněmovně – což tedy byla především sociální demokracie, dramaticky tento krok kritizovala a slibovala občanům, jak ho napraví ihned poté, co na to bude mít dost sil. Ještě větší verbální municí používalo tehdejší mimoparlamentní hnutí ANO 2011, které tento krok označovalo za mimořádně nešťastný, téměř rovnající se zločinu, a rovněž slibovalo občanům, jak ihned tento

krok napraví. Rovněž tak KDU-ČSL. Všechny strany, které v té době nenesly vládní odpovědnost, proti tomuto kroku protestovaly, označovaly ho za naprosto zásadní chybu a slibovaly, že tato chyba poté, co jim bude svěřena důvěra občanů, bude napravena.

Pokládal jsem za logické, že ihned poté, co vaše strany a hnutí získaly mandát od voličů, jedním z prvních kroků bude ten krok, který jste označovali za chybu, abyste tu chybu odstranili z praktického života každodenní spotřeby. Že tedy okamžitě, když nic jiného, navrhnete snížení obou dvou sazeb o jeden bod, protože to byl krok, který jste podrobovali a dodnes podrobujete svým způsobem maximální kritice. Co se však nestalo? Vy jste nic takového neudělali, vy ponecháváte ty sazby v té kritizované výši a pootevíráte ještě víc k tomu dveře daňovým únikům, protože každá sazba navíc je určitý prostor pro další daňové úniky a větší administrativní složitost, v podstatě ve třech kosmetických položkách. Koaliční bazar, jsme tři strany, tak si každá řekneme jednu položku. Lidovci jsou přesvědčeni, že natalitu Evropy zachrání snížené DPH u dětské výživy, tak tedy dětská výživa.

Kritizovali jsme léky, tak tedy léky, byť si uvědomujeme, že tato položka v rámci kontextu veřejných rozpočtů není nijak zásadní, protože dominantní částku přendáme z jedné kapsy do druhé a to, co nedostane státní rozpočet, o to si uleví zdravotní pojišťovny a na konci jsou drobné. To znamená, z hlediska celkového dopadu na spotřebitele je to opět marginální částka, byť pro někoho zásadní, ale to nepodceňuji, ale z hlediska dopadů na veřejné rozpočty je to marginální částka. A knihy samozřejmě také nejsou nijak dramatickou záležitostí. Přitom podporu všech těchto věcí lze samozřejmě řešit na výdajové straně. Knihy bychom, tak jako zelenou naftu, tak i knihy bychom dokázali řešit větší podporou veřejných knihoven a v případě léků máme na výdajové straně celou řadu instrumentů. Ale protože jsme mluvili o tom, kritizovali jsme, že je potřeba něco s tím DPH udělat, tak jsme udělali tuto kosmetiku, ale to zásadní, ty desítky miliard, ty jsme ponechali v platnosti, aby to ten spotřebitel platil dál, protože my, ty vládní strany, to sice kritizujeme jako chybu, ale když ty peníze kasírujeme, tak to zase jako takovou chybu nevidíme.

Tak co to, kolegové, bylo? Jestli to skutečně byla chyba, tak to napravte, vždyť k tomu máte veškeré instrumenty včetně parlamentní většiny, a vraťte to zpátky do té hladiny, z které my jsme se tenkrát, v té době dluhové krize, odhodlali to zvýšit, a vy jste slibovali, že tu chybu napravíte. Anebo to chyba nebyla, vám se to úžasně hodí. Hodí se vám to proto, že ty peníze chcete utratit. To je totiž ten druhý problém, který nás trápí. My jsme ten krok udělali, abychom snížili deficit, a také jsme je snižovali každým rokem. Hovořím o strukturálním deficitu. Vy ty peníze chcete, abyste je utratili, přestože strukturální deficit zvyšujete.

Neexistuje větší důkaz pokrytectví vaší předvolební rétoriky a vaší dnešní každodenní praxe v rozpočtové politice. Slibovali jste, že napravíte chyby, ponecháváte daně ve výši a v porovnání s tím, jak by měly vstupovat v účinnost jednotlivé zákony, ať už o dani z příjmu, ať už o DPH, tak ty daně fakticky zvyšujete, protože k daným datům, kdy by ty zákony měly vstoupit v účinnost, budou občané platit vyšší daně, než dnes ještě právní řád předpokládá, a o tyto peníze nesnižujete

strukturální deficity, které jsou daleko za hranou dohodnutých standardů a norem. O tyto peníze zvyšujete výdaje.

Není to bez zajímavosti. Když se podíváme na dopad rozdílu mezi 17,5procentní sazbou, kterou dnes ještě předpokládá účinný právní řád, a to, co teď navrhuje vy, tak rozdíl v dopadu na vládní sektor je zhruba 16 miliard korun. Ve skutečnosti je to ještě víc, protože DPH je sdílená daň, takže těch 16 miliard jsou dvě třetiny, o zbytek se dělí obce a kraje, ale je to 16 miliard korun. To číslo je mimořádně podobné číslu, se kterým si šťastní ministři odnášeli výslužky z Kramářovy vily, nebo z Letenské, nevím, kde pan ministr s nimi projednával rozpočet. Kdyby o těchto 16 miliard korun klesl strukturální deficit, tak bych pravděpodobně mlčel, byť by byla legitimní diskuse, co je lepší, ale pravděpodobně bych mlčel. Ale těchto 16 miliard korun si odnesli ministři ne na odpovědné investování – tím předbím diskusi o státním rozpočtu, která nás čeká –, ale na dárečky, na provozní výdaje, na sociální dávky, na mzdy, na všechno to, co vnímáme jako spotřebu, která nikdy žádný efekt nepřinese.

To samé, a já už nebudu vystupovat k zákonu o dani z příjmů, takže teď malinko předběhnu, protože to je úplně to samé. To samé je novela zákona o dani z příjmů. Kdyby vstoupily v účinnost platné zákony, tak na dani z příjmů by lidé zaplatili o 14 miliard méně. To je o 2 miliardy méně, než si odnesli ministři na dárečkách při projednávání rozpočtu od pana ministra Babiše. O 14 miliard by mohla klesnout daňová zátěž pracovního místa. Vy pracně vymýšlíte kurzarbeity, pracně vymýšlíte vybrané podpory pro vyvolené na úkor těch druhých, ale plánované snížení a zlevnění pracovního místa o 14 miliard nezrealizujete. A kdybyste o tyto peníze alespoň snížili strukturální deficit, tak tomu lze rozumět. Ale tyhle peníze si odnášeli šťastní ministři z Letenské od toho hodného pana ministra financí, který ty peníze má díky tomu, že jsou ty daně takové, jak on strašně kritizoval. Je to trochu absurdní komedie. Bohužel je to praxe. Je to praxe naprosto neodpovědné rozpočtové politiky této vlády, která když už nerealizuje plánované snížení daní a ono pořád ještě v tom právním řádu existuje. Ta úvaha byla jednoduchá. Po tom, co jsme všichni nesli náklady s překonáním dluhové krize, mohli být všichni odměněni určitou úlevou. Bral bych, kdyby nová politická reprezentace řekla ne, na úlevu je ještě příliš brzy, musíme dál konsolidovat veřejné rozpočty. Ale odepřít na poslední chvíli občanům, sebrat tu úlevu a místo konsolidace veřejných rozpočtů ty rozpočty rozvracet, to už je, dámy a pánové, chucpe. A je to pravý opak toho, co ta vláda verbálně říká o daních, o tom, jak šetří, a o tom, že když zvyšuje výdaje, že je zvyšuje pouze na investice. Ono to není pravda a na konkrétních číslech si to snadno dokážeme.

Dovolte tedy, abych avizoval v obecné rozpravě pozměňující návrh, ke kterému se přihlásím v rozpravě podrobné. Ten návrh je poměrně velmi jednoduchý a vychází z úvahy, které pevně věřím, a teď nemluvím o výši sazeb, mluvím o počtu sazeb v DPH. Vycházím z jednoduché úvahy, že dvě sazby jsou lepší než tři sazby a jedna sazba je lepší než dvě sazby. Vy navrhuje a chcete zatížit náš daňový systém třetí sazbou, nebo chcete-li, druhou sníženou sazbou DPH, což já pokládám opravdu za nesmysl. Myslím si, že sazby mají zůstat dvě přinejhorším, a proto navrhuji všechny položky, které umožňuje šestá směrnice Evropské unie, přeargovat do druhé snížené, to znamená vyprázdnit tu první sníženou, a byly by pouze dvě sazby. To znamená i

potravin, i práce s vysokou přidanou hodnotou lidské práce, ať už jsou to restaurační zařízení, kadeřnictví, opravy atd., všechny ty položky, které šestá směrnice umožňuje. Což jsme v tom druhém kroku úvahy, že jedna sazba je lepší než dvě sazby, takže i v případě, že by Poslanecká sněmovna se rozhodla tento návrh podpořit, tak poslanecký klub TOP 09 v žádné podobě nebude hlasovat pro návrh zákona o DPH, protože naším cílem je jedna sazba. A pokud vámi projednávaný zákon spadne pod stůl, vstoupí v účinnost jedna sazba DPH, což pokládám za optimální z hlediska daňové politiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Mám zde jednu faktickou poznámku pana poslance Blažka. Poté s přednostním právem pan poslanec Okamura.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Dobrý den. Já bych na úvod v zásadě nesouhlasil s panem předřečníkem Miroslavem Kalouskem, při vši úctě, a to je v tom jeho rčení, že jsme byli svědky největšího pokrytectví této koalice nebo vlády. Jsou i větší. Vzpomeňme si například na pondělní rozhodnutí vlády, kdy pouze a jenom proto, aby jedna, byť úctyhodná dáma mohla v Evropě rozhodovat o tom, že žena je totéž co muž, tak ministři za hnutí ANO zavážou obecně závazným právním předpisem, to znamená nařízením vlády, deset milionů lidí k určitému chování.

A přitom byla ta rétorika: Nejsme jako politici, ty obchody jsou pro politiky. Ale ti dosavadní politici, tak kritizovaní, dělali například dohody toho typu, že někdo bude zastávat jednu funkci a ten někdo jinou funkci. Tady se klidně udělá naprosto pokrytecká – a ještě se podvedou zaměstnavatelé – dohoda o tom, že deset milionů lidí kvůli jedné dámě, opakují, byť úctyhodné, se musí chovat určitým způsobem, a ještě je to tak, že pan ministr financí jde na vládu, říká, že je proti tomu, ale ve vládě hlasuje pro to. Nevím, asi bych to neuměl udělat tak, že ústa říkají něco jiného a ruka hlasuje pro. To je velmi zajímavá synchronizace lidského těla a ještě se mám co učit. Ale je to právě možná proto, že uvažuji stále ještě politicky, a ono to asi chce do té nové doby uvažovat jinak. Mluvit a hlasovat jinak. To je asi ta cesta do budoucna. (Slabý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jen velmi stručně. Je to dneska nějaký zvláštní den. Jsem dneska samá omluva zleva, zprava. Za mylný úsudek se omluvím rád, za pravdu se nikdy omlouvat nebudu. Ale tady vám musím dát za pravdu, pane poslanče. Ano, jsou i větší pokrytecké kroky této vlády, omlouvám se. Ale připusťme, že je to aspoň jeden z největších pokryteckých kroků.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má přihlášenou pan poslanec Josef Hájek.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, tady se začalo hovořit o pokrytectví. Já bych v tom trošičku pokračoval. Nedávno na 25. kongresu ODS hřimala ve svém programu, jak bude lepší. Viděl jsem ten volební klip, jak vyjížděla z té obce, z té Řitky, jestli to dobře skloňuji. A já bych v té souvislosti na to pokrytectví apeloval tady na kolegy, kteří dluží 6 milionů na sociálním a zdravotním pojištění, aby se k tomu postavili chlapsky, ne pokrytecky, ale čelem.

Náš pan předseda Babiš svůj výdělek dává na bohubilé účely. Vás je 16 poslanců, tuším 14 senátorů, to je 30 lidí. Pokud budete dávat 50 tisíc ze svého platu, 30 krát 50 tisíc je jedenapůl milionu, za čtyři měsíce máte tento dluh splacen. Potom tady můžete vystupovat k daňovým zákonům a hřímat tady z tohoto místa k nám poslancům. Pokud tady to nesplníte, vaše vystupování беру jako pokrytecké. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní již s přednostním právem pan poslanec Okamura. Po něm pan poslanec Radim Fiala.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, každý, a to napravo i nalevo, víme, že snížení daní v jakékoliv oblasti občanům pomůže a ekonomice jenom prospěje. Proto tento vládní návrh zákona podporujeme a podpořili jsme ho i v prvním čtení. Ale před volbami jsme slyšeli i sliby z několika stran, že tu máme produkty či výrobky, které by si zasloužily nedanit vůbec. Patří k nim léky, knihy nebo výrobky pro ty nejmenší děti, to znamená kojenecká výživa nebo pleny. S výjimkou knih jde o věci, jejichž spotřebu občan, mám na mysli seniory nebo kojence, nemůže nijak regulovat, a tak třeba ušetřit. A pokud to někdo udělá, pak to může mít fatální následky. To si troufám tvrdit nejenom s ohledem na důchodce starobní i invalidní, z nichž skutečně mnozí nemají na léky, které mohou rozhodovat o životě a smrti, ale i o rodinách s dětmi, o matkách samoživitelkách. Každý se může přesvědčit, že potřeby pro děti, oblečení, obuv i dětská výživa, jsou dražší než stejné věci u dospělých. V tomto ohledu si vždy vzpomenu na jednoho značkového výrobce bot, který kdesi v rozhovoru konstatoval, že jediný případ, kdy lidé nehledí na cenu, jsou děti, jelikož těm boty prostě rodiče koupit musí. A u léků je to stejné. Rozdíl mezi výrobní a prodejní cenou je u farmaceutických firem až v tisícovkách procent. Je z tohoto pohledu hrozné, když na nemocných dětech či nemocných starých lidech parazitují obchodníci, ale kšeft je kšeft.

Ten, kdo by ale neměl na takovém byznysu podle mého názoru parazitovat, je ale stát. Ten má pomáhat, nikoliv okrádat. Nikoliv brát z kapsy těm, kteří si nemohou sami pomoci. A tady mimochodem stát nezapomíná parazitovat ani na lidech závislých na hazardu. I tam je z lidských tragédií, z tragédií celých rodin, dobře živ. Když se podívám do historie, tak římský císař Vespasián sklídl historickou ostudu za to, že zdanil tenkrát veřejné záchodky. Jeho obrana, a tento slogan se ustálil i v budoucnosti, že peníze nesmrdí, je dodnes ukázkou chytré, ale nepravdivé sofistiky. Skutečnost je taková, že tam, kde není morálka, není právo, není spravedlnost a

taková společnost končí v úpadku. Peníze samozřejmě mohou smrdět a mohou být i zločinné.

Měli bychom proto najít shodu tady v Poslanecké sněmovně na základních prioritách státu a také na nastavení jisté morální laťky, co danit, kde stát smí občana sdírat a kde ho má naopak nechat volně vydechnout. Měli bychom se shodnout nikoliv na třetí sazbě daně, ale na nulové sazbě u produktů, jejichž spotřebu by stát neměl trestat, ale maximálně zlevnit. Víím, že mi odpovíte, že jsme v EU, a tak dále. Ale pokusím se dále vysvětlit, že se věci mají jinak. A rozhodně by nebylo na škodu, abychom se vymanili z naší dosavadní servilní politiky vůči Evropské unii, kdy naši politici v podstatě jen skáčou, jak ostatní pískají, a také pak podle toho samozřejmě vypadá naše pozice.

Pojďme se stát alespoň malými vizionáři a začít přinášet odvážná dlouhodobá řešení a návrhy. Jeden z největších státníků Evropy Josef II. v časech nedostatku způsobeného spekulanty nařídil povinný výkup přebytečného obilí a to pak obyčejným lidem za výkupní cenu prodával zpět. Dokonce umožnil bezhotovostní prodej obilí rolníkům s tím, že stejné množství obilí po sklizni vrátí bez úroku zpět. V čem vlastně spočívá tedy moudrost jeho kroků? V tom, že se nespokojil s tím, že by hladovým rozdával milodary, ale že se snažil zabezpečit, aby obživa lidu bylo co nejlevnější, a nedovolil spekulantům vyhnat ceny vysoko. A už vůbec se na cenách nepodílel nějakou DPH. Samozřejmě se snažil napomoci nezištně každému, kdo byl schopen a ochoten si obživu obstarat. A to nezištně dejme do uvozovek. Tím, že Josef II. nesdíral chudé, bohatly jeho země, a dokonce i jeho bohatí byli bohatší.

Musím říct, že to je i jeden z důvodů, proč jsem tady ve Sněmovně. Pokud se chci mít v naší zemi dobře já, pak musím umožnit, aby se měli dobře i ostatní, protože jen na nich závisí můj úspěch. I proto my v Úsvitu dlouhodobě říkáme: Pojďme lidem život zlepšovat a zlevňovat. Cesta nevede přes vysoké daně provázené vzápětí vysokými výdaji na sociální dávky. Jediná cesta je zabezpečit lidem, aby se měli dobře, pokud možno bez politiků a úředníků. Současný systém DPH u potravin vede například k tomu, že obchodníci odmítají neprodejně potraviny darovat potřebným, protože by z nich museli zaplatit 15 % DPH, stejně jako za ty, co běžně prodají. Tohle už skutečně postrádá zdravý rozum. Já doufám, že pan ministr Babiš, který se v tomto odvětví pohybuje a zná ho, najde řešení. Začít postupným rušením DPH alespoň u vybraných komodit je dobrý základ.

Výmluvy na Evropskou unii jsou zbytečně ohehraná písnička. Vždyť tady všichni víme, že v Evropské unii jsou země, které si na vybrané produkty umějí nulu vyjednat, a to ať z historických důvodů, nebo na základě jiných zdůvodnění. Vláda si pochvaluje proevropskost a lepší komunikaci se zahraničními partnery. Takže milá vládo, to je tedy skvělé, a teď máš možnost své diplomatické úspěchy zúročit do všem prospěšné reality. A já věřím, že Němcům nebo Francouzům je koneckonců jedno, zda tu daníme léky na srdce či dětské pleny.

Pokud jde o naši hlavní vládní stranu ČSSD, tak nulové DPH na knihy a noviny sliboval veřejně voličům v loňském roce stínový ministr kultury za ČSSD pan Krejčí a nulovou daní na léky zase mával voličům před volbami před očima současný

premiér pan Sobotka, přičemž bývalý sociálně demokratický eurokomisař Vladimír Špidla vloni veřejně řekl, že zavedení nulové sazby na léky by neměl být problém. Takže sliby jsme slyšeli. A kde jsou činy? Nebo je to opět sociálně demokratický populismus nejhrubšího zrna?

Že to jde – tedy nedanit – víme. Při vši účtě k vinařům, vinaři mají na rozdíl od ostatních výrobců alkoholických nápojů nulovou daň z alkoholu. A exministr financí pan Kalousek léta nedanil hazard. V tomto ohledu pan Kalousek skutečně nekecal a makal. Miliardářům dával, chudým bral a v tomto ohledu mu na ruku šla téměř celá Poslanecká sněmovna. Je jasné, že miliardáři ovládající hazard anebo vinaři mají silnější páky než kojenci, ale když už má u nás v České republice přednost hazard a alkohol, tak se na to ti, co toto podporují, zkuste dívat třeba tak, že podporou dětí či prodloužením života seniorů podporujete více gamblerů a pijáků alkoholu. Snad se vám podpora kojenců a nemocných, o kterou Úsvit usiluje, vyjeví v příznivějším světle. V každém případě nulová DPH na dětské pleny, kojeneckou výživu nebo léky naší zemi neuškodí tak jako nezdaněný hazard bez kontroly, rozlezlý po celé republice jako mokvající morová rána.

Děkuji za pozornost. (Ojedinělý potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a dalším s přednostním právem je přihlášen pan poslanec Radim Fiala a po něm pan poslanec Petr Fiala. Máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já už bych teď jen stručně zopakoval, jaké je stanovisko hnutí Úsvit k návrhu tohoto zákona. My obecně nepodporujeme třetí sazbu daně, ať je jakákoliv, ať je 10 %, nebo kolik chcete, protože to samozřejmě zvyšuje byrokracii, administrativu a každé zvyšování administrativy a byrokracie a různých výjimek znamená nepořádek v daňovém systému. Z tohoto pohledu to pro nás není samozřejmě dobře. Dále se také nedá říct, že jde o prorůstové řešení této věci. Prorůstové řešení podle našeho názoru by bylo například snížení obou sazeb daně o jeden procentní bod, což by mohlo alespoň zvýšit poptávku. Podle nás je to krok populistický, trochu nedomyšlený, ale nicméně sociální. Je to krok směrem k lidem, kdy si dokážu představit seniory, kteří přemýšlejí, jestli z toho finančního balíčku, co mají, se rozhodnou pro to, že si půjdou koupit jídlo, léky, anebo zaplatí nájem. A tuto situaci musíme řešit. To je také důvod, proč hnutí Úsvit tento návrh zákona o DPH a 10procentní DPH na léky, knihy a jiné komodity pro život důležité podpoří.

Jiná věc, na kterou chci dnes upozornit, je to, jestli si vláda uvědomuje rizika, o kterých jsem zde dnes mluvil. To znamená, jestli si uvědomuje to, že dojde ke zvýšení administrativy, byrokracie, že možná dojde i k většímu nepořádku v daňovém systému. A hlavně, jestli si uvědomuje, že dojde k výpadku příjmů státního rozpočtu. Pokud ano a dokáže to řešit, tak jsem klidný. Znovu opakuji, hnutí Úsvit tento návrh zákona podpoří.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. A nyní s přednostním právem pan poslanec Petr Fiala.

Poslanec Petr Fiala: Pane předsedající, dámy a pánové, přestože mi chtěl pan poslanec Hájek upřít morální právo tady diskutovat k DPH kvůli splátkovému kalendáři Občanské demokratické strany, o kterém víte jenom díky tomu, že naše financování je mimořádně otevřené a transparentní a že o něm mluvíme otevřeně na veřejnosti (tlumený smích v sále) a jdeme v tom příkladem jiným politickým stranám a novým hnutím, o jejichž financování toho zase tolik nevíme, tak já přesto ponechávám tady tu poznámku stranou, jak víte, tak jsem na ni ani bezprostředně nereagoval, a pokusím se vrátit se k podstatě věci, a to je daň z přidané hodnoty, a říci několik poznámek k tomu, co zde vláda předložila. A také k pozměňovacím návrhům, které jsem za Občanskou demokratickou stranu zase předložil já.

Pokud vláda používá k řešení sociální politiky daně a daňový systém, a to je zjevně tento příklad, tak je to postup špatný. Sociální politiku přece nemůžete dělat pomocí daní. Daňový systém není nástroj k sociální politice. K sociální politice máte určeny jiné nástroje, které jsou mnohem účinnější. A pokud chcete opravdu pomoci, a to je zřejmě záměr třetí sazby DPH, pokud chcete opravdu pomoci rodinám s nižšími příjmy, nebylo by třeba náhodou lepší opatření udělat něco na podporu zaměstnanosti? Ale to by nebyly ty recepty, které socialistická vláda tady předkládá nebo realizuje, jako třeba navýšení minimální mzdy, ale naopak by to znamenalo snížit cenu práce, snížit odvody na sociální pojištění, za zaměstnance, aby klesla nadprůměrně vysoká cena práce, a cena práce je u nás nadprůměrně vysoká. Aby se zlepšily podmínky pro vytváření pracovních míst a aby popřípadě vzrostl i prostor pro zvyšování mezd.

Vláda tady předkládá návrh, který zavádí nový prvek v systému, další, třetí sazbu daně z přidané hodnoty, a to zrovna na nějakým způsobem vybrané věci, jako jsou léky, knihy a dětská výživa. Čeho se tím dosáhne? Dosáhne se tím toho, že náš daňový systém, který už je teď velmi komplikovaný a nepřehledný, tak bude ještě komplikovanější a bude ještě méně přehledný. A navíc občané a podnikatelé, kteří se sotva stačili adaptovat na poslední změny, budou muset čelit změnám dalším. A na tom celém, co tady předkládáte, není nejhorší to, že státní rozpočet přijde ročně o 3,3 mld. korun, ale nejhorší je dopad na podnikatele, na plátce daně, kterým vzniknou nové administrativní náklady, znovu se jim zkomplikuje prostředí, které už tak je dost složité.

Samozřejmě, že se budou také objevovat problémy s přesnou definicí zboží, na které se má třetí sazba vztahovat. Celkově ani není jasné, proč je speciální sazba právě na toto zboží a ne na jiné. A samozřejmě nová sazba daně z přidané hodnoty, a to už tu bylo řečeno, povede k zvýšenému riziku daňových úniků a samozřejmě také vyšší administrativní náročnosti při výběru daní.

Dámy a pánové, jak vidíte z mých slov, a já myslím, že jsem to řekl docela přesvědčivě, tohle je špatná cesta. My vám nabízíme lepší cestu. My máme lepší řešení, které chceme vládě navrhnout a které by opravdu usnadnilo život našim

občanům a které nebude vytvářet podmínky pro to, aby se celý systém ještě dále komplikoval, byrokratizoval a byly zde možnosti snadnějších daňových úniků. Ty dvě možnosti jsou obsaženy ve dvou pozměňovacích návrzích Občanské demokratické strany, které jsem předložil.

Ten první pozměňovací návrh pod číslem 1357 navrhuje, aby došlo ke snížení jak základní, tak snížené daně z přidané hodnoty o 1 %, tedy na 14 % a 20 %. A tento pozměňovací návrh, za ním následuje druhý pozměňovací návrh pod číslem 1358, který předkládáme pro případ, že ta první varianta nebude úspěšně schválena a Sněmovna bude mít pocit, že má být třetí sazba DPH v té výši, ve které to vláda navrhuje, a pro ten případ my navrhuje, by místo zavedení třetí sazby daně z přidané hodnoty ve výši 10 % došlo ke zrušení 15procentní sazby a zůstaly jenom dvě sazby ve výši 10 % a ve výši 21 %. Čili když podpoříte náš první návrh, tak snížíme základní sníženou o 1 %, pokud ho nepodpoříte, podpoříte náš druhý návrh, tak budeme mít pouze dvě sazby ve výši 10 a 21 %. To zní myslím docela dobře i pro sociální demokraty.

Z toho, co jsem tu řekl, jasně vyplývá, že to, co nám především vadí, je zavedení třetí sazby. Nechceme třetí sazbu, protože ta systém nesmírně komplikuje, činí ho nepřehledným a nevidíme v tom žádnou výhodu. Navíc podle našeho názoru si vláda velmi špatně spočítala, komu tímto opatřením vlastně prospěje. Opravdu si myslíte, že toto opatření prospěje nízkopříjmovým rodinám? Vždyť to není pravda! Na snížení DPH, tak jak ho navrhuje, nejvíce vydělá stát, který kupuje většinu léků. Pak samozřejmě bohatí lidé, protože mají vyšší spotřebu a snížením zdanění spotřeby ušetří nejvíce, a teprve až na nějakém z dalších míst to pomůže lidem s nižšími příjmy.

To, co říkám, jen potvrzuje to, že sociální politiku opravdu nejde dělat změnami v daních, ale musíte ji realizovat skutečnými sociálními opatřeními. Skutečná sociální opatření, to zatím českým socialistům moc nejde, stejně jako bohužel panu ministru financí nejde zatím zjednodušit a zlepšit daňový systém. Pokud už mocí mermo chcete udělat nějakou změnu, tak se připojte k pozměňovacím návrhům, které jsem jménem Občanské demokratické strany předložil, protože ty náš daňový systém nezkomplikují, zachovají jeho jednoduchost, pomohou lidem a celkově ho zlepší.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Poprosím vás potom, pane předsedo, abyste pozměňující návrhy načetl v podrobné rozpravě.

Mám zde jednu faktickou poznámku, a to pana poslance Sedi. Máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Otevřené a transparentní hospodaření ODS. To jsou slova pana předsedy. Já bych vašim prostřednictvím, pane předsedající, chtěl požádat pana předsedu ODS, aby ODS ve městě Uherské Hradiště reagovala na výzvu sociální demokracie, aby zveřejnila své náklady na předvolební kampaň do komunálních voleb, protože tam je netransparentnost a neotevřenost. Děkuji za vaši pomoc. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a nyní s přednostním právem pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak kolegům v Uherském Hradišti to vyřídíme a já věřím, že budete spokojen. Myslím, že není žádný důvod tajit naše malé náklady, na rozdíl od vás, na komunální kampaň v kterémkoli městě, nevýjimaje Uherské Hradiště, které je, mnohokrát jsem tam byl, opravdu město dobře spravované starostou z ODS.

Dovolte ale, abych se vrátil k tisku. V rámci přípravy na dnešní vystoupení jsem si našel, tak jak máte možnost všichni, kolegyně a kolegové, stenografický záznam rozpravy z roku 2012, kdy naše vláda bohužel musela přistoupit k tomu, že navrhovala na tři roky zvýšení obou sazeb o 1 %. Z 20 a 14 na 21 a 15. My jsme to navrhli, my jsme to prosadili. Myslíme si, že v té době to bylo opatření, které bylo vynucené a které jsme udělat museli. Zkuste si najít vystoupení některých poslanců. Namátkou Bohuslava Sobotky, Lubomíra Zaorálka, pana poslance Rykaly, pana poslance Šincla. Z těch vět, a je jich tam hodně, jsme si zapamatoval a vám připomenu jednu jedinou: Nikdo, kdo má sociální citění, nemůže hlasovat pro 21 a 15. Jsou to necelé dva roky, ještě teď, kdo chce, si to může zkontrolovat a najít, tak dnes máte možnost, tedy ne dnes, ale až bude třetí čtení, můžete tento svůj návrh potvrdit i hlasováním. Tehdy jste byli proti, legitimní názor, za to jsme vás kritizovali – dneska jste pro. Co se změnilo? No vyměnili jsme si lavice, koaliční a opoziční. Myslím, že člověk by měl zastávat podobné názory v opozici i v koalici, i když někdy, a pan poslanec Urban to zažil na vlastní kůži, když si názor ponechá, tak je potom za to bit a peskovan a označován a skandalizován apod. To jen na úvod mého vystoupení. Podívejte se do vystoupení, nechci číst ta sáhodlouhá vystoupení, protože zejména jak pan poslanec Sobotka, tak pan poslanec Zaorálek v minulém volebním období byli proslulí délkou svých projevů.

Chtěl bych připomenout věc, o které se málo mluví, a to je ten fakt zavedení třetí sazby, který přinese velké náklady státním podnikatelským subjektům. Když změníte sazbu, tak oni v softwaru mají kolonku sazba základní, sazba snížená a pak tam mají bez DPH. V okamžiku, kdy zavedeme třetí sazbu, tak si každý, kdo používá ekonomický software, bude muset koupit nějaký upgrade. Někde to bude stát tisíce, někde to bude stát desetitisíce, u nejzrůsáhlejších systémů to budou statisíce. V důvodové zprávě a ve zdůvodnění dopadů je jedna jediná větička, taková nenápadná – bude to mít dopady na podnikatelský sektor, kterému se zvýší náklady. Ale že by někdo zkusil odhadnout, kolik to bude, to tedy ne.

Proto navrhujeme, když už chcete zavést např. tu desetiprocentní sníženou sazbu, aby to byla jedna snížená sazba. To je druhý pozměňovací návrh, o kterém mluvil náš pan předseda Petr Fiala. To je ta základní výhrada. Samozřejmě výše sazby je politika. V tom se politické strany liší a v tom svádějí politický zápas o to, jaká sazba je správná a co si myslí jejich voliči a co pro jejich voliče je výhodné. Pan předseda

Fiala jasně ukázal, že pro voliče, aspoň o kterých mluví sociální demokraté, že to jsou jejich voliči, toto výhodné není.

Zkusím položit otázku a poprosím o odpověď. Jsou tam definované výpadky státního rozpočtu, resp. veřejných rozpočtů jako celku u těch tří položek, jestli to mohu nazvat tři položky, které jsou navrženy v třetí sazbě. Dětská výživa celkem 80 milionů. To znamená teoreticky to, co by měli ti, kteří nakupují, ušetřit. U léků jsou to 3 miliardy a u knih je to 200 milionů. A protože všichni říkáme, že to je zájem voličů a daňových poplatníků, tak by mne zajímala položka 3 miliardy. Kolik ušetří nemocnice a zdravotnická zařízení, které většinou nejsou plátcí DPH a pro které to bezesporu úspora bude. Současně ovšem vláda zvyšuje platbu za státní pojištění, ruší poplatky, takže úsporu vlastně vykrývá, a ničím jiným, jinými kroky, i na této schůzi máme zrušení poplatků, které sama vláda odhaduje na výpadek 4,5 až 5 miliard korun ročně. A hledíme, tento týden byla informace, že se sice zruší poplatek, ale budou platit v lékárně 30 korun, ale že bude návrh vlády, aby za každý recept dostávala lékárna 12 korun od zdravotních pojišťoven. Takže platit se to bude. Vytváří to dojem, že to nebudou platit občané. Ale budou to platit, protože platí daně, platí sociální a zdravotní pojištění a z těchto peněz se to bude kompenzovat. Pamatuji si rozhovor ministra zdravotnictví v nedávných dnech, který říkal "ano, to je pravda, to sice uspoříme" – to máte i na těch billboardech, i když to ještě není schváleno, ale už to máte na billboardech – a současně říkal "ale v této chvíli hledáme cesty, jak to kompenzovat". To už na billboardech nemáte.

Takže můj dotaz zní: Odhad, pokud je, od předkladatelů či vlády, kolik ušetří z 3 miliard skutečně daňový poplatník, který si kupuje nějaký lék a platí buď doplatek, nebo plnou cenu léků, a kolik z 3 miliard ušetří nemocnice a zdravotnická zařízení. Jsem přesvědčen, že druhá skupina, nemocnice a sociální zařízení, ušetří mnohem více, ale ušetřené peníze jim budou chybět např. ve zrušení poplatků za pobyt v nemocnici. Nejsou to opoziční údaje, ale zeptejte se provozovatelů LDN, co způsobilo vaše rozhodnutí neplatit poplatek za pobyt v nemocnici. Pacienti, místo aby byli v domácí péči, protože rodiny byly motivovány, aby neplatily, zůstávají v nemocnicích, LDN jsou přeplněné a noví pacienti potom čekají. Takže toto byl chybný krok, který jste provedli. Takže úspora nemocnicím, která je v tomto opatření, se na druhé straně ztratila např. tímto opatřením naší vlády.

A chci připomenout debatu v roce 2012, kdy jsme zdůvodňovali zvýšení DPH. Bylo to provázáno s důchodovou reformou. Tehdy se lišily odhady, kolik bude výpadek z prvního pilíře. My jako vládní politici jsme odhadovali mezi 6 až 8 miliardami, levice a odbory odhadovaly 20 a více miliard. Tak, máme to za sebou, máme už čísla. Nemusíme se přít, neměli jsme pravdu ani my ani vy. Skutečnost byla mnohem střízlivější – výpadek je necelá 1 miliarda ročně a ještě se každý rok snižuje.

Na druhé straně přesto, že např. mnozí poslanci levice říkali, že při zvýšení DPH stát nevybere ani korunu navíc, tak v loňském roce se vybralo na DPH díky těm dvěma sazbám o 30 miliard více, z toho zhruba dvě třetiny skončily ve státním rozpočtu, kolem 20 miliard, a ostatní peníze skončily v rozpočtech krajů, měst a obcí. Letos, když jsem viděl čísla za prvních osm měsíců, tak ta prognóza je, že by to

mohlo být proti roku 2012 nějakých 35 až 40 miliard, tzn. ten výběr bude ještě vyšší než v roce 2013, a pokud zachováme sazbu 21 a 15, tak bude nějakých dalších 40 miliard. To znamená, za ty tři roky daňoví poplatníci zaplatí 110 miliard, výpadek z průběžného systému díky zavedení druhého penzijního pilíře bude 1,5, dejme tomu 2 miliardy za ty tři roky, takže čisté saldo pro veřejné rozpočty je plus 108 miliard. Pokud vyjdou z čísel vlády a vláda říká, že se ušetří 3 miliardy resp. 3,3 miliardy, pokud ten zákon projde, jak to je, tak to nebude 110 nebo 105, ale bude to buď 107, nebo 103 miliardy. Evidentně tady existuje prostor k tomu, abychom se vrátili k těm sazbám 20 a 14, navíc když ty kroky, které byly doprovázeny v jiných oblastech, byly taky zrušeny. A chci připomenout, že to mělo být jenom na tři roky, tzn. poslední rok, kdy měla platit zvýšená základní sazba, měl být rok 2015. Vy navrhuje, aby to platilo celé volební období. Odvoláváte se na to, že až jednou budete vybírat více, tak přijde čas k debatě. Budete mít možnost...

Já bych poprosil, kdybyste mi zjednal klid, pane řídící schůze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano. Vážené kolegyně, kolegové, poprosím vás, abyste se ztišili, abychom rozuměli tomu, co se přednáší od pultíku. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Takže já bych to jenom shrnul. Za tři roky 100, možná 105, možná 110 miliard na zvýšení sazby o jeden procentní bod. Proti tomu je návrh, který to má zvýšit za ty tři roky znovu, za příští rok, 3,3 miliardy.

Chtěl bych vyzvat ty, kteří to tak ostře kritizovali, aby si podrželi svůj názor a aby hlasovali pro ten náš první pozměňující návrh 20 a 14 procent, protože ten prostor evidentně existuje. Už tady mluvil jeden z předřečníků o tom, že ministři v létě za to, že navštívili Letenskou, dostali 16 miliard. A je to dobře. Roste ekonomika. A pokud si řekneme – a ta čísla budu zaokrouhlovat –, že se pro příští rok předpokládá růst HDP přibližně o 3 procenta, což je přibližně zaokrouhleně 120 miliard, z toho zhruba třetina skončí ve státním rozpočtu na zvýšení daní, tak je to dalších 40 miliard. Myslíme si, že to opatření má smysl. My jsme nenavrhovali náš politický program, to, co si myslíme dobře, tzn. jednu sazbu ve výši 15 procent, protože jsme si vědomi politické reality, ale navrhli jsme kompromisní návrh, který, věřím, že by mohl získat ve Sněmovně podporu. Pokud ovšem zase k tomu přistoupíte tak politicky prestižně, že žádný pozměňující návrh nesmí projít, pokud popřete ta slova z roku 2012, dobře, může to být, tak pak nám zejména sociální demokraté vzkážou jedno jediné – měli jste pravdu, my jsme se mylili. Anebo budou hlasovat s námi a řekneme ano, shodli jsme se na tom, že 20 a 14, protože ten výpadek z druhého pilíře je opravdu minimální, nemá tak fatální dopady na státní rozpočet, jak mnozí prognózovali, tak je prostor snížit daně všem. A nezapomeňte prosím na ty statisíce podnikatelských subjektů, které skutečně budou muset investovat do změny softwaru. To není jenom změna parametrů, kterou má každý účetní hotovou za minutu nebo za dvě. A pokud trváte na těch 10 procentech, tak pořád říkáme, že 10 procent a dvě sazby je lepší než mít tři sazby, a pak můžete podpořit náš druhý pozměňující návrh.

A ještě jedna věc. V okamžiku, kdy schválíte zavedení třetí sazby, tak vám garantuji, že u každé novely DPH, u každé novely DPH přijde návrh na přeřazení některých položek z první snížené sazby do druhé snížené sazby. Mimochodem, už tam svítí červeně jeden vládní poslanec, který to navrhuje už v tomto okamžiku. Budeme všichni podléhat lobbistickým tlakům a budeme říkat "tato položka by měla být taky v těch deseti, proč je nespravedlivě v patnácti?" a bude plno dobrých argumentů jednotlivých plátců, kteří budou v té první snížené, v té 15%, kteří nás budou přesvědčovat, abychom to snížili do 10. Takže vám garantuji, že u každé, i technické, novely, kdy budeme muset třeba implementovat některá opatření z Bruselu, budeme debatovat o tom, které položky převést z druhé do třetí sazby, a budeme vystaveni lobbistickým tlakům a smršti dobrých důvodů. Jsem sám zvědavý, jak bude odůvodněn ten návrh na rozšíření komodit v té druhé nové snížené sazbě. A podotýkám, nenavrhuje to opoziční poslanec, ale vládní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s přednostním právem se přihlásil pan zpravodaj Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já bych chtěl reagovat v několika poznámkách na to, co tady probíhalo. Nejdříve na pana kolegu Kalouska, kterého tady teď nevidím. To, co tady říkal, to bylo čisté pokrytectví a kus demagogie. Já už jsem to slyšel samozřejmě i na rozpočtovém výboru. A ani se nedivím, že používá tuhle rétoriku, volby se blíží, takže samozřejmě je třeba také něco k tomu říci, nějak zaujmout. Pochopil jsem, že mu leží na srdci blaho občanů. No jo, ale leželo mu také blaho občanů na srdci, když zvyšoval právě sníženou sazbu DPH postupně z 5 procent až na dnešních 15 procent? Přitom v této sazbě jsou nejcitlivější položky, potraviny a další životně důležité věci, které lidé potřebují. Takže nevím, jak mu leželo na srdci blaho našich občanů. Co teprve kdyby platila ta jednotná sazba 17,5 procenta? To by se ta snížená samozřejmě dále zvýšila a dále by to tedy zvýšilo životní náklady lidí s nízkými příjmy, ale všech v podstatě. Takže to si myslím, že je značné pokrytectví.

On tady hovořil o nějakých dárečkách ve výši 16 miliard korun. No, já nevím, zdali dárečkem je zvýšení prostředků na sociální služby, zdali dárečkem pro hasiče je dorovnání jejich platů, i pro policisty dorovnání jejich platů, i to je v těch v uvozovkách dárečkách, které tady pan kolega Kalousek velice rád zdůraznil a řekl. Všichni víme, že nelze skokově snížit tu sníženou sazbu. Všichni víme, že tohle to je únosný první krok, který lze udělat. A myslím si, že velice významný krok – snížení cen léků. Já věřím, že se promítne snížená sazba do cen léků, protože cena léků je samozřejmě regulována SÚKLEM. A navíc i v kombinaci se zrušením poplatků ve zdravotnictví si myslím, že to je významná pomoc našim seniorům, kteří samozřejmě čerpají nejvíce té péče, ale nejenom našim seniorům, ale všem občanům.

Zastavil bych se možná u toho, co tady bylo řečeno z úst ODS. Já už tady nebudu hodnotit jejich transparentnost nebo netransparentnost, koneckonců předvedli, jaké

mají transparentní účetnictví a jak se chovají i vůči státu. To každý snad pochopil. Chtějí se zlepšit po kongresu, tak uvidíme, zdali to tak bude.

Hovořili tady o tom, jak třetí sazba zvýší nároky na administrativu, ale zvýší samozřejmě i náklady podnikatelů. Já bych jim chtěl jenom připomenout superhrubou mzdu. Totální nesmysl, který zavedla ODS. A to, přátelé, když museli podnikatelé změnit software, to jste ulehčili těm podnikatelům! Navíc jste vnesli takový zmatek do mzdové oblasti.

Teď budete možná rádi, že se to nakonec změní. Naprostá hloupost – superhrubá mzda! Já jsem rád, že tato koalice se k tomu postavila tak, jak se k tomu postavila. Superhrubá mzda bude zrušena, protože danit něco, co není vaším příjmem, je naprostá hloupost – unikum. Neznám zemi, kde by něco takového bylo.

Přátelé, jestliže chcete kritizovat, tak se také podívejte do vlastních řad, a co jste dělali vy. Tolik v krátkosti. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD a ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde dvě faktické poznámky. První je pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Stanjura.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Původně jsem nechtěl vystupovat, nicméně pan předseda rozpočtového výboru mě k tomu přece jenom vyprovokoval. Jednak nevím, jestli vůbec ví, o čem mluví. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Já si nemyslím, že Kalousek tady předváděl nějakou demagogii nebo nějaké licoměrnosti. Byla krize. Možná jsme to podle vás měli nechat běžet, což vy byste zjevně udělali, a pak sahat po takových opatřeních, jako ne nepřidávat penzistům peníze, ale brát jim je, což se v některých zemích stalo znovu a znovu. Jenom čekám, až ekonomika zase zchladne, nakročeno z některých důvodů k tomu je, že konečně přestanete plkat a lidem tlouct do hlavy, že hospodářskou politiku výrazně určuje ekonomický růst, stát, a nikoliv prostředí, ve kterém se nalzáme. S tím jste tady operovali pořád dokola. Musím uznat, že větší část národa vám uvěřila a zvolila vás. Nicméně to, co tady pan předseda říká, tak s tím hrubě nemůžu souhlasit. Nevím, jestli občanům chcete za chvíli nadirigovat pět sazeb. Pokud byste se zeptal nějakého ekonoma, prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo, tak by vám řekl, že kdekoliv se tímto způsobem hýbalo sazbami v tomto rozsahu a taktó selektivně, že je to znepřehlednění daňového systému. Řekl by vám, že většinou ke zlevnění nedojde, pokud se nejedná o regulované ceny. Doufám, že aspoň u položky léky doputuje nějaká sleva ke spotřebitelům, to znamená k pacientům, což je chvályhodné. V ostatních případech si tak vůbec nejsem jistý. Pokud začnete být – (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám za respektování času. Poprosím pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Na rozdíl od Františka Laudáta jsem vystoupit chtěl. Pozorně jsem poslouchal vystoupení předsedy rozpočtového výboru. Neuvedl jste ani jediný argument proti našemu pozměňovacímu návrhu 20 a 14 a to rozhodně není skokové snížení. Já rozumím argumentu skokového snížení, opravdu. Nic takového nenavrhujeme. Navrhujeme o jeden procentní bod a uvedl jsem jasná čísla, jak se plní rozpočet na rok 2013 a osm měsíců 2014. To jsou fakta, na kterých se určitě shodujeme. Každý měsíc to plnění publikuje Ministerstvo financí, každý člen rozpočtového výboru to kromě toho ještě dostává elektronicky, takže každý máme stejná čísla.

Ale když jste mluvil o superhrubé mzdě, tak to jsou paradoxy. Pane předsedo rozpočtového výboru prostřednictvím předsedajícího, podle dnes platné legislativy k jakému datu má být zrušena superhrubá mzda? K 1. lednu 2015. Co vy navrhujete? Odklad. Chci říci, že superhrubá mzda minimálně přinesla jednu věc, aby každý zaměstnanec viděl, kolik stojí zaměstnavatele jeho pracovní místo – těch 34 %, dřív 35, prostě nebylo vidět. A můžete říkat, že je to nesmysl, že se zdaňuje něco, co jsem nedostal, ale klíčové je, kolik vám zůstane. A vy v příštím bodě, který budeme projednávat za pár minut, navrhujete odložit či zrušit to, že zaměstnancům mělo od 1. ledna 2015 zůstat zhruba o 20 mld. víc. To navrhujete! Nic jiného. Takže si myslím, že to zajímá každého zaměstnance, jaký je rozdíl mezi hrubou mzdou a kolik má čistou mzdu, protože to mezi tím ovlivňujeme my svým politickým rozhodnutím – kolik se platí na sociální a zdravotní pojištění, kolik se platí daň z příjmu. Vy těch 20 mld. pro veřejné rozpočty, myslím, že pro státní rozpočet je to 15, abychom se nechtali za slovo, mluvím o veřejných rozpočtech, navrhujete zrušit – tuto slevu. A to je debata, kde říkáme, že daně se zvyšují, vy říkáte, že mají být stejné, a máme pravdu obě dvě skupiny, protože záleží, ve kterém čase. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Děkuji, já se přihlásím ještě jednou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, děkuji vám. Nyní pan poslanec Okamura s faktickou poznámkou a potom pan poslanec Votava s faktickou poznámkou.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, já jsem reagovat nechtěl, ale když jsem slyšel pana předsedu Votavu a jeho závěrečná slova, že danit něco, co není příjmem, je nesmysl, tak vám vůbec nerozumím. Vždyť hnutí Úsvit tady v zimě mělo návrh zákona, aby se DPH platila až po zaplacení faktury. A dokonce bychom k tomu rádi přidali, a navrhneme ten zákon na podzim znovu a znovu se o tom chceme bavit, aby si ten, kdo má fakturu zaplatit, aby si ji mohl dát do nákladů, až když ji zaplatí, aby nebyl žádný daňový výpadek. Takže nám tady říkáte, že je nesmysl danit něco, co nikdo neobdržel, a přitom sami jste hlasovali proti tomu, když jsme navrhovali, aby se DPH platila až ze zaplacených faktur! To znamená, že podporujete podvodníky, kteří dluží a ještě si DPH nárokují, a vlastně potápíte slušné

podnikatele, kteří se dostávají do druhotné platební neschopnosti, a vzniká z toho nezaměstnanost!

Pane předsedo, vím, že to byla opoziční argumentace, nebo hádka s ODS, ale když tedy argumentujeme, tak prosím nekažme vodu a nepijme víno. A až to tady v Poslanecké sněmovně na podzim bude, tak doufám, že tedy umožníte občanům České republiky a miliónu živnostníků a podnikatelů, aby platili DPH až skutečně z toho, co dostanou za svoji práci zapláceno. My to navrhneme. Vaše slova si budu pamatovat, takže vám je, pane předsedo, zase připomenu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pouze mým prostřednictvím. Děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: To, co říkal pan kolega Okamura, vašim prostřednictvím, je tak trošku "já o voze a vy o koze". Dostali jsme se daleko.

Chtěl jsem jenom zareagovat, když jsme narazili na superhrubou mzdu, omlouvám se, že jsem to vyvolal, že to bylo trošku jinak, pane kolego Stanjuro prostřednictvím předsedajícího. Pamatuji si, jak tady běhal váš kolega Tlustý, tehdy ještě váš kolega, stínový ministr nebo co to bylo, s takovým kolečkem a říkal, že bude jednotná daň ve výši 15 %. Pak jste si to přepočítali a zjistili jste, že by to byla zásadní díra do rozpočtu, tak jste k tomu přihráli sociální a zdravotní pojištění. Takhle asi vznikla superhrubá mzda – ta pitomost. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále s faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejsem takový pamětník jako pan předseda rozpočtového výboru. Já jsem tady v roce 2007 nebyl, takže nemůžu reagovat na to, jak probíhala debata a co kdo navrhoval. To se omlouvám, to skutečně nejsem schopen. Nicméně od toho roku sociální demokraté říkají, že jsme úplně špatně nechali 80 mld. našim podnikatelům a našim občanům. Nechali, ne vzali. Nechali. A teď říkají, že to bylo špatně. Já nevím. Měli jsme jim ty peníze vzít? To by bylo dobře? To říkáte celou dobu, že jsme měli nechat vyšší daně.

A vy jste se vyhnul odpovědi na otázku, odkdy podle dnes platné legislativy má být zrušena superhrubá mzda. A co vy dneska hájíte? Vy prostě říkáte přesný opak toho, co bude v příštím bodě projednáváno a co předpokládám, že bude mít podporu vládních poslanců, jak to mělo na rozpočtovém výboru. Pokud říkáte, že superhrubá mzda je úplně špatná věc – nechci používat pejorativní výrazy, které používáte vy –, tak máte šanci ji od 1. ledna 2015 zrušit. Ale to vy nechcete. To vy nechcete! Tak co nám vlastně vyčítáte? Obojí. Že jsme to zavedli a že jsme to nezrušili, že jsme to zvedli nebo snížili. Je to úplně jedno. V zásadě mají pravdu pouze sociální demokraté. Když jsou v opozici, tak 15 a 21 je špatně! A když jsou ve vládě, tak 15 a 21 je dobře, protože tehdy to obíralo lidi a dneska by to rozvrátilo rozpočet. Ale jsou

to pořád stejné sazby, pořád stejné daně! A my tvrdíme, že to bylo na tři roky a že si myslíme, že je situace, abychom to zrušili po dvou letech. Ale vy jste úplně otočili názor, kolegové zleva. Přátelé vám neříkám, to si říkáte uvnitř sociální demokracie. Já používám slovo kolegové, protože to opravdu nechávám na vaši vnitrostranickou a velmi živou debatu, kterou často pozorujeme.

To by mě skutečně zajímalo od pana předsedy Votavy, pokud bude chtít odpovědět. Samozřejmě ho můžu jenom takhle slušně požádat. Odkdy má být superhrubá mzda zrušena? A co vlastně navrhuje? A 15 a 21 bylo dobře, nebo špatně? V roce 2012 to bylo špatně. V roce 2014 říkáte, že to je dobře. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Děkuji vám, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nyní neregistruji žádnou faktickou poznámku, neregistruji ani nikoho s přednostním právem. V tom případě přistoupíme k těm, kteří jsou přihlášení řádně do rozpravy, a prvním z nich je pan poslanec Jiří Dolejš. Máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Já vám za ně děkuji, pane předsedající. Příjemné odpoledne všem. Nebudu příliš dlouhý, nebojte, ale přesto dovolte, abych jednak vystoupil se stanoviskem klubu k druhému čtení, protože když jsem poslouchal ty nakohoutěné duelanty, tak jsem měl přesto pocit, že jak vpravo, tak vlevo tady jsou sami přátelé lidu, kteří to myslí dobře a jenom se nemohou shodnout, jak ten blahobyt pro občana dosáhnout. A ono by to chtělo za prvé uvažovat v souvislostech a za druhé někdy vzít tužku do ruky, aby nejenom občan, ale i vy tady, až budete hlasovat o variantách, které jsou tady předestírány, abyste věděli, o čem hlasujete. Protože ono je fakt, že je příjemné, že tuším asi po deseti letech přistupujeme k tomu, co my jsme tvrdili dlouhodobě, to znamená, že nepřímé daně, když se přeexponovávají, tak to pro občana nepřináší nic dobrého. Po deseti letech konečně budeme snižovat nepřímou daň, konkrétně DPH. A celá ta debata je o tom jak.

Je třeba říci, že teď schvalujeme zákon, jehož účinnost bude od roku 2015, tudíž na základě tohoto platného a účinného zákona by měl být postaven návrh státního rozpočtu, a tudíž když tady schválíme nějakou zásadní věc, tak rychlá spojka tady do Karmelitské, aby pan ministr Babiš předělal státní rozpočet. To je myslím jasná věc. Takže jde o to, jestli v rozpočtu je volný prostor na různé drobné úpravy a mají-li vůbec drobné úpravy smysl, anebo když do té konstrukce zasáhneme podstatnějším způsobem, tak jak to zbilancovat, aby to buď bylo fiskálně neutrální, anebo si rovnou přiznejme, že ti, kteří navrhují zásadnější zásah do příjmové stránky státního rozpočtu, tak zároveň by měli říct a sdělit občanům, že pokud to nezbilancují, tak naostříli sekuru na výdajovou stranu, a že chtějí tedy škrtat a škrtat a škrtat! A to nemluvím o tom, že část výnosu DPH měla být připravena na reformu penzijního systému a že ta reforma penzijního systému se jaksi nekoná. Co způsobíme důchodové komisi a jaký návrh přijde na vypořádání se s druhým pilířem a jak bude konstruováno to přípojištění, resp. třetí pilíř, to je věc otevřená, ale nepochybně tyto

peníze nebudou použity na kompenzace dopadů těch změn, které byly přijaty v roce 2012. Takže to je základní rámec našich úvah.

A teď tedy jaksi in medias res, k meritů, s čím přicházíme my. Tady bylo řečeno, že pokud jde o příjmová opatření, tak snížení daní vlastně je buď aktem rozpočtové obezřetnosti, to znamená, snížíme daně, ale ne tolik, aby to poškodilo rozpočet. Čili že to bude fiskálně neutrální, ale že by to mělo mít dopad racionalizovat ekonomické prostředí. A řekněme si rovnou, že když mírně upravíme sazbu, tak se to samozřejmě promítne do inkasa, ale nepromítne se to do cenové hladiny, což zajímá zejména toho člověka na ulici, protože když zvyšujeme nepřímé daně, tak se většinou zvyšují ceny, ale když snížíme nepřímé daně, a zejména nepatrně, tak ty ceny většinou zůstanou zaparkované tam, kde jsou, protože konkurenční tlak není až tak velký, aby kvůli tomu někdo snižoval ceny. Takže to je nepochybně velice významný faktor všech těchto úvah.

Nevím, jestli mohu vzít za slovo pana emeritního ministra a kolegu Kalouska, když tady avizoval, že když nezůstane platná a účinná dosavadní úprava, tedy že nezůstane jedna sazba 17,5 %, tak že by byl pro to, aby do snížené sazby se zaparkovalo vše, co umožňuje evropská směrnice. Nevím, jestli to bude načteno v podrobné rozpravě, ale řekněme si, že je to zásadní rozšíření. Já bych se vcelku k tomu i stavěl pozitivně, uvažoval bych o tom, protože to trošičku konvenuje k tomu, co navrhujeme my, byť ne až tak směle, aby 10% někdejší před rokem 2012 snížená sazba byla takto široce pojata, ale rovnou si řekněme, o kolik by to bylo peněz. Je vymyšleno, co s tím? Neslyšel jsem to tady.

Druzí nebo další, kteří přišli s jistou inovací, jsou kolegové dříve vládní v ODS, kteří říkají, to tříleté období zvýšení o jeden procentní bod zkrátíme o rok dřív, protože koneckonců časy už jsou lepší a tolik až peněz do rozpočtu touto cestou nepotřebujeme. Je tam ta moje výhrada, že to neovlivní cenovou hladinu, o tom přemýšlejte, ale jaksi myslím si, že tento krok není až tak zásadní, abychom se o něj takto hádali. Daleko větší problém je počet sazeb. Mě by se líbila druhá varianta, o které hovořil, tuším, kolega Fiala, a to Fiala druhý, tedy myslím Petra, který hovořil o tom, že bychom se mohli vrátit ne před rok 2012, ale ještě více dozadu, to znamená, kde sazby byly na 10 a 20 %. Nevím, jak je to myšleno vážně, ale to samozřejmě opět znamená větší výpadek ve výnosu daňového inkasa.

Když jsme se dívali na vládní návrh, tak musím říci, že rozhodně nechceme přinést lidem tu špatnou zprávu, že aspoň v těch vybraných komoditách, na kterých se vládní koalice shodla, a že to bylo těžké dohadování, tak že v těchto vybraných komoditách se ze sociálního důvodu, to je jasné, sníží DPH. Ale zvažme, kolegové, klidně i přátelé, mně je to jedno, já nejsem až tak akurátní, jestli ty tři sazby skutečně není "zu moc". Já bych z toho nedělal fatální záležitost. Z 28 evropských zemí skutečně se najdou i takové, kromě myslím Dánska, tam je jedna sazba, to by se líbilo asi kolegovi Kalouskovi, ale najdou se i země, kde tři sazby jsou. Tuším Francie, Lucembursko, snad i Irsko. Najdou se. Je to spíše výjimka, je to administrativní moloch, je to problém, ale dokážu to skousnout. Proto také vnímáme spíše pozitivně to, co koalice přinesla, ale je to drobečková politika. A my navrhujeme v podstatě

zrušit návrh na třetí sazbu a to, co ve snížené sazbě doted' je sakum pikum, tedy nerozšiřovat to oproti kolegovi Kalouskovi, tak dát do té 10% sazby, která tady byla do roku 2012. Návrh vcelku jednoduchý, ale protože jsem těm, kteří takto uvažovali o zásadnějším řezu, vytýkal, že by měli buď říct, že chtějí osekát výdaje, nebo to jinak zbilancovat v rozpočtu, tak dodávám, že my máme v tomto ohledu připraveno řešení, a to při tom dalším řešení, tedy daně z příjmů fyzických osob, kdy podobně jako byla diskutována před volbami nepřiměřenost nepřímých daní a DPH, tak podobně byla diskutována otázka daňové progresse. Tam chápou, že v koalici je to složité, protože tam se nedohodli, ale přesto si myslím, že skutečná daňová progresse, a nikoliv přemrštěná, nejenom hra na progresi s pomocí druhé sazby, tak že by si ji tato ekonomika zasloužila, že by ji unesla, a takto tou vnitřní logikou spojené jsou tady ty dva návrhy – tedy bohužel uvidíte mě ještě jednou, až budeme projednávat daň z příjmu fyzických osob.

Toť myslím vše k našemu návrhu. Já myslím, že jsem to vysvětlil dostatečně jasně, abyste se nad tím mohli třeba i zamyslet do třetího čtení, a jak jsem řekl, je to podáno, čili mě uvidíte ještě jednou, abych stručně a už jenom lakonicky se přihlásil k tomu, co je dáno už v počítačovém sněmovním systému. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý podvečer. Děkuji panu poslanci Dolejšovi. Dále tu mám faktickou poznámku pana poslance Zbyňka Stanjura. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nebudu potřebovat dvě minuty. Jenom se chci zjistit, že jsem slyšel dobře, jestli pan poslanec Dolejš říkal na mikrofon, že vláda plní deset let programový cíl Komunistické strany Čech a Moravy. Tímhle on začal, a pokud je to pravda, tak je to spíš pro zamýšlení na vládní poslance. Pokud jsem to špatně pochopil, tak se omlouvám, není v tom zlá vůle. Ale já jsem tu větu slyšel a úplně se mi nechťelo věřit, tak jsem se radši přišel zeptat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Pan poslanec Dolejš s faktickou poznámkou.

Poslanec Jiří Dolejš: Slušně byl položen dotaz, je slušné odpovědět. Neříkám, že vláda se odvolávala na náš názor, který je opravdu deset let a více starý, že by se nepřímé daně neměly příliš zvyšovat. Ale fakticky tomu tak je, takže tento souběh uvažování je nepochybně hoden pozornosti. A nemyslím si, že nás musíte líčit v roli jakéhosi Járy Cimrmana, který inspiruje kdekoho.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Dolejšovi. S řádnou přihláškou do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, základním smyslem přeřazení léků do snížené sazby DPH bylo snížit náklady zdravotního pojištění a samozřejmě také náklady lidem na doplatky na léky. Současně se do té deseti procentní sazby zařazuje i počáteční a pokračovací dětská výživa pro děti do tří let věku.

My jsme ještě konzultovali na zdravotním výboru s panem předsedou s profesorem Vyzulou, že by bylo velmi vhodné, aby v té deseti procentní sazbě byla i speciální výživa pro skupinu lidí s alergií na fenylalanin a na celiakii, na lepek. A je to z toho důvodu, že v podstatě pro tyto lidi, kteří mají vrozenou alergii na tyto látky, neexistuje žádný lék, který by jim pomohl a který by jim vlastně umožnil kvalitní přežívání.

Z toho pohledu jsme jednali s paní náměstkyní Hornochovou na Ministerstvu financí a byla určitá vstřícnost v tom, že by bylo možné uvažovat o tom, že základní suroviny pro výrobu těchto potravin, například bezlepková mouka, v případě té druhé skupiny se o tom uvažuje, nebo se o tom jedná, by bylo možné zařadit do této deseti procentní sazby daně, což by byla obrovská úleva pro tuto nepříliš velkou skupinu lidí, kteří skutečně nemají jinou možnost, jak dosáhnout kvalitního života, než mít přístup k těmto potravinám, a často za to platí velmi vysoké částky peněz. Bylo nám přislíbeno, že by bylo možné připravit tento návrh do následující novely daně z přidané hodnoty, kterou budeme projednávat ještě na této schůzi.

Zatím jsem vás chtěl o tomto informovat a přimlouvám se za to, aby se u těchto skupin dětí postupovalo podobně jako v případě té počáteční a pokračovací výživy pro děti do tří let věku. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. S další řádnou přihláškou do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Martin Komárek. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já jsem v roce 1986 byl součástí jakési delegace v tehdejším gorbáčovovském Rusku. Tehdy tam byla prohibice. Téměř úplná prohibice. (Veselá reakce v plénu.) Teď nenařím na náš suchý zákon v parlamentě, prosím vás, nebojte se. Ale tam jednou za čas přišla do obchodu zásilka ne vodky, vodka nebyla vůbec, ale takzvané nastojky, což byl suchý líh, ne, byl to mokřý líh, ve kterém byly rozpuštěny nějaké houby nebo něco podobného. Bylo to krajně nechutné, ale ti Rusové tehdy nic jiného neměli. A já jsem si tedy, přiznám se, stoupl do fronty. Táhla se okolo tří, čtyř, pěti bloků. No a když jsme po šesti hodinách přišli na řadu, viděli jsme, že tam byla ještě fronta jiná. Ta stála z druhé strany. To přicházeli ti důležitější a lepší, ti činovníci, a brali si tu nastojku po celých bednách, zatímco chudák běžný Rus nebo běžný návštěvník Moskvy si mohl vzít jenom jednu flašku toho hnusného pití.

Proč to říkám? Ví to někdo? Jistě to víte. Narážím na tzv. přednostní právo. Debata k tomuto bodu začala více než před hodinou a první řádně přihlášený řečník se dostal ke slovu po více než hodině, co si pánové – myslím, že tam nebyla žádná dáma – nadaní takzvaným přednostním právem, což je podle mého velice nedemokratická záležitost, tady vyměňovali předvolební vzkazy. Chápu, že opozice tuto tribunu, toto přednostní právo – už vidím, že se hlásí další z nositelů přednostního práva – ale já, protože jsem proti tomu, můžu udělat to, čeho zneužívá taky opozice – a já to taky umím, pane Stanjuro nebo pane Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího –, mluvit třeba hodinu nebo dvě. Já nemusím k tomu mít čtení nějakého zákona nebo nějaké zábavné knížky, já to dokážu dokonce sám. A když chci upozornit na něco, co považuji za nespravedlivé, tak na to prostě upozorním.

A já upozorňuji na to, že tzv. přednostní právo je hrubým způsobem zneužíváno. Osobně si myslím, že zákonodárce, když ho měl na mysli, měl na mysli rozumnou věc. Chtěl, aby členové vlády, předsedové stran, předsedové klubů se mohli vyjádřit za vládu, za svůj resort, případně za svůj klub. Dnes ale nositelé přednostního práva jsou takovými lidovými baviči. Oni si uspořádají forbínu. Víme všichni, že Voskovec a Werich pořádali forbíny, které byly velmi zábavné, leč tato forbína většinou zábavná není, a dokonce ani novináři ji občas neposlouchají. Do té forbíny řadový poslanec vstoupit nemůže.

Prosím vás, to není kritika opozičních řečníků. Přednedávnem, pokud si ještě pamatujeme, vystoupil zcela mimo pořad, mimo smysl této schůze pan premiér s přednostním právem ohledně dětí, které jsou uneseny–neuneseny v Norsku. Já neříkám, že to není důležité. Ale bylo to zcela mimo pořad. Bylo to zcela mimo logiku této schůze a díky tomu, že někdo má přednostní právo a někdo nemá, a ten kdo má přednostní právo, může vystupovat mimo logiku a mimo čas a prostor, tak se k tomu bohužel nemohli vyjádřit ani ti poslanci, které to zajímalo. Muselo být použito triku, kdy pan předsedající umožnil vystoupit místopředsedkyni klubu, ačkoliv byl předseda klubu přítomen. Předsedové klubů odcházeli, přicházeli, aby mohli umožnit toto znásilnění jednacního řádu. Ano, znásilnění jednacního řádu, pokud ho znáte. Já se obávám, že ho neznáte, protože má být stanoveno pořadí místopředsedů, ve kterém mají vystupovat, a nemá to být tak, že se vyvolává ten nebo onen místopředseda. Pokud mi nevěříte, najdete si to, je to poměrně jednoduché.

Nuže já samozřejmě vím, že toto by se mělo změnit. Teď to změnit nemůžu. Já se můžu hlásit do rozpravy jako řadový poslanec, tedy poslanec druhé kategorie, můžu využívat institutu faktických poznámek, což taky můžu dělat donekonečna, ale je to trapné. My nemáme prostě v tom jednání žádná spravedlivá pravidla.

Já bych to rád změnil. Ale v této chvíli vyzývám všechny vlastníky přednostního práva, aby se chovali jako džentlmeni. Já, když mám nějakou výhodu – pokud si pamatujete, byly aféry s majáčky, že ministři, bylo to v 90. letech, houkali, svítili, jezdili jako blázni, (nesouhlasný hluk v sále), samozřejmě veřejnost to kritizovala a dnes už ministra s majáčkem skoro nepotkáte, protože si uvědomili, že to jde i bez nich. Debata ve Sněmovně jde i bez přednostního práva. Samozřejmě pokud potřebujeme prodat něco naprosto důležitého, zásadního, vyjádřit stanovisko klubu,

vyjádřit se k ohrožení demokracie a podobně, využijeme ho, nebo využijte ho, já ho nemám. Kdybych ho měl, tak bych ho nevyužíval, protože nemám rád žádné nezasloužené výhody. Nemám je prostě rád a toto je nezasloužená výhoda. Tady nebyli zvoleni poslanci řadoví a poslanci s přednostním právem. (Nesouhlasný projev pléna je intenzivnější.) Jasně funkcionáři klubů a stran v odůvodněných případech mohou toto právo použít. Vy je používáte v naprosto neodůvodněných případech.

Nechtěl jsem zdržovat, ale –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane poslanče. Poprosím ctěně kolegy o klid a o vyslechnutí pana poslance Komárka. Děkuji.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji. A také děkuji, že mě nenapomínáte, že nemluvím k věci, pane předsedající, i když byste měl, protože nemluvím k věci, ale protože žádný předsedající to neříká u žádného poslance, chápu, že to neříkáte také. Ale to je v jednacím řádu také. Ale já už končím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Kdo jsem já, pane poslanče, abych rozhodoval, jestli je to k věci, nebo to není k věci. Pro ostatní kolegy jenom upozorňujeme, že se bavíme o zákonu o dani z přidané hodnoty. Děkuji.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji. Vždyť já jsem vám také poděkoval. Samozřejmě to rozhodujete vy. Ale já na to můžu poukázat, protože můžu poukázat prakticky na všechno. Takže ta debata by mohla být nekonečná. Ale já už chci skončit.

Já si skutečně myslím, že přednostní právo je něco, co ničí českou demokracii, kazí život Sněmovně, a tím pádem i život lidem, kteří nás zvolili a pro které máme pracovat, a proto budu teď nepříliš vynalézavě končit každé své sněmovní vystoupení slovy: ostatně soudím, že přednostní právo má být zrušeno. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Komárkovi k příspěvku ke druhému čtení zákona o dani z přidané hodnoty.

S přednostním právem, tentokrát ale s faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Pavel Kováčik. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, přeji vám hezké pozdní odpoledne. A nedá mi než reagovat na výzvy předřečníka o dodržování spravedlivých pravidel nebo jejich tvorbu, a tak v souladu s jeho řečí také prohlašuji: ostatně soudím, že pravidla jsou od toho, aby byla dodržována. A zmíním několik málo pravidel, například jednací řád. Například pravidlo, které tím, že schválíme harmonogram jednání na půl roku, nám říká, ve kterém týdnu která

činnost či aktivita Poslanecké sněmovny se má odehrávat, například i ten harmonogram, který nám v jednotlivém týdnu dává a stanovuje, na co máme pondělek, na co máme úterý, na co středu, čtvrtek, pátek a tak podobně. I tato pravidla volám, aby i ctěný pan kolega Komárek – prostřednictvím pana předsedajícího – coby předseda například volebního výboru dodržoval a nesvolával volební výbor zásadně na úterý, kdy mají zasedat poslanecké kluby. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kováčikovi. Opět upozorňuji, že stále řešíme zákon o dani z přidané hodnoty. Ptám se, jestli někdo další – s přednostním právem předseda poslaneckého klubu ODS. Prosim, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan poslanec Komárek tady zapomněl poznámky, tak mu je vracím. Všichni do fronty, nikdo nepředbíhat. Já se omlouvám. Já nejsem majitel přednostního práva, majitelem je politická strana a politický klub. A opozice má těch přednostních práv mnohem méně než vládní koalice naprosto logicky. Jestli jsem to rychle dobře spočítal, tak 17 ministrů, 3 členové vedení Sněmovny, potom někteří předsedové stran jsou ve vládě, tak 3 předsedové klubů, je to 23. Máte 4 opoziční strany, takže 8, i když já bych řekl, že máte dvě opoziční strany a dvě polovládní, ale dobře, 23 : 8. Za prvé.

Za druhé chci říci, že v minulém volebním období jsme to byli my jako vládní koalice, kteří jsme vyhověli žádosti kolegů ze sociální demokracie a udělili jsme přednostní právo předsedům stran. Představte si, pane poslanče Komárku prostřednictvím pana místopředsedy, že ještě před třemi lety předseda strany neměl přednostní právo, měli je pouze předsedové klubů. Kolegové ze sociální demokracie to navrhli a my jsme to podpořili, protože ty argumenty byly poměrně logické.

A to přednostní právo také chrání opozici, aby mohla něco říci. Když chcete být tak spravedliví, tak se podívejte, kdy jsme my podali poslanecké návrhy zákonů a kdy je bude Sněmovna projednávat. Pět, šest, sedm, osm měsíců tam leží, vždy má přednost většina, já to respektuji, ale my pak bychom nebyli schopni vůbec říci nic z toho, co chceme.

Pan poslanec Dolejš z KSČM, abych byl přesný, abych se nedopustil stejné chyby jako v minulém volebním období, to myslel asi jako karikaturu nebo vtípek, že tady všichni stojíme a bojujeme o blaho občanů. Já si myslím, že to není vtípek, že to je prostě veřejná služba politiky a lišíme se v názorech, jak to zajistit. Možná to je příliš patetické, možná bychom volili někteří z nás jiná slova, abychom zajistili dobré podmínky pro klidný, dobrý, kvalitní život, ale to je přece úkol politiky a nás politiků a samozřejmě se přeme o to, a že máme jiné cesty a jiné nástroje, jak toho dosáhnout.

Pan poslanec Komárek ve jménu demokracie navrhuje omezit práva menšiny. Nic jiného to není. A já jsem nechtěl zdržovat. Já na rozdíl, protože mám díky svému klubu to přednostní právo, nejsem majitel, tak já se nemusím držet věci. Ale jsou věci typu, že ve volebním výboru, jemuž předsedá můj kolega, zjistíme, že dojde

k porušení zákona, my hlasujeme o tom, zda tuto otázku máme předložit Sněmovně, protože to může řešit pouze Sněmovna, a k mému překvapení se nenašla většina v klubu včetně pana předsedy volebního výboru, který byl proti tomu, abychom evidentní porušení zákona, a já rozumím, že to je nešťastné, a volil jsem k tomu přiměřená slova, nechci tu debatu opakovat na plénu. Ale proč to tady není navrženo? Proč ten bod není zařazen? Proč se tváříme, že ten problém neexistuje? No protože pokud ho nezařadíme na program, tak v zásadě neexistuje. Ten, který to má pravomoc rozhodnout a napravit nezákonný stav, Poslanecká sněmovna, o tom neví! Ví o tom patnáct členů, no, nás tam nebylo patnáct, no dobře, ale ví o tom patnáct členů volebního výboru, protože všichni máme podkladové materiály, i ti, kteří se museli omluvit, a pan předseda se omluvil a svolal to jednání v mimořádném termínu s tím, že to je mimořádně důležitá věc a je samozřejmě, že mělo přijít stanovisko výboru k té věci, když už to bylo v mimořádném termínu.

No ale zase – slova a skutek jsou dvě různé věci. Proč jste vy, pane předsedo, nenavrl – prostřednictvím pana místopředsedy – Sněmovně zařazení toho bodu? Proč o tom musí mluvit opoziční poslanec v bodu, který s tím nesouvisí? Koho mám interpelovat? Protože to není věc, kterou má v rukou vláda. To je výsostná pravomoc Sněmovny. Takže opoziční poslanec ani nemůže navrhopvat vládě v rámci interpelací ať písemných, nebo ústních, aby napravila toto. Tak začneme každý u sebe, než budeme říkat, jestli někdo je, nebo není lidový vypravěč. Já se za něho nepovažuji a doufám, že vy mě nepovažujete za lidového vypravěče. Pokud ano, no dobře, tak to je mi líto, takový cíl jsem prostě neměl. Ale vy nenavrhujete nic jiného než omezit práva opozice.

Kdyby to mělo být spravedlivé, tak budeme střídat v tom programu – vládní, opoziční, vládní, opoziční. Máme na této schůzi 95 návrhů zákonů, 66 v prvním čtení a 29 ve druhém a třetím. A schválně si příští pátek, až bude končit schůze, pokud nenabouráte ta pravidla a nedáte schůzi do výborového týdne, což já samozřejmě nevím, dneska jsme se na tom nebyli schopni shodnout na poradě předsedů klubů s vedením Sněmovny, tak si udělejme statistiku, kolik procent z vládních návrhů zákonů bude projednáno na této schůzi a kolik procent opozičních poslaneckých návrhů bude projednáno. Byl bych rád, kdybych se mýlil, ale jsem si fakt jist, že to procento vládních návrhů bude mnohem vyšší než procento opozičních návrhů.

Tak kdy máme šanci promluvit? Až nám za tři roky připustíte, abychom v roce 2017 projednávali návrh poslanců například ODS, který podali v lednu 2014? Po třech letech? Nebo po třech a půl letech?

Vůbec tomu nerozumím. Jestli jste netrpělivý, tak vyzvěte kolegu Faltýnka a staňte se předsedou klubu a vy budete majitelem. Já si myslím, že je nositelem, že to patří tomu klubu, a ne té konkrétní osobě. Takže nejsem majitelem přednostního práva, ale naše politická strana je ze zákona vybavena dvěma hlasy s přednostním právem. Vy jich máte do kupy jako vládní koalice dvacet tři.

A pokud se vás to dotýká, tak můžete vystupovat v poslaneckém klubu, mohl jste navrhnout jako předseda volebního výboru bod, mohl jste ho uvést, mohl jste tu mít hodně prostoru, abychom řešili reálný problém, který – oba dva víme, že ten reálný

problém existuje. Ale já jako řadový člen volebního výboru ten bod nebudu navrhopat. Od toho máme nějaké vedení toho výboru. Vy jste to svolal v mimořádné věci, v mimořádném termínu, a výsledek je nula. Nula! Zametli jsme to pod koberec. Musím podotknout, že pro zařazení bodu hlasovali i vládní poslanci, nebylo to hlasování tak, že vládní poslanci jako jeden muž a jedna žena hlasovali proti a opoziční naopak, tak to nebylo, bylo to prostě promícháno, ale bohužel bylo nás tam jenom – jenom pro dokreslení – bylo nás tam osm z patnácti, my jsme byli zastoupeni sto procenty, protože máme jediné místo v tom výboru, to jste nám přidělili, a já jsem tam byl, a čtyři byli pro a čtyři byli proti. Stačili pouhopouzí čtyři poslanci, aby zabránili projednávání závažné věci kolize se zákonem, kterou jsme nezpůsobili, protože my jsme i v té debatě řekli, že existovala jiná řešení, která měl v rukou konkrétní člen konkrétní mediální rady, ale bohužel k tomu nedošlo.

Zítří ráno máte šanci to znova navrhnout a my budeme určitě pro zařazení toho bodu a klidně se domluvíte, že to bude ve čtvrtek od 18, když budeme mimořádně jednat i ve čtvrtek od 18. hodiny, a může to být bod, který bude poměrně jednoduše vyřízený, protože my všichni členové volebního výboru máme stanovisko Parlamentního institutu, že to je flagrantní porušení zákona. A chci jenom připomenout kolegům, kteří ty informace nemají, že tu schůzi nesvolávala opozice, neiniciovala opozice. Bohužel se nekonala.

Tak to aby ta rozprava byla jakoby úplná o tom, kdo má, nebo nemá přednostní právo, jaké pravomoci mají předsedové výborů či místopředsedové výborů nebo předsedové naší parlamentní komory nebo místopředsedové. My to opravdu vnímáme jako útok na demokratická práva menšiny, přestože vás to nebaví a připadá vám, že tady zbytečně ztrácíme čas. Ale je to reakce na to, že naše návrhy prostě leží, leží, leží a neprojednávají se. Musím spravedlivě podotknout, že asi na předpředposlední schůzi jsme se domluvili a na grémiu Sněmovny jsme zařadili tzv. opoziční okénko. Dostali jsme čtyři hodiny, nicméně debata k našemu prvnímu návrhu zákona byla tak živá, že jsme ji ani nestačili ukončit, takže ten bod už máme přerušen – tři měsíce? Máme přerušen bod poslaneckého opozičního návrhu v prvním čtení tři měsíce. A jsem si takřka jist – a rád bych se mýlil a pokud se mýlím, budu rád –, že na této schůzi se na to opět nedostane.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi Stanjurovi s přednostním právem a teď tu mám tři faktické poznámky a jedno přednostní právo. Nejprve s faktickou poznámkou pan poslanec Kováčik, po něm pan poslanec Komárek, po něm pan poslanec Faltýnek, po něm s přednostním právem pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, v rámci zachování objektivity musím nyní dát za pravdu předřečníkovi panu kolegovi Stanjurovi. Máme jako opoziční strana bohaté zkušenosti s tím, co on tady říká, že opoziční návrhy zákonů tady řadu měsíců stojí ve frontě neprojednány, nezařazené, případně vyřazené. Z některých, v podstatě ze všech minulých období této

Poslanecké sněmovny se některé naše návrhy zákonů jako opoziční poslanecké návrhy projednávaly, byť předložené v prvním půlroce funkčního období, až v půlroce posledním, a některé se ani dokonce nestihly doprojednat. Takže jsme tady byli svědky projednávání např. čísla tisku 56, kde v okolí toho jednacího dne byla čísla tisků 987, 1052, a tak podobně. Jakoby náhodou to byly tisky opoziční, napjmě tedy komunistické, jakoby náhodou v té době to byly pravicové vlády ODS, TOP 09. Takže má pan kolega Stanjura pravdu. Ano, toto zacházení s opozicí je zde zřejmě obvyklou normou. Já bych poprosil, abychom se soustředili na to, že tady jsou nějaká pravidla, abychom se podle těch pravidel nadále chovali a řídili, abychom si je nevykládali účelově.

A ještě v jednom má pan předseda Stanjura pravdu. Prostě přednostní právo není něčí výsada nebo něčí vlastnictví. Přednostní právo je šance, která je dávana především opozičním poslaneckým klubům, aby alespoň někdy mohly vyjádřit svůj názor.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kováčikovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Martin Komárek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Komárek: Za prvé to, co říkali předřečníci o tom, jak je to s klubem, to není pravda, prohlašuji to s plnou odpovědností, prostě to není pravda. Neříkám, že lžou, vyřídím si to s nimi sám.

Ale co je podstatné. Pan Stanjura se mýlí anebo si protirečí, když říká, že zrušením přednostního práva by byla poškozena opozice. Neboť vy jste sám řekl, že těch přednostních práv má koalice víc. Čili kdybychom je zrušili, byla by poškozena koalice. A tady už zaznělo, myslím, že omylem, že někteří poslanci jedné koaliční strany hlasovali, o čem nevěděli. A pane Stanjuro, já se vás ptám prostřednictvím pana předsedajícího: Oni vaši poslanci neumějí mluvit? Oni se neumějí přihlásit do rozpravy, že za ně musíte mluvit jenom vy a pan Fiala, nebo zejména vy? Oni to opravdu neumějí? Vy nemáte společné stanovisko, které by mohli přednést taky oni? I kdybyste chtěli obstruovat a bylo zrušeno přednostní právo a vystoupili všichni členové opozice, neschovávali se v lavicích a mluvili normálně, tak byste obstruovat mohli. Tady není žádné omezení menšiny. Podívejte se, jak chodí Bundestag. Tam byste mohl mluvit o omezení menšiny. Víte, jak chodí Bundestag? Jestli víte, tak to prosím vás řekněte tady na mikrofon, jestli budete chtít. Děkuji.

Ostatně soudím, že přednostní právo má být zrušeno.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak teď nejprve s faktickou poznámkou pan poslanec Jandák... Pardon, pan poslanec Faltýnek měl přednost, omlouvám se panu poslanci Jandákovi. Po něm pan poslanec Jandák, po něm pan poslanec Stanjura, po

něm pan poslanec Benda, po něm s přednostním právem pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne. Já se omlouvám prostřednictvím pana předsedajícího panu kolegovi Stanjurovi, kterého si vážím – teď ho tedy nevidím, jo, je tady. Víte, ono je to podle mého názoru – není to žádný útok na demokracii. Ale já jsem změřil časově vystoupení pana kolegy Stanjury. Mluvil 12,5 minuty. Podle mého soudu opakoval šestkrát dokola – a já vím a prosím, pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího, nereagujte na to mé vystoupení, moc vás o to prosím, je to jenom faktická poznámka – podle mého soudu se to dalo prostě říct za dvě minuty. To je všechno, děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Faltýnkovi. Teď už dříve zmíněný pana ctěný kolega Jandák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane předsedající. Tady jste, kolegové, viděli v praxi, co je to přednostní právo – pohladil mě.

Ne, já jsem chtěl říct jenom jednu věc. Prosím vás, zklidněte se a podívejte se, co je za bod, o dani z přidané hodnoty. A potom, kolegové, za 35 minut začíná nejdůležitější schůze tohoto minimálně desetiletí, tak abychom to neprošvihli. Děkuji vám mockrát.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Už za 24, pane kolego. Děkuji panu poslanci Jandákovvi.

Dále s faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já vím, že to je oblíbená metoda, nejdřív se omluvit, pak urazit protivníka a pak ho slušně požádat, aby nereagoval. Možná jsem to mohl říct za dvě minuty. Ač se bude pan poslanec Komárek divit, jdu opět hájit své poslance. A prosím vás, pane poslanče, neurážíte je, prostřednictvím pana místopředsedy. Dneska už vystoupila řada našich poslanců, dalších bodů bude řada. Klidně si najdete procentuálně, kolik poslanců z našich řad vystupuje k bodům jako zpravodajové a s odbornými návrhy a s pozměňovacími návrhy a kolik z vašich řad. A klidně se trefujte do mě a říkejte, že jsem mluvil blbě, že jsem lidový bavič, že jsem moc dlouhý a neměl jsem mluvit dvanáct minut, ale dvě. Ale neurážíte mě kolegyně a kolegy. Minimálně dneska vystoupil pan kolega Zahradník se vstředním projevem k návrhu ze strany sociální demokracie, vystoupila má kolegyně Jana Černochová, dnes oceněná jako nejlepší starostka na Pražském hradě v rámci statutárních měst, vystupují další.

A právě proto, když říkáte, že nebudou přednostní práva, tak bude všechno podle většiny. A já to respektuji. Program bude podle většiny, body za sebou. Dneska jsme

viděli, jak ministr vnitra řekne: já jsem pro ten bod, pak pro to nehlasuje. Nebudeme o tom bodě mluvit. A protože Jana Černochová to navrhla a už nemohla reagovat na vystoupení v souladu se zákonem, tak pak musí nastoupit předseda klubu. Nebo nemusí, ale může! A já chci bojovat za své poslance a poslankyně. Vám se to může nelíbit, ale prosím vás, jenom neurážíte. Oni se za nikoho neschovávají, nemlčí, vystupují často a kvalifikovaně. Klidně se trefujte do mě, já to unesu!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Marek Benda, po něm, pokud už nebudou faktické poznámky, s přednostním právem předseda poslaneckého klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, jenom zareaguji taky na pana kolegu Komárka, který tedy, nevím proč zrovna dneska, tu debatu zavedl sem v daní z příjmů, jestli je to nějaká vládní obstrukční strategie nebo co je tím cílem. Ale proč existuje ve Sněmovně přednostní právo předsedů klubů a od minulého volebního období i předsedů politických stran? Protože vláda, a to z Ústavy, stejně jako prezident republiky, a to z Ústavy – a dobře víte, že když přichází prezident republiky, tak kvůli němu přerušujeme schůzi úplně a na něj nereaguje nikdo – tak vláda má toto přednostní právo. Aby toto přednostní právo vlády, které je ústavním právem, bylo vyváжено, proto bylo do jednacího řádu dáno právo opozice, předsedů poslaneckých klubů a předsedů politických stran. Aby přednostní právo vlády bylo vyváжено. To znamená, prosím pana kolegu Komárka, než bude tady chodit s těmi výzvami – přednostní právo má být zrušeno –, aby první přišel s novelou Ústavy. Pak se o tom můžeme bavit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Nyní, pokud není žádná další faktická poznámka, s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, já se velmi omlouvám, ale probíhající diskuse vnesla zmatek do mysli poslankyň a poslanců TOP 09. My si v tuto chvíli nejsme úplně jisti, co je předmětem jednání, neboť diskuse a bod, na který jsme byli připraveni –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane předsedo, já si dovoluji požádat ctěné kolegyně poslankyně a ctěné kolegy poslance o klid. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: – jsou dvě různé disciplíny, a proto si potřebujeme tyto myšlenky srovnat v hlavě. Proto si vás dovoluji požádat o 20 minut přestávku na náš klub. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já tedy na základě žádosti o přestávku přerušuji jednání této schůze Poslanecké sněmovny do 18 hodin. V 18 hodin by měla následovat přerušená schůze k bodu ukrajinská krize. Tato schůze je přerušena do zítřka do 9 hodin. Po ní bude následovat v 18 hodin dnes schůze k Ukrajině. Pro upřesnění. Děkuji.

(Schůze přerušena v 17.42 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
17. září 2014
Přítomno: 172 poslanců

(Schůze pokračovala v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zahajují druhý jednací den 17. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Zatím žádnou takovou informaci nemám.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci a členové vlády: pan poslanec Adam – zdravotní důvody, pan místopředseda Bartošek – pracovní důvody, pan poslanec Benešík – pracovní důvody, pan poslanec Farský – pracovní důvody, pan poslanec Gabrhel – pracovní důvody, pan poslanec Gazdík – pracovní důvody, pan poslanec Kučera Michal do 12 hodin – zdravotní důvody, pan poslanec Pavera – osobní důvody, pan poslanec Sed'a od 18. hodiny – pracovní důvody, paní poslankyně Strnadlová – zdravotní důvody, pan poslanec Tureček – pracovní důvody, pan poslanec Vozdecký – osobní důvody, pan poslanec Zlatuška – zahraniční cesta a pan poslanec Ženíšek z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Jurečka od 16 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Stropnický z dopoledního jednání z pracovních důvodů, paní ministryně Válková – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek z důvodu zahraniční cesty. Tolik tedy omluvy.

Než budeme pokračovat, mám zde několik přihlášek k pořadu schůze. Nejprve se hlásil pan předseda klubu ANO Faltýnek a potom pan předseda klubu TOP 09 Kalousek. Slovo má pan předseda Faltýnek. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno, dámy a pánové, vážené kolegyně, kolegové. Vážený pane předsedající, dovoluji mi, abych navrhl –

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím o klid, protože si musím zaznamenat návrh pana předsedy a v tomto hluku obtížně slyším, co chce navrhopvat.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: – abych navrhl – děkuji – pevné zařazení bodů schůze, a to číslo 8, sněmovní tisk 251, číslo 6, sněmovní tisk 252, číslo 7, sněmovní tisk 253, číslo 20, sněmovní tisk 179, číslo 21, sněmovní tisk 209, číslo 22, sněmovní tisk 216, na dnes, středu 17. 9., jako první až šestý bod před již pevně zařazené body.

Dále body číslo 1, sněmovní tisk 70/3, číslo 2, sněmovní tisk 82/5, číslo 3, sněmovní tisk 153/4, číslo 4, sněmovní tisk 73/4, na úterý 23. 9. od 19 hodin.

Dále mi dovoluňte, abych navrhl jménem poslaneckých klubů sociální demokracie a ANO 2011, aby dnes Poslanecká sněmovna jednala a meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích i po 19. a 21. hodině.

Prosím, aby se o mých návrzích hlasovalo odděleně. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Kalousek má slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych nerad, aby opět nedošlo k nedorozumění. To, co tady přednesl pan poslanec Faltýnek, až na ten poslední bod skutečně reflektuje dohodu poslaneckých klubů – až na to poslední. Prosím tedy pana poslance Faltýnka, jestli by nestáhl tu devatenáctou hodinu.

(Domluva poslanců mimo mikrofon.)

Prosím, promiňte, že si dovolím už tak nabitý program zatížit bodem, který si dovoluji navrhnout, ale nemohu jinak.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já opravdu prosím o klid!

Poslanec Miroslav Kalousek: Včera mandátový a imunitní výbor v disciplinárním řízení se mnou přijal rozhodnutí, se kterým nemohu souhlasit a proti kterému se hodlám odvolat k Poslanecké sněmovně. Proto prosím o pevné zařazení bodu, který by se jmenoval Odvolání proti rozhodnutí mandátového a imunitního výboru podle § 16 odst. 1 jednacího řádu. Po rozhovoru s některými předsedy klubů navrhuji jeho pevné zařazení na příští čtvrtek v 11 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré ráno, kolegyně a kolegové.

Možná jsem příliš velký optimista, přesto si dovolím navrhnout ještě dvě, nebo respektive tři pevná zařazení. Bod 24, sněmovní tisk 135, druhé čtení, návrh zákona o elektronických komunikacích, a bod 26, sněmovní tisk 213, druhé čtení, zákon o prekursorech výbušnin, na dnes po pevně zařazených bodech. Některé ještě předtím zařadíme, takže po nich tyto dva body.

Druhý můj návrh – pevně zařadit bod číslo 57, návrh zákona o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, tedy školský zákon, sněmovní tisk 288, první čtení, na pátek 19. září po již pevně zařazených bodech, současně však nejdříve ve 12 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud si nepřejete využít přednostního práva, tak bych dal slovo panu poslanci Chalupovi, který byl přihlášen. Potom pan předseda klubu KSČM a potom pan poslanec Fiala.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobrý den, vážené kolegyně a kolegové, vážený pane předsedo.

Prosím o zařazení bodu číslo 131, vládní návrh zákona o vojácích z povolání, sněmovní tisk číslo 149, na pátek 19. září jako první bod po již pevně zařazených bodech pátečního jednání. V úterý 16. 9. proběhlo druhé čtení tohoto návrhu zákona. Lhůta mezi druhým a třetím čtením byla zkrácena na 48 hodin a uplyne tento čtvrtek. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, jestli dovolíte, já jsem rozuměl i té dohodě, že to v pátek bude první bod, úplně první bod v pátek. Tak pokud byste modifikoval svůj návrh.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Žádám, aby tento bod byl zařazen jako první bod pátečního jednání.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda klubu KSČM. Omlouvám se panu poslanci Fialovi, ještě tam byl pan poslanec Beneš a potom pan poslanec Fiala.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Pane předsedo, paní a pánové, přeji krásný dobrý den.

Já jsem té včerejší – no, dohodě – neměl jsem pocit, že zrovna se mnou se uzavírá dohoda, ale budiž, rozhodnutí většiny já respektuji, pokud je učiněno demokraticky. Ale měl jsem pocit, že dnes večer po 19. hodině právě vzhledem k tomu, že začínáme už teď ráno v devět a končíme jednací den řádně v 19 hodin, se jednat nebude, a na základě i tohoto jsem byl ochoten připustit, že bychom jednali v úterý ve večerních hodinách. Hovořil se mnou o tom pan kolega Sklenák, vy, pane předsedo, také. A to jsem byl ochoten připustit na základě toho, že dnes ten večer prostě nebude.

Proto si dovolím sdělit, že prostě tyto změny podporovat nebudu. Já to považuji za určité porušení toho, co se dohodlo. Vy si to samozřejmě můžete prohlásit, ale mějte na paměti to, že podle harmonogramu, který jsme si schválili, měl být jeden týden schůze Poslanecké sněmovny. Budiž, budou dva. Variabilní týdny jsou využitelné pro schůzi Poslanecké sněmovny. Že se tady to, že možná byl špatně stanoven harmonogram, nahrazuje nočními zasedáními nebo večerními zasedáními a kvalita práce samozřejmě může utrpět.

Prosím pěkně, mějme na paměti to, o čem jsme se tady bavili včera. V souladu s panem kolegou Komárkem tvrdím, že ostatně soudím, že pravidla by se přece jenom měla dodržovat a dohody též. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, já zde mám přihlášeného pana předsedu Faltýnka, který, předpokládám, koriguje svůj návrh, protože já jsem té včerejší dohodě rozuměl stejně jako vy, a pan předseda Faltýnek je připraven. Možná mu dám rovnou slovo, abychom to vyřešili a nezavdávali příčinu k dalším vystoupením.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já se omlouvám. Stahuji tento svůj návrh, tu poslední část, kde jsem navrhl, abychom dnes jednali po 19. a 21. hodině. Je to moje chyba, neuvědomil jsem si v těch souvislostech kontext té včerejší dohody. Omlouvám se.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji za vyjasnění. Nyní pan poslanec Böhnisch.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych chtěl Sněmovnu požádat o vyřazení dvou bodů z programu této schůze, a to bodu 103, sněmovní tisk 160, a bodu 104, sněmovní tisk 161. Jde o dva body z bloku smluv ve druhém čtení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. I já vám všem přeji dobré ráno. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, i já musím říci, že jsem překvapen tím, že se změnila dohoda z grémia, to, jak bude postupovat Sněmovna. A to mě přesvědčilo, nebo donutilo k tomu, že chci načíst pevně zařazený bod. Dohoda z grémia byla, že ho načtu až příští úterý, protože to bude na příští čtvrtek, ale protože si nejsem jist, co bude příští čtvrtek a jak dál bude postupovat Sněmovna, tak ten bod načtu už dnes.

Jedná se o pevné zařazení bodu 174, návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu pro vyšetření závažných pochybení při realizaci stavby D47. Je to sněmovní tisk 1142. Žádám o pevné zařazení tak, jak jsme se dohodli na grémiu, to znamená na příští čtvrtek 25. září na 10.30 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Dále je přihlášen pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jenom dvě poznámky. V 10.30 hodin nemůže být žádný bod, to jsou písemné interpelace.

A poprosil bych buď pana poslance Böhnische, nebo pana předsedu, aby nám řekli i názvy těch bodů, nejen čísla bodů a čísla sněmovních tisků, abychom přesně věděli, o čem budeme hlasovat. Byl návrh na vyřazení dvou bodů a zazněl jenom bod programu. Prosil bych také o názvy těch bodů. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, bude to asi jednodušší ode mne. Bod 103 je změna Římského statutu a bod 104 je změna článku 8 Římského statutu. Tolik k panu poslanci Böhnischovi.

Pan poslanec Fiala navrhuje na 10.30, což nejde, protože máme interpelace. Pokusím se navrhnout kompromis. Pokud projde návrh pana poslance Kalouska, tak by to byl druhý bod v dopoledním bloku po písemných interpelacích. (Poslanec Fiala souhlasí.) Dobrá. To je asi všechno. V tom případě se vypořádáme hlasováním s návrhy.

Pan poslanec Faltýnek navrhl, troufnu si říci, po úpravě už jen dva bloky změn. První je – body 8, 6, 7, 20, 21, 22 na dnešek jako body 1 až 6. Zeptám se, zda můžeme hlasovat najednou, nebo zda chcete hlasovat po jednotlivých bodech. Navrhuji hlasování najednou. Nikdo nemá námitek.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 14, přihlášeno 164, pro 116, proti 1. Návrh byl přijat.

Dále pan předseda Faltýnek navrhuje body 1, 2, 3, 4, což jsou tisky vrácené Senátem, zařadit pevně na úterý 23. 9. na 19. hodinu. Rovněž navrhuji hlasování najednou. Není námitek.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 15, přihlášeno je 165, pro 114, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Třetí část návrhu pan předseda Faltýnek stáhl.

Pan předseda Kalousek – nový bod, odvolání proti rozhodnutí mandátového a imunitního výboru podle § 16 odst. 1, a to na čtvrtek 25. 9. v 11 hodin.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 16, přihlášeno je 166, pro 113, proti 4. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Sklenák – bod 24, což je elektronická komunikace, a bod 26, což jsou prekursori výbušnin, dnes po pevně zařazených bodech. Navrhuji, abychom hlasovali o obou bodech najednou, pokud není námitek. Není námitek.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 17, přihlášeno 166, pro 146, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Další návrh kolegy Sklenáka – bod 57 v prvním čtení v pátek 19. 9. po pevně zařazených bodech, nicméně ne dříve než ve 12 hodin.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 18, přihlášeno 166, pro 125, proti 1. Tento návrh také byl přijat.

Pan poslanec Chalupa – bod 131, což je třetí čtení zákona o vojácích z povolání, zákon 221, by byl tedy podle tohoto návrhu prvním bodem na pátečním jednání schůze, tento pátek.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 19, přihlášeno je 166, pro 134, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl také přijat.

Pan poslanec Böhnisch – body 103 a 104, tedy pracovně řečeno Římský status, asi můžeme hlasovat najednou, pokud není námitek. Není námitek. Pan poslanec Böhnisch navrhuje vyřadit body 103 a 104.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 20, přihlášeno je 166, pro 164, proti nikdo. Návrh byl také přijat.

Posledním návrhem je návrh pana poslance a předsedy klubu Úsvit Fialy, aby bod 174, což je vyšetřovací komise D47, byl zařazen pevně na čtvrtek 25. 9., a to jako druhý bod po bodu, který jsme zařadili, to znamená odvolání se pana poslance Kalouska.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Přihlášeno je 166, pro 160, proti 1, i tento návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy, které zde byly načteny ke změnám programu. Než přistoupíme k bodu 8, poprosím o vystředání a hlásím se o slovo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, včera za účasti čelných ústavních činitelů proběhlo na Hradě pod záštitou pana prezidenta republiky vyhlášení ankety soutěže o nejlepšího starostu, kterou pořádal Svaz měst a obcí. Já jsem měl tu čest předávat jednu z cen pro nejlepšího starostu či starostku v kategorii městský obvod či městská část. Tou oceněnou je naše kolegyně, paní poslankyně a starostka Jana Černochová, která z pracovních důvodů nemohla být přítomna, a já jsem tedy slíbil přítomným starostům a všem přítomným, že cenu převezmu, odvezu do Poslanecké sněmovny a předám ji. Takže dovoluji, abych využil této možnosti, pogrataloval paní kolegyni a cenu předal. (Dlouhý potlesk. Cena byla předána.)

Děkuji. Budeme tedy pokračovat bodem

8.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 251/ - druhé čtení

Poprosím zpravodaje pana poslance Votavu, popř. pana ministra financí, aby zaujali místa u stolku zpravodajů, a mám zde poznámku, že tento tisk, jeho projednávání bylo přerušeno v obecné rozpravě. Zatím žádné přihlášky do obecné rozpravy nemám. Není tomu tak. V tom případě obecnou rozpravu končím.

Žádný návrh na vrácení výboru k novému projednání jsem nezaznamenal. Můžeme pokračovat rozpravou podrobnou. Tu otevírám a první je přihlášen pan poslanec Karel Rais, připraví se pan poslanec Jiří Dolejš.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Touto cestou bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu číslo 1304. Jedná se konkrétně o § 85, vrácení daně osobám se zdravotním postižením, a zde navrhuji, aby slovo "osobní automobil" bylo nahrazeno slovem "motorové vozidlo".

Jde o výhodu pro tělesně postižené, to je pravda. V době, kdy vznikl zákon, existovala pouze možnost úpravy běžně prodávaných osobních automobilů, a tedy zákon nepostihoval všechny možné případy, protože ještě nebyla vyvinuta invalidní vozítka na bázi čtyřkolek. Druhým důvodem je sladění s ostatními zákony, a to zejména zákonem číslo 329 o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, který také používá termín "motorová vozidla". Jde o to, aby legislativa také byla sladěna. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Raisovi. Pan poslanec Dolejš Jiří a připraví se pan poslanec Uhlík.

Poslanec Jiří Dolejš: Jen se přihlásím k návrhu, o kterém byla včera řeč. Pro ty, kteří přes noc zapomněli, jenom připomínám, že jde o to zredukovat tři sazby na dvě a tu sníženou dát na 10 %. Přeji vám příjemné nejenom čtení tohoto návrhu, ale doufám, že se nějaká ručička pro tento návrh také zvedne. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Uhlík a připraví se pan poslanec Kalousek.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, milí kolegové, milé kolegyně, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, který je načten pod číslem 1340. Tento pozměňovací návrh se týká zařazení veterinárních léčiv do druhé snížené sazby DPH. Tato léčiva jsou totiž do značné míry provázána s léčivy humánními. V souladu s předpisy EU je možné při poskytování veterinární péče za určitých podmínek výjimečně používat i humánní léčivé přípravky.

Z řady důvodů už nyní jsou humánní léčivé přípravky levnější než ty veterinární, které obsahují stejnou léčivou látku. Rozdíly v ceně jsou dále stupňovány odlišnou sazbou DPH. Problémem je, že výrazně levnější humánní léčiva se využívají při poskytování veterinární péče stále častěji, a to i v případech, kdy pro danou indikaci existují registrované veterinární léčivé přípravky. Používání humánních léčiv pro dostupnosti registrovaných veterinárních přípravků přináší zásadní odborné problémy ve veterinární medicíně, protože humánní přípravky nejsou odzkoušeny na zvířatech a nelze garantovat jejich bezpečnost a účinnost, a přinášejí i problémy na straně humánních léčiv. Jmenovitě v oblasti dozoru nad uváděním humánních léčiv do oběhu a možnost jejich zneužívání.

To jsou v krátkosti důvody, které vedly k tomu, abychom pozměňovací návrh podali. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Kalousek a připraví se pan poslanec Fiala Petr.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, odkazují se na své vystoupení ze včerejší obecné rozpravy, a dovoluji tedy, abych se pouze přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému zařazen pod pořadovým číslem 1341. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a zatím posledním je pan předseda Fiala. Prosím.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já jsem včera v obecné rozpravě odůvodnil podrobně svoje pozměňovací návrhy, takže zde se

k nim pouze přihlašuji. Jsou to pozměňovací návrhy vložené do systému pod čísla 1357 a 1358.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě oznámím, že pan předseda Schwarzenberg hlasuje s náhradní kartou číslo 13. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Pokud ne, podrobnou rozpravu končím. Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova, pane vicepremiére. Ano, prosím, máte nyní prostor se závěrečným slovem.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Včera tady byla plodná diskuse čtyřhodinová. Možná bych se chtěl vyjádřit k některým projevům. Pan poslanec Blažek tady, myslím, mluvil o minimální mzdě, alespoň jsem to tak pochopil. Je zajímavé, že minimální mzda u 430 tisíc státních zaměstnanců se týká jenom 490 zaměstnanců. Na druhé straně v privátním sektoru někteří říkají, že je to problém. Pan předseda Svazu průmyslu mluvil o dřevařském průmyslu například. Já jsem se na to díval. Tam se platí agenturním zaměstnancům 65 korun, tudíž dostávají na měsíc 11,5 tisíce.

Já samozřejmě nevím, proč stát má zákon o minimální mzdě, protože předpokládám, že dobří a poctiví podnikatelé chtějí dobře zaplatit své zaměstnance, adekvátně. Určitě plat 9 200 korun asi není to správné. Vycházím z toho, že jsme to navýšili. Žádná podrobná analýza, velice detailní, nebyla dána, kromě státního sektoru, a je to takový zajímavý paradox.

Ohledně DPH tady odzněly různé názory. Na jedné straně někdo tvrdí, že ta třetí sazba je administrativní komplikace, já s tím souhlasím. Na druhé straně zase se navrhuje změnit nižší sazbu. Takže tomu nerozumím, že na jedné straně to kritizujeme, potom to navrhuje. Já myslím, že to není vůbec o DPH, tady ten problém, že ta DPH se vlastně ani řádně nevybírání a za ta léta ten stát ani nebyl schopen postavit efektivní systém. Tady ministři financí zapomněli nějakým způsobem udělat kvalitní finanční správu a celní správu. Zapomněli jí dát nějakou strategii. Z Prahy udělali daňový ráj a v podstatě ta finanční správa je málo funkční, a celní taky. Takže je to především o výběru daní a to je to, na co jsem se já soustředil. A že chceme posílit jednak finanční správu o 600 zaměstnanců a celní správu taky, protože jsou neefektivní a neměly žádnou strategii.

Je zajímavé, že takový případ Ecoll Invest, kdy jsme toho organizátora, který měl řetězec 70 firem, zatkl v Hiltonu, ale nás okradli 4,5 miliardy. A to je případ, který se táhl od roku 2008. Těmto orgánům v minulosti nikdo skoro nevěnoval pozornost, jenom pozornost byla občas věnována na prosazování svých politických zájmů. Je podivné, že celníci čekali dva a půl roku na to, abych byl první ministr financí, který jim schválil rentgen za 60 milionů na celý kamion, my jsme se stali centrem podvodů z DPH na dovoz textilu a elektroniky z třetích zemí. Že stále tady někdo nechce pochopit, co já říkám, že nás okrádají na karuselových obchodech. Stále mi podsouvají politici, že já chci vybrat 100 miliard daní navíc? Ne. Já chci zabránit, aby nás o těch 100 miliard neokradli. A tam jsou obrovské rezervy a tam se nic nedělo.

Já jsem dokonce udělal krok, který jsem přednesl na zasedání ministrů financí Evropské unie, když jsem požádal ostatní ministry, aby se znovu vrátili k reverse charge, přenesení daňové povinnosti. Je zajímavé, že to zabralo. Na moje pozvání přijede 2. října pan Schäuble, německý ministr financí, a zároveň pravděpodobně akceptují pozvání další ministři. Pravděpodobně přijede ministr financí Rakouska, Chorvatska, Maďarska, Polsko. A pokud bude mít Polsko vládu, tak uvidíme, jak to dopadne s polským ministrem. Protože my jsme tady zaspali dobu. Ti zločinci karuselových obchodů, vlastně Slováci a Poláci je vytlačili k nám a my jsme na to nebyli schopni reagovat. A ten případ Ecoll Invest je typický.

Takže my tu můžeme vykládat o miliardách, ale tady nám ty miliardy unikají. To, že budeme mít nějakou DPH, určitě, ale v první řadě bychom měli, a to se snažím dát do pořádku, finanční a celní správu. FAÚ, které také v minulosti někteří ministři používali pro svoje zájmy, od začátku roku podalo 900 trestních oznámení a zadrželo 1,5 miliardy na účtech. Nevím, proč žádný ministr financí v minulosti neprosadil registr účtů. Já jsem se na snidání s francouzským ministrem financí na to ptal a oni to tam už dávno mají. Dokonce vtipkoval, že šéf finanční správy minule prověřoval jeho sedm účtů, nějakých starších, které zapomněl zavřít. Škoda, že jsme se nešli trochu zeptat v Evropě, jak to funguje, a potom bychom určitě měli podstatně lepší výběr daní.

Já určitě souhlasím, že jedna sazba by byla ideální. Určitě by bylo dobré, abychom snížili druhou sazbu tam, kde jsme začali a kde ODS a TOP 09 ji navýšily z 10 na 15 %. Určitě třetí sazba není ideální, ale my na to vůbec nejsme připraveni. Ten rozpočet není na to připraven. Já bych chtěl v roce 2014 a 2015 dát do pořádku tyto instituce státu, které jsou málo funkční, včetně toho, že zaměstnanci samozřejmě mají malé platy, a proto je chceme navýšit. Potom bychom chtěli zavést systémové prvky na lepší výběr daní. A to už je ten výběr. To je samozřejmě elektronický výkaz DPH a tzv. elektronický výkaz tržeb, ten chorvatský model.

Tady už dlouho zaznívá neskutečná demagogie v tom, že vlastně – pan Kalousek o tom vždycky mluví, že on chtěl sjednotit sazbu, a odvolává se na strukturální deficit. A není to nic jiného než jasná past pro novou vládu, protože otázka je, proč v roce 2011 a 2012 Kalouskova vláda, když to navrhovala, nenavrhla účinnost zákona od 1. ledna 2013. Tak on ví přesně proč. Protože by poškodil o 40 miliard náš státní rozpočet. Takže je to jen sabotáž. Je to demagogie a je to sabotáž. Žádné daně se zvyšovat nebudou. Byl to základní program našeho hnutí a my ho držíme. Kdybych měl stejnou rétoriku, tak bych teď předložil zákon do Poslanecké sněmovny o změně DPH s účinností od 1. ledna 2018 a řekl bych, že může být DPH 5 %. Takže to byla jenom past a je to demagogie.

A samozřejmě není pravda, že utrácíme. Já jsem přišel na ministerstvo, začal jsem to řídit jako firmu, a div se světe, nakupujeme všechno skoro o polovinu levněji. Hlavně famózní ekologické zakázky, které děláme transparentně, a většinou to kupujeme za půlku. Kupujeme všechno za půlku. Teď jsem dokonce objevil v naší kuchyni, že tam máme kotel, nějaký hrnec na knedlíky někdo koupil za 800 tisíc a normálně je za 200. I ten papír, a všichni se mohou smát. Ale provoz státní pokladny

jsme snížili o 100 milionů. A zajímavé je, že i když deficit tohoto roku bude maximálně 90 miliard a příští rok, kdy ho plánovaly minulé vlády 120 miliard a já ho držím na 100 miliardách, tak se ten náš dluh nezvýší. Absolutně bude 1 683 miliard koncem roku 2013 a stejná částka 2015. Je to zázrak? Není to zázrak. Je to jenom lepší nakládání s našimi penězi. A pokud by někdo v minulosti skutečně státní pokladnu dotáhl do pozice celého cash flow našeho státu, tak na různých institucích státu kromě toho dluhu leží asi 135 miliard, které samozřejmě jsou spravovány jednotlivými institucemi a nechtějí společný cash flow.

Já bych znovu zopakoval, že určitě by bylo ideální mít jednu DPH, to by bylo super. Ty návrhy jsou samozřejmě demagogie, protože na jedné straně opozice tvrdí, že máme snižovat schodek, a já s tím souhlasím a dělám všechno pro to, ale na druhé straně kdybychom přijali ty návrhy, tak samozřejmě by to mělo strašně negativní dopad na rozpočet a my na to nejsme připraveni. Takže zkusme se o tom bavit možná v roce 2016, pokud se nám povede tu finanční a celní správu dát do pořádku. A to není jenom o těchto institucích. To je také o tom, jak funguje Úřad práce, jak se tady zneužívají sociální dávky atd. Tam jsou také velké rezervy. Je to o transparentnosti zdravotnictví, transparentnosti vědy a výzkumu a dalších věcí, které doufám naše koaliční vláda bude chtít transparentně řešit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Jakkoliv se jedná o závěrečná slova, tak zde mám žádost o uplatnění práva přednostního, a to od pana předsedy Kalouska a potom od pana předsedy Stanjury. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, na vystoupení tohoto typu není možné nereagovat. Za prvé chci podotknout, že to, co je označováno za demagogii a sabotáž, je naprosto logický výhled, který je potvrzen tím, že Babišova a Sobotkova vláda naprosto nesmyslně rozhazovačně zvyšuje výdaje o desítky miliard korun. To, že jsme předpokládali, že po překonání nákladů, které ponese s krizí, může mít veřejnost nižší daňovou zátěž – a také to zvýšení daní bylo plánováno jako přechodné – logicky předpokládalo, že v této době už bude krize překonána a budeme stavět hospodářský růst na zdravých základech, což se také stalo a já jsem tomu rád. Vláda z toho těží a já jsem tomu rád. My jsme zvýšili ony body u DPH v okamžiku, kdy jsme na druhé straně snižovali výdaje. My jsme museli ty nůžky přivírat z obou stran. A v okamžiku, kdy najednou vláda má o 40 mld. víc, které oproti výhledu chce marnotratně vydat, tak prostě pan ministr lže, když říká, že na to rozpočet není připraven, protože ono snížení daní je méně než oněch 40 mld. Vy prostě ty peníze vydáváte navíc oproti výhledu, nešetříte a říkáte: my můžeme ty daně nechat tak, jak jsou v platném právním řádu, protože na to rozpočet není připraven. Ne, rozpočet na to je připraven, ale vy na to nejste připraveni, protože chcete zvyšovat výdaje. My jsme výdaje nezvyšovali, my jsme je snižovali. To není žádná demagogie. My jsme ty nůžky přivírali z obou stran, vy je otevíráte z obou stran. Je to prostě prokazatelné na číslech vašeho ministerstva, pane ministře. Já tady, když cituji čísla a trendy, necituji nic jiného než čísla Ministerstva financí. Ale přiznám se, že to není ten hlavní důvod, proč jsem se přihlásil.

Přihlásil jsem se proto, že mi nevádí, pane ministře, pokud se v rámci politické diskuse v Poslanecké sněmovně navážíte do svých politických oponentů, tedy i do mě. Ale důrazně vás žádám: Přestaňte pořád a nekonečně nepravdivě, lživě a nespravedlivě urážet ty desítky a stovky poctivých lidí, kteří na Ministerstvu financí, na celní správě a na finanční správě udělali nekonečný kus práce v posledních letech! (Hovoří velmi emotivně.) V roce 2012 proběhla naprosto bezprecedentní transformace finanční i celní správy v České republice. Po dvaceti letech se podařilo prosadit efektivní transformaci – místo 199 finančních úřadů máme 14 finančních úřadů, místo trojstupňové soustavy máme soustavu dvoustupňovou plus vznikl speciální úřad pro velkoobratové a speciální konglomeráty. Obdobný proces proběhl v celní správě. Ta transformace, která je skutečně bezprecedentní – znovu opakují, místo 199 finančních úřadů jich máme 14 –, proběhla bez jakýchkoli potíží. Ta transformace proběhla díky mimořádné profesionalitě a díky mimořádné pracovitosti lidí, kteří v těch strukturách pracují a kteří tu finanční a celní správu řídili, a řídili ji imponantně, řídili ji s řadou mezinárodních uznání, z nichž řadu jste už vyhodil, ale pořád tam zbyly ještě poslední zbytky profesionálů, kteří ne kvůli vám nebo kvůli mně, ale kvůli České republice a kvůli službě, které věří, tu práci dělají. A přestaňte je urážet! Nemáte na to právo!

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura, potom pan vicepremiér.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Jenom pár věcných připomínek nebo komentářů k závěrečnému slovu pana ministra. Říká, že tři sazby taky nevidí rád, v tom se shodujeme. Říká, že když se mění ty dvě sazby, které dneska máme, že jsou stejné administrativní náklady. To si myslím, že není pravda. Dneska ty softwary jsou všechny – a já jsem o tom mluvil včera – nastaveny tak, že změníte parametry, kdežto když zavádíte novou sazbu, tak musíte změnit software a musí tam ten nový parametr těm, kteří ty účetní softwary používají, zavést. To jsou ty administrativní náklady, které jsou spojené s třetí sazbou. Změna dvou sazeb je v zásadě věc několika okamžiků.

Pan ministr mluvil o tom, že chce zlepšit výběr daní, a to je bezesporu cíl, který je správný a ve kterém nejsme v rozporu. Sám včera označil tu novelu za sazbou, to znamená bavíme se o sazbách, nebavíme se o těch nástrojích a opatřeních, které vláda připravuje na to, aby se zlepšil výběr daní. Proto jsme navrhovali změny sazeb. Ten náš první návrh, který přednesl pan předseda Fiala, to znamená snížení základní i snížené sazby o jeden procentní bod, určitě nebude činit výpadek 40 mld. ve státním rozpočtu. Při tom plánovaném růstu HDP o 3 %, taky jsem o tom mluvil včera, se předpokládá, že zhruba jedna třetina, zhruba 40 mld., budou vyšší daňové příjmy v příštím roce než v letošním. To znamená prostor tam bezesporu existuje a je věcí politického rozhodnutí, zda chceme snížit rozdíl mezi příjmy a výdaji, nebo ne, a je to legitimní politické rozhodnutí. Nicméně si myslím, že prostor tam prostě existuje. A ten návrh není v žádném případě sabotáží, ale je realistický, protože nenavrhuje a neprognozuje výpadek 40 mld. v okamžiku, kdy bychom měli sazby 20 a 14 %.

Pan ministr říká, že by bylo fajn, kdyby byla jedna sazba, že by klidně navrhl sazbu 5 % od 1. ledna 2018. Já vím, že žertuje, že ví stejně jako já, že základní sazba nemůže být nižší než 15 %. To znamená nemůže být 5 %. A za nás, za občanské demokraty, říká: Pane ministře, jestli připravujete návrh zákona, který bude zavádět jednu sazbu DPH ve výši 15 %, protože nižší být nemůže podle evropských pravidel, a účinnost bude od 1. ledna 2018, jak jste mluvil, tak my jsme připraveni o tom jednat a jsme připraveni to podpořit, přestože to je až po datu, kdy skončí tato vláda. Je to účinnost až po příštích parlamentních volbách. Myslíme si, že je to dobře, a pokud jsme schopni se na tom shodnout třeba v průběhu příštího roku nebo roku 2016, tak od nás hlasy k tomu získáte. A nebudeme argumentovat tím, že to je past či sabotáž na některou z příštích vlád, že stejně nevíme, jak ta vláda bude vypadat. Pokud jste to myslel vážně, tak za nás říkám, že jsme připraveni na tom spolupracovat a jsme připraveni ten návrh podpořit i s tou účinností od 1. ledna 2018. My jsme také ve svém programu navrhovali postupné sblížení, a postupné – když si řekneme, že je to za tři roky tak to vyhovuje tomu slovu postupně. Takže pokud jste to myslel vážně, tak určitě ano.

A myslím si, budeme o tom mluvit ještě při třetím čtení – zkuste se skutečně zamyslet nad těmi sazbami 20 a 14 % i nad těmi důvody, které nás k tomu vedly, kdy jsme tady vedli velké polemiky o výpadku kvůli zavedení druhého pilíře. A zase, to nejsou žádná opoziční čísla, jsou to čísla Ministerstva práce a sociálních věcí a výpadek je mnohem nižší, a přitom výběr DPH je mnohem vyšší za rok 2013, tak 2014.

Současně chci říct, že je dobře, že už v letošním roce a pro příští rok je prognózován lepší hospodářský růst, než jsme si mysleli my třeba v roce 2012 nebo na začátku roku 2013, ale přece nikdo z nás nevěří, že to je zásluha této vlády. Taky nechci tvrdit, že je to zásluha minulé vlády. Je to zásluha těch, kteří podnikají, kteří tu krizi zvládli a kteří v této chvíli pomáhají tomu, že česká ekonomika roste. Takže si myslím, že se nemáme předhánět v tom, který ministr či která vláda tomu přispěli. Ano, já tomu věřím, levicoví politici věří tomu, že vláda je schopna sama zabezpečit ekonomický růst. My tomu nevěříme, my si myslíme, že ekonomický růst zajišťují naši podnikatelé, naši živnostníci, naši zaměstnavatelé.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dám slovo panu ministrovi financí. Jenom ještě upozorním, že v rámci bloku omluv jsem četl omluvu pana místopředsedy Bartoška z pracovních důvodů na celý den. Není tomu tak, omlouvá se pouze na odpolední jednání, takže prosím o opravu.

Nyní má slovo pan vicepremiér.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Já tomu nerozumím, co pan Stanjura navrhuje, 20 a 14. Tak bavme se o tom, že cíl by měl být to dostat na 20 a 10. Měli jsme 10, vy jste to s Kalouskem navýšili na 15 postupně, tak říkáte, máme mít málo sazeb, tak bavme se, že perspektivně cíl by měl být, když dám do pořádku finanční správu a celní správu a

konečně to poprvé někdo řídí, tak 20 a 10. Já s tím nemám problém. Určitě, ta snížená sazba je jedna z nejvyšších v Evropě a jsou s tím problémy a dlouhodobě, proč ne?

K vystoupení pana Kalouska. Skutečně to je velice úsměvné, protože já jsem právě ten, který chodí k těm lidem. Já jsem byl u paní Pudilové na Praze 4, na finančním úřadě. To je důchodkyně, která tam dělá celý život a dopisují si s vícero zaměstnanci. Já nechápu, proč tedy, když jste to tak skvěle řídil, tak na celní správě mi říkali, že dva roky čekali na ten rentgen, že jim to nikdo nechtěl schválit. To znamená, že ano, na finanční správě a celní správě je plno slušných lidí. A my jsme vyhodili ty vaše politické zloděje, kteří tam hlavně kradli v ekologii, kde jste si chystali tunel za 60 miliard. Dneska to děláme za půlku! Zajímavé, tam jsou zakázky, které byly chystané vašimi podřízenými za 300 milionů, a děláme to teď za 72. Státní tiskárna cenin, která rozdávala ty slítky, a teď jsme zjistili, jaké kšefty tam dělali s Neografem, známá firma. Nechápu, proč nikdo neřešil kauzu Prisko, kde nás někdo připravil o 300 milionů. Osmnáct let jsme se soudili. Proč jsme tam měli různé advokátní kanceláře, které údajně dělaly nějaké vratky. To bych si tam možná vzal docela dobrého absolventa práv, který to docela slušně zvládá. A nemluvě o řízení státních firem, kde si pamatujeme, jak jsme skvěle řídili tady za pana... letiště, kde vytáhli za čtyři miliardy ty pozemky, které leží ladem a každý ví, že tu druhou dráhu... A tak dále.

Takže my určitě předložíme bilanci, jak to fungovalo na Ministerstvu financí a konkrétní čísla. A můžeme se tady samozřejmě dohadovat, ale já už samozřejmě víc se k tomu vyjadřovat nebudu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek, potom pan předseda Fiala. Není rozprava, předesílám.

Poslanec Jiří Dolejš: Já jsem se teď dohadoval s panem ministrem, jestli to myslel i tak, že otevřel rozpravu. Čistě pro jednu technickou věc, mohu?

Předseda PSP Jan Hamáček: Podle mého názoru, aby to bylo úplně čisté, tak já nepokládám vystoupení ministra se závěrečným slovem jako to, co otevírá rozpravu. To znamená, pokud by někdo jiný z ministrů požádal o slovo, tak potom by rozprava byla otevřena. Takže pokud mohu poprosit, nechme vystoupit ty, kteří jsou přihlášení, to znamená pan předseda Kalousek, pan předseda Fiala. A pokud by třeba pan ministr vnitra nebo kultury nám řekl něco hezkého na mikrofon, tak otevřeme znovu rozpravu a umožníme panu poslanci Dolejšovi opravit ten pozměňovací návrh.

Pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Aníž bych, pane předsedo, s vámi chtěl soutěžit ve znalosti procedur, jsem přesvědčen, že závěrečné slovo může zaznít jenom jednou. To znamená, když šel k mikrofonu pan ministr Babiš podruhé, otevřel rozpravu, do které se nyní může přihlásit každý poslanec. Rozprava zdá se být košatá. Skoro se

domnívám, že bychom panu ministrovi toto jeho přání měli dostatečně naplnit, když už si přál rozpravu otevřít.

Pan ministr druhé vystoupení, kterým otevřel rozpravu, zahájil větou, že tomu nerozumí. To pokládám za větu nadbytečnou, protože notoriety si nemusíme pořád opakovat. Ono totiž ti takzvaní zloději z ekologických zakázek, kteří byli vyházeni z finanční a celní správy – no finanční a celní, jednak si nejsem vědom tam žádných zlodějů. Pokud tam nějací zloději byli, tak ať je pan ministr předá orgánům činným v trestním řízení. A jednak pro něj možná bude překvapením, že ve finanční a celní správě se ekologické zakázky nedělají.

Já jsem hovořil o tom, že... (Za zády řečníka se domlouvá poslanec Jiří Dolejš s ministry a předsedajícím o dalším postupu.) Pardon.

Předseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se, my řešíme ještě paralelně způsob otevření rozpravy. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, nejsem multifunkční, už jsem starší pán.

Já jsem hovořil o tom, že za účelem zvýšení efektivity výběru daní proběhly skutečně zásadní systémové změny. Prokazatelné, s prokazatelnými výsledky. Jak v transformaci finanční správy, tak v transformaci celní správy. Je doložitelné, že díky těmto reformám se výrazně snížily náklady na jednu vybranou korunu, to znamená zvýšila se efektivita výběru daní. Musím říct, že tady i za legislativní podpory opozice, protože si nepamatuji, že bych měl problém s některým zásadním legislativním návrhem, který efektivitu výběru daní zvyšoval. To nebyla práce Kalouska, zrovna tak jako teď to není práce jakéhokoliv jiného ministra, ale byla to skutečně práce kvalifikovaných generálních ředitelství jednotlivých institucí.

Zrovna tak státní pokladna. Ty výsledky, které tady občas pan ministr prezentuje, a jsem rád, že je prezentuje, to jsou výsledky práce těch kroků, které se tam udělaly. A já jsem rád, že ne všechno pan ministr Babiš zrušil a že na to navázal. Ale právě proto – ať se odmyslím od toho, že potřebuje říkat, že Kalousek je takový nebo makový, prosím, já jsem politický soupeř. Ale právě proto by neměl urážet práci těch lidí, kteří to udělali, protože to dělali vysoce profesionálně a dělali to na vysoké úrovni, a pan ministr Babiš dnes prezentuje výsledky těch lidí, a přitom je neváhá urážet. A proti tomu já opravdu protestuji. To nebyli žádní lidé, které si tam přivedl Kalousek. To byli lidé, kteří tam pracovali deset patnáct let. Ano, teď byli vyhozeni. Nahrazení podivnými lidmi, většinou z ulice. Přeji si, aby ti podivní lidé z ulice prokázali kvalifikaci, ale zatím to nevypadá. Tak aspoň neurážíte ty, kteří tam byli.

A o vašem šetření si budeme povídat nad návrhem státního rozpočtu! Jestli je skutečně pravda, že šetříte provozní náklady tak, jak rád vyprávíte na všechny strany, no tak tady budeme mít materiál, že kterého bude zřejmé, jak klesají provozní náklady! Protože když šetřím, tak mi klesají provozní náklady. To myslím, že platí i ve firmě, nejenom ve státním rozpočtu. Tak se těším, jak uvidíme státní rozpočet, kde výrazně poklesnou ty provozní náklady, které ušetříte, pane ministře. Ale oba víme,

že opak je pravdou! Že vám ty provozní náklady oblundně narůstají! Protože způsob vašeho šetření je asi takový – abyste tomu rozuměl, tak se pokusím dát takový primitivní příklad –, jako kdyby kdokoliv z nás přišel domů a manželka nebo partnerka by mu řekla: Miláčku, šetřím, koupila jsem levnější houbičky na nádobí. A když mi to šetření tak krásně jde, tak jsem si tady koupila nový norkovej kožich. Šetříme! Tak takhle šetříte vy, kolego! (Potlesk z lavic TOP 09).

Předseda PSP Jan Hamáček: Poprosím pana předsedu Fialu, aby ještě posečkal. Vzhledem k tomu, že je zde žádost o otevření rozpravy, tak asi nejčistší a nejjednodušší řešení bude, když vyhovím právu pana premiéra, aby vystoupil, a pak v rozpravě umožním vystoupení všech dalších.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane předsedo. Já myslím, že jsme ve druhém čtení, to znamená, pokud některý z poslanců chce ještě využít té možnosti, že se zde fakticky rozprava rozběhla, a pokud jsou pochybnosti o tom, v jaké formální fázi se nacházíme, tak cítím potřebu vyhovět této žádosti tak, abychom skutečně i formálně se teď už pohybovali v rozpravě. A nyní je možné hovořit a hovořit a diskutovat. Zbývá nám už asi jenom 150 bodů na schůzi Poslanecké sněmovny a máme na to ještě skoro dva týdny. Děkuju. (Mírný potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní se hlásí pan předseda Fiala. Ještě s přednostním právem pan předseda Okamura a pan ministr financí a potom pan kolega Dolejš, který chce upravit svůj pozměňovací návrh. Pane předsedo, prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Ano, děkuji. Když poprvé promluvil, nebo se svým závěrečným slovem vystoupil pan vicepremiér Babiš, tak jsem se zaradoval, protože jsem si myslel, že mě včera bedlivě poslouchal. Protože pan ministr financí se přihlásil k naprosté většině věcí, které jsem tady včera říkal a snažil se vysvětlit, proč jsou dobré, od cílového stavu jedné sazby DPH až po snižování těch sazeb a ke spoustě dalších věcí. Takže jsem si skoro říkal, že kdyby pan ministr nebyl politikem, ale zůstal podnikatelem, tak by měl zase koho volit. Ale samozřejmě to se dá napravit a jednou k tomu třeba můžeme dospět.

Ale když vystoupil pan ministr Babiš podruhé, tak jsem nabyl dojmu, že mě vůbec neposlouchal, protože pan ministr tady říkal, proč navrhujeme sazby 20 a 14, že by bylo nejlepší, kdyby ta spodní sazba byla 10 %. Tak pane ministře, je to jednoduché. Můj druhý pozměňovací návrh číslo 1358 obsahuje sníženou sazbu daně ve výši 10 %. Pokud s tímto souhlasíte, není nic jednoduššího než podpořit můj pozměňovací návrh, a jsme tam, kde oba chceme být. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Okamura, potom pan ministr financí.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, tak to, že je tady země po 25 letech rozkradená a že jsme zadlužení a nemáme ani na důstojné životy našich občanů, to je samozřejmě pravda. Ale já bych chtěl poprosit jak pana Babiše, tak pana Kalouska prostřednictvím pana předsedy, abychom už prosím tady přestali dělat to politický show každou schůzi. Pánové, buď se někde spolu opijte, nebo si někde dejte přes ústa, ale jednou už si to prosím vyříkejte a pojďme pracovat! Máme tady 180 bodů. Lidé čekají na tyhle ty potřebné zákony, které jim ulehčí často životy. Pojďme prosím pracovat! A u další schůze ušetřete nás této show, kdy se vracíme do minulosti. Moje názory na to znáte. Ale pojďme do budoucna a pojďme ten život v České republice zlepšovat! Prosím vás o to oba dva. Děkuji. (Potlesk z řad hnutí Úsvit.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr financí stahuje. Pan kolega Dolejš chce v podrobné rozpravě opravit nebo nám něco říci?

Poslanec Jiří Dolejš: Ano, řeknu vám něco zásadního: 1323 - to je číslo mého pozměňovacího návrhu, které jsem nevyslovil, když jsem se předtím přihlašoval. Děkuji, že jste mi to umožnili.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. A mám zde ještě dvě faktické poznámky, pan kolega Fiedler a pan kolega Nykl. Pan kolega Fiedler má prostor s faktickou poznámkou.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové.

Já bych jen krátce zareagoval na to, co tady zaznělo. Je tady několik pozměňovacích návrhů, které se snaží řešit výši DPH, a z úst pana ministra a vicepremiéra tady zaznělo, že náš rozpočet na to není připraven. Což já nevylučuji, nerozporuji, jen bych se chtěl zeptat: Tady k tomuto tvrzení jsou nějaké analýzy, se kterými bychom se mohli seznámit před třetím čtením, abychom posoudili realnost a věcnost těch pozměňovacích návrhů, které navrhuji změnu sazby DPH oproti tomu návrhu, který je základním? Dotaz na pana vicepremiéra, jestli jsou k dispozici nějaké propočty, analýzy, jaké by byly dopady těch pozměňovacích návrhů. Nebo jde o pouhé tvrzení? Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě faktická poznámka pana poslance Nykla a potom ještě jedna – pan poslanec Plzák.

Poslanec Igor Nykl: Děkuji za slovo. Já bych chtěl prostřednictvím předsedy reagovat na pana Kalouska a říct mu, že nikdo neuráží tisíce zaměstnanců na Ministerstvu financí, ale my máme na mysli lidi, které jste tam měl. Já uvedu dva –

nějaký Radek Šnábl, člověk, který falšoval daně při vývozu automatů do Arménie a řešil mezinárodní arbitráže. To byl člověk, který hrál golf v pracovní době. Takoví lidé nám řídili finance. Václav Štraser, auditor evropských dotací. Evropská komise si stěžovala, že falšoval zprávy do Bruselu. Tak o tyto lidi nám jde. Tyto lidi jste tam měl. A ti vedli k tomu, že bohužel to funguje tak, jak to funguje. Jinak samozřejmě chápeme, že jsou tam tisíce slušných zaměstnanců a rádi s nimi všichni budou spolupracovat. Děkuji. (Potlesk z řad hnutí ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec Plzák.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedo. Já jsem si tu faktickou prakticky vydyndal. Já jsem se tady dozvěděl jako ekonomický amatér překvapující zjištění od pana kolegy Stanjury, a to, jestli jste to postřehli, že v podstatě vláda v době krize nemůže nic udělat, že si s tím musí poradit soukromí živnostníci, že si s tím musí poradit podnikatelé. Jelikož nejsem ekonom, jsem ekonomický amatér, já bych odcitoval člověka, který si myslím, že to renomé má. Je to pan Aleš Michl, analytik Raiffeisenbank, který říkal, že jenom hlupák – cituji – v době recese zvyšuje daně, snižuje mzdy a mrazí investice. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak to byla poslední faktická. Ještě s přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jenom kratičkou reflexi pana dr. Plzáka. Ona nebyla jenom recese, pane doktore, ona taky byla dluhová krize státu. To znamená, když pacient utrpí infarkt a vedle toho má zraněnou nohu, co budete dělat dříve? To je velmi úzký a velmi zjednodušený pohled, logicky pohled člověka, který pracuje na Ministerstvu financí a chce něco kritizovat. Ale znovu zdůrazňuji, nebyla jenom recese. Byla dluhová krize státu a byla ohrožena suverenita České republiky na kapitálových trzích. Na to se velmi rádo a velmi často zapomíná.

Nicméně já jsem chtěl odpovědět panu poslanci Fiedlerovi, byť se zeptal pana ministra. Ty analýzy existují. Jsou to otevřené zdroje. Je možné se podívat do střednědobých výhledů vlády České republiky na léta 2014, 2015, 2016, je možné se podívat do Konvergenčního programu Ministerstva financí a je možné se podívat samozřejmě již do návrhů státního rozpočtu, které Ministerstvo financí předložilo vládě. Byť ještě není definitivně schválen, tak se tam dají očekávat pouze kosmetické změny.

Kdyby došlo – bude se to týkat obou dvou bodů, nejenom daně z přidané hodnoty, ale i daně z příjmů – kdyby došlo k onomu snížení daně z přidané hodnoty tak, jak předpokládá dosud platný zákon, který nastoupil v účinnost, tak si přečtete tuším na straně 14 Konvergenčního programu, že Ministerstvo financí předpokládá v takovém případě dopad na sektor vládní spotřeby 16 mld. korun, tzn. došlo by ke snížení daní o 16 mld. korun. A jistě si spolu se mnou vzpomenete, jak si jednotliví

ministři vlády České republiky od pana ministra Babiše odnášeli ty dárky. Když jim dal návrh rozpočtu a oni chodili a říkali, že jim to nestačí, tak si jich odnesli zhruba za těch 16 mld. A až se budeme bavit o dani z příjmů, tak se budeme bavit o dopadu 14,6 mld. A zase jsme u těch 16 mld., dohromady je to tedy 40 mld. Vzhledem k tomu, že vláda zvýšila výdaje oproti předpokladům fiskální politiky státu o 60 mld., proto také zvyšuje ten strukturální deficit, místo aby ho snižovala, tak si nemůže dovolit nechat v platnosti platnou daňovou legislativu, protože by na tu svoji rozmařilou a utrácivou výdajovou politiku neměla, i když tvrdí, že šetří. Takže tohle je ta analýza. To není exaktní záležitost. To je společenská věda a politické rozhodnutí.

Protože vláda nechce šetřit a chce hodně utrácet, nemůže respektovat pozměňovací návrhy. Nebo dokonce žádné pozměňovací návrhy být nemusí. Ona nemusí nic navrhopvat. Tady je platný právní stav, který by vstoupil v účinnost a každému člověku v České republice by snížil daňovou zátěž. Ale to by vláda musela mít politickou vůli šetřit a nesměla by chtít zvyšovat výdaje. Ona nemá politickou vůli šetřit, ona o tom umí pouze mluvit. Ale až budeme mít návrh státního rozpočtu, tak uvidíme, jak tam pan ministr Babiš úžasně ušetřil náklady. Já mu to nepopírám. Možná koupil levnější kotel, ale na druhé straně vyhodí 4 mld. na něco jiného. To je jako s těmi houbičkami a norkovým kožichem. Uvidíme, že vláda nechce šetřit a nebude šetřit. A protože nechce šetřit a nebude šetřit, tak holt daně musí zůstat takové, jaké jsou.

Zapomněli jsme na jednu variantu, kterou bych byl ještě ochoten podpořit. Kdyby vláda nechala daně, jak jsou, ale šetřila a snižovala o to deficit. Nikde není napsáno, že růst, z kterého se teď všichni radujeme, je tu nadlouho. Kdyby směřovala k vyrovnaným rozpočtům. Ale ona směřuje opačným směrem, tím méně může něco dělat s daněmi. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Neeviduji již žádnou přihlášku do znovuotevřené rozpravy, takže ji končím. Zeptám se, protože musím, zda je zde zájem o závěrečné slovo po opětovném ukončení rozpravy, ale předpokládám, že ne. Výborně. Zeptám se pana zpravodaje. Nemám zde žádnou poznámku, že by padlo cokoli, co je hlasovatelné. Není tomu tak, výborně, v tom případě končím druhé čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat bodem

6.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 252/ - druhé čtení

U stolku zpravodajů zůstává pan ministr financí a zpravodajem je pan poslanec Rais. Nicméně prosím nejprve pana ministra financí, aby tento tisk uvedl.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, který byl zařazen k projednání ve druhém čtení na dnešní schůzi Poslanecké sněmovny.

Návrh zákona je zejména reakcí na analýzu stavu daňových zákonů v návaznosti na legislativní procesy uskutečněné v souvislosti s rekodifikací soukromého práva, dále požadavky vyplývající z nutnosti naplnění obsahu relevantních bodů programového prohlášení vlády a koaliční smlouvy, a to poskytnutí daňového benefitu ve formě zvýšené slevy na dani na druhé a další vyživované dítě a přijetí omezení vztahující se k možnosti uplatnění výdajů formou paušálů uplatňovaných u příjmů ze samostatné činnosti. Konečně také nezbytné vypořádání se s dosud neurčenými částmi zákona o jednom inkasním místě. V působnosti zákona o dani z příjmů se provádějí vybrané další změny, zejména v oblasti zdanění investičních fondů, úpravy související s návrhem zákona o poskytování služeb péče o dítě v dětské skupině a vybraná legislativně technická zpřesnění. Zároveň jsou do návrhu zahrnuty tematicky související změny provedené v zákoně o rezervách a v daňovém řádu, kde je dále navržena implementace některých dalších opatření navazujících zejména na boj s daňovými úniky a rozšíření elektronizace správy daní.

Účinnost je navrhována k 1. lednu 2015. Z důvodu zachování kontinuity oproti stavu před rekodifikací soukromého práva je pro vybrané změny navržena možnost aplikovat je pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

Tento zákon byl v prvním čtení projednán dne 17. července 2014 na 12. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a přikázán k projednání rozpočtovému výboru. Zároveň byla u tohoto návrhu zkrácena lhůta na jeho projednávání ve výborech o 10 dní. Materiál byl na 12. schůzi rozpočtového výboru dne 3. září 2014 a zároveň bylo vydáno usnesení č. 115, kterým rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně, aby schválila tento vládní návrh zákona ve znění pozměňovacích návrhů uvedených v tomto usnesení, s čímž souhlasím.

Závěrem bych si vás dovolil požádat o projednání a podporu vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, včetně pozměňovacích návrhů přijatých rozpočtovým výborem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru financí Andreji Babišovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru rozpočtovému. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 252/2. Proto žádám, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Já bych tady přečetl usnesení rozpočtového výboru z 12. schůze ze dne 3. září k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, je to sněmovní tisk 252.

Po úvodním slovu náměstkyně ministra financí paní Hornochové, zpravodajské zprávě poslance Raise a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 252, schválila ve znění pozměňovacích návrhů, které jsou v podstatě uvedeny pod sněmovním tiskem 252/1, a dále mě výbor zmocnil, abych s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu, což tímto činím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám několik přihlášek. První přihlášený je pan poslanec Ludvík Hovorka. Nejdříve přednostní práva: páni poslanci Fialové, nejdříve Petr, potom Radim. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Tento vládní návrh celkově, jak jsme slyšeli, zahrnuje více komplexních změn v dani z příjmů a snaží se v podstatě o velkou změnu systému výběru daní. Ale jestliže tady před chvílí mluvil pan ministr Babiš o tom, jak postrádá v daňovém systému koncepci, v těch předcházejících systémech, jak se jí tam bude snažit vnést, tak v tomto žádný jasný cíl a koncepci nevidím a není mně ani předkladatelům jasné, kam to směřuje a jaký cílový stav bude.

Nechci mluvit jenom negativně. Návrh obsahuje některé pozitivní věci, ale je tam řada problematických změn a také skrytých nebezpečí. Pokud by v návrhu nebyly problematické věci, ke kterým se za chvíli dostanu, tak občanští demokraté by určitě rádi podpořili vyšší slevu na dani na druhé a další dítě. Jsme v tomto směru pro podporu rodin a pro rozumnou rodinnou politiku. Samozřejmě bychom hlasovali také pro opětovné obnovení slevy na dani pro pracující důchodce, což ostatně předkládáme v jiné novele, ale nebudeme hlasovat pro tuto novelu, která chce důchody zdanit, protože pro to nevidíme žádný důvod a považujeme za absurdní postihovat důchodce, kteří mají vyšší příjmy. To je podle nás naprosto špatný princip a stát nemá tímto způsobem nikoho zvýhodňovat ani znevýhodňovat.

Co ale na tomto návrhu považujeme za nejhorší a pro nás naprosto nepřijatelné, je omezení paušálu některých živnostníků. Občanští demokraté možná podle toho vždy v minulosti pod tlakem různých ekonomických okolností nejednali, ale chceme a budeme stát na straně těchto lidí a usilovat o zachování stávající podoby výdajových paušálů živnostníků, protože to za prvé státu i jim významně zjednodušuje administrativu, šetří to živnostníkům peníze za účetní, daňové poradenství a umožňuje jim to, aby se věnovali svému podnikání. My jsme si dobře vědomi toho, že právě drobní podnikatelé a živnostníci mají podmínky pro svoji práci velmi složité, a obdivujeme, že jsou aktivní, jsou připraveni zkoušet nové věci, bojují se spoustou

papírování, regulací, státními kontrolami, a ještě do toho jim tu věc komplikovat odstraněním výdajových paušálů považujeme za nebezpečné.

Tento krok, a to je také potřeba si uvědomit, zasáhne zejména ty, kteří mají velké výdaje s nákupem vstupních investic. A to nejsou ti tolikrát zmiňovaní advokáti. To jsou zemědělci, řemeslníci, automechanici a další, tedy ti, kteří podnikají třeba v zemědělství, v lesním a vodním hospodářství, kteří jsou řemeslníky. Je potřeba si také uvědomit, že živnostníci nemají některé výhody, kterým se těší ostatní, nemají jistou výši příjmů, nemají nárok na pracovní pomůcky, na odstupné, na omezené ručení za škodu, na placenou dovolenou, nedostávají příplatky za práci přesčas, nemají výpovědní lhůtu, nemají zaměstnanecké benefity. A ještě k tomu všemu, k riziku, které nesou, jim stát skoro každý rok mění podmínky pro podnikání. Naposledy si na nové změny osoby samostatně výdělečně činné musely zvykat od ledna 2014 a teď má přijít další změna.

Dámy a pánové, já se tady zastávám živnostníků a podnikatelů a není v tom nic zistného. Sám jsem byl celý život zaměstnancem, ale dobře vím a vidím, jak tito lidé riskují, co tito lidé musí dělat, aby se sami o sebe postarali, aby se uživil a uživil jině. A je podle mě naprosto správné, když jim stát nekomplikuje život, nezatěžuje je dalšími povinnostmi a jejich riziko jim kompenzuje aspoň zjednodušením byrokracie a některými výhodami, jako jsou právě výdajové paušály.

Když jsem říkal o tom, že nevidím žádnou koncepci a žádnou cílovou představu v tom, co tady vláda předkládá, tak opravdu když se podívám i na další kroky, které vláda dělá, tak systémová logika jednání vlády v této věci je mi zcela nepochopitelná. Na jedné straně stát zvyšuje minimální mzdu – pan ministr Babiš také říkal, že neví, proč máme nějakou minimální mzdu –, vláda chce přidávat státním zaměstnancům, důchodcům, dotuje neprosperující odvětví, plánuje další dotace na kurzarbeit apod., ale na druhé straně bere peníze a komplikuje život malým podnikatelům, kteří vytvářejí nové příležitosti, kteří stát nic nestojí, ale starají se o sebe, starají se o druhé, kteří vytvářejí také nová pracovní místa, kteří nespolehají na stát, ale vytvářejí hodnoty pro společnost. Tak proč budeme těmto lidem komplikovat život? Proč jim budeme tu malinkou výhodu, kterou mají a která je naprosto správná, a to jsou výdajové paušály, proč jim to budeme brát a proč jim budeme znovu měnit už tak komplikované prostředí, ve kterém se pohybují?

Pokud bychom chtěli, a v tom také souhlasím s panem ministrem financí, opravdu lépe a efektivně vybírat daně, tak by možná bylo lepší zrušit některé daně a zrušit ty daně, na kterých stát získá málo nebo jenom nepatrně víc, než kolik stojí jejich výběr. Abych uvedl příklad, to je třeba daň dědická, daň z nabytí nemovitostí apod. Cesta k lepšímu výběru daní ale nemůže být na úkor někoho. Poctiví podnikatelé nemohou být přece trestáni za neschopnost státu dobře vybírat daně.

Občanští demokraté nemohou podpořit omezení výdajových paušálů pro živnostníky a nemohou podpořit tento nový útok ze strany státu na živnostníky a drobné podnikatele. My v této souvislosti podáváme pozměňovací návrh, který bude velmi jednoduchý, nebo který je velmi jednoduchý. Tento pozměňovací návrh navrhuje vypuštění bodu týkajícího se omezení výdajových paušálů pro živnostníky.

Myslím si, že když se přidáte k tomuto našemu pozměňovacímu návrhu, ke kterému se přihlásím potom v podrobné rozpravě, tak významným způsobem vylepšíte celkově špatný návrh, se kterým tady Ministerstvo financí přišlo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Fialovi. Nyní pan Radim Fiala s přednostním právem a poté řádně přihlášený pan poslanec Ludvík Hovorka. Předseda klubu hnutí Úsvit. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych také za hnutí Úsvit řekl, jaký je náš názor a postoj k návrhu zákona o daních z příjmů.

Vládní koalice nám předložila balíček opatření, která mají sociální povahu, a dále opatření, které zvyšuje daňovou zátěž živnostníků. Úsvit přímé demokracie vítá sociální opatření, která jsou součástí tohoto balíčku. Jsme pro zvýšení slevy na dítě, jsme pro slevu na dani pro důchodce. Naše hnutí ovšem nesouhlasí s částí novely zákona, která zvyšuje daňovou zátěž živnostníků. V našem volebním prohlášení, v našem volebním programu byl už před parlamentními volbami přímo bod, který se nazývá konec zvyšování daní. My samozřejmě nemůžeme tento zákon podpořit právě pro zvyšování daňové zátěže živnostníků. Jsou to lidé, kteří vzali odpovědnost sami na sebe, kteří si vydělávají peníze, a není to pro ně zvlášť v době krize a recese vůbec jednoduché, a teď jim znovu naložíme ještě další daňové zvýšení. Prostě ani u nich už není kde brát a my to podporovat nebudeme. Stane se jediné to, že se dostanou buď do šedé zóny, šedé ekonomiky, nebo že sníží objem svých prací, nebo že se dostanou do sociálního systému a na úřady práce, protože prostě pro ně bude daleko zajímavější pobírat sociální dávky než mít zodpovědnost sami za sebe, za svou rodinu, starat se o to, aby měli zakázky, starat se o to, aby měli práci, aby dostávali za ni zapláceno.

Vážení kolegové, kolegyně, správnou cestou je přece hledat prostředky pro správná sociální opatření v úsporách v řízení státu, v hospodářském růstu, a ne v kapsách živnostníků po šesti letech krize. Tam už nic není. To povede ke snížení výběru této daně u této kategorie plátců a zvýšení počtu lidí registrovaných na úřadu práce. Já zde za hnutí Úsvit přicházím s pozměňovacím návrhem, který je velmi jednoduchý, a já se ho pokusím zdůvodnit už teď a přihlásím se potom už jenom k němu v podrobné rozpravě. Já pozměňovací návrh odcituji: V čl. 1 se bod 41 ruší. To znamená, chceme, aby se zvyšující se daňová zátěž živnostníků okamžitě zrušila. Odůvodnění je jednoduché, částečně už jsem ho tady řekl a myslím, že už to není potřeba dále odůvodňovat. Ale znovu opakuji, pokud půjdeme cestou zvyšování daní, tak ta cesta nevede určitě k tomu, abychom naplnili příjmy státního rozpočtu, protože kde nic není, ani čert nebere! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radimu Fialovi. Ještě s přednostním právem před kolegou Hovorkou pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Pořád platí přednostní právo, i když se to některým kolegům nelíbí.

Já bych chtěl také zdůvodnit jeden z pozměňovacích návrhů, které jsme podali. A chci říct, že tady od vlády zaznívá, že nebude zvyšovat daně, tak kromě paušálů pro živnostníky, o kterých mluvil pan předseda, máme ještě jeden případ zvýšení daní v tomto návrhu a to jsou investiční fondy. Dovolte mi, abych zareagoval na důvodovou zprávu a na ty argumenty, které uvádí předkladatel, resp. vláda.

Vláda říká, že současný stav v oblasti zdaňování investičních fondů se částečně vymyká současnému trendu v oblasti mezinárodní spolupráce a boji proti daňovým únikům, jelikož naplňuje některé znaky škodlivé daňové soutěže dle kodexu chování pro zdanění podniků přijatého Radou EU, a cílem navržené právní úpravy zdanění investičních fondů je dosáhnout stavu, kdy investice prováděné prostřednictvím investičních fondů mají z pozice investora srovnatelné daňové zatížení s investicemi prováděnými individuálně. Předkladatel předpokládá pozitivní dopad do státního rozpočtu plus 100 milionů ročně.

Myslím, že oba dva ty argumenty se dají vyvrátit. Zejména mě udivuje, že stát zákonem rozlišuje tzv. dobré a tzv. špatné investice, nebo lepší a horší. A k mému překvapení ty lepší jsou investice finančního charakteru a ty horší jsou například investice do bydlení. Pokud si vezmeme investiční fond, který se bude orientovat na věci spotřeby, tak ten bude zdaňován 5 %, a investiční fond, který bude investovat zdroje například do výstavby domů, bude zdaňován 19 %. Mně tady ta logika uniká a myslím si, že by to neměl být zákonodárce, který rozlišuje takhle striktně zákonem lepší a horší investice. Nebo si opravdu myslíme, že investice do bydlení je horší než investice do spotřeby? Já osobně si to nemyslím, a přesto nastavujeme nerovné podmínky v neprospěch investice do bydlení.

Pak je tady zajímavá věc. Ten zákon zavádí rozdílné podmínky podle toho, kolik investor vloží do toho fondu. Když si zase vezmeme příklad a řekneme si, že fond bude investovat 50 milionů korun a vloží to padesát lidí s vkladem jeden milion, tak to bude zdaněno 5 procenty. Když tu samou činnost, tu samou investici provede fond, do kterého vloží deset lidí po pěti milionech, tak to bude zdaněno 19 procenty. Tady opravdu žádnou logiku nevidím a prosil bych o vysvětlení. Nebo je to bič na bohaté lidi? Kdo investuje víc, bude platit více než ten, kdo investuje méně? Opravdu tomu nerozumím. Myslím si, že ty efekty mohou být opačné a že výnos daně může být nakonec nižší. Nicméně uznávám, že ta částka plus nebo minus není částka, která by jakkoliv zásadním způsobem ohrozila plnění státního rozpočtu. Bezesporu to ale je zvýšení daní, přestože vláda říká, že nebude zvyšovat daně. Z 5 na 19 je prostě plus 14 procent.

A jsou tady dvě problematická ustanovení, o kterých jsem mluvil, to znamená taxativně, nebo respektive legislativně vybrané lepší a horší investice. Já osobně, kdybych měl investovat a měl ty volné prostředky, tak bych třeba raději investoval než do nějakých finančních derivátů, tak bych raději investoval do nemovitostí. Ale neudělal bych to, protože bych zjistil, že u nemovitostí je daň prostě vyšší a ta

investice bude mít díky podmínkám, které nastavuje český stát, nižší výnosnost. A když se odvoláváme na mezinárodní spolupráci a podobně, tak přece existují v Evropské unii státy, kde je nula procent zdanění. Dneska změnit sídlo investičního fondu není žádný problém, je to otázka velmi rychlá. Když to z 5 na 19 zhoršíme, tak efekt může být takový, že tyto peníze odejdou z České republiky. Sice se budeme tvářit, že máme vyšší sazbu, že to bude lepší, ale efekt bude špatný.

Chtěl bych se zmínit ještě o § 247a, to jsou pořádkové pokuty nebo pokuty až 500 tisíc. Zdůvodnění, které je v důvodové zprávě, na jedné straně bych řekl, že je poměrně logické v některých případech. Ale půlmilionová pokuta třeba za nesplnění oznamovací povinnosti – já znám případy, kdy dokonce finanční úřady se brání elektronickému podání. Velmi často se brání tomu, když to nechtějí elektronicky, aby vám vůbec orazily kopii. A znám případ, kdy firma normálně odváděla daň ze závislé činnosti a někde se ztratil ten formulář, na kterém se to jednou ročně hlásí. To se může stát každému, přitom nebylo jeden den zpoždění platby, a představa, že by mohla být pokuta až 500 tisíc, je podle mne nepřiměřeně tvrdá.

Pokud se argumentuje bojem s daňovými úniky, to je relevantní argument, ale pak by bylo dobré pokutu třeba navázat na obrat firmy. Je rozdíl, když povinnost nesplní malá firma, která má třeba obrat 3 miliony, a tam nemůžeme o žádných velkých daňových únicích hovořit, a dostane 500 tisíc, a něco jiného, když někdo opravdu organizuje daňové úniky a jedná se o desetimilionové částky. Takže já osobně bych považoval za mnohem rozumnější, pokud to chceme u těch, kteří unikají daním, kteří to programově a zločinně neplatí a vyhýbají se tomu, aby tam bylo procento. Myslím třeba procento z tržeb, které ta firma vykazuje. To si myslím, že by bylo mnohem spravedlivější. Mimochodem máte to všichni ve svých mailech, že Hospodářská komora České republiky na to upozorňuje s tím, že to byla její zásadní připomínka, která nebyla zohledněna v rámci vypořádání připomínek. A zase si myslím, že to není souboj koalice versus opozice, ale je to normální věcná debata o tom, jak ten parametr má vypadat. A když tam je jedna suma 500 tisíc, která se pravděpodobně dává až do výše, a může být argument, že bude vypracovaná nějaká metodika. Ale metodika není zákon. Mohou vznikat problémy, kdy mnozí podnikatelé, zejména když nesplní oznamovací povinnosti, že třeba dodám pozdě ten výkaz nebo něco, to budou považovat za nespravedlivý útok ze strany státu.

Nicméně je to věc, kterou musí připravit vláda. To si myslím, že je třeba promyslet. Bylo by dobré v této chvíli to třeba nechat na padesáti, jak je to dneska, a přemýšlet. My jsme nebyli schopni bez aparátu Ministerstva vnitra navrhnout třeba procentuální sazby. To si myslím, že se nedá takhle z opoziční lavice, že to chce opravdu důkladnou analýzu, aby to opatření dopadlo na ty, na které dopadnout má. Velmi často v zákonech chceme řešit nějakou nekalost a kvůli malému procentu lidí nové povinnosti dopadají na všechny. Neměli bychom tak pokračovat. Protože existují lidé, kteří daňové úniky organizují a kteří z nich těží, tak zaměříme to opatření na ně, tak aby pokud možno se to těm poctivým a těm, u kterých opravdu nehrozí velké daňové úniky, vyhnulo. To je další výhrada.

Mám pocit, že některý z těch pozměňovacích návrhů, pokud jsem to dobře studoval, už byl načtený. Ale my podáváme ten pozměňovací návrh, aby zůstalo stávající zdanění investičních fondů. Myslím, že to je spravedlivé. Myslíme, že tím pádem i vláda dodrží to, co slíbila, že nebude zvyšovat daně, i když znova opakují, že ta částka není nijak vysoká. Nicméně efekt toho, že dojde k odchodu investičních fondů, jasně hrozí.

My jsme se v té debatě vyhnuli otázce, jak máme ten spor, jestli se daně zvyšují, nebo nezvyšují daně ze závislé činnosti a daně fyzických osob. Přestože jsem byl omluven z jednání rozpočtového výboru, mám zprávy od těch, kteří se ho účastnili, že i na rozpočtovém výboru náměstkyně pana ministra přiznala, že kdyby nedošlo k odkladu a kdyby daň z příjmů fyzických osob a ze závislé činnosti zůstala stejná od 1. ledna, že by státní rozpočet vybral zhruba o 15 miliard méně, nebo 14,5 miliardy. To znamená o 14,5 miliardy by zůstalo více těm, kteří tu daň platí.

Takže my tady vidíme tři zvýšení daní v tomto návrhu. Za prvé tyto peníze, které mohli ušetřit daňoví poplatníci, a jsou to především zaměstnanci. Za druhé zvýšení daně zpět na 19 u některých investičních fondů, není to u všech, ale u některých. A za třetí omezení výdajových paušálů na straně výdajů, zejména u řemeslných živností a u zemědělců. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Požádám ještě o strpení pana kolegu Hovorku, protože s faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, jen v souvislosti s tím, co říkal tady předseda poslaneckého klubu ODS, já souhlasím s navýšením daně z příjmů na 19 % u investičních fondů. Ale tak jako já, tak určitě všichni poslanci, ale předpokládám, že i Ministerstvo financí obdrželo připomínku Asociace investičních fondů k § 17b a k § 21 odst. 2 zákona, a chtěl bych se jenom ujistit jako zákonodárce, že jejich připomínka, která se týká vlastně toho, zda tyto paragrafy jsou v souladu, či nejsou v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Zda pan ministr by mohl říci, že jsou v souladu. Mne by to určitě uklidnilo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Sed'ovi za dodržení času. Nyní pan poslanec Ludvík Hovorka, řádně přihlášený do rozpravy. Ještě než mu dám slovo, budu konstatovat omluvy. Omlouvá se z dnešního jednání pan kolega Bohuslav Chalupa a pak poslanec Ivan Pilný.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážená kolegyně, vážení kolegové, chci se tady vyjádřit krátce k jednomu pozměňovacímu návrhu, který jsme předložili nezávisle na sobě stejně jako pan poslanec Šincl už do rozpočtového výboru. Pozměňovací návrh se týká

odpisů u svěřeného majetku příspěvkových organizací. Tento pozměňovací návrh máte nyní v systému pod číslem 1329 a jeho předkladatelem je pan poslanec Šincl.

Pokusím se stručně vysvětlit, co je cílem návrhu. Je to odstranění daňové nerovnosti a nastavení rovných podmínek při užívání majetku svěřeného k hospodaření příspěvkové organizace. Smyslem těchto úprav je zefektivnění a zpřehlednění při hospodaření se svěřeným majetkem. Umožní zřizovateli definovat přesně, jaká jsou jeho práva a povinnosti k majetku, který je za účelem zajištění činnosti svěřen, a tuto činnost dále kontrolovat přesným účetním obrazem.

V § 28 odst. 1 upravujeme odepisování majetku svěřeného k hospodaření příspěvkové organizaci. Standardní, dosud používaný systémový přístup při odepisování hmotného a nehmotného majetku je založen symetricky, kdy vlastník majetku, který daňově odpisuje, to znamená uplatňuje odpisy v základu daně z příjmu, je zároveň osobou, která vypořádává náklady a příjmy spojené prodejem odepisovaného majetku. Z hlediska svěřeného majetku jde z ekonomického pohledu o zkrácený pohled na tuto problematiku.

Dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek je pořizován v principu za účelem zajištění činnosti, kterou ta daná účetní jednotka vykonává. Ekonomická i účetní logika požaduje, aby tyto náklady na pořízení dlouhodobého majetku byly přiřazeny k realizovaným výkonům. Cílem navrhované úpravy je zajistit i z pohledu daně z příjmu, aby účetní jednotka, v tomto případě příspěvková organizace, ke svým výkonům přiřadila náklady plynoucí z jí používaného dlouhodobého majetku. Dosud zastávaný názor Ministerstva financí je, řekněme, nelogický, kdy u svěřeného majetku nastavují daňový režim takový, že příspěvková organizace v účetnictví vykáže a z pohledu daně z příjmů zdaní ji realizované výkony, ale náklady na užívání dlouhodobého majetku si zohlednit nemůže. Ty si může vykázat zřizovatel, který však k nim nemá žádné výkony, které nemůže vykázat.

Standardní, dosud používaný systémový přístup uplatnění daňových odpisů příspěvkových organizací zřízených územním samosprávným celkem dává jedinou možnost a tou je převod majetku z vlastnictví z územního samosprávného celku do vlastnictví řízené příspěvkové organizace. To zajistí symetrii uplatňovanou u běžných podnikatelských subjektů. Toto řešení podporuje i platná právní úprava daně z nabytí nemovitých věcí. Ministerstvo financí však v tomto dosud používaném přístupu nebere v úvahu, že v takovém případě zřizovatel nemůže k tomuto majetku ve zřizovací listině ani jinde vymezit pravidla pro nakládání s tímto majetkem, nemůže být zajištěna představa zřizovatele o ochraně veřejného majetku.

Změna v přístupu k příspěvkovým organizacím z pohledu majetkoprávního je náročná časově i odborně. Je podmíněna koncepční změnou zákona č. 250/2000 Sb. Není tedy reálně možné stávající institut svěřeného majetku opustit nebo modifikovat ve velmi krátkém termínu.

Novelizované ustanovení v § 29 odst. 1 zákona č. 586/1992 stanoví, že vstupní cena se snižuje o poskytnuté dotace z veřejných rozpočtů, tedy prostředky poskytnuté zřizovatelem příspěvkové organizaci. Účetní hledisko reflektuje ekonomickou i

právní realitu, tedy skutečnost, že územní samosprávný celek zřizuje příspěvkovou organizaci pro splnění svých úkolů, a z toho plyne přirozená povinnost zřizovatele příspěvkové organizace majetkově vybavit pro plnění tohoto úkolu.

Stávající konstrukce daně z příjmů významným způsobem znevýhodňuje příspěvkové organizace a má za následek, že dané činnosti jsou pak realizovány buď přímo územně samosprávnými celky, a nevýhodou takového postupu je horší organizace činnosti u osob, nedostatečně málo pružné a efektivní nastavení odpovědnosti za plnění povinností a negativní dopad na řízení organizace včetně schopnosti rychlého a profesionálního rozhodování. Nelze opomenout i společenský pohled. Čím složitější je co do rozsahu činností a organizačního uspořádání i hospodaření územně samosprávného celku, tím obtížnější je veřejná kontrola se všemi důsledky.

Cílem úpravy tohoto zákona je nastavení pravidel, která jednak zrovnoprávní postavení příspěvkové organizace, ale zejména nebude klást překážky omezující neefektivní nastavení činností v rámci působení územního samosprávného celku a nastavení co nejlepšího systému majetkoprávní regulace ve vztahu zřizovatel a jím zřízené příspěvkové organizace.

Obdobná situace je například u dobrovolných svazků obcí, kdy investiční transfery od členů svazků jsou v současné době posuzovány jako transfery od jakéhokoliv jiného subjektu. Z hlediska daně z příjmů se snižuje ocenění dlouhodobého majetku. Tato situace zásadním způsobem omezuje využití uvedeného typu právnické osoby, a to z důvodu zásadního daňového znevýhodnění u daňového odpisování dlouhodobého majetku oproti obcím a krajům.

Finanční dopady na veřejné rozpočty. Uplatnění daňových odpisů je posuzováno ve vztahu k příspěvkovým organizacím poskytujícím sociální a zdravotní služby v souladu se způsobem financování, např. dotace z Ministerstva práce a sociálních věcí nebo z krajů, nebo služby financované ze zdravotního pojištění, a dále v souladu s omezením zřizovatelů poskytovat příspěvky na provoz. Tato omezení pro veřejnou podporu jsou dána pravidly veřejné podpory podle směrnic Evropské unie. Hrubým odhadem to bude znamenat snížení odvodu daně z příjmu o částku až 100 mil. korun. Tato daňová úspora se ale promítne do zkvalitnění poskytovaných služeb. Současně dojde ke snížení potřeby podpory příspěvkových organizací z veřejných rozpočtů.

U prodeju nepotřebného dlouhodobého majetku svěřeného příspěvkové organizaci k hospodaření bude navrhovaná změna neutrální, možná mírně pozitivní z hlediska výběru daně z příjmů. Lze předpokládat, že významný nepotřebný majetek bude podle stávající praxe vyjmut zřizovatelem z hospodaření příspěvkové organizace a následně bude zřizovatelem prodán. Jedná se zejména o pozemky. Prodej dlouhodobého majetku příspěvkových organizací lze předpokládat přibližně ve výši 50 mil. korun. Základ daně bude snížen uplatněním nákladů, daňová povinnost pro příspěvkové organizace bude maximálně v jednotkách milionů korun, odhadem 1 až 2 mil. korun. Podle současné legislativy je povinen zdanit prodej zřizovatel a ten je příjemcem své vlastní daně, to znamená, že výše hrazené daně by byla rovna nule.

To je v krátkosti k uvedení tohoto pozměňovacího návrhu, který máte v systému zaveden jako pozměňovací návrh 1329 pana poslance Šincla. Jsou to důvody, které k tomu vedou. Tento návrh má podporu, pokud vím, i z některých krajů a ze Svazu měst a obcí. Zabývali jsme se tím už v minulosti, řešili jsme to s panem ministrem financí Janatou, zatím vůle ke změně a prosazení takového pozměňovacího návrhu nebyla. Věřím, že v současné době je možné, aby tento návrh získal vaši podporu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Ludvíku Hovorkovi za jeho vystoupení. Nyní pan poslanec Jiří Dolejš a připraví se pan kolega Vilímec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji, pane předsedající. Sliby se mají plnit i o Vánocích. Když jsem slíbil včera, že mě zase uvidíte, tak mě tady máte.

Logika mého předkladu, který je již v parlamentním systému, je taková, že když jsme se v předchozím bodě pokusili zkorigovat řešení DPH, a to samozřejmě znamená jistý výpadek v inkasu, tak aby to bylo fiskálně neutrální, aby to bylo zbilancované v rozpočtu, tak je třeba někde vzít. Vzpomněli jsme si na předvolební sliby, na daňovou progresi. a tak to tady tedy máte.

Já vím, že jsme ve druhém čtení, ale protože kolegové se trošičku rozmáchli, tak připomenu, a říkal jsem to už v prvním čtení, že tento návrh zákona o dani z příjmu nemáme za dramaticky špatný, byť jsou v něm určité sporná a kompromisní místa. Rozhodně tento návrh zákona dramaticky nedrancuje naše kapsy a neznamená dramatické zvýšení daňového inkasa.

Pokud se podíváte na konvergenční program, či, předpokládám, v návrhu státního rozpočtu, tak uvidíte, že nárůst inkasa této daně sice existuje, ale lze ho dávat do souvislosti spíše s oživením hospodářského růstu, nikoli ve vztahu k diskriminačním opatřením této vlády, což je fakt. Tedy pokud nepřijmete opatření, o kterém tady chci hovořit, protože si myslím, že dosavadní hra na návrat progresu je skutečně jenom hrou, a až vám na konci připomenu sazby, o kterých je řeč, uvidíte, že to není nic dramatického, necpeme se nikam do Skandinávie nebo do zemí, kde mají skutečně vysoké progresivní sazby.

Také si nemyslím, že problém s bilancováním státního rozpočtu lze řešit pouze opatřeními v oblasti zlepšení výběru daní. Já vím, že je to hlavní leitmotiv vlády, která nechce daně moc měnit, a navíc je to skutečný problém, ale efekty si s odstupem času teprve ukážeme a rozebereme. Tohle je, myslím, poměrně jasné opatření a ten efekt by byl bez diskuse.

Samozřejmě že tady jsou zmiňovaná bolavá místa. Chápu to, jak je nastavena problematika zdanění OSVČ, tedy ty zde tolikrát skloňované paušály, jako jistý kompromis. Jistě si vzpomenete, když vláda připravovala tento návrh zákona, že tam byly návrhy, které byly daleko, ale daleko bolestnější, a že jestliže tady jsme se

shodli, že podnikatelé, zejména drobní, nejsou žádní paraziti a že je třeba diferencovaně přistupovat k zvýšení jejich daňového přínosu do společné pokladny, tak se to týká jenom paušálu 60 %, což se týká některých vybraných oborů. Je to vztaženo i k limitu 2 milionů, atd., atd. Chápu odpor k prostedí OSVČ obecně, ale dopad je diferencovaný a myslím si, že tento kompromis se dá splhnout.

Dalším bolavým místem – samozřejmě všichni jsme dostali dopisy od našich přátel či nepřátel či kolegů z investičních fondů. Samozřejmě debata o tom, jestli Česko se má pokusit být druhým Lucemburskem, tady je dlouho, ale opět si nemyslím, že teď jsme v situaci, kdy bychom toto museli rozhodnout. Mě tam daleko víc trápí to, že až do roku 2016 bylo odsunuto ukončení historie tzv. superhrubé mzdy například. Ale nepochybně se k tomuto daňovému titulu ještě vrátíme. Teď je to krok, který je, řekněme, nutný alespoň k tomu, abychom alespoň nějakým způsobem zbilancovali a uzavřeli návrhy daňových opatření pro fiskální období roku 2015.

A teď závěr, i když tedy nepoužiji slova kolegy Komárka *ceterum autem censeo*, která si vypůjčil od známého starého římského politika Cato, přezdívaného cenzor, ale řeknu bez prodlužování už jenom to, že navrhujeme tři sazby, že zůstává základní sazba pro příjmy do 50 tisíc měsíčně, sazba nad, tedy střední, by dosahovala 18, čili 15, 18, a ta horní nad 100 tisíc příjmů měsíčně, čili tzv. milionáři, když to posčítám za rok, by měli 21. Na příští období, zatím se stále pohybujeme v kategorii superhrubá mzda samozřejmě. Okamžikem, kdy superhrubá mzda končí, můžeme se opět věnovat vyladění této progresivní škály.

To je základ mého pozměňovacího návrhu a samozřejmě že se k němu přihlásím, teď už bedlivěji a bez doplňků, v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Dolejšovi, slova se ujme pan kolega Vilímec, připraví se pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, již v prvním čtení byla vedena poměrně obsáhlá diskuse nad tímto sněmovním tiskem, především nad tím, zda je namístě vedle obnovení slevy na důchodce nebo zvýšení slevy na druhé a třetí dítě opět potřeba velmi výrazným způsobem zasahovat do nedávno přijatých daňových zákonů. Již to zde padlo od pana poslance Stanjury. Já jsem byl také jako nečlen, ale jako předkladatel pozměňovacích návrhů přítomen jednání rozpočtového výboru a tam paní náměstkyně ministra financí potvrdila, že tento sněmovní tisk bude znamenat navýšení daňové zátěže zhruba o necelých 15 mld. korun, a to v porovnání se současnou platnou legislativou od 1. ledna 2015. To je evidentní a potvrdilo to i Ministerstvo financí.

Víte, položme si otázku, zda je rozumné opět měnit něco, co ještě ani nezačalo platit. Nedivme se pak malé důvěře obecně nás občanů ve stabilní legislativní poměry. Ten, kdo nejvíce doplácí na neustálé změny daňových zákonů, je většinou daňový poplatník. Ten se jednak téměř v různých účinných a neúčinných

ustanoveních nedokáže vyznat, někdy se nedokážou vyznat ani daňoví poradci. Platí to, co prohlásil pan předseda Petr Fiala, že pokud by návrh obsahoval pouze obnovení slevy na důchodce nebo zvýšení slevy na druhé a třetí dítě plus technické věci ve spojení s novým občanským zákoníkem nebo upřesněním některých záležitostí s tím spojených, tak nemáme problém takový návrh podpořit.

Určitě nemáme problém podpořit obnovení základní slevy na daně pro pracující důchodce. Vždyť to byla Občanská demokratická strana, která předložila tento návrh jako sněmovní tisk 184, a je s podivem, že zatímco pokud to předloží koaliční vláda, pokud je to vládní návrh, tak s tím vláda souhlasí, a pokud se stejně ustanovení, obnovu slevy na důchodce, snaží obnovit Občanská demokratická strana, opozice, vládní souhlas k tomu není. To je docela, když jsme mluvili o pokrytectví včera, tak je to docela zajímavé.

Určitě z mé strany, osobně z mé strany, ale i ze strany ODS nemůžeme spolknout to, co tvrdil, že může spolknout pan poslanec Dolejš. My jsme určitě jednoznačně proti omezení nastavení výdajových paušálů pro OSVČ. Víte, to je takový letitý boj proti těm – ze strany levice – proti těm, kteří šli do rizika a podnikají. Mnozí z nich vytvářejí další pracovní místa, zaměstnávají další osoby. Všichni víme, že toto opatření v omezení výdajových paušálů pro OSVČ oproti stávajícímu stavu nic pozitivního nepřinese. Když se podíváte, jaký to má dopad do státního rozpočtu, má to dopad pouze 200 mil. korun. Nevím, jestli je to konzervativní odhad Ministerstva financí, anebo nekonzervativní odhad. Pro územní celky to má dopad 300 mil. korun, tzn. celkově dopad pouze půl miliardy korun. Mnohokrát debatovaný problém dopadu nižšího výběru daňových výnosů na základě tzv. daňového příznání u územních samosprávných celků je třeba řešit jiným mechanismem v rámci rozpočtového určení daní. Je totiž obecně známo, že snížení daňového inkasa v případě daňových výnosů na základě daňového příznání není dáno pouze výdajovými paušály, ale systémem vůbec technického nastavení inkas daně vydělané na položce daně z příjmů na základě daňového příznání.

Nechci mluvit o dalších změnách, které vládní návrh představuje, protože o tom mluvili předřečníci, ale chci se zastavit u změn daňového řádu. Je zajímavé, že při rozsahu vůbec těch změn v daňovém řádu se velmi málo o tom diskutovalo a velmi málo artikulovalo, že tento zákon také přináší tyto mnohé změny, a to nejsou pouze změny technické povahy, to jsou změny, které výrazně posilují na jedné straně postavení daňového správce, na druhé straně výrazně omezují postavení daňového poplatníka.

Ano, jsem si vědom, že tento návrh je odůvodňován tím, že je potřeba bojovat proti daňovým únikům. Nemám s tím problém. Je ale třeba velmi citlivě vážit, aby boj proti daňovým únikům nevedl k neadekvátním opatřením vůči těm, kteří se snaží postupovat v souladu se zákony a obecně platnými předpisy. Víte, oni ti daňoví podvodníci stejně s těmi finančními úřady nekomunikují a jakékoliv zvyšování pokut stejně na ně nakonec vůbec nedopadá. A já se obávám, aby pak nakonec i ten poctivý daňový subjekt nezačal velmi vážit, zda riziko případného neúmyslného pochybení je ještě úměrně dopadům, kterým by byl vystaven.

Na jednání rozpočtového výboru jsem uplatnil některé pozměňovací návrhy v oblasti daňového řádu. Bylo jich asi deset. Prostudoval jsem velmi důkladně stanoviska Ministerstva financí k nim, v některých případech jsem i s ohledem na diskusi na rozpočtovém výboru i v hlasování rozpočtového výboru upustil od jejich dalšího prosazování. To se týká odkladného účinku tzv. delegace nebo atrakce. Nechci, aby se zploštila diskuse o těchto věcech do polohy nezbytného přitvrzení boje s daňovými úniky.

Z těch šesti pozměňovacích návrhů, k nimž se přihlásím v podrobné rozpravě ve druhém čtení, jsou dva velmi odborné, jsou víceméně reakcí na nový občanský kodex. Souvisí s upřesněním pravidel pro zastupování právnických osob, se správcem daně a stejně tak s otázkou solidárních povinností dědiců platit daňovou povinnost zůstavitele. Vychází i z připomínek daňové komory v rámci dnešního připomínkového řízení, které nebyly akceptovány Ministerstvem financí.

Další dva návrhy jsou pak zpracovány ve variantách a jsou vedeny snahou buď o nezvyšování maximální výše pokut, o kterých zde mluvil pan poslanec Stanjura, včetně nezavádění nových pořádkových pokut, nebo alespoň v té druhé variantě zmírnění jejich nárůstu, ať těch stávajících, tak i nově zaváděných, a to do poloviny maximální částky navrhované v zákoně.

Pan poslanec Stanjura zde mluvil o Hospodářské komoře, která nesouhlasí se zvýšením stávající pořádkové pokuty z 50 tisíc až na půl milionu, je to zvýšení na desetinásobek, a nesouhlasí se zavedením nových sankcí, především sankce pro případ podání daňového přiznání jinak než elektronicky. Tam ten daňový řád předpokládá pokutu ve výši taxativně dva tisíce a další možné pokuty, pokud finanční úřad k nim přistoupí. Já jsem si vědom, že v minulém zákoně o správě daní a poplatků byla ta výše ještě vyšší, že tam bylo maximálně dva miliony korun. Také byl tento limit dlouhodobě kritizován, proto za minulé vlády došlo k jeho výraznému snížení na částku 50 tisíc korun. Navrhovat však opětovně desetinásobné zvýšení pokut nepovažuji za adekvátní, navíc jsem se v důvodové zprávě nedočetl nějaké analýzy, jaké pokuty vůbec jsou ukládány, jestli hranice 50 tisíc je dostatečná, jestli je vůbec využívána, nebo není využívána. Když se podíváte na odůvodnění k daňovému řádu, to je jeden odstavec v celém vládním návrhu.

V dalších dvou pozměňovacích návrzích se pak snažím odstranit tvrdost stávající úpravy v případě úroků za dobu posečkání daně doplněním ustanovení, že úrok z posečkané částky se uplatní nejdéle za pět let doby posečkání. Zároveň navrhuji ponechat tuto lhůtu i v případě úroků z prodlení, a vyhovuji tak vlastně i námítky Ministerstva financí vůči mým pozměňovacím návrhům uplatněným na rozpočtovém výboru.

Chtěl bych zdůraznit v případě té pětileté lhůty, že z těchto ustanovení se vyměřují úroky nejen z daní, ale i úroky za odvod z tzv. neoprávněně použitých dotací z veřejných rozpočtů, a v praxi se tak za dobu posečkání může celkový úrok dostat skutečně do vysoké částky, teoreticky do výše přesahující často odvodovou povinnost. Tato záležitost je oprávněně kritizována příjemci dotací včetně hejtmanů a včetně mnohých starostů.

Na závěr bych chtěl požádat ctěnou Sněmovnu, vážené kolegyně a kolegy, aby ve třetím čtení podpořili tyto mé návrhy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Petr Bendl. Máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, mně to nedá nevystoupit a nepřipomenout dobu předvolební, nebo řeknu dobu volební kampaně a dobu před volbami, kdy se sociální demokraté omlouvali, že ty parazity nemysleli tak zle a že naopak jsou pro ně živnostníci důležitou složkou fungování ekonomiky v České republice a že se jim budou věnovat. Tak bych to tady chtěl připomenout. Zároveň bych chtěl připomenout hnutí ANO a panu místopředsedovi vlády Babišovi jeho vyjádření, které kdysi bylo, tuším, v Brně nebo kde, velcí versus malí, kde ti malí podnikatelé, že to je takové nic, které Česká republika nepotřebuje, protože jsou důležití jenom ti velcí. A ejhle, najednou tady máme návrh zákona, který komplikuje život živnostníkům, řemeslníkům, malým zemědělcům a jako by se nic nedělo. Já bych vám toto chtěl připomenout. Chtěl bych sociálním demokratům připomenout, že se za parazity omlouvali a říkali, že to tak nemysleli. A hnutí ANO a panu Babišovi prostřednictvím předsedajícího bych chtěl říci, že tady má možnost říct, že mu nejde jenom o velké, ale i o malé.

Prosím, nechte ty paušály tam, kde jsou, nekomplikujte život těm, kteří státní rozpočet v žádném případě nezachrání. Oni už ho zachraňují tím, že vůbec existují. To, že na ně přenesete další povinnosti, může být možná přáním těch velkých, kteří si přejí, aby zkrachovali, ale stát by si to přát neměl. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Dalším přihlášeným je pan poslanec František Laudát. S přednostním právem, pane poslanče? S přednostním právem pan poslanec Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych vás chtěl znovu požádat o podporu pozměňovacího návrhu hnutí Úsvit, které tady přednesl předseda našeho poslaneckého klubu Radim Fiala, abychom nezvyšovali, abychom nerušili daňové úlevy pro živnostníky. Já jsem chtěl zdůraznit, že Česká republika má v tomto okamžiku rekordní nezaměstnanost přes 600 tisíc obyvatel. Je to přibližně 8 % činného obyvatelstva. Já se v této souvislosti samozřejmě musím zeptat vlády i na to B, jaký je tedy program vlády na vytváření nových pracovních míst, jaký je tedy program vlády na to, abychom snížili nezaměstnanost v České republice. Zatím jsme slyšeli jenom nesystémové návrhy typu investic do infrastruktury. Až tedy infrastruktura bude nějakým způsobem vybudována, můžeme diskutovat o tom, jestli to bude dřív, nebo později, tak pracovní místa zase nejsou, takže já bych rád slyšel nějaké systémové návrhy. Pakliže říkáme to A, to znamená zvýšíme daňové zatížení živnostníků, kterých je tady, tuším, že majitelů živnostenských listů je cca kolem milionu v České republice, takže je to značná

skupina, a máme tady rekordní nezaměstnanost a už tady máme skoro rok novou vlády, tak dozvíme se konečně nějaký plán vlády na razantní snížení nezaměstnanosti České republiky? Protože když takhle přitížíme živnostníkům a zároveň neřekneme to B, tak to samozřejmě bude následovat jenom velké ztížení situace. A naopak já si myslím, že ekonomicky, pakliže máme nezaměstnanost, tak bychom měli maximálně umožnit občanům České republiky, aby se sebezaměstnali. To je přece to důležité. Aby se sebezaměstnali a event. si našli sami nějaké pracovní místo tím, že jim naopak slevíme z těch podmínek a nebudeme jim komplikovat podmínky pro samozaměstnání, to znamená pro živnostenské podnikání.

To znamená, znovu vás žádám, aby tato vláda dodržela to, co jsme od některých stran slyšeli v předvolební kampani, to znamená, že se nebude zvyšovat daňové zatížení a odvody občanů České republiky, a aby naopak ten přínos do té pokladny hledala, co se týče různých vnitřních úspor, ale aby zbytečně nezatěžovala hlavně ty, co se sami sebezaměstnávají a jsou sebeaktivní z hlediska té nezaměstnanosti, což je naopak potřebujeme podpořit nebo říct to B, kde tedy vezmeme pracovní místa. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Mám zde přihlášku k faktické poznámce od pana poslance Volného.

Poslanec Jan Volný: Dobrý den, pane místopředsedo, kolegové. Já nemůžu nezareagovat na vystoupení pana kolegy Okamury. Prosim vás, tento návrh zásadně nemění a neomezuje a nesnižuje daňové zvýhodnění živnostníků. Operuje se tady milionem živnostníků. Tato úprava se týká pouze skupiny 60procentní a 80procentní a pouze se zastropuje na 2 milionech. Co je u první a druhé skupiny dávno běžné, tak je to jenom zastropování. To znamená, týká se to jenom živnostníků ve třetí a čtvrté skupině a živnostníků, kteří si vydělají nad 2 miliony. Do 2 milionů to zůstává nedotčeno. Prosim vás, nemylme občany, nešířme paniku, nic se neřeší, akorát se zastropovávají dvě skupiny, protože ty první dvě už jsou zastropované. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. A nyní tedy přistoupíme k řádně přihlášenému poslanci a to je pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já tedy zcela za sebe vznáším návrh, aby tato novela byla ve třetím čtení zamítnuta.

Pokud si někdo dělal iluze o hnutí ANO a dělá iluze o stávající koalici, tak málokterý zákon nebo novela ukazuje skutečnou podobu, tvář a cíle stávající koalice než tato novela. Trestáte živnostníky. Zjevně nevíte, jak funguje reálný život běžných lidí, kteří jsou velice šikovní, umějí se postarat sami o sebe, na rozdíl od jiných nestojí před úřady práce, neškemrají někde a starají se sami o sebe. Ale to už tady bylo hodně řečeno. Doufám, že prozrou a příště si rozmyslí, koho budou volit.

Chodí sem zákony, které směřují k tomu, více zastrášovat občany, více je trestat, a samozřejmě, že do tohoto kontextu – také více jim komplikovat život – patří to, že někde v mlhách se ztrácí to, co mělo platit, co mělo výrazně zpříjemnit a zjednodušit život a zefektivnit státní správu, ušetřit za úředníky, a to je jednotné inkasní místo. To se ztrácí v mlhách. Sami jste všichni na vlastní uši slyšeli premiéra Sobotku, že toto není prioritou vlády. Prioritou vlády není lidem zjednodušovat život.

Ovšem to, čím se chci zabývat a proč jsem také za sebe navrhl zamítnutí ve třetím čtení, tak to je otázka zdanění investičních fondů. V minulém volebním období na základě toho, že i Evropská unie se v tomto velice pozitivně snaží sjednotit legislativu v oblasti investování, jsme museli transponovat asi nějakých 36, jestli se nemýlím, 38 předpisů. Musím podotknout, že se jednalo o velice složitý zákon, který vznikl asi tři a půl roku. Byl to velice tlustý svazek o investičních fondech, kolektivním investování atd. Jmenovalo se to fondy alternativních investic, pokud se nemýlím. Po složitém vyjednávání, vysvětlování, největším semináři zřejmě za poslední léta ve Sněmovně, tak s výjimkou sociálních demokratů, kdy si troufám říct, že si to téměř nikdo nepřečetl, tu novelu, a pak se postavili proti s odůvodněním, že se jim to nezdá, tak napříč všechny ostatní tehdy strany a poslanci pochopili, o jak klíčový strategický krok jde do budoucnosti a i s obrovským – myslím ještě přes 300 změn z dílny Ministerstva financí, tento zákon schválili. Při těch všech jednáních, vysvětlování a seminářích padalo prosím, a všichni potenciální investoři říkali: chceme předvidatelné chování, chceme stabilitu nastavených podmínek, chceme jistotu; pak k vám půjdeme, budete mít z toho velké přínosy. I v těch nejskromnějších odhadech se jednalo u těch dolních hranic, kdybychom se nestali investičním tygrem, o příjmy do státního rozpočtu zhruba 19 mld., a to říkám, že právě i Ministerstvo financí se obávalo, takže přitvrzovalo některé paragrafy, takže se to snižovalo z takových základů, jako bylo 36 mld. navíc a tak. Takže to tímto krokem, pane ministře, bouráte.

Je mi s podivem, zřídili jste si dalšího ministra pro vědu, ten k tomu mlčí namísto toho, aby tady bil na poplach. Inovační společnost se neodvíjí od podpory státu, ten může jenom doladovat, dávat do skutečně hodně rizikových projektů, pomáhat, ale základní inovační posun společnosti by se měl odvíjet v soukromém sektoru, tak jak je tomu v těch nejdynamičtějším zemích.

Pokud byste se, pane ministře, zeptal vaší lídryně do pražského zastupitelstva Adriany Krnáčové, určitě by vám vysvětlila, jaké škody svým krokem, kdy – a ještě selektivně – měníte daňovou sazbu zdanění fondů z 5 na 19 %, tak ona by vám to vysvětlila. Ona totiž stála v pozadí toho. Byla to ta dáma, která mě naučila, jak se vlastně ve světě investiční strategie mají dělat v těch nejvyspělejších ekonomikách. A tohle to vy svým návrhem bouráte. Troufám si říct, že odpudíte i ty investiční fondy, které sem přišly. Nové nepřijdou, protože, jak tady možná už bylo řečeno, různé transakce, které běhají světem, a je to skutečně virtuální pohyb po internetových elektronických sítích, tak se nezdaňují tyto transakce, zdaňuje se až cílový výsledek. Cílem je sem dostat kapitál. Vy se dneska společně se sociální demokracií – ta se tím nikdy netajila – spolupodílíte na tom, že odsuzujete Českou republiku k investiční chudobě. Přes tyto fondy se odvíjela šance zcela jinak vymyslet systém financování

dopravní infrastruktury nebo technické infrastruktury obecně. A tam, kde já vidím zářez, ony sem nepůjdou nejenom ty domicily, to je jenom jedna část a bez těch se možná ještě obejdeme, i když je to škoda pro státní rozpočet, protože to je slepice, která snáší zlatá vejce bez zatěžování země, s minimálními požadavky na infrastrukturu – žije z toho Lucembursko, jestli vás to zajímá, ročně ještě nedávno mělo 40 mld. dolarů v příjmech z fondů, i když to je tygr a lídr celého světa. Dobře, ale kdybychom měli zlomek, tak by nám to pomohlo, abyste třeba mohli se sociálními demokraty dávat na své potěmkinovské projekty a dotování kdečeho a kdekoho.

Nicméně tam, kde by měl pan ministr Bělobrádek křičet, tak to je skutečně to, že odpudíte investory do fondů rizikového kapitálu, z čehož jedna a pro mě ta nejdůležitější podmnožina jsou fondy pro rizikové investice v oblasti inovační, inovační fondy. Nevím, proč se k tomu nevyjadřuje. Myslím si, že je namístě, abych navrhl – jsem předseda podvýboru pro inovace, letectví a kosmonautiku –, aby se tento podvýbor minimálně v té části inovace zrušil, protože jestliže tady nebude moderní a tolik potřebný finanční nástroj pro financování inovačních technologií, tak se nemáme o čem bavit. To ostatní jsou v porovnání s tím, co tady teď vyvádíte, jenom drobné.

Byla to i obrovská šance, jak připoutat a do reálného majetku přivést peníze, které by se potom zpětně vracely např. v penzijních systémech, aby se investovalo do skutečné hodnoty, ne do virtuálních akcií po světě. Vy ale rušíte druhý pilíř, pozvali jste si na to bývalého soudruha a on vám určitě tohle všechno řekne.

Takže je mi to líto, ale pro mě je to natolik zásadní krok k budoucí stagnaci a úpadku této země, že mi nezbyvá, než kvůli této záležitosti vám dát ještě jednu šanci, abyste ten zákon předělal, a navrhnout jeho zamítnutí ve třetím čtení. A prosím, už nikdy neříkejte, že jste také pravičák. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Mám zde jednu faktickou poznámku, pan poslanec Hájek.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, pan Laudát tady přednesl ve svém vystoupení, že navrhne zamítnutí tohoto návrhu ve třetím čtení. Já si myslím, že to dělá z toho titulu, že je osoba podjatá, protože pan Laudát je OSVČ od roku 2011, a pokud mě paměť neklame, tak za loňský rok přiznal čistý výdělek dva miliony korun za jeho projektovou činnost. Já sice nevím, jak jaderný fyzik může dělat projekční práce v metře, možná tam zjišťuje radon, je to možné. Takže já si myslím, že z tohoto titulu právě tady navrhuje toto zrušení, protože on je v té kategorii, dle mého názoru, které se bude právě dotýkat zastropování dvou milionů korun. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a nyní s přednostním právem pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Vaším prostřednictvím: Ale fuj, pane kolego Hájků! Jednáme-li o dani z příjmu a dani z příjmu fyzických osob, tak všichni jsme nějakým způsobem osoby podjaté. Protože mám pocit, že všichni ty daně platíme. Koneckonců váš předseda se rád chlubí, jaké platí daně a kde. A když navrhuje jakoukoliv daňovou legislativu, tak je logicky v konfliktu zájmů, což na rozdíl od jiných konfliktů zájmů, ze kterých dramaticky vysává veřejné peníze, tu daňovou legislativu mu nevyčítám.

Dámy a pánové, přihlásil jsem se ne snad proto, že bych si myslel, že bych vás svým vystoupením mohl přesvědčit, protože teď jsme v situaci, kdy přesvědčení přesvědčují přesvědčené. Nicméně své vystoupení bych rád pojal jako jistý protest proti mediálním výstupům ve veřejné diskusi o tomto návrhu zákona. Protože když si uděláte rešerši z veřejných zdrojů, tak se dočtete, že tento zákon uleví rodinám s dětmi. Tento zákon uleví Františkovi. Tento zákon uleví Lojzovi. Prostě tímto zákonem ulevujeme, jak můžeme, a přitom když to sečteme – a tady opakují číslo Ministerstva financí – když to sečteme, tak díky tomuto zákonu všichni občané v České republice v příštím roce dohromady zaplatí téměř o 15 mld. více. A to není – tady opět protestuji proti mediálním výstupům – to není tvrzení Miroslava Kalouska, to je oficiální číslo Ministerstva financí. Pan poslanec Stanjura tady jásal, že to na rozpočtovém výboru potvrdila i odborná náměstkyně pana ministra Babiše. No co jiného může potvrdit než své vlastní číslo? To je číslo, které v otevřených zdrojích Ministerstvo financí uvádí. Díky těmto aktivním opatřením vybereme od občanů České republiky o 14,6 mld. více, než právní řád předpokládá, zvyšujeme daně o 14,6 mld., než právní řád předpokládá, a hlásíme to dokonce do Bruselu jako pozitivní zprávu. To je ten první konkrétní důvod, proč nelze s tímto návrhem souhlasit, a proč nechápu, proč tato informace – teda chápu. Když si někdo koupí půlku mediálního trhu, tak je to pak pochopitelné – ale proč je přece jenom trochu k uzoufání, že tuto informaci lidé nemají. Prostě je to tak.

A vracím se k argumentu, že státní rozpočet na to není připraven. Státní rozpočet je na to připraven dvakrát, protože státní rozpočet oproti předpokladům na vaše dárečky odborářům, provozním výdajům, na sociální dávky, na mzdy, na všechno to, co opravdu není tahounem hospodářského růstu, tak zvyšujete oproti původním předpokladům výdaje daňových poplatníků zhruba o 60 mld. Občas tomu říkáte – pan poslanec Holeček tomu rád říká odpovědné investování. Ale pan poslanec Holeček bude velmi překvapen, pokud už to neví, že toto zvýšení nepůjde na investice. To prostě prožereme. Ty investice tam budou navýšeny zhruba o jedno až dvě procenta, protože tak to pan ministr Babiš ve státním rozpočtu navrhuje.

Takže státní rozpočet na to byl připraven, pokud by vláda byla ochotna šetřit a nezvyšovat veřejné výdaje, tak tu odměnu – protože všichni jsme nesli náklady během pětileté krize, nejprve finanční, potom dluhové. Ne že by to nebyla krize. Tady prostě byly dvě po sobě opakující se krize. Nejprve to byla finanční krize způsobená hypoteční krizí, podruhé to byla dluhová krize státu. A já se znovu pokusím apelovat na pana poslance Plzáka, aby pochopil, že z hlediska budoucnosti a strategie České republiky byl problém dluhové krize státu z našeho pohledu neskonale větším

problémem než problémem mělké, byť dlouho trvající recese. To jsou prostě dvě různé priority a každý odpovědný terapeut řeší to, co je v tu chvíli smrtelně nebezpečné, a dává tomu větší prioritu než to, co je sice nepříjemné, ale není to smrtelně nebezpečné.

Takže když jsme si všichni prodělali ty náklady, tak před námi stojí stále platný zákon, ta odměna, že odvedeme méně prostředků za předpokladu, kdyby vláda nechtěla dávat ty dárečky. Nikoliv na investice, na ty provozní výdaje, na sociální dávky, na mzdy státním úředníkům, tu na to, tu na ono. Koupíme levnější houbičky na nádoby a koupíme si norkový kožich a do novin, které jsme si koupili, napíšeme, že šetříme. Z marketingového hlediska bych řekl, že to je geniální. Z hlediska rozpočtové politiky je to poměrně neodpovědné a zhoubné.

V té globální bilanci, a to je částečně pořád odpověď panu poslanci Fiedlerovi, v té globální bilanci je to 14,6 mld., uvádí Ministerstvo financí. Kdyby tento zákon nebyl schválen, klesla by daňová zátěž fyzických osob o 14,6 mld. vzhledem k tomu, že vláda zhruba o 60 mld. oproti původním předpokladům zvedne výdaje, tak si odpovězte sám, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, jestli na to ten rozpočet byl, nebo nebyl připraven.

Samozřejmě tady můžou vzniknout technické námitky, že současný právní stav souvisí se zákony týkajícími se jednotného inkasního místa a že po nástupu Fischerovy vlády se na tomto projektu přestalo pracovat. To znamená, není technicky připraven, mohl by způsobit jisté problémy. To je samozřejmě pravda. Ale ono plánované snížení, máme-li to chápat jako sazbovou novelu, ono plánované snížení o zhruba 15 mld. lze dělat i jinak. Že tedy neměňme ten systém, nebo měníme systém až později a teď to uděláme prostou sazbou. Ale to, co navrhuje vy, je, že prostě vyberete od těch lidí o 15 mld. víc, než oni oprávněně čekají, protože teď čtou ty zákony.

Celá podnikatelská veřejnost od nás vždycky chtěla, abychom s dostatečným předstihem říkali daňové změny. Toto je platný právní stav od roku 2012. Veřejnost i podnikatelský sektor je na to připraven tři roky. My jsme splnili základní podmínku, aby tady byla dostatečně dlouhá legisvakance, a přicházíte vy celý v bílém a několik měsíců před tím jim to celé překopete a celé jim to změníte. To znamená nejenom že chcete vyšší daně, ale dokonce nerespektujete ani základní požadavek podnikatelského sektoru, aby změny byly s dostatečným předstihem, protože až vstoupí tato vaše novela v platnost, až si ji prohlašujete, tak to bude opět jenom několik málo týdnů do okamžiku, než také vstoupí v účinnost.

Vedle onoho globálního čísla, které si někdo obtížně umí představit, nikdo z nás nevydělává 14,6 mld., o které tato vláda chce obrát obyvatele České republiky v příštím roce, tak si vezměme jeden konkrétní příklad. Všechna čísla, která jsem řekl do této chvíle, jsou oficiálními informacemi Ministerstva financí. Teď prosím, abyste mi dovolili citovat tabulku, která je zdrojem mým. To je můj daňový výpočet, ale nechal jsem to zkontrolovat několika experty a ručím za něj.

Tedy abychom mluvili o těch úlevách. Vezměme si typického živnostníka, který se stará o sebe, o svoji rodinu, truhláře, pokrývače, instalatéra, tedy někoho, kdo má poměrně vysoké vstupy i výstupy, ale poměrně malý zisk. Takový člověk, bude-li schválen návrh, který předkládá pan ministr Babiš, si polepší oproti současnému stavu – to je fěrově říct – za předpokladu, že bude mít dvě děti a manželku bez příjmu. Ano, ty slevy na děti způsobují, že oproti současnému stavu si takový člověk polepší a polepší si standardně o 200 korun měsíčně, ať už jeho hrubý zisk za měsíc je 15 tisíc, nebo 40 tisíc. Prostě ten systém je nastaven tak, aby vládní koalice mohla říkat: My jsme vám ulevili, vy s těmi dětmi, vy jste si polepšili. Tak tomu řemeslníkovi, který si dokáže vydělat za měsíc (15 tis.) hrubého zisku před zdaněním, řekne "my jsme vám za měsíc přidali 200 korun" a tomu řemeslníkovi, který si dokázal vydělat 40 tisíc před zdaněním, se zabijí v prsa úplně stejně a řekne "taky jsme vám přidali 200 korun". To je situace oproti současnému stavu. A je fěr to říct, že opravdu o těch 200 korun si všichni bez ohledu na to, jak jsou pracovití, tvořiví, polepší.

Ale prosím porovnejme to s tím, jak vypadá platný právní stav. Ten s těmi 15 tisíci, který si podle Babiše polepší o 200 korun, by si ale podle platného právního stavu polepšil o 290 korun, tzn. tomu 15tisícovému Babiš sbírá 90 korun měsíčně na daních tím, že prosazuje tento návrh. Při 20 tisících, což není mnoho, to nejsou bohatí lidé, to jsou lidé, kteří dřou od rána do večera, jak říkal správně pan předseda Fiala, lidé bez ochrany zákoníku práce, lidé bez ochrany dovolené aj., a když dře od rána do večera, aby měl 20 tisíc korun, tak podle Babiše si polepší o 200 korun, to je pravda, ale podle platného právního stavu by si polepšil o 1 020 korun, tzn. Babiš takovému člověku sbírá 820 korun měsíčně. Při 30 tisících, to taky není moc na člověka, který dře, a takových je mnoho, si opět podle Babiše polepší – hádejte, můžete třikrát – zase o 200 korun, ale podle platného právního stavu by si polepšil o 1 305 korun, tzn. Babiš mu sbírá jedenáct stovek měsíčně. A konečně 40 tisíc, možná už se na mě někdo bude zlobit, ale pro pracujícího řemeslníka s dvěma dětmi a s manželkou bez příjmu 40 tisíc hrubého zisku před zdaněním taky není nějaká oslnivá výplata, tak si podle Babiše oproti stávajícímu stavu polepší o – správně, pan poslanec Bendl mi napovídá – o 200 korun, zatímco podle platného právního stavu by si polepšil o 1 740 korun, tedy Babiš mu sbírá 1 540 korun měsíčně. Vidíte ten rozdíl? Vidíte tu relativitu slova progrese? Vidíte tu relativitu slova – zákon uleví?

Zákon uleví oproti současnému stavu o 200 korun každému bez ohledu na to, jak je pracovitý, tvořivý, jak se snaží. Nesnažíš se, zvládneš 15 tisíc měsíčně, přidám ti 200 korun. Snažíš se, makáš, přidám ti 200 korun.

Daňový systém, který je teď v platném právním stavu, tedy nejenom že snižuje daňovou zátěž fyzických i právnických osob o téměř 15 mld., že tedy snižuje cenu práce, tzn. akceleruje to, co je v danou chvíli nejpodstatnější v boji s nezaměstnaností, což je cena práce, protože na trhu pracovních sil platí úplně stejné zákony jako na jakémkoli jiném trhu. Kdybychom ta kuřata nenapichovali vodou, tak bychom je museli prodávat draž. (Šum v sále.) Pokud je pracovní síla zatížena vyššími odvody, tak je dražší. Čím je něco dražší, tím je to na tom trhu méně dostupné, takže tam platí stejná pravidla.

Jestliže máme dnes, pokud nepřijmeme tento návrh, šanci snížit cenu práce o 15 mld. v rámci celého pracovního trhu v České republice a my to neuděláme, tak proč se pak bavíme o nástrojích, jako je kurzarbeit nebo něco jiného, nástroje mnohem méně efektivnější pro boj s nezaměstnaností, než je snížení ceny práce. A kromě toho, že odmítáme snížit cenu práce, tak také odmítáme chápat, že někdo je pracovitější víc a někdo míň. Chceme přidat všem stejně a přidáváme jim způsobem, při kterém je přesvědčujeme, že jim nesbíráme, že jim přidáváme. Ale ve skutečnosti jim sbíráme. Prosím každého, kdo se tomu opravdu chce věnovat, ať si udělá tyto výpočty. Ať si vezme zdravotní sestru, ať si vezme truhláře, ať si vezme hajného, ať si vezme hospodského s jedním dítětem, se dvěma dětmi, se třemi dětmi. Ať si udělá tyto propočty, není to vůbec nic těžkého. Zjistíte, že v tuhle chvíli neděláte nic jiného, než že ty lidi obíráte. A obíráte je systémem – čím jsi pracovitější, tím víc ti seberem!

A dodám k tomu svoji oblíbenou větu: Kdyby to bylo ve prospěch zdravých veřejných rozpočtů a díky tomu směřoval strukturální deficit k nule, asi bych dokázal mlčet, protože ta makroekonomická stabilita je obrovskou prioritou. Ale ono to není v zájmu vyrovnaných veřejných rozpočtů. Ono je to v zájmu neodpovědné, rozhazovačné a nešetřivé politiky vlády, která dramaticky zvyšuje výdaje nikoliv na investice, ale na sociální dávky, provoz a mzdy státních úředníků. A to bolí. To je špatně.

Proto nepředkládáme žádné pozměňovací návrhy. Z hlediska globální fiskální strategie je to prostě krok mimořádně špatným směrem, ošperkovaný kosmetickými úlevami pro toho či onoho, aby si pokud možno málokdo všiml, že vlastně všem sbíráme. To je smysl tohoto návrhu. Proto samozřejmě nemůže mít naši podporu.

Diskuse v rozpočtovém výboru byla zajímavá, protože zástupce Ministerstva financí výjimečně nelhal. Opravdu tam přiznal, že se jedná o zvýšení daní. V takovém případě se domnívám, že bychom mohli vrátit tento návrh výboru k novému projednání, což berte jako procedurální návrh. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než budeme pokračovat v jednání, tak přečtu omluvenky, které dorazily. Od 13 do 19 hodin se z jednání omlouvá paní poslankyně Markéta Adamová z důvodu jednání zastupitelstva. Od 12 do 15 hodin se z dnešního jednání omlouvají paní poslankyně Balaščíková a Maxová a dnešní den od 11.40 do 17 hodin se z jednání omlouvá pan poslanec David Kasal.

Mám zde dvě faktické poznámky. První má pan poslanec a zpravodaj Rais a potom má faktickou poznámku pan poslanec Laudát. Máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Pár takových obecnějších věcí, ale něco konkrétního. Budu chránit paní náměstkyni. Ona tady není, tak se nemůže obhajovat. Tam nikdy nešla řeč o zvyšování daní, nýbrž o dopadu na příjmy státního rozpočtu k 1. 1. To tam říkala. Ono souvisí jedno s druhým. Tady to slyšíte pořád. Tady se zaměňují pojmy. Jedna věc je zlepšovat výběr daní, a tím směrem samozřejmě koalice chce jít, a druhá věc je změna sazeb daní. Když se podíváme, pokud pomínu diskusi o investičních

o fondech, jak tady říkal kolega Volný, tam k žádnému zvyšování daní nedochází. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec... Použítte před sebe. Pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pan poslanec Laudát byl tak laskav, protože chci reagovat přímo na pana profesora Raise.

Pane profesore, proboha, zachovejme si jistou důstojnost logiky a intelektuální argumentace. Jestliže paní náměstkyně explicitně přiznala, že díky této změně vybere státní rozpočet od fyzických osob víc o 14,6 mld, a to přiznala, to jsou ty dopady na státní rozpočet, díky tomu vybere státní rozpočet o 14,6 mld více. Jak je vybere? Že lidi zaplatí o 14,6 mld. víc. Jinak se vybrat nedají. Jinými slovy se jedná o zvýšení daní o 14,6 mld. Nehrajme si tady na slovíčka. Jestli vás mohu poprosit, nechovejte se nedůstojně. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. V pořadí je pan poslanec Laudát. Máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Chci se tady jenom krátce zastavit – reakce na pana Hájka. Ve Spojených státech se říká, že džentlmen se neptá na dvě věci: kolik vyděláváte a koho volíte. Samozřejmě předpokládá u tohoto poslance, který tady zatím vyrábí intelektuální výkony skutečně hodně pozorností, ale někde úplně jinde než ve Sněmovně, nejvyšším orgánu této země... Kolem inovací taky existuje pojem inteligentní selhání. To se zjevně panu poslanci Hájkovi nikdy stát nemůže. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má nahlášenu pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Také bych chtěl reagovat na vystoupení pana zpravodaje. Čeština je krásná, protože když to formulujete jinak, tak se nedá věť, kterou jste řekl, nic vyčítat, ale není to pravda. Jedna věc jsou příjmy státního rozpočtu a druhá věc jsou daně. No tak já nevím. Podívejte se do té položky. U státního rozpočtu jsou napsané daně, příjem tolik. Myslím, že to je opravdu zbytečný spor. Pokud je přiznaný dopad plus 14,6 mld., tak odkud se vezmou? A to je číslo náměstkyně ministra financí. my to jenom konstatujeme a opakujeme to číslo. Je to plus 14,6 na položce daně, tak se vybere o 14,6 mld. daní víc díky legislativní změně. Ne díky růstu HDP, ne díky tomu, že lidé platí větší daně jako v absolutních číslech. To za prvé.

A za druhé. Pan kolega Volný říká, že se nemění sazba. To je samozřejmě pravda – u živnostníků. Ale mění se základ daně. A mnohdy je důležitější, co je součástí základu daně, a to se nemusíme přesvědčovat, než jaká je samotná sazba. Dobře, jestliže jsem dneska měl 80procentní paušál a měl jsem příjem 16 mil., tak kolik jsem zaplatil daň a kolik zaplatím daň od příštího roku? To je přece úplně jednoduché. Zaplatím mnohem víc. A vy tomu říkáte, že daň se nemění a nezvyšuje. Sazba ne, ale mění se základ, z kterého se daň vypočítává. Zase, této větě se nedá nic vyčítat. Máte pravdu, že sazba daně se nemění, ale mění se maximální výše výdajových paušálů, abychom byli přesní. To znamená to, co mám nad tím a ještě za rok 2014 platit nebudu, tak za rok 2015 platit budu. Takže zaplatím víc daní. Je to úplně jednoduché. Udělejte si modelový příklad pro živnostníky, když má 16 mil. nákladů a třeba 18 mil. příjmů, někdo, kdo se třeba živí výrobou nábytku, a spočtete mu daně v roce 2014 a 2015 a přesvědčte ho, že zaplatí stejné daně! (Předsedající upozorňuje na čas. Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan zpravodaj Rais.

Poslanec Karel Rais: Já se domnívám, že se tady skutečně trochu lidé straší tím, že se vykládá, že se 14,6 mld. korun vybere od lidí. Existují také právnické osoby, před chvílí jsme tady slyšeli, že zákon je v uvozovkách tak hnusný, že se musí zrušit, protože to postihuje investiční fondy. On je asi obrovský rozdíl mezi výběrem daní u instalatéra, pokrývače, jak jste tady vykládali, a tam předpokládám, že se shodujeme v tom, že tam dopad bude relativně malý nebo žádný. A na druhou stranu je rozdíl mezi výběrem od investičních fondů, které, což už neříkáte, v podstatě odsávají peníze směrem ven, a tam si samozřejmě fondy peníze zdaňují s nulou. Je to také o struktuře. Mně jde o to, že demagogické řeči o tom, že to postihne takzvané lidi ve výši 14,6 mld., prostě nejsou pravda. Je to celé, o co jde. Vy pletete hrušky s jablky využívajíc toho, že paní náměstkyně řekla, že dopad na příjmy – já jsem si to náhodou napsal – je tato částka. V tom je skutečně schovaný i ten výběr. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní mám přihlášené s faktickými poznámkami v pořadí pan poslanec Kalousek, pan poslanec Stanjura, pan poslanec Volný a poté pan poslanec Daniel Korte. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane profesore prostřednictvím pana předsedajícího, já respektuji, že nechcete věřit mně, ale velmi vás prosím, pokuste se alespoň věřit svému ministru financí, svému předsedovi hnutí a jeho dokumentu. Otevřete-li si konvergenční program na straně 14, přečtete si v tabulce č. 3.1., což je dokument pana ministra Babiše schválený vládou, dopad rušených opatření. Ne lepší výběr – dopad rušených opatření. A teď jsou tam fyzické osoby, právnické osoby, DPH. A u položky fyzické osoby si přečtete plus 14,6 mld. Jinými slovy v této tabulce váš pan ministr financí sděluje české veřejnosti i Evropské komisi, že díky

tomu, že zruší Kalouskovu a Nečasovu legislativu, vybere od fyzických osob, od lidí, od nikoho jiného, ta položka se jmenuje daň z příjmu fyzických osob, o 14,6 mld. víc, protože to prostě to opatření zruší.

Promiňte, já vím, že vy jste profesor a já jsem studoval, ale jako zpravodaji vám teď jako člen Sněmovny řeknu: vy jste se opravdu, ale opravdu nepřipravil. (Veselost a potlesk v řadách poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další s faktickou poznámkou – pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já začnu těmi investičními fondy. Já jsem položil dvě konkrétní otázky. Ani předkladatel ani pan zpravodaj neodpověděli. Tak zkuste, pane zpravodaji, říct, jak byste vysvětlil studentům, když je 10 investorů a každý dá 5 milionů, daň je z toho 19 % a je z to částky 50 milionů, a když je 50 investorů a každý dá milion, což je rovných 50 milionů, bude stejně investovat, daň je 5 %. Zkuste nám to logicky vysvětlit. Já jsem neřikal, že ten zákon má být zrušen kvůli investičním fondům – tak to se omlouvám. Já jsem navrhoval, ať zůstane jedna sazba. Kdybyste řekli, že bude 19 % pro všechny, tak protestuji a říkám, že je to špatně, že se zvyšuje daň, ale neptal bych se, proč se rozlišují dobré a špatné investice a proč 50 krát 1 je zdaněno méně než 10 krát 5. Já to chápu jako útok na bohaté lidi. Jinak tomu nerozumím, protože 50 milionů je 50. Když mám stejnou investiční strategii, tak proč bych danil jinak podle toho, kolik kdo vložil. Na tohle jsem prostě odpověděl nedostal a rád bych ji dostal. Třeba uznám ty argumenty. Já jsem na žádný nepřišel.

A k té debatě o 14,6 mld. Jsem si jist, že kdybyste zkoušel studenta, který by mluvil o dani z příjmů fyzických osob a řekl, to je tím, že jsou také právnické osoby, a řekl, že to je sice příjem do státního rozpočtu, ale nezaplátí to daňoví poplatníci, že by tu zkoušku neudělal. Nemá cenu se hádat o slůvka. Dopad na státní rozpočet se uvádí legislativní, není to zákon, který zlepšuje výběr daní ve smyslu nějakých opatření, mění se tam jenom sazby. To znamená, jsem si jist, že takový student by u vás neuspěl, protože o právnických osobách, o kterých jste tady mluvil, nikdo z nás nemluvil, právnických osob se ta inkriminovaná částka vůbec netýká a víte to vy jako já. A stejně tak v tom materiálu, v konvergenčním programu, se píše o dopadu legislativních změn zrušení či odsunutí účinnosti jednotného inkasního místa a všech věcí, které v tom byly. My jsme to debatovali i společně před několika měsíci. A nevím, proč se za to stydíte. Jsou to vaše čísla, je to realita. My říkáme, že to není dobře. Vy si myslíte, že to je dobře. Proto jsme také v jiných politických stranách. To je prostě normální. Ale nemá cenu se pít o to, co znamená ta věta, kterou jste si sami napsali. My citujeme vaši větu –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Váš čas, pane poslanče! Omlouvám se. Děkuji. Další v pořadí je přihlášen pan poslanec Volný.

Poslanec Jan Volný: Děkuji za slovo. Tak ještě jednou, teď speciálně pro pana kolegu Stanjuru. Prosím vás, nedělejme si tady předvolební mítink. Víme, že to zastropování a vůbec tento model se udělal pro malé živnostníky, kterých je přece v těch skupinách velká, velká většina. Žádná kadeřnice nemá přece výdaje, resp. náklady nad 2 mil. korun. To za prvé. Je to opravdu postaveno proti různým technickým poradcům, kterým stačí jeden telefon, tři lístky na tramvaj a vydělávají 15 mil. ročně. A neříkejte, že budou platit víc. Limit je tedy zastropován jenom na paušální odpočet. Pokud podnikatel, který dělá nábytek a má náklady 15 mil. a doloží je, tak mu samozřejmě budou odečteny. Tam se to týká pouze paušálu. Tak nemaťme lidi. Není to postaveno proti živnostníkům, je to postaveno vyloženě ve stylu logiky věci, na co měly tyto paušály plnit svoji úlohu! Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Korte.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane místopředsedo. Já musím samozřejmě vašim prostřednictvím upozornit váženého pana profesora, že obrací-li se k panu poslanci Kalouskovi, resp. k osobě mužského pohlaví, správný tvar přechodníku není využívající, ale využíváje. (Pobavení.)

Za druhé, k panu poslanci Hájkovi, opět vašim prostřednictvím. Vážený pane poslanče, to, co jste zde předvedl, byl příspěvek rázu typicky fizlovsko-estébáckého, což je v souladu s charakterem strany, jejímž jste členem. A já vám blahopřeji! (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další je pan poslanec Fiedler.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré dopoledne ještě jednou. Já bych tady chtěl podpořit v podstatě každou stranu tohoto sporu: pana kolegu Volného, že opravdu je třeba na živnostníky se dívat rozdílným pohledem. Já opravdu vnímám rozdíl mezi kadeřnicí a instalatérem a mezi makléřem a finančním poradcem a tam chápu rozdíly a chápu smysl toho, že tak jak bylo řečeno, někdo vydělá telefonem 1,5 mil. možná a někdo se na to hodně nadře. Takže ten rozdíl chápu a s tímhle souhlasím.

A k panu zpravodaji kolegu Raisovi bych chtěl říct k investičním fondům. Vy jste tady, pane kolego, řekl, že investiční fondy vyvedou do zahraničí a tam je zdaní nulou. A co z toho budeme mít? V podstatě pozměňovací návrh, který je nahrán, který tady leží, říká, že nebudeme po nich chtít zdanění 19 %, ale 5 % a těch 5 % nám zůstane a investiční fondy nám neutečou na Maltu, neutečou nám do Lichtenštejnska, ale zůstanou u nás. A to je přece smyslem a meritem věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další faktická poznámka – pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan poslanec Volný už tady není, tak nevím, koho mám oslovit vašim prostřednictvím, tak prázdnou lavici. Já jsem mluvil o řemeslných živnostech. Jestli nějaký technický poradce s jedním mobilem má řemeslnou živnost, velmi bych se divil. Takže jeho argument byl lichý a špatný.

A pořád, už to slyším od včerejška: jsme v kampani, předvolební kampaň! Já souhlasím, ale kampaň ke komunálním volbám. Já jsem viděl, že někteří kandidáti slibují věci, které rozhoduje vláda a Sněmovna, a přitom kandidují do zastupitelstva měst a obcí. A opravdu si myslíte, že v kampani do komunálních voleb bude rozhodovat, jak dopadne tento zákon v této Sněmovně? To je přece úplně, úplně špatně! Možná že to někteří kandidáti – možná někteří vaši kandidáti to říkají, to já nevím, ale myslím si, že voliče v komunálních volbách zajímá to, co jim kandidáti nabízejí pro jejich obec a pro jejich město. A to jsou jiné volby, ty byly před rokem a budou za tři roky. Takže možná už jsme v kampani do voleb 2017, a to si můžeme říkat každý den, ale nevyčítejte nám, když nesouhlasíme s vládou, že jsme v kampani a ještě k tomu ke komunálním volbám! Tomu fakt nerozumím, jakou to má souvislost, že někdo bude volit v některém městečku, obci či městě kandidáty, kterých má na výběr hodně, podle toho, jak probíhá debata o novele zákona o daních z příjmů – EU, sněmovní tisk 252. No to tedy nebude! Tak nám to tady netřískejte o hlavu!

A už tady je pan kolega Volný, už přišel, tak bych poprosil, ať mi dá ten příklad technika s mobilem, který má řemeslnou živnost a má nárok na 80% paušál, a jak se ta živnost tedy jmenuje, když je řemeslná. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Opět reflexe pana poslance Volného. On řekl, že tu vedeme volební kampaň. Opravdu nevedeme. My tady jenom, možná se budete divit, kolegové, ale my se tady jako lvi pereme za obhajobu čísel ministra financí Babiše. My neděláme nic jiného, než že se vám snažíme vysvětlit, že jeho údaje jsou správné a co znamenají. Argumentace z vaší strany nám trochu trhá mozek z hlavy, protože na jednu stranu ministr Babiš poctivě ve svých materiálech píše: Díky zrušení Kalouskovy a Nečasovy legislativy my vybereme od fyzických osob 14,6 mld. V soukromých doučovacích hodinách jsem připraven každému tuto tabulku ukázat, kde to Babiš píše, a vláda mu to schválila svým usnesením. Vy říkáte to není pravda, to nebudeme vybírat od lidí. V oficiálních materiálech schválených vládou ministr Babiš píše: Vláda bude zvyšovat výdaje, vláda bude zvyšovat strukturální deficity. Vy říkáte to není pravda. My tady na mou duši neděláme nic jiného, než že hájíme oficiální a seriózní údaje vašeho ministra financí proti vašemu populismu! (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Hájek.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, dámy a pánové, omlouvám se, že zdržuji, ale pokud jste poslouchali pana Kortehe, tak myslím si, že jeho vystoupení by zvedlo i chromého nebo člověka, který by byl na vozíku.

Já jsem citoval u svého vystoupení, co se týká pana Laudáta, pouze údaje, které jsou dostupné. To znamená údaje, které každý politik, každý poslanec má povinnost přiznat, tzn. majetkové přiznání politiků. Budu se těšit, až tady jednou, a možná že to bude v brzké době, budeme projednávat majetková přiznání politiků. Jsem připraven a mám doma nachystané svoje výplatní sáčky od roku 1970 až do dneška. Tady budou na stole. (Poklepává rukou na pultík.) Tady budou. Já se těším tady na tu skupinu, až všichni – pan Bendl, jak tady vidím, pan Stanjura a ostatní – přinesou ty výplatní sáčky. Já vám ukážu svůj dům, já vám ukážu svoji zahradu, ukážu vám svoje auto, ukážu vám svoje příjmy a můžeme se o tom bavit.

Slova, která tady řekl pan Korte – já si pana Kortehe pamatuji z doby, kdy jsem tady ještě neseděl. Zpíval tady při jednom hlasování o důvěře vlády, takže já o jeho určitém chování nebo určitých reakcích nepochybuji. To znamená, já nebudu reagovat na špinu pliváním obdobným způsobem, jak reagoval pan poslanec Vondráček. Já jsem chlap, já jsem horník. My v tom hornictví jsme si každý den vjeli do vlasů. Tam výrazy padaly teda stokrát silnější, ale na rozdíl tady od toho podhoubí, které je tady, tak jsme si dali po čuni, ale prostě pracovali jsme dál. Tady se jenom hledá na chybičku slovíčko, hledá se nuance věcí, které prostě toho normálního člověka nebaví. A mě to tady taky mnohdy nebaví, protože člověk by to po tom hornicky, tam je (nesrozumitelné), tady si vypnete to světlo, a tam se potom ukáže kdo je kdo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, omlouvám se, váš čas vypršel. (Děkuji.)

Další s faktickou je přihlášen pan poslanec Pilný, poté pan poslanec Stanjura, poté pan poslanec Kalousek a poslední pan poslanec Laudát. Proším, pane poslanče, máte slovo. Vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Pilný: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a vážení kolegové, pokusím se tu debatu vrátit tam, kam asi patří, k projednávanému bodu.

Takže první věc, která se týká investičních fondů. Investiční fondy – tam byla snížena sazba daně na 5 %. Nejsem zaměstnancem Ministerstva financí, ale byla snížena na 5 % proto, aby investiční fondy se staly přístupné retailovým investorům. Sazba daně 19 % znamená totiž, že potom veškeré zisky nebo dividendy se daní dalšími 15 %, což je dohromady 34 %. To je velmi diskriminační zejména vůči malým investorům. Nicméně když se tohle to zavedlo, tak se tady objevily developerské fondy, a proto nemohu souhlasit s tím, že by mohly odvádět 5 % a

teďka odejdou někam jinam. Ony prostě developerské fondy byly tady a využívaly snížené sazby daně na 5 % a to bylo pro ně nesmírně výhodné, takže ony nikam neodejdou, protože takové podmínky prostě nikdy nedostanou.

To je k investičním pobídkám. Takže si myslím, že to, že se zavedly vlastně dvě kategorie těch fondů, jednak kde zůstává sazba 5 % přístupná pro retailové investory, a druhá 19 % pro ty, kteří by chtěli spekulovat, je správně.

Pokud se týká věci kolem paušálu, tak já sám jsem do nedávna byl OSVČ, vykonával jsem činnost, která byla převážně konzultační. Využíval jsem výhodného daňového paušálu, to se mi opravdu vyplatilo do té doby, než mi pan ministr Kalousek seškrtnal úlevy pro důchodce, takže jsem si spočítal, že se mi nevyplatí, když za mě všechny věci bude tedy platit stát. Rozhodně to opatření, které tady je a které jenom snižuje tu sazbu, tak aby se nestalo opět spekulativní, je naprosto správné. A myslím si, že i pro ty lidi, kteří pracují převážně duševně, ta hranice paušálu je naprosto dostačující a sazba pro ně zůstane výhodná. O řemeslnících, kadeřnicích tady mluvit nebudu, protože tam je to naprosto evidentní.

Byl jsem sám do nedávna (upozornění na časový limit) OSVČ a myslím si, že to opatření diskriminační není. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Stanjuru. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem pochopil, že asi tím impulsem ke změně je, že developéři mají výhodné podmínky. Ale já jsem se ptal na deset krát jedna a pět krát deset. A na to jsem nedostal odpověď, v čem je rozdíl. Tomu nerozumím. A fakt nerozumím tomu, že třeba do cenných papírů investice je dobrá ta pětiprocentní a do bydlení devatenáctiprocentní. Já osobně, a říkám, že to je moje osobní rozhodnutí, bych považoval za bezpečnější a dlouhodobější investice do nemovitostí než do některých cenných papírů. Ale nemám ty problémy.

K tomu, co tady řekl pan poslanec Hájek. No to je přesně o tom přístupu. Ano, odevzdal jsem majetkové přiznání. A na rozdíl od vás jsem nezkoumal 199 ostatních, abych tady citoval "ten bere tolik", "ten bere tolik". Vy tady můžete nosit výplatní sáčky. Nevím, jestli budou plné, nebo prázdné. Já už 20 let dostávám peníze elektronicky. Tak se do mne nenavázejte.

Pak říkáte, že my jsme se – vy nejdřív někoho urazíte, a pak řeknete "my na šachtě, my havíři bychom si dali po držce". Co to je za řešení? Já nevím, jestli máte větší majetek vy, nebo já, a je mi to jedno. A vy mě nemáte co kontrolovat! Mě může kontrolovat finanční úřad nebo orgány činné v trestním řízení, a ne poslanec, kterého to zajímá! Klidně si to po večerech čtete, naše daňová přiznání, mně to fakt je jedno, já to nečtu, ale vy mě kontrolovat prostě nebudete. Nemáte na to žádný nárok! A tak mě tady neurázejte, že jste zvědaví, až já tady přinesu nějaké výplatní pásky! Fakt ne!

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kalouska. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Odpusťte, já nechci extendovat osobní diskusi, ale jako předseda klubu TOP 09 se musím zastat pana poslance Korteho proti výpadu, který tady na něho učinil pan poslanec Hájek, když řekl, že háže špinu. Pan poslanec Korte nekonstatoval nic jiného, než že koncentrace osob, které se nemohou vykázat negativním lustračním osvědčením a jsou v řadách hnutí ANO, je i na české poměry mimořádně vysoká, neobvyklá a pozoruhodná. Tato informace je ověřitelná z otevřených zdrojů. A prostřednictvím pana předsedajícího, pane poslanče Hájku, je pouze věci vašeho vkusu, že do takovéhle party chcete patřit. Určitě to není vina pana poslance Korteho a on neháže žádnou špinu. (Tleskají poslanci TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu s faktickou poznámkou pana poslance Laudáta. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Víte, pan poslanec Hájek bude mít jiný problém. Asi sem možná přinese sáčky od výplat a podobně, ale nevím, jak lidem zdůvodní, že tady bere – já nevím – 52 tisíc nebo kolik hrubého každý měsíc za ty plky, co tady předvádí, které sem vůbec nepatří. To už je pod důstojnost a poprosil bych vůdce hnutí, aby příště si vybral nějaké lidi, kteří aspoň něco umějí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní se táži, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele a pana zpravodaje, zda mají zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak.

Vzhledem k tomu, že zde padl návrh pana poslance Kalouska na vrácení návrhu zákona výboru k novému projednání, dám o tomto návrhu hlasovat. Dříve než tak učiním, prosím, abyste se všichni znovu přihlásili.

Nyní zahajuji hlasování o návrhu vrácení zákona výboru k novému projednání.

Zahajuji hlasování teď. Táži se, kdo je pro, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 23, do kterého je přihlášeno 117 poslanců, z čehož je pro 30, proti 66. Konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Nyní tedy otevírám podrobnou rozpravu, do které mám přihlášeného s přednostním právem pana poslance Radima Fialu, a prosím, aby se připravil pan poslanec Ladislav Šincl.

Poslanec Radim Fiala: Jen velmi krátce dovolu, abych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem zde na četl a do systému byl vložen pod číslem 1330.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Šincla a prosím, aby se připravil pan poslanec Jiří Dolejš.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Na minulém rozpočtovém výboru jsem podal pozměňující návrh k novele zákona o daních z příjmů stejně jako pan poslanec Hovorka. Jeho hlavním cílem bylo odstranění daňové nerovnosti a nastavení rovných podmínek při užívání majetku svěřeného k hospodaření příspěvkových organizací.

Na rozpočtovém výboru jsme bohužel s kolegou Hovorkou nebyli úspěšní, protože kolegové si pravděpodobně řádně nepročetli důvodovou zprávu předloženého návrhu a pravděpodobně nepochopili, jak tento pozměňující návrh může významně pomoci příspěvkovým organizacím, jako jsou nemocnice a třeba domovy důchodců.

Slíbil jsem kolegům na rozpočtovém výboru, že tento návrh předložím ještě jednou v rámci druhého čtení. To jsem slíbil i zástupcům Asociace krajů České republiky. Proto mi dovolu, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který jsem předložil elektronicky pod číslem 1329. Podrobně tento návrh zde vysvětlil v obecné rozpravě pan poslanec Hovorka, a proto je zbytečné z mé strany tyto argumenty opakovat.

Prosím vás všechny o podporu mého pozměňovacího návrhu. Děkuji za pochopení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Jiřího Dolejše. Prosím, aby se připravil pan poslanec Vilímc.

Poslanec Jiří Dolejš: Krásné předobědí. Jak asi tušíte, i já se přihlásím k podanému pozměňovacímu návrhu a abych neopomněl, tak to číslo činí 1324. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Vilímce. Prosím, aby se připravil pan poslanec Uhlík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovolu mi, abych se přihlásil k svým pozměňovacím návrhům pod sněmovním dokumentem 1347. Odůvodnění těchto návrhů jsem přednesl již ve druhém čtení v obecné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Uhlíka. Prosím, aby se připravil pan poslanec Petr Fiala.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, paní předsedající. Milí kolegové, milé kolegyně, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, který je uveden pod číslem 1342.

Tento pozměňovací návrh se týká dvou paragrafů, a to v prvním případě § 18a. Jedná se o zvláštní ustanovení o předmětu daně veřejně prospěšných poplatníků. Navrhovaná úprava se týká zejména poskytovatele sociálních služeb, který současně poskytuje doplňkově také zdravotní služby, k čemuž však nepotřebuje oprávnění. Tito poplatníci tak nebudou považováni za poskytovatele zdravotních služeb, u kterých je podmínkou takové činnosti získání oprávnění. To je první.

Ve druhém případě se návrh týká § 29 odst. 1. Ten vlastně uvádí, co se rozumí vstupní cenou hmotného majetku. Tady ta úprava je negativním opatřením pro neziskové organizace taktéž. Od 1. 1. 2014 se cena vstupního investičního majetku snižuje nejen o veškeré poskytované dotace na tyto účely, jak je tomu doposud, ale i hodnotu přijatého bezúplatného příjmu ve formě daru na pořízení hmotného majetku. Z ustanovení pro neziskové organizace vyplývá, že se nebudou moci tvořit daňově účinně odpisy z tohoto majetku. Z tohoto důvodu navrhuji alespoň částečnou eliminaci negativního opatření, a to aby byly z tohoto ustanovení vyloučeny dary od soukromých osob a subjektů.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Petra Fialu. Prosím, aby se připravil pan poslanec Jan Volný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, sněmovní dokument 1359, který jsem podrobně vysvětlil v podrobné rozpravě.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Volného.

Poslanec Jan Volný: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já se přihlašuji ke dvěma pozměňovacím návrhům, a to návrhu 1337, který pouze upravuje dobu platnosti směrnice o úpravě daňových úlev při soukromém životním pojištění. Je to v podstatě z toho důvodu, aby se na to mohly pojišťovny připravit a předělat smlouvy. Druhý dokument, 1332, reflektuje na rozsudek Soudního dvora Evropské unie a srovnává daňové podmínky pro poskytovatele agenturních pracovníků, kteří jsou v zahraničí, sídlí v Evropské unii nebo v Evropském hospodářském prostoru a mají zastoupení

v České republice. Tímto se srovnávají daňové podmínky s českými pracovními agenturami. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Do podrobné rozpravy zde mám přihlášku ještě pana poslance Laudáta.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já se jenom hlásím formálně k návrhu na zamítnutí ve třetím čtení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl odkázat na sněmovní dokument 1350, který obsahuje pozměňující návrh k investičním fondům, jak jsem o tom hovořil v obecné rozpravě. Já vím, že můžu jenom slušně požádat buď pana ministra, nebo pana zpravodaje, aby odpověděli na ty otázky u investičních fondů, 10x1 a 5x10, a pak k té až likvidační pokutě u nesplnění oznamovací povinnosti ve výši 500 tis. korun. A samozřejmě, když nebudou chtít, tak nám neodpovědí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táží se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, tudíž podrobnou rozpravu končím. Táží se pana navrhovatele a pana zpravodaje, zda mají zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

7.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 253/- druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane místopředsedo, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, předložený návrh zákona, kterým se mění zákon o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících, obsahuje sedm opatření, která reagují na aktuální situaci v sektoru družstevních záložen, zejména na růst rizik v sektoru samotném a následně i rizik pro fond pojištění vkladů. Tato rizika ilustruje loňské odejmutí povolení Metropolitnímu

spořitelnímu družstvu, které bylo největším subjektem na trhu, i odejmutí povolení záložně WPB Capital z června letošního roku. Jednotlivá opatření byla připravena Ministerstvem financí v úzké spolupráci s Českou národní bankou a některá z nich vycházejí z doporučení hloubkového posouzení českého finančního sektoru Mezinárodním měnovým fondem.

Vzhledem k tomu, že jsem na tomto místě už v prvním čtení podrobněji zdůvodňoval, proč je návrh zákona předkládán, zreaktipuluji jen ve stručnosti hlavní změny, které přináší.

Návrh zákona limituje velikost družstevní záložny zavedením stropu pro její bilanční sumu ve výši 5 mld. korun. Účinnost tohoto opatření je navržena od 1. ledna 2018 a poskytne tak trhu dostatečný čas na přijetí adekvátních opatření. Jedním z nich může být transformace na univerzální banku. Pokud si družstevní záložna zvolí toto řešení do konce roku 2015, bude moci díky druhému navrženému opatření získat bankovní licenci režimu nižšího požadavku na základní kapitál, a to na úrovni ekvivalentu 5 mil. eur. Na navýšení kapitálu na standardních 500 mil. korun, které jsou požadovány u bank, bude mít taková družstevní záložna lhůtu pěti let. Třetím navrženým opatřením je zavedení dvojnásobné výše příspěvku družstevní záložny do Fondu pojištění vkladů, čtvrtým pak zvýšení povinného odvodu části zisku po zdanění do rizikového fondu. Pro tato dvě opatření je navržena účinnost od 1. ledna 2015.

Návrh dále zpřesňuje předmět podnikání družstevní záložny tím, že limituje výši úvěru poskytnutého členovi, ekonomicky spjaté skupině členů či členům rodiny částkou 30 mil. korun. Toto zpřesnění bude účinné od 1. ledna 2018, což umožní trhu přijmout adekvátní opatření. Návrh zákona dále nepřipouští poskytování produktů a služeb družstevní záložnou osobám, které nejsou jejími členy, a to s účinností již od 1. ledna 2015.

Návrh také zásadním způsobem posiluje zainteresovanost členů družstevních záložen na fungování samotné kampeličky. S účinností od 1. ledna 2018 se stanovuje minimální výše základního členského vkladu, která musí činit alespoň tisíc korun. Vzhledem k tomu, že takto nízká částka by nepředstavovala dostatečnou zainteresovanost členů družstva, je dále kombinována s pravidlem, kdy depozitum člena, kterému je vyplácen úrok či obdobná výhoda, nesmí překročit desetinasobek z úhrnu jeho základního vkladu a dalšího členského vkladu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, omlouvám se, na chvíli vás přeruším a poprosím kolegyně a kolegy, aby se ztišili, protože začíná být hladina hluku neúnosná. Děkuji a omlouvám se za přerušení.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Toto pravidlo bude aplikováno odlišně pro stávající a nová depozita. U stávajících depozit počítá návrh s účinností od 1. ledna 2018, navíc v modifikované podobě, což eliminuje riziko

rychlého odlivu prostředků ze sektoru. U nových depozit je účinnost stanovena od 1. července 2015.

Závěrem mi dovoluje ještě uvést, že předkládaný materiál může mít marginální dopad na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty. Možný dopad je dán tím, že členský vklad bude muset nově složit i stát, jeho organizační složky, územně samosprávné celky nebo jiné veřejnoprávní subjekty, pokud zůstanou členy družstevní záložny i po nabytí účinnosti zákona.

Dále jen doplním, že návrh zákona je v souladu s právem Evropské unie a mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, poslanci, s ohledem na mnou uvedené argumenty vás žádám o projednání předloženého návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 253/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji. Kdybych přečetl pouze tři slova z usnesení rozpočtového výboru, moje role by byla velmi jednoduchá, protože navzdory tomu, že jsme tento materiál měli předložený v prvním čtení původně s představou, že ho projednáme podle § 90, a nakonec jsme se rozhodli pro řádné projednání, protože jsem tušili, že to nebude jednoduché a že vzniknou určitá pnutí, tak musím říci, že na jednání rozpočtového výboru nakonec k hlasování nebyla předložena žádná věc, a tudíž výbor schválil tento materiál bez připomínek.

Ale že to nebylo zcela tak jednoduché, dovolím si aspoň malou ochutnávku z diskuse, která tam proběhla, protože pochopitelně se kromě jiného do této diskuse zapojili i zástupci dotčené strany, tedy kampeliček neboli družstevních zálož, kteří, když to shrnu, sice chápou potřebu regulace, ale mají pocit, že nastavení té regulace nepomůže stabilizaci, ale spíše likvidaci. A teď již je samozřejmě na těch důsledcích. Byl tam i přítomen zástupce Fondu pojištění vkladů, který potvrdil to, že sice tam peníze jsou, ale kdyby měl nastat domino efekt, tak bilanční suma tohoto malého segmentu finančního sektoru se v podstatě prakticky rovná penězům, které tam jsou k dispozici. A to nemluvím o citlivosti směrem k střadatelům. Tato debata proběhla, a i když nevedla k žádným konkrétním závěrům, tedy pozměňovacím návrhům, tak je třeba říci, že se hlavně prakticky poměřovala pohledem na dopady, a tam musím říci, že názor dohledové instituce, tedy České národní banky, opřený o určité analýzy a čísla, a názor Asociace družstevních zálož se v tomto ohledu diametrálně lišily.

Zkrátka je otázka, do jaké míry riziko schválení zákona v této podobě je vážné. Tady musím říci zejména směrem k veřejnosti a směrem k střadatelské veřejnosti, musím říci a připomenout, že pro ty, kteří mají klasické a úročené depozitum v nějaké kampeličce, tak pokud je to depozitum do dvou milionů korun, platí na ně klasická

garance jako na jakékoli jiné depozitum. Samozřejmě propadnout pecku už může členský podíl, a ten je namnoze velmi malý, a samozřejmě že může do nového režimu spadnout depozitum, které se tzv. překlopí po termínu splatnosti a mělo by se otáčet dál. Ale to už je trošku jiný příběh.

Debata byla částečně o tom, jak lépe nastolit, například jak lépe nastavit termíny účinnosti jednotlivých opatření, ale to už nechci předjímat případné diskusi nebo případným pozměňovacím návrhům, pokud někdo oslyšel volání z této části finančního sektoru.

Tolik k usnesení a k diskusi na rozpočtovém výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které s přednostním právem mám přihlášeného pana poslance Kalouska. Prosím, aby se připravil pan poslanec Beznoska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, když pro nic jiného, tak abych panu poslanci Okamurovi dokázal, že občasně vášnivé spory mezi panem ministrem Babišem a mnou nejsou osobní, že jsou to spory odborné a ideové, tak tady vás chci velmi poprosit o podporu tohoto návrhu. Problém spořitelních a úvěrních družstev byla jednou z velkých potíží bilancí bankovního sektoru v České republice v 90. letech. Podařilo se ji nějakým způsobem za ne malých nákladů vyřešit a od té doby zejména díky monetární bublině a bezprecedentnímu hospodářskému růstu byla situace víceméně stabilizovaná. To platilo do lehmanovské krize.

Po pádu Lehman Brothers, kdy logicky všechny státy měly obavu z toho, že bude run na všechny instituce, kde mají lidé své vklady, tak se dopustily společně – říkám, společně jsme se všichni v Evropské unii dopustili obrovského morálního rizika, kdy jsme opustili spoluúčast a dali jsme stoprocentní garanci. Do té doby totiž platilo, že vklady byly pojištěny, alespoň tedy do 90 %, historicky v kampeličkách dokonce jenom do 80 %, tzn. v případě výplaty z Fondu pojištění vkladů ten vkladatel nesl jisté riziko spoluúčasti alespoň desetiprocentní. V okamžiku, kdy – a to je v podstatě z obecného hlediska ta samá diskuse, kterou jsme tady vedli s panem poslancem Plzákem – jsou tady dvě obrovská rizika, řešíte to větší. Byla tady dluhová krize státu, řešili jsme dluhovou krizi státu a méně hospodářský růst. Tady byla obrovská finanční krize, řešili jsme obrovské riziko paniky veřejnosti a runu na banky a všichni v Evropské unii jsme souhlasili se stoprocentní účastí Fondu pojištění vkladů do určité výše, tzn. s nulovou spoluúčastí. Rozjel se obrovský morální hazard, zejména v sektoru spořitelních a úvěrních družstev, kde do určitého limitu vkladatel může být úplně jedno, jestli kampelička splňuje, nebo nesplňuje nereálné podmínky. On to má stoprocentně pojištěno. A je to stále narůstající tikající bomba v rámci bilance českého retailu, českého bankovního sektoru.

To, co navrhuje pan ministr Babiš a česká vláda, je naprosto racionální opatření, které tu tikající bombu má zkrotit na problém, který když vznikne, bude malý a

zvládnutelný. Ale nemůže narůst do oblundných rozměrů. Z tohoto hlediska podporuji tento návrh, podporuji zejména onen poměr 1:10, protože poměr 1:10 vrací zpátky 90% spoluúčast, která je klíčová pro to, abychom se nedopouštěli společného morálního rizika.

Mám k tomu ovšem, nemohu nemít, jako člen Poslanecké sněmovny jednu poznámku. A myslím si, že teď ji vznáším nikoliv z osobních důvodů, ale v zájmu transparentnosti a v zájmu věrohodnosti, kterou by instituce, jako je Poslanecká sněmovna a vláda České republiky, měla mít. Logicky si tento krok může někdo překládat jako krok, který je brutálně regulační vůči spořitelní a úvěrním družstvům, a proto, protože ten trh je do značné míry společný, je velmi vstřícný vůči bankám. Všichni víme, že předkladatel má minimálně 25 miliard úvěrů u bank. A pak je tady logická otázka, kterou kdejaký zlolajný jazyk může vznést – za jaké výhody, za jaké restrukturalizace svých nemalých úvěrů předkládá předkladatel tento návrh, který jednoznačně na trhu posiluje postavení bank proti spořitelním a úvěrním družstvům. Proti tomu je možná jediná obrana. Že předkladatel, který je současně vlastníkem konglomerátu, který má těch 25 miliard úvěrů, zveřejní, jak za poslední rok byly restrukturalizovány jeho úvěrové smlouvy u českých bank, a zda tedy existuje, či neexistuje riziko podezření, že toto předkládá ne z obavy před stabilitou retailové bilance České republiky, ale že to předkládá jako odměnu za restrukturalizaci svých úvěrových smluv.

Já to zdůrazňuji proto, že mi mimořádně záleží na tom, aby tento návrh zákona byl schválen. Pokládám to za správné. Ale právě proto, že to pokládám za správné, jsem připraven za to zápasit, jsem připraven to podpořit, tak bych rád, kdyby předkladatel z vlastní iniciativy dopředu odstranil jakákoliv podezření o možném konfliktu zájmů a možném korupčním riziku. Doufám, že toho nechci tolik. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní mám s přednostním právem přihlášeného pana ministra financí Babiše. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já jsem se lekl, že pan Kalousek něco předloží jen tak, ale ten jeho týdeník je neuvěřitelný. To, že tady jsem nějaký vetřelec, to můžete poznat na různých týdencích, které to pravidelně píšou. Tak bych doporučoval Týden, tam jsem na obálce, že mám 25 miliard úvěru. To je tedy skutečně skandální na firmu, která dělá asi 230 miliard obrát. Pokud někdo rozumí, co to jsou oběžná aktiva cizí zdroje, tak ta bilance je asi plus šest miliard, to znamená, pokud si pan Kalousek přeje, abychom tady udělali prezentaci na úvěry, není to problém. Já s bankami nepřicházím do styku, mám tam náměstka za ČSSD pana Prose, to je jeho byznys, a ještě jsem se nikdy nezúčastnil díky tady panu poslanci Kalouskovi zasedání Bankovní rady a ani se nikdy nezúčastním, protože jak on říká, že mám střet zájmu i na záchodě, tak tam nepůjdu.

Takže ho můžu uklidnit, že české banky jsou strašně zdravé, jsou narvané penězi. Teď Evropská centrální banka vlastně nutí i banky Evropské unie, aby dávaly úvěry, tím, že vlastně euro depozit ne že dostanete úrok, ale musíte platit. Takže ho mohu uklidnit, že moje firma je v pohodě, má dokonce polštář asi 20 miliard, aby mohla čerpat, tzv. ukazovatel, nevím, jestli tomu rozumí pan poslanec Kalousek, debt ebitda je asi 1,3. Ale pokud o to bude někdo tady stát, tak samozřejmě rádi uděláme prezentaci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní s přednostním právem pan poslanec Kalousek, pak zde eviduji faktickou poznámku pana Votavy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane ministře, vy jste v permanentní obranné rezistenci. Myslím, že v tuto chvíli to vůbec nebylo zapotřebí. Vy jste mi nerozuměl. Já tady naopak vystupuji jako váš spojenec. Vy jste předložil návrh zákona, který já bezvýhradně podporuji, a kdybych měl ten čas, předložil bych ho také. Víím, že byl připravován ve spolupráci s Českou národní bankou, a je to správný zákon a má to tak být. A právě proto, že mi záleží na tom, aby ten zákon byl přijat a celospolečensky akceptován, tak je nezbytné eliminovat všechna podezření o konfliktu zájmů. Na tom přece není nic divného. Já nechci zveřejňovat ebitdy, do podnikání vaší firmy vám nemám co mluvit. Ale existuje tady pomluva a podezření – pardon, nevím, jestli je to pomluva – existuje tady častokrát zmiňované podezření, že za vstřícný postoj vůči českým bankám české banky vstřícně restrukturalizují smlouvy Agrofert. Toto podezření, kterému pravděpodobně nikdo z nás tady nevěří, ale znáte české investigativní novináře, lze snadno odstranit tak, že zveřejníte všechny novely svých úvěrových smluv, které máte vůči českým bankám za poslední rok. Pokud byly restrukturalizovány příznivě pro Agrofert, tak by pak mělo být řečeno proč, anebo tam zůstane ono podezření, že byly restrukturalizovány za tento návrh. A já si myslím, že v zájmu transparentnosti a boje proti korupci – já to od vás nemohu chtít a už vůbec to nechci projednávat v českém parlamentu. Myslím, že jako velký mediální boss máte šanci dostatečně velkou zveřejnit to vůči české veřejnosti a říci ano, nemusíte se bát, má bankovní legislativa se nijak nedotýká mé úvěrové angažovanosti vůči českým bankám. Já si myslím, že česká veřejnost a koneckonců kdokoliv si vzhledem k vaší velké úvěrové angažovanosti na straně jedné a na straně druhé vaší pozice ministra financí, kdo si je toho vědom, tak si takovou informaci zaslouží. To se přece nedá odbýt tím, že já tady předkládám bankovní legislativu a tady mám 25 miliard úvěrů a mezi tím je čínská zeď. Tak nám prosím tu čínskou zeď ukažte. Tu čínskou zeď nám nejlépe ukážete tím, že zveřejníte tu možnou restrukturalizaci nebo nerestrukturalizaci úvěrových smluv, což již nemůžete udělat jako ministr financí, ale můžete to udělat jako vlastník Agroferty, vy jste tady v takové dvojjediné roli, a já vás o to prosím. Já vás o to prosím jako váš spojenec v rámci tohoto návrhu zákona, který chci, aby byl prosazen, ale nechci, aby ten zákon byl zatížen podezřením, že je za ním korupční motiv. Myslím, že jsem to snad vysvětlil dostatečně jasně.

V této souvislosti se vás, pane ministře, dovoluji zeptat, nejlépe to bude, když to jasně zazní na mikrofon. V bruselských kuloárech jsem zaslechl zcela jistě pomluvu, ale já bych rád, kdybyste to tady řekl, že to je pomluva, že to není pravda, že jste se na zasedání Ecofinu jako ministr financí významného reprezentanta Evropské investiční banky, což je banka v rámci evropské architektury, dotazoval, zda je možné, aby Evropská investiční banka úvěrovala Agrofert. Já to takhle slyšel. Rozhořčeně jsem to jako český občan odmítl jako pomluvu, ale docela bych rád, kdybyste to potvrdil, že to byla pomluva. Pak bychom možná byli klidní všichni.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní s faktickou prosím pana poslance Votavu a potom pan ministr Babiš. Přednostní právo máte, ale faktická má vždycky přednost, pane ministře. Prosím, pane Votavo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, já tady nehodlám dělat advokáta panu místopředsedovi Babišovi. To si samozřejmě musí odpovědět on sám na tyto otázky. Neříkám, že nejsou legitimní, zřejmě na ně třeba i odpoví. Ale myslím si, že je to od pana poslance Kalouska trochu nefér spojovat to s kampeličkami. Na jedné straně sám říká, že tento návrh zákona podpoří, že chápe, že je potřebná tvrdší regulace tohoto finančního trhu. Možná že to měl učinit sám už dřív, před dvěma lety, možná že by to učinil i dneska, kdyby byl ministrem financí.

Takže pane kolego prostřednictvím předsedající, trochu je to nefér takto to spojovat. Ale samozřejmě máte naprosto legitimní právo vznášet nějaké takové dotazy.

To, že je potřeba tvrději regulovat tento trh, je naprosto zjevné, potřebné. Samozřejmě je otázka, jak na to. Je tady předložen vládní návrh zákona, my jsme o tom diskutovali široce v rozpočtovém výboru. Samozřejmě Asociace družstevních záložení, těm se nelíbí ten poměr 1:10, nebo 10:1, toť otázka, nevím, jestli na to bude nějaký pozměňovací návrh. Víím, že asociace nějaký pozměňovací návrh sama připravovala, jestli se toho někdo chopí a osvojí si tento pozměňovací návrh, samozřejmě to bude otázka hlasování ve třetím čtení. Já se samozřejmě připojuji k tomu – i ve vztahu k Fondu pojištění vkladů, protože z něho odčerpaly kampeličky, bohužel odčerpaly z něj peníze, podstatné prostředky právě tím, co se v těch kampeličkách udávalo, právě těmi zlodějnami, když to takhle řeknu. Byly to zlodějny a ten fond je samozřejmě takový, jaký je, a pokud by tedy mělo dojít – a už to tady říkal i pan kolega Dolejš – k nějakému dominovému efektu – (Předsedající: Pane poslanče, omlouvám se, váš čas!) – tak to je samozřejmě na pováženou, jaka by to potom vypadalo s Fondem pojištění vkladů. Tolik v kostře.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: S faktickou pan poslanec Kalousek, poté pan ministr Babiš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, pane poslanče Votavo prostřednictvím paní předsedající, není to nefér. Já ten zákon samozřejmě podporuji, protože jsem měl skutečně velmi podobný, možná stejný připraven. Koneckonců ta iniciativa je tady od regulátora, což není Ministerstvo financí, ale Česká národní banka. Pokládám ten zákon za správný a samozřejmě, že jsem ho předložil, akorát že padla Sněmovna. Ale já jsem v tu chvíli měl úvěrové pohledávky tři stovky u Hegera za oběd, takže předpokládám, že i kdyby Heger byl ochoten restrukturalizovat, že by za to nechtěl legislativu.

Dnes jsme v jiné situaci. Dnes tohle předkládá člověk, který má 25 mld. úvěrů, a my v jeho vlastním zájmu, v zájmu věrohodnosti této instituce a v zájmu vlády bychom měli odstranit jakékoli podezření, že předkládá-li cokoli z retailové a bankovní legislativy, není zatížen svým soukromým zájmem 25miliardového věřitele. To je tak těžké pochopit pro vás pro všechny, co jste měli plná ústa konfliktu zájmů a boje proti korupci? Vždyť stačí jednoduchá věc a já tady o to pana ministra Babiše prosím, a o tom se nebude usnášet tato Sněmovna, zda by nemohl v zájmu transparentnosti zveřejnit restrukturalizaci úvěrů Agrofertu za poslední rok. Nechť si pak každý udělá obrázek, zda hrozí, nebo nehrozí konflikt zájmů. Třeba žádná nebyla, já nevím, ale pokud by některé české banky významně v posledních měsících restrukturalizovaly úvěry, pak by to bylo na pováženou. Pak by to tím korupčním rizikem bylo zatíženo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k faktické poznámce pana ministra Babiše. Prosím, pane ministře, vaše dvě minuty.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já vám děkuji. Já myslím, že ten zákon se připravoval dlouho. Nechápu, proč to tedy pan poslanec Kalousek nedořešil. Zákon dělala Česká národní banka v koordinaci s Ministerstvem financí a na rozdíl od pana Kalouska jsem člověk, který věci dotahuje. Je to debata o ničem.

Prosím vás, pane poslanče Kalousku prostřednictvím paní předsedkyně, kupte si časopis Týden a chodte do rejstříku firem. Moje firma podle zákona tam dává výkazy každý rok do 30. 6. Porovnejte si poslední roky a uvidíte, jestli jsme restrukturalizovali, nebo nerestrukturalizovali. Pokud to nebude dostatečné, já vám osobně udělám prezentaci, nebo to tady můžu předvést. Já jsem si vědom této rétoriky, protože samozřejmě já jako bývalý volič pravice a pravičák – pozdravuji tady pana poslance Laudáta – jsem smutný, jak dopadla naše pravice, že nemá kromě antibabiš programu žádný program. A to je celý program TOP 09 a ODS, kopat do Babiše. Tedy je mi to líto. A znovu opakuji, rozkryji všechno, co budete chtít.

Celá státní správa byla zatížena minulého měsíce interpelací pana poslance Fialy o všech kontraktech skupiny Agrofert se státem. Samozřejmě když má někdo 300 firem, tak má různé kontakty se státem. Všechno bylo dané na papír a velice vstřícně k tomu myslím přistoupili i naši koaliční partneři, tak jsem zvědav, až příště bude někdo interpelovat nějaké spřízněné firmy některých poslanců, jak se k tomu státní

správa postaví. Takže já určitě udělám, co bude potřeba. Myslím si, že nikdo není transparentnější než já. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře, za dodržení časového limitu. A nyní prosím faktická pana poslance Kalouska. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Náš program, pane ministře, není antibabiš, ale součástí našeho programu je boj proti korupci a konfliktu zájmů. A není věru naší vinou, že kam šlápnete, tam vyskočí Agrofert. To tak prostě je. A já s vámi souhlasím, byť jsem si nekoupil časopis Týden, ale četl jsem ho, že vaše firma je plně transparentní z hlediska obchodního zákoníku, tak jak zákonodárce vyžaduje od každé korporace, u které nikdo nepočítal, že její vlastník bude také první místopředsedou vlády pro ekonomiku a ministrem financí. Pokud se vlastník takové korporace, která je zatížena 25 miliardami, stane prvním místopředsedou vlády pro ekonomiku a ministrem financí, tak si myslím, že veřejnost by od něj možná mohla chtít trochu větší transparentnost, než ukládá obchodní zákoník.

Vy jste řekl, že jste připraven udělat cokoli pro tu transparentnost. Já znovu opakuji jedno jediné: Kdekoli ve vašem stranickém tisku, a máte těch titulů hodně, zveřejněte prosím, jaké restrukturalizace úvěrových smluv proběhly mezi českými bankami a Agrofertem v posledním roce. Když napíšete žádné, budeme všichni šťastni. Když neproběhly žádné, tak nehrozí žádný konflikt zájmů. Ale ony možná třeba nějaké proběhly. Pak je třeba se ptát, proč proběhly a na základě čeho. Prostě tady ta transparentnost logicky musí být větší, abychom si byli jisti.

Podotýkám, že stále čekám na to, že mi potvrdíte, že byla jen sprostá pomluva, že jste se ptal na možnost úvěrování Agrofertu od Evropské investiční banky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu a dále mám tady faktickou poznámku pana poslance Stanjura a poté pana ministra Babiše. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak od nás k tomu bodu zatím nikdo nevystoupil, ale když pan ministr Babiš se domnívá, že naším programem je antibabiš, tak ho chci ubezpečit že ne. Můžete být úplně v klidu. Naším programem je třeba jedna sazba DPH a vy jste to dneska při posledním bodě podpořil, takže vidíte, tady jsme nějakou programovou shodu našli.

Pokud je ovšem podpora Babiše programem vašeho hnutí, tak v tom se neshodneme, ale já vás z toho neobviňuji na rozdíl od nás. Byl bych rád, abyste... Tak si ten náš program přečtete, a jestli je v něm něco antibabiš, tak mi to ukažte a případně řeknu ano, máte pravdu, tady jsme se vůči vám vymezili. Nic takového tam není. To, že vedeme rozpravu o návrhu zákonů a případně přinášíme pozměňovací návrhy a někteří z nás kladou dotazy podle mého názoru věcně po předchozí debatě a

nedostaneme odpovědi, to už je realita, na kterou jsme si zvykli. Ale mohu ubezpečit vás, vaše kolegyně, vaše kolegy, že naším programem v žádném případě není antibabiš, a myslím, že to dokazujeme každý den.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana ministra Babiše. Prosím, pane ministře, vaše dvě minuty.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, už naposledy. Pane Stanjuro, já jsem vycházel z deníku Právo, kde váš předseda měl nejlepší projev v historii ODS a byly tam titulky "bohatý Babiš, který mluví blbě česky". Tak to bylo v tom projevu a ten Babiš na vašem kongresu zněl často.

A panu Kalouskovi znovu: Ne, nežádal jsem Evropskou investiční banku. Dokonce tam chodí pan Gregor, takže Agrofert nemá úvěr od Evropské investiční banky. Má jenom od českých komerčních bank.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu s faktickou pana poslance Stanjuru a potom pana poslance Kalouska. Jenom vysvětluji, že ten, kdo se přihlásí elektronicky, považuje se to jako písemné a má přednost. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: My skutečně nemůžeme za to, jaké jsou titulky v novinách. A my ty noviny nevlastníme! Taky vám nevyčítám, jaké jsou titulky v denících, které vy vlastníte. Takže pokud si přečtete projev našeho pana předsedy, tak ta slova, která jste citoval, tam stoprocentně nenajdete.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A mám zde ještě písemnou přihlášku k faktické paní poslankyně Wernerové, je-li tomu tak. Tak to je omyl. Prosím, pane poslanče Kalousku, máte své dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, pane ministře, já vás nechci trápit. Samozřejmě, žádná právní norma vám neukládá mi odpovědět přesně. A já samozřejmě vím, že jste si neposlal žádnou žádost k Evropské investiční bance, a vím, že v dozorčí radě sedí pan náměstek Gregor. Má otázka zněla jinak. Zda jste se dotazoval u funkcionářů Evropské investiční banky, že by bylo něco takového možné. Prostě kuloáry jedou touto pomluvou, kterou já jsem rozhořčeně odmítl jako český vlastenec, ale docela bych rád, abyste ji tady jednoznačně odmítl: Ano, nikdy s žádným pracovníkem EIB jsem nemluvil o možnosti získání úvěru pro Agrofert. Toto ujištění pro náš klidný spánek jsem si přál. Ale samozřejmě nám ho nemusíte dát.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: S faktickou prosím pana ministra Babiše. Prosím, pane ministře, vaše dvě minuty.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Pane Kalousku, já jsem tady řekl, že Agrofert má volné linky asi 15 miliard. Tak jakou to má logiku, abych se někoho dotazoval? Nedotazoval jsem se!

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu řádně přihlášeného pana poslance Beznosku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Hezké dopoledne nebo poledne? Kolik je? Jedna? Předobědi.

Velmi stručně. Ještě nejsem ve Sněmovně tak dlouho, abych podesáté opakoval to, co přede mnou desetkrát zaznělo. Vezmu to stručně zpátky ke kampeličkám. Pan kolega Dolejš velmi pěkně popsal debatu, která proběhla na rozpočtovém výboru. Já jsem taky jeden z těch, který podporuje regulaci, zpřísněnou regulaci ze strany České národní banky, jakkoli se tady bavíme zhruba o jednom procentu trhu a kampeliček máme v celé republice tuším 11. Přesto si myslím, že kdyby došlo k dominovému efektu, tak by to mělo významný dopad na Fond pojištění vkladů. Čili všechny věci, o kterých tady byla řeč, a já se k nim hlásím, mají svoji logiku. Přesto avizují, že v rámci podrobné debaty rozpravy načtu pozměňující návrh. Jeden bude ve smyslu zpřísnění ještě podmínek ohledně bilanční sumy kampeliček a druhý trošičku vstřícnější ke kampeličkám, rozvolnění časové. Nic, a tolik diskutovaný poměr 1:10 se měnit v mém návrhu nebude. Tak takto velmi stručně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím a táži se pana navrhovatele, zpravodaje, zda mají zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak, tudíž zahajují podrobnou rozpravu, do které evidují přihlášku pana poslance Beznosky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Pokuším se přednést pozměňovací návrh v těch dvou oblastech, tak jak jsem o něm před vteřinkou hovořil.

První věc. V článku I odst. 7 se nahrazuje následujícím zněním: V § 8 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 a 3, které znějí: Odst. 2: Bilanční suma družstevní záložny nesmí překročit 4 mld. korun. Odst. 3: Souhrnná bilanční suma družstevních záložen, které jsou ovládány stejnou osobou nebo osobami jednajícími ve shodě, nesmí překročit 4 mld. korun.

Druhý. Článek I odst. 10 se nahrazuje následujícím zněním: V § 28g se za odstavec 3 vkládají nové odstavce 4 až 6, které znějí: Odst. 4: Pokud Česká národní banka zjistí, že bilanční suma družstevní záložny překročila 4 mld. korun, uloží

záložně opatření k nápravě a poskytne přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy, a to nejvýše jeden rok. Nejednají-li družstevní záložna v této lhůtě nápravu, Česká národní banka jí odejme povolení.

Odst. 5: Pokud Česká národní banka zjistí, že souhrnná bilanční suma družstevních záložen uvedených v § 8 odst. 3 překročila 4 mld. korun, uloží těmto družstevním záložnám opatření k nápravě a poskytne přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy, a to nejvýše jeden rok. Nejednají-li dotčené družstevní záložny v této lhůtě nápravu, Česká národní banka odejme povolení všem družstevním záložnám uvedeným v § 8 odst. 3.

Odst. 6: V době řízení o žádosti družstevní záložně o souhlas se změnou právní formy na akciovou společnost a řízení o udělení bankovní licence podle zákona upravujícího činnost bank se neuplatní postupy uvedené v odstavcích 4 a 5.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 7 a 8.

Třetí změna. Článek II odst. 5 se nahrazuje následujícím zněním: Ustanovení § 3 odst. 4 věty druhé zákona č. 87/1995 Sb., ve znění účinném od 1. ledna 2018, se nepoužije ve vztahu k souhrnu vkladů spojených s úrokem nebo obdobnou výhodou, které člen vložil do družstevní záložny před 1. lednem 2018 do dne, kdy dojde k prodloužení splatnosti těchto vkladů nebo jejich zvýšení. Přitom se nepřihlíží k připisovaným úrokům. Na takový souhrn vkladů se od 1. ledna 2020 použije ustanovení § 3 odst. 4 věta druhá zákona č. 87/1995 Sb. ve znění účinném od 1. ledna 2018 v případě, že souhrn splaceného základního členského vkladu a splaceného dalšího členského vkladu člena družstevní záložny nepřesáhne 20 000 korun. Použijeli se souhrn vkladů člena družstevní záložny uvedený ve větě první, omezení podle § 3 odst. 4 věty druhé zákona č. 87/1995 Sb. ve znění účinném od 1. ledna 2018, nenáleží členovi družstevní záložny úrok ani obdobná výhoda z části souhrnu vkladů, která převyšuje stanovené omezení.

Čtvrtá změna. Do článku II se vkládá nový odstavec 6 s následujícím zněním: Pokud bilanční suma družstevní záložny nebo souhrnná bilanční suma družstevních záložen, které jsou ovládány stejnou osobou nebo osobami jednajícími ve shodě, nepřekračuje k 1. lednu 2015 4 mld. korun, nesmí bilanční suma družstevní záložny nebo souhrnná bilanční suma družstevních záložen, které jsou ovládány stejnou dobou (osobou?) nebo osoby (osobami?) jednajícími ve shodě překročit 4 mld. korun v období od 1. ledna 2015 do 1. ledna 2018.

Pátá změna. Článek III se nahrazuje následujícím zněním: Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015 s výjimkou ustanovení čl. 1 bodů 1, 2, 3, 7 a 10, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2018.

Čili dvě změny: zpřísnění, co se týče bilanční sumy, a rozvolnění, co se týče termínu, tak aby nepůsobila některá ustanovení opatření České národní banky retroaktivně.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Táží se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Žádnou přihlášku neeviduji, tudíž podrobnou rozpravu končím. Táží se pana navrhovatele, zpravodaje, zda mají zájem o závěrečná slova. Není tomu tak, tudíž končím druhé čtení tohoto návrhu a současně přerušuji schůzi. Vyhlašuji polední přestávku. Sejdeme se zde ve 14.30. Jenom organizační info: Ve 13.05 se sejde organizační výbor.

Děkuji vám a přeji dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.35 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní kolegyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat v přerušeném jednání, a to tak, že máme na dnešní odpoledne pevně zařazené body. Než k nim přistoupíme, budeme konstatovat omluvy, které přišly předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od pana poslance Brázdila, který se omlouvá od 14.30 do půlnoci z pracovních důvodů. A stejně tak se od 14.30 omlouvá pan kolega Holeček.

Pevně bod zařazený na dnešní odpoledne podle rozhodnutí je bod číslo

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 255/ - druhé čtení

Požádal bych, aby místo u stolku zpravodajů zaujali svá místa ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová a paní zpravodajka výboru pro sociální politiku Gabriela Pecková. Paní ministryně Marksová z pověření vlády předložený návrh zákona uvede. Prosím, aby se ujala slova. Ještě než tak učiní, budu konstatovat, že návrh jsme v prvním čtení přikázali právě výboru pro sociální politiku a usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 255/1.

Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, na úvod druhého čtení bych tady jenom stručně připomněla, že tento vládní návrh zákona se zabývá především problematikou porodního, a to že rozšiřuje porodné i na druhé dítě, a to ve výši 10 000 korun, přičemž tím druhým dítětem je chápáno druhé živě narozené dítě bez ohledu na to, při kolikátém porodu se toto druhé živě narozené dítě narodí. (V sále je hluk.)

Zároveň je důležité, že se zvyšuje koeficient životního minima z 2,4- na 2,7násobek příjmů, což znamená, že se rozšiřuje okruh rodin, které mají na porodné nárok. A zároveň se porodné, ten nárok, rozšiřuje –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás požádám ještě chvíličky, než se Sněmovna uklidní. Prosím, páni kolegové a paní kolegyně, kdybyste případné debaty na jiné téma přenesli do předsálí a nechali v klidu paní ministryni přednést úvodní slovo. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji. Ten nárok se také rozšiřuje o případy, kdy bylo u dítěte do jednoho roku soudem rozhodnuto o osvojení dítěte nebo o jeho svěřeni do pěstounské péče před osvojením.

Jinak bych ještě ráda konstatovala, že výbor pro sociální politiku přijal usnesení, kterým doporučil Poslanecké sněmovně návrh zákona projednat a schválit ve znění tohoto předloženého vládního návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni. Nyní požádám paní Gabrielu Peckovou, zpravodajku výboru, aby nám usnesení výboru a jednání výboru přiblížila. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Pane předsedající, než začnu, tak bych jenom řekla, že u stolku zpravodajů je zasunuta karta nějakého mého předchůdce. Nechej se jí dotýkat, ale něčí je, tak ať si ji vyndá. (Smích v sále.)

Takže si teď dovolím přečíst usnesení výboru pro sociální politiku z 9. schůze dne 3. září 2014 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 255.

Po úvodním slově Petra Šimerky, náměstkyně ministryně práce a sociálních věcí, zpravodajské zprávě poslankyně Gabriely Peckové a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 255, zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny, ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce. Všechny vás odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu identifikačními kartami, abychom potom případně zapomenuté karty jaksi nevidovali několikrát.

Nyní tedy otevírám obecnou rozpravu. S přednostním právem se přihlásil pan předseda Tomio Okamura, poté už v rozpravě máme jednu přihlášenou do obecné rozpravy. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi úvodem říct, že každou podporu rodiny v hnutí Úsvit vítáme a budeme hlasovat pro tento návrh. K zákonu je ovšem třeba říci zásadní ale. V tomto smyslu jsme připravili pozměňující návrh, který nyní vložíme k hlasování.

Naše republika vymírá a vládní návrh, který dává porodné pouze na druhé dítě, nic neřeší. Je to jenom plácnutí do vody, protože podle analýz Sociologického ústavu Akademie věd se v České republice musí rodit více než dvě děti na ženu, konkrétně 2,14 dítěte, jinak vymírání naší republiky nezastavíme. Proto znovu opakují, tento vládní návrh, pakliže je to návrh, a v podstatě žádný jiný návrh na podporu rodin s dětmi jsme zatím neslyšeli a upřímně ani žádnou vládní koncepci na podporu mladých rodin s dětmi, tak je to skutečně velmi slabé kafe a je třeba si to říci na rovinu.

Proto my v Úsvitu chceme, aby porodné dostávali rodiče také na třetí, čtvrté či jakékoliv další dítě, ale pouze za podmínky, a v tomto smyslu bude náš pozměňující návrh, že mají řádnou pracovní minulost minimálně pět let a čistý trestní rejstřík, přičemž do těchto pěti let by se započítávalo i vysokoškolské studium. Porodné na první a druhé dítě ponecháváme tak, jak předložila vláda. Tímto pozměňujícím návrhem dosáhneme toho, že budeme motivovat slušné rodiny, které řádně žijí, k většímu množství dětí, je to alespoň malé gesto, na koncepci od vlády budeme ještě čekat, a zároveň nedáme prostor těm rodinám, které řádně nežijí.

Mimochodem, již v červnu jsem z tohoto místa vyzýval vládu, ať předloží jasnou strategii na podporu rodin s dětmi, ale na stole nic nemáme.

Jenom připomenu, že když jsme se tady bavili o sociálním bydlení, a k tomu se ještě vrátíme u následujícího zákona o hmotné nouzi, tak bylo řečeno, že vláda předloží svůj návrh až v roce 2016, což mě tedy překvapilo velice nemile. Ano, bylo to řečeno tady paní ministryní.

Cílem státní politiky nesmí být podpora jakýchkoliv rodin, ať už to zní třeba nekorektně. Stát v zájmu všech občanů této země musí cíleně podporovat rodiny s dětmi, ovšem rodiny, které jsou přínosem společnosti, to znamená ty, kde rodiče řádně pracují a zároveň nepáchají trestnou činnost. To znamená ty rodiny, které dávají naději, že i jejich děti budou pro naši zemi přínosem. A v tomto smyslu je náš pozměňující návrh.

Kvůli hospodaření dosavadních vlád ČSSD, ODS, KDU-ČSL a dalších za uplynulých dvacet pět let máme ve státní pokladně málo peněz a v budoucnu jich na sociální dávky a důchody bude v poměru k příjemcům ještě méně. Jak jsem říkal, jelikož náš národ bohužel vymírá. V první řadě by stát tedy měl podpořit každé narozené dítě, protože statistika je neúprosná. Nejenže vymíráme, ale také jako společnost stárneme, tedy ubývá těch, co budou průběžně vydělávat nejen na

důchody, ale na celý sociální systém. A řešením není rozhodně imigrace, jak už jsem slyšel z mnoha úst, i z úst politiků.

Nemá proto logiku trestat řádně pracující slušnou rodinu za to, že si pořídí třetí, čtvrté nebo páté dítě, tím, že jim za to nedáme porodné nebo jiné sociální dávky. Já vím, že vláda tento návrh podle mého názoru ve skutečnosti myslí jinak. Naše vlády a naši politici tím, že nepodporují více než dvě děti, skrytě vyjadřují to, co nahlas popírají. Bojí se zneužívání porodného sociálně slabými nepřizpůsobivými rodinami. Vědí, že normální Češi mají jedno až dvě děti, a tak tímto opatřením podpoří Čechy i s tím, že holt ty dvě skousnou třeba u Romů, co mají ovšem dětí více. Bohužel, s příslovečnou vaničkou vylévají i tisíce nevinných dětí z řádně pracujících rodin, které potřebujeme.

Pojďme být systémoví a nastavme pravidla tak, jak je společnost potřebuje. Podpořme každé dítě, každou rodinu, ovšem jen v případě, že daná rodina dává naději na slušnou výchovu. Porodné ať je bonus těm, kdo řádně pracují, kdo žijí slušně, kdo řádně vychovávají své děti. Jak jsem již v úvodu říkal, jsem pro porodné třeba na třetí a čtvrté dítě pro kteroukoliv rodinu, ale jen pakliže jsou rodiče bezúhonní a mají prokazatelnou pracovní minulost. A naopak, bezesporu není cílem státu, a rozhodně ne hnutí Úsvit, motivovat k porodnosti ty, kteří dlouhodobě nepracují a zároveň nemají čistý trestní rejstřík.

Není přece fěr jen proto, že některé neslušné rodiny mají obvykle hodně dětí, trestat i ty slušné, co chtějí mít také hodně dětí. Vždyť ty děti potřebujeme a chceme. Porodné musí být motivační. Musí být signálem státu, který tím říká: "Jsem vděčný za každé, slovy každé dítě pracovitých a slušných lidí. Není to dar, protože tím, že jste pracovali a že k práci a slušnosti vychováte své děti, státu ve skutečnosti vyděláte daleko víc než já vám tady dávám." Takové by mělo být uvažování státu.

Zní to možná cynicky, ale cenu života stát umí vyčíslit, přestože jednotlivé známé výpočty se liší. Například studie společnosti INFOPHARM spočítala, že ekonomická hodnota lidského života je v České republice 12 mil. korun na hlavu. Jinými slovy můžeme také říci, že s každým dítětem, které se nenarodí, 12 mil. korun ztrácíme. Ve skutečnosti ale ztrácíme víc, protože například na výchovu a studium jednoho dítěte rodiče vynaloží dle veřejných průzkumů řádově jeden a více milionů korun, což také přináší příjmy do rozpočtů. Podle mého názoru by moudrý státník neměl váhat investovat, a to masivně, do tak pro stát ziskové komodity, jako jsou děti ze slušných a pracujících rodin bez kriminální minulosti. Pokud se děti naučí být prospěšnými občany, pak přinášejí celému státu, celé společnosti nesmírné zhodnocení.

Snad mě opět někdo nenařkne z populismu. Teď budu mluvit jako byznysmen. Investování do řádných slušných občanů není politická propaganda. Je to, vážení přátelé a vážená vládo, ekonomická nutnost. A stejně tak platí, že absolutní ekonomický nerozum jsou investice do podpory porodnosti těch, kdo celoživotně nepracují nebo jsou společností nebezpeční.

A rád k tomu řeknu i B. Stát samozřejmě svým občanům musí umět také práci dát, tím myslím vytvořit podmínky pro vytváření pracovních míst. Práce kolem nás je

habaděj, stačí se podívat na silnice nebo na naše památky. A i ty peníze na to máme. Vždyť celá republika má tisíce svých opencard a tisíce jiných tunelů. Peníze jsou, práce také. A když budeme chtít, budou i děti. Stačí jen maličkost – nebát se a nekrást.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Tomio Okamurovi. Ještě před pokračováním rozpravy konstatuji, že poslanec Radim Fiala má náhradní kartu číslo 6 a byla doručena omluva paní ministryně pro místní rozvoj Věry Jourové z dnešního odpoledního jednání.

Prosím znovu o klid. Pokračujeme faktickou poznámkou paní poslankyně Marty Semelové. Připraví se paní kolegyně Jana Hnyková.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, chtěla bych zareagovat na vystoupení, které tady teď zaznělo. My jako klub KSČM bychom určitě podporovali a vždy jsem prosazovali, aby přídavky na dítě byly na každé dítě, aby porodné bylo na každé dítě. V tuto chvíli je ovšem návrh předložen tak, jak je předložen. Myslíme si, že každá koruna je pro rodiče dobrá, proto to podporujeme.

Na druhou stranu bych chtěla ještě ale zareagovat na to, co tady zaznělo, že by to mělo být podmíněno tím, že člověk, který má dostat tyto peníze, musí pracovat, nesmí být dlouhodobě nezaměstnaný apod. Prosím vás, pokud máme v České republice statisíce lidí bez práce, kde v některých regionech jsou fronty na jedno pracovní místo, tak objektivně toto není možné zajistit. A mnohdy za to sami tito lidé nemohou, že nemají práci. S tím si myslím, že se nedá souhlasit.

Pokud jde o čistý trestní rejstřík, myslím si, že mezi námi je řada lumpů, kteří mají čistý trestní rejstřík, a řada těch, kteří někde uklouzli, ale určitě by na to neměly doplácet děti, takže i toto považuji za naprosto neopodstatněné. Děkuji. (Potlesk KSČM)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Martě Semelové a ještě jednou požádám všechny kolegy – paní kolegyně Hnyková už jde –, ale ještě požádám kolegy a kolegyně, aby diskuse, které se netýkají tématu, přesunuli do předsálí, a projednávané téma aby mělo atmosféru, ve které se dá zaznamenat každé slovo přednášejícího.

Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy a vážení pánové, máme tu druhé čtení vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění dalších předpisů, sněmovní tisk číslo

255. Já si dovolím navázat na našeho předsedu pana Tomia Okamura a věřím, že vám vnesu i další pohled.

Věřím, že se porodné navýší o požadovanou částku a celá ČR, která je polepená plakáty sociálních demokratů, kde píší, že se navýšilo porodné, a nad tím heslo "schválené" bude pravdivé. Jen si myslím, že plakáty tohoto typu jsou zavádějící. Psát na reklamní plakáty to, co podpoří většina poslanců a jde z kapes daňových poplatníků, a přivlastní si to jen jedna politická strana, je nefér, ale taková je politika, to jsem již poznala a paní ministryni požádám, aby to vyřídila panu předsedovi Sobotkovi. Děkuji.

Vrátím se zpátky k důvodové zprávě. Cílem této novely je podpořit rodiny s malými dětmi. Co bude dál? Zvýšení porodného bude státní rozpočet stát cca 480 milionů. Ale jaká bude další podpora těchto rodin? Mít dnes dítě není vůbec jednoduché a rodiny s malými dětmi se musí opravdu velmi uskromňovat, a to se prosím netýká jen sociálně slabých rodin, ale i těch běžných.

Vrátím se k plakátům. Čtu: zajistíme dostatek míst v mateřských školách. Zatím se výrazně nic nenavýšuje. Co dál? Co kvalita škol, družin, nabídka zájmových kroužků? To vše stojí peníze. Je-li dítě nadané, rodina se uskromní, aby mu dala vzdělání, protože to je ta nejlepší investice pro jeho život. A já se ptám, kde je zde výrazná podpora rodin s dětmi. Proč zde není nastavena koncepce podpory rodin od narození až do ukončení vzdělání? Velmi často teď slyším od občanů připomínky, že navýšení porodného je výkřik do tmy, dobrý předvolební tahák, který pánové a dámy ze sociální demokracie uchopili marketingově na výbornou. Pročítala jsem koaliční smlouvu – a opět podpora rodin na pět řádků. Kromě výživného a podpory porodného na druhé dítě zde tento bod příliš není řešen.

My všichni bychom se měli zasadit, aby rodiny s dětmi byly více podporovány, a to výraznou podporou v daňové oblasti, ať si řádně žijící rodina, která žije pospolu, rozhodne o finančních částkách, které zůstanou v rodinném rozpočtu, ve prospěch svého dítěte. Ale upozorňuji, že tato úleva musí být významná.

Je nutné hledat další možnosti podpory. Tu vidím ve velké variabilitě školství. Máme-li nyní nápor na mateřské školy, zákonitě bude následovat nápor i na vstup do škol, školních družin. Je nutné, aby se systém více přizpůsoboval jednotlivým letům a požadavkům, aby děti nemusely chodit hned po škole domů a my se nemuseli o své děti bát. Proč více nepodporovat školství v mimoškolních aktivitách a zájmových kroužcích? Byl by to další zdroj pracovních míst. A proč více nemyslet na venkovské školy, kde dostupnost kulturních, společenských a sportovních aktivit je omezená, protože když se někam jede, je to finančně mnohem náročnější než pro děti žijící ve městech a mající vše na dosah. Věnovat více pozornosti výchově dětí, vedení ke sportu a zároveň k zodpovědné přípravě na své budoucí povolání, rovnoměrně vyvážit přípravu na budoucí povolání, to vše je důležité v koncepci zohlednit.

Co se týká žen matek, nemají to jednoduché na trhu práce. Chce-li mít rodina dítě, je to prostě problém. Kolik výhod se poskytuje ženám matkám? Není zde dostatečná nabídka zkrácených úvazků. Je-li dítě nemocné, je to špatné,

zaměstnavatel zuří. Na zkrácených úvazcích musí matky a otcové někdy vykonávat tolik práce, kolik běžně zabere jeden plný úvazek. Samozřejmě, že se to prolíná do života rodin, výchovy dětí, jejich úspěchaného života s následky, které vedou k rozpadu těchto rodin. A vy to znáte všichni.

Závěrem bych chtěla říci, že navýšení porodného je určitě přínosem pro mladé rodiny, a my to za hnutí Úsvit, jak už tu bylo řečeno, podpoříme ve třetím čtení. Ale je nutné se zamyslet a připravit komplexní opatření, aby rodina byla tím nejdůležitějším článkem naší společnosti, aby mít dítě nebylo přepych, a vytvořit nejen začínajícím rodinám lepší start do života, ale rodinám s dětmi pomoci. A to je na nás všech. My se za hnutí Úsvit nezříkáme zodpovědnosti na tvorbě takové celospolečenské koncepce podpory rodin s dětmi, která bude mít přesah i přes toto volební období.

Já vám, vážené kolegyně a kolegové, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Hnykové. Dále je přihlášen do rozpravy pan poslanec Adolf Beznoska. Znovu žádám kolegy, včetně jeho stranických kolegů, aby ho nechali, řekl bych, v klidu přednést svůj příspěvek do obecné rozpravy v druhém čtení. Prosím, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, velmi stručně. Vládní návrh, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., Občanská demokratická strana podpoří. Rozšiřuje se okruh rodin, kterým náleží podpora, protože se zvyšuje násobek z 2,4 na 2,7, pro vaši informaci v penězích vyjádřeno je to, rozhodný příjem se zvyšuje z 18 504 korun na 20 817 korun, to je částka, o které se bavíme.

Občanská demokratická strana má jeden z pilířů "solidarita zodpovědných", takže v tomto případě se k tomu velmi rádi přihlašujeme. Nechci se bavit o tom, jestli je to celé koncepční, nebo není, ale tento návrh naši podporu má.

Díval jsem se po Evropě. Některé země podpory tohoto typu vyplácejí, některé nikoli. Například Rakousko, Německo, Nizozemí nevyplácí, Švýcaři to mají po kantonech, Finové, Španělé, Řekové v určitých variacích tyto příspěvky také vyplácejí. ČR je jedním ze států, kterým na tomto záleží, chce pomoci. A vlastně historicky byl tento příspěvek koncipován jako pobídka pro pořízení vybavičky pro novorozence. V tomto duchu si myslím, že to je správně, a podpoříme to. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegu Beznoskovi. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Není tomu tak. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo – paní ministryně? Není tomu tak. Paní zpravodajka, závěrečné slovo? Nemá zájem. Budeme tedy pokračovat rozpravou podrobnou.

Vidím přihlášku pana poslance Tomia Okamury. Písemnou přihlášku nemám. Prosím, pane poslanče, máte slovo v podrobné rozpravě.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a vážení pánové, tímto se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 1351 a jenom bych přečetl tu klíčovou větu k článku 1 bodu 6 § 44. Na konci odstavce 1 se doplňuje věta: Nárok na porodné na třetí a další dítě má žena, která je bezúhonná a která byla na základě výdělečné činnosti důchodově pojištěná nebo se soustavně věnovala vysokoškolskému studiu alespoň pět let. Mám zjištěno, že pod vysokoškolským studiem se rozumí vyšší odborná škola a podobně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím. Ptám se znovu na závěrečné slovo. Paní ministryně? Paní zpravodajka? Není tomu tak. Protože jsme vyčerpali to, co je předmětem druhého čtení, končím i druhé čtení bodu číslo 13 tisku 255. Děkuji paní zpravodajce, děkuji paní ministryni.

Budeme pokračovat bodem číslo 19. Paní ministryně správně zůstala u stolku zpravodajů. Požádám ještě poslance Radima Holečka, aby zaujal své místo u stolku zpravodajů, protože bodem číslo 19 je

19.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 149/- druhé čtení

Konstatuji, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku, usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 149/1. Nyní bych požádal paní ministryni, aby z pověření vlády tisk uvedla ve druhém čtení. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, tímto předloženým návrhem se provádějí dílčí změny zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení a jedná se o řešení problematiky, která souvisí s úschovou dokumentů, na jejichž ukládání je veřejný zájem, pokud jsou v tzv. soukromých spisovněch. Jedná se o dokumenty, které jsou potřebné pro řádné provádění důchodového pojištění. V souvislosti s úschovou těchto dokladů se soukromým spisovněm ukládají určité povinnosti, které souvisí se spoluprací s orgány sociálního zabezpečení tak, že jim mají poskytovat kopie těchto dokladů kvůli tomu, když se rozhoduje o nárocích na důchodové pojištění, a zároveň, pokud nesplní nebo poruší stanovené povinnosti, tak ten zákon ukládá sankce a dále se také řeší situace, kdy tato soukromá spisovna zanikne bez právního nástupce.

Ještě dodám, že, jak tady bylo řečeno, tento návrh byl projednán výborem pro sociální politiku a ten ho doporučuje schválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí Michaelě Marksové. Žádám pana zpravodaje pro sociální politiku poslance Radima Holečka, aby nás informoval o jednání výboru a o usnesení, které jste obdrželi. Proším, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych vás seznámil s usnesením výboru pro sociální politiku z 9. schůze ze dne 3. září 2014 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 149.

Po úvodním slově Petra Šimerky, prvního náměstka ministryně práce a sociálních věcí, zpravodajské zprávě poslance Radima Holečka a po rozpravě výboru pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 149. Za druhé, zmocňuje zpravodaje výboru, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzí Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli je zájem vystoupit v obecné rozpravě. Není tomu tak, tedy rozpravu obecnou končím. Předpokládám, že není zájem v tom případě o závěrečná slova, když nebyla obecná rozprava.

Otevírám rozpravu podrobnou, do které také nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy k novele zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Nikdo se nehlásí, i podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Končím tedy druhé čtení bodu číslo 19.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji paní ministryni, která ale zůstane u stolu zpravodajů, protože dalším bodem je bod číslo 14, kterým je

14.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 256/ - druhé čtení

Žádám, aby pan kolega Adolf Beznoska zaujal místo u stolku zpravodajů, protože je zpravodajem výboru pro sociální politiku. My jsme obdrželi usnesení tohoto výboru, kterému jsme přikázali k projednání tento tisk jako tisk číslo 256/1.

Nyní žádám, aby z pověření vlády předložený návrh uvedla ministryně práce a sociálních věcí paní Michaela Marksová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova k tomuto tisku. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, poslankyně, poslanci, všichni víme, že tato novela je skutečně vyžadována velkou společenskou potřebou, abych tak řekla, a protože o této novele a o té problematice se tady hovořilo hodně, tak já jenom opravdu stručně zdůrazním to hlavní poselství, a to že tento návrh směřuje především k tomu, aby bylo zamezeno vyplácení doplatků na bydlení do naprosto nevyhovujících prostor v ubytovacích zařízeních, která jsou financována v naprosto nepřiměřené výši ve prospěch jejich provozovatelů, aniž přitom v současné době jde o porušování platné právní úpravy. Takže se zde navrhuje určitá zpřísnění, zejména proto, aby to nebyl tak neuvěřitelně výnosný byznys si nastěhovat lidi žijící v hmotné nouzi do ubytovny a opravdu na tom rychle zbohatnout.

Jinak ještě na závěr chci konstatovat, že v rámci projednávání tohoto návrhu ve výboru pro sociální politiku byl z podnětu veřejné ochránkyně práv přijat pozměňovací návrh, který spočívá ve zmírnění některých stavebně technických požadavků u rekreačních objektů v rámci standardů kvality, aby na ten doplatek dosáhli vlastníci objektů, které užívají k trvalému bydlení, protože to dosud nebylo. Ale o těch pozměňovacích návrzích se budeme podrobně bavit potom v rámci třetího čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí a nyní žádám pana zpravodaje, aby nás informoval o jednání výboru a komentoval tisk 256/1. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji. Velmi stručně. Jednání výboru o tomto bodu bylo docela dlouhé. Ta problematika je opravdu závažná, protože je to nekonečný kšeft některých tunelářů, kteří prostě na tom obrovsky participují. Pro vaši informaci, před třemi lety stát na ten doplatek vydával zhruba 850 milionů korun, další rok už to bylo 1,6 miliardy a loňský rok 2,8 miliardy korun, takže ten nárůst je opravdu dramatický a je potřeba s tím něco dělat. Já osobně chápu toto jako krok správným směrem, ale není to krok úplný, absolutně správný, protože tohle si vyžaduje asi větší

zamyšlení a koncepční řešení, abychom tomu kšeftu s lidskou nesnází definitivně zamezili. Myslím, že k tomu bude docela plodná diskuse, stejně tak jako byla na výboru pro sociální politiku, s jehož usnesením vás potom v podrobné rozpravě seznámím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za přednesenou zpravodajskou zprávu. Ještě než otevřu obecnou rozpravu, budu konstatovat dvě omluvy došlé panu předsedovi, a to pana poslance Jiřího Koskuby od 15.30 a stejně tak pana poslance Stanislava Humla od 15.30 z dnešního jednání z pracovních důvodů.

Nyní otevřu rozpravu a s přednostním právem se hlásí pan poslanec Tomio Okamura, předseda hnutí Úsvit, pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura a potom řádně přihlášení písemnou formou. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, co se týče tohoto zákona, tak jsem rád, že navzdory okaté nechuti pana ministra Dienstbiera se podařilo ve vládě prosadit zákon, který snad alespoň zčásti vyřeší parazitování spekulantů na lidské bídě a zastropuje zneužívané dávky.

Samozřejmě mohl být problém již dávno vyřešen a státní pokladna mohla být o miliony korun bohatší, kdyby Sněmovna již v zimě odsouhlasila návrh hnutí Úsvit, který jsme připravili společně se starosty Šluknovska, se starostou Bystřice pod Hostýnem a dalších postižených oblastí a který celý problém jasně řešil. Bohužel se tady ve Sněmovně politikaří a na prvním místě tak není zájem občanů, ale to, aby náhodou neměla nějaká strana politické body navíc za dobrý nápad. Kdybyste náš zákon připravený společně se starosty postižených míst, to znamená, že na rozdíl od členů vlády se tam nemusí jezdit opakovaně za reflektorů televizních kamer dívat, protože v tom žijí, a já sám pocházím po mamince z Bystřice pod Hostýnem, máme to přesně na náměstí mezi kostelem a radnicí, tu ubytovnu s 200 nastěhovanými Romy. To znamená, my víme, o čem je řeč, a už to mohlo být dávno hotové. A kdybyste v zimě ten náš zákon přijali, zákon, který připravovali skutečně lidé, kteří tam žijí, tak mohli mít spekulanti v kapsách za těch několik měsíců o pár milionů korun z veřejných peněz méně a v naší veřejné kase mohlo být o pár milionů více a tyto miliony jsme mohli použít navíc třeba na důchody nebo na sociální péči, tedy na to, čím se tady zástupci vlád neustále ohánějí, přitom když peníze mohly být k dispozici, tak hlasují proti.

Funkčnost vládního návrhu, když se na něj tak dívám, ukáže samozřejmě praxe. Samozřejmě se ale stále domnívám, že naše myšlenka, to znamená, myšlenka Úsvitu a starostů Šluknovska a dalších postižených oblastí na zastropování příspěvku na bytovou jednotku podle cenové mapy, je systémovější. Cenová mapa je totiž jednoznačná a nelze v ní podvádět. Samozřejmě by se musela zřídít úplně funkční cenová mapa nájemného, protože dnes je neúplná a orientační. Má ji na starosti Ministerstvo pro místní rozvoj, ale o tom víme a jsme o tom před pár měsíci tady ve Sněmovně hovořili.

Místo toho vládní novela dává mnoho podmínek, které se ale budou muset přezkoumávat. Skutečně zarazující je konstatování zástupců vlády v médiích, že se obvyklá cena v místě bude určovat mimo jiné na základě nabídky místních realitních kanceláří. Co když tam tedy žádná není? Nebo je domluvená přímo s majitelem ubytovny? A je vůbec rozumné dávat na úrovni stamilionů veřejných korun rozhodovat na základě jakýchsi nabídek realitních kanceláří místo cenové mapy Ministerstva pro místní rozvoj, kterou nelze zpochybnit? Bylo by dobré se zamyslet, jestli je lepší zafinancovat pořádnou cenovou mapu, anebo donekonečna kontrolovat, jestli se všechno dodržuje. My v Úsvitu jsme rozhodně pro to první.

Zákon by měl také fixně zastropovat limit příspěvku na bytovou jednotku s ohledem na velikost rodiny. Pokud je někdo v nouzi a chce dávky, tak musí podle toho řešit bydlení. Na druhé straně tady ale vidím úkol státu, aby aktivní politikou zaměstnanosti zajistil lidem důstojně placenou práci, to znamená vytvořil podmínky pro vytváření pracovních míst a nebo důstojný důchod, a samozřejmě pokud jim tohle nezajistí, je třeba, aby se uměl o lidi postarat, tedy zajistit sociální bydlení, což znamená motivovat obce, aby kupovaly a spravovaly obecní byty pro sociálně potřebné občany. A zdůrazňuji, že nyní nemluvíme o dlouhodobě parazitujících skupinách.

Bohužel ohledně slibovaného zákona o sociálním bydlení jsme se tady minule od paní ministryně dozvěděli, že prý bude předložen do Sněmovny až v roce 2016. Tenkrát, když to tady paní ministryně řekla, tak na to reagoval i tady pan poslanec Stanjura, na to si velice dobře vzpomínám, že k tomu byla tehdy diskuse, takže já vůbec nerozumím tomu, proč to má tak dlouho trvat, když to vládní strany od začátku slibují.

Co se týče těch problémových skupin obyvatelstva, tak málokdo ví, že problém není jen ve spekulantech, ale někdy také v nepraktičnosti některých obcí. Byl jsem v obci, právě protože já na ta místa jezdím již dlouhodobě, kde si starosta stěžoval, že klesají ceny bytů v problémové lokalitě, byt se tu prodal přednedávem za pouhých 30 tisíc korun. Samozřejmě ho koupil hned lichvář a pronajal dalším nepřizpůsobivým občanům za 15 tisíc měsíčně. Samozřejmě které plynou z toho doplatku na bydlení. Kamarád bývalý policista se chytl za hlavu a zeptal se starosty: "Sakra, proč jste to nekoupili sami?" "A proč?" zeptal se starosta. "No přece proto, abyste byt dali třeba zdarma městskému nebo státnímu policistovi, a ten by se už postaral, aby byl v domě klid, a normální lidé by se už odtud už nestěhovali." A tady je zakopaný pes. Nejde samozřejmě jen o zastropování dávek. I nově stanovené dávky na bydlení mohou být výdělkem pro lichváře. Cíl je ovšem jiný a takový by měl být náš cíl: musíme nastavit systém sociálního bydlení tak, abychom sociálně vyloučené neshromažďovali v ghettech, ale naopak musíme ghetta rozbíjet.

V zákoně samozřejmě vidíme mezery i v dalších oblastech. To, že na dávky mají nárok u nás cizinci bez občanství a jejich rodinní příslušníci, to už je jen třešnička na zkaženém dortu. O tom jsem již ale tady ve Sněmovně mluvíli v minulosti a bohužel marně. Takže byť budeme hlasovat pro tuto novelu, jelikož i nedokonalá a opožděná

snaha je lepší než nic, tak zároveň říkáme, že tím práce na zákoně nekončí a naopak práce na komplexním řešení této problematiky začíná.

Děkuji za pozornost a těším se na spolupráci.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji panu předsedovi Okamurovi. S přednostním právem je přihlášen pan předseda klubu ODS, pan poslanec Stanjura, a má tedy prostor.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych vás chtěl seznámit se stanoviskem svých kolegů, kteří se podíleli na vládě v Ostravě a kteří pocházejí z lokality, kde ten problém reálně existuje, a s jejich stanoviskem k tomu, co ten zákon řeší a co ten zákon neřeší, protože si myslím, že to dneska je první krok a určitě ne poslední v této oblasti. Není to nijak konfrontační k paní ministryni, spíš pohled či zkušenosti či žádosti těch lidí, kteří se tím problémem zabývají v komunální oblasti, a pak v podrobné rozpravě načtu úpravy § 33a a vypuštění § 33b.

O ceně a o cenách určitě budeme hovořit a myslím, že pan zpravodaj přednese pozměňovací návrh za klub ODS, kdy my navrhuje, aby ta cena byla limitně jeden tisíc korun za měsíc a lůžko, a tím vyřešíme i cenové mapy, realitní kanceláře a podobně. Je to částka, která není atraktivní, ale na druhé straně platí, že v městech, jako je Ostrava nebo Opava, prostě tržní nájem jsou mnohem nižší než ceny, které platí stát za mnohem horší bydlení v ubytovnách. Určitě nejsme jediná dvě města, je tady mnoho lidí s velkými zkušenostmi z komunální politiky, kteří ta slova mohou potvrdit. A to je ten problém, protože těm lidem musíme, nebo měli bychom poskytnout nějaké bydlení, na tom se asi shodujeme. Pokud ty peníze jdou přímo k majiteli ubytovny, tak těm lidem je jedno, jestli ten majitel ubytovny dostává jeden tisíc, nebo patnáct tisíc, protože ono to velmi často tak funguje, že ty peníze jdou přímo k tomu majiteli ubytovny, a ty peníze mají být adekvátní. A náš návrh tisíc korun lůžko/měsíc nám přijde jako adekvátní, aby ti, kteří chtějí skutečně poskytovat sociální službu a pomoc sociálně potřebným, za to dostali přiměřené peníze, ale přitom aby to nebyl typický předmět podnikání. Myslím, že jsou mnohem lepší podnikání, že těm, kteří mají talent a chtějí vydělávat, že jsou mnohem vhodnější oblasti.

Dovolte mi, abych citoval z toho stanoviska kolegů z Ostravy, abych nepoužíval jejich argumenty a nepoužíval jejich práci, kterou na tom odvedli. Oni uznávají, že ten problém řeší ty nejkřiklavější problémy, nebo ten návrh zákona, ten nejkřiklavější problém, který existuje, nicméně opomíjí některé skutečnosti, které bych chtěl zmínit.

Já chvíli počkám, až skončí porada klubu sociálních demokratů, mě to pak ruší.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já prosím kolegy, aby nerušili pana předsedu Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já klidně počkám, mně to nevadí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ne, on nepočká, vy ho nebudete rušit.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Počkám, jsem říkal. Dokud budou rušit, tak počkám.

Předseda PSP Jan Hamáček: No a já prosím, aby se ta debata vedla v předsálí.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Zase paní ministryně by měla být na té rozpravě, my to opravdu považujeme za důležité téma. Je to vlastně téma, které podle mě nerozděluje koalici –opozici v tom, jestli to řešit máme, možná nás to rozděljuje v tom, které nástroje a jaké kroky máme udělat.

Názor samosprávy, nejenom ostravské, která to mým prostřednictvím vzkazuje ostatním, je, že by bylo potřeba legislativně zajistit – a říkám v této novele ne, nejsme na to připraveni, abychom to načítali teď ve druhém čtení –, aby ubytovny, které chtějí pobírat doplatek na bydlení, měly souhlas příslušné obce. To si myslím, že je rozumná věc. Samosprávy navrhuji, aby vyplácení doplatku na bydlení majitelům ubytoven bylo podmíněno i poskytováním sociálních služeb. Zase si myslím, že to je rozumná věc, že to jsou spojené nádoby, které (nesrozumitelné). Určitě existenci ubytovny podmínit tím, že se stanoví maximální kapacita té či které ubytovny, a tím pádem se odstraní a předejde těm problémům, kdy tam žije mnohem víc lidí, než chtějí. To společně posuzování samozřejmě k tomu přispívá, to je třeba říct.

Pak je třeba stanovit, ale taky vymáhat jasná pravidla stavební, požární, hygienická, protože ona mnohdy jsou, mnohé ty stavební úřady tak nepostupují, nebo postupují poměrně zdlouhavě, takže dát zase nástroj těm, kteří tato pravidla chtějí uplatňovat, aby je mohli účinně vymáhat a případně při porušování hygienických, požárních či jiných standardů ty ubytovny zavírat.

A pak, a to je dlouhodobý úkol, se kterým se potýká každá politická reprezentace, tak já ho sice zmíním, ale není to nic nového: Musíme mít nějakou komplexní politiku sociálního bydlení. My jako občanští demokraté zdůrazňujeme, že klíčová je dostupnost. Já si myslím, že existuje mnoho sociálních bytů, které se dneska tak neoznačují. To jsou byty, ve kterých začínají mladé rodiny. To jsou ty levnější byty, a oni pak samozřejmě mají snahu měnit bydlení a odcházet do lepších či větších bytů, ale skutečně udělat funkční systém dostupnosti, aby ti, kteří přijdou na ubytovnu, tam už nezůstali. Když už je nějaký problém a vyřešíte ho jednou a pak to nemá řešení, protože když někdo jiný se dostane do problémů za šest, devět, dvanáct měsíců, najednou tam ta kapacita není. To znamená mít jasná pravidla pro tu dostupnost.

To jsou podněty k příštím debatám nad další novelou, protože rozumíme tomu, že problém byl akutní, řeší se takhle, ale existují další problémy a není důvod nevyužít zkušenosti kolegů z komunální politiky, kteří to řeší dnes a denně. V rámci této

novely si pak dovolím načíst v podrobné rozpravě ty návrhy, které přicházejí z Ostravy. V zásadě, abychom nepřipustili – nebudu to číst podrobně, to přečtu až v podrobné rozpravě – vyplácení doplatku na bydlení –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vás na chvilku přeruším a požádám Sněmovnu znovu o klid. A žádám o to, aby nikdo nerušil zpravodaje a paní ministryni, protože ti musejí sledovat rozpravu ještě detailněji než ostatní. Prosím, pokračujte.

Poslanec Zbyněk Stanjura: V zásadě těch návrhů je víc, týkají se dvou paragrafů, to načtu, ale v zásadě se to týká toho, abychom neumožnili vyplácet doplatek na bydlení v jiných prostorách než v prostorách určených k bydlení. Třeba ten § 33b se snaží to řešit a stanovit nějaké standardy. My si myslíme, že je lepší to vůbec neumožnit, a k tomu bude směřovat i ten pozměňovací návrh. Věřím, že do příštího týdne nebo do třetího čtení jsme schopni to ještě debatovat a případně najít pro tento návrh podporu, protože ho považuji za rozumný. Podrobnosti a pak to konkrétní znění přečtu určitě v podrobné rozpravě, nechci teď zatěžovat. Ale chci říct, že to trápí mnohé starosty a zastupitelstva bez ohledu na politickou příslušnost, bez ohledu na velikost města. Jsou města, ve kterých ten problém není, naopak existují desítky, možná stovky měst, která ten problém trápí.

My jsme připraveni ten návrh zákona podpořit, i pokud by neprošly naše pozměňovací návrhy. Považujeme je za doplnění, není to nic, co by bylo proti návrhu vlády a paní ministryně. Věříme, že bychom mohli získat podporu, a jsme připraveni spolupracovat zejména v sociálním výboru v debatách o tom, jak tuhle otázku řešit v těch oblastech, o kterých jsem hovořil. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu ODS Zbyňku Stanjurovi. Nyní řádně přihlášená paní poslankyně Jana Hnyková, připraví se paní poslankyně Chalánková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji. Já si nasadím brýle a jdeme na to.

Vážené dámy, vážení pánové, přeji vám podruhé hezké odpoledne. Dovolte mi vyjádřit se k novele zákona č. 111/2006 Sb., o hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a dalších souvisejících zákonů, sněmovní tisk 256. Po jeho důkladném studování jsem dospěla k názoru, že musím upozornit na některé závažné skutečnosti, o kterých se tady již mluvilo. Zároveň se i vyjádřím k pozměňovacímu návrhu kolegy Sklenáka.

Když se podívám do důvodové zprávy k této novele a zaměřím se na podmínky bydlení, zjistíme – cituji: "Jedním z hlavních cílů je přesněji definovat vhodné ubytování, do kterého stát bude poskytovat doplatek na bydlení s pomocí hygienických norem a standardů kvality bydlení a jejich kontroly ve spolupráci

s orgány ochrany veřejného zdraví a se stavebními úřady a také navázat na splnění těchto norem a standardů výši odůvodněných nákladů na bydlení."

Předpokládají se spíše finanční úspory, protože se výše doplatku na bydlení bude vztahovat na kvalitu bydlení, a také se navrhuje pravidlo, aby byl poskytován v konečném důsledku pouze jeden doplatek na bydlení do jednoho bytu nebo jednoho jiného než obytného prostoru. Přesné vyčíslení finančních dopadů navrhovaných opatření ale není možné, protože nejsou v současné době známy údaje o hygienických normách a standardech kvality bydlení. Zároveň nevíme, kolika příjemců by se novela dotkla, kolika osobám by doplatek na bydlení kvůli nesplnění těchto norem a standardů nebyl poskytnut, takže nevíme, kolik finančních prostředků se tímto způsobem ušetří ze státního rozpočtu.

Navrhovaná právní úprava bude garantovat práva a povinnosti osob v hmotné nouzi a také bude garantovat jejich nárok na hmotné zabezpečení. Bude také zabráňovat vytlačování sociálně ohrožených skupin obyvatel do substandardních forem bydlení. Toto si prosím zapamatujte – ty substandardní formy.

Potud by se zdálo být vše v pořádku. Novela ale navrhuje pro účely zákona o pomoci v hmotné nouzi definovat pojmy byt, ubytovací zařízení a jiný než obytný prostor. Pro jasné vymezení a odlišení prostorů, ve kterých se bydlí, se částečně vychází ze specifikací podle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, a vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavbu. Za jiný než obytný prostor se navrhuje považovat místo, u kterého je na základě smlouvy, rozhodnutí nebo jiného právního titulu stanoveno, že tento prostor je určen pro bydlení, a který zároveň splňuje standardy kvality bydlení. Pro účely tohoto zákona se tedy navrhuje definovat standardy kvality bydlení jiného než obytného prostoru. Tyto kvalitativní požadavky byly vybrány z vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavbu, a jejich kontrolu bude provádět stavební úřad, do jehož kompetence tato problematika spadá. Úřad práce České republiky na základě stanoviska stavebního úřadu vyhodnotí, zda lze doplatek na bydlení do takového prostoru poskytnout, zda je tedy tento prostor vhodný pro bydlení osob. Finanční podporu státu prostřednictvím doplatku na bydlení je nezbytně nutné navázat pouze na ubytovací zařízení a prostory vhodné k bydlení. To znamená, že v ubytovacích zařízeních a prostorách, které nejsou primárně určeny k bydlení, je nutno definovat kvalitativní požadavky pro tyto prostory.

Tím se zajistí, že občan bude chráněn nejen z hlediska ochrany právního vztahu, ale i z hlediska vhodnosti objektu nebo prostoru k bydlení. Možnost poskytnutí doplatku na bydlení se navrhuje také vlastníkovi, který bydlí ve stavbě pro rodinnou rekreaci, protože má tato stavba podobný charakter jako bydlení v bytě, rodinném domě a je mu i z pohledu veřejného stavebního práva nejbližší a zajišťuje lidsky důstojné dlouhodobé bydlení.

A máme tu pozměňovací návrh kolegy Sklenáka. Ve vši úctě k vám, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, vy ve svém pozměňujícím návrhu přímo zpřesňujete standardy bydlení jiného než obytného prostoru o stavby pro individuální či rodinnou rekreaci a jejich kontrolu v novelizačním bodě číslo 21, a to v § 33b

odst. 1, doplňujete, že osoby žijící ve zmíněných stavbách musí mít neomezený přístup k pitné vodě a musí mít záchod. O jaký záchod se jedná? Splachovací, suchý, chemický či turecký? To nevím. Chápu vaše pohnutky, že jste se svým sociálním citěním tento návrh podal, ale vyřídíte paní ombudsmance a panu ministru Dienstbierovi, že na jedné straně se zpřísňují podmínky pro bydlení a na druhé straně lidé mohou bydlet v zahradních domcích a chatách. Vždyť je to absolutní protimluv.

Já vím, vy to upřesňujete: musí mít přístup k pitné vodě a musí mít záchod. Já se ptám: Kam to vede? Kam ženeme tímto zákonem tyto lidi? Vy si vytáhnete ze statistiky, že od roku 2001 do roku 2011 se ztrojnásobil počet lidí bydlících v rekreačních zařízeních celkem na 35 000 osob. Obhajujete svůj pozměňovací návrh tím, že kdyby lidé řešili svoji bytovou situaci sjednáním komerčního bydlení, stálo by nás to víc. Takže pro stát je to vlastně výhodné, aby lidé bydleli v zahradních domcích a v chatách, které budou splňovat podmínky důstojného bydlení? Já se opět ptám: Jak můžeme připustit, aby se podmínky u bytů a ubytoven zpřísnily, a tady dovolíme, aby se doplatek na bydlení poskytoval? Jak lidé přišli k tomuto bydlení? Přece selským rozumem ztrácím-li práci, očitám se v hmotné nouzi a musím nejdříve prodat majetek, abych měl na živobytí. Nevzdávám se bydlení v bytě, neponechávám si zahradu se zahradním domkem či chatu. Já vím, obě musí mít ten záchod a přístup k pitné vodě.

A teď ironicky musím dodat: Co kdybychom tento zákon doplnili o další ubytovací zařízení, jako jsou obytné přívěsy, stany, ty mohou být v kempu, ty jsou taky vybavené pitnou vodou a toaletou. U nás v pohraničí nejsou využité bunkry. Kdybychom oddělali střílny, dali tam okna, můžou tam lidé žít taky. Co tam dát i sklepy, půdy, chlívký! Pojdme zlehčit stavební podmínky, ať lidi bydlí kdekoliv. A ať zažádají o dávku a vše jim doplatíme a bude to v pořádku. Jak budou žít, to není důležité.

Žijeme v 21. století a říkáme, že naše země je na vysoké úrovni v ochraně práv. Víte, vážené kolegyně a kolegové, když projíždím tou naší krajinou a vidím spoustu opuštěných rekreačních středisek, tak mě napadá, jak se asi v budoucnu využijí tyto objekty? Už to vím! Co podnikavci s lidskou bídou? Co to nevyužít po schválení novely zákona o hmotné nouzi k tomuto účelu? Všechno se dá zařídit. Chatičky se prodají za hubičku, aby bylo vyhověno vlastnickému právu, nebo se udělá dohoda a peníze ze státní pokladny půjdou opět do kapsy těch, kteří toho zneužijí. Co tomu říkáte? V naší zemi se dá zneužít totiž úplně všechno!

Místo toho, aby paní ombudsmanka a pan ministr Dienstbier usilovali o zákon o sociálním bydlení, aby se zde nastolila účelná strategie začlenění těchto lidí do společnosti – a znovu podtrhuji účelná –, tak se upřesňují podmínky v novele o hmotné nouzi, aby lidé mohli bydlet už i v zahradních domcích a chatičkách. Stačí podmínka, jak už jsme slyšeli, přístup k pitné vodě a záchod.

V tuto chvíli si neodpustím poznámku na vrub paní ombudsmanky. Lidé mě často oslovují s jednou základní otázkou. Koho ta paní ombudsmanka vlastně hájí? Jaká práva jakých občanů? A hned nato padá druhá otázka. Kdo vlastně hájí práva českých občanů? Vy jste ji zvolili a podívejte se, co dělá a jak se vyjadřuje. Kde najdou

dovolání čeští občané? Teď tu od ní máme návrh, aby lidé bydleli v zahradních domech a chatách. Pozor, musí mít opravdu ten záchod a pitnou vodu! Je mi z toho velmi smutno. Život lidí je velmi krátký a místo toho, abychom nacházeli řešení a to řešení naplňovali, tak hledáme klíčky, jak to změkčit.

Kolego Sklenáku prostřednictvím pana předsedajícího, je mi to upřímně líto, ale věřila jsem, že z útrob Ministerstva práce a sociálních věcí, které vede vaše ministryně, vzejde návrh, který bude zajišťovat důstojné podmínky pro všechny lidi, kteří potřebují pomoc. Vždyť vaše strana má ve svém názvu sociální. Na našem klubu podám návrh, abychom ještě jednou probrali a zvážili podporu tohoto pozměňovacího návrhu ve třetím čtení, i když jsme se konečně dostali i k jeho projednávání. Nejsem spokojena s jeho výsledkem. Jen málo věcí se v něm napravilo a nevěřím, že přinese úsporu do státního rozpočtu.

A na úplný závěr se ptám: Budou všichni lidé, kteří se octnou ve svízelných situacích, bydleť v důstojných podmínkách nebo tak, jak popisuje důvodová zpráva? Zabráníme vytlačování sociálně ohrožených skupin obyvatel do substandardních forem bydlení, nebo je ještě více rozšíříme? Na to si váženě kolegyně a kolegové odpovzte každý sám. Já vám děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Hnykové. Ještě paní kolegyni Chalánkovou předběhne s přednostním právem předseda poslaneckého klubu sociální demokracie Roman Sklenák. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Nemohu nevystoupit poté, co tak velký prostor mému pozměňovacímu návrhu věnovala paní kolegyně Hnyková. Nevím, jestli všichni poslanci a poslankyně znají ten pozměňovací návrh a nevím, jestli ze slov paní kolegyně Hnykové pochopili, o co jde, tak bych si to dovolil vysvětlit.

Tam samozřejmě vůbec nejde o to, že bychom lidi v hmotné nouzi vytlačovali do zahradních chatek. Ale prostě realita je taková, že mnoho lidí, kteří se ocitnou v existenčních problémech, v těch zahradních chatkách prostě bydlí. To je realita. A podle dnešní platné legislativy oni nemají nárok na poskytnutí dávek v hmotné nouzi, nemají nárok na poskytnutí doplatku na bydlení. Jinými slovy, pokud se tento člověk přestěhuje do předražené ubytovny, kde je v jedné cimře s deseti dalšími lidmi, tak na ten doplatek na bydlení nárok má, ale pokud v nouzi bydlí v zahradní chatce, tak na ty dávky nárok nemá. A my prostě říkáme, že v případě, že ten objekt je jeho vlastní – o to jde, v tom je prosím to zásadní, že nejde o to, že by někdo tyto objekty pronajímal samozřejmě, o to rozhodně nejde – ale pokud má vlastní ten objekt a bydlí tam, tak aby ten doplatek, v tomto případě na energie, mu mohl být poskytnut. Takže to je předmětem toho pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě paní kolegyni Chalánkovou požádám o strpení, protože se přihlásili dva lidé s přednostním právem, to je pan ministr Dienstbier a pan předseda Tomio Okamura. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, Roman Sklenák částečně předešel to, o čem jsem chtěl mluvit já. Protože doopravdy to není ubližování těm lidem, kteří tam už tak jako tak bydlí, naopak zlepšuje se jejich situace. A chtěl bych tady upozornit, že tento návrh zákona, to je jakési zatažení za záchrannou brzdu zejména ve vztahu k zneužívání dávek na tzv. ubytovnách. Všichni o tom teď mluví, každý to používá v předvolební kampani, tak doufám, že také z tohoto důvodu každý tento návrh zákona podpoří.

Pokud tady bylo zmíněno, že není cílem vyhánět lidi do substandardního bydlení, tak to je naprostá pravda, to mohu jenom podepsat. A je také cílem vlády po tomto prvním kroku, který, jak jsem říkal, je spíše záchranný než dlouhodobě koncepční, připravit návrh zákona o sociálním bydlení a to je věc, na které se pracuje. Není to jednoduché, nebude to hned, ale je to závazek této vlády, aby v tomto volebním období takový návrh předložila a prosadila, který by pak měl koncepčněji řešit bydlení lidí právě ve standardních formách bydlení, nikoliv na ubytovnách, ale ve skromném, slušném, přiměřeném bydlení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Pana předsedu Okamuru předběhne s faktickou poznámkou jeho stranický kolega Karel Fiedler, protože faktická poznámka má přednost před řádným vystoupením, byť s přednostním právem. Takže prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce. Já vám změřím čas.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Budu opravdu krátce. Já jsem k tomuto nechtěl vystupovat, ale opravdu mě vyprovokoval pan ministr Dienstbier, který tady zmínil volební kampaň. Dneska už to bylo podruhé, takže já bych si dovolil uchopit toto téma.

Ano, pane ministře, vy to máte na billboardech, vy to používáte ve volební kampani, píšete tam: Splněno! Vážená veřejnosti, my to teprve projednáváme, takže někdo tady lže! (Potlesk z řad hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Než se ujme slova pan předseda Tomio Okamura, ještě budu konstatovat omluvu, která došla předsedovi Sněmovny, a to paní kolegyně Anny Putnové od 16 hodin. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já navážu na svého stranického kolegu pana Fiedlera. Ano, já jsem viděl nejenom billboardy ČSSD, co se týče zákona o hmotné nouzi, tzn. doplatku na bydlení, že je splněno, přitom je to lež. ČSSD lže veřejnosti, protože teď tady všichni sedíme a teprve to projednáváme, tak jak to může být splněno? Ale já jsem viděl i další billboardy a na

to bych navázal. Já jsem viděl, že ČSSD řeší exekuce, že je proti exekutorům a lichvě! Ale já jsem tady neviděl a nevím – je nás tady skoro 200, jestli to viděl někdo jiný, možná, jak mám trochu šikmější oči, tak špatně vidím – ale byl tady nějaký vládní návrh ohledně exekutorů? Byl tady jediný vládní návrh ohledně exekutorů za deset jedenáct měsíců, co jsme ve Sněmovně? Nebyl ani jeden! Tak co tady plní? Ano, byly tady dva návrhy ohledně exekutorů, které jsme projednávali. Jeden byl od pravicové opozice a druhý byl hnutí Úsvit, které chtělo zavádět místní příslušnost exekutorů, tzn. to, co má většina zemí Evropské unie – většina zemí Evropské unie (opakuje s důrazem) –, abychom zamezili už tomu byznysu s dluhy. A oni si dávají na billboard něco, co ani nepředložili, a dokonce není ani v jednání.

Ale já se vrátím zpátky k zákonu. Tak to by tady opět člověk slzu uronil, jak se tady bojuje za zneužívání doplatek, jak se tady bojuje za občany, kteří jsou v zahradních domcích a chatkách, protože nemají peníze. Ale pojďme se zeptat – a já jsem neřikal samoúčelně to, s čím jsem začal – proč oni nemají peníze? No právě proto, že jsou často obětí exekutorů a lichvářů! Takže vy zase řešíte krok dvě, a ještě ho tedy neřešíte, řešíte ho jenom na billboardu, protože splněno opravdu není, dokonce není ani předloženo. A ta podstata, tzn. abychom zastropovali lichvářské úroky u spotřebitelských úroků, což byl opět návrh hnutí Úsvit, který byl zamítnut touto vládní koalicí, přestože, jak víme, přibližně polovina zemí Evropské unie má zastropovány úroky u spotřebitelských úvěrů – je to analýza Parlamentního institutu, nikoliv Úsvitu. Takže ohledně lichvářů, aby lidé nekončili v těch zahradních domcích, jste neudělali nic. Ohledně exekutorů, aby lidé nebyli obětí státem posvěcené lichvy, tak jste neudělali taky nic. Ale to, co jste udělali, je, že nadále z peněz daňových poplatníků, tzn. těch slušných, nikoliv těch, co parazitují na lidském neštěstí, tak dále podporujete tento systém. To je ta podstata, kterou jsem chtěl říci. Takže, prosím vás, přestaňme s těmi slovy a začněme s činy. A znovu říkám, byl bych rád, abyste navrhli – a znovu tady připomínám návrh, když už jste zamítli, náš návrh Úsvitu proti lichvářům, tak aby vláda navrhla konečně svůj.

Když tady mluvíte o sociálním bydlení, my jsme tedy slyšeli, že to má být až v roce 2016. Tedy váš způsob sociálního bydlení nebo návrh pro občany je zřejmě zahradní domek s nějakou toaletou nebo s nějakým vodovodem nebo studnou – to jsou opravdu otřesné návrhy.

To znamená, vraťme se skutečně k řešení exekutorů. Můj kolega Černocho je předsedou komise pod ústavněprávním výborem. Už je tady analýza z Ministerstva spravedlnosti, byť, řekl bych, ne úplně optimální, jak jsme se na to tak dívali. Jsou tady poslancecké podněty skrz naskrz politické spektrum, a doufám, že na podzim podpoříte tuhle tu společnou novelu, abychom s těmi exekutory už konečně společně hnuli. Děkuji za pozornost.

A opravdu, nechme si tu předvolební rétoriku a předvolební populismus, co tady opravdu předvádějí některé strany. Já bych rád viděl ty zákony tady na stole. Rád bych viděl, abychom o nich tady hlasovali, ale ne že tady někdo říká, že řeší lichvu a exekuce, a nebyl schopný zatím předložit ani jeden, ani jeden vládní návrh. A vidím, že se tady někdo z ČSSD usmívá, tady třeba předseda poslaneckého klubu, ale říkám,

ani jeden vládní návrh tady na stole není. Ani jeden. A můžete se smát, jak chcete, protože ani jeden vládní návrh jsme tady na stole ve Sněmovně neměli. Děkuji. (Potlesk z řad hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Kdyby to nebylo zneužití pozice řídicího – ale nemá mě kdo nahradit, abych to mohl říci od pultu, tak bych k tomu něco dodal, ale nedodám.

Prosím paní kolegyně Chalánková má slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Já se rozhlížím, jestli opravdu už můžu hovořit.

Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se trochu z větší šířky zamyslela nad tímto návrhem zákona. Měli jsme zde již na plénu dva návrhy, které se tímto zabývaly. Byl to jednak senátní návrh a jednak tady tento návrh vládní. Již zde zaznělo, že zde hrozí nebezpečí vytěsňování některých lidí právě z těch ubytovacích zařízení nebo nebytových prostor, které nesplní hygienické standardy dosud standardního bydlení. Mám to zde u sebe také v podmínkách. A nyní se bavme o některých číslech. Je pravdou, že doplatek na bydlení byl v absolutní hodnotě navýšen, třeba mezi lety 2010 z částky 686 mil. korun do roku 2012 až do výše 1 673 mil. korun. Je ale zároveň také pravdou, že počet příjemců těchto dávek roku 2010 stoupl z 22 881 osob na 41 471 osobu. Jak se to mohlo stát? Důvodem také je to, že stále více lidí se dostává do této situace hmotné nouze a dosahuje právě do těch oblastí, kde již mají nárok na tento doplatek na bydlení.

Touto problematikou se zabývám již dlouhodobě a zabýváme se jí také na výboru pro sociální politiku, který přijal již v lednu 2014 následující usnesení:

Výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky:

1. bere na vědomí informaci o řešení problematiky sociálního bydlení;
2. žádá ministra práce a sociálních věcí, ministra pro místní rozvoj –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní kolegyně, já vás přeruším a požádám Sněmovnu znovu o klid! (Poslankyně Chalánková chce hned pokračovat.) Ještě chvíličku. (Stále hluk v sále.) Páni kolegové, paní kolegyně, pokud diskutujete o něčem jiném, než je bod č. 14, tisk 256, prosím, přesuňte své diskuse do předsálí a nechte ty, kteří se zabývají tímto textem, řádně přednést své příspěvky. Děkuji. Prosím pokračujte.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji. Takže opakuji:

2. žádá ministra práce a sociálních věcí, ministra pro místní rozvoj a ministra vnitra, aby se problematikou sociálního bydlení a bezdomovectví společně zabývali;

3. pověřuje poslankyni Jitku Chalánkovou, aby koordinovala odbornou debatu za účasti poslanců dotčených výborů, zástupců ministerstev a odborníků k uvedené problematice;

4. žádá ministra práce a sociálních věcí, ministra pro místní rozvoj a ministra vnitra, aby neprodleně zahájili práce na vypracování návrhu zákona o sociálním bydlení. – To byl leden.

5. žádá ministra práce a sociálních věcí, ministra pro místní rozvoj a ministra vnitra o přepracování koncepce sociálního bydlení tak, aby byla v souladu s koncepcí řešení problému bezdomovectví a strategie boje proti sociálnímu vyloučení ve spolupráci se všemi relevantními partnery, s termínem vypracování do šesti měsíců.

Odpověď na toto usnesení nemáme. Práce se nějakým způsobem rozběhla jen ve spolupráci s Ministerstvem pro místní rozvoj, další informace nemám. Doufám, že tyto informace si předáme, protože výbor pro sociální politiku na nich trvá dokonce i formou doprovodného usnesení pana kolegy Soukupa.

Nyní konkrétně k tomuto návrhu zákona. Již zde zaznělo nebezpečí vytěšňování lidí, kteří ztratí bydlení. Ztrátou bydlení je ohroženo 100 až 200 tisíc lidí, a tím, že by se stanovily hygienické standardy, což je jistě správně, a všichni si přejeme, aby lidé žili ve správném bydlení, tak hrozí okamžitá ztráta bydlení zejména rodinám s dětmi a je to až v počtu 25 tisíc lidí. Co s nimi bude, zákon neřeší. Z celkového objemu těchto finančních prostředků, které jdou do doplatku a příspěvku na bydlení, to činí asi 28 %. Takže to skutečně není celá ta částka. Proto se k tomuto návrhu stavím poměrně zdrženlivě.

Dalším problémem je zcela nevyjasněný důvod, pokud to není důvod čistě administrativní, že se nově okruh společně posuzovaných osob bude vypracovávat podle osob, které spadají do příspěvku na živobytí. Já tomu rozumím. Je to administrativně jistě možné, ale v současné době máme možnost společně posuzovat ty osoby, které spolu fakticky bydlí, a úředníci úřadu práce to skutečně posuzovat mohou. To je spíše moje otázka k této věci. Jestli je to pouze administrativní změna, kde logiku hledám poměrně marně.

Nyní bych k tomu ještě chtěla říct dále, že se touto problematikou zabývám dlouhodobě, již minimálně sedm roků. V současnosti jsem také členkou Platformy pro sociální bydlení, která nabídla svou spolupráci při tomto řešení, a mám informace, že paní ministryně tuto spolupráci přijala, takže to vítám. Tato platforma navrhuje v současnosti upustit od zpříšňování výplaty dávek na ubytovnách do té doby, než bude poskytnuta reálná alternativa v podobě sociálního bydlení. Je třeba podpořit z prostředků dávek v hmotné nouzi kauce ve standardním nájemném bydlení a také roční vyúčtování energií. Je pravdou, že existují již skutečně kvalitní a validní studie, například pan Štěpána Ripky, který zpracoval Analýzu fungování sociálních ubytoven v Bílině, další pana Martina Luxe, pana Sunegy a podobně. Mám svolení je citovat.

Zde se zastavím ještě nad tím, že můžeme negativní motivací způsobit to, že dojde například k odebrání dětí z rodin, což sice podle zákona možné není, fakticky

se to ovšem v terénu děje. Mám pro to skutečné doklady, zcela konkrétní případy, kdy jsou děti odebrány jenom proto, že maminka nedostala doplatek na bydlení v ubytovně. Ten den byla vystěhovávána, za dva dny porodila dítě, které jí bylo okamžitě do 24 hodin odebráno. Tento případ konkrétně řeším. Do pěstounské péče na přechodnou dobu v tom případě jde mnohem více peněz, než kolik maminka potřebovala na vlastní bydlení. Tento případ mohu doložit.

System, který pracuje s negativní motivací, není v souladu s moderními přístupy v sociální práci. Je to spíše politický projekt, nikoliv empiricky podložené východisko. Nyní slyšíme stesky starostů, kteří chtějí tuto problematiku řešit. Já je chápu. Rozumím tomu a jsme již daleko po dvanácté hodině, kdy se tato problematika měla řešit koncepčně zákonem o sociálním bydlení. Proč se nedaří tento zákon prosadit? Jsem také v kontaktu se sociální komisí Svazu měst a obcí a tam v podstatě bych řekla, že komunikace je dobrá, ale v podstatě neústupná. Je pravdou, že Svaz měst a obcí zatím nechce nalézt shodu se zněním zákona o sociálním bydlení, který je k dispozici a který znamená, že obce by měly povinnost se o své občany postarat do určité možnosti. Zároveň ale v tomto případě, kdy by se Ústavou prolomila samostatná působnost obcí, a v tom je ten zakopaný pes, je jasné, že obce by k tomuto musely mít také zdroje. Diskuse na tomto místě zůstává stát. Starostové by měli mít zdroje pro eventuální rekonstrukci bytů, výstavbu bytů, ale zejména by měli vlastnit 25 až 30 % bytového fondu, který by měli k dispozici pro lidi ohrožené bydlením, zejména pro rodiny s dětmi.

A zde je další věc. To už by byl seminář, jestli podmiňovat, nebo nepodmiňovat vždy podmínkou sociální práce – ano, či ne. Jsou zde různé cesty. Housing first, kde to třeba úplně není. Tento problém je skutečně problém veřejné správy. Není to jenom otázka nalinkování čísel, nalinkování doplateků a problém zmizí. Není tomu tak. Proto se TOP 09 – sice nějakým způsobem chápu, proč je tento návrh zákona předložen – k tomu staví zdrženlivě.

V neposlední řadě bych ještě upozornila, že se nás obrátila také kancelář ombudsmana s článkem k české justici, kdy nám tady dávají poznámky, že tento návrh zákona koliduje s novým občanským zákoníkem. Tyto poznámky předám paní ministryni.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Chalánkové. Nyní se slova ujme paní poslankyně Olga Havlová. Teď nemám elektronickou přihlášku k faktické poznámce, ale jestli je to faktická poznámka, tak prosím. Pan poslanec Gabal s faktickou poznámkou před řádně přihlášenou paní poslankyní Havlovou. Prosím k faktické poznámce. Máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Pane předsedající, děkuji. Paní ministryně, vládo, kolegové, kolegyně, trochu s povzdechem konstatuji, že je to osm a půl roku, co jsme udělali první mapu vyloučených lokalit, takzvaných ghatt, a bezmála po deseti letech se bavíme o jedné ze základních věcí a problémů. Z tohoto titulu bych se velmi přimlouval, abychom začali konat a první krok v podobě návrhu zákona udělali.

Souhlasím se všemi výhradami, které tady říkal pan předseda Stanjura a další, výzvami k pokračování v práci. Je to samozřejmé a myslím si, že je potřeba začít. To za prvé.

Za druhé. Ocenil jsem, že tady nezaznívaly žádné výzvy k vystěhovávání do zahraničí. To je docela pokrok. Ale rád bych upozornil, že důsledkem regulace bude, že nemalá část lidí přijde o bydlení, protože v tu chvíli, jakmile se byznys s chudobou přestane vyplácet, tak ho řada lidí přestane provozovat. A myslím si, že tam je potřeba rychle přikročit k plánování a mapování toho, kam ty lidi dáme, aby se nám neocitli na ulici. V ubytovnách je máme po osmi letech, kdy propadli z původních vyloučených lokalit nebo smíšených sídlišť nebo něčeho podobného, které se vybydlely, a stáhlo je to do ubytoven.

Poslední poznámka taky na margo výzvy, aby měly větší roli samosprávy, a je to technická informace. Bohužel se situace musela vyhrotit až do dnešní podoby, aby samosprávy začaly jednat. Protože na počátku to byly právě samosprávy, které vytvářely ta segregovaná ghetta.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončila vám doba pro faktickou poznámku.

Poslanec Ivan Gabal: Poslední. Souhlasím s komplexitou problému řešení lichvy, hazardu a dalších věcí. Takže pracovní skupina, která k tomu bude vytvořena, je namíste a rád se toho účastním. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já jsem trpělivost sama, ale není tolik přihlášených. Dobře, alespoň jsme zkrátily diskusní vystoupení. Nyní paní poslankyně Olga Havlová, připraví se pan kolega Petr Bendl. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové, jsem velmi ráda, že Sněmovna se konečně naplno věnuje předloze, která má řešit tak naléhavou situaci týkající se ubytoven, a jak potvrdila debata při prvním čtení tohoto zákona, považuje Sněmovna ubytovny a zneužívání doplatku na bydlení za závažné téma. Situace se však rozhodně nezlepšuje. Agentura pro sociální začleňování do současné doby eviduje 30 rizikových oblastí, kde je evidentní problém se zneužíváním těchto dávek v hmotné nouzi.

Já se této problematice věnuji již dlouho a toto není první právní úprava, která má situaci řešit. Již v minulém roce byla předložena novela zákona o pomoci v hmotné nouzi, která měla zavést dva hlavní principy: za prvé zastropování doplatku na bydlení podle cenové mapy, za druhé podmínění proplácení doplatku na bydlení splňováním technických a hygienických norem v bytě nebo v ubytovně, na kterou je doplatek vyplácen.

Vládní novela zákona sice tuto problematiku řeší, ale bohužel nedostatečně. Tento zákon jsme konzultovali s odborníky přímo v nejrizikovějších oblastech a bohužel ve vládní předloze identifikovali několik zjevných chyb, které způsobí, že doplatek na bydlení bude i nadále možno zneužívat. Problém je hlavně kontrola podmínek... (Poslankyně se odmlčela pro značný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě jednou bych prosil o klid. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Olga Havlová: Problém je hlavně kontrola podmínek vyplácení doplatku na bydlení, které se týkají hlavně technických a hygienických norem, a podle vládního návrhu platí jenom možnost kontrolovat podmínky k provozování ubytoven. To je ale nedostatečné. Kontrola musí být stanovena povinně a opakovaně.

Pletichaření s ubytovny je velký nešvar a hrubě se mi nelíbí. Bohužel ze zkušenosti v našem Moravskoslezském kraji pochybuji, že byznys s ubytovny vláda skutečně omezí. Obrovské sociální dávky, které podnikatelům s bídou stát vyplácí, jsou pro klientelistickou chobotnici provozující ghetta nepřizpůsobivých hotových rájem. Konkrétně v Ostravě–Vítkovcích podporuje byznys s těmito ubytovny i sociálně demokratický starosta pan Dlabal. Možná proto, že jeho spolustraní, současný zastupitel Moravské Ostravy Jan Krtička, který býval šéfem komise pro bytovou politiku a prodeje majetku a magistrátním zastupitelem, provozuje pro Vítkovice naprosto zničující byznys. Kupuje za babku domy, ubytovává v nich nepřizpůsobivé, inkasuje štědré státní dotaci, tzv. sociální doplatek na bydlení, a pak se je zcela vybydlené snaží městu prodat zpět za drobný peníz. Výnosný byznys – levně od radnice koupit, drazo pronajmout a výhodně prodat městu zpět, a to vše s podporou starosty.

Dokud politici půjdou svým vlivným straníkům na ruku, lumpárny z radnic nezmizí. Proto v pozměňovacích návrzích prosazujeme, aby byla nikoliv možnost, jak uvádí vláda, ale i povinnost, a to i opakovaně prověřovat žadatele o dávku v hmotné nouzi. Stát by měl velmi obezřetně nahlížet na kontrolu vyplácení dávek a opakovaně prověřovat žadatele právě z důvodu zamezení jeho zneužívání.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další vystoupí pan poslanec Bendl, připraví se pan poslanec Fiedler.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, rád bych se podělil s vámi o několik zkušeností, které mám ještě z doby, kdy jsem byl komunálním politikem. Byl jsem starostou města Kladna, kde bylo nutné řešit problematiku sociálně slabých lidí a zároveň i pro mě tehdy sociálně nepřizpůsobivých. Chtěl bych ze zkušenosti, kterou mám, varovat před tím, abychom se koncepčně věnovali, řeknu, vypočítáváním příspěvku na bydlení a vycházeli z cenové mapy, protože všichni ti,

kteří jste s tímto dokumentem někdy měli něco společného, víte, že se vytváří poměrně dlouhou dobu a že není schopen zachytit takové ty rychlé změny typu odejde velký investor, velký zaměstnavatel, najednou ze dne na den propustí velkou spoustu lidí, kteří se ocitnou v sociální nouzi, a je tady třeba řešit nějaký problém, stejně jako obráceně nejsou cenové mapy schopny zachytit skutečnost, že přijde velký investor a najednou stoupne cena pozemků a nemovitostí obecně. To se stává, a cenová mapa stejně jako vycházet – a někdo z předřečníků na to upozorňoval – vycházet z cen realitních kanceláří je také nesmysl, protože to je vždy aktuální záležitost a nikoliv záležitost koncepční. Stát by v tomto ohledu měl být koncepční a neměl by vycházet z toho, že se dvě nebo tři realitní kanceláře, či jedna jediná, která v daném místě je, najednou začne určovat pravidla hry, co se týká příspěvku na bydlení. To je jedna vážná poznámka z mého pohledu.

Pak ta druhá. Pocházím z regionu, kde jsou, troufnu si říct, desítky tisíc zahradních chat a chalup. Tam se možná až polovina Pražáků stěhuje na vikendy, či významná část jich ve středočeském regionu bydlí trvale, přestože trvalé bydliště mají formálně v Praze, a žijí na chatách a chalupách. Ale vím také, že jsou chatové osady, kde je řada chat opuštěných, protože starší generace už tam bydlet nemá sílu, starat se o to o všechno, a mladá generace, té už vikendy na chalupě nic moc neříkají. Cena těchto chatek zahradních a podobně jde rapidně dolů, jakkoliv je tam přístupná pitná voda, tak jak to zde bylo řečeno, ale jsou tam i záchody, byť nejsou specifikované v tom pozměňovacím návrhu sociálních demokratů jaké. Umíte si asi sami představit, jaké záchody tam často jsou v těch zahradních osadách. Já bych se velmi nerad dočkal toho, abychom pozměňovacím návrhem pana kolegy Sklenáka a Dienstbiera dostali do situace, že tím upozorníme spekulanty na tento prostor, na šanci udělat z některých chatových osad ghetta a začít spekulovat a vykupovat je za minimální peníze, a potom lidem, kteří se octnou v nouzi, v situaci, kdy nemají nějaké řešení, jim začnou nabízet: Heleď, můžete za pár korun bydlet tady, já to na vás klidně přepíšu, ale tadyhle mi napíšete dlužní úpis či něco podobného, že v případě, že nebudete splácet, tak já vám tu chatu nakonec nedám nebo nakonec nebude vaše. A vlastně jiným způsobem začne tunelovat státní rozpočet a začneme tím pomáhat spekulantům. A mezitím budou vznikat ve Středočeském kraji a v senátorské oblasti pana senátora Dienstbiera ghetta z jednotlivých chatových osad. Před tím bych velmi varoval.

Co naopak podporuji, a myslím si, že každý, kdo prošel komunálními lavicemi, mi dá za pravdu, že je třeba, aby obce v tomto ohledu měly více kompetencí. Velmi prosím všechny ty, kteří znáte tu situaci, abychom ten návrh, který tady zmiňoval kolega Zbyněk Stanjura, podpořili a pokusili se jednotlivým zastupitelstvům dát kompetence v tom, aby mohla rozhodovat, zda takovéto zařízení bude na jejich území, případně jak se bude chovat.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zatím posledním vystupujícím v obecné rozpravě je pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré odpoledne, pane předsedající. Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové, ještě jednou.

Ještě jednou bych vystoupil k tomuto pořadu schůze. Dovolil bych si připomenout na základě toho, co tady zaznělo dnes i v souvislosti s programem této schůze, že obdobný návrh jsme již tady projednávali. Bylo to v prosinci, tuším, že to byl prosinec, kdy podobný návrh předložilo naše hnutí. Tenkrát byl zamítnut. Mohli jsme o tom debatovat, mohli jsme o tom diskutovat, mohli jsme dávat pozměňovací návrhy a mohli jsme již dnes být podstatně dál.

Mezitím je situace taková, že tak jak jsem se dočetl z dostupných médií, a prosím třeba paní ministryni, aby to okomentovala, jestli to tak je, nebo není, ale myslím si, že to jsou údaje, které jsou dostupné, že měsíčně vyplácíme na podporu sociálního bydlení, v podstatě na ty ubytovny, jednu miliardu. Čerpám údaje z médií, které byly prezentovány. Proto se tedy obracím, paní ministryně na vás, abyste to mohla okomentovat. V každém případě, ať ta částka je taková, jakou jsem tady uvedl, nebo jiná, nebo nižší, tak to jsou finanční částky, které jsou vypláceny asi zbytečně už po nějakou dobu. Kdybychom se tímto zákonem tady zabývali již dříve a upravili ho, třeba ten náš návrh, tak ta situace pro řadu lidí mohla už dávno být vyřešena. Určitě bychom tak přispěli do státního rozpočtu nějakou částkou – my jsme tady řešili miliardu v dani z příjmů, v dani z přidané hodnoty a nějaká ta koruna by se ve státním rozpočtu určitě ušetřila.

Druhý paradox, který tady dneska zazněl, je to, že my tady řešíme ubytování pro lidi, kteří žijí v jedné místnosti několik rodin, několik osob – já jsem tady z Moravskoslezského kraje také – a možná že paradoxně situace, dostáváme se opět k známé firmě NWR a RPG Byty, že tam jsou volné byty, paradoxně. Ne všechny byty jsou obsazené. My tady na jedné straně řešíme, kam dát lidi, a platíme spekulantům s ubytovnamí opravdu nehorázně částky, na druhé straně jsou volné byty. Tady se zamysleme nad tím, jestli je to v pořádku, kam jsme to dotáhli.

Pan ministr Dienstbier už tady není, jak se dívám. Myslím, že ministr pro lidská práva by se třeba mohl také místo některých opravdu, řekněme, ne zrovna logických návrhů zabývat tím, proč títo lidé mají problém si pronajmout tyto volné byty, kde by ten příspěvek státu nebyl ani tak vysoký jako těm spekulantům s ubytovnamí.

Zaujalo mě také to, co tady řekla kolegyně paní poslankyně Chalánková, kde zmínila názor, že by bylo asi vhodné a rozumné, aby obce disponovaly 20 až 30 % bytového fondu. Já s tím, paní kolegyně, naprosto souhlasím. Mám stejný názor, ale zarazilo mě, když jsem to slyšel, to – já vám to nevyčítám, paní kolegyně, v žádném případě vám to nevyčítám, že to říkáte vy jako poslankyně pravicové strany, tak si říkám –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane kolego, na paní kolegyni Chalánkovou pouze mým prostřednictvím. Děkuji.

Poslanec Karel Fiedler: Velmi se omlouvám panu předsedovi a obzvláště paní kolegyni prostřednictvím pana předsedajícího. Mě tam zarazilo to, že vy jako zástupkyně pravicové strany tohle zmiňujete. Já vám to vůbec nevyčítám. Říkám, jsem s vámi v souladu, s tímto názorem. Ale jestli jsme to náhodou s tou privatizací obzvláště v bytovém fondu trochu nepřehnali. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Chalánková fakticky.

Poslankyně Jitka Chalánková: Byla jsem nějakým způsobem oslovena, tak si dovolím zareagovat také ve vší smírnosti. Jsem členkou a představitelkou konzervativní strany a pro mne ochrana rodin, dětí a bydlení, aby měly kde bydlet, je opravdu prioritou.

Předseda PSP Jan Hamáček: Do obecné rozpravy ještě pan kolega Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane předsedo. Vážení zástupci vlády, kolegové, kolegyně, dovoluji mi pár obecných poznámek. Problém je, že zde řešíme důsledky, ale ne příčiny. Příčiny velké nezaměstnanosti, lichvy, hazardu, ale také neuvážené privatizace bytového fondu.

Je potřeba říci, že nároky, které jsou díky situaci na pracovním trhu a v sociální oblasti, se nezmenšují, ale zvětšují. Dříve dostávali potřební tyto prostředky státu jako výpomoc na ruku. Docházelo však k tomu, že ne vždy a včas zaplatili majitelům či provozovatelům bytu či ubytovny, a tak za doby funkce ministra práce a sociálních věcí Petra Nečase se uskutečnila změna a tyto příspěvky se poskytují přímo majitelům a zřizovatelům. A ejhle, nastal obrovský byznys. Od té doby nejsme schopni tento problém zastavit, zmírnit. A všimněte si, že už budeme pomalu ve funkci rok, a také jsme se s tím nedokázali rychle vypořádat. Hovořili o tom poslanci, kolegové i kolegyně.

Je třeba říci, že nás provází nový fenomén, který je varující, a to že do bezdomovectví se dostává v posledních letech daleko více mladé a střední generace. To nebylo v takovém měřítku a to samozřejmě bude pro sociální systém i sociální bydlení velice náročné. A žel, my nemáme –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se velmi omlouvám, ale tady někde zvoní mobilní telefon, a to docela intenzivně, tak já bych chtěl poprosit – je to vlevo, ano – majitele telefonu, aby použil tlačítko, kterým ho ztlumí, protože hudební doprovod k projevu pana poslance Opálky nepotřebujeme.

Poslanec Miroslav Opálka: No, tak nakonec je to jak u prezentace, když se vybere dobrá melodie, proč ne?

Je třeba říci, že problém tkví také v tom, proč jsme se tak pozdě dostali k řešení, že není jeden gestor za tento problém. Ministerstvo vnitra, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo pro místní rozvoj a Ministerstvo práce a sociálních věcí se pak těžko domlouvají, kdo bude tím gesčním, kdo bude tu legislativu mít na starosti a ty druhé v podstatě jenom pobízet k nějaké spolupráci.

A tak jsem chtěl říci, že se sice dostáváme k nějakému úseku, který zřejmě napříč politickým spektrem podpoříme, ale že nevyřešíme příčinu a nevyřešíme zřejmě to, co nás ještě do budoucna čeká, a to je problém, aby lidé měli práci, za práci odměnu, za kterou si samozřejmě koupí buď vlastní byt, nebo nájem, a tím sníží výdaje státu. To je jediná cesta, jak si pomoci. To je několik málo poznámek z mé strany. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zleva.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Vzhledem k tomu, že nejsou další přihlášky do obecné rozpravy, tak ji končím.

Zeptám se paní ministryně, zda chce závěrečné slovo v této fázi. Pokud nechce, nemusí. Chce. Jestli chce, tak prosím, paní ministryně, teď je ten moment.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Pardon, já se omlouvám za zmatky. Já jsem chtěla – děkuji za slovo – jenom krátce komentovat příspěvky.

Chtěla jsem říci, že si musíme uvědomit, že tato situace byla skutečně léta zanedbávána. Už tady bylo řečeno o privatizaci. Obec dnes vlastní jenom 10 % bytového fondu. Právě proto problematika sociálního bydlení je tak složitá a právě proto pro mě ten termín roku 2016 je prostě realistický. Opakuji, že dvacet let se tady na tom nikdo nedohodl a já nejsem někdo, kdo to tady najednou všechno vytrhne. Diskuse prostě musí probíhat. Tento návrh, tuto novelu, já považuji opravdu za takovou první pomoc. Souhlasím s tím, že to je první krok, že to je věc, na které se musí pracovat dál. Jak říkám, jsme v situaci, kdy tato problematika byla zanedbávána celá léta.

Jinak co se týče pokroku na práci o sociálním bydlení, tak my musíme do konce tohoto roku předložit vládě koncepci sociálního bydlení, kde budou už určité základní teze. Práce probíhají, pracovní skupiny fungují.

Jinak bych chtěla komentovat k té kontrole. Tam je povinnost v současné době ubytovny musí mít provozní řád, a jestliže se do nich bude ta dávka vyplácet, tak musí mít souhlas hygieny, musí tam být souhlas stavebního úřadu. To je jedna z těch věcí, která je nová. Co se týče toho okruhu společně posuzovaných osob, tak ano, je to také administrativní zjednodušení, ale zároveň nám to umožňuje posuzovat ty, co to opravdu užívají, a nejenom ty, kteří tam jsou třeba hlášeni k trvalému pobytu. Součástí toho, aby to lépe fungovalo, by také mělo být personální posílení lidí z úřadů práce. To znamená, že bude více lidí na kontrolu.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Pan zpravodaj si rovněž přeje po obecné rozpravě říci pár slov. Prosím.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Krátce shrnu debatu. Z mého pohledu jsme k danému tématu zaznamenali celkem 17 příspěvků, kolegyně Chalánková vystoupila dvakrát a kolega Okamura a kolega Fiedler také dvakrát. Všichni byli věcní. Jednou tady pan kolega Kováčik říkal, že téměř všichni mluvili k tématu. Tady v tom případě kromě dvou vystoupení, která byla spíše politická, myslím pana Okamuru a pana poslance Fiedlera o billboardech České strany sociálně demokratické, to bylo všechno věcné.

Téma je jasné a celkem jsme se všichni v té debatě, všichni diskutující se protuli v tom, že tento první krok, a tak ho všichni chápou, je velmi nutný, je to krok správným směrem, opravdu omezuje obrovský kšeft s problémem s lidskou chudobou, a sice to bylo dokladováno na dramatickém nárůstu výše doplatku na sociální bydlení. V debatě se objevilo to podstatné, totiž že paní ministryně v koordinaci a ve spolupráci s dalšími ministry okamžitě, nebo je nezbytně nutné, aby zahájila práce na novém zákonu o sociálním bydlení, který by tu problematiku řešil. Komplexně v tomto případě i tady byla shoda, protože je nutný nový zákon.

Co se týče konkrétních věcí, které připomněli jednotliví diskutující, pan Tomio Okamura poznamenal, že hnutí Úsvit podpoří tento návrh, a měl k němu některé připomínky ohledně cenové mapy, kde sám jasně řekl, že zatím není povinná, některé obce ji nemají, takže těžko ji brát jako vodítko. Ale Úsvit bude hlasovat pro.

Pan kolega Stanjura vyjádřil určité zkušenosti zejména z ostravské samosprávy, kde byla velmi dobrá myšlenka, že obce by měly mít zřejmě v novém zákoně velkou pravomoc, aby samy mohly rozhodnout, jestli v dané lokalitě, v dané obci, na daném území bude, či nebude ubytovna, do které směřují doplatky na bydlení. Řešil i stavebně technické a další věci, které v tom návrhu obsaženy jsou.

Zrovna tak jako paní poslankyně Hnyková. Ta zamířila i do polemiky s pozměňovacím návrhem pana kolegy Sklenáka, který vzápětí vysvětlil, jak to bylo myšleno, a vysvětlil, že celá řada lidí, kteří mají problém s bydlením, směřují sami a dobrovolně do těch chat, chatěk atd.

Debata byla věcná, paní kolegyně Chalánková řekla něco o statistice. Jenom připomínám, že už je to 2,6 mld. za minulý rok ročních doplatek na sociální bydlení, takže obrovský byznys. Pan kolega Gabal s paní kolegyní Havlovou hovořili o rizikových oblastech a o nutnosti neprodleného řešení. Ostatní diskutující už v podstatě jenom shrnovali nějaké dílčí problémy.

Celkově se dá říct, že debata byla opravdu plodná a že návrh pravděpodobně s pozměňovacími návrhy, které zazněly a ještě zaznějí, bude mít asi podporu sněmovny. Tolik krátké shrnutí naší dosavadní debaty. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji za velmi profesionální práci zpravodaje. V této fázi, protože nepadlo nic, o čem bychom měli hlasovat, otevírám podrobnou rozpravu. S přednostním právem do podrobné rozpravy. Tím pádem má slovo pan předseda Stanjura, připraví se paní poslankyně Havlová.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Avizoval jsem v obecné rozpravě, že načtu pozměňující návrhy. Chci říct, že pozměňující návrhy se budou dotýkat v zásadě dvou oblastí. Za prvé pravomoci obcí vydat souhlas k tomu, aby konkrétní ubytovně mohl být vyplácen doplatek na bydlení, a současně aby doplatek na bydlení mohl být vyplácen pouze buď v bytech nebo ubytovnách, aby nebyla možnost vyplácet doplatek na bydlení v jiných prostorách.

Abych byl přesný, tak teď to budu citovat na mikrofon, ten pozměňující návrh.

Za prvé, v novelizačním bodu číslo 20 se v § 33 odst. 6 v druhé větě na konec věty doplní slova: "v případě souhlasu obce, na jejímž katastrálním území se ubytovací zařízení nachází." To je důvod zvláštního zřetele, že může být doplatek na bydlení vyplácen i v ubytovnách. Tento, pokud to přijmeme, řekne, že se tam může vyplácet, pouze pokud s tím obec souhlasí. Nikomu nezakazujeme provozovat ubytovnu, pouze říkáme, pokud chce majitel ubytovny čerpat státní peníze, měl by mít souhlas obce.

A potom k druhému problému, tzn. aby se doplatek na bydlení mohl vyplácet pouze v bytech nebo ubytovacích zařízeních, navrhuji nové znění novelizačního bodu číslo 21, a teď bych s dovolením, je to pět odstavců, z formálních důvodů musím načíst všech pět odstavců tohoto novelizačního bodu číslo 21.

Bod 21 zní: Za § 33 se vkládá nový § 33a, který včetně nadpisu zní: § 33a Byt a ubytovací zařízení

Odst. 1. Bytem se pro účely tohoto zákona rozumí soubor místností nebo jednotlivá místnost, které svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňuje požadavky na trvalé bydlení a jsou k tomuto účelu užívání podle stavebního zákona zkolaudovány jako byt.

Odst. 2. Ubytovacím zařízením se pro účely tohoto zákona rozumí ubytovací zařízení k tomuto účelu užívání určené podle stavebního zákona nebo zkolaudované jako ubytovna splňující požadavky stavebního zákona, prováděcích vyhlášek stavebního zákona a souvisejících právních předpisů platných ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Jestliže je ubytování v těchto zařízeních poskytováno na dobu delší než dva měsíce v období šesti měsíců po sobě jdoucích, musí splňovat podmínky uvedené v § 21a zákona o ochraně veřejného zdraví.

Odst. 3 zní: Za byt se pro účely tohoto zákona považuje též soubor místností, které tvoří stavbu pro individuální či rodinnou rekreaci, nebo samostatná místnost, která tvoří stavbu pro individuální či rodinnou rekreaci, pokud jsou tyto stavby užívány vlastníkem k trvalému bydlení a jsou k tomuto účelu užívání určeny podle stavebního zákona nebo jsou k tomuto účelu zkolaudovány.

Odst. 4 zní: V případech hodných zvláštního zřetele lze pro účely tohoto zákona za byt považovat i část bytu, pokud byt splňuje podmínky podle odstavce 1. Pokud v tomto bytě žije více osob, které se pro tyto účely společně neposuzují, určuje se výše odůvodněných nákladů na bydlení za celý byt, a je-li na tento byt poskytován příspěvek na bydlení podle zákona o státní sociální podpoře, odečte se tento příspěvek od odůvodněných nákladů na bydlení za celý byt a dále se postupuje podle § 8.

Odst. 5. K posouzení kritérií stanovených v odst. 1 až 3, provádí na žádost orgánů pomoci v hmotné nouzi stavební úřad příslušný k povolení dané stavby.

Takto zní celé nově navržené znění § 33a. Musím říct, že je takřka totožné s vládním návrhem, ale abychom mohli hlasovat i o těch změnách, musel jsem přečíst všech pět odstavců.

Děkuji za pozornost a věřím, že do příští středy, kdy budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích v třetím čtení, najdeme shodu, a věřím, že tyto návrhy mají šanci pro podporu, protože jsou to sice zkušenosti ostravské samosprávy, ale nijak nevybočují ze zkušeností jiných samospráv, které se s tímto problémem potýkají na svém území. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další do podrobné rozpravy paní poslankyně Havlová, připraví se paní poslankyně Nytrová.

Poslankyně Olga Havlová: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, tímto bych se přihlásila k pozměňovacím návrhům, které jsou v systému zařazeny pod čísla 1356 a 1375. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Nytrová. Paní poslankyně Nytrová! Prosim, máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: V rámci novely zákona o hmotné nouzi navrhuji vypustit možnost výplaty doplatku na bydlení v jiných než obytných prostorech k tomu určených jako byt nebo ubytovna v souladu se stavebním právem a splňujících požadavky stavebního zákona, prováděcích vyhlášek stavebního zákona a souvisejících právních předpisů platných ke dni nabytí účinnosti navrženého zákona. Zamezit tomu, aby se do nákladů na bydlení započítávaly náklady na bydlení v jiných prostorech než k tomu určených, tzn. určených jako byt nebo ubytovna v souladu se stavebním právem a splňujících požadavky stavebního zákona, prováděcích vyhlášek stavebního zákona a souvisejících právních předpisů platných ke dni nabytí účinnosti navrženého zákona. Vypustit jakékoli odkazy na jiný než obytný prostor a § 33b. Vypustit navržený § 33b, standardy kvality bydlení jiného než obytného prostoru a jejich kontrola. Umožnit výplatu doplatku na bydlení jen v prostorech, určených jako byt nebo ubytovna v souladu se stavebním právem a splňujících

požadavky stavebního zákona a prováděcích vyhlášek stavebního zákona a souvisejících právních předpisů, platných ke dni nabytí účinnosti navrženého zákona.

V rámci navrženého § 33a provést následující úpravy:

Byt a ubytovací zařízení.

Odstavec 1. Bytem se pro účely tohoto zákona rozumí soubor místností, popřípadě jedna obytná místnost, které svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňují požadavky na trvalé bydlení a je k tomu účelu užívání určena podle stavebního zákona a je zkolaudována jako byt.

Vypustit odstavec číslo 2. Odstavec číslo 2 nově zní: Ubytovacím zařízením se pro účely tohoto zákona rozumí ubytovací zařízení k tomuto účelu užívání určené podle stavebního zákona nebo zkolaudované jako ubytovna splňující požadavky stavebního zákona, prováděcích vyhlášek stavebního zákona souvisejících právních předpisů platných ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Jestliže je ubytování v těchto zařízeních poskytováno na dobu delší než dva měsíce v období šesti měsíců po sobě jdoucích, musí splňovat podmínky uvedené v § 21a zákona o ochraně veřejného zdraví.

Odstavec 3. Za byt se pro účely tohoto zákona považuje též soubor místností, které tvoří stavbu pro individuální či rodinnou rekreaci nebo samostatná místnost, která tvoří stavbu pro individuální či rodinnou rekreaci, pokud jsou tyto stavby užívány vlastníkem k trvalému bydlení a jsou k tomuto účelu užívání určeny podle stavebního zákona nebo jsou k tomuto účelu zkolaudovány.

Odstavec číslo 4. V případech hodných zvláštního zřetele lze pro účely tohoto zákona za byt považovat i část bytu, pokud byt splňuje podmínky podle odstavce 1. Pokud v tomto bytě žije víc osob, které se pro účely společně neposuzují, určuje se výše odůvodněných nákladů na bydlení za celý byt, a je-li na tento byt poskytován příspěvek na bydlení podle zákona o státní sociální podpoře, odečte se tento příspěvek od odůvodněných nákladů na bydlení za celý byt a dále se postupuje podle § 8.

Odstavec číslo 5. Posouzení kritérií stanovených v odstavci 1 až 3 provádí na žádost orgánů pomoci v hmotné nouzi stavební úřad příslušný k povolení dané stavby.

Děkuji za pochopení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan zpravodaj také do podrobné rozpravy?

Poslanec Adolf Beznoska: Jeden pozměňovací návrh. § 34a, poslední věta, která přibude. Maximální výše příspěvku na jedno lůžko v ubytovacím zařízení definovaného podle § 33a odst. 3 činí za kalendářní měsíc 1000 korun.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Tím jsme pravděpodobně vyčerpali podrobnou rozpravu, takže já podrobnou rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Není zájem. Žádný návrh, který bychom v této fázi měli hlasovat, také nepadl, takže v tom případě končím druhé čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat bodem 12, což je

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 257/ - druhé čtení

Prosím paní ministryni práce a sociálních věcí, aby tento tisk uvedla. Zpravodaj dorazí hned po vás.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, protože se jedná o druhé čtení, tak jenom stručně připomenu, že tento návrh především upřesňuje pravidla pro poskytování dotací na financování sociálních služeb. Jedná se vlastně o to, že o dotacích pro poskytovatele sociálních služeb na rok 2015 budou poprvé rozhodovat kraje namísto Ministerstva práce a sociálních věcí. Nicméně je to věc, která už dávno měla být, ale pořád se odkládala. Ještě v minulých letech se Ministerstvo práce stejně dotazovalo krajů, protože nemůžeme znát všechny jednotlivé poskytovatele, a ty dotace se v naprosté většině případů řídily podle toho, co kraje doporučily. Takže my se domníváme, že ten přechod je připraven kvalitně. V tuto chvíli už probíhají na jednotlivých krajích procesy pro dotační řízení na rok 2015.

A co se týče směrných čísel, o kterých tady nepochybně bude ještě diskuse, to znamená procentuální částky přidělené jednotlivým krajům, tak bych jen chtěla říci, že to nestanovilo ministerstvo, to se stanovilo na dohodě na zasedání sociální komise Asociace krajů a vycházejí přesně zase na základě jejich dohody z čísel z průměrů za poslední tři roky.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. A teď je ten moment pro zpravodaje, resp. nejprve by to byla zpravodajka výboru pro sociální politiku paní poslankyně Hnyková a po ní pan zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Novotný. Nejdřív paní zpravodajka výboru pro sociální politiku. Já ji prosím, aby nás seznámila s usneseními výborů, která nám byla doručena jako tisky 257/1 a 2.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, přeji vám zase hezké odpoledne a dovoluji mi, jako zpravodajku tohoto tisku, vás seznámit s usnesením číslo 66 výboru pro sociální politiku, přijaté na 9. schůzi dne 3. září 2014 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 257.

Po úvodním slově Michaely Marksové, ministryně práce a sociálních věcí, a zpravodajské zprávě poslankyně Jany Hnykové a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky tisk projednal a přijal k tomuto usnesení, které najdete, jak už zde zaznělo, v systému pod číslem 257/2. Toto usnesení kromě toho, že doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vyslovila souhlas i s podanými pozměňovacími návrhy a zmocnilo zpravodajku tohoto výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy.

Jinak děkuji vám za pozornost a já se v obecné rozpravě ještě ke slovu přihlásím.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, již jste přihlášena jako první do obecné rozpravy. Ještě předtím než k tomu dojde, prosím pana poslance Novotného, zpravodaje rozpočtového výboru.

Poslanec Josef Novotný: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážená vládo a kolegové, dovoluji vám jako zpravodaj rozpočtového výboru seznámit s usnesením rozpočtového výboru z 12. schůze ze dne 4. září 2014 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 257.

Po úvodním slově náměstkyně ministryně práce a sociálních věcí paní Šteklové, zpravodajské zprávě poslance Novotného a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 257, schválila bez připomínek. Za druhé, zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji vám, pane zpravodaji, a nyní již nic nebrání tomu, abychom otevřeli obecnou rozpravu, do které je přihlášeno deset

kolegyň a kolegů. Jak jsem již avizoval, první vystoupí paní poslankyně Hnyková a připraví se paní poslankyně Pecková.

Poslankyně Jana Hnyková: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, doufám, že jsem dnes tady již naposled –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, pardon, paní zpravodajko, já se omlouvám, ale snažil jsem se gestikulovat na hlučící poslance, ale někde to fungovalo, ale někde to nefungovalo, takže teď musím použít mikrofon – prosím o klid a tak. Ano, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Tak já začnu odznova, dovolu mi vyjádřit se k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk č. 257 – a nacházíme se ve druhém čtení.

Tato novela je pro mě velmi důležitá nejen proto, že se bude ze státního rozpočtu rozdělovat přes sedm miliard korun, ale také proto, že jsem v sociálních službách prožila řadu let a na vlastní kůži jsem pocítila nejistotu při přidělování dotací pro zařízení sociálních služeb. Vždy jsme napjatě očekávali, kolik dostaneme, jak vyjdeme, protože není žádným tajemstvím, že sociální služby v České republice bez dotací nepřežijí a uživatelé v nich by se dostali do velmi svízelné situace, protože výše jejich důchodu nepokryje náklady na provoz, a to bez rozdílu, zda jsou to zařízení pro seniory, nebo zdravotně postižené, příspěvkové či neziskové organizace. Velmi jsem byla vždy nakloněna převodu financování na kraje, aby se finance přiblížily více potřebám uživatele, a kdo jiný by měl více znát podmínky na svém území než právě kraje a jejich reprezentace. Od začátku tohoto roku jsme nejen já, ale i ostatní členové výboru pro sociální politiku bombardováni, jak to vlastně bude – jak od zřizovatelů, tak i pracovníků krajů.

Zastavím se trochu u historie této novely. Co jsme pro to udělali? Pátého května 2014 mi přišla odpověď na moji otázku položenou v rámci návštěvy výboru pro sociální politiku na Ministerstvu práce a sociálních věcí a otázka zněla: Jak bude probíhat převod financování na kraje? Jaká bude příprava? V jakém stadiu se nacházíme? Jak bude probíhat školení či semináře? V odpovědi na moji otázku mi zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí sdělili, že musí připravit metodiku Ministerstva práce a sociálních věcí na dotace krajů. Přílohou metodiky pak bude rozhodnutí o poskytování dotace krajů, která poskytne právní oporu pro postupy stanovenou metodikou. Byly zde vyjádřeny i obavy jednotlivých aktérů, aby nebyl rozdílný přístup k poskytovatelům sociálních služeb. Při přechodu bude metodiku schvalovat zastupitelstvo kraje a hejtmani by se měli jednomyslně dohodnout a schválit postup. Financování by mělo být nediskriminační a transparentní.

Nebyla jsem uspokojena s touto odpovědí a na prvním jednání podvýboru pro nepojistné dávkové systémy pro zdravotně postižené, seniory a sociálně ohrožené skupiny 15. května 2014 jsme vyslechli pracovníky Ministerstva práce a sociálních věcí a upozornili na tuto problematiku převodu financování a požadovali, aby převod financování nebyl metodikou, ale nařízením vlády, které by bylo závazné, pro všechny kraje stejné, aby financování bylo zajištěno pro služby na území kraje. Přesto to nebylo ani po tomto jednání vyslyšeno – na požadavky našeho podvýboru. Proto jsme vyhodnotili jako závazné a požádali jsme, aby se tato problematika přenesla na jednání výboru pro sociální politiku. Mimořádná schůze k tomuto se konala 12. června 2014 za účasti veřejnosti. Vystoupili hosté jak z Asociace krajů, zdravotně postižených, asociace poskytovatelů, odborů a mnoho dalších hostů. Tam jsme se dozvěděli, že došlo k dohodě na směrných číslech mezi kraji, i když tu zazněl názor, že to není zcela spravedlivé, ale nakonec kraje souhlasily. Proběhla tam i diskuse nad metodikou a její nahrazení nařízením vlády. Zástupci – především zástupci zdravotně postižených, se obávali, aby služby byly všude financovány stejně v rámci České republiky. Zástupce asociace poskytovatelů upozorňoval na neprodiskutování metodiky a obavu, že by zde mohlo vzniknout 14 různých sociálních přístupů. O tomto všem se dovíte ze zápisu.

Členové výboru požadovali metodiku k prostudování, ale ta nám přišla mnohem později, než jsme ji dostat měli, vše se prostě šilo horkou jehlou. Přišla mimořádná schůze 17. července 2014 a konalo se první čtení tohoto zákona a já byla určena zpravodajem a hned jsem ve své úvodní zprávě sdělila – cituji: "Nesouhlasím ani s tím, aby se proces financování sociálních služeb uskutečňoval nadále metodickým pokynem Ministerstva práce a sociálních věcí místo na základě prováděcího právního předpisu." Nerozumím, proč po tolika letech diskusí o podobě a obsahu prováděcího právního předpisu je navržena pouhá metodika s tím, že její závaznost bude dána tím, že se stane přílohou každého individuálního správního rozhodnutí pro každý kraj. Kromě jiného v tom spatřuji obcházení jednoho ze základních principů právního státu. Proto budu požadovat předložení prováděcího předpisu hned od začátku platnosti této novely.

Metodika vydaná Ministerstvem práce a sociálních věcí se také dostává do rozporu s návrhem změny zákona o sociálních službách. Předložená úprava navrhovaná vládou stanovuje s účinností od 1. 1. 2015 přechod odpovědností za realizaci dotačního řízení na poskytování sociálních služeb. Ve skutečnosti převody finančních prostředků na jednotlivé kraje, které si budou moci schválit vlastní pravidla a rozdělit systém sociálních služeb na 14 různých podsystémů, rozbít celostátní jednotu a garanci jedné pravidel pro celou Českou republiku.

Cílem vládou navrhované novely zákony je zafixování absence právního předpisu, který by pro financování sociálních služeb nastavil celostátní jasná pravidla. Dává se možnost krajům samostatně rozhodovat o přidělených prostředcích. Tato skutečnost nepřijetí prováděcího předpisu neboli nařízení vlády, pokračující realizace dotačních řízení metodickým pokynem a autonomní rozhodování každého kraje v samostatné působnosti by mělo dalekosáhlé dopady na klienty sociálních služeb, poskytovatele sociálních služeb jakožto zaměstnavatele a další subjekty ovlivňované

dotacním řízením. Stejně tak by došlo k významnému rozkolísání systému sociálních služeb.

Na výboru pro sociální politiku jsem předložila pozměňovací návrh, ve kterém požadují, aby byl prováděcí právní předpis, který stanoví...

Pane předsedající, mohl byste mi zjednat klid? Mluvím o vážných věcech.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, já prosím všechny, kteří diskutují, například s ministry, aby tak nečinili, popřípadě aby tak činili mimo tento sál.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji vám. Já potom zvyšuji hlas a vypadá to, že křičím, ale já nechci křičet, ale ten ruch mě opravdu ruší.

– prováděcí právní předpis, který stanoví bližší podmínky pro stanovení účelu, výše, členění a způsob poskytování dotace. Výše dotace kraje stanoví ministerstvo ve výši procentního podílu kraje na celkovém ročním objemu finančních prostředků vyčleněných ve státním rozpočtu na podporu sociálních služeb pro příslušný rozpočtový rok. Výše procentního podílu kraje je uvedena v příloze k tomuto zákonu. Ministerstvo zajišťuje na vlastní náklady počítačový program pro podávání žádostí o dotace a poskytuje bezplatně tento program včetně jeho aktualizací krajským úřadům a poskytovatelům sociálních služeb zapsaným v registru podle § 85 odst. 1. Krajské úřady a poskytovatelé sociálních služeb jsou povinni používat program pro podávání žádostí o dotace, který jim ministerstvo poskytne. Krajské úřady jsou povinny používat program též pro posouzení žádostí o dotace poskytovatelů a stanovení výše finanční podpory. Za podanou žádost poskytovatele sociálních služeb o dotaci podle odstavců 1 a 2 se považuje pouze žádost, která je podaná kraji prostřednictvím tohoto programu. Kraj předloží ministerstvu do 31. května příslušného rozpočtového roku prostřednictvím počítačového programu podle odstavce 5 průběžný přehled o čerpání dotací a do 31. března následujícího rozpočtového roku konečný přehled o čerpání dotace za příslušný rozpočtový rok. Dále žádám, aby dotace byla účelově členěná na dotaci na služby sociální péče a na dotaci na služby sociální prevence a poradenství. Tam přece ty peníze patří. Nebo se letu? (Hluk v sále.)

Pozměňovací návrh kolegy Kaňkovského a můj, který byl schválen na výboru a je součástí usnesení výboru, rozpoutal velké emoce a já sama jsem byla vystavena tlaku, abych svůj návrh stáhla, a je tomu tak stále. Bylo vyvoláno minulý týden jednání s pracovníky Ministerstva práce a sociálních věcí, kde byla dohoda, že budou respektovat vytvoření nařízení vlády do konce letošního roku na další období a že budou směrná čísla do nařízení vlády dána, aby Asociace krajů si mohla o nich každoročně rozhodovat. Přišel návrh z Ministerstva práce a sociálních věcí, že nařízení vlády –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, ale hladina hluku se opět zvedá. Já jsem napomínal paní poslankyni Berdychovou, musím napomenout i pana

premiéra, protože dělá úplně to samé. Diskutuje s paní ministryní a ruší paní poslankyni, která řeční. Takže omlouvám se, platí to pro všechny, pane premiére. Prosím.

Poslankyně Jana Hnyková: Přišel návrh z Ministerstva práce a sociálních věcí, že nařízení vlády bude až od roku 2018, což je pro mě naprosto nepřijatelné, a já věřím, že můj pozměňovací návrh najde podporu u vás ve třetím čtení.

O nařízení vlády se mluvilo hned od začátku v zákoně o sociálních službách a není to žádný výmysl poslankyně Hnykové. Všichni se do něj můžete podívat. Já prostě nechápu, co Asociace krajů zastupovaná panem Čermákem sleduje a proč to tak potřebuje. Aby návrh novely fungoval, tak jak byl předložen, že bychom sociální služby změnili na služby sociálně demokratické, protože ve většině krajů vládne právě tato strana? Mám velmi vážné obavy, že sociální služby jsou ohroženy a že může dojít k transformaci, a tak by přešly do soukromých rukou. To pak, vážení, musíme vyčlenit ze státního rozpočtu další peníze na výstavbu chudobinců.

Musím vás, vážené dámy a pánové, upozornit, že se již rozběhlo dotační řízení a není schválena novela. A já nebudu poslankyní, která k tomu bude mlčet a odsouhlasí vše, co jí ministerstvo předloží, jinak ohrozí sociální služby. Pracovníci Ministerstva práce a sociálních věcí nám ve středu 3. září řekli, že přepracování metodiky do nařízení vlády neohrozí plynulý chod dotací, tak nechápu jejich nové návrhy. Zadání dostali úplně jiné a moji kolegové z jiných politických stran, které se tohoto jednání účastnily, vám to mohou potvrdit.

Chci stabilní sociální služby, transparentní financování a ve všech krajích stejné podmínky, ale nevěřím, že metodika, která nám byla předložena, je jejím garantem. Doufám, vážené kolegyně a kolegové, že vše zvážíte a neohrozíte budoucnost v sociálních službách. Ke svému doplňujícímu pozměňovacímu návrhu se přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní kolegyni a slovo má paní poslankyně Pecková, připraví se pan poslanec Soukup. (Výkřik v levé části sálu.) Ale no tak, já prosím opravdu levou část sálu, aby nepokřikovala.

Poslankyně Gabriela Pecková: Tak ještě jednou dobré odpoledne, dámy a pánové. V současné době upravuje procentní podíl kraje na celorepublikovém objemu finančních prostředků na podporu poskytování služeb mezi kraje a hlavní město Prahu § 101a odst. 5. Ministerstvo však v minulých letech při stanovení tohoto procentního podílu nedodržovalo kritéria obsažená v zákoně a finanční prostředky rozdělovalo v přímém rozporu s ním, což se dá velmi snadno ověřit v dostupných statistikách přímo Ministerstva práce a sociálních věcí.

V novele zákona je navrženo stanovit podíl kraje procentními podíly z celku, které nejsou v žádném vztahu k reálným potřebám poskytování sociálních služeb ani relevantním statistickým datům, jako je např. počet obyvatel, objem vyplácených

příspěvků na péči nebo kapacitách poskytovaných sociálních služeb v kraji a nejsou ministerstvem ani nijak zdůvodněny. Naopak novela legalizuje stav, kdy jsou některé kraje diskriminovány na úkor krajů jiných.

Proto navrhujeme jednoduché a transparentní kritérium rozdělení finančních prostředků, a to podle počtu obyvatel krajů a hlavního města Prahy. Jen pro ilustraci, v novele navrhovaný procentní podíl pro hlavní město Prahu je 8,08 % z objemu finančních prostředků při 11procentním podílu počtu obyvatel České republiky. Pokud by byl přijat návrh ministerstva, dojde podle našeho názoru k porušení principu rovnosti v přístupu občanů České republiky k sociálním službám, a zákonná norma tak může být v rozporu s Ústavou České republiky. Není pravda, že Praha odsouhlasila dohodu krajů v celém rozsahu. Praha souhlasila, že změna je potřeba a že je na ni připravena bezodkladně. Proti fixaci a výši podílu opakovaně protestovala a příslušný radní opakovaně oslovil jak ministerstvo, tak zástupce jednotlivých krajů, ti ale až na výjimky nereagovali.

Chceme jenom zajistit všem občanům rovný přístup k sociálním službám, založený na jasných transparentních kritériích, která budou pravidelně vyhodnocována pro dané rozpočtové období, aby objem finančních prostředků v rámci možnosti státního rozpočtu pružně reflektoval potřeby občanů daného kraje. V podrobné rozpravě se proto přihlásím k pozměňovacímu návrhu a nyní vám děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším v pořadí je pan poslanec Soukup a připraví se paní poslankyně Chalánková.

Poslanec Zdeněk Soukup: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych v duchu představ poslanců ANO o jednacím řádu Sněmovny, tedy krátce, se vyjádřil k vládní novele zákona o sociálních službách i já. Jako klubový garant tisku 257 navrhnu kolegům za ANO hlasovat pro přijetí stěžejních tezí novely. Za nepřijatelný pokládám tedy jakýkoli pozměňovací návrh na odložení přechodu financování sociálních služeb z Ministerstva práce a sociálních věcí na kraje. Termín 1. leden 2015 pokládám za neměnný. Mám k tomu silný důvod – tím je vzácná shoda hlavních aktérů přechodu financování nad prováděcí novelou, tedy Ministerstva práce a sociálních věcí, Asociace krajů a Asociace poskytovatelů sociálních služeb.

Na některé paragrafy a odstavce novely jsou pochopitelně odlišné názory, jsou promítány do pozměňovacích návrhů. Za rozumný např. pokládám návrh, podle kterého nebudou v krajích o rozdělování peněz na sociální služby rozhodovat radní, ale zastupitelstva. Navrhnu kolegům v klubu ANO také podpořit návrh, že ministerstvo nebude vydávat k vyhlásováním dotačních řízení metodické pokyny, ale právně silnější nařízení vlády nebo ministerské vyhlášky.

Naopak, nedoporučím, aby se cokoli měnilo na směrných číslech, podle kterých budou rozdělovány peníze na sociální služby mezi jednotlivé kraje a hlavní město

Prahu. Ostatně během jednání o novele proti nim z Asociace krajů, jejímž členem je i hlavní město Praha, nebyly závažnější připomínky.

Osobně jsem velmi uvítal řešení dalšího problému. Tím je inspekce sociálních služeb. Na její úroveň a hlavně na to, že se zatím šlo spíš po účetní kontrole než po kvalitě, si léta stěžovali sami poskytovatelé. Myslím, že převod inspekce z přetížených úřadů práce na Ministerstvo práce a sociálních věcí je systémový krok správným směrem. Proti původnímu znění novely budu podporovat pozměňovací návrh na to, aby do inspekčních týmů byli zařazováni také zástupci krajů.

Co pokládám za důležité? Některé problémy, které se snaží v dobré víře řešit pozměňovací návrhy, částečně odezní po zavedení principu vyrovnávacích plateb v režimu povolené veřejné podpory pro služby obecného hospodářského zájmu. Novela předpokládá její plné zavedení v roce 2016. Jasná pravidla pro ni vymezilo rozhodnutí Evropské komise v roce 2012 nebo 2011. Pravidla by měla vést k hospodárnosti a transparentnosti. Měla by také přiblížit podmínky a standardy sociálních služeb v jednotlivých krajích. Pochopitelně při respektování regionálních specifíků.

Vážené dámy a pánové, já sám, a pokud vím, také nikdo z klubu ANO nepodáme k tomuto tisku pozměňovací návrh. Nechceme komplikovat přijetí potřebné novely. Ovšem podpoříme rozumné návrhy, které jí a hlavně dotační řízení na rok 2015 neohrozí. To všechno s vědomím, že přijetí novely považujeme jenom za první krok k uvedení pořádku do financování sociálních služeb. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, vešel jste se asi do tří minut, pouze pro vaši informaci. Takže jste splnil to, co jste říkal na začátku.

Pani poslankyně Chalánková, připraví se paní poslankyně Aulická.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dříve než budu avizovat, že se přihlásím v podrobné rozpravě ke svému pozměňovacímu návrhu, tak dovoluji, abych vystoupila s komentářem, který je také stanoviskem klubu TOP 09.

Máme před sebou předloženou novelu zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, který má realizovat převod dotace na financování sociálních služeb ze státního rozpočtu na kraje. Pokud se vrátíme do historie, myslím, že už jsem tady několikrát upozornila, že peníze, které se vyplatily do financování sociálních služeb do roku 2006, přesně v tom roce činily asi 13 mld. korun na poskytování služeb péče. V dnešní době jsme dohromady s příspěvkem na péči a s dotací na poskytování sociálních služeb na výši asi 27 mld. korun. Takže vidíte, že peněz je tam hodně, a přesto jsou neustále stížnosti o nedostatečném financování poskytovatelů sociálních služeb. Takže to jen na okraj.

Do roku 2006, před přijetím zákona o sociálních službách, té zmíněné stoosmičky, bylo financování jiným způsobem. Peníze šly jednak jako účelově

vázaná dotace do rozpočtu kraje, který se znalostí věci potom přiděloval peníze jednotlivým neziskovým organizacím. Dále to byl proud, který financoval dotaci na lůžko jednotlivým poskytovatelům, kteří patřili obcím. A poslední byl balík, který šel jako dotace na výkon zřizovatelských funkcí v rámci krajů, které převzaly svá zařízení z bývalých okresních úřadů. Takže to jen do historie. (Hluk v sále sílí.)

Od roku 2007, kdy vešel v účinnost tento zákon o sociálních službách, jsme v jiné situaci a předpokládalo se... (Poslankyně se omlčela.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se opět omlouvám a prosím o klid.

Poslankyně Jitka Chalánková: Předpokládalo se, že lidé, kteří budou potřebovat sociální služby, si zaplatí vše z příspěvku na péči, který takto byl i koncipován.

Domnívám se, že jsme dospěli tak daleko, že je potřeba velká novela financování sociálních služeb, která se bude zabývat jednotlivým postavením zřizovatelů, ať už se týkají zřizovatelů krajů, ať se to týká i obecních neziskových organizací apod., protože ta disproporce neustále narůstá. Zákon o sociálních službách v podstatě také vůbec neřeší to, že kraje jsou zároveň zřizovateli sociálních služeb a budou zároveň poskytovateli dotací. Takže pozor – zde se podle mě jedná o jasný střet zájmů. V neposlední řadě budou také chodit na kontrolu využití dotací, takže opravdu to považují za střet zájmů.

Nebudu se dostávat do podrobností, které zde již paní kolegyně Hnyková vysvětlila, jakým způsobem budou kraje vlastně tento postup realizovat. Je pravdou, že v červnu letošního roku jsme byli ze strany úředníků Ministerstva práce a sociálních věcí na výboru pro sociální politiku seznámeni s metodikou, kterou si na ministerstvu úředníci napsali. Takže to byla jedna věc. Já se domnívám, že jsme od toho zvolení politici a poslanci, kteří by měli tuto situaci mít ve svých rukou a rozhodovat velmi zodpovědně, protože toto byla skutečně dohoda mezi úředníky Ministerstva práce a sociálních věcí a Asociací krajů, která odsouhlasila v rámci všech krajů tento způsob převedení financování na kraje. Ale nikoliv Poslanecká sněmovna. Hovoříme o metodice, která je přílohou zákona, který má být platný a účinný až od příštího roku, přesto již kraje podle této metodiky vlastně postupují. Takže to je jedna věc.

Pak jsem upozornila na to, že dotace přinejmenším obcím by mělo schvalovat zastupitelstvo krajů, ale nebudu tuto věc brát ještě z úst pana svého následujícího kolegy, který o tom také na výboru pro sociální politiku hovořil a jistě podá tento pozměňovací návrh. Hovoříme o dotaci, která je nenároková, to znamená, je to nemandatorní výdaj státního rozpočtu. Je pěkné, že máme k dispozici procentuální dohodu mezi jednotlivými kraji, ale vůbec nevíme, jakým způsobem bude tato dotace zakotvena do státního rozpočtu, jak se vůbec může stát takovýto výdaj mandatorním. Já se domnívám, že pouze komplexní změnou financování sociálních služeb.

V neposlední řadě bych chtěla upozornit na nedostatečné vysvětlení tzv. veřejné podpory, protože zde bylo sice hovořeno o tom, že se bude jednat o poskytování

služeb obecného hospodářského zájmu, ale nemám zde vyjádření Evropské komise, že právě tento postup je odsouhlasen pro příští rok právě pro poskytnutí dotací těmto krajům.

Domnívám se, že tento zákon není správný, proto se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který by měl odložit účinnost o dva roky a který by měl umožnit, aby se jednak vyřešily disproporce mezi jednotlivými kraji, které snad nejsou spokojené s tím rozdělením, ale především by se mělo přistoupit ke kompletní a komplexní změně financování sociálních služeb. Již se na tom minimálně rok mělo pracovat. S touto předloženou novelou nejsem spokojena.

Za TOP 09 také mohu říci, že podpoříme jednak usnesení výboru pro sociální politiku, které obsahuje také návrh paní poslankyně Hnykové v původním znění, také pozměňovací návrh paní kolegyně Aulické-Jírovcové a další, které ještě zanalyzujeme po dnešním druhém čtení.

Děkuji za pozornost a v podrobné rozpravě se přihlásím ke svému pozměňovacímu návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Chalánkové. Dále vystoupí paní poslankyně Hana Aulická. Připraví se pan kolega Vilímeček. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Dovolte mi, abych i já přispěla do této diskuse.

Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, projednávaná novela zákona vzbuzuje velký zájem všech dotčených subjektů. Po desítkách jednání však stále vidíme značné mezery a nedostatky v předložené novele. Nasvědčuje tomu i množství předložených pozměňovacích návrhů, které ve většině ale bohužel Ministerstvo práce a sociálních věcí neakceptuje.

Jeden z pozměňovacích návrhů je předkládán i mnou a týká se tří paragrafů, které se zabývají oblastí inspekcí. Kontrolní činnost poskytovatelů sociálních služeb za účasti zástupců příslušných krajů vidím jako zásadní věc. První úprava se týká § 82 odst. 3, která se vztahuje ke zrušení registrace. Předkladatelem navrhovaná změna váže zrušení registrace na uložení sankce za správní delikt dle § 107 odst. 2 písm. m). Tedy na správní delikt, kterého se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako poskytovatel sociálních služeb dopustí tím, že nesplní ve lhůtě stanovené ministerstvem opatření k odstranění nedostatků zjištěných při inspekcí.

Takovéto propojení je však neakceptovatelné, neboť značně znesnadňuje pružnost, vymahatelnost práva. Předkladatel v důvodové zprávě v části 3 uvádí statistické údaje, ze kterých je patrné, že za období let 2008 až 2013 bylo provedeno celkem 1 643 inspekcí, tj. že z celkového množství 5 729 registrovaných sociálních služeb byla za šest let provedena inspekce pouze u 28,69 % registrovaných sociálních služeb. Při této frekvenci provádění inspekcí je vymahatelnost práva takřka nulová.

V praxi to znamená, že nebude možné několik let zrušit registraci poskytovateli sociálních služeb, který závažným způsobem opakovaně porušuje plnění zákonem stanovených povinností. Půjde-li o porušení práv uživatelů, je tato časová prodleva neakceptovatelná. V systému budou dlouhodobě existovat sociální služby pochybné kvality.

Další úprava se týká § 98 odst. 2, kde s ohledem na povinnosti stanovené krajům je neakceptovatelné tyto subjekty zcela vyčlenit z procesu hodnocení kvality sociálních služeb. Kraje by měly mít přece možnost zúčastnit se inspekci sociálních služeb poskytovaných na jejich území, neboť by měly mít o kvalitě těchto služeb s ohledem na povinnosti svěřené jim zákonem v povědomí. V případě, že kraj nebude mít informace o kvalitě služeb, hrozí, že dojde k předimenzování sítě o další poskytovatele z důvodu poptávky po službě, která bude považována za kapacitní problém, ačkoliv může být problém kvality v místě poskytovaných služeb. S tím jsou spojeny i finanční nároky na státní rozpočet. Cílem každého kraje v rámci definování služeb je však vytvoření efektivních, kapacitně vyhovujících, ale především kvalitních sociálních služeb. Procesy registrace sociálních služeb, hodnocení jejich kvality a financování jejich poskytování jsou úzce propojené. Principem by tedy měla být úzká a aktivní spolupráce všech zainteresovaných subjektů, a je tedy nepřijatelné, aby tomu tak nebylo.

Poslední úprava se týká § 85 odst. 3. V souvislosti s plněním povinností, které jsou krajům stanoveny, zejména povinností souvisejících s financováním sociálních služeb, je nezbytné, aby byly co nejvíce informovány o kvalitě sociálních služeb na jejich území, a to všech sociálních služeb, u nichž byla inspekce provedena. K tomu je zapotřebí, aby měly k dispozici konkrétní výstupy z provedených inspekci. Informace o výsledku provedení inspekce dle § 38a prováděcí vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, tak jak jsou zapisovány doposud, jsou nedostačující, tedy nejsou dostatečně vypovídající a jsou v různé kvalitě v různých krajích.

Věřím, že tento pozměňovací návrh dostane ve třetím čtení zelenou a napomůže tak vylepšení navrhované novely o přechodu financování sociálních služeb na kraje. Já vám děkuji za pozornost. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslankyni Haně Aulické za její vystoupení. Pokračujeme v rozpravě vystoupením pana kolegy Vilímce, připraví se pan poslanec Beznoska. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, již v prvním čtení zazněla poměrně obsáhlá a také kritická debata na adresu připravenosti této novely zákona o sociálních službách. Přiznám se, že jsem v mezidobí od prvního čtení prostudoval mnohé materiály, vyslechl mnohé argumenty ve prospěch i v neprospěch tohoto návrhu, ať už argumenty kraje, jehož jsem trvalým obyvatelem, argumenty Svazu měst a obcí České republiky i některých poskytovatelů sociálních služeb. Využil jsem i možnosti podat prostřednictvím

rozpočtového výboru, nikoliv sociálního výboru, pozměňovací návrhy v těch věcech, kde podle mého názoru nebylo dosaženo nějakého konsensu.

Paní ministryně uvedla ve své vstupní řeči, že Ministerstvo práce a sociálních věcí nenastavovalo ona směrná čísla, že to nastavovaly kraje, že to byla otázka dohody krajů. No, já jsem učinil na Zastupitelstvu Plzeňského kraje dotaz směřovaný panu hejtmanovi, který je statutárním zástupcem Plzeňského kraje, zda skutečně hejtmani, tedy Rada Asociace krajů, hlasovali o nastavení těch zafixovaných podílů na celkové částce dopředu neznámé, vyčleněné každoročně pro sociální služby, které jsou předmětem přílohy tohoto zákona. Nedočkal jsem se odpovědi. Větší světlo do toho vnesla paní ministryně, když prohlásila, že tzv. dohoda krajů byla pouze dohoda na úrovni sociální komise, resp. členů sociální komise krajů. Myslím, že nelze takto postupovat v situaci, kdy se nerozhoduje o rozdělování částek tisíců, statisíců, milionů, ale miliard. Není možné akceptovat, byť nějaký většinový názor komise, ačkoliv je to komise odborná, sociální komise, bez toho, že by o tom hlasovali hejtmani krajů, Rada Asociace krajů.

K svým dvěma pozměňovacími návrhům, které jsem uplatnil na rozpočtovém výboru a které se týkají právě onoho rozdělení finančních prostředků, resp. zrušení oné přílohy, která fixuje jistá směrná čísla nebo určité podíly na několik let dopředu, minimálně do doby, než se změní zákon, a také nastavení obvyklého schvalování jednotlivých dotací na zastupitelstvu kraje, resp. schvalování samostatné působnosti, jsem dostal pouze stručná stanoviska obou ministerstev, nejen Ministerstva práce a sociálních věcí, ale také Ministerstva financí. Podle mého soudu představa, že tyto prostředky půjdou k tomu prvním pozměňovacímu návrhu, který jsem uplatnil a uplatním ještě v podrobné rozpravě, představa, že budeme rozdělovat prostředky v řádu miliard nějakým zvláštním způsobem na základě výjimek ze zákona o krajích, je pro mě představa absurdní. Ze současné díkce zákona o krajích totiž nelze – a většina, nebo všichni krajští zastupitelé to vědí – bez rozhodnutí zastupitelstva rozdělovat částky nad 200 tis. korun, nelze rozdělit ani jednu korunu mimo zastupitelstvo, pokud ty částky jsou směřované obcím. Ani z části věty, o kterou se opírá důvodová zpráva i stanovisko Ministerstva práce a sociálních věcí, tedy z části věty v § 36 odst. 1 písm. c) ve vztahu k účelovým dotacím z prostředků státního rozpočtu, nevyplývá kompetenční příslušnost rady kraje. Prostě nelze takovým způsobem zasahovat do samosprávních pravomocí orgánů krajů, určovat zákonem o sociálních službách, nikoliv zákonem o krajích, který orgán kraje rozhoduje o poskytnutí dotace.

Ministerstvo na jednání rozpočtového výboru poukazovalo, že všechny připomínky byly vypořádány. Ale i samotné kraje – např. i Plzeňský kraj požadoval v této věci zrušit navrhovanou speciální úpravu rozhodování o poskytnutí dotace. Navíc je obecně známo, že zastupitelstvo má právo si vyhradit i další pravomoci v samostatné působnosti mimo pravomoci vyhrazených radě. To nezpochybňovali ani zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí ani přítomný předseda sociální komise Asociace krajů pan Čermák.

Ačkoliv jsem jako opoziční politik kritik současného fungování krajů, musím podotknout, že kraje se za dobu své existence naučily časově plánovat zastupitelstva tak, aby nikterak neohrozily chod nejrůznějších subjektů odkázaných na dotace. Odmítám, že by zastupitelstvo kraje nebylo schopno rozhodnout o dotacích dříve než v červnu, jak se píše ve stanovisku Ministerstva práce a sociálních věcí. To jsou nepravdivá tvrzení od někoho, kdo se rozhodl obhajovat neobhajitelné. Jsme svědky neustálého používání, podle mého soudu spíše nadužívání, termínu, jako je transparentnost. Tato vláda se k těmto termínům hlásí, přitom v daném případě se činí pravý opak.

Pokud se týká té druhé vážné námitky, takzvaného podílu krajů na vyčleněné částce, tak dochází ke zvláštní situaci. Dopředu není známo, kolik finančních prostředků bude pro tyto účely vyčleněno ve státním rozpočtu. To se vždy rozhoduje při schvalování státního rozpočtu na příslušný rozpočtový rok. Nastavovat podíly k neznámému objemu prostředků je beztak velmi problémové a samozřejmě může postihnout v konečném důsledku samotné poskytovatele. Navíc, jak je zákon koncipován, jsou podíly fixovány jako průměr, alespoň se to tvrdí, směrných čísel tří let. To znamená mimo jiné, že se konzervuje stav, který vznikl v minulosti, kdy pro stanovování směrných čísel nebyl úplně obecně známý systém. V případě přijetí tohoto zákona, když jsem si to propočítal na částku 7 mld. 200 mil., o které se uvažuje, že by to mohla být částka v příštím roce, tak se výše celkové dotace na jednoho obyvatele podle krajů pohybují od 461 korun, a to v případě Prahy, až do výše 817 korun v případě jiného kraje. Tento rozptyl je značný a není odůvodněný.

Ministerstvo ve svém stanovisku k mému pozměňovacímu návrhu uvedlo, že neexistuje korelace mezi potřebností služeb a zalidněním území. Ve stanovisku je napsáno, že naopak kraje s odlivem obyvatel, typicky kraje příhraniční, řeší na svém území sociální jevy, které jsou finančně náročné. Zajímavé ale je, když jsem se podíval na ona směrná čísla nebo na ony procentní podíly a porovnal to s umístěním krajů a počtem obyvatel jednotlivých krajů, že v případě některých příhraničních krajů, včetně Plzeňského kraje, se to v onom podílu nijak nepromítlo.

Chci dodat, že mnou navrhovaná úprava, kterou předložím v podrobné rozpravě ve druhém čtení, spočívá v tom, že ministerstvo každoročně na základě jasných pravidel nastaví tyto podíly, které nevycházejí pouze z počtu obyvatel, aby bylo jasno, nebo registrovaných kapacit. Počet obyvatel je natolik významný parametr, že nemůže být pominut. Když se podíváte na srovnání počtu obyvatel a výši navrhovaného koeficientu ve vládním návrhu, rozdíly jsou značné. Někdo na tom významně vydělá, někdo na tom významně prodělá. Nechci teď mluvit o tom, kdo na tom prodělává nebo vydělává, ale je zajímavé, že ti aktivní zástupci z Asociace krajů, respektive sociální komise, na tom spíše vydělávají. Nebyly ani předloženy relevantní argumenty k takovému rozdílu. Navíc stanovením těchto podílů přímo v zákoně se zakonzervuje stav minimálně na několik let, přičemž měnit tyto podíly v zákoně i podle mé zkušenosti bude velmi obtížné.

Dámy a pánové, vážené kolegyně a kolegové, pokud chceme dělit tyto prostředky na kraje a neprojde odložení, které bude navrhováno, ať už o dva roky, nebo o jeden

rok, tak je možné postupovat dvojím způsobem. Buďto nastavit jednotlivá procenta podle počtu obyvatel, takový návrh také bude podán a k tomu uvádím, že by to bylo zcela namístě v případě, že by došlo k převedení těchto prostředků přímo do rozpočtového určení daňových výnosů krajů. To ale není tento případ. Stále se vychází z toho, že bude ve státním rozpočtu každoročně pro tyto účely vyčleněna státní dotace. V daném případě se tedy ukazuje, že ony podíly na dotaci ze státního rozpočtu by mělo ministerstvo stanovit na základě jasných pravidel pro každý rozpočtový rok. Tady není moudré ani rozumné zbavovat ministerstvo zodpovědnosti. Jsou to státní peníze a ministerstvo by pro každý rok mělo tuto celkovou částku rozdělit. Oproti současné praxi navrhuji mezi kritéria na prvním místě zařadit také počet obyvatel, protože není akceptovatelné, aby se podíly či směrná čísla v některých případech výrazně odlišovaly v porovnání počtu obyvatel, pokud k tomu nejsou zcela transparentní důvody, a ty jsem neslyšel.

Jakási podivně vzniklá dohoda–nedohoda na Asociaci krajů nebo sociální komisi krajů, k ní se i některé kraje stavějí minimálně velmi vlažně, v některých případech i odmítavě, má velmi daleko k nějakému dosaženému konsensu. Proto v zájmu nevytvářet hned na počátku podmínky ke vzniku 14 rozdílných systémů sociální péče – ony už beztak vznikají, ale nemusíme to ještě prohlubovat –, v zájmu především klientů podpořte pozměňovací návrhy, které napravují ty nejvíce kritizované pasáže novely zákona o sociálních službách, pokud se nepodaří financování odložit o dva roky nebo o jeden rok. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Nyní se slova ujme pan poslanec Adolf Beznoska. Připraví se pan kolega Vít Kaňkovský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, jenom krátce k tomuto návrhu. Návrhu rozumím. Myslím si, že je dokonce věcně správný, to znamená přesunout financování sociálních služeb na kraje a kontrolní činnost vrátit na Ministerstvo práce a sociálních věcí. Potud s tím celkem problém nemám, naopak považuji to za krok správným směrem. S čím mám ovšem problém, že je ten přechod naprosto nepřipravený. Bavíme se tady o částce pro letošní, nebo příští rok zhruba 7,2 mld. korun, kterou budou přerozdělovat kraje na základě jakýchsi směrných čísel, která si hejtmani, a nevíme za jaké účasti, sami mezi sebou dohodli. To považuji za první chybný krok.

Další chybné kroky jsou v tom, že příslušná metodika, která je vydána, má pro kraje spíše orientační charakter. Není nijak právně závazná a stává se a stane se zcela jistě to, že budeme mít pro 14 našich krajů 14 různých metodik, jak tyto peníze pro poskytovatele rozdělovat. Ponechám stranou to, o čem tady hovořil pan kolega Vilímec, že o těchto částkách by mělo rozhodovat zcela jasně zastupitelstvo kraje, neměla by to být kompetence vyhrazená pouze radě kraje.

Další otázníky vyvolává to, co se stane, když se někdo z poskytovatelů sociálních sítí, který nedostane příspěvek, bude odvolávat. Přinese to celou řadu konfliktů,

zmatků, a asi rozumíte, kam mířím. Rozumím tomu, že jediné rozumné při všech těch pozměňovacích návrzích, které tady zazní a zaznívaly na výboru pro sociální politiku, i já sám jsem tam přednesl celou řadu návrhů, bude velmi jednoduše tento zákon o jeden rok, respektive jeho účinnost o jeden rok posunout. Toť vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Beznoskovi. Nyní se slova ujme pan kolega Kaňkovský. Připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, důvodová zpráva k dnes projednávané novele zákona č. 108/2006 Sb. hovoří o tom, že jejím cílem je upravit několik zásadních okruhů v oblasti sociálních služeb, které v současné podobě zákona nejsou zcela vyhovující. Všichni víme, že zásadním dopadem této novely je přechod financování sociálních služeb na kraje, respektive toto je už z dílky v tuto chvíli platného zákona. Názory na tento krok se od samého schválení zákona v roce 2006 liší jak u politiků, a to jak těch předchozích, tak současných, tak u poskytovatelů sociálních služeb, ale samozřejmě i u veřejnosti, a to zejména u té části veřejnosti, která je na sociálních službách prostředně závislá.

Za sebe musím říci, že obecně přechod financování na kraje podporuji a považuji ho za správný. Každé přiblížení rozhodovací pravomoci týkající se nejen dotací na sociální služby blíže k občanům vnímám pozitivně, u sociálních služeb, které se dotýkají v různých ohledech oslabené části populace, ještě o to více. Otázka ale, která se k tomuto záměru váže, zní, zda je celá operace převodu financování na kraje ve všech zúčastněných segmentech dobře připravena. Musím říct, že sám za sebe jsem si na tuhle otázku dlouho odpovídal. V tuto chvíli chci věřit že ano. Mám zprávy z několika krajů, mohu mluvit hlavně za Kraj Vysočina a vím, že tam Kraj Vysočina je skutečně velmi dobře na tuto operaci připraven. Přesto zdůrazňuji, že to není jenom na krajích. Segmentů je tam mnohem víc a tady je potřeba říci, že doba je pokročilá.

V této souvislosti si dovolím poznamenat, že je velká škoda, že se k této problematice, resp. k novele zákona o sociálních službách ve druhém čtení, dostáváme až v polovině měsíce září. Nechci spekulovat o příčinách. Rozhodně si nemyslím, že toto padá jen na vrub MPSV. Rozhodně to ale vnáší nejistotu a neklid do celého segmentu sociálních služeb, ale hlavně nejistotu pro potřebné, kteří jsou na fungování sociálních služeb závislí. Opakuji, nechci slepě kritizovat, jen to s politováním konstatuji.

Ještě krátce k důvodové zprávě, která kromě jiného zmiňuje dva zásadní cíle této novely. Za prvé je to nastavení transparentního financování sociálních služeb v návaznosti na přechod financování sociálních služeb na kraje a za druhé je to úprava definice střednědobého plánu a sítě sociálních služeb. Kromě toho tam je samozřejmě ještě řada dalších bodů. Musím konstatovat, že toto je zcela v souladu s koaliční smlouvou a s programovým prohlášením vlády. Dnes projednaná novela se

těmto oblastem věnuje, bohužel ale z našeho pohledu se zcela nedostává ke kýženému cíli.

V této souvislosti vidíme jako jedno z největších rizik fakt, že novela počítá s tím, že většina procesů přechodu financování na kraje a pak naplňování tohoto záměru bude probíhat na podkladě metodiky MPSV. Jsme v tomto ohledu jednoznačně přesvědčeni, že jde o tak zásadní operaci, kterou je třeba upravit vyšším právním předpisem. Už nyní není žádným tajemstvím, že síť sociálních služeb, ale i jejich kvalita a s tím přímo související dostupnost sociálních služeb pro občany se v jednotlivých krajích mnohdy zásadně liší. Samozřejmě to záleží na přístupu každého kraje k sociální problematice. Zcela jistě bychom tady našli top kraje a možná některé kraje, kde to tak úplně top není. Do budoucna je ale nutné, abychom současné nerovnosti v přístupu k sociálním službám napříč naší republikou minimalizovali.

Jako zásadní pro klub KDU-ČSL je pak docílit větší veřejné kontroly rozdělení dotací kraji, než jaké navrhuje vládní novela. Už o tom tady byla zmínka. I my jsme přesvědčeni o tom, že tato pravomoc by měla být i v podstatě v souladu s gescí zákona o krajích ponechána zastupitelstvu kraje jako nejvyššímu orgánu samosprávy jednotlivých krajů.

Z uvedených důvodů jsem po dlouhých konzultacích s představiteli provozovatelů sociálních služeb, ale i se zástupci krajů dospěl k závěru, že by bylo nejvyšší nutné některé parametry předkládané novely ještě upravit. Jen podotýkám, že jsme komunikovali se všemi kategoriemi provozovatelů sociálních služeb, tedy jak z neziskového sektoru, tak i s organizacemi zřizovanými kraji či obcemi. Následně jsme pak přistoupili ke zpracování pozměňovacího návrhu, který, jak se přiznám, a kolegové z výboru pro sociální politiku to vědí, procházel určitým, v některých fázích ne zcela idylickým vývojem. Děkuji na tomto místě zástupcům MPSV, že i když jsme zprvu nemohli najít společnou řeč, tak jsme v poslední fázi celou řadu rozporů odstranili, což oceňuji. Připravený pozměňovací návrh představím potom následně v podrobné rozpravě.

Na samotný závěr si dovoluji vyjádřit víru, že tak jak v rámci koalice je zdůrazňováno naplňování koaliční smlouvy a programového prohlášení vlády v záležitosti samotného převodu financování na kraje, že se stejně odvázně a důsledně budeme v koalici, a doufám, že třeba i mimo koalici, věnovat tomu, co na dikci těchto dokumentů navazuje, tedy že učiníme další kroky ke standardizaci sociálních služeb, k definici a kultivaci sítě sociálních služeb a zejména pak k hledání nástrojů k prosazování víceletého financování sociálních služeb.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Hovorku. Prosím, aby se připravil pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji vystoupit na podporu pozměňovacího návrhu pana poslance Kaňkovského a přednést několik argumentů, které podpoří jeho slova.

V naší zemi žije 1,64 mil. seniorů starších 65 let a 400 tis. lidí je starších 80 let. Do 26 let by se počet seniorů starších 65 let měl zdvojnásobit a počet lidí starších 80 let dokonce ztrojnásobit. Prudce rostou požadavky na dlouhodobou péči, ale v naší zemi dosud neexistují, nebo ve své podstatě neexistují zdravotně sociální služby. Výdaje na sociální systém dosahují 41,7 mld. Kč, z toho příspěvek na péči 18,1 mld. Kč, dotace poskytovatelům sociálních služeb 12,7 mld. Kč, platby klientů 9,5 mld. Kč a úhrady za ošetrovatelskou péči ze zdravotního pojištění asi 1,4 mld. Kč.

Několik let byla snaha vytvořit systém financování dlouhodobé péče, ale tato práce se minimálně 15 let nedaří dotáhnout. Týká se to zejména financování péče na pomezí sociálního a zdravotního systému, kde doposud neexistuje dohoda mezi MPSV a Ministerstvem zdravotnictví, a tyto problémy se přehazují z jednoho ministerstva na druhé. Takovým dokladem můžou být poslední spory poskytovatelů zdravotních a sociálních služeb v domovech pro seniory, kde nelze dosáhnout dohody se zdravotními pojišťovnami o úhradě ošetrovatelské péče v odbornosti 913. A bohužel dohoda není. MPSV řeklo, že nadále nebude financovat zdravotní péči v domovech, a byl vytvořen kód a měly začít platit zdravotní pojišťovny, ale protože tyto náklady raketově rostou, tak se samozřejmě pojišťovny brání financovat tuto péči v plném rozsahu.

Já si dovoluji odcítovat v této věci pár řádků: Ústavů máme v této zemi poměrně hodně. Nevzkvétá ale domácí péče a hlavně kvůli tomu, že praktičtí lékaři, kteří mohou takovou službu předepisovat, jsou limitováni, a proto předčasně volíme ústavní řešení. Právě léčebny dlouhodobě nemocných a domovy důchodců jsou instituce, které se na první pohled zabývají podobnou činností, jenomže rozdíl je tu velmi zásadní. Přinejmenším z finančního hlediska. Zatímco v léčebnách dlouhodobě nemocných pacient nedoplácí vůbec nic, v té druhé, to znamená v domovech sociální péče, odevzdává většinu svého důchodu a leckdy musí rodina hradit další náklady.

Kritéria, za jakých okolností se má volit léčebna dlouhodobě nemocných a kde seniorský domov, nejsou jasně nastavena. Vedle finanční motivace rodiny tak rozhoduje místní dostupnost. V okresech, kde je větší počet lůžek léčeben dlouhodobě nemocných, je méně kapacit v domovech důchodců a naopak.

Odloužit babičku do následné péče je sice pro rodinu nejlevnějším řešením, ale pro stát tím nejdražším. Tyto skryté sociální hospitalizace nejsou žádnou výjimkou. Analýzy projektu Dostupná zdravotní a sociální péče odhadují, že náklady na ni dosahují minimálně 3,5 mld. Kč.

Je třeba se podívat, jak se tato situace péče o seniory řeší v jiných zemích. Ve Švédsku existují sociální služby, které zajišťují obce. Němci mají speciální pojištění, o kterém se mluvilo i u nás, bohužel se to nedotáhlo do konce. Rakousko dává přednost domácí péči. V této souvislosti bych chtěl požádat, aby se paní ministryně

práce a sociálních věcí a pan ministr Němeček dohodli na tom, aby patnáctiletá práce na koncepci dlouhodobé péče byla dotažena do konce.

A nyní se chci zmínit konkrétně k zákonu o sociálních službách. Řada výtek, které tady zazněly od mých předřečníků, je oprávněných. Největší problém, který mají poskytovatelé sociálních služeb, je v tom, že se obávají, že po přechodu financování sociálních služeb na kraje nebudou rovné podmínky pro všechny poskytovatele, tzn. jak pro krajské, ty které zřizují kraje, tak pro ty neziskové organizace.

Další věc, na kterou upozorňuji, jsou nejasná kritéria pro poskytování dotací. To znamená, ministerstvo předává problém financování na kraje, mnohé kraje jsou připraveny a mnohé kraje se k tomu stavějí velmi pozitivně a dofinancovávají i sociální služby ze svých rozpočtů. Naproti tomu existují kraje, kde je přístup velmi odlišný. Tam řada příspěvkových organizací nedosáhne na financování srovnatelné s tím, jak jsou financovány krajské příspěvkové organizace.

V této souvislosti si znovu dovoluji ocitovat závěry pracovního týmu pro sociální otázky Unie zaměstnavatelských svazů České republiky ze 17. dubna 2014: Zaměstnavatelé, resp. poskytovatelé sociálních služeb trvají nadále na nastavení takového systému financování, který by mohl být označen těmito známkami: Zavedení alespoň rámcových měřitelných postupů na centrální úrovni, tedy na ministerstvu. Zavedení a používání měřitelných postupů a kritérií v každém kraji, které by umožnily zpětné ověření a kalkulaci obdržené výše státní dotace. Oproti současnému nebo dosavadnímu systému zavést opatření a principy, které by zaručovaly transparentnost dotačního řízení. Umožnění zástupcům sociálních partnerů účast ve smyslu dohledu nad tzv. regionálním dotačním řízením. Dále poskytovatelé sociálních služeb vyzývají Ministerstvo práce a sociálních věcí k zavedení možných měřitelných postupů, kalkulačních vzorců, vyrovnávací platby, personálních normativů apod., na kterých poslední měsíce pracovalo. Z těchto důvodů požadují sociální partneři za stranu zaměstnavatelů předložení návrhu technicko-organizačního řešení, předložení dopracování těchto zmíněných záležitostí v zákoně o sociálních službách, předložení metodického pokynu Ministerstva práce a sociálních věcí a předložení takových principů, které by umožnily podle měřitelných postupů kontrolu dotací, které by ztransparentnily celý systém přidělování dotací na sociální služby, a především zveřejnění souhrnných žádostí krajů za rok 2014. To je mimořádný požadavek, kde se dosáhne kontroly toho, co bylo před datem předání financování sociálních služeb na kraje, protože pak se dá dohledat, jak jednotlivé kraje financovaly sociální služby a kolik peněz dostaly z centrálního rozpočtu.

Z těchto důvodů, jak jsem již řekl, podporuji pozměňovací návrh, který předložil pan kolega Kaňkovský, a prosím také o jeho podporu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím k mikrofonu pana poslance Bendla. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, na začátek bych si rýpl, neboť musím zde připomenout, že stát už velmi dlouhou dobu v podstatě už vůbec nezřizuje žádné organizace, které poskytují sociální služby. Zřizují je převážně města a obce a ty významnější, řekněme, a důležitější zřizují kraje. A podotýkám, že krajům vládní sociální demokracie už téměř sedm let a že se ta situace dostává do téměř až absurdních úrovní v oblasti poskytování sociální péče, protože jsme svědky toho, že seriózní poskytovatelé sociálních služeb nemají na svůj provoz, a to jak ti zřizovaní krajem či obcemi, tak ti z nestátního sektoru, ale objevuje se zde čím dál tím více tzv. poskytovatelů sociálních služeb, kteří fakticky poskytovateli sociálních služeb nejsou.

Jedno číslo za všechny a nechtejte mě úplně za slovo. Ale někdy v roce 2002 měl Středočeský kraj poskytovatelů sociální péče zhruba 200, dneska jich má něco kolem 700. Podíváte-li se na jejich strukturu a na to, co často poskytují za tzv. sociální službu, byli byste asi kolikrát zděšeni z toho, čemu všemu my říkáme poskytování sociální služby. Souhlasím s tím, že stát by neměl mít 14 států nebo 14 různých úrovní sociálních služeb v tom smyslu, že někde to nesmí být katastrofa, a když to někde bude dobré, tak to je asi v pořádku. Myslím si, že stát by měl hlídat jakousi základní úroveň a jakýsi standard poskytování sociální péče v České republice a měl by vyžadovat po krajích stejně tak, jako to dělá v oblasti zdravotnictví, protože kraje jsou povinny předkládat Ministerstvu zdravotnictví a diskutovat na základě zastupitelstvem schválené koncepce, diskutovat svoji problematiku ve zdravotnictví s Ministerstvem zdravotnictví. V oblasti školství, která má zase regionální působnost, je kraj povinen schválit si každý rok koncepci školství a jít s tím na Ministerstvo školství a tam diskutovat o tom, jestli má být více gymnázií, nebo více učňovských škol, nebo více průmyslových škol apod. – a v oblasti sociálních věcí takto důležité oblasti toto není. Pak se nedivme, že si každý kraj dělá, co vlastně chce.

Některé kraje prostě evidentně nepovažují za prioritu poskytování sociálních služeb. Podíváte-li se do výdajů jednotlivých krajů, tak to není možné nezkonstatovat. Někde o to pečují více, někde méně. Někde podleli tomu pocitu, že evropské peníze, které tečou do téhle oblasti, protože jsou obrovské a veliké, tak se téměř každý, kdo se přihlásil o to, že chce poskytovat tzv. sociální službu, no tak mu to bylo umožněno, ale ve skutečnosti, jak říkám, v řadě případů sociální služba našim občanům poskytována opravdu není. A je třeba na to dohlédnout a přinutit kraje, aby na efektivitu vynaložených peněz v oblasti sociálních služeb dohlédly, protože jak říkám, opravdu platí, že spousta peněz, které by se měly dostat k potřebným, se k potřebným v žádném případě nedostávají.

My potřebujeme stabilní prostředí, protože v oblasti poskytování sociálních služeb není možné, abychom klienty nutili každých čtrnáct dní měnit poskytovatele sociálních služeb. Není možné je neustále stěhovat a říkat jim: dneska už nemáte podporu, nebo kraj už dneska ze dne na den nepodpoří tu či onu instituci apod. Je třeba na delší dobu nasmlouvat takováto zařízení a zároveň je třeba si být jistí v tom, že splňují jistý standard, který je nutné splnit.

Na jaký standard stát bude ze svých prostředků mít, to je otázka. Do jaké míry to pro něj bude nebo nebude prioritou. Ale dneska, věřte mi, na tom sociálním systému nebo poskytování peněz do této oblasti je navěšena spousta těch, kteří tam už dlouhou dobu být nemají, a mělo by být naším cílem, aby prostředky zůstaly u těch, kterým opravdu patří. Proto bych se přimlouval za to, aby Ministerstvo práce a sociálních věcí vzalo tuto záležitost v potaz, vynutilo si a přinutilo kraje k tomu, aby předvedly a řekly, jak si představují poskytování sociálních služeb ve svých teritoriích, aby Ministerstvo práce a sociálních věcí také řeklo, co je ten standard, a ten vyžadovalo, ale pak nechalo na samostatnosti jednotlivých zastupitelstev a krajů, do jaké míry budou cítit, že to je pro ně tato oblast prioritou, či nikoliv.

Krajům byla posílena jejich samostatnost, finanční zdroje, které dostaly z rozpočtového určení daní, se v minulých letech zvýšily, což sice mělo za dopad i tu skutečnost, že když kraj získával méně finančních prostředků z daní, získával je i stát, často si to kraje najednou vysvětlovaly tak, že stát jim posílá méně. V okamžiku, kdy tady byla finanční a ekonomická krize, to zkrátka platilo, protože kraje dnes více, nebo jejich rozpočty více dýchají s tím, jak je státu, tak je i krajům, protože jsou navázány nikoliv na dotace nebo ve velké míře na dotace, ale na významnou část takzvaných vlastních příjmů z jednotlivých daní. Proto si toho kraje musí být vědomy a měly by v této oblasti říci, co tedy vlastně chtějí. Stát ať řekne, co je standard.

A připomínám opravdu sociální demokracii, že už téměř dvě volební období má poskytování sociálních služeb na starosti a nemůže se vymluvit na to, že to zavinila něčí nebo někoho jiná vláda. Myslím si, že to, že tady vzniklo čtrnáct systémů, a je to evidentní, za to stát jako takový v minulosti nemůže.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu s faktickou – prosím, pane poslanče. Vaše dvě minuty.

Poslanec Josef Novotný: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, to, co jsme před chvílí slyšeli od pana poslance, to je čirá demagogie. Podívejte se, v současné době už od roku 2002 tak kraje prakticky pouze zprostředkovávaly to, že byly a registrovaly smlouvy a žádosti o to, aby byl zřízen v daném kraji nějaký poskytovatel. Jinak o tom rozhodovalo Ministerstvo práce a sociálních věcí, které bylo řízeno panem Drábkem, a díky tomu narostl ten počet na takový počet, který tady před chvílí uvedl pan poslanec, a tato čísla slyšel včera ode mne.

Samozřejmě že druhá věc je, že tento zákon, nebo ta novela, která teď se tady bude diskutovat a posílat do třetího čtení, právě umožňuje to, aby byly korigovány tyto počty, aby byli kontrolováni ti poskytovatelé, a kraje doteď neměly možnost to nějakým zásadním způsobem ovlivňovat. Naopak my jsme místo toho, aby peníze dostávali poskytovatelé včas od Ministerstva práce a sociálních věcí, každý kraj musel zřídit určité množství peněz na začátku roku, tak aby předfinancoval poskytovatele, protože peníze z Ministerstva práce a sociálních věcí přicházely většinou až v březnu nebo v dubnu, a to jsou otázky právě na pana ministra Drábka, který tady vládl za minulých období.

Tolik jenom na vysvětlenou, protože to byla opravdu čistá demagogie. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu. Nyní prosím s faktickou pana poslance Bendla. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Ne, já se musím v tomto ohledu pana exministra zastat, neboť jsem byl hejtmanem dvě volební období a vím, že to tak není. Kdyby hejtman, potažmo zastupitelstvo nechtěli tyto finanční prostředky uvolnit, tak by se tak nestalo. Ale protože s tím jednotlivé kraje přišly na ministerstvo a prosazovaly to, no tak zkrátka to, že jim prostě ministr vyšel vstříc, je jejich odpovědnost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím řádně přihlášeného pana poslance Běhounka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážená paní místopředsedkyně, členové vlády, dámy a pánové, všichni, kdo tady vystupují, mají svým způsobem pravdu. Já jsem hejtmanem skutečně šest let, ne celé druhé volební období, a za tu dobu jsem už absolvoval jednání o sociálních službách s pěti vládami. Když se konečně jedna z vlád – a možná se vám zdá, že tady pléduji za vládu, která je koaliční sociální demokracií – pokusí nějakým způsobem tuto záležitost vyřešit a od samého začátku s kraji diskutuje, sociální komise se podílí připomínkami na vytvoření toho, aby se skutečně podařilo zajistit to, co ten klient dostat má, a aby na prvním místě nebyli poskytovatelé, tak tady slyším to, co slyším. Já jsem přesvědčen, že posunutí tohoto zákona a jeho přijetí je skutečně krokem pro to, aby klienti a popis těchto služeb byl naprosto jednoznačný, smysluplný a aby skutečně byl v jejich prospěch.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím přihlášeného pana poslance Laudáta. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já nevím, co si o tomhle mám myslet. Já jsem začal být silně na pochybách o kvalitě toho zákona a o nějakém sjednaném konsensu, protože slyším od koalice i od opozičních poslanců, že všichni považují jaksi novelizaci toho zákona za potřebnou, ale to, co se tady teď odehrává, tak to už jako nesvědčí o tom, že prostě se tady schyluje k tomu, že bude schválena jednoznačná čistá a průzračná novela.

Pochybnosti ve mně zasel o chování obhájců tohoto zákona na rozpočtovém výboru, kde nevím, co si mám myslet, když zástupce Asociace krajů tam něco tvrdí, kolega Vilímeček mu tam mává papírem, kde dokazuje, že to tak není, a on stejně to

tvrdí dál, to znamená, že evidentně lže. Ani jsme se tam nebyli schopni dohodnout na tom, jaký byl skutečný postoj politické reprezentace hlavního města Prahy. Pochopil jsem to tak, že v minulých letech si jednotliví krajší politici vylobbovali nějaké dotace a teď to lobbování a vylobbování se bude kodifikovat do zákona, aspoň tak, jak to je předkládáno v originálním návrhu, což považuji za nejenom nešťastné, ale i dokonce nemravné.

Já nejsem žádný pragocentrista ani Pražák naturelem, nicméně prostě si myslím, že je potřeba, po čem tady volal pan kolega Hovorka, aby byla kritéria jasná, měřitelná a stejná pro všechny. A jestli jsou potom nějaká specifika, jak jsme slýchávali velice často před rozpadem Československa, tak to by se mělo dorovnávat nějakými mimořádnými dotacemi nebo podle nějakých vyhlášek.

Já nevím, kdo z vás ještě ví, co se bude dít, když projde původní, jestli se takhle dohodnete v koalici a provádíte návrh Ministerstva práce a sociálních věcí, což jsem pochopil z rozpočtového výboru, že se tak stane, nebo jestli projdou některé z těch pozměňováků, co to bude znamenat.

Je škoda, že tady není pan Babiš, protože jestli někde hrozí, že budou tedy divoké přetoky financí, tak to bude zrovna zřejmě v takto chaoticky schváleném zákoně.

A co se vlastně bude dít, když se něco schválí, nebo se něco neschválí? Poprosil bych paní ministryni, abychom z ministerstva dostali jasnou analýzu, co některé pozměňovky budou znamenat, co se týká financí, co to bude znamenat v dopadu do jednotlivých krajů. Pochopil jsem, že podstatně kvalitnější, než je původní předloha, že tu se snaží nějakým způsobem zřejmě napravit pozměňovací návrh paní poslankyně Hnykové, což je ostuda pro Ministerstvo práce a sociálních věcí, nebo jestli to je schvalováno v dohodě, já nevím, protože tady už během té diskuse je zcela nevídaná situace, že z koaličních řad čas od času zní kritika, z opozičních chvála na některé části, takže koalice schvaluje některé pozměňovací návrhy, resp. někteří její politici. Ještě bychom se mohli dočkat jasného slova k tomu, co se bude dít při třetím čtení. Podotýkám, že nejsem členem sociálního výboru, takže možná jeho členové jsou jediní, kteří se v tom ještě vyznají a dokážou odvodit nějaké dopady.

Nicméně důsledně bych se přimlouval za to, abyste poskytovatele sociálních služeb na území hlavního města Prahy nedeklasovali. Je mi líto, že zrovna sociální demokracie přichází s novelou, která může být nebezpečná, která aspoň i podle ohlasů z řad poskytovatelů sociálních služeb na území hlavního města Prahy skutečně tuto zásadní nerovnost může znamenat. Nečekejte, anebo může se stát, že nebude budoucí po volbách politická vůle pražských zastupitelů dosýpat lapsy a narovnávat lapsy tohoto zákona.

Nicméně stejně bych chtěl vědět i při tomto čtení, jestli by nám paní ministryně řekla předběžně, stálo by za to, abychom si udělali představu, které z těch pozměňovacích návrhů bude ministerstvo podporovat, a tím pádem předpokládám, že koalice akceptovat, a které nebude. Nevím, jestli na tabuli vyskočí ještě další jména, nebo už je to všechno, protože už takhle jich je tam pozhnaně, tabule nestačí. Skutečně bych byl rád.

Já mám pocit, paní ministryně, že vaše ministerstvo, ministerstvo dopravy... To chápu, že neuděláte žádné radikální řešení, pane premiére, před volbami, ale po volbách prosím nenechte některá ministerstva upadnout v chaos. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S faktickou tady mám přihlášku pana poslance Votavy. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Kolegové, kolegyně, nedá mi, abych nereagoval na svého ctěného kolegu Laudáta. Pane kolego prostřednictvím vás, paní místopředsedkyně, nevím tedy, kdo lhal na rozpočtovém výboru. Vím jasně, že tam vystoupil pan náměstek Čermák, vystoupil s dohodou Asociace krajů. On je předsedou sociální komise. Já nemám důvod mu nevěřit, že přednesl stanovisko Asociace krajů. Samozřejmě může se mi líbit, nebo nemusí tzv. směrné číslo, o které zřejmě jde i panu kolegovi Vilímcovi, ale taková je dohoda v Asociaci krajů a je třeba ji respektovat. (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Laudáta. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Panu poslanci Votavovi, já jsem to pochopil tak, ať mě když tak opraví další přítomní na tom výboru, který se konal v této místnosti. Ono tam šlo nejenom o obhajování stanoviska, ale i o obhajování věcné podstaty. A pan Vilímc tam říkal např. o Plzeňském kraji, a on to tady, myslím, dneska i opakoval, přišlo stanovisko jiné. A přijde mi divně, možná že zástupce Prahy na nějakých jednáních nevystupoval příliš razantně, nicméně z těch zápisů, co jsem byl informován, tam výhrady jakési byly, ale říkám, nečetl jsem ty zápisy. Ale pak by mi přišlo nenormální, proč se městská rada proti novele, tak jak ji předkládá MPSV, postavila poměrně razantně a odmítavě. Nevím, nechci soudit.

Ani jsem neřekl, že zástupce krajů je lhář. Jenom říkám, že nevím, co si o tom mám myslet. Tam bylo tvrzení proti tvrzení. A bohužel, není to jediný případ, kdy se poslední dobou dostáváme do toho, že zřejmě pravda je třídí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu. Nyní zde mám řádně přihlášeného do rozpravy pana poslance Bendla. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Moc jsem nerozuměl panu hejtmanovi a poslanci Běhounkovi, jeho komentáři. Znamená to tedy, pane poslanče prostřednictvím paní předsedající, že jste s tímto návrhem zákona absolutně spokojeni? Ten návrh zákona povede k tomu, aby vyrovnal standardy poskytování sociální péče v ČR, podporuje-li to Asociace krajů ČR, a povede k tomu, že z poskytovatelů sociálních služeb vypadnou ti, kteří byli původně doporučováni

jednotlivými kraji, aby poskytovali a byli těmi čerpateli finančních prostředků, přestože neposkytují v podstatě žádnou sociální službu? Ti z toho vypadnou, tak aby více zbylo na ty, kterým to opravdu náleží? Jste tedy s tímto návrhem absolutně jako kraje ztotožnění a spokojeni a chcete, aby platil co nejdřív? To byla moje otázka. (Potlesk vpravo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Musím konstatovat, že nevidím již žádnou přihlášku do obecné rozpravy ani faktickou poznámku, tudíž obecnou rozpravu končím. Zahajuji podrobnou rozpravu, do které se přihlásili poslanci. Dobrá, je tady zájem o závěrečná slova – paní zpravodajka, paní ministryně. Obě? Paní ministryně, prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já bych především chtěla říct, že tady se nejedná o žádnou revoluci. Už od roku 2007 se Ministerstvo práce v podstatě výhradně řídí doporučeními krajů. My jsme odesílali v personálním obsazení 2,2 úvazku dotaci 2,5 tisíce poskytovatelů na 5,5 tisíce sociálních služeb. A je snad zřejmé, že asi těžko si tady z té Prahy můžeme nějakým způsobem ověřit, kteří z těchto poskytovatelů jsou dobří a kteří ne. Samozřejmě že se lidé na ministerstvu ptali krajů, a jak říkám, už od roku 2007 v podstatě neděláme nic, co by nám kraje nedoporučily. Ty kraje samy si řekly, na jaké poskytovatele ty dotace chtějí, a tohle je samozřejmě stejné. Mám někdy pocit, že si možná někteří z vás myslí, že úderem 1. ledna 2015 se najednou ty kraje zblázní a asi si vyberou úplně jiné poskytovatele, než si vybíraly dosud od roku 2007 přinejmenším. To je samozřejmě absurdní a není to pravda.

Také je naprosto nefér říkat, že to je nějaká ČSSD politika. Kraje mají svoje plány, běží podle nich. Ve spoustě krajů se podporují charity, podporují se diakonie, je to celé široké spektrum, tak jak to v krajích je, jak poskytovatelé fungují.

Také bych chtěla říct, že není pravda, že najednou budeme mít 14 úplně různých metodik. Naprosto klíčová je ta centrální v uvozovkách metodika Ministerstva práce a ty ostatní jsou krajské mutace, ale musí dodržovat základní principy rovného přístupu. Především rovný přístup jak ke svým příspěvkovým organizacím, tak k ostatním, které kraje nezřizují. A ministerstvo má na ně páku. Pokud to kraje dodržovat nebudou, tak tam peníze, třeba tu druhou splátku, také nemusí dostat.

Jinak je také naprosto stěžejní, že se touto novelou stanoví povinnost krajů určovat ve spolupráci s obcemi síť sociálních služeb na území kraje. To je přece také zásadní, k tomu všichni směřujeme.

Ještě bych ráda dodala, že samozřejmě ano, tato novela je tzv. technická a počítáme s tím, že v roce 2015 bude velká novela zákona o sociálních službách, protože je tam spousta věcí, o kterých víme, že se musí změnit, že se musí zlepšit. Bude o tom velká debata, takže to určitě nezanedbáváme.

A jenom ještě poslední poznámku k směrným číslům. Dohoda na Asociaci krajů byla, že to bude průměr za poslední tři roky. To znamená, za tři roky, kdy u toho tato vláda nebyla. Takže jestli se to někomu nelíbí, tak zpytujte své vlastní svědomí, kdo u toho byl a kdo tato čísla v těch posledních třech letech určoval.

Co se týče Prahy, tak tam za prvé bych trošku podotkla, že zatímco v únoru se to dohodlo, tak ta Praha se začala probírat asi tak někdy v červenci. A ještě je také důležité vědět, že Praha se liší od ostatních krajů mimo jiné tím, že je zároveň krajem i obcí. To znamená, že ona ještě na rozdíl od těch krajů má další výnosy z rozpočtového určení daní, a to je potřeba mít také na mysli. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní ministryni. Nyní prosím se závěrečným slovem paní zpravodajku, paní poslankyni Hnykovou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy a vážení pánové, vy, kdo nejste členy rozpočtového a sociálního výboru, vidíte, o jak závažné problematice jsme nyní hovořili. V obecné rozpravě vystoupilo 12 kolegů a kolegyň a s faktickou poznámkou čtyři a s přednostním právem jeden. Chci říci, že jsme nejvíce probírali procentní podíl krajů, účinnost převodu na kraje, případně její odložení. Také se zde mluvilo o přísnějších pravidlech, to znamená nahrazení metodiky nařízením vlády. Probrala se tady i inspekce kvality a také příprava zákona. Samozřejmě byl tu vznesen požadavek i na větší veřejnou kontrolu zastupitelství kraje. Byly zde i představeny sociální služby a jejich největší problematika. A samozřejmě tu byl vznesen i požadavek na Ministerstvo práce, co se týká dopadů pozměňovacích návrhů do rozpočtu.

Já vám chci říci, že zítra se schází mimořádně výbor pro sociální politiku, kde probere všechny pozměňovací návrhy k této novele. Není nám to jedno, jak budou sociální služby vyplatit.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s přednostním právem pana poslance Laudáta.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Jak tady v jiné souvislosti zaznělo, odpovědi, té se nedočkáš. To je jedno, ale vložím řečnickou otázku a možná že ne pro všechny. Víte, co je to Biafra rozumu? Biafra je jednou z provincií Libérie a někdy, já nevím, byl jsem ještě hodně mladý, probíhala tam občanská válka. Nakonec to skončilo, že každý střílel po každém, jakmile se dva potkali. Tomu se říkalo potom Biafra, protože válka v Biafre. To se přeneslo do duchovního světa jako termín Biafra rozumu, naprostý chaos.

Paní ministryně tady tím, co řekla, tak se jí povedlo fakticky popřít to, co tady říkali hejtmani, exhejtmani, možná politici sociální demokracie. Jestli jste zaznamenali, co řekla, tak přesný opak. Takže já už opravdu nevím. Fakt jenom Biafra rozumu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní přistoupíme konečně k podrobné rozpravě, kterou tímto zahajuji. Mám do ní přihlášenou paní poslankyni Hnykovou. Prosím, aby se připravila paní poslankyně Pecková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu, který doplňuje můj pozměňovací návrh, který byl přednesen na výboru pro sociální politiku, a to bod 32 § 119 zní: Zmocňovací ustanovení, vláda vydává nařízení k provedení, a teď vkládám § 101, a pokračuji, a § 101a odst. 7. Bylo to vloženo do systému pod sněmovním dokumentem 1348. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Peckovou. Připraví se paní poslankyně Aulická. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dámy a pánové, já se přihlásím k pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 1189. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím k mikrofonu paní poslankyni Aulickou. Prosím, aby se připravil pan poslanec Vilímc.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Děkuji, paní předsedající. Dovolte mi přihlásit se k svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 1344. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Vilímce k mikrofonu, připraví se pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážené kolegyně a kolegové, chtěl bych se přihlásit ke sněmovnímu dokumentu 1327. Jde o pozměňovací návrhy, které jsem odůvodnil v obecné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kaňkovského, připraví se paní poslankyně Chalánková.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý večer vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní předsedající, dovoluji se přihlásit tímto k pozměňovacímu návrhu, který je v systému vložen pod číslem 1369.

Na úvod si dovolím jasnou poznámku, že náš pozměňovací návrh nebourá dokončení převodu financování sociálních služeb na kraje. Náš návrh se věcně dotýká dvou oblastí. V bodě 2 a 5 navrhujeme úpravu v legislativním rámci financování sociálních služeb, a to jednak stanovením podmínky tvorby střednědobých plánů tak, aby jejich rámec upravoval prováděcí právní předpis, a nikoliv pouze metodika MPSV. Dále náš návrh deleguje pravomoc rozhodnout o poskytnutí finančních prostředků a jejich rozdělení na nejvyšší orgán kraje, krajské zastupitelstvo. Navrhujeme také, aby stanovení procentuálního podílu krajů stanovil pro každé rozpočtové období prováděcí právní předpis. Poslední, pátý bod se týká stanovení obvyklých nákladů na jednotlivé sociální služby prováděcím právním předpisem. Aby nedošlo k narušení převodu financování sociálních služeb na kraje, souhlasili jsme u některých, dalo by se říci možná trošku kolizních ustanovení s žádostí MPSV a navrhli odloženou účinnost těchto ustanovení.

Vrátím se ještě k bodu 1. Ten vyplynul z opakovaných žádostí Národní rady osob se zdravotním postižením a v tomto bodu navrhujeme změnu v přiznání příspěvků na péči ve čtvrtém stupni postižení těm osobám, které jsou sice schopny komunikace a jsou v odborné terminologii řečeno osobami orientovanými, ale nezvládají všechny ostatní základní životní funkce. V současnosti tyto osoby spadají vesměs do třetího stupně, přičemž ale vyžadují vesměs 24hodinovou péči blízké osoby nebo osoby pečující. Jsem si vědom, že v této oblasti jsou v posuzování nároků na jednotlivé stupně příspěvků na péči ještě další problémy, které je třeba řešit, a pevně věřím, že se tomuto problému budeme intenzivně věnovat ve výboru pro sociální politiku a že se tím dál bude zabývat i Ministerstvo práce a sociálních věcí. Cílem je, abychom dospěli k systémovému řešení této problematiky a aby žádná ze skupin těchto zdravotně postižených se necítila nějakým způsobem ohrožena.

Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji si vás požádat o podporu našich návrhů a děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní poprosím paní poslankyni Chalánkovou a připraví se pan poslanec Beznoska.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji se přihlásit k pozměňovacímu návrhu 1368.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní poprosím pana poslance Beznosku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji. V § 101 odst. 7 navrhuji nahradit slova "31. prosince 2014" slovy "31. prosince 2015." Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já též děkuji. Táží se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy? Není tomu tak, tudíž podrobnou rozpravu končím a končím též druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní se budeme zabývat dalším bodem číslo 18, kterým je

18.

Vládní návrh zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů (zákon o hranicích vojenských újezdů) /sněmovní tisk 57/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr obrany Martin Stropnický. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k poměrně složité materii, ale především vzhledem k času, který je k dispozici, se pokusím svoje úvodní slovo zkrátit, byť to není vzhledem k okolnostem úplně snadné. Ale ten návrh –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, já se omlouvám, že vám skáču do řeči, ale prosím svoje kolegy, aby vydrželi. Já vím, že je to dnes dlouhý den, ale prosím, ztište se. Pokud si máte co říct, učíňte tak v předsálí. Děkuji.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji i já. Návrh byl projednán ve výborech pro obranu, pro životní prostředí a pro veřejnou správu a regionální rozvoj a já předpokládám, že s usneseními jednotlivých výborů vás seznámí určení zpravodajové.

Hlavním důvodem, jak všichni víme, je optimalizace vojenských újezdů, redukce počtu armády. Ta má na to zásadní vliv. Čili v počtu, který vykazujeme dnes, to je zhruba těch 21 tisíc vojáků, nepotřebujeme újezdy, které byly dimenzovány pro 115 tisíc vojáků. Dalším podstatným důvodem je narovnání občanských práv obyvatel vojenských újezdů. Ti nemohou volit ani být voleni a nemohou vlastnit ani nemovitý majetek. Ta myšlenka samozřejmě už má svoji historii a svůj průběh, vychází z Bílé knihy o obraně, vychází z detailní a komplexní analýzy Generálního štábu Armády České republiky.

Vojenské újezdy Boletice, Hradiště a Libavá svými podmínkami plně vyhovují výcviku jednotek armády ve všech druzích příprav, vojenský újezd Březina pak nabízí specifické podmínky pro základní výcvik a i zdokonalovací výcvik

profesionálů. Na rozdíl od toho vojenský újezd Brdy je prioritně určen k výcviku dělostřelectva. Vzhledem ke své rozloze výcvikových ploch, a to je pouhých 12 % území újezdu, neumožňuje plnohodnotný výcvik. Náš návrh zákona přináší změnu stávajících hranic újezdu Boletice, Březina, Hradiště, Libavá a pak zrušení vojenského újezdu Brdy. Na vyčleněných územích bude umožněn vznik nových obcí nebo se vyčleňované území přičlení k území přilehlých obcí. Realizaci uvedeného návrhu lze uvolnit cca 42 tisíc ha z celkového počtu zhruba 130 tisíc ha vojenských újezdů. Je to i umožnění více než dvěma tisícům obyvatel vojenských újezdů realizovat, jak jsem už naznačil, ústavní právo na samosprávu vznikem nových obcí. Doposud správu vykonává tzv. újezdní úřad.

Rád bych zdůraznil, že Ministerstvo obrany během celého toho procesu sjednávání a vypracovávání usilovalo o co největší zapojení dotčených obyvatel a starostů přilehlých obcí do všech jednání. Byla k tomu zřízena i mezirezortní komise Ministerstva obrany a na přípravě podkladů i toho návrhu participovala řada institucí jako ministerstva vnitra, životního prostředí, financí, zemědělství, pro místní rozvoj, Český úřad zeměměřický a katastrální a samozřejmě zástupci dotčených krajů, krajských úřadů a zástupci dotčených obcí.

Opět zkrácení mého úvodního slova. Návrh optimalizace zahrnuje i dohodu o převodu majetku z vlastnictví Ministerstva obrany na nově vzniklé obce. Vznik nových obcí je de facto obnovením původních samospráv. Nové obce vzniknou ze sídelních útvarů, které po více než 60 let spravovala armáda, a dochází tedy k nápravě nepřírozeného stavu, který vznikl v roce 1949.

Dále bych ještě rád zdůraznil jednu věc, že ten návrh zákona je výsledkem dlouhodobých, skutečně dlouhodobých a složitých jednání a je spojen s velkým očekáváním občanů, kterých se bude týkat. Ti již několikrát a opakovaně věřili právě v narovnání svých občanských práv a bohužel stát je už několikrát v minulosti zklamal, když ta jednání skončila bezvýsledně. Neschválení předloženého návrhu zákona by zásadním způsobem, domnívám se, otráslo důvěryhodností nejen Ministerstva obrany a Armády České republiky, ale také celé státní správy.

Vzhledem k časovému skluzu, který nastal během projednávání – původně zamýšlený návrh, aby obce vznikly k 1. 1. 2015, není samozřejmě už technicky možný, ani teoreticky – takže v návrhu je posunutí tohoto termínu. S tím jsou obce srozuměny. Podstatné pro ně je přijetí v co nejkratší době a ukončení dlouhodobé nejistoty spojené právě se vznikem nových obcí.

Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já si úplným závěrem dovoluji tvrdit, že to je dobrý a velmi pečlivě prodiskutovaný kompromis, který přináší vhodné řešení dlouhodobě odkládaného a neřešeného problému. Na jedné straně vyrovnává dluh, který náš stát několik desetiletí má vůči části svých občanů, a na straně druhé vychází vstříc požadavkům armády na úpravu výcvikových ploch v souladu s jejími reálnými potřebami a finančními možnostmi. Proto věřím, že návrh podpoříte a doporučíte k dalšímu projednávání. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Předložený návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro obranu a výboru pro životní prostředí. Iniciativně tento návrh projednal i výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 57/1 až 3.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro obranu pan poslanec Ivan Gabal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, paní předsedající. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych vás seznámil s usnesením výboru pro obranu ze 6. schůze dne 9. dubna 2014 k vládnímu návrhu zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů (zákon o hranicích vojenských újezdů), sněmovní tisk 57.

Výbor pro obranu Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky po vypořádání úvodní informace ministra obrany Mgr. Martina Stropnického, náčelníka Generálního štábu Armády České republiky genpor. Ing. Petra Pavla a zpravodajské zprávy poslance Ivana Gabala a po rozpravě

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vládní návrh zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů, sněmovní tisk 57, schválila;
2. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky;
3. ukládá předsedovi výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a nyní prosím, aby se postupně ujali slova zpravodaj výboru pro životní prostředí pan poslanec Václav Zemek a zpravodajka výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo, dobré odpoledne. Vážené kolegyně, vážení kolegové, výbor pro životní prostředí tento tisk projednal na svém zasedání 9. dubna a přijal k tomu následující usnesení:

1. Považuje za zásadní, aby z hlediska ochrany přírodních hodnot v současném vojenském újezdu Brdy byl dnem zrušení vojenského újezdu Brdy den vyhlášení Chráněné krajinné oblasti Brdy.
2. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny.

3. Zmocňuje zpravodaje – tedy mě, abych s ním seznámil plénum Poslanecké sněmovně.

K tomu bodu 1 bych doplnil, že po debatě ve výboru pro životní prostředí byl zde v tomto směru dán příslib zástupcem Ministerstva životního prostředí, že skutečně dnem zrušení vojenského újezdu bude vyhlášena Chráněná krajinná oblast Brdy, a už se na tom pracuje. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím paní poslankyni Kovářovou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, ráda bych vás seznámila s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj ze 7. schůze ze dne 10. dubna 2014.

Vládní návrh zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů (zákon o hranicích vojenských újezdů), sněmovní tisk 57. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 7. schůzi po odůvodnění návrhu panem magistrem Martinem Stropnickým, ministrem obrany, po zpravodajské zprávě poslankyně Ing. Věry Kovářové a po rozpravě přijal usnesení, kterým:

1. doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 57 projednat a schválit v předloženém znění s důrazem na nutnost zabezpečení rozvoje nově vznikajících obcí finančními prostředky ve výši dvojnásobku rozpočtového určení daní a metodickým poradenstvím ze strany Ministerstva vnitra, Ministerstva financí a Ministerstva životního prostředí;

2. zmocňuje zpravodajku výboru, aby s usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu;

3. pověřuje předsedkyni výboru, aby usnesení zaslala předsedovi Poslanecké sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní zpravodajce a nyní otevírám obecnou rozpravu, do které je s přednostním právem přihlášen předseda Sněmovny pan Jan Hamáček. Prosím, aby se připravil pan poslanec Novotný. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážená paní místopředsedkyně, vážení páni ministři, dámy a pánové, já jsem k tomuto zákonu vystupoval v prvním čtení a nebojte se, nebudu opakovat všechny argumenty, které jsem uvedl, protože k tomu druhé čtení neslouží. Pouze mi dovoluňte pár poznámek a poukážu na řekněme nové skutečnosti.

Za prvé, já pokládám způsob projednávání tohoto zákona za velmi nešťastný. Tento zákon totiž v sobě spojuje dvě věci. Spojuje to, o čem mluvil pan ministr, to znamená nápravu křivd v případě těch čtyř ostatních vojenských újezdů, a potom zahrnuje zrušení vojenského újezdu Brdy. A to, že ten zákon je ve skluzu a že se nepodaří ustavit nové obce ve čtyřech vojenských újezdech, to je právě ten problém onoho spojení změn hranic a rušení vojenského újezdu Brdy. Kdyby Ministerstvo obrany možná vyslyšelo názory oponentů a už v té první fázi ty věci rozdělilo, tak nové obce dávno mohly vzniknout, nemuseli jsme projednávat tento zákon ve lhůtě 120 dnů a k žádnému skluzu by nedošlo.

Já předesílám, že nemám vůbec nic proti úpravám, které se týkají hranic vojenských újezdů, kromě Brd. S čím zásadně nesouhlasím, je zrušení vojenského újezdu Brdy. A jak jsem řekl, argumenty jsem uvedl v prvním čtení. I z usnesení výboru pro životní prostředí zaznívá obava o brdskou přírodu a to je jeden argument a snad jediný argument, ke kterému se chci vyjádřit. Protože celou dobu tato věc je velmi pečlivě sledována i obyvateli Středočeského i Plzeňského kraje a zaznívá obava, co bude s tím prostorem poté, co armáda odejde. Já samozřejmě respektuji a беру na vědomí příslib Ministerstva životního prostředí, že bude vyhlášena chráněná krajinná oblast, což je vlastně jediná možnost, jak tu přírodu potom chránit, jakkoliv jsem přesvědčen, že tím nejlepším způsobem, jak je příroda chráněna, v této době je, že existuje vojenský újezd. Nicméně proti tomu jdou potom zprávy, které se objevují v poslední době, a zejména iniciativa, která se objevila v Příbrami, a to já pokládám za velmi nebezpečně. V denním tisku jsme si mohli přečíst, že příbramské hnutí ANO, jehož čelným představitelem je Jindřich Vařeka, zveřejnil celou sadu článků o tom, jak by se mělo nakládat s územím Brd poté, co bude zrušen vojenský újezd. A pokud se dozvídáme, že si nechal zpracovat studii toho, jak v Brdech vybudovat multifunkční sportovní areál, jehož centrem by mohl být sjezdový areál na svazích Třemošné se šesti tratěmi, zachytným parkovištěm, altány, lanovými dráhami – no takhle já si chráněnou krajinnou oblast nepředstavuji.

Já nechci nikoho podezírat a nejsem ani příznivcem konspiračních teorií, myslím si, že ta věc spíše zkomplikovala život panu ministru obrany, protože patří ke stejné politické straně a teď se bude velmi obtížně vysvětlovat iniciativa hnutí v regionu. A právě proto jsem přesvědčen, že bychom se měli znovu zamyslet nad tím, jestli ještě teď ty věci neoddlít. Jestli nenechat změny hranice vojenských újezdů, těch, které jsou v pořádku, kde je to vyjednáno a kde problém není, a problematiku Brd dát stranou, vrátit se k tomu, debatovat. Protože mimochodem kromě toho, že je tam aspekt ochrany životního prostředí, nějakých developerských plánů, tak stále není dohoda mezi Plzeňským a Středočeským krajem na tom, jak to vlastně bude. Středočeský kraj nesouhlasí se zrušením vojenského újezdu Brdy a Plzeňský kraj má opačné stanovisko. Já pokládám za nešťastné, že zde budeme tlačit Sněmovnou něco, co je proti vůli jednoho z klíčových hráčů, tedy Středočeského kraje.

Takže bych moc prosil o to, abyste věnovali pozornost dvěma pozměňujícím návrhům, které přečtu a ke kterým se přihlásím v podrobné rozpravě. Jeden z nich se týká právě onoho rozdělení, že tedy vyjmeme z tohoto zákona všechno, co se týká Brd, a umožníme vznik nových obcí v jiných vojenských újezdech. Ten druhý

pozměňovací návrh je takový záložní, kdyby snad náhodou Sněmovna trvala na zrušení vojenského újezdu Brdy, tak je to pozměňovací návrh, který upravuje některé majetkové vztahy, které tento současný návrh zákona podle mě pomíjí.

Děkuji vám za pozornost a hlásím se tímto i do podrobné rozpravy. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Novotného. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Novotný: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, já tady nechci diskutovat k tomu, zda ano, či ne zrušení újezdu Brdy či stanovení hranic vojenských újezdů. Spíš bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který potom načtu v podrobné rozpravě, a chtěl bych ho zdůvodnit.

V mém pozměňovacím návrhu se doplňuje v ustanovení § 9 majetkové zabezpečení obcí a krajů, na konci odst. 4 se doplňuje věta, která zní: "K tomuto seznamu ministerstvo předloží vládě i souhlasy přípravných výborů obcí a krajů."

Zdůvodním proč. Vládní návrh zákona spočívá v nové právní úpravě, která ruší vojenský újezd Brdy, stanovuje hranice vojenských újezdů a mění hranice krajů. V přímé souvislosti pak mění řadu dotčených zákonů. Účinnost je navržena od 1. 1. 2015. Tento nový zákon např. v § 4 mění hranice vojenského újezdu Hradiště, známého též jako Doupov, a definuje vznik nových obcí Bražec a Doupovské Hradiště. V ustanovení § 7 mění hranice území Karlovarského a Ústeckého kraje. V ustanovení § 9 upravuje majetkové zabezpečení obcí a krajů. V § 10 upravuje uspokojování potřeb obyvatel v mnoha oblastech včetně správy komunikací a zajišťování dopravní obslužnosti.

V roce 2012 vznikla pro oblast řešení pozemních komunikací k optimalizaci vojenského újezdu Hradiště pracovní skupina řízená odborem dopravy silničního hospodářství Karlovarského kraje, dále jen ODSH. V této pracovní skupině byli zástupci ODSH, krajské správy a údržby silnic Karlovarského kraje, újezdního úřadu vojenského újezdu Hradiště, zástupci dotčených obecních samospráv a přípravného výboru nových obcí. Pracovní skupina prověřila fyzicky všechny komunikace nacházející se v předmětném území Hradiště a byly předjednány návrhy dohod o zařazení těchto komunikací, resp. navrženy majetkové poměry k těmto komunikacím. Z následných jednání byly pořizeny protokoly. Výstupem byl vznik dokumentu, soubor dokumentů na ODSH, Optimalizace Vojenského újezdu Hradiště – zařazování pozemních komunikací.

Zásadní problém nově navržené legislativy vnímá Karlovarský kraj v tom, že určení souvisejícího majetku, zejména nemovitého, tzn. pozemky a na nich komunikace, nemají být zákonem definovány, nýbrž že mají být sepsány do seznamu, viz § 9, a tento seznam má být schválen vládou. Tento seznam musí však vláda schválit nejpozději třicet dnů před dnem vzniku nových obcí, tzn. před 1. 1. 2015,

přičemž daný seznam musí ministerstvo dotčenými přípravnými výbory, obcemi nebo kraji před předložením vládě – a teď pozor – pouze projednat. Není tedy vyžadován žádný akt dohody či nějakého prvku odsouhlasení.

Z výše uvedeného důvodu doporučuji přijmout pozměňovací návrh tak, aby se související možné zejména ekonomické problémy či projednávání zmíněného seznamu mezi Ministerstvem obrany a kraji, resp. obcemi předem co možná nejvíce eliminovaly.

Takže znovu opakuji, nové a úplné znění § 9 odst. 4 zní: Seznam věcí, které jsou předmětem přechodu na obce nebo kraje podle odst. 1 nebo 2, ministerstvo projedná s dotčenými přípravnými výbory, obcemi nebo kraji před jeho předložením vládě. K tomuto seznamu ministerstvo předloží vládě i souhlasy přípravných výborů obcí a krajů.

Děkuji za pozornost a doufám, že tento pozměňovací návrh, ke kterému se přihlásím, a je to sněmovní tisk, dokument 681, podpoříte. Děkuji. (Výrazný potlesk části poslanců sociální demokracie.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Votavu. Prosím, aby se připravil pan poslanec Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, já jsem k tomuto tématu vystupoval už v prvním čtení, nicméně myslím si, že je dobré vystoupit i nyní ve druhém čtení. Já mám odlišné stanovisko, odlišný názor, než má kolega Hamáček, můj stranický kolega, pan předseda Hamáček. Je to logické. On je Středočech a já jsem z Plzeňského kraje. A jak už tady uvedl, oba kraje mají rozdílný názor na tuto věc. (Hluk v sále.) A mě docela mrzí, že tato věc především mezi –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám, ale opět stoupá hladina hluku. Už vydržme tu čtvrt hodinu a poslouchejme se. Děkuji.

Poslanec Václav Votava: – že tato věc, především co se týká rušení vojenského újezdu, budí takové emoce. Koneckonců to vyplývalo i z jednání v prvním čtení, z mediálních výstupů atd.

Já si myslím, že námitky některých poslanců, které tady zaznívaly především v prvním čtení, nebyly ani moc přesvědčivé, ať to byl názor, že armáda tento prostor vlastně vůbec nepotřebuje – беру slova pana ministra. Pan ministr říká, že ho nepotřebuje, myslím vojenský újezd Brdy, jinak řečníci, kteří tady byli v prvním čtení, říkali, že armáda vojenský újezd potřebuje, že je nezbytný pro armádu. Já si taky myslím, že ho armáda nepotřebuje, ale když to koneckonců říká pan ministr, tak to asi musí být pravda.

Určitě také padaly a sklñoovaly se otázky toho, co bude s tím újezdem, až se zruší, s tím prostorem, že se na něj vrhnou developeři, že tam bude bezbřehá výstavba různých hotelů, sjezdovek. Koneckonců už jsme to tady slyšeli od pana předsedy Hamáčka, který citoval nějakého pana Vařeku nebo jak se tento pán jmenuje. Já to беру za naprosté hlouposti. K tomu můžu říci jen tolik, že odbor regionálního rozvoje Plzeňského kraje nechal již v roce 2013 zpracovat urbanistickou studii na budoucí využití tohoto území a v ní se vůbec nepočítá s žádnou developerskou výstavbou právě v těchto nových územích. Studie koresponduje i s připravovaným vyhlášením chráněné krajinné oblasti. Záměr zřízení chráněné krajinné oblasti byl Ministerstvem životního prostředí schválen již v srpnu 2012, a to v tzv. velké variantě, která se netýká jenom toho vlastního újezdu, ale týká se i širšího území okolo tohoto újezdu. Takže si myslím, že i tyto názory, co se týkají nějaké developerské činnosti, jsou liché.

Emoce vzbuzuje samozřejmě to, že se na tom nedokážou domluvit tyto dva kraje, Plzeňský kraj a Středočeský kraj. Důvodem je to, že část toho území, katastru, má připadnout obcím Plzeňského kraje na úkor Středočeského kraje, ale to má nějaký historický důvod. Tehdy, když se zřizoval tento vojenský újezd, tak tomu samozřejmě bylo obráceně vzhledem k tomu, aby byla zachována nějaká celistvost toho vojenského újezdu. Takže navrzení do těch původních historických hranic je pro Plzeňský kraj a jeho obce důležité. Já už jsem říkal v prvním čtení, proč je to důležité. Je to důležité především pro řešení ochrany proti vodám, jako protipovodňová opatření, ochrana zdrojů pitné vody. Téměř každoročně dochází k tomu, že se rozvodňuje říčka Klabava, zanechává za sebou velké materiální škody v prostoru katastru obcí Strašice, Hrádek, Rokycany a zejména Dýšina, Nová Huť, takže proto je tento prostor důležitý, aby zde obce mohly řešit protipovodňová opatření.

Moc bych proto žádal a apeloval, protože je tady předložen pozměňovací návrh, byť tedy mého stranického kolegy, kterého si nesmírně vážím, aby se zvážil tento pozměňovací návrh, aby se nepřijímal, protože opravdu je potřeba, aby ten újezd byl zrušen, a tím zrušením samozřejmě se vyhoví i požadavkům obcí na řešení jejich problémů. Myslím si, že je to pro ty obce velice důležité.

Já tady nepřednáším pouze svůj osobní názor. Jsem zastupitelem Plzeňského kraje, nejen že žiji v Plzeňském kraji, samozřejmě, takže jsem povinen i hájit zájem Plzeňského kraje a hájit zájem jeho obcí. Já jsem se s řadou starostů na toto téma setkal nejenom jako zastupitel Plzeňského kraje, ale i jako poslanec. Opravdu to řada obcí vnímá tak, že je potřeba schválit tento návrh zákona tak, aby tam ale zrušení vojenského újezdu Brdy zůstalo.

A ještě bych chtěl říci, že s navrhovaným řešením, tak jak jej předložilo Ministerstvo obrany, ta iniciativa nevycházela z Plzeňského kraje ani nevycházela ze Středočeského kraje, ale byl to hlavně názor Ministerstva obrany, Generálního štábu, že vojenský újezd je opravdu pro obranu zbytečný, že ho prostě k výcviku nepotřebuje.

Já se tedy domnívám, že je potřebné, aby brdské obce a území Brd se mohly opět vrátit k normálnímu životu, k normálnímu řádu, protože řada obcí byla tím, že tam je ten vojenský újezd, omezena. Je třeba, aby se ten prostor otevřel. A znovu zdůrazňuji,

ne pro developery, ale aby se jeho nádherná krajina otevřela také pro ostatní občany. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Nyní se vypořádáme se dvěma faktickými poznámkami. První přichází pan poslanec Vondrášek, druhý v pořadí pan předseda Sněmovny Hamáček. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Josef Vondrášek: Paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych navázal na krásná slova kolegyně Votavy. Já jsem Středočech a mám tady vyřídit od všech starostů Středočeského kraje, že prostor rušit nechtějí. Chtějí, aby tam zůstal vojenský prostor. A protože vždycky za vším jsou peníze, tak bych se zeptal pana ministra, když se tolik ušetří na zrušení prostorů Brd, kolik platíme za nájem pozemků v ostatních vojenských výcvikových prostorách. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana předsedu Hamáčka. Prosím, vaše dvě minuty.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já tady nechci vést vnitrostraničnou polemiku, my si to ještě vyřkáme na klubu, ale docela závidím panu kolegovi Votavovi jeho optimismus. Protože označit za nesmysl studii, kterou si nechal zpracovat kandidát na příbramského starostu za jednu z vládních stran, já bych byl opatrnější. Buď ten pán neví, co dělá, a má dost peněz na to, aby je vyhazoval za nesmyslné studie, anebo velmi dobře ví, co dělá. Já prostě říkám, že pokud vojenský újezd v Brdech zůstane, tak studie bude k ničemu. Všechny ostatní alternativy takto jistě nevypadají.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Zahradníka. Prosím, aby se připravil pan poslanec Černocho. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já bych si dovolil obrátit naši pozornost k vojenskému újezdu Boletice, který je předmětem zejména § 2 předloženého zákona. Vojenský prostor Boletice je součástí Jihočeského kraje a významně ovlivňuje život obyvatel na obvodu jeho hranic. Jihočeský kraj se dlouhodobě zabýval myšlenkou civilního využití území vojenského prostoru Boletice a v tomto ohledu jsme tehdy, když jsem býval hejtmanem Jihočeského kraje, jednali s Armádou České republiky o možnostech, jak civilně prostor využít. Zabývali jsme se myšlenkami postupně, od zrušení vojenského újezdu až tedy po určitý kompromis, který byl při jednání s představiteli armády dosažen v roce 2005 a 2006. Tehdy bylo dojednáno, že budeme společně podporovat uvolnění jihozápadní části vojenského újezdu, té části, která přiléhá k městu Horní Planá, tedy k lipenské oblasti. (V sále je velký hluk.)

Tato myšlenka pak byla zhmotněna v deklaraci, kterou 24. května 2006 podepsali tři ministři vlády České republiky: ministr obrany, ministr pro místní rozvoj a ministr životního prostředí s hejtmanem Jihočeského kraje. Deklarace samozřejmě platí –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Omlouvám se, pane poslanče. Počkáme, až se kolegové ztiší. Děkuji.

Poslanec Jan Zahradník: Též děkuji.

– a nedošlo k jejímu naplnění. Hejtman Jihočeského kraje Jiří Zimola pak pokračoval v této snaze, uzavřel další deklaraci s ministrem obrany Vondrou, kde se též mluvilo o určitých mírnějších podmínkách na využití.

Nakonec tedy dochází k tomu, že v současném návrhu je vojenský prostor Boletice zmenšován o určité marginální části na svém obvodu, mimo jiné také o katastrální území Houbový Vrch, které se převádí k obci Horní Planá. Je to dobře. Město Horní Planá je vlastně, dá se říci, sevřeno mezi lipenskou přehradní nádrží z jihozápadu a ze severu pak vojenským újezdem Boletice. Lipno je pro Horní Planou významným rozvojovým územím, lipenská nádrž jí poskytuje možnost využívat turismus. Ovšem ze severu je obec sevřená, a proto vítám tento návrh. Dokonce si myslím jako člověk, který deklaraci tehdy podepsal, že je mou povinností pokusit se navrhnout, aby byla nyní završena.

Vzhledem k tomu, že území, které jsme tehdy navrhovali, je těžko popsateľné, dovoluji si ve svém pozměňovacím návrhu, který jsem předložil do systému, k území Houbový Vrch ještě navrhnout vyjmout z území újezdu Boletice katastrální území Maňávka u Českého Krumlova. Toto území spolu s územím Houbový Vrch má rozlohu zhruba 2 800 ha a tvoří 13 % území vojenského újezdu. Celé území, které svým návrhem navrhuji vyjmout, je součástí Chráněné krajinné oblasti Šumava. Je také chráněno režimem Natura 2000 tak jako ptačí oblast a také jako oblast stanovišť. Jsou zde ještě další režimy ochrany přírody. Takže o ochranu přírody zde v tomto území není potřeba mít žádnou obavu. Myslím, že jižní Čechy a oblast Šumavy si zaslouží, aby byl tento návrh podpořen a aby pro jeho obyvatele, ale zejména pro jeho návštěvníky, pro turisty, byla dána nová možnost využít krásné území Pošumaví.

Návrh je velmi jednoduchý: V § 2 odst. 3 písm. c), který hovoří o vynětí Houbového Vrchu, se právě za slova "Houbový Vrch" doplní slova "a Maňávka u Českého Krumlova". Kromě toho je třeba zase také vymezit v § 6, kde se naopak vymezují hranice zbylého vojenského újezdu Boletice, právě ono území Maňávky, čili je tam třeba vyškrtnout písm. d) a následující písmena přeznačit.

Toto je můj pozměňovací návrh, o jehož odporu ve třetím čtení vás všechny prosím a ke kterému se v podrobné rozpravě následně přihlásím. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Černocho. Prosím, aby se připravil pan poslanec Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černocho: Hezký podvečer, dámy a pánové, vážená paní místopředsedkyně. Já bych zase vrátil rád pozornost zpět na Brdy.

Slova pana poslance Votavy byla milá, hezká, já ho chápu z pozice plzeňských starostů, nicméně když se vrátíme zpět do středních Čech, tak jsme tam byli několikrát na několikahodinových jednáních se starosty. Mimo jednoho starosty by všichni byli rádi, kdyby vojenský újezd Brdy zůstal tak, jak je teď, protože samozřejmě jedna věc je příroda, která je tam fakt nádherná, musím říct, že to tam je krásné, ale další otázkou je, jestli se povede vůbec ten prostor vyčistit. Protože jak už zde bylo řečeno, jsou tam místa, která jsou zamořena, a náboje už jsou pět metrů pod tím, jsou nad tím vzrostlé břízky. Jestli se vůbec dá něco podobného vyčistit, jestli je to vůbec možné. Další věc je, že jsou tam objekty, které si myslím, že se nedají ani zrušit. Jestli v této chvíli opravdu nestojí za zamyšlení v současné situaci, co se týče bezpečnostní situace, jestli se armáda nebude opět zvyšovat, jestli se nebude navyšovat a jestli nebude znovu potřeba nějaké místo, kde by se cvičilo, jestli to není velký krok dopředu.

Samozřejmě chápu pana ministra, chápu všechny, kteří říkají, že to stojí peníze, ale myslím si, že ve chvíli, kdy se to otevře, tak za prvé armáda přijde o místo, kde může cvičit, a za druhé příroda, která tam je, to místo se nedá ochránit, ani pokud to bude chráněná krajinná oblast, protože už dneska starostové říkají: lítají tady na čtyřkolkách. Ti lidé, kteří se snaží nějakým způsobem tomu bránit – často se jedná o organizované skupiny –, jsou to vojáci. Natož ve chvíli, kdy tam bude jeden člověk a bude mít chytat někoho, kdo tam bude jezdit na čtyřkolkách. Víme, jak to funguje.

Takže pokud mohu požádat, podpořte pozměňovací návrh pana Hamáčka, kolegy předsedy, na to, aby vojenský újezd Brdy byl vyňat z rušení vojenských újezdů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci Černochovi. Vzhledem k tomu, že se blíží 19. hodina a zbývají nám vteřiny do 19. hodiny, končím dnešní jednací den, přerušuji projednávání tohoto bodu a přerušuji schůzi do zítřejšího dne 9 hodin ráno, kdy budeme pokračovat podle schváleného programu. Přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
18. září 2014
Přítomno: 168 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády – tady mám jednoho pana ministra –, zahajují třetí jednací den 17. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás tady vítám a žádám vás, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo má náhradní kartu, případně o ni žádá.

Budu konstatovat omluvy, které jednotliví poslanci a členové vlády předložili předsedovi Poslanecké sněmovny.

Ze zdravotních důvodů se omlouvá Vojtěch Adam, z osobních důvodů na odpolední jednání Markéta Adamová, z pracovních důvodů František Adámek do 13. hodin, bez udání důvodu na dopolední jednání pan poslanec Petr Bendl, do 18.30 hodin z pracovních důvodů Zdeněk Bezečný, také z pracovních důvodů do 18. hodin Jiří Běhounek, stejně Vlasta Bohdalová, Milan Brázdil, do 14 hodin Jaroslav Faltýnek, na dopolední jednání z pracovních důvodů Jan Farský, na celý den Vlastimil Gabrhel, do 15 hodin z osobních důvodů pan poslanec Janulík, z osobních důvodů Helena Langšádlová, z pracovních důvodů Leo Luzar na celý den. Do 11 hodin z osobních důvodů Vít Kaňkovský, celý den z pracovních důvodů David Kádner, do 17 hodin z pracovních důvodů Martin Kolovratník, na dopolední jednání z pracovních důvodů Vladimír Koníček, do 11 hodin z pracovních důvodů Jiří Koskuba, do 13 hodin ze zdravotních důvodů paní Jana Lorencová, bez udání důvodů Jiří Mihoľa, do 15 hodin z osobních důvodů Alena Nohavová, od 15.30 hodin z pracovních důvodů Nina Nováková, z rodinných důvodů Ladislav Okleštěk, do 14.30 hodin z pracovních důvodů Miroslav Opálka, z osobních důvodů Herbert Pavera, z pracovních důvodů Ivan Pilný, z pracovních důvodů Lukáš Pleticha, z pracovních důvodů Pavel Ploc, do 18 hodin z pracovních důvodů Karel Pražák. Stejně tak celý den Karel Schwarzenberg a ze zdravotních důvodů Miroslava Strnadlová, z pracovních důvodů do 14.30 hodin Karel Šidlo a ze zdravotních důvodů Václav Votava, kterého tady ale vidím – od 14 hodin, rozumím tomu. Z osobních důvodů Josef Vozdecký, z pracovních důvodů Jiří Zemánek a z pracovních důvodů Marek Ženišek.

Ze členů vlády se omlouvají Andrej Babiš – pracovní důvody, Pavel Bělobrádek – pracovní důvody, Jiří Dienstbier – pracovní důvody, na odpolední jednání Marcel Chládek, to je důležité pro interpelace, Milan Chovanec – pracovní důvody, Věra Jourová – pracovní důvody, Marian Jurečka – pracovní důvody, Antonín Prachař – pracovní důvody, Antonín Prachař – pracovní důvody. A na dopolední jednání se omlouvá Martin Stropnický – pracovní důvody, paní ministryně Helena Válková od

14.30 do 16.30 hodin z pracovních důvodů. Takže na interpelace tady bude. To jsou všechny omluvy, které došly předsedovi Poslanecké sněmovny do dnešního rána, a budeme pokračovat.

Dnešní jednání máme zahájit bodem 177 – ale vidím předsedu poslaneckého klubu sociální demokracie Romana Sklenáka a poté kolegu Václava Votavu, vidím další. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Vážený pane předsedající, dobré ráno, kolegyně a kolegové. Já si dovoluji navrhnout několik změn v pořadu probíhající schůze. Jednak po dohodě s ministrem zahraničí navrhuji vyřadit z programu schůze body 106, 109, 111, 112, 113 a 117. Je to Úmluva OSN o jurisdikčních imunitách státu, Protokol číslo 15 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, Rámcová dohoda o partnerství mezi Evropskou unií a Filipínami, Vietnamem a Mongolskem a dohoda mezi Evropskou unií a Ukrajinou. Tyto body tedy navrhuji vyřadit, to je jeden návrh.

Druhý návrh. Navrhuji zařadit dnes po písemných interpelacích, tedy v 11 hodin, pevně bod 24, sněmovní tisk 135, což je vládní návrh zákona o elektronických komunikacích, a po něm bod 26, sněmovní tisk 213, což je návrh zákona o prekurzorech výbušnin.

Třetí návrh je pevně zařadit dnes večer po ústních interpelacích, tedy od 18. hodin, pevně body v následujícím pořadí. První bod 31, sněmovní tisk 203, návrh zákona o správních poplatcích, potom bod 18, sněmovní tisk 57, návrh zákona o hranicích vojenských újezdů, následně bod 23, sněmovní tisk 87, návrh zákona o zdravotnických prostředcích, následně bod 9, tisk 259, návrh zákona o léčivech, následně bod 10, tisk 260, návrh zákona o veřejném zdravotním pojištění, dále bod 15, sněmovní tisk 258, o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, dále bod 16, tisk 199, veterinární zákon, a bod 25, sněmovní tisk 207, o podmínkách obchodování s povolenkami.

Současně si dovoluji navrhnout, abychom dnes jednali a meritorně i procedurálně hlasovali o všech návrzích i po 19. i po 21. hodině. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Nyní pan poslanec Václav Votava, poté pan kolega Volný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dobré ráno, kolegyně, kolegové. Dovolil bych si také navrhnout změnu v programu této schůze, a to pevně zařazení pěti bodů na úterý 23. 9. jako první body. Jsou to první čtení zákonů. Jednak je to bod číslo 35, tisk 290, zákon o spotřebních daních, jedná se o líh. Dále je to bod 36, tisk 291, zákon o DPH, dále je to bod 38, tisk 293, zákon o státním rozpočtu na rok 2014, dále je to bod 41, tisk 267, zákon o celní správě, a konečně bod 42, tisk 268, zákon o celní správě související. Důvodem je samozřejmě možnost, abychom to mohli projednat potom rozpočtovém výboru. Děkuji.

Jinak projednáno s panem ministrem Babišem, za jeho souhlasu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Jan Volný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Dobrý den, zdravím všechny. Pane předsedající, kolegové, dovoluji si vás požádat, abychom zařadili pevně tyto body na schůzi. Je to bod číslo 20, sněmovní tisk 179, novela zákona – změna zákonů o finančním trhu, bod 21, sněmovní tisk 209, novela zákona o auditorech, a bod číslo 22, sněmovní tisk 216, novela zákona o investičních společnostech a fondech. Navrhuji tyto body zařadit jako pevné body na pátek 19. 9. za již pevně zařazený bod 131, tisk 49, a za body pana guvernéra České národní banky, což jsou body 167, 168 a 169. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan místopředseda Poslanecké sněmovny má slovo. Prosím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Také žádám o zařazení na 23. 9. tři bodů. Jedná se o bod číslo 32, zákon o hnojivech, číslo 156, informace o realizaci protipovodňových opatření, a 157, zprávu o stavu zemědělství. Je to z důvodu nabitého programu ministra zemědělství, takže aby byl u těchto bodů přítomen. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím ještě na kdy?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Na úterý ráno, případně po již pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Úterý ráno – ale úterý od 14. hodiny.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V tom případě od 14. hodiny, správně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No dobře. Tak máme tady na úterý první čtení, musíme tedy rozhodnout.

Pan předseda klubu ODS. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Kromě toho, že pro někoho je ráno ještě ve čtrnáct, což nevdá, každý má jiný denní rytmus.

Chtěl bych požádat vedení Sněmovny, abychom přestali organizovat grémia. My se tady ženeme, například v úterý v 9.30, debatujeme o tom, jak bude program, a každý den je to úplně jinak. Nic proti, jsou to legitimní návrhy, ale naprosto zbytečně se setkáváme. Řekli jsme si, co bude kdy. Já tomu rozumím, že dojde k nějakému časovému posunu nebo ministři se to nehodí. Ale těch návrhů zaznělo dneska –

kolik bodů? Patnáct, dvacet? A to jsme třetí den schůze. Včera jich bylo taky patnáct, dvacet. Nevím, kolik jich bude zítra. Říkám, je to legitimní, podrobíme to hlasování, a dokonce pro naprostou většinu těch změn budu hlasovat. Nijak je nezpochybňuji. Ale považuji za naprosto zbytečné, abychom se scházeli, abych já třeba jel 400 kilometrů o tři hodiny dřív, když pak stejně z toho nic neplatí.

Takže když zrušíte jednání politického grémia Poslanecké sněmovny, já jako předseda opozičního klubu nebudu nic namítat, protože zbytečná schůze je fakt k ničemu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Nyní pan předseda klubu sociální demokracie Roman Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Já jen dvě poznámky. Samozřejmě vzhledem k průběhu schůze, která byla v úterý, kdy jsme projednali jeden bod a bylo tam pevně zařazeno několik dalších bodů, tak vznikla skutečně potřeba ty body zařadit znovu. To je poznámka číslo jedna.

A poznámka číslo dva. Na tom, co jsem načítal, jsem se včera večer domlouval i se zástupkyní vašeho klubu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nechci se vracet do úterní debaty, kdo zdržoval. My jsme to určitě nebyli. Nebyli jsme to my, kteří přerušovali 15. schůzi a navrhli na úterek 18. hodinu. Tím pádem jsme v úterý už dopředu přišli minimálně o jednu jednací hodinu, to je jedno. Já jsem neřikal, že ty změny nebyly včera domluveny. Já jsem jenom požádal, abychom se nescházeli na grémium. To jsou dvě různé věci. Říkal jsem, že pro ty změny budu dokonce hlasovat. Takže jenom říkám, že když pořádně zbytečné schůze, tak je raději rušme. Ušetříme čas na něco jiného. Nic jiného jsem neřikal, nijak jsem nekritizoval jednotlivé návrhy. A uvidíte na sjetinách, že je podpořím. Není to opravdu útok na ty dnešní návrhy. Spíš zase jestli bude na úterý ten příští týden svoláno grémium Poslanecké sněmovny, kde si řekneme, jaký je stav, abychom to pak v úterý, ve středu, ve čtvrtek, v pátek změnili. To považuji pro nás pro všechny za zbytečnou schůzi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Myslím, že je nadbytečné diskutovat o jednotlivých návrzích. Vyřešíme je hlasováním.

První hlasování, které musíme absolvovat, je, jestli Sněmovna souhlasí s návrhem předsedy klubu sociální demokracie Romana Sklenáka, že budeme dnes jednat meritorně i po 19. i po 21. hodině o zákonech. Já vás ještě odhlásím všechny. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Toto rozhodnutí bude hlasování pořadové číslo 24, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 24. Z přítomných 110 pro 93, proti 10. Návrh byl přijat. Budeme tedy jednat po 19. i 21. hodině programem, který začne v 18 hodin po dokončení ústních interpelací.

Nyní, pokud nikdo nic nenamítá, rozhodneme o vyřazení bodů 106 a následujícího bodu 117, tak jak je předložil pan kolega Sklenák, jedním hlasováním. Nebo chcete jednotlivě? Ne, můžeme tedy najednou? (Hlasy z pléna: Jednotlivě.) Jednotlivě, tak dobře, jestli jsem si správně zaznamenal.

Jednotlivě hlasováním – 106, jurisdikce imunity.

Zahájil jsem hlasování 25. Kdo je pro vyřazení tohoto bodu? Kdo je proti? Děkuji.

Z přítomných 113, pro 113, proti nikdo Návrh byl přijat.

Vyřazení bodu 109, tisk 211.

Kdo je pro? Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 26. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 26. Z přítomných 113 pro 103, proti 2. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o vyřazení bodu 111.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 27 a ptám se, kdo je pro vyřazení tohoto bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 27. Z přítomných 113 pro 107, proti 2. I tento návrh byl přijat.

Budeme se nyní zabývat vyřazením bodu číslo 112, to je smlouva mezi Evropskou unií a Vietnamem, tisk 223.

Zahájil jsem hlasování číslo 28. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 28. Z přítomných 113 pro 105, proti 2. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem je vyřazení bodu číslo 113, tisk 227. Je to smlouva o partnerství mezi Evropskou unií a Mongolskem.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 29 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 29. Z přítomných 113 pro 104, proti 4. Návrh byl přijat.

Poslední vyřazovaný bod je bod číslo 117, je to Evropská unie a Ukrajina, tisk 310.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 30 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 30. Z přítomných 113 pro 104, proti 4. Návrh byl přijat.

Prosím o klid, protože jde o program schůze a byl bych rád, kdyby ve stenozáznamech to stenografky mohly zaznamenat, abychom se někde nespletli a nedohadovali se o věcech zbytečně.

Nyní zařazení bodů. Rozumím tomu tak, že pan kolega Sklenák navrhl, aby dnes po 11. hodině, po skončení odpovědi na písemné interpelace, byly zařazeny body 24 a 26. Ano? (Souhlas.) Můžeme hlasovat najednou nebo jednotlivě? (Po reakci z pléna.) Najednou.

Čili o zařazení nových bodů po 11. hodině rozhodneme v hlasování číslo 31, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro zařazení těchto bodů po dnešní 11. hodině, pro pevné zařazení bodů. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 31. Z přítomných 114 pro 101, proti 2. Návrh byl přijat. Tyto dva body budeme projednávat po 11. hodině.

Protože jsme odhlasovali jednání po 19. i 21. hodině, budeme se zabývat zařazením jednotlivých bodů, a to tak, že to bude bod 31, 18, 23, poté bod 9, 10, 15, 16 a 25. Můžeme hlasovat najednou nebo... (Hlasy z pléna.) Nikdo nic nenamítá, můžeme hlasovat - jednotlivě. Tak pardon, omlouvám se, budeme hlasovat tedy jednotlivě.

Po 18. hodině bychom začínali bodem číslo 31. Rozhodneme hlasováním číslo 32, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Jsou to správné poplatky. Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 32. Z přítomných 114 pro 107, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní máme hlasování číslo 33, kdy rozhodneme o pevném zařazení bodu číslo 18, to jsou hranice vojenských újezdů. Kdo je pro? Je to včera přerušovaný bod. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 33. Z přítomných 114 pro 108, proti 1. I tento návrh byl přijat.

A nyní bychom hlasovali o pevném zařazení bodů ze zdravotnictví.

První byl bod číslo 23 v hlasování číslo 34. Kdo je pro pevné zařazení bodu číslo 23? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 34. Z přítomných 114 pro 110, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Zákon o léčivech, bod číslo 9. Rozhodneme v hlasování číslo 35, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro pevné zařazení bodu číslo 9? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 35. Z přítomných 115 pro 112, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Veřejné zdravotní pojištění, bod číslo 10. Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 36, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro pevné zařazení bodu číslo 10? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 36. Z přítomných 115 pro 112, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Přejdeme na bod číslo 15, což jsou pravidla provozu na pozemních komunikacích.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 37. Kdo je pro pevné zařazení bodu? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 37. Z přítomných 115 pro 79, proti 29. I tento návrh byl přijat.

Dalším pevně zařazeným bodem by měl být bod číslo 16, což je veterinární zákon, jestli se nemýlím.

Rozhodneme hlasováním pořadové číslo 38, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 38. Z přítomných 116 pro 87, proti 25. I tento návrh byl přijat.

Poslední hlasování o pevném zařazení bodu na dnešní večer, respektive noc, je bod číslo 25. Jestli se nemýlím, je to obchodování s povolenkami.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 39 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 39. Z přítomných 116 pro 84, proti 26. I tento návrh byl přijat.

Nyní bychom se zabývali pevným zařazením bodů, které navrhl pan kolega Volný. Jsou to body číslo 20, 21, 22. A pevné zařazení bodů by bylo jako druhý až čtvrtý bod po prvním pevně zařazeném bodu 131. To znamená, že bychom se zabývali novelou zákona o finančním trhu, auditorech a investičních společnostech. (Poslanec Volný něco podotýká mimo mikrofon.) Pardon. Ano, po pevně zařazeném bodu 169, 167. Čili 49, 167, 168, 169, čili všechny body guvernéra Národní banky, a poté bychom se zabývali návrhy, které jsou z Ministerstva financí. Můžeme hlasovat najednou? Nikdo nenamítá.

Zahájil jsem hlasování číslo 40 a ptám se, kdo je pro toto pevné zařazení bodů na pátek dopoledne po čtyřech pevně zařazených bodech? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 40. Z přítomných 116 pro 84, proti 2. Návrh byl přijat, čili budeme mít sedm pevně zařazených bodů na páteční dopoledne.

Na úterý odpoledne máme návrh na pevné zařazení bodů prvních čtení od Václava Votavy, a to body 35, 36, 38, 41 a 42. Můžu nechat hlasovat najednou celý blok těch návrhů? Ano.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 41, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro toto pevné zařazení bodů na úterý odpoledne. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 41. Z přítomných 116 pro 88, proti nikdo. Návrh byl přijat a úterní odpoledne začneme těmito pěti zařazenými body.

Pan místopředseda Bartošek navrhl pevně zařadit body na úterý odpoledne, tedy po těchto pěti zařazených bodech ještě bod 156 a 157. Rozumím tomu správně? Můžeme hlasovat najednou? Nikdo nic nenamítá?

Rozhodneme hlasováním pořadové číslo 42, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro toto pevné zařazení bodu na úterý odpoledne. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 42. Z přítomných 116 pro 88, proti 2.

Omlouvám se Poslanecké sněmovně, řekl jsem jenom dva body, ale byl tam ještě bod číslo 32, který by byl zařazen. Musíme tedy hlasovat samostatně vzhledem k tomu, že nebyl uveden v tom mém vystoupení.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 43 a ptám se, kdo je pro pevné zařazení bodu číslo 32 jako osmý bod úterního odpoledne. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 43. Z přítomných 116 pro 86, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny návrhy, které se týkají pořadu schůze, a budeme projednávat odpovědi na písemné interpelace, se kterými nevyslovili poslanci souhlas.

Ještě předtím mi dovolu, bych konstatoval omluvy, které byly doručeny až dnes ráno předsedovi Sněmovny. Nejdříve omluva pana ministra Daniela Hermana z dnešní schůze od 10 hodin. Poté paní ministryně Michaela Marksová na dopoledním jednání, čili bude přítomna na interpelacích. Pan ministr Svatopluk Němeček z odpoledního jednání do 18 hodin, tedy nebude na interpelacích.

Paní ministryně Válková ruší svou omluvu z jednání od 14.30, bude přítomna i na interpelacích na předsedu vlády. Od 12.15 z rodinných důvodů paní poslankyně Maxová. Dále od 9 do 18 hodin se omlouvá pan poslanec Jiří Koubek a pan poslanec Kasal se z dnešního jednání omlouvá do 12 hodin. To jsou omluvy, které byly doručeny dnes ráno. (Dotaz mimo mikrofon.) Ano, kolegu Faltýnka jsem četl.

Podle zákona o jednacím řádu budeme nyní projednávat

177.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Jako první je nesouhlas poslance Františka Váchy. Odpověď učinil předseda vlády Bohuslav Sobotka ve věci systémových kroků, které zabrání zneužití postavení ministra financí. Jde o přerušenu odpověď na tuto interpelaci a o slovo se hlásí pan

poslanec František Vácha. Požádám o klid, abych mohl udělit panu poslanci Váchovi slovo a aby pan předseda vlády slyšel jeho pokračující výhrady k odpovědi na tuto interpelaci. Děkuji.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dobré ráno, Já jsem svoji interpelaci podával někdy začátkem dubna poté, co se pan ministr financí vyjádřil v médiích něco v tom smyslu, že pošle kontrolu do deníku Echo 24. Odpověď jsem dostal 30. 4. Na pořad schůze se to dostalo v květnu, kde jsem se nedostal já na pořad schůze. Potom se to dostalo na pořad schůze v červnu, kde pan premiér nebyl přítomen, a dostáváme se k tomu až dneska, tzn. po šesti měsících, po půl roce, kdy mi připadá, že už je to docela dlouhá doba na to, abychom se bavili o věcech, které byly někdy před půl rokem.

Nicméně bych chtěl panu premiérovi poděkovat za to, že je přítomen. Ono za tu dobu, za ten půlrok, vyvstalo mnohem víc závažnějších problémů, které musí vláda řešit a které neřeší, nicméně když se podíváme, kolik máme bodů, na této schůzi je jich 179, teď jsme nějaké vyřešili a za den a půl jsme byli schopni se vypořádat s nějakými osmi body, přičemž jeden bod jsme tady řešili skoro celý den, kdy jste nás přesvědčovali, jak trefně řekl pan poslanec Kalousek, jste se nás snažili přesvědčit, že váš ministr financí lže. Pan Kalousek vám říkal, že mluví pravdu. Na základě těchto skutečností bych se dnes vzdal práva na odpověď na svou interpelaci a svůj čas bych věnoval tomu, abychom se zabývali věcmi, které máme na pořadu dne. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Váchovi. Pan předseda vlády má zájem o repliku. Slovo má předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, tak jak už pan poslanec Vácha uvedl, tato aktuální událost, kterou interpeloval, je již staršího data, nicméně pan poslanec se dožadoval toho, abych jako předseda vlády navrhl a uvedl ve vládě účinná opatření, která zabrání výše uvedenému jednání ministrů, a seznámil s nimi i Poslaneckou sněmovnu.

Já bych přece jenom chtěl upozornit na fakt, že v tom čase, který mezitím uběhl, schválila tato Poslanecká sněmovna novelu zákona o státní službě. Schválila ji naprostou většinou hlasů, a to podporou širší, než byly jenom hlasy vládní koalice, a jestliže vznikaly nějaké pochybnosti o tom, že by snad některý z členů vlády mohl zneužít svoji funkci, a říkám, byly to pouze pochybnosti a nebyly tady předneseny žádné důkazy a nebyly předneseny ani za těch několik uplynulých měsíců, pak si myslím, že nejlepším preventivním systémovým opatřením je fakt, že od 1. ledna příštího roku i díky podpoře této Poslanecké sněmovny tady bude platit zákon o státní službě, který nepochybně posílí nestrannost státní správy, posílí odbornost státní

správy, přispěje k její personální stabilizaci. Protože až dojde k příštím volbám do Poslanecké sněmovny, tak už nebude tak jednoduché jako dnes provádět zásadní personální změny ve státní správě, ale budou tady určité pojistky a protipojistky, které zcela rozumně v souladu s tradicí vyspělých zemí v západní Evropě budou bránit právě odborný charakter státního aparátu a fakt, aby tento státní aparát zůstal nestranný, aby zůstal neutrální, aby přirozeně realizoval politiku vlády, ale nepodřizoval se nějakým osobním rozhodnutím a osobním tlakům představitelů vlády, pokud jde o zcela konkrétní rozhodnutí např. ve věcech, které podléhají správnímu řízení.

Tady si myslím, že jsme společnými silami přijali velmi důležité systémové opatření. Neudělali jsme ho kvůli té konkrétní kauze, kterou jste zmiňoval, to tak není. Udělali jsem ho kvůli zkušenosti, kterou jsem v České republice učinil za uplynulých 25 let. Myslím si, že jsme tu zkušenost vyhodnotili správným způsobem, vyhodnotili jsme ji konečkonců i způsobem, který nám doporučuje Evropská komise.

Já jsem tady zejména z pravé strany Poslanecké sněmovny slyšel v uplynulých týdnech řadu doporučení, aby Česká republika postupovala v souladu s ostatními zeměmi EU. V tomto případě postupujeme v souladu s ostatními zeměmi EU a zavádíme nový zákon, fakticky nový systém organizace státní správy na základě zákona o státní službě. To se přirozeně dotkne také daňové správy, celní správy, Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, tzn. i organizací, které jsou přímo podřízeny ministerstvu financí.

Tolik cítím potřebu, pane poslanče, reagovat na váš dotaz, reagovat na vaši připomínku, tak abych tedy využil té možnosti, že jsem zde přítomen jako předseda vlády na odpovědi na písemné interpelace. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. Pan předseda klubu ODS se hlásil. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Chtěl bych zareagovat na vystoupení pana premiéra. Chci říct, že s ním souhlasím, že to, že jsme přijali nový služební zákon, a my se k té dohodě hlásíme, je dobře a že je to preventivní opatření.

Chtěl bych požádat pana premiéra, jestli se by váhou své autority mohl zasadit za to, aby ho ministři v zásadě dodržovali už odtud, nebo od doby, co jsme ho schválili, přestože bude pravděpodobně účinný od 1. ledna. Dám konkrétní příklad. Pár dní poté, co jsme to tady schválili – říkám, ceníme si té dohody –, ministr dopravy vyhodil vrchního ředitele pro legislativu, zkušeného úředníka. Mám to z otevřených zdrojů z novin. V televizní debatě, které jsem se zúčastnil, ministr Prachař říkal, že důvodem bylo to, že mu šéf legislativy zatajil, že u klíčového zákona o liniových stavbách je potřebná RIA. To je opravdu úsměvný důvod, jestli ministr po osmi měsících ve vládě neví, že u klíčových zákonů má být RIA... tak to určitě nemůže házet. V důsledku toho došlo podle mého názoru k úplnému rozpadu legislativního týmu na Ministerstvu dopravy a dojde bohužel k zpoždění klíčových zákonů, a ty

zákony v dopravě skoro nikdy nemají klasický pravolevý charakter a střed, jako je to u daní, sociálního systému, zdravotního systému apod.

Souhlasím s částí, kterou řekl pan premiér, že nejlepší prevencí je, že 1. ledna nebo 2. ledna by to už nebylo možné, pokud legislativní proces dopadne tak, jak si přejeme, tzn. že to bude od 1. ledna účinné. Tak spíš prosba, protože zatím zákon účinný není, není ani platný ani účinný, aby se ministři pokud možno už chovali v intenci toho zákona a nevyhazovali klíčové státní úředníky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě pan poslanec Vácha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji. Chtěl bych poděkovat panu premiérovi za odpověď, akorát si myslím, že stačilo říct: Schválili jsme zákon. A ty ostatní řeči kolem, to už bylo takový jenom zbytečný bla, bla.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan předseda vlády. Třeba se mu podaří ukončit tento podbod. Prosím, pane předsedo vlády, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane místopředsedo, já v Poslanecké sněmovně vystupuji rád, rád chodím mezi poslance a poslankyně. Myslím, že to je namístě, aby předseda vlády zde byl přítomen. A přece byste nechtěl, vážený pane poslanče, abych zde jenom seděl a mlčel. Zejména pokud na mě podáte písemnou interpelaci a zejména pokud požádáte o to, aby ta interpelace byla ústně projednána tady na půdě Poslanecké sněmovny. Já se teď tady nechci pouštět do nějakého výkladu, do nějaké debaty o tom, jaký je význam slova projednat interpelaci, teď tady na půdě Poslanecké sněmovny, ale rozumím tomu tak, že vám nestačila moje písemná odpověď, a že tedy požadujete doplnění této písemné odpovědi na plénu. Čili jsem z povahy věci musel vystoupit. A určitě si nevystačím s jednou větou, pokud tady provádíme revoluci ve státní správě společnými silami, i vašimi silami, a já vám za to děkuju, že tady děláme revoluci ve státní správě a konečně bude od 1. ledna příštího roku tady platit novela zákona o státní službě. Dvanáct let se to odsouvalo. Já myslím, že je namístě, abychom to tady připomenuli. Děkuju. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. Ještě pan kolega Vácha a pan kolega Heger se hlásí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Tak ono to vypadá, že nikdo z nás neskončí a že někdo z nás bude muset mít poslední slovo. Já jsem se, pane premiére, zřekl nároku na odpověď, takže vy jste vystoupil dobrovolně. Já jsem ten čas dal Sněmovně k tomu, aby projednávala zákony. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to je samozřejmě od vás hezké, pane poslanče, ale stejně od 9 do 11 hodin projednáváme pouze odpovědi na písemné interpelace. Ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Heger. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, dámy a pánové, vzhledem k tomu, že zákon o státní službě byl vyjedнан způsobem, který v této Sněmovně nemá tradici, a šlo vskutku o státnický postoj všech zúčastněných včetně pana premiéra, tak já bych ještě přidal jednu historku, když pan premiér je tak rád, že se ty věci tady projednávají. A tu historku přidávám proto, abych se připojil k názoru pana předsedy Stanjury, aby ten zákon začal být aplikován, alespoň neformálně, již hned.

V Hradci Králové jsem získal informace o tom, jak jeden z poměrně vysoce postavených úředníků z finančního úřadu, nyní krajského, který přišel o místo, když byly slučovány finanční úřady do té krajské struktury, tak byl nyní z toho místa vyhozen pod hlavičkou reorganizace. Údajně se jedná o přesunu asi 60 auditorů z krajských finančních úřadů pod Ministerstvo financí s propouštěním části těch lidí. U něj byla vyslovena informace ze strany Ministerstva financí, že vzhledem k tomu, že kandiduje na vysokém místě ve velkém městě za TOP 09, je pro Ministerstvo financí bezpečnostním rizikem. Jak já ho znám, tak určitě není. A je to jenom jeden střípek do mozaiky toho, co se v té státní správě dělo a stále ještě bohužel děje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leoši Hegerovi. Protože pan poslanec František Vácha nežádá hlasování o odmítnutí odpovědi, tento bod končím.

Druhou odmítnutou odpovědí byla odpověď pana ministra dopravy Antonína Prachaře na interpelaci poslance Zbyňka Stanjury ve věci přípravy a zahájení realizace výstavby staveb "Silnice I/11 Opava, severní obchvat, východní část" a "Krnov, severovýchodní obchvat", podle sněmovního tisku 241. Pan ministr dopravy Antonín Prachář není přítomen, je omluven, ale samozřejmě odpovědi se budeme zabývat a bude na panu poslanci, jak se k tomu postaví. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych řekl, jako obvykle je ministr dopravy z interpelací omluven. Nicméně navrhu Sněmovně usnesení, že vyslovuje nesouhlas s tou odpovědí. A ten důvod je poměrně jednoduchý. Nejdřív řeknu ten důvod a pak trošku popíšu problém, na který jsem se ptal.

Já jsem položil pět otázek panu ministru dopravy a dostal jsem – když budu velmi velkorysý – dvě a půl odpovědi. Není to tak, že se neshodujeme v nějakém názoru, ale já chci nechat hlasovat Sněmovnu o tom, že mám jiný názor než ministr. Prostě

když si to v klidu přečtete, interpelaci z května a odpověď z června, porovnáte pět konkrétních otázek a porovnáte odpovědi, tak tam prostě dvě a půl odpovědi chybí. A já bych se je rád dozvěděl ne v ústní debatě, ale v písemné podobě. To byly body, které se týkají bezprostředně západní části Moravskoslezského regionu. Když velmi často zejména v předvolebním období mnozí politici, možná všichni, kteří kandidují na (nesrozumitelné) říkají, my chceme tomu regionu, který je hůř postižen než ostatní, nějak pomoci, a nabízejí recepty.

Jsem přesvědčen, že jedním z nejlepších receptů je, když vláda investuje státní peníze do smysluplných a efektivních projektů zejména v dopravní infrastrukturu. Podle mě je to mnohem lepší než vymýšlet nějaké pilotní programy pro začínající podnikatele, takové podnikatele vyzkoušené–nevyzkoušené. Tohle je osvědčená cesta. Já jsem na ní trval proto, že ještě jako ministr dopravy vím, že ty akce jsou připraveny a že mohly být letos soutěženy. Říkám: Dostal jsem polovinu odpovědi.

Pan ministr se ve své odpovědi i odvolává na usnesení vlády, ve kterém předložil vládě svůj materiál, ve kterém informoval vládu, jaké budou významné veřejné zakázky v resortu dopravy v roce 2014. Jsou tam termíny zahájení výběrového řízení, což je naprosto logické, protože ukončení každý z vás, kdo kdy administroval nebo zná nějakou jinou zakázku, nevíte, jestli bude trvat pět měsíců, anebo 18. Ale rozumím tomu, že je někde nějaký start. A je možná dobře, že se na tu interpelaci nedostalo dříve, protože pokud se dočtu, že soutěž na zhotovitele na obchvat Opavy bude vyhlášena v srpnu v odpovědi z května nebo z června a vím, že se teprve soutěží projektová dokumentace na zadání soutěže, tak prostě vím, že letos to nebude. Přestože v tom materiálu, který schválila vláda, byl termín srpen, přestože máme dramatické problémy s čerpáním prostředků. A tím, jak ty soutěže odkládáme, tím bychom nevyřešili už rok 2014, ale vyrábíme stejný problém pro rok 2015.

Až tady na konci září přijde a pak budeme v dalších měsících projednávat rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury, tak o tom budu mluvit podrobněji. Je tam hezká suma 94 miliard. Zatím, uvidíme, jaká bude finální podoba, až to schválí vláda. Nicméně už dneska je jisté, že to číslo jenom hezky vypadá a nebude vyčerpáno. A už z těch 94 miliard, abychom si řekli jasně, to nejsou nové peníze do dopravy. Je tam 18 miliard napsané nevyčerpané peníze z roku 2014.

Chtěl bych vás jako poslanec ne opoziční, ale jako poslanec Moravskoslezského regionu obecně požádat o podporu smysluplných investičních projektů v našem kraji. Myslím, že jsou zejména dva regiony, které by si to zasloužily, a to Moravskoslezský a Ústecký. Pokud ty akce jsou domluveny, je třeba je soutěžit a začít realizovat. A poprosím vás, abyste podpořili můj nesouhlas za Poslaneckou sněmovnu. Říkám, protože jsem nedostal dvě a půl odpovědi z pěti. Mohl bych říct, že tři, ale u té jedné jsem to uznal jako částečnou. Myslím si, že ty informace mohou být aktualizované, když to Ministerstvo dopravy zpracuje znova, a dostaneme nové informace a bude to významná informace pro všechny občany západní části Moravskoslezského kraje, protože tohle je komunikace a tohle jsou obchvaty, které tyto části našeho regionu připojí na dálnici dřív D47, dnes dálnici D1. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. V rozpravě dál vystoupí pan poslanec Miroslav Opálka a připraví se pan poslanec František Laudát. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, pane ministře, kolegyně, kolegové, jsou chvíle, kdy se svlíkají stranická trika a oblíkají regionální. Ale já si myslím, že v tomto případě ani tak nejde o to jako i o obecnou spravedlnost pomoci v rozvoji těch krajů, které na rozdíl od jiných mají větší problémy.

Moravskoslezský kraj čekal dost dlouho, než se dostalo na něj. Než se dostal na řadu a byl napojen na dálniční síť. Bohužel, jak zjišťujeme, nekvalitně a neúplně. Aby se v té věci něco pohnulo, tak bylo ustaveno i sdružení pod názvem Slezský kříž, které řeší dopravu tímto krajem jak východ – západ, tak sever – jih. V rámci těchto záměrů jak obecní samosprávy, tak kraj vykonal neuvěřitelný kus práce a teď čeká samozřejmě na pomoc toho posledního, který rozhoduje, a to je vláda resp. přes Ministerstvo dopravy.

Zažili jsme stavební ruch a jeho přerušení. Nerad na to vzpomínám, ale když jedete mezi Opavou a Ostravou, tak už tři roky projíždíte staveništěm. Nechci říci, co by to znamenalo, kdyby byla tuhá zima – tak tam asi nikdo neprojede, protože nemáte kde odhrnout sněh. A teď jde o to, abychom provázali také cestu z ostravské metropole na západ, a to samozřejmě nejenom na jedenáctku, ale také na polský přívaděč, a abychom řešili také trasu Drážďany – Žilina přes sever, což je daleko jednodušší a bližší na Prahu než přes Brno, a určitě by to ulevilo dopravě na D1.

Čili promyšleno je to velice dobře, ale tak jak se měnili ministři dopravy a jejich příslušnost k různým regionům, tak se měnily i záměry a termíny. A když chcete jednomu regionu pomoci, tak ten druhý posouváte a vlastně vytváříte si určitou vatu, protože rozpočtujete prostředky na akci, která není zcela připravená. Pak se to projeví a pak s určitou vůlí přesunete prostředky tam, kde je vám to milé.

My bychom rádi, kdyby se opravdu na nás dostalo. Z toho důvodu je i ta iniciativa obcí, krajů směrem k vládě. A nejenom k této vládě, ale i k vládám předchozím.

Já bych na vás apeloval, abyste ten problém posoudili, když všichni říkáme, že je třeba pomoci těm zaostalejším krajům, které se možná pro tuto republiku v minulosti obětovaly, vrátit jim to, co ony předávaly jiným regionům v minulosti, třeba i dálnější, a posoudili tuto odpověď opravdu ne z pohledu "já jsem z jiného regionu", ale jestli ty otázky opravdu byly zodpovězeny tak, jak zodpovězeny měly být. Čili apeluji i na pana ministra, který samozřejmě se s tou situací seznamuje za běhu – a musím říci, že intenzita jednání s jeho náměstkou byla velká –, aby tomuto regionu byla věnována maximální pozornost. Zaslouží si to.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Opálkovi. Než promluví pan poslanec František Laudát, jenom konstatuji omluvu. Paní ministryně Válková upřesnila – tak jak nejdříve podala omluvu na odpoledne, pak ji zrušila, tak se omlouvá do 10 hodin, za chvíli přijde. Pan kolega František Laudát má slovo ke svému vystoupení. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, já bych na vás, pane místopředsedo, vznesl dotaz, zda omluva ministra dopravy platí pro celý den.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, platí pro celý den. Pan ministr Prachař se omlouvá na dopolední i odpolední část jednání.

Poslanec František Laudát: Tak to je mi velice líto. V tom případě se tady obracím na pana premiéra i na vás na všechny, abychom příští týden v nějakém termínu, mně je jedno kdy, a já se pokusím domluvit s panem Sklenákem. Nechci hrát politiku, ale situaci kolem investic Ministerstva dopravy, kolem personálních záležitostí považuji za natolik závažnou, že se domnívám, že by se tím měla zabývat Sněmovna. A skutečně říkám, nechci hrát v tomto případě politické téma. Bez ohledu na to, že pan Babiš hlásí nejenom ve volební kampani, ale i po volební kampani už téměř rok něco o podělaných dálnicích. Ale situace, pokud se týká např. rekonstrukce dálnice D1, je natolik závažná, ty věci, které se tam odehrávají, zřejmě dochází i k porušování zákona o zadávání veřejných zakázek, začíná přerůstat v jeden velký chaos, na kterém se mohou napakovat jistě podivné poradenské společnosti apod.

Pokud tady pan ministr není, tak v tom případě, já nevím, jestli budu mluvit do větru... Já jsem původně zvažoval, že budu interpelovat pana premiéra, co bude dělat se situací na Ministerstvu dopravy. Pak jsem od toho upustil, protože jsem chtěl dát nejdřív panu ministroví dopravy šanci, aby se vyjádřil ke konkrétním věcem. Mám připraven D8 sesuv, D11 a dva nebo tři úseky na D1. Prosím, v tom případě, pokud tady není, tak skutečně nevím, jestli má smysl interpelovat do větru. Dokonce jsem chtěl nejdřív v první fázi se na něj obrátit ústními interpelacemi. Jsou to všechno věci, které nejsou z minulosti. Jsou to věci, které se týkají již jeho šéfování resortu. A já chápu, že asi hnutí ANO a vláda nezačne měnit ministry před volbami, tomu rozumím. Ale speciálně u té dopravy se obávám, že tento resort přerůstá v chaos, který je srovnatelný možná pouze s obdobím, kdy byly zastavovány stavby, kam patřila i silnice I. třídy I/11. Já jsem bohužel tenkrát – nejsem sice z Opavy, jak se ptal pan premiér, nicméně patřím k těm, kdo bere republiku jako jednu zemi, nikoliv regionálně – prosazoval a navrhoval, že se přesunovaly peníze z neúspěšné přípravy Pražského okruhu právě na část investic. A nedosáhl jsem např. u této silnice, aby NKÚ prověřil dopady Bártových kroků zrovna třeba na této komunikaci.

Takže já přijdu příští týden s návrhem, a prosím, abyste to nebrali politicky, abychom se zabývali za přítomnosti samozřejmě ministra dopravy situací na resortu dopravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Laudátovi. Nyní vystoupí pan poslanec Václav Klučka, přihlášený do rozpravy. A máme přihlášeného ještě pana kolegu Stanjuru, který ale už řekl ve svém prvním vystoupení, že bude požadovat odmítnutí té odpovědi. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Jsem z Opavy. Musím to přiznat. Ale neznamená to v tomto okamžiku, a jsem o tom naprosto bytostně přesvědčen, že by to byl nějaký střet zájmů. Pravdou je, že v městě Opavě vznikla iniciativa, která řešila věci kolem naprosto katastrofální situace v dopravě na silnici I/11. Vznikla iniciativa, která spojila kraj, obce, spojila organizace k tomu, abychom docílili určitého pokroku, abychom docílili takové rekonstrukce, která omezí ztrátu na lidských životech. A já vím, o čem mluvím. Je v této silnici úsek, ve kterém bychom už mohli počítat desítky obětí na životech jenom proto, že silnice kapacitně nezvládá situaci mezi Opavou a Ostravou, že tato silnice je úzká, že tato silnice má taková riziková místa, která si zaslouhují okamžitou, ale okamžitou pomoc. A ta okamžitá pomoc se nám nedostávala. Pak se najednou dostala a přišel ministr Bárta, ministr dopravy Bárta, který zastavil veškeré další investice na této stavbě, prostředky, které stála, konzervace této stavby. Tyto prostředky šly v podstatě ze státního rozpočtu, aniž by měly jakýkoliv efekt – konzervace stavby. Následně došlo k nástupu ministra dopravy – řeknu, že to byl kolega Stanjura, který náhle tyto práce spustil a tyto práce pokračovaly. Je z Opavy, pane kolego, je z Opavy. A rád bych vás pozval na ta místa, abyste se přesvědčil, o čem dneska hovoříme. Aktivita města Opavy a celého sdružení byla aktivitou, která souvisela s další úpravou komunikace i nad rámeček města Opavy, na Bruntálsku, na Osoblažsku. Toto všechno mělo svůj význam v tranzitní přepravě na Polsko.

Dámy a pánové, já jsem si četl odpověď a nerozumím některým věcem v odpovědi uvedeným. Nechci být soudce toho, kdo tuto odpověď, kterou podepisoval pan ministr Prachař, zpracovával. Ale slyšel jsem pana ministra i v nedávné diskusi na ČT, myslím si, že to bylo v neděli v Otázkách Václava Moravce, a významně jsem zvedal hlavu a přemýšlel o tom, jestli rozumím všem slovům, která vysvětlovala některé otázky, které tam byly položeny.

Dámy a pánové, nebudu, přestože jsem koaliční poslanec, radit vládě a nebudu chtít žádné závěry. Vláda sama posoudí, v jaké situaci se věc nachází. Jenom bych poprosil, abychom to chápali i my, že tyto okolnosti se buď vysvětlí, nebo bude muset někdo svoji odpovědnost v této situaci nést. Já bych rád, aby to všechno, co bude následovat, neznamenalo další ztráty na této investici. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Klučkovi. Pan poslanec Stanjura, zatím poslední přihlášený.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Už jenom krátce. Chci říci, že v našem městě i v našem kraji svádíme lité politické souboje, to mi můžete věřit, že si toho

nedarujeme poměrně dost, nicméně oblast dopravy je ta, ve které byla nalezena shoda jak ve městě, tak v kraji. První krajské zastupitelstvo přijalo zásadní strategický dokument o dopravě v Moravskoslezském kraji. Dneska už je čtvrté krajské zastupitelstvo, úplně se vyměnily role, je koalice a opozice, a dokument platí, protože jsme se na něm shodovali i s opozicí v roce 2001, proto platí i v roce 2014 a kus se udělalo.

Chci říct těm, kteří se usmívají, že mluví opavští poslanci, že za nic nelobbujeme. Akce jsou připravené, mají stavební povolení a mají vyčleněné prostředky v rozpočtu. My jenom chceme, aby to ti, kteří mohou, urychleně vysoutěžili a spustili. Všechno ostatní se už povedlo. Ve sdružení I/11, které jsme společně zakládali v roce 1999, kromě obcí byly i podnikatelské subjekty. A zase tam byli zastoupeni starostové ze zastupitelstev všech politických uskupení, která uspěla na trase I/11–I/57. Jenom pro pochopení nás, že nelobbujeme za to, abychom na úkor někoho jiného, jiného regionu, jiné komunikace vzali peníze a předali je k nám. Máme v našem regionu připravené akce. Jsou i připravené peníze. Jenom se to prostě musí spustit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozhodneme v hlasování o tom, že Poslanecká sněmovna odmítá odpověď ministra dopravy Antonína Prachaře na interpelaci Zbyňka Stanjury podle tisku 241. Všechny vás odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami, abychom zjistili přesný počet přítomných poslanců. Ve chvíli, kdy se ustálí počet přítomných, rozhodneme o tomto návrhu.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 44. Ptám se, kdo je pro návrh odmítnout odpověď na interpelaci. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 44 z přítomných 80 pro 51, proti 16. Návrh byl přijat. (Potlesk zprava.)

Pan ministr dopravy Antonín Prachař bude muset odpovědět na tuto interpelaci znovu. Tím jsme se vypořádali s tiskem 241.

Pokračujeme dále. Třetí v pořadí je odmítnutá interpelace poslance Miroslava Grebeníčka, který interpeloval předsedu vlády ve věci překážek kladených poslanci vládní koalici potřebné valorizaci sociálních stipendií studentů vysokých škol. Interpelace vám byla doručena jako sněmovní tisk 265. Ptám se pana poslance Miroslava Grebeníčka, jestli chce uvést, proč odmítl odpověď pana předsedy vlády. Ano, je tomu tak. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, dámy a pánové, jak již bylo před chvílí zmíněno, interpeloval jsem písemně předsedu vlády ve věci překážek kladených poslanci vládní koalice potřebné valorizaci sociálních stipendií studentů vysokých škol, a to s ohledem na složení Sněmovny, ve které má klíč k řešení této situace právě současná vládní koalice.

Podstata problému, o který jde, je většinou z vás z jednání Sněmovny, ale mnohým i z jednání dvou sněmovních výborů, školského a sociálního, známa. Jde o navýšení sociálních stipendií z 1 620 korun na 2 100 korun. Pokud současná vládní koalice deklarovala, že její přístup k sociálním otázkám, ale i ke školství a vzdělávání bude jiný než u jejich předchůdců, mohli to poslanci koalice snadno prokázat i v tomto konkrétním případě. Na půdě školského a sociálního výboru se tak však nestalo. Poslanci ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL v rozporu s doporučením ministra školství Marcela Chládky uvedenou novelu navrhli zamítnout. A to v době, kdy podle odborných závěrů, na které se nyní odkazuje i současná sestava Ministerstva školství, se již životní náklady spojené se studiem stávají jednou z relevantních překážek uchazečů a studentů ze sociálně slabých rodin v přístupu ke vzdělání. Ministerstvo školství dokonce zmiňuje, že dochází v případě sociálně slabých studentů k faktickému omezování práva na rovný přístup ke vzdělání.

Za této situace jsem považoval za nutné oslovit písemnou interpelací přímo předsedu vlády. Jestliže totiž ministerstvo na navýšení prostředky má a jestliže ministr příslušný návrh novely zákona o vysokých školách podporuje, pak existující odpor proti valorizaci sociálních stipendií studentů bakalářských a magisterských studijních programů ze strany poslanců ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL v uvedených sněmovních výborech lze vysvětlit jedině špatným prováděním vládní politiky ze strany kabinetu jako celku a selháváním celé vládní koalice.

Tvrzení premiéra Sobotky, že překážky, které jsou kladeny do cesty návrhu na zvýšení sociálních stipendií, jdou na vrub vedení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, nelze při znalosti procedur fungování vládní koalice a stylu jejího jednání, ale ani při znalosti všech faktů o skutečném průběhu projednávání akceptovat. Tak bych přivítal, kdyby se premiér alespoň nyní vyjádřil ke své osobní odpovědnosti za politiku vládní koalice, a to právě ve vztahu k valorizaci sociálních stipendií.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Miroslavu Grebeníčkovi za jeho uvedení tisku 265. O slovo se přihlásil předseda vlády ČR pan Bohuslav Sobotka. Prosim, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já bych chtěl především říci, vážený pane poslanče, vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, dámy a pánové, že podporuji institut sociálních stipendií, protože se domnívám, že to je jeden z nástrojů, který pomáhá udržet náš veřejný vzdělávací systém dostatečně dostupným a přístupným pro studenty ze všech sociálních skupin. Chci také potvrdit, že ministr školství, a já zde mohu hovořit pouze za vládu, resp. za ministra školství, podporuje myšlenku navýšení sociálních stipendií na vysokých školách. A mohu také potvrdit, že v rámci připravované novely zákona o vysokých školách Ministerstvo školství podle informací, které jsem obdržel od ministerstva, začlenilo obdobný návrh, jako je obsažen v novele zákona o vysokých školách, kterou zmiňoval pan

poslanec Grebeníček, do vládní novely zákona č. 111/1998 Sb. pro případ, že tato úprava nebude z nějakého důvodu tady v Poslanecké sněmovně schválena.

Čili sám za sebe i za ministra školství se nebráním jednání o tom, abychom dosáhli takové legislativní změny, která by umožnila navýšit sociální stipendia. Čili věcně já tady konflikt nevidím. Konflikt je v tom, jakým způsobem jsou ty návrhy projednávány na jednotlivých výborech. Nemohu zde hovořit za celou vládní koalici, mohu tady hovořit pouze za sociální demokracii a z pohledu sociální demokracie tam nevidím překážky pro navýšení sociálních stipendií. Pokud jde o stanovisko koalice, budeme muset o tomto tématu ještě v koalici jednat, abychom se pokusili v této věci sjednotit.

To je v zásadě vše, co k tomuto návrhu mohu říci. Platí, že pokud nebude přijata poslanecká novela, je vláda ochotna, je Ministerstvo školství ochotno zabývat se řešením tohoto případu a tohoto problému v rámci vládního návrhu zákona o vysokých školách. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády Bohuslavu Sobotkovi. Pan poslanec Grebeníček se hlásí o slovo ještě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Chci poděkovat za korektní stanovisko premiéru Sobotkovi. Jenom pro pořádek. Při projednávání dané problematiku ve výboru zkráceně řečeno školském byli i novináři a následně někteří publikovali své dojmy. Opakovaně se setkáváme se zamítací mašinérií vládních poslanců většinou se zdůvodněním, že navrhovaný zákon či novela připravená poslanci opozičními jsou nesystémové. Posledním nesystémovým krokem se stal návrh na zvýšení sociálního stipendia ze současně částky 1 620 korun na 2 100 korun. K tomu uvedený novinář pokračuje: Marné bylo poukazování předkladatelů, že zatímco v roce 2004 studium jednoho dítěte na veřejně vysoké škole vyšlo asi na 3,5 tis. korun měsíčně, dnes je to v průměru 9 tis. korun.

A ještě dva či tři postřehy. Říká se v těchto textech: Návrh zákona přitom prošel do druhého čtení s tím, že ho podpořil i ministr školství Marcel Chládek. Sociální demokraté z České strany sociálně demokratické se tedy ztotožňují spíše se slovy Jiřího Zlatušky, hnutí ANO, předsedy školského výboru, podle kterého sociální stipendium nezapadá do vysokoškolského zákona.

A konečně postřeh přítomných novinářů – a mimo oficiální záznam prý od něho, rozumí se od předsedy výboru, zaznělo, že tento zákon by zvýšil oblibu KSČM, s čímž prý on zásadně nemůže souhlasit. Že by tedy ještě důležitější než rozpočtová zodpovědnost bylo to, kdo zákon předkládá? Ne, tomu se mně opravdu nechtělo věřit, ale můj přístup se výrazně posunul poté, kdy jsem si přečetl tento text: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, napsal v květnu loňského roku emeritní rektor Masarykovy univerzity Jiří Zlatuška, dlouhodobě selhává v systému podpory studia pro studenty z rodin z nižších příjmových skupin. Uvedl také, že podprůměrné příjmy

se týkají více než 60 % průčesčopného obyvatelstva. Jiří Zlatuška ostře kritizoval reformu terciárního vzdělávání, kdy někteří řešitelé pro sebe odnášeli částky převyšující 1 mil. korun ročně, nicméně použitelný model nevypracovali. Stávající vláda, uvedl tehdy Jiří Zlatuška na adresu Nečasova kabinetu, má přípravu zákona o finanční pomoci studentům ve svém programovém prohlášení. S ničím použitelným, zlobil se Jiří Zlatuška, však dosud nepřišla ani v náznaku.

Ve chvíli, kdy jsme přišli s jasným náznakem, i sociálně demokratičtí poslanci ve zmíněném výboru hlasovali proti. Za těch okolností musím konstatovat a požádat vás, abyste přijali nesouhlasné stanovisko. Ne, to není invektiva vůči premiérovi, ten se chová tak, jak se chová a jak tady vystoupil, ale to, co se děje kolem tohoto návrhu zákona, to prostě musím kategoričky odmítnout! Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Grebeničkovi a nemám nikoho dalšího přihlášeného do rozpravy. O nesouhlasu s odpovědí pana předsedy vlády budeme hlasovat v následujícím hlasování, ale já vás nejdřív odhlásím všechny, požádám o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jakmile se ustálí počet přítomných – a kolegy bych požádal, aby se zklidnili, rozhodneme o vyjádření souhlasu nebo nesouhlasu, resp. návrh je na vyslovení nesouhlasu s odpovědí předsedy vlády na interpelaci Miroslava Grebenička v hlasování číslo 45, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh nepřijmout odpověď předsedy vlády. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 45 z přítomných 86 pro 32, proti 33. Návrh nebyl přijat. Poslanečká sněmovna tedy nevyžaduje změnu odpovědi předsedy vlády Bohuslava Sobotky na tuto interpelaci.

Dalším bodem je interpelace poslance Miroslava Grebenička ve věci zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi, náboženskými společnostmi, podle sněmovního tisku 313. Pan poslanec Grebeniček odmítl odpověď pana předsedy vlády a ptám se, jestli chce své odmítnutí odůvodnit. (Ano.) Prosím, pane poslanče. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeniček: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, ve své písemné interpelaci ze dne 16. července letošního roku jsem se obrátil na předsedu vlády České republiky Bohuslava Sobotku ve věci zákona číslo 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. V této interpelaci jsem mu připomněl jeho slova o tom, že církev, jejíž mysl ztemněla touhou po majetku, tradičně vyvolává ve společnosti odpor. Připomněl jsem mu i jeho veřejné vystoupení, kdy občanům sdělil, že Česká strana sociálně demokratičká odpočátku považuje církevní restituce prosazené vládou Petra Nečase za nespravedlivé, předražené a vysoce rizikové pro stát. Nemohu opomenout ani předvolební slova předsedy poslanečského klubu České strany sociálně demokratičké,

kteřý tehdy prohlásil, že vyplacení finančních kompenzací nemůže sociální demokracie akceptovat a nemůže si je dovolit ani náš státní rozpočet. Snahu přehodit platby takzvaných církevních restitucí na příští vlády a generace označil pan kolega Tejc za zbabělou a v rozporu s předvolebními sliby o snižování zadluženosti.

Předsedu České strany sociálně demokratické tenkrát tvrdě atakoval kardinál Miloslav Vlk, který veřejně prohlásil: Pan Sobotka by nám chtěl vnucovat myšlení z počátku komunismu, kdy totalitní režim prohlásil náboženskou víru za soukromou věc, která nesmí vstupovat do veřejného života. A kardinál Dominik Duka šel ještě dál, když přirovnal místopředsedu České strany sociálně demokratické Lubomíra Zaorálka k hlavnímu ideologovi někdejších československých komunistů Václavu Kopeckému či neslavně proslulému prokurátoru Josefu Urválkovi.

Dnešní ministr zahraničí reagoval tenkrát slovy, že vidí kardinála Duku, jak se angažuje na straně Petra Nečase a jeho pravicové vlády, s tím, že Dominik Duka už nevnímá, jak kabinet svými kroky ztěžuje život chudým lidem. Lubomír Zaorálek měl tenkrát dokonce dojem, že církev dostala peníze, má slíbené majetky, splácí politický dluh a angažuje se na straně pravicové vlády. Ano, církevní preláti tenkrát znovu ukázali, že víra a církev jsou velice odlišné věci, a to, jak je všeobecně známo, už od času Jana Husa a Petra Chelčického. A považují za korektní připomenout i primase českého a arcibiskupa pražského kardinála Františka Tomáška, který za svého života vztahy katolické církve se státem, právě v majetkových záležitostech považoval za uzavřené.

Přirazení České strany sociálně demokratické údajným totalitním strukturám považují za klasický prostředek politické pravice. Když se na tuto cestu vydají i mnozí náboženští představitelé, nemá to za následek pouze zprofanování víry, ale i aktivizaci lidí, kteří sdílejí občanské pojetí naší společnosti a nepřejí si větší církevní pronikání do jejího chodu. A takových lidí, jak velmi dobře víte, je v České republice naprostá většina.

Ano, poté co se Bohuslav Sobotka stal předsedou vlády České republiky, vyznívá jeho tažení proti takzvaným církevním restitucím do ztracena. Mnozí občané mají dokonce pocit, že jeho vláda do jisté míry preferuje klientelistické prostředí zděděné po pravicové vládní koalici. Lidovci i církve si prý nyní pochvalují, že je klid, protože Česká strana sociálně demokratická pochopila, že jde o marný boj. Kdo ví, zda nynější nevalná důvěra v Českou stranu sociálně demokratickou nesouvisí také s tím, že v opozici vzbuzovala řečmi o zásadovém přístupu k zákonu o takzvaných církevních restitucích velká očekávání, která ovšem po vstupu do vlády zdaleka nenaplnila.

Ano, v poslední době jsem mnohokrát slyšel, že takzvané církevní restituce jsou uzavřená věc. Poté, co představitelé církve tvrdě odmítli slevit ze svých majetkových nároků bez ohledu na obtížnou situaci republiky a sociálně slabých občanů, a poté, co Česká strana sociálně demokratická ustoupila od veřejného příslibu daného občanům o uspořádání referenda ke změně takzvaného restitučního zákona, představitelé sociální demokracie nevyjednali a neprosadili dosud žádné, ani sebemenší zmírnění pro občany tak nespravedlivého zákona.

V případě premiéra Sobotky by se tedy slušelo, kdyby nyní předložil pro český stát důstojné a pro občany přijatelné řešení. Ano, v poslední době jsem skutečně mnohokrát slyšel, že takzvané církevní restituce jsou uzavřená věc. Jak pro koho. Mezi ty, kteří si to evidentně nemyslí, patří i evropský poslanec za Českou stranu sociálně demokratickou Jan Keller. Na Evropskou komisi se totiž obrátil dopisem se žádostí, aby se přezkoumalo, zda je majetkové vyrovnání s církvemi v České republice oprávněné a v souladu s hospodářskou soutěží a trhem Evropské unie. Jde mu zejména o ustanovení ohledně pravidel volné konkurence a pravidel pro přípustnou státní podporu. Jsou tací, kteří kroky profesora Kellera označují za ubohý antiklerikalismus. Jiní to chápou jako signál České strany sociálně demokratické, že se tématem stále zabývá, a taky jako jistý nátlak na církevní a náboženské společnosti, aby učinily kompromis vůči státu, například v oblasti sociálních podpůrných fondů, a byly vůči státu tolerantnější, rozumnější, třeba i v otázce školství, které je právě nyní, jak jsem před chvílí uvedl, velmi aktuální.

Osobně si nemyslím, že profesor Keller, na rozdíl od některých prominentů České strany sociálně demokratické, má sklony k jisté teatralitě. Své kroky myslí vážně a pro církev není jistě příjemné, že je toto téma přeneseno na evropskou úroveň, je medializované a věrohodně prezentuje církve a církevní společnosti jako ty, kteří usilují především o majetek a o materiální zázemí a ne tolik o sociální a duchovní záležitosti.

Omezení církevních restitucí bylo předvolebním tématem nejen strany, kterou zde nyní reprezentuji, ale i České strany sociálně demokratické. Jenže teď to vypadá, že tohle téma premiér Bohuslav Sobotka po neúspěšných pokusech ve vyjednávání s církvemi a náboženskými společnostmi uložil k ledu. Pokračování tak má na evropské úrovni, kde nedávno z pera eurokomisaře pro hospodářskou soutěž k nedovolené podpoře státu církvím zaznělo: Na církve lze pohlížet jako na podniky v případě, že vykonávají hospodářskou činnost. V takovém případě, alespoň podle zmíněného komisaře, se na ně vztáhnou pravidla ohledně přípustnosti státní podpory firmám.

Dámy a pánové, podle některých poslanců se římskokatolická církev zachovala nesmírně velkoryse, když výměnou za podporu svých majetkových nároků nabídla menším církvím 20 % z plateb, které má stát vyplatit v hotovosti jako část majetkových restitucí. Mnoha evangelickým věřícím se to ovšem jeví spíš jako úplatek než velkorysost. Oni se totiž hlásí k dědictví Jana Husa a Petra Chelčického, kteří ostře kritizovali světské bohatství církve a za křesťanský postoj považovali především skromnost. Nechci peníze, které mohou být označeny jako špinavé, prohlásil v srpnu roku 2012 například evangelický farář Miloš Rejchrt. Nejpolematičtější jsou podle něho ustanovení týkající se tzv. církevních náhrad. Kvůli tomu, prohlásil zmíněný farář, stojí za to zapnout všechny brzdy a věc zastavit. V zákoně se hovoří o finančních náhradách pro sedmáct církví. Cituji jeho slova. A je tam přesně řečeno, kolik která dostane. Vůbec není jasné, za co ty náhrady jsou, jak se k nim došlo. Metropolita Graubner se ovšem nechal slyšet, že je to velkorysé gesto od katolické církve vůči církvím, které by měly nárok jen na dvě procenta. Takže katolická církev je tak velkorysá, že jim dá 20 % ze svého. Ale já v zákoně čtu,

reagoval farář Rejchrt, že náhrady bude vydávat Ministerstvo kultury, tedy stát, nikoliv katolická církev. To je to, co mi vadí.

Již zmíněný olomoucký arcibiskup Jan Graubner k tomu prohlásil, že tím snad napravíme to, čím mohli v dějinách katolíci ublížit jinověrcům. Dámy a pánové, nevím, jak vy, ale já v tom spatřuji jedno z nejtemnějších míst tohoto zákona. A vůbec se nedivím těm, kteří nechápou, proč například Apoštolská církev má dostat od státu více než miliardu korun, když byla zaregistrována až v roce 1989.

Ve světle uvedených skutečností žádám nyní premiéra České republiky o stanovisko. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Grebeníčkovvi. O slovo se přihlásil pan předseda vlády České republiky Bohuslav Sobotka, který bude reagovat. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, myslím, že problém církevních restitucí nelze oddělovat od složitosti našich dějin, od složitosti období, kterým prošla naše země během 20. století. A určitě bych mohl také říci, že pokud by nebylo 25. února 1948, tak bychom tady možná nemuseli mít ani téma církevních restitucí. Prostě dějiny 20. století přinesly velké sociální zvraty, přinesly velké majetkové zvraty v naší zemi a my v roce 1989 jsme byli postaveni před situací, co z toho si můžeme dovolit napravit a co je vlastně možné z toho napravit. Jakým způsobem můžeme napravit to, co se odehrálo v těch minulých 40 letech.

Nechci tvrdit, že by měl převážít názor, který sdělil známý český autor, který už řadu let žije ve Francii, který ve svém románu Žert řekl, že nic nebude odčiněno, všechno bude zapomenuto. Doufám, že všechno zapomenuto nebude. Nicméně celá ta diskuse o církevních restitucích souvisela a souvisí také s tím, a s tím byly také spojeny a jsou spojeny výhrady sociální demokracie ke schválené podobě církevních restitucí, zdali lidé, kteří žijí dnes, kteří nenesou nějaký dědičný hřích za skutky svých předků, zda mají nést to břímě, ekonomické břímě nápravy škod a chyb, které se staly před rokem 1989 nebo které se staly po roce 1948.

Já nevím, jestli dnes je tady ještě někdo, kdo by hájil to, že v roce 1948 byl zabaven církevní majetek, že třeba byly zrušeny kláštery a podobně, jestli to je postoj, který dnes aktuálně zastává některá politická strana. Ale stalo se to, byla to součást našich dějin a po roce 1989 se tady otevřela dlouhá debata o tom, co tedy s církevním majetkem. Postoj sociální demokracie byl jasný. My se domníváme, že není možné na současné občany České republiky naložit ekonomické břemeno nápravy všeho toho, co se stalo před rokem 1989, že odškodnění, náprava křivd by měla probíhat přiměřeným způsobem a měla by probíhat pokud možno spravedlivým způsobem.

Jednotlivé kroky po roce 1989 byly přijímány velmi často tak, že se čas od času prosadily určité zájmy, určité zájmy byly zohledněny, restituce byly zrealizovány. Byly zrealizovány restituce vůči velké části fyzických osob. Nebyly zrealizovány

církevní restituce nebo restituce majetku vůči velké části právnických osob, čili tam už byla založena určitá nerovnost z hlediska našeho právního řádu. A pak jsme 25 let vedli diskusi o tom, jak by měl vypadat nějaký finální krok nebo nějaké finální řešení otázky bývalého církevního majetku, který církev vlastnila 25. února 1948.

My jsme jako sociální demokraté nepodpořili návrh na narovnání s církvemi, které připravila tehdejší koaliční vláda. Ten návrh připravila koalice ODS, TOP 09 a Věci veřejných a tato vládní koalice návrh prosadila proti vůli opozice tady v Poslanecké sněmovně, prosadila ho proti vůli Senátu, protože Senát, kde v té době rozhodující slovo měla sociální demokracie, návrh církevních restitucí zamítl. Toto veto Senátu bylo tady v Poslanecké sněmovně přehlasováno tuším jenom jedním hlasem tehdejší vládní koalice ODS a TOP 09. Kdyby ten zákon o církevních restitucích byl prostým zákonem, tak by to asi nebylo něco, co by nepodléhalo diskusi po volbách o tom, zdali je možné takovýto prostý zákon změnit. Ale řešení, které tehdy zvolila vláda ODS a TOP 09, nezahrnuje pouze legislativní úpravu, ale zahrnuje také velmi rychle podepsanou smlouvu mezi Českou republikou a jednotlivými církvemi. Ta smlouva byla podepsána vzápětí a začala být realizována. Čili z právního hlediska se tady nemusíme vypořádávat pouze se změnou zákona, ale musíme se také vypořádávat s tím, že tady existuje smlouva mezi státem a církvemi, která byla podepsána v té době legitimními představiteli České republiky.

Já teď nechci hodnotit ty jednotlivé kroky a jednotlivé postupy, ale chci jasně říci, že sociální demokracie s tím řešením, tak jak ho připravila Nečasova vláda, nebyla spokojená, nesouhlasila a žádný sociální demokrat církevní restituce ani v Poslanecké sněmovně ani v Senátu nepodpořil.

Hlavní argumenty a výhrady, které jsme měli proti návrhu, který se týkal narovnání s církvemi, souvisely jednak s tím, že v naší zemi skutečně nebyly uplatněny rovné přístupy v oblasti restitucí, nebyly například restituovány právnické osoby – a mohu mluvit tady o spolcích, mohu mluvit o družstvech, tam žádné restituce realizovány nebyly nebo byly realizovány velmi omezeně.

Tohle je vlastně příklad poměrně velkorysé restituce vůči právnickým osobám. Nesouhlasili jsme s tím, jak byly stanoveny finanční náhrady, které se týkaly nevydaného majetku. Podle našeho názoru takto velkoryse tyto finanční náhrady stanoveny být neměly a podle našeho názoru výrazně zatěžují veřejné rozpočty. Čili to byla naše další výhrada, kterou jsme měli. A pak je tady samozřejmě otázka výhrady k tomu systému, tak, jak byl nastaven z hlediska rovného postavení jednotlivých církví.

Protože sociální demokracie nesouhlasila s podobou církevních restitucí, tak jsme poté, kdy ten zákon byl schválen, využili poslední možnosti, iniciovali jsme stížnost k Ústavnímu soudu České republiky. Tehdy byly podány celkem tři ústavní stížnosti ve věci církevních restitucí. Bohužel Ústavní soud naše výhrady vůči církevním restitucím odmítl. Ústavní soud odmítl i ty další návrhy, které byly předloženy. To znamená, tento zákon o církevních restitucích, byť byl prosazen velmi těsnou většinou, proti vůli opozice, byť je obsahově sporný, tak prošel testem ústavnosti. Ústavní soud zákon o církevních restitucích nezrušil.

Před minulými volbami se logicky vedla diskuse o tom, jak budou jednotlivé strany postupovat, pokud získají po volbách vliv, pokud získají podporu občanů. A já chci připomenout pozici, kterou tehdy jasně deklarovala sociální demokracie, která je zcela prokazatelná a dá se velmi snadno dohledat. Sociální demokracie nenavrhovala referendum o církevních restitucích. To byl návrh KSČM. KSČM před volbami přišla s návrhem na to, že by se mělo udělat referendum o církevních restitucích. My jsme jasně řekli, že pokládáme za velmi sporné z právního hlediska, jestli lze dělat referendum ex post o návrhu, který už byl přijat v Poslanecké sněmovně a který prošel rozhodnutím Ústavního soudu. To znamená, předtím než došlo na volby, než lidé šli k volbám, tak tady bylo jasné stanovisko sociální demokracie. My jsme od začátku říkali, že jsme skeptičtí k tomu, aby se tady pořádalo referendum o církevních restitucích, a domníváme se, že by to byl právně riskantní krok, právně sporný krok a pravděpodobně by neobstál před rozhodnutím Ústavního soudu. To, co sociální demokracie řekla, je, že jsme připraveni po volbách, pokud uspějeme, jednat se zástupci církví o tom, abychom snížili dopady církevních restitucí na veřejné rozpočty, zejména abychom snížili ono finanční narovnání, které je součástí církevních restitucí. Vzápětí po volbách jsme tedy zahájili jednání s církvemi. Současně jsme toto téma otevřeli v rámci připravované vládní koalice a jednali jsme i s koaličními partnery na téma možné redukce církevních restitucí.

Znovu připomínám, že pokud bychom například pouhou změnou zákona upravili výši finanční náhrady, která je církvím poskytována za nevydaný majetek, tak by to bylo řešení, které by pravděpodobně neobstálo, s vysokou pravděpodobností by neobstálo u Ústavního soudu. To jsou závěry expertiz, které má sociální demokracie k dispozici. Cesta, která je tedy reálná, je jednání s církvemi o tom, jestli církve budou souhlasit s tím, aby došlo k omezení finančních náhrad, které jsou poskytovány v rámci těchto restitucí.

Opakovaná jednání v této věci nevedla k úspěchu. Já jsem se opakovaně obrátil zejména na představitele katolické církve, ale také některých evangelických církví. Reakcí bylo odmítnutí. Ani jedna z těch církví, které jsou součástí smlouvy, která byla uzavřena mezi státem a církvemi za Nečasovy vlády, nesouhlasila, nevyjádřila souhlas s tím, že by byla ochotna snížit výši finančních náhrad, které církvím církevní restituce přiznávají. To bylo stanovisko církví.

Současně sociální demokracie jednala i v rámci vládní koalice, a tak jak koalice vznikla, tak jedna ze tří koaličních stran, konkrétně KDU-ČSL, odmítla, aby kroky k redukci a ke změně církevních restitucí byly součástí koaliční smlouvy bez toho, aniž by s těmito kroky souhlasily církve jako takové. Čili když jsme vyjednávali vládní koalici, dohodli jsme se na tom, že toto téma nebude součástí koaliční smlouvy a v rámci koalice se k tomuto tématu vrátíme tehdy, pokud by se podařilo dosáhnout nějaké dohody s církvemi o redukci církevních restitucí.

Ačkoliv jsem slyšel řadu kritiky na ten postup, který byl zvolen po volbách, tak nikdo z kritiků postupu, který zvolila sociální demokracie po volbách, nenavrhl ani nepředložil žádnou jinou alternativu. My jsme v tuto chvíli skoro rok po volbách tady v Poslanecké sněmovně, a pokud vím, tak do Poslanecké sněmovny nebyl předložen

žádný návrh nějaké jiné politické strany, který by tu otázku církevních restitucí řešil jiným způsobem. To znamená, nerozumím tomu, proč je kritizován postup sociální demokracie bez toho, aniž by byla navržena jakákoliv jiná ústavně komfortní alternativa, která by umožňovala církevní restituce měnit. Podle mého názoru kromě jednání s církvemi a kromě dohody mezi vládou a církvemi v tuto chvíli žádná jiná alternativa není, pokud pominu alternativy, které by s vysokou mírou pravděpodobnosti byly zrušeny rozhodnutím Ústavního soudu.

Já se domnívám, že církve by měly hledat cestu k tomu, aby zmírnily dopady církevních restitucí, měly by hledat cestu k tomu, aby širší veřejnost pochopila církevní restituce a smířila se s církevními restitucemi. Podle mého názoru tady existují dvě varianty postupu ze strany církví. První varianta je dohoda o snížení finančních dopadů církevních restitucí na státní rozpočet. Tato cesta je zde otevřená a podle mého názoru je vláda připravena o takové variantě jednat. Ovšem v tuto chvíli chybí ochota na straně církví. Druhá varianta, která je podle mého názoru také možnou cestou, je veřejně deklarovaný závazek ze strany církví, že ty finanční prostředky a majetky, které získaly, z větší míry, z převážné míry použijí pro to, aby církve mohly plnit sociální účely, vzdělávací účely, aby pomáhaly v oblasti kultury nebo v oblasti zdravotnictví, protože si myslím, že je v zájmu společnosti, pokud již tou nešťastnou cestou byly schváleny církevní restituce a tyto prostředky byly vyčleněny, aby tyto prostředky sloužily dobré věci, aby sloužily celé společnosti v rámci těchto aktivit, které církve velmi často organizují a které by z těchto prostředků mohly podpořit. Podle mého názoru tohle je druhá cesta, která by měla být prozkoumána, o které by se mělo jednat – to znamená závazek církví, že takovýmto způsobem převážnou většinu svých finančních prostředků použijí.

To, co pokládám také za velmi důležité – a je pro mě zatím nepochopitelné, že církve se touto cestou nevydaly –, je transparentnost. Transparentnost toho, jakým způsobem budou církve nakládat s majetkem, který získají v rámci narovnání s církvemi, a transparentnost toho, jakým způsobem budou církve nakládat s penězi, které v rámci narovnání získaly. To, co navrhuje jako sociální demokraté, je, aby každý rok byla ze strany církví, které jsou účastny narovnání, poskytována kompletní informace o tom, jakým způsobem se s těmito penězi a s majetkem nakládá, tak aby občané věděli, co se s těmi penězi děje. Já si myslím, že to je věc, která by nepochybně byla velmi užitečná a důležitá. Bohužel, Nečasova vláda na to nemyslela, to znamená, že církvim byl poskytnut majetek a peníze a není tam žádný závazek v žádném ani ve smlouvách z hlediska transparentního nakládání s těmito velkými a výraznými finančními a majetkovými zdroji. Nevím, proč by se tomu měly církve bránit, proč by neměla veřejnost být informována o tom, co se s těmito prostředky děje. Tady si myslím, že těžko budeme na straně církví hledat argument.

Takže vidím určitý prostor pro jednání. Myslím si, že bychom v něm měli pokračovat. Sociální demokracie je k němu nepochybně připravena. Ale já bych požádal o to, abychom si skutečně ušetřili demagogii, abychom si vzájemně nepodsouvali stanoviska, která reálná nebyla. Každý si může přečíst volební program sociální demokracie a každý si může přečíst, co tam v tomto volebním programu bylo uvedeno. Byl tam jasný závazek sociálních demokratů, že v případě, že získáme

podporu občanů, zahájíme s církvemi jednání o redukcí a změně církevních restitucí. To je závazek, který sociální demokracie nese, ponese si ho s sebou i v těch příštích letech a budeme postupovat tak, abychom své závazky vůči voličům jednoznačně splnili.

Pokud jde o všechny možné další postupy, skutečně odkazují na diskusi, která byla kolem církevních restitucí vedena. Odkazují na rozhodnutí Ústavního soudu, odkazují na právní řád, který určitá řešení podle mého názoru vylučuje, který určitá řešení neumožňuje. A chtěl bych poprosit všechny kritiky postupu vlády, aby vedle této kritiky také předložili vlastní reálné alternativy postupu, který by měl být zvolen. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. Vzhledem k počtu přihlášek je evidentní, že odpověď na tuto interpelaci nestačíme do 11 hodin dokončit, protože mám nejméně čtyři přihlášené v této věci. Ale předtím, než dám slovo prvnímu přihlášenému s přednostním právem, předsedovi klubu TOP 09 Miroslavu Kalouskovi, ještě budu konstatovat omluvu z dnešního jednání. Od 12 do 13 hodin se z této schůze omlouvá pan poslanec Skalický.

A potom mám jednu organizační záležitost, která je potřeba pro losování ústních interpelací. Je podána interpelace na ministra Jiřího Dienstbiera, ústní interpelace, ve věci diskriminace romských fotbalistů, ale z podpisu není zřejmé, kdo interpeluje, protože podpis je nečitelný. Prosím tedy interpelujícího poslance, aby zveřejnil své jméno pro naše kolegy, kteří budou v 11.30 interpelace losovat. Takže to je moje informace.

Nyní se slova ujme s přednostním právem předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Připraví se pan místopředseda Gazdík. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte mi dvě poznámky k vystoupení obou mých předřečníků, pana poslance Grebeníčka, pana předsedy vlády Sobotky.

Za prvé, poslanec Grebeníček označil za jednu z nejtemnějších stránek tohoto zákona tu pasáž, kde nejenom katolická církev, ale i ostatní církve získávají nevyznamné finanční náhrady, byť třeba byly založeny až poté, co komunisté vše církvím sebrali veškerý majetek v téhle zemi. Já bych rád upozornil, že ta samotná restituční, ten návrat hmotného majetku, není jediným obsahem a jediným akcentem tohoto zákona. On se také nejmenuje zákon o církevních restitucích, nejmenuje se zákon o narovnání některých křivd, protože se skutečně jedná jenom o vyrovnání některých křivd, všechny křivdy nejde napravit, ale je to zákon o vyrovnání mezi státem a církvemi. A zdaleka se nejedná pouze o tu dobu zpět, kdy se tedy navrácí část ukradeného majetku, zdaleka ne celý, ale jedná se i o tu dobu do budoucna, kdy dojde k významné odluce církve od státu. Samozřejmě za tu dobu se změnila, řekněme, mapa religiozní České republiky a každý věřící má právo vyznávat víru v té církvi, která mu vyhovuje, a bylo by nesmyslné, aby některé církve byly nezávislé na

státu, hospodařící si se svým majetkem a se svými finančními prostředky, a některé církve dále závislé, protože prostě tu nezávislost ten majetek tvoří. Takže to je ten důvod a je to naopak velmi, řekl bych, osvědčené. Samozřejmě tím, kdo musel nejvíc ustoupit, byla katolická církev, protože ta toho majetku měla nejvíc. Ale právě proto, že si všechny církve přály nezávislost na státu, tak logicky k takové dohodě muselo dojít. A rád bych zdůraznil, že nedošlo jenom k historické dohodě – bohužel jsme byli poslední sovětský satelit, který se odhodlal k takovému kroku, všechny ostatní země se s tím vyrovnaly mnohem dříve. Ale nedošlo jenom k historické dohodě mezi státem a církvemi, ale došlo i mimořádně historické dohodě, kdy 17 křesťanských církví a židovská náboženská obec se dokázaly dohodnout na společném stanovisku a společném postupu, což si myslím, že ze společenského hlediska byl nevídaný úspěch, a od třicetileté války se nikdy nic takového nepodařilo. Sedmáct církví a židovská náboženská obec se shodly na společném stanovisku. Tolik poznámka první.

A navážu, protože znovu tvrdím, tady jde především o tu nezávislost na státu, a zde si dovolím tvrdit, že to je ten kámen úrazu. Pan premiér hovořil o nepřiměřených finančních kompenzacích, nepřiměřených finančních nárocích.

Moc vás prosím, já vás nepřekřičím, prosím, nepřekřičím, prosím...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Já požádám sněmovnu o klid. Kolega Kalousek by nemusel zvyšovat hlas. Bylo by dobře, kdybychom tady vytvořili prostředí, kdy se navzájem posloucháme. Prosím, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. S tím souvisí ona teze o nepřiměřených finančních nárocích. Kolegové, do této chvíle byly církve závislé na státu, komunistický stát dobře věděl, proč to dělal. Protože majetek znamená nezávislost. Tohle měli komunisté dokonale zmáknuté. Sedlák byl svobodný na své půdě, živnostník byl svobodný ve svém krámmě, bylo potřeba mu to sebrat. A komu zůstal kus svobody a nezávislosti díky jeho úsporám, tak mu ty úspory komunista sebral v roce 1953. Od té doby byly všechny osoby v Československu závislé na státu, což bylo přesně to, o co komunistům šlo. I církve, samozřejmě, protože duchovní byli vypláceni ze státního rozpočtu, veškerý provoz církví se dotoval ze státního rozpočtu, a logicky tedy církve nebyly a nemohly být zcela svobodné, neboť byly zcela závislé na státu.

Když se podíváte na ty finanční náhrady, tak poté, co začne klesat výplata peněz duchovním a provozu církví, které stát do této chvíle hradil, a církve si ho začnou financovat samy z navráceného majetku, tak během 30 let se ty vyplacené prostředky vyrovnají. Ano, teď dochází k jistému předfinancování. Teď několik let bude dvě až tři miliardy ročně vyšší náklad, aby v budoucnu, po 30 letech, už nebyl žádný. A když to spočítete v tomto třicetiletém horizontu, tak to vyjde šul nul. A já si dovolím říct, že vám nejde o ty dvě až tři miliardy ročně v aktuálním čase. To jsou prostředky, které zhruba odpovídají například zelené naftě, kterou jste naprosto lehkomyšlně schválili, a zdá se vám to dobře, zatímco výplaty církevním restitucím se vám zdají špatně. Vám strašně vadí ta nezávislost. Vám strašně vadí, že významná část

občanské společnosti, ze svého ideového východiska vždy antikomunistická a vždy svobodomyšlná, bude nezávislá na státu. A to logicky dráždí a vadí všem komunistům ve všech politických stranách v této Sněmovně! (Bouřlivý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Miroslavu Kalouskovi. Pan kolega Gazdík – ale je předběhnut dvěma faktickými poznámkami, poznámkou pana poslance Kováčika a pana poslance Kudely. A předpokládám, že ani nemůžete vyčerpát, pane předsedo, ty dvě minuty, protože v 11 hodin musíme začít jiný program. Já jsem to poznamenal do toho protokolu. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Přeji hezký dobrý den. Moudře mluvil pan kolega Kalousek. Vzkazte mu to, pane předsedající. Jenom jedna drobnost mi tam tak trošičku neladila. V té době, o které on hovořil, nevládli přece komunisté, byť byli většinoví, sami, ale vládli prostřednictvím Národní fronty. A tam nebyla jenom Komunistická strana Československa. A bylo to také svého druhu vzácné sjednocení více politických subjektů, tak jako poté vzácné sjednocení 17 církví a náboženských společností pod jedním zájmem. Děkuji. (Slabý potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kováčikovi. Hezké dobré dopoledne. S další faktickou poznámkou pan poslanec Kudela. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, paní kolegyně a pánové kolegové, jak jsem už jednou řekl, zákon o částečném narovnání křivd je o částečném narovnání a mnozí na něj máme různý pohled. Někteří vidí částečné narovnání jako nízké, někteří příliš vysoké. Neustálé vrácení se k tomuto zákonu, který byl přijat, podle kterého byla uzavřena smlouva, podle které se dále postupuje, neustálé se vrácení k tomuto zákonu pouze jitří spory a bolesti ve společnosti a toto jitření nepřinese nic dobrého. Jak říkal pan předseda Kalousek, podle tohoto zákona a podle smlouvy, která se uzavřela, se dospěje k odluce církve od státu a stát nebude muset církev dotovat, jak neustále slyšíme, a církve a náboženské společnosti budou svobodné. Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kudelovi za jeho faktickou poznámku. Vzhledem k tomu, že uplynula 11. hodina, končím interpelace na pana premiéra a budeme pokračovat v dalším programu.

Budeme pokračovat v pevně zařazených bodech. Prvním pevně zařazeným bodem je bod číslo

24.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb.,
o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů
(zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 135/ - druhé čtení**

Dne 20. června tohoto roku Poslanecká sněmovna souhlasila s návrhem na opakování druhého čtení tohoto návrhu zákona. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek a zpravodaj hospodářského výboru Jiří Valenta. Hospodářský výbor se tímto návrhem zákona znovu zabýval a jeho usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 135/3.

Táži se navrhovatele, pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládku, zda chce vystoupit v úvodu tohoto druhého čtení. Pan ministr chce. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládám vám k projednání v opakovaném druhém čtení návrh zákona, kterým se mění zákon o elektronických komunikacích a zákon o poštovních službách. Tento zákon má za cíl zejména uvést zmínované zákony do souladu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane ministře. Přestože jsme nedávno projednávali církevní restituce, nejsme tady v židovské škole. Prosím ctěné poslankyně a poslance o klid a pan ministr bude pokračovat, až tady bude klid. Začnu jmenovat. Děkuji. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Děkuji, pane předsedající. Tento zákon má za cíl zejména uvést zmínované zákony do souladu s novým kontrolním řádem a doplnit chybějící sankce za nesplnění povinností, stanovených v evropském nařízení o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v EU.

Jak jistě víte, hospodářský výbor předkládaný návrh zákona znovu projednal na své schůzi 4. září a doporučil Poslanecké sněmovně jeho schválení ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, které předložili páni poslanci Pfléger a Birke. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi průmyslu a obchodu a nyní se táži, zda se chce ujmout slova zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Jiří Valenta. Evidentně chce. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych pro úplnost ještě jednou zopakoval, že vládní návrh tohoto zákona byl dne 20. června tohoto roku usnesením Sněmovny číslo 363 vrácen do druhého čtení, jak řekl pan ministr, a došlo tedy k jeho opětovnému projednání hospodářským výborem, který na své 10. schůzi dne 3. září tohoto roku přijal následující usnesení, jež bylo do elektronického systému vloženo pod šifrou 135/3.

Za prvé revokuje usnesení číslo 59 ze 7. schůze, konané dne 22. května 2014. Za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR projednat a schválit sněmovní tisk 135 ve znění schválených pozměňovacích návrhů. Za třetí zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny PČR provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona. Za čtvrté pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru, což jsem teď učinil. A konečně za páté pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neviduji žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych si jenom vyjasnit jednu záležitost, která se týkala pozměňovacích návrhů, které jsme dostali z výboru, protože z Českého telekomunikačního úřadu došlo nesouhlasné stanovisko k jednomu pozměňovacímu návrhu a myslím, že v té době došlo z ministerstva, možná ministerstvo předtím mělo neutrální stanovisko, čili jestli tato záležitost se přesně vyjasnila. Byl jsem na tuto záležitost upozorněn.

Jinak se potom hlásím do podrobné rozpravy, protože jsem si dovolil načíst pozměňovací návrh pod číslem 1370, který jsem vložil do systému, ke kterému bych se chtěl potom přihlásit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím a zahajuji rozpravu podrobnou, do které avizoval přihlášku pan poslanec Hovorka. Ptám se, jestli se pan poslanec hlásí do podrobné rozpravy. Ano, hlásí, prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Hlásím se k svému pozměňovacímu návrhu, který jsem načel k tisku pod číslem 1370.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, tudíž podrobnou rozpravu končím. Ptám se, zdali chtějí závěrečné slovo – pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, snad ani ne závěrečné slovo, ale reakci na vystoupení pana poslance Hovorky. Ano, přišlo nesouhlasné stanovisko z Českého telekomunikačního úřadu, které upozorňuje na určitá rizika případného infringementu ze strany Evropské unie. Oproti tomu stojí názor hospodářského výboru a mého úřadu, který je opačný. Do třetího čtení to vyjasníme a sdělím závěrečné stanovisko. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Neeviduji v tuto chvíli žádné návrhy na vrácení zákonů k novému projednání ani na zkrácení lhůty. Ptám se pana zpravodaje, jestli chce ještě k tomuto návrhu mít slovo. Pan zpravodaj nechce, končím tedy druhého čtení tohoto návrhu a děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším pevně zařazeným bodem je bod číslo

26.

Vládní návrh zákona o prekurzorech výbušnin a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prekurzorech výbušnin) /sněmovní tisk 213/- druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, cílem navrhované právní úpravy zákona o prekurzorech výbušnin a o změně zákona číslo 634/2004 Sb., o správních poplatcích, je zajistit národní úpravu v rámci České republiky k provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady EU číslo 98/2013 o uvádění prekurzorů výbušnin na trh a o jejich používání. Toto nařízení má v rámci boje proti hrozbě terorismu regulovat přístup osob z řad široké veřejnosti k vybraným, dnes běžně dostupným chemickým látkám, např. některým výrobkům v oblasti bazénové chemie, čistících prostředků, modelářských potřeb apod.

Přestože se jedná o přímo použitelný předpis Evropské unie, je nezbytné přijmout k němu národní právní úpravu, která upraví zejména činnost orgánů, které budou požadavky na řízení provádět, kontrolovat a případně ukládat sankce. Při nepřijetí zákona by na základě nařízení platil absolutní zákaz prodeje látek označených

nařízením jako prekurzory výbušnin osobám z řad široké veřejnosti v ČR, což by mělo nežádoucí dopady jak na národní hospodářství, tak na spotřebitelskou veřejnost.

Česká republika zvolila režim, který umožní přístup občanům k prekurzorům výbušnin buď na základě povolení pro jejich nabývání, které budou vydávat obvodní báňské úřady, anebo registrací prodeje vybraných komodit. Zákon stejně jako nařízení se týká vztahu mezi výrobcí či prodejci prekurzorů výbušnin na jedné straně a osob z řad široké veřejnosti na straně druhé. Netýká se zpřístupňování prekurzorů výbušnin mezi podnikateli navzájem. Zákon proto stanovuje podmínky pro udělování povolení, podmínky a způsob registrace prodeje, povinnosti prodejců, výrobců a distributorů prekurzorů výbušnin a dále určuje kontaktní místo, které bude plnit úkoly vůči Evropské komisi a bude přijímat informace o podezřelých transakcích. Navrhovaný zákon požaduje, aby výrobky obsahující prekurzory výbušnin byly viditelně na svém obalu označeny tak, aby bylo zřejmé, že jejich získání je možné pouze při splnění daných podmínek.

Výkonem kontrolních činností budou pověřeny orgány Státní báňské správy, Český báňský úřad a obvodní báňské úřady a orgány České obchodní inspekce. Výkon kontrolní činnosti bude spočívat jednak v průběžné kontrole plnění povinností, jednak v následném šetření podnětů, nedostatků a kontrolních zjištění.

Zákon byl v prvním čtení přikázán k projednání v hospodářském výboru Poslanecké sněmovny. V tomto výboru byl projednán dne 19. června a hospodářský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně projednat a schválit sněmovní tisk 213 ve znění předloženého vládního návrhu zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za uvedení tohoto návrhu zákona. Návrh jsme přikázali v prvním čtení k projednání hospodářskému výboru. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 213/1. Nyní prosím, aby se tohoto skutečně výbušného tématu ujal zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Josef Hájek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já vás seznámím s usnesením hospodářského výboru ze dne 19. června. "Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova náměstka předsedy Českého báňského úřadu Pavla Dvořáka, zpravodajské zprávy poslance Josefa Hájka a po obecné a podrobné rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR projednat a schválit sněmovní tisk 213 ve znění předloženého vládního návrhu zákona."

Já potom v podrobné rozpravě ještě načtu dvě legislativně technické úpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Obecnou rozpravu tedy končím. Ptám se na případná závěrečná slova, je-li zájem. (Poslanec Hájek připomíná, že chce vystoupit v podrobné rozpravě.) Zahajují podrobnou rozpravu, do které se přihlásil pan zpravodaj. Prosim, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Děkuji. Jak jsem avizoval, dovolím si načíst dvě legislativně technické opravy. V části první v § 12 odst. 1 písm. j) se číslovka 15 nahrazuje číslovkou 14. Tam bylo prohození paragrafu, takže oprava paragrafu. A ta druhá se týká v části třetí, Účinnost.: Paragraf 16 nově zní: Tento zákon nabývá účinnosti 15. dnem po jeho vyhlášení. Původně v té novele byl návrh účinnosti 2. září, takže samozřejmě v této chvíli už je to passé. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nikdo se nehlásí do podrobné rozpravy, končím tedy podrobnou rozpravu. Neeviduji žádný návrh na vrácení návrhu zákona k projednávání ani na zkrácení lhůty, končím tedy druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, je bod číslo

11.

Návrh poslanců Petra Kořenka, Miroslavy Strnadlové, Lukáše Pletichy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 143/- druhé čtení

Návrh uvede za navrhovatele poslanec Petr Kořenek. Prosim, pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Petr Kořenek: Dobrý den, dámy a pánové. Takže jenom krátce. Jedná se o sněmovní tisk 143, druhé čtení. Jedná se o navázání osvobození od soudního poplatku o rejstříkovém řízení na status veřejné prospěšnosti, který nyní nelze kvůli absenci zákona o veřejné prospěšnosti získat. V současné době přesahuje finanční možnosti zejména malých neziskových organizací, stejně tak jako spolků s mnoha pobočnými spolky při zápisu do veřejného rejstříku. To výrazně zhoršuje současný stav. Ke shodným závěrům, to je konstatování negativního dopadu, dospěla i Rada vlády pro neziskové organizace na prosincovém zasedání či její výbor pro legislativu a financování.

Pro mnohé zejména spolky a pobočné spolky, které budou muset v souvislosti s přechodnými ustanoveními nového občanského zákoníku a rejstříkového zákona nechat zapsat do rejstříku řadu skutečností, představuje tato situace zvýšenou nejen

administrativní, ale především finanční zátěž oproti dosud platnému stavu. Neziskové organizace by měly být od poplatků osvobozeny, neboť tak budou činit v zájmu ochrany práv třetích osob, resp. státu, který za stav rejstříku vůči těmto osobám odpovídá a nově tento poplatek zavádí. U spolků s členitou strukturou půjdou pak jen poplatky za povinnou přeregistraci do statisíců až milionů korun. Zpoplatněn je zápis nejen za údaje o spolku, ale i za každý jeden pobočný spolek. Tato novela řeší vlastně tento stav, že by spolky byly osvobozeny, a to vložением do § 11 písm. u).

Vláda s tímto postupem vyslovila souhlas. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu navrhovateli. Předložený návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 143/2. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka ústavněprávního výboru paní poslankyně Markéta Wernerová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Wernerová: Děkuji. Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte, abych vás seznámila s usnesením ústavněprávního výboru.

Návrh poslanců Petra Kořenka, Miroslavy Strnadlové, Lukáše Pletichy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk č. 143. Po odůvodnění člena návrhové skupiny poslanců poslance Mgr. Petra Kořenka, zpravodajské zprávě poslankyně Markéty Wernerové a po rozpravě ústavněprávní výbor za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila. Za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona tyto změny a doplňky: Za prvé, k části první, článku I bodu 1 písmene u) za slovo spolek se doplňují slova odborová organizace, mezinárodní odborová organizace, organizace zaměstnavatelů a mezinárodní organizace zaměstnavatelů a jejich pobočné organizace. Za druhé, k části druhé, článek II zní: Článek II. Tento zákon nabývá dnem jeho vyhlášení a pozbývá účinnosti posledním dnem 18. měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení. Za třetí, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu. Za čtvrté, zmocňuje zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu podala zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi ústavněprávního výboru. Za páté, zmocňuje zpravodajku výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce ústavněprávního výboru paní poslankyni Markétě Wernerové. Otvírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku. Jestli se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu a zahajuji podrobnou rozpravu, do které je přihlášena paní zpravodajka. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Markéta Wernerová: Ještě jednou dobrý den přeji, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolím si přihlásit se k pozměňovacímu návrhu č. 1365. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Jestli nikdo takový není, končím podrobnou rozpravu. Ptám se paní zpravodajky nebo pana navrhovatele, jestli chtějí mít závěrečné slovo. Nechtějí. Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu navrhovateli i paní zpravodajce. (Krátká pauza na výměnu předsedajících.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné dopoledne. Budeme pokračovat v programu.

Dalším bodem je

27.

Návrh poslanců Věry Jourové, Petra Gazdíka, Pavla Bělobrádka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 26/ - druhé čtení

Návrh uvede za navrhovatele pan místopředseda Petr Gazdík. Prosím ujměte se slova.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Dostáváme se k jednomu z mého pohledu z nejzásadnějších návrhů zákonů, které tato Sněmovna bude projednávat.

Návrh změny zákona o jednacím řádu Sněmovny zásadním způsobem mění fungování této Sněmovny v tom smyslu, že jeho hlavními cíli je jednak prodloužit lhůtu mezi druhým a třetím čtením proto, aby my jako poslanci jsme pokaždé věděli, o čem konkrétně hlasujeme, zvláště v případech zákonů, které mívají desítky pozměňovacích návrhů, a tím zkvalitnit legislativní proces. Dále zavádí garanční výbor a dále některé drobnosti v jednacím řádu, které se dříve neosvědčily.

Já bych chtěl poděkovat zejména předsedovi ústavněprávního výboru panu poslanci Jeronýmu Tejcovi a práci ústavněprávního výboru a všech, kteří docházeli na schůzky ústavněprávního výboru, kde jsme se snažili najít kompromis na základě návrhů všech poslaneckých klubů zastoupených v této Sněmovně a došli jsme k nějaké variantě, která je přípustná pro všechny. Chtěl bych vám poděkovat a věřím, že druhé čtení tohoto návrhu zákona s pochopením přijmete. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane místopředsedo. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a kontrolnímu výboru. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 26/2–6. Prosim, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Marek Benda. (K mikrofonu se hlásí poslanec Tejc.) Aha, takže došlo ke změně. Poprosím pana poslance Jeronýma Tejce.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji zastoupit pana poslance Bendu jako zpravodaj i s ohledem na to, že mohu zkrátit dobu svého vystoupení a nebudu se již tedy přihlašovat do obecné rozpravy tak, jak jsem učinil.

Ústavněprávní výbor projednal tuto věc na své 16. schůzi 27. srpna 2014. Doporučil Poslanecké sněmovně, aby návrh schválila ve znění komplexního pozměňovacího návrhu. Návrh je relativně rozsáhlý, má 16 bodů.

Chtěl bych na tomto místě také poděkovat jako předseda ústavněprávního výboru všem kolegyním a kolegům, kteří se podíleli na oné dohodě. Je to myslím poprvé, kdy se dohodlo všech sedm stran na tak rozsáhlé změně zákona, a to nikoliv za cenu toho, že ten zákon by nic neřešil a nic nezměnil, naopak ta změna je revoluční. A já bych si vás dovolil seznámit velmi krátce s usnesením výboru, které tedy mění zákon o jednacím řádu.

První věc je, že se zavádí povinnost pečlivěji a podrobněji zpracovávat zápisy ze všech jednání výborů. Jednoduše nebude možné, aby se stávalo to, co dříve byla mnohdy kritizovaná praxe, nikoliv u všech, ale u některých výborů, že nebylo možné dohledat, kdo podal konkrétní pozměňovací návrh, který zásadně upravil fungování zákona, nebo nebylo možné dohledat, kdo o takovém návrhu hlasoval na jednání výboru. Vše bude zaznamenáno a myslím si, že pro transparentnost jednání je to podnět důležitý.

Druhá podstatná věc je, že se zkrátí doba, kdy mohou poslanci bez přednostního práva vystupovat ke změnám programu. Bude stanoven limit pět minut, což podle mého názoru dostačuje na podání návrhu. Ale tento limit bude možné uplatnit pouze v ostatních dnech jednání Sněmovny, nikoliv na začátku poslanecké schůze, tam bude limit neomezený.

Velká debata se vedla také nad tím, dokdy je možné vzít návrh zákona zpět ze strany předkladatele, ať už je jím vláda, nebo je jím konkrétní skupina poslanců. Dohodli jsme se na tom, že rozšíříme možnost dispozice s návrhem do zahájení rozpravy ve třetím čtení. Tedy každý předkladatel ve chvíli, kdy bude vědět, že návrh zákona je zatížen řadou pozměňovacích návrhů, které mu nejsou sympatické, nebo je dokonce výslovně proti nim, bude moci návrh zákona na rozdíl od současné úpravy vzít zpět ještě před zahájením obecné rozpravy.

Největší přínos podle mého názoru – zavádí garanční výbor. Možná bych požádal Marka Bendu jako autora této myšlenky, aby následně vystoupil v obecné rozpravě a sdělil, jak by tento výbor měl fungovat, abych nezdržoval dlouho svou zpravodajskou

zprávou. Ale tento garanční výbor jednoznačně přispěje k tomu, aby se zkvalitnil legislativní proces, aby se výbory opětovně zabývaly všemi pozměňovacími návrhy, které obdrží Poslanecká sněmovna.

To jsou ty nejzásadnější změny onoho usnesení ústavněprávního výboru a já bych vás touto cestou požádal o to, aby tento návrh, případně ve třetím čtení doplněný o další návrhy, které mohou být dnes načteny, byl úspěšný, protože to je změna podle mého názoru nejen potřebná, ale i změna, která pomůže Poslanecké sněmovně vytvářet kvalitnější zákony a méně často obdržet zákony vrácené ze Senátu z legislativně technických důvodů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane zpravodaji. Nyní prosím, aby se postupně ujali slova zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Lukáš Pleticha a zpravodaj kontrolního výboru pan poslanec Roman Kubíček. (Po chvilce, kdy se nic neděje:) Takže máme zde zástupce výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj? (Po chvilce:) Pojd'te, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubíček: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové. Moje zpravodajská zpráva bude velmi krátká. My jsme se přiklonili k rozhodnutí ústavněprávního výboru a podporujeme všechny navržené změny, které budou procházet do třetího čtení. V současné chvíli můžeme říct, že je to v souladu s požadavky Rekonstrukce státu, tzn. že 167 poslanců v této Poslanecké sněmovně se podepsalo pod tento zákon. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní bych požádal zástupce výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj o vyjádření. (Po chvilce:) Tak já vás poprosím, pane poslanče... Je námitka proti tomu, aby vystoupil pan poslanec Klaška? (Hlásící se poslanec říká předsedajícímu své jméno: Uhlík.) Omlouvám se. Pane poslanče, omlouvám se. Přečtěte stanovisko výboru.

Poslanec Josef Uhlík: Milé kolegyně, milí kolegové, náhradník jako náhradník.

Přečtu usnesení ústavněprávního výboru k této záležitosti. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 13. schůzi po odůvodnění poslance Mgr. Stanislava Berkovce, zpravodajské zprávě poslance Ing. Lukáše Pletichy a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 26 projednat a schválit ve znění usnesení ústavněprávního výboru uvedeného ve sněmovním tisku 26/5, zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, a pověřuje předsedkyni výboru, aby usnesení zaslala předsedovi Poslanecké sněmovny. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Otevírám obecnou rozpravu. Faktická poznámka. Nejdříve faktická poznámka pana poslance Václava Votavy. Máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, chtěl jsem v podstatě jenom reagovat na pana zpravodaje Tejce, který hovořil o garančním výboru. Nemám problém s tím, když bude pozměňovací návrh ve druhém čtení, aby se vracel k projednání právě do garančního výboru. S tím problém nemám. Ale bude to vyžadovat určitý čas, časový prostor pro garanční výbor. A teď jistě nemluví jenom za rozpočtový výbor. Určitě to bude i problém ostatních výborů a bude zřejmě třeba také upravit harmonogram práce Poslanecké sněmovny. Jenom na to poukážuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. A nyní tedy s přednostním právem v obecné rozpravě paní místopředsedkyně Jermanová.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jako jeden ze 46 předkladatelů novely jednacího řádu Poslanecké sněmovny se v zásadě ztotožňuji s návrhem, který máme ve znění tisku 26/5, jak byl předložen v komplexním pozměňovacím návrhu ústavněprávního výboru. Přesto mi dovoluji, abych k poslaneckému návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, přednesla pozměňovací návrhy, které jsou inspirovány praxí ze schůzí této Sněmovny. U většiny návrhů tak činím i v zastoupení dalších poslankyň a poslanců.

Původní návrh vznikl na přelomu listopadu a prosince minulého roku. Za tu dobu jsme společně nasbírali dost zkušeností, které nám umožňují jednání Sněmovny zefektivnit, zjednodušit, učinit srozumitelnějším pro naše voliče. Myslím, že dnes již daleko lépe víme, jak může být jednání a rozhodování racionálnější, jak a v čem může být transparentnější, jak neutráct zbytečně čas formálními obstrukcemi a účelovým zneužíváním jednacího řádu. Víme, kde má jednací řád největší slabiny. Ty nejsou politické povahy. Mohou kdykoliv zkomplikovat život Sněmovny kterékoliv ze stran. Mohou brzdit efektivní výkon Sněmovny jako celku. I proto jsou předkladateli poslanci bez ohledu na koalici či opozici.

Proto v rámci upřesnění a doplnění předloženého znění navrhuji v bodě 3 v § 54 odst. 6, aby se za větu druhou vložila věta: "K podání návrhu se lze přihlásit do 30 minut od zahájení jednacího dne schůze Sněmovny. O přípustnosti návrhu podaného v odůvodněném případě po uplynutí doby 30 minut od zahájení jednacího dne schůze Sněmovny rozhodne Sněmovna."

Zmiňovaný paragraf v novelizované podobě správně navrhuje změnu omezení času a počtu opakovaní vystoupení z důvodu plynulosti přípravy pořadu jednání Sněmovny. Můj návrh upřesňuje důraz na omezení obstrukcí zejména na počátku schůze ještě předtím, než se schválí její pořad a v jejím průběhu. Změnám programu nebrání.

Dále bych ráda upřesnila § 58 odst. 2 na znění: "Poslanci se hlásí do rozpravy pouze písemně, a to buď před zahájením schůze u předsedy Sněmovny, nebo v průběhu schůze u předsedajícího až do ukončení rozpravy."

Jde jen o drobnou textovou úpravu. V první větě se doplňuje slovo "pouze". A druhá a třetí věta se vypouští z důvodu nadbytečnosti. Vzhledem k tomu, že se předpokládají pouze písemné přihlášky, navrhuji vypustit část věty druhé v § 58 odst. 3.

Dále se domnívám, že je účelné přímo ze zákona stanovit pro jednotlivé druhy rozpravy, tedy rozpravu všeobecnou a rozpravu podrobnou, omezení řečnické doby řečnického poslance s tím, že se současně vytváří možnost, aby Sněmovna v případě potřeby, zejména pokud by to situace, zejména složitost projednávané materie vyžadovala, rozhodla o prodloužení řečnické doby.

§ 59 odst. 1 by tak zněl: "Jak v rámci všeobecné rozpravy, tak i v rámci rozpravy podrobné mohou jednotlivé řečnické doby řečníků, včetně řečníků, kterým je udělováno slovo kdykoliv, být nejvýše deset minut. Sněmovna se může k projednávanému bodu usnést bez rozpravy na prodloužení řečnické doby. Omezení řečnické doby se nevztahuje na poslance pověřeného přednést k věci stanovisko poslaneckého klubu."

Logicky navazující navrhovanou úpravou je v témže paragrafu ve druhém odstavci omezení počtu vystoupení poslanců s tím, že stanovení konkrétního počtu řečnických vystoupení by současně mělo sloužit jako stimul pro poslance, aby se ve svých vystoupeních soustředili výlučně na projednávanou materii a fakticky zefektivnili svá řečnická vystoupení.

§ 59 odst. 2 pak tedy zní: "K téže věci může řečník vystoupit nejvýše dvakrát, neuskóse-li se Sněmovna bez rozpravy na vyšším počtu vystoupení jednotlivých řečníků."

Ve skutečnosti nejde o tak dramatickou změnu. V původním znění byla dvě vystoupení jako možnost, v tomto návrhu je jako možnost větší počet vystoupení než dvě.

Textově nejobsáhlejší a významově důležitý je náš návrh na doplnění ustanovení § 86 odst. 3 jednacího řádu. Účelem doplnění je zavést takzvanou legislativní stopu do procesu přijímání návrhů zákonů. Jde o vymezení okruhu osob, které se přímo podílely na přípravě návrhu zákona kromě navrhovatele a těch osob, které přímo či nepřímo mohly ovlivnit podobu návrhu zákona ve prospěch svůj nebo někoho jiného. Mluvíme tady o nejrůznějších lobbistech. Není vůbec rozhodující, v jaké míře se jednotlivé osoby podílely na přípravě zákona nebo se snažily jeho podobu ovlivnit. Stejně důležité je, jaké byly jejich pohnutky, neboť předložení jejich seznamu směřuje hlavně k tomu, abychom získali povědomí (řečeno: podvědomí), kdo a jak se podílel na přípravě návrhu zákona, a sami si udělali představu, za jakých okolností byl návrh zákona připraven. Nejde o zamezení lobbingu. Tomu se zabránit nedá a jde o přirozenou věc. Ale jde o to, aby naše rozhodování bylo transparentní a otevřené,

aby naopak bylo zavřené různým zákulisním hrátkám, ovlivňování a spekulacím. Jsem přesvědčena, že jde o zájem nás všech a na stranické příslušnosti nezáleží.

Náš návrh je v souladu s ústavním pořádkem i s mezinárodními závazky. Chci také zdůraznit, že navrženými změnami nedojde k jakémukoliv omezení demokratických práv poslanců, zejména práva zástupců parlamentní opozice a práva na svobodu parlamentní diskuse. Zástupcům opozice je právně vyhrazen též prostor pro parlamentní diskusi, jako je vyhrazen zástupcům vládních stran.

Vážené kolegyně a kolegové, jde o jednoduché změny, které zefektivní a zpřůhlední jednání Sněmovny. Také omezí někdy účelové manipulace s jednáním Sněmovny a snižují korupční riziko. Je to změna typu padni komu padni, ale je to změna nutná. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Ke svým pozměňovacím návrhům se pak přihlaste, paní místopředsedkyně, v podrobné rozpravě.

Mám zde jednu faktickou poznámku pana poslance Pavla Kováčka.

Poslanec Pavel Kováček: Pane předsedající, paní a pánové, já bych rád upozornil, abychom se tímto návrhem, který byl právě načten, zabývali velmi podrobně a měli na mysli Ústavu ČR, měli na mysli, alespoň my, co je nám parlamentní demokracie nade vše – ano, třeba se smějme, ale mějme na mysli to, že tento návrh může velmi vážně ohrozit parlamentní demokracii jako takovou, svobodné právo vystoupit k problematice, svobodné právo svádět na základě ústavního principu svobodné soutěže politických stran politické souboje – a kde jinde než zde na půdě parlamentu? Od toho parlamenty v parlamentní demokracii přeci jsou.

Chcete-li, kolegyně a kolegové, udělat z tohoto ctihodného sboru pouhou fabriku na zákony, nic jiného, pouhou firmu, která bude produkovat zákony jako Baťa cvičky, potom tento návrh podpořme. Chceme-li zachovat parlamentní demokracii, máme-li na mysli to, že každý můžeme být jednou v opozici a mít také možnost a šanci třeba i opakovaně se s někým pohádat o věc nebo o princip, tak potom tento návrh prosím pěkně zvažme, jestli vůbec stojí za podporu. Podle mého hlubokého přesvědčení jde o návrh protiústavní. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Mám zde další dvě faktické poznámky. První pan poslanec Jandák, po něm pan poslanec Gazdík. Máte slovo.

Poslanec Vítězslav Jandák: Pane předsedající, dámy a pánové, já budu velmi stručný, protože přede mnou – a teď pro některé ironie osudu – tady zástupce komunistické strany hájí principy demokracie, které jsou od středopravicové zástupkyně strany v podstatě postaveny na pranýř. Protože uvědomme si, že jednak

přijetím služebního zákona v této podobě jsme zlikvidovali část jaksi výhod demokracie. Teď se dostáváme k další části, že ji zlikvidujeme úplně. Tady zbývá dodat jenom to, že Pepa smí mluvit s Láďou. Nic jiného. A ještě potom bude novela, kde se řekne, o čem se vůbec smí mluvit. Prosim vás, kam se to dostáváme?

Tohle, to, co jsem slyšel, nezlobte se, paní kolegyně, to byly televizní záběry ze Severní Koreje! Děkuji vám mockrát! (Smích a potlesk v celém sále, vyjma zejména hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan poslanec Gazdík chce vystoupit s přednostním právem. Z toho důvodu dám přednost panu poslanci Plzákovi, který se hlásí s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já bych doporučoval všem, kteří tady mluví o tom, že ohrožujeme demokracii, aby se podívali, a vypracuje vám to Parlamentní institut, jak to chodí v parlamentech okolních zemí. V tom případě bychom byli ostrůvkem, kde jediná demokracie v celé Evropě existuje, protože ve všech okolních parlamentních demokraciích je to ještě trochu jinak a ještě trochu přísněji. Tak prosím vás nevolejme po tom, že tady ohrožujeme nějakou demokracii. Podívejme se do okolních zemí, kde zřejmě to takhle vážně nebrali. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další faktickou poznámku má pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nebudu opakovat, co zaznělo, ale v úvodním vystoupení jak předkladatele, tak zpravodaje bylo řečeno, že byla nalezena nebývalá politická shoda. Ale jedna frakce z těch sedmi tu shodu torpéduje. Já za nás říkám, že pokud nebude shoda na tom základním a na dalších věcech, pokud nebude shoda, tak prostě nepřipustíme hlasování o tomhle návrhu. A například návrh, že se musím hlásit písemně – tak si představte, běží to úplně normálně, je poslední přihlášený a v poslední větě urazí opozici. Nemám šanci doběhnout. Nikdo se nehlásí, rozpravu končí. A ten výborný nápad, jak můžeme promluvit jenom jednou, to znamená, nemůžu zareagovat na vystoupení například vládního poslance, na rozdíl od 17 ministrů, kteří mohou zareagovat vždycky, protože už jsem jednou hovořil. Takže vy místo diskuse chcete sled monologů. A ta Severní Korea, to je docela jakoby i příznačné. To znamená, každý soudruh si napíše jedno vystoupení. Vždycky ta správná strana – ti soudruzi mu zatleskají a druhý už nemůže reagovat, protože už jednou vystoupil. Já vím, že mi řeknete, že Sněmovna může milostivě rozhodnout, že můžeme vystoupit i podruhé, ale je to většina. My jsme se tady přeli o přednostním právem. A je docela vtípné od zástupkyně vládní většiny, že mluví o obstrukcích při schvalování programu. Máme 17. schůzi – opozice to neudělala ani jednou. Nevím, jak to budeme definovat, obstrukce při schvalování programu. Vy každé ráno –

dneska jste změnili asi 25 bodů programu. Já bych to klidně mohl označit za obstrukci, za nic jiného.

Takže tohle není v žádném případě pravda. Je to snaha omezit práva opozice, je to snaha umlčovat opozici, je to snaha zjednodušovat. Když přijde ministr, tak my tady budeme čekat všichni, a až přijde ministr, tak honem něco odhlasujeme. Měly dneska být zprávy a smlouvy od jedenácti. Nejsou. (Mpř. Bartošek: Váš čas, pane poslanče!) Omlouvám se. Hlásím se znova s faktickou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, zařadím vás do pořadí. Takže nyní má přihlášenu faktickou poznámku pan poslanec Daniel Korte.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. Já bych rád upozornil svého předpředčnicka, potažmo celou Sněmovnu, že slovo parlament je odvozeno od středolatinského parlare a to znamená mluvit. Pokus o omezení projevu v Poslanecké sněmovně je pokusem o omezení parlamentní demokracie.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další v pořadí je pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, dámy a pánové, tady přesně vidíte – pan Babiš si posbíral nějaké lidi a ti se ocitli v prostoru bez úcty k demokracii, bez znalosti zřejmě jakéhokoliv oboru, protože to, co tady někteří – já neříkám, že všichni, jsou tam výjimky – předvádíte, je naprosto neuvěřitelné a tímto tomu nasazujete korunu! Jestli vy, který máte deficit základního vnímání základních etických hodnot demokracie, svobody, s tímto přijdete, tak já vás upozorňuji, že tohle je jeden ze závažných důvodů, kdy skutečně my jsme ještě nezačali, to jste si tady v létě obstruovali sami, a my tady zablokujeme parlament. Protože to, že vy máte deficit znalostí, deficit schopností a přijdete s tímhle, aby tady ti vaši Prachařové, Babišové a další předváděli výkony, co zatím předvádějí v té věcné, reálné rovině, nosí sem zákony, ke kterým je tady potom 50 pozměňovacích návrhů, protože havarují i na věcném fungování, já to považuji za naprosto neuvěřitelné, co tady předvádíte! A tomuhle tomu skutečně tady nasazujete korunu! Takže já skutečně vítám a děkuji panu Grebeníčkovvi, děkuji kolegovi Jandákovi a dalším. (Posl. Kováčik udiveně gestikuluje.) A doufám, většina parlamentu že vám řekne kategorické ne, a už tohle tady nezkoušejte! (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, pouze upřesním. Byl to pan poslanec Kováčik. Další faktickou poznámku má pan poslanec Birke. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát. Pokusím se být velmi stručný. Já vždycky tady vystupuji, abych tady vnesl jakýsi pohled starosty města. Dámy a

pánové, milé kolegyně, já se trochu děším, protože pokud tento návrh projde, a já chápu, že předkladatelé nemají ještě ani jednoho starostu, a předpokládám, že jejich snahou je, aby po 11. říjnu jich měli hodně, já se trochu děším toho, že se tato praktika přenesla na městská zastupitelstva. I tam zakážete těm lidem mluvit? Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD, ODS a TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Mám zde teď velké množství faktických poznámek, takže já vás vždycky přečtu s určitým předstihem, abyste věděli, kdo bude mluvit. Nyní je přihlášen s faktickou pan poslanec Fiala, po něm pan poslanec Stanjura, po něm paní poslankyně Němcová a další. Takže jste v pořadí. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Dámy a pánové, mě ten návrh samozřejmě také zneklidňuje a pohoršuje, ale pokusím se být věcný. Pokud tady pan poslanec Plzák nás vyzýval, ať si necháme něco vypracovat od Parlamentního institutu, tak bych chtěl upozornit všechny na to, že z února 2012 máme k dispozici materiál Parlamentního institutu, kde se mluví o časovém omezení parlamentní rozpravy, a určitě je dobré si to pro tuto diskusi přečíst. Ale moje věcná poznámka se týká toho, jak to číst a jak to interpretovat. Pokud chcete číst jenom počty minut a typy omezení, které v jednotlivých parlamentech existují, tak se dopustíte velké chyby a nebudete tomu rozumět. To, co je potřeba k tomu přidat a co v tom materiálu třeba ani není, je celková podoba legislativního procesu. To je strašně důležité. A jestli je někde nějaká rozprava určitým způsobem omezena, tak to může znamenat, že jinde se ten zákon projednává naprosto transparentně a debata běží. To je jedna věc.

A druhá – a ta je velmi podstatná. Parlamenty se liší svým typem. Některé mají charakter spíše diskusních parlamentů, některé jsou velmi pracovní, závisí to na politické kultuře a celé řadě dalších věcí. To se musí při tom srovnávání také zohlednit.

A poslední poznámka – a ta není vůbec zanedbatelná. U parlamentu je nesmírně důležité, jak je početně velký. Prostě jiná organizace práce, jiná organizace diskuse je v parlamentech, které mají dvě stě, tři sta členů, a úplně jiná je v parlamentech, které mají šest set a sedm set členů, kde z logiky věci určité omezení času nastává.

Já bych velmi varoval před nějakou jednostrannou interpretací, ale hlavně bych varoval před tímto návrhem, který kvalitu naší demokracie a naší politickou kulturu posune někam velmi zpátky, kde já bych se nechtěl ocitnout. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další v pořadí je pan poslanec Stanjura, poté paní poslankyně Němcová, poté poslanec Martin Novotný. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já myslím, že platí vždy, když máte dvě varianty, které se vylučují, buď jedna, nebo druhá. I když vím, že politicky oblíbené a

politicky úspěšné je být současně pro i proti, protože uspokojujete mnohé. Já bych podpořil jednu sazbu, ale dnes prosadím tři. A za hodinu jsou nejlepší dvě. Jako příklad. Nicméně buď platí, že je politická dohoda a tu ctíme, nebo klub ANO má říci, že tu dohodu neuzavírá a že se dohody neúčastní. Nic mezi tím nemůže být. Buď je dohoda, nebo není. Obojí je legitimní postup. Ale nemůžu se tvářit, že jsem uzavřel s ostatními kluby dohodu, a pak zásadním způsobem načítat opravdu věci, s kterými zásadně nesouhlasíme. Když jsme jednali o služebním zákoně, tak jsme jasně řekli, že institut obstrukcí budeme používat zcela výjimečně, a jasně jsme na jednáních přímo jmenovali zákon o jednacím řádu a už jsme řekli před několika týdny premiérovi a zástupcům všech vládních stran, že pokud přijde pokus o omezení práv opozice, a to nic jiného není, tak k tomu nástroji prostě sáhne.

Nic jiného než omezit naše práva se nesnažíte. Argumenty jsou špatné, ploché a mohl bych dávat i horší adjektiva. Ale rozhodněte se sami a řekněte, jestli dohoda, která byla uzavřena, opravdu platí z vaší strany, nebo neplatí. Za nás říkám, že my dohody, které uzavřeme, dodržujeme.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Další v pořadí je paní poslankyně Němcová. Máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji, pane místopředsedo. Já si myslím, že je potřeba tady zdůraznit ještě jeden aspekt toho návrhu, který přednesla paní místopředsedkyně. Myslím, že ho velmi jednoduše shrnul pak kolega, který řekl, že si představujeme parlament jako fabriku, běžící pás, kde se budou odsýpat každou vteřinu zákony, a proto my tady máme takto fungovat. Debaty nad jednacím řádem jsme vedli v minulosti vždy s ohledem na to, že musí dojít ke shodě právě u všech zástupců v Poslanecké sněmovně, protože jinak tento náš základní zákon nebude moci prakticky pomoci fungování Poslanecké sněmovny. A jestli máme přihlížet na ty změny, tak jak je přednesla paní místopředsedkyně, nějakou optikou, tak tou, že prostě parlament není fabrikou na zákony. Parlament má velmi citlivě vážit, který zákon a kdy přijme. Jeho základní rolí je, aby podmínky pro naše občany vytvářel tak, aby věděli, co mohou očekávat, ne že jim tyto podmínky bude neustále měnit, každý den vstupovat s nějakou změnou, ve které se neorientují nejenom občané, ale už ani specializovaní právníci na jednotlivé obory. Myslím, že i z této perspektivy se musíme dívat na to, co uděláme se změnami v jednacím řádu. A znovu varuji před tím, abychom vytvářeli iluzi pro občany, že my tady naše jednání usměrníme tak, abychom každý den odmávli pět, deset nebo třicet zákonů. Není to dobrá služba našim občanům. Nad každým zákonem máme s váhami lékárnickými a klidně setrvat měsíc nebo dva, než řekneme teď řezeme a teď to začíná pro občany platit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Nyní má přihlášenou faktickou poznámku pan poslanec Novotný, po něm pan poslanec Schwarz a poté pan poslanec Laudát. Tak já vás poprosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Pane předsedající, kolegyně a kolegové já možná plynule navážu na kolegu Birkeho, který tady připomněl zkušenosti ze samospráv. Ti z vás, kteří v nich působili či působí, vědí, že v posledních letech na úrovni zastupitelstev města a obcí se stále častěji do jednacích řádů těchto zastupitelstev dostává dokonce institut repliky z řad vystupujících občanů. To jest možnost reagovat na vývoj dění v těchto sborech o dvě patra níž naší demokracie dokonce i z řady nevolených – nikoliv zástupců lidu, ale přímo z hlediska participativní demokracie, řekněme. Varianta, že toto se bude dít – a často s verbální podporou hnutí ANO, které říká, že právě samosprávy by měly být otevřenější, lidem budeme blíží atd. atd –, že tohle se bude dít na úrovni měst a obcí na tom nejnižším stupni demokracie a v tomto parlamentu toto právo budeme brát dokonce voleným zástupcům lidu, je naprosto neuvěřitelné, skandální a proti tomu chci velmi ostře protestovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Na některých z vás, kteří jste přihlášení s faktickou poznámkou, vidím jistou míru netrpělivosti, ale věřte tomu, že všichni jste zaevidováni přesně v pořadí, jak jste se přihlásili. Takže buďte trpěliví, nyní má faktickou poznámku pan poslanec Schwarz, poté pan poslanec Laudát a poté pan poslanec Komárek.

Poslanec Bronislav Schwarz: Tak jsem rád, že jsem zaevidován aspoň někde. Děkuji. Dobrý den, kolegové. To jsem ještě nebyl zaevidován.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Bronislav Schwarz: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, já to vezmu jenom v rychlosti.

Škoda, že nefunguje tak, jak to řekla paní kolegyně Němcová, takhle bych to bral, takhle by to totiž mělo fungovat. Kdyby to tak fungovalo, tak nějací lidé, které sebral Babiš, mně je úplně jedno, kde vás sebral Babiš. Mě nesebral Babiš. Takže to se mě ne dotklo, ale je to prostě smutné. Ale vy tady všichni mluvíte, jak tady zleva, nebo zprava o demokracii. Ale my jsme teď nepředvedli nic jiného. Tento klub nepředvedl, pánové a dámy, nic jiného než jenom to, že se mu tady tedy něco nelíbí, tak prostě, ti nějací lidé, které tady Babiš někde sebral, jak vy říkáte často v Agrofertu, tak byli zvoleni nějakými lidmi, a tak tady sedí. A tak demokraticky dali svůj návrh do Sněmovny, protože se jim tady nelíbí, jak ta Sněmovna funguje. Tak se k tomu postavte demokraticky při hlasování a neříkejte, že jsme nějací lidé. A třeba ti lidé ostatní řeknou, třeba se to zrychlí, nezrychlí, já netvrdím, jestli to je správně, nebo dobře. Jenom jsme vám přesně předvedli, jak by demokracie měla mít a co se tady teď občané naší republiky viděli? Viděli to, že my jsme tady fakt sami, jediní, kteří chceme něco změnit, i já, nebabiš, prosím vás, jak vy rádi říkáte, kteří chceme něco změnit, a vy nás všichni napadnete, jak nejsme demokratičtí. A víte, co se mně líbilo? Já mám mezi komunisty hodně přátel. Ale abych tady musel poslouchat, jak komunista tady říká, že je pro silnou parlamentní demokracii a druhý – pana

Kalouska teď myslím prostřednictvím pana – se tady pomalu brání, jak ho předminulý týden urazí, a my to tady všichni musíme poslouchat, místo abychom opravdu změnili a dělali to, co řekla paní Němcová, kdyby to tak fungovalo, že by lidé neměli být překvapení, stabilizovat zemi zákony, neměnit je často, tak přesně tak bychom to chtěli. Tak prosím vás, jenom demokraticky. Zkusme potom hlasovat, zvedněte si ruku každý, jak chcete, a to je všechno. Nic jsme jiného nechtěli. Děkuji. (Potlesk poslanců z hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času a nyní poprosím pana poslance Laudáta.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Omlouvám se panu Kováčikovi, samozřejmě ctím autorská práva jeho vystoupení, takže děkuji.

Pro mě je děsivé – a ke kolegovi Schwarzovi. Ale přeci vznikl konsensuální návrh a pro vás je normální, prostřednictvím pana předsedajícího, že potom přijde dokonce ještě místopředsedkyně Sněmovny. Vy jste lidem při volbách říkali, že prostě zablokujete nebo ořežete demokratická práva menšiny, opozice. Víte, silní politici, silné osobnosti, pokud si jsou jistí svými výkony a svými znalostmi, tak naopak připouštějí diskusi. Ale tady předvádíte to, co se tady například odehrávalo v úterý – vy sami si nabíháte a vy sami obstruujete. My jsme neobstruovali v létě, to jste tady předvedli vy. My jsme neudělali nic jiného, než že jsme zvedli pro jeden návrh sociálního demokrata ruku. My hlasujeme podle svého svědomí. A to, co se dále odehrávalo, byla přece vaše záležitost. Takže prosím...

Ale tady je vidět, jakou cenu má vaše dohoda, vaše slovo. To mě na tom děsí. A děsí mě na tom, že místopředsedkyně Sněmovny – zrovna ona přijde s takovýmto návrhem! To je prostě druhý bod. Prosím, naučte se něco a utkejte se s námi silou argumentů, silou schopností. Pro každou práci – a politika je také práce – platí nějaké kvalifikační předpoklady. Já taky neležu do jaderné elektrárny, abych ji řídil, když nemám vystudovaný obor a nemám v tom praxi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Dále je přihlášen s faktickou poznámkou pan Martin Komárek, po něm Radim Fiala, pan poslanec Beznoska. Máte slovo.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji. Dámy a pánové, já jsem dvakrát řádně přihlášen a faktickou poznámku si беру jen proto, abyste všichni viděli, že v podstatě řádně přihlášení jsou diskriminováni. To je prostě nespravedlivé. Tady je hodokvas přednostních práv a faktických poznámek, ve kterém se lidi nevyznají. A neplatí tu pravidla a hlavně to je nespravedlivé. Tato Sněmovna funguje nespravedlivě vůči tzv. podřazeným poslancům. Já si tu faktickou poznámku беру opravdu jenom proto, abych na to upozornil.

A ještě řeknu ale jednu věc, protože tady se za tímto řečnickým pultíkem z jinak slušných nevýbojných lidí stávají doslova zhůvěřilá zvířata. I když nepoužívají přímo sprostá slova, tak prostě urážejí druhé. Urážejí poslance za hnutí ANO. Mám na mysli – prostřednictvím pana předsedajícího – pana Laudáta. Jasně, to není před mandátový a imunitní výbor. Já bych tam taky nikoho nepoháněl, nikoho bych neudával, ale chtěl bych, aby si pan Laudát uvědomil, že i tady bychom měli zachovávat pravidla slušnosti, džentlmenství a jakési skromnosti. Prostě za tímto řečnickým pultíkem se nestáváme nadlidmi, ale měli bychom mluvit normálně. A pokud nás chcete urážet, řekněte mi to do očí třeba na jednání výboru a já si to pak s vámi vyřídím! Děkuju. (Tleskají poslanci za hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní pan poslanec Radim Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Já bych ještě prostřednictvím pana předsedajícího, než řeknu to, co jsem chtěl říct, k vystoupení pana kolegy Komárka – já mám přednostní právo a stojím poctivě v řadě a jsem asi desátý na to, než jsem se k řečnickému pultu dostal. Takže nemyslím si, že by byl někdo tady tímto diskriminován.

A teď k tomu, co jsem chtěl říct. Chápu samozřejmě váš návrh. Chápu to jako člověk, který se v politice pohybuje nějakou dobu. A chápu to proto, že každá vládní koalice všude na světě by chtěla, aby dělala tu svou práci, to, co říkála voličům. Proto také vyhrála volby. A chtěla by, aby těch kontra-diskusních příspěvků bylo co nejmíň, aby prostě dotáhla zákony, které má naplánované, do konce, tak jak jim je ministerstvo zpracuje. A není nutné, aby jim do toho někdo mluvil. Ale bohužel ty role se za čas obrátí a ti, kteří to dnes navrhují, budou zase jednou v opozici a budou říkat: Ale my máme také důležité argumenty. My máme důležitá fakta k těm zákonům, která by mohla přispět k tomu, aby ty zákony byly kvalitnější, ale my se nedostaneme ke slovu, protože jsme si to bohužel před nějakou dobou omezili. Takže myslíte na to, že se ty role jednou otočí, ať chceme, nebo nechceme. Takhle to chodí všude na světě. Proto si myslím, že nemůžeme diskusi nějakým způsobem omezovat.

Dalším důvodem, proč neomezovat diskusi, je to, že ta diskuse je vedena veřejně před občany. Je vedená na internetu, je vedena v televizních programech a občané vidí argumenty obou dvou stran, jednak vládní koalice, ať už je to kdokoliv, a jednak opozice, ať je to kdokoliv.

A teď můj návrh, samozřejmě o kterém nechci hlasovat, ale přál bych si, abyste o něm přemýšleli. Jestli chceme omezit diskusi v Poslanecké sněmovně, tak bychom ji měli omezovat jenom zvýšením úrovně politické kultury. A politickou kulturu musíme pěstovat. Děkuji. (Silný potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní s faktickou pan poslanec Beznoska, po něm pan poslanec Urban, poté pan poslanec Okamura. Máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Hezké dopoledne. Kolegyně, kolegové, jenom krátce bych se přihlásil k myšlenkám, které tady prezentovali pan kolega Birke a pan kolega Martin Novotný. Také působím dlouhodobě v komunální sféře. Demokracie vyrůstá odspoda. Také v našem městském zastupitelstvu umožňujeme vystoupení občanů. A také jsme s opozicí, kterou reprezentuje pan předseda Hamáček u nás ve městě, svedli mnoho dlouhých bojů. Nikdy ani ve snu nikoho v městském zastupitelstvu nenapadlo, aby jakýmkoliv způsobem omezoval, limitoval či jakkoliv zasahoval do svobodné demokratické debaty zastupitelů.

A protože tato ctihodná Sněmovna by měla být na vrcholu, vrcholem demokratických poměrů, považuji návrh paní kolegyně Jermanové za velmi nebezpečný – ze dvou hledisek. Jednak pro samu podstatu tohoto návrhu a jednak pro samé zaměření a čas, kdy to načasovala, protože pan kolega Schwarz krátce zareagoval a řekl: "My jsme ti, kteří to chceme změnit." To bude totiž ten vzkaz do médií. To bude ten nebezpečný vzkaz, protože znova diskvalifikuje ty standardní politické strany. Věřte tomu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní pan poslanec Urban, po něm pan poslanec Okamura.

Poslanec Milan Urban: Vážené kolegyně, vážení kolegové, prostřednictvím pana místopředsedy – pana kolegy Komárka si vážím – ale pane kolego, kde jste byl, když mě od tohoto pultíku a na televizní obrazovky urážel váš předseda Andrej Babiš a lhal? Kde jste byl v tu chvíli? Proč jste ho nepoučili?! Tak nám tady nekažte o morálce prosím! To za první.

Za druhé. Vzpomněl jsem si, když tady přišel ten návrh na změnu jednacího řádu, na to, co mi kdysi vyprávěl Michal Kraus. To byl poslanec za komunistů v České národní radě, myslím. On mi říkal, jak to tam chodilo. Když jste chtěli vystoupit, tak jste museli svůj příspěvek napsat písemně, předložit ho komisi, která ho schválila, a pak vám řekla "můžete vystoupit" nebo "nemůžete vystoupit" a jak dlouho to má trvat. Když jste chtěl hlasovat proti, mi říkal, tak to nešlo. To jsem se jednou za volební období musel zamknout na záchodě. Ale jenom jednou.

Já nevím, proč jsem si vzpomněl při těchto návrzích na to, co mi tehdy Michal Kraus vyprávěl, ale prostě mi to tak přišlo na mysl. Totiž jednací řád kulturu v této Poslanecké sněmovně nezmění. Věřte mi to, že ne. Je to o chování a přístupu každého. A ten jednací řád můžeme měnit do aleluja a ta kultura se opravdu nezmění. Proto bych chtěl požádat paní místopředsedkyni, aby přece jen zvažila ten svůj návrh. Možná že ta diskuse přispěje ke změně politické kultury, ale návrhy, které předkládá vaše paní místopředsedkyně, určitě ne. Děkuji. (Tleskají poslanci ČSSD a část poslanců napravo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám za dodržení času. Nyní pan poslanec Okamura a po něm pan poslanec Adámek.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, ono se mi toho tady shromáždilo celkem více, protože v reakci na pana poslance Komárka, přestože jsem předsedou politické strany a mám přednostní právo, tak jsem dokonce vystupoval až po vás. A trpělivě tady čekám asi dvacátý v řadě. Takže vůbec nechápu, o kom jste mluvil. Ale minimálně náš předseda klubu Radim Fiala a já jsme vystupovali oba dva až po vás a trpělivě čekáme. Takže nevím, o jakém přednostním právu zde hovoříte, zvláště když už případ faktických poznámek ani není. Tak to jenom abyste nás nedal tedy do jednoho pytle s ostatními. To nevím, koho jste měl na mysli.

Potom se tady hovoří o politické kultuře, že návrh paní místopředsedkyně Jermanové má zvyšovat politickou kulturu. Já když si vyhodnotím tady deset měsíců ve Sněmovně, tak jsem tady opakovaně čekal na vaše ministry, kteří když měli svůj bod, tak se sem nedostavili a dvě stě lidí, no tak když pomínu poslance ANO, tak 150 lidí čekalo, anebo jiní, na ministry vlády. Anebo když jsem se ptal tady ministrů vlády veřejně před kamerami, aby zodpověděli dotazy, a nebyl jsem to jenom já, a byli přítomni, tak sedí dál a před veřejností se vyjádřit nechťejí na aktuální problémy k projednávaným zákonům, anebo dokonce u některých bodů nejsou vůbec přítomni, přestože se týkají přímo těch ministrů, kteří to mají v gesci, a byly to body podle plánu, ani nebyly nijak zásadně posunuty.

To znamená, jestli mluvíme o politické kultuře, tak bych byl rád, abyste si tedy zametli před vlastním prahem a aby u bodů, které tady projednáváme, ať je to opozice, nebo koalice, tady byli příslušní ministři, aby odpovídali na otázky, které tady jsou, nebáli se odpovídat před kamerami, protože víte, že tady ten přenos jde potom v České televizi, sice v noci. No a tak to jako posuňme všichni.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Váš čas, pane poslanče, omlouvám se.

Poslanec Tomio Okamura: Tak já se přihlásím ještě jednou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám za respektování času. Nyní pan poslanec Adámek a po něm pan poslanec Plzák. Máte slovo.

Poslanec František Adámek: Vážený pane místopředsedo, kolegové, kolegyně, já chci zareagovat a nechci, abych byl ne napaden, nařčen, že jsem (nesrozumitelné) neslušně. Víte, co je zajímavé? Že jste si nevšimli, že pravá a levá strana tohoto sálu se naprosto shoduje v názoru na, řekněme, to, co zde přednesla paní místopředsedkyně. Ale ano, pane kolego Schwarzi prostřednictvím pana místopředsedy. Já chci říci, možná je to tím, a už to tady zaznělo, já bych si dovolil to rozvést, protože my všichni, kteří jsme tady, jsme museli projít v naší straně, a

můžete na ni mít názor jakýkoliv, určitým postupem. My jsme začínali od píky. Já jsem komunálním politikem od roku 1998. To samé pravá strana. A to, promiňte, bez urážky, to vám prostě schází. To znamená, to ne že si vás Babiš někde sebral, ale vy jste z drtivé většiny lidí, kteří –z drtivé většiny, ano – se nezabývali komunální politikou. Možná právě proto ten určitý demokratický deficit tady je.

A nechci, abych dodržel čas... Mě tak při tom poslouchání návrhů paní místopředsedkyně, přičemž si jí velmi vážím, to bych rád zdůraznil – jenom řekl, že už možná vím, jak se stát řídit jako firma. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní pan poslanec Plzák se svou faktickou poznámkou. Po něm pan poslanec Uhlík. Máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Tak já nevím, jestli jsem to rozpoutal já tady, ale já chci vysvětlit svoji první faktickou poznámku. Já jsem opravdu musel reagovat na ty dva předřečníky, protože z toho kontextu jejich projevu vyplývalo, že my jsme vlastně ostrůvek demokracie v Evropě, když se podíváte, jak fungují ty jiné parlamenty, a my chceme ten ostrůvek zničit. Tak proto jsem zareagoval.

Souhlasím s panem kolegou Fialou. Jednejme o tom. Souhlasím s paní kolegyní Němcovou. Ale co já jsem tady viděl? Viděl jsem tady věc, že najednou, když se jednalo o zákonu o státní službě, bylo řečeno "to neprojde, máme mechanismy, kdy to neprojde". Já jsem se na ty mechanismy podíval a viděl jsem, že v § 95 je napsáno, o čem pouze se může diskutovat nebo o čem je vedena rozprava ve třetím čtení. Kdybychom dodržovali to pouze, tak se to zablokovat nemůže.

Bylo mi řečeno panem předsedajícím Filipem, že to jsou takové dohody, které tady léta fungují. Přestávky na jednání klubu dvě hodiny. Je to jakási dohoda. Jinak o přerušení schůze by měla Sněmovna hlasovat. Nikde není napsáno, že prostě přece předseda klubu si vezme dvě hodiny na jednání schůze.

To je všechno, co jsem k tomu chtěl říci. Jinak, kolegové, kolegyně, když tedy – já jsem se díval, protože jsem si říkal, ti lidé, kteří jednací řád psali, přece nebyli hloupí, přece museli vědět, o čem píšou a čemu mohou zamezit. Proč prošel zákon o církevních restitucích, když je možno takto zablokovat Sněmovnu? Proč jste to dopustili, když vám tak vadil?

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní s faktickou pan poslanec Uhlík a po něm pan předseda Hamáček.

Poslanec Josef Uhlík: Milé kolegyně, milí kolegové, pár poznámek a to, že jsem byl přímo u jednání podvýboru ústavněprávního výboru, takže jenom upřesním pro

některé kolegy, na čem jsme se tam domluvili. A teď mluvím tady po mé pravici na kolegy.

Probírali jsme tam takových 17 – 18 bodů, jestli se shodneme, neshodneme. Shodli jsme se, myslím, podle mých poznámek, na osmi bodech. Ty ostatní jsme řekli – pokud kolegové mají nutkání, že opravdu je chtějí ve Sněmovně prosadit, tak je tady podají osobně. Takže o tom byla dohoda. Takže jestli tady někdo mluvil jinak, teď kolegové většinou po mé pravici, tak je špatně informovali ti kolegové, kteří byli na tom podvýboru.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan předseda Hamáček a po něm pan poslanec Jakubčík. Máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já tu debatu pokládám za velmi závažnou, protože se týká zákona, kterým se řídí chod tohoto ctěného orgánu. A prosím, abychom ji vedli v konstruktivní debatě a pokud možno bez emocí.

Já samozřejmě nikomu a nikdo z nás snad neupíráme právo navrhnout cokoliv. A každý z nás má ale také právo si k tomu říci svoje a také má právo se k tomu v hlasování vyjádřit. Takto by to mělo být a doufám a věřím, že to takto bude.

Můj osobní názor je všeobecně znám, já jsem ho prezentoval i v médiích, ale zopakuji ho. Když jsem tady mluvil s tím svým úplně prvním projevem, tak jsem říkal, poté co jste mi skoro všichni dali svoji důvěru, že bych chtěl, aby parlament byl dílnou, ve které budou vznikat zákonně normy, ale co bych nechtěl, aby to byla plantáž, nad kterou sviští bič otrokářů. A právě proto nemohu přijmout návrhy na omezení práv opozice. Já jsem ochoten debatovat a pravděpodobně i hlasovat pro věci, které upřesní, zpřesní chod Sněmovny, ale nebudu nikdy hlasovat pro omezení práv opozice vystupovat, protože platí to, co je i v judikátech různých evropských soudních institucí – opozice má právo říci svoje, ale potom vládní většina by měla mít možnost rozhodnout. Pokud to takto bude fungovat, tak zásadním způsobem zlepšíme vnímání Parlamentu v České republice, ale nezlepšíme to tím, že opozici zavěeme do nějaké cely a budeme je pouštět pouze po kouskách. To opravdu nejde. (Potlesk z celého sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Jako další v pořadí je pan poslanec Jakubčík, po něm pan poslanec Laudát a poté pan poslanec Stupčuk. Máte slovo.

Poslanec Igor Jakubčík: Pane předsedo, kolegové, kolegyně, vystupovat po předsedovi Sněmovny je hrozně složité, protože ta jeho moudrá státnická slova, to

bylo něco, co prostě bylo zatím asi nejlepší, co tady bylo řečeno. Já s ním naprosto souhlasím.

Já bych chtěl pouze panu kolegovi Komárkovi prostřednictvím pana předsedajícího – mám před sebou občanský průkaz, kde mám napsáno Jakubčík Igor. Nemám před sebou veterinární průkaz, kde je napsáno pes Azor nebo kočka Minda. Takže já se necítím být zvířetem, já se cítím být člověkem. A myslím si, že v rámci toho vašeho vystoupení se vám podařilo udělat tu věc, že jste tady z nás ze všech se snažil udělat zvířata. Ale ten občanský průkaz si myslím, že tady mají všichni, a všichni jsou tady lidé. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další je pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Stupčuk. Máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já bych zareagoval na pana kolegu Komárka. Já si nemyslím, že někoho urážím. Já za zásadní považuji, že jestliže padne nějaká dohoda napříč politickým spektrem, takže je držena. Ať řekne někdo ze sociální demokracie, KSČM, TOP 09 a ODS, koho já jsem tady za osm let podrazil. Ať se přihlásí a ať tady řekne konkrétně, nebo jak vyjednávám s panem předsedou Sklenákem.

A k vám, vážení členové hnutí ANO. Zkuste si udělat za nějaký měsíc a něco, nebo za měsíc zhruba tady budete rok, zkuste si udělat průřez toho, jak jste to tedy odmakali – vy jste si to dávali na billboardy –, co jste přinesli, v čem jste lidem pomohli, jak se stavějí dálnice, jak to frčí, a zkuste si sáhnout do vlastního svědomí, a co jste tady předvedli. A udělejte si analýzu toho, kdy tady je nejvíce havárií ve Sněmovně. Včera, já se zastanu lehce živnostníků, začnu tady povídat o regulovaných fondech, načež jsem osobně napaden. Takhle to je. Co tady předvádí váš pan předseda? Co říká do médií? My jsme zloději, my jsme tuhle zemi vytunelovali, rozkradli. Všimám si já jeho?

Zkuste se zamyslet sami nad sebou, a to férově. Já se také nad sebou zamýšlím, také mi to občas ujde, já neříkám, že nikoliv. Ale zkuste se zamyslet, kolik havárií vzniklo ve Sněmovně kvůli vám. A my vás nechytáme za slovo. My se jenom bráníme tomu, abyste veřejnosti lhali. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Stupčuk, pak pan poslanec Adámek a pan poslanec Černoch.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, jako místopředseda kontrolního výboru cítím povinnost dodat – ono to zde nezaznělo –, že tento návrh zákona byl projednáván na kontrolním výboru a my jsme jej nepodpořili. My jsme naopak navrhovali, aby byla zřízena jakási pracovní skupina napříč politickým spektrem zastoupeným v Poslanecké sněmovně a aby se tím zabývala.

Já si myslím, že v té diskusi unikl ještě jeden moment, a to je tedy, že se fakticky nejedná o určité omezení svobody projevu, ale že se jedná v zásadě ještě o něco důležitějšího, a to je vlastně faktické podvázání zákonodárné iniciativy nás zákonodárců. A já bych chtěl připomenout, že my jsem tím primárním nositelem zákonodárné iniciativy, a že bychom tedy velice opatrně měli vážit veškeré úpravy jednacího řádu, který by takovýmto způsobem mohl komplikovat či podvazovat možnosti a snahy nás zákonodárců předkládat návrhy zákonů a případně pozměňovací návrhy. Ustanovení například o tom – v paragrafu tuším 63 odst. 4, písm. d) –, že pozměňovací návrh by měl případně obsahovat i podrobný popis prováděcích předpisů, považuji za šílený. To je úkol hodný exekutivy, která disponuje rozsáhlým administrativním aparátem.

Takže to jsou podle mě návrhy, které jsou zcela odtržené od reality, dotýkají se každého nás, jednotlivce, poslance, který je nositelem toho základního práva, se kterým sem jde do Poslanecké sněmovny. A to je jeho výsostná pravomoc navrhnout zákony a předkládat pozměňovací návrhy. A toto právo si nenechme omezovat, braňme ho, protože toto je to, co vytváří suverenitu parlamentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní pan poslanec Adámek, poté pan poslanec Černocho a pak pan poslanec Okamura. Pan poslanec Adámek se svou faktickou poznámkou. Není? Takže ho odmazávám, a poprosím pana poslance Černocho.

Poslanec Marek Černocho: Dobrý den, dámy a pánové, pane předsedající. Já bych se jenom chtěl vymezit ke slovům pana kolegy Komárka. Se vším respektem k němu, se vším respektem k hnutí ANO, tak ani já si nepřipadám jako zhůvěřilé zvíře. A nejsem obhájce pana Laudáta, ale myslím si, že tato slova nebyla fěr. Nebyla fěr. Jsou v tom občas emoce, člověk chce vyjádřit, chce se bránit. Myslím si, že jsme tady zažili všichni. A v té chvíli, kdy ty emoce přijdou – bylo tady bouchání do stolu, bylo tady dupání. Prostě patří to k nějakému vyjádření svého vlastního názoru. Nemyslím si, že je správné označovat někoho zhůvěřilým zvířetem, protože pokud chceme ukazovat do budoucna nějakou kulturu, nějakou výši té kultury, tak si nemyslím, že tato slova dnes měla zaznít. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další v pořadí je pan předseda Okamura, poté pan poslanec Komárek.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové. No, já jsem si vytáhl tu tabulku ze 17. července. Bylo to první jednání podvýboru pro Ústavu, kde jsme projednávali 17 návrhů. Celkem 17 na ztransparentnění, řekl bych, jednacího řádu Sněmovny. Hnutí Úsvit ani jednou nebylo proti. Proto já tady odmítám populistické jednání hnutí ANO, které tady najednou předkládá názory. My jsme ani jeden nebyli proti. Je to tady tabulka černé na bílém, a proto s plnou vážností říkám: My jsme se

na něčem dohodli, nalezl se kompromis, a teď tady ve Sněmovně, protože je před volbami, tady předvádět nějaké návrhy, to není správné.

A já se vrátím k těm novinkám. U služebního zákona jsme měli 80 pozměňovacích návrhů. Takže to, co bychom uvítali, a aby se tady zpružnilo jednání, aby to bylo skutečně rychlé a transparentní a nezdržovali jsme se, tak začněte pořádně pracovat prosím vás. Vládní návrh – 80 pozměňovacích návrhů včetně pozměňovacích návrhů vládních poslanců.

Jinak jsem chtěl říci – omezování času. Dokonce tady hnutí ANO navrhovalo omezování času při vystoupení při schvalování programu schůze. No promiňte, ale já bych se rád vyjádřil při programu, což bylo jediné hnutí ANO, to tady navrhovalo v tabulce. Ale já bych byl rád, abych se mohl demokraticky vyjádřit při schvalování programu schůze. Vy byste mi rádi omezili dokonce i čas, kdy já při programu schůze bych se rád vyjádřil. Je tedy pravda, že když jsme navrhovali schůzi o církevních restitucích, vy jste všude vykřikovali, jak jste proti restitucím, a pak jste to zamázli, že o tom vlastně jednat nechcete. Slibovalo se, že to bude na zářijové schůzi. Na zářijové schůzi to v programu není. No takže to jsou ty postupy, které jsou velice nestandardní. Proto neomezujte mi laskavě, mně jako předsedovi strany, prostor, kdy se chci vyjádřit, protože já mám odpovědnost vůči našim téměř 400 tisícům voličů. Oni chtějí slyšet naše názory na jednotlivé zákony, a tyto nedemokratické návrhy prosím taď nedávejte. Já se proti tomu důrazně ohrazuji! Proti diktátu (upozornění na čas) nějaké strany, protože každý máme právo se vyjádřit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Koskuba, poté pan poslanec Nykl, poté pan poslanec Stanjura. Takže poprosím pana... Komárek, správně.

Poslanec Martin Komárek: Tak děkuji. Já jenom krátká reakce vysoce váženému kolegovi panu Urbanovi prostřednictvím předsedajícího. S dovolením vzkážu: Prosím vás, já nejsem Andrej Babiš. Mně nevyčítejte to, co říká Andrej Babiš. Vyřídte si to s ním jako chlap s chlapem prosím. Já nejsem za něj zodpovědný.

Těm, kteří se ohradili proti termínu zhůvěřilá zvířata, vzkážu, že neposlouchají, nebo mají klapky na uších, neboť já jsem řekl, nebudu citovat přesně, že ze slušných tichých lidí se za tímto pultíkem z nějakého důvodu stávají zhůvěřilá zvířata, která urážejí druhé. Na tom trvám, to je bohužel pravda. Přečtěte si stenoprotokoly, je to prostě tak.

Další bod je velmi krátký. Těm, kteří říkají, že my omezujeme práva opozice, vzkážu: Za prvé ne my. Je to poslanecký návrh. A jestli chcete zakazovat pozměňovací návrhy, tak omezujete práva všech vy. A neomezuje práva opozice stanoví řečnickou dobu, to znamená stanoví stejná pravidla pro všechny. V žádném případě nebere opozici možnost obstruovat. Kdo si přečetl jednací řád jenom z rychlíku, tak to samozřejmě z toho zjistí, protože jakékoliv jednání může být stejně zablokováno, jak tím opozice vyhrožuje, má na to právo. Já si myslím, že demokracie

je svatá věc, právo opozice se vyjádřit taky, ale to jí tento poslanecký návrh pani kolegyně Jermanové nebere.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní požádám pana poslance Koskubu a poté pan poslanec Nykl. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, pane předsedající, dámy a pánové. Skutečně než na člověka přijde čas, tak ta diskuse dospěje hodně daleko. Ale myslím si, že přišla chvílka, kdy se sluší k něčemu promluvit.

Dámy a pánové, poslanci ANO bezesporu mají právo předložit svůj návrh, a my, byť jsme tím trochu zaskočení, budeme mít možnost o něm rozhodnout. Nechci se nikoho z předřečníků vůbec dotknout, ale poněkud jsme jako příslušníci standardních politických stran, a vidím, že se standardní politickou stranou stává i Úsvit, skutečně svým kolegům sedli na lep, protože po této diskusi těšit před volbami bude jasně vidět, jak se chovají příslušníci standardních politických stran, jakou máme shodu, jak se díváme na klasický demokratický proces.

Dámy a pánové, já se za to nestydím, ano, teď tu před vámi stojí příslušník standardní politické strany, protože já pro tento váš návrh též ruku nezvednu. Ale nikoliv proto, jak slyším, že jsem politický balík, který tady nic nedělá, ani proto, jak zde slyším, že někdo je zde za lidi, a my tady jenom ve žvanírně dřepíme za peníze. Dámy a pánové, nováček má vždycky problém s tím vejít se do demokracie. Měly to Věci veřejné, vidím, že tou cestou se vydalo ANO. Ani mě nebude mrzet, když dojde do stejného cíle. Ale zvažte, co zde předvádíte. Před volbami je to pěkné, ale dohoda a politická kultura prostě k této Sněmovně patří. Děkuji. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než budeme pokračovat v jednání, přečtu omluvenky, které ke mně dorazily. Pan poslanec Pavel Šrámek se omlouvá z dnešního jednání od 11.30. Dále ve čtvrtek od 17 hodin a v pátek na celý jednací den se omlouvá pan poslanec Karel Černý, dnešní den od 19. hodiny do konce jednání z pracovních důvodů paní ministryně Helena Válková. Od 12 hodin se dnes omlouvá paní poslankyně Markéta Wernerová. Dále dnes ve čtvrtek od 15.00 po zbytek dnešního jednacího dne se omlouvá z jednání pan poslanec Martin Plíšek. Dnes mezi 18.15 a 22.00 se omlouvá paní poslankyně Věra Kovařová. A ještě dnes mezi 14.30 a 18. hodinou se omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Vlastimil Vozka.

Budeme pokračovat. Další faktickou poznámku má pan poslanec Nykl, poté pan poslanec Stanjura, poté pan poslanec Gazdík. Máte slovo.

Poslanec Igor Nykl: Pěkné dopoledne. Nebudu zde hájit žádnou stranu tohoto sporu, jenom chci říct, že něco se v této Sněmovně přece musí odehrát. To, jak Sněmovna pracuje, asi fakt nemůže nikoho uspokojovat. Přece není normální, aby Centrum pro výzkum veřejného mínění udělalo řebříček 26 povolání dle prestižnosti.

Aby se udělalo 0 až 99 bodů, a div se světe, já mám výhodu, jako lékař mám těch 99 bodů – a zároveň jako nový poslanec jsem na úplně posledním místě, kde jsem dostal 25 bodů. To přece není normální, aby uklízečka, při vši účtě, je to důležité povolání, aby měla 35 bodů, zhruba jako ministři. Nemůžeme pak používat výraz, jak třeba použil pan poslanec Beznoska, tato ctihodná Sněmovna. To vůbec nejde k sobě.

Chápejte ten pokus nás nováčků, kteří jsme sem přišli, že říkáme, že tady něco musíme udělat. Může to mít chyby, náš pokus, ale jestli tu jsou lidé, kterým vyhovuje to, jak se tady pracuje, to je pro mě velké překvapení. Uvedu příklad. Řešení Ukrajiny. Přece to, co jsme dokázali po několika hodinách, se dalo shrnout dvěma větami. Všichni přece odsuzujeme to, co je na Ukrajině, a žádáme soulad s Evropskou unií. To se dalo udělat za dvě minuty. Všichni bychom se k tomu přihlásili a veřejnost by si řekla ano, ti tady chtějí pracovat nad rozumnými věcmi, a tuto důležitou věc ukončíme za dvě minuty.

Jsou země, kde projevy se musí dělat v parlamentu z paměti. Není žádné umění číst z papíru. Jsem zvyklý z kardiologických kongresů přednášet v zahraničí, ale nečtu to z papíru. To, že mi někdo napíše a já tady budu třicet minut číst, to umí každý. Věřím, že tady každý umí slušně číst, ale kdybychom třeba měli tento bod (upozornění na čas), to by se ukázalo, jak to je. Chápejte náš pokus jako pokus něco zlepšit. Děkuji. (Potlesk klubu ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Stanjura, připraví se pan poslanec Petr Gazdík.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nemám papíry. Nečtu z papírů jako obvykle. Váš pozměňovací návrh byl načten z papírů a čten řádek po řádku, ale to je tak na okraj.

Než se dostanu k tomu, co jsem chtěl říct – jestli vám připadá normální věta, kdy Evropa čelí možná největšímu nebezpečí od druhé světové války, že nám na to stačí dvě věty, tak si fakt nerozumíme. Opravdu tak závažné ohrožení bezpečnosti, naší civilizace, naší země, a vám na to stačí dvě věty. Možná třeba hlavně abychom udělali zákony našeho ministra, zbytek nás nezajímá.

Přihlásil jsem se k něčemu jinému. Jsem zastánce svobody slova. Každý má právo tady říct, co chce, a my bychom neměli svým kolegům říkat, že to říkat nemají nebo nesmějí, ale klidně to můžeme kritizovat, polemizovat a říkat, že se mýlím nebo že mám lepší názor.

Zastanu se pana poslance Komárka. Má právo tady říkat, co chce. Sice to bylo trošku podle sebe soudím tebe, ale má na to právo. Nemám rád, když někdo chce podávat trestní oznámení za nějaké vyjádření politika. Dejme lepší argumenty, přesvědčme voliče, že ten politik není dobrý, ale netahejme do toho policii a nějaké trestní právo, že někdo něco řekl. To je podle mě úplně špatně.

Stejně tak jsem zastáncem toho, aby poslanci mohli dělat pozměňovací návrhy. A není pravda, že omezujeme nebo kritizujeme, že někdo podal pozměňující návrh. Ten

pozměňující návrh nepodal poslanec. Byl podán jménem klubu, který uzavřel dohodu. Jestli nechápete ten rozdíl, tak já ho chápu. Pokud se uzavře politická dohoda, a pak jednotlivý poslanec podá svůj návrh, na tom není nic špatného. Ale já vidím problém v tom, když klub uzavře dohodu, a pak jako klub podá pozměňující návrh. A ještě proti duchu toho, co bylo dohodnuto. Jsou to vlastně návrhy, s kterými jste přišli už do vstupu toho jednání, kterým jste ostatní nepřesvědčili. Já vím, že to není nic nového, že první pozměňovací návrh byl načten, myslím, v dubnu, jestli si dobře pamatují datum našeho pozměňovacího návrhu. To je problém, v čem se mýjíme. (Potlesk ODS)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, váš čas opět vypršel, pane poslanče. Děkuji. Nyní pan poslanec Gazdík, po něm pan poslanec Lank, po něm pan poslanec Chalupa. Máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, myslím, že se tak trochu dostáváme k jádru pudla. Tím jádrem je slovo efektivita. Mnozí moji předřečníci tady řekli, že chtějí, aby Sněmovna byla efektivní. Co je to efektivnost Sněmovny? Je to to, že tady ty zákony projednáme jak na běžícím pásu, že tady budeme schvalovat jeden za druhým podle toho, jak nám který ministr nebo náš předseda poslaneckého klubu řekne? Vždyť tato diskuse je nejlepším důkazem toho, a já ji považuji za efektivní proto, že každý z nás si může udělat na tu věc názor. Laudát tady souhlasí s Kováčikem při této diskusi, Gazdík souhlasí s Okamurou. Vždyť tak si každý z nás může udělat názor. Ten názor se nevytvoří tak, že to rychle přeběhneme a že schválíme to, co nám naše stranické sekretariáty řekly.

Vždyť každý z nás sliboval na Ústavu, že se budeme řídit a pracovat pro občany ČR podle svého (důrazně) nejlepšího vědomí a svědomí. Ne podle toho, jak nám někdo řekne. Pokud chci schválit dobrý zákon, tak si každý z nás na to musí udělat sám svůj názor. A ten se rodí v diskusi, kterou bychom neměli omezovat. Děkuji. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní poprosím pana poslance Martina Lanku a poté pana poslance Chalupu. Máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já opravdu jenom fakticky, protože si to chci tak trošku ujasnit. Vy chcete zefektivnit a zrychlit chod této Sněmovny tím, že omezíte počet vystoupení a jejich délku. Přitom se to nemá vztahovat na držitele přednostních práv, která podle mé, byť krátké zkušenosti v této Sněmovně stojí za většinou prodloužení, která tady jsou. Ještě mám v živé paměti až několikahodinové debaty, které tady probíhaly ještě před schválením programu, a do těchto debat my, obyčejní, prostí pobíječi much, nemáme šanci zasáhnout. A vy z tohoto chcete udělat standard! Tak to já vám pěkně děkuju! (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Chalupa.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, kolegové. Jenom krátce. Od svých známých vím, že tato Sněmovna, nebo to, co se tady děje, si večer pouštějí lidi, když nemůžou spát nebo když pracují, a baví se tím. To je show. To, co vidí tady, co tady předvádíme, vnímají jako show. Začíná to být populárnější než nějaké pořady pana Šípa. Proč tomu tak je? No protože to, co se tady děje za peníze daňových poplatníků, na to se v podstatě dá koukat pouze jako na zábavu.

Druhá věc. Mluví se tady o efektivitě. K efektivitě fungování Sněmovny máme výbory. Takže pokud se řeší nějaké věci, předpokládám, že diskuse probíhá ve výborech, a to, co se tady potom prezentuje, se v podstatě znovu vyjadřujeme k tomu, co jsme si projednali ve výborech? Na co?

Za třetí. Kultura jednání. Včera tady padlo něco o tom, že jsme fizlovská strana. Jestli toto je kultura jednání podle vašeho vnímání vůbec etiky, tak to tedy pozdrav pánbůh.

Za čtvrté. Zajímavé je, že tady dneska ráno padlo ze strany kolegů, že chtějí projednávat zákony a že se tady nemá zbytečně mluvit, když tady promluvil pan premiér. Je to zajímavé, že to říkají zrovna oni, kteří pomocí obstrukcí a dalších nástrojů, které právě chceme řešit změnou jednacího řádu, vlastně to znemožňují, aby se tady projednávaly zákony. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Černoch se svou faktickou poznámkou, poté pan poslanec Volný a poté pan poslanec Janulík. Máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Já bych se jenom chtěl vrátit ještě o chvíli zpátky ohledně stejných příležitostí. Ona to není až tak úplně pravda, protože když si člověk představí, že je nějaká většina, která přijde s návrhem a ví dopředu, že ten návrh projde, protože prostě ta většina je, tak nemusí vystupovat vůbec. Kdežto opozice chce alespoň nějakým způsobem, nebo se snaží nějakým způsobem přesvědčit, že to třeba zase není až tak úplně dobře. To je jedna věc.

Druhá věc. Neustále se tady mluví o efektivitě. Dnešní ráno: Efektivita je i o tom, že pokud se dohodneme na tom, že prostě bude Sněmovna nějakým způsobem fungovat a ti lidé, protože si myslím, že je tady další práce, regiony atd., si něco domluví, a najednou ráno je všechno jinak, tak to taky není úplně efektivní. A nevádí mi to, že tady budu, budu tady třeba do rána, budu tady 14 dnů. Je mi to opravdu jedno, protože tu práci beru vážně. Ale pokud se něco dohodne a s něčím člověk počítá, tak aspoň trošku by to mělo být dodrženo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Volný, poté pan poslanec Janulík, poté pan poslanec Koskuba.

Poslanec Jan Volný: Pane předsedající, vážení kolegové, já bych chtěl jenom trošičku shrnout tuto diskusi. Ano, my jsme počítali s takovou reakcí, my jsme nepočítali, že budeme kýmkoliv podpořeni. Jsem rád, že se tahle diskuse rozpoutala. Trochu mě mrzí příspěvek pana kolegy, který absolutně euforicky a mně nepochopitelně nás srovnává s VV a přeje nám jejich brzký konec. Jako koaliční partner mě velice překvapil. Takže to si myslím, že dobře nebylo. Vkládá nám do úst, že jsme tady řekli, že někdo je balík, kterej tady jenom sedí.

Prosím vás, opravdu nešlo nám o nic jiného, než že nejsme schopni pochopit, proč se tady předčítají úryvky z knížek, dvouhodinové diskuse. Nechceme rušit nebo omezovat nějakou diskusi, nechceme, aby neměla opozice možnost se projevit. Toto nám vadí, toto nám trochu schází. A jsme si vědomi ceny našeho, ale i vašeho času. Pokud se nám touto diskusi a tímto našim dejme tomu výkřikem do tmy povede aspoň utlumit tyhle absolutně zbytečné diskusní příspěvky, které trvají dvě tři hodiny a čte se tady knížka, tak jsme to neudělali špatně. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO).

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Janulík, poté pan poslanec Koskuba, poté paní poslankyně Havlová.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jenom těm bytostným demokratům a vašim prostřednictvím panu Laudátovi: Mě pan Babiš nikde nesebral, mě zvolili lidé. Když jste taková demokrati, tak prosím vás berte na vědomí, že my jsme byli zvoleni. Nás nikdo nikde nesebral. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní pan poslanec Koskuba.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, pane předsedající. Já využívám faktické poznámky k tomu, abych reagoval na vystoupení kolegy Nykla, kterého jsem si oblíbil, se kterým jsme se seznámili.

Já chápu, že jako nováček z toho tady musí být vykulen. Dovolím si vašim prostřednictvím jej oslovit: Ano, kolego, i já jsem před třemi lety právě tady byl šokován. Dovolím si připomenout kolegům z nynější opozice, že zrovna já byl ten, kdo za tímto pulťíkem vykřikoval, že budou-li neustále měnit program a dělat z toho chaos, že až se situace otočí, tak jim to vrátíme, možná. Ale já jsem netušil, že jim to budeme vracet naprosto stejným způsobem, jako jsme předvedli včera a dnes! Já se omlouvám, já se za to zase stydím! To, že přijdu do práce, a vy hovoříte o firmě, a já vlastně vůbec nevím odkdy dokdy, co a jak. Netvrďte mi, že jste to všichni stihli nastudovat. To znamená, nejsme o nic lepší. Pojďme to kultivovat diskusi.

A k tomu, co zde Igor třeba řekl o Ukrajině. Dámy a pánové, diskuse o Ukrajině byla dlouhá a tak dále, ale já jsem tam krom jiného slyšel zajímavý příspěvek kolegy Pavla Blažka, který mě zaujal, překvapil mě, že přišel ze strany dnešní opozice, a já před ním smekám. A víte, co je divné? Nikde v žádných novinách – bohužel žádné nevlastním, já bych to redaktorovi nařídil – ale v žádných novinách jsem se o tomto zajímavém příspěvku nedočel! A kde on ho jinde má říct než zde za tímto pultíkem? Proto i pro mého předpředřečníka, proto vás jenom varuji: Nedělejte chyby, jako dělaly Věci veřejné. Předtím, než jsme si sem sedli, jste nás poněkud nedemokraticky nutili podepisovat i koaliční smlouvu. (Upozornění na uplynutí času.) Děkuji. To jenom na okraj.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nyní máme ještě tři faktické poznámky, přihlášení paní poslankyně Havlová, pan poslanec Stanjura, pan poslanec Laudát. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pánové a dámy, budu mluvit teď převážně k pánům. Mám dvě věci. Za prvé nepodpořím v žádném případě jakékoliv omezování těchto proslavů. A za druhé, znovu musím zopakovat: Více žen do politiky! Vezměte si z nás příklad! Už jste někdo slyšel, že bychom se tu navzájem napadaly? My se mezi sebou alespoň respektujeme a to neznamená, že když mezi sebou nesouhlasíme, že se tady navzájem napadáme. A taky si nepamatuju, že by některá z poslanek tady mluvila více než deset minut. Děkuji a uče se! (Potlesk z lavic Úsvitu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Za poslance může, pár slov teda. Ne k té problematice.

Tak nejdřív na okraj pro pana poslance Chalupu. Zrovna projednáváme zákon. Já vím, že vám to připadá že ne, ale projednáváme zákon. To, po čem jsme ráno volali, se děje. Jednáme o zákonu, který je důležitý pro nás a zprostředkovaně pro naše voliče. A je to je jediný zákon, který se týká pouze těchto lidí, kteří sedí v tomto sále, nebo měli by tady sedět. A že tu není vláda, to je v pořádku, protože to je jediný zákon, který by neměl být vládní! Naprosto exekutiva by neměla předepisovat parlamentu, jak má vypadat jednací řád Sněmovny.

A já bych poprosil pana kolegu Volného prostřednictvím pana místopředsedy. Když už mluví o těch obstrukcích a těch knihách, kdo je četl – aby byl konkrétní. Jsme tady skoro rok a obstrukce opozice předváděla čtyři hodiny a nikdo tady nečetl knihu. (Ohlasy z lavic.) To bylo něco jiného. Ne, počkejte, to nebyla kniha, je to nepřesné. A když tak řekněte: Pan Kalousek 18. října četl 66 minut knihu. Třeba. A neříkejte, že vy tady přijímáte po roce – po roce – zákon, kterým chcete zabránit obstrukcím, když za ten rok obstrukce byly v délce čtyř hodin a ještě jsme je ohlásili

dva týdny dopředu, aby se na ně mohla vládní koalice připravit. Tak nemaťte lidi! To je takový večerníček. Vy operujete s něčím, co tady není. Chcete prosadit něco, co se tady nepoužívá. Tak to prostě není. Nic víc k tomu.

Když už chceme být ve faktických připomínkách fakticky, tak bych poprosil o konkrétnost a neházet nás... Vy říkáte: Neházejte nás do pytle s Andrejem Babišem! My s ním nemáme nic společného, my jsme jenom kandidovali! Mnozí z vás to dneska řekli. Tak já říkám: Rozdělujte a rozlišujete i mezi opozičními politiky a opozičními stranami. Taky nejsme v jednom pytli. Nejsme ani v jedné straně a v té straně taky zase nejsou všichni stejní. Každý z nás je nějaký. Takže prosím, buďme konkrétní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní pan poslanec Laudát. Poté pan poslanec Petr Adam a paní místopředsedkyně Jermanová. Máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já se chci vyjádřit k panu Chalupovi, když mluvil tady o estrádě. Já se přiznám, že jsem mu tiše záviděl. Významně mě trumfl a do Malostranských korekcí se dostal o několik let dřív, než se to podařilo mně. Já jsem tady jenom kdysi udělal jazykové školení, nebo koutek o tom, jaký je rozdíl mezi Schwanz a Schwarz. A už to bylo opakované. Takže tiše můžu závidět.

Co se týká politické kultury, no tak to se podívejme tady za má záda. Chudák pan ministr Herman, jinak bývá zvykem, že by tady měli sedět... pardon, omlouvám se panu ministru Brabcovi. Shodou okolností jednomu z nejpracovitějších v této vládě. Takže se omlouvám, sedí tady dva a ještě je tady někde pan ministr Němeček. A Chovanec v davu. (Ministr Chovanec je v hloučku diskutujících.) Promiňte. (Se smíchem. Smích i ze sálu.) Takže možná by se nějakí ministři dohledali, ale s výjimkou pana ministra Brabce to nejsou vaši ministři.

(Někteří poslanci stojí před svými lavicemi, trochu napjatá atmosféra.) Takže kde makají, jak makají, já nevím. Dopoledne jste viděli, že asi by Sněmovna měla mít právo na přítomnost pana ministra Prachaře. Já vás skutečně nechci urážet, ale udělejte si revizi sami pro sebe. Já nechci, abyste někde vykřikovali, ale zkuste se zamyslet nad sebou, co jste za ten rok předvedli.

A pokud se týká té efektivity. Víte u omezování svobody diskuse v parlamentu myslím, že není úplně fér sem předkládat cokoli, co nebylo sjednáno, že bude konsensus a že to je skousnutelné jak pro koalici, tak pro opozici. To za prvé. Obdobná blokace je, aby někdo účelově, i když v nějakém období vyhraje volby, měnil sám o sobě zásadní věci z Ústavy a zásadní věci z volebních zákonů. Proto například je i blokace, že u změny volebních zákonů to musí potvrdit nejenom Sněmovna, ale i Senát (upozornění na čas) a vy nemůžete ten Senát přehlasovat.

Takže prosím, já vás nechci urážet, ale zkuste se nad sebou zamyslet.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Petr Adam.

Poslanec Petr Adam: Dobrý den. Vážené ANO, mám mnohé z vás velmi rád, ale můj názor je takový, že předvolební kampaň by se měla dělat opravdu někde jinde, než tady. Tím, co se tu děje, znevažujete stav, jehož jste součástí. Děkuji. (Ojedinělý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní paní místopředsedkyně Jermanová se svou faktickou poznámkou.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem vám chtěla poděkovat za tuto velmi hodnotnou diskusi k programu, který tady teď projednáváme, k jednacím řádům. Opominu osobní urážky, které se tady objevují. Já jenom musím s politováním říct, že je mi líto, že pracujeme v takovémto duchu, že zneužíváme, převracíme věci, které jsou tady prezentovány. Nicméně utvrzuje nás to v tom, že je potřeba udělat změnu jednacích řádů jakýmkoli směrem. (Ozývá se smích zprava.)

Chci za hnutí ANO říct jednu věc, že my dohody držíme. Postupovala jsem tak, jak jsme se dohodli na podvýboru pro jednací řád, kde jsme se domluvili na komplexním pozměňovacím návrhu. Ostatní tři pozměňovací návrhy jsou podány po dohodě jako individuální. Každý, kdo si ten pozměňovací návrh otevře, uvidí mé jméno. První pozměňovací návrh byl zadán do systému již na začátku roku, tudíž jsme tak šikovni, že předvolební kampaň děláme již od dubna. To je vše, co k tomu chci říct. Děkuji vám. (Potlesk z řad ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní má přihlášenou faktickou poznámku pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Dámy a pánové, já jsem trpělivě čekal, až se dostanu jako první přihlášený do obecné rozpravy k tomuto pulťáku. Zjistil jsem, že bych se nedočkal, a proto mi dovoluji, abych využil, možná zneužil faktické poznámky, ke kterým jsem se přihlásil.

Za prvé musím potvrdit slova paní místopředsedkyně Jermanové o tom, že dohoda, která se učinila na jednání podvýboru, kde byli přítomni zástupci všech stran, směřovala tím způsobem, že vypracujeme komplexní pozměňovací návrh, který podpoří všechny strany. A má-li někdo návrh, který nemá podporu většiny nebo všech stran, pak jej předloží individuálně s tím, že logicky šance takového návrhu na schválení jsou menší.

K efektivitě jednání. Té efektivitě, o které se tady hovořilo, bude svědčit nejlépe to, když komplexní pozměňovací návrh schválíme, protože výbory budou opětovně

jednat o všech pozměňovacích návrzích. A já si myslím, že ti, kteří k tomu mají co říct, tzn. lidé, kteří jsou ve svých výborech, kteří rozumějí problematice, budou dávat stanoviska ke každému jednotlivému návrhu, a tím pádem se může omezit diskuse přírozeným způsobem, tzn. lidé nebudou mít potřebu s tím, co sdělí na výboru, a tím, co se projeví ve stanovisku výboru, tak často vystupovat na jednání Sněmovny.

A musím říct, že jsem toho času využil. Přemýšlím teď zhruba tu hodinu, co jsem čekal na své vystoupení, jak naložíme s tiskovou konferencí všech politických stran, kde máme oznámit zásadní konsensus ohledně jednacího řádu. Věřím, že to ve 13.30 hodin zvládneme a že se dohodneme. A byl bych nerad, kdyby komplexní pozměňovací návrh, který je zásadní a možná i revoluční a může výrazně přispět k lepšímu fungování Sněmovny, spadl pod stůl na základě této debaty. I když jsem s řadou řečníků souhlasit mohl a s řadou nemohl, vážím si všech, vážím si toho, že máme možnost vystupovat (upozornění na čas), a to neomezeně, téměř. Děkuji. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Tím jsme vyčerpali všechny faktické poznámky a budeme pokračovat v obecné rozpravě. Mám zde s přednostním právem pana místopředsedu Gazdika – bere zpátky svou přihlášku. V tom případě, pane poslanče Tejci, vy jste řádně přihlášen do rozpravy. (Nemá už zájem.) Můžu vás odmazat, dobře. Další v pořadí je pan poslanec Komárek. Máte slovo.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji. Po asi hodině a tři čtvrtě došlo na řádně přihlášené. To svědčí o tom, jakým způsobem tady debatujeme.

Já chci být velice smírný. A já jsem velice smírný. Kdo mě zná osobně, ví, že jsem zcela nevybojný až zaražený člověk a ani tenhle kecplut mě nemění ve zhůvěřilé zvíře. Ale prosím vás, dámy a pánové, skutečně postupujeme podle elementární logiky a zdravého rozumu. Já řeknu několik bodů a asi tu řeč nedokončím do 13. hodiny, předpokládám, že budeme tu schůzi přerušovat ve 13 hodin, takže na ni možná navážu, až navážeme na tento bod, ze stejného místa.

Ale ono to tu zaznělo a mělo by to zaznít znovu. Tady je určitý návrh na strukturování naší debaty. Je to návrh, a je potřeba to zopakovat, který neomezuje ničí práva. Ten neomezuje práva opozice. Opozice má stále možnost, pokud vystoupí všichni poslanci, obstruovat až do aleluja. Opozici se nebere právo obstruovat. Opozici se neberou žádná práva. Omezují se poněkud práva poslanců koalice i opozice. Určitá strukturovanost debaty je ve všech shromážděních nutná a většina firem nepřipouští debatu, kdy lidé nemluví k sobě, nepřesvědčují se argumenty, ale říkají svá politická stanoviska. A lidi, kteří říkají svá politická stanoviska, a to nemusí být firmy, to mohou být školy, filozofické, peripatetické debaty, všude chceme nějaká pravidla. A lidé, kteří mluví sami za sebe, poučují druhé, urážejí je – a nechci jmenovat bývalého prezidenta Václava Klause, ale už ho jmenuji, tak se nedá nic dělat – jsou pak všem ostatním nepřijemní. A my bohužel jsme takhle nepřijemní sami na sebe.

Já myslím, že tato disciplína, která, jak říkám, neomezuje opozici, ale omezuje naše ega – a je pravdou, že dámy ta ega projevují o něco méně, i když, prostřednictvím pana předsedajícího, musím ctěnou kolegyni upozornit, že mnohé dámy tu vystupují také velice razantně a napadají druhé lidi, tentokrát opravdu nebudu jmenovat – tak my prostě nechceme nic, co by někomu uškodilo, co by vzalo někomu nějaká práva. My chceme strukturování diskuse. Tedy ne klub ANO, ale poslanci v čele s Jarkou Jermanovou, kteří to navrhují. A já se k tomu hlásím. Já jsem dokonce ještě mnohem radikálnější, a mnozí jste to slyšeli, že já soudím, že tzv. přednostní právo je nedemokratická záležitost a má být zrušeno. Že přednostní právo dělí poslance na dvě kategorie: na kategorii nadposlanců a podposlanců.

To není proto, že by mi bylo zle v roli podposlance. Já jsem hrdý na to, že jsem byl zvolen v Libereckém kraji, a jsem hrdý na to, že tam budu dělat kampaň. A chci vás upozornit, dámy a pánové, kampaň se nedělá tady. Kampaň se dělá, když přesvědčujete lidi v hospodách a na ulicích. Tohle bohužel, protože jsme ten řečnický pultík zcela degradovali, už nikoho nezajímá, leda lunetiky, teď nemyslím tu skupinu, kteří si nás pouštějí ve tři ráno, když už nevědí, co jiného dělat, a už jim došel všechen alkohol.

Dámy a pánové, my neděláme žádnou volební kampaň. Jarka Jermanová, já a další seriózně navrhujeme, abychom se nad tím zamysleli, ne abychom pracovali jako firma nebo byli nějaká plantáž, ne abychom omezili naše právo vystupovat a naše právo na repliku, ale aby naše debata měla jakousi rozumnou strukturu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, vy jste říkal, že počítáte, že nedokončíte svůj projev. Je jedna hodina.

Poslanec Martin Komárek: Ano, počítám s tím. Děkuji, že jste mě vyslechli. Pokud to bude pokračovat, já se sem vrátím a budu pokračovat taky. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Je jedna hodina. Od jedné hodiny do šesti hodin se omlouvá pan poslanec Gabal. Já v tento moment přerušuji jednání schůze a budeme pokračovat ve 14.30 hodin interpelacemi. Děkuji. Přejí příjemné odpoledne.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobré odpoledne, dámy a pánové, dovolte mi, abych zahájila odpolední jednání. Dalším bodem podle našeho programu jsou

178. Ústní interpelace

kteřé jsou určeny předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády. Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Bohuslava Sobotku či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Nyní dávám slovo paní poslankyni Věře Kovářové, která byla vylosována na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Bohuslava Sobotku. Prosim, aby se připravila paní poslankyně Váhalová. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, nominace Věry Jourové na post evropské komisařky pro justici, spotřebitelské záležitosti a rovnost pohlaví vyvolala poměrně bohatou diskusi. Jeden důležitý aspekt je však opomíjen. Jde o to, že paní Jourová jako ministryně pro místní rozvoj má nepochybně plně ruce práce při přípravách na grilování v příslušném výboru Evropského parlamentu. Jistě není chybou domnívat se, že v této souvislosti proběhla, probíhá a bude probíhat celá řada důležitých jednání, díky nimž paní ministryně zvýší svoji šanci projít úspěšně náročnou procedurou. Ostatně je to v zájmu České republiky a určitě nejen já držím paní Jourové palce.

V souvislosti se zaneprázdněností paní ministryně se velmi naléhavou otázkou stává jmenování nového představitele tohoto rezortu. Ministerstvo pro místní rozvoj, které v současnosti připravuje řadu materiálů, které se velmi podstatně dotýkají nejen obcí a měst, si plnohodnotného ministra, který se rezortu bude moci věnovat na sto procent, zaslouží co nejdříve. Termín, který zazněl v médiích, považuji za příliš pozdní a chci jen věřit, že nebyl stanoven s ohledem na termín konání komunálních voleb. Problematická pověst paní Dostálové, která je podle mých informací z tisku zvažovanou nástupkyní paní ministryně Jourové, by tomu bohužel nasvědčovala. Stranám vládní koalice by se nepochybně nehodilo, kdyby měly být nedlouho před komunálními a senátními volbami probírány kauzy paní Dostálové v oblasti čerpání evropských fondů a veřejných zakázek.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, omlouvám se, váš čas.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, apeluji na vás, aby k návrhu na jmenování nového ministra pro místní rozvoj došlo co nejdříve, nejlépe v řádu dnů. Jedině tak odvrátíte podezření, že zájmu na řádné správě takto důležitého rezortu nadřazujete volební úspěch stran vládní koalice. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a slovo má nyní předseda vlády pan Bohuslav Sobotka. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěl také držet palce a popřát paní ministryni Jourové, aby úspěšně prošla slyšením na půdě Evropského parlamentu. Bude mít na starosti významné portfolio, které v minulosti měli zástupci například Francie nebo Itálie, a zejména oblast spotřebitelské politiky je podle mého názoru velmi atraktivní i v rámci fungování Evropské unie jako takové.

Ale abych se dostal k tomu vašemu dotazu, paní poslankyně. Já myslím, že můj postoj jako předsedy vlády je zcela jasný. Požádal jsem v uplynulých dnech předsedu hnutí ANO pana Andreje Babiše, aby co nejdříve představil nominaci na nového ministra či novou ministryni pro místní rozvoj na základě koaliční smlouvy, kterou má uzavřenou sociální demokracie s ANO a s lidovci. Z této koaliční smlouvy vyplývá, že hnutí ANO nominuje svého zástupce do čela Ministerstva pro místní rozvoj. Čili na základě koaliční smlouvy, vzhledem k tomu, že očekávám, že paní ministryně Jourová podá demisi i v návaznosti na slyšení, které má začít probíhat v Evropském parlamentu na konci tohoto měsíce a bude probíhat v těch prvních dvou týdnech v říjnu, tak se domnívám, že by bylo dobře, kdyby hnutí ANO co nejdříve předložilo návrh na nového ministra.

Těch důvodů pro to je celá řada. Nepochybně platí, že paní ministryně Jourová má teď už úplně jiné starosti, které souvisí nejenom s přípravou na slyšení, ale především s přípravou na její působení v rámci Evropské komise. Musí teď sestavit tým svých spolupracovníků, který ji bude podporovat v rámci jejího působení v Evropské komisi, musí se seznámit se svými kolegy, se kterými v Komisi bude pracovat, včetně pana Junckera. Takže těch věcí je skutečně velké množství.

Platí, že Ministerstvo pro místní rozvoj je teď extrémně vyčerpáno, protože má na starosti nejenom koordinaci dočerpání evropských prostředků v rámci té končící finanční perspektivy, ale především je koordinačním a metodickým orgánem pro čerpání prostředků z Evropské unie, které nás čeká v období 2014 až 2020. A tady je zřejmé, že v čele Ministerstva pro místní rozvoj musí být nový ministr co nejdříve, a jsem také přesvědčen o tom, že by to měl být odborník na evropské fondy, protože nový ministr pro místní rozvoj nebude mít ani minutu na to, aby se problematiku Evropských fondů takzvaně učil. Musí to být někdo, kdo už se v té oblasti orientuje, prostě protože Česká republika nemá čas. Prostě nemáme čas. My jsme se rozhodli Ministerstvo pro místní rozvoj nerušit právě proto, že pokládáme za účelné, aby tady v rámci státní správy existoval rezort, který bude zastřešovat otázku čerpání prostředků z Evropské unie. Já musím říci, že se mi to za těch sedm měsíců osvědčilo, že jsme Ministerstvo pro místní rozvoj ponechali.

Myslím si, že paní ministryně Jourová se role koordinátorky zhostila velmi dobře, a pokládal bych za užitečné, aby co nejdříve na její místo nastoupil nový ministr, který se bude všem těmto složitým věcem věnovat. Připomínám, že v tuto chvíli

máme schválenou dohodu o partnerství ze strany Evropské komise. Teď už nás bude čekat projednávání jednotlivých operačních programů, to je další důležitá fáze. Budeme se muset vyjádřit k připomínkám evropských institucí k operačním programům. A já bych byl velmi rád, kdybychom do konce letošního roku měli všechny operační programy schváleny. Nejde ale jenom o to, abychom je schválili do konce letošního roku, jde také o to, aby se jednotlivá ministerstva, jednotlivé řídicí orgány dobře připravily na vypisování výzev.

Chtěl bych, abychom neztratili stavební sezonu roku 2015, čili i proto je velmi důležité, aby už teď Ministerstvo pro místní rozvoj koordinovalo postup s ostatními rezorty, připravovaly se výzvy nanečisto, tak abychom ještě před koncem letošního roku seznámili potenciální žadatele o peníze z evropských fondů z jednotlivých operačních programů, kam budou mít možnost se přihlásit, k čemu budou mít možnost se přihlásit a v jakém časovém horizontu. Ideální by také bylo, kdybychom ještě do konce letošního roku měli u jednotlivých operačních programů také harmonogram výzev. I to je další důvod pro to, aby tady byla co nejmenší přetržka a aby nový ministr pro místní rozvoj byl jmenován co nejdříve. Teď je na tahu hnutí ANO, předseda hnutí ANO, předseda hnutí Andrej Babiš, a očekávám, že v krátké době předloží konkrétní návrh.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu premiérovi a vidím paní poslankyni na cestě k pultíku, protože chce určitě položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane premiére. To, co jste tady zmínil, tak právě je důležité pro to, aby ministr byl jmenován co nejdříve. Vy jste říkal, že jste oslovil hnutí ANO, aby řeklo svého kandidáta, aby určilo svého kandidáta, nicméně o tom, že paní Jourová bude rezignovat, se ví již delší dobu. Tak bych chtěla slyšet přibližný termín. Vy jako premiér můžete jmenovat ministra v podstatě, kdy se vám zachce, tak aby bylo možné plynule navázat na práci paní ministryně i s ohledem na to, co jste tady říkal, na důležitost právě těch následujících měsíců. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: I já děkuji a prosím pana premiéra o odpověď. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, myslím, že máme úplně stejný pohled na věc, úplně stejný názor, že by tam neměla být pokud možno žádná přetržka. Předpokládám, že paní ministryně Jourová bude o datu své rezignace na funkci ministryně pro místní rozvoj informovat nejenom předsedu vlády, ale také předsedu hnutí ANO. To znamená, pan Andrej Babiš se včas dozví, kdy paní ministryně je připravena rezignovat na tuto svoji funkci. Předpokládám, že k tomuto datu by měl být na stole návrh ze strany hnutí ANO na jmenování nového ministra pro místní rozvoj.

Jenom si dovoluji ještě upřesnit, že jmenování ministra není v kompetenci předsedy vlády. Já ho mohu pouze navrhnout prezidentovi republiky, ale předpokládám, že pan prezident na základě Ústavy a v duchu Ústavy takovému návrhu vyhoví, protože tady je to skutečně pravomoc, která primárně přísluší předsedovi vlády, aby rozhodoval o tom, jakým způsobem má být vláda složena. Ale protože není to vláda, kterou by tvořila jedna politická strana, je to vláda koaliční, máme dohodu a ta koaliční dohoda jasně popisuje postup v případě výměny člena vlády za koaliční stranu. Mohu pouze potvrdit a zopakovat, na tahu je hnutí ANO, na tahu je pan Andrej Babiš. Očekávám, že návrh bude na stole nejpozději v okamžiku, kdy paní ministryně Jourová oznámí, že hodlá rezignovat na funkci ministryně pro místní rozvoj.

Chtěl bych také ocenit její postoj, kdy ona se jasně vyjádřila, že do té kandidatury jde naplno a že nehodlá kličkovat nebo nehodlá nějak kumulovat funkce, počítat, co jí vyjde a co jí nevyjde, a že je připravena rezignovat ještě předtím, než dojde k příslušnému slyšení na úrovni Evropského parlamentu. Myslím si, že to je velmi otevřený, jasný a poctivý přístup.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu premiérovi. Nyní prosím, aby se svou interpelací vystoupila paní poslankyně Váhalová, která byla vylosována jako druhá. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Pane premiére, váženě kolegyně, kolegové, na ubytovnách žije odhadem sto tisíc lidí. Výhodný byznys s chudobou se rozjel především za vlády Petra Nečase po likvidaci fungujícího systému sociální práce na obcích. Tím následně zvýšením negativních jevů jako zadlužení, exekuce, chudoba, statut osobního bankrotu využily už tisíce lidí. Jenom za poslední rok 25 tisíc, což je o čtvrtinu více než rok předtím.

Chtěla bych se zeptat, pane premiére, jak vláda bojuje proti byznysu s chudobou. Co proti němu chystá a jak je daleko Ministerstvo práce a sociálních věcí?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni a prosím pana premiéra o odpověď. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Myslím, že to je problém, který trápí řadu obyvatel České republiky. Systémově to souvisí s tím, že v naší zemi sice máme deregulované nájemné, které dostává řadu lidí do obtížné sociální situace – chci zmínit například samoživitele nebo samoživitelky s dětmi nebo osamělé důchodce. Velmi často nájem je vyšší a poplatky spojené s energiemi jsou vyšší, než je příjem takového samostatně žijícího důchodce nebo samoživitele. Pak samozřejmě by tady měly existovat nástroje sociální politiky, které by těmito lidem pomohly.

Problém je, že nemáme zákon o sociálním bydlení. Problém je, že v řadě obcí a měst neexistuje ucelený, propojený systém péče o lidi, kteří se ocitnou v bytové nouzi

a nemohou si pomoci sami nebo jim nepomůže jejich rodina. Tady samozřejmě vznikl prostor, který byl komerčně vyplněn, a to i na základě nepromyšlené reformy, kterou prosadil ministr Drábek, kdy řada lidí z úřadů práce, respektive byly převedeny agendy z obcí na úřady práce, současně byl snížen počet zaměstnanců úřadů práce, a tím pádem úřady práce přestaly kontrolovat poskytování sociálních dávek.

Vy se ptáte, co v tuto chvíli s tím dělá Ministerstvo práce a sociálních věcí. Ministerstvo především předložilo novelu zákona. Je to novela zákona o pomoci v hmotné nouzi, která teď je projednávána tady v Poslanecké sněmovně, a já pevně věřím, že bude schválena a že ji schválí i Senát a začne platit co nejdříve. Ta novela reaguje jednak tedy na ono podnikání s chudobou, to znamená praxí některých ubytovatelů, kteří účtují klientům – příjemcům sociálních dávek vysoké náklady za ubytování za zjevně neodpovídající kvalitu ubytování. To znamená, účtují se vysoké poplatky za ubytování v jedné místnosti několika osob, společně sociální zařízení na chodbě, čili evidentně tady někdo těží z toho, jak je systém sociálních dávek nastaven. To se musí změnit v zákoně. Bez změny zákona byznys s chudobou neukončíme a tihle podnikavci na tom budou dále vydělávat. Takže změna zákona, která je teď v Poslanecké sněmovně.

Druhá věc, která se stala na úrovni úřadů práce – pevně věřím, že to bude mít pozitivní efekt – je posílení kontrolních činností a provádění šetření v oblasti poskytování sociálních dávek. Vláda schválila navýšení počtu zaměstnanců úřadů práce zhruba o 600 lidí v České republice. Ti lidé byli postupně přijati na úřady práce již v uplynulých měsících, začínají se zabývat šetřením v oblasti poskytování sociálních dávek, kontrolují to, zda tyto dávky jsou vypláceny oprávněně. Podle mého názoru budeme schopni prokázat, že se navýšení o 600 zaměstnanců státu vyplatilo. Tak jak mám informace, a byl jsem nedávno třeba na poradě pracovníků Úřadu práce v Jihomoravském kraji, tak už jenom to posílení kontrolní činnosti vede k tomu, že jsou identifikovány sociální dávky, které jsou vypláceny neoprávněně, a bude to znamenat zpět i určité úspory pro státní rozpočet.

Ale pro to, abychom především zamezili příčině toho problému, který tady je, tak nejde jenom o to zpřísnit dávky, zabránit podnikavcům, aby z toho systému těžili, ale jde také o to, abychom tady měli promyšlený systém péče o lidi, kteří se ocitnou v nouzi z hlediska svého bydlení. Tady je důležité, aby Ministerstvo práce a sociálních věcí ve spolupráci právě i s Ministerstvem pro místní rozvoj urychlilo přípravu zákona o sociálním bydlení. Ten tady v České republice nemáme 25 let, čili je to také jeden z dalších dluhů, které se nová vláda snaží velmi rychle napravit. Já pevně věřím, že příští rok v debatě s obcemi, s městy, kraji se nám povede, abychom ten zákon dostali do vlády, abychom ho dostali do Parlamentu, aby konečně Česká republika měla zákon o sociálním bydlení.

A poslední věc, kterou bych možná k tomu chtěl doplnit. Rádi bychom také využili evropské peníze právě pro účely výstavby sociálního bydlení v určitém systému. Čili byli bychom velmi rádi, kdyby už příští rok se podařilo vypsát dotační tituly, které by umožnily obcím, městům stavět startovací byty a stavět bydlení pro

seniory například ve formě určitých modernizovaných domů s pečovatelskou službou. Tady si myslím, že bychom měli a mohli efektivně využít právě peníze z Evropské unie na podporu sociálního bydlení. Vláda se pokusila právě v rámci připravovaných operačních programů a také dohody o partnerství pro to vytvořit prostor. Pokud obce a města budou ochotny do těchto aktivit jít, pak si myslím, že je jim schopna vláda právě prostřednictvím evropských prostředků k tomu poskytnout dostatečnou podporu.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táží se paní poslankyně – ano, chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji, pane premiére, za odpověď. Je to přesně tak, jak jste říkal. Chybí nám zákon o sociálním bydlení vydiskutovaný s obcemi a se zajištěním financování. Ale především je nutno řešit ne důsledek, ale příčiny. A já věřím, že tato vláda je řešit bude. Děkuji vám.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím pana premiéra o vyjádření.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Mohu s vámi jenom souhlasit. My jsme v naší zemi i pod tlakem Ústavního soudu a pod tlakem majitelů nemovitostí deregulovali nájemné s tím, že v té době byl vytvořen konsensus, že by tady měl být vytvořen systém sociálních dávek, které budou dorovnávat lidem, kteří nebudou stíhat platit nájemné prostě proto, že na to nebudou mít. Myslím, že ten konsensus by neměl být zpochybňován, ale musí být vytvořen takový systém, aby na dávkách nevydělávali podnikavci, kteří v těch posledních měsících a letech skupovali ubytovny a snažili se na ty ubytovny sestěhovávat právě klienty, kteří mají dlouhodobě nárok na poskytování sociálních dávek. Čili tady se vytvořila určitá specifická oblast podnikání, které parazituje, doslova parazituje na stávající podobě pravidel pro vyplácení sociálních dávek, a já myslím, že žádná slušná vláda tohle parazitování nemůže strpět ani tolerovat. Ale to neznamená, že tady je všechno v pořádku a že v okamžiku, kdy zrušíme podnikání s ubytovnami, problém zmizí. Nezmizí a právě na to musíme navázat zákonem o sociálním bydlení, tak abychom lidem, kteří se dostanou oprávněně do bytové nouze, mají oprávněné požadavky na to, aby jim bylo pomozeno, tak aby tady obce měly možnost nabídnout pomocnou ruku.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane premiére. Dříve než pozvu třetího vylosovaného, jsem nucena přečíst omluvy, abychom je měli ve stenozáznamu. Pak samozřejmě dostane slovo pan poslanec Šincl. Z dnešního jednání se omlouvá paní Ivana Dobešová z pracovních důvodů, pan poslanec Huml bez udání důvodu, paní poslankyně Lorencová z osobních důvodů, pan poslanec Komárek z osobních důvodů, pan poslanec Benešík z pracovních důvodů, pan poslanec Černý

z pracovních důvodů dnes od 17 hodin a zítra celý den a pan ministr Stropnický z odpoledního jednání do 18 hodin z pracovních důvodů.

Nyní již máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, na konci srpna hledalo v České republice práci 535 tis. uchazečů o zaměstnání, což je o 8 tis. méně než v letošním červenci a o 16 tis. méně než v loňském srpnu. Na druhé straně počet volných pracovních míst vzrostl na téměř 55 tis., to je téměř o 4 tis. více než před měsícem a o 14 tis. více než před rokem. Tolik volných míst tu bylo naposledy na začátku roku 2009. To lze nepochybně označit za zlepšení. Existují v České republice ovšem kraje, kde situace je daleko horší, než vyplývá z těchto průměrných čísel. Mne trápí zejména situace v Moravskoslezském kraji, kde je počet nezaměstnaných k 31. 8. téměř 84 tis. To si lze představit jako téměř celé Pardubice včetně kojenců. V okrese Karviná je nezaměstnaných více než 22 tis., což je 12,3 %, a o jedno – jakékoliv – volné pracovní místo se uchází dlouhá fronta téměř 35 nezaměstnaných. To si lze představit jako celou Chrudim včetně kojenců. To je možná jeden důvodů, proč náš kraj opouští každý rok několik tisíc lidí.

Pane premiére, jsem dlouhodobě přesvědčen, že řešení této situace je v získávání nových investorů a také udržení stávajících, jako je tomu v případě investorů na průmyslové zóně Karviná Nové Pole, kterou jsem osobně se svými kolegy z regionu pomohl vybudovat a která dnes zaměstnává téměř 2 tis. lidí. Náš region potřebuje ovšem nové, další investory, zaměstnavatele, kteří by pomohli tuto situaci vyřešit. Měl jsem ve své bývalé funkci několik desítek setkání s investory, a tak přesně vím, co investoři chtějí. Investoři k nám nepřicházejí se sociálními projekty řešícími nezaměstnanost. Investoři přicházejí tam, kde mají nejlepší podmínky z hlediska vhodných nemovitostí, kde jim region může nabídnout pracovní síly a další podmínky pro investici. A Moravskoslezský kraj nepochybně –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám, váš čas.

Poslanec Ladislav Šincl: Nepochybně musí nabídnout něco více než Praha nebo Plzeň. Z tohoto důvodu se vás, pane premiére, chci zeptat: Jakou podporu vaše vláda chystá pro náš kraj a region Karvinsko v této oblasti a na jaké nové investory v našem kraji se můžeme těšit? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Slovo má předseda vlády Bohuslav Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, možná jen pár čísel, která se týkají celé České republiky, ale pak se vrátím speciálně k Moravskoslezskému kraji.

Za prvních šest měsíců roku 2014 eviduje agentura CzechInvest 116 investičních projektů. Ten počet výrazně převyšuje počet projektů, které byly zprostředkovány v roce 2013, to znamená o rok dříve. Letošní investice by měly přinést českému hospodářství více než 78 mld. Kč a vytvořit přes 14 tis. pracovních míst. Téměř polovina z toho počtu míst, celkem tedy 5 745 míst, by měla vzniknout právě v Moravskoslezském a Ústeckém kraji, to znamená ve dvou regionech, které mají dlouhodobě nejvyšší nezaměstnanost. Pokud jde o Moravskoslezský kraj, já jsem tam nedávno byl na návštěvě. Měl jsem možnost jednat se samosprávami konkrétně v Karviné a v Orlové, to znamená v té části Moravskoslezského kraje, kde je dlouhodobě vykazována nejvyšší nezaměstnanost.

Myslím, že přístup vlády musí zohledňovat několik aspektů. Za prvé bychom měli dělat všechno pro to, abychom udrželi stávající pracovní místa. Čili jde o to, abychom se například podívali na otázku energeticky náročného průmyslu, který velmi často sídlí právě v Moravskoslezském kraji a dnes tam vytváří řadu velmi dobře placených pracovních míst, a podívali se třeba na náklady, které má tento průmysl v příspěvcích na takzvané obnovitelné zdroje. Tady vláda připravuje novelu zákona, která by těmto firmám, které mají vysokou energetickou náročnost a současně vytvářejí velké množství pracovních míst, měla poskytnout určité úlevy.

Druhý aspekt je dostupnost lokalit, ve kterých by se mohly umístit nové investice. My máme v Moravskoslezském kraji několik průmyslových zón, některé jsou již zaplněny, některé se připravují. Já jsem rád, že se podařilo využít toho, že v průmyslové zóně Mošnov byl ještě dostatek volného místa, a podařilo se tedy zprostředkovat investici společnosti Hyundai Mobis, která by tam měla vytvořit kolem 900 nových pracovních míst. Pokud jde konkrétně o Karvinou, tak se připravuje projekt průmyslové zóny Nad Barborou. Tam si myslím, že by vláda měla poskytnout městu v tomto směru maximální pomoc, abychom vytvořili nové území, kam by přímé investice mohly směřovat. Současně je potřeba zabránit tomu, aby byla ohrožena průmyslová zóna, kde hrozí eventuálně podtěžení ze strany OKD. To je průmyslová zóna, kterou vy jste zmiňoval a která je dnes z velké části zaplněna zaměstnavateli, kteří vytvářejí v Karviné velké množství nových pracovních míst.

Další aspekt je také velmi důležitý. Snažíme se teď změnit zákony, u kterých máme oprávněný pocit a máme jasné poznatky o tom, že jsou bariérami hospodářského růstu a brání dalšímu rozvoji České republiky. Jeden z těch zákonů, který potřebujeme změnit, je zákon, který definuje poplatky za vynětí půdy ze zemědělského půdního fondu, protože já se neustále setkávám s tím, že ve stávajících průmyslových zónách, které jsou už řadu let určeny jako průmyslové zóny na základě územního rozhodnutí, tak ta zbrklá novela, která byla přijata za tuším Nečasovy vlády, dramaticky zvedla ceny za vynětí půdy ze zemědělského půdního fondu a doslova to odrazuje desítky investorů od toho, aby v těchto průmyslových zónách realizovali své investice. Já si myslím, že to je velká chyba. Požádal jsem ministra životního prostředí, aby co nejdříve – doufám, že se to stane ještě během měsíce září – předložil do vlády novelu, která bude v průmyslových zónách, které byly v minulosti schváleny jako průmyslové zóny, poplatek za vynětí půdy ze

zemědělského půdního fondu snižovat tak, abychom neodrazovali zbytečně investory, kteří přicházejí a vytvářejí u nás pracovní místa.

To, co je, myslím, také velmi důležité, je, abychom těmi změnami například stavebního zákona nebo procesu územního rozhodnutí maximálně zkrátili dobu implementace jakéhokoliv investičního projektu v České republice, protože i tady musíme dbát na to, abychom si udrželi konkurenceschopnost, a není možné, aby Česká republika byla na chvostu těch zemí z hlediska délky realizace investičního projektu v důsledku legislativy, která u nás platí.

Tolik jenom několik poznámek, které se týkají zejména Moravskoslezského kraje. Chci vás ujistit, že i nadále bude vláda velmi úzce spolupracovat nejenom s krajským úřadem práce, ale i s Moravskoslezským krajem jako takovým, se samosprávami v Moravskoslezském kraji. Samozřejmě prioritou zůstává také budování dopravní infrastruktury v tomto regionu. Jsem rád, že u řady staveb došlo i v uplynulých měsících k pozitivnímu posunu. I budování dopravní infrastruktury může být něco, čím vláda může nastartovat lepší hospodářský rozvoj v tomto regionu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Vidím, že pan poslanec Šincl chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Ano, paní předsedající. Vážený pane premiére, zmínil jste se o průmyslové zóně Nad Barborou. Podpořením tohoto projektu by stát k nám vyslal hned dva významné pozitivní signály. Za prvé signál o tom, že stát zde hodlá investovat a dává najevo všem investorům, že se vyplatí zajímat o tento region. Za druhé se připraví nová lokalita pro vstup investic, kterou dnes Karvinsko výrazně postrádá. Z tohoto pohledu je dle mého názoru pro region tato průmyslová zóna klíčová.

Moje doplňující otázka je, zdali ještě připravujete nějaké další, nové pokračující stimuly pro náš region, které by umožnily situaci s nezaměstnaností, která je zde opravdu obrovská, zlepšit, zdali hodláte pokračovat v tomto úsilí. Jde například o zlepšení leteckého spojení, jak jste již zmínil, dopravní napojení, snížení složitosti byrokracie při přípravě projektů, územní rozhodnutí a stavební povolení apod. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu. Prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já myslím, že pokud se podíváme na projekt průmyslové zóny Nad Barborou, tak je to projekt, který bude vyžadovat alespoň dva roky vytrvalého úsilí. Tady chci nabídnout podporu a pomoc ze strany vlády. Budeme hledat možnosti, jak ten projekt podpořit. Gros aktivit bude samozřejmě na samosprávě v Karviné, tak aby samospráva nadále pokračovala v úsilí o vytvoření a zainvestování této průmyslové zóny. Myslím, že je to důležitá

alternativa i z hlediska očekávané restrukturalizace důlního průmyslu v tomto regionu. Musíme tady připravit možnosti pro nové zaměstnávání lidí.

Chci jenom připomenout, že v okamžiku, kdy se restrukturalizovaly v západní Evropě, ať už to bylo Německo, nebo Francie, regiony, které byly kdysi postaveny zejména na těžkém průmyslu, včetně průmyslu důlního, tak tam tamní vlády také investovaly, také tam šla podpora z veřejných prostředků pro to, aby se regionální ekonomika mohla reorientovat na nové typy výrob. Přesně tenhle proces potřebujeme podpořit i v Moravskoslezském kraji. Já jsem rád, že se to v řadě oblastí daří, mimo jiné i díky tomu, že tam sídlí významná automobilka. To znamená, ta vytváří také určité jádro nových ekonomických aktivit a v tomto směru bychom měli pokračovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane premiére. A nyní prosím dalšího vylovaného v pořadí, paní poslankyni Nytrovou, aby se ujala slova, a přednesla svou interpelaci. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Děkuji. Vážený pane premiére, dobrý den. I mě, tak jako kolegu Ládu Šincla, velmi trápí problém nezaměstnanosti. Na úvod mi dovoluje uvést pár statistických údajů. K 31. 8. 2014 registroval Úřad práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě, souhrnně 83.586 nezaměstnaných osob. Bylo jich méně než v červenci tohoto roku o 755, a dokonce po více než dvou letech i meziročně o 268. Dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15 až 64 let bylo 81.122, což bylo méně jak oproti předchozímu měsíci, tak i v porovnání se stejným měsícem uplynulého roku. V Moravskoslezském kraji se v průběhu srpna letošního roku nově zaevidovalo 5520 osob. Jejich počet byl nižší jak meziměsíčně o 1605, tak i zároveň oproti srpnu roku 2013 o 267. Tento počet nově registrovaných osob byl v tomto měsíci druhým nejnižším po srpnu 2008 za dobu sledování od roku 1995. Ke konci letošního srpna se o 755 snížil počet evidovaných uchazečů o zaměstnání v Moravskoslezském kraji, ze kterého pocházím, na celkových 83.586. Rovněž poklesl i podíl nezaměstnaných osob, a to o 0,1 %. Počet nahlášených volných pracovních míst vzrostl - (Upozornění na čas.) Dobrá, pokročím tedy dál. Jsem přesvědčena o tom, že dalším pozitivním údajem je i fakt, že Česká republika patří mezi země s nadprůměrným podílem podnikatelů, to je v první řadě výsledkem - (Znovu upozornění na čas.) Položím tedy otázku, jak bude vláda řešit nezaměstnanost v souvislosti s dopady mezinárodní situace na český trh práce?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Já myslím, že pokud se podíváme na rizika, která identifikuje vláda v souvislosti s mezinárodní situací, koneckonců včera o tom také byla řeč na jednání tripartity, návrh rozpočtu tak, jak ho připravujeme, to znamená, i ty odhady nezaměstnanosti zatím vychází z toho, že by česká ekonomika v příštím roce měla růst o zhruba 2,5 %, ovšem v souvislosti s pokračováním krize na

Ukrajíně, s problémy exportu na Ukrajinu a do Ruska zaznamenáváme i u našich sousedů, jako je třeba Německo, určitý propad exportu do této oblasti, a nedá se vyloučit, že ten zásah může být i vůči České republice. My jsme se samozřejmě snažili v rámci debaty, která se vedla v Evropské unii o tom, jak mají být nastaveny nové sankce vůči Rusku, abychom maximálně ochránili Českou ekonomiku. Já jsem nedávno dostal dopis od klastru českých strojírenských firem, které ocenily postup vlády v té záležitosti jednání o sankcích.

A já jsem rád, že se nám z těch sankcí, tak jak byly v poslední fázi přijaty, podařilo dostat český strojírenský export. A domnívám se, že to nepochybně pomůže řadě firem v tom, aby se pokusily udržet si ruské trhy. Pokud o ruské trhy přijdeme v důsledku této krize, v důsledku obchodní války, tak si myslím, že bude velmi složité, aby se české firmy na ty trhy vrátily, respektive aby se na ně vrátili jako finální dodavatelé, a ne pouze subdodavatelé jiných firem, například z Německa nebo z Francie. Proto je strašně důležité, co se teď bude reálně odehrávat v těch vztazích mezi Evropskou unií a Ruskem, a jak se nám podaří rychle stabilizovat situaci na Ukrajině. V případě, že by se to nepovedlo, a pokračovala by obchodní válka, my jsme vytvořili pracovní skupinu, kde jsou zainteresovaná ministerstva, jsou tam také zástupci odborů a firem, a analyzujeme situaci v České republice, eventuelní dopady sankcí na ekonomiku, a snažíme se vytvářet nástroje pro to, abychom mohli reagovat.

Jedním z těch nástrojů, který teď velmi intenzívně diskutujeme, je takzvaný kurzarbeit, to znamená systém, kdy by stát přispíval zaměstnavateli, který se na základě zákonem vymezených podmínek dostane do fáze, že mu přechodně vypadnou dodávky, respektive ztratí dočasně pozici na trhu, ztratí odbyt. Mělo by to negativní dopady na zaměstnanost. A místo toho, aby takový zaměstnavatel byl nucen zaměstnance propustit, tak na časově omezenou dobu by získal podporu pro zachování těchto pracovních míst. Samozřejmě, že by zaměstnanci dostávali o něco nižší mzdu, stát by určitým způsobem doplácel. A teď vedeme debatu, v jakém procentu by ten příspěvek státu byl, ale umožňovalo by to přispět firmám na zachování zaměstnanosti.

Podle těch propočtů, které má Ministerstvo práce a sociálních věcí k dispozici, by to pro stát bylo efektivnější, než platit nezaměstnané na úřadech práce, než za ně platit odvody do systému zdravotního pojištění. Čili tady se zdá, že ten systém by mohl být ekonomicky výhodný, ale chceme ho zavádět pouze v zákonem vymezených případech, jakou jsou například dopady mezinárodních sankcí, nebo jako jsou třeba větší živelné katastrofy. To znamená, kurzarbeit by nemělo být něco plošného, časově neomezeného, ale mělo by to být v těch vymezených případech. A to, co pokládám za důležité, je, aby tady byl nastavený dostatečně silný kontrolní mechanismus, to znamená, aby se kurzarbeit v žádném případě nedal zneužívat. To znamená, musí to být skutečně reálné problémy firem, do kterých se ty firmy dostaly nezaviněně. To znamená, samy si je nezpůsobily, pouze se musí podřizovat například mezinárodním rozhodnutím, anebo na ně dopadají protisankce.

A to je poslední věc, kterou bych chtěl ještě zmínit, protože ještě chvíli času máme. Rizikem v tuto chvíli nejsou ani tak sankce, které zatím schválila Evropská

unie vůči Rusku, protože tam jsme do značné míry omezili ten negativní dopad na českou ekonomiku, ale rizikem jsou zatím neznámé protisankce z ruské strany, protože tam je nejsme schopni ovlivnit, a nemůžeme v tuto chvíli předvídat, jakým způsobem se protisankce na stavu české ekonomiky projeví. Takže tady já ještě vidím riziko, které vláda zatím nemohla identifikovat. Ale v každém případě jsme připraveni firmám pomoci, zejména pokud jde o hledání nových odbytišť. A tady předpokládám, že vláda i v rámci schvalování zákona o státním rozpočtu v pondělí přijme určitá opatření, kterými posílíme naši ekonomickou diplomacii i personálně v těch zemích, kde bychom mohli získat odbyty pro naše výrobky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A paní poslankyně nebude pokládat doplňující otázku? Nebude. Prosím nyní k mikrofonu pana poslance Velebného. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, vážený pane premiére. Vzhledem k tomu, že na moji otázku, kterou jsem vám chtěl dnes položit, bylo zodpovězeno teď předchozí odpovědí na dotaz kolegyně Nytové, takže bylo by zbytečné pokládat tuto otázku. Vy jste odpovídal stručně, jasně, a myslím si, že tady přesvědčivě. Takže děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana premiéra o reakci. (Premiér nechtěl reagovat.) Dobře. Přistoupíme tedy k dalšímu vylosovanému a to je pan poslanec Holeček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane předsedo vlády, zajímalo by mě, jak daleko je vláda v rozhodování o poskytnutí finanční podpory na realizaci česko-německé muzejní expozice společnosti Collegium Bohemicum v Ústí nad Labem. Vznik expozice je podmínkou udržitelnosti projektu rekonstrukce ústecké muzejní budovy, která byla ve výši 336 mil. korun podpořena z prostředků Evropské unie. Za našeho vedení města Ústí nad Labem vznikla i za účasti státu společnost Collegium Bohemicum, která dokázala finančně zajistit přípravu expozice v rozsahu 1500 m² co do kompletního projektu a sbírky potřebných muzejních exponátů v hodnotě necelých 4 mil. korun. Město Ústí nad Labem pod naším vedením tuto společnost podporovalo a získalo mezinárodně závazný příslib české vlády na dofinancování výstavby této expozice. Nový obsah činnosti rekonstruovaného muzea, především mezinárodně atraktivní trvalá expozice, má profilovat sociálně slabý ústecký region v celonárodním a přeshraničním kontextu a přitáhnout turisty. Bohužel dnešní dosluhující sociálně demokratické vedení města z důvodu úzce stranických zájmů projekt nevzalo za svůj a jeho realizace a další existence plně závisí na splnění příslibu státního financování, ke kterému se i vaše vláda přihlásila. Realizace náhradního řešení v podobě neambiciózní a narychlo připravené česko-německé expozice v gesci města Ústí nad Labem naopak ohrozí jak celou evropskou dotaci

investovanou do rekonstrukce budovy, tak pověst České republiky v sousedních zemích.

Chtěl bych se proto zeptat, kdy můžeme vládní rozhodnutí o schválení státního příspěvku na realizaci expozice v původně připraveném rozsahu očekávat. Věřím, že tento projekt, který od začátku usiloval o získání podpory napříč stranickým spektrem, si zaslouží, abyste ho dotáhli do úspěšného konce.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci za dodržení časového limitu a poprosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já nevím, jestli tento problém muzea společnosti Collegium Bohemicum není dán možná už počátkem celého projektu, tzn. tím jak projekt vznikl. Je to projekt, na kterém participuje několik subjektů. Chci připomenout, že společnost Collegium Bohemicum byla založena v roce 2006. Zakladateli bylo město Ústí nad Labem, Univerzita Jana Evangelisty Purkyně a Společnost pro dějiny Němců v Čechách. Hlavním zakladatelem je tedy statutární město Ústí nad Labem. Do projektu vstoupilo v roce 2008 Ministerstvo kultury, které se na něm od té doby podílí a od roku 2011 tam má i zástupce ve správní radě.

Musím říci, že financování těchto aktivit bylo předmětem několika jednání vlády, a ten poslední stav je takový, že Ministerstvo kultury v tuto chvíli hledá legitimní a právní nástroj k tomu, jak letos uvolnit pro Collegium Bohemicum částku cca 3 mil. korun s tím, že v roce 2015 se zatím předběžně počítá s poskytnutím částky zhruba 45 mil. korun pro účely realizace muzejní expozice k dějinám německy mluvících obyvatel českých zemí. To je zatím výhled a plán, který má Ministerstvo kultury.

Jenom chci připomenout to, že jsem dostal informace o tom, že bohužel Collegium Bohemicum porušilo dotační pravidla z hlediska grantu, který byl poskytnut Ministerstvem kultury. Také nebyla vyčerpána dotace, kterou Collegium obdrželo v minulosti z programu Podpora reprodukce majetku regionálních kulturních zařízení, tzn. i ze strany Collegia nebyly vždy naplněny všechny podmínky pro to, aby to financování mohlo probíhat bezproblémovým způsobem.

Čili chci potvrdit, že situace je komplikovaná. Chci potvrdit, že Ministerstvo kultury je o ní informováno, a chci konečně potvrdit, že Ministerstvo kultury se snaží situaci vyřešit tak, aby bylo možné příslušnou realizaci expozice dotáhnout do konce.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a vidím, že pan poslanec chce využít své doplňující otázky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Ani ne tak doplňující otázka, možná takové zhodnocení. Jenom aby se pouze nehledalo, proč to nejde. Chtěl bych opravdu slyšet slovo chlapa: pošleme vám tam ty peníze, protože region to potřebuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Poprosím o reakci pana premiéra. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Kdyby to bylo tak jednoduché. Ale myslím si, že nemůžeme říct, a já tady nemohu říci pošleme vám tam ty peníze, protože je region potřebuje. Finanční prostředky musí být skutečně uvolněny na projekt, který bude podložen. Musí to být rozhodnutí v souladu se zákonem, s příslušnými pravidly, tzn. Ministerstvo kultury musí postupovat tak, aby finanční prostředky byly vynaloženy efektivně a účelně. Nemůžeme chtít jenom proto, abychom ten projekt podpořili a udrželi při životě, aby Ministerstvo kultury slevilo z pravidel a kritérií pro poskytování grantů a finančních prostředků. Pokud chceme, aby pravidla dodržovali i ostatní příjemci, musí je dodržovat také tato obecně prospěšná společnost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za odpověď. A nyní prosím k mikrofonu dalšího v pořadí, pana poslance Petra Fialu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Vážený pane premiére, já různě čtu a slyším, že vyšší růst minimální mzdy, tedy místo původně dojednaných 500 na 700, vyjednali sociální demokraté ve vládní koalici výměnou za to, že podpořili na pozici eurokomisařky Věru Jourovou, tedy kandidátku politické strany hnutí ANO. Například pan předseda Sklenák v České televizi řekl: Probíhají koaliční rady a byly vzneseny požadavky jak ze strany ANO, tak ze strany ČSSD a v rámci dohadování jsme se dohodli jak na nominaci Věry Jourové, tak na zvyšování minimální mzdy. Zaslchl jsem ale také pana vicepremiéra Babiše, který říká, že – cituji: Takové handy on nedělá.

Tak já se vás chci, pane premiére, zeptat i z důvodu těchto rozporů na podrobnosti této dohody, abychom si nemuseli nic domýšlet a aby veřejnost nemusela spekulovat. Protože jestli je to pravda, tak to vypadá, že jste vyměnili lukrativní post pro jednu osobu za opatření, které se dotkne tisíců občanů, ovlivní to české firmy, ovlivní to zaměstnavatele, ovlivní to celou ekonomiku, a to, myslím, nebyla příliš rozumná dohoda. Výsledky dohody nejsou dobré ani z dalšího hlediska, protože jsme pro naši eurokomisařku získali velmi nevýznamné portfolio. Ale zřejmě také došlo k narušení důvěry sociálních partnerů vlády porušením původní dohody. To není můj názor, ale Svaz průmyslu a dopravy byl tímto krokem rozčilen natolik, že jeho prezident Jaroslav Hanák řekl – zase cituji -, že jde o jasné porušení dohody sociálních partnerů.

Tedy pane premiére, prosím o vysvětlení, jak je to s tou dohodou. A byla tato nepěkná dohoda uvnitř vlády skutečně uzavřena?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím o reakci pana premiéra.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já nevím, jestli můžeme kritizovat programovou dohodu. Programová dohoda přece do politiky patří na rozdíl od dohody, která se třeba týká nějakých postů, funkcí, mocenských pozic. Vždyť programová dohoda je samou podstatou politiky v situaci, kdy jste v koaliční vládě. Kdyby sociální demokracie neměla koaliční partnery, samozřejmě by rozhodnutí mohla udělat sama, ale my jsem ve vládě, kde máme koaličního partnera, je jím hnutí ANO, máme koaličního partnera KDU-ČSL a o programových věcech se musíme vzájemně vždycky domluvit. Je to vždycky otázka určitého kompromisu.

My jsme měli koaliční smlouvu a máme koaliční smlouvu, kde je řečeno, že budeme každý rok zvyšovat přiměřeným způsobem minimální mzdu. Ale v koaliční smlouvě není uvedena žádná konkrétní částka, o kolik by se minimální mzda měla zvýšit. Pokud jde o zvýšení minimální mzdy od 1. ledna příštího roku, nejprve koalice uvažovala a v zásadě byla dohodnuta, že by se minimální mzda měla zvýšit o 500 korun. V následných vyjednáváních uvnitř koalice jsme dosáhli posunu, a já netajím, že o posun usilovala zejména sociální demokracie, tzn. že jsme se shodli na tom, že bychom navýšili minimální mzdu nikoli o 500 korun, ale o 700 korun. Důvodem je mj. fakt, že 1. ledna příštího roku uplyne od posledního navýšení minimální mzdy nikoli jenom rok, ale rok a půl.

Čili domníváme se, že vzhledem k tomu, že uplyne rok a půl, kdy tady platí minimální mzda 8 500 hrubého, tak je na místě, abychom minimální mzdu zvedli nikoliv pouze o 500, ale o 700 korun. A nechci připomínat, že tady se řadu let minimální mzda nezvyšovala a výrazně a hrubě klesla její kupní síla, to znamená, že už vůbec neplní tu motivační roli, kterou by plnit měla.

Pak jsme ještě dosáhli také kompromisu v jiné otázce a to je navýšení platů pro zaměstnance sociálních služeb. Já si myslím, že to také není žádná špinavá dohoda, ale je to ocenění práce těch, kdo pracují v sociálních službách, starají se o naše rodiče a prarodiče. Ti lidé mají vysoce podprůměrné platy, když to vezmu z hlediska průměrného platu v České republice, a dělají práci, která je opravdu velmi náročná. Jsem rád, že se nám podařilo také dohodnout s koaličními partnery kompromis a zvýšíme platy zaměstnanců v sociálních službách, je na to připraveno ve státním rozpočtu 750 mil. korun. Nechci vám, kolegové a kolegyně, sahat do svědomí ani nechci sahat do svědomí panu předsedovi Fialovi, ale řada z nás před minulými volbami samozřejmě také navštívila řadu sociálních zařízení, domovů důchodců, různých zařízení pro zdravotně postižené občany. Mluvili jsme tam i s jejich zaměstnanci a určitě jsme všichni slyšeli, za jakých platových podmínek tam pracují. A já pevně věřím, že Sněmovna podpoří návrh vlády na to, abychom u těchto lidí zvýšili jejich odměňování.

A protože tady musí dojít vždycky k určitému kompromisu a vyváženému kompromisu, tak součástí té dohody byl také fakt, že my jsme jako koaliční partner podpořili nominaci hnutí ANO na pozici evropského komisaře a stáhli jsme nominaci Pavla Mertlíka, kterého jsme pokládali a pokládáme za stejně dobrého a schopného kandidáta, jako je paní Jourová. Učinili jsme to včas, byli jsme v první polovině zemí,

kteří nominovaly svého kandidáta na eurokomisaře, čili tam nedošlo k žádnému zpoždění. Chci připomenout, že některé státy nominovaly svého kandidáta až dva nebo tři dny předtím, než Juncker rozhodl o složení Komise. A chci také jednoznačně odmítnout to, že by paní Jourová získala nevýznamné portfolio. To portfolio v minulosti zastávali zástupci Itálie, zástupci Francie, to jsou země, které jsou výrazně větší, než je Česká republika, a mají tradičně v Evropské unii výrazně větší vliv, než má Česká republika. Tady hovořím o justici. A pak je tady portfolio ochrany spotřebitele a to rozhodně není ani neviditelné ani nevýznamné portfolio, naopak je to velmi zajímavá platforma pro českého eurokomisaře. Mimo jiné se paní Jourová bude podílet na vyjednávání obchodních dohod se Spojenými státy a bude se starat o to, aby byla ochráněna práva evropských spotřebitelů.

Takže ano, došlo ke koaličnímu kompromisu. Ten měl několik aspektů a já pokládám za důležité, že ten programový aspekt je v souladu s tím, na čem se dohodla vláda. Je to v souladu s její politikou.

A pokud jde o zaměstnavatele a odbory. Odbory zvýšení minimální mzdy podpořily, zaměstnavatelé s tím nesouhlasili, ale nenarušilo to sociální dialog. A chci připomenout, že včera na jednání tripartity jak odbory, tak zaměstnavatelé podpořili návrh zákona o státním rozpočtu na příští rok.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Vidím, že pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji, pane premiére. Já jsem se ptal, protože byly určité rozpory ve vyjádření členů koalice, tak jsem rád, že jste mně potvrdil, že k té dohodě došlo. Já bych si ji zase tak nepochvaloval. Jednak ty výsledky z mého hlediska nejsou moc dobré, ale samozřejmě já ani nepovažuji za rozumnou nebo úplně dobrou dohodu, kde se vyměňují programové priority za nějaké personální posty. Vůbec si také nemyslím, že to portfolio je významné. A to, co tu uvádíte, není úplně. Protože v minulosti to portfolio bylo významnější tím, že bylo spojeno s postem místopředsedy Evropské komise, což v tomto případě tomu tak není.

Já mám ale jinou doplňující otázku. To, co jste tou dohodou získali, má bohužel docela závažný dopad na naše podnikatele: zvyšuje jim to náklady. Spočítala si vláda, má vláda nějakou analýzu toho, kolik bude naše podnikatele navýšení minimální mzdy stát?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu a poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Lidí, kteří pobírají minimální mzdu v České republice, je něco přes sto tisíc. Pokud jde o státní správu jako takovou, kteří jsou placeni ze státního rozpočtu, je to něco kolem 500 zaměstnanců. Čili to množství není nikterak dramatické. Nicméně problém je v tom, jak těmto lidem chcete vysvětlit,

aby z 8 500 korun hrubého vyžili. A jak jim chcete vysvětlit, že mají méně peněz než jejich sousedi, kteří třeba nepracují a jsou bohužel závislí na sociálních dávkách. Jak jim to chcete vysvětlit? Já myslím, že to je absolutně nemorální, to, že se držela minimální mzda na 8 500 nebo dokonce na 8 000 korun hrubého několik let. To je velká chyba.

Chci připomenout, že kromě toho, že minimální mzda má sociálně ochrannou funkci, to znamená, že má zaměstnance ochránit před chudobou a umožnit mu žít na úrovni skromné spotřeby a sociálních kontaktů, tak zaměstnavatelům má ochranná funkce minimální mzdy zajistit základní rovné podmínky mzdové konkurence. Protože v situaci, kdy jsou tady případy, kdy poctivé firmy platí mzdu, která odpovídá odvedené práci, a pak jsou tady firmy, které těží z toho, že je tady stagnující úroveň minimální mzdy, a drží se pouze na úrovni minimální mzdy, tak to je prostě sociální dumping a je to nekalá konkurence. Myslím, že i tyto praktiky je potřeba omezit, stejně jako je potřeba omezit praktiky, kdy zejména ve službách sice ti zaměstnanci formálně oficiálně pobírají minimální mzdu, ale pak jim někdo doplácí ještě na ruku finanční prostředky, které nejsou zdaněny a ze kterých se neplatí odvody na sociální a zdravotní pojištění.

Čili já se domnívám, že ten problém, tak jak jsme ho i diskutovali v tripartitě, nebude mít negativní dopady, zvýšení minimální mzdy na této úrovni nebude mít negativní dopady na zaměstnanost v České republice, a myslím, že odpovídá úrovni průměrné mzdy v České republice.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu premiérovi a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kořenka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Dobré odpoledne, dámy a pánové, dobré odpoledne, pane premiére. Jedním ze zásadních témat je oblast veřejných zakázek. Jak jistě víme, tak je to problém, který se táhne již několik let, zvláště to zaznívá i v případech přípravy nového programovacího období. Víme, že starostové se potýkají s tímto problémem a často je to jakési kladivo na naše starosty. Musím říct, že ti poctiví na to doplácí a ti nepoctiví si cesty určitě najdou. Nicméně problém je vždy jak v efektivitě zadávání, tak i v transparentnosti.

Vláda připravuje novelu zákona o veřejných zakázkách a já bych se chtěl zeptat, v jaké fázi se tato věc nachází. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana premiéra o reakci. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, legislativní aktivita vlády je rozložena v zásadě do dvou akcí. Tou první je předložení tzv. technické novely zákona o zadávání veřejných zakázek. Tady už má vláda takřka splněno, protože novela byla na vládě schválena, byla odeslána do

Poslanecké sněmovny. Já jsem přesvědčen, že ta novela, i když není rozsáhlá, přináší několik velmi praktických zlepšení, která by měla zrychlit a zjednodušit systém zadávání veřejných zakázek.

Chci uvést jeden konkrétní příklad, který je součástí této novely. Přijetím novely, pokud tedy bude Parlamentem schválena, dojde ke zrušení povinnosti zrušit zadávací řízení za situace, kdy zadavatel obdržel pouze jednu nabídku, čímž dojde k zefektivnění zadávacího procesu, které spočívá zejména ve zrychlení, a tedy zabrání se tím zbytečným průtahům a také zbytečným kalkulacím na to, že v případě, že zůstane pouze jeden uchazeč, tak zadavatel nemá jinou možnost než výběrové řízení zrušit. Čili to je řekněme ta stručná věcná novela zákona o zadávání veřejných zakázek.

Současně ale Ministerstvo pro místní rozvoj připravuje nový zákon o veřejných zakázkách s tím, že v tuto chvíli byl předložen věcný záměr tohoto zákona. A jenom velmi stručně k obsahu věcného záměru.

Cílem je, abychom využili možnosti, které nám dává příslušná směrnice Evropské unie, zachovali transparentní úroveň veřejného zadávání, ale současně snížili administrativní náklady a veřejné zadávání zrychlili. Myslím, že nás čeká i důležitá debata tady na půdě Poslanecké sněmovny a Senátu s využitím zkušeností lidí z praxe, z krajských a místních zastupitelstev. Myslím, že bychom skutečně měli dbát na to, aby se zachovaly klíčové principy transparentnosti, aby byla umožněna objektivní legitimní soutěž o veřejné zakázky s cílem dosáhnout maximální efektivity na straně zadavatele. Současně ale bychom měli dosáhnout toho, aby se veřejné zakázky nestávaly předmětem útoku subjektů, které usilují o získání výhody na trhu jenom tím, že se do zakázky přihlásí a pak spekulují z hlediska svého odstoupení, pak spekulují z hlediska podávání stížností na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, pak spekulují z hlediska domlouvání se s ostatními účastníky tohoto zadávacího řízení. Prostě je tady celá řada negativních jevů, které doprovázejí tu stávající podobu zákona o zadávání veřejných zakázek. A já bych byl velmi rád, kdybychom během příštího roku dospěli k tomu, že bude schválen nový, moderní zákon o zadávání veřejných zakázek, který bude v souladu s příslušnou evropskou směrnicí.

Čili tolik jenom velmi stručně k tomu záměru vlády. A já se velmi těším teď tady v Poslanecké sněmovně na debatu o té technické novele zákona o zadávání veřejných zakázek. Byl bych velmi rád, kdyby začala platit co nejdříve po Novém roce, a myslím si, že by mohla také zrychlit veřejné zadávání v naší zemi a možná i urychlit čerpání prostředků z Evropské unie.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A táži se pana poslance... Nechce položit doplňující otázku. Tudiž prosím dalšího v pořadí a je to paní poslankyně Chalánková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážený pane premiére, reaguji na vaši informaci k problematice českých dětí v Norsku. Text, který

vám úřady připravily, považují za manifest alibistických úředníků snažících se obhájit svou nečinnost a pohodlnost. Především, že podám několik dalších písemných a velmi konkrétních interpelací na členy vaší vlády. Na vás mám v tuto chvíli jen několik úvodních stručných dotazů.

Za prvé. V dokumentu je zcela potlačena jakákoli zmínka o státní příslušnosti dětí. Proto se vás ptám: Jsou obě děti stále státními příslušníky České republiky? A dále: Mají české orgány nějaké poznatky o tom, že děti jsou státními příslušníky Norska? Prosim o odpověď ano, nebo ne.

Za druhé. Proč stále tolik zdůrazňujete, že obě děti vyrostly v Norsku? Přestávají proto pro vás být občany České republiky, nebo se snad proto stávají občany druhé či třetí kategorie? Má pro vás občanství lidí žijících v zahraničí menší váhu než občanství lidí žijících v tuzemsku?

Za třetí. Součástí platného zákona o mezinárodním právu soukromém je i následující ustanovení § 56 odst. 1 – cituji: "Pokud pravomoc ve věcech vyživovacích povinností a ve věcech rodičovské zodpovědnosti není upravena přímo použitelnými předpisy Evropské unie, je ve věcech výživy, výchovy a dalších věcech péče o nezletilé včetně opatření k ochraně jejich osoby a majetku dána pravomoc českých soudů, jestliže nezletilý má obvyklý pobyt v České republice nebo jestliže je státním občanem České republiky, i když má obvyklý pobyt v cizině." Proč toto zcela zásadní ustanovení vaše informace zcela ignoruje? Znaří ho vůbec úředníci ministerstev zahraničí a spravedlnosti? Tuší vůbec, že takový zákon existuje?

A poslední, za čtvrté. Správně uvádíte, že neexistuje žádná mezinárodní smlouva. Bude vaše vláda sjednávat smlouvu (upozornění na čas), která by řešila střet jurisdikce mezi Českou republikou a Norskem?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana premiéra o odpověď. Prosim, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, ten problém je skutečně velmi složitý. Chci připomenout, že na začátku bylo rozhodnutí, které vycházelo z podezření na násilí v rodině a pohlavní zneužívání obou chlapců. To bylo podezření, které stálo na začátku celého toho složitého procesu v Norsku. K tomu došlo v roce 2011, kdy byli bratři rodičům odebráni. V roce 2011. Já jsem, vážená paní poslankyně, z vašeho vystoupení nabyl dojmu, že tuto věc nepochybně zavinila současná česká vláda, a pokud ji nezavinila, tak svou nedbalostí zabránila tomu, aby ten problém byl uspokojivě vyřešen. Uspokojivě zejména pro obě děti. To si myslím, že je to nejdůležitější. Aby se našlo řešení, které umožní těmto dětem vyrůstat v nějakém normálním klidném rodinném prostředí. To, co teď zažívají, je nepochybně noční můra a určitě všichni máme společný zájem na tom, aby vyrůstaly v pokud možno normálním rodinném prostředí navzdory tomu, co všechno jejich rodinu postihlo. To vůbec není jednoduchá věc. A myslím, že bychom z toho asi neměli dělat předmětem politického souboje. Měli bychom se snažit věcně tlačit na

to, aby všechny kompetentní úřady jednaly, aby se úředníci, kteří v České republice mají tyto věci na starosti, nevymlouvali, aby pracovali.

Naše vláda je první vláda, která předložila do Poslanecké sněmovny v této věci písemnou zprávu. Ministr zahraničí Lubomír Zaorálek je první ministr zahraničí, který jednal se svým norským protějškem o této složité kauze. Předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček se v této věci také na úrovni parlamentní diplomacie velmi angažuje. Náš zastupitelský úřad konkrétně koná a lze doložit jeho aktivity, které byly realizovány v uplynulých několika měsících. Tohle všechno tato zpráva popisuje.

Já rozhodně nesouhlasím s tím, že by nová vláda České republiky, která nastoupila na konci ledna letošního roku, tzn. v situaci, kdy už všechna významná rozhodnutí v Norsku byla učiněna, nesla nějaký podíl viny na neutěšené situaci této těžce zkoušené rodiny. Nic takového není pravda. Naopak nová česká vláda se snaží rozhybat všechny kompetentní instituce na naší straně a jsme připraveni poskytnout matce těchto dvou dětí maximální možnou podporu, ať už půjde o její snahu revidovat rozhodnutí soudu v Norsku, nebo ať už půjde o další projednávání její žaloby, kterou podala u Evropského soudu pro lidská práva. Prostě tohle jsou dva reálné směry, kde je možné v případě právních aktivit dosáhnout pozitivního rozhodnutí, které by této rodině mohlo pomoci. Musím říci, že bohužel, navzdory aktivitám jak našich ministerstev, tak našeho zastupitelského úřadu v Oslo, norská strana nepřehodnotila žádné z těch rozhodnutí, která byly přijata, zejména pokud jde o to, že děti jsou umístěny ve dvou odlišných rodinách. Jediné, co se změnilo k lepšímu, je povolení styku s matkou. A je také otázka, doufám, že to bude dobře vyřešeno, výuky češtiny pro tyto děti.

Vy jste se ptala, jestli vím, zda tyto děti nepřišly o české občanství. Já nemám žádné informace o tom, že by tyto děti nebyly českými občany. Nemám žádné takovéto informace v tuto chvíli. Ale nepochybně můžeme ještě ověřit to, jak je přesně právní situace, která se týká jejich občanství norského.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Paní poslankyně chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Tak jenom jednu informaci k úvodu toho, co nám řekl pan premiér. Chtěla bych upozornit, že v lednu 2013 byla matka zbavena veškerých obvinění, která proti ní byla vznesena. To je jedna věc.

Položila jsem čtyři otázky, odpověď jsem získala pouze na jednu - že pan premiér nemá žádné poznatky o tom, že by děti už nebyly státními příslušníky České republiky. Ty otázky jsem položila čtyři, máte je k dispozici, takže se k tomuto problému dále budu vracet. A předesílám, že připravím a podám několik dalších písemných a velmi konkrétních interpelací na členy vaší vlády. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a pan premiér jde již s reakcí k mikrofonu.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, vaši aktivitu vítám. Já už jsem ji přivítal na minulých interpelacích. I na základě vašich minulých interpelací a interpelací dalších kolegů z Poslanecké sněmovny jsem Sněmovně předložil písemnou zprávu, která popisuje aktivity státních úřadů v posledních sedmi měsících. O těch aktivitách, které tomu předcházely, bohužel žádné dostupné informace nemám.

Myslím si, že je správné, abychom vyvíjeli maximální tlak, a vyvíjíme ho prosím společně na státní byrokracii, na státní úřady. Ten tlak je namístě. Je to zcela v pořádku. Jenom si prostě myslím, že bychom to mohli realizovat kooperativně, že bychom na tom měli spolupracovat, a myslím si, že není úplně nutné, abychom si všechny otázky pokládali a odpovídali tady prostřednictvím interpelací. Zpráva byla zpracována. Já myslím, že to poskytuje i oporu poslancům opozice, pokud jsou tam jakékoliv nepravdivé údaje, abyste příslušné úřady okamžitě kontaktovali, abyste je mohli kritizovat. Dokud zpráva nebyla na stole, tak samozřejmě bylo velmi složité, abychom odůvodnili postup státních orgánů. To, že byla matka osvobozena, jsem tady říkal před několika dny na začátku schůze Poslanecké sněmovny. Je to obsahem této písemné zprávy a mohu to potvrdit.

Pouze chci říci, že problém byl na norské straně vnímán jako velmi komplikovaný a složitý na začátku celého tohoto procesu. A bohužel stávající situace pro rodinu stále není dobrá navzdory všem snahám českých úřadů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu premiérovi. Dalším v pořadí je pan poslanec Jiří Petrů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Děkuji, paní předsedající.

Vážený pane premiére, na mou interpelaci, která se týkala chodu Ministerstva pro místní rozvoj po odchodu současné paní ministryně na post eurokomisařky, jste již odpověděl v reakci na první interpelaci. Já bych však rád zdůraznil, že odchod ministryně přichází v době, kdy není ukončeno čerpání prostředků pro plánovací období 2007 až 2013, kdy z celkové alokace ve výši 698 mld. korun bylo doposud Evropskou komisí certifikováno pouze 55 % prostředků. V poslední čtvrtletní monitorovací zprávě o průběhu čerpání v programovém období 2007 až 2013 je také uvedeno, že limit k čerpání finančních prostředků jednotlivých operačních programů, příspěvek společenství, v roce 2014 splňuje zatím jediný operační program. Mimoходом, je to operační program Doprava. Zároveň byla Evropskou komisí dne 26. srpna letošního roku oficiálně schválena dohoda o partnerství pro programové období 2014 až 2020 a musí následovat urychlené kroky, které umožní čerpání finančních prostředků i z tohoto období. Zajištění této agendy vyžaduje vysokou prioritu vaší vlády, aby se neopakovala situace z předchozího období a čerpání prostředků z fondů Evropské unie probíhalo úspěšně.

Jak jsme zaznamenali, má s paní ministryní odejít také zkušený náměstek ministryně pro národní orgán pro koordinaci. Nebudu vám nyní pokládat otázku, chci vás však požádat, aby vaše vláda věnovala vážnou pozornost urychlené stabilizaci resortu místního rozvoje. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, myslím, že mohu navázat na odpověď na první interpelaci, která tady dnes zazněla a týkala se obdobného problému, který jste zmínil. Bude důležité nejenom to, kdo bude novým ministrem pro místní rozvoj, a já skutečně výrazně preferuji odborníka na evropské fondy, na problematiku čerpání prostředků z Evropské unie, ale bude také záležet na jeho týmu. To znamená na lidech, které si s sebou buď na ministerstvo vezme nebo s nimi na ministerstvu bude připraven dále spolupracovat. Já si nemyslím, že teď, v té nejcitlivější poloze a pozici, ve které se můžeme nacházet z hlediska čerpání evropských prostředků, si můžeme dovolit nějaké rozsáhlé personální zemětřesení na Ministerstvu pro místní rozvoj. Myslím, že potřebujeme, aby nový ministr i jeho náměstci byli lidé, kteří budou v této věci kompetentní od samého počátku.

Máte pravdu také v tom, že pokud se nabere zpoždění na začátku celého procesu, a teď už se bavím o aktuální finanční perspektivě, o nových operačních programech, pokud bychom nabrali výrazné zpoždění na samém začátku procesu, tak se to vymstí následující vládě, která tady bude v okamžiku, kdy se bude dokončovat čerpání prostředků z Evropské unie. Já bych nerad, aby nás naši následovníci, vláda, která přijde po této vládě České republiky, někdy v roce 2020 proklínali s tím, že Česká republika opět bude přicházet o miliardy nebo desítky miliard korun z fondů Evropské unie. Loni jsme ztratili 10 mld., to je ovlivněno tím, co se dělo o dva roky zpátky. Letos je riziko, pohybuje se kolem 24 mld. korun. Opět to souvisí s tím, co se dělo dva roky zpátky, někdy kolem roku 2012, kdy se situace ještě dala zachránit.

Nemůžeme změnit minulost. Snažíme se a děláme kroky k tomu, abychom přišli o co nejméně peněz, ale minulost změnit nemůžeme, nemůžeme změnit, co se stalo nebo nestalo v roce 2012 nebo v roce 2011. Máme ale plnou odpovědnost za to, co se bude odehrávat v roce 2015, a máme plnou odpovědnost za to, co se odehrává na podzim letošního roku. To znamená schválení jednotlivých operačních programů, příprava výzev, vypsání výzev na jaře příštího roku, abychom neztratili rok 2015. A to už musí být role nového ministra pro místní rozvoj. Doufám, že bude tento ministr navržen koaličním partnerem co nejdříve, ještě předtím, než paní Jourová podá rezignaci na svoji funkci.

Možná ještě k otázce přípravy na čerpání prostředků z Evropské unie. Snažíme se, abychom vytvořili maximálně jednotné metodické prostředí. Snažíme se, aby se potom pravidla už neměnila v průběhu hry. To byl bohužel jeden z velmi negativních faktorů, který nás pronásleduje až doteď – nejednotná metodika, rozdílné přístupy Ministerstva financí, Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, těch, kdo finanční

prostředky poskytovali. Je tady velký problém. A samozřejmě řada obcí, řada subjektů, které čerpaly evropské dotace, se dneska setkává s tím, že audity, které realizuje Ministerstvo financí, vyznívají zcela jinak než předcházející kontrolní závěry, a dostávají se do fáze, kdy musí odvádět korekce, a to samozřejmě pro nikoho z těch, kdo čerpal evropské prostředky, není příjemná situace. My jsme se po deseti letech členství v Evropské unii dostali do paradoxní situace, že řada i třeba obcí nebo podnikatelů přemýšlí o tom, jestli má vůbec žádat o evropské fondy, aby se tím, že udělají třeba jenom drobnou formální chybu z hlediska jejich čerpání, nedostali do hospodářských problémů nebo do nějaké existenční katastrofy. Prostě tohle je úvaha, která je vedena velmi často a velmi intenzivně. Tady se trochu obávám zájmu o čerpání z nových evropských fondů, pokud se nám nepodaří přesvědčit obce a podnikatele, že se situace změnila a že už nedojde k tomu, že by se změnila pravidla během hry a že by výklad metodiky negativně dopadal na ty, kdo evropské prostředky čerpali. Tím nechci říci, že se tady nestaly chyby, že některé peníze nebyly použity neefektivně. To jsou případy, které musí stát samozřejmě hlídat, musí je potrestat. Ale byl bych velmi nerad, aby byli trestáni ti, kdo udělali pouze formální chyby, a byli trestáni tím, že budou mít korekce v řádu desítek procent.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan poslanec nechce položit doplňující otázku. Dalším v pořadí je tedy pan poslanec Sed'a. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní místopředsedkyně.

Vážený pane premiére, přestože ekonomové hovoří o mírném oživení českého a evropského hospodářství, jsem přesvědčen, že nezaměstnanost je velkým problémem, a to nejenom u nás. Český statistický úřad uvádí míru nezaměstnanosti v naší zemi ve výši 7,4 %, což není malé číslo, zejména z pohledu situace rodin nezaměstnaných. Ve Zlínském kraji, odkud pocházím, je nezaměstnanost 7,1 %, přitom existuje potenciál, například v průmyslové zóně Holešov, zaměstnanost zvýšit. Proto se vás ptám, pane předsedo vlády, jaké konkrétní kroky činí vláda, aby zajistila nová pracovní místa. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslance, myslím, že to, s čím se budeme muset vyrovnávat v příštích měsících a letech, je fakt, že nezaměstnanost automaticky neklesne na předkrizovou úroveň. Nezaměstnanost, která tady byla předtím, než došlo k finanční krizi, se automaticky do České republiky nevrátí. Bude nás to stát poměrně velké úsilí k tomu, abychom dokázali alespoň snížit nezaměstnanost v sociálně nejkritičtějších oblastech.

Už jsem tady dnes zmiňoval některé aktivity a nebudu je tady opakovat, které vláda chce realizovat a které realizuje. Zmínil jsem aktivní přístup k novým investicím, včetně využití investičních pobídek. Zmínil jsem novelu zákona o vyněti půdy ze zemědělského půdního fondu, kde snížíme poplatky pro firmy, které budou investovat ve stávajících průmyslových zónách. Zmínil jsem urychlení čerpání prostředků z EU. To totiž souvisí také s pracovními místy, jestli budeme mít peníze, jestli budeme stavět. Chci připomenout fakt, že jenom ve stavebnictví za posledních pět let přišlo o práci zhruba 60 tisíc lidí, a my máme připraveny projekty z evropských prostředků například na dostavbu kapacity mateřských škol a základních škol nebo na výstavbu sociálního bydlení. To jsou oblasti, které by mohly být velmi zajímavé z hlediska rozvoje stavebnictví. Už jsem tady zmiňoval podporu exportu. Konkrétní rozhodnutí, která posílí naše diplomatická zastoupení v teritoriích, která jsou pro nás zajímavá ať už z hlediska obchodní výměny, nebo z hlediska turistického ruchu. Nedávno tady v Praze proběhlo velmi úspěšně česko-čínské obchodní fórum. Bylo tady přes 500 čínských podnikatelů, ale také zástupci čínských regionů. Jednáme o přímé letecké lince mezi Šanghají a Českou republikou. Pokud se jí podaří zřídit, tak já očekávám, že to bude mít podobné pozitivní efekty, jako mělo zřízení přímé letecké linky mezi Soulem a ČR nejenom z hlediska většího přílivu čínských turistů do ČR, ale také z hlediska posílení obchodních kontaktů mezi našimi zeměmi. V oblasti ekonomické diplomacie samozřejmě jsme připraveni sledovat i další teritoria. Mám na mysli například Indii, mám například na mysli Latinskou Ameriku. Všude tam bychom měli rozvíjet aktivity pro podporu našeho exportu. Tady si myslím, že vláda může hodně udělat.

A pak samozřejmě to, co je velmi důležité, je podpora vzdělávání, podpora aplikovaného výzkumu, ale i vůbec vědy a výzkumu v ČR a podpora spolupráce mezi firmami, výzkumnými institucemi a veřejnými vysokými školami. Protože nejde jenom o dnešní zaměstnanost, ale jde také o zaměstnanost v budoucnosti, to znamená, abychom vytvářeli taková pracovní místa, která budou skutečně kvalifikovaná, aby tady byly výroby s vysokou mírou přidané hodnoty, aby tady byl výzkum, vývoj, aby v ČR běžely inovační procesy. Takže rozhodně vládě nejde jenom o to, abychom získávali pracovní místa ve strojírenství nebo v automobilovém průmyslu, ale chceme také na to navazovat sofistikovanější aktivity a využívat nové, moderní technologie a snažit se nové moderní technologie přilákat sem do ČR.

Když jsem zmiňoval aktivity ve prospěch zaměstnanosti, samozřejmě že to souvisí se zrychlením investic státu, se zvýšením jejich efektivity, souvisí to s výstavbou dopravní infrastruktury, a to je velký problém, protože řada staveb je zastavena tím, že lidé odmítli prodávat pozemky za nízké ceny. Jsem rád a chci poděkovat Poslanecké sněmovně za to, že schválila zákon, který zvyšuje výkupní ceny pod komunikacemi. To nám umožní, abychom v řadě staveb pokračovali. A já se domnívám, že do řady regionů budeme muset nejprve dovést kvalitnější dopravní infrastrukturu, lepší silnice, než se nám tam podaří získat nové investory, kteří tam vytvoří pracovní místa.

Čili tolik jenom velmi stručně k základním osám aktivity vlády, se kterými počítáme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji – bez doplňujících otázek. Prosím dalšího v pořadí, pana poslance Zahradníka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane premiére, já se na vás obracím jako na předsedu vlády, který je zodpovědný za své ministry, tedy i za ministra dopravy pana Prachaře, který tady dnes není. Můj dotaz směřuje k problematice dálnice D3, a to konkrétně k jejímu úseku Úsilné–Hodějovice, což je vlastně obchvat města České Budějovice. Tento problém se vleče již řadu let. Od podpisu memoranda obcí dotčených výstavbou v roce 2007 se v jednání o počtu sjezdů a mimoúrovňových křižovatek a o rozsahu zahloubení trasy, která je dána jednoznačně a má územní rozhodnutí, prakticky nepokročilo.

Rada města České Budějovice přijala 20. srpna letošního roku usnesení, které bylo zasláno panu ministru Prachařovi, v němž vyjádřila velké znepokojení nad aktivitami směřujícími buď k ponížení dálnice na silnici nižší třídy, nebo na změnu trasy – v tomto případě ovšem, kdyby se měla měnit trasa, by se jednalo o odložení stavby řádově o desítky let –, a požádala ministra o jasné stanovisko, které zatím bohužel nebylo odpovězeno. Ministerstvo dopravy by mělo rozhodnout v krátkém čase a specifikovat do rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury upřesněné investiční nároky a případně úpravy stavby proti požadavkům obsaženým v memorandu obcí, resp. ve sporu s pravomocným územním rozhodnutím, by měly být projednány s dotčenými obcemi a náležitě zdůvodněny.

Vážený pane premiére, moje otázka zní: Kdy a jak Ministerstvo dopravy rozhodne o realizaci dálnice D3 jako obchvatu města České Budějovice?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, já jsem byl konfrontován s podobnými otázkami, které jste zde teď položil, při své návštěvě na výstavě Země živitelka v Českých Budějovicích, kde jsem měl možnost hovořit krátce jak se zástupci kraje, tak se zástupci města České Budějovice. Požádal jsem pana ministra dopravy o poskytnutí informací a teď bych si dovilil odcitovat z informací, které jsem z Ministerstva dopravy v této věci získal.

Za prvé k vaší otázce. Ministerstvo dopravy na obchvat Českých Budějovic neuvažuje o změně návrhové dálniční kategorie. To znamená, to je jedna odpověď na vaši otázku.

Za druhé mohu potvrdit, že stavba dálničního obchvatu Českých Budějovic je klíčovou stavbou nejenom z pohledu Českých Budějovic a Jihočeského kraje, ale také z pohledu vlády ČR. Pokračování stavby dálnice D3 v celé její délce je klíčovou prioritou jak vlády, tak Ministerstva dopravy a tyto dvě stavby, o kterých hovoříte, tj. úsek Úsilné–Hodějovice, Hodějovice–Třebonín považuji i já osobně za priority

z hlediska výstavby dálniční sítě v naší zemi, protože navazují na dva úseky, které už jsou připraveny k výstavbě, to znamená, mohlo by tam dojít k výraznému urychlení celkové výstavby dálnice D3 ve směru na rakouské hranice.

Současně je ale povinností Ministerstva dopravy realizovat stavby co nejefektivněji a před provedením nevratných kroků, které vedou k jejich realizaci, je nutné vždy posoudit, jestli neexistuje efektivnější řešení než to, které je navrženo. Z tohoto důvodu teď Ministerstvo dopravy intenzivně jedná se zástupci města Českých Budějovic o možnostech provedení úprav technického řešení obou zmiňovaných staveb, které by vedly ke zvýšení jejich ekonomické efektivity, to znamená snížilo náklady na výstavbu obchvatu Českých Budějovic. Zdůrazňuji, že jednání by mělo být vedeno pouze o takových úpravách, které by neměly výrazný negativní vliv na termín zahájení realizace těchto staveb.

Tolik tedy citace z informace, kterou jsem získal od Ministerstva dopravy. Můj názor je takový, že by Ministerstvo dopravy mělo postupovat tak, aby zajistilo maximální možnou míru efektivity tohoto projektu. Pokud je tady šance na snížení nákladů výstavby obchvatu Českých Budějovic, tak by tato možnost měla být prověřena. Pokud jsou tady konkrétní technické návrhy, které se týkají např. otázky zkrácení zastřešeného úseku obchvatu, které by mohly přinést významné úspory pro státní rozpočet, pak si myslím, že tato věc by měla být projednána s Českými Budějovicemi, s Jihočeským krajem, ale současně pokládám za důležité, aby nedošlo k takovým změnám ve stavbě, které by si vyžádaly několikaletý nový schvalovací proces. Toho bych se skutečně velmi obával. Čili musíme teď najít rozumné řešení a to je úkol Ministerstva dopravy – prověřit možnost zlevnění stavby a současně nebránit a nezabránit tomu, aby bylo možné v dohledné době tyto dva úseky dálnice D3 začít stavět.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana poslance, aby položil svoji doplňující otázku.

Poslanec Jan Zahradník: Pane premiére, děkuji za tuto odpověď. Chtěl bych ještě dodat, že občané města Budějovice a sídelní budějovické aglomerace mají nárok a právo na to, myslím ve srovnání s jinými regiony, aby trasa byla vedena tak, aby to území nebylo příliš narušeno a kontaminováno. A znovu upozorňuji a prosím, aby bylo s velkým důrazem sledováno vládou, že jakékoliv posunutí trasy, jakákoliv změna trasy skutečně vyvolá nová projednání a odsune o deset let minimálně stavbu této dálnice.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Vážený pane poslanče já se z povahy věci neúčastním přímo těch technických jednání, čili nemohu zde mluvit za ministra

dopravy ani za pracovníky Ředitelství silnic a dálnic, kteří mají tento projekt přesně na starosti. Nicméně teď probíhá proces, kde se snaží Ministerstvo dopravy ověřit, zdali je možné bez toho, aniž by tu způsobilo dramatické odložení této stavby, snížit náklady na její realizaci. Rozumím tomu, že jsou tady určité parametry, které se týkají vlivu na životní prostředí, legitimní požadavky obyvatel města České Budějovice spojené zejména s negativními dopady obchvatu na jejich životy, že byla v minulosti zvolena určitá technická řešení, která byla odsouhlasena. Teď je snaha ze strany státu snížit náklady na realizaci této akce, ale tak, aby nedošlo ke změně trasy, a tak, aby nedošlo k nějakému výraznému zpoždění v její výstavbě.

Byl jsem ujištěn panem ministrem dopravy, že se nejedná o změnu trasy, pokud jde o realizaci obchvatu Českých Budějovic, že se jedná o ta další technická opatření, která jsou spojena s tím, jakým způsobem tam přesně komunikace bude vedena. Ale nemělo by se jednat o změnu trasy. Souhlasím s vámi, že pokud by se jednalo o změnu trasy, tak to znamená procesy, které budou trvat řadu let.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a vzhledem k tomu, že uplynula 16. hodina, přejdeme k ústním interpelacím na přítomné i nepřítomné členy vlády. Ale dříve, než tak učiníme, mám zde přihlášku s přednostním právem, které musím vyhovět – je to přednostní právo pana poslance Stanjury. Prosim akorát o stručnost, abychom neobírali kolegy o možnost interpelací.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Nechci ubírat zejména opozici čas, takže opravdu velmi stručně. Chci poděkovat panu premiérovi, že se účastní interpelací, a chci poděkovat i ministrům, kteří se účastní.

Zítřka to bude přesně tři měsíce od posledního dne interpelací. Tři měsíce jsme interpelace neměli a velmi často, a možná i oprávněně, nás občas vládní poslanci kritizují za to, že nemáme zdržovat a máme se ptát na interpelacích. Za náš klub – my jsme podali sedmnáct interpelací, ve dvanácti případech ministr není přítomen, tj. více než 70 %. Z celkového počtu 54 dnes podaných interpelací více než 55 % bude nezodpovězeno. Takže já za náš klub stahuji interpelace číslo 5, 6, 10, 12, 20, 22, 27, 29, 35, 36, 39 a 49. Je to celkem dvanáct stažených interpelací. Nemá cenu, abychom ztráceli čas, takže doufám, že těch mých devadesát vteřin, které jsem mluvil, nahradí těch dvanáct. A poprosil bych pana premiéra, kterému opravdu děkuji, že byl jak na písemných, tak na ústních, aby váhou své autority zjednal přítomnost ministrů.

My chápeme, že občas některý musí být, třeba když má zahraniční cestu, to je naprosto pochopitelný důvod. Chci jenom říci, že na ministra dopravy je třináct ústních interpelací z pěti frakcí, nevím, jestli tady bude večer, ale my budeme jeho zákony projednávat po osmnácté, devatenácté i dvacáté první hodině. On sám tu na třináct ústních interpelací přítomen není.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne. Děkuji panu předsedovi Stanjurovi.

Přejdeme k projednávání ústních interpelací dle vylosovaného pořadí. Jako první bude interpelovat pana ministra Svatopluka Němečka pan poslanec Ludvík Hovorka, ve věci zakázky na účetní a právní služby v Nemocnici Na Homolce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážení účastní členové vlády. Po svých předchůdcích jste zdědil poměrně sofistikovaný tunelářský systém v Nemocnici Na Homolce, v jejích dceřiných firmách a v outsourcingu služeb. Při jednání na kontrolním výboru jste sdělil, že si nedovedete představit fungování takové nemocnice, nebo velikosti takové nemocnice, jako je Nemocnice Na Homolce, která by neměla svoje vlastní účetní oddělení. V nemocnici Na Homolce to takto funguje již řadu let, minimálně od roku 2009.

V roce 2009 vyhrála výběrové řízení na outsourcing účetních služeb firma Bialešová s. r. o. Bylo to na čtyři a půl roku, a když jsem se na to ptal, jak je to možné, tak mi bylo sděleno vašimi předchůdci, jak panem ministrem Hegerem, tak paní Juráskovou, že se jedná o pilotní projekt Ministerstva zdravotnictví v přímo řízených organizacích. Nikdy tento pilotní projekt nebyl vyhodnocen, pouze bylo sděleno, že tento systém outsourcingu šetří minimálně třicet milionů korun ročně. Zakázka ale skončila a já se ptám, pokud se nejedná o pilotní projekt, jak je možné, že nemocnice pod vedením pana ředitele Šetlíka i nadále zadává účetní služby bez výběrového řízení firmě Bialešová s. r. o. a na základě čeho, pokud zakázka nebyla vypsána. Je pravda, že firmě Bialešová s. r. o. platí nemocnice 2,8 milionu korun měsíčně při odhadovaných nákladech zhruba 800 korun? Kolik činí náklady nemocnice na zaúčtování jedné účetní položky? A je pravdou, že paní Emilie Bialešová jako cizí osoba je dosud stále jednatelkou v orgánech dceřiné společnosti Nemocnice Na Homolce, konkrétně Holte s. r. o.? Pokud jde pravda, že Nemocnice Na Homolce odmítla předat ministru Holcátovi i vám veškeré účetní doklady dceřiných firem, a pokud je pravda, že jste nařídil likvidaci dceřiných firem současnému řediteli Šetlíkovi, proč jste mu v současné době nenařídil svolání mimořádných valných hromad těchto společností a výměnu členů statutárních orgánů? Současně se ptám, pane ministře, jestli je pravda, že Nemocnice Na Homolce vypsala výběrové řízení na právní služby za 60 milionů korun na čtyři roky. Byla už tato veřejná zakázka vysoutěžena (upozornění na čas) na právní služby srovnatelné s náklady jiných nemocnic zřizovaných ministerstvem? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi a prosím pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka o jeho odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, co se týká dotazů, které zde byly vzneseny panem poslancem Hovorkou, tak je asi evidentní, že tyto detaily

opravdu nejsem teď schopen odpovědět takto z hlavy. My vám na všechny otázky pečlivě odpovíme formou písemné odpovědi. Já bych jenom rád, aby tato zaznělo, že si myslím, že tato problematika bude řešena systémově, a to tím, že do konce tohoto měsíce by mělo být uzavřeno výběrové řízení na ředitele na Nemocnici Na Homolce, a pak předpokládám, že všechny tyto věci bude řešit nový pan ředitel. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ptám se pana poslance, zdali má doplňující otázku. Evidentně má, prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji. Vážený pane ministře, děkuji za to, že chcete záležitost systémově řešit. Přesto si myslím, že ta záležitost s účetnictvím, s účetními službami a s outsourcingem bez výběrového řízení by měla být řešena bezodkladně, a to ještě stávajícím vedením, stávajícím ředitelem. Pokud zmíněná veřejná zakázka na ony právní služby za 60 milionů na čtyři roky vysoutěžena nebyla, pak si položím ještě jednu doplňující otázku. Na základě čeho a za kolik dodávají právní služby Nemocnici Na Homolce firmám Holte Medical a Holte s. r. o. právní firmy, které tam dneska působí? Jsou to konkrétně podle mých informací Bláha a Němec, Jansta a Kostka, Dáňa a Pergl a dr. Žďárek.

Dále bych se chtěl zeptat, kolik činí roční bonusy za dodávané léky, zdravotnické prostředky a spotřební materiál dodávaný prostřednictvím dceřiných firem a firmy KTH Medical do Nemocnice Na Homolce a jak se tyto bonusy vykazují v účetnictví Nemocnice Na Homolce a dceřiných firem.

Věřím, že se chcete zasadit o okamžité zpretrhání ekonomických vazeb a zabránění porušování povinností při správě cizího majetku, ale stejně tak se domnívám, že ty věci, o kterých jsem se zmínil, je třeba řešit bezodkladně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pane ministře, prosím o doplňující odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, váženě paní poslankyně, vážení páni poslanci, bohužel v tuto chvíli a v tomto okamžiku musím odpovědět velmi podobně jako při té první části. Já opravdu tyto věci teď momentálně v hlavě nemám. Ale velmi pečlivě a pozorně všechny podněty pana poslance Hovorky prověříme a všechny informace, které zjistíme na otázky, které tu zazněly, mu písemně podrobně pošleme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za rafinovanou odpověď.

Druhou interpelací bude interpelovat pan poslanec Josef Zahradníček pana ministra vnitra Milana Chovance ve věci řidičů a drog. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Zahradníček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, všem dobré odpoledne.

Moje dnešní krátká interpelace je na téma řidiči, alkohol, návykové látky, a to především drogy. Je až neuvěřitelné, co dokážou všechno někteří řidiči před jízdou a možná i během jízdy konzumovat. Nejen já jsem znepokojen touto situací, která je v posledních měsících přímo otřesná. Nelze přece dále tolerovat, aby poctiví řidiči usedali za volant s pocitem, že se již nemusí vrátit ve zdraví ke svým rodinám kvůli někomu, kterému nejsou vlastní základní lidská pravidla, mezi které jistě patří pravidlo bezpečného a včasného návratu.

Proto se vás tímto ptám, vážený pane ministře, jaká opatření se chystají a kdy budou zavedeny větší sankce vůči řidičům, kteří takto porušují zákoník a usedají za volant pod vlivem těchto látek. Myslím, že situaci nemusím více popisovat, a věřím, že je známá i vám. Děkuji za pozornost a děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníčkovi. Poprosím pana ministra Milana Chovance o jeho odpověď na téma co řidiči a drogy.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, rád bych vás ubezpečil, že situace v užívání návykových látek, ať je to alkohol, nebo jsou to drogy, při řízení motorového vozidla nás nenechává ani chladným ani klidným, protože má stoupající a negativní trend ve společnosti. Když se podíváte na policejní statistiky, tak nárůst řidičů, kteří požili před jízdou drogu, se zvyšuje v řádech desítek procent v meziročním srovnání a je to daleko větší nárůst, než je to u alkoholu. Má to několik důvodů. Hlavním důvodem je velice jednoduchá dostupnost drog v České republice. Je to otázka a Ministerstvo vnitra v této věci teď v současné době – je to otázka především represí. My se na tu represii velmi pečlivě připravujeme, protože teď v této době nic jiného nezbývá. Vedle toho samozřejmě nepodceňujeme prevenci, diskusi ve školách, výukové programy a další věci, které jsou s tím spojené.

Nakoupili jsme z rezervy Policejního prezidia pro policisty sadu detekčních přístrojů pro zjištění drogy v těle řidiče při kontrolách. Jsou to jednorázové testy a jsou to i jiné tedy testy, které lze používat opakovaně. Vybavujeme policisty například zastavovací pásy, protože pokud se takovýto řidič na silnici vydá, tak je složitě ho zastavit. Buď po něm musíme střílet, jako jste si nedávno přečetli v médiích, na řidičku, která se řítí po silnici 200 kilometrů v hodině, a policisté nebyli vybaveni zastavovacími pásy, a tito řidiči potom ohrožovali lidi, kteří jeli normálně a standardně v silničním provozu. Takže policie dostává detekci, dostává zastavovací pásy.

Další opatření, které se připravuje, je registr přestupků. Ideál, ke kterému směřujeme, je, aby každý policista měl ve svém autě laptop, v němž se velice jednoduše dozví, komu patří auto, které stíhá nebo které je podezřelé z páchání

přestupku, a vedle toho by se dozvěděl z registru přestupků, s kým má tu čest. Kdyby takto vybavená byla hlídka, v níž byla ta policistka, kterou ten zfetovaný řidič usmrtil, možná by se tragédii dalo vyhnout, protože by si počínali asi daleko obezřetněji, kdyby věděli, s kým mají tu čest na silnici před sebou.

Vedle toho jsme spolu s paní ministryní Válkovou vytvořili zhruba přede dvěma měsíci pracovní skupinu, která posuzuje i toto téma. Takže vedle rekodifikace trestního řádu posuzujeme i téma drog a jejich vliv na řízení motorových vozidel. K tomuto tématu bude 30. 9. seminář, který by měl vyhodnotit tu dvouměsíční práci odborníků na stranách Ministerstva vnitra a Ministerstva spravedlnosti, kteří by primárně měli posoudit, jestli jsou potřeba některé legislativní úpravy. Bavíme se například o tom, jestli je dobré, abychom zabavovali auta těmto řidičům, kteří opakovaně řídí motorové vozidlo pod vlivem návykové látky. Já za sebe říkám že ano. Stejný názor má i dopravní policie. Trošku jsme se přetahovali s nejvyšším státním zástupcem mediálně, ale myslím si, že to je spíš diskomunikace v této věci, když to řeknu velmi kulantně.

Například v Ústeckém kraji se vozidla těmto řidičům zabavují. Soudy tam mají jiný přístup k té věci. Já si prostě myslím, že i podle stávající legislativy lze vozidla zabavovat. Ono to tu věc nevyřeší, ale člověk, který poněkolkáté sedá za volant pod vlivem návykové látky a má v kapse klíčky od vozidla, a to vozidlo stojí před tím domem, tak samozřejmě pokušení je velké a těmto lidem už je to de facto jedno. To znamená, i to odebírání aut je jedno z opatření, která by mohla pomoci k tomu, aby se nám na silnicích tito lidé nevyskytovali. Má to své limity. Bude to mít určité právní problémy, ale musíme se o to bezesporu pokusit.

Takže k té otázce represe ještě jednou. Vybavujeme policisty detekcí, vybavujeme je zastavovacími pásy a sítěmi. Za pět milionů byly nakoupeny zastavovací pásy, které v nejbližších dnech doputují na pohotovostní jednotky. A v otázce změn legislativy 30. 9. bude seminář, kde budeme po něm informovat veřejnost, jaká je dohoda mezi státními zástupci, policisty a Ministerstvem spravedlnosti a vnitra o dalším postupu. Budu vás informovat i na půdě Poslanecké sněmovny.

Děkuji za tento dotaz.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ptám se pana poslance Zahradníčka, jestli má doplňující dotaz. Mě tedy pan ministr od drog dostatečně odradil.

Poslanec Josef Zahradníček: Děkuji za odpověď. Mám ještě jeden takový námět – zda se neuvažuje o odebírání řidičských průkazů přímo na místě. Jinak bych přál policii držet palce a přeji si rychlé řešení této situace. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Třetí interpelaci bude mít paní poslankyně Marta Semelová na ministra kultury Daniela Hermana ve věci národní kulturní památky Hradiště Šárka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane ministře, obrátil se na mne občan z Prahy 6 s výzvou, abychom se zabývali sporným prodejem pozemků kolem vodních nádrží Džbán a Hostivař. Pozemky byly ve správě rušeného státního podniku Pražská kanalizace a vodní toky, jehož zakladatelem byl Národní výbor hlavního města Prahy a právním nástupcem hlavní město Praha. To jako zakladatel určuje průběh likvidace skrz pověřeného likvidátora.

Průběh likvidace ukládá zákon, který předepisuje dražbu, nepovolí-li Ministerstvo financí bezúplatný nebo přímý úplatný převod. To se nestalo. Podle vyjádření současného primátora ze dne 19. června 2014 jednalo hlavní město s likvidátorem státního podniku Pražská kanalizace a vodní toky, státní podnik v likvidaci, o smluvním převodu majetku v areálu koupaliště Džbán již od roku 2000. Likvidátor na základě žádosti hlavního města Prahy požádal Ministerstvo financí České republiky v čele se současným premiérem Bohuslavem Sobotkou o udělení souhlasu se smluvním převodem podle zákona č. 92/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. To však souhlas neudělilo. Stejně tak v případě pozemků u koupaliště Hostivař. V prosinci 2012 se dostaly pozemky do dražby, byly prodány a v současné době je území nezastavitelné.

Proč se obracím na vás jako ministra kultury? V uvedené lokalitě se nachází národní kulturní památka Hradiště Šárka, proto měl prodávající ze zákona povinnost nabídnout nemovitost přednostně k prodeji Ministerstvu kultury. To prý neučinil. Pak existuje možnost do tří let převod nemovitosti ze zákona zrušit. Ptám se vás proto, pan ministře, vzhledem k tomu, že se jedná o národní kulturní památku a stát se dopustil chybného rozhodnutí, kdy nepovolil převod území pražských přírodních parků Šárka a Hostivař na hlavní město Praha, čímž ohrozil jejich základní kulturní, rekreační a krajinnou funkci, zda byste nevážil využít možnosti zrušit převod z důvodu porušení § 13 zákona 20/1987 Sb., o státní památkové péči – právo na státu na přednostní koupi kulturní památky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Poprosím pana ministra kultury Daniela Hermana o odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, vážená paní kolegyně, kolegyně a kolegové, je to tak, jak říkáte. Jedná se o pochybnosti určitého způsobu likvidace státního podniku Pražské kanalizace a vodní toky v likvidaci, při které byl ve veřejné dražbě vydražen i pozemek koupaliště Džbán, na kterém se nachází zmíněná národní kulturní památka Hradiště Šárka, kde je tedy raně středověké hradiště.

Ministerstvo kultury ve věci momentálně nevede žádné řízení. Pouze dopisem ze dne 9. ledna letošního roku, který byl adresován občanskému sdružení Veveslavín, jsme sdělili, že pozemky, konkrétní parcely tady nebudu citovat, které jsou vedeny v ústředním seznamu kulturních památek jako národní kulturní památka Hradiště Šárka, nebyly podle zákona o státní památkové péči bývalým vlastníkem skutečně nabízeny Ministerstvu kultury ke koupi.

Podle ustanovení § 13 odst. 1 památkového zákona je vlastník kulturní památky povinen v případě zamýšleného prodeje kulturní památky, jde-li tedy o movitou kulturní památku nebo jde-li o národní kulturní památku, ji přednostně nabídnout Ministerstvu kultury ke koupi tak, jak jste říkala. Vzhledem k tomu, že Hradiště Šárka je národní kulturní památkou, vztahuje se na ni toto výše citované ustanovení památkového zákona. V ustanovení § 13 odst. 4 památkového zákona je uvedeno, že nesplní-li vlastník kulturní památky povinnost uvedenou v citovaném odstavci 1, je právní úkon, kterým převedl vlastnictví ke kulturní památce na jinou osobu, neplatný, pokud se této neplatnosti dovolá Ministerstvo kultury. Ministerstvo kultury může toto právo uplatnit do tří let ode dne provedení uvedeného právního úkonu, to znamená, že ta lhůta stále běží.

Zde je zakotvena možnost – nikoliv povinnost – zneplatnit převod vlastnictví v případě, že nebyla tato nabídková povinnost splněna. K tomuto kroku by bylo možné přistoupit především za situace, že by předkupního práva Ministerstvo kultury využilo. Tady je otázka využití tohoto areálu, pozemku koupaliště Džbán, pro resort Ministerstva kultury. Na druhou stranu samozřejmě pokud je zde nějaký vážný důvod, že bychom měli tuto věc tedy – ač to je, řekněme, nestandardní, jak jste to sama naznačila – řešit, ať se na nás určitě příslušný subjekt obrátí s oficiálním podáním a rozhodně se tím zabývat budeme, protože lhůta nepropadla, stále běží, čas je a odpovídá to příslušnému paragrafu památkového zákona.

Děkuji za to upozornění.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho obsáhlou odpověď. Prosím paní poslankyni o doplňující otázku.

Poslankyně Marta Semelová: Já bych chtěla panu ministrovi za tuto nabídku poděkovat. Budu se tím dále zabývat. Myslím si, že pochopitelně občané, kteří tam žijí, obyvatelé, jsou znepokojeni tím, že by mohla tato národní kulturní památka přijít k újmě. To za prvé. A za druhé – známe různé zájmy všelijakých developerů v Praze, takže i z tohoto důvodu mají o tuto přírodní lokalitu obavy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni i panu ministrovi. Než budeme pokračovat v další interpelaci, což bude interpelace pana poslance Václava Klučky na pana ministra zahraničí, tak přečtu omluvy. Nejprve se omlouvá pan ministr Svatopluk Němeček z dnešního jednání od 16.30 hodin z důvodu zasedání zdravotního výboru Poslanecké sněmovny – čímž uctivě zdravím předsedu

zdravotního výboru za jeho skvělý nápad. Dále se omlouvá pan doktor Pavel Plzák z dnešní schůze Poslanecké sněmovny od 16 hodin z osobních důvodů, dále se omlouvá pan poslanec Petr Bendl z dnešního jednání Sněmovny ze zdravotních důvodů, dále se omlouvá pan poslanec Karel Tureček z dnešního jednání od 18 hodin a zítra celý den z osobních důvodů a nakonec paní poslankyně Pecková dnes mezi 15. a 22. hodinou z osobních důvodů.

A teď už konečně prosím pana poslance Václava Klučku s jeho interpelací na pana ministra Lubomíra Zaorálka ve věci konference v Paříži o Islámském státu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Islámský stát, ta interpelace je nadepsaná aspoň tak, jak máte v papírech, konference v Paříži – Islámský stát.

Já vám řeknu jednu vzpomínku. V roce 1993, kdy jsem měl poprvé možnost v Poslanecké sněmovně být u toho, když se zakládala Česká republika, v tomto roce jsem byl členem branného a bezpečnostního výboru a předsedou byl pan Vladimír Šuman. Na jednom zasedání tohoto výboru jsme diskutovali bezpečnostní rizika ve světě. Padalo hodně návrhů, hodně diskuse bylo. Nakonec si slovo vzal předseda tohoto výboru Vladimír Šuman a říkal: Říkejte si, co chcete. Tím největším bezpečnostním světovým rizikem je islámský fundamentalismus. Přiznám se, že jsme v té době málokdo tomu pořádně rozuměli, ani jsme o tom pořádně neslyšeli. Já vám povím, že pokud mě bude tento člověk poslouchat, protože on žije, tak se mu musím omluvit a říci, jak velkou pravdu měl.

Islámský stát, islámský fundamentalismus, to je téma, které se projednávalo na pařížské konferenci, na které byl přítomen ministr Zaorálek. Já bych ho chtěl požádat, aby nám v krátkosti toho času, který má, řekl ty zásadní věci, které se na této konferenci o tomto tak významném tématu, projednávaly a co se dohodlo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a poprosím pana ministra zahraničí, aby nám poreferoval, jak to bylo v Paříži s Islámským státem. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Ano. Já vám přeji dobré odpoledne. Informaci podám. Ta konference se skutečně konala v pondělí 15. září v Paříži. Byla svolána na základě pozvání pana prezidenta Hollande, tedy francouzského prezidenta, a prezidenta Iráku. Na konferenci byli pozváni ministři zahraničí. Účast byla poměrně silná. Pravděpodobně stojí za to také uvést, které země se jí účastnily. Za Evropu byli přítomni ministři zahraničí Francie, Německa, Itálie, Španělska, Holandska, Dánska, Belgie, Turecka, Norska, Velké Británie. Za střední Evropu tam tedy byla Česká republika, reprezentovaná mnou. Pak se konference účastnili John Kerry ze Spojených států, Sergej Lavrov z Ruska, ministři zahraničí Kanady, Číny a Japonska. Státy Zálivu, arabské země, byly reprezentovány kromě

Iráku, který osobou prezidenta Iráku byl hostitelem, také Saúdskou Arábií, Kuvajtem, Bahrajnem, Emiráty, Libanonem, Jordánskem a Egyptem. Takže ta sestava, která seděla kolem stolu, byla opravdu mimořádně silná. Složení bylo samozřejmě velmi zajímavé, protože tu stály vedle sebe země islámské, arabské státy, státy Zálivu a zároveň reprezentanti Evropy, Číny, Japonska, Spojených států, Kanady.

K čemu konference v tomto složení došla? Především konference samozřejmě začala tím, že jsme se shodli na tom, že jsme odsoudili brutalitu toho takzvaného Islámského státu. Ono bylo, upřímně řečeno, kritizováno i to použití výrazu Islámský stát, protože islámské země odmítají výraz označení pro tento stát, a nakonec bylo odmítnuto i to označení stát, protože je otázka, jestli je státem to, co na severu Iráku vzniklo. Používal se tam arabský výraz "deš" (zapsáno foneticky). My tady budeme pro srozumitelnost používat ten výraz Islámský stát.

Ale říkám, konference odsoudila brutalitu, které se dopouští ta organizace, která takto obsazuje a okupuje ono území severního Iráku. Zároveň tam byla vyjádřena jasná snaha a odhodlání ty, kteří se provinili na genocidních zločinech páchaných v oné oblasti regionu, všechny potrestat za zločiny proti lidskosti. Bylo řečeno, že je třeba udělat všechno pro to, aby tyto zločiny skutečně nezůstaly bez odezvy. Zároveň kromě odsouzení těch zločinů a genocidy, která probíhá na severu Iráku, konference a to složení ministrů vyjádřilo podporu teritoriální integritě a politickému procesu ustavení nové vlády v Iráku.

To znamená, bylo tam konstatováno, že vlastně i vytvoření skutečně inkluzivní vlády, která reprezentuje většinu občanů a obyvatel Iráku, je předpoklad řešení problému a byla vyjádřena podpora novému premiéroví panu Hajdaru al-Abádímu, který byl přítomen na konferenci, a byla mu vyjádřena plná podpora pro vytváření společnosti, ve které bude vládnout zákon a která bude skutečně inkluzivní.

Na konferenci se pak mluvilo i o tom, jakým způsobem se dá v současné chvíli Iráku pomoci. Debata byla v rozměru jednak humanitárním, protože tam je samozřejmě velmi složitá humanitární situace, takže se mluvilo i o prostředcích a metodách, způsobech, jak pomoci v této oblasti, a zároveň se mluvilo také, jakým způsobem pomoci v oblasti vojenské a jak přímo podpořit Irák tak, aby to bylo v souladu s mezinárodním právem. Konference se přihlásila k rezoluci Spojených národů 2170, tj. rezoluce Rady bezpečnosti Spojených národů, která mluví o boji s terorismem a jeho zdroji, včetně např. omezování financí apod. Jeden právě ze závěrů konference byl, že je nutné Islámský stát odstříhnout od finančních zdrojů a zabránit dalšímu rekrutování zahraničních bojovníků, kterých jsou tam bohužel tisíce, a je známo také, že tisíce jich bohužel přicházejí také z evropských států, což je na celé té věci samozřejmě ještě velmi závažnější. Mluvilo se tam o lepší kontrole hranic právě kvůli tomu, že jsou tisíce zahraničních bojovníků ze zemí, jako je Francie, Británie a další evropské státy, takže ti bojovníci, kteří tam přijíždějí, mají schengenské pasy. Pak se samozřejmě také vracejí zpátky a bohužel je pravděpodobné, že se budou vracet zpátky, a vzhledem k tomu, že onen Islámský stát si vytyčuje za cíl nejen samotné budování obsazeného prostoru v severním Iráku, ale dokonce jeho cílem je budování chalífátu a vlastně i evropské země samotné. Tím

pádem je to taková válka vyhlášená Evropě. Proto zřejmě také není možné zůstat sedět doma, protože nás se to bohužel bezprostředně týká.

Já jsem kromě debaty o tom, co je třeba činit, informoval také o tom, že Česká republika již v této chvíli aktivně pomáhá, v tomto boji proti terorismu v Iráku. Mluvílo se o tom, že poskytujeme dodávku 500 tun munice kurdským milicím, kterým se říká "pešmerga". Česká republika poskytne také různé zbraně a výcvik irácké armádě, včetně nabídky letounů L-159. Nabízíme centrální vládě v Iráku také zajištění výcviku složek civilní obrany, záchranného systému regionu iráckého Kurdistanu a nabízíme také výcvik pilotů vrtulníků irácké armády. (Předsedající: Čas, pane ministře.) Ano, takže možná ještě doplním pak.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím pana poslance Klučka o doplňující otázku.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Chci poděkovat panu ministrovi, protože ono to bylo skutečně v krátkém čase, myslím, že se k té věci ještě tady v Poslanecké sněmovně vrátíme, a zároveň to, že přetáhl čas, tak už nebudu pokračovat v doplňující otázce, protože si myslím, že to byly ty dvě minuty. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan ministr jestli může doplnit? Nechce. Děkuji.

Další interpelaci – pokud to dobře chápu, paní poslankyně Fischerová stahuje svou interpelaci, jak to naznačil pan předseda poslaneckého klubu? Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Pane místopředsedo, děkuji za slovo, je tomu tak. Velice mě to mrzí, že není přítomný pan ministr dopravy Prachař, protože opravdu jsem už měla delší dobu v zásobě dotaz na něj, takže já si počkám, až tu bude osobně přítomen. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Totéž se týká pana poslance Petra Bendla, který je omluven. Dostáváme se k sedmé interpelaci, kterou pan poslanec Ivo Pojezný bude interpelovat pana ministra Marcela Chládku, který je bohužel taktéž nepřítomen, ve věci platů pracovníků školských zařízení. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivo Pojezný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Příjemné odpoledne, dámy a pánové. Přestože tu pan ministr není, tak bych načtl svou interpelaci. Nebude tak dlouhá, trochu ji zkrátím.

Vážený pane ministře, vím, že jste už odpovídal na podobnou otázku někdy v květnu paní kolegyni Putnové ohledně platů pedagogických pracovníků, nicméně požádal bych o upřesnění některých věcí.

Zvyšování platů učitelů a ostatních školských pracovníků považuji nejen za plnění vašich předvolebních slibů, ale také za výjimečně dobrou zprávu pro pracovníky škol. Zajímalo by mne proto za prvé, jak bude v následujících letech vypadat navyšování platů v oblasti školství, a to jak u pedagogických pracovníků, tak i u nepedagogických pracovníků. Za druhé, zda budete, pane ministře, usilovat o změnu struktury platové tabulky pro pedagogické pracovníky. Mám na mysli přidání dalšího platového stupně k současným pěti na šest, což je také snahou Českomoravského odborového svazu pracovníků školství. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Interpelace bude odpovězena písemně.

Dostáváme se k osmé interpelaci. Pan poslanec Ladislav Šincl bude interpelovat pana ministra Milana Chovance ve věci kupování hlasů v Českém Těšíně. I takové věci se dějí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Tak tak. Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, protože se blíží volby do obecních zastupitelstev, obracím se na vás ve věci závažného problému, který se objevil v minulých volbách v několika obcích a také v Českém Těšíně. Jde o tzv. kupčení s hlasy voličů v této obci. Jedná se o obec v našem Moravskoslezském kraji, za který jsem byl zvolen do funkce poslance, a tudíž považuji za svoji povinnost se na vás jako na ministra vnitra obrátit s touto problematikou.

Ke kupčení s hlasy voličů docházelo prokazatelně ve volebním roce 2010, a to ve prospěch strany SOS – Strana pro otevřenou společnost pro Český Těšín, a proto bylo i ostravským soudem rozhodnuto o neplatnosti hlasování. Následně 8. 1. 2011 proběhlo opakované hlasování, u kterého opět docházelo ke skupování hlasů pro stranu SOS. Průběh hlasování monitoroval i pozorovatel organizace Transparency International. Podle zjištění této organizace dostávali lidé za jeden hlas tisíc a patnáct set korun. Následně byla podána opět žaloba, ovšem nebylo v silách občanů toto kupčení s hlasy prokázat. Mám za to, že postih a prokazování těchto negativních ohrožujících činů porušuje samotný princip demokracie v naší zemi a je hlavním úkolem policie a jejich orgánů toto odhalovat.

Vážený pane ministře, kupování hlasů ve městě Český Těšín a jiných obcích České republiky jsou velice negativní jevy, které by neměly v demokratickém systému vůbec existovat. Z tohoto důvodu se na vás obracím s otázkou, jaké konkrétní opatření v nadcházejících volbách se chystáte přijmout, aby tyto volby v obcích proběhly v duchu demokratických zásad. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra o jeho odpověď.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, podle dostupných informací, které má Ministerstvo vnitra k dispozici, byly informace týkající se možného kupování hlasů uveřejněny na facebooku, který není oficiálním facebookem města Český Těšín. Městský úřad Český Těšín však okamžitě přijal opatření a o zjištěných skutečnostech byla informována Městská policie v Českém Těšíně a též všechny okrskové volební komise. V případě, že by byly zjištěny jakékoli skutečnosti nasvědčující možnému kupování hlasů, je potřeba okamžitě uvědomit příslušnou městskou policii nebo státní policii a vyhotovit o takové věci úřední záznam. Zároveň byl v této věci podán podnět Státnímu zastupitelství Karviná místostarostou města Český Těšín.

Ministerstvo vnitra situaci v Českém Těšíně i nadále monitoruje. Ministerstvo vnitra cestou krajských úřadů upozorní obecní úřady, aby podle místních podmínek zvážily obdobná opatření, a to ve spolupráci s Policií České republiky, případně s obecní policií, pokud je v této obci ustanovena. Poznatky při zajišťování veřejného pořádku v průběhu voleb mohou posloužit následně jako podklad pro případné soudní řízení a toto soudní řízení v konci konců může znamenat až neplatnost voleb nebo neplatnost hlasování.

Ústavní soud se již vyslovil, že zrušení voleb nelze brát jako trest za porušení volebních předpisů, nýbrž jako prostředek k zajištění legitimacy zvoleného orgánu. Rozhodující je pravděpodobnost vlivu volební vady nebo volebního deliktu na volební výsledek v konkrétních volbách s konkrétními voliči na konkrétním místě. To jistě nevyklučuje, aby kandidát, který se dopustil závažného volebního deliktu, například podvodu nebo podplácení, nebo tedy kupování hlasů, nebyl diskvalifikován, a to pro trestný čin § 351 trestního zákoníku. V reakci na situaci, jež nastala ve všeobecných volbách do zastupitelstev měst a obcí v roce 2010 totiž Ministerstvo spravedlnosti ve spolupráci s Ministerstvem vnitra novelizovalo trestní zákon v ustanovení § 351, a to o rozšíření skutkové podstaty trestného činu maření voleb a referenda.

Otázka kupování hlasů byla řešena již ve všeobecných volbách do zastupitelstev obcí konaného ve dnech 15. a 16. října 2010, mimo jiné též v městě Český Těšín. Otázkou kupování hlasů v Českém Těšíně se na základě soudního přezkumu voleb zabýval Krajský soud v Ostravě a následně též Ústavní soud. Ve městě Český Těšín se z tohoto důvodu opakovalo hlasování. Děkuji za tuto otázku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ptám se pana poslance, jestli má doplňující otázku. Nemá, odpověď byla úplná a jasná. Děkuji i panu ministrovi.

Další interpelací, devátou v pořadí, bude interpelovat pan poslanec František Laudát pana nepřítomného ministra Antonína Prachaře. Proším, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, nemá smysl, měl jsem na dnešek připravených čtyři pět interpelací, s jednou jsem se nedostal do losování interpelací. Nemá to smysl. A řeknu jenom to, co jsem řekl již dopoledne. Já nejsem zvyklý interpelovat a za svoji politickou kariéru jsem tady interpeloval jednou, což tedy tehdy předseda Sněmovny pan Zaořálek peprně okomentoval, byť to bylo v éře Topolánka. Nicméně musím říct, že situaci na Ministerstvu dopravy považuji za už tak alarmující, že by vláda neměla čekat na to, udělat případnou změnu nebo přijmout nějaká opatření po komunálních a senátních volbách.

To, co jsem chtěl interpelovat, jestli to můžu takto zneužít, tak to je: D11, vpašování některých úkonů, nevypořádání pozemků, a přesto uzavírání dodatků. D jednička. Změny času, porušování tendrů, a prosím, týká se to všechno, co už padá na vrub tohoto pana ministra. On by mně to možná vyvrátil, že to tak není, ale i z dostupných zdrojů z médií probleskává sem tam něco, že to tak je. Změna projektu, to znamená neufinancovat to z evropských peněz. A sami vidíte, že se nám začínají média a veřejnost vysmívat, že stát má peníze, a dálnice nestaví. Absurdní situace.

Proto já stahuji všechny svoje interpelace. A skutečně navrhnu, a není to ve zlém úmyslu, nechci z toho třískat politický kapitál, ale těch interpelací k různým tématům na dopravu je tady tolik, je to prostě naprosto zběsilá situace – jak dál se bude postupovat s provozovatelem mýtného systému, jak to bude s dalšími investicemi. Nevyčítal bych mu, naopak se ho zastanu třeba při tom nečerpání peněz z Fondu dopravní infrastruktury, protože tu situaci znám, co se každý rok odehrává. Nicméně musím říct, že skutečně ta situace je alarmující, a je mi líto, že tam jsou doničovány i poslední zbytky toho, co ještě v tomto resortu fungovalo. A je to zlé pro tuto republiku.

Takže děkuji a prosím, aby všechny moje další interpelace dneska byly staženy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, rád tak učiním. Další interpelací po stažené interpelaci pana poslance Laudáta následuje stažená interpelace pana poslance Stanjury a následuje další, jedenáctá, interpelace pana poslance Martina Novotného na pana ministra vnitra Milana Chovance ve věci elektronizace veřejné správy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane ministře, letos v dubnu jste oznámil zastavení prací na některých zásadních projektech elektronizace veřejné správy, konkrétně jde o projekt e-Sbírka, projekt e-Legislativa. V obou případech jde přitom o projekty, které by mohly vést k významným úsporám nákladů.

Jako bývalý primátor jsem si dobře vědom prostředků vynakládaných například obcemi na povinné pořizování tištěných originálů Sbírký zákonů, jejich následnou archivaci a podobně. To však zdaleka není jediný potenciální přínos těchto projektů. Mohou sehrát důležitou roli i ve snaze o celkové zjednodušení našeho legislativního

prostředí, zprůhlednění procesu přijímání zákonů, eliminaci chybovosti těchto procesů a jejich celkové zkvalitnění legislativy jako takové. Sekundárním efektem můžou být velké úspory ekonomické, úspory na ministerstvech, o kterých tato vláda často hovoří, ve státní správě vůbec, a tak dále, a tak dále. Navíc připomínám, že závaznou elektronickou publikaci sbírek zákonů a mezinárodních smluv zavedli úspěšně už ve 12 státech Evropské unie. Tehdy ta argumentace byla taková, že nejde využít evropské prostředky, prostředky ve státním rozpočtu nejsou, peníze tedy nejsou a budeme pokračovat, až budou.

Moje otázka tedy logicky směřuje k tomu, co se v této věci odehrálo v minulých pěti měsících, zda se nějak práce, jakákoliv příprava tohoto projektu znovu rozběhla, došlo k nějakým modifikacím, jaká je časová vize přípravy, zahájení, implementace. Jaký je zkrátka aktuální stav a vaše plány v této oblasti, nebo jestli to skutečně znamenalo, že se neděje nic, že se čeká na ty peníze, protože to v dnešní době také může také být čekání na Godota. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a poprosím pana ministra vnitra o jeho odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, se všim, co tady zaznělo, souhlasím. To znamená, o potřebnosti projektu e-Sbírka, e-Legislativa. Bohužel se jedná o projekt, jehož náklady jsou odhadovány v řádu několika set milionů, téměř částce blížící se miliardě korun. My jsme stáli před rozhodnutím, jestli dále pokračovat z národních zdrojů, anebo jestli tento projekt pozastavit a pokusit se ho uplatnit v příštím plánovacím období. Rozhodli jsme se vzhledem k tomu, že jsme ty potřebné finance prostě neměli, že tento projekt jako prioritní projekt předložíme v rámci příštího plánovacího období, to znamená v období 2014 plus.

Tento projekt je udělán, dokončen, je dokončen k tomu, aby mohl být podán v rámci žádosti o evropské peníze. Předpokládáme takovou časovou osu, že by tento projekt byl podán ve druhém čtvrtletí roku 2015, a předpokládáme jeho plnou funkčnost od 1. ledna 2019. V současné době ministerstvo ještě tento projekt dopilovává, připravujeme žádost, která bude podána, a samozřejmě čekáme na podmínky v příslušném operačním programu. Chci vás ubezpečit, že se nejedná o změnu priorit Ministerstva vnitra a vypuštění tohoto programu, spíše naopak. Díky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec nemá zájem o doplňující otázku, děkuji tedy oběma pánům.

Pan poslanec Jan Zahradník stáhl svoji interpelaci na pana ministra Prachaře, bohužel nepřítomného. Takže další, třináctou interpelací bude interpelace pana poslance Ladislava Velebného na stejného ministra, nepřítomného pana ministra dopravy Antonína Prachaře. Pan poslanec Velebný ale bohužel není přítomen, takže jeho interpelace taktéž nebude projednána.

Čtrnáctá interpelace: paní poslankyně Dana Váhalová bude interpelovat pana ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka ve věci návštěvy Ukrajiny. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, pane ministře, pěkné pozdní odpoledne.

Vážený pane ministře, vím, že jste navštívil Ukrajinu, kde jste jednal o možné pomoci České republiky a jednal jste s první náměstkyní ministra zahraničí. Víím také, že jste se setkal s našimi krajany v Žitomiru. Můžete nás prosím informovat o této své cestě a o aktuální situaci na Ukrajině z pohledu jak místních občanů, tak také z vašeho pohledu? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni a poprosím pana ministra zahraničí o odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Samozřejmě rád informuji o včerejší cestě na Ukrajinu, kde jsem skutečně jednal jak v Kyjevě na ministerstvu zahraničí, tak v Žitomiru, kde jsem se seznamoval se situací především krajské komunity. To byla cesta, která byla připravovaná dlouho, a já mohu sdělit, že i ta veřejná debata, jak jsem zaregistroval, tak bych na to rád zareagoval.

Myslím, že vás mohu ujistit, že žádný masový nápor našich krajanů z Ukrajiny nehrozí, protože situace volyňských Čechů a dalších krajanů na Ukrajině – v této chvíli si nemyslím, že by vyžadovala jakákoli mimořádná opatření. Volně je na západ od Kyjeva, tam k žádným bojům ani k nějakým nepokojům nedochází.

Je mi dobře známo, že ti, kdo chtějí přesídlit nebo by měli zájem žít v ČR, požádat o trvalý pobyt, většina krajanů může za zvýhodněných podmínek požádat, získat povolení k trvalému pobytu a na jeho základě se přestěhovat. Od dubna platí rozhodnutí, které jsem učinil a které usnadňuje možnost získání schengenských víz za zvýhodněných podmínek, dokonce zdarma pro naše krajany na Ukrajině, a pokud mají zájem, mohou potom získat i dlouhodobé vízum na období až pět let. Já jsem se spíš seznamoval také s tím, jak toto nové opatření, které bylo od 1. dubna spuštěno, funguje, jestli jsou o něm všichni informováni a jestli to pocítují jako skutečnou výhodu. Debata, kterou jsem tam měl s našimi krajany, se týkala toho, které věci byly třeba nesrozumitelné, nebo se objevilo, že nejsou možná ještě úplně dotazené z byrokratického hlediska jednání. Aby měli opravdu pocítit, že tady se s nimi zachází nadstandardním způsobem, jinak než s ostatními. Takhle jsme se o tom zrovna včera bavili.

Připadá mi, že eventuální příliv krajanů je dneska stále na stejné úrovni. Kdybych to měl odhadnout, protože přesná čísla úplně nemám, tak je to, řekněme, třicet žádostí o trvalý pobyt v průběhu tohoto roku. A to není více, než kdybychom to srovnávali s minulými roky.

Mně připadá, že má návštěva potvrdila, že situace tam je stabilní. My pokračujeme ve formě pomoci, kterou poskytujeme především posilování kulturní identity. Mluvili jsme o dalším možném učiteli českého jazyka, o kterého je tam zájem, a podobných věcech. Návštěva podle mě proběhla úspěšně a vlastně potvrdila informace, které z té oblasti mám.

Zároveň jsem do Kyjeva přivezl dar pro ukrajinský Červený kříž, dvě tuny zdravotnického materiálu pro nemocnice na východě Ukrajiny, především šlo o obvazový materiál, ale také dýchací přístroje pro nemocnice v Dněpropetrovsku a v Charkově, deky a další vybavení pro uprchlíky z východu, které jsme tam předali. Snažíme se pro zimu také podpořit vznik mobilních lékařských ordinací pro zajištění základní lékařské péče na východě Ukrajiny.

Já jsem o tomto mluvil také s první náměstkyní ministra zahraničí paní Halibarenko, protože mě zajímalo, co vlastně Ukrajina na zimu nejvíc potřebuje. Je evidentní, že situace nebude jednoduchá. Východ, infrastruktura je tam poničena. Kdyby byla pravda a povedlo se to, co si všichni přejeme, že příměří bude fungovat, tak i přesto je evidentní, že přečkat zimu především na východě Ukrajiny bude nelehké, a mě zajímalo, jaké scénáře tady předpokládá ukrajinská strana, abychom byli informováni o tom, co z toho, co my můžeme poskytnout, je na Ukrajině nejvíc potřebné. To byly vlastně hlavní otázky, které jsem paní Halibarenko dával, a snažili jsme se v tomto si situaci nějak ujasnit a myslím, že v tom budeme ještě pokračovat. Ale já jsem spíš dal žádost, aby česká strana věděla, co můžeme, protože bych chtěl předložit vládě určité návrhy toho, jak bychom mohli Ukrajině pomoci zvládnout zimu, a chtěl bych s ukrajinskou stranou vědět, že to jsou věci, které právě potřebují.

Zároveň mě paní Halibarenko informovala o politické scéně před blížícími se volbami. O tom, jak se tam atmosféra vytváří také v souvislosti s tím, co se děje na východě, a o takových věcech, jako je např. ona předběžná implementace ekonomických dohod, které existují mezi Ukrajinou a Evropskou unií v souvislosti se snahou také učinit Rusko součástí onoho řešení. To byla asi klíčová témata.

Předpokládám, nyní na Valném shromáždění OSN se příští týden sejdu také s ministrem zahraničí panem Klimkinem, kterého jsem zrovna v Kyjevě nezastihl. Byla to součást pravidelných kontaktů s ukrajinskou stranou a především sbírání informací, co by ČR mohla neefektivněji pro občany Ukrajiny učinit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Poprosím paní poslankyni o doplňující otázku.

Poslankyně Dana Váhalová: Možná jenom jestli by pan ministr – děkuji mu za odpověď – mohl říct pár slov o atmosféře v Kyjevě a jak na něj působila.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Poprosím pana ministra o doplňující odpověď.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Osobně jsem neviděl poslance, kterého strčili do kontejneru. Jestli máte na mysli toto, co bylo v našich médiích, kolem toho jsem se nenachomýtl, takže o tom vám říct nemohu. Bohužel jsem nebyl ani v parlamentu, navštívil jsem ministerstvo zahraničí. V parlamentu, jaká je atmosféra, vám v této chvíli asi neřeknu.

Ale myslím, že to, co je asi teď úplně nejdůležitější, je, že skutečně v Kyjevě se blíží parlamentní volby, a mám dojem, že i to, co se odehrává na veřejné scéně, i prohlášení, která zaznívají, jsou významně podbarvena tím, že jde o sbírání hlasů. Možná bych teď doporučil, abychom i dění v Kyjevě a na Ukrajině posuzovali z hlediska toho, že se bude rozhodovat o složení příštího parlamentu a že to je také věc asi určité taktiky strategie, co se tam nyní odehrává a co ti kteří politici v této chvíli předvádějí, nebo jak se prezentují. To si myslím, že je dnes pro Ukrajinu nejdůležitější.

Atmosféra v Kyjevě. Pro mě bylo, přiznám se, určité překvapení, že Majdan je už úplně uklizený, vypadá naprosto civilně, už tam nejsou žádné stany ani nic takového. Ten prostor je už civilizovaný a vypadá to tam jako v normálním klidném městě. Dokonce možná, když už se ptáte na atmosféru, policie už normálně funguje. Já si pamatuji, že se tam policie bála zapnout modrá světla a vůbec na sebe upozorňovat ještě před časem. Dnes, myslím, je tam návrat do normálu. Viděl jsem, že policisté se už nestydí, že jsou policisté, a nebojí se dát najevo, že vykonávají veřejný pořádek. Takže zdálo se mi, že se Kyjev významně vrátil do normálního života v této chvíli. Myslím si, že o další stabilitě země rozhodnou volby, které teď jsou asi klíčovou událostí na obzoru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho vyčerpávající odpověď. Další interpelaci se přihlásila paní poslankyně Olga Havlová, která bude interpelovat bohužel nepřítomného pana ministra Antonína Prachaře ve věci prodeje dražních domků. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo. A přestože tu pan ministr není, dovolím si alespoň svou interpelaci načíst.

Pane ministře, při rozdělení státního podniku České dráhy na České dráhy a Správu železniční dopravní cesty nedošlo údajně k převzetí veškerých závazků na nástupnickou společnost. Obracej se na mě občané, kteří měli zájem o privatizaci strážních domků. Jeden z nich na adrese Bystřice č. 67, kde měl zájemce s původní společností České dráhy řádně podepsanou nájemní smlouvu, ve které bylo v čl. 7 přímo uvedeno, "odprodej domu se již vyřizuje". Od nástupnické společnosti SŽDC obdržel k podpisu novou nájemní smlouvu, ve které se rovněž o odprodeji hovoří s tím, že si musí ale opravy dělat na vlastní náklady. Nájemce v dobré víře, že se odprodej vyřizuje, investoval do nemovitosti nemalé finanční prostředky. Plánoval opravit střechu, a bohužel, když znovu zažádal o odprodej, nebylo mu vyhověno.

Naopak mu byla předložena nová nájemní smlouva, kterou bude muset podepsat jen proto, aby nebyl vystěhován.

Žádám vás o sdělení, z jakého důvodu nedošlo k převzetí veškerých závazků na nástupnickou společnost, tedy závazků i smluvně příslibených odprodejů nemovitostí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni, které bohužel bude odpovězeno písemně z důvodu nepřítomnosti pana ministra.

My se budeme zabývat šestnáctou interpelací, je to interpelace pana poslance Josefa Šenfelda na taktéž nepřítomného pana ministra financí Andreje Babiše ve věci řešení povodňových škod sportovců v roce 2013. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře financí, oslovil jsem ministra školství s tím, že vláda ČR v roce 2013 rozhodla o finanční pomoci postiženým povodněmi. Sportovní prostředí bohužel do dnešní doby nemá vyřešenou situaci s náhradami za postižení povodněmi. Olympijský výbor a sportovní svazy shromáždily podklady a vše potřebné od sportovních klubů v reálném čase. Bohužel do dnešní doby nebyly žádné finanční prostředky doručeny na národní svazy. Roční prodleva je velmi dlouhá a je možné, že většína zařízení, pokud nebudou mít okamžitou finanční pomoc, nebude moci opravovat svoje sportoviště vůbec.

Pan ministr školství mi dne 19. srpna odpověděl, že z jeho strany je vše připraveno. Nutné dokumenty byly již dříve odeslány na vaše Ministerstvo financí a od té doby není žádná zpráva o výsledku a případné podpoře na odstranění následků povodňových škod sportovních zařízení z roku 2013. K interpelaci mě vede hlavně složitá situace některých sportovních klubů na Litoměřicku, které byly povodní postiženy nejvíce.

Pane ministře prosím o brzké vyřešení této záležitosti a za to vám předem děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci za interpelaci, která bude odpovězena písemně.

Další interpelací bude interpelovat paní poslankyně Květa Matušovská, přibíhající zrovna, pana ministra Jana Mládku ve věci povinnosti značení zboží prodejní a měrnou cenou, tedy maloobchod. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, dne 1. 5. 2014 skončilo desetileté přechodné období pro menší prodejny, kdy nemusely uvádět cenu měrnou, ale stačila prodejní. Přechodné vynětí mělo zabránit nepřiměřeným nárokům na tyto prodejny a zátěži podnikatelů, kteří na rozdíl od velkoplošných prodejen nedisponují technikou a ani personálem. V současnosti tito prodejci riskují, že při kontrole, kterou provádí živnostenský úřad

nebo Česká obchodní inspekce, mohou dostat pokutu na místě do výše 5 000 korun. Vzhledem k obratu těchto malých prodejen hrozí, že budou vyřazeny z trhu. Jde o to, že ceny se mění v souladu s vývojem nabídky a poptávky, kdy je potřeba obměňovat cenu zboží například každý týden. Chápu, že tato problematika zasahuje i do zákona o cenách a do problematiky Ministerstva financí. Mne však zajímá, pane ministře, co uděláte pro to, aby nebylo likvidováno malé a střední podnikání, a hlavně pro malé venkovské obchody, které by v některých případech bez pomoci obcí ani nemohly fungovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni a poprosím pana ministra o vysvětlení této složité situace. Děkuji.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych se vyjádřil k problému drobných podnikatelů, jimž v květnu tohoto roku vypršela výjimka, resp. desetileté přechodné období, během něhož byli vyloučeni z povinnosti označovat zboží prodejní a měrnou cenou.

Povinnost označovat výrobky prodejní cenou současně s měrnou cenou vyplývá ze zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, který je v působnosti Ministerstva financí a který mimo jiné implementuje evropskou legislativu. Česká obchodní inspekce je na základě § 12 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, povinna kontrolovat, zda prodávající informují spotřebitele v souladu se zákonem o cenách. Při zjištění porušení zákona je Česká obchodní inspekce povinna postupovat podle zákona a uložit v případě zjištění porušení právních předpisů odpovídající pokutu. Při určení výměry pokuty je Česká obchodní inspekce povinna přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán – paragraf 24b odst. 2 zákona o ochraně spotřebitele.

S vědomím možných nepříznivých dopadů v uvozovkách nové účinné právní úpravy zejména na drobné podnikatele se Česká obchodní inspekce rozhodla brát ohled na to, že podnikatelé se této úpravě nestačili přizpůsobit. Poznámka: Úprava sice nabyла účinnosti již v roce 2004, ale povinnost pro drobné podnikatele byla odložena až na dobu o deset let později. Nelze předpokládat, že tato povinnost zůstane v povědomí podnikatelské veřejnosti po tak dlouhé době. V tomto duchu byly tedy inspektořaty České obchodní inspekce vyzvány, aby při své kontrolní činnosti braly ohled na tyto skutečnosti.

Dále je patrné, že kontrola měrných cen uváděných drobnými prodejci není v současnosti prioritou dozorové činnosti České obchodní inspekce. Vzhledem k jiným důležitým oblastem, které je tento dozorový orgán povinen kontrolovat, například poskytování úvěrů, internetový prodej, bezpečnost výrobků, technické požadavky na výrobky, se nepředpokládá, že by uvádění měrných cen u drobných podnikatelů stálo v centru pozornosti tohoto orgánu ani v dohledné budoucnosti. Pro

úplnost ovšem musím dodat, že pokud Česká obchodní inspekce obdrží podnět, musí na něj reagovat a provést šetření.

Závěrem mi, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji jednu poznámku. Jsem přesvědčen, že Česká obchodní inspekce učinila maximum možného, aby v této věci zmírila tvrdost dopadu zákona a současně aby sama zákony neporušila. Pokud by převládl zájem na systémovém řešení, bylo by nutné změnit předmětné ustanovení zákona o cenách. To by ovšem znamenalo změnu evropské legislativy, konkrétně směrnice o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli 98/6/ES. Nicméně mi současně dovoluji upozornit, že informování spotřebitelů o měrných cenách je z obecného pohledu žádoucí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za odpověď. Poprosím paní poslankyni o doplňující otázku.

Poslankyně Květa Matušovská: Já to úplně jako spotřebitel, pane ministře, chápu, ty měrné jednotky. Ale musíte si uvědomit, že je rozdíl mezi malým obchůdkem a hypermarketem, kde máte spoustu produktů a můžete srovnávat ceny. Ale pak přijdete do vesnického obchodu, který tam má právě jenom ten jeden produkt nebo dva, a u toho si to spotřebitel umí buď spočítat, anebo si vybere ten levnější. Tam je problém s tímhle. Takže si myslím, že právě tam, v malých vesnických obchodech, se to mine účinkem. Ale děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Pan ministr má ještě doplňující odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, já bych jenom krátce reagoval. Já samozřejmě rozumím tomuto problému, na druhé straně bych chtěl sdělit, že ochrana spotřebitele je také vysokou prioritou této vlády, je prioritou i mou osobní a já zase na ni nemohu rezignovat. Jediné, co je možné udělat, aby eventuální pokuty, pokud toto bude porušeno, pokud spotřebitelé nedostanou ty informace, byly přiměřené a nebyly na té nejvyšší hranici. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za odpověď. Další interpelaci, osmnáctou, přednese pan poslanec Radim Holeček, který bude interpelovat pana ministra Daniela Hermana ve věci Collegium Bohemicum. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, já jsem dnes interpeloval pana premiéra ve věci Muzea dějin Němců v Ústí nad Labem ohledně realizace česko-německé muzejní expozice společnosti Collegium Bohemicum. Město Ústí nad

Labem pod vedením ODS získalo mezinárodně závazný příslib české vlády na dofinancování výstavby expozice v rozsahu 1 500 metrů čtverečních. Nový obsah činnosti rekonstruovaného muzea a především mezinárodně atraktivní trvalá expozice má profilovat sociálně slabý ústecký region v celonárodním a přeshraničním kontextu a přitáhnout turisty. Bohužel dnešní dosluhující sociálně demokratické vedení města z důvodů úzce stranických zájmů projekt nevzalo za svůj a jeho realizace a další existence plně závisí na splnění příslibu státního financování, ke kterému se i vaše vláda přihlásila. Realizace náhradního řešení v podobě neambiciozní a narychlo připravené česko-německé expozice v gesci města Ústí nad Labem naopak ohrozí jak celou evropskou dotaci investovanou do rekonstrukce budovy, tak pověst České republiky v sousedních zemích.

Já jsem dneska jako odpověď od pana premiéra dostal vlastně dvě odpovědi: že Collegium Bohemicum neplní projektové závazky a že Ministerstvo kultury hledá zdroje. Chtěl bych říct, protože jsem o věci docela zpraven, že Collegium Bohemicum je od svých zakladatelů dlouhodobě podfinancované a zde kvůli drobné formální chybě je Collegium Bohemicum uváděno do existenčního ohrožení. Ministerstvo kultury že hledá zdroje. No, formálně správnou cestu k financování expozice už Ministerstvo kultury hledá od roku 2011. Takže se ptám: V čem je to tentokrát jiné? Je příslib financování ze strany státu závazný a spolehlivý?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a poprosím pana ministra kultury Daniela Hermana o jeho odpověď k této otázce. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, kolegyně, kolegové, především děkuji za tento dotaz a těší mě váš zájem o tento projekt, protože Collegium Bohemicum pokládáme za velmi důležitý projekt, který si samozřejmě zaslouží plnou podporu. A já vám řeknu, myslím, docela pozitivní informace. Dovolte mi ale trošinku zrekapitulovat historii.

Společnost Collegium Bohemicum byla založena 19. října 2006 na základě smlouvy mezi zakladateli statutární město Ústí nad Labem, Univerzita Jana Evangelisty Purkyně, Společnost pro dějiny Němců v Čechách. Zakladatelé nemají ve správní radě rovné postavení. Hlavním zakladatelem z hlediska hlasovacích práv je statutární město, které také bylo doposud nejvýznamnějším přispěvatelem. 21. května 2008 uložila vláda Ministerstvu kultury vstoupit mezi zakladatele. Ve druhé polovině roku 2011 byla jmenována členkou správní rady Collegia Bohemica za Ministerstvo kultury paní náměstkyně Anna Matoušková, která je náměstkyní i dnes a je stále členkou této správní rady.

Jak jsem řekl, Ministerstvo kultury vnímá velice pozitivně činnost Collegia Bohemica i přesto, že se danou problematikou zabývají i některé další paměťové instituce, třeba Národní muzeum, Slezské zemské muzeum, Vojenský historický ústav a další. Usnesení vlády z roku 2008 neukládá Ministerstvu kultury, a proto ani neumožňuje přímé financování provozu společnosti Collegium Bohemicum a

společnost může čerpat finanční prostředky na konkrétní projekty z vypsanych výběrových dotačních řízení, což však neřeší nastalou situaci.

Když jsem vstoupil do úřadu v lednu letošního roku, tak jsem si okamžitě vyžádal všechny materiály, které se této instituce týkají, a zmapoval jsem problémy, které jsou. V tuto chvíli je stav takový, že konkrétně máme už nejen příslib, ale jasně garantováno z Ministerstva financí, že obdržíme částku 48 milionů korun na příští rok, což je dané a je to je v plném souladu s těmi projektovými záměry. Je třeba dofinancovat ještě 3 miliony. Tyto 3 miliony máme ve svých vlastních prostředcích resortu Ministerstva kultury a Collegiu Bohemicu je také poskytneme. Ale tam hraje roli to, co jste, pane poslanče, sám zmínil, že došlo k porušení rozpočtových pravidel. To znamená, já jsem o tomto informoval pana premiéra a to hledání řešení spočívá v tom, že usnesením vlády budeme pověřeni ty 3 miliony uvolnit. V tuto chvíli mohu garantovat, že je celkem 51 mil. korun na tento projekt, což je suma, která je potřebná. Ty cesty poněkud, řekněme, krkolomnějším způsobem máme připravené a usnesení vlády já budu vládě předkládat.

Takže já si plně uvědomuji důležitost této instituce, má mou plnou podporu a věřím pevně, že i ve spolupráci s Úřadem vlády a dalšími kolegyněmi a kolegy ve vládě to, co tady říkám, splníme. Děkuji ještě jednou za vaši podporu a za váš zájem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za dobré zprávy. Poprosím pana poslance o jeho doplňující otázku.

Poslanec Radim Holeček: Já moc děkuji panu ministrovi. Mě to zcela uspokojilo a mám velkou radost, protože je to i moje srdeční záležitost. Jsem vystudovaný germanista a historik a pracuji na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně, takže přivezu dobré zprávy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Více uspokojených poslanců, to je naše přání. (Smích v sále.)

Další interpelaci přednese pan poslanec Adolf Beznoska na paní ministryni Michaelu Marksovou ve věci zaměstnanosti. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji pěkně, pane předsedající, za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, pár dotazů na paní ministryni Marksovou.

Chtěl jsem se zeptat, v jaké fázi je vytváření oněch zmiňovaných dotovaných pracovních míst ve státních firmách. Hovořilo se o částce asi 288 tis. za jedno vytvořené pracovní místo. V jaké fázi je to připraveno? Případně jaký objem finančních prostředků předpokládáte v návrhu státního rozpočtu na rok 2015 na vytvoření těchto pracovních míst? Jestli máte nějaký klíč, jak budou tato pracovní

místa vytvářena? A jestli se bude jednat o společensky účelná pracovní místa? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a poprosím paní ministryni práce a sociálních věcí o její odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Teď nevím, jak to bude s tím uspokojením (s úsměvem), protože se domnívám, že tady asi je trošku víc věcí smíchaných dohromady.

Co se týče toho, že budeme podporovat, aby státní podniky braly více nezaměstnaných, tak to je projekt, který nemá žádné speciální obrysy. Došlo k několika jednáním se státními firmami, ale v podstatě se nejedná o zavedení žádných mimořádných nástrojů, protože tady šlo o tu dohodu, aby se státní podniky snažily využívat našich existujících nástrojů aktivní politiky zaměstnanosti, těch, které už existují, aby o nich věděly a aby se snažily spolupracovat s úřady práce, protože já se domnívám, že veřejný sektor by měl být tím prvním, kdo tyhle nástroje využívá, jako je využívají už běžně obce a města.

Jinak obecně, co se týče aktivní politiky zaměstnanosti a podpory pracovních míst, tak říkám, tam se nic speciálního nemění. Teď tu částku, která je určena v rozpočtu na aktivní politiku zaměstnanosti, tady nemám, ale jsou to myslím asi 4 mld. korun. A zároveň se počítá s tím, že je řada projektů, které dotují pracovní místa nezaměstnaných v různých kategoriích obtížně umístitelných, které jsou financovány z evropských prostředků.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, pane poslanče, a teď po předchozí interpelaci, jak jste na tom vy? Jste také uspokojen?

Poslanec Adolf Beznoska: Tak jenom zčásti, to si asi rozumíme. Možná by bylo fajn – a to se uvidí při projednávání rozpočtu – kolik je na APZ. Ale ta debata, vy jste to tady zmiňovala, zmiňoval to tady i pan premiér, byla skutečně o tom, že jste ochotni poskytnout až 288 tis. korun ročně na vytvoření jednoho pracovního místa. Tak jsem myslel, že s tím nějak kalkulujete. A v rámci třeba té části APZ že to budete mít ve státním rozpočtu nějak vykalkulováno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní ministryně nemá doplňující odpověď. Děkuji panu poslanci, paní ministryni.

S další interpelací má být připraven pan poslanec Jiří Štětina, který má interpelovat pana ministra zdravotnictví. Oba dva ale nevidím přítomny.

Budeme tedy pokračovat další interpelací, tentokrát 23. Pan poslanec René Číp má interpelovat nepřítomného pana ministra zemědělství Mariana Jurečku ve věci církevních restitucí a pozemkového úřadu. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec René Číp: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený nepřítomný pane ministře, v katastru obce Vysoká na Bruntálsku je vyčleněno na církevní restituce 50 hektarů orné půdy ve vlastnictví Pozemkového fondu. Tyto pozemky pozemkový úřad pronajímá soukromému zemědělci, který platil daň z nemovitosti. Ke dni 31. 12. 2013 byl nájem vypovězen. Pozemkový úřad následně v měsíci květnu 2014 uzavřel se soukromým zemědělcem dohodu o udržování pozemku na dobu určitou do 31. 12. 2014. Zemědělci tudíž nevznikla daňová povinnost, protože rozhodné období pro platbu daně z nemovitosti je 1. leden. Pokud pozemkový úřad neuzavře novou smlouvu od 1. 1., obec o tuto daň opět přijde.

A tak se ptám. Kdo daň obci zaplatí, respektive vykompenzuje? Pro obec Vysoká tato daň za jeden rok představuje částku asi 14 tisíc korun. Z pohledu hospodaření s milionovými rozpočty se to může jevit jako zanedbatelné, ovšem v této obci zhruba s 300 obyvateli touto částkou uhradí provoz například veřejného osvětlení po dobu dva a půl měsíce nebo jednoměsíční odvoz komunálního odpadu. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Na tuto interpelaci bude odpovězeno písemně.

Další interpelaci má paní poslankyně Jitka Chalánková ve věci činnosti Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí a je to interpelace na paní ministryni práce a sociálních věcí. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vzhledem k tomu, že se zabývám problematikou různých případů dětí českých rodičů v zahraničí, kdy se tyto rodiny obracejí o pomoc, zejména z Velké Británie, Norska a podobně, na Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí, ne vždycky tam vidím adekvátní a včasnou reakci. Chtěla jsem se zeptat, zda je možné se zaměřit na činnost tohoto úřadu a zda máte k dispozici i čísla a konkrétní kauzy, v kolika případech se rodiče obrátili o pomoc na Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí a jaká je také úspěšnost činnosti tohoto úřadu po několik let pozpátku, asi tři roky, jestli je možné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Poprosím paní ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou o její odpověď. Prosim, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, mám k dispozici poměrně podrobnou

statistiku, která se týká odebírání dětí ve Velké Británii. Ostatní kauzy, které ÚMPOD řeší, tady teď nemám, ale to už jsou potom jednotlivé rodiny typu Norska.

Možná obecně bychom měli říct, že čísla ve Velké Británii jsou tak velká díky migraci, díky tomu, že je tam poměrně velké číslo rodin z České republiky. Důvody, kde se vlastně stává to, že britské normy a představy o tom, jak se má v rodině zacházet s dětmi tak, aby to bylo v pořádku, jsou v podstatě přísnější než naše. A zároveň bych řekla, že Británie nerozlišuje, jakého jsou rodiče etnického původu, jakou mají národnost, prostě měří velice poctivě všem stejným metrem a to je občas problém.

Obecně lze říci, že důvody odebírání dětí z rodin, a to je statistika, kterou mám, jsou většinou ty, že rodiče nadměrně užívají alkohol nebo omamné látky, dopouštějí se násilí na dítěti nebo jsou děti ohroženy domácím násilím mezi dospělými, jsou zanechány bez péče rodičů, nebo jsou kauzy spojené s neplněním povinné školní docházky a někdy i zanedbáním péče o dítě a nespoluprací s úřady tak, jak, opakují, je to v Británii zvykem, jaké tam mají standardy. Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dlouhodobě usiluje, aby především britské úřady, protože tam je kauz nejvíc, včas informovaly český zastupitelský úřad a plnily svoji povinnost. Jakmile se české úřady o kauze dozvědí, okamžitě začínají komunikovat na příslušné mezistátní úrovni a snažíme se tedy v tomto případě působit na britskou stranu, aby došlo k návratu dětí třeba do širší rodiny, která je v České republice. Ne vždy se to samozřejmě daří.

Jinak pro zajímavost. Řeknu vám jenom úhrnná čísla od roku 2010 do roku 2014, je to statistika, která se sleduje. Jenom v Británii bylo sledováno 139 dětí, ale týká se to 59 rodin. 139 dětí bylo odebráno, z toho 14 bylo zatím navraceno do České republiky. V 53 případech řízení stále probíhá a v pěstounské péči v zahraničí je zatím 42 dětí. Ostatní jsou už relativně malá čísla, například jenom těch šest případů bylo postoupeno k řízení českým soudům. A co se týká statistiky jiných zemí, kde se jedná o nejrůznější jednotlivé kauzy, někde jsou to třeba rozvedení rodiče, kdy jeden je cizím státním příslušníkem, to teď nemám k dispozici a mohu to dodat písemně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni za její odpověď. Poprosím paní poslankyni o doplňující otázku.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za odpověď. Možná jsme si ne úplně rozuměli. Za tohle děkuji. To je také důležité. Ale já jsem právě spíš chtěla, jestli by se mohl udělat konkrétní audit výkonu činnosti Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí, a to tak, kolik, kdo se přihlásil o pomoc a kdy reagovali a jak byli úspěšní. Nemusí to být hned.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobře, bereme si to za úkol. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni i paní poslankyni. Další interpelaci bude interpelace paní poslankyně Věry Kovářové na pana ministra vnitra Milana Chovance ve věci reakce České republiky na Islámský stát. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, ve své interpelaci bych se ráda věnovala určitému aspektu fenoménu takzvaného Islámského státu, který je poněkud ve stínu ukrajinsko-ruských událostí, jakkoliv pro Evropu a její bezpečnost, jak se domnívám, představuje neméně vážné nebezpečí. Konkrétně bych ráda upozornila na problém, který je poměrně obsírně diskutován na stránkách zahraničního tisku. Je jím návrat občanů evropských zemí, kteří bojovali v řadách islamistických bojůvek na území Iráku a Sýrie, zpět do Evropy. Zejména ve Velké Británii a Francii panuje shoda na tom, že tito lidé představují vážné nebezpečí. Přestože si uvědomuji, že situace v České republice je odlišná už s ohledem na početnost zdejší muslimské komunity, jsem toho názoru, že stát by měl přijmout opatření, která hrozbě v podobě vycvičených fanatiků mohou efektivně čelit.

Vážený pane ministře, má otázka je jednoduchá. Jsou činěny adekvátní kroky, které mohou eliminovat potenciální nebezpečí? Byla bych velmi nerada, kdybychom museli litovat případné nečinnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Poprosím pana ministra o ujištění, že jsou činěny maximální kroky. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi jenom možná kratičký vstup z mého jednání s ministrem vnitra kurdské autonomní oblasti na téma Islámský stát, abych vám mohl osvětlit, o jak závažný problém se jedná.

Dneska je Islámský stát rozložen na sto tisících kilometrech čtverečních. V Kurdistánu, který v současné době má 4,5 mil. obyvatel, je 1,4 mil. uprchlíků. Hrozí tam humanitární katastrofa, a to i vzhledem k tomu, že do Kurdistánu zhruba za tři měsíce přijde poměrně krušná zima jako každý rok a pro 1,4 mil. uprchlíků Kurdistán nemá dostatek potravin, vody ani ubytování. Vnímáme tu věc velice, ale velice vážně. Islámský stát se dnes rozkládá na území, na němž žije 12 mil. obyvatel, a postupně se vyzbrojuje zbraněmi, které získává od irácké armády. Minimálně dvě divize předaly bojovníkům Islámského státu celou svoji výzbroj, tedy moderní zbraně pocházející z ruské a americké proveniencí. Je to opravdu vážný problém. V současné době se ukazuje, že kurdská strana je jedinou bojeschopnou silou v regionu, která má dneska v boji zhruba 100 tis. vojáků, kteří jsou schopni čelit Islámskému státu.

Pro vaši informaci: Kurdská autonomní oblast dneska sdílí společnou hranici s Islámským státem, a to o rozloze 1 050 km. S vlastním Irákem už Kurdistán dnes

sousedí pouze 15 kilometry. My to vnímáme jako obrovské bezpečnostní riziko do budoucna.

A co se týká bojovníků Islámského státu, ti se mnohdy rekrutují z občanů evropských států, Čečenska, Sýrie a dalších. Jedná se o bojovníky, kteří prošli těmi nejtěžšími boji, ať je to Čečensko, Sýrie, Libye a další bojiště po celém světě.

Česká republika stejně tak jako naši spojenci si vyměňují zpravodajské informace a veškeré naše tajné služby se na tato rizika zaměřují. Já bohužel nemohu být konkrétnější, ale ta opatření se činí, činí se i v rámci Úřadu pro zahraniční informace, který je částečně pod, dejme tomu, supervizi nebo správou Ministerstva vnitra. Takže mohu vás ubezpečit, že tuto věc bereme velmi vážně, sdílíme informace s našimi spojenci, ať to jsou Spojené státy, Izrael a další partneři po celé Evropě. Děkuji za dotaz.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně nemá doplňující otázku, nicméně los určil, že paní poslankyně má i následující interpelaci, ve které bude interpelovat paní ministryni Helenu Válkovou ve věci trestu smrti. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Vážená paní ministryně, před několika dny vyřkl místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš pozoruhodnou myšlenku. Volal po obnovení trestu smrti, institutu, který byl v Československu zrušen bezprostředně po pádu komunistického režimu. Tato myšlenka je o to zajímavější, že zazněla z úst představitele hnutí, které je na evropské úrovni členem liberálního tábora. Přitom právě pravidla přijatá na půdě evropských institucí krok v podobě zavedení trestu smrti zapovídají, a jeho uskutečnění už proto považuji za zcela nemyslitelné, tedy pokud chce ČR i nadále setrvat v dobré evropské společnosti.

Vážená paní ministryně, můj dotaz zní: Jak se na nápad pana Babiše díváte vy osobně? A jaký je v této závažné otázce oficiální postoj české vlády, resp. Ministerstva spravedlnosti? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. A poprosím paní ministryni spravedlnosti Helenu Válkovou o odpověď. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající a vaším prostřednictvím vážená a milá paní poslankyně, já naprosto chápu váš dotaz. Asi jste ho směřovala vůči mně, znajíc i minulost. Já jsem byla v komisi, která tenkrát spoluiniciovala zrušení trestu smrti novelou č. 175/1990 Sb., která nabyla účinnosti k 1. 7. 1990, kdy byl tedy od toho okamžiku zaveden zákaz, byl zrušen trest smrti a nahrazen doživotním trestem.

Jenom pro účely edukativní: V současné době doživotní trest tak, jak je možné ho uložit v té nejpřísnější podobě, znamená doživotí s možností propustit po 20 letech, ale soud, když ho ukládá, v případech zvláštního zřetele hodných, čili sériových vražd, velmi brutálních, surových vražd, může ještě stanovit, že doba strávená ve věznicích se zvýšenou ostrahou se do celkové doby pro podmíněně propuštění nutně 20 let nezapočítává. A přitom u těchto trestných činů minimální doba strávená ve věznicích se zvýšenou ostrahou čítá 10 let, takže nejdříve přichází propuštění u takového odsouzeného za 30 let, plus teď můžeme už několik let uložit navazující zabezpečovací detenci doživotí. Říká se také proto doživotnímu trestu, myslím po právu, sociální trest smrti.

K vaší otázce po tomhle úvodu jenom jedno. Já jsem si interpretovala ten výrok, který mě samozřejmě nejdříve zvedl ze židle, ale pak jsem si uvědomila ten kontext jako výrok někoho, kdo se vžil do situace otce, kterému by se stalo něco podobného, co se stalo otcovi té nebohé Elišky. Takže v tomto ohledu s tím nemám problém. Myslím si, že na emoce každý z nás má právo, a já sama nevím, kdyby se mi něco takového stalo, také bych pro podjatost byla vyloučena z objektivního posuzování v těchto druhých případech, tak jak bych v té první spontánní reakci reagovala. A on byl asi zaskočen. Nevím. Já jsem tedy osobně jeho výrok slyšela už zprostředkovaně. Myslím si, že si za ním, jak jsem slyšela, i stál v tom smyslu, že říkal, že se vžil do role toho otce. A více se k tomu nemůžu vyjádřit. Svůj postoj, který vyplývá i z toho, co jsem řekla, že si myslím, že sociální trest smrti, čili doživotí vlastně s minimální možností podmíněného propuštění, je trestem, který odpovídá kulturní evropské tradici. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Poprosím paní poslankyni o doplňující otázku, je-li zájem. Není zájem. Děkuji.

Dále pan poslanec Karamazov, pan poslanec Holeček i paní poslankyně Černochová stahují své interpelace. Následuje pan poslanec Jan Zahradník, který je nepřítomen, takže taktéž stahuje svoji interpelaci. A následuje pan poslanec Ludvík Hovorka s interpelací na pana ministra Marcela Chládku. Ale pan poslanec Hovorka je taktéž nepřítomen.

Přicházíme k interpelaci č. 32 a to je pan poslanec Václav Klučka, který bude interpelovat pana ministra Svatopluka Němečka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Snad vám touto interpelací dokážu, že koaliční poslanci nemají připraveny interpelace jenom proto, aby se tady koaliční ministři mohli rozprostřít ve svých tématech, že je to interpelace docela vážná, ale bohužel ji přednáším v době, kdy pan ministr Němeček se omlouval z důvodu toho, že musí být na jednání zdravotního výboru. Pane místopředsedo, myslím si, že to jsou věci, které by měl nejen organizační výbor, vedení Sněmovny, tak jak už to jednou říkali, trošinku pohlídat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já s vámi, pane poslanče, naprosto souhlasím. (Posl. Klučka: Děkuji.) A také jsem z tohoto místa zdravil předsedu zdravotního výboru s tím, že to nepovažuji za vhodné. Děkuji.

Poslanec Václav Klučka: Jde o následující záležitost. Ke mně se dostal otevřený dopis zaměstnanců a vedoucích pracovníků Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra ČR, ve kterém dle mého názoru a důkazů, které v tomto otevřeném dopise jsou, jednoznačně a spravedlivě kritizují chování ředitele zdravotní pojišťovny. Nechce se mi věřit, že Ministerstvo zdravotnictví o těchto problémech neví. Nechce se mi věřit, že situaci tak, jak ji popisují, srovnávají s dramatickou situací v Nemocnici Na Homolce.

Já bych, pane ministře, skutečně po vás požadoval s tím, že vám tento otevřený dopis předám, abyste mi odpověděl na zásadní otázky týkající se velmi špatné činnosti ředitele této zdravotní pojišťovny, abyste odpověděl tak, abych skutečně této odpovědi rozuměl.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Odpověď z výše uvedených důvodů mu bude odeslána písemně.

Dalším řádně přihlášeným k interpelaci po tom, co pan poslanec František Laudát stáhl svoji interpelaci, je pan poslanec René Číp, který bude interpelovat pana ministra financí Andreje Babiše ve věci koeficientů daně z nemovitostí. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec René Číp: Děkuji ještě jednou za slovo, pane předsedající. Vážený nepřítomný pane ministře, rád bych vás interpeloval ve věci koeficientů u daní z nemovitostí. V roce 2009 bylo obcím umožněno zavádět místní koeficient, kterým mohou navyšovat daň z nemovitostí až na pětinásobek základní sazby. V roce 2010 se výměra této daně začala propočítávat jiným způsobem než do té doby a základní sazba se většinou zdvojnásobila. Tím mohlo dojít mezi lety 2008 až 2010 k zdesetinásobnění této daně. Nezdá se vám jako ministroví financí možnost využívání těchto koeficientů nespravedlivá vůči občanům, kteří mají za stejnou výměru nemovitosti platit různé daně? Obce, které koeficient využívají a získávají 100 % výnosů této daně, přitom často poskytují stejné služby jako ty, co jej nevyužívají, či rozdíl mezi nimi neodpovídá jejich rozdílnému příjmu. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. I jemu bude odpovězeno patrně písemně podle zákona o jednacím řádu Sněmovny.

Dále tu máme pana poslance Bendla, Stanjuru, kteří se vzdávají své interpelace.

Následuje interpelace číslo 37 pana poslance Ladislava Šincla na pana ministra kultury Daniela Hermana ve věci problému s vlakovým nádražím v Havířově. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane ministře, obracím se na vás ve věci společného projektu Českých drah a statutárního města Havířova pod názvem Dopravní terminál Havířov. Realizace tohoto projektu je znovu ohrožena opětovným zahájením správního řízení o prohlášení železničního nádraží za kulturní památku.

Statutární město Havířov bylo totiž 15. 7. tohoto roku vyzváno k nově zahájenému správnímu řízení, přestože Ministerstvo kultury pravomocným rozhodnutím v této věci již jednou negativně rozhodlo. Spolurealizátor tohoto projektu, České dráhy, dospěl ke stejnému závěru jako město Havířov v tom smyslu, že zahájení správního řízení není odůvodněné, a proto navrhuje toto řízení zastavit. Bohužel po dobu správního řízení nesmí město Havířov ani České dráhy v tomto projektu pokračovat a je vážně ohrožena realizace celého projektu v hodnotě téměř 200 milionů korun. Celý projekt má být spolufinancován z rozpočtu Regionální rady regionu soudržnosti Moravskoslezsko částkou téměř 135 milionů korun a musí být ukončen a proplacen do 31. 12. 2015, kdy končí daný regionální operační program.

Vážený pane ministře, statutárnímu městu Havířov hrozí z důvodu znovuzahájení správního řízení vážná újma spočívající v doposud vynaložených nákladech na přípravu projektu od roku 2010 a ve ztrátě finančních prostředků z výše uvedené dotace. Proto se vás chci zeptat, zdali jste ochoten nejmladšímu městu v České republice, městu Havířov, pomoci tak, aby nedošlo k této vysoké finanční ztrátě a mohl být zde co nejvíce vybudován moderní dopravní terminál. Věřím, že si to občané města Havířov zaslouží. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra o odpověď, zda je ochoten pomoci městu Havířov. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážený pane poslanče, kolegyně, kolegové, budova nádraží v Havířově se dochovala ve své hmotě v exteriéru a pouze částečně v interiéru a některými původními architektonickými prvky a detaily, jako je například odbavovací hala s mramorovou šachovnicovou dlažbou, kamennými i dřevěnými sedátky, mozaikou na boční západní zdi a podobně. V současné době se budova nachází ve špatném stavebně technickém stavu a nutná je celková rekonstrukce objektu. V objektu byly provedeny některé nevhodné stavební úpravy – vestavba stánku s občerstvením, výměna oken, dveří apod.

Ministerstvo kultury rozhodnutím ze dne 17. května 2012 neprohlásilo nádraží v Havířově za kulturní památku. Na základě podnětu občanského sdružení Důl architektury bylo zahájeno přezkumné řízení, které bylo usnesením ministryně kultury ze dne 19. června 2013 zastaveno. V průběhu první poloviny roku 2014

obdrželo Ministerstvo kultury několik nových podnětů na prohlášení souboru věcí železničního nádraží v Havířově za kulturní památku s tím, že byly nalezeny nové skutečnosti svědčící pro prohlášení věci za kulturní památku. Ministerstvo kultury veškeré doručené podněty vyhodnotilo, shledalo je důvodnými a ve věci zahájilo správní řízení o prohlášení havířovského nádraží za kulturní památku, a to především na základě existence nových skutečností včetně stanovisek předních odborníků v oboru.

Ministerstvo kultury si v souladu s platnou legislativou vyžádalo dopisem ze dne 15. července 2014 nová stanoviska dotčených orgánů státní památkové péče nutných pro vedení dotčeného správního řízení. Konkrétně se jednalo o Městský úřad Havířov, Krajský úřad Moravskoslezského kraje a Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Ostravě. První dva subjekty doručily svá vyjádření na ministerstvo 30. července 2014, respektive 28. července, a stanovisko posledního bylo správnímu orgánu doručeno 19. srpna. Statutární město Havířov požádalo o zastavení předmětného řízení. Těto žádosti o zastavení řízení však Ministerstvo kultury nevyhovělo, a to dopisem ministra kultury ze dne 26. srpna.

V řízení o prohlášení věci za kulturní památku se neuplatňuje překážka věci rozhodnuté ani se neaplikuje zásada "ne znovu o tomtěž". Z tohoto důvodu je možné zahájit řízení o věci, v jejímž případě v minulých řízeních nedošlo k prohlášení za kulturní památku. V rámci správního řízení, kde má účastník možnost uplatňovat svá procesní práva a hájit své zájmy, je nutno znovu zkoumat, zda objekt vykazuje, či nevykazuje dostatečné památkové hodnoty pro prohlášení věci za kulturní památku. Po vyhodnocení obsáhlého spisového materiálu byli účastníci řízení v souladu se správním řádem vyzváni k nahlédnutí do spisu před vydáním rozhodnutí. Samotný správní akt nahlédnutí do spisu se uskutečnil 8. září. V současné době se připravuje písemné vyhotovení rozhodnutí ve věci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho jasnou odpověď. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane ministře, já se omlouvám, ale já jsem se ptal, jestli jste ochoten pomoci statutárnímu městu Havířov k tomu, aby nepřišlo k velké finanční újmě, která byla v souvislosti s vynaloženými náklady od roku 2010 a v souvislosti s dotací, která jim byla přislíbena z regionálního programu Moravskoslezsko, která je ve výši 135 milionů korun. Chtěl bych vás ještě jednou poprosit o jasnou odpověď, jestli jste ochoten tomuto městu pomoci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji a poprosím pana ministra o jasnou odpověď.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: My se musíme pohybovat v mantinelech reálných možností a svých kompetencí, ale každopádně vnímám tento dotaz. Prosím, pane poslanče, jestli by bylo možné mi ho písemně postoupit se všemi těmi dodatky, které jsou relevantní, a rozhodně vám precizně na to odpovím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Dále budeme pokračovat 38. interpelací paní poslankyně Olgy Havlové – je stažená stejně jako 39. interpelace pana poslance Stanjury.

Následuje 40. interpelace pana poslance René Čípa na pana ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka ve věci Majdanu a Ukrajiny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec René Číp: Děkuji za slovo. Vážený nepřítomný pane ministře, již několikrát jsem vás interpeloval ve věci události na Ukrajině a dnes tak musím učinit opět. Můžete nám podat nejnovější informace o stavu vyšetřování prvopočátku ukrajinské krize, to je střelbě na Majdanu? Kdo vlastně na koho střílel a na čí popud? Dnes se sice tento problém může zdát bagatelním s přihlédnutím ke stavu, v jakém se Ukrajina vnitropoliticky nachází, ale právě rozřešením tohoto prvotního impulsu můžeme dojít k vinikovi všech událostí, které následovaly poté, a potažmo i dnešního stavu. Je velmi zjevné, že česká média již tento problém téměř zcela přestal zajímat a řeší jen situaci dneška. A tak právě vás jako osobu nejkompetentnější žádám, abyste nám podal informace. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím osobu nejkompetentnější, aby nám podala informaci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji dobrý podvečer. Celkem rozumím tomu zájmu o to, jak vlastně probíhá vyšetřování události na Majdanu, protože většinou některé ty události mají velkou vlnu zájmu v době, kdy se dějí, pak zájem opadá a pak to vypadá, že všechno odchází do ztracena. Takže rozumím tomu, když se někdo ptá, jaké jsou vlastně výsledky a co se vlastně po čase zjistí.

Mohu říci, že jsem se také zajímal o ty výsledky a o to, jakým způsobem to postupuje. Včera jsem nakonec byl zrovna na Ukrajině a v Kyjevě, tak na to jsem se také dotazoval. I když tedy nemohu říci, že by v této chvíli byly úplně definitivní výsledky, také asi ani být nemohou vzhledem k tomu, že tím vyšetřováním se zabývá dokonce řada institucí, nejenom ukrajinské, tak bych tady mohl říci asi zhruba toto. V této chvíli platí, že těmi událostmi se zabývala zejména generální prokuratura ukrajinská a Služba bezpečnosti Ukrajiny, takzvaná SBU. Svě stanovisko v červenci také oznámila vyšetřovací komise Nejvyšší rady Ukrajiny. Zároveň probíhá mezinárodní vyšetřování. To mezinárodní vyšetřování běží a nejsou ještě v této chvíli definitivní závěry a výsledky. Proces vyšetřování je zdlouhavý také proto, že je tam

velké množství odborných expertiz, vyšetřování, dotazování, předvolávání svědků a podobně.

Já vám mohu říci současný stav. Generální prokuratura dokončila první předsoudní vyšetřování teď, právě na začátku září, a dne 12. 9. generální prokuratura zveřejnila zprávu, že bylo ukončeno předsoudní řízení a vyšetřování příslušníků policejní zvláštní jednotky Berkut. Velitel roty Berkut a dva jeho podřízení byli obviněni z provedení masové vraždy dne 20. 2. 2014 v ranních hodinách na ulici Institutské. Vyšetřování stanovilo, že tyto osoby společně s dalšími příslušníky pořádkových jednotek překročily své pravomoci a služební povinnosti, uposlechly příkazů tehdejších vrcholných představitelů Ukrajiny a úmyslně zavraždily 39 účastníků protestních akcí. Obviněným bylo v souladu s článkem 290 trestního zákoníku Ukrajiny dne 10. 9. 2014 umožněno seznámení s materiály vyšetřování.

Opakuji, bylo ukončeno předsoudní vyšetřování, to je ta fáze toho postupu. Řízení bude dále pokračovat. To znamená, že můžeme čekat, že bude soud a že celá věc bude mít nějaký odpovídající průběh. Ta fáze je, jak jsem řekl, ukončení předsoudního vyšetřování.

Pak je to také vyšetřování, které prováděla vyšetřovací komise Nejvyšší rady Ukrajiny, v jejímž čele stál jistý, myslím že generál Moskal. Ta v červenci zveřejnila výsledky vyšetřování střelby do demonstrantů ve dnech mezi 18. a 20. 2. Podle závěrů této komise masové zabíjení organizovala skupina. Oni konstatovali, že v čele byl tehdejší prezident Janukovyč. Vyšetřovací komise odeslala závěry také generální prokuratuře Ukrajiny a za hlavního viníka označila Janukovyče právě proto, že nepřijal žádná opatření k zastavení občanského konfliktu, který vyústil v takové množství obětí. Výsledkem vyšetřování Nejvyšší rady Ukrajiny je sada osob, politiků, kteří podle nich nesou odpovědnost za to, co se odehrálo. Jsou mezi nimi ministři vlády, ministr vnitra, velitel vnitřních vojsk, náměstek ministra a další. Sestavu lidí, které oni činí vinnými, vám mohu poskytnout.

Pak, jak už jsem řekl, probíhá také mezinárodní vyšetřování. Tady nejsou v této chvíli konkrétní výsledky. Já vám teď v této chvíli asi nejsem schopen říci, kdy je můžeme čekat, protože přesná data průběhu mezinárodního vyšetřování nemám. Jsem ale připraven podat průběžně informaci podle toho, když budou výsledky třeba toho mezinárodního vyšetřování – které v této chvíli nejsou, tak o nich nemohu podat zprávu. Jakmile budou, tak se můžeme dohodnout. Buď vám je dám osobně, nebo to můžeme učinit, jak bude libo. Já v podstatě souhlasím s tím, budu rád, když to budeme sledovat, budu rád, když budeme sledovat výsledky, protože si také myslím, že není dobré se zabývat událostmi, jen když se dějí, ale že je také třeba zkoumat příčiny a viníky a že je to naprosto legitimní, zvláště tady v parlamentu.

Tolik prozatím. Detaily mohu sdělit osobně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi Zaorálkovi. Ptám se pana poslance, zdali má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec René Číp: Děkuji panu ministrovi za odpověď, s tím, že pochopitelně objektivní výsledky mezinárodního vyšetřování si ještě sdělíme, resp. se budu případně dotazovat či interpelovat v té věci nadále. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci i panu ministrovi. 41. interpelace je interpelace pana poslance Václava Klučky na nepřítomného ministra zemědělství. Pan poslanec ji stahuje. Následuje interpelace pana poslance Ladislava Šincla. Pan poslanec Šincl není přítomen, takže i jeho interpelaci stahuji.

Následuje 43. interpelace paní poslankyně Olgy Havlové na pana ministra bez portfeje Jiřího Dienstbiera ve věci tisku 256, místně obvyklého nájemného. Konstatuji, že paní poslankyně měla pravdu, když mi říkala, že na ni ještě vyjde. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych tady oslovila pana ministra s touto interpelací. Obracím se na pana ministra, který se velmi angažuje v zákoně o pomoci v hmotné nouzi.

Jedním z hlavních instrumentů na omezení zneužívání doplatků na bydlení je zastropování dávky takzvanou obvyklou cenou. Takové řešení je podle konzultací s místopředsedou Asociace realitních kanceláří panem Miroslavem Dudou velmi nešťastné. Předložený návrh bude totiž znamenat enormní zatížení soudů všech stupňů ve stovkách, spíše tisících případů. Všichni právníci zde přítomní vám potvrdí, jaké problémy působí formulace obvyklá cena, a to v soudním řízení. K posudkům se budou předkládat oponentní a revizní posudky. Soudy všech stupňů budou zatíženy touto agendou a miliony korun budou vynaloženy zcela zbytečně. Celá řízení se budou protahovat po léta a hlavně, a to zdůrazňuji, pojem obvyklá cena je natolik diferentní pro každé jednotlivé město, pro každý jednotlivý dům, pro každý jednotlivý byt, že znalecké posudky budou na jednu stranu znamenat zatížení státního rozpočtu, a pokud bychom rozhodovali plošně podle jakýchkoliv tabulek, bude to znamenat další systémovou nespravedlnost. Může se nám dokonce stát, že vykutálení filutové budou stavět ubytovny v centrech měst. Tam bude cena obvyklá vyšší než někde na okraji.

Chtěla bych se zeptat, jestli česká vláda vnímá tento problém a jak se s ním hodlá vypořádat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přestože se ptáte, paní poslankyně, odpovězeno vám bude písemně, protože pan ministr Jiří Dienstbier není přítomen.

Další interpelací, 44. v pořadí, je interpelace pana poslance Simeona Karamazova, ale vzhledem k tomu, že uplynula sedmnáctá hodina padesátá pátá minuta, kdy je možno podat poslední interpelaci, tak tím ukončuji dnešní ústní interpelace na členy vlády České republiky.

Vzhledem k rannímu rozhodnutí Poslanecké sněmovny se budeme zabývat dalšími body. Bude následovat bod číslo 31. Než se tak ale stane, mám tu ještě dvě omluvy. Nejprve pan poslanec Jiří Junek se omlouvá dnes od 17 hodin z osobních důvodů a pan poslanec František Laudát se omlouvá dnes od 18 hodin taktéž z osobních důvodů.

Budeme se tedy zabývat bodem

31.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 203/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosim, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych stručně připomněl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o správních poplatcích a zákon o silničním provozu, který jsme v prvním čtení projednali 10. června 2014.

Návrh zákona zařazuje do sazebníku správních poplatků správní poplatek za poskytnutí údajů z evidence dopravních nehod a zároveň zrušuje vyhlášku číslo 218/2006 Sb., o úhradě za poskytnutí údajů z evidence dopravních nehod. Správní poplatek však zůstává v původní výši, tedy ve výši 100 korun. Začlenění této platby do zákona o správních poplatcích umožňuje úřadům lépe –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane ministře, já se velmi omlouvám, ale prosím noční směnu, která právě nastoupila, aby snížila hladinu hluku v sále.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Začlenění této platby do zákona o správních poplatcích umožňuje úřadům lépe řešit stížnosti žadatelů na vyměřování a vyřizování správních poplatků, a posiluje tak procesní práva žadatelů. Návrh zákona na základě naléhavých požadavků praxe zavádí také nový správní poplatek za podání návrhu na určení právního vztahu a poplatek za podání návrhu na rozhodnutí sporu z veřejnoprávní smlouvy. Výše správního poplatku za spory ve veřejnoprávních smlouvách v poloze 25a sazebníku je odstupňována podle výše předmětu peněžního plnění, je však na rozdíl od poplatku soudního omezena maximální výše, a to do částky jeden milion korun. Pokud se jedná ve sporném řízení o určení právního vztahu nebo jde o spor veřejnoprávní smlouvy, jehož předmětem není peněžité plnění, správní poplatek je stanoven na 2 tisíce korun.

Uvedený návrh zákona projednal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj a jednomyslně doporučil jeho schválení ve znění pozměňovacího návrhu. K tomuto pozměňovacímu návrhu nemám žádné výhrady. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako tisk 203/1. Prosím pana zpravodaje tohoto výboru pana poslance Jiřího Koubka, aby se ujal slova a seznámil nás s projednáváním.

Poslanec Jiří Koubek: Dobré odpoledne. Děkuji, pane předsedo. Jak už bylo řečeno panem ministrem, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj se touto problematikou zabýval na své 13. schůzi dne 2. září. Doporučil Poslanecké sněmovně tisk 203 projednat a schválit ve znění přijatého pozměňovacího návrhu. Stalo se tak po odůvodnění paní Adriany Krnáčové, náměstkyně pana ministra vnitra, a mé zpravodajské zprávě. Zároveň mě výbor zmocnil, abych vás s tímto usnesením seznámil, což také činím. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Ještě chvíli vyčkám, aby diskusní skupinky na pravé části dokončí své rozhovory. Děkuji.

Otevírám obecnou rozpravu. Ještě chci informovat, že paní poslankyně Nohavová hlasuje s kartou číslo 1.

Do obecné rozpravy nemám žádnou přihlášku, proto obecnou rozpravu končím. Zeptám se, zda v této fázi, de facto neproběhlé obecné rozpravě, je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Žádný návrh nepadl. Zahájím tedy podrobnou rozpravu a ani do ní nemám žádnou přihlášku, takže ji končím. Ještě jednou se zeptám na závěrečná slova. Není tomu tak. Vzhledem k tomu, že nepadlo nic, o čem bychom mohli hlasovat, končím i druhé čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat bodem

18.

Vládní návrh zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů (zákon o hranicích vojenských újezdů) /sněmovní tisk 57/ - druhé čtení

Tento tisk byl přerušen ve středu 17. 9. v obecné rozpravě, kdy na řadě s řádnou přihláškou byl pan poslanec Grospič, takže mu dám slovo. Poprosím pana ministra, aby zaujal společně s panem zpravodajem místo u stolku zpravodajů. Po panu poslanci Grospičovi se připraví pan poslanec Petr Bendl. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně a kolegové, nebudu tu rozsáhle zdržovat diskusi úvahami o vojenském prostoru Brdy, nicméně cítím za povinnost se k nim také vyjádřit, protože jsem měl možnost několikrát vojenský prostor navštívit, hovořit s většinou starostů, zejména ze středočeské části, a vím, že názory starostů ve středočeské části a plzeňské části jsou odlišné k budoucnosti brdského prostoru. Ale chtěl bych také podotknout, že i na plzeňské straně mezi občany převažují názory, které směřují k zachování Brd, a vede je k tomu zejména obava o to, co se bude dít potom s celým brdským prostorem, jestli skutečně bude, nebo nebude uchráněn snahou developerů nějakým způsobem parcelovat tento unikátní přírodní útvar, který byl zachován díky vojenskému prostoru.

Pokud tu padla řada otázek, které se týkaly historie vojenského újezdu, tak bych chtěl říci, že vznikl usnesením vlády 19. února 1926, čili má v dějinách Československa i současné České republiky tento prostor jako vojenský výcvikový prostor svou hlubokou historií. A není to otázka jen vyrovnání se nějakým způsobem s tím, že by tam bylo bráněno lidem vykonávat volební právo. Pokud o tom hovořil pan ministr, tak bych chtěl podotknout, že se podle statistik týká v současné době asi zhruba 35 obyvatel a týká se to pouze ve vztahu k otázkám volení své územní samosprávy, tedy obcí, nikoli voleb do vyšších územně samosprávných celků, anebo dokonce voleb do komor Parlamentu České republiky nebo evropských voleb. Takže je potřeba tuto otázku takto rozlišovat.

Chtěl bych také upozornit na jednu obavu, která často zaznívá v diskusích právě s občany a starosty kolem Brd, a to je to, že vlastně likvidace tohoto prostoru je pro vládu a pro určité snahy, které za tím stojí, velice jednoduchá, protože na rozdíl od ostatních vojenských prostorů je téměř majetkoprávně vypořádán celý ve prospěch vlastnictví České republiky, českého státu. Možná že by tato logika měla vést naopak k tomu, že český stát tam nemusí platit pronájem za pozemky a může z hlediska nákladů a rozsahu jej využívat k cvičení české armády. Z tohoto pohledu bych chtěl ještě poukázat i na to, že proklamované zřízení chráněné krajinné oblasti nejde ruku v ruce se zrušením vojenského újezdu. K tomu také bude směřovat jedna z otázek na pana ministra, jak vlastně daleko pokročily tyto přípravy a proč souběžně není předkládána do Poslanecké sněmovny ani zákonná úprava na zřízení chráněné krajinné oblasti.

V tento moment si myslím, že otázek kolem potenciálního zrušení vojenského újezdu Brdy, parcelování a budoucnosti jedinečné brdské přírody je vícero, a proto sám podpořím pozměňovací návrhy zákonů tak, aby prostor vojenského újezdu Brdy byl z předloženého návrhu zákona vyjmut.

Předseda PSP Jan Hamáček: To byl pan poslanec Grospič. Nyní má slovo pan poslanec Petr Bendl, který zde není, takže jeho přihláška propadá nakonec. Pokud se nedostaví do konce obecné rozpravy, tak propadne úplně, zatím propadá na konec.

Nyní vystoupí pan poslanec Kučera a připraví se pan poslanec Sed'a.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, v diskusi k projednávanému zákonu jsme se dozvěděli dvě zajímavé věci. Za prvé, že hnutí ANO chce na území Brd vystavět lunapark, postavit sjezdovky, lanovky, záchytná parkoviště, penziony či bobové dráhy, a nenávrtně tak zničit nádhernou a zachovalou brdskou přírodu. Potvrzují se tak mé obavy, které jsem zde již vyjádřil během projednávání tohoto zákona v prvním čtení –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se velmi omlouvám, že vám vstupuji do řeči, ale hladina hluku je opravdu neúnosná a zase nás tu není tolik, takže prosím, abyste se ztišili a umožnili panu poslanci argumentovat v důstojné atmosféře.

Poslanec Michal Kučera: Potvrzují se tak mé obavy, které jsem zde již přednesl během projednávání v prvním čtení a během jednání ve výboru pro životní prostředí.

Druhým zajímavým zjištěním je, že pan předseda Hamáček, jak tu uvedl v předchozí diskusi, nevěří, že máme dostatečné zákony, které by dokázaly brdskou přírodu ochránit i bez vojenského újezdu. Trochu se panu předsedovi Hamáčkově nevidím. Ministr životního prostředí pan Brabec již jednou podlehl nátlaku lobbistů z řad teplárenského sdružení a je možné, že příště podlehne lobbistům ze strany developerů podporovaných hnutími ANO.

Jaké je tedy řešení? Chránit přírodu tím, že zachováme vojenský újezd, je nesystémové a nesprávné. Současný stav vyhovuje pouze elitním sdružením myslivců a jiným zájmovým skupinám, které mají volný přístup do zakázaných zón. TOP 09 podporuje zrušení nepotřebného vojenského újezdu Brdy a současně vyhlášení Chráněné krajinné oblasti Brdy v den zrušení vojenského újezdu tak, jak k tomu vyzval i výbor pro životní prostředí ve svém usnesení. Chráněná krajinná oblast musí převzít veškeré garance ochrany přírody a musí se otevřít těm, kteří se chtějí za přírodních pravidel ochrany přírody a s veškerým respektem pohybovat v nádherné brdské přírodě. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Sed'a.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane ministře, při svém vystoupení v prvním čtení v návrhu zákona jsem vznesl řadu připomínek, na které doposud nemám odpověď. Zřejmě z důvodu zahraniční cesty v příštím týdnu nebudu při třetím čtení, pokud bude, takže bych chtěl některé ty připomínky zopakovat.

Za prvé. Nemám nic proti zachování a proti navrhovaným úpravám vojenských újezdů Boletice, Hradiště, Libavá, Březina, ale osobně jsem proti rušení vojenského újezdu Brdy. Předně proto, že Ministerstvo obrany hovoří sice o úsporách 50 milionů korun ročně, ale již málo se hovoří o výdajích, a to nejenom z kapitoly rozpočtu a z kapitoly 307. Čisté náklady na správu tohoto vojenského újezdu jsou cca 8 milionů korun ročně. Na 220 km čtverečních obhospodařují lesy Vojenské lesy a statky Hořovice. A tady je podle mých informací zisk z této činnosti 70 milionů korun

ročně. Přitom náklady na nutnost posílení rozpočtů obcí půjdou do desítek milionů korun a odhadované náklady na vyhledávání munice dosahují výše 235 milionů korun. Takže je otázkou, zda toto rozhodnutí je hospodárné či ekonomické.

Vážené kolegyně, kolegové, za druhé. Je nutno si uvědomit, že i přes zrušení vojenského újezdu armádě zůstane 5,6 km čtverečního jako cvičiště 13. dělostřeleckého pluku v Jincích, dále objekt U Němých, lovecký zámeček Tři trubky, základna Valdek a zakonzervovaná střelnice Kolvín. Takže se ptám, kolik milionů korun vlastně bude zase vynakládat ministerstvo a stát na udržování těchto objektů.

A za třetí. Na výboru pro obranu mi bylo potvrzeno, že Ministerstvo dopravy, a je škoda, že tady ministr dopravy není, má zájem o 78 km čtverečních prostoru letecké startovací plochy mezi Tokem, Hejlákem a Jordánem, kde má být zřízen státní letecký polygon pro bezpilotní systémy. A ten má vzniknout v Brdech, protože v jiných vojenských újezdech po té redukci už nebude místo.

Vážené kolegyně, kolegové, za čtvrté. S ohledem na současnou bezpečnostní situaci na východní Ukrajině opravdu není podle mého názoru vhodné snižovat možnosti výcvikových ploch, a to zejména z toho důvodu, že prioritou Severoatlantické aliance je společný výcvik jednotek. To mi ostatně potvrdili američtí specialisté při mé nedávné návštěvě výcvikového střediska na Aljašce.

Z těchto pohledů se mi jeví zrušení vojenského újezdu Brdy jako neekonomické, nestratecké a nevhodné. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Sed'a vzhledem k tomu, že se pan poslanec Bendl stále nedostavil, byl posledním přihlášeným do obecné rozpravy. Pokud nejsou další přihlášky do této rozpravy, obecnou rozpravu končím. Zeptám se pana ministra či pana zpravodaje, zda v této fázi si přejí vystoupit se závěrečným slovem po obecné rozpravě. Ano, pan ministr. Prosím, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já to nechci nějak zvlášť natahovat, ale přesto si dovolím pár slov.

Jako červená nit se projednáváním této předlohy táhne stav, kdy na jednotlivé rozpory nebo otázky kolem té předlohy dostane vždycky ten tazatel příslušnou odpověď, která je logická, věcná, která v sobě neobsahuje žádný úskok, aby se pak za týden, za 14 dnů, za měsíc, za dva, ten dotaz vrátil úplně stejně. Nedokážu si to úplně vysvětlit. Jak víte, tak mezi prvním a druhým čtením byla ta lhůta prodloužena na maximum, aby řada těch věcí právě mohla být projednána. A byla projednána opakovaně v příslušném výboru, kde všichni mají své zástupce. A i když tam samozřejmě se všim nepanoval vždycky souhlas a soulad, tak ta vysvětlení tam padla velice podrobně.

Já si dovolím nesouhlasit a označit za eufemisticky řečeno nepřesné, že všichni starostové nesouhlasí. Navíc bych rád věděl, co takový starosta třeba Nymburka

specificky a do detailu ví o zrušení újezdu Brdy, a jak to koho postihne. Dále bych si dovolil říct, že z hlediska Západočechů, tam ta reakce, pokud my víme, je z dřívější většiny samozřejmě kladná. I toto je zpochybňováno. Jsou to opakovaná tvrzení mající za cíl, domnívám se, celou tu záležitost prezentovat jako nějaký avanturismus, což opravdu není. Ať už se jedná o památky, ať už se jedná o cvičení armády. Tam mi to přijde zvlášť pikantní. A argumentovat současnou bezpečnostní situací mi přijde hluboce pod pás. Pokud velení naší armády říká, že ten újezd nepotřebuje, věřte mi, že to jsou lidé, kteří to posoudí skutečně objektivně, tak já bych si ani ze své pozice nedovolil zpochybňovat něco, co řekne celé velení naší armády. Ale patrně jsem v tom asi ojedinelý. Nevím.

Ten prostor, a vy to přesně dobře víte, ta posádka v Jincích bude mít kde cvičit, je to zakresleno na mapách, je to všechno jasně stanovené a určeno tak, aby ta posádka měla svou perspektivu. To je také opakované téma, co bude s Jinci. Nebude nic jiného, než že se budou dál rozvíjet a budou dál fungovat. A znova musím říct, to všechno bylo mnohokrát vysvětleno.

Musím říct, že naše jednání sledují občané velice zblízka a posílají mi různé dopisy, které jsou plné znepokojení a částečně znechucení. Rád bych dodal, že idea, která se také objevila, a to zmenšit újezdy a ten brdský ponechat, se jeví jako řešení jenom na první pohled. Protože tím by z právního hlediska vznikl zcela anomální stav, kdy na území České republiky bude muset být vytvořen zvláštní právní režim pro 26 obyvatel vojenského újezdu Brdy, se kterým však ten předložený návrh nepočítá. Takže ten újezdní úřad, který tam je, bude i nadále muset plnit úkoly spojené se zabezpečením potřeb těch 26 obyvatel.

Pokud se týče té upřímné, opravdové snahy o záchranu přírody, tak vám mohu říct, a vy to víte, že bylo opakovaně vysvětlováno, že s případnou účinností toho zákona v ten samý moment vstoupí v platnost také vyhlášení CHKO, které je připraveno v několika stupních, aby příroda skutečně nemohla být narušena, že ten režim tam bude odstupňovaně přísný tak, aby se to území dalo využívat. Protože přírodu neochráníme tím, že ji zamkneme. Přírodu můžeme ochránit několika stupni a vy víte jakými. A zároveň jí nebrat, řekneme, nějakou životnost. Ale skutečně, tím, že ji zavřeme, ji nezachráníme. Tím bych řekl, že ji zahubíme.

Mě potom nemůže než nenapadnout, že jako by za některými těmi argumenty byly určité partikulární, nikdy nevyřešené – a taky nikdy nebudou vyřešené –, ale přitom velmi úporně a zákulisně prosazované zájmy.

Komu vyhovuje ten status quo? Komu? Kladme si tu otázku. My se musíme rozhodnout, zda napravíme nepřírozený stav, nějaký relikv z doby minulé a totální anachronismus, anebo podlehneme různým ambicím, převážně lokálním, či dokonce zcela osobním. Možná že to jsou zájmy hrstky vyvolených, kteří by už neměli možnost uplatňovat své povolenky vstupu a využívání toho prostoru ke svým různým hobby a zábavám a kteří ze současného stavu těží.

Buďme fěr a přiznejme si, o co jde. Buď budeme pokračovat v nějakém anachronismu, anebo se pokusíme tento velký kus přírody maximálně ochránit,

maximálně vyčistit, náklady jsou spočítány a ta plus převažují, a pojďme prosím ten anachronismus odstranit. A pokud má někdo nějaké důvody, které skutečně nebyly vyřčeny, prosím, sdělte mi je, já se vám je pokusím vyvrátit. Jsem hluboce přesvědčený, že ten proces je nastaven správně a že by bylo na hranici směřného, pokud bychom udržovali naše újezdy v rozsahu, v kterém je máme v současné chvíli. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: To byl pan ministr se závěrečným slovem. Pan zpravodaj.

Poslanec Ivan Galal: Pane předsedající, děkuji. Dámy a pánové, počítám-li se teď v této chvíli za osmého vystupujícího k tématu, jsme půl na půl. Myslím si, že jak se tady dopoledne vedla urputná debata o té přílišné délce diskutování a obtížnostech rozhodování, tak je čas debaty a je čas rozhodnutí a teď si myslím, že už se blížíme k tomu rozhodování.

Dovolte mi jenom, abych trošičku namísto shrnutí těch vystoupení, protože hlavní argumenty jsou jasné, zkusil tu věc rozdělit na takové tři operativní roviny.

Jedna je vznik obcí, tam se zdá, že je všeobecná shoda, že je potřeba, aby obyvatelé vojenských újezdů a nově vznikající obce měly zajištěna všechna práva, samosprávu, a budu pak načítat pozměňovací návrh, který prodlouží termín vzniku obcí do ledna 2016, aby tam mohly být uspořádány volby, mohlo se to všechno připravit, včetně investic.

Druhá rovina té věci je, zda armáda potřebuje, nebo nepotřebuje újezd Brdy. Můžou na to být samozřejmě velmi různé názory. Já jsem měl možnost se seznámit s analýzou, kterou, myslím, zmiňoval pan předseda Hamáček, také dost podrobně. Řekl bych, že poměrně dlouhodobě armáda zvažovala, který z újezdů opustí a který neopustí, a myslím si, že je v jejich kompetenci toto rozhodnutí udělat. A jestliže říkají, že újezd nebudou potřebovat a nebudou ho chtít, celkem bych na jejich argumenty dal a akceptoval je. A otázka toho, do jaké míry využijí prostor pro cvičení, nebo nevyužijí, za pár měsíců budeme schvalovat rozpočet, a když se do rozpočtu podíváte, samozřejmě ten prostor na výdaje, na cvičení a na teritoriální využití všech prostorů, které mají k dispozici, je hodně financemi limitován. Velmi bych se přimlouval, abychom respektovali názor Generálního štábu armády, že vojenský újezd Brdy nebudou potřebovat a nechťjí ho.

Poslední je otázka využití území, resp. vzniku CHKO. Prostě my se tady bavíme o tom, jestli věříme, nebo nevěříme vládě, že je schopna tento proces zvládnout, a jestli nevěříme, že vláda je schopna paralelně se zánikem kompetence jednoho resortu uvést do života kompetenci druhého resortu a CHKO, tak si myslím, že pak už jsem na konci, abych tak řekl, nedůvěry nebo řetězu nedůvěry. Já si myslím, a byl jsem mockrát ujštěn, že to je připravené, že CHKO vznikne, že je to důležité i proto, aby se pokračovalo v očišřování od munice, a že ta CHKO dokáže území zajistit. Mezi pozměňovacími návrhy, myslím, je také jeden, který propojí, abych řekl, rozhodování

o transferu území a majetku vůči obcím s jejich souhlasem a seznamem, a tím pádem to pojistí ještě podruhé.

Tolik jenom, když jsem se snažil racionalizovat, co tady vlastně děláme, vznik obcí, zánik újezdů a vznik CHKO. Ve všech těchto třech rovinách si myslím, že máme dost informací a dost kompetence, aby bylo zřejmé, že proces proběhne tak, jak je naplánován. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Návrh na vrácení zákona výboru k novému projednání nepadl, takže otevíru podrobnou rozpravu. Vzhledem k tomu, že chci vystoupit a řídím schůzi, využiji přednostního práva. Poprosím kolegu Gazdika a vystoupím v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, v podrobné rozpravě bych se chtěl přihlásit ke dvěma pozměňujícím návrhům, které jsem vložil do systému, a je to tedy návrh pod číslem 1354 a návrh pod číslem 1360. První z nich, jak jsem již řekl v obecné rozpravě, je ten, který umožní vyjmout ze zákona vojenský újezd Brdy, bez toho, aby ovlivnil osud ostatních vojenských újezdů, a ten druhý se týká otázky majetku státu a naložení s ním. Myslím majetek státu, který by zůstal v případě, že by vojenský újezd Brdy byl zrušen, který by se potom nacházel na území bývalého vojenského újezdu Brdy. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Janu Hamáčkovi. Dalším řádně přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Ladislav Okleštěk, který je omluvený. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Pan poslanec Rais. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Pan poslanec Okleštěk musel z rodinných důvodů odjet mimo Sněmovnu náhle, takže bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu 1326, a tím pádem kdybyste pak zrušili můj návrh, který je čtvrtý v pořadí, 1381, protože jsou to naprosto identické návrhy.

Předseda PSP Jan Hamáček: (Zpravodaj nerozuměl.) Pan poslanec Rais si osvojil pozměňovací návrh pana poslance Okleštěka, který je uveden v systému pod číslem, které – jestli můžete zopakovat.

Poslanec Karel Rais: Okleštěk dal do systému pozměňovací návrh pod číslem 1326 a já říkám, že jsem dal zcela identický návrh 1381, který je tím pádem redundantní.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan zpravodaj se s tím vypořádá. Nyní pan poslanec Novotný. Připraví se pan poslanec Zahradník.

Poslanec Josef Novotný: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych byl velmi stručný a přihlásil se ke svému pozměňovacímu návrhu k tisku 57, který jsem podal jako sněmovní dokument 681. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Zahradník. Připraví se pan poslanec Zemek.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, já se hlásím k pozměňovacímu návrhu, který spočívá ve vynětí katastrálního území Maňávka z území vojenského újezdu Boletice, který jsem představil v obecné rozpravě. Tento návrh byl zařazen do systému jako sněmovní dokument 1372.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Zemek a po něm pan zpravodaj.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Já jsem se chtěl přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 1367, ale nastal ten samý případ, jako už jsme tady řešili, kdy tento můj návrh je identický s jedním z návrhů pana kolegy Hamáčka. Jedná se právě o § 1 odst. 4, kde dochází ke změnám majetkovým, kdy se převádí část majetku na obce, a je z toho vyjmuta infrastruktura týkající se vody. Je to totožné, uvádím to pro pana zpravodaje. (Dotaz zpravodaje mimo mikrofon.) Je v systému.

Předseda PSP Jan Hamáček: Myslím si, že bude pro jistotu bezpečnější, když se k tomu návrhu přihlásíte, pane kolego, a vypořádáme se s tím ve třetím čtení. (Asi ano.) Pan zpravodaj.

Poslanec Ivan Gabal: Já se hlásím k pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 1309 a který ve všech základních termínech prodlužuje vznik obcí k 1. lednu 2016 namísto 1. ledna 2015, protože to se už nedá stihnout. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To bylo poslední vystoupení v podrobné rozpravě, kterou tímto končím. Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova i po podrobné rozpravě. Pane ministře? Není zájem. Pan zpravodaj také nemá zájem. Tedy končím podrobnou rozpravu a vzhledem k tomu, že nepadlo nic, o čem bychom v této fázi mohli hlasovat, končím i druhé čtení tohoto tisku.

Budeme pokračovat bodem číslo

23.

Vládní návrh zákona o zdravotnických prostředcích /sněmovní tisk 87/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede pan ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Pane ministře, prosím, ujměte se slova. (Ministr chvilku hledá v podkladech.) Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedo, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, dovoluji mi, abych uvedl návrh zákona o zdravotnických prostředcích.

Nedokonalosti dosavadní národní úpravy v oblasti zdravotnických prostředků můžeme spatřovat v řadě oblastí. Jednou z nich je především neexistence jejich registru, který by obsahoval nejdůležitější údaje o tom, jaké zdravotnické prostředky jsou na českém trhu. Řada dílčích oblastí dále nemá stanovena žádná závazná a jasná pravidla. Jako příklad těchto okruhů lze uvést mimo jiné vypracování klinických hodnocení či provádění servisu zdravotnických prostředků, což tento návrh také řeší, podobně jako dosud legislativně nezakotvenou možnost rozhodování z moci úřední o tom, co vůbec je, či není možné považovat za zdravotnický prostředek.

Zdravotnické prostředky by nadále měly být vedeny ve zřízovaném registru, přičemž jejich zařazení do tohoto registru by mělo být jednoduchým procesem, který stojí na principu oznámení. Není tak pravdou, že by se jakkoliv nadměrně omezovaly podmínky pro vstup zdravotnického prostředku na trh, a regulátor trhu tak nikterak nerozhoduje o tom, zda zdravotnický prostředek na trh pustí, či nikoliv. Nový systém zavádí elektronickou správu agendy, snižuje tak množství administrativní zátěže v transparentním správním řízení s opravnými prostředky.

V mezičase byl v návaznosti na proběhlou diskusi v Poslanecké sněmovně tento návrh projednán ve zdravotním výboru, ve kterém byl projednán i komplexní pozměňující návrh, který upravoval některá nepřilíš technicky zdařilá ustanovení tohoto zákona, což jednoznačně napomáhá jeho vhodnosti pro řešení právě problematiky zdravotnických prostředků.

Závěrem bych se rád vrátil k tématu, které zde již bylo diskutováno. Rád bych zdůraznil, že potřeby komplexní úpravy v této oblasti jsme si jako Ministerstvo zdravotnictví vědomi. Bez tohoto zákona by bylo řešení otázky úhrad zdravotnických prostředků velmi obtížné, ne-li nemožné. Nejprve je třeba poznat situaci na trhu, provést kategorizaci prostředků a následně bude možné transparentně řešit otázku úhrad zdravotnických prostředků.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme přikázali v prvním čtení k projednání výboru pro zdravotnictví a usnesení výboru bylo doručeno jako tisky 87/1 a 87/2. Prosím, aby se slova ujal pan zpravodaj výboru pro zdravotnictví pan poslanec Jaroslav Krákora.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych vám přednesl usnesení č. 47 z 9. schůze konané dne 4. září 2014 k vládnímu návrhu zákona o zdravotnických prostředcích, Evropská unie, sněmovní tisk 87.

Po úvodním slově ministra zdravotnictví dr. Svatopluka Němečka, MBA, odůvodnění náměstka pro zdravotní pojištění dr. Toma Philippa, Ph.D., MBA, zpravodajské zprávy poslance dr. Jaroslava Krákory a po rozpravě výbor pro zdravotnictví za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona o zdravotnických prostředcích ve znění přijatého komplexního pozměňovacího návrhu.

Současně s tím, pane předsedo, navrhuji, aby komplexní pozměňovací návrh byl vzat za základ dalšího projednávání. To znamená, že všechny pozměňovací návrhy načtené v podrobné rozpravě se budou automaticky vztahovat ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu. Komplexní pozměňovací návrh bych si potom dovolil odůvodnit v podrobné rozpravě.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Mám zde s přednostním právem pana předsedu klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Jsem rád, že zrovna v této chvíli řídí Poslaneckou sněmovnu pan předseda.

Pane předsedo, já opakovaně žádám, abyste zjednal pořádek mezi předsedy výborů. Pachatel je na místě činu, jak se dívám. Jsou interpelace a zasedá zdravotní výbor a ministr nemůže odpovídat – nebo mohl by, ale zas by nebyl na výboru, na interpelaci. Interpelace jsme dneska měli po třech měsících a v průběhu ústních interpelací zasedá zdravotní výbor a vyžaduje si přítomnost ministra. Já to nebudu nějak uštěpačně hodnotit nebo říkat, ale podle mne je to nepřijatelná praxe a říkám to tady počtvrté, na čtvrté schůzi, a ti předsedové výborů, koaliční poslanci, si dělají co chtějí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, já jsem to nevěděl. Pokud pan předseda zdravotního výboru svolal jednání výboru během interpelací, tak tak konal v přímém rozporu s mou žádostí, opakovanou. A já tedy prosím pana předsedu zdravotního výboru, aby minimálně přihlédl k tomu, že ho předseda Sněmovny několikrát žádal o to, aby respektoval dny pro jednání Poslanecké sněmovny a nesvolával výbor Sněmovny na dobu, kdy jedná Sněmovna. Nic víc s tím dělat

nemůžu. Sebrat prémie mu taky nemůžu, ale pouze ho důrazně žádám, aby tak nečinil.

Pan ministr chce reagovat.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych se chtěl zastat pana předsedy zdravotního výboru, protože já jsem původně na to jednání nebyl pozván, ale protože se týkalo zde projednávaných zákonů, tak jsem požádal o to, abych mohl být přítomen, protože jsem to považoval za důležité. Takže pak jsem byl přizván na jednání výboru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane ministře, ale to s tím vůbec nesouvisí. Ten výbor nemá být svolán v okamžiku, kdy jsou ústní interpelace. I poslanci, kteří chtějí interpelovat, a současně je výbor, tak mají prostě problém. To nebyla výtká na vás. Já jsem říkal, že jsem chápal, že byste chyběl na jednom, nebo na druhém. Prostě ten výbor má být svolán jindy! A jestli ten výbor jednal k těmto zákonům a chtěl přijmout nějaké usnesení, tak pak je nemůžeme stejně projednávat, potřebujeme 24 hodin. Takže to prostě není relevantní argument. Protože pokud by výbor chtěl přijmout usnesení, tak my ho musíme mít rozdáno 24 hodin předtím, než se projednává. Já pevně doufám, že to tak není, když tady jsme jindy než v obvyklý čas, a že nebudeme muset čekat na žádné takové usnesení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji a dále do rozpravy pan poslanec Kostřica. Pardon, omlouvám se, neviděl jsem faktickou poznámku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Rostislav Vyzula: Vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové, dovoluji mi jenom krátké vysvětlení. Zdravotní výbor se sešel kvůli velmi naléhavé aktuální situaci, která se stala v nemocnici v Klatovech. Pan ministr, tak jak řekl, požádal jenom, aby byl u tohoto jednání. Já sám jsem ho k tomu nevyzval. A pokud se týká uvedených zákonů, které se zde teď probírají, byla tam o nich sice řeč, ale nebylo to tím hlavním bodem, tím hlavním meritem věci. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pane předsedo, já jakkoli se snažím porozumět tomu, co vás vedlo ke svolání výboru, tak se obávám, že během jednacího dne jsou i jiné časy, kdy se ten výbor dá svolat a nenaruší to chod Sněmovny, např. polední přestávka. A pokud si opozice opakovaně stěžuje na to, že výbory jsou svolávány v době, kdy má jednat plénum Poslanecké sněmovny, tak mi nezbyvá nic jiného, než jim dát za pravdu, protože týden, ve kterém jedná Poslanecká sněmovna, není určen pro jednání výborů. Chápu, že může nastat mimořádná situace, ale dá se to

řešit výborem před Poslaneckou sněmovnou nebo v polední pauze, ale nikoliv tak, aby to ovlivnilo interpelace. V tom bohužel musím dát za pravdu předsedovi Stanjurovi a poprosit vás, abyste se pokusil při řízení výboru toto respektovat. Děkuji.

Pan poslanec Kostřica.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Dobrý večer, vážené kolegyně, kolegové, vážení přátelé. Já bych chtěl obrátit vaši pozornost zase zpět ke zdravotnickým prostředkům, a to sice k těm, které spadají do mého oboru, a to jsou sluchadla. Jsou to rovněž zdravotnické prostředky. Vzhledem k tomu, že jsou svým způsobem specifické, protože s rozvojem techniky došlo k jejich neobyčejnému zlepšení, dokonalosti, miniaturizování, a tím samozřejmě i k navýšení, výraznému navýšení ceny, hodlám přednést pozměňovací návrh, o kterém bych se chtěl zmínit jenom v tom smyslu, že jsem ho nenačetl do systému z toho důvodu, že právě před dvěma hodinami skončila schůze společnosti pro otorinolaryngologii, které jsem už pět roků místopředsedou a které jsem měl tu čest téměř deset roků předsedat. Právě na tomto zasedání byly ještě určité aspekty, které mě vedly k upřesnění tohoto pozměňovacího návrhu. (Hluk v sále.)

Nevím, jestli mohu, pane předsedo, načíst ten pozměňovací návrh teď, nebo až potom v podrobném čtení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Až v podrobné rozpravě prosím.

Poslanec Rom Kostřica: Takže děkuji za slovo. Pozměňovací návrh bych přečetl potom v podrobné rozpravě. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Pan předseda Vyzula má slovo, prosím, a připraví se pan poslanec Heger.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně a kolegové, jen bych chtěl tady podpořit tu myšlenku, kterou řekl jak zpravodaj, tak pan ministr. Sněmovní tisk 87, vládní návrh zákona o zdravotnických prostředcích, je velmi důležitý. Představte si jenom to, že ve zdravotnických prostředcích je něco kolem 40 mld. korun ročně. Těchto 40 mld. korun ročně bylo zatím obhospodařováno tak, že nebyl ani žádný registr těchto prostředků, nebyla známá jejich obvyklá cena, nebylo je možno seskupit do skupin, které by odpovídaly jednotlivým oblastem. A je v tom opravdu velký byznys. Proto bych chtěl poděkovat nakonec za to, že se podařilo dát tomuto návrhu zákona jakási jasná pravidla. Bude to poprvé za velmi dlouhou dobu. Navíc tento návrh umožňuje ještě v dalším průběhu začít jednat o dalším sněmovním tisku o zdravotnických prostředcích, kterým je tisk 88 a který řeší např. úhradové regulace zdravotnických prostředků nebo také otázku reklamy. To je velmi důležité. A je to naprosto potřeba a povede to jednoznačně ke zprůhlednění a věříme, že i k úsporám. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Vystoupí pan poslanec Heger, který je zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem se k tomu zákonu obšírně vyjadřoval pozitivně v prvním čtení a odkazuji na svou řeč. Tady se chystám vystoupit kvůli jednomu pozměňovacímu návrhu, který byl načten do systému, ale zatím se k němu nikdo nepřihlásil. Je to pozměňovací návrh v systému pod číslem 1349 pana dr. Brázdila a je možné, že bude ještě k němu diskuse nebo že bude zde přečten. A já bych rád vyjádřil velmi negativní stanovisko k tomuto pozměňovacímu návrhu. Dovolte mi, abych ho vysvětlil.

Zákon, který tady projednáváme, reguluje zdravotnické prostředky ze všech pohledů, které si je možno představit. Reguluje je z hlediska výrobce, zavádí schvalovatele zdravotnického výrobku, reguluje distributora, reguluje výdejce a prodejce toho výrobku, a už nemluvím vůbec o uživateli, kterým je pacient nebo přímo předepisující lékař. (Hluk v sále.)

Pozměňovací návrh pana dr. Brázdila, který jsem tady citoval, říká, že kromě výdejen oficiálních zdravotnických prostředků, lékáren a dalších institucí může také navíc vydávat lékař, který ten prostředek předepsal. Na tom by nebylo nic zvláštního a ta možnost je zákonem ve výjimečných případech udělena již teď. A to, co tady načel pan poslanec Kostřica, je trošku nadbytečné, protože je možno mezi pojišťovnou a lékařem zavést smluvní vztah, který pak ten výdej umožňuje. Ale to, co je v tom mnou citovaném pozměňovacím návrhu zaváděno, je naprosto bezbřehá možnost lékařů, kteří ten prostředek předepíší, ho také vydat. A na závěr poslední podvěta toho pozměňovacího návrhu říká, že ten, kdo prostředek předepsal a bude ho vydávat, nemusí mít oprávnění poskytování lékařské péče. Čili on se dostává naprosto mimo všechny regulace, které ten zákon zavádí, a velká část tohoto zákona se stává zbytečná.

Pozměňovací návrh podle mých informací, které jsou z druhé ruky, byl připraven Českou lékařskou komorou, podle ověřených informací je tenhle ten pozměňovací návrh rozporován Českou lékařskou komorou. Říká, že obchází obsahově vyváženou právní úpravu, podle níž lékaři zdravotnické prostředky předepisují, a jsou vydávány převážně jiným subjektem. A pokud pozměňovací návrh projde, naprosto tento princip prolomí a lékař nebude vůbec ničím omezen ve svém případném byznysu.

Původní pozměňovací návrh byl diskutován Českou lékařskou komorou a obsahoval doušku, že výdej je možný, pokud ale bude vyžadovat pacient bezprostřední použití zdravotnického prostředku. Představme si pacienta, který je dopraven k lékaři s nějakým poraněním nohy. Ten lékař mu vydá tímto způsobem berle, protože pacient potřebuje odejít po svém, aby ho nemusel nikdo odvážet, tak tam by to bylo možné. Ale tento pozměňovací návrh jaksi otevírá bránu naprosto široce jakýmkoli možnostem předepisování dohromady s vydáváním. A já chci jenom

tady deklarovat, že náš klub TOP 09 bude jednoznačně proti tomuto pozměňovacímu návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě je zde faktická poznámka pana poslance Svobody.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Dobrý večer, já bych chtěl za klub ODS jednoznačně podpořit slova pana kolega Hegera. Tento pozměňovací návrh je návrh, který je zbytečný, protože možnost vydat v případě urgentních zdravotních problémů prostředek je zákonem ošetřena. Toto zavádí paralelní vydávání. Je to věc, která není běžná ani v superpravicových zemích, a jménem klubu se připojuji k zamítavému stanovisku k tomuto pozměňovacímu návrhu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další přihlášky do obecné rozpravy nemám, takže ji končím. Zeptám se, zda je v této fázi zájem o závěrečná slova. Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Jaroslav Krákora: Já, pane předsedo, bych měl ještě žádost, protože podle mě musí být schváleno, aby komplexní pozměňovací návrh byl vzat za základ dalšího projednávání. To si myslím, že bychom měli schválit v této době. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, máte pravdu. Musíme o tom rozhodnout před zahájením podrobné rozpravy, což je teď. Nechal bych hlasovat o návrhu, který přednesl pan poslanec Krákora, že za základ pro podávání pozměňovacích návrhů bude vzat onen komplexní pozměňovací návrh, o kterém hovořil ve svém zpravodajském vystoupení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 46. Přihlášeno je 147, pro 107, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím tedy všechny, aby své případné pozměňovací návrhy směřovali vůči onomu komplexnímu pozměňovacímu návrhu.

Pan ministr si nepřije závěrečné slovo, a proto zahajuji podrobnou rozpravu, do které se hlásí zatím tři poslanci. Prvním z nich je pan poslanec Igor Nykl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Igor Nykl: Pěkný dobrý večer. Budu stručný. Vzhledem k nepřítomnosti pana poslance Brázdila se jeho jménem přihlašuji k pozměňovacímu návrhu uvedenému v systému pod číslem 1349. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. To je, předpokládám, návrh, ke kterému vystupovali kolegové v obecné rozpravě, aby bylo úplně jasno.

Nyní vystoupí pan poslanec Kostřica. Připraví se paní poslankyně Soňa Marková.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, pane předsedo. Můj pozměňovací návrh, o kterém jsem se zmínil v obecné rozpravě, je poměrně jednoduchý. Jedná se v podstatě o jednu větu, a to: V § 48 žádám o zařazení bodu 4, který zní, že "sluchadla může přidělit pouze otorinolaryngolog s odbornou způsobilostí vlastníci osvědčení opravňující jej k předpisu a vydávání sluchadel nebo foniatr s odbornou způsobilostí". Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Zatím poslední v podrobné rozpravě paní poslankyně Soňa Marková.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji. Vážený pane předsedo, dámy a pánové, dovoluji, abych se přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který se týká pracovníků provádějících servis zdravotnických prostředků. Ve sněmovním systému ho najdete pod číslem 1364. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Pan zpravodaj se hlásil také do podrobné rozpravy. Je tomu tak? Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Jaroslav Krákora: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Já jsem řekl, že bych chtěl poslance seznámit s komplexním pozměňovacím návrhem, ale mám to asi na deset minut. Dovolil bych si to zkrátit, protože si myslím, že čas nás tlačí.

Komplexní pozměňovací návrh. Nejzávažnější problémy současné regulace zdravotnických prostředků vyžadují neodkladné řešení. Jedná se především o nefunkční dozor nad trhem, problémy v oblasti vigilance a klinických zkoušek, významné problémy v oblasti notifikovaných osob a zajištění komplexního předání dat do databáze EUDAMED. Mnohé z těchto problémů souvisí s nedostatečnou technickou podporou stávajícího registru zdravotnických prostředků, který bude muset být na základě nového zákona o zdravotnických prostředcích významným způsobem doplněn a do budoucna nahrazen národním informačním systémem zdravotnických prostředků. To všechno se v tomto komplexním pozměňovacím návrhu děje.

Zákon byl tvořen déle než tři roky a další odklad jeho přijetí by současné problémy velmi eskaloval. Protože však byly v předloženém návrhu zákona, sněmovní tisk 87 o zdravotnických prostředcích, identifikovány dílčí nedokonalosti, bylo přistoupeno ke zpracování komplexního pozměňovacího návrhu. Můžu říci, že zákon byl hodnocen kvalitně prakticky napříč celým politickým spektrem.

Ještě bych uvedl některé změny, které tam jsou, jenom telegraficky. Místo registrace se samozřejmě používá pojem notifikace. Správní poplatky se vybírají pouze, to jsou změny, které jsou důležité, ve třech činnostech. Za prvé v certifikátu volného prodeje, za druhé v žádosti o povolení klinické zkoušky a za třetí konzultace o zdravotnických prostředcích. Jinak správní poplatky nejsou vybírány vůbec. Je tam zmírnění regulace. Víme, že zdravotnické prostředky se dělí do skupiny I, IIa, IIb a III. Skupina I nemusí mít notifikaci, pouze pokud pokračuje dovoz přes Českou republiku. Další změnou je, že distributor nebo dovozce zdravotnických prostředků je povinen podat žádost o notifikace nejpozději do patnácti dnů. Tam je změna, že to bylo do pěti dnů, rozšiřuje se to na patnáct dnů ode dne uvedení na trh nebo dodání na trh v České republice. Zdravotním pojišťovněm se tímto zákonem umožňuje vstup do registru. Je zde možnost podívat na to, co je na trhu, za kolik se to prodává. Dá se říci, že se snižuje také kompetence České obchodní inspekce a zvyšuje se úloha SÚKLu, který provádí jakýsi dozor nad trhem.

To jsou telegraficky asi takové základní změny, které v tomto zákoně jsou. Byla na něm prakticky shoda napříč politickým spektrem a tento návrh byl hodnocen poměrně kvalitně. Doufám, že nebudou problémy a ve třetím čtení bude schválen. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Nikdo další se do podrobné rozpravy nehlásí, tak ji končím. Zeptám se, zda je ještě zájem o závěrečná slova. Jestli si přejete vystoupit se závěrečným slovem, pane zpravodaji, nebudu vám bránit.

Poslanec Jaroslav Krákora: Ještě technicky. Vystoupilo deset poslanců, pan ministr, někteří poslanci opakovaně. Byl podán jeden komplexní pozměňovací návrh, který je součástí usnesení výboru, a tři pozměňovací návrhy dílčí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Vzhledem k tomu, že žádný hlasovatelný návrh v této fázi nepadl, končím i druhé čtení tohoto bodu.

Budeme pokračovat bodem

9.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 70/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 259/ - druhé čtení

Prosím znovu pana ministra zdravotnictví, aby se ujal slova a uvedl nám tento tisk.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych v krátkosti uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Jak jsem již uvedl podrobně v rámci prvního čtení, předkládaným návrhem zákona je navrhováno i po 1. lednu 2015 zachovat alternativní možnost předepisování léčivých přípravků, a to jak na recept v listinné podobě, tak i formou elektronického receptu. Důvodem pro navrhovanou změnu zákona je technická nepřipravenost na výlučné používání elektronických receptů, a to jak poskytovatelů zdravotní péče, tak i na straně druhé centrálního úložiště elektronických receptů, kde je třeba pro zajištění potřebné kapacity tohoto úložiště investovat jednorázově ještě 120 mil. korun.

Při projednávání vládního návrhu zákona ve zdravotním výboru Poslanecké sněmovny dne 4. září 2014 byl k návrhu uplatněn pozměňovací návrh, kterým se navrhuje zcela nerušit povinnost používat výhradně elektronické recepty, ale prodloužit možnost používání obou forem předepisování léčivých přípravků až do 1. ledna 2018. Za předkladatele vyslovuji s navrhovaným řešením souhlas.

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tolik ve stručnosti na úvod k předkládanému vládnímu návrhu zákona a věřím, že na základě uvedených skutečností a s přihlédnutím k jeho stručnému a jednoznačnému obsahu s návrhem vyslovíte souhlas a podpoříte jej tak v dalším legislativním procesu, aby mohl nabýt účinnosti ještě koncem roku 2014. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. My jsme návrh v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví a usnesení výboru bylo doručeno jako tisk 259/1. Pprosím pana zpravodaje ctěného výboru pana poslance Volčíka, aby se ujal slova.

Poslanec Pavel Volčík: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Výbor pro zdravotnictví se tímto návrhem zákona zabýval na své 9. schůzi konané dne 4. září a přijal usnesení číslo 44.

Výbor pro zdravotnictví doporučuje Poslanecké sněmovně PČR, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 70/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 259, ve znění přijatého komplexního pozměňovacího návrhu – který je k dispozici, tisk 259/1. Za druhé, zmocňuje zpravodaje výboru, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny.

Zároveň z tohoto místa bych si vás, pane předsedo, dovolil požádat, abyste po skončení obecné rozpravy nechal hlasovat o tom, že komplexní pozměňovací návrh obsažený v usnesení výboru bude vzat za základ dalšího projednávání. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Nechám o tom hlasovat po skončení obecné rozpravy, kterou tímto otevírám, a mám zde dvě přihlášky. První přihláška je pana poslance Vyzuly a připraví se pan poslanec Hovorka. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně a kolegové, já bych chtěl jenom krátce shrnout, proč je tento zákon tak důležitý. Když si to vezmete z pohledu lékaře a farmaceuta, tak doménou každého lékaře je umět napsat ručně hezky recept. Ovšem jak dobře víme, tak rukopis lékařů je nečitelný, nicméně zase doménou každého farmaceuta je, že toto dokáže rozluštit. A není nic hezčího pro něj – je to stejné jako pro archiváře, když se dívá na starý tisk –, když vidí hezky napsaný, právě v uvozovkách hezky napsaný, recept.

V této republice se za rok napíše něco kolem za 60 mld. korun receptů. To je poměrně dobrá částka. Navíc jen si vzpomeňte ze svého okolí, je celá řada lidí, kteří berou pět i více léků denně, každý den, a to určitě nepřeháním. A stačí jenom malá interakce mezi dvěma těmito léky, aby mohla poškodit pacienta. Já jsem pátral v literatuře, zda je nějaká farmakologická studie z naší země, nicméně našel jsem jenom zahraniční, kde v Anglii se tím zabýval jeden farmakolog z Liverpoolu, který si vzal jen šestiměsíční hospitalizace ve střední nemocnici, kde bylo něco kolem 20 tis. hospitalizací, a z těch 20 tis. hospitalizací bylo téměř 7 tis. hospitalizací kvůli lékovým interakcím. A tato elektronická preskripce řeší tuto problematiku, protože ještě předtím, než pacientovi lék vydá, tak zkontroluje všechny možné interakce u těchto léků. A to je jenom jedna z výhod vlastně.

Můžete namítat, že to může být finančně náročné. Ano, bohužel za poslední čtyři roky nebo pět let se do toho systému už vložilo několik desítek milionů a tento systém je přesto nepoužíván. Přibližně 10 % lékařů odmítá z nějakého důvodu se elektronické preskripce účastnit z důvodu třeba – praktičtí lékaři uvádějí, že nemají dostatečnou techniku a nebudou si ji pořizovat, protože jsou dávno v důchodovém věku. To je jeden důvod. Nebo nedůvěřují systému, který existuje, že je bezpečný z hlediska ochrany dat atd.

Zdravotní výbor se touto problematikou zabýval důkladně a nedoporučujeme, nebo nechceme, aby celý tento systém se zrušil, ale naopak jsme hledali nějakou možnost prodloužení. Proto tady ta vyjádření jak pana ministra, tak zpravodaje. Ano, dospěli jsme, a můžete diskutovat nad tím, zda tři roky je dlouhá doba, nebo krátká doba, protože v případě dlouhé doby je možné, že se na celou problematiku tzv. zapomene a teprve v posledním roce se začne celá záležitost honit. Proto jsme navrhli, že budeme celý proces společně s Ministerstvem zdravotnictví důkladně kontrolovat, aby opravdu postupoval, aby za tři roky byl systém k dispozici, protože nejde jenom o technologické zázemí, ale jde i o motivaci lékařů, jde o určitou edukaci a to nějakou dobu může trvat. A musí se samozřejmě dořešit i to, že za určitých podmínek bude možno napsat i recept rukou. Jsou to náhlé situace, vyskytnete se na horách, potřebujete okamžitě napsat recept na anginu a nemáte pochopitelně s sebou

počítač. Takže i taková věc se bude muset vyřešit a to asi pravděpodobně nějakou dobu potrvá.

Proto bych rád podpořil tento návrh zdravotního výboru, abychom se opět posunuli trochu dál k vyspělým zdravotnickým systémům, které toto už dávno mají, jako je Dánsko, severní země, ostatní, které neřeší jenom finanční stránku, pochopitelně i tady dojde k úsporám, ale hlavně šetří, jak jsem uvedl v té anglické studii, pacienta.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: To byl pan poslanec Vyzula. Ještě než dám prostor dalšímu, přečtu omluvu pana ministra vnitra, pana ministra Chovance, který se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny od 18.45, a to až do konce jednacího dne z důvodu pracovních povinností v rámci resortu Ministerstva vnitra.

Nyní tady mám faktickou poznámku pana poslance Kostřici.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Chtěl jsem jenom plně podpořit slova, která tady řekl pan profesor Vyzula. I když jsem ze starší generace a výpočetní technika není mým koníčkem, tak to plně podporuji, to je bez pochyby.

Já jsem se chtěl opravdu přimluvit za to, aby byla možnost napsat recept na normální blanket, tak jak jsme zvyklí, rukou. A navíc ještě, aspoň v dobách, kdy my jsme studovali, bylo řečeno tehdy, že v případě naprosté nutnosti nebo skutečně urgentního stavu je možno lékaři napsat recept na běžný papír, kde napíše veškeré své národné. Přimlouval bych se za to, aby se skutečně tato tradice zachovala a aby skutečně tato možnost byla, protože se můžeme dostat do situace, kdy nebudeme mít elektronickou možnost ani normální možnost běžného receptu. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Hovorka, který je zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, podporuji to původní znění, které bylo předloženo vládou do Poslanecké sněmovny, které ruší povinnost předepisovat léky pouze v elektronické podobě. Zavedení povinnosti předepisovat pouze v elektronické podobě, to je podle mého názoru bez toho, aniž by to přinášelo něco pozitivního lékařům, případně lékárníkům, si myslím, velmi složité. A to se ukazuje vlastně, že i po sedmi letech, kdy byl zaveden elektronický recept a kdy bylo schváleno elektronické úložiště elektronických receptů, tak ani po sedmi letech není tento systém dobudován, a to stál minimálně 220 milionů korun. A pokud mám informace, další náklady budou dalších minimálně 150 milionů, přičemž původně se uvažovalo půl miliardy korun.

Kdyby ten systém byl tak dobrý, proč ho dneska již nevyužívají všichni lékaři? Nebo většina lékařů? Přece pokud se něco navrhuje, co má velké výhody, tak tento systém přece všichni přijmou a začnou ho používat. Ale jestliže nutíme lékaře, aby používali výhradně elektronický recept, tak si myslím, že to není správně. Výhody, které se uváděly, často je uváděl pan ředitel SÚKLu, uváděli je ministři, ty výhody často pokulhávají. Dříve se uváděl kompletní lékový záznam pacienta. Přitom ho může mít jedině lékař nebo lékárník, pokud pacient mu tyto údaje sdělí. Ale nikdy je nemůže mít centrální úložiště dat.

Snížení spotřeby léků, to je podle mého názoru iluze.

To nejdůležitější pro elektronický recept a pro fungování elektronického receptu je přenos identifikátoru lékového předpisu od lékaře do lékárny. To je ta největší komplikace a administrativní náročnost především pro lékaře, protože ten, kdo nemá rychlý počítač a rychlý internet, ten má prostě problém. A proč by někdo dělal něco, co ho zdržuje v práci? Takže já si myslím, že pokud nedojde k tomu, že tento systém bude lidem, lékařům, lékárníkům usnadňovat práci, tak se prostě v praxi neujme.

A je tady jedna důležitá věc, kterou si musíme také uvědomit. Když se podíváte do terénu, do praxí praktických lékařů pro děti a dorost, tak se podívejte na jejich věkovou strukturu a zjistíte si, kolik z nich používá a nepoužívá počítač. Zjistíte, že bohužel i v dnešní době je řada praxí, které prostě nemají počítač a nepoužívají počítač. A tito lidé, pokud bude vyložena povinnost předepisovat recept pouze v elektronické podobě, tak oni budou muset prostě skončit. Ale je pravda, že to může být zajímavé pro firmy, které dodávají software a které vlastně přinutí všechny pořídit si nějaký software proto, aby mohli vlastně využívat elektronický recept.

Takže to si myslím, že je důležité také říct, protože není všechno tak, jak se píše, a argumenty je třeba hodnotit v souvislostech a tak jak jsou. Myslím si, že jediná správná cesta je ponechat možnost jak předepisování v elektronické podobě, tak v klasické recepty. A není žádný důvod pro to ty lidi nutit. Pokud se odvoláváme na vyspělé země, tak zjistíme, že příliš mnoho zemí, kde by byla povinná preskripce pouze v elektronické podobě, není. Příliš mnoho takových zemí určitě není.

To je všechno, co jsem k tomu chtěl dodat, a proto já podporuji ten původní návrh, který byl předložen a který se bohužel ve výboru změnil, protože byly předloženy argumenty, že snad za tři roky by ten systém mohl fungovat. Ale znovu říkám, pokud to nebude pro lékaře a pro lékárníky výhodné, tak je nemůžeme nutit jenom tím, že buď budou předepisovat elektronicky, anebo předepisovat nebudou.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Faktickou poznámku má pan poslanec Nykl, po něm pan poslanec Svoboda.

Poslanec Igor Nykl: Pěkný dobrý večer. Já bych chtěl částečně podpořit myšlenku pana poslance Hovorky v tom, že – já jsem zastánce elektronických

receptů, ale musíme skutečně dokázat přesvědčit lékařskou veřejnost, že to funguje, že to má ty výhody. Ale musíme to udělat nějakou přirozenou cestou. Když jsme to diskutovali na zdravotnickém výboru, tak padaly takové ty návrhy "dávejme peníze lékařům za to, že to budou používat" a já jsem tam varoval, že přesně stejnou situaci jsme zažili se slavným IZIPem. IZIP, který měl být záznak evropský a světový, zpočátku vypadal, že funguje, protože lékaři dostávali peníze za to, že do toho zaváděli pacienti a říkali: "Toto je dobré, za to mám peníze. Asi ten IZIP nemám na nic, ale teď za to mám peníze." V okamžiku, jak ty bonifikace skončily, tak slavný IZIP se ukázal v podstatě nepoužitelný a najednou jsme nevěděli, proč jsme to vlastně dělali.

Čili ta přirozená cesta k elektronickým receptům a ukázat výhody toho, a máme na to teď určitý čas, by měla být tou normální cestou. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Faktická poznámka pro pana poslance Svobodu.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Na zdravotním výboru jsme se skutečně těmito věcmi velmi podrobně zabývali. Vnímám otázku IZIPu a elektronických zařízení jako otázku rozdílnou. Elektronický recept má za sebou centrální úložiště, má za sebou celou řadu faktorů, které zajímají stát, nikoliv toho lékaře. Z toho důvodu já bych i vnímal to, že nějaká ekonomická stimulace pro ty lékaře je potřebná, protože ten systém by měl být výhodný pro stát.

Ale přesto se domnívám, že bychom měli přijímat variantu, kdy řekneme: Ano, zůstávají vedle sebe ležet obě možnosti preskripce, elektronické i manuální, a budeme se dále zabývat tím, jak tuto myšlenku elektronické preskripce dostat na stůl znovu. Dávat tam nějaký časový termín je podle mého názoru nerozumné. Ten časový termín doběhne, budeme možná ve stejné situaci, budeme se tady scházet a prodlužovat to někam do neznáma. Anebo se situace změní a budeme moci tu variantu přijmout dřív. Myslím si, že udělat to, že to odkládáme o další tři roky je skutečně typické strkání hlavy do písku před problémem.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Nyní má faktickou poznámku pan poslanec Běhounek a připraví se pan poslanec Šarapatka.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, dámy a pánové, tato diskuse je samozřejmě naprosto legitimní. Myslíme na lékaře, myslíme na lékárníky, myslíme také na pacienty. Pan profesor Vyzula tady jednoznačně prokázal, že lékové interakce stojí společnost nesmírné prostředky a je mnohé mnohé zdraví.

Ten odklad je, protože pokud to neučiníme, tak od 1. 1. v podstatě všichni postupují protizákonně. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Šarapatka, rovněž faktická poznámka.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já jsem možná první, který není z branže, všichni přede mnou byli lékaři. Já jsem zastáncem elektronického receptu a mám k tomu následující důvod. Podle informací, které jsem měl možnost získat, tak ta obrana ze strany lékařské veřejnosti není způsobena žádnou počítačovou negramotností, ale rukou psané recepty umožňují při spojení se sprátenou lékárnou nejrůznější manipulace. Myslím, že to je hlavní důvod, proč se tomu lékařská veřejnost brání. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě faktická poznámka pana poslance Hovorky.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, sledování lékových interakcí pomocí receptů je velmi komplikované a domnívám se, že fungovat nebude. Odložení nebo zrušení té povinnosti, o které mluvil pan kolega Běhounek, je v podstatě možné přijetím i původního návrhu, který nám vláda poslala do Sněmovny, a to je zrušení té povinnosti vlastně od 1. 1. 2015, která se zaváděla. Čili tak to je. Komplexní pozměňovací návrh posunuje ten termín o tři roky. To jen na vysvětlenou.

Já chci jenom říci, že dobré zboží se prodává samo. Pokud by ten elektronický recept byl tak dobrý a všem vyhovoval, tak ho všichni budou používat a nebudeme muset nikoho nutit. Věřte tomu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě faktická poznámka pana poslance Vyzuly.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně a kolegové, jenom k tomu, jestli interakce mohou být tímto způsobem zvládnuty, nebo ne. V Onkologickém ústavu v Brně máme tento systém už řadu let, řekl bych tak sedm osm let, a normálně běžně to funguje. Není to žádný problém. Je to běžný počítačový program, který každý počítač zvládne, prosím vás. Nenechte se zmást informací, která není úplně reálná, abych to řekl slušně. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: To byla poslední faktická poznámka. Žádné další přihlášky do obecné rozpravy nemám. Nejprve se zeptám na závěrečná slova po obecné rozpravě. Zájem není.

Jak jsem již avizoval, před zahájením podrobné rozpravy vyhovím návrhu pana zpravodaje a budeme hlasovat o tom, že za základ pro podávání případných pozměňovacích návrhů bude vzat komplexní pozměňovací návrh výboru, který je obsažen v usnesení výboru pro zdravotnictví.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí – já se omlouvám, toto hlasování ukončím a prohlásím ho za zmatečné, protože kolega Schwarz mě žádal o odhlášení. (Ozývají se hlasy ze sálu.) Aha, já se omlouvám, nemám 180 stupňů periferní vidění, takže jsem někoho přehlédl. Já vás tedy odhlásím. Jakmile se ustálí počet přítomných, což se asi stalo, budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem zpravodaje, aby za základ byl vzat komplexní pozměňovací návrh, který je obsažen v usnesení výboru, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 48, přihlášeno 121, pro 119, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Nyní tedy mohu otevřít podrobnou rozpravu, do které ovšem nemám žádnou přihlášku, takže ji také končím. Ještě se zeptám, zda si přeji pan ministr či pan zpravodaj závěrečná slova. Nikoliv. Nemáme o čem bychom hlasovali, a tudíž končím bod číslo 9 a jeho druhé čtení.

Otevírám bod

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 260/ - druhé čtení

Do třetího pan ministr zdravotnictví. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych navázal na dosavadní průběh projednávání návrhu zákona, který v souladu s programovým prohlášením vlády ruší regulační poplatky za recept i za ošetření v ambulantní sféře, a to s účinností od 1. ledna 2015.

V krátkosti lze pro připomenutí uvést, že původně byly tyto poplatky zakotveny do právního řádu se záměrem zabránit plýtvání s finančními prostředky na takzvanou zbytnou péči. Související administrativní i finanční zátěž dopadající jak na lékaře, tak na pacienty přitom neodpovídá jejich přínosům a nakonec neplní ani cíle, pro které byly zavedeny.

Cílem navrhované právní úpravy je tedy zrušení regulačních poplatků ve zdravotnictví. Zachován zůstane pouze regulační poplatek za využití lékařské pohotovostní služby nebo pohotovostní služby v oboru zubní lékařství, jehož existenci považuji za opodstatněnou. Poplatek za pohotovost má především zaručit, že pohotovostní služby, které jsou ze své podstaty určeny k výjimečnému využití, nebudou sloužit jako pohodlná náhrada využívání služeb praktických lékařů a specialistů mimo běžné ordinanční hodiny. V tomto případě je regulační efekt jasný a

prokazatelný a zaručí, že pohotovosti nebudou zneužívány a budou mít dostatečné kapacity pro řešení akutních stavů.

Za potřebné blíže objasnit považují především otázku způsobu kompenzace výpadku příjmů poskytovatelům zdravotních služeb, a to včetně lékáren. Jak jsem již předeslal dříve, v případě ambulantních specialistů a praktiků bude kompenzace řešena prostřednictvím úhradové vyhlášky. Každému výkonu bude přiřazen signální kód provedení klinického vyšetření, za něj bude poskytovateli náležet 30 korun, nejvýše však do výše vybraných regulačních poplatků v roce 2013. Obdobně v lůžkové péči bude výpadek regulačních poplatků řešen v základní úhradě.

Co se týče kompenzace výpadku regulačních poplatků za recept v lékárnách, je záměrem jej řešit prostřednictvím zavedení zvláštního výkonu, který budou hradit zdravotní pojišťovny. Po doplnění příslušného výkonu do seznamu zdravotních výkonů bude vykazání vydání léčivého přípravku na recept ohodnoceno paušální sazbou. Nicméně, jak bylo též poukázáno, v tomto případě musíme uvážit, jak vysoká by měla být výše kompenzace a kteří poskytovatelé by na ni měli mít nárok. Zatímco řetězcové a velké lékárny sice regulační poplatky takzvaně vybíraly a především vykazovaly, nicméně následně zaplacenou částku nahrazovaly slevou a žádný příjem z regulačních poplatků, jehož výpadek by měl být kompenzován, neměly. V tuto chvíli předpokládám, že celková částka, která by měla být za regulační poplatek za recept kompenzována, bude činit maximálně 800 mil. korun.

V rámci projednávání návrhu ve výboru pro zdravotnictví byl přijat pozměňovací návrh řešící dvě oblasti. Za prvé se navrhuje doplnění výčtu zdravotnických pracovníků, kteří vykazují zdravotní pojišťovně provedené zdravotní výkony podle příslušné vyhlášky, o farmaceuty, s čímž lze souhlasit. Za druhé se navrhuje sankční opatření proti některým marketingovým praktikám v oblasti léků z veřejného zdravotního pojištění a tuto myšlenku lze rovněž podpořit.

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně a páni poslanci, předložený návrh odstraňuje právní úpravu, která ve vztahu k pojištěnců vyhledávajícím potřebně zdravotní služby představuje nespravedlivou sociální zátěž, a proto se na vás obracím s žádostí o jeho podporu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 260/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro zdravotnictví pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Dovolte, abych vás seznámil s usnesením číslo 45 z 9. schůze konané dne 4. září 2014 k vládnímu návrhu zákona, jímž se mění zákon 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Po úvodním slově ministra zdravotnictví dr. Svatopluka Němečka, MBA, odůvodnění náměstka pro zdravotnictví dr. Toma Philippa, MBA, zpravodajské zprávy dr. Svobody a po rozpravě výbor pro zdravotnictví za první doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, za druhé zmocňuje zpravodaje výboru, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny – což tímto činím.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášenu jako první paní poslankyni Markovou, prosím, aby se připravil pan poslanec Heger.

Dříve než dám paní poslankyni Markové slovo, má tu ještě jednu faktickou poznámku, se kterou se vypořádáme, a to je faktická poznámka pana poslance Štětiny. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo. Dobrý večer, vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové. Budu velmi stručný. Myslím si, že pan ministr se svým návrhem uspokojil všechny v rámci daných možností, a skutečně si myslím, že nelze zrušit příplatek za pohotovost, protože tato pohotovost je všude v celé republice zneužívána. Znáám jeden konkrétní případ, netýká se moc známé pojišťovny, jmenovat ji nebudu, kdy jedna nemocná za rok jen na pohotovostech, kdy se nechala dovézt do nemocnice, ošetřit, uteče atd., je za ni zapláceno 200 tisíc. Nikdo to neřeší. Druhá věc se týká lékáren. Jsem také rád, že se vyřešil problém, o kterém jsem zde hovořil, a hovořili o tom i jiní, že bude kompenzována ztráta těch, kdo léky vydává. To jen stručně. A já se domnívám, že diskuse bude samozřejmě stejná, jakou mám já. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a nyní již prosím k mikrofonu paní poslankyni Markovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych se velmi krátce vyjádřila k dvěma pozměňovacím návrhům, které jsem předložila a které máme ve sněmovním systému. Ještě před tím, než začnu odůvodňovat své návrhy, tak bych chtěla jen připomenout svému předřečníkovi, že pohotovosti jsou možná zneužívány, ale myslím si, že veřejné peníze byly mnohem více zneužity např. v kauze IZIP, která nás stála 1,8 miliardy korun. Za pohotovosti, pokud vím, se vybere mnohem méně.

Teď k tomu pozměňovacímu návrhu. Vládním návrhem zákona, který máme teď před sebou, se nově ruší, i když s jedinou výjimkou, všechny tzv. regulační poplatky. Tento fakt samozřejmě vítám, protože KSČM vždycky podporovala to, aby zdravotnické poplatky byly zrušeny. Jediná výjimka, na které navrhovatel, bohužel,

trvá, to je existence regulačního poplatku za pohotovostní službu. Jen připomenu, že KSČM, a mámi ústy, velmi často už od roku 2008 bojuje proti tzv. regulačním poplatkům. My je považujeme za nesmyslné, protože pacienti platí za zdravotní péči. Připomínám, že úplné zrušení regulačních poplatků je sněmovní tisk 126, který od února tohoto roku leží neprojednan v Poslanecké sněmovně, je neustále odsouván vládními návrhy zákonů.

Každopádně poplatky byly zavedeny jako kolektivní vina v duchu hesla pacienti zdravotní péči zneužívají, je třeba je potrestat, a byly zavedeny tzv. regulační poplatky, je třeba, aby za to zaplatili.

Dlouhodobě tedy navrhuje kompletní zrušení regulačních poplatků, protože tyto neodůvodněně u některých pacientů, především u sociálně slabších, chronicky nemocných a zdravotně postižených, vlastně zhoršují sociální situaci, a navíc to je u lidí, kteří zdravotní péči většinou skutečně potřebují. Navíc praxe jasně ukázala, že regulační poplatky neznamenaly žádný přínos do systému zdravotnictví v tom smyslu, že by po zavedení poplatků najednou zdravotnictví mělo dostatek finančních prostředků. Ponechání jediného tzv. regulačního poplatku považujeme za nesystémové. Navíc v případech, které jsou nejvíce komplikované, tedy kdy pacient cítí potřebu zdravotní péči čerpat i mimo tzv. standardní hodiny. Vezmete si, jak mají ordináční dobu někteří praktičtí lékaři. Tento názor potvrzují i v návrhu uvedené extenzivní podmínky pro výjimky z této povinnosti, které ale ani tak nejsou úplné. Vůbec nepostihují situace, kdy např. je stav pacienta vážný, ale nelze mu předepsat hospitalizaci nebo po zákroku na pohotovosti není nadále hospitalizace nutná. Stejně tak předkladatel nereflektuje stav, kdy zachování existence regulačního poplatku za pohotovostní služby může mít za následek větší zneužívání zdravotnické záchranné služby, když pojištěnec nebo pacient, než aby odjel na pohotovost a zaplatil 90 korun regulačního poplatku, zavolá zdravotnickou záchrannou službu, jejíž náklady jsou pro systém veřejného zdravotního pojištění mnohem větší, ale nejen pro systém veřejného zdravotního pojištění, ale i pro zřizovatele, především kraje, takže tedy už lze prokázat právě zneužívání, ale mnohem hůře než v jiných případech.

Z těchto důvodů jsem si dovolila předložit pozměňovací návrh, variantně, coby pozměňovací návrh číslo 1, který úplně ruší poplatky, tedy včetně poplatku za pohotovost. Druhá část mého pozměňovacího návrhu je variantní. Spočívá v tom, co bylo řečeno, tedy že jediná výjimka, kde navrhovatel trvá na další existenci, je právě poplatek za pohotovostní službu. Není koncepčně vhodné, aby pokud zůstane právě a jedině tento regulační poplatek, byly jeho úhrady vyňaty ze započítávání do limitů, tzn. že tento regulační poplatek v podstatě neplní jinou funkci než regulační poplatky, které už budou tímto zákonem zrušené, nejenom tímto, ale i předešlými, a jedná se jen o jeho užití v odlišných podmínkách. Přísně vzato se jedná vlastně pouze o časové hledisko, které může leckde znamenat rozdíl 60 korun v platbě regulačních poplatků.

V druhé části svého pozměňovacího návrhu proto navrhuji, aby tento regulační poplatek, pokud zůstane, byl nově započítán do limitu a limity aby byly sníženy na polovinu. Samozřejmě že v tom pozměňovacím návrhu to je ošetřeno i v zákonech, které jsou dotčeny, to znamená zákon číslo 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní

pojišťovně, a zákon číslo 280/1992 Sb. o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách.

Z výše uvedených důvodů, které jsem opravdu velmi zkrátila, protože o poplatcích se tady v této Poslanecké sněmovně hovořilo už velmi mnoho, si dovoluji vás požádat o případnou podporu té první části nebo druhé části mého pozměňovacího návrhu. Možná by bylo dobré, kdyby si alespoň někteří z vás vzpomenuli na své předvolební sliby, na sliby, které dávaly vaše politické strany, a dokonce některé na tom i vyhrávaly volby, při tom, když budete posuzovat variantu A nebo B mého pozměňovacího návrhu. Děkuji vám za pozornost a budu se k tomuto svému pozměňovacímu návrhu hlásit potom v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji paní poslankyni. Mám zde přihlášku s přednostním právem pana zpravodaje. Ale dříve, než ho pozvu k mikrofonu, mám zde ještě faktické poznámky. S první prosím k mikrofonu pana poslance Kostřicu a poté prosím, aby se připravil pan poslanec Kasal. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych se chtěl vyjádřit k projevu paní poslankyně Markové. Já z toho trošičku vidím, pokud jde o její přístup, že v podstatě nikdy nesloužila pohotovost, kde jsme byli skutečně svědky mnoha, mnoha zneužití této péče, ať už to byli vrchní, kteří chodili ve dvě hodiny ráno po skončení směny na výplach ucha a podobně. To jsou všechno skutečná fakta.

Ale co já bych byl ochoten akceptovat a podpořit, je to, že by lékař, který slouží na té pohotovosti, měl v určitých případech možnost nevybírat tyto poplatky. Protože když si vezmete, že o službách přichází v době chřipkových epidemií ve městě Brně kolem pěti, osmi lidí v noci s krvácením z nosu, tak bych chápal, že tento regulační poplatek by jistě nemusel být vybrán, protože ten pacient, který krvácí z nosu, jistě tedy nepřijde zbytečně. Totéž by znamenalo, pokud jde o nějaká akutní zánětlivá onemocnění. Tam si myslím, že by byla možnost, a byl bych pro to, kdyby skutečně lékař, který má službu, měl možnost rozhodnou o tom, že ten poplatek nebude vybírán.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci za dodržení časového limitu. A nyní prosím s faktickou pana poslance Kasala. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Já mám jenom krátkou poznámku k vystoupení kolegyně Soni Markové, které si vážím, ale musím jenom poznamenat jednu věc. Bylo tady zmíněno, že to nepřineslo žádné peníze, ty poplatky. Chtěl bych jenom říci, že pro Pardubický kraj za rok pro pět nemocnic to bylo 50 milionů korun.

A druhá poznámka. Pokud jde někdo na pohotovost a zavolá si sanitu RZP, tak stejně skončí v nemocnici a těch 90 korun stejně vybíráme. Takže to jenom krátce. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A s faktickou prosím k mikrofonu paní poslankyni Markovou. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Já tady nechci vést polemiku, jenom bych chtěla uvést na pravou míru, že jsem řekla, že to nepřineslo peníze do systému. Ne jednotlivým nemocnicím nebo lékařům, protože zdravotnický poplatek, jak víme, explicitně není v zákoně napsáno, že se vrací do systému veřejného zdravotního pojištění, ale zůstává těm, kteří tento poplatek vyberou. Takže to je trošku rozdíl. Já neříkám, že to peníze nepřineslo, ale nepřineslo to peníze do systému veřejného zdravotního pojištění.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni a nyní již s přednostním právem pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Bohuslav Svoboda: V prvé řadě bych chtěl s politováním konstatovat, že není přítomen pan poslanec Komárek, protože já dnes prvně za své působení v Poslanecké sněmovně využívám přednostní právo, tedy to, proti čemu on tak hovořil. Je to poprvé, ale ten důvod je naprosto zásadní.

Já jsem zde předložil zprávu o jednání zdravotního výboru a cítím jako svoji povinnost říci i svoji osobní zprávu a říci stanovisko klubu ODS tak, abych odpověděl i na to, že se všichni mají podívat, jak ve svých volebních programech co říkali. My jsme říkali stále totéž. My jsme přesvědčeni o tom že regulační poplatky byly smysluplné. Ono se pořád hovoří jenom o těch penězích jako takových, ale například v oboru gynekologie regulačním poplatkem nebylo zatíženo preventivní vyšetření. To bylo zdarma. A ta péče o ženy se výrazným způsobem přesunula k preventivním vyšetřením, protože než by tam šly o měsíc dříve jen tak proto, že mají nějakou neurčitou potíž, tak šly na preventivní vyšetření, kde byla dokonale provedena celá škála těch vyšetření, která je potřebná. A pokud to víte, tak víte to, že prevence karcinomu hrdla děložního je jedna ze tří prevencí, které jsou skutečně fungující a mají za následek snížení úmrtnosti na toto onemocnění. Z tohoto pohledu, a mohl bych říkat celou řadu dalších zdůvodnění, proč ty poplatky byly smysluplné, musím konstatovat, že naše stanovisko o tom, že zrušení regulačních poplatků je chybné, že ho bude zdravotnictví jednou litovat, tak jako už litoval pan ministr financí, že zrušil poplatky v nemocnicích, že to byla chyba. Musím konstatovat, že klub ODS tuto variantu zákona nepodpoří.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. A ještě tady mám faktickou paní poslankyně Markové. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Já bych chtěla na svého předřečníka podotknout, že skutečně z pohledu ODS byly poplatky smysluplné, protože měly naučit pacienty, že za péči, která je běžnou službou, nikoliv péčí, ale službou, se musí platit, že to je běžné zboží, za které musí platit. A ten, kdo ty peníze prostě nebude mít, tak má smůlu. Ano z pohledu ODS, která zavedla zdravotnické poplatky, to bylo velmi smysluplné.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím již řádně přihlášeného do rozpravy pana poslance Hegera. Prosím, aby se připravil pan poslanec Vyzula. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já musím na úvod konstatovat, že je přece jenom jedna jediná věc, kde souhlasím s paní poslankyní Markovou. O regulačních poplatcích bylo v této Sněmovně řečeno již příliš mnoho. Já to nebudu rozšiřovat, já jsem jenom chtěl zmínit a připomenout, že klub TOP 09 a STAN byl vždy pro zachování regulačních poplatků. Řekli jsme také, že respektujeme volební program sociální demokracie, který dlouhodobě deklaroval toto zrušení, které je zde nyní prezentováno v té vládní části zákona, a že ho akceptujeme jako věc, která je legitimní, byť si o ní myslíme, že je chybná.

Pokud jde o pozměňovací návrhy, které byly předloženy ve dvou variantách ze strany paní poslankyně Markové, tak s těmi samozřejmě náš klub také souhlasit nebude, protože se domníváme, že jestli někde ten regulační efekt byl zcela mimořádný, tak to bylo právě v té oblasti, kterou KSČM chce úplně zrušit. To je vše. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Vyzulu. Prosím, aby se připravil pan poslanec Koskuba. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně a kolegové, já se nebudu pochopitelně bavit o tom, jestli regulační poplatky ano, nebo ne, to už jsme tady zažili dlouho. Ale já celkem kvituji to, že diskuse doposud byla velmi kultivovaná, a myslím si, že se od rána – jestli to je díky tomu, že jsem se ráno bavili o politické kultuře, nevím. Ale každopádně mně se takováto diskuse určitě víc líbí než to, co bylo předtím.

Já bych chtěl poukázat jenom na některá fakta, aby se ministerstvo zamyslelo, ale pravděpodobně o tom ví. Nicméně pro všechny. Ta fakta jsou v číslech. Když se podíváme na to, kolik tedy odejde peněz ze systému díky zrušení regulačních

poplatků a poplatků za recept, je to 3,37 mld. korun za rok. Když se podíváme na to, kolik je to peněz za zrušení poplatku za hospitalizaci, tak je to 2,1 mld. korun. A dohromady tato částka je 5,47 mld. korun. Jestliže si vezmeme to, že jako kompenzaci mluvíme o tzv. valorizaci platby za státního pojištěnce, která byla provedena, tak tato valorizace se předpokládá, že by byla ročně přínosem do systému v hodnotě 4,2 mld. korun.

Jen chci upozornit na to, že tady stále zbývá 1,27 mld. korun, o které zřejmě bude ještě v této Sněmovně řeč. Poněvadž se hlásí především lékárníci a to je velmi citlivé téma, protože víme dobře, že velké řetězce lékáren nevybíraly žádné poplatky, a přesto přežily. Naopak malé lékárny by výpadkem mohly být postiženy. A my nechceme v žádném případě, aby malé lékárny skončily, a zároveň také nechceme přispívat do kapes velkým řetězcům.

Jaké máme zde možnosti? Jenom uvedu ve zkratce. Možnosti jsou v tom, že budeme mluvit buď o tzv. dispenzačním poplatku, což je v podstatě to samé co poplatek za recept. Kterýkoli lékárník vezme krabičku z regálu, předá ji pacientovi a za to dostane určitý poplatek, který nebude třeba v hodnotě 30 korun, bude 10 korun nebo 50, to zatím nikdo neví, anebo to bude navýšení marže, anebo by to mohla být platba za výkon. A tady je znovu potřeba upozornit ministerstvo na to, že je třeba přesně definovat, co to bude za výkon, jak ten výkon bude definovaný a jak bude ohodnocen. A jenom z toho důvodu, opakují to, aby velké řetězce nezískávaly více a malé lékárny neztrácely.

Potom ještě jedna poznámka. V podstatě o vyšší limitu zde byla již řeč paní poslankyní Markovou, ale uvědomme si také to, že pokud zůstalo 90 korun jako určitý poplatek za zdravotní péči v pohotovostním režimu, tak je dobré přesně definovat, od kdy do kdy tato povinnost bude platit. To je jedna věc. A druhá věc je, že nám narůstá zneužívání RZP, rychlé zdravotní pomoci, což je mnohem, mnohem dražší než jiná péče, která ten systém zatěžuje, možná i přetěžuje, a bude dobré na tom pracovat a správně to potom vyhodnotit a také zrealizovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Koskubu. Prosím, aby se připravil pan poslanec Hovorka. Pane poslanče, dříve než vám dám slovo, poprosím kolegy, aby se pokud možno trochu ztišili. Je pokročilá hodina, ať tady na sebe nemusíme křičet. Děkuji.

Poslanec Jiří Koskuba: Také děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, omlouvám se, že zrovna v tento pozdní čas vás budu zdržovat, ale je to téma, které je mi velice blízké, a neměl jsem možnost k němu vystoupit, tak jak by se slušelo při prvním projednávání, protože jsem tento den nebyl ve Sněmovně přítomen. To za prvé.

Za druhé vás chci upozornit, že zde nereprezentuji oficiální názor ČSSD, ale je to názor můj vlastní, který jsem nikdy neskrýval. Poněkud se liší od toho, kterým

směrem jdeme, a myslím si právě, a to byla dopolední diskuse, že poslanec má právo říci i svůj názor, třeba někde semínko zapadne, vzklíčí a časem se k tomu problému vrátíme.

Dámy a pánové, nezpochybňuji, že se nyní ruší poplatky, protože naše strana to měla jako předvolební slib a sliby by se měly plnit. Pak došlo k tomu, že dokonce v tomto smyslu byla podepsána koaliční smlouva. Takže je pochopitelné opět, že se poplatky prostě zrušit částečně a takto musí. Na druhé straně si nenamlouvejme, že ty poplatky nebyly přínosem do systému. Já se omlouvám, zaznělo to tu od paní kolegyně, ale ty peníze šly do systému. Šly konkrétně tomu, kdo ten výkon vydělal. Na druhé straně chci kolegy z pravé části, kteří správně říkají, je to chyba, já si to totiž částečně myslím taky, a oni je zavedli. Ale kolegové, zcela otevřeně, oni to nebyly ani tak regulační poplatky, omlouvám se, protože jsem v tom systému léta pracoval. My jsme tím vlastně dotovali systém, který neměl dost peněz, a ty náklady vzrůstaly. A řada z těchto poplatků toho moc neregulovala, akorát nám pomohla, jak přežít.

Proč vůbec o tom tady mluvím? Mě vám mrzelo od samého počátku, a asi tady pana ministra překvapím, já se ho tady totiž potřebuji poněkud zastat, protože on od samého počátku byl i v rámci koalice napadán, že to nějak příliš nezvládá, že tam pořád nemůžeme najít ty rezervy. Já jsem s ním osobně nehovořil o tom, co on si jako bývalý ředitel velké nemocnice o tom myslí, jaké s tím měl zkušenosti, ale já jsem pochopil, že on plní zadání, které dostal. A mně to nepřišlo příliš fěr. A on teď řídí systém v době, kdy je všechno v krizi. My jsme tímto svým rozhodnutím, ke kterému se trojkoalice zavázala, a už jsme v druhém čtení, jak tady pan profesor Vyzula správně řekl, tak systém přichází o cca 5,5 mld.. Nechytejte mě za nějaký milion, já ekonom nejsem. A ano, pan profesor zde také vyčíslil, že bez ohledu na dorovnání, které se musí z něčeho zaplatit, opět systém o něco přijde a bude se hledat, jak tam zase ty peníze máme dát. Tyto peníze ale pak půjdou do systému, ale ony se tam rozplynou jako všechny jiné, protože ony nebudou dokonce cíleny k tomu, kdo to udělal, ale ony tam půjdou od všech a za všechny, a hlavně tam nepůjdou opravdu za ty, kteří tu službu čerpají. A teď se dostáváme k citlivému tématu, až kam sahá míra solidarity.

Dámy a pánové, omlouvám se všem slušným pacientům v ČR, ale my si přiznejme, že na chudý lid musí být přísnost, jak říkával, tuším, Švejk. A lid, když má něco zdarma, je mi líto, jistá jeho část to notně zneužívá. Ano. Biti jsou ti poctiví. Vždycky jsou biti ti poctiví. Ale vy jste tu z mnoha úst opakovaně slyšeli, že se jistě služby zneužívají a nadužívají. A bylo by falešně si přiznat, že se tomu tak neděje.

V jedné instituci, ve které vás zastupujeme a jejíž materiály jsou zatím neveřejné a za kterou byl též pan ministr jedním z našich partnerů často kritizován, jsme si vyžádali, jak bylo řečeno, že tam nic neděláme, tak my tam o tom diskutujeme a byly vyžádány materiály, kde vám snad mohu prozradit krom jiného, že statistika ukázala, že přibližně o 40 % poklesla jistá výkonnost u praktických lékařů, myslím ve vykazování, ale o 40 % narostlo využití toho, o čem jste zde mluvili. Záchranky. A dámy a pánové, když tady jednáme o poplatcích, tak si všimněte, že my jsme je

zrušili, možná i ty, které neměly být, ale nechali jsme pouze jeden. A neurazte se – v tomto směru za sebe říkám, já si nemyslím, že to je systémové, a ty peníze pochopitelně chybět budou a ono se to projeví.

Teď tady dumáte o tom, jak nastavíme čas. Ano, to už je konkrétnější diskuse, takže já si vám dovoluji říci poznatky ze své práce, protože jsem zcela práci neopustil, víte to, a můžu mluvit jenom za Prahu. Pro nás nastává od pátečního odpoledne do neděle peklo. Naprosté peklo! Protože jezdí jedna záchranka za druhou a vozí i nesmysly. Ale před časem jsme tu diskutovali, zda vůbec, já tu nebyl, záchranka má mít lékaře. Pak se říkalo, že vše spasí paramedici, abychom ušetřili. No tak tam máme záchranáře, a nakonec se ukáže, že když přijede záchranář k někomu, kdo mu řekne, že je mu špatně, tak nemá legislativní právo říct pane, vy jste jenom hysterka, zůstanete doma, a odjet. Prostě kryje se před prů... jak se říká slušně? (Malér, napovídá poslanec Jandák.) Před malérem, ano, abych nepoužil hrubé slovo. Naloží a odvezou.

My máme statistiku. Ono to stouplo bez ohledu na to, že byly regulační poplatky. Ono to, vážení stouplo u nás o 200 %! Já vůbec nežertuju! O 200 %! Tady na tom místě jsem to říkal. Ale už jsem pochopil, že když někdo zde hovoří z praxe a jsou zde politická zadání, tak ho pochopitelně nikdo neposlouchá. Myslím si, že toto musíme nějakým způsobem regulovat! A víte, jak to vypadá? K velkým nemocnicím v Praze, a venku to asi bude podobné, se vždy přifařila lékařská služba první pomoci. Kdo je poctivý a dojde na tu lékařskou službu první pomoci, tak kupodivu zaplatí 90 korun. A co udělá ta pohotovost? Aby neudělala malér, tak ho pošle někam do té nemocnice. Ale tam on už nic neplatí. Vy se pak divíte, že narůstají vyšetření, že narůstají náklady. No protože v noci všechno děláte statim. Pro vás, kdo jste laici, tak ta všechna vyšetření, my něco udělat musíme, protože jinak nás zase někdo bude soudit, obžalovávat, tak to všechno jsou náklady navíc. Ale nezlobte se, jestli se tedy někdo rozhodne tuto službu využívat, a tady jasně máte důkazy, že se tak děje, tak já si myslím, že naši povinností je regulovat její zneužívání. To znamená je otazné, jestli stačí jeden poplatek 90 korun. A navíc taková administrativní praktická maličkost. Proč on vůbec byl stanoven na 90 korun? Asi že třikrát třicet je devadesát. Ale dokonce nejen že my máme spoustu práce s těmi lidmi, ale my ještě musíme vracet desetikorunu. Jako, při vši účtě, za deset korun, a pisoár tam vždycky je, i toaleta. Lidi, já to teď nedeklasuju, ale tady se 10 korun platí normálně na vyčurání a tady se pak diskutuje o desetikoruně. Omlouvám se, to už mně připadá trošičku legrační. A já čekal, když se projednává změna, že třeba někdo řekne aspoň: Bude to stovka.

A teď se znovu omlouvám všem slušným pacientům, ale já bych očekával, že kupříkladu od pátku od druhé třetí hodiny do pondělí do rána bude platit zvýšená taxa! Protože veškerý personál, který držíme v nemocnicích, je placen podle úplně jiných platových tabulek. Pan ministr jako ředitel to jistě ví. Těžko se ti lidi shánějí, jsou tam v omezeném počtu. A vážení, těch lidí oni tam mají mnohokrát víc nežli v běžnou pracovní dobu. Protože oni vykonávají pohotovostní službu. Oni tam nevozí lidi k hospitalizaci. Ty služby tam jsou proto, že když někomu je hodně špatně, tak ho tam přivezou a nemocnice se ho ujme. Ale my z těch lidí přijímáme sotva 10 %. Tak dejme tomu, že 10 %, 20 se mylilo – ale co tam dělá těch 70? Už jste si tu na to

odpověděli! Je to velmi velmi prosté. Zavoláte záchranku, nemusíte se starat o dopravu. Odveze vás tam. A teď, co řeknu, je ošklivé, ale já tu chci mluvit z praxe. A abychom se vás zbavili, tak my vás dokonce odvezeme zase dopravní zdravotní službou zdarma domů, protože ty vzdálenosti a noční doprava není ideální – a opět rostou náklady! A podržte se: vůbec nikdo tu nediskutujete, když teda ti pacienti tak tím trpěli, o tom, že do většiny nemocnic je placený vjezd. Takže kdo je férový a přijede si pro svého příbuzného sám, tak platí za vjezd a parkování v nemocnici. Kdo je chytrý, přijede tam záchrankou a nechá se odvézt dopravní zdravotní službou.

Dámy a pánové, já bych takto mohl pokračovat. Skutečně vnímám, že není teď vhodná doba na změnu. Prostě tak bylo rozhodnuto, tak bylo lidem slíbeno, tak se musí stát. Přesto doufám, že kulturním způsobem, jak to tu zatím vypadá, se k této problematice vrátíme a místo takového toho obecného, že to někoho likviduje a podobně – tak jestli to někoho skutečně likviduje, tak sakra snad od toho máme právě Ministerstvo práce a sociálních věcí, které by se o tyto chudáky, kteří už nemají na nemocnici, mělo postarat! To si taky nenamlouvejme! Prostě musíme najít nějakou cestu, jak řešit hlavně to zneužívání, nadužívání zdravotní péče. A též si musíme říct, kdykoliv tu slyším o tom, že ve zdravotnictví se musí ušetřit, tak si uvědomte, že skoro málokdo se odvažuje říct, že ta zdravotnická mince má dvě strany. To je zdravotnictví a z druhé strany je bývalý pacient, nyní podle zákona klient, který ho využívá. A já si myslím, že opravdu za určitých podmínek je nutné, aby ten klient též vnímal, že využívá služby, které pro něj někdo zajišťuje, a že ty služby něco stojí.

Proto vás prosím, vraťme se k té diskusi. A to, co jsem řekl na začátku: Je smutné, že pak se hovoří o tom, že ten pan ministr prostě nemá ty peníze, nikde je nevyštrachal, když my mu je tímto svým rozhodnutím vlastně vzali. On je tam musí odněkud nacpat. To pomínu, že pak ještě něco bude stát více, pak že nám guvernér České národní banky třeba znovu devaluje korunu, což vlastně nic nestojí, akorát nevím, my v nemocnici, já si nejsem jist, že i ty dřevěný špachtle do krku kupujeme za koruny, že by to bylo ze SOLO Sušice, nebo to asi zkrachovalo. To všechno se prostě kupuje za valuty a to všechno stojí víc a víc! A je logické, že ta pojišťovna víc a víc platí a je to všechno náročnější a náročnější.

Podívejte se jenom na vybavení těch záchranek! Spousta kolegů tu na nich dělá. Vždyť ty záchranky, co vozí, a omlouvám se těm lidem, oni to nemohou jako laici vědět, ale vozí i zbytečnosti, jsou vybaveny jako pomalu malá jednotka intenzivní péče. To, dámy a pánové, taky něco stojí! Prostě nezavírejte před tím očí! Já nechci být ten, který lidem slibuje "všecko zadarmo". Já už jsem pochopil, že co je úplně zadarmo, toho si člověk příliš neváží. A o to smutnější je, když toho i zneužívá. A tady vám garantuji, stačí, kdo se přijde podívat, a uvidíte, co začne za hrůzu, když sanitka za sanitkou jednomu lékaři a jedné sestře vozí člověka za člověkem a oni 24 hodin denně jsou zodpovědní za to, že rozhodnou správně.

Prostě naší povinností je toto řešit.

Takže já se přimlouvám nejen za to, abychom si uvědomili, že ne náš pan ministr zdravotnictví nic nedělá. Bohužel to říkám i pod tlakem toho, že jsem též četl dnešní noviny, a spekuluje se. Ale že tento bod sice splní koaliční smlouvu, ale já nejsem

přesvědčen, že jsme zvolili správnou cestu, a myslím si, že jsme tam měli něco změnit tak, aby opravdu šlo o regulační poplatky a aby to přineslo jiný efekt, než že opět odněkud někam musíme nalít peníze, a pak se zoufale budeme ptát, kde je máme vzít.

Dámy a pánové, omlouvám se, že jsem takto dlouho mluvil a že jsem takto mluvil jako sociální demokrat, ale já jsem tak mluvil hlavně jako lékař a omlouvám se i svým oranžovým kolegům – nebylo to proti nim. Oni vědí, že jsem takto mluvil vždycky. Děkuji vám za vaši pozornost. (Větší potlesk napříč sálem.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: I já děkuji. Nyní se musíme vypořádat se čtyřmi faktickými poznámkami. S první poprosím k mikrofonu pana poslance Kostřicu, poté se připraví pan poslanec Korte, poté pan poslanec Nykl a jako poslední zatím paní poslankyně Černochová. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji. Já budu opravdu krátký. Mně se hrozně líbil projev mého předřečníka.

Já bych si dovil obrátit vaši pozornost ještě k jedné věci, nejenom k regulačním poplatkům v době pohotovostní služby. Ale uvědomte si ještě jeden dopad – že vždycky nějaké procento lidí zneužívá tuto výhodu bezplatného zdravotnictví. Jestli je to 10, 15, 20 nebo 30 %, těžko říct. Ale uvědomte si, že to není jen otázka toho regulačního poplatku, který není zaplacený, ale je to také to, že lékař, který toho pacienta vyšetří, samozřejmě naučtuje pojišťovně minimálně tu sazbu prvního kontaktu s pacientem. Čili tady dochází k výraznému navýšení nároku na veřejné finanční prostředky. A navíc se domnívám, že nikdo z lékařů by neošetřil pacienta jenom z toho důvodu, že mu třeba nezaplátil těch 30 korun. Já se domnívám, že nikdo by nebyl takový, aby toto udělal, protože by to byla sebevražedná záležitost pro toho lékaře, kdyby neošetřil někoho jenom z toho důvodu, že mu nezaplátil regulační poplatek 30 korun. A navíc se domnívám, že v současné době není žádná nemocnice nebo instituce, která by právním způsobem, ať pomoci exekutorů, nebo čehokoli, vymáhala ten nezaplacený 30korunový poplatek. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Korteho. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já budu ještě stručnější. Obor zdravotnictví není mým oborem, kterému bych se zde ve Sněmovně věnoval, a proto jsem zpočátku poslouchal pana kolegu Koskubu pouze periferně. A náhle jsem zbystřil, když jsem zjistil, že cituje z volebního programu TOP 09. (Smích zprava.) To mě velmi zaujalo. A musím říct, že absolutně se všim, co zde řekl, souhlasím, s výjimkou jedné jediné věty: My jsme ty poplatky zrušili. Já odmítám ono inkluзивní my. Nebyli jsme to my, byli jste to vy! (A rázně ukazuje rukou vlevo do řad sociální

demokracie. Ruch v sále. Poslanec Jandák, který se hlásí s faktickou, mimo mikrofon rozčileně: Prosím vás, dejte mi slovo!)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Registruji vaši faktickou poznámku, nicméně jste čtvrtý v pořadí v tuto chvíli. Takže prosím k mikrofonu pana poslance Nykla. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Igor Nykl: Děkuji za slovo. Já jsem se zařekl už nedávno, že o regulačních poplatcích nebudu mluvit a taky to dodržím. Chtěl bych se prostřednictvím paní předsedající spíše zeptat pana ministra, aby nám v závěrečném slově řekl, jak se dívá na tzv. hospitalizační poplatky, protože to je to, co mě trápí a co si myslím, že je podstatnější. Protože máme zde vyspělé země typu Rakouska, Německa, které mají na účtech 20 mld. eur, a přesto mají hospitalizační poplatek 10 eur na den 28 dní v měsíci. A to je určitě téma, které – a jsem za koalici – si myslím, že bychom měli otevřít, a skutečně už ten evergreen těch klasických regulačních poplatků nechat být. Já jsem byl taky zvědav z projevu pana dr. Koskuby, říkal jsem si, kam si půjde sednout po svém projevu, jestli vpravo, nebo vlevo – šel si sednout zpět na své místo. Ale myslím si, že skutečně to téma hospitalizačních poplatků, které nejsou regulační, je mnohem, mnohem důležitější. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou paní poslankyni Černochovou. Prosím vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Černochová: Vážené kolegyně a kolegové, hezký večer. Já myslím, že debata, která probíhá jak z té levé části spektra, tak z pravé části spektra, je velmi zajímavá, velmi poučná. Dozvídáme se tady spoustu věcí o tom, co si myslí alespoň část sociální demokracie. (Sál se utišíl.) Já za to velmi pěkně děkuji. Naprosto se ztotožňuji s tím, co tady řekl pan dr. Koskuba. A z tohoto důvodu si myslím, že bychom se k tomu, co on tady řekl, měli vrátit hned! Nečekat. Z tohoto důvodu navrhuji, aby se tento návrh zákona vrátil výboru k dalšímu projednání.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, já váš návrh registruji. Budeme o něm hlasovat po ukončení obecné rozpravy.

Nyní prosím k mikrofonu s faktickou pana poslance Kolovratníka a poté se připraví pan poslanec Jandák, poté pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, dobrý večer. Mou doménou jsou média a doprava, tak se ke zdravotnictví nebudu vyjadřovat příliš dlouho. Ale prostřednictvím paní předsedající pane doktore Koskubo, chci vám poděkovat za vaši odvahu a za ta odvážná slova. Jsem rád, že v sociální demokracii jsou poslanci podle mého názoru rozumného názoru. Zároveň si chci trochu povzdechnout, že je čtvrtek

čtvrt na devět, takže pozornost novinářů už asi není příliš veliká. Je to škoda. Chci vás ubezpečit, že i v hnutí ANO jsou podobně rozumně smýšlející poslanci. A tak jak tu debatu slyším, tak mi začíná dávat smysl, abychom se na tu věc nedivali pouze politicky, ale také zdravým selským rozumem. Takže vyzývám i ostatní poslance sociální demokracie, pokud to vidí podobně, nebojte se a ozvěte se, ať dříve, nebo později. Bude to mít smysl. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Jandáka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Vítězslav Jandák: Jste hodná. Děkuju, paní předsedající. Dámy a pánové, víte, já jsem se impulsivně přihlásil, když jsem slyšel pana kolegu Korteho. Proč? Ten celý problém našeho zdravotnictví začal takovou malou zvláštní věcí. Vždycky tu byl lékař a pacient. A byl vztah lékař a pacient. A pak přišel já nevím kdo, a řekl: Ne, to je jinak. Je pacient a zdravotní pojišťovna. A to není pacient, to je klient. A ta zdravotní pojišťovna si najímá toho lékaře na nějaké služby pro toho klienta. A ten vztah klient pacient lékař se vytratil. Ale možná že to je začátek konce nebo jiného stavu zdravotnictví.

Ale já jsem chtěl říct ještě jednu věc. Mě mrzí jedno. Že to, co tady Koskuba řekl jako lékař, své zkušenosti, bylo vzápětí využito k politickému boji, protože do Prčic, zase máme volby! A to je špatně. (Ticho v sále.) Tím, co jste řekli, že ho chválíte, že cituje z programu TOP 09 – to je zdánlivě vtipné, ale je to blbě. Neříkejte to a nedělejte to. (Úsměv mezi některými přítomnými.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Kalouska. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Tak já bych jenom podotkl, že my jsme to žertem říkali v kuloáru. Rozhodně by nás nenapadlo říct to na mikrofon. To udělal až pan poslanec Jandák. Ale dobře. (Poslanec Jandák mimo mikrofon: Vždyť to řekl Korte.)

Ale já jsem se přihlásil z jiného důvodu. Nezlobte se, kolegové, já jsem jednodušší člověk. A já bych si v tom rád udělal jasno. Já pokládám rušení regulačních poplatků za naprosto nešťastné. Ruší poplatky vládní koalice. Odborníci, kterých si mimořádně vážím jako špičkových lékařů ze sociální demokracie, z ANO, vystoupili s tím, že to pokládají za nešťastné. (Ticho v sále.) Je tedy tomu tak, že regulační poplatky ruší lidovci, protože ty koaliční jsou jenom... (Není slyšet konec pro velký smích v sále, ozývá se i odněkud potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Koskubu. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, já se omlouvám, že jsem asi v tento pozdní večerní čas narušil jednání Sněmovny, nicméně když jsme tu projednávali změny jednacího řádu, tak si uvědomte, že já vlastně překročil čas, překročil zvyklosti – a vidíte, že vás to zaujalo. (Veselost v sále.) Zvažte tedy opravdu to, co jsme si tu říkali a čím jsme se zdržovali v dopoledních hodinách. To za prvé.

Za druhé. Já skutečně kolegy z TOP 09 ujišťuji, že nemám potřebu opisovat z jejich volebního programu, ale že jsem zde v duchu demokracie dokonce řekl, a za to jsem se své straně omluvil, i to, co si myslím já. A o tom parlament je. Takto by měl fungovat a já jsem rád, že se někdo ke mně přidal. Nicméně je zde nastaven jistý legislativní proces. Samozřejmě nikomu nemohu bránit, a to přísluší opozici, abychom hlasovali o tom, jestli to nepřerušíme, nicméně politická kultura mi říká, že já pro to ruku zvednout nemohu, protože jsem nikdy s tímto svým názorem neobstál a neobstál jsem v něm ani v minulém volebním období, kdy jsme tu též o tom hovořili a měli jsme tu jinou vládu, ale ani ona nebyla ochotna diskutovat o tom, jak to změnit, samozřejmě tam došlo k jiným změnám.

Dámy a pánové, neopisují, nechci rozbít jednání Sněmovny, a dokonce slibuji, že ani nepotopím to, co jsme ve volbách slíbili. Na druhé straně jsem si jenom dovolil říct svůj názor a myslím si, že máme jiné cesty, kterými to jednou poměrně rychle můžeme napravit. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Mám zde další dvě faktické poznámky – pana poslance Kaňkovského a pana poslance Nykla. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý večer. Vážené dámy, vážení pánové, jenom prostřednictvím paní předsedající bych chtěl vzkázat předsedovi poslaneckého klubu TOP 09 panu Kalouskovi, že koaliční jednání kolem regulačních poplatků a jejich rušení byla velmi složitá. Ale rozhodně KDU-ČSL nebyla v tomto procesu tou vlajkovou lodí. Nicméně koaliční dohoda je koaliční dohoda a my ji respektujeme. Nicméně jsme otevření zcela jistě diskutovat minimálně o hospitalizačních poplatcích.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní s faktickou pan poslancem Nykl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Igor Nykl: Děkuji za slovo. Chtěl bych prostřednictvím předsedající pana poslance Kalouska upozornit. On se na mě tak podíval, jako že my jsme nějak s regulačními poplatky v problémech. Ne, regulační poplatky – v této chvíli hnutí ANO říká jasně zrušit a bylo to od začátku. Já jsem mluvil o hospitalizačních poplatcích, čili ten jeho pohled na mě vypadal, jak kdybych byl pro zachování

regulačních. Já jsem také odpůrce. To proto, že všechny okolní země, říkal jsem to tu v prvním čtení, nemají. Nikdo nemá regulační poplatky, když si projedeme mapu kolem všech zemí, a naopak s hospitalizačními, je třeba začít o nich uvažovat. Protože co se teď stalo. Jsou přeplněné léčebny dlouhodobě nemocných, doléčovací jednotky. Je tam obrovský problém posouvat lidi. To je téma, které se v rozumné míře dá otevřít. Regulační poplatky jako takové – jednoznačně za hnutí ANO říkám ne, čili ten pohled byl takový zbytečný. Děkuji. (V sále je neklid.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Kováčíka. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji, paní předsedající. Vážená rezidua vlády a kolegyně a kolegové, poslanecký klub KSČM je mimo jiné znám tím, že vždycky a od začátku byl ostře proti jakékoliv formě zdravotnických poplatků hrazených pacientem mimo jiné proto, že je to protiústavní, mimo jiné proto, že to nic nereguluje. A tyto konkrétnosti si teď nechám. To jenom pro připomínku, že nejen lidovci drží vlajkovou loď zrušení poplatků, jak tvrdil pan kolega Kalousek, ale že my jsme byli ještě dřív než lidovci v tomto směru naprosto jasní a jsme i teď. Máme předložený návrh zákona na úplné zrušení zdravotnických poplatků, ale teď jsme tak trošku po poradě v klubu na vážkách. Uvítali jsme, že vládní koalice si dala do koaliční smlouvy zrušení alespoň valné části poplatků, a teď vidím, že koaliční smlouva a postoje jednotlivých členů jednotlivých koaličních stran jsou v určitém rozporu. Zvažuji a budu ještě chvíli zvažovat, pokud se to trošku nepohne kupředu, jestli si nemám vzít přestávku třeba na hodinu, abych vytvořil prostor pro doladění vztahů ve vládní koalici, pro vytyčování názorů, jak to vlastně s poplatky myslí. Nebojte se, ještě chvíli počkám. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní s faktickou pan poslance Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Prostřednictvím paní předsedající se vám, pane kolego Nykle, omlouvám. Už se na vás dívat nebudu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Sklenáka s faktickou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Chtěl bych pana předsedu Kováčíka, stejně tak jako všechny ostatní, ujistit o tom, že samozřejmě postoj koalice v tomto je naprosto jednotný. (Veselost zprava.) Zrušení zdravotnických poplatků je dojednáno v koaliční smlouvě, je to součástí programového prohlášení vlády. Vláda schválila tento návrh, který zde projednáváme, a bude koaličními poslanci podpořen, bezesporu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Stanjuru. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Nebudeme pískat soubor levicové vlády, ale ještě víc levicové opozice, kdo je víc pro zrušení poplatků. To si prosím vyříkejte.

Mám dva konkrétní dotazy na pana ministra. My jsme o LDN mluvili už mnohokrát. Tento problém reálně vznikl. Chci se zeptat, jestli to vláda chce nějak řešit nebo Ministerstvo zdravotnictví? Nebo jenom řekli: máme je plné a ti, kteří tam dneska nejsou, prostě mají smůlu.

A druhý dotaz. Zaznamenal jsem vystoupení pana ministra, který říkal, že když zrušíme poplatek v lékárnách, musíme to nějak kompenzovat. V minulých dnech jsem někde zaznamenal informaci, že by snad pojišťovny měly zhruba za jeden poplatek vyplácet 12 korun. Tak bych chtěl říct. Kdo ty peníze zaplatí? Těch 12 korun krát počet receptů. Já se domnívám, že daňoví poplatníci. Ne sice takhle osobně jako doposud, ale prostě zprostředkovaně přes státní rozpočet, respektive přes veřejné zdravotní pojištění. Jenom informaci, zda se to chystá a jestli to má fungovat od 1. ledna, protože předpokládám, že takovým nějakým způsobem je toto opatření.

A vzpomeňte si. Už jsme tady mluvili o jiných věcech. My se tváříme, že poplatky a peníze, které chybějí, se ušetří. Ale už jsme tady myslím minimálně dvakrát jednali o kompenzacích nemocnicím – 4,5 mld. ročně. Teď kompenzace lékárnám, teď říkáme, že máme plné LDN. To znamená, že se ukazuje pravý stav věci, že se peníze prostě neušetří. Některým daňovým poplatníkům ušetříme a zaplatí to jiní daňoví poplatníci. Tak to prostě je, že stát logicky žádné jiné peníze než peníze daňových poplatníků nemá.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Neeviduji žádnou faktickou, tudíž můžeme pokračovat v řádné rozpravě. Prosím tedy k mikrofonu pana poslance Hovorku. Prosím.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, boj o zdravotnické poplatky je zřejmě po sedmi letech dobojován. A pro ty z vás, kteří pamatují tyto boje v létě 2007, tak si jenom vzpomeňte, že regulační poplatky v rozsahu 5 mld. se staly nosičem pro pozměňovací návrh, který totálně změnil cenotvorbu a tvorbu úhrad léčiv v rozsahu zhruba 70 mld.

Ale teď bych chtěl říct k tomu, co je předmětem této novely. Novela není zcela spravedlivá. Ona totiž neřeší kompenzace regulačních poplatků pro praktické lékaře pro děti a dorost, protože jim kompenzace byly zhruba z jedné třetiny od roku 2009 nějak uplatněny. A zase naopak. Pokud se týká kompenzace lékárnám, tak tady dochází k další nespravedlnosti, protože lékárny řetězců, které poplatky nevybíraly, kompenzaci dostanou také. Přestože se vlastně poplatky nevybíraly, kompenzovaly

se, bonusovaly se a lidem se těch nevybraných třicet korun započítávalo do limitu, tak dneska bohužel není mechanismus díky jednomu úředníkovi na Ministerstvu zdravotnictví, jak vlastně rozklíčovat, kdo poplatky vybíral a kdo nevybíral.

Tehdy ale, v roce 2007, došlo ještě k jedné změně zákona č. 48, které si příliš mnoho poslanců nevšimlo, byla to taková nepatrná změna, ale ta umožnila pojišťovněm uzavírat dodatky ke smlouvám odchýlně od úhradové vyhlášky. A k tomu já jsem se rozhodl předložit pozměňovací návrh, který jsem vložil do systému pod č. 1355, a já ho krátce odůvodním.

Předkládám ho z toho důvodu, že když se zaváděla tzv. reforma zdravotnictví, tak sice zdravotní pojišťovny zůstaly plně závislémi na veřejných prostředcích povinně vybraných od pojištěnců, ale na druhé straně získaly ve vynakládání finančních prostředků vlastně úplnou volnost. Současný stav je následující: Zdravotní pojišťovny včetně zaměstnaneckých hospodářů takřka výhradně s povinně vybranými prostředky svých pojištěnců, při každoročním nastavení úhrad již nejsou vázány předpisy Ministerstva zdravotnictví, dohodnou-li se s poskytovatelem jinak. Podle názoru Úřadu pro hospodářskou soutěž se na zdravotní pojišťovny nevztahuje právo hospodářské soutěže, které by jinak bránilo tržně dominantnímu podniku nebo více podnikům jednajícím ve shodě selektivnímu a diskriminačnímu přístupu ke smluvním partnerům. Při uzavírání smluv a nastavování úhrad však nejsou ani vázány právem veřejných zakázek, které by jinak zajišťovaly transparentní výběr smluvních partnerů, a zdravotní pojišťovny nezveřejňují smlouvy s poskytovateli a v praxi je s odkazem na obchodní tajemství neposkytují ani regulačním orgánům, což by jinak umožnilo postih alespoň těch nejhorších excesů při vynakládání veřejných prostředků. Po novelách z let 2005–6 již nemají občané-pojištěnci přímo právo volit ani kandidovat do orgánů zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven, což by umožnilo nějakou demokratickou kontrolu nad chováním funkcionářů pojišťoven. Existující právní stav proto přímo vybízí k tomu, aby zdravotní pojišťovny selektivně zvýhodňovaly z veřejných peněz vybrané podnikatele ve zdravotnictví, zpravidla s vazbami na rozhodující funkcionáře pojišťoven, případně na vlivné politiky. Charakter tohoto soukromého podnikání s veřejnými penězi je extrémně náchylný ke korupci a zcela schází veřejná kontrola nad uzavíráním individuálních smluv s poskytovateli zdravotní péče.

Předkládaný návrh tuto neudržitelnou situaci řeší, kdy dává kompetence Ministerstvu zdravotnictví a Ministerstvu financí ke kontrole těchto dodatků, těchto smluv. Pro úplnost řeknu, že tento pozměňovací návrh jsem předložil ve výboru pro zdravotnictví, že tehdy nebyl schválen a pan ministr se k němu vyslovil nesouhlasně s tím, že jeho ministerstvo připravuje novelu, která bude transparentní a která všechny uvedené problémy vyřeší. Dále jsem se dozvěděl, že toto zasahuje do soukromoprávního vztahu mezi pojišťovny a poskytovateli a že ministerstvo nemá dostatek lidí – jak Ministerstvo zdravotnictví, tak Ministerstvo financí – na kontrolu těchto smluv a smluvních dodatků. To ale není argument pro to, aby se taková změna neucínila. Já můžu věřit tomu, že ministerstvo takovou novelu předloží, přesto však bych chtěl tu novelu vidět, abych mohl seznat, jestli všechny věci, které já

navrhuji v tomto pozměňovacím návrhu, jsou obsaženy v této novele, a jestli tedy bude uspokojivě řešeno to, co jsem chtěl vyřešit tímto pozměňovacím návrhem.

Děkuji vám za pozornost a omlouvám se, že jsem vás zdržel.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Hegera. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já se omlouvám, že vystupuji při projednávání tohoto bodu podruhé, ale alespoň přijměte omluvu s tím, že to je vystoupení ke zcela jinému tématu, a to k pozměňovacímu návrhu pana poslance kolegy Hovorky.

Já si pana poslance velmi vážím pro jeho pracovitost a úpornost, se kterou dokáže prosazovat své věci, a někdy úspěšně, ale v tomhle případě s ním musím velmi nesouhlasit a varovat všechny kluby v této Poslanecké sněmovně, že pokud by ten pozměňovací návrh prošel, dojde k obrovské katastrofě. Já nejsem zvyklý většinou přehánět a nechci tady malovat zbytečně čerta na zeď, opravdu ten institut smluvní volnosti, který má přednost před úhradovou vyhláškou Ministerstva zdravotnictví, je jistě v některých případech zneužíván. Historicky smluvní volnost byla využívána k různým ad hoc vypořádáním nedostatkům, které byly při rozběhu systému, kdy nemocnice nevykazovaly – některé i obří nemocnice se dostaly do obrovského propadu a pojišťovny jim to potichu srovnaly tím, že jim úhrady vylepšily oproti formálnímu stavu. Dnes již tohle potřeba není, ale přesto dochází k velkému množství smluvních dodatků, u kterých se pracuje nejenom nad rámcem úhradové vyhlášky, ale i pod ten rámeček, který úhradová vyhláška stanoví. Pojišťovny například formou balíčkových cen za některé procedury se snaží najít poskytovatele, kteří jsou kvalitní a poskytují tu službu levněji. Druhým příkladem, který zazněl dneska na výboru, je zcela určitě kapitace praktických lékařů, kteří jsou v případě splnění nějakých kritérií kvality pojišťovnami bonifikováni. Takže variabilní smluvní dodatky jsou používány z velké míry ve smyslu pozitivním, a nikoliv negativním, pokud jde o dopady na systém, ale opravdu ta možnost zneužití je a cenotvorba je tak složitá, že dostat ji pod kontrolu, není úplně možné.

A teď mi dovoluji, abych přešel k tomu vlastnímu, co na tom úhradovém dodatku hrozí. Není to ten zákaz – na Ministerstvu zdravotnictví se i v minulosti opakovaně diskutovalo, jak problém řešit a případně celou tuhle pasáž smluvní volnosti vypustit, ale vždycky se narazí na nějaké pro a proti. Tady ale nejde o nějakou ideologii nebo o nějaké makropohledy na systém, tady jde o brutální administrativní riziko, které v případě, že by ten dodatek byl naplněn, bude znamenat, že desetitisíce smluvních dodatků ročně budou muset být na Ministerstvu zdravotnictví a event. na Ministerstvu financí zkontrolovány a potom zveřejněny. S tím se dneska obecně souhlasí a to zveřejňování je připraveno i v novele zákona, o kterém tady byla řeč, a i my jsme ho chystali a s tím já plně souhlasím, ale to posuzování jednotlivých smluv je administrativně jednoznačně nezvládnutelné a veškerá činnost Ministerstva

zdravotnictví by se zhroutila, a přesto by se nepodařilo ten požadavek zákona, kdyby takhle prošel, jak je, naplnit.

Já vás proto velmi prosím, abyste tomuhle pozměňovacímu návrhu věnovali pozornost, abyste přijali slib pana ministra zdravotnictví, který když dá i tady na mikrofon, bude lépe, tak jak to učinil dnes na zdravotním výboru, že ten problém řešit bude, ale musí se řešit jinak než tímto dodatkem. A tímto se ještě jednou omlouvám panu kolegovi Hovorkovi, že vystupuji tak dramaticky. Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Nyní zde mám dvě faktické poznámky. S první přichází pan poslanec Vyzula a s druhou pan poslanec Hovorka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně a kolegové, já jen krátce k tomu. Vzal jsem si faktickou poznámku, abych nezdržoval, takže musím teď všechno stihnout během necelých dvou minut.

To, co navrhoval pan poslanec Hovorka, je záležitost, kterou se budeme muset zabývat. Je to velmi vážná věc tzv. vertikálního řetězení, kdy pojišťovna má úzké smluvní vztahy, ať je to zdravotnické zařízení, anebo lékárna. A v tomto systému se ztrácí stovky milionů korun. To jsou třeba ty peníze na poplatky, a nejenom v tom. Jsou i v té elektronické preskripci a v dalším. Metod, jak získat peníze za zrušení regulačních poplatků, je několik a určitě několik z vás to už má přímo v hlavě. Takže věřím tomu, že se tím budeme zabývat, a pan ministr něco takového slíbil. Bohužel se domnívám, že debata bude mnohem širší než při zrušování regulačních poplatků. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Hovorku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, vážená kolegyně, vážení kolegové, já si pana bývalého ministra a kolegy pana profesora Hegera také velmi vážím, ale on zřejmě neměl čas si podrobně prostudovat ten pozměňovací návrh, který je vložený v systému. Tam by se dočetl – prostřednictvím samozřejmě paní předsedající –, že by se to vůbec netýkalo praktických lékařů a podobně, protože je tam limit dva miliony korun. A dále je tam záležitost nebo ustanovení, že pouze pokud ministerstvo zjistí, že dodatek je v rozporu s úhradovou vyhláškou, tzn. je nad rámec úhradové vyhlášky, tak potom vlastně může jakoby jednat s pojišťovnou o smluvním dodatku. Čili není to taková zátěž extrémní, že by museli řešit všechny smluvní vztahy všech praktických lékařů a všech ambulantních specialistů. Tak to rozhodně není. Takže z toho pohledu si myslím, že to není katastrofa. Je to možná administrativně náročné, ale ne tak, jak říkal pan kolega Heger.

A ještě k panu kolegovi Stanjurovi, prostřednictvím paní předsedající. Ta částka, o které se bavíme v kompenzacích, je 4,2 miliardy souhrnně. A to vyplývá vlastně ze schváleného tisku, který jsme schválili na začátku léta. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Nevidím žádnou další přihlášku ani faktickou poznámku do obecné rozpravy, tudíž končím obecnou rozpravu. Táži se pana navrhovatele a poté pana zpravodaje, zda mají zájem o závěrečné slovo. Pan navrhovatel? (Ne.) Takže pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Chtěl bych všem přítomným poděkovat za diskusi, která v obecné rozpravě proběhla. Byla to až na jedno malé extempore diskuse velmi korektní, seriózní, ten problém řešící. A dokonce otevřela prostor pro to, že když někdo má nějaký názor, tak ho řekne, i když to není názor, se kterým by jeho klub souhlasil. Já to vnímám velmi silně, protože ona medicína, léčení lidí vás prostě někdy nutí nepodléhat obecnému názoru, protože musíte řešit konkrétní případ na svou vlastní zodpovědnost, na své vlastní svědomí. Diskuse ve Sněmovně teď byla taková, jakou já bych si představoval, aby byla. Aby byly věci řečeny jasně, srozumitelně, seriózně, eticky správně, a to se mi velmi líbí.

Na druhou stranu zde padla celá řada věcí včetně návrhu pana poslance Hovorky, která ukazuje, že ten problém je stále živý a že ho není možné zametat pod koberec a říkat "už máme hodně hodin a už to trvá dlouho", a proto se za svou osobu připojuji k návrhu paní poslankyně Černochové, aby tento materiál byl vrácen k dalšímu projednání.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Tudíž teď se budeme zabývat návrhem paní poslankyně Černochové a pana poslance Svobody na vrácení návrhu zákona výboru k novému projednání.

Dříve než budeme hlasovat, vás všechny odhlásím a poprosím, abyste se znovu registrovali svými kartičkami. Vidím, že počet přihlášených se ustálil.

Zahajuji hlasování o předloženém návrhu. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 49, do kterého je přihlášeno 122 přítomných, pro 21, proti 94. Konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Tudíž se budeme zabývat podrobnou rozpravou, kterou tímto zahajuji. Do podrobné rozpravy jsou přihlášení paní poslankyně Marková a pan poslanec Hovorka. Prosím paní poslankyni k mikrofonu. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Pouze bych se přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který najdete ve sněmovním systému pod číslem 1346. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Hovorku.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Já se taky hlásím ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem načel do systému pod číslem 1355. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Vzhledem k tomu, že neeviduji žádné přihlášky do podrobné rozpravy, končím podrobnou rozpravu a tážím se, zda je zájem o závěrečná slova. Pan navrhovatel zájem má, tak prosím. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, i já bych chtěl poděkovat za velmi kultivovanou rozpravu. Nebudu se již vracet k merituu věci, protože se domnívám, že všichni, kteří zde vystupovali, zde jasně prezentují svůj politický názor, jaký na poplatky mají. Myslím si, že toto téma prostě rozhodly parlamentní volby.

Dovolil bych si prostřednictvím paní předsedající odpovědět teď na dva dotazy pana předsedy Stanjury. První byl k plným LDN, což tady komentoval i pan poslanec Nykl. Musím říct, že já žádné přesvědčivé informace o tom, že máme plné LDN, nemám. Musím říct, že ne všechno, co píše naše zcela naprosto nezávislá média, pokládám za pravdu. Nicméně považuji toto téma za důležité. Budeme komunikovat s poskytovateli péče. V okamžiku, kdy na tento problém narazíme, tak se ho budeme snažit nějakým způsobem řešit.

Co se týká kompenzace za zrušení poplatků za recept, říkal jsem to v úvodním slově – musím zde přiznat, že neexistuje zázračně spravedlivý způsob, jak odlišit lékárny, které vybíraly a které nevybíraly. To prostě z hlediska platné legislativy a práva neumíme. Volili jsme nakonec i po debatě ve zdravotním výboru, po debatě se zástupci lékárenské veřejnosti právě s ohledem na ty malé lékárny cestu nějakého kompromisu, kdy jsme zvolili podle toho odhadu zhruba těch 800 milionů. A tak jak bylo řečeno, zhruba za jeden recept při těch 60 milionech to vychází asi 12 korun a toto zrealizujeme.

Rád bych se zde vyjádřil i k pozměňovacím návrhům, které zde zazněly. Co se týče návrhu paní poslankyně Markové, respektuji, že ona i její politická strana mají jiný názor na poplatek za pohotovost, já za navrhovatele musím trvat na tom, že ten poplatek smysl má.

Co se týče návrhu pana poslance Hovorky, tady bych chtěl velmi apelovat na všechny přítomné poslankyně a poslance a varovat před tím. Za předkladatele velmi varuji před tím, že jde o zásadní zásah do systému, který hrozí vyvolat kolaps zdravotnictví. Když jsem narychlo pročítal ten návrh, tak musím říct, že pan poslanec říkal, že se netýká praxí do 2 milionů. Podle toho jak ho čtu, a možná že ho čtu špatně, tak se do 2 milionů netýká jenom zveřejňování.

Ale i kdyby tomu tak bylo, tak podle dat, která máme, kdyby to byly všechny dodatky, tak jenom za VZP je to 120 tis. dodatků. Pokud by to bylo do 2 milionů, a já nevím, jestli pan poslanec má odhady, zhruba jak se pohybují ambulanti praxe, třeba neznám gynekologickou praxi, která by bylo do 2 milionů ročně, tak je to jenom u VZP 10 tisíc dodatků nad ty 2 miliony korun, pokud přičteme i ostatní pojišťovny, tak jsme někde u 15 až 20 tisíc. Podle toho návrhu se má na to aplikovat správný řád, takže Ministerstvo zdravotnictví po konzultaci s Ministerstvem financí má do třiceti dnů dát souhlas k 10 – 15 – 20 tisícům dodatků. To opravdu nejsme schopni zajistit a já tady potvrzuji to, co tady zaznělo. To hrozí zcela paralyzovat systém zdravotnictví. Navíc v tom návrhu není, podle čeho to budeme posuzovat, jestli Frantovi ano, Pepovi ne. Myslím si, že ten návrh opravdu hrozí nejenom ochromením chodu Ministerstva zdravotnictví, ale i tisíců zdravotnických zařízení. Kromě toho, že je tam retroaktivita apod.

Já tady chci říci, že chápu, že ta myšlenka dát nějaké limity možnosti pojišťoven domluvit se s poskytovateli je dobrá, nicméně to, co je zde předloženo, hrozí kolapsem zdravotnictví. Myslím si, že takovouto materií prostě nelze řešit poslancekým návrhem, že to je třeba řešit vládním návrhem s velmi podrobným a zodpovědným připomínkovým řízením a s tím, abychom dali nějaké mantinely, ale abychom neparalyzovali zdravotnictví. Já chci této Sněmovně oznámit, že Ministerstvo zdravotnictví má před odesláním do vlády novelu zákona č. 48, takzvanou transparentní, která mimo jiné zavádí povinné zveřejňování smluv a těchto dodatků. Myslím, že to je první velmi důsledná kontrola. A jsme připraveni, jak jsem říkal, ve spolupráci s poslanci připravit vládní návrh. Ale chtěl bych velmi varovat před tím, abychom šli touto cestou, a za předkladatele tady dávám zcela zásadní nesouhlas a apeluji na tuto Sněmovnu, abychom takto neexperimentovali s českým zdravotnictvím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane ministře. Končím tímto druhé čtení tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezký dobrý večer, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Budeme pokračovat dalším pevně zařazeným bodem na dnešní večerní jednání a tím je

15.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 258/- druhé čtení

Vzhledem k omluvě pana ministra dopravy Antonína Prachaře z pověření vlády předložený návrh zákona uvede pan ministr Richard Brabec. Ještě než se ujme slova, konstatuji, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 258/1.

Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji vám. Dobrý večer, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Každý ministr by měl být aspoň trochu rozpínavý, takže já jsem si dovolil osvojit nové portfolio registračních značek a dalších věcí, ale pak tady ještě budu mít svůj poslední bod, kde budu na domácí půdě, a tam budu určitě zběhlejší.

Zákon č. 239/2013 Sb. nabyl platnosti v srpnu loňského roku a jeho účinnost s výjimkou jednoho ustanovení byla stanovena na 1. leden roku příštího. Tento zákon v jednom ze svých tří tematických okruhů nově upravuje problematiku registrace silničních vozidel a registru silničních vozidel a přidělování registračních značek. Mimo jiné zavádí některé zcela nové instituty a postupy v oblasti registračních značek. Jedná se například o takzvané značky na přání, možnost výměny poškozené tabulky s přidělenou registrační značkou bez nutnosti přidělování nové registrační značky a možnost vydání třetí tabulky s již přidělenou registrační značkou. Zákon rovněž obsahuje i novou úpravu informačního systému stanic technické kontroly, v jehož rámci je novým prvkem vkládání údajů dokládajících přítomnost vozidla na stanici, přičemž tato úprava předpokládá technické vybavení na straně provozovatele STK umožňující pořizovat obrazové záznamy.

Při přípravě implementace nové právní úpravy obsažené v tomto zákoně se ukázalo –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane ministře, já vás na chvíli přeruším a požádám sněmovnu o klid. Pokud jsme hlasovali pro to, že budeme mít večerní jednání, tak mu prosím věnujte pozornost a nechte pana ministra uvést tento text. Ostatní, kteří budou mít jiné debaty, prosím, přesuňte je do předsálí.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Mrzí mě, že jsem zatím nezaujal svým projevem. Měl bych to asi doplnit nějakou výraznější gestikulací. Tak já to zkusím, ale nebudu to číst od začátku.

Při přípravě implementace nové právní úpravy obsažené v tomto zákoně se ukázalo, že aplikace některých dílčích, nikoliv však klíčových ustanovení již od 1. ledna příštího roku by s vysokou pravděpodobností způsobila obtíže z hlediska organizačního a technického zabezpečení. Buď není možné zabezpečit jejich bezproblémový chod, či jsou s jejich zavedením od 1. ledna potenciálně spojeny nepřiměřené náklady. Konkrétně se jedná o zmiňované oblasti registračních značek na přání a výměny poškozených tabulek a vydávání takzvaných třetích tabulek. Vzhledem k těmto skutečnostem se v dané situaci jako optimální řešení jeví posun

účinnosti příslušných několika ustanovení zákona o dvanáct měsíců, tak aby bylo možné zabezpečit bezproblémový chod a z technického hlediska využít případných synergií s přípravou jiných, ale technicky obdobných systémů. Navrhuje se tedy doplnění ustanovení o účinnosti zákona č. 239/2013 Sb. tak, aby byla u vybraných ustanovení posunuta účinnost o dvanáct měsíců. Zároveň se navrhuje související přechodné ustanovení, které na dobu mezi 1. lednem 2015 a 1. lednem 2016 vztáhne na poškozené tabulky úpravu postupu u ztracených, odcizených a zničených tabulek.

S ohledem na uvedené skutečnosti navrhuji, aby Poslanecká sněmovna vyjádřila s návrhem tohoto zákona souhlas. Tak, a máte to za sebou. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi Richardu Brabčovi. Prosim, aby se nyní ujal slova zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Ladislav Velebný, který nahradí pana poslance Karla Šidla. Prosim, pane poslanče, máte slovo. Ještě malé strpení. Obdržel jsem omluvu pana poslance Petra Adama. Prosim, pane poslanče, můžete hovořit.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, pan zastupující ministr tady základní fakta již přednesl, přesto bych vás chtěl seznámit s usnesením hospodářského výboru z 10. schůze ze dne 3. září letošního roku.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyloučení výkladu prvního náměstka ministra dopravy Milana Ferance, zpravodajské zprávy poslance Karla Šidla a po obecné a podrobné rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 258 ve znění předloženého vládního návrhu zákona. Za druhé zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s návrhatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona. Pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu v hospodářském výboru.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ladislavu Velebnému za zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Vidím přihlášku pana poslance Zbyňka Stanjury. Prosim, pane předsedo, máte slovo. Ale prosil bych kolegy, aby diskutující nechali v klidu hovořit. Prosim.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Kolegyně a kolegové, když se podíváte na levou či pravou tabuli a podíváte se na čas, tak zjistíte, že tu jsme dnes 12 hodin. Já chápu, že jsou nějaké urgentní věci, a proto se jedná i v mimořádných časech, a hlasoval jsem pro návrh, který prodlužoval jednání po 21. hodině, ale fakt mě ani nenapadlo, že tady

nebude ministr dopravy k tomuto bodu. To, že pan ministr životního prostředí se usmívá – nemáme to za sebou. Mám plno konkrétních dotazů a nevím, jestli budete schopen odpovědět. To jsou připravené materiály, tomu také rozumím, dělal jsem to x-krát za jiné kolegy, nicméně s některými pasážemi, které jste přečetl, prostě nemohu souhlasit, protože neodpovídají realitě. Mám také připraven konkrétní pozměňovací návrh, který jsem chtěl odůvodnit a pak načíst v podrobné rozpravě.

Nicméně bych nejdříve načel dva – ne, dám jenom jeden, nebudu navrhovat nějaké dlouhé odročení. Navrhuji, aby Poslanecká sněmovna odročila nebo přerušila jednání do příchodu pana ministra. Pokud by to prošlo, tak můžeme k dalšímu, pokud by to neprošlo, tak vystoupím s konkrétními dotazy a s konkrétními výhradami k tomuto návrhu zákona. Není to věc, která je triviální. Přestože návrh zákona je krátký, jsou tam tři věci, resp. dvě, s těmi papalášskými značkami nemám žádný problém, to se klidně může odsunout o rok, o dva, o tři, to opravdu není problém, ale stanice technické kontroly problém jsou.

Zákon byl schválen loni v srpnu, měli všichni na to 16 měsíců, aby se připravili. Ti slušní to samozřejmě udělali a investovali peníze a možná někteří nestíhají nebo možná nestíhá Ministerstvo dopravy. A teď máme říct, že se to prostě odsouvá, jako by to byla technická věc. To není technická věc. Tak jenom náhodou kdyby to neprošlo, tak bych chtěl odpověď, kolik máme stanic technické kontroly, kolik je dnes už vybaveno, protože někteří to měly už předtím, než jsme to uzákonili, udělaly to dobrovolně, protože věděly, že to někteří jejich zákazníci chtějí, a jsou pak schopny zákazníkům průkazně dokázat, že práce byla odvedena v té kvalitě a za takovou cenu, kterou si zákazníci zaplatili. A kolik chybí. A výmluvy, že na to bylo málo času, když ministr nastoupil v lednu a měl 11 měsíců na implementaci platného zákona, minimálně na úřední úrovni, nevím, jak na politické, co se dělalo za vlády Jiřího Rusnoka, zda se na tom pracovalo intenzivně, středně nebo málo, ale bezesporu i na úrovni úřední, pracovní, se postupovalo už od srpna. Možná dřív. Protože my jsme zákon projednávali v Poslanecké sněmovně a hospodářském výboru několik měsíců a trpělivě jsme hledali shodu, až jsme tu shodu našli.

Součástí zákona jsou také důležité paragrafy, které souvisí s jiným návrhem zákona, tj. pojištění odpovědnosti za provoz motorového vozidla, kdy problém je de facto vyřešen, a my to řešíme jiným zákonem, ale s tím teď v tuto chvíli nechci zdržovat.

Takže pro tuto chvíli končím své vystoupení a poprosil bych o hlasování o tom návrhu na přerušení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče. Váš procedurální návrh bude hlasován bez rozpravy. Jen vás odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosim, přihlaste se svými identifikačními kartami. Ještě zagonuji, aby se ti, kteří mě uposlechli a přenesli své diskuse do předsálí, mohli včas vrátit.

O vašem procedurálním návrhu na přerušení tohoto bodu do příchodu ministra dopravy samozřejmě dám hlasovat.

Hlasování pořadové číslo 50 jsem právě zahájil. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Děkuji. Z přítomných 116 pro 51, proti 45. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat. Pan kolega Stanjura se hlásí ještě jednou. Asi upřesní své otázky na pana ministra.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Myslím, že mé vystoupení bude delší, tak rychle se mě nezbavíte, ani toho problému se tak rychle nezbavíte. Takhle se prostě dělat nedá. Pokud si myslíte, že to rychle uděláme jen proto, že chcete mít čárku, a ministr tu není a není ochoten, tak si myslím, že bychom měli trochu důkladněji o tom návrhu zákona, o tom stávajícím platném znění, pohovořit, případně pohovořit o tom, co návrhy přinášejí a co znamenají.

Zkusme se vrátit o ty dva roky zpět, kdy jsme tu projednávali, já si číslo sněmovního tisku pamatuji dodnes, bylo to 707, byl to jeden z nejdéle projednávaných tisků v hospodářském výboru. Pan bývalý předseda hospodářského výboru Milan Urban mi to určitě potvrdí, že jsme opravdu trpělivě měsíce hledali shodu. Vyřešili jsme, a s tím souhlasím, tři věci.

Klíčová věc byla nový systém registrace, aby se zamezilo nepřesnostem, ale i podvodům, kdy v této chvíli, nevím, jestli to všichni víte, existují tzv. polopřevody, které vznášejí zmatek do registru, a pak je to vymáhání povinného ručení za motorová vozidla. V praxi to znamená, že dnes podle platné legislativy, když třeba prodáte auto, tak přijдете na svůj příslušný úřad, většinou to je trojková obec, a to auto odhlásíte. K tomu ovšem musí nový majitel přijít znovu na svůj úřad a auto přihlásit. A mnozí to úmyslně nedělají, tzn. oni zaplatí kupní cenu, dostanou motorové vozidlo, dostanou klíče a jezdí s nepojištěným vozidlem. Kupec v dobré víře si myslí, že se ho to netýká, protože auto prodal, řádně podle zákona ho odhlásil a myslí si, že to má všechno v pořádku. A za pár let mu přijde dopis, a poměrně drsný, to také vyčítám České kanceláři pojistitelů, která to vymáhá, která říká: Ale pane, tady v registru jste uveden jako majitel či provozovatel tohoto motorového vozidla a my jsme zjistili, že jste tři roky nezaplatil povinné ručení. A vy nám dlužíte tolik a tolik, a pokud nám nezaplatíte, tak budou následovat další právní kroky, tohle, tohle, exekuce apod. Tento problém se nám podařilo vyřešit, že od 1. ledna se bude provádět jeden úkon, a buď přijdou oba dva společně, prodávající i kupující, anebo jeden z nich přijde s plnou mocí, že to může provést za druhou stranu. To znamená otázka tzv. polopřevodů bude vyřešena a tento problém nebude vznikat. Pak je jasné, že ten, kdo nebude platit, to už dělá úmyslně. Buď že zapomněl, ale je to jeho zodpovědnost, nebo prostě platit nechce a spoléhá na to, že se na to neprijde. Podotýkám, že z pojištění se platí škody, které způsobí viník dopravní nehody druhému vozidlu. Ne vlastnímu. To znamená problém, který se tu pokouší skupina poslanců řešit jiným způsobem, je už 14 měsíců vyřešen. Nový zákon, který máme projednávat na této schůzi, retroaktivně problémy, které vznikly, nevyřeší a nové případy od 1. ledna 2015 již vyřešeny jsou. Ale to je debata k dalšímu zákonu.

Druhým velkým okruhem byly právě stanice technické kontroly.

Skočím k tomu třetímu, ten byl podle mne opravdu malý, to jsou registrační značky na přání, říkám tomu papalášské značky. Má se to legalizovat v tom smyslu, že kdo chce mít 88888 nebo samé sedmičky jako James Bond, tak si za to zaplatí. Podle mne je to spravedlivé. Myslím, že normální člověk za to peníze nevyhodí. Když to někdo chce nebo chce tam mít napsané Bond 007, tak si za to prostě zaplatí. V tomto případě říkám, není žádný problém s odsunutím účinnosti těchto paragrafů, protože si myslím, že ani příjem by nebyl nijak výrazný, a pokud to milovníkům těchto značek neumožníme, tak se určitě nic nestane. Naprostě většinu občanů je to opravdu jedno, spíš jsou chudáci ti, kteří čírou náhodou dostanou nějakou značku, která je posléze označena jako papalášská. Například se zjistí, že někdo je ročník 1973 a poslední čtyři číslice jsou čírou náhodou 1973, a už si vykládají sousedé: Podívejte se, ten se na úřadě zřídil značku, která je přesně podle jeho data narození, resp. roku narození, aby si to lépe zapamatoval, protože většina z nás si lépe pamatuje datum svého narození než číslo SPZ, dnes registrační značky.

Pak jsme se pokusili řešit problém, o kterém mnozí z nás vědí, a to je problém se stanicemi technické kontroly. Chci jasně říci, že naprostá většina firem a živnostníků, kteří se tím zabývají, je poctivých. Není to tak, že všichni, kteří provádějí...

Pane místopředsedo, jestli byste mi zjednal trochu klidu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Znovu žádám všechny kolegy nalevo i napravo, zejména hloučky před vchodem, aby své diskuse přenesli do předsálí a nechali pana kolegu Stanjuru vysvětlit, jaké má výhrady k textu zákona. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Protože kontrolou je pověřeno Ministerstvo dopravy, hledali jsme takové mechanismy, které by byly skutečně účinné. Našli jsme stávající znění, tzn. že musí být záznam toho, jak se to vozidlo přijalo, jak se pohybovalo. Kdo z vás na STK byl se svým osobním vozidlem, ví, jak to probíhá. Musím říct, že u nákladních vozidel či autobusů nemám osobní zkušenost, jak to probíhá, ale předpokládám, že to je mnohem delší a pečlivější.

Chci připomenout, že původně návrh byl, aby to platilo od 1. 7. 2015. Pak i po debatě s odbornou veřejností a se všemi zainteresovanými jsme řekli, pro jistotu přidáme šest měsíců. A dali jsme – 1. 7. 2014, omlouvám se. Pro jistotu jsme přidali šest měsíců a dostali jsme se k datu 1. ledna 2015. Dneska máme 18. září 2014 – chtěl bych znát statistiku, jaký je současný stav – a navrhuje se vyhovět těm, kteří to nestihli nebo neuměli, a podotýkám, že to klidně může být Ministerstvo dopravy, nemusí to být jenom ti, kteří ty služby poskytují, a se zdůvodněním, že existují nějaké obavy, že by to nemohlo fungovat, to o rok odsunout. Pokud je opravdu chyba na straně Ministerstva dopravy, tak je to jednoznačně selhání státní správy. Šestnáct a půl měsíce není žádná krátká doba a samotná státní správa původně a exekutiva navrhovala o šest měsíců kratší doby a my, Poslanecká sněmovna, jsme ten čas o šest

měsíců prodloužili. A teď se dozvídáme, že je to málo. To znamená ti, kteří, říkám, poctivě investovali, připravili se, zase budou biti za to, že uvěřili tomu, že zákon, který byl schválen – podotýkám, velkou většinou, nebyl to zákon, který nás dělil na koalici a opozici – takže nakonec bude jeho účinnost odsunuta. Neslyšel jsem relevantní zdůvodnění, proč k tomu odsunutí má dojít.

Říkám, jedná se o jeden bod, který chci navrhnout k vypuštění, z těch tří, které ministr navrhuje. V této chvíli zase na chvíli přeruším své vystoupení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Stanjurovi. Ptám se, kdo se hlásí. Pan ministr Richard Brabec bude reagovat. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, vzhledem k tomu, že bych nebyl velmi pravděpodobně schopen zodpovědět všechny detailní dotazy, dovoluji si navrhnout přerušení tohoto bodu do úterý příštího týdne. Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane ministře, za váš návrh. Protože jde o jiný návrh, není do příchodu pana ministra dopravy, ale je specifikován přesně datem, jde o jiný návrh. Nehlasovali jsem ho, budeme o něm hlasovat. Já vás asi nemusím odhlašovat.

Zahajuji hlasování číslo 51 a ptám se, kdo je pro tento návrh, přerušení tohoto bodu do příštího týdne. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 51, z přítomných 121 poslance pro 100, proti nikdo, návrh byl přijat.

Přerušujeme bod číslo 15, jednání o tisku 258. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji.

Budeme pokračovat bodem číslo 16. Pevně zařazený bod číslo

16.

Návrh poslanců Margity Balaščíkové, Olgy Havlové a Ladislava Velebného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 199/ - druhé čtení

Za navrhovatele uvede návrh paní poslankyně Margita Balaščíková. Předložený návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 199/2. Zároveň žádám paní kolegyni poslankyni Marii Pěnčíkovou, aby zaujala místo u stolku zpravodajů.

Paní navrhovatelko, máte slovo.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý večer, kolegyně a kolegové. Chtěla jsem vám to oslavit a všechno vám to přečíst, ale rozhodla jsem se to zkrátit na minimum.

Schválením novely včetně úprav obsažených v pozměňovacím návrhu dostaneme naši legislativu do souladu s legislativou EU. Předvedeme řadě problémů. Jedná se především o to, že neporušíme Smlouvu o založení EU ze strany členského státu a ode dne nabytí účinnosti právních předpisů EU nezastavíme vydávání pasů psů, koček a fretkek pro volný pohyb v EU. Současně touto právní úpravou předvedeme i problémům souvisejícím s jednotným postupem léčby volně žijící zvíře na základě vyhodnocení nálezové situace výskytu parazitů prováděného Státní veterinární správou.

Protože se jedná převážně o adaptační novelu zákona, reagující na předpisy EU, doporučuji návrh schválit a pustit do třetího čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní navrhovatelce a žádám zpravodajku zemědělského výboru paní poslankyni Marii Pěňčíkovou, aby přednesla zpravodajskou zprávu o jednání výboru. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěňčíková: Dobrý večer, dámy a pánové. Od paní poslankyně Balaščíkové jste slyšeli odůvodnění tohoto návrhu. Já si dovoluji vás tedy seznámit s usnesením zemědělského výboru z 11. schůze konané dne 4. září 2014 k návrhu poslanců Margity Balaščíkové, Olgy Havlové a Ladislava Velebného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 199.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny po úvodním slově zástupkyně předkladatelů poslankyně Margity Balaščíkové, zpravodajské zprávě poslankyně Marie Pěňčíkové a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR návrh poslanců Margity Balaščíkové, Olgy Havlové a Ladislava Velebného na vydání zákona, kterým se mění výše uvedený zákon, schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, které máte v tisku 199/2. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku, a ptám se, kdo se do ní hlásí. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Vzhledem k tomu, že neproběhla obecná rozprava, předpokládám, že není zájem o závěrečná slova, a otevírám rozpravu podrobnou. Do té také nemám žádnou přihlášku, do podrobné rozpravy. Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy a chce se připojit k textu zákona nějakým svým nápadem. Není tomu tak. I podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem

o závěrečná slova. Ani navrhovatelka ani zpravodajka nemají zájem. A protože nepadl žádný návrh, o kterém bychom mohli hlasovat, končí druhé čtení tohoto návrhu, bodu číslo 16. Děkuji paní navrhovatelce, děkuji paní zpravodajce.

Jsme u dnes zatím posledního pevně zařazeného bodu, a to je bod číslo

25.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - druhé čtení

Pan ministr Richard Brabec už oznámil, že tady bude ve svém poli působnosti. V prvním čtení jsme zákon přikázali výboru pro životní prostředí. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 207/1 a pan kolega Josef Hájek jako zpravodaj výboru už zaujal své místo.

Prosím tedy pana ministra, aby návrh zákona uvedl. Předtím bych ještě požádal opravdu o klid, a to všechny, děkuji. Pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Vážený pane předsedající – jenom pan kolega Stanjura si tady nechal notičky, předpokládám, že budou jeho. Čestně vracím. Děkuji.

Napodruhé a snad s lepším výsledkem, udělám pro to všechno. Vede mě k tomu i určitý optimismus vzhledem k tomu, že je poslední bod a čekají vás určitě větší lákadla než emisní povolenky.

Nicméně dovolte mi, dámy a pánové, abych krátce zopakoval, v čem spočívá podstata předloženého návrhu. Cílem předloženého návrhu zákona je zejména adaptace na nařízení Komise, na základě kterého dochází od roku 2013 ke změnám pravidel v procesu obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů. Nařízení nově ukládá členským státům zajistit, aby provozovatelé, kterým je vydáno větší množství bezplatných povolenek, než na kolik mají dle alokačních pravidel právo, vrátili neoprávněně obdržené bezplatné povolenky na alokační účet Evropské unie. V předkládaném návrhu novely zákona je provozovatelům zařízení pro tyto případy stanovena povinnost vrátit neoprávněně vydané povolenky na alokační účet EU a současně je tady stanovena sankce za porušení této povinnosti.

Návrh nadále ruší povinnost ověřovatelů emisí mít autorizaci k ověřování množství emisí skleníkových plynů. Ověřovatelé budou tedy nadále muset mít pro výkon své činnosti pouze akreditaci od Českého institutu pro akreditaci, která je udělována na základě prokázání odborné způsobilosti.

Dále se navrhuje zrušení správního poplatku ve výši 3 000 korun za změnu povolení k emisím skleníkových plynů.

A v poslední řadě v rámci adaptace na nařízení Komise se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů. Národní správce rejstříku obchodování s povolenkami má nově plnit řadu povinností, zejména povinnost spolupráce s příslušnými orgány, což jsou vedle Finančního analytického útvaru Ministerstva financí zejména orgány činné v trestním řízení, povinnost odhalovat a oznamovat podezřelé obchody, povinnost mlčenlivosti, vzdělávání zaměstnanců v oblasti boje proti praní špinavých peněz a financování terorismu a další povinnosti.

To je na úvod vše a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru životního prostředí Richardu Brabcovi a prosím pana poslance Josefa Hájka, zpravodaje výboru, o zpravodajskou zprávu, kterou by mohl přednést.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych vás seznámil s usnesením výboru pro životní prostředí z 9. schůze ze dne 19. června 2014. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, a další související zákony. Po odůvodnění náměstkyně ministra životního prostředí Ing. Bereniky Peštové a mé zpravodajské zprávě výbor pro životní prostředí doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby návrh schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, tak jak jsou uvedeny pod sněmovním tiskem 207/1.

Ještě následně vystoupím v podrobné rozpravě, kdy v součinnosti právě s Ministerstvem životního prostředí udělám takovou drobnou legislativně technickou úpravu, která se týká dopřesnění čerpání částky 12 mld., která je uvedena ročně. Oficiálně to sdělím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám rozpravu obecnou ve druhém čtení, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Předpokládám, že zatím není zájem o žádné závěrečné slovo po obecné rozpravě, ve které nikdo nevystoupil. Zahajuji tedy rozpravu podrobnou. Eviduji přihlášku pana zpravodaje. Prosím ho tedy o slovo v podrobné rozpravě.

Poslanec Josef Hájek: Dámy a pánové, jak jsem avizoval, ta úprava se týká článku 1 § 7 odst. 6, kde ve větě "Výnos z dražeb povolenek je účelově vázán nejvýše do částky 12 miliard korun ročně." Doplnuje se to slovíčko ročně. Děkuji, všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo další v podrobné rozpravě? Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu končím. Žádný návrh, o kterém bychom hlasovali ve druhém čtení, nepadl. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo – pane ministře, pane zpravodaji? Není tomu tak, proto končím druhé čtení tohoto návrhu.

Vzhledem k tomu, že jsme vyčerpali všechny pevně zařazené body na dnešní den a je pokročilá hodina, jednání Poslanecké sněmovny přerušuji zítra do 9 hodin do rána. A ještě podle zákona o jednacím řádu se vás pokusím seznámit s návrhy, které bychom měli zítra projednávat, to jest pevně zařazenými body. Měly by to být body 131, 167, 168, 169. Poté druhá čtení body 20, 21, 22 a potom už bod 161, což je zpráva. Čili budeme tady mít pana ministra obrany, zástupce České národní banky, pana ministra financí a opět pana ministra obrany a další body. Uvidíme, jestli se nám podaří tento program udržet.

Přeji hezkou dobrou noc.

(Jednání skončilo ve 21.26 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
19. září 2014
Přítomno: 159 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pěkné dobré ráno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. Zahajují čtvrtý jednací den 17. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás srdečně vítám. Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: pan poslanec Antonín dnes od 11.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Adam Vojtěch ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Aulická Hana ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jan Bartošek od 13 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Petr Bendl ze zdravotních důvodů, pan poslanec Brázdil z pracovních důvodů, pan poslanec Karel Černý z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Čihák ze zdravotních důvodů, pan poslanec Vlastimil Gabrhel z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Havíř z osobních důvodů, pan poslanec Leoš Heger z pracovních důvodů, pan poslanec Bohuslav Chalupa z pracovních důvodů, pan poslanec Miloslav Janulík z osobních důvodů, pan poslanec Martin Komárek z osobních důvodů, pan poslanec Daniel Korte z osobních důvodů, paní poslankyně Helena Langšádlová z osobních důvodů, pan poslanec Ladislav Okleštěk z rodinných důvodů, pan poslanec Herbert Pavera z osobních důvodů, pan poslanec Lukáš Pleticha z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Ploc z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Plzák z osobních důvodů, pan poslanec Karel Pražák z pracovních důvodů, paní poslankyně Anna Putnová z pracovních důvodů, pan poslanec Karel Schwarzenberg z pracovních důvodů, paní poslankyně Miroslava Strnadlová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Štěpán Stupčuk z pracovních důvodů, pan poslanec Karel Tureček z osobních důvodů, pan poslanec Vladislav Vilímeč z pracovních důvodů, pan poslanec Václav Votava ze zdravotních důvodů, pan poslanec Josef Vozdecký z osobních důvodů, pan poslanec Jan Zahradník z osobních důvodů, pan poslanec Jiří Zlatuška z pracovních důvodů a pan poslanec Marek Ženíšek z pracovních důvodů.

Dále se omlouvají tito členové vlády: pan premiér Bohuslav Sobotka z pracovních důvodů, pan vicepremiér Pavel Bělobrádek z pracovních důvodů, pan ministr vnitra Milan Chovanec z pracovních důvodů, paní ministryně Věra Jourová z důvodu zahraniční cesty, pan ministr zemědělství Marian Jurečka z pracovních důvodů, pan ministr dopravy Antonín Prahař z pracovních důvodů a paní ministryně spravedlnosti od 10 hodin z pracovních důvodů.

Dále se omlouvají páni poslanci Schwarz a Vozka z osobních důvodů.

Také oznamuji, že pan poslanec Jiří Holeček má náhradní kartu číslo 1.

Pan ministr průmyslu a obchodu se omlouvá z pracovních důvodů od 10 hodin. To je ve stručnosti z omluv všechno.

Já tady mám první přihlášku ke změně pořadu schůze. Dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazenými body 131, 167, 168, 169, 20, 21, 22, 161, 153 a 5. Na 12. hodinu jsme pevně zařadili bod číslo 57. Mám tady ale žádost k návrhu na změnu schváleného pořadu. Pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji. Vážení kolegové, vážené kolegyně, vážení členové vlády, dobré dopoledne. Teď před vás předstupuji jménem volební komise s takovou standardní prosbou o pevně zařazení volebních bodů, a to z organizačních důvodů. Je to trochu s předstihem na příští týden, abychom se stihli připravit.

Prosba se týká všech volebních bodů, které jsou naplánovány na tuto schůzi. Byla by to žádost na pevně zařazení na středu 24. září pevně ve 12.30 hodin. Důležité je i pořadí. Tedy nejdříve v pořadí bod číslo 148, potom bod 152, obě to jsou veřejné volby, a dále body 149, 150 a 151, to jsou tajné volby, které bychom pak před obědem provedli standardně ve Státních aktech. Ještě jednou – volební body na středu 24. 9. ve 12.30 v pořadí 148, 152 a potom 149, 150 a 151. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi volebního výboru. Dále se žádostí o změnu schváleného pořadu hlásí paní poslankyně Kristýna Zelenková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kristýna Zelenková: Dobrý den. Vážený pane předsedající, dovoluji mi, abych navrhla pevně zařazení bodu schůze číslo 25, sněmovní tisk 118, novela zákona o pojištění provozu motorových vozidel, na úterý 23. 9. jako šestý bod pořadu schůze. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Ptám se, jestli se někdo další hlásí k pořadu schůze. Předseda poslaneckého klubu sociální demokracie. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Já si také dovoluji navrhnout jednu změnu k pořadu schůze, konkrétně abychom dnes zařadili pevně sněmovní tisk 200, který se týká smlouvy o obchodu se zbraněmi. Navrhují zařadit jej za bod 153 pevně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ptám se, kdo další se hlásí k pořadu schůze. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji. Dobrý den, pane místopředsedo. Já bych chtěl navrhnout zařazení pevného bodu číslo 30, sněmovního tisku 144, na středu příští týden po 14.30. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O těchto návrzích, pokud nikdo nemá další a jiný návrh, dám hlasovat.

Nejprve tedy budeme hlasovat o návrhu pana poslance Martina Kolovratníka, abychom na středu příštího týdne ve 12.30 zařadili volební body v pořadí 148, 152, 149, 150 a 151.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 52, přihlášeno 127 poslankyň a poslanců, pro 124, proti žádný. Tento návrh byl přijat.

Dále paní poslankyně Kristýna Zelenková žádá o zařazení bodu číslo 25, sněmovní tisk 118, zákon o pojištění motorových vozidel, jako šestý bod na úterý 23. 9. Tam je jenom problém, paní poslankyně, že na úterý máme pevně zařazených osm bodů, takže to může být první bod po těch pevně zařazených osmi bodech? Musí, jinak je to nehlasovatelné. Takže jako devátý bod úterního zasedání této schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování o návrhu paní poslankyně Zelenkové, abychom bod číslo 25, sněmovní tisk 118, zařadili jako devátý bod úterního programu schůze. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 53, přihlášeno 129 poslankyň a poslanců, pro 106, proti 5. Tento návrh byl přijat.

Dále předseda poslaneckého klubu České strany sociálně demokratické pan poslanec Roman Sklenák žádá, aby sněmovní tisk 200 byl zařazen mezi pevně zařazené body dnes, a to za tisk 153. Je to tak, pane poslanče? (Ano.)

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 54, přihlášeno 132 poslankyň a poslanců, pro 102, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Dále pan poslanec Fiedler žádá, aby bod číslo 30, sněmovní tisk 144, byl zařazen pevně na středu na 14.30 hodin.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 55, přihlášeno 133 poslankyň a poslanců, pro 89, proti 6. Návrh byl přijat.

Tím jsme se tedy vypořádali s návrhy na změnu pořadu schůze. Mám tady ještě dvě omluvy – pan poslanec Petr Adam se dnes omlouvá na celý den z rodinných

důvodů a pan poslanec Ondřej Benešik se omlouvá dnes od 9 do 9.30 z osobních důvodů.

Dále tu mám s krátkým vystoupením s faktickou poznámkou pana poslance Tomáše Podivínského. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Tomáš Jan Podivínský: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, páni ministři, kolegyně, kolegové, možná si vzpomenete v úterý na debatu o Ukrajině, kdy jsme také debatovali hodně o humanitární situaci na Ukrajině a mnozí se nad touto situací pozastavovali a navrhovali různá řešení. Já jsem navrhl jedno praktické, abychom o tom jen nehovořili a mohli také něco prakticky udělat, a to v intencích také Ministerstva zahraničních věcí, a navrhl jsem, že bychom mohli každý přispět např. částkou 2 500 korun na účet a potom by se mohla humanitární pomoc přes Ministerstvo zahraničí distribuovat na potřebná místa.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane poslanče, poslance to natolik rozrušilo, že chtějí zopakovat číslo účtu a částku, kterou mají poslat. Tak prosím, abyste to znovu zopakoval.

Poslanec Tomáš Jan Podivínský: Děkuji, pane místopředsedo, tak já tedy znovu opakuji, že můj návrh byl, abychom každý poslali 2 500 korun. Je nás tady 200 poslankyň a poslanců, což by byla krásná kulatá částka půl milionu, za to už se dá humanitární pomoc pořídit celkem účinně.

Dovoluji si vám tedy sdělit, že Ministerstvo zahraničních věcí zřídilo bankovní účet, na který budou moci nebo mohou od dnešního dne poslanci zasílat peníze určené na humanitární pomoc Ukrajině. Jedná se o depozitní účet MZV číslo 6015-17228001/0710, variabilní symbol 37824, zpráva pro příjemce – jméno a příjmení odesílatele. Na ten účet bude možné posílat finanční prostředky jeden měsíc, čili do neděle 19. 10., a poté bude pan předseda Sněmovny ministrem zahraničních věcí písemně informován o stavu toho účtu, kdo kolik přispěl, asi ve formě nějaké excelové tabulky. Ještě všem poslancům a poslankyním to zašlu dneska e-mailem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Podivínskému, zároveň se Sněmovně omlouvám, že jsem mu dal slovo, na druhou stranu jsem věděl, on mě informoval o tom, jaké humanitární sdělení chce Sněmovně přednést. Proto omluvte můj postup. V případě, že má někdo námitku proti mému postupu, můžeme o tom hlasovat.

Prosím, pan předseda poslaneckého klubu TOP 09.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já chci srdečně poděkovat panu poslanci Podivínskému za informaci, kterou, pravda, jsme mohli dostat také mailem, ale je asi

dobře, že zazněla na plénu. Každý z nás – tedy teď mluvím za klub TOP 09 – zcela jistě přispěje. Jenom si dovolím podotknout, že kdybychom přispívali stejně zásadově, jako poslanecký klub TOP 09 hlasoval o usneseních k Ukrajině, tak každý z nás tak třikrát přispěje a čtyřikrát vybere. Ale my to neuděláme, my přispějeme každý jenom jednou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Miroslavu Kalouskovi.

A teď už se budeme zabývat pevně zařazeným bodem 131, jímž je

131.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 49/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr obrany Martin Stropnický a zpravodaj výboru pro obranu, v zastoupení pana poslance Davida Kádnera pan poslanec Václav Klučka. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 49/3.

Otevírám obecnou rozpravu, do které se nejprve přihlásil pan ministr Martin Stropnický. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dobrý den. Já si dovolím jenom několika málo slovy uvést dnešní třetí čtení. Chtěl bych jenom znovu zdůraznit, že tato novela si klade za cíl především zlepšení kariérní a platové situace vojáků z povolání v armádě, a dovoluji si tvrdit, že má širokou podporu mezi zákonodárci napříč politickým spektrem. Je armádou a vojáky netrpělivě očekávána a já věřím, že jejich očekávání nezklameme.

Ještě bych dodal, že se domnívám, že je výrazem určité kontinuity toho, co v minulých letech bylo iniciováno a vypracováno nebo zahájeno v tom pozitivním a realistickém slova smyslu, a zároveň jsem také rád, že se toho speciálně ve výboru pro obranu ujala řada členů tohoto výboru a některé nedostatky během toho procesu byly odstraněny. Takže bych rád výboru touto cestou poděkoval a věřím, že podpoříte ten předložený návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi obrany. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím a přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby ohlásil postup při hlasování a poté přednesl jednotlivé pozměňovací návrhy a před

hlasováním se k nim vyjádřil jak on, tak pan ministr. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Abych předešel některým dohadům, proč zde není předseda výboru pan Kádner, je to problém zácpy na dálnici, požáru kamionu. Stojí na té dálnici a nestihl přijet v této chvíli. Takže kdyby mi někdo ještě před půl hodinou řekl, že budu zpravodajem tak významného zákona, tak bych mu nevěřil.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se s dovořením na tomto místě ptám ctěné Sněmovny, jestli má proti tomuto postupu ve změně zpravodaje někdo nějakou námitku. Nemá námitku, děkuji. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych se tedy ujal své zpravodajské role ve třetím čtení vládního návrhu zákona o vojácích z povolání. Musím konstatovat, že tedy nezazněl žádný návrh na zamítnutí a procedura hlasování je v tomto případě docela jednoduchá. Pod písmenem A je uveden komplexní pozměňovací návrh z usnesení výboru pro obranu a pod písmenem B je pozměňovací návrh předložený ve druhém čtení poslancem Bohuslavem Chalupou. Navrhují, abychom nejprve hlasovali o písmenu A, o komplexním pozměňovacím návrhu, poté o pozměňovacím návrhu poslance Bohuslava Chalupy a poté hlasovali o návrhu zákona jako o celku. Současně jsem názoru, že procedura hlasování je docela jednoduchá a že bychom ji nemuseli schvalovat a mohli přistoupit rovnou k hlasování tohoto zákona.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ptám se tedy, jestli někdo z poslanců chce hlasovat o té jednoduché proceduře, tak jak ji navrhl pan zpravodaj, nejprve hlasovat o písmenu A – o komplexním pozměňovacím návrhu výboru pro obranu a pak o návrhu pod písmenem B pana poslance Chalupy. Chce někdo hlasovat o tomto postupu? Ne.

Prosím, pane zpravodaji, budeme tedy hlasovat o komplexním pozměňovacím návrhu výboru pro obranu pod písmenem A. Prosím o stanovisko pana zpravodaje a pana ministra. (Oba souhlas.) Děkuji.

Zahajují hlasování o komplexním pozměňovacím návrhu pod písmenem A výboru pro obranu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 56, přihlášeno 143 poslankyň a poslanců – a taková shoda tu dlouho nebyla, pro je 133, proti žádný.

Dále budeme tedy hlasovat o návrhu pod písmenem B pana poslance Bohuslava Chalupy. Ptám se na stanovisko pana zpravodaje.

Poslanec Václav Klučka: Můžu jenom říct jednu poznámku? Zkoušel jsem se přihlásit do tohoto, asi jsem přihlášen tam na zpravodajské roli. Jenom konstatuji pro stenozáznam, že jsem hlasoval pro.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane zpravodaji, prosím, my počkáme, klidně si vyměňte kartu, ať máte možnost hlasovat o zákonu.

Poslanec Václav Klučka: Jenom do stenozáznamu, že bych hlasoval pro.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. A teď, prosím, to slíbené stanovisko. (Souhlas.) Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajují hlasování o pozměňovacím návrhu pana poslance Bohuslava Chalupy pod písmenem B. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 57, přihlášeno 143 poslankyň a poslanců, pro 122, proti 2, návrh byl přijat.

O všech pozměňovacích návrzích tedy bylo hlasováno. Pan zpravodaj dosvědčí prosím.

Poslanec Václav Klučka: Ano, o všech pozměňovacích návrzích bylo hlasováno, můžeme přistoupit k návrhu hlasování zákona jako o celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přednesu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 49, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajují hlasování o tomto návrhu zákona. Kdo je pro, zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 58, přihlášeno 143 poslankyň a poslanců, a i tady je vzácná shoda, pro 138, proti žádný, návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi. (Potlesk vpravo.)

Pan ministr se hlásí o slovo s přednostním právem.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Nic jiného nechci říct, než že děkuji. Takto masivní podpora určitě udělá armádě radost, ale nejenom radost, ona jí prospěje. Děkuji velice jak členům výboru, tak celé Sněmovně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkujeme panu ministrovi, a než přikročíme k bodu číslo 167 a 168, což jsou sněmovní tisky, jejichž předkladatelem je Česká národní banka, je nutno odhlasovat podle § 52 odst. 3 jednacího řádu Poslanecké sněmovny účast pana guvernéra Miroslava Singera při projednávání těchto bodů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro účast pana guvernéra Miroslava Singera na projednávání těchto bodů, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 59, přihlášeno 144 poslankyň a poslanců, pro 130, proti 3, návrh byl přijat.

Prosím pana guvernéra, jestli je někde v předsáli. Vítám mezi námi pana guvernéra České národní banky Miroslava Singera. Vítejte, pane guvernére.

Bodem číslo 167 je

167.

Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2013 /sněmovní tisk 245/

Tuto zprávu nám ČNB předložila v souladu se zákonem č. 6/1993 Sb., o ČNB, ve znění pozdějších předpisů. Zprávu projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 245/1, a já nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Jaroslav Klaška. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Klaška: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegové, kolegyně, vážený pane guvernére, dobré ráno. Dovolte mi, abych velmi stručně přednesl zpravodajskou zprávu ke zprávě o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2013 ČNB.

Zpráva má dvě části, A a B, informuje o přímém výkonu dohledu nad finančním trhem, změnách v právních předpisech regulujících finanční trh, o zavádění nových přístupů ke zvýšení stability a transparentnosti finančního trhu, o subjektech na finančním trhu v ČR, o licenčních a sankčních řízeních a o mezinárodní spolupráci ČNB v oblasti dohledu. Sleduje také vývoj jednotlivých sektorů finančního trhu, nad nimiž vykonává ČNB dohled, tj. úvěrových institucí, pojišťoven, penzijních fondů a kapitálového trhu v daném roce, což byl rok 2013.

Dále mi dovolu, tak jak už říkal pan předsedající, říci, že zpráva byla projednána na rozpočtovém výboru dne 3. září a jsem zmocněn přednést doporučení v usnesení rozpočtového výboru s doporučením pro plénum Sněmovny.

Rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR bere na vědomí Zprávu ČNB o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2013 a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu ČNB o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2013. A potom je zde moje pověření, abych vám tuto zprávu přednesl.

To je všechno, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se hlásí pan guvernér ČNB. Prosím, pane guvernére, máte slovo. Pan guvernér má vzácnou moc, protože takto nebylo ve Sněmovně ticho, nevím kdy naposledy. Děkuji, pane guvernére.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Musím říct, že mně se to také stalo poprvé, to bude nějaká náhoda.

Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení přítomní, dovoluji si jenom stručně shrnout, co se stalo v dohledu v roce 2013.

V prvé řadě jsme byli ovlivněni dvěma významnými zákonnými změnami. Byla schválena novela zákona o ČNB, která poprvé definuje naše úkoly v oblasti makrobezpečnostní politiky, a další podstatnou změnou bylo přijetí zákona o investičních společnostech a fondech, který transponoval směrnici EU. Rovněž byl schválen zákon o směnářské činnosti.

V oblasti evropské regulace bylo dosaženo dohody ve věci vytvoření jednotného systému SSM, prvního dohledu, prvního pilíře bankovní unie. Byly předloženy Evropskou komisí návrhy na vytvoření dalších pilířů jednotného restrukturalizačního mechanismu a samozřejmě byla připravována směrnice o ozdravení a restrukturalizaci úvěrových institucí.

V rámci licenční činnosti nebyla udělena žádná nová bankovní licence, naopak byla odňata z významnějších členů Metropolitnímu spořitelnímu družstvu povolení působit jako družstevní záložna.

V rámci výkonu dohledu nad bankami byla věnována velká pozornost vývoji kvality úvěrových portfolií, tvorbě opravných položek, dostatečnosti kapitálu, likviditě a celkovému hospodaření. Výsledky zátěžových testů a celé výsledky naší dohledové činnosti potvrdily dobrou odolnost bankovního sektoru. Naopak v sektoru družstevních záložen jsme se zaměřili na základnější věci, kategorizace úvěrového portfolia, dostatečnost tvorby opravných položek, financování ekonomicky spjatých skupin, dodržování regulačních limitů a původu kapitálu družstevních záložen.

V oblasti poskytování služeb na kapitálovém trhu bylo jako hlavní problém vyhodnoceno zapojení investičních zprostředkovatelů do poskytování investičních služeb k akciím a investičním certifikátům, spojené s pobíráním nepřípustných pobídek od obchodníku s cennými papíry.

V oblasti pojišťovnictví bylo potvrzeno, že sektor pojišťoven jako celek je dostatečně kapitálově vybaven.

Dále konstatuji, že se stále provozoval Centrální registr úvěrů, který tu funguje od roku 2002. Od roku 2013, v tom roce jsme zpřístupnili i data z mezinárodní výměny.

Působnost ČNB v rámci dohledu nad dodržováním pravidel ochrany spotřebitele se soustředila především na segment pojišťovnictví a úvěrových institucí.

Finanční trh České republiky jako celek byl v roce 2013 stabilní, dosahoval dobrých hospodářských výsledků. Krize na mezinárodních finančních trzích neohrozila stabilitu tuzemského finančního trhu. Bankovní sektor je zdravý, dostatečně kapitálově vybavený, ziskový, disponuje dostatečnými zdroji a nemá problém v oblasti likvidity. Naopak hospodaření sektoru družstevních záložen jako celku se v daném roce zhoršilo. Sektor pojišťoven je ziskový, stabilizovaný, a v roce 2013 dosáhl mírného růstu předepsaného pojistného.

S tím bych si stručně dovolil skončit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu guvernérovi. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Jestliže nikdo, všeobecnou rozpravu končím a přistoupíme k rozpravě podrobné, v níž předpokládám, že pan zpravodaj se přihlásí s usnesením.

Poslanec Jaroslav Kláška: Dámy a pánové. Dovolte, abych zopakoval návrh na usnesení tak, jak ho doporučil rozpočtový výbor: "Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu ČNB o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2013."

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Pokud se nikdo nehlásí do podrobné rozpravy, podrobnou rozpravu končím.

Budeme hlasovat o usnesení tak, jak je navrhl pan zpravodaj.

Zahajují hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 60. Přihlášeno 144 poslankyň a poslanců, pro 103, proti 1. Návrh usnesení byl přijat. Děkuji panu zpravodaji i panu guvernérovi.

Dalším bodem je

168.

**Zpráva o finanční stabilitě 2013/2014
/sněmovní tisk 246/**

Tuto zprávu nám Česká národní banka předložila v souladu se zákonem číslo 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů. Zprávu také projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 246/1. Nyní prosím, aby se znovu ujal slova zpravodaj výboru, pan Jaroslav Kláška. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Kláška: Děkuji. Ještě jednou tedy velmi stručně ke zprávě o finanční stabilitě. Předpokládám, že podrobnější zprávu zase přednese pan guvernér. Zpráva se tedy zaměřuje na rizika, která mohou vznikat v souvislosti s vývojem na světových dluhopisových trzích, s financováním nákupu nemovitostí, s projektem bankovní unie. Významný prostor je věnován novým makrobezpečnostním kapitálovým rezervám v bankovním sektoru a nástrojům zaměřeným na omezování systémového rizika.

Dovolte mi, abych vám sdělil, že i tuto zprávu o finanční stabilitě 2013/2014 projednal rozpočtový výbor dne 3. září, a dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru.

Rozpočtový výbor bere na vědomí Zprávu České národní banky o finanční stabilitě 2013/2014 a doporučuje Poslanecké sněmovně parlamentu, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí zprávu České národní banky o finanční stabilitě 2013/2014." Dále je v usnesení moje pověření, abych vám tuto zprávu přednesl. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Zahajují všeobecnou rozpravu, do které nevidují žádnou přihlášku. Ani pan guvernér nechce? Pan guvernér chce, výborně. Prosím, pane guvernére, máte slovo.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Takže opět... Jenom se omlouvám, přemýšlel jsem, co z toho vypíchnout tak, abych vás zbytečně nezdržoval.

V první řadě je to 10. zpráva o finanční stabilitě. Poprvé je v ní odražena i ta nová povinnost o makrobezpečnostní politice. Z hlediska časového zpráva shrnuje fungování českého finančního systému v roce 2013 a v prvních čtyřech měsících roku 2014. Obsahem se ale zaměřuje především na rizika, která mohou přijít. Dovolím si pak ještě nad rámec přidat pár informací o vývoji v měsíci po jejím uzavření.

V první řadě součástí nového mandátu, o kterém jsem už mluvil, je zavádění nových makrobezpečnostních nástrojů. To znamená, že můžeme bankám zvyšovat to, co musí mít na kapitálu. Dovolím si proto shrnout, co jsme z toho využili. Využili jsme v té bezprostřední bezpečnostní kapitálové rezervě právo požadovat 2,5 % kmenového kapitálu navíc. Dále jsme ze spektra kapitálových rezerv, které dnes můžeme zavádět podle nové směrnice CRD 4 v Evropě, využili u čtyř nejvýznamnějších bank kapitálovou rezervu ke krytí systémového rizika, jinými slovy čtyři nejvýznamnější banky u nás musí tvořit vyšší poměrný kapitál než zbytek. Naopak jsme nevyužili proticyklické kapitálové rezervy prostě proto, že u nás se ten cyklus v této chvíli nepřehřívá. Spíše se odrážíme ode dna, není tudíž třeba se obávat nějakého nadměrného optimismu bank při poskytování úvěrů. Současně jsme bankám řekli, že ji zřejmě nevyužijeme v nejbližších dvou letech.

Podíváme-li se na rizika pro budoucí finanční stability, hodnotíme je jako převážně nízká. Na straně druhé úvěrové riziko v bankovních bilancích hodnotíme i

přes dílčí zlepšení jako nadále zvýšené a neočekávané v nejbližší době jeho nějaký významnější pokles. Je to dáno opět stavem ekonomiky a tím, že se stále ještě nezlepšuje nějak výrazně schopnost rezidentů i podniků snižovat problémové úvěry. Naopak nám trochu zhoršuje celkový obrázek segment úvěrů poskytovaných nerezidentům, u kterých došlo k razantnímu nárůstu podílu úvěrů v selhání. Naštěstí je třeba říct, že se jedná primárně o úvěry nerezidentům z Ruska a jedná se o omezený problém rozměrem. Nárůst je v tomto specifický.

Jako uspokojivý hodnotíme vývoj v oblasti nabídky úvěrů a úvěrové dynamiky. Ta se vyvíjí vcelku příznivě. Pokud se podívám na jiné sektory, samozřejmě musím opět konstatovat, že neuspokojivou situaci jsme konstatovali v segmentu družstevních záložen, kde navíc identifikujeme v některých případech vysokou koncentraci poskytnutých úvěrů na malou skupinu dlužníků. Opět ale musím uvést, že celý segment představuje asi 1 % českého finančního sektoru, a tudíž jeho význam pro systém jako takový není velký.

Měli jsme zátěžové testy, dělali jsme tam mimořádně nepravděpodobný a mimořádně krutý scénář, který vycházel z dlouhodobého a výrazného poklesu ekonomické aktivity u nás, což samozřejmě není to, co se v reálu děje, který by byl zapříčiněn nepříznivým vývojem v zemích EU a nízkou zahraniční poptávkou. Projevil by se na vyčerpání finančních rezerv jak domácností, tak normálních podniků, zapříčinil by výrazné zhoršení jejich schopnosti splácet své závazky. Navíc jsme předpokládali nárůst dlouhodobých úrokových sazeb, čili ztráty u bank z tohoto důvodu. Přesto provedené zátěžové testy dokládají, že bankovní sektor zůstává v silné recesi, která by byla doprovázena deflací, vysoce odolný vůči scénářům nepříznivého vývoje. Bankovní sektor je schopen díky svému vysokému kapitálovému polštáři obstát i takový test.

Rovněž sektor pojišťoven vykázal díky svému vysokému kapitálovému polštáři dostatečnou míru odolnosti vůči nepříznivému vývoji.

Sektor penzijních společností, což je třetí sektor, se kterým tam pracujeme, zůstává citlivý vůči růstu výnosů držených cenných papírů. V případě skokového růstu výnosů by musel pravděpodobně navýšit kapitál. Nicméně zase můžu konstatovat, že tento případ už v určité formě nastal v letech 2008 a 2009, a máme dohodu mezi Českou národní bankou a penzijními společnostmi nastavený mechanismus, který by to zajistil.

S tímto si dovoluji skončit. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu guvernérovi. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Jestli nikdo takový není, končím všeobecnou rozpravu a přistoupíme k rozpravě podrobné. Pokud se nikdo nehlásí, prosím pana zpravodaje, aby přednesl návrh usnesení.

Poslanec Jaroslav Kláška: Děkuji za slovo. Dovolte tedy, abych přednesl návrh na usnesení, který doporučuje rozpočtový výbor. Usnesení zní: "Poslanecká

sněmovna Parlamentu bere na vědomí zprávu České národní banky o finanční stabilitě 2013/2014."

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nevidím nikoho, podrobnou rozpravu končím. Budeme hlasovat o návrhu usnesení tak, jak je přednesl pan zpravodaj. Nejprve tady mám ale žádost o odhlášení všech. Prosím, abyste se všichni přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o usnesení, tak jak je přednesl pan zpravodaj rozpočtového výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 61. Přihlášeno 115 poslankyň a poslanců – 116, pardon. Pro 114, proti žádný. Návrh byl přijat. Děkuji panu zpravodaji i panu guvernérovi.

Dalším bodem České národní banky je

169.

**Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2014
(Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2014)
/sněmovní tisk 281/**

Podle zákona číslo č. 6/1993 Sb., o ČNB, ve znění pozdějších předpisů, je ČNB povinna podávat Poslanecké sněmovně nejméně dvakrát ročně k projednání zprávu o měnovém vývoji. Prosím tedy pana guvernéra ČNB, aby tuto zprávu uvedl. Prosím, pane guvernére.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Tak já opět děkuji za slovo. Dovolím si stručně shrnout dva základní bloky zprávy o inflaci číslo 3 z roku 2013, a to shrnutí ekonomického vývoje, a pak prognózu.

Pokud jde o ekonomické podmínky v dosavadním průběhu letošního roku, vidíme, že česká ekonomika viditelně oživila. Meziroční růst výrazně zrychlil v prvním čtvrtletí letošního roku, i v druhém čtvrtletí letošního roku byl meziroční růst velmi slušný – 2,7 %. Mezičtvrtletně sice zůstal HDP beze změny, ale to je spíš umělý vliv toho, že se vyprodávaly napřed předzásobené tabákové výrobky ve velké míře. To znamená, že i tento mezičtvrtletní výkon je velmi slušný, protože první čtvrtletí bylo uměle zase navýšeno tím, že se ty tabákové výrobky nakupovaly.

V souladu s naším očekáváním se na trhu práce v dosavadním průběhu letošního roku projevují jasné známky pozitivního obratu, a to ve vazbě na rostoucí ekonomiku. Pozvolně roste počet volných pracovních míst, zároveň se přestaly zkracovat pracovní úvazky, nezaměstnanost postupně, avšak setrvale klesá a zaměstnanost pomalu stoupá. Podívám-li se na číslo, jak se změnil počet volných pracovních míst a jak se změnil počet zaměstnaných proti stejnému období loňského roku, začínáme se dostávat někde nad číslo 25 tisíc.

Mzdy v podnikatelské sféře po poklesu v závěru loňského roku opět znatelně rostou, i když samozřejmě jejich meziroční tempo v letošním prvním pololetí stále kolísá vlivem efektu daňové optimalizace z přelomu let 2012–2013, neboli bonusy se vyplácely kvůli daňovým úpravám v roce 2012.

Celková meziroční inflace, která v prvním pololetí setrvala na velmi nízkých, avšak nezáporných hodnotách, se v srpnu zvýšila na 0,6 %. Je to opět historicky mimořádně nízké číslo. Jádřová inflace se po mnoha letech dostala do kladných hodnot. Jádřová inflace je to číslo, které konstatuje, jaká je poptávková – nebo nejlépe odráží poptávkovou situaci v ekonomice. Odhadovaný vliv oslabeného kurzu koruny se do vývoje inflace projevuje zhruba na očekávané výši jednoho procentního bodu. Cenový vývoj v produkční sféře rovněž ukazuje na pozitivní vliv oslabení kurzu. Ceny ve zpracovatelském průmyslu začaly opět konečně po oslabení koruny v srpnu růst, celkově cenový vývoj v produkční sféře je na nule. V kladných hodnotách se v posledním měsíci pohybuje i dynamika cen stavebních prací a cen tržních služeb.

Pokud jde o prognózu, ekonomika v letošním roce vzroste podle naší stávající prognózy téměř o 3 %. Tahounem budou zejména fixní investice, které opět v tuto chvíli už dramaticky, relativně slušně a dramaticky stoupají, minimálně proti poklesu předchozích let, které budou odrážet rostoucí zahraniční poptávku, uvolněné měnové podmínky i rychlý růst vládních investic. Spotřeba domácností, která opět začala růst, vzroste dále, a to vlivem znatelného oživení ekonomické aktivity. Čistý vývoz bude dále přispívat k růstu HDP, a to i přesto, že bude stagnovat z hlediska vývoje meziročně, nebo bude někde kolem stagnace, protože se začínají zvyšovat dovozy, poměrně výrazně, pro ty investice, které se realizují.

Podotknu k tomu, že podniky v tuto chvíli mají proti loňskému roku o něco přes 17 % vyšší tzv. provozní přebytek, což je zisk a odpisy, což znamená mimochodem, že tento provozní přebytek je vyšší i o 9 % v eurech, neboli podniky mají důvod investovat a mají na to peníze.

Na růstu se budou podílet tedy všechny složky domácí poptávky i čistý vývoz, růst ekonomiky se příznivě projeví i na trhu práce, a to dále obnovením růstu počtu zaměstnanců přepočteného na plné úvazky, které dále zrychlí. Očekáváme snižování podílu nezaměstnaných na celém horizontu prognózy. Růst mezd v podnikatelské sféře by měl dále výrazně zrychlovat.

Prognóza očekává, že počínaje třetím čtvrtletím roku 2014 se bude celková inflace postupně zvyšovat a ve 2. polovině příštího roku se vrátí k dvouprocentnímu cíli. V jeho blízkosti se pak bude pohybovat i v roce 2016. Domácí ekonomika začne od 2. poloviny letošního roku přispívat ke zvyšování cen, a to zejména v důsledku zvyšujícího růstu mezd, neboli mzdy potáhnou ceny nahoru. Průměrná inflace v letošním roce dosáhne 0,4 %. Bude tak nejnižší za posledních 10 let. V příštím roce by se měla zvýšit na 1,8 %. Je to mimochodem o čtyři desetiny procentního bodu nižší hodnota, než ukazovala minulá prognóza. Je to především důsledek toho, že importované tlaky z eurozóny jsou dramaticky nižší, než jsme čekali. Podotknu jenom, na podzim loňského roku se čekalo, že v eurozóně porostou ceny výrobců někde nad jedním procentem, v tuto chvíli někde kolem jednoho procenta klesají.

Prognóza je založena na předpokladu stability tržních úrokových sazeb na stávající nízké úrovni, velmi nízké, nulové, a používání kurzu jako nástroje měnové politiky do 3. čtvrtletí roku 2015. Poté, co jsme na svém červencovém měnovém zasedání vyhodnotili rizika prognózy jako mírně protiinflační, kdy za hlavní riziko považujeme déle trvající utlumený cenový vývoj v eurozóně, jsme konstatovali, že ČNB neukončí používání kurzu jako nástroje měnové politiky dříve než v roce 2016. Pro posun hladiny kurzového závazku na slabší úroveň by ale bylo třeba, abychom shledali další zřetelné posílení protiinflačních vlivů.

S tímto si dovoluji skončit. Konstatuji, že se zdá, že jsme na cestě k růstu, a tento růst je způsoben principiálně domácími jevy, jak obnovením investování a rozpočtovými změnami, tak samozřejmě měnovou politikou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu guvernérovi. Zprávu, kterou pan guvernér přednesl, projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 281/1. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Adolf Beznoska. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji vám předvést zprávu ČNB o inflaci za pololetí tohoto roku. Zpráva ČNB o inflaci rozebírá, tak jako ostatně všechny zprávy již od roku 1998, dodržování inflačního cíle a k zodpovězení této otázky je provedena ve zprávě komplexní makroekonomická analýza ČR s tím, že zpráva též předpokládá, dává prognózy budoucího vývoje s horizontem 18 měsíců.

Tak jak uvedl pan guvernér, zpráva samozřejmě hájí zásah ČNB, který podpořil růst hrubého domácího produktu. V roce 2014, to znamená v letošním roce, je odhadován celkový růst zhruba na úrovni HDP, celkový růst na úrovni zhruba 2,6 %. Pro příští rok se ten odhad odhaduje někde kolem 3 %. Co je příznivé, a tím bych potvrdil slova, která zazněla, že skutečně tendence v české ekonomice vedou k oživení a růst už nestojí jenom na růstu exportu, ale je, a to je důležité, podmiňován i zvýšenou spotřebou domácností a spotřebou vlády. To znamená, že podle názoru bude ten růst stabilnější, robustnější, trvalejší.

Co se týče vlastní inflace, tak v letošním roce pořád se pohybujeme na velmi nízkých číslech. Pro letošní rok je průměrná inflace očekávána někde kolem 0,5 %, tedy pořád ještě výrazně pod inflačním cílem. Kdyby ČNB neprovedla onu intervenci, je velmi pravděpodobné, že by tato hodnota byla ještě výrazně nižší. Zpráva předpokládá, že inflace v příštím roce by se měla pohybovat už někde těsně pod úrovní 2 %, a samozřejmě prognóza také předpokládá stabilitu tržních úrokových sazeb a setrvání kurzu české koruny vůči euru někde mezi 27 až 27,40.

K tomu hlavnímu poslání, tzn. udržení cenové stability. Česká národní banka pro naplnění tohoto primárního cíle nebere někdy ohled na rozpočtové dopady, tzn. můžeme očekávat, že inflační cíl bude plus minus dodržován. Velmi, řekněme, pozitivní je nejenom očekávání v české ekonomice. Protože jsme malou ekonomikou,

exportně závislou, tak zpráva je pozitivní, i co se týče evropských očekávání. Předpokládá se tedy stabilní vnější ekonomické prostředí. Jako obvykle s mírným, nebo možná s trošku delším zpožděním se tento příznivý stav objeví i na trhu práce. Obnoví se tedy možnost zaměstnávání. Pan guvernér hovořil v současnosti asi o 25 tisících nových pracovních příležitostech. Míra nezaměstnanosti bude stagnovat a v příštím roce by měla začít ještě rapidněji klesat. Pro vaši informaci, vzal jsem data k dnešnímu dni – nebo ke konci června máme zhruba 537 tis. nezaměstnaných.

Co se týče vlastního hrubého domácího produktu jako ukazatele, který nás všechny extrémně zajímá. Tak kromě toho, že ve zprávě se pracuje s poměrnými čísly, já pro ty z vás, kteří to tak podrobně nesledujete, uvedu, abyste si dokázali představit, jaká je výše našeho hrubého domácího produktu ve vývoji: V roce 2013 HDP 3 883 mld., v letošním roce se očekává hrubý domácí produkt na úrovni 4 061 mld. a v roce 2015 by to mělo být víc jak 4 216 mld. korun. Pro vaši představu doplnění. Jinak ten růst je pozitivní, řeč o tom byla. Stejně tak situace na trhu práce.

Co se týče průměrné mzdy. Tady pořád, jakkoli průměrná mzda mírně roste, meziročně pořád se ještě bavíme o tom, že jak v té nominální složce, tak v té reálné složce pořád ještě jsme v poklesu. To si myslím, že jakkoli je to pozitivní, v tom pohledu retro to tak pozitivní není.

Deficit veřejných financí. I o tom zpráva hovoří. Nás nejvíc zajímá z tohoto deficitu saldo veřejných rozpočtů atd. a pak hlavně strukturální saldo, které může vláda svými rozhodnutími ovlivnit. Tady ta zpráva je v tomhle ohledu trošku negativní, protože to strukturální saldo v příštím roce ještě poroste.

Co se týče dovozu a vývozu, řeč o tom byla. Vývoz, což je pozitivní samozřejmě, se zrychlil, ale vzhledem ke změněné situaci začíná i rychleji růst tempo dovozu, čili na vstupu výsledek je celkem nulový.

Co je podmínkou, aby tato optimistická čísla platila, je, že se samozřejmě neudějí nějaké změny. Některé signály drobně někde blikají v eurozóně a také by se nám mohlo velmi negativně promítnout, kdyby došlo k nějakým závažným situacím, příp. odvetným opatřením ze strany Ruské federace. To si myslím, že by mohlo zprávu ještě dostat do jiného světla. Zatím děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji Adolfu Beznoskovi. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Nechci zdržovat, je to zpráva, vezmeme ji na vědomí. Ale protože součástí té zprávy je aktuální prognóza dalšího ekonomického vývoje, nepochybně prognóza aktuálního ekonomického vývoje je východiskem zpracování státního rozpočtu, který dostaneme za nějaké dva tři týdny, tak je dobré si udělat jasno. Protože pan guvernér, když končil, sice popsal realie té zprávy, ale skončil takovým optimismem. A je samozřejmě na místě úvaha, do jaké míry je ten optimismus erární a do jaké míry je reálný.

Mám dvě poznámky, abych nezdržoval. Pan guvernér jistě ví, že letní zpráva OECD nám dala poněkud nižší hodnoty, pokud jde o odhad ekonomického vývoje. Myslím, že je to zhruba o jeden procentní bod. Ale dobře, řekněme, že se instituce mohou lišit ve svých názorech. Ale přece jenom asi to vychází z nějaké analýzy prorůstových faktorů, zejména pokud jde o vliv zahraničních trhů.

A druhá moje poznámka směřuje k tomu, co tady naznačil trošičku pan zpravodaj – co kdyby. Jenže ono to co kdyby už běží. Mám na mysli především riziko spirály obchodní války, kde samozřejmě zatím na datech nemůžeme vyčíslit za září, jaké to má konkrétní dopady, ale faktem je, že některé firmy z vybraných sektorů už to postihne. Nepochybně budeme muset vyčlenit nějaké prostředky na kompenzace. A probíhají i už simulace v bankovním sektoru. Už jsem viděl simulaci České obchodní banky, simulaci na různé scénáře dopadů recese, nebo aspoň stagnace východních trhů v řádu desetin procentního bodu na vývoj HDP.

Takže já si dovolím využít přítomnosti pana guvernéra, jestli může na tyto poznámky zareagovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Dolejšovi. Pan guvernér se hlásí o slovo, rád odpoví. Prosím, pane guvernére, máte slovo.

Guvernér ČNB Miroslav Singer: Děkuji za slovo, děkuji za otázku. Zkusím napřed to OECD. Přiznám se, že mě poměrně překvapilo. Ono se dost odlišuje od většiny ostatních prognóz pro nás. Trošku bych si tipl, že je to i tím, že ta prognóza vzniká dříve, že je sice zveřejněná, ale vznikala někdy podle mého názoru na přelomu loňského a letošního roku. OECD je velká instituce a ty věci se tam píšou nějakým procesem, který pak vede k tomu, že občas jsou už dělány se zpožděním. Myslím si, že jinak se moc nedá vysvětlit ta odchylka i od ostatních institucí. Máme za sebou teď Article IV mission z IMF, které v zásadě čeká něco možná o něco lehce nižšího, ale rozhodně ne o procento, než my, atd. atd. Takže tam si myslím, že je to možná trošku složitostí vzniku, protože je to součástí té zprávy o celé světové ekonomice.

Možná důležitější do budoucna – já tady jenom upozorním, mám trošku problém v diskusi budoucna, protože máme měnové jednání ve čtvrtek a jsem v karanténě, ale zkusím vytvořit výroky, které neovlivňují trhy. Do Ruska, protože to je principiálně to, co se může změnit dramaticky, jde asi něco přes 4 % našich exportů, do Ukrajiny něco lehce pod 1 %. To znamená, že přímý dopad přes exporty a importy na té agregátní úrovni do ekonomiky není dramatický. Je nepříjemný, ale není dramatický. Bavíme se o desetinách. Mnohem dramatičtější samozřejmě jsou ty eskalace a spekulace kolem zásobování energiemi. A my jsme na tom ve střední Evropě ještě relativně nejlépe, protože jednak máme poměrně velké zásoby a jednak máme alternativní plynovody i ropovody, které kapacitně vlastně při otočení postačují. V tom máme situaci dost výjimečnou. Na druhou stranu stejně bychom zřejmě museli kupovat energie z ruského trhu.

Kdybych měl ale spekulovat o tom scénáři, vypíchl bych druhou stránku věci. My jsme jedni z těch, kteří mají v Rusku významnější exportní trh, a pro Rusko je Evropská unie zvlášť na úrovni energií dramaticky významný trh. Myslím, že je to 14 % jejich exportů a ještě větší podíl samozřejmě na tom vývozu energií. Mimochodem Ukrajina je 10 %, která samozřejmě už teď přirozeně padá pro to, co se děje. Jinými slovy, každý obchod má dvě strany. A vzhledem k tomu, že tento obchod se nenarušil ani během nejvypjatějších období studené války, nějak se mi nechce příliš spekulovat, protože to už bych se dostal za hranice ekonomie do hranice jiných ministrů o tom, proč a jak by se mohl tenhle obchod narušit. Asi tak. Nedojde-li jinými slovy k nějakým extrémním událostem, tak si myslím, že tento nejvýznamnější kanál nebude dělat takové problémy, jak by se mohlo zdát. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu guvernérovi. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Pokud nikdo takový není, končím všeobecnou rozpravu a přistoupíme k rozpravě podrobné, do níž se přihlásil pan zpravodaj. Prosim, pane zpravodaji.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru z 12. schůze ze dne 3. září 2014 ke Zprávě České národní banky o inflaci za první pololetí roku 2014.

Po úvodním slově viceguvernéra České národní banky Tomšíka, zpravodajské zprávě poslance Beznosky a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu:

1. bere na vědomí Zprávu České národní banky o inflaci za první pololetí roku 2014,
2. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí zprávu České národní banky o inflaci za první pololetí roku 2014",
3. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Nikoho nevidím, tak tedy všeobecnou rozpravu končím.

Budeme hlasovat o usnesení, jak jej přednesl pan zpravodaj: "Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu České národní banky o inflaci za první pololetí roku 2014".

Zahajují hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 62. Přihlášeno je 141 poslankyň a poslanců, pro 123, proti 1. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Děkuji panu zpravodaji i panu guvernérovi. Děkujeme panu guvernérovi za jeho účast a přežeme mu všechno dobré v jeho činnosti.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, je

20.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu /sněmovní tisk 179/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, máte slovo. Ještě než přijde pan ministr ke slovu, paní poslankyně Alena Slavíková se omlouvá od 12 do 14.30 z pracovních důvodů. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji vám, abych vám zde představil vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu.

Předloženým návrhem zákona se provádějí určité technické změny v některých zákonech upravujících finanční trh. Konkrétně se jedná o zákon o platebním styku, zákon o omezení plateb v hotovosti a zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích.

Novelou zákona o platebním styku se do českého práva implementuje evropské nařízení, které stanoví, že platby v eurech budou muset být v budoucnu prováděny v jednotných celoevropských standardech. Toto nařízení začne být pro Českou republiku jako pro členský stát závazné sice až v roce 2016, ale již nyní musíme provést některé související změny v našem právním řádu.

Novela zákona o omezení plateb v hotovosti reaguje na jeden z rozsudků Nejvyššího správního soudu z roku 2011. Nejvyšší správní soud tehdy poněkud překvapivě rozhodl, že zákon o omezení plateb v hotovosti se vztahuje pouze na případy, kdy se platbou uhrazuje již existující závazek. Tím z působnosti tohoto zákona vypadly například půjčky nebo dary. Ministerstvo financí se domnívá, že pro to není žádný věcný důvod, a proto navrhuje upravit zákon o omezení plateb v hotovosti tak, aby se vztahoval na všechny platby bez ohledu na jejich právní titul. K rozšíření působnosti tohoto zákona dochází rovněž v důsledku snížení limitu pro povinné bezhotovostní placení, tedy v souladu s programovým prohlášením vlády snižuje 350 tis. korun na 270 tis. korun.

Novela zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích reaguje na skutečnost, že nový občanský zákoník zrušil někdejší zákon o pojistné smlouvě, aniž převzal ustanovení o informačních povinnostech vůči klientům pojišťoven. Tato ustanovení se proto nyní doplňují do zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích, který je pro tento účel nejvhodnějším právním předpisem, neboť již v současném znění upravuje

pravidla jednání se zájemci o pojištění a pojistníkem na rozdíl od zákona o pojišťovnictví.

Rozpočtový výbor předložený návrh zákona projednal a doporučil jeho schválení bez připomínek. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi financí. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 179/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Já v této své roli budu velmi skromný. To znamená, že když jsme tento zákon projednávali v prvním kole, jistě si vzpomenete, tak kolem toho byla debata spíše z hlediska projednání celé materie, ale v klidu. Musím říci, že samotné projednání nepřineslo, respektive nenaplnilo obavy a volání po zásadní korekci, a to se promítlo koneckonců i do průběhu druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku. Nehlásí-li se nikdo, končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou, do které taktéž neeviduji žádnou přihlášku. Končím tedy podrobnou rozpravu. Pokud pan zpravodaj či pan ministr nemá zájem o závěrečné slovo, končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Pan ministr se usmívá, protože takto je to efektivní.

Dalším bodem je

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 209/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede taktéž pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, návrh zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů, jsem v prvním čtení, které proběhlo na 10. schůzi Poslanecké sněmovny České republiky dne 10. června 2014, uvedl a představil jsem hlavní okruhy navrhovaných změn. Stručně tedy nyní zopakují podstatu.

Zákon o auditorech zakotvuje v našem právním řádu požadavky Evropské unie v oblasti regulace povinného auditu a auditorské profese. Výchozím zdrojem této právní regulace je směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2006/43/ES

o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek. Návrh, kterým se novelizuje zákon o auditorech a který zde nyní projednáváme, reaguje primárně na přijetí doplňující unijní legislativy, a to zvláště na doporučení Evropské komise č. 2008/326/ES, kterým se rozpracovávají ustanovení zmíněné směrnice, která se týká systému kontroly kvality u statutárních auditorů a auditorských společností. Doporučení je návodem, jakým způsobem by kvalita práce statutárního auditora a auditorské společnosti měla být zajišťována.

V systému kontroly kvality auditorů má důležitou roli veřejný dohled. Radě pro veřejný dohled nad auditem, zřízené v roce 2009 zákonem o auditorech, je tímto právním předpisem svěřena dohledová funkce nad systémem kontroly kvality. Ukázalo se však, že je nutné posílit její postavení, aby své kompetence v oblasti dohledu nad kvalitou auditorské činnosti mohla účinně uplatňovat. Návrh zákona, který je vám nyní předložen, proto vybavuje Radu pro veřejný dohled nad auditem některými dalšími pravomocemi v oblasti systému kontroly kvality a výkonu kontrol a rovněž zakotvuje i působnost v řízení o správních deliktech, které se v zákoně nově vymezují.

Hlavními okruhy změn jsou úpravy systému kontroly kvality a úpravy v oblasti veřejného dohledu a působnosti Rady pro veřejný dohled nad auditem. Co se týká dalších provedených úprav, jde o změny reagující na poznatky z praxe vycházející z téměř pětileté aplikace zákona o auditorech, kdy vznikla potřeba odstranit identifikované nejasnosti nebo nedostatky, a dále o legislativně technické úpravy související například s rekodifikací soukromého práva či s přijetím jiných právních předpisů, na které bylo nutné reagovat.

Děkuji vám za pozornost. A nyní si vás dovoluji požádat o propuštění návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů, do třetího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 209/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Jaroslav Kláška. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Kláška: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, velmi stručně. Pan ministr už vstupní expozé k tomuto zákonu udělal, takže bych jenom chtěl doplnit, že je to návrh technické novely, která byla připravena již předchozí vládou a byla taktéž projednána a panuje na jejím znění všeobecná shoda. Jedná se tedy o technickou novelu. Předmětem novelizace je především transpozice s právem Evropské unie, provedení doplňující legislativy přijaté Evropskou unií v této oblasti a zároveň se promítají do právní úpravy výkonu auditorské činnosti změny vyvolané přijetím některých jiných zákonů, národních zákonů, a to zejména v souvislosti s rekodifikací soukromého práva. Zejména se tedy navrhuje, jak už říkal pan ministr, posílit postavení Rady pro veřejný dohled nad auditem, již je zákonem svěřen dohled v oblasti výkonu auditorské činnosti, tedy

posílení externího zajištění kvality. Cílem předloženého návrhu je zajištění bezproblémového fungování auditorského trhu, zvýšení transparentnosti právního prostředí v oblasti auditu a právní jistoty dotčených subjektů, také zabezpečení co nejvyšší úrovně kvality práce auditorů.

Dovolte mi ještě, abych vám sdělil, že tuto novelu projednal dne 3. září také rozpočtový výbor, a jsem zmocněn sdělit, že rozpočtový výbor přijal usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů, zákon o auditorech, ve znění pozdějších předpisů schválila bez připomínek.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji Jaroslavu Klaškovi. Otvírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku. Pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Chci v krátkosti okomentovat pozměňující návrh, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. V zásadě se jedná o jednu malou část. Návrh zákona kromě jiného řeší i období, po kterém se uznává vysokoškolské vzdělání či vykonání dílčích auditorských zkoušek. Dneska v tom § 8 odst. 3 a 5 jsou lhůty 7 a 3 ve stávajícím znění zákona. Tato novela navrhuje sjednocení na pět let obou parametrů nebo časových období. Můj pozměňovací návrh směřuje k tomu, aby to bylo sjednoceno na délku sedm let. V podrobné rozpravě se pak odkážu na konkrétní číslo sněmovního dokumentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, všeobecnou rozpravu končím a zahajuji rozpravu podrobnou, do které eviduji přihlášku pana poslance Karla Raise. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Tak jak jsme slyšeli, rozpočtový výbor se sešel 3. září a můj pozměňovací návrh tam nebyl projednán, tak jsme se domluvili, že jej posunu sem. Čili přihlašuji se tímto k pozměňovacímu návrhu 1308. V podstatě jde o to, abychom vypustili položky 184 až 198, které se týkají výboru pro audit. A projekt ještě postavení výboru pro audit včetně jejich činnosti, podrobili diskusi a upravili jej a dali potom kompletní návrh do další vládní předlohy, například novely zákona o účetnictví. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Raisovi. Dále se do podrobné rozpravy hlásí pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Jak jsem již avizoval v obecné rozpravě, odkazují se ke svému pozměňovacímu návrhu, který je veden jako sněmovní dokument č. 1393.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Není nikdo takový, končím tedy podrobnou rozpravu, a pokud pan ministr ani pan zpravodaj nemají zájem o závěrečné slovo, tak končím také druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Ještě tady mám k omlouvám: nejprve pan poslanec Vozka a pan poslanec Schwarz už jsou přítomni, sděluji. A pak se omlouvám za svůj nedostatek. Není to tak, že Hamáčkovi se omlouvá Slavíková, paní poslankyni Slavíkovou tady nemáme. Já jsem to zle přečetl. Naopak paní Slavíková omlouvá pana předsedu Hamáčka, ak je to správně, z dnešního jednání.

Dalším bodem je bod číslo

22.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, a některé další zákony v oblasti kapitálového trhu /sněmovní tisk 216/- druhé čtení

I tady prosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuju, pane předsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji vám představit předkládaný návrh zákona. Máte před sebou návrh zákona, kterým se novelizují čtyři zákony na úseku kapitálového trhu. Hlavním účelem předkládaného návrhu je zpřesnění některých ustanovení zákona o investičních společnostech a investičních fondech v reakci na poznatky z aplikační praxe a na nutnou implementaci evropské legislativy. V návaznosti na uvedené změny vyvstala potřeba upravit též ustanovení zákona o podnikání na kapitálovém trhu. Naším cílem je upravit zákon o finančním arbitrovi z hlediska sjednocení terminologie používané tímto zákonem a zákonem o investičních společnostech a investičních fondech. Předkládaný návrh zákona dále obsahuje nepatrnou novelu zákona o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění za účelem transpozice evropské směrnice, pokud jde o zamezení nadměrného spoléhání na ratingy při investování do dluhových nástrojů.

Návrh zákona byl konzultován a vytvářen ve spolupráci s odbornou veřejností ze soukromé i akademické sféry, Českou národní bankou a Asociací pro kapitálový trh České republiky. Je tedy nekonfliktní a podporuje se jím jednoznačně výklad předmětné úpravy a s tím spojená právní jistota adresátů normy.

K návrhu zákona byl podán pozměňovací návrh, jehož obsahem jsou převážně změny směřující ke zpřesnění normativního textu z hlediska jeho srozumitelnosti a používané terminologie. Ministerstvo financí tyto změny považuje za prospěšné a z tohoto důvodu s pozměňovacím návrhem souhlasí. Rozpočtový výbor návrh zákona projednal a doporučil jeho schválení ve znění pozměňovacího návrhu.

Vzhledem k uvedenému si dovoluji požádat o podporu navrženého zákona ve znění pozměňovacího návrhu a o jeho hladké schválení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi financí. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru a jeho usnesení máme doručeno jako sněmovní tisk 216/1. Nyní prosím pana zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Radima Fialu, aby nás seznámil s jednáním výboru. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Fiala: Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, vážený pane ministře, je to zákon, který je plný legislativně technických oprav. Je to taková technická novela, která má usnadnit implementaci evropského práva do českého právního systému.

Rozpočtový výbor projednal tento návrh zákona. Po úvodním slově náměstka ministra financí Prose, zpravodajské zprávě poslance Fialy a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, a některé další zákony v oblasti kapitálového trhu, sněmovní tisk 216, schválila ve znění pozměňovacích návrhů tak, jak vám byly doručeny do lavic.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji rozpočtového výboru. Otvírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku. Končím tedy obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou, do které taktéž neeviduji žádnou přihlášku. Končím tedy podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana zpravodaje a pana ministra. Není zájem, takže končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi financí i panu zpravodaji.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, je

161.

Návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2013 a 2014 s výhledem na rok 2015 /sněmovní tisk 229/

Tento materiál uvede ministr obrany Martin Stropnický. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, v souvislosti s ruskou anexí Krymu a vývojem událostí na Ukrajině přijalo NATO některá okamžitá opatření pro ujištění geograficky exponovaných spojenců o spolehlivosti alianční kolektivní obrany. ČR v rámci svého příspěvku k těmto okamžitým opatřením navrhla Severoatlantické alianci, že vyšle čtyři letouny Gripen s pozemním a létajícím personálem do pobaltských zemí, nebo prodlouží své plánované zapojení do ochrany vzdušného prostoru Islandu. Aliance zvolila druhou nabídku, což v praxi znamená prodloužení naší přítomnosti na Islandu z 5 na 9 týdnů a navýšení počtu létajícího a pozemního personálu z původních 50 na 75 osob. Zapojeny budou 4 letouny Jas-39 Gripen, což je stejný počet, jaký byl plánován v případě původní mise. Ta se uskuteční v období říjen–prosinec tohoto roku.

I když Island neleží bezprostředně na hranici s Ruskou federací, v blízkosti jeho vzdušného prostoru docházelo k výraznému nárůstu aktivit ruských vzdušných sil. Naše mise nad Islandem proto nebude o nic jednodušší ani méně významná, než je ochrana vzdušného prostoru pobaltských zemí. Naše působení při ochraně vzdušného prostoru Islandu nás bude celkově stát zhruba 33 mil. korun a tyto prostředky budou čerpány z rozpočtu Ministerstva obrany.

Kromě okamžitých opatření schválila Aliance na nedávném summitu ve Walesu řadu dlouhodobějších opatření k posílení bezpečnosti členských států na své východní hranici. Většina z těchto opatření, na jejichž realizaci se budou podílet i ozbrojené síly ČR, bude vyžadovat dodatečné vojenské síly a schopnosti i finanční zdroje. Rozsah, hloubka a trvání těchto opatření budou samozřejmě záviset na dalším chování a postupu Ruské federace. ČR má zájem na tom, aby Rusko bylo čitelným a zodpovědným aktérem respektujícím mezinárodní právní normy. Nechceme v žádném případě konfrontaci, nepřejeme si konflikt, Rusko nepovažujeme a priori za nepřítel, ale vzhledem k jeho chování jej nemůžeme považovat ani za důvěryhodného partnera.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro obranu, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 229/1. Nyní prosím zpravodaje výboru pana poslance Davida Kádnera, už dorazivšího, aby informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Kádner: Děkuji. Vážený pane předsedající, vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych svou zpravodajskou zprávou v podstatě jen formálně doplnil pana ministra obrany, který řekl především z věcného hlediska vše podstatné. Má zpravodajská zpráva tak může být velmi stručná.

Jedná se o návrh na působení sil a prostředků Ministerstva obrany k ochraně vzdušného prostoru Islandské republiky v rámci operace NATO 2014. Oproti původnímu mandátu z roku 2014 je materiálem navrhováno prodloužit působení vzdušných sil ČR v rámci air policing Islandské republiky z 5 na 9 týdnů a navýšení počtu sil z 50 na 75 osob.

Návrh projednal výbor pro obranu a přijal v této věci usnesení, sněmovní tisk č. 229/1. Jeho obsahem je v prvé řadě doporučení Poslanecké sněmovně PČR, aby vyhověla návrhu vlády ČR a změnila své dřívější usnesení číslo 1174 ze dne 12. června 2012 k vládnímu návrhu na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2013 a 2014 s výhledem na rok 2015 tak, že v bodě 8 se číslo "50" nahrazuje číslem "75" a slova "pět týdnů" se nahrazují slovy "devět týdnů".

Děkuji. To je z mé zpravodajské zprávy vše.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji, panu poslanci Davidu Kádnerovi. Zahajují všeobecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neevizují žádnou přihlášku. Není-li nikdo, končím všeobecnou rozpravu a přistoupíme k rozpravě podrobné. Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím tedy podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Nejsou závěrečná slova a budeme hlasovat o přednesených návrzích.

Pokud není námitek, navrhuji hlasovat za prvé dle sněmovního tisku 229/1: Poslanecká sněmovna mění své usnesení, a za druhé dle sněmovního tisku 229/1: Poslanecká sněmovna žádá vládu. Je to tak, pane zpravodaji? (Ano.) Prosim pana zpravodaje, aby dopřesnil tyto návrhy usnesení.

Poslanec David Kádner: Přečtu pro jistotu celé usnesení, které bylo na výboru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, přesně tak. Takže nejprve budeme hlasovat o přednesených návrzích. První hlasování – dle sněmovního tisku 229/1: Poslanecká sněmovna mění své usnesení – a prosím pana zpravodaje o doplnění, v čem Poslanecká sněmovna mění své usnesení.

Poslanec David Kádner: Mění usnesení Poslanecké sněmovny PČR – v bodě 8 číslovku "50" nahrazuje číslem "75" a slova "pět týdnů" se nahrazují slovy "devět týdnů".

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O tomto dám hlasovat, pokud proti tomu nemá nikdo žádnou námitku. Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 63, přihlášeno 151 poslankyň a poslanců, pro 92, proti 25. Návrh byl přijat.

Dále tedy budeme hlasovat v druhém hlasování dle sněmovního tisku 229/1: Poslanecká sněmovna žádá vládu – a prosím pana zpravodaje o doplnění.

Poslanec David Kádner: Žádá vládu, aby informovala Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR o působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany k ochraně vzdušného prostoru Islandské republiky v roce 2014, a to nejpozději do 30. června 2015.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji a teď jsme se v tom trochu zamotali, omlouvám se, ale na to předešlé hlasování je potřeba nastavit dostatečné kvorum, a to je 101 hlasů, které musí být pro přijetí usnesení. Proto prohlašuji předešlé hlasování za zmatečné a budeme o obou návrzích usnesení hlasovat znova.

Takže nejprve přednesu návrh. Za prvé, dle sněmovního tisku 229... Prosím paní poslankyni Černochovou.

Poslankyně Jana Černochová: Já jenom ještě poprosím pana zpravodaje, aby ještě jednou pořádně artikuloval a nepletli jsme si Islámskou republiku a Islandskou republiku. Děkuji. (Pobavení.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dobře, děkujeme paní poslankyni. Já přivolám ještě naše kolegy z předsálí a přečtu začátek návrhu usnesení, pana poslance, pana zpravodaje prosím, aby přednesl zbytek, v čem se mění původní usnesení Poslanecké sněmovny, pak o tom s kvorem 101 dám hlasovat. Poprosím, aby bylo nastaveno kvorum 101 hlasů u tohoto hlasování.

Za prvé, dle sněmovního tisku 229/1 Poslanecká sněmovna mění své usnesení – prosím, pane zpravodaji.

Poslanec David Kádner: Své usnesení Poslanecké sněmovny PČR ze dne 12. června 2012 a to, v bodě 8 se číslovka "50" nahrazuje číslem "75" a slova "pěti týdnů" se nahrazují slovy "devíti týdnů".

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Kvorum na 101 hlasů je nastaveno.

Zahajuji hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 64, přihlášeno 156 poslankyň a poslanců, pro 116, proti 29. Návrh usnesení byl přijat.

Budeme hlasovat o druhém usnesení dle sněmovního tisku 229/1, a to bude o tom, že Poslanecká sněmovna žádá vládu – a poprosím pana zpravodaje, o co žádá.

Poslanec David Kádner: Aby informovala Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany k ochraně vzdušného prostoru Islánské (vyslovuje "islánské") republiky v roce 2014.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: My jsme rozuměli, že jde Islámskou republiku.

Poslanec David Kádner: A to nejpozději do 30. června 2015. (V sále je velký hluk, poslanci se hlasitě baví o zpravodajově výslovnosti.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou pan poslanec Sed'a. Pardon, pane poslanče, je hlasování. Protože tady nastal chaos, poprosím pana zpravodaje, aby znovu přečetl návrh usnesení, v čem Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby každý poslanec věděl, o čem hlasuje a o kterou republiku se jedná. Děkuji.

Poslanec David Kádner: Islámskou republiku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. Pokud někdo nerozuměl –

Poslanec David Kádner: Republika Island.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pokud někdo nerozuměl, tak se jedná o ostrov Island. Je to prosím každému jasné, že se jedná o ostrov Island? Děkuji.

Budeme tedy hlasovat o tomto usnesení, jak je přednesl pan zpravodaj.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 65, přihlášeno je 155 poslankyň a poslanců, pro 116, proti žádný. I tento návrh usnesení byl přijat.

Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi. (Velký hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne. Myslím, že už jsme se uklidnili, už bylo vyjasněno působení sil a prostředků Armády České republiky mimo území našeho státu, můžeme tedy pokračovat, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, bodem číslo

153.

**Návrh zvýšených střednědobých výdajových rámců na léta 2015 a 2016
/sněmovní tisk 218/**

Tento materiál uvede z pověření vlády místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Požádal bych místo kolegy Votavy, který je omluven, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan poslanec Ladislav Šincl.

Nyní prosím pana místopředsedu vlády, aby tisk uvedl, až se situace a hladina hluku zmenší. Prosím Poslaneckou sněmovnu o klid! (Místopředseda vlády poznamenává, že mu to nevádí.) Já vím, že to panu ministrovi nevádí, ale mně to vadí, protože já vás potom neslyším. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych vás seznámit s návrhem zvýšených střednědobých výdajových rámců na léta 2015 a 2016.

Při projednávání návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2014 v měsíci prosinci 2013 byly Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky stanoveny výdajové rámce na léta 2015 a 2016. Rámce byly navrženy předchozí vládou a neodpovídají výdajovým prioritám současné vlády. Proto v souladu s rozpočtovými pravidly předkládá vláda Poslanecké sněmovně k odsouhlasení zvýšené rámce na léta 2015 a 2016.

Výdajové rámce představují výdaje státního rozpočtu a státních fondů a jsou konsolidovány o dotační vztahy mezi státním rozpočtem a státními fondy. Výdajový rámec na rok 2015 je základem pro sestavení návrhu rozpočtu na rok 2015. Při zpracování návrhu rozpočtu na rok 2015 se ukázalo, že tento výdajový rámec je nedostačující. Je proto navrženo jeho zvýšení o 16 mld. na celkovou částku 1 169 mld. Kč. Pro rok 2016 je navrženo zvýšení o 27,5 mld. Kč na celkovou částku 1 191 mld. Kč.

Hlavní důvody pro navýšení jsou:

Zabezpečení nárůstu mandatorních a sociálních výdajů, zejména valorizace důchodů od 1. ledna 2015, to je zvýšení průměrného starobního důchodu o 205 Kč. Při valorizaci důchodů bude plně zohledněn růst spotřebitelských cen a zohlední se jedna třetina růstu mezd. Současně bude valorizace vyšší tím, aby byla důchodcům částečně kompenzována redukováná valorizace důchodů v letech 2013 a 2014.

Zvýšení platby státu do systému veřejného zdravotního pojištění, to znamená státní pojištěnce. Platba se zvyšuje ze současných 787 Kč na 845 Kč za pojištěnce a jeden měsíc.

Posílení výdajů na investice v oblasti dopravní infrastruktury, zemědělství, školství, průmyslu, posílení výdajů na kofinancování programů Evropské unie v oblasti zemědělství, průmyslu a dopravy, posílení platů státních zaměstnanců včetně učitelů, výdajové pokrytí prorůstových opatření a dalších vládních priorit.

Návrh na zvýšení výdajových rámců odpovídá předpokládanému vyššímu odhadu příjmů státního rozpočtu. I když se navrhuje zvýšení výdajových rámců, tak vláda snižuje deficit z plánovaných 120 mld. Kč na 100 mld. Kč. Zvýšené střednědobé výdajové rámce zabezpečují nepřekročení referenční hranice pro deficit vládního sektoru ve výši 3 % HDP.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru financí Andreji Babišovi. Konstatuji, že tento sněmovní tisk projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 218/1. Žádám zpravodaje výboru pana poslance Ladislava Šincla, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh na usnesení. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající.

Rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu konstatuje, že vláda s ohledem na zabezpečení podpory hospodářského růstu v roce 2015 a následujících letech a zajištění dalších vládních priorit předložila návrh upravených výdajových rámců na léta 2015 a 2016.

Za druhé – bere na vědomí, že změna střednědobých výdajových rámců na léta 2015 a 2016 je navržena následovně: U ukazatele střednědobé výdajové rámce schválené Poslaneckou sněmovnou usnesením číslo 71/2013 je to na rok 2015 1 153 mld. a na rok 2016 je to 1 163,5 mld. U ukazatele návrh na zvýšení výdajových rámců je to na rok 2015 16 mld. a na rok 2016 je to 27,5 mld. U ukazatele návrh zvýšených střednědobých výdajových rámců je to na rok 2015 1 169 mld. a na rok 2016 1 191 mld.

Dále doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna mění své usnesení číslo 71 ze 4. schůze konané 19. prosince 2013 a stanoví nový střednědobý výdajový rámec na rok 2015 ve výši 1 169 mld. a na rok 2016 ve výši 1 191 mld. Kč. Zmocňuje předsedu – tedy mne, náhradníka –, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a zahajují všeobecnou rozpravu. Nemám žádnou písemnou přihlášku, ale vidím přihlášku pana poslance a předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Náš klub bude hlasovat proti tomuto návrhu. Dovolte mi k tomu krátký komentář, nejenom že hlasujeme proti.

My jsme v minulých dnech, tento týden, vedli debatu například o návrhu vlády o zavedení třetí sazby DPH, kde my jsme podali pozměňující návrh, abychom snížili

obě sazby, základní i sníženou, o jeden procentní bod. Velmi často v té diskusi pak zaznívalo z řad vládní koalice, že na to rozpočet není připraven a že si to nemůžeme dovolit. Současně dneska máme materiál, který jasně ukazuje, že slova o tom, že vláda ušetří a bude úspornější, nejsou reálná, protože se navrhuje 16 mld. Tady přesně existuje prostor pro snížení DPH o jeden procentní bod, protože tam by určitě nebyl výpadek v příjmu 16 mld. To znamená, jsme schopni snížit DPH o jeden procentní bod, aniž bychom ohrozili vládou plánovaný schodek státního rozpočtu na 100 mld., který vláda plánuje na příští rok. Ano, musely by se zachovat stávající výdajové rámce, to znamená musely by být výdaje o 16 mld. nižší, než vláda plánuje, a pak aby byl dostatečný prostor ke snížení obou sazeb DPH.

A pokud jste dobře poslouchali zdůvodnění toho navýšení, tak zaznělo: zvyšují se mandatorní výdaje státu, převážně, abych byl přesný a spravedlivý. A včera jsme zase večer debatovali o zdravotnických poplatcích a to je přesně ten důsledek. Ano, zvyšují se mandatorní výdaje jako kompenzace např. zdravotnickým zařízením a nemocnicím. Je pravda, že to vláda rozhodla, ale pak se to projevuje konkrétně do těch výdajů státního rozpočtu, a jak jsme říkali včera v rozpravě, kdo jiný než daňoví poplatníci to zaplatí. Jiní, než kteří to platili doposud, ale jsou to opět daňoví poplatníci.

A poslední důvod nebo poslední argument, který já nepovažuji za oprávněný – a říkám bohužel, byl bych rád, kdybychom opravdu byli schopni v příštím roce utratit více peněz v budování dopravní infrastruktury, a bohužel si myslím, že toho nebudeme schopni. To znamená jako argument pro zvýšení celkových výdajových rámcí si myslím, že tento argument prostě není pravdivý. Oficiálně byla publikována čísla za šest měsíců čerpání výdajů na dopravní infrastrukturu v letošním roce, včera jsem pak četl vyjádření ministra či Ministerstva dopravy, které hovoří o výsledku za prvních osm měsíců, a říkám, s žádnou radostí ani s žádnou kritikou (nesrozumitelně) faktů, bohužel se letos nepodaří vyčerpat ty prostředky a uvidíme, jak se bude dařit příští rok. Bohužel jsem spíše pesimista, protože stojí soutěže na přípravu dalších akcí, pozdě se zahajují veřejné zakázky. Je to věc, kterou vláda či ŘSD prostě neovlivní, ale průběh těch veřejných zakázek prostě bývá velmi dlouhý. Velmi často je to tedy z důvodů až přehnaných námitek jednotlivých uchazečů až u ÚOHS a pak ty soutěže samozřejmě stojí.

To je ten hlavní důvod, proč nepodpoříme zvýšení výdajů, protože vláda se snaží více utrácet, než bylo plánováno, a pak nám současně tvrdí, že není prostor k případnému mírnému snížení sazeb DPH. Ten prostor jasně existuje a tento materiál to všem dává černé na bílé. A podotýkám, není to materiál opozice, ale materiál vlády.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Ale protože se nehlásíte písemně, ale elektronicky, tak se musím zeptat, jestli je to přednostní právo, pane předsedo, nebo faktická. Přednostní právo, tak nejdříve faktická pana poslance Volného, pak vaše přednostní právo, pane předsedo klubu. Prosím, pan poslanec Volný, k faktické poznámce.

Poslanec Jan Volný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se musím samozřejmě tady trošičku ohradit proti tomu, co řekl můj předřečník. On říká: zvyšujeme mandatorní výdaje. Ano, my v podstatě napravujeme to, co minulá vláda, dejme tomu za doby krize, jak říká, udělala. Ona zmrazila platy státních úředníků, ona protiprávně sebrala peníze pracujícím důchodcům. Proč protiprávně? Protože i sám Ústavní soud shledal toto protiprávním. A když pan kolega poslanec Kalousek včera nebo předešlým v televizi obhajoval, proč predikoval na rok 2015 120 mld. schodek oproti našim 100 mld., říká ano, my jsme ty lidi utáhli a my jsme jim to chtěli v době, kdy odejde krize vrátit. Tak prosím vás, nepoužívejte takovéhle argumenty, nebo se nejdřív dohodněte, jak budete společně argumentovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Volnému i za dodržení času. Nyní faktická poznámka pana předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjury, poté pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak za prvé, pane kolego poslanče Volný prostřednictvím předsedajícího, není žádný důvod, abych já se domlouval s místopředsedou jiné politické strany a koordinoval naše vystoupení. To opravdu ne, ale je to naše starost. A za druhé já jsem neřekl, že to je na mandatorní výdaje, to řekl předkladatel. Já jsem ho jenom citoval. Tak to je zajímavé, řekne to ministr financí a vy to vyčítáte mně. Já jsem to jenom připomenul z toho jeho vystoupení. Tak mi to prosím nevyčítejte. Pokud si myslíte, že to není pravda, vyčítejte to tomu, kdo to tady přednesl v úvodním slově. Já jsem to nebyl, já jsem jenom konstatoval a z těch uvedených mandatorních výdajů, o kterých mluvil ministr financí, jsem řekl, že minimálně kompenzace za zrušené poplatky je čistě politické rozhodnutí. Tady se nemůžete vymlouvat na žádné okolnosti, na nějaké předcházející vlády. A je to zhruba 4,5 mld. ročně. A samozřejmě to zvyšuje výdaje, a tím pádem se rozpočet nevejde do těch schválených výdajových rámců. Tak to nám prostě nepřišijete, i když chcete, to bylo vaše politické rozhodnutí, já to respektuji, legitimní, ale zvyšuje mandatorní výdaje.

A pak jsem mluvil – a říkal jsem bohužel a nemám z toho žádnou radost –, že si myslím, že příští rok prostě plánované zvýšení (nesrozumitelné) může být, může být i schváleno, ale myslím si, že reálně není možné – a potřetí, počtvrté říkám bohužel – to proinvestovat. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě faktická poznámka pana poslance Volného a eviduji pana poslance Farského, který se hlásil.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, já jenom velice krátce. Já jsem neřikal, že nemáte pravdu s těmi mandatorními výdaji. Já jsem akorát řekl, proč se ty mandatorní výdaje také zvyšují, že se rozmrazila ta regulace platů státních zaměstnanců, důchodcům jsme vrátili, co jste jim sebrali. Ano. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní přednostní právo pana poslance Miroslava Kalouska, předsedy klubu TOP 09, poté pan kolega Farský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, já to vystoupení rozdělím na dvě části. Nejprve si dovolím stručně okomentovat tu výměnu názorů, která tady proběhla mezi kolegy z rozpočtového výboru Volným a Stanjurou, a pak si dovolím říci to, s čím jsem se přihlásil.

Můžeme samozřejmě legitimně diskutovat o tom, kde je snižování mandatorních výdajů vhodné a kde ne, ale nemůže být, nemůže být diskuse o tom, že nemůžeme dosáhnout zdravých a vyrovnaných veřejných financí, pokud relativní poměr mandatorních výdajů a kvazimandatorních, což jsou mzdy, v rámci rozpočtu nesnížíme. To je ten základní strukturální problém veřejných rozpočtů nejenom v České republice, v drtivé většině evropských zemí, ale je to onen základní problém. Prostě ve více než 60 procentech je stát pouhým fakturantem, který přijaté prostředky přerozděluje na zákonem určené účely, tam je prostě prostor vlády minimální, zbytek jsou smluvní závazky a jakýkoli ministr financí a jakákoli vláda, jež se má pohybovat v rámci rozpočtových a politických priorit na výdaje fakultativního charakteru, tak se pohybuje v prostoru 10 až 15 % z celkových výdajů rozpočtu. A tam je ten tlak na ten deficit, protože těch 10 až 15 % samozřejmě nestačí a všichni říkají: potřebujeme víc na investice, potřebujeme víc na vzdělání, potřebujeme víc na chodníky, a proto musí být ten deficit. Ne, odpověď je jiná – abychom mohli mít více na vzdělání, abychom mohli mít víc na investice, abychom mohli mít víc na ty chodníky, musíme mít nižší mandatorní výdaje. Ta koruna je jenom jedna. Nemůžu ji proinvestovat a současně projít. Můžu buď jedno, nebo druhé. A my ji bohužel projídáme a v diskusi nad návrhem státního rozpočtu příští rok uvidíme, že ji projídáme zase o něco víc, než jsme ji projídali loni nebo předloni. To je ten problém.

Prostřednictvím předsedajícího pane poslanče Volný, vytrhl jste mě z kontextu. Když jsem mluvil o plánovaném deficitu, mluvil jsem o predikci vývoje ekonomiky. Ta samozřejmě nepředpokládala tříprocentní růst a já jsem velmi rád, že předpokládá tříprocentní růst asi jako my všichni, ale ten meziroční přírůstek z těch 3 %, což je zhruba 35 až 36 mld korun do státního rozpočtu, ten by žádná odpovědná vláda neměla použít na utrácení, ale na snížení deficitu.

A to je to, s čím, dovoluji, jsem se hlásil úplně původně, abych si dovolil trochu zavzpomínat a říct něco z historie a o významu střednědobých výdajových rámců.

Strukturální problém veřejných rozpočtů si uvědomovala už velmi palčivě Špidlova vláda v roce 2003. Proto tenkrát vznikla...

Pane Okamuro, já vás nepřekřičím, promiňte. Rozvášnil jste se.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, jenom mým prostřednictvím hovořte k ostatním kolegům.

Poslanec Miroslav Kalousek: Vaším prostřednictvím se Okamura rozvášnil. Děkuji. Promiňte. (Smích, potlesk vpravo.)

Proto tenkrát vznikla tzv. kolodějská reforma veřejných rozpočtů, která, přiznávám, byla středolevá, ale nebyla hloupá. A kdyby byla realizována, tak dnes 90 % strukturálních problémů veřejných rozpočtů nemáme.

Jedním z poměrně zásadních bodů, který tato reforma obsahovala, byla závaznost střednědobých výdajových rámců. Tedy zásada, že pokud bude přírůstek z meziročního růstu ekonomiky větší než předpokládaný v bilanci, a to, co se promítne do deficitu, že o tento přírůstek nebudou zvýšeny výdaje, ale bude o něj snížen deficit. A naopak, pokud bude nižší, že nebude zvýšen deficit, ale budou sníženy výdaje. To je zásada, která je ukotvena v našem právním řádu od roku 2003, v rozpočtových pravidlech 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech republiky. Je to krásné pravidlo. A opakuji, že kdyby bylo dodrženo, tak díky těm šesti sedmi letům mimořádného růstu v době monetární bubliny jsme se v roce 2007–8 dostali na vyrovnané rozpočty.

Toto pravidlo má jeden problém. Není tam žádná sankce. Vláda, když ho nedodrží, předloží Poslanecké sněmovně návrh na zvýšení výdajových rámců. Protože vláda mívá v Poslanecké sněmovně většinu, tak tento neodpovědný návrh Poslanecká sněmovna neodpovědně přijme, a místo aby se likvidoval deficit a meziroční přírůstek se používal ke snížení deficitu, tak se používá k vládním dárkům. Chovala se tak bohužel Špidlova vláda, chovala se tak vláda Grossova, chovala se tak vláda Paroubkova, která v roce 2006 dokonce zvedla závazné střednědobé výdajové rámce o 56 mld. z roku na rok – a první vláda, která to dodržela, byla vláda Topolánkova. Ten zákon platí od roku 2003, ale první vláda, která ho dodržela, byla vláda v roce 2007, aby to pak porušila vláda Fischerova, aby to pak porušila vláda Rusnokova, a teď to radostně porušuje vláda Babišova.

Jen říkám, že to, co vláda předkládá, je v rozporu s právním pořádkem ČR. Samozřejmě v okamžiku, kdy to Poslanecká sněmovna schválí, tak to prostě schválí. Ale ta zásada, to pravidlo, ke kterému se tenkrát politická reprezentace zavázala, a zavázali se k němu i sociální demokraté, že vyšší než očekávané přírůstky nebudou promítány do vyšších výdajů, budou promítány do nižších deficitů. Vim, že to není dramatická částka. A tím spíš, že to není dramatická částka, je to naprosto zbytečné porušení pravidel a precedens, který jste kdykoli připraveni opakovat, protože nechcete šetřit, chcete utrácet, a proto my to nemůžeme podpořit. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Sice je přihlášen pan kolega Farský, ale s přednostním právem se přihlásil pan ministr zahraničí Lubomír Zaorálek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Myslím si, že to bylo srozumitelné, co řekl pan poslanec Kalousek. Chtěl bych se na to pokusit za sebe podobně možná srozumitelně odpovědět.

Tady zaznělo, že pokud získáme nějaký přírůstek ve státní rozpočtu, je třeba ho použít na snižování deficitu. Jen bych na to chtěl říct, že to, co tady řekl pan poslanec Kalousek, tak to jako ministr financí opravdu svědomitě a opakovaně dělal, a rád bych připomněl Sněmovně, že výsledkem v české ekonomice byl propad a ekonomická stagnace. Dokonce jedna z nejdelších recesí ze všech těch států v Evropě kolem nás. Porovnejte si, jak v podobných podmínkách přežili Poláci, Slováci apod. Dovolte, abychom si všichni připomněli, že tento typ přístupu vedl k tomu, že Česká republika zamrzla nejspolehlivěji.

Proti této úvaze pana Kalouska tady říkám jedinou věc: Není pravda, že tato vláda chce utrácet jen tak. To je demagogie, legenda, která se tady vytváří. Také jsem se podílel na schvalování tohoto návrhu a mohu vám říci, že filozofie je naprosto jednoduchá. Nám jde o to, že významným tahounem ekonomiky, kromě toho, co vyveze průmysl, je samozřejmě také spotřeba. A to, oč jde, je přiměřeným způsobem, ne nějak rozhazovačně, ale přiměřeným způsobem podpořit také spotřebu. Vy tady používáte takové pejorativní slovo projídání, jako kdyby, chápete?, to bylo téměř něco co těm lidem – ty už tady zase jíš nějaký klobás, tím tu ekonomiku podřezáváš.

Přátelé, spotřeba je součástí ekonomického motoru. Spotřeba je dokonce velmi významná součást. A já jsem přesvědčen, to jakým způsobem vy jste snižovali tu spotřebu třeba opatřeními ve mzdách vůči státním zaměstnancům, tak jste významně ekonomiku podřezávali. A já dnes říkám, že naše ekonomická politika je přiměřeným způsobem také podpořit investice, vládní investice, podpořit právě tu spotřebu obyvatelstva, protože to je ekonomický tahoun. Dokonce si dovoluji tvrdit, že velmi významný ekonomický tahoun.

A jestli chcete hledat příklad, tak se podívejte, přátelé, do sousedního Rakouska. Sousední Rakousko je země, která velmi dobře přestála celou ekonomickou finanční krizi, a já si dovoluji tady spekulovat, že jeden z důvodů je také to, že Rakousko je postaveno na poměrně silné spotřebě obyvatelstva. Je to velmi dobrá výbava, přátelé, pro krizi, mít obyvatelstvo, které má slušné reálné mzdy a které vlastně vytváří silnou spotřebu. Máme celou řadu zemí, které by se daly jmenovat, kde spotřeba je významným tahounem ekonomiky.

Já jsem prostě přesvědčen, že chyba vaší hospodářské politiky byla, že vy jste spotřebu krutě podcenili. A my dneska nerozhazujeme, my pouze přiměřeným způsobem tu spotřebu, vládní investice posilujeme. To je podle mě podstata politiky, kterou děláme, a já jsem pro ni osobně hlasoval proto, že si skutečně myslím, že to je cesta ke slušnému ekonomickému růstu. Žádná rozmařilost, žádné rozhazování, dokonce i spotřeba je ekonomický faktor, a já si myslím, že dneska i v literatuře najdete celou řadu ekonomů, kteří vám toto potvrdí. Dokonce si myslím, že to je dneska jeden z velkých názorů, který zaznívá hlasitě všude v Evropě, a mluví se o tom, že politika čistě utahování opasek, šetření, pouze snižování deficitu zavedla do zmrazení nejenom Českou republiku, která v tom byla první, ale dokonce i celou řadu

dalších zemí v Evropě. Je načase si toto přiznat i v České republice a politiku této vlády nenapadat, neříkat, že chceme projídat, ale uvědomit si, že je to pokus hledat ekonomický model, který tuto zemi vyvede z recese, vyvede ze stagnace. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zahraničí za jeho vystoupení. S faktickou poznámkou nejdříve pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, poté pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek, poté pan kolega Fiedler a s přednostním právem po faktických poznámkách pan předseda Okamura. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Musím se přiznat, že mi už opravdu chyběly politické zápasy s Lubomírem Zaorálkem na půdě Poslanecké sněmovny. Jsem rád, že se s ním můžu utkat nejenom, jak čte nějakou mezinárodní smlouvu. Myslím si, že to je dobrá věc. Už jsem jenom čekal, až se na nás podívá a řekne nám: "Chápete? Chápete?" A my bychom kroutili hlavami a říkali jsme: "Nechápeme, nechápeme." (Potlesk v části sálu.) Teď to myslím opravdu v dobrém, přátelsky, protože to je taky smysl parlamentu, abychom se přeli o své názory.

Pan ministr zahraničí vytáhl jeden argument a říká, podívejte se do druhé. Já použiji jiný argument a zkuste mi ho vyvrátit. Podívejte se na procento nezaměstnaných v České republice a porovnejte to se státy, o kterých jste mluvil. Nemůžete vzít jenom jeden argument a ten používat. A jestli chceme zvyšovat spotřebu, proč ne? Ale naše recepty jsou jiné. Můžeme snížit DPH o jeden procentní bod. Můžeme snížit spotřební daň, což vy jste odmítli. Tak nechte těm lidem víc peněz. Nechte těm lidem víc peněz a oni budou vědět.

Já jsem jenom mluvil o tom, pokud si vzpomenete ještě na mé vystoupení, že tím, že říkáte, že chcete o 16 miliard zvýšit výdaje, tak že existuje prostor pro snížení daní, které není nijak radikální, ale o jeden procentní bod. A ten efekt – a jsou zase dva tábory ekonomů, a to si musíme přiznat. Jedni tvrdí, že lepší efekt je to, co říkáte vy, to jsou ti, kteří stojí ideově za politickou stranou, jako je sociální demokracie, a jiná skupina ekonomů, kteří tvrdí, že lepší je snížit daně, nechat ty peníze lidem, a ti tím pádem mohou zvýšit svou spotřebu. A to jsou zase ekonomové, kteří ideově stojí za pravicovými stranami, jako je Občanská demokratická strana. Takže neříkejte ale, a to určitě chápete, že si (nesrozumitelné), ale přece nebudete kritizovat vládu. No ale k čemu by ta opozice byla? Těžko po nás můžete chtít, abychom chodili a říkali: Děláte to výborně, pane ministře, jen tak dál. (Upozornění na čas.) Jak se vám to daří. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. Tak pozor! V tom případě faktická poznámka pana poslance Fiedlera, a pak teprve přednostní práva. Tak já jsem vnímal pana předsedu Okamuru jako s přednostním právem, dobře. Nyní pan poslanec Fiedler s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré dopoledne. Já bych jen krátce zareagoval na to, co tady zaznělo z úst pana ministra Zaorálka. Ano, samozřejmě, ta spotřeba je tahounem ekonomiky. Ale záleží hodně na tom, jak ta spotřeba, jak je tažena, čím. Jestli se budeme dále zadlužovat, jestli budeme přidávat našim občanům a jednotlivým složkám obyvatelstva z vydělaného zisku, jsem samozřejmě všemi deseti pro. Ale pokud to budeme dělat tím, že nám pořád bude růst naše zadlužení, nebo bude stejné, nebude se zmenšovat, a nezlzte se na mě, když se dívám na návrh státního rozpočtu, tak tam se nic zásadního nemění, ta čísla jsou pořád stejná. Takže s tímhle nesouhlasím. Ano, spotřeba ano, ale pokud si na ni vyděláme.

A teď bych zareagoval nebo se vyjádřil k oběma stranám sporu. Ať se na mě kolegové, kteří se tady utkali, pan ministr Zaorálek a bývalá koalice, oni si ty pozice teď trochu prohodili. Když se podíváme na ta čísla, na ty grafy, které nám ukazují historii, tak se pánové z jednoho i druhého tábora na mě nezlzte. Ono bylo úplně jedno, jestli tam byla ta aktuálně opozice nebo aktuálně koalice, pak jste si to prohodili. Ten způsob zadlužování, a jak se vyvíjela ta ekonomická čísla naší země, ten má bohužel pořád stejný ráz a jde stejným směrem. Na tom se vůbec nic nezměnilo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Tomio Okamura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Ano, spotřeba ano, zvýšení spotřeby také. Ale ty metody jsou samozřejmě různé. Je tady na stole náš pozměňovací návrh, který jsme konzultovali i s ekonomy, aby se snížily o jeden procentní bod obě sazby DPH. A ekonomové říkají, že to naopak nastartuje spotřebu, která nám stagnuje, protože když za pana ministra Kalouska se zvýšilo DPH, tak to ten avizovaný výběr stejně finálně nepřineslo. Splnilo se očekávání jenom částečně, protože lidé prostě už nemají peníze. To samé my jsme prosazovali. Tou cestou navýšení spotřeby je prostě snižování daní, nikoli zvyšování. Investice do infrastruktury systémové rozhodně nejsou, protože když peníze na investice do infrastruktury dojdou, tak samozřejmě těžko pak už můžeme odněkud brát. Systémovější je naopak nastavit to plošně, to znamená například snížení těch daní. My jsme hlasovali i pro snížení spotřební daně na naftu, která je prostě nižší než v Rakousku a Polsku. A není pravdou, že je to jenom o výpadku 14 mld. Zapomněli jsme na multiplikační efekt, že necháme lidem peníze v kapse. Naopak, ty půjdou do oběhu, a ekonomové naopak říkají, že osm až devět miliard, například Pavel Kohout to říká, ten přísun do státní pokladny vznikne.

Takže uznávám, že jsou tady dva tábory ekonomů, ale za Úsvit říkám: Jednoznačným návodem na zvýšení spotřeby je snižování daní tím, že nastartujeme spotřebu, že lidé budou mít v kapsách více peněz. Lidé už nemají peníze na tyto daně.

A je potřeba jít opačným trendem, a nikoliv nesystémovými pobídkami, které dřív nebo později vyschnou. Musí to být systémové metody a ty od vlády čekáme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní s řádnými přihláškami a s přednostním právem pan Miroslav Kalousek, poté pan kolega Farský. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovolte dvě poznámky k projevu pana ministra zahraničí. Pan ministr zahraničí řekl: A protože Kalousek dodržoval zákony a protože důsledně šetřil, měli jsme tady krizi a recesi. To skoro vypadá, jako kdyby Kalousek snižoval ty výdaje a šetřil proto, aby zařídil tu recesi a radoval se z toho, že ta recese je.

My jsme tady měli, pane ministře, v té době celoevropskou dluhovou krizi státu a České republice na pětiprocentním strukturálním deficitu hrozilo, že přijde o svou suverenitu na mezinárodních kapitálových trzích a že se stane buď rukojmím zahraničních investorů, anebo mezinárodních institucí tak, jako se to stalo celé řadě zemí. My jsme neměli čas čekat. My jsme za těch sedm měsíců v roce 2010, co vy už vládnete, my jsme za těch sedm měsíců museli dát naprosto jasný a věrohodný signál, že s tím něco uděláme. A my jsme také ten strukturální deficit z těch 5 % snižovali tempem 1,4 % ročně, což je číslo Ministerstva financí. Opět, aby třeba pan ministr (poslanec) Volný neřikal, že to jsou moje čísla, to je údaj Ministerstva financí. Ano, my jsme snižovali strukturální deficit tempem 1,4 % ročně, abychom toto riziko odvrátili a aby budoucí ekonomický růst mohl být postaven na zdravých základech.

A teď já s vámi do určité míry mohu souhlasit, že je legitimní diskuse, jestli mělo být to tempo tak rychlé. Jestli by třeba nestačilo ne 1,4 % ročně, ale 0,8 % ročně, jestli to opravdu muselo být tak rychlé a nemilosrdné. O tom může být legitimní diskuse. Ale nemůže být legitimní diskuse o tom trendu, že se to musí snižovat. Může být diskuse o parametru, nemůže být diskuse o trendu. A nám se toto podařilo. Ano, souhlasím, ten růst byl nižší prioritou než odvrácení rizika dluhové krize České republiky. A každá léčba má prostě i své vedlejší, někdy i nežádoucí účinky. A pochopitelně, že ten nižší růst, nebo ta mělká recese byla jednou z daní, byť samozřejmě ten příspěvek vládní politiky byl zhruba 10% k tomu celkovému příspěvku vnějšího ekonomického okolí.

My jsme odevzdali veřejné rozpočty ve zdraví, vy jste měli tu šanci ten ekonomický růst, který zaplatť pánbůh přišel, stavět na zdravých makroekonomických základech. A na tu šanci rezignujete. Já se teď nebudu přít o zajímavý ekonomický názor, model Volný–Babiš–Zaorálek, o tom, jak přidáním platů státních úředníků roztočíme kola české ekonomiky. Já vám tu viru ponechám. Ale k tomu, že jste říkal, že je potřeba fiskálními impulsy podpořit ekonomiku zvlášť v době obtíží, jste k této teorii, kterou vyznává celá řada ekonomů, zapomněl říct to B, co říkají titíž ekonomové. Že v době růstu se šetří na horší časy. To znamená, že vy byste měli logicky pokračovat, byť mnohem mírnějším tempem, souhlasím, můžete na to mít jiný názor, mnohem mírnějším tempem ve snižování strukturálního deficitu. To

znamená, těch 1,4, kam to dostala Rusnokova vláda, byste snadno mohli alespoň o půl procenta snížit a oproti nám byste měli tu obrovskou výhodu, že vůbec nemusíte snižovat výdaje.

Vy byste nemuseli snižovat výdaje, bohatě by stačilo, kdybyste je nezvyšovali. Ale vy nechcete snížit strukturální deficit. Vy ho zvyšujete tím, že zvyšujete výdaje víc, než jsou ty aktuální příjmy i s těmi daněmi, jejichž zvýšení jste kritizovali. Vy naše stabilizační kroky přebíráte ne proto, abyste pomocí jimi stabilizovali, ale abyste pomocí jich více utráceli. A to je ten rozpočtový zločin! To je ta neodpovědnost vůči budoucnosti! (Slabý potlesk z pravé strany jednací síně.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Kalousek. S faktickou poznámkou pan poslanec Pilný, poté řádně přihlášený pan kolega Farský. Prosim, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Pilný: Díky, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, ono už to tady padlo – zahrnovat do spotřeby to, že se musí zabezpečit nutné výdaje státu, je asi špatně. Někdo utáhl a zavřel kohoutky s vodou, a tím žízeň nepřestane, naopak roste. To, že stát musí zabezpečit určité funkce, a tudíž i přidat státním zaměstnancům, policistům, hasičům, lékařům a učitelům, je nezbytně nutné po tom tvrdém utahení těch kohoutů, protože stát musí fungovat.

Samozřejmě že ten základní problém není v tom, kolik berou státní zaměstnanci, ale je jich příliš mnoho. A na tom, kolik jich je, se podílíme i my tvorbou naprosto zbytečných zákonů, vyráběním nových a nových úředníků, funkcí a razítek. To ovšem není věc Ministerstva financí, ale tato Sněmovna a my bychom se měli přičinit o to, aby stát zeštíhlal a bylo co nejméně těch zaměstnanců a zabezpečovali skutečně ty funkce státu, které občané potřebují. Tím se podaří vytvořit prostor k podpoře investičních pobídek, jak soukromých, tak i státních, což je samozřejmě jeden z motorů ekonomiky. A také samozřejmě se podaří tím pádem zvýšit i spotřebu, která je také jedním z pilířů HDP. To znamená, to důležité je někde jinde. Není to v číslech rozpočtu, ta se principiálně příliš změnit nedají po tom, co se stalo v minulých letech.

Děkuji. (Ojedinělý potlesk ve střední části jednací síně.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. No, tak teď tedy jste mi to zkomplikovali. Dobře. Prosim paní poslankyni k faktické poznámce, pak kolega Farský, žel, musí počkat, protože se s přednostním právem přihlásil pan ministr Zaorálek. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Budu skutečně velmi krátká, velmi rychlá. Chtěla bych zareagovat na pana předřečníka, ať můžeme diskutovat, které zákony jsou nadbytečné, které agendy jsou nadbytečné, kteří úředníci byli nadbyteční – konkrétně doložte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za velmi krátké vystoupení. Nyní s přednostním právem pan ministr Zaorálek, pak pan poslanec Farský. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, já bych chtěl jenom replikovat na především tedy asi vystoupení pana poslance Kalouska jenom jednou poznámkou. Ono by to vypadalo docela rozumně, to, co on říká, přece má určitou logiku – pokračovat ve snižování strukturálního deficitu a v něčem jakoby to dobré z té minulé politiky zachovat, protože není pochyb o tom, že tu pozici českého státu v tom dluhopisném trhu držet na slušné úrovni je samozřejmě výhodná věc. Já myslím, že celá ta úvaha pana poslance Kalouska má jedinou vadu – že to není tak, že my v této chvíli z hlediska růstu jsme už za vodou. Když se podíváte na bilanci třeba posledního půl roku, tak tam bylo určité oživení v prvním čtvrtletí, ale v tom druhém to tak přesvědčivé není. Když se podíváte na vývoj spotřeby, mám na mysli spotřebu za poslední půl rok, tak to není tak, že ta spotřeba už nastartovala a že ekonomika opravdu začala růst. To znamená, na tom modelu pana poslance Kalouska je podle mě chybné to, že pokračování jenom té jediné filozofie, té filozofie, že prostě budeme snižovat strukturální deficit, nás pravděpodobně nevyvede ze situace, do které jsme se dostali, kde jsme zamrzli tak dokonale jako žádná z podobných ekonomik nám tady na dosah, třeba ve střední Evropě.

Já jsem přesvědčen, že vláda musí v tomto směru něco dělat. My nemáme prostě potvrzený ekonomický růst, my nejsme v situaci, kdy se ekonomika už odrazila, a proto si myslím, že ta prorůstová opatření, která tam dostáváme, opatření, která tady jsou namířena pro zvýšení investic, pro zvýšení spotřeby, to je teprve skutečně ta snaha změnit dosavadní trend a nespokojovat se pouze s tím, že snižujeme strukturální deficit.

Takže já si myslím, že my prostě nejsme v situaci, kdy bychom se mohli spokojit s tou situací, ve které jsme, ale naopak musíme hledat způsoby, jak stimulovat výdaje, investice, stimulovat spotřebu. To je podle mě námitka generální vůči tomu, co řekl pan poslanec Kalousek, protože v tom jeho výhledu nakonec to znamená, že máme vysloveně pokračovat v tom samém, co tady dělala předchozí vláda. A jak tady řekl pan poslanec Stanjura, když říkal, co by to bylo za opozici, kdyby vám tady říkala, že to vlastně děláme dobře a že nás můžete pouze pochválit. Tak já vám na to stejně řeknu, co by to bylo za vládu, která by se nepokoušela řešit ten základní problém, který ta země dnes má, a to je problém ekonomického růstu, s kterým vám se nepodařilo pohnout. A naším úkolem je tohle změnit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi zahraničí. Ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Milan Urban, pak snad konečně s řádnou přihláškou pan kolega Farský. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, já bych asi nevyčítal té předchozí vládě, že se snažila šlápnout na brzdu u provozních výdajů, ale vyčítat jí musíme, že šlápla výrazným způsobem na brzdu u investic. A to je myslím ten základní problém. Stačí se podívat na rozpočty Státního fondu dopravní infrastruktury a velké rozdílly a tam si myslím, že byla velká chyba toho velkého zabrzdění, které mohlo přeci jen mít nějaké pozitivní výsledky pro hrubý domácí produkt. Takže to je podle mě cesta, kterou je potřeba napravit a hledat možnosti v rozpočtu, jak posílit investice.

U té spotřeby – tak samozřejmě, ale byl bych trochu opatrný, protože když se podíváte na podíl dovezeného zboží v ČR a českého, tak abychom neposilovali příliš hrubé domácí produkty okolních zemí. Takže ono to má samozřejmě své limity.

Ale co je problém? Problém je, že jsme za posledních deset let klesli asi o 20 příček z hlediska konkurenceschopnosti. To není otázka jen rozpočtu, jeho deficitu a nějakých výdajových rámců. To je otázka fungování institucí, to je otázka podpory vědy, inovací, výzkumu, školství. Toto jsou přeci kroky, které jsou dávno popsány. A jestli nejsou popsány v ČR, tak se stačí podívat na různé roční zprávy OECD nebo kohokoliv jiného, kdo nám nastavuje zrcadlo. Tak toto je věc, které se nevěnovala předchozí vláda. Já doufám, že ta současná i budoucí se jí budou věnovat mnohem více, protože jestli nebudeme dobří, tak nebudeme mít co vyvážet a ten hlavní tahoun českého růstu a české životní úrovně, tedy export českého průmyslu, bude pryč. Tak soustředíme se na to komplexně prosím a –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, nezlobte mě, skončil vám čas k faktické poznámce.

Poslanec Milan Urban: Tak já skončím, pane místopředsedo, proč bych vás zlobil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to jsem rád, protože samozřejmě já už bych rád dal slovo kolegovi Farskému k řádné přihlášce, ale před ním se přihlásil ještě pan poslanec Stanjura k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Není to často, že bych to do toho mikrofonu přiznal, ale v mnohém s panem poslancem Urbanem souhlasím, když budeme mluvit o dopravní infrastruktuře. A nemyslím si, že klíčové bylo to celkové číslo rozpočtu. Klíčové bylo, že se dávaly malé peníze na přípravu. A to vás nedoběhne první nebo druhý rok, to vás doběhne později. Víím, o čem mluvím, bohužel, proto jsem říkal, že jde o ty výdaje nejenom letos, ale i příští rok. Já jsem nachystal před polovinou roku 2013 opravdu velký balík soutěží na projekční přípravu, pak ze známých důvodů ta vláda skončila, jsme o rok a půl později takřka a skoro nic se z toho nespustilo. To je ten problém, který mě trápí, protože zase můžete mít i dokonce zdroje, můžete mít k dispozici víc, než měly předchozí vlády, ale v okamžiku, kdy to nemáte připraveno

a nemáte pravomocná stavební povolení a nemáte vysoutěženo, tak je to jenom číslo na papíře.

Takže já bych jenom zdůraznil, že jestli byl někde problém, a já tvrdím že byl, tak byl v tom, že byly malé zdroje, ale i malá energie napřená směrem k přípravě. A nejsou to jenom peníze, ale k tomu, abychom volili technická řešení, která mají logiku a která opravdu nevyvolají prudký odpor, protože na té mapě si můžete nakreslit, co chcete, když získáte většinu v městském či krajském zastupitelstvu, ale pokud ne zvolíte správně tu trasu, tak v dobré víře oddalujete stavbu o jednotky let, někdy o deset či patnáct let. Takže já bych byl pro, abychom se soustředili společně na to, jak vybírat dobré trasy, nedělat kontroverzní věci, jak ohlídat kvalitu projekčních prací a jak mít velké prostředky právě na přípravu, aby když budou možnosti státního rozpočtu, bylo co stavět.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Stanjurovi i za dodržení času. Nyní pan kolega Farský s řádnou přihláškou, po něm pan kolega František Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Já budu mít otázku, nebo spíš komentář velice stručný. Já jsem se setkal s tím, že v předvolební kampani zazní různé sliby. Ale od současného ministra financí zazněl opakovaný statement, že se ročně v České republice vyplývá nebo v korupci ztratí 200 mld. korun. My teď máme před sebou zvýšení střednědobých výdajových rámců na roky 2015 a 2016 o zlomek této částky. A možná je to dané mou nedostatečnou představivostí, ale nerozumím tomu. Buď tehdy pan ministr nemluvil pravdu, tehdejší kandidát, nebo se v České republice dál krade. Rád bych znal odpověď. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy František Laudát s řádnou přihláškou do rozpravy k této věci. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já tento materiál považuji za skutečně druhou vlašťovku reálné pravdy, která je v zásadním rozporu s tím, co jste říkali před volbami a co děláte po volbách. Pokud chcete podporovat investice, tak prosím proč budete asi při třetím čtení – nevím, jestli to bude na pořadu příští, nebo přes příští týden – podporovat vyšší zdanění fondů z 5 na 19 %? Samozřejmě vy žijete v domnění, že stát je nejmoudřejší a stát rozpumpuje ekonomiku, ale já mám na to úplně jiný pohled než pan ministr financí, než sociální demokracie. A vždycky ty hodnoty vytváří soukromý sektor. A vy děláte přesně antirůstová opatření, protože to je základní nástroj pro investice.

A pan ministr zahraničí, když už je na svých cestách – tak se ptejte. Ono bohužel ne vždycky jsou politické reprezentace zemí ochotny jít s pravdou ven. Když byl rozpočtový výbor např. ve Španělsku, tak se přiznám, že jsme se tam pravdy nemohli dobrat, nedobrali jsme se jí. Přitom už ta krize tam byla přímo před parlamentem ve

stanovém táboře, všichni už to věděli, ale přesto jsme se pravdy nedobrali a dostávali jsme vyhybavé, nebo dokonce ne realitě odpovídající informace.

To, co vy tady dneska děláte... My samozřejmě jsme řečeno termínem fyziky chtěli – nebo Nečasova vláda i za cenu nepřijemných opatření, ale pořád ještě snad snesitelných – směřovat naši zemi do stabilní polohy. To, co vy děláte teď, je poloha labilní, protože v řadě zemí, které vy tady říkáte, že jsou dobře... No tak Francouzi se dlouho snažili proinvestovat tou krizí. A jak to dopadlo? Je to tikající bomba, která může vybuchnout kdykoliv. A jestli vybuchne, tak to smete jakýkoli křehký růst v celé Evropě. Oni už dokonce jsou obviňováni, že dostali do stagnace. A prosím jestli chcete skutečně, snad byste si mohli stříhnout v době, kdy je jakási, byť chabá, nicméně je naděje na to, že jeden, dva, tři roky možná, přál bych si samozřejmě víc a všichni bychom si to přáli, ekonomický růst, tak proč vy zhoršujete to prostředí?

Já si nemyslím, že jsme v konkurenceschopnosti klesli o dvacet příček. Ten klíčový problém je tam vzdělání a další věci. Je to něco podobného jako s dopravou – každý má řidičák, takže rozumí dopravě, každý prošel školou, takže rozumí školství. A obávám se, že ti, kteří tam byli schopní, neměli dostatek času na to, změnit poměry na těchto ministerstvech. Ti, kteří jsou tam dlouhodoběji, to jsou babráci a je ostuda, že takoví lidé ministry dělají.

Takže já se domnívám, že toto je smutný materiál, byť říkám, není dramatický, ale spíše svědčí o té trajektorii. Já se obávám, že schodky budou v reálu větší, než s jakými počítá střednědobý plán. Nevím, zda už v těch schodcích jsou zakalkulovány i schodky různých fondů. Pro mě bylo dost překvapením, když jsem vlastně poprvé v historii viděl, že do hospodářského výboru šel materiál, kde střednědobý výhled Státního fondu dopravní infrastruktury má naplánovaný deficit. Předtím se to nikdy nedělalo, nevím, zda to lze vůbec takto dělat. Nicméně prosím, já bych to ještě neviděl tak dramaticky. Ale vy nedáváte peníze nebo nezatínáte sekeru na investice, naopak. Jsem rád, že už jsme se aspoň dohodli na tom, že zvyšujete mandatorní výdaje, což do téhle doby jste zarputile odmítali, a to je ten message.

Pokud se týká Rakouska. Pane ministře, oni měli větší štěstí po válce ve finále, byť byli poraženým státem, že nepadli do ekonomické péče soudruhů. Oni si úporně tvrdou prací vydělali, takže tam ten fundament ekonomický, infrastrukturní je obrovský a na tom se potom žije a podniká podstatně lépe než v zemi, která byla rozvrácená nejdřív fašismem a potom komunismem. Takže tam je to o něčem trošku jiném a je tam obrovské konzervativní chování. Nevěřím tomu, že Rakušáci vyhazují peníze a cpou to do spotřeby. Každý tam tu korunu hodně často obrací. Takže to je úplně jiná politika a jiná atmosféra vytvářená politickými reprezentacemi, než je tady u nás.

Nicméně znovu v této souvislosti na vás apeluji, abyste to ještě v tom zákoně, kde zdaňujete fondy, zvážili a skutečně tuto část z toho vypustili. Protože tím posíláte Českou republiku ve středně- a dlouhodobém horizontu, hlavně dlouhodobém, na trajektorii technologického úpadku. A samozřejmě asi bude i diskutováno, on už se o tom zmínil i pan ministr financí – já si myslím, že byste měli být velice obezřetní s navyšováním mandatorních výdajů, protože přijdou věci, které se budou muset řešit.

Pan ministr poslední dobou objevil, jak tady vznikla z evropských dotací výzkumná centra. Nikdo si nedovolil říct my je tady nechceme. Když někdo řekl, že ne každá dotace může být výhodná, tak tady byl za zločince v minulých obdobích. A my jsme upozornili, že některé dotace se mohou lehce změnit v antidotace, pokud nejsou domyšlené.

Takže my samozřejmě tento materiál nepodpoříme, protože je v příkrém rozporu s tím, jakou máme představu o ekonomické budoucnosti a o ekonomické stabilitě České republiky v příštích letech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Laudátovi a s řádnou přihláškou nyní pan poslanec Karel Fiedler. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já bych přímo chtěl navázat na to, co tady říkal kolega Laudát. Tady se pořád mluví nebo se zaklíná návrh rozpočtu a střednědobých výdajů investicemi a spotřebou. Jakou spotřebu budeme podporovat tím, že budeme zvedat mzdy – já říkám, souhlasím, oprávněně – těm skupinám, kterým je to navrženo? Jak budou potom tyto finanční prostředky, které zčásti jdou zase z úvěrovaného dluhu, protože ne na všechno jsme si vydělali, utraceny? Já s tím budu zcela souhlasit, pokud budou utraceny za výrobky, které u nás vznikají, ze kterých u nás vzniká přidaná hodnota, ze kterých se u nás odvádějí daňové odvody z té práce. Ale pokud tyto zvýšené náklady budou utráceny za zboží importované, které nám v podstatě nic nepřináší, naopak ubírá práci na našem trhu, tak s tímhle se tedy nemohu ztotožnit. S tímhle prostě nesouhlasím.

Investice. Kam investice budeme směřovat? Zatím jsem nenašel nějaký podrobnější materiál, kde by bylo podrobněji vysvětleno, jaká bude struktura investic. Pořád se mluví o investicích do dopravy, do dopravní infrastruktury. Budeme investovat do dopravy, do dopravní infrastruktury. Vzniknou pracovní příležitosti – souhlasím. Vzniknou ovšem jednorázově. Pokud bychom podpořili zase výrobu toho, co jsme dříve vyráběli sami a dneska už nevyrábíme, tak by byl opakovaný zisk, opakovaný příjem, opakované odvody zdaněné práce. Vím, tady se kolega usmívá. Znáám historii, vím, jak k tomu došlo, že je to komplexnější.

Podívejme se na to, jak to chodí ve světě. Naše firmy, konkrétně my z rozpočtového výboru jsme byli v Mladé Boleslavi. Vyrábějí škodovky, prodávají je do světa. Mohou je do Číny jen tak komplet vozit? Mohou je jen tak hotové vozit do Ruska? Nemohou, musí podíl výrobku, který se tam vyváží, být smontován, vyroben v dané zemi. Chovejme se stejně. Jestliže stejné podmínky kladou vůči nám, kladme stejné podmínky vůči těm, co nás zaplavují svým zbožím. Japonsko šlo cestou toho, že v době recese investovalo. Investovalo do budování komunikací, železničních tratí, dálnic. Mají tam dneska nádherné mosty. Jsou o tom studie, jsou o tom napsané zprávy. Ale tyto investice nic nepřinesly, pouze je zadlužily, protože nepřišli investoři. Pokud investoři přijdou a budou tady, plně souhlasím, až budeme mít tu jistotu. Ale pokud vystavíme průmyslové zóny a k nim komunikace a obsazenost

průmyslových zón bude 10, 20, 30, 40 %, tak taková investice už je s velkým otazníkem.

Čili já souhlasím s investicemi, ale chtěl bych slyšet podrobněji, přesněji, jakým směrem půjdou. A podporovat spotřebu? Ano, spotřebu, ze které budeme sami něco mít. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova v obecné rozpravě. Ano, pan ministr financí. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Jsem rád, že tu máme tolik ekonomů a lidí, kteří rozumějí ekonomice, zaměstnanosti a investicím. Je to skutečně potěšitelné.

Já bych zopakoval jenom fakta. Nečasova vláda plánovala schodek 120 mld. Já ho mám na 100.

Pan Fiedler by mohl číst aspoň moje rozhovory a dozvěděl by se, že nezadlužujeme. Naopak, zkuste přemýšlet nad tím, co vám řeknu. Dluh 2013 – 1 683 mld. Dluh koncem roku 2015 – 1 683 mld. To je stejné číslo, pokud dobře počítám. Deficit 2014 – myslím, že se dostanu pod 90 mld. A příští rok, jak jsem řekl, snížíme o 20 % deficit na 100 mld.

Otázka zní, jak je to možné. Je to možné tak, že jsem začal řídit cash flow státu, co nikdo nedělal. A absolutně, pane Fiedlere, je to 43,3 % HDP – zadlužení koncem roku 2013. A jelikož počítáme, že HDP se zvýší, tak absolutně snižujeme na 40 % HDP. Doufám, že už jste to pochopil a nebudete říkat, že nesnižujeme.

A to všechno, že napravujeme zaškrzení ekonomiky, co tu předvedla Nečasova vláda s Kalouskem, deficit uděláme skoro stejný, a přitom pouštíme spotřebu, vracíme důchody, vracíme zvýhodnění daní pro další děti, pro důchodce. Já to dělám proto, že já jsem pravičák, pan Laudát říká, že to nemám říkat, vždycky to budu říkat, s vyvinutým sociálním cítěním. Proto mám i nadaci, která rozdává desítky milionů ročně, takzvaný švédský model, kdo to nezná.

Pan Urban tu mluvil o dopravní infrastruktuře. Já nevím, taky si konečně přečtěte ta čísla. Státní fond dopravní infrastruktury je navrhován ve výši 94 mld. na rok 2015. A rok 2014 je 71 mld. Rok 2013 byl ještě o 20 méně. A děláme pro to všechno. Teď jsem říkal předsedovi Filipovi, aby konečně už hejtman něco udělal – Lovosice, Ústí, čekáme na něj. My se tady snažíme spustit infrastrukturu. Vláda 2013 – vracelo se 11,7 mld., protože se nestavělo. To, že tento stát je paralyzován nesmyslnými zákony, které nám nedovolí rychle stavět, za to my nemůžeme. My jsme přišli s návrhem, že bychom to místo toho, že se dohadujeme s vlastníky pozemků čtyři roky, zrychlili. A hned do toho opozice hodila vidle. Nelíbí se jim to. Takže my skutečně šetříme. Šetříme v provozu. Vrátili jsme lidem, co jim vzali, ty výplaty. Včera jsem byl

s hasiči v Chrudimi. Stačí jít do terénu. Plno lidí tady mluví o ekonomice a je třeba se i zeptat. Včera jsem byl ve Vysokém Mýtě u výrobce IVECO. Ptal jsem se na jejich názory, na kurzarbeit, minimální mzdu – taky velká debata mezi politiky.

Pan Okamura. Snížení daní. Proč bychom teď snižovali daně? Potřebujeme daně vybrat. To nikdo neřešil. Řídit finanční správu a celní správu. V rámci kauzy Ekoinvest jsme přišli o 4,5 mld. To jsou ty takzvané karusely. Tam nám kradou. A pokud to někdo nepochopil, tak jsem před volbami o tom mluvil. A za pana Kalouska od roku 2009 do 2013 jsme přišli o 70 mld. Ukazoval jsem to v televizi na grafu. To jsou ty karusely, to je ten Íránec, který byl dán do vazby na základě akce v Hiltonu, akorát nás okradl o 4 mld. Smůla. Od 2008 o tom věděla celní správa. Nic nedělala, nevím proč. Uvidíme, snad se to vyšetří. Šetří to GIBS.

Otázka, jestli se krade, nekrade. Asi se krade. Teď jsem zjistil na ČD Cargo, že je tam za Bazaly z roku 2008 podepsaný skvělý kontrakt. Nevím, kdo tam byl ministr dopravy. ČD Cargo si pronajalo depo v Lovosicích za 80 mil. ročně. Tržby mají 22, takže každý rok prodělají 60 mil., a všichni říkají, že smlouva je nevypověditelná. Dokonce jsou tam nápady, abychom si ten majetek odkoupili za 35 mil. eur.

System, který tady byl vybudován, v některých resortech funguje a my se snažíme ho rozkrýt, jako například zdravotnictví. Konečně už jsme se dohodli, jaké jsou úhrady na jednotlivé poskytovatele zdravotní péče.

Takže si myslím, že rozpočet a výdajové rámce jsou velice v souladu. Připomněl bych, že v roce 2013 za vlády pana Nečase, když byl pan poslanec Kalousek ministrem financí, předkládal do Poslanecké sněmovny návrh na zvýšení výdajových rámců na léta 2014 a 2015 a na rok 2014 o 15 mld. Důvodem bylo zabezpečení podpory ekonomického růstu v roce 2014 a dalších letech. Tyto rámce nebyly projednány, protože Poslanecká sněmovna skončila. Plánovaný deficit činil tehdy 90 mld. a vy jste ho za pana Nečase navýšili na 105. Takže vy tady něco kritizujete, a dělali jste úplný opak. A já dělám naopak pozitivní věci, protože my jsme zdědili rozpočet od pana Rusnoka 112, snížili jsme ho na 107, jsme na 90 a můj osobní cíl je se dostat na 2013. A to při tom, že všechno jsme pustili.

Důchody, vracíme mzdy lidem, co jste jim vzali, policajtům, hasičům, všem. Finanční úřad, celní úřad. Není možné, aby tihle lidi brali 15, 18 tisíc. Jak mají potom vybírat daně a stíhat zločince, kteří u nás kradou? A já dělám boj proti daňovým podvodům celoevropsky, vážení. Já jsem to předložil na zasedání ministrů financí v ECOFINu a teď sem 2. 10. přijdou ministři minimálně čtyř až pěti zemí, možná šesti, pan ministr financí Německa, a budeme řešit tu reverse charge. Proč jste to neřešili? Ty pohonné hmoty. Kde od novodobé historie téhle země se dělaly vždy největší podvody. LTO atd. Takže se snažím to dělat a přesvědčit, aby i evropské země na to šly, na ty pohonné hmoty. Protože Evropská unie nám to nedovoluje. Takže opak je pravdou, je to skutečně zvláštní debata to tady poslouchat.

Na dopravní infrastrukturu zdroje jsou, akorát jsme paralyzováni. A my jsme začali například teď obchvat Hradce. Osmnáct let, Havránková. A další obchvaty. Já

jsem na ministerstvu přikázal, že budeme prioritně řešit ekologické zátěže tam, kde je následně revitalizace, a tam, kde je dopravní infrastruktura, protože to chtějí všichni.

No a ještě jenom vzpomenu na závěr, že návrh státního rozpočtu na rok 2014 za Rusnokovy vlády byl výdajový rámec překročen o 28 mld. oproti schválenému v Poslanecké sněmovně. Takže děláme všechno pro to, abychom udrželi zdravé finance.

Já nepotřebuju, aby mi to někdo radil. Já jsem totiž přišel ze světa, kde je to normální. Pro soukromou firmu není normální, že prodělává peníze každý rok. To se dělá jenom na začátku, když investuju. Ale za dva tři roky musím vydělat. A všechny firmy na to mají nějaká jasná pravidla. Stát na to pravidlo nemá. Stát prodělává, je to normální, hlavně v Evropě, až na Německo je to samozřejmě všude problém. Francie určitě velký problém. Takže dělám to proto, abych snižoval strukturální deficit, jak říká pan Kalousek. A určitě v tom budeme pokračovat. Ale my jsme převzali tu zemi skutečně v dezolátním stavu a musíme řešit všechno najednou. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru financí a místopředsedovi vlády a přistoupíme k rozpravě podrobné. Myslím, že bude vhodnější, pane předsedo, když nebudeme mezi rozpravami. (Mluví k poslanci Kalouskovi, který se hlásí s přednostním právem.) Já jsem obecnou rozpravu ukončil. (Reakce mimo mikrofon.) To máte, pane předsedo poslaneckého klubu. Ale já jsem umožnil závěrečné slovo po obecné rozpravě ministrovi, zahájím podrobnou rozpravu a v té samozřejmě vás okamžitě vyvolám, abyste přednesl s přednostním právem své stanovisko. Můžete ho v podrobné rozpravě jistě odůvodnit včetně návrhu na usnesení, pokud ho chcete říct.

My jsme v bodě – ještě jednou zopakuji – jsme v bodě 153 Návrh zvýšených střednědobých výdajových rámců na léta 2015 a 2016. Není první ani druhé čtení, je prostě jednání o tom, co se týká těchto rámců. Má to speciální předpis, tak jako se projednávají zprávy.

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dobrá, aby nedošlo ke stejně absurdní diskusi jako v případě, kdy na mimořádné schůzi řídil pan předseda Hamáček. V podrobné rozpravě dávám návrh na zamítnutí a dovoluje, abych tento návrh odůvodnil tím, že stručně okomentuji závěrečné slovo předkladatele pana ministra Babiše.

Myslím, že – nijak vám to nevyčítám – ale že jste dodnes nepochopil, neposlouchal jste to, co jsem řekl o výdajových rámcích. Nečasová vláda, pravda, ano, plánovala deficit 120 mld. na rok 2015, protože v roce 2013 žádné analytické pracoviště si nedovolilo predikovat a také nepredikovalo růst blížící se třem procentům. Prostě to oživení přišlo mnohem větší, než jsme čekali. Je to samozřejmě dobře, všichni se z toho radujeme, ale smysl střednědobých výdajových rámců je takový, že pokud je meziroční přírůstek z růstu ekonomiky vyšší než předpokládaný,

má se použít ke snížení deficitu, nikoliv k navýšení výdajů. A vy jste měli už dostatečný polštář při rozpočtu, který jste schvalovali, Rusnokovy vlády, už dostatečný polštář, neboť již Rusnokova vláda prudce zvýšila strukturální deficit a zvýšila výdaje k tomu, aby vám ta léta 2015 a 2016 v těch daných střednědobých rámcích stačilo. Vám to nestačí. A prosím není pravda, pane ministře, že deficit snižujete. Vy deficit snižujete v nominálních číslech příjmů a výdajů, ale nesnižujete ho v tom jediném ukazateli, který může opravdu sledovat rozpočtovou odpovědnost vlády. Tedy v ukazateli, který je očištěn od ekonomických cyklů, tedy od toho vyššího než očekávaného růstu, a od mimořádných příjmů. A pokud to od toho očištíme, tak my jsme docela kritizovali Rusnokovu vládu za strukturální deficit 1,4 v okamžiku růstu a očekávali jsme, že když chcete šetřit, že alespoň ten strukturální deficit nezvýšíte! Ale vy ho zvyšujete! Ono to je někdy opravdu jak v Cimrmanově hře – hovořili jsme spolu, nebo nehovořili? Vy jste schopen tady v jedné větě říct: Já snižuji strukturální deficit, a proto je potřeba ho zvýšit. Vy jste schopen v jedné větě popírat materiály, které oficiálně předkládáte Poslanecké sněmovně i Evropské komisi! My jsme si to tady zažili před několika dny. Vaši vlastní poslanci rozpočtového výboru, pravděpodobně na váš pokyn, protože jim to říkáte, rozporovali vaše vlastní čísla! Přeli se tady s nám o tom, že není pravda to, co vy předkládáte! Vy prostě opravdu jste schopen verbálně té veřejnosti říkat něco jiného než děláte! Vy říkáte: Šetřím. A přitom zvyšujete výdaje!

V této souvislosti bych rád požádal, protože rozprava je otevřena, na tu otázku, kterou položil pan poslanec Farský, ono to s tím souvisí, že opravdu vaše konkrétní kroky jsou v přímém rozporu s vašimi konkrétními slovy. Vy jste v předvolební kampani a po volbách jste to ještě mnohokrát opakoval, říkal: Všeci tu kradli, rozkradlo se tu 200 miliard ročně! Někteří z nás si mysleli, že je to nesmysl v rámci předvolební rétoriky. Ale je pravda, že jste měl řadu posluchačů a veřejnost vám to věřila a přineslo vám to zcela jistě mnoho hlasů a podporu, se kterou dnes realizujete tuto podle mého názoru vysoce nemravnou rozpočtovou politiku. Ale jestliže se kradlo 200 mld. ročně za těch zločinců, které jste kritizoval, tak jak to, že teď zvyšujete výdaje? Když jste říkal, že za vás se krást nebude. Tak jsou dvě možnosti. Buď jste lhal, anebo jste mluvil pravdu a v takovém případě řekněte: Oni tady rozkradli těch 200 mld. ročně a já zvyšuju výdaje, protože chci ukrást ještě o 60 mld. víc. (Potlesk a smích poslanců TOP 09.) Žádný jiný dvě možnosti neexistují!

A já samozřejmě vím, že teď jsem to v rámci parlamentní diskuse přexponoval. Chci jenom upozornit na ty absurdní rozpory mezi oficiálními dokumenty, které předkládáte Poslanecké sněmovně, a těmi plky, které říkáte do televize a na mikrofon v Poslanecké sněmovně. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to byl pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. A samozřejmě, že dám slovo hned panu ministrovi financí, ale budu konstatovat ještě omluvu ministra obrany Martina Stropnického od 12 hodin.

Pane ministře, máte slovo. K faktické poznámce jste se přihlásil, rozumím tomu tak. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Nevím, kde pan poslanec Farský četl o 200 miliardách. Já jsem vždy říkal 100 miliard. A 100 miliard jsou ty karusely, pane Kalousku, ty, kde díky vám jsme přišli o 4,5 miliardy v rámci kauzy Ekoinvest, protože vy jste tu finanční správu ani celní správu neřídil. Vy jste je akorát používal pro svoje zájmy – Cícer a Knížek, kámoši. Sto miliard, ano, na to jsou auditorské zprávy a to je 2,7 % HDP, v Německu je to 1 % a až do 100 miliard a díky vám jsme přišli v letech 2009–13 o 70 miliard a konkrétně tahle kauza, která – doufejme, že GIBS už to konečně vyšetří –, tak to je konkrétní příklad. A jestli se kradlo, určitě. Vy jste chtěl ukrást 60 miliard konkrétně na ekologické zakázce. Já už vím dneska jak a proč, a proto já dneska nakupuji ekologické zakázky za půlku. Já jsem mluvil o tom, že 100 miliard je karusel, a kdyby tady někdo vybíral daně řádně, tak máme ještě 30 navíc, a to sám váš kámoš Knížek, se kterým jste si skoro zprivatizoval finanční správu, také potvrdil v jednom rozhovoru. Takže abychom říkali konkrétně ta čísla, jak to je.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Mám další faktické poznámky. Přednost mají elektronické přihlášky, čili nejdříve s faktickou poznámkou pan poslanec Laudát, poté pan poslanec Stanjura, poté pan poslanec Farský. Pan předseda (Stanjura) potom řádnou s přednostním právem. Ano. Pan poslanec Laudát k faktické poznámce.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Vzhledem k tomu, že pan ministr financí neodpověděl Kalouskovi, na co potřebuje těch 60 miliard navíc, tak mu odpovím já za něj: na to, aby se sanoval ten superbordel, který se děje teď panu ministru dopravy. Protože kdo bude hradit škody za to, co předvádí jím řízená organizace na D1? Já doufám, a jestli se budete chtít dovědět konkrétní věci, co se tam děje, tak doufám, že podpoříte příští týden bod, který já tedy navrhu k situaci v rezortu dopravy. Takže tam potřebuje ty peníze, protože někdo ty škody bude muset zaplatit!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jan Farský, potom přednostní právo pana předsedy klubu ODS. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Já tady prozradím svůj zdroj. Je to iDNES 26. září 2013 z 19.34. Článek se jmenuje Na korupci a plýtvání nám utíká 200 miliard, řekl Babiš voličům. Andrej Babiš měl v Brně vyprodáno, po pěti stovkách židli se jen zaprášilo, vtísnilo se přes tisíc lidí. Za zásadní označil, že státu ročně kvůli korupci a plýtvání utíká 200 miliard korun. (Potlesk TOP 09 a ODS.) A pokud si dáte do vyhledávače 200 miliard ve spojení se jménem Babiš, vypadne vám odkazů i novějších mnoho. (Potlesk poslanců TOP 09 a ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Blažek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já bych jenom byl rád, kdyby pan ministr financí, když je jakýkoliv dotaz, nedělal pořad ty výčty z minulosti, co bylo. Tady jsou konkrétní otázky na to, co je. A dovoluji mi, vzpomněl jsem si na jeden takový příklad. Pravičákovi typu pana Babiše, který byl mnoho let ve straně leninského typu, by bylo asi lepší, kdybych citoval soudruha Lenina, ale já vezmu příklad úplně odjinud a bude to z britského parlamentu. Mimochodem pro paní kolegyni Jermanovou vaším prostřednictvím, bude to z 19. století, kde hodiny a hodiny mluvili, a přesto dokázali řídit půl světa. To je prosím zase k jednacímú řádu, ale odbočuji. (Pobavení a potlesk poslanců ODS.)

A tam byli tehdy dva velikáni světových dějin, jmenovali se Gladstone a Disraeli. A pořad se štkali, jak se střídali při těch vládách, až jednoho dne ten, co bylo pořad: tys udělal v té vládě to, nebo neudělal, když nastoupil ten druhý. A jednou Gladstone Disraelimu řekl: Podívejte se, budeme-li se pořad bavit pouze o minulosti, staneme se její součástí. Do roka a do dne tam už byli jiní politici. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Blažkovi a nyní tedy s přednostním právem pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Jsme v podrobné rozpravě a já prosím tedy kromě těch, kteří mají přednostní právo, aby navrhovali případně usnesení. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za upozornění. Já chci říct, že tady máme takový zvláštní přístup. V naší Poslanecké sněmovně může vystoupit poslanec a říct: vy jste chtěl ukrást 60 miliard – a je ticho! A když vystoupí jiný poslanec a řekne údaje z životopisu: vy jste byl komunistický fízl, tak vládní poslanci to řeší v mandátovém a imunitním výboru a říkají nehorázné věty typu: on sice je komunistický fízl, ale ve Sněmovně se to nesmí říkat.

Já si myslím, že ve Sněmovně se může říkat všechno. Tak bych poprosil, aby se všichni když tak oprostili osobních útoků, anebo pokud se jich někdo dopouští, aby je také přijímat. Pak je to jednoduché: kdo dává, přijímá. Já s tím problém nemám a myslím si, že je to férový přístup. Těžko ale můžete chtít, aby někdo mohl jenom dávat a druhý mohl jenom přijímat. A ten, kdo nedává a neútočí osobně, což mně se líbí a je sympatické, tak toho by neměl nikdo jiný také osobně napadat, protože ten člověk argumentuje korektně. Možná má jiný názor, možná se mýlí, ale nepoužívá takové argumenty co kdo kde ukradl, kde koho pošle k soudu. Já si myslím ale, že údaje faktografické z osobního životopisu či profesního nejsou na jednání mandátového a imunitního, resp. jsou, když někdo požádá, ale ten návrh by podle mě byl odmítnut asi tak za 30 vteřin a byl by klid.

Než se dostanu k tomu, co jsem chtěl, tak podle mě tady zazněla věta, proti které já, mé kolegyně a mí kolegové opravdu protestujeme. Pan ministr financí již řekl, že tady převzal zemi v dezolátním stavu. V dezolátním stavu převzala zemi demokratická reprezentace tehdy ještě Československa v prosinci roku 1989 poté, co tu vládli komunisté, estébáci, fizlové, lokajové Moskvy a mohu říkat jedno za druhým. To prostě není pravda a můžete si to tvrdit. A porovnejte si stav, ve kterém tehdejší politická reprezentace přebírala zemi, a dnešní nebo loňský, když budete mluvit o roce 2013.

A teď k rozpočtům a k výdajovým rámcům. Já myslím – a nejdřív budu mluvit o rezortu dopravy –, že bychom měli rozlišit fakta, možnosti a PR. Včera jsem se dočetl jako mnozí z vás, že byla valná hromada sdružení D3 a R4, což je iniciativa obcí a kraje, možná firem, obdobná naší I/11, o které jsme mluvili včera v jiném bodě. Tam přijel některý z náměstků paní generální ředitelky ŘSD a řekl: letos a příští rok začneme stavět čtyři úseky D3. To je dobrá zpráva – kdyby byla pravdivá! Dneska je 19. září a není vypsaný jediný tendr na D3! Jak může říct vrcholový manažer ŘSD, když nemá vysoutěženo 19. září, že letos začneme stavět? To prostě není možné. Ne že bychom si to nepřáli, ale kdyby to bylo 19. března, tak tomu i věřím při dobrém průběhu veřejné zakázky. Kdyby řekl: letos spustíme soutěže, a pokud uchazeči nebudou blbnout a nebudou se dva roky odvolávat tam a zpátky, tak je reálná šance, že příští stavební sezóna v plném tempu třeba na čtyřech úsecích pojede, tak by měl pravdu. Ale dočetl jsem se, protože mnozí to nekriticky převzali, to PR ve znění: začnou se stavět letos a příští rok čtyři úseky. To prostě není pravda.

Na druhé straně pan ministr financí použil správný údaj, pokud to vláda schválí, a myslím, že to má v pondělí na programu, rozpočet SFDI – 94 mld., kdy říká: a to je o 20 víc než loni, takže jsme lepší než Rusnokův kabinet a je to ještě víc než v roce 2013. Ale když se podíváte do toho rozpočtu každý rok, tak máte jednu souhrnnou tabulku, které se říká národní zdroje – to je to, co dává vláda, a případně podíl na daních, a pak jsou evropské zdroje. Takže jenom pro připomenutí: národní zdroje v roce 2013 byly 43 mld., národní zdroje v Rusnokově rozpočtu jsou 43 mld., to je stejné, a na příští rok je plánována zcela zásadní a systémová změna – je navrženo 44 mld. (Smích v řadách ODS.) Tak to je! Příští rok je souběh dvou OPD 1, OPD 2, a když se poštěstí, tak se opravdu vyčerpá víc evropských peněz. A ta jedna miliarda, která je navýšena proti roku 2014 a 2013, kdy bylo všechno špatně z národních zdrojů, je navýšena tak, že se prognózuje vyšší výběr spotřební daně, mýta a dálničních známek.

To znamená dotace, to, co skutečně vláda politicky rozhoduje z těch pouhých 10 až 15 %, která má k dispozici, to je bohužel pravda, že ten manévrovací prostor vlády, kterékoliv, pokud se nezmění zákony, je příliš úzký, a když čtu, a jsou takové články i názory, že to je jedna miliarda, resp. 1 bil. 200 mld., takže máte 1 200 mld., a 10 % jen tak a máte 120 mld. ušetřeno, tak to říká někdo, kdo ten rozpočet nikdy nečetl. To může být pravda v okamžiku, kdy razantním způsobem změníte mandatorní výdaje a ten prostor z těch 15 %, když se budeme držet té optimističtější varianty, to znamená z nějakých 200, možná 250 miliard se může rozšířit k nějakým

300 až 350, a to je ten prostor, ve kterém vláda může dělat a realizovat svůj politický program a své politické priority.

A my tím svým hlasováním, a já jsem to říkal, když jsem vystupoval poprvé jako první řečník, budeme hlasovat proti, protože je hospodářský růst prognózován zhruba 3 %, proto říkám příjmy už jenom autonomně bez toho, že by vláda udělala cokoli, a nechej zlehčovat snahy vlády vybírat lépe daně, opravdu ne, a myslím, že to je společný cíl, budou zhruba plus 40 mld. To je prostě realita, to je prostě dobře, na tom nikdo nic nezmění.

My jsme se přeli včera nebo předevčírem o tom, jestli je prostor na jednoprocenní snížení sazeb DPH, kde ty odhady se liší, o tom uvažovaném výpadku příjmů státního rozpočtu, ty statické modely, někdo mluví o 6, někdo o 8 mld., ono se to těžko prognózuje, prognózuje, jaká bude spotřeba příští rok, prognózuje, jestli to 1 % zůstane v maržích, nebo jestli polovina z toho snížení zůstane v maržích, nebo 70 % nebo 30 %. Ale i kdybychom vzali ten statický model, tak jsme někde na částce 6, možná 7, možná 8 mld. A my jsme chtěli upozornit, že pokud – my víme, že to vládní koalice prohlašuje, přestože navrhujeme a budeme hlasovat proti, tak jsme političtí realisté, to znamená, pak ale neplatí argument příští týden, až budeme hlasovat ve třetím čtení, že neexistuje prostor pro snížení daní. Tímhle tím, co budeme za pár minut hlasovat, vy ten prostor vytvoříte, protože se zvednou výdajové rámce o 16 mld. v roce 2015.

Já jenom zopakuji stanovisko našeho klubu, že budeme hlasovat proti, protože i z rozprav u těch daňových zákonů bylo evidentní, že zatím ty návrhy nemají podporu Poslanecké sněmovny, to znamená, pak to případně navýšení výdajů nebude doprovázeno snížením daní.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu s přednostním právem pana poslance Kalouska a poté se připraví pan místopředseda Sněmovny Filip.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já nevím, jestli nestojí za zamyšlenou, nevím, jestli nestojí za zamyšlení ta úvaha pana předsedy Stanjury, že jsme tady měli zdevastovanou zemi v roce 1990 především díky estébákům. Ono je to, to je opravdu na zamyšlení, protože vezmeme-li dnešní týdeník ECHO, můžete když tak najít i na mém facebooku, týdeník ECHO napočítal v bezprostřední přítomnosti vlastníka Agrofertu a prvního místopředsedy vlády 17 elitních agentů StB a KGB. A jestli je pravda to, co pan Babiš občas rád říká, že Agrofert vzkvétá, tedy jistě vzkvétá i pomocí jeho nejbližších spolupracovníků, tak je otázka, jestli by, kdyby tihle kluci to tady dělali dál v České republice, jestli by Česká republika také nevkvétala. Oni si to zcela jistě myslí a možná, že si teď berou second servis a napodruhé to zkoušejí vzít do ruky. Takže já si myslím, že to, co řekl pan předseda Stanjura, stojí za velmi hlubší úvahu než za běžnou větu v běžné parlamentní přestrelce. To tedy za prvé.

Za druhé. Pane ministře prostřednictvím paní předsedající, prosím, abyste nepřeslechl to, co tady řekl pan poslanec Farský. Ono to, prosím pěkně, bylo významné. Byť to byla maličkost, bylo to významné pro celé vaše vystupování a vystupování celého vašeho hnutí v posledních měsících. Vy jste tady stál a jako první místopředseda vlády, významný ústavní činitel, jste řekl: já jsem nikdy neřekl 200 miliard. Pak jde někdo, kdo k tomu má dokument, a řekl: 200 miliard jste řekl tam a tam, tehdy a tehdy, v tolik a v tolik hodin, v tolik a tolik vteřin. A takhle vy argumentujete, prosím pěkně, pořád a ve všem: Já jsem nikdy nechtěl zrušit rozsudek smrti. – Chtěl, před dvěma dny, ale vy si na to už nepamätujete. Já jsem nikdy nechtěl zvyšovat strukturální deficit. – Ale zvyšujete, protože to uvádíte ve svých oficiálních dokumentech. Já jsem nikdy nechtěl zvýšit daně. – Ale zvyšujete, protože to uvádíte ve svých oficiálních dokumentech.

Uvědomujete si prosím, že jednou z hodnot ústavního činitele České republiky je jeho elementární věrohodnost v konzistenci argumentů? Že můžete říkat věci, se kterými lidé nesouhlasí, že můžete říkat věci, které lidem vadí, které lidi dráždí, ale neměl byste, pokud chcete, aby vám někdo věřil aspoň dnešní datum, neměl byste si odporovat ve dvou větech během tří minut? To vám nedělá vůbec žádné potíže. Vám nedělá potíže říct jeden den něco jiného než jste říkal včera. Vám nedělá potíže s otevřeným pohledem lhát, že jste nikdy nic neřekl, když jste řekl. Vám nedělá potíže říct, že snižujete výdaje, když současně vydáváte oficiální dokumenty, že je zvyšujete. Vám nedělá potíže říct, že snižujete strukturální deficit, když současně vydáváte oficiální dokumenty, že strukturální deficit zvyšujete.

Pane ministře, vy neustále, neustále lžete! Lžete této Poslanecké sněmovně, což se mě dotýká jako jejího člena, lžete české veřejnosti. Těch dokumentů, dokonce i s hodinami a vteřinami, kdy jste to řekl, a usvědčujete se ze lži, už je několik metrů.

Jste si opravdu jist, že tohle je důstojná reprezentace vlády České republiky? Lhát pětkrát denně a popírat své vlastní věty, které jsem řekl včera?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní se vypořádáme s faktickými poznámkami v tomto pořadí: pan místopředseda Filip, pan poslanec Schwarz a pan poslanec Okamura. Prosím, pane místopředsedo, vaše dvě minuty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, členové vlády, paní a pánové, já budu velmi stručný. Občas mám chuť použít § 59 odst. 4 při řízení schůze z toho důvodu, že lidé nemluví k věci. Nečiním tak, protože tak učinit nemohu, protože většinou k věci nemluví ti, kteří mají přednostní právo, a to je u nás jenom prezident, členové vlády, předsedové poslaneckých klubů, předsedové politických stran, a tím výčet těch, kteří mají přednostní právo, končí.

Mrzí mě to, protože si často připomínám slavnou větu Jana Wericha, který říkal, že klaunů, těch je málo, ale šašků, těch je! A já říkám, že politiků, těch je, ale státníků máme málo. (Potlesk z celého sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Schwarze. Pan poslanec stahuje přihlášku, tudíž prosím pana poslance Okamuru. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a vážení pánové, já už jsem tady o tom hovořil včera. Opět jsme tady místo toho, abychom pracovali a přijímali zákony, svědky show mezi panem Kalouskem a panem Babišem. Hnutí Úsvit chce pracovat, a proto si hnutí Úsvit bere přestávku deset minut, abychom dali prostor, aby se pan Babiš s panem Kalouskem mezi čtyřma očima dohádali, dohodli se, a hnutí Úsvit mezitím probere zákony, které jsou tady před námi, během deseti minut, probere stanoviska, abychom mohli pracovat pro občany.

Takže dávám jsem myslím že sympatický a korektní prostor na úvod deset minut a prosím, vy se dohodněte.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Já tudíž přerušuji dnešní jednání do 12.20 hodin.

(Jednání bylo přerušeno ve 12.10 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.20 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že čas vymezený na přestávku klubu Úsvitu uplynul, budeme pokračovat v našem jednání. Táhne se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, tudíž podrobnou rozpravu končím. Táhne se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Raději ne, dobře. A pan zpravodaj? Také ne.

Prosím tedy zpravodaje tohoto tisku, aby přednesl návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat.

Poslanec Ladislav Šinčl: Děkuji, paní předsedající. Já bych jenom chtěl zrekapitulovat, že byl přednesen návrh na zamítnutí tohoto tisku, a o tom by se mělo hlasovat jako o prvním návrhu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, dobrá. Ještě jednou přivolám všechny kolegy z předsálí, všechny vás odhlásím a poprosím vás o novou registraci vašimi kartičkami. Dobrá, tudíž teď budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, který zde padl panem Kalouskem, jestli se dobře pamatují.

Poslanec Ladislav Šinčl: Ano, panem předsedou poslancem Kalouskem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá, takže zahajují hlasování. Kdo je pro návrh na zamítnutí, zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 66, počet přihlášených 132, z čehož je pro 28, proti 72. Konstatuji, že tento návrh byl zamítnut.

Nyní tedy prosím pana zpravodaje, aby přednesl návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat.

Poslanec Ladislav Šincl: Pak byl přednesen v podrobné rozpravě návrh na usnesení, přednesený mnou jako zpravodajem rozpočtového výboru.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Mohu vás poprosit, abyste ho přečetl?

Poslanec Ladislav Šincl: Opět ho tedy přečtu. Rozpočtový výbor konstatuje, že vláda s ohledem na zabezpečení podpory hospodářského růstu v roce 2015 a následujících letech a zajištění dalších vládních priorit předložila návrh upravených výdajových rámců na léta 2015 a 2016. Bere na vědomí, že změna střednědobých výdajových rámců na léta 2015 a 2016 je navržena následovně: Ukazatel střednědobé výdajové rámce schválené Poslaneckou sněmovnou usnesením č. 71/2013 na rok 2015 ve výši 1 bil. 153 mld. a na rok 2016 1 bil. 163,5 mld. Ukazatel návrh na zvýšení výdajových rámců je navržen na rok 2015 ve výši 16 mld. a na rok 2016 ve výši 27,5 mld. a ukazatel návrh zvýšených střednědobých výdajových rámců je na rok 2015 stanoven na 1 bil. 169 mld. a na rok 2016 ve výši 1 bil. 191 mld.

Doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna mění své usnesení č. 71 ze 4. schůze 19. prosince 2013 a stanoví nově střednědobý výdajový rámec na rok 2015 ve výši 1 bil. 169 mld. a na rok 2016 ve výši 1 bil. 191 mld. korun."

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a o tomto návrhu nyní zahajují hlasování. Kdo je pro tento návrh usnesení, zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 67, do kterého je přihlášeno 139 přítomných, z čehož pro je 75, proti 29. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen a ukončuji jednání tohoto bodu.

Mám zde přednostní právo pana poslance Kalouska. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, nebojte se, budu stručný. Chci jenom poděkovat panu zpravodaji, že ještě jednou přečetl to usnesení z roku 2013, které jste měnili tím, že jste navyšovali výdaje. Chci vás velmi poprosit, kolegyně a kolegové, abyste se podívali do tehdejšího stena. Ty střednědobé výdaje se schvalovaly v souvislosti se schvalováním státního rozpočtu, který navrhla ještě Rusnokova vláda a které jste schválili, byť jsme varovali, že mají zbytečně vysoké výdaje. Tehdy ministr financí říkal: Jsme u toho jenom pár dní, my do toho rozpočtu nevidíme, nezbyvá nám nic jiného, než teď ten rozpočet schválit, podívat se, kde budeme šetřit, a pak začneme šetřit. Prosim, podívejte se do toho stena, tohle tam říká. Tak se do toho rozpočtu podívalo, podíval se, kde bude šetřit, a navrhuje razantní zvýšení výdajů. Tak tohle je ta vaše politika řeči a skutků.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dříve než přistoupíme k projednávání dalšího bodu, kterým je bod číslo 57, školský zákon, dovoluňte mi, abych načetla dvě omluvy – pan poslanec Hájek se omlouvá z dnešního jednání mezi 13. a 14. hodinou a od 12.30 se z pracovních důvodů omlouvá pan ministr Babiš.

Pan ministr Zaorálek se mě zde ptá, že má být obchod se zbraněmi, ale podle jednacího programu, který jsme schválili, po 12. hodině má přijít na řadu školský zákon. Proto přistupuji k projednávání bodu 57. Bodem 57 je

57.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 288/ - první čtení

(Poslankyně Černochová se hlásí o slovo.) Paní poslankyně, já se tážím, s čím chcete vystoupit, protože faktickou nemohu pustit, nemáte přednostní právo. (Poslankyně Černochová: Mám.) Výborně, prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Paní místopředsedkyně, já jsem první místopředsedkyně poslaneckého klubu ODS a v tuto chvíli vystupuji za náš klub. Já bych chtěla poprosit, protože když kolegové z ČSSD za námi přišli, že chtějí dozařadit ten zákon o zbraních a chtěli ho zařadit na tento dnešní páteční program, tak jsme řekli ano, nemáme s tím problém. Jedná se o mezinárodní smlouvu, jde tam o čas, je to velmi důležitá smlouva. Takže si myslím, že tím, že úplně explicitně vy jste neřekla, v kolik hodin má přijít na řadu školský zákon, tak bych chtěla poprosit, abyste nechala hlasovat Poslaneckou sněmovnu, aby se nejprve projednala ta smlouva, ten obchod se zbraněmi, a až teprve po ní by se projednával školský zákon.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá, jelikož se jedná o procedurální návrh, budeme o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro předložený návrh, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 68, do kterého je přihlášeno 141 přítomných, z čehož je pro 61, proti 20. Konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Tudíž budeme pokračovat projednáváním bodu 57, což je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, školský zákon, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 288, prvé čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr školství, mládeže a tělovýchovy pan Marcel Chládek. Dříve než mu dám slovo, poprosím ctěnou sněmovnu, aby se uklidnila, abychom v klidu mohli projednávat další body. Děkuji. Pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, paní předsedající. Já se budu, vážené poslankyně, vážení poslanci, snažit být co nejstručnější, tak aby ještě došlo na kolegu pana ministra Zaořálka.

Návrh, který máte před sebou, vychází na základě podnětů z terénu, které byly dlouhodobě získávány a napravují některé věci, které v minulosti byly nebo ukázaly se jako problémové. Školský zákon pojímá celou řadu změn. Jestli dovolíte, v krátkosti uvedu jejich rekapitulaci.

§ 16 až 19 se zabývá vzděláváním žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a vytváří podmínky pro individuální přístup k našim dětem.

Další, § 47, je také mimořádně důležitý, zpřístupňuje přípravné třídy základních škol i dětem bez sociálního znevýhodnění. Doposud to bylo tak, že to bylo pouze pro určitou cílovou skupinu, nyní je to pro všechny děti a vytvoří to podmínky i pro ředitele škol, aby mohli tyto třídy otevírat a mohli je naplnit.

Další je oprávnění k organizaci složek státu zřizovat mateřské školy. Toto vzniklo z podnětu Ministerstva zemědělství, protože doposud to byla pouze ministerstva školství, obrany a vnitra, resp. ministerstva práce sociálních věcí, která mohli zjednávat školku. Teď toto otevíráme pro možnost všech státních organizací.

Dále zavádí tento zákon registr pedagogických pracovníků. Reaguje tak na ten podnět, jestli si vzpomínáte, na debatu o zákoně o pedagogických pracovnících, kdy jsme nevěděli deset let, kolik tady máme kvalifikovaných a nekvalifikovaných pedagogů. Tento registr by měl zabránit tomu, abychom v budoucnu vzdělávali na pedagogických fakultách učitele jedné aprobace, a těch je mnoho a končí na úřadu práce, a na druhou stranu jsme měli učitele, kteří jsou pak nedostatkovým zbožím, jako je učitel matematiky a fyziky.

Dále tento zákon umožňuje zakázat prodávat na školách potraviny, které jsou v rozporu s výživovými požadavky.

Zavádí jednotné zadávání závěrečných zkoušek u učebních oborů. Toto se pilotně ověřovalo několik let a hlásilo se k tomu dobrovolně 85 6 90 % středních odborných učilišť.

Další změny se týkají pracovního poměru ředitelů veřejných škol. Toto je také významné, protože doposud ředitel po šestiletém období měl pouze pracovní poměr na dobu určitou. Nemohl si sjednávat půjčky. Zároveň po šesti letech nemohl zůstat na škole ani jako učitel. Toto napravujeme. Zůstává šestileté funkční období, ale zároveň má pracovní poměr na dobu neurčitou a na té škole může dále působit i jako učitel.

Dále znovu zavádíme státní zkoušky z grafických disciplín, jako je např. těsnopis, zkouška v psaní na klávesnici, zpracování textu na počítači, což mimořádně uvítají obchodní akademie a školy podobného typu.

Dále zákon upravuje obcím zajišťování podmínek plnění povinné školní docházky, tak aby byly umožněny vchody i pro děti s jistým postižením, tak aby všechny naše děti mohly mít bezproblémový přístup k základnímu vzdělání.

Také se změny týkají fungování českých škol bez hranic, umožňuje větší prostupnost a lepší prostupnost tohoto typu škol, a to je, vážené poslankyně a poslanci, podle mého názoru to nejdůležitější, co obsahuje tato novela.

Děkuji, vážené poslankyně a vážení poslanci, za trpělivou pozornost a v závěru svého krátkého vystoupení mi dovoluje vás požádat o propuštění tohoto návrhu do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení, paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne, vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, členové vlády, kolegyně, kolegové. Je těžké vystupovat se zpravodajskou zprávou po vyčerpávajícím úvodu pana ministra, protože vás podrobně provedl pěti nebo šesti zásadními body, které novela zákona č. 561/2004 Sb. obsahuje. Jenom chci říci, že je to už asi třicátá novela tohoto zákona, ale není to novela, která je vynucena jen tak něčím, ale je to novela, kterou si vynutila praxe, běžný život na základních, středních školách, běžný život v obcích zřizovatelů.

Chtěla bych znovu shrnout, co tato novela obsahuje. Myslím si, že největší rozsah této novely je v § 16, tzn. v paragrafu, který se týká vzdělávání žáků a dětí a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami. O tomto tématu bylo v české školské veřejnosti za poslední dobu, za poslední roky, musím říct, řečeno velmi mnoho. Mnoho jsme se dohadovali o tom, jakým způsobem tento proud má být vzděláván, a myslím si, že máme před sebou návrh zákona takový, který vychází vstříc jak tomu, na co jsme hrdí, tzn. existenci speciálních a praktických škol, ale také velmi silně podporuje inkluzi žáků s některými vadami do normálního běžného vzdělávacího

proudu. A já si myslím, že pokud tuto novelu přijmeme, konečně vyjdeme vstříc evropské legislativě, protože se za námi stále táhne nevyřešený rozsudek z roku 2007.

Velice důležité je také zavedení registru pedagogických pracovníků, protože každý rok nám odchází z pedagogických fakult mnoho absolventů. Pravdou je, že tito absolventi mnohdy nejdou do praxe, ale co je ještě horší, že ti, kteří se rozhodnou jít do praxe, neodpovídají potřebám, které mají základní a střední školy. Stále se bavíme i s panem ministrem o posílení výuky matematiky, o budoucím zavedení maturity z matematiky, ale s čím se potýkáme, je nedostatek kvalifikovaných pedagogů, kteří mají matematiku a informatiku. Navíc víte dobře, přednedávnem jsme tady hovořili o novele zákona o pedagogických pracovnících. Hovořili jsme tady také o kvalifikaci pedagogických pracovníků a naše koaliční vláda má záměr vytvořit kariérní řád. Ale bez toho, aby existoval takovýto registr pedagogických pracovníků, nemůže zodpovědně vláda ani my ve Sněmovně na kariérním řádu pracovat.

Další oblastí je ukončování středního vzdělání, které se týká především těch oborů, které jsou ukončeny učňovskou zkouškou. O státní maturitě už tady bylo řečeno hodně, ale o tom, co je důležité, aby vycházeli standardně vzdělání a připravení odborníci v řemeslných oborech, jsme tady ještě nehovořili. Zatím se tento projekt ověřoval a musíme říci, že se osvědčil. Proto je zde navrženo, aby byl uveden legislativně do praxe.

Poslední oblastí, školy se od změny správního řádu v roce 2011 potýkají s různými problémy z hlediska správního řízení, a proto je zde navrženo několik změn, které ředitelům škol usnadňují orientovat se v těchto správních řízeních.

A nemůžu ani opomenout věc, která se týká pracovního poměru ředitelů škol. Já bych vás jenom chtěla upozornit, že ano, ředitelé škol jsou zřizovateli jmenováni na období šesti let, ale potom v podstatě, pokud nepokračují dál, tak se nemají kam vrátit, a když v té době stojíme o mladé lidi, kteří se postaví do vedení škol, chtějí si vzít hypotéku nebo začít stavět byt, tak oni mají pracovní poměr na dobu určitou a nikdo, bankovní domy jim úvěry, hypotéky nedají, a to popírá to, že chceme, aby v čele škol byli mladí nebo absolventi, lidé se zkušeností, kteří se chtějí rozvíjet. V této části jim novela vychází vstříc.

Mohla bych tady o tom hovořit –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní zpravodajko, já se moc omlouvám a poprosím kolegy zejména v levé části sálu, aby se ztišili, protože nás ruší při projednávání a musíte zvyšovat hlas. Já si myslím, že to je zbytečné.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: A mohla bych o tom mluvit ještě půl hodiny, ale já si myslím, že teď je nejdůležitější, abych vás požádala, abyste tento zákon propustili do druhého čtení, a jako členka školského výboru a podvýboru pro regionální školství slibuji, že se budeme tímto zákonem velmi zodpovědně zabývat. Budeme se snažit vám dát ucelený pohled. Byla bych ráda, kdyby tady platilo to, co bylo v minulých volebních obdobích, že na školských věcech jsme se shodli napříč

politickým spektrem, abychom sem přišli eventuálně s pozměňovacím návrhem nebo s doplňujícími návrhy, na kterých se shodne celá tato Sněmovna. Považuji to za velice důležité, protože školství není ani levé, ani pravé, ani oranžové, ani modré. Školství je základ dobrého života celé naší společnosti, celého našeho státu. Čili i já vás velice prosím, abyste tento zákon propustili do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Mám zde přihlášku s přednostním právem. Táží se pana předsedy Fialy, zda mohou otevřít obecnou rozpravu. Dobrá, otevírám obecnou rozpravu, do které mám s přednostním právem přihlášku pana poslance Fialy. Pak zde mám faktickou poznámku paní poslankyně Novákové, je to tak? Ano. Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, ta novela, jak zde bylo řečeno, reaguje na celou řadu technických problémů, se kterými se školství v České republice potýká. Po této stránce je samozřejmě správně, že novela některé z nich řeší. To, co mně na tom návrhu předloženém Ministerstvem školství vadí, že nám neříká, kterým směrem se to školství má vlastně rozvíjet. Neukazuje nám nějaký koncepční pohled. Já v těch změnách, v tom souboru změn, které tu jsou, žádnou koncepci nevidím a nevím, čeho chceme vlastně dosáhnout. Novela je hodně komplikovaná. Je tam řada technických detailů. Ale já bych vás přece jenom poprosil, abyste tomu věnovali pozornost, protože ty technické detaily zásadním způsobem ovlivňují vzdělávání v naší zemi. A já souhlasím s tou poslední větou paní poslankyně Bohdalové, že školství je pro naši budoucnost mimořádně důležité.

Já bych vás možná, až se budete seznamovat s detaily školského zákona, upozornil na jednu věc, kterou jsem z tohoto místa říkal už jako ministr školství, ale bohužel jsem neměl dost času, abych ji mohl provést, a to je to, že pokud budeme dále tímto způsobem rozvíjet školský zákon, tak našemu školství vůbec nepomůžeme a nevyřešíme ty problémy, na které čeká školská veřejnost, a to je snižování byrokracie, vytvoření podmínek pro práci učitelů a ředitelů, odstranění zbytečného papírování, neustálé změny, s kterými se potýkají. A samozřejmě také, a to je obrovský úkol pro Ministerstvo školství a pro nás všechny, lepší, spravedlivější systém financování základních a středních škol.

To, co máme před sebou, školský zákon – a tady zase souhlasím s paní poslankyní Bohdalovou, že školství je věc, která se musí řešit napříč politickým spektrem v těch podstatných věcech. Tak si uvědomme, že školský zákon je příklad zákona, jaký nemá být. To je příklad špatné legislativní normy. Školský zákon má více než 100 stran, má 190 paragrafů a k němu se váže obrovská spousta různých nepřehledných doprovodných vyhlášek. Školský zákon upravuje věci, které upravovat nemusí a nemá, které se nemají upravovat takovouto zákonnou normou. A pokud chceme školám pomoci, tak je před námi do budoucna úkol připravit jednoduchý, srozumitelný, koncepční školský zákon, a ne si neustále hrát s vylepšováním této špatné normy. Nicméně máme před sebou technickou, obsáhlou, komplexní novelu,

tak se pojďme podívat na některé návrhy, se kterými přišlo v rámci tohoto textu Ministerstvo školství.

Abych vám na příkladu dokázal, co je zbytečná regulace a co je nekoncepční návrh ze strany Ministerstva školství, tak uvedu jeden příklad. Příkladem může být zkouška z grafických disciplín, zkouška z těsnopisu, kterou novela v § 171 vyhrazuje ministerstvu nebo jím pověřené právnické osobě. Ve školském zákoně řešíme zkoušku z těsnopisu a ještě k tomu bude vydána speciální vyhláška. Přitom tato věc by byla řešitelná mimo rámec školského zákona v rámci národní soustavy kvalifikací, což je mimochodem jedna z výborných věcí, kterou v našem vzdělávacím systému máme na základě zákona o uznávání výsledků dalšího vzdělávání z roku 2006. A kdybychom to řešili v rámci národní soustavy kvalifikací, tak ta zkouška z těsnopisu má jednu obrovskou výhodu, kterou nemá tato zkouška, kterou tu má teď Ministerstvo školství. Byla by totiž uznávána i mimo rámec České republiky, protože národní soustava kvalifikací je napojena na evropský systém uznávání kvalifikací. My ale v rámci reformismu a levicové představy o tom, že všechno musí být řešeno zákonem do posledního detailu, vložíme zkoušku z těsnopisu, možná na nátlak nějakých zájmových skupin, přímo do školského zákona. Vydáme k tomu speciální vyhlášku – a výsledek? Ti, co tu zkoušku udělají, ji budou mít platnou jenom pro území České republiky, ale ne, kdybychom použili jiné nástroje, mnohem vhodnější, pro celé území Evropské unie.

Abych nebyl nespravedlivý, jedna koncepční věc tam je a tato koncepční věc je rozvíjena správným směrem, a to je ten § 16, tedy systém podpory žáků se specifickými vzdělávacími potřebami, kde skutečně dochází k určité individualizaci a kde je to hodně složité, kdybych to měl říci jednoduše v jedné větě, kde se odstupuje od toho, že se k žákům přistupuje podle typu znevýhodnění, ale nyní se k nim bude přistupovat spíše podle individuálních potřeb. Ten směr je správný, ale zrovna tato část vyvolává, a to si tady ve Sněmovně taky musíme říct, největší nedůvěru nebo obavy odborné veřejnosti a učitelů, jak to vlastně bude realizováno. Jednak tu hrozí určitá možnost zneužití při tom individuálním posuzování, ale to jde třeba odstranit nějakým dalším vylepšením. Ale to, co tu opravdu hrozí, je, že systém nebude použitelný, protože nebude financovatelný. A tady by nám mělo být panem ministrem školství jasně řečeno, z jakých zdrojů a jak bude ten změněný systém podpory žáků se specifickými potřebami financován. Já bych poprosil pana ministra, aby nám vláda před druhým čtením spočítala, kolik bude v praxi potřeba peněz na tento nový systém speciálního vzdělávání, nebo systém podpory žáků se specifickými potřebami.

Další věc, která zde byla zmíněna i panem ministrem i myslím paní zpravodajkou, je zavedení registru pedagogických pracovníků, § 28a. Tento nový informační systém – a my jsme teď v naší zemi posedlí nejružnějšími registry všeho možného, které zavedeme. Vždycky jsme nadšeni, že máme další registr, budeme mít nějaký přehled. Vložíme do toho miliony korun – toto má stát tři miliony korun –, ale často nevíme, k čemu ten registr je, a vůbec ty registry v praxi nevyužíváme, leda ke kontrole, k nové byrokracii, k tomu, aby se lidé nemohli věnovat své práci a vypisovali něco do nějakého registru, s kterým stát nakonec nic neudělá. Tento registr za tři miliony korun má také sloužit pouze statisticko-analytickým účelům.

A co mně na tom vadí, že není provázán na zákon o pedagogických pracovnících například z hlediska zajištění jednotného přístupu k potvrzování a uznávání učitelských kvalifikací. Takže tento registr zavedeme, vložíme do něj peníze, učitelům to nezajistí rovné zacházení v rámci celé ČR, je to další papirovaní, další zátěž na školy, na ministerstvo, je to další gesto nedůvěry našeho státu vůči školám a učitelům.

To, co je rozhodně pozitivní, je úprava týkající se konkurzu na ředitele škol – § 166 odst. 3. To je posun k lepšímu a nepochybně bylo potřeba tuto věc ve školském zákoně řešit, protože hrozilo to, že schopní lidé nebudou podstupovat riziko, kterému je vystavuje stát, a nebudou se vůbec hlásit na místa ředitelů, když po šesti letech odejdou a nebudou mít ani zajištěno místo ve škole. To je dobré, že toto ministerstvo napravuje, ale myslím i po těch zkušenostech, které máme s pozicemi ředitelů škol, že bychom měli jít ještě dál, že bychom měli ještě zabránit určité politizaci, která tady může v některých případech nastat, a že vyhlášení konkurzu na obsazené místo ředitele školy by mělo být podmíněno pouze návrhem školní inspekce nebo školské rady, což jsou orgány, které jsme mimochodem zřídili k tomu, aby školu a práci ředitele hodnotily. Ale o tom můžeme diskutovat dál při projednávání ve výborech. Tady tato úprava týkající se konkurzu ředitelů, je mimořádně důležitá, jinak ohrozíme kvalitu těch, nebo ohrozíme to, že se nebudou na místa ředitelů hlásit kvalitní lidé.

Dámy a pánové, když děláme takto významnou novelu školského zákona s pozitivními i negativními věcmi, tak bychom si neměli všimnout jenom toho, co je tam dobré a špatné, ale měli bychom si všimnout i toho, co tam chybí. A jedna věc v návrhu Ministerstva opravdu chybí. Není dobře, že návrh zákona zachovává pouze současný stav domácího vzdělávání, tedy to, že domácí vzdělávání je přípustné pouze pro první stupeň základní školy, a nerozšiřuje možnost domácího vzdělávání na druhý stupeň základní školy, tedy až do 9. tříd. Možná si vy, kteří nesledujete tu problematiku, řeknete: jaké domácí vzdělávání a co, bude tam někdo vzdělávat dítě, stát nemá garanci, že to dítě bude vzděláno kvalitně. To samozřejmě není pravda. Stát tu garanci má. Ale hlavně Ministerstvo školství postupně několik let testovalo domácí vzdělávání na 2. stupni. Jaké jsou výsledky tohoto testování? Jednoznačné. Jednoznačné. Lze to zavést, je možno i vzdělávání na 2. stupni základních škol uvést do praxe, upravit podobně, jako je upraveno individuální vzdělávání na 1. stupni základních škol. Tak já se ptám: Když to tam Ministerstvo nedalo, proč jsme pokusně testovali několik let, proč se tím zabývali odborníci, proč jsme sledovali to, jestli domácí vzdělávání je možné, nebo ne? Výsledky jsou jednoznačné, je to možné, ale my to potom v zákoně neupravíme. Já samozřejmě předpokládám, že v rámci pozměňujících návrhů, pokud se to už nestalo, bude tato možnost z iniciativy poslanců do zákona doplněna.

Dámy a pánové, já vám děkuji, že jste i u tak technických záležitostí a někdy odborných detailů věnovali svým ztišením zde ve Sněmovně pozornost tomu, co jsem zde říkal, a chtěl bych skončit ujištěním, že ODS také podpoří propuštění návrhu zákona do druhého čtení, tak aby ve výborech mohlo dojít k podrobné a důkladné diskuzi a hlavně také aby mohlo dojít k úpravě tohoto návrhu tak, abychom opravdu

měli i ten špatný školský zákon lepší, než jak je to teď navrženo ze strany Ministerstva školství.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a jenom pro pořádek přečtu pořadí vystupujících. Jenom vysvětlím panu ministrovi Chládkovi: podle jednacího řádu má faktická poznámka přednost před přednostním právem. A ještě jedno upozornění, že písemná, tudíž elektronická faktická má přednost před přihláškou z pléna. Takže písemně zde mám: paní poslankyni Novákovou, pana poslance Kořenka, paní poslankyni Zelenkovou a poslední faktická paní poslankyně Bohdalová a pak tedy s faktickou pan poslanec Chládek. Tedy prosím paní poslankyni Novákovou. – Omlouvám se, pan senátor.

Prosím k mikrofonu paní poslankyni Novákovou. Vaše dvě minuty, prosím, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci, jako garant klubu TOP 09 i já mohu říci, že klub TOP 09 poskytne možnost novele školského zákona, aby prošla do 2. čtení, s tím, že já jako řada kolegyně tady a kolegů nepatřím k řadě ministrů, kteří slibovali koncepční změny a potom je třeba udělali nebo neudělali. My to bereme, my, kteří jsme z praxe, my to bereme tak, že ano, ta novela vykazuje známky technické novely. Ale je tam řada věcí, kvůli kterým stojí za to se jimi dál zabývat. Jsou to ty detaily, které by bylo potřeba změnit, určitě změníitelné jsou. Klub TOP 09 se tedy výrazně zaměří na návrh registru pedagogů, dál na školskou radu a její funkci a její roli. Tady musím říci, že mám jiný názor než pan předřečník pan profesor Fiala. Já vnímám školskou radu jako trošku ohrožující a často destabilizující faktor ve školním prostředí, přitom ale nutný. Dál stejně jako asi řada z vás budeme navrhopvat, aby individuální vzdělávání buďto bylo součástí této zákonné normy pro 2. stupeň, nebo minimálně, za minimální variantu považujeme, že se výrazně rozšíří počet škol, kde probíhá vlastně ten jakýsi experimentální projekt. A za nejpozitivnější vnímáme nový postoj (upozornění na čas), nový pohled na děti, které potřebují, mají nějaké vzdělávací potřeby. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kořenka. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Dobrý den, dámy a pánové. Já jenom v rámci přípravy na projednávání tohoto zákona jsem si prošel se školskou legislativou některé věci. Tam je potřeba si všimnout, že budou doprovodné předpisy, doprovodné vyhlášky, které budou jednotlivé body upravovat. Probíhají i jednání. Myslím si, že celý tento materiál projde projednáváním ve školském výboru, v podvýborech, čili v podstatě tam ty věci se řešit budou a budou se i diskutovat mezi lidmi, kteří samozřejmě s touto problematikou denně pracují.

Dovolil bych si jen poznamenat svůj názor na domácí vzdělávání na 2. stupni. Ne že bych si myslel, že by nešlo realizovat nebo že by nebylo kvalitní, že by ho nezahládli ti, kteří ho dělají. Ale osobně i ze zkušeností, které mám ze školy, si myslím, že bychom neměli podporovat sociálně izolované jedince. Dneska všude mluvíme o týmové spolupráci, o řešení sociálních interakcí, dítě by mělo umět – nebo každý jedinec má různé podněty, a jestliže v 18 letech nebo v 16 letech vypustíme jedince, který v podstatě žije v jakési sociální izolaci, nemyslím si, že je to přesně to, co bychom potřebovali pro další rozvoj naší společnosti. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu a nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Zeliénkovou. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Kristýna Zeliénková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych jen chtěla z tohoto místa podpořit tento zákon, aby prošel do 2. čtení. My s kolegy i s kolegyněmi už připravujeme pozměňovací návrhy, které se budou týkat jmenování ředitelů škol, protože vnímáme toto jako problematickou oblast. Domníváme se, že jmenování ředitelů škol bývá často na základě nějakého politického rozhodnutí, čemuž bychom chtěli předejít, nebo to alespoň nějakým způsobem upravit, aby základní školy fungovaly lépe směrem k žákům a směrem k pedagogům, aby měl ředitel více času na pedagogickou práci. Takže to bude souviset i s pracovní náplní a kompetencemi ředitelů škol. A pokud bude mít kdokoli z poslanců zájem připojit se tady k této práci, napříč celým politickým spektrem samozřejmě, tak budeme jenom rádi. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu. A zatím s poslední faktickou paní poslankyně Bohdalová. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážená paní místopředsedkyně, vaším prostřednictvím k panu poslanci Fialovi. Já bych řekla, že neprojednáváme strategii vzdělávání do roku 2020, ale projednáváme zákon 561/2004 a změny konkrétně vyvolané praxí. To za prvé.

Za druhé. Když přišla k vládě ODS v roce 2006, tento zákon byl rok v účinnosti. Co začalo? Přehršel, přehršel novel školského zákona, aniž byly ověřené v praxi.

A za třetí. Vážený, zase prostřednictvím paní místopředsedkyně, pane kolego Fialo, já si myslím, že opravdu není dobré zatahovat do věcné školské problematiky politiku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji za dodržení časového limitu. Pak zde mám další dvě faktické, už tři faktické – pana poslance Stanjuru, pana poslance Fialy a paní poslankyně Němcové. Prosím tedy k mikrofonu pana poslance Stanjuru. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl požádat všechny, kteří mluví o politizaci výběru ředitelů škol, jako člověk, který stál v čele města, a v gesci města je samozřejmě, když budeme mluvit o základním školství, také vybírat ředitele, aby byli konkrétní. Takové ty pohádky, jak ti zlí politici vždycky pošlou svého kamaráda nebo kamarádku, aby byla ředitelem či ředitelkou školy, se samozřejmě stát mohou. Osobně si myslím, že čím menší obec, tím to riziko je vyšší. Když se podíváte – a je to jedno, v kterémkoli kraji – na kandidátní listiny, tak velmi často takový ten příběh, že stávající starosta jmenoval loni, letos, předloni ředitele školy, který se čirou náhodou objeví na jeho kandidátce – a teď vůbec neřeším, za kterou politickou stranu, myslím, že je to častý případ bez ohledu, nebo třeba i Sdružení nezávislých kandidátů. To úplně normální není. Na druhé straně má zkušenost je taková, že pokud máte ředitele školy, o kterém si myslíte, že už té škole nepřináší nějaké zlepšení, tak v zásadě ho nevyměníte. On když dodržuje zákony, chodí do práce, nebije děti, tak v zásadě nemáte šanci. A ta debata je velmi složitá, jak nastavit pravidla, aby ani jedna strana nepřevážila. Ani to, že někdo, když se jednou stane ředitelem, že tam bude do důchodu, na druhé straně aby ta pravomoc někoho vyměnit nebyla zneužívána. Myslím, že ten náš pohled, aby to byly ty školské rady a Česká školní inspekce, je prostě správný. Tam to riziko zneužití je nižší než u nějaké městské rady. A zase nechci své kolegy z komunální politiky obviňovat, že se to děje často. Možná takové excesy jsou, proto vždycky volám po konkrétním příkladu, konkrétní obci, konkrétní radě či starostovi.

Ale na rozdíl od paní kolegyně z TOP 09, já školské rady nepovažuji za nebezpečné. Já jsem sice byl v jedné školské radě na střední škole, ale nepovažuji je za nebezpečné. Já věřím tomu, že zástupci rodičů mají zájem, aby škola, na které mají své děti, fungovala dobře, ta škola. Takže já myslím, že to je dobrá instituce. A zase, pokud to někde nefunguje, tak zase musím být konkrétní a žádat v tom konkrétním místě, konkrétní škole o nějaké sjednání nápravy, požádat ostatní rodiče, aby případně vyměnili své zástupce, ale to samé zástupci školy. Tady je velmi problematická ta samotná účast těch zástupců školy, protože –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, váš čas.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Se co? Nachýlil? Došel? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Máte faktickou dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vidím, že došel. Já se když tak ještě přihlásím do rozpravy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá. Nyní prosím s faktickou pana poslance Fialu. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Fiala: Já bych rád vaším prostřednictvím, paní předsedající, ujistil paní poslankyni Bohdalovou, že velice dobře vím, co se tady projednává, ale obávám se, že ona si plně neuvědomuje dosah této novely a těch technických změn. Já jsem nic nepolitizoval, vůbec nechápu, o čem mluvíte, ale požadoval jsem, aby ty změny sledovaly nějakou koncepci a nějakou vizi rozvoje školství.

A to, co vy říkáte: No je to technická novela, tak to reaguje na nějaké požadavky, tak tady upravíme to, to, to, to, to... Ano, to se tu dělo v minulosti. A zeptejte se učitelů a ředitelů škol, jak se jim v tom žije! Ten zákon je velmi podrobný, upravuje věci, které upravovat nemá. A pokud ty technické změny nejsou vedeny nějakou koncepcí, tak jenom způsobujeme další zmatek a další nepřehlednost. Takže já skutečně koncepčnost tady požaduji i u těch technických věcí, protože jinak tam zase poslancekými nápady a zmatkem na ministerstvu dáme spoustu různých nesmyslů, které spolu nesouvisí, a bude to pro školy jenom složitější, než je to teď. Čili vím dobře, o čem mluvíme.

A druhá věc. Já vím, že to sociální demokracie teď pořád dělá: Vy jste tu vládli a vy jste to způsobili. Mně je to úplně jedno. Já nevím, co bylo v roce 2006 a co ministři za Stranu zelených zrovna navrhovali a prosazovali ve školství. Já jenom vím jednu věc, že tento způsob rozvíjení školského zákona bez koncepce je špatný! A řekl bych to, i kdyby to dělal někdo před pěti lety, před osmi lety, říkal jsem to a budu to říkat dál.

Takže paní poslankyně Bohdalová prostřednictvím paní předsedající, nejsem to já, kdo politizuje tuto debatu. A vyzývám vás, abychom se vrátili k věcným problémům, které jsem já tady připomenul.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu. Nyní prosím k mikrofonu s faktickou paní poslankyni Němcovou. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji vám, vážená paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, já nejsem expert na školství, nicméně k té faktické poznámce mě vyprovokovala slova naší paní kolegyně Vlasty Bohdalové, která se tomuto tématu věnuje dlouhodobě, znám ji také z minulých volebních období. Přesto si nemyslím, že byla adekvátní ve vztahu k tomu, co zde řekl předseda ODS Petr Fiala. On koncepčně hodnotil návrh zákona, jeho změny a to, co má přinést. A myslím si, že taková debata k takovému tématu patří.

Když už mám slovo ve faktické poznámce, dovoluji mi, abych se zeptala v této souvislosti pana ministra na to, proč ze zákona bylo odstraněno domácí vzdělávání na druhém stupni, tedy až do 9. třídy, a jakými cestami, kdy vypadlo z těch návrhů, kdy podle mých informací tam zprvu figurovalo a najednou po zásahu snad Legislativní rady vlády nebo nevím koho z toho vypadlo. Argumentuji několika maily, které jsem dostala od rodičů, případně též od žáků, kteří absolvovali toto domácí vzdělávání, a

pomohlo jim to vzhledem k jejich buď zdravotnímu hendikepu nebo rodinné situaci apod. Myslím si, že tento prvek stoprocentně má být v zákoně zachován. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, paní poslankyně, za dodržení časového limitu. Poprosím paní poslankyni Chalánkovou, aby vydržela, protože jsou ještě před ní dvě přednostní práva. První pan ministr Chládek a po něm pan předseda klubu KDU, pan poslanec Míhola. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Já děkuji za slovo, paní předsedající. Já se rovnou dostanu k odpovědi pana poslance Fialy. Já si myslím, že paní poslankyně Bohdalová měla naprostou pravdu, že to politizujete. Protože jinak si nedovedu představit, že člověk, který dělal více jak rok ministra školství, řídil Českou konferenci rektorů, byl rektorem, považují ho za jednoho z největších odborníků v českém školství, vystoupí s tak laickým názorem. Já si myslím, pane poslanče, že to nemáte zapotřebí.

Strategie. Školský zákon nemá řešit strategii. Strategii řeší Strategie 2020, na které jsme společně, pane Petře Fialo, spolupracovali. Školský zákon má i v těchto technických změnách –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, já se omlouvám, ale musím vás poučit o jednacím řádu. Pokud se obrácíte na poslance, číňte to tak mým prostřednictvím. Děkuji.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Dobře. Budu tak činit prostřednictvím paní předsedající, aby to tak bylo delší. Omlouvám se, protože v Senátu může ministr oslovovat napřímo a ministr také může být v Senátu oslovován napřímo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ve Sněmovně to máme jednostranné. Poslanec se může obracet na pana ministra.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Pane poslanče Fialo prostřednictvím paní místopředsedkyně, co je tam v té technické novele nekoncepční? Všechny změny, které tam jsou, jdou k lepšímu. Napravují chyby, které tady v zákoně byly léta špatně nastavené. A ukázalo se praxí, že nejsou dobře nastavené a že nefungují.

Mně vadí, že pan poslanec Fiala tady jmenuje a kritizuje věci, které sám, když připravoval tuto novelu, do této novely dával, a to je zkouška z grafických disciplín. Proč je tam zkouška z grafických disciplín? Protože deset let se tady vydávaly státní zkoušky bez opory v zákoně. Deset let tady studenti měli papír, který jim v podstatě je nyní k ničemu. Proto to napravujeme.

Souhlasím s vámi, že školský zákon má velké množství stránek. Ale já se chci zeptat prostřednictvím paní předsedající, vždyť jste byl jeden rok a dva měsíce ministrem. Co jste udělal, aby těch stránek bylo méně? A co jste vůbec za rok a dva měsíce předložil? Co konkrétního jste předložil? Ne co bylo rozpracováno, co jste dokončil? A pokud jste tady vládli sedm let a poradcem tam byl Václav Klaus mladší, který vám nyní dělá školství, tak vám připomenu, že když nastupoval jako poradce, tak řekl, že školský zákon bude mít tři stránky, až tam skončí. A má nějakých 123.

Registr učitelů. Tam vás mohu uklidnit. Registr učitelů naopak sníží administrativu, protože po školách stále chceme nějaké dotazníky, nějaké šetření. Nikdo s tím nepracuje. Tento registr toto sjedná do jednoho místa a bude používat tyto údaje pro to, abychom mohli predikovat, kam se ten systém vyvíjí. Opět se vrátím k zákonu o pedagogických pracovnících. Máme šest tisíc učitelů na úřadu práce a sedm tisíc nekvalifikovaných. Těch šest tisíc učitelů z úřadu práce nemůže přejít do škol, protože mají jinou kvalifikaci, než kterou my potřebujeme. Učitelský sbor je přestárlý, pedagogické fakulty včas nereagují na potřebu a nevytvářejí dostatečné podmínky. To je jeden z důvodů, proč se zavádí registr.

Chtěl bych požádat vážené poslankyně a vážené poslance, jestli by bylo možné, abyste se předtím, než budete něco navrhopvat, podívali, co je v zákonu a co navrhuje tato novela. Protože věci, které někteří z vás jmenovali, jsou už delší dobu v platnosti. Já touto novelou nezavádím jmenování ředitelů škol, ale pouze upravujeme to, aby ředitel, který skončí ve své funkci, nemusel odejít ze školství. Jenom pro pořádek, souhlasím s panem poslancem Stanjurou, ochrana ředitele v oblasti školství je výraznější než například ochrana ředitelů domovů důchodců nebo jiných zařízení. Výběrová komise při konkurzu je složena z lidí, kteří by měli zajistit odpovídající objektivitu – České školní inspekce, jsou tam zástupci školy, zástupci rodičů. Kde možná vidím problém, je, aby rada příslušného města poté dohlédla na to, aby byl respektován výsledek z konkurzního řízení.

Domácí vzdělávání – pro paní poslankyni. Já jsem domácí vzdělávání ze zákona nevypustil, paní poslankyně, protože domácí vzdělávání v zákoně nikdy na druhém stupni nebylo. Já nejsem proti domácímu vzdělávání, ale pokud tady léta, léta děláte experimentální ověřování domácího vzdělávání na druhém stupni, tak vás poprosím, nedělejte to na šesti školách. Máme čtyři a půl tisíce základních škol a já chci, abychom to nejprve ověřili na větším počtu škol, a ne na šesti. To je ten důvod, proč si myslím, že by ověřování, které jsem nezrušil, mělo pokračovat. Ověřování pokračuje a bude pokračovat na větším počtu škol. Pokud ho budete chtít do zákona dodat, upozorňuji na výrazné riziko, že se nemusí v praxi ukázat, že domácí vzdělávání na druhém stupni je efektivní. Proto chci, aby se ověřovalo na větším počtu škol.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Stanjuru. Prosím, aby se k faktické připravil pan poslanec Fiala. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan ministr i paní zpravodajka volají k věcné debatě. Pan ministr, místo aby odpověděl, tak provede, já bych řekl, sprostý politický útok. A je komické, když kumpán Davida Ratha tady školí profesora a rektora, že laicky vystupuje v oblasti školství. To je fakt komické. Přidám hned konkrétní příklad, a nejsem expert na školství.

Pane ministře, vy si fakt myslíte, že ve výběrové komisi na ředitele školy sedí zástupce rodičů? Kdo vám to řekl? Ti sedí ve školské radě a ne ve výběrových komisích. Naučte se tu vyhlášku. A pokud chcete mluvit s radními, tak si udělejte nějaký sumář, kolikrát vyšlo výběrové řízení. Ale my tady nemluvíme o výběrovém řízení, my tady mluvíme o účelovém odvolávání. O tom jsem já mluvil, ne o výběrovém řízení.

Ať mě nechytáte za slovo, plus minus je v ročníku sto tisíc dětí, myslím, že na tom čísle se shodneme, podle toho, jak je silný ročník, aspoň v letech, které teď nastupují do škol. Domácího vzdělávání se podle mých informací účastní zhruba dvě stě dětí, což je mnohem méně než 1 %. Jsou to dvě promile. Na kolika stovkách škol to chcete ověřovat? Mně přijde naprosto neuvěřitelné, to, co tady říkáte, vzhledem k tak malému počtu dětí a tomu, že těm, kteří teď končí první stupeň, umožníme, aby pokračovali. To určitě nerozvrátí systém. A možná těch dvě stě dětí, a já tomu nevěřím, bude hůř vzděláno než těch ostatních 99 800. Já tomu prostě nevěřím! Ale i kdybyste měl pravdu a naplnily se vaše nejčernější obavy, tak v rámci vzdělanosti populace to nemá žádný vliv. A já zase jako pravicový politik věřím rodičům, že vědí moc dobře a mnohem lépe než ministr školství, poslanec, senátor, školská rada, městská rada, co je pro jejich vlastní dítě nejdůležitější. Tak trochu věřte těm rodičům i vy. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci za dodržení časového limitu. A nyní prosím k faktické pana poslance Fialu. Poté se připraví s faktickou pan ministr Chládek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Fiala: Pane ministře, tady vás mohu oslovit přímo jako člena vlády, já bych vám samozřejmě mohl vracet politické a osobní útoky. Já to neudělám. Já doufám, že všichni viděli, a každý, kdo to poslouchal, že jsem tady mluvil věcně, říkal jsem, co je na té novele špatné, co dobré, o čem máme přemýšlet, o čem máme diskutovat. Sociální demokracie odpověděla tím, že to začala politizovat a začali jste na mě osobně útočit. Každý si o tom může udělat obrázek sám.

Mně se zdá, že naše pohledy se opravdu zásadním způsobem rozcházejí. Já více věřím, jak říkal pan předseda Stanjura, rodičům, ale více věřím i žákům, více věřím učitelům, více věřím ředitelům škol. Vy jim nevěříte, chcete všechno regulovat, komplikovat a to je to, co vám samozřejmě vyčítám. Nepovažuji vůbec za korektní, když tady říkáte, že jsem s některými těmi věcmi přicházel. Ano, některé věci jsme řešili a chtěli jsme je řešit, některé i podobným způsobem. To jsem vám ve svém věcném výkladu přesně popsal. Ale některé jsou tam vyřešeny způsobem, kterým

bych si je nedovolil předložit. Jestliže tam prostě upravujeme § 16, a ten je strašně důležitý a já bych ho také chtěl upravit, tak bych nepředstoupil před Sněmovnu, pokud bych neměl úplně jasnou představu o tom, co to bude stát, jak to budu financovat. Pokud ji máte, tak je to výborné a řekněte nám ji. Já jsem vás o nic jiného nepožádal.

Tedy znovu. Nevracím osobní útoky. Nejsem to já, kdo politizuje debatu. Nebudu na tom sbírat politické body, i když bych mohl úplně snadno, protože si myslím, když jste se mě ptal, co za mnou je jako za ministrem, na to vám nebudu odpovídat já, ale zeptejte se veřejnosti, zeptejte se odborníků na školství, ti vám to řeknou. Ale nechci na tom sbírat politické body. Chci, abychom měli lepší zákon než to, co nám tady předkládáte a navrhuje. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu a nyní s faktickou pan poslanec Chládek a poté se připraví pan poslanec Laudát. Pardon, pan senátor. Děkuji za upozornění.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Krátká reakce na pana poslance Stanjuru. Já jsem tou poznámkou nereagoval, prostřednictvím paní předsedající, na vás, já jsem spíše upozorňoval na to, že my tady, když chceme měnit jmenování ředitelů, tak že to není součástí této novely. Pokud mně tady říkáte, že nevím, jak funguje školství, tam v těch školských radách jsou právě zástupci rodičů. Proto jsem také řekl, že rodiče, pane Stanjuro, proto jsem také řekl, že i rodiče mohou ovlivňovat chod českých škol.

Pro pana poslance Petra Fialu k jeho věcnosti. Mně tam vadí, když kritizujete něco, co je v tom zákoně v té samé podobě, jak jste to měl vy v tom návrhu, který jste chtěl předložit. To je jenom jedna jediná poznámka, co mi na tom vadí. A druhá: Já si myslím, že nevěříte učitelům a školám –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, omlouvám se, byl jste přihlášen k faktické, to jsou dvě minuty.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Nevěříte učitelům a školám, protože domácí vzdělávání, tak jak jste ho podal, je nedůvěra učitelům a školám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Stanjuru. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Kdyby to byla četba, tak řeknu: Četba 1 a porozumění textu 5!

Poprosil bych pana předsedu Sklenáka, aby teď nerušil ministra, když s ním chci hovořit. Nebo mi zastavte čas prosím.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče Sklenáku, prosím. Tak já vám zastavím čas a pak vám to pustím znovu.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Já klidně počkám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím pana ministra a pana předsedu klubu ČSSD, aby nerušili. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Taky děkuji. Pane ministře, pane senátore, fakt se musíme poslouchat. Vy jste řekl ve svém vystoupení, na které já jsem reagoval, že rodiče sedí ve výběrových komisích. A já jsem reagoval, že to prostě není pravda a že takhle bych vás mohl já... A vy mi na to argumentujete, že rodiče sedí ve školských radách, což já jsem předtím taky zmínil. Mluvil jsem o výběrových komisích na základě vašeho vystoupení a trvám na tom, že ve výběrových komisích zástupci rodičů nesedí. A to je všechno! Tak mi tady nemusíte vykládat o tom, že sedí ve školských radách. To jsme ve shodě, já o tom vím. Já jsem jenom říkal, že když chcete někoho říkat, profesora, dlouholetého rektora, a chcete ho mistrovat, že má laické názory, tak jsem vám ukázal na vašem vystoupení, že taky nejste pevný v kramflecích. Ne taky, že vy nejste pevný v kramflecích. A pokud se pletu, tak mi přineste, nemusíte dneska, pošlete mi tu vyhlášku (nesrozumitelné) vyhláškou složení výběrové komise. Nemyslím personálně, ale strukturně. Zástupce České školní inspekce, zástupce zřizovatele, zástupce školy atd. Ale zástupci rodičů tam prostě nejsou a na tom trvám! To je všechno! Pokud mi pošlete vyhlášku, možná samozřejmě se aktualizovalo znění, tak se vám příště ve druhém čtení omluvím. A my jsme jasně řekli jako klub, že to chceme propustit do druhého čtení a chceme o tom debatovat.

A jenom tak pro zajímavost, já vím, že to říkáte všichni sociální demokraté. Spočítejte, jak dlouho jsme vládli. Šest let v období minulých osmi let. To je prostě realita. Vy furt říkáte sedm nebo kolik. Šest let. A z toho ministr, který byl členem ODS, v tom období nebyl ve vládě. Ano, byli jsme ve společné vládě, já se za to nijak neomlouvám, nijak to nezakrývám, ale člen Občanské demokratické strany v té době, když byl ministrem, tam prostě nebyl. To je všechno. Ale nevymlouvám se za to. A vy to použijete jako argument místo toho, abyste třeba odpověděl, kolik vaše návrhy budou stát státní rozpočet. Buď to nevíte, nebo nám to říct nechcete. Nevím, co je horší. Já myslím, že za a) je horší.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu a nyní prosím s faktickou pana poslance Laudáta. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Omlouvám se, já jsem na základě toho, co se tady odehrálo ještě před tímto bodem, vytáhl pana ministra Zaorálka a vznáším procedurální návrh, abychom tento bod teď přerušili, projednali obchod se zbraněmi a pak se vrátili k pokračování tohoto bodu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, a jelikož se jedná o procedurální návrh, teď je to procedurální návrh, tak... (Procedurální návrh chce přednést i poslankyně Černochová.) Jenomže já o něm musím hlasovat bezodkladně a bez diskuse. Bez rozpravy. Takže přivolám všechny kolegy v sále. Všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se znovu registrovali svými hlasovacími kartami. Podle informační tabule se počet přihlášených ustálil.

Jenom zopakují procedurální návrh, který zde padl, a to je přerušení projednávání tohoto bodu, a po projednání bodu 107, což je smlouva, vládní návrh, ratifikace smlouvy o obchodu se zbraněmi, návrat k tomuto bodu zpět.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 69, do kterého je přihlášeno 101 poslanců, z čehož je pro 83, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přijat.

V této chvíli přerušuji projednávání tohoto bodu v obecné rozpravě a přistupujeme k projednávání bodu 107. Nemohu připustit faktickou poznámku mimo rozpravu v souladu s jednacím řádem, paní poslankyně Černochová. Tak pak s přednostním právem. Musíte definovat, jestli chcete vystoupit s přednostním právem, nebo s faktickou.

Poslankyně Jana Černochová: Kdybyste mi dala slovo, tak bych to definovala, paní místopředsedkyně. Vystupuji jako –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Jste přihlášená s faktickou poznámkou, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Vystupuji jako místopředsedkyně poslaneckého klubu ODS a chtěla bych si tady ujasnit jednu věc. Vy jste ve 12 hodin, paní místopředsedkyně, řekla, že ten bod, který já jsem před hodinou navrhovala, aby byl projednáván – protože chápu důvody pana Zaorálka, proč chce, aby se to projednalo dnes na schůzi –, tak vy jste tady veřejně řekla, že ten bod byl zařazený po 12. hodině na neurčitou dobu. Takže mezitím tady jsme si vysvětlili s panem předsedou poslaneckého klubu ČSSD Sklenákem, že to byl váš omyl, že on chtěl, aby ten bod byl navržen ve 12 hodin! Prosim, vysvětlete mi, co se tady v tuhle chvíli děje! Proč návrh, který jsem předkládala já před hodinou nebyl přijat a najednou to nevádí? Mám pocit, že skutečně předseda klubu ČSSD neví v tuto chvíli, co se v jeho klubu

děje. Neví, co chce jeden jeho ministr, co chce druhý jeho ministr. Do toho tady běží rozprava, a velmi zajímavá rozprava a zásadní rozprava, o novele školského zákona. Ta se teď přerušila.

Prosím, vyjasněte si a možná vyhlase nějakou přestávku, paní místopředsedkyně, vyjasněte si, co se tady v tuto chvíli děje a proč se to děje. Jestli jste udělala chybu vy, nebo pan kolega Sklenák. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, když dovolíte, já jsem žádnou chybu neudělala, postupuji v souladu s jednacím řádem. Pokud se tady objeví procedurální návrh, nechávám o něm bezodkladně hlasovat a to je v souladu s jednacím řádem. A to je vše, co vám k tomu mohu říct. Jinak před vámi je přihlášen s přednostním právem pan předseda Sklenák, potom vám dám slovo, samozřejmě. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Byl bych rád, kdybychom se věnovali projednávání zákonů a ne těmto diskusím. Ale jen na vysvětlenou: Stačí se podívat, paní kolegyně prostřednictvím předsedající, do stenozáznamu, jak to bylo, a je to naprosto zřejmé. Ten bod byl zařazen pevně, nejdříve však ve 12 hodin! Tam byly dvě podmínky, to znamená v okamžiku, kdy nastala 12. hodina, tak ten bod zcela správně paní předsedající otevřela.

Pan ministr Zaorálek nemá problém počkat tady i po skončení školského zákona se smlouvou. Ale prostě byl požadavek z pravé části spektra na toto přerušení. A vzhledem k tomu, že bylo avizováno, že s tou smlouvou není žádný problém v žádném klubu a bude to velmi rychle schváleno, tak jsme přistoupili na to přerušení, aby ten, kdo se chce zúčastnit hlasování, mohl. A pak bychom se vrátili ke školskému zákonu. Já nevím, co je na tom nepochopitelného, nevím, proč bychom měli dělat přestávku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Než dám slovo paní poslankyni, chci jenom toto potvrdit. Tento návrh byl takto přijat a já bych byla ráda, abychom v tomto duchu i jednali. Samozřejmě máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Paní místopředsedkyně, když si přehrajete to, co jste tady říkala ve dvanáct hodin a pět minut vy, tak to naprosto nekoresponduje s tím, co tady v tuto chvíli říká pan kolega Sklenák. A hlavně pořad nechápu to, proč ve stejnou chvíli nebo stejný obsahový text, který teď řekl kolega Laudát, jsem navrhovala já před hodinou, proč k tomu hlasování u ČSSD, pozitivnímu hlasování, nedošlo. Proč k němu došlo ať teď? Mám opravdu pocit, že tady levá ruka neví, co dělá pravá.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, navrhuji vám, můžete podle jednacího řádu vznést námitku proti mému způsobu vedení Sněmovny.

Prosila bych tedy, abychom pokračovali v jednání. Otevírám tímto bod číslo

107.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o obchodu se zbraněmi,
podepsaná v New Yorku dne 3. června 2013
/sněmovní tisk 200/ - druhé čtení**

Prosím, aby se slova ujal ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Prosím, pane ministře, máte slovo, a poprosím ctěnou Sněmovnu, aby se uklidnila, abychom vás slyšeli.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji dobré odpoledne. Nejsem sice pan ministr průmyslu, ale jsem spolugarantem této smlouvy, takže ji také předkládám společně s panem ministrem Mládkem. Budu se snažit být stručný.

Především děkuji, že Sněmovna umožní tuto smlouvu projednat, protože v pondělí začíná Valné shromáždění OSN a to, že bude smlouva do té doby schválena, je pro nás velmi dobré. A řeknu jenom stručně, pokusím se to nějak zredukovat.

Tato smlouva o obchodu se zbraněmi je dle mého pro ČR dokonce výhodná, protože jestli dojde k tomu, že se tady hlásí k této smlouvě 154 států světa, je to vlastně docela průlomová věc, protože ČR dnes byla mezi zeměmi, které mají vyvinutý určitý způsob posuzování prodeje zbraní, tak aby se nedostaly do rukou teroristům, organizovanému zločinu, protože jsme členy Evropské unie a máme pro to určitá pravidla. Nicméně je celá řada zemí, které tato pravidla nemají, takže nepodléhají omezením, která podobné smlouvy zavádějí. Pro Českou republiku tím pádem vzniká taková nekalá konkurence, protože ty země nejsou podobnými pravidly vázány. Toto schvalování smlouvy navazuje na to, co se odehrálo v březnu roku 2013 v New Yorku, kde se formou rezoluce tato smlouva schválila, a opakují, podpořilo ji 154 států, proti byla Severní Korea, Sýrie a Írán. Některé státy se zdržely. Nicméně je to v historii poprvé takové množství států, které se vyslovuje pro to, aby existovala určitá pravidla kontroly zbraní.

Týká se asi osmi kategorií konvenčních zbraní, také lehkých, středních typů zbraní, je to prostě způsob, jak čelit tomu, aby se zbraně nekontrolovaně šířily třeba do takových míst, jako je dnes např. Islámský stát. To je dnes dobrý příklad.

Jsem přesvědčen, když tady už padlo, že tato smlouva by neměla být problém, tak je to především proto, že si myslím, že Česká republika má zájem na tom, aby bylo co nejméně zemí, které uznávají stejná pravidla, jako máme zavedena my. Připomínám, že to, co v té smlouvě je, nepřekračuje hranice českého právního řádu. My vlastně tato pravidla všechna dodržujeme, tzn. že to dokonce nebude znamenat, že bychom v Česku měli ten právní řád nějakým způsobem dále upravovat. Proto si myslím, že je

skutečně dobrý důvod, abychom tuto smlouvu přijali, přihlásili se k ní, a tak velice rozšířili počet těch, kteří přijímají omezení, které jsme na sebe dobrovolně v minulosti vzali my samotní.

Nebudu to natahovat, tohle je podle mě jádro věci a budu rád, když to takto odhlasujeme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministru zahraničí a prosím, jenom vás budu informovat, že usnesení zahraničního výboru a výboru pro obranu byla doručena jako sněmovní tisky 200/1 a 200/2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj zahraničního výboru pan poslanec Karel Rais.

Poslanec Karel Rais: Přeji vám všem dobrý den. Já se omezím na to usnesení, protože už tady toho bylo dost řečeno. Projednali jsme velmi detailně na zahraničním výboru 25. června tohoto roku. Usnesení k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o obchodu se zbraněmi, podepsaná v New Yorku dne 3. června 2013, jedná se o sněmovní tisk 200.

Po odůvodnění náměstka ministra průmyslu a obchodu Ing. Jiřího Havlíčka, MBA, zpravodajské zprávě poslance Karla Raise a po rozpravě zahraniční výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy o obchodu se zbraněmi, podepsané v New Yorku dne 3. června 2013,

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky,

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a nyní prosím zpravodaje výboru pro obranu pana poslance Jiřího Skalického, aby se ujal slova. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Skalický: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené vládo, dámy a pánové, pan ministr zde explicitně řekl hlavní principy dotyčné smlouvy. Já bych se zde zmínil pouze o jedné drobnosti, a to že významnou změnou v této smlouvě oproti současnému stavu je soubor povinností, které se vztahují k vedení záznamu o udělených povoleních a uskutečněných transakcích, a také povinnost jednotlivých států sdílet vymezené informace, což je změna zcela zásadní oproti tomu, co je v současné době jako praxe.

Jinak výbor pro obranu projednal příslušnou vládní novelu zákona, a to na své 11. schůzi 3. září 2014. Usnesení přijal jako tisk, který máte ve svých materiálech pod číslem 200/2.

Usnesení k vládnímu návrhu, který předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouvy o obchodu se zbraněmi, podepsaná v New Yorku dne 3. června 2013, jedná se o sněmovní tisk 200/2.

Po odůvodnění předneseném náměstkem ministra průmyslu a obchodu Ing. Vladimírem Bártlem, zpravodajské zprávě poslance PharmDr. Jiřího Skalického a po obecné a podrobné rozpravě výbor pro obranu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas s ratifikací Smlouvy o obchodu se zbraněmi, podepsané v New Yorku dne 3. června 2013,

II. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR,

III. ukládá předsedovi výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji, a nyní otevírám rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku, tudíž rozpravu končím a tážím se pana navrhovatele a pánů zpravodajů, zda mají zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Nyní tedy přikročíme k hlasování o navrženém usnesení. Pokud nejsou námitky, vzhledem k tomu, že jsou obě usnesení shodná, dala bych hlasovat o obou usnesení najednou. Námitku nevidím.

Zahajuji hlasování a tážím se, kdo je pro návrh usnesení. Už jste začali beze mě. Kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 70, do kterého bylo přihlášeno 122 poslanců, pro 95, proti žádný. Konstatuji, že návrh usnesení byl přijat a smlouva bude ratifikována.

Nyní se tedy podle schváleného návrhu vracíme do rozjednaného bodu číslo 57 a pokračujeme v obecné rozpravě ke školskému zákonu.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 288/ - první čtení**

Mám zde s přednostním právem přihlášeného pana poslance Miholu a poté poprosím paní poslankyni Chalánkovou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji, vážená paní předsedající. Vážení členové vlády, dámy a pánové, já si neodpustím poznámku, že jsem zvažoval po těch x faktických a po různých přerušeních, že by bylo možná dobře příště si svůj příspěvek rozdělit, rozfázovat na několik faktických. Dostal bych se ke slovu dříve. Ale jak zní jedno známé české pořekadlo, kdo si počká, ten se dočká. Tak jsem rád, že se to ještě vejde do jednání Poslanecké sněmovny dnes.

Snad každý návrh zákona, který řeší školskou problematiku, je citlivou záležitostí, což je ostatně zřejmé z této debaty, která byla započata už před delším časem. Vzbuzuje také pozornost občanů a nezřídka vyvolává nemalé emoce. Řekl bych často větší než u těch zákonů, kterými jsme se zabývali daleko delší dobu, jako byl například služební zákon.

Hned na začátku bych chtěl v tomto kontextu říci, že by tedy předkládaný materiál měl být v co nejvyšší kvalitě nebo na co nejvyšší úrovni a neměla by v něm zůstatvat řada nezodpovězených otázek či otazníků bez adekvátního vysvětlení. Přesto se připojím k těm mým předřečníkům, kteří zde vyzdvihli pozitivní –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane kolego, já se velice omlouvám, ale poprosím o ztišení ctihodnou Sněmovnu, abychom to mohli v klidu doprojedit. Děkuji.

Poslanec Jiří Mihola: Připojuji se ke svým kolegům předřečníkům, kteří zde zmínili pozitivní záležitosti, především asi tu změnu přístupu ke vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami. Osobně se připojuji také k panu ministrovi a za pozitivní považuji také tu záležitost zabývání se správnou výživou žáků a studentů, tedy ta otázka různých automatů se sladkým jídelm, pitím a podobně.

Nyní ale ke kritickým výtkám nebo postřehům k předkládané novele. Začnu u argumentu, který mně připadl obzvlášť slabý a nedostačující, návrh, který řeší omezení přístupu k informacím o školách, když argumentuje sestavováním – cituji doslova – pofidérních žebříčků úspěšnosti škol. Já se domnívám, že existuje právo na svobodný přístup k informacím. Je koneckonců zakotveno také v Ústavě. K omezení je možné sáhnout jen ve velmi vážných situacích či případech.

Také bych se rád vyjádřil k individuálnímu, resp. domácímu vzdělávání na druhém stupni základních škol, s nímž novela původně počítala. Chtěl bych zde deklarovat, že KDU-ČSL je pro umožnění tohoto domácího vzdělávání. Nemyslím si, že v českém prostředí by nějak přebujelo nebo přerostlo a stalo se neřešitelnou záležitostí. Já jsem s rodiči těchto žáků opakovaně diskutoval, probíral ty záležitosti. Přiznám se, že i jako učitel s dvacetiletou praxí je do značné míry obdivuji, ale respektoval bych tuto možnost. Trošku mi chybí také nějaká komparace se zahraničím, kde je to něco normálního, nejen ve Spojených státech, ale i v evropských zemích. Prosil bych, abychom se příště nebáli těchto srovnávání. Bylo zde samozřejmě zmíněno to testování. Domnívám se, že když se dlouhodobě testuje – a teď už nechci otevírat tu debatu, jestli na málo, nebo mnoha školách, tak by měly být k dispozici také nějaké závěry toho testování, které by vnesly více světla do této problematiky.

Co se týká zřízení registru pedagogických pracovníků, tak KDU-ČSL je proti tomuto záměru, jen stručně podotýkám.

Upozorňuji také na nedořešenou otázku povinné předškolní docházky, která se v materiálu odkládá vlastně bez nějakého vysvětlení.

Potom nesouhlasíme také se znovuzavedením jmenování ředitelů škol na dobu neurčitou. Já se domnívám, že vlastně ten nový přístup je tady poměrně krátkou dobu a opět, pokud bychom to chtěli měnit, tak si myslím, že by tady měly být jasné podklady a měla by tomu předcházet diskuse, kde bychom si na odborném plénu jasně řekli všechna pro a proti. Nic takového se nestalo, pokud vím.

Přes výhrady, které jsem zmínil, a mnohé už zmiňovat z časových důvodů nechci nebo si je ponechám potom na práci ve výboru, tak se domnívám, že novela je potřebná, KDU-ČSL ji v prvním čtení podpoří. Jen bych chtěl znovu na závěr zdůraznit, že bychom uvítali, aby se důkladněji a podrobněji projednávaly zejména ty sporné body, z nichž jsem některé ve svém příspěvku naznačil.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Nyní prosím paní poslankyni Chalánkovou. Dočkala jste se.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já nebudu hovořit dlouho možná na rozdíl od některých předřečníků.

Tento školský zákon vzbuzuje mnohé emoce a mnohé odezvy z terénu, které se obracejí k § 16 a § 16a. Již zde u mých předřečníků tyto dva paragrafy byly zmíněny. Nejprve jsem měla informace, že došlo k dohodě, k vydiskutování všech sporných míst a že ministerstvo přineslo do vlády takový návrh zákona, který sporný nebyl. Pak opět jsem dostala informaci, že vláda schválila znění, kde se opět některé věci objevují jako sporné a opět vzbuzují emoce. Kde a jak se to stalo, nevím, nebo nevíme, nechávám to jako řečnickou otázku v éteru. Nevím. Možná při legislativně

technických úpravách v Legislativní radě vlády, nevím. Opravdu nevím. Nebudu zabíhat do podrobností, protože klub TOP 09 je také pro to, aby tento tisk prošel do výboru, a teprve tam bude dostatek prostoru k diskotování konkrétních sporných míst.

Jsem přesvědčena jako určitě každý z nás, že každé dítě, i to s hendikepem, se zdravotním postižením, nebo jak říkáte ve školství se specifickými vzdělávacími potřebami, má právo na co nejlepší vzdělání a rozvoj své osobnosti.

Zároveň také vnímáme, že se zde objevují určité nedostatky a obavy z terénu, které ukazují, že by mohla být ohrožena stabilita, jistota celého tohoto školského sektoru, který by se mohl postupně zlepšovat na základě zkušeností a odborností z tohoto terénu. V rámci páchání dobra, říkám to skutečně záměrně, se může někdy stát, a objevuje se to v dobré víře, že se objevují i pokusy o takzvané sociální inženýrství. Na to bych chtěla upozornit jako na velké nebezpečí.

Nebudu zabíhat do těchto podrobností, jak jsem již řekla. Žádám o propuštění do výborů. Budu také prosit o projednání ve výboru pro sociální politiku, protože se zde věnujeme zejména také dětem, které pocházejí ze sociokulturně znevýhodněného prostředí, a určitě je to záležitost, která by se měla ujasnit, zpřesnit a vydiskutovat.

Pana ministra bych požádala, abychom my jako poslanci dostali – troufám si říci okamžitě – příloženou vyhlášku, která má být jako prováděcí předpis příložená k tomuto návrhu zákona, abychom neschvalovali obecné znění, které potom dává zmocňovacím ustanovením další pravomoci jako podzákonné normy.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Dobešovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Ivana Dobešová: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážené kolegyně a vážení kolegové, vážená paní předsedající. Dovolte mi, abych také vystoupila ke změnám školského zákona, zákona 561/2004. Myslím, že dnes bylo probráno mnoho věcí, kterých se zákon dotýká. Opravdu je to rozsáhlá novela, která nejenom všechny ty body, které zde byly řečeny, postihuje, ale myslím si, že všichni, kdo zde vystupují, máme potřebu říci své názory na paragrafy či znění, která nám nejsou možná zcela jasná a která bude třeba zde na plénu ještě prodiskutovat.

Já osobně velmi oceňuji opět, tak jako moji předřečníci, to, že Ministerstvo školství se ujalo tématu péče o žáky se speciálními vzdělávacími potřebami. Jen bych byla velice ráda, abychom se zamysleli nad některými věcmi, které v paragrafu zazněly, a to kategorizace stupňů podpůrných opatření ve smyslu vyčerpání všech stupňů, než dosáhneme správného cíle. Teď jsem mluvila velmi teoreticky, ale dovolte mi, abych to prakticky podtrhla.

Jsem matka zdravotně postiženého syna, který také absolvoval tento vzdělávací systém, a jako každá máma jsem chtěla dát své dítě do klasické základní školy, protože jsem si nechtěla připustit, že je natolik zdravotně postižený, že se bude muset

vzdělávat speciálním způsobem. Představa, že moje dítě by nejprve prošlo všemi stupni opatření, než by se našel ten správný, mě trochu děsí, protože by to mohlo trvat klidně rok, dva nebo tři roky. Proto navrhuji, abychom se ve výboru a v podvýborech zamysleli nad tím, zda jednotlivé stupně by nebylo lepší kombinovat, než je postupně všechny procházet ve svých opatřeních.

Dále také chci upozornit na roli asistenta pedagoga. Je sice dobré, že říkáme v zákoně, že v rámci snahy využití asistenta je potřeba, aby kraj dohlížel na jeho maximální využití. Já sama z praxe mám tu zkušenost, že ačkoli moje dítě potřebovalo asistenta pedagoga na celou vyučovací dobu, kraj v rámci šetření a optimalizace využití asistenta ho dal mému synovi na dvě vyučovací hodiny. Další čtyři bych tam pravděpodobně měla nastoupit já. Takže bylo na zákonném zástupci, aby dofinancoval tohoto asistenta, pokud chtěl, aby jeho dítě bylo vzděláváno, anebo pokud se nerozhodl, že zůstane doma. Já jsem ho dofinancovávala. Nejsem si jistá, jestli všechny rodiny v této zemi, které mají zdravotně postižené děti, jsou schopné si je dofinancovávat.

Mluvíme zde o sociálním znevýhodnění, ale nikde není uvedeno zdravotní postižení a já se domnívám, že to není úplně zcela stejný pojem. V části diagnostiky u žáků s mentálním postižením je mimo jiné tato diagnostika vázána na sociální a kulturní prostředí. Já bych opět prosila, abychom toto dobře zvážili, protože si myslím, že psycholog, který dělá vyšetření v pedagogicko-psychologické poradně, není schopen vždy dojít do té rodiny a zjistit, v jakých sociálně-kulturních podmínkách dítě žije. Toto určitě patří spíše do gesce sociálních pracovníků.

Zmiňovali jste se tu o postavení ředitelů. Já věřím tomu, že všichni z vás máte na mysli spravedlivé postavení ředitelů, ale věřte mi, že ředitelé jsou stále jednou nohou, úplně nechci říct snad v kriminále. A za to mají šestiletou pracovní smlouvu a po šesti letech, jak tady jeden z mých předřečníků řekl, pokud ředitel je už na konci svých sil, je dobré ho vyměnit. Takže mně to přišlo trochu paradoxní, jestliže ředitel dá všechny své síly a zdá se komisi, že už není dostatečně erudovaný v té síle tlačit školu dál, pojďme ho odvolat. Takže já za to velmi děkuji Ministerstvu školství, že zrušilo tuto část a naopak nechalo ředitele na dobu neurčitou a bude na zřizovateli, České školní inspekci, aby posoudil, jak kvalitně ten ředitel pracuje, a případně vyhlásil konkurz či potvrdil jeho pozici na další šestileté období.

Velmi oceňuji také rozšíření správního řádu na školy neveřejné, tedy na školy soukromé a církevní, protože si myslím, že opravdu je dobré, aby rodiče na těchto školách měli úplně stejná práva jako na školách veřejných.

Dovolte mi, abych se dotkla také přijímacího řízení, které se zjednoduší z pohledu ředitelů škol, ale ráda bych tady upozornila na jednu věc, která možná ministerstvu unikla. Školy s talentovou zkouškou přijímají v gardu zhruba dvou měsíců dříve žáky a ti žáci, kteří jsou přijati na tyto školy, jsou vlastně zbaveni možnosti účastnit se přijímacího řízení na školu druhou v pořadí, a pokud jsou na tuto školu přijati a oni se chtějí rozhodnout pro tuto školu, nemají v současném právním systému šanci, protože je jediné na vůli ředitele umělecké školy, zda vydá zápisový listek, nebo nevydá, protože oni ho už před dvěma měsíci vydali.

Co velmi oceňuji, jsou zdravotní prohlídky žáků, protože to trápilo především ředitele odborných škol, kdy při nástupu na každou praxi musel žák absolvovat zdravotní prohlídku u podniku, kam šel na praxi. Bylo to časově i finančně velmi náročné. Takže to velmi oceňuji a zjednoduší nám to práci.

To, čeho se ale tato novela nedotýká a co bych ráda, abychom také prodiskutovali, a chystám se podat pozměňovací návrh, je část týkající se školských rad. Bylo tady o tom hodně diskutováno. Školské rady, promiňte mi, ale skutečně neplní tu správnou funkci, kterou by plnit měly, byť mají široké zastoupení jak rodičů, žáků i jiných.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, já se omlouvám, že vás přerušuji, a poprosím kolegy, aby se ztišili, abyste nemusela na mikrofon tolik křičet. Děkuji.

Poslankyně Ivana Dobešová: Já se to pokusím zvládnout i bez mikrofonu. Takže bych se ráda vrátila k svému tématu. Chtěla bych rozšířit účastníky školských rad, a to z třetinového zastoupení na čtvrtinové zastoupení zástupců především ve školách s obory s praktickým vyučováním o odborníky z praxe a provázat školy odborné právě na odbornost. A tady navazuji na některé své předchůdce, kteří říkali, že novela není o koncepci školství, a já bych byla ráda, aby tentokrát to o koncepci školství bylo.

Stále se zde podporuje... (Hluk v sále, poslankyně Dobešová čeká na klid.) Já vám děkuji za pozornost.

Stále se zde podporuje odborné školství, všechny vlády, všichni ministři, nikdo ale není ochoten pro to udělat základní kroky. A toto by byl jeden ze základních kroků. Dalším krokem by byla také možnost převodu některých škol odborných, které jsou školy veřejné a mají kraje zájem o jejich optimalizaci, tedy lépe řečeno zrušení, do možnosti provozování firmami a většího propojení právě s firmami, které by mohly ovlivňovat vývoj v těchto školách. To určitě bude předmětem jednání v podvýborech a ve školském výboru.

Já vím, že je pátek odpoledne, a vím, že vám všem leží vzdělávání na srdci, a vím, že to není pro vás až tak důležitá tematika, abyste dávali pozor. Přesto mi dovoluňte, abych za klub ANO vyjádřila podporu tomuto zákonu, aby byl postoupen do druhého čtení, a vám všem, kteří jste dávali pozor na mé vystoupení, děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni a nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Berdychovou. Prosím, máte slovo, a dříve, než se ho ujmete, poprosím kolegy u vchodu, aby se ztišili. Ale paní poslankyně čeká na své slovo. Děkuji.

Poslankyně Martina Berdychová: Vážená paní předsedající, děkuji. Já svůj příspěvek zkrátím, protože už se blíží 14. hodina a mnozí z vás už opouštějí sál a i naše pozornost už není taková, jako byla na začátku.

Já ve spolupráci s ASN, což je zastřešující organizace neslyšících, a s Ministerstvem školství připravuji pozměňovací návrh, který se týká § 16, který řeší vzdělávání dětí se specifickými vzdělávacími potřebami. V rámci toho pozměňovacího návrhu bude rozšířen tento paragraf a bude v něm blíže specifikováno to, co neslyšící potřebují, podpůrné potřeby. Víte, že jsem tady vystupovala k zákonu o pedagogických pracovnících, kdy jsem navrhovala začlenění tlumočnicka českého znakového jazyka do toho zákona. To se nám nepovedlo, takže pokračujeme v cestě dál. Jsme u školského zákona a já doufám, že dojdeme ke zdárnému cíli. A blíže vám specifika neslyšících přiblížím v rámci druhého čtení zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Andrlého. Prosím, máte slovo.

Poslanec Augustin Karel Andrlé Saylor: Vážené kolegyně, vážení kolegové. Já opravdu na minimum zkrátím ten svůj projev. Konstatuji jenom to, že hnutí Úsvit a já osobně budeme podporovat projednávání této novely nebo tohoto zákona, a věřím, že to bude ku prospěchu našeho školství. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, a jenom upozorňuji kolegy, že ještě nekončíme, máme ambici dojet tento bod. Prosím, abyste neopouštěli jednací sál, abychom byli schopni odhlasovat příkázání výborům. Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Semelovou.

Poslankyně Marta Semelová: Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové. Bylo tady toho už hodně řečeno, přesto dovoluji pár poznámek k této rozsáhlé novele.

Pokud se jedná o předškolní zařízení, kde se dává možnost ministerstvům a ostatním organizačním složkám státu, předpokládá se, že to bude možno pro děti zaměstnanců, vlastně víceméně jsou to firemní školky, já to považuju za rozumné vzhledem k nedostatku míst v mateřských školách. Ovšem na druhou stranu doufám, že to neskouzne k tomu, že budou zakládány při ministerstvech a dalších organizacích dětské skupiny, kam maminky odloží své dítě ráno jenom na hlídání, ale že se bude jednat opravdu o předškolní vzdělávání.

Pokud jde o přípravné třídy základních škol, tady se umísťují děti před zahájením povinné školní docházky, dnes je to tedy pro děti s diagnostikovaným sociálním znevýhodněním, a navrhuje se rozšíření na další skupiny dětí, zejména pro děti s odkladem. V té souvislosti bych chtěla upozornit na to, že máme síť mateřských škol, i když nedostatečnou, ale jsou to školy, kde jsou právě kvalifikované učitelky pro předškolní vzdělávání. A tady já bych viděla to gros předškolního vzdělávání, aby

se nám to nepřesouvalo stále víc a víc do přípravných tříd. Pokud jde o přípravné třídy, mám tady jednu výhradu. Nevím, proč by v novele školského zákona měla být rozšiřována možnost zřizovat přípravné třídy základních škol pro registrované církve a náboženské společnosti. Myslím si, že tato potřeba není zrovna vhodná, není nutná.

Některé ty pasáže, co jsem měla připravené, přeskočím, abych to zkrátala.

Kladně musím hodnotit povinnou jednotnou závěrečnou zkoušku v oborech středního vzdělávání. Myslím si, že ministerstvo by toto mělo garantovat, a nakonec o té potřebě a o tom, že s tím školy souhlasí, svědčí to, že i když to nebylo povinné, tak v tom minulém roce až 87 % škol už samo se k této jednotné zkoušce přihlásilo. Pokud jde o tu jazykovou zkoušku, která by mohla za určitých podmínek nahradit jednu zkoušku té profilové části maturitní zkoušky, tak já bych tady apelovala na to, aby skutečně byly vybrány ty instituce, které opravdu zajistí kvalitu jazykové zkoušky, aby nám nepoklesla úroveň jazykového vzdělávání ještě víc.

K § 16, to znamená podpůrná opatření pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami, tady bylo řečeno víc než dost. Já tam řadu těch kroků velice vítám, myslím si, že je dobře, že jsou tam i podpůrná opatření toho nižšího stupně, kdy bude moci rozhodovat pedagog na základě znalosti těch dětí, kdy nebude muset být zbytečně papírování. Na druhou stranu mě mrzí, že během tří nebo čtyř dnů došlo ke změnám v tom smyslu, že varianta, která byla připomínkována Asociací speciálních pedagogů, kraji a dalšími, byla po jednání vlády pozměněna. Tady si myslím, že je potřeba opravdu diskutovat s odborníky, protože není možné, aby žáci, kteří potřebují být zařazeni rovnou do speciálních škol nebo tříd, procházeli celým tím martyriem tak, jak je tady uvedeno.

Kvituji opatření proti nesprávným stravovacím návykům dětí. Já osobně jsem byla velký nepřítel vždycky těch všech školních automatů, kde jsou předražené sladkosti, předražené koly a další nápoje. A kromě toho, že to má vliv na budoucí stravování, na vývoj dítěte, tak musím říct, že to má velký vliv i na vztahy mezi dětmi. Protože máte děti, které si nemůžou dovolit ani pořádnou svačinu z domova, a potom máte děti, které přijdou do školy s plnými peněženkami, dělají machry, a určitě to nedělá dobrotu mezi těmi dětmi. A navíc se tady v té souvislosti projevuje šikana, okrádání a tak dále. Takže já to jediné vítám.

Při té příležitosti jenom jednu poznámku. Když jsme se tady bavili o zákonu o dětských skupinách, tak mimo jiné jsme si říkali něco i o stravování, že poskytovatel nemusí dávat dětem obědy, že si je maminky připraví doma a donesou do školy nebo do té dětské skupiny. Na základních školách můžete být svědky toho, jak děti chodí ne bez obědů, ale i bez svačin do školy, že ti rodiče v mnohém jim je nepřipravují.

Pokud jde o registr pedagogických pracovníků, já bych byla ráda, kdyby byl co nejjednodušší v tom smyslu, aby nebyly školy zbytečně zatěžovány papírováním, ale jinak smysl v tom vidím ten, že opravdu budeme mít přehled. Nakonec se to projevilo i při projednávání zákona o pedagogických pracovnících v tom, které obory potřebujeme, které se nám nedostávají, kterých je nadbytek. Je potřeba, aby to potom

bylo skutečně využito při jednání s pedagogickými fakultami, s kraji a tak dále, aby to nebyl jenom registr pro registr. Jinak do budoucna si myslím že je to v pořádku.

Pokud ty další technické záležitosti vynechám, na závěr jenom jednu poznámku, a to je domácí nebo takzvané individuální vzdělávání. Je povoleno na prvním stupni, probíhají diskuse, bylo vidět kolem druhého stupně, kde je ověřování. Já si myslím, že domácí vzdělávání by úplně mělo zmizet ze školského zákona. Některé případy, co se týká dětí se zdravotními problémy, se dají řešit jiným způsobem. Ale uvědomme si, že se v kolektivu děti učí komunikovat se svými vrstevníky, že se učí prosazovat své názory, ale také přijímat názory jiných. Učí se přijímat porážku, ale i vítězit. To jsou všechno věci, které jsou nenahraditelné a ke kterým přispívá i ta škola, která nejenom vzdělává, ale vychovává taky pro budoucnost. A pokud se jedná o druhý stupeň, my požadujeme pedagogickou kvalifikaci, magisterské studium, aprobaci. A doma si nedovedu představit toho geniální rodiče, který zvládne se vzděláním, které ani není pedagogické, obsáhnout celou škálu vyučovacích předmětů od češtiny přes chemii, přes zeměpis, přes výchovy a tak dále. Takže to jenom poznámka k tomu domácímu vzdělávání.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: I já děkuji. A dovolu mi nyní přečíst omluvy, abychom učinili všem povinností zadost. Mám zde omluvu pana ministra Hermana od 13.45 z pracovních důvodů, paní ministryně Válková 13.45 také z pracovních důvodů, pana poslance Černocho od 14 hodin z pracovních důvodů, mám zde opožděnou omluvenku pana poslance Fiedlera, který se omlouval z jednání mezi 13. a 14. a je již zde přítomen. Dále zde mám omluvenku mezi 13. a 14. hodinou pana poslance Váchy též z pracovních důvodů, od 13 hodin z pracovních důvodů paní poslankyně Wernerová.

Eviduji ještě poslední přihlášku do obecné rozpravy pana poslance Beznosky, ovšem v sále ho nevidím. Tudíž obecnou rozpravu končím.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Ještě než tak učiníme, táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečná slova. Je tomu tak. Prosim.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, paní předsedající. Já už opravdu jenom v krátkosti požádám o propuštění do výborů s tím, že ten zmiňovaný § 16, tam se to dostalo ne z Ministerstva školství, ale poté, při projednávání v Legislativní radě vlády. Já souhlasím, abychom ho pozměňovacím návrhem upravili.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Táži se paní zpravodajky – nemá zájem. Já tudíž svolám zbývající kolegy z předsálí, jestli se tam někteří nacházejí. Současně vás všechny odhlásím a poprosím, abyste se znovu zaregistrovali svými kartami.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Já se tážím, zda má ještě někdo jiný návrh. Eviduji zde návrh paní kolegyně Chalánkové na přikázání do výboru sociální politiky, ten budeme hlasovat poté. Jiný návrh zde nevidím, tudíž budeme hlasovat o přikázání z organizačního výboru.

Já zahajuji hlasování a tážím se, kdo je pro, zvedněte ruku a zmáčkněte tlačítko. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 71, do kterého je přihlášeno 95 přítomných, pro 94, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat. Tento návrh bude přikázán výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Nyní budeme hlasovat o návrhu kolegyně Chalánkové přikázat tento tisk výboru pro sociální politiku.

Já zahajuji hlasování a tážím se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 72, do kterého se přihlásilo 96 poslanců, pro 68, proti 14. Konstatuji, že návrh byl přijat.

(Poslankyně Chalánková se hlásí o slovo z místa.) Dělam teď tedy výjimku, protože... Ještě jeden návrh? Dobrá, tudíž...

Poslankyně Jitka Chalánková: Takže ještě bych poprosila, jestli bychom mohli hlasovat o prodloužení vzhledem k těm debatám, které tu byly. O prodloužení projednávání ve výborech o 30 dní.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Musím, paní kolegyně, říct, že toto není úplně standardní, toto mělo zaznít v rozpravě. Ale pokud nebude Sněmovna nic namítat, nechám tento návrh hlasovat. Nevidím zde žádnou námitku, tudíž zahajuji hlasování o tom, že prodloužíme projednávání ve výborech.

Já zahajuji hlasování a tážím se, kdo je pro? Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 73, do kterého je přihlášeno 98 přítomných, pro 17, proti 65. Konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a výboru pro sociální politiku. Končím prvé čtení tohoto bodu. V tomto okamžiku přerušuji jednání 17. schůze a konstatuji, že se sejdeme příští úterý 23. 9. ve 14 hodin.

Přeji vám hezký víkend.

(Jednání skončilo ve 14.15 hodin)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
23. září 2014
Přítomno: 176 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.01 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. Zahajuji další jednání den 17. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás tady vítám.

Prosím, abyste se přihlásili všichni identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo má nebo žádá o vydání náhradní karty. Poslanec Josef Novotný má náhradní kartu číslo 1.

Pokud jde o omluvy z dnešního jednání, dovoluji, abych konstatoval omluvy, které došly předsedovi Sněmovny, respektive sekretariátu předsedy, protože pan předseda Jan Hamáček je první omluvený z dnešního jednání z důvodu zahraniční cesty.

Dále jsou omluveni: ze zdravotních důvodů Vojtěch Adam, bez udání důvodu Ivan Adamec, od 15 hodin z pracovních důvodů místopředseda Bartošek, z osobních důvodů od 14 do 19 Jiří Běhounek, od 14 do 16.30 z pracovních důvodů Milan Brázdil, z pracovních důvodů na odpolední jednání paní poslankyně Jana Černochová, z pracovních důvodů též Václav Horáček, do 18 hodin z pracovních důvodů Igor Jakubčík, paní místopředsedkyně Jermanová z důvodu zahraniční cesty stejně jako poslanec David Kádner, z osobních důvodů Helena Langšádlová, z důvodu zahraniční cesty Stanislav Mackovík, bez udání důvodu do 15.30 Nina Nováková, z pracovních důvodů Gabriela Pecková, od 14 do 19 hodin z pracovních důvodů Roman Procházka. (V sále je velmi intenzivní hluk.) Z pracovních důvodů pan Martin Sedlář, z důvodu zahraniční cesty Antonín Sed'a, z pracovních důvodů Karel Schwarzenberg, od 14 hodin z pracovních důvodů Karel Tureček, od 14 do 14.30 z pracovních důvodů František Vácha, do 15.30 z rodinných důvodů Josef Vozdecký, z rodinných důvodů Vlastimil Vozka a z osobních důvodů Rostislav Vyzula.

Z členů vlády se omlouvají z dnešního jednání: z pracovních důvodů Pavel Bělobrádek, Milan Chovanec, z důvodu zahraniční cesty Věra Jourová, z pracovních důvodů od 19 hodin na večerní jednání Marian Jurečka a z pracovních důvodů také Svatopluk Němeček. Na zahraniční cestě je ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek.

To jsou všechny omluvy, které mi došly v tuhle chvíli, a můžeme pokračovat.

Na úvod sděluji, že přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozdán na lavice, takže máte aktuální stav projednávání schůze.

Dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazenými body 35, 36, 38,41, 42, 156, 157, 32 a 29. Připomínám, že v 19 hodin bychom se měli zabývat podle schváleného usnesení pevně zařazenými body vrácenými Senátem, tedy body 1, 2, 3 a 4.

Prosím Sněmovnu o klid a ptám se, jestli se někdo hlásí s pozměňovacím návrhem ke schválenému pořadu schůze. Vidím pana předsedu klubu sociální demokracie Romana Sklenáka. Pane předsedo, máte slovo, poté pan František Laudát. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovolím si vznést několik návrhů na změnu pořadu schůze.

Za prvé si dovoluji navrhnout, abychom dnes před pevně zařazené body předradili ještě čtyři druhá čtení v následujícím pořadí: Začali bychom zákonem o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě, sněmovní tisk 242. Následně bychom projednali novelu zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, sněmovní tisk 258. Následně novelu zákona o hnojivech, sněmovní tisk 212. Jako čtvrtý bod novelu zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, sněmovní tisk 26. Následovaly by potom tedy ty body, které máme pevně zařazené. To je jeden návrh.

Druhý návrh se týká zítřejšího dne, kdy bychom měli projednávat návrhy zákonů ve třetím čtení. Tam si dovolím vznést návrh na pořadí těch bodů podle jednotlivých ministrů, kteří zákony předkládají. Začali bychom blokem pana ministra financí Babiše, sněmovní tisk 252, 253,251, 179, 209 a 216. Následoval by blok paní ministryně Marksové, tisky 257, 255, 256 a 149. Následně by byl blok pana ministra Němečka, sněmovní tisky 87, 259 a 260. Následně tisk pana ministra Chovance 203. Poté dva tisky pana ministra Mládky, tisky 135 a 213. Takto bychom stanovili pořadí pevně i pro případ, že bychom tyto body neprojednali zítra, tak v tomto pořadí abychom pokračovali zřejmě v pátek, další den, kdy budeme projednávat třetí čtení.

Další návrh se týká zítřejšího dne, abychom po skončení bloku třetích čtení zařadili ještě čtyři první čtení v pořadí novela zákona o veřejném zdravotním pojištění, sněmovní tisk 307, následně novela zákona o zaměstnanosti, tisk 296, následně novela zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, tisk 297, a následně novela zákona o nakládání s bezpečnostním materiálem, tisk 237. Poté by tedy následoval již pevně zařazený bod 30.

Další návrh se týká jednání a hlasování Sněmovny, protože dnes máme pevně zařazené body vrácené ze Senátu od 19 hodin, tak je nutné, abychom schválili, že dnes Sněmovna bude jednat a meritorně i procedurálně hlasovat o všech návrzích zákonů i po 19. i po 21. hodině.

Poslední můj návrh se týká ještě zítřejšího dne. Vzhledem k tomu, že máme projednávat třetí čtení, na které je podle jednacích řádů vyhrazen čas o 9 do 14 hodin, ale my máme ve 12.30 zařazen blok voleb, který nám i s obědovou pauzou zabere

hodinu a půl, respektive dvě hodiny od 12.30 do 14.30, tak si dovolím navrhnout, abychom tento čas kompenzovali a odhlasovali, že pro třetí čtení vyčleníme i zítřek od 14.30 do 16.30 hodin.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu sociální demokracie Romanu Sklenákovi. Nyní je přihlášený František Laudát, poté pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik, pak předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosim, nyní František Laudát. Prosim, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, chápu, že je sice předvolební čas, ale dospěl jsem k názoru, že situace v resortu dopravy je natolik tristní, že si vám dovoluji navrhnout, aby na tomto jednání Sněmovny, a pokud bude ochota, tak dejme tomu příští týden v úterý jako první bod, anebo pokud předseda Sklenák řekne, že v jiný čas, je mně to jedno, se projednal skutečně tento bod, to znamená současná situace v resortu dopravy.

Dovoluji si krátké zdůvodnění. Ministr dopravy Antonín Prachař zdědil resort ve složité situaci. Po téměř osmi měsících jeho řízení se však ukazuje – pane místopředsedo, myslíte, že byste zjednal klid? Děkuji. (Předsedající nereaguje.) Že nejenže nevyřešil žádný ze starých problémů, což bych mu nevyčítal, ale vrší chyby, které generují zcela viditelnou krizi resortu. Přitom se jedná o obor, ve kterém je většina procesů dávno sofistikovaných, vývoj je velice konzistentní a konzervativní, nadnárodní charakter dopravní problematiky umožňuje čerpat zkušenosti odjinud, umožňuje obracet se o pomoc a radu k mezinárodním autoritám.

Řízení resortu je tedy zejména o manažerských schopnostech nejen ministra, ale i managementu podřízených organizací a o systémových nastaveních řídicích procesů včetně profesionální personální politiky. Prvních téměř osm měsíců však ukazuje, že předseda hnutí ANO Andrej Babiš ve své personální volbě rozhodně neměl šťastnou ruku, nebo do hry vstupují jiné zájmy, o kterých mně není nic známo, ale se kterými by Sněmovna rozhodně měla být seznámena.

Za stav katastrofy považuji situaci, v níž se nachází Ministerstvem dopravy řízená organizace Ředitelství silnic a dálnic České republiky. Po nástupu pana ministra se nejen situace nezlepšila, ale podle některých indicií se ještě významně zhoršila.

1. Místo průhledného zadávání zakázek se situace zhoršila. Narůstá počet zadání v režimu oslovení vybraných firem, jsou oslovovány tři místo původních pěti firem, zakázky jsou zadávány pofidérním firmám s jedním zaměstnancem nebo firmám bez náležitých referencí. Soutěže jsou zřejmě z důvodu chybných zadání a průběhu rušeny a následně znovu vypisovány. Zde bych zmínil například otázku, která byla i medializována – Pisárecký tunel, zakázky pražským vinařským firmám na sekání trávy apod. Jsou to veřejně dostupné situace, předpokládám, že Andrejem Babišem vlastněné tiskoviny, média, mluví pravdu.

2. Veřejností sledovaná rekonstrukce dálnice D1 se vrací ke starým kritizovaným negativním jevům. Po složitých uzavírkách nikdo v místě dopravních omezení nepracuje, viz například čerstvě úsek u Zruče nad Sázavou. Dodavatelské termíny nejsou dodržovány, či dokonce jsou přenášeny důsledky neplnění smluv z dodavatele na investora.

K tomu bych krátce řekl vysvětlení. Myslím si, že každý, koho postihne ta směla, že musí jet po současné dálnici D1, vidí, jaká je tam chaotická situace, na vlastní oči. Bývalo českou specialitou, podařilo se v minulém roce zlomit diktát dodavatelů, že vlastní rekonstrukci předchází technologická pauza. Bohužel, tyto nemravnosti vůči řidičům, uživatelům dálnice, sprostoty, se vracejí v plné nahotě.

K tomu dalšímu. Jsou svévolně měněny zadávací podmínky tendru. Nechápu, z jakých důvodů, zřejmě k překvapení dodavatele, na jednom z úseků byla odložena jeho dodávka rekonstrukce druhé části úseku na příští rok. Domnívám se, že jde o hrubé porušení podmínek tendru. Přitom dodavatel, pokud je mi známo, ani nepožadoval, aby se takto k tomu přistupovalo. Zhruba ve stejné době, jenom s nepatrným zpožděním, byla zahájena i druhá fáze rekonstrukce jiných úseků, a tam klimatické změny, kterými bylo argumentováno, nevadí. Nejsem si tak jistý – a spekuluje se, zda za tím nejsou nějaké zájmy. Někdo bude muset zaplatit zvýšené ceny za zařízení, staveniště, za další náklady, za propuštění a nabírání pracovníků, pronájem techniky atd. Každý, kdo má zkušenosti s takovými stavbami, ví, že žádná časová prodleva není zadarmo. Navíc se domnívám, že nelze takto měnit podmínky zákona o zadávání veřejných zakázek. Domnívám se, že nejenom tady. A přijde mi naprosto absurdní, když hejtman Vysočiny při zjevném porušení zadávacích podmínek dokumentace a možnosti čerpání evropských dotací ještě podporuje, že je změněná technologie, materiály, které byly použity na sjezdu z dálnice D1 směrem na Jihlavu. Odmitám jakékoli časové skluzu. Škody nejenom na pověsti, na férovém vedení a chování se v souladu se zákonem je vyšší prioritou než dopravní komplikace, možná posunutá o tři týdny, a ještě na komunikaci, která má – byť velice obtížné – svoje dopravní alternativy. (Odmlčení pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já samozřejmě rozumím tomu, že se vám zdá hladina hluku velmi vysoká. Požádám Sněmovnu o klid, shrnutí tedy toho bodu a zejména termín zařazení, aby ho všichni vnímali, až o něm budeme hlasovat.

Poslanec František Laudát: 4. Zřejmě dochází k porušování pravidel pro čerpání peněz z evropských dotací, již jsem říkal. Myslím si, že by auditoři Ministerstva financí a Ministerstva dopravy a NKÚ se měli touto záležitostí zabývat.

5. Ministerstvo dopravy zjevně nezvládá řešení situace kolem průhledného pokračování výběru na dodavatele mýtného systému. Všichni víte, nebo pamětníci, že pomalu se chýlí naplnění prvních let kontraktu, kolem kterého byly veliké spory, vyšetřovací parlamentní komise atd. atd. Dneska se dostáváme do časového skluzu.

Divný výběr poradenské firmy za veliké peníze, i když resort na to má své odborné útvary, ŘSD na to má také své odborné útvary a pracovníky.

6. Ministr dopravy zjevně nezvládá personální politiku resortu. Na jedné straně se zbavil odborníků, na druhé straně přijímá lidi bez náležité praxe, reference a schopností. Něco tady padlo minulý týden o některých personálních změnách, ale kdyby nic jiného, tak se podívejte na chaotickou situaci, která dneska vládne v čele Ředitelství silnic a dálnic.

7. Ministerstvo dopravy nezvládá přípravu legislativy, kterou ministr veřejně slibuje. Musím podotknout, že v tomto není sám. Leccos bych pochopil, nicméně musím říci, že nejsem to já, kdo slibuje, jak rychle tady který zákon bude.

8. Díky ministrově aktivitě se víceméně zastavil výkup pozemků pro nové investice. Proč by v režimu, který navrhl Sněmovně, a ta ho schválila, měl někdo prodávat pozemky, když si může počkat na výhodnější ceny? Nejsem si ani jistý, i když to zatím nebylo otestováno žádnou žalobou, zda tento návrh je v souladu s evropským právem.

9. Neprobíhá systémová příprava nových investic, nevhodnými nápady pana ministra hrozí, že složité připravované investice přijdou vničeč. Chtěl jsem se na interpelacích či kdekoli jinde zeptat pana ministra, jestli myslí vážně, že se bude měnit trasa nevybudovaných úseků pražského okruhu. Není mi jasné, co předvádí a jestli si uvědomuje, jaké časové prodlevy může způsobit na jihočeské dálnici, budějovické dálnici nebo tábořské dálnici D3 na úseku obchvat Budějovic. Protože to byly dlouhé roky pracně vyjednávané takové podoby projektu, aby vůbec byly průchozí.

10. Přes proklamace předsedy hnutí ANO není vytvářen ekonomický prostor pro důkladné analýzy a následnou přípravu tratí rychlého spojení. V minulém období při zoufalých představách koncepčních pracovníků Ministerstva dopravy, kteří tam pracují dodnes mimochodem, ti vyhození nebyli, hospodářský výbor, každý zástupce z jedné tehdy účastné parlamentní strany s výjimkou Věcí veřejných, napsali zadání, co chtějí po Ministerstvu dopravy. Veřejně jsou proklamovány, jak se toto změní. Nezměnilo se nic. (Neustálý hluk v sále.)

V téhle souvislosti –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, prosím, zklidněte se, prosím tedy o umožnění přednesení celého návrhu pana kolegy Laudáta, zejména toho termínu, kdy bychom to měli odhlasovat. On to pan kolega shrne a už se budeme moci na to soustředit.

Poslanec František Laudát: Už se chýlím ke konci. Domnívám se, že prostě jedna věc je něco veřejnosti namlouvat, já bych byl rád, aby se v tomto resortu něco pro veřejnost začalo konat.

Pan premiér v uplynulých měsících podnik zjevně propagandistické turné po jednotlivých resortech. Všude si společně s ministry a ministryněmi nezapomněl pochválit skvělé výsledky, vynikající spolupráci atd. Není mi známo, co při návštěvě resortu dopravy dělal. Už začátkem léta bylo jasné, že některé části dopravy jsou v katastrofálním rozvalu. Dálnice se nestavějí, ale ani nepřipravují. Silnice I. třídy dále chátrají. Ostudu s vyčerpáním financí chce vláda zamaskovat přesunem peněz na rekonstrukce silnic nižších tříd. Samozřejmě je mi známa tristní situace silnic II. a III. kategorií. Nicméně většina ekonomického života se odehrává na silnicích ve vlastnictví státu.

Situace na resortu dopravy je natolik tristní, že čekat se změnami po volbách je nepřijatelné. Na řadu otázek jsem nejen já, ale i poslanci dalších politických stran, včetně koaličních, čekali odpověď minulý čtvrtek při interpelacích marně. Pan ministr se celý den omluvil. Jenom podotýkám, že podstatnou část ze všech interpelací – nevím, jestli to byla třetina, čtvrtina, ale bylo to významné procento – tvořily právě interpelace na ministra dopravy. A nejenom jenom tedy ode mne.

Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že resort dopravy je velice významný, po financích ho považuji za jeden z nejdůležitějších z hlediska investic, z hlediska ekonomiky, z hlediska bezpečnosti lidí, pohybu, svobody, tak se domnívám, že si nemůžeme dovolit k situaci na Ministerstvu dopravy mlčet. Proto si dovoluji navrhnout, a nechci bourat program tohoto týdne, aby jako první bod příští úterý od 14 hodin, nebo po části změny programu, byl zařazen bod Současná situace v resortu dopravy. Samozřejmě doufám, že pro tento bod budete hlasovat. Pokud ne, navrhuji jakousi modifikaci a ke všemu, co jsem tady říkal, budu přinášet a číst tady detailní rozbor.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já upozorňuji, že pan kolega Laudát předpokládá, že bude schůze pokračovat i příští týden třicátého, tak jsem to vnímal. Takže to samozřejmě závisí také na tom, jestli odhlasujeme, že ve výborovém týdnu budeme ještě jednat.

Nyní pan kolega Kováčik, připraví se pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážená vládo, paní a pánové, přeji hezké, dobré odpoledne.

Rád bych poznamenal, že pravidla se mají ctít. A jestli někdo navrhuje body do příštího úterka, tak připomínám, že podle schváleného harmonogramu příští týden je týden výborový. V uplynulých dnech a týdnech jsme výborům nadělili poměrně značnou porci práce a bylo by dobře, aby se výbory mohly se ctí vypořádat s tím, co jsme jim tady jako Poslanecká sněmovna zcela v souladu se všemi pravidly nadělili. Prostě nelze, abychom my sami jako Poslanecká sněmovna porušovali vlastní pravidla, vlastní zákony, vlastní dohody. Já musím říci, že navíc ještě úterý je dnem,

kdy mají zasedat poslanecké kluby a připravovat se na jednání Sněmovny a jejich orgánů, tedy i výborů. Samozřejmě Sněmovna je suverén, může si odhlasovat cokoli a v okamžiku, kdy to odhlasuje, tak to také platí, ale prosím, abychom měli na paměti i to, že pokud se nedodrží ani základní pravidla, tak to v žádném případě nepovede k zefektivnění práce tohoto zákonodárského sboru, ale povede to k ještě většímu chaosu, než jsme tady poslední týdny svědky.

Rád bych na konto návrhů, které tady padly od pana kolegy předsedy poslaneckého klubu ČSSD, poznamenal, že vzhledem k tomu, že vládní koalice zřejmě propadla tomu kouzlu, že jsou nepostradatelní a že se zhroutí svět, pokud nebude po jejich, ty návrhy, které tady jsou, neobsahují ani jeden z bodů, které zde v Poslanecké sněmovně předložila a předkládá od počátku tohoto volebního období také opozice, zcela v souladu se zákonem, s Ústavou, podle práva zákonodárné iniciativy. A nevšiml jsem si, že by v kterémkoli ustanovení, vyhláše, zákonu, usnesení Sněmovny, usnesení Senátu či kdekoli jinde byly rozříděny návrhy – zákony vládní jako ty důležitější a potřebnější a zákony poslanecké jako ty, které nejsou důležité. Ostatně tento pazvyk tady panoval i za minulých volebních období. Také si pamatuji situaci, jak už jsem tady o tom nejméně jednou hovořil, tisky s nízkými pořadovými čísly byly projednávány v samém závěru volebního období a někdy se ani na ně nedostalo.

Protože tady nejsou v tom návrhu pana kolegy předsedy klubu sociální demokracie obsaženy ani ty body, o kterých jsme měli za to, že jsou dohodnuty, mám na mysli třeba informaci o přehledu, jak se postupuje v církevních restitucích, tam jsem měl pocit, že jsme dohodnuti, že to bude na této schůzi projednáno, poslanecký klub KSČM žádné z návrhů, které jsou zde předkládány, nepodpoří. To neznamená, že pro některé z těch jednotlivých bodů nebudeme hlasovat. Tam, kde uznáváme, že to jsou věci pro lidi potřebné, pro občany nezbytné a nutné, tam, kde jsou v souladu s naším volebním programem, tam samozřejmě ty body budou mít naši podporu. Ale prostě a jednoduše, jednotýdenní schůze Poslanecké sněmovny se nám natáhla na dva týdny, teď slyším, že ještě příští týden, na tři týdny, stejně ten program nezvládneme, a chtěl bych poprosit všechny, kteří tady možná až se svatým přesvědčením bojují za cokoli – držme se více věci, řekněme ty věci racionálnější a nebude třeba tady ohýbat jednací řád. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu KSČM. Nyní pan předseda Stanjura. Pane předsedo, požádám vás ještě o malinké strpení, budu konstatovat tři omluvy. Pan kolega Junek se omlouvá z důvodu přijetí delegace od 14 do 15 hodin. Omlouvá se pan ministr Dienstbier na dnešní odpoledne a pan ministr obrany Stropnický se omlouvá od 15 hodin do konce jednání z pracovních důvodů.

Pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura má slovo. Připraví se pan kolega Koubek, protože jsem nevnímal ty přednášky jako s přednostním právem pánů předsedů Kalouska a Faltýnka. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Začnu tím, čím jsem původně nechtěl, ale obdržel jsem jako vy všichni teď na lavici tento mnohastránkový dokument, který se jmenuje Schválený pořad 17. schůze Poslanecké sněmovny. Nevím, jak levně či draze nakupuje Kancelář Poslanecké sněmovny ten papír, ale ten papír je úplně zbytečný. Za prvé to máme všichni v elektronické podobě, máme všichni počítače, máme tady věci k připojení. A za druhé to dostáváme minutu předtím, než budeme hlasovat o rozsáhlých změnách. Tak nevím, k čemu tento bod máme. Já myslím, že k ničemu, můžeme ho rovnou zahodit, 8 stran krát 200 – 1 600 stran zbytečně vytištěných, zbytečná práce těch lidí, kteří to chystali.

Musím poctivě říct, že pan předseda Sklenák mi včera telefonoval a o některých bodech mě informoval, že bude navrhopvat, nicméně rozsah změn je natolik velký, tak bych poprosil, abychom to dostali v písemné podobě, než budeme hlasovat.

Já jsem akceptoval a neměl jsem problém s tím, že dneska budou předřazena druhá čtení. To si myslím, že je naprosto logický postup. Včera jsem panu předsedovi Sklenákovi slíbil, že pokud budou volby, tak těch chybějících 90 minut my jako opozice logicky nebudeme blokovat, aby se pět hodin mohlo hlasovat o třetích čteních, takže není žádný problém s tím hlasováním ve 14.30 až 16. Nicméně ty ostatní návrhy početně mnohem přesahují to, o čem jsme spolu včera mluvili. Možná, až budeme dneska ještě debatovat, pokud to projde, o novele jednacího řádu Poslanecké sněmovny, přede mnou sedí pan poslanec Komárek, já jsem o tom mluvil minulý týden, ať si potom na konci schůze řekneme, kolik poslaneckých opozičních návrhů má šanci se přes tu hlasovací většinu dostat na pořad a kolik ne. Zatím nula. Zatím v úterý druhý týden je nula.

A já souhlasím s tím, že příští týden bychom zasedat neměli, a po domluvě s Františkem Laudátem navrhuji, aby ten bod byl zařazen zítra po bloku třetích čtení. Když tak to řekne na mikrofon, ale on s tím souhlasí.

Takže já bych poprosil, abychom ty návrhy na změny dostali v písemné podobě. Myslím, že to za pět osm minut můžeme dostat a budeme vědět. Vy čtete jenom sněmovní tisky, už zase nevím, které to jsou body toho programu v prvních čteních. Nemluvím o těch čtyřech druhých čteních a nemluvím o tom rozšíření hlasovací doby. To je naprosto jasné a vím, o čem budeme hlasovat. U těch ostatních bodů jsem si to nestačil ani poznamenat, natož abych se pak rozhodl, jestli budu pro, nebo proti.

Dovolte mi, abych podpořil návrh Františka Laudáta na navrzení toho bodu, protože logicky, když navrhne my nějaký mimořádný bod, tak logicky je odpověď vládní koalice: na to jsou interpelace. To je pravda. Nicméně minulý týden bylo skutečně asi 14 nebo 15 interpelací na ministra dopravy, a nejenom z řad opozice, ale i z řad vládní koalice, a nemohli jsme čas k tomu určený využít, takže si myslím, že je rozumné, abychom o tom hovořili.

Nebudu opakovat ty problémy, o kterých mluvil František Laudát, ale možná bych zmínil dva. Dodatek na jednom úseku rekonstrukce D1, kde se ŘSD dobrovolně vzdalo možnosti započíst penále za zpoždění proti ceně. To znamená, stát a jeho organizace dobrovolně se toho vzdá, smluvně podepíše, že musí zaplatit všechno, a

pak si případně může vysoudit penále za zpoždění. Pro mne je to neuvěřitelné, že to někdo dobrovolně ještě jako dodatek smlouvy podepíše. A ta částka, abyste věděli, se odhaduje mezi 200 a 250 miliony. Nejsou to žádné drobné. A stát s tím bude mít za prvé – dostane se k těm penězům později a bude muset nést náklady na soudní řízení a bůhví kdy se k nim dostane. Stejně tak to rozhodnutí o ukončení prací na jednom úseku s sebou nese zaplacení nákladů té dodavatelské firmě a tam odborníci odhadují, že ta částka se může blížít kolem 100 milionům korun.

A zmínil bych ještě dva problémy. Oba dva jsou z jižní Moravy. Četl jsem, a určitě nejenom já, o tom, jak měla dostat firma, která má snad jednoho zaměstnance, která to nedělá, zabezpečení v Pisáreckém tunelu, jestli to říkám dobře. Ale včera jsem byl opravdu překvapen, a protože jsem i ve funkci ministra dopravy navštívil jižní Moravu, tak já myslím, že pro kolegy z jižní Moravy je to taky překvapení, že upouštíme od plánu dálnice do Vídně. Já to teda opravdu nevím, já tomu nerozumím, jestli je to osobní názor. Ve všech strategických dokumentech i v té "sestře", sektorové strategii, je to jasně uvedeno, v jakém profilu a kudy se má dálnice na Vídeň vést. A nemyslím si, že by takhle jednoduše jsme to měli měnit. Pak je třeba ten strategický dokument přepracovat, znovu otevřít debatu s odbornou veřejností a možná bude i výsledek ten, o včera mluvil pan ministr. Já teda věřím, že ne. Já věřím, že jižní Morava zvládne své zásady územního rozvoje. Víím, že na tom pracují, že by to mohlo být za rok, maximálně za dva hotové, a nemyslím, že tak zásadní věci by se měly měnit.

Myslím, že pokud nemůžeme k těm otázkám a odpovědím využít interpelace, tak je docela logický požadavek na to, abychom si to vyříkali na plénu. Takže já jenom modifikuji návrh Františka Laudáta, abychom to zařadili zítra po skončení třetích čtení, abychom nenabourali ten interval až do 16. hodiny, s kterým my nemáme problém, a myslím si, že to bude pravý čas pro to, abychom o těch problémech debatovali, protože nevím, jak to bude ve čtvrtek, kdo bude omluven a kdo omluven nebude.

A připomínám požadavek, abychom dostali návrh pana předsedy Sklenáka v písemně podobě před hlasováním na změnu programu. Bylo jich tolik, že se omlouvám. Opravdu jsem si to nestačil zaznamenat, ani moji kolegové, takže bychom hlasovali úplně naslepo a to my tedy hlasovat naslepo nechceme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu ODS Zbyňku Stanjurovi. Konstatuji, že jsem uzavřel ve 14.30 přihlášky ke změnám pořadu schůze podle zákona o jednacím řádu. Čili pokud bude reagovat kolega Sklenák jenom na požadavek pana předsedy Stanjury, tak mu teď udělím slovo, jinak jsou přihlášení k pořadu schůze pan poslanec Koubek, pan poslanec Votava, pan předseda Kalousek, pan předseda Faltýnek a pan předseda Fiala. Pan předseda Sklenák bude reagovat na požadavek na písemný podklad. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já bych zareagoval dvěma poznámkami. Jednak k panu předsedu Kováčíkovi, když hovořil, že jejich tisky nebo

návrhy jsou upozadovány, tak chci jen připomenout, že i na dnešek je zařazen pevně jeden návrh poslanců KSČM, a to konkrétně bod 29, sněmovní tisk 118, pojištění vozidel.

Co se týká mých návrhů, tak já samozřejmě vnímám to, co říká pan kolega Stanjura, na druhou stranu co se týče dnešního dne, tak jsem navrhl předřadit jen druhá čtení a ten návrh, kde jsem četl sněmovní tisky, to jsou v podstatě jen seřazení návrhů, které tak jako tak bychom projednávali zítra ve třetích čteních, a chtěl jsem, abychom to měli v blocích podle předkládajících ministrů. Nicméně dohodl jsem se teď tady s aparátem Sněmovny, že snad vám budeme schopni to dodat i v písemné podobě, tak jak jsem to měl ve svých podkladech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jenom reakce pana předsedy Stanjury s přednostním právem a pak řádné přihlášky do pořadu schůze. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Aníž bych chtěl hájit zájmy jiných opozičních nebo skoro opozičních klubů, tak musíte říct celou pravdu. Vy jste ten bod navrhli proto, že vládní poslankyně připravila komplexní pozměňovací návrh, z toho původního nezbylo vůbec nic a je to v zásadě návrh koaličních poslanců a ne opozičních. Proto ten bod je zařazen. Tak to prosím vždycky řekněte celé. Naše návrhy tam leží od března a není navržen do programu ani jeden. A kdyby tam ten návrh komplexní vaší poslankyně, nebyl resp. vládní poslankyně, ne vašeho politického klubu, tak jsem si jist, že to dneska nenačítáte a ten bod tam dneska prostě není. Tak to řekněme celé. Já proti tomu nijak neprotestuji, já jsem o tom věděl. Samozřejmě. Vy to celé přepisujete, že, paní poslankyně? Proto o tom budeme jednat, ne proto, že to podali komunisti, a je to (nesrozumitelné), ale proto, že to vládní poslankyně celé přepsala. Nic proti. Ten návrh je špatný, ale ten jejich byl ještě horší. Takže tomu já rozumím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan kolega Koubek, a prosím tedy efektivní vyjádření k programu schůze, protože jsem si dovolil všechny předsedy klubů dát do pořadí a předřadil jsem oba dva řádně přihlášené, pana kolegu Koubka a pana kolegu Votavu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Pane předsedající, dovoluji mi navrhnout jednu změnu. Z navržené schůze bych prosil vyřadit tisk bod 27, sněmovní tisk 26, o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Protože pokud jsem dobře zaznamenal, tak pan předseda Sklenák navrhl pevně zařazení tohoto bodu, tak z logiky věci bych poprosil, aby se nejprve hlasovalo o mém návrhu, tedy o návrhu o vyřazení, než by došlo na návrh na jeho pevné zařazení, tedy tisk sněmovní tisk 26. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Votava. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Pěkné odpoledne. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovolil bych si navrhnout na zařazení jako pevný bod číslo 175, a to na zítřek po bloku třetích čtení. Jedná se o harmonogram projednávání státního rozpočtu na rok 2015. Je třeba jej projednat, protože 8. října v prvním čtení projednává rozpočtový výbor, takže jediná možnost je projednat to na této schůzi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Myslím, že to efektivní návrh. Nyní s omluvou předsedům klubů, tak jak jsou za sebou přihlášení. Pan předseda Kalousek, potom pan předseda Faltýnek a potom pan předseda Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Ještě jednou s omluvou, že jsem předřadil vašeho kolegu Koubka a pana předsedu Votavu.

Poslanec Miroslav Kalousek: Za to netřeba se omlouvat, pane předsedající, první budou posledními, jak známo. (Hluk v sále.)

Dámy a pánové, prosím, abyste se zamysleli nad návrhem pana kolegy Laudáta. Já do určité míry chápu výhradu pana předsedy Kováčika týkající se příštího týdne, kterým je týdnem výborovým, ale podle našich informací se žádný výbor nechystá zasednout v úterý. Výbory budou jednat ve středu a ve čtvrtek. A nám se ta situace na Ministerstvu dopravy zdá více než naléhavá.

Sněmovna vedle své legislativní funkce má také nezastupitelnou úlohu kontrolní. A jakkoli má pan ministr Prachař ve vládě silnou konkurenci, přece jenom bezpečně vede ve skutečnosti, že jeho ministerstvo je v naprostém rozkladu, a vydává signály chaotických, neuvěřitelně často měnících se rozhodnutí a řady rozhodnutí, která se utápějí v šeru korupčních podezření. Já nechci opakovat všechny ty argumenty, které tady říkal pan kolega Laudát, ale podle našeho názoru Sněmovna jako instituce s kontrolní pravomocí vůči vládě nemůže rezignovat na současnou zoufalou situaci na Ministerstvu dopravy. Máte samozřejmě právo zařazení toho bodu odmítnout –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vás na chvilku přeruším. Prosím vás, paní kolegyně, páni kolegové, pokud se nechcete věnovat změnám v pořadu schůze, přeneste své diskuse mimo jednací sál! (Pro hluk v sále není skoro rozumět. Někteří poslanci postávají před svými lavicemi a hovoří.) Protože budeme rozhodovat o dalším pořadu schůze a víte, že už teď je v tom poměrně složitá situace, abych se vyjádřil diplomaticky, a je potřeba se tomu věnovat. Prosím pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji vám, pane předsedající. Aníž bych vám radil, vzhledem k tomu, odkud se ten povyk linul, možná že jste měl zvolit oslovení soudruzi kolegové. Ale to je vysloveně na vás. (Ozývá se ojedinělý potlesk z řad TOP 09.)

Znovu bych zopakoval své přesvědčení, že Sněmovna nemůže rezignovat na svoji kontrolní úlohu a na svoji odpovědnost nepřehlížet někde totální zmatek a neschopnost řídit a organizovat resort, kterým protékají desítky miliard. Pokud odmítnete, což je vaše právo samozřejmě, je fěr, abych upozornil, že v takovém případě poslanci TOP 09, kteří disponují zákonnou pětinou poslanců Poslanecké sněmovny, která něco takového může navrhnout, navrhnou na příští schůzi zařadit jednání o zřízení parlamentní vyšetřovací komise nad prací ministra Prachaře ve veřejném zájmu. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Jen připomínám, až budeme hlasovat, že kolega Laudát navrhl úterý, kolega Stanjura navrhl zítřek po třetích čtení, logicky, protože pravděpodobně ví, že v úterý 30. v 15.30 je na výjezdním zasedání výbor pro sociální politiku, tak abychom měli všechny informace.

Nyní pan předseda Faltýnek. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne, dámy a pánové, vážené kolegyně, kolegové. Já jsem vyslyšel apel kolegy Kalouska, abychom se hluboce zamysleli nad zařazením tohoto bodu. (Sál se utišil.) A jménem poslaneckých klubů KDU-ČSL a ANO 2011 bych si dovilil vetovat zařazení tohoto bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Nyní pan předseda Fiala. S faktickou poznámkou pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji panu předsedovi Fialovi. Závidím vám rychlost vašeho přemýšlení, prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo Faltýnku. A samozřejmě respektuji. Avizuji na příští schůzi Poslanecké sněmovny návrh na zřízení parlamentní vyšetřovací komise činnosti ministra dopravy Prachaře ve veřejném zájmu. (Potlesk TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan předseda Fiala, poslední řádně přihlášený ke změnám v pořadu schůze. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já chci jen také krátce říct, že jsem překvapen tou velkou změnou ze strany ČSSD v dnešním programu jednání. Ono se nekonalo totiž ani grémium. My jsme si to taky nestačili poznamenat. Ty změny jsou pro nás tak velké, že pro ně dnes nebudeme hlasovat, protože jsme si to nestačili poznamenat.

Za druhé bych chtěl říct, že můžu jakkoli pochopit, že sociální demokracie chce udělat změny. Na druhé straně je potřeba to doplnit nějakým organizačním opatřením

tak, aby se to dostalo ke všem poslaneckým klubům v Poslanecké sněmovně, pokud nebude grémium. Prosím, příště na to myslete. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Fialovi a to byly všechny návrhy, které padly v rozpravě ke změnám návrhu pořadu schůze. Máme tady před sebou návrh, který přednesl pan předseda Sklenák.

Pan kolega Stanjura se ještě hlásí. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za ten materiál. Je to celkem 23 bodů. Vidíte, že jsem si nevymýšlel. Je to celkem 23 bodů. Navrhuji, abychom o každém z nich hlasovali zvlášť. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Já to ještě upřesním, protože padl protinávrh proti návrhu, který tady dal kolega Sklenák, a to je od pana poslance Koubka, vyřazení bodu č. 27, tisk 26. Takže ten bychom hlasovali samostatně jako první. Potom bychom postupovali po jednotlivých bodech. Rozumím tomu, pane předsedo? Jednotlivé body, nikoliv jednotlivé bloky? (Poslanec Stanjura mimo mikrofon: Jednotlivé body.) Jednotlivé body, dobře, no tak co mám dělat. Potom už je jenom návrh harmonogramu státního rozpočtu. Návrh kolegy Laudáta je nehlasovatelný, protože proti němu zaujaly veto dva poslanecké kluby, klub KDU-ČSL a klub ANO, s tím, že ostatní věci jsou hlasovatelné a jiný návrh nemám. I když kolega Laudát, podotýkám, stáhl svůj termín úterý 14 hodin a podřídil se návrhu pana kolegy Stanjury. Tak. Druhé čtení první body jednotlivě.

Ano, pan předseda Sklenák ještě k tomu poznámku.

Poslanec Roman Sklenák: Já si dovolím vznést protinávrh k návrhu pana kolegy Stanjury, abychom hlasovali po jednotlivých bodech, s výjimkou toho seřazení třetích čtení, protože tam jde skutečně jen o to, v jakém pořadí budeme projednávat body, které zítra budou na programu, tak abychom ta třetí čtení, pořadí třetích čtení, hlasovali v jednom hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Protože jde o návrh pana poslance Stanjury, tak prosím jeho vyjádření.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych vašim prostřednictvím požádal pana předsedu Sklenáka, aby na tom netrval. Já myslím, že se většinou tady skoro vždycky vyhovělo, když někdo chtěl hlasovat zvlášť. Takhle se budeme třicet minut dohadovat o tom, jestli je to dobře, nebo špatně, a za tu dobu bychom to hlasování mohli mít za sebou. Sám uznejte, to jsou vaše čísla, je to 23 návrhů kromě těch procedurálních typů rozšíření hlasovacích hodin a rozšíření možnosti jednání dnes po 18. hodině. A je to první den variabilního týdne, je to pět pracovních dnů poté, co jsme si na grémium

Sněmovny řekli, jak budeme pracovat. A vy kromě toho, že několik desítek návrhů už zaznělo v úterý, ve středu, ve čtvrtek a v pátek, tak dneska v úterý máte 23. A já jsem jenom slušně požádal, abychom o každém z nich hlasovali zvlášť. Samozřejmě máte většinu, můžete odmítnout, ale já vás prosím, abyste to nedělal.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Ještě pan předseda Sklenák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Ano, já rozumím tomu, že pro pana kolegu Stanjuru je to důležité, takže já svůj protinávrh stahuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak a ještě pan poslanec Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Prosím o pochopení, že pro nás je zase důležité, že teď už se v tom vůbec nevyznáme. Prosím o hodinovou přestávku na poradu poslaneckého klubu, abychom si mohli rozhodnout, pro co hlasovat s plnou odpovědností chceme a pro co nechceme. (V sále je neklid.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Mně nezbyvá nic jiného než reagovat na návrh pana předsedy klubu TOP 09 a vyhlašuji přestávku do 15.49 hodin.

(Jednání přerušeno ve 14.50 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.49 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, skončila doba pro přestávku klubu TOP 09. Než se budeme zabývat hlasováním, protože nemáme více věcí před sebou, budu jen konstatovat omluvu paní poslankyně Vlasty Bohdalové od 17 hodin do konce dnešního jednacího dne, a to z rodinných důvodů.

Eviduji přihlášku k faktické poznámce pana předsedy vlády, ale pana předsedu vlády tady nevidím, nerad bych ho opomenul, tak se ho zeptám až dorazí.

Máme před sebou návrhy na hlasování. Já vás všechny odhlásím a žádám vás o novou registraci. Přihlaste se svými identifikačními kartami. Budeme jednotlivě, podle toho, jak to bylo dohodnuto před přestávkou, hlasovat o jednotlivých návrzích, které jsou ke schválení pořadu schůze.

První hlasování bude, abychom jako první bod dnešního odpoledního jednání zařadili zákon o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě, sněmovní tisk 242, bod číslo 5.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 74 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 74, z přítomných 137 pro 92, proti nikdo, návrh byl přijat.

Druhé hlasování, které jsem zahájil, má pořadové číslo 75 a je o novele zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, sněmovní tisk 258, bod číslo 15. Kdo je pro jeho zařazení jako druhého bodu? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 75, z přítomných 144 bylo pro 115, proti nikdo. Bod bude zařazen jako druhý našeho odpoledního jednání.

Jako třetí bod dnešního odpoledního jednání je zákona o hnojivech, bod číslo 32, sněmovní tisk 212.

Hlasování pořadové číslo 76. Kdo je pro? Kdo je proti?

Z přítomných 149 poslanců pro 119, proti nikdo, tento návrh byl přijat.

Jako čtvrtý bod dnešního odpoledního jednání budeme hlasovat v hlasování číslo 77, které jsem zahájil, o zařazení bodu novely zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, sněmovní tisk 26, bod 27. Kdo je pro? (Poznámka poslance Laudáta.) Pardon, omlouvám se a prohlašuji hlasování číslo 77 za zmatečné. Předtím musíme hlasovat o vyřazení tohoto bodu, jak navrhl kolega Koubek.

Takže budeme hlasovat o vyřazení tohoto bodu, a to v hlasování pořadové číslo 78, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro vyřazení tohoto bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 78, z přítomných 156 pro 64, proti 69, návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o jeho pevném zařazení jako čtvrtého bodu dnešního odpoledního jednání, a to v hlasování pořadové číslo 79, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro pevné zařazení tohoto bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 79, z přítomných 158 pro 94, proti 21. Bude projednán jako čtvrtý bod dnešního jednání. Po něm budou navazovat další body, které jsou schváleny z minulého týdne.

Nyní budeme rozhodovat o středě, tedy o zítřejším pořadu jednání.

Budeme tedy hlasovat. Jako první by byl bod – sněmovní tisk 252, daně z příjmů.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 80. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 80. Z přítomných 161 poslance pro 96, proti 16. Návrh byl přijat.

Jako druhý bod zítřejšího jednání by bylo jednání o tisku 253, o spořitelních a úvěrových družstvech.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 81, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 81. Z přítomných 161 poslance pro 103, proti 14. Bod bude zařazen jako druhý bod zítřejšího jednání.

Jako třetí bod zítřejšího jednání by byl zařazen tisk 251, o DPH.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 82. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 82. Ze 161 přítomného poslance pro 86, proti 28. I tento bod byl přijat.

Jako čtvrtý bod by byl zařazen tisk 179.

Rozhodneme v hlasování 83, které jsem zahájil. Jedná se o zákon, kterým se mění zákony v oblasti finančního trhu. Kdo je pro jejich pevné zařazení jako bod čtyři zítřejšího dopoledního jednání? Kdo je proti takovému zařazení? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 83. Z přítomných 161 poslance pro 84, proti 13. I tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o pevném zařazení jako pátý bod zítřejšího jednání tisku 209, zákona o auditorech.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 84 a ptám se, kdo je pro pevné zařazení tohoto bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 84. Z přítomných 162 poslanců pro 86, proti 13. I tento návrh byl pevně zařazen.

Jako šestý bod zítřejšího jednání by bylo jednání o sněmovním tisku 216.

V hlasování 85 tedy rozhodneme, jestli budeme projednávat zákon o investičních společnostech jako šestý bod zítřejšího dopoledního jednání. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 85. Z přítomných 162 pro 117, proti 12. Návrh byl přijat. Máme prvních šest bodů pevně zařazených.

Dále bychom jednali o sněmovním tisku 257, a to v hlasování pořadové číslo 86, které jsem zahájil. Kdo je pro to, aby bodem sedm byla novela zákona o sociálních službách? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 86. Z přítomných 164 pro 100, proti 11. Tento návrh byl zařazen jako sedmý bod zítřejšího jednání.

Jako osmý bod by byl zařazen tisk 255.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 87, které jsem právě zahájil. Ptám se, kdo je pro, aby bodem osm byla novela zákona o státní sociální podpoře. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 87. Z přítomných 164 pro 92, proti 13. Tento návrh byl pevně zařazen jako bod číslo osm.

O bodu číslo devět budeme rozhodovat v hlasování pořadové číslo 88, které jsem zahájil.

Ptám se, kdo je pro to, aby devátým bodem byl tisk 256, novela zákona o pomoci v hmotné nouzi. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 88. Z přítomných 164 pro 88, proti 27. I tento návrh byl přijat a je pevně zařazen jako bod číslo devět.

Jako bod číslo deset zítřejšího jednání by měl být zařazen sněmovní tisk 149, novela zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 89, které jsem ještě nemohl zahájit... Tak už mám. Hlasování číslo 89. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 89. Z přítomných 166 pro 93. (Proti 11.) I tento návrh byl pevně zařazen.

Dále bychom přešli k tiskům pana ministra Němečka. Jako 11. bod je požadavek na zařazení sněmovního tisku 87.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 90, které jsem zahájil. Jedná se o zákon o zdravotnických prostředcích. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 90, z přítomných 165 pro 119, proti 12. Návrh byl přijat a máme 11. pevně zařazený bod.

Jako bod číslo 12 je navržen tisk 259.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 91 a ptám se, kdo je pro to, aby byl zařazen jako 12. bod zákon o léčivech. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 91, z přítomných 165 pro 112, proti 10. Návrh byl přijat.

Hlasování pořadové číslo 92, které jsem zahájil – ptám se, kdo je pro pevně zařazení tisku 260 o veřejném zdravotním pojištění jako 13. bodu zítřejšího jednání. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 92, z přítomných 165 pro 103, proti 11. Návrh byl přijat.

Máme 13 pevně zařazených bodů. Můžeme pokračovat.

Máme tu sněmovní tisk 203 pana ministra Chovance, hlasování pořadové číslo 93, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro toto pevně zařazení bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 93, z přítomných 165 pro 86, proti 12. I tento bod byl pevně zařazen.

Budeme hlasovat o bodu číslo 13. Jde o sněmovní tisk 135.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 94. Ptám se, kdo je pro 14. bod, zákon o elektronických komunikacích. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 94, z přítomných 165 pro 108. Jako 15. bod máme zákon o elektronických komunikacích.

Máme před sebou poslední hlasování o pevně zařazených bodech ve třetích čteních, je to tisk 213.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 95. Jde o zákon o prekurzorech výbušnin pana ministra Mládky. Kdo je pro pevně zařazení bodu? Kdo je proti pevnému zařazení? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 95, z přítomných 165 pro 107, proti 12. I tento bod byl pevně zařazen.

Rozhodli jsme o šestnácti bodech pevně zařazených ve třetím čtení na zítřejší jednací den. (Nesrozumitelná poznámka ze sálu.) Ne, šestnácti, protože tam je pan ministr Chovanec ještě v zařazení mimo písemný podklad. Ano?

Dále po bloku třetích čtení bychom pevně zařazovali zákony v prvním čtení.

Jako první po bloku třetích čtení by byla novela zákona o veřejném zdravotním pojištění, sněmovní tisk 307.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 96. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 96, z přítomných 165 pro 100, proti 26. Po bloku třetích čtení zahájíme tiskem číslo 307.

Další pevně zařazený bod by byl sněmovní tisk 296.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 97, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Jde o novelu zákona o zaměstnanosti. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 97, z přítomných 165 pro 101, proti 10. I tento bod byl pevně zařazen.

Jako třetí bod po třetích čteních v bloku prvních čtení zítra odpoledne novela zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 98 a ptám se, kdo je pro takto pevně zařazení sněmovního tisku 298. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 98, z přítomných 165 pro 112, proti 14. Pevně jsme zařadili zákon o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením.

Dále je tady navržen jako čtvrtý bod sněmovní tisk 237.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 99 a ptám se, kdo je pro pevné zařazení novely zákona o nakládání s bezpečnostním materiálem. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 99, z přítomných 165 pro 116, proti 11. Zařadili jsme tedy jako 20. pevně zařazený bod sněmovní tisk 237.

Již zařazený bod číslo 30, sněmovní tisk 144, je požadavek, abychom ho zařadili – dívám se, ano, ještě jsme o tom nehlasovali. Čili v podstatě jako 21. pevně zařazený bod je tisk číslo 144.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 100 a ptám se, kdo je pro toto pevné zařazení bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 100, z přítomných 165 pro 98, proti 30. I tisk číslo 144 je pevně zařazen.

Nyní tedy budeme hlasovat o dalším návrhu na rozšíření schůze, a to o návrhu pana poslance Votavy, abychom zařadili na zítřejší jednání jako 22. bod harmonogram státního rozpočtu. Jde o tisk 125, čili je to už bod, který je ve schůzi, ale že by byl 22. bodem této schůze.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 101 a ptám se, kdo je pro rozhodnutí o harmonogramu o státním rozpočtu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 101, z přítomných 165 pro 122 poslanců. I tento bod byl pevně zařazen.

Nyní bychom hlasovali o návrhu vyčlenit pro třetí čtení zákonů ve středu od 14.30 do 16 hodin ještě čas místo času mezi 12. a 14.30.

Rozhodneme hlasováním číslo 102. Ptám se, kdo je pro rozšíření toho termínu třetích čtení. Kdo je proti změně, kterou určuje jednací řád? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 102, z přítomných 165 pro 120, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat poslední návrh, který tady mám, to je, že bychom dneska jednali o zákonech a hlasovali o nich jak po 19., tak po 21. hodině vzhledem k tomu, že jsme si na tuto dobu objednali senátory.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 103 a ptám se, kdo je pro to, jednat a hlasovat po 19. a 21. hodině dnešního dne. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 103, z přítomných 165 pro 109, proti 32. I tento návrh byl přijat. Budeme tedy jednat o zákonech po 19. i 21. hodině dnešního dne.

Tím jsme vyčerpali všechny návrhy, které se týkaly programu schůze. Budeme se tedy schváleným pořadem řídit. Ještě než přistoupíme k bodu číslo 5, který byl takto přijat, hlásí se pan předseda klubu TOP 09 s přednostním právem. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, poslanecké kluby ČSSD a hnutí ANO zavetovaly náš návrh na zařazení mimořádného bodu týkajícího se... (Námítka z pléna.) Pardon, omlouvám se, KDU-ČSL a ANO. Zavetovaly náš návrh na zařazení mimořádného bodu týkajícího se kontroly Ministerstva dopravy. My do určité míry a z určitého úhlu pohledu dokážeme pochopit vaši snahu zamést některé věci pod koberec, ale nedomnívejte se prosím, že tím, že se o těch problémech nebude mluvit, že neexistují. Ony existují a my nemůžeme rezignovat na kontrolní roli Poslanecké sněmovny, zvláště v některých velice křiklavých případech.

Takže dovoluji, abych vás informoval, že poslanci klubu ODS a TOP 09 během následujících hodin do Kanceláře předsedy Poslanecké sněmovny doručí žádost o svolání mimořádné schůze s jediným bodem – Návrh na zřízení parlamentní vyšetřovací komise v resortu dopravy v oblasti veřejných zakázek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu TOP 09 Miroslavu Kalouskovi. Začneme pořadem schůze a já předám řízení panu kolegovi, který bude řídit tento začátek. My se tady budeme střídat až do vyčerpání.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké, dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Budeme se tady střídat nejen do vyčerpání, ale až do roztrhání těla.

Zahájil bych po sériích pozměňovacích návrhů k programu – prvním bodem našeho jednání je bod číslo

5.

Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jaroslava Faltýnka a Jiřího Junka na vydání zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě /sněmovní tisk 242/ - druhé čtení

Návrh uvede za navrhovatele pan poslanec Roman Sklenák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. O služebním zákonu se zde ve Sněmovně mluví již několik měsíců. Já připomenu, že 10. září jsme ve třetím čtení schválili novelu zákona o státní službě. S přijetím tohoto zákona souvisí právě tento tisk, kterým se mění dalších 57 zákonů, zejména tedy

v oblasti jmenování a odvolávání. Mění se kompetenční zákon. Mění se zákony vztahující se k ústředním správním úřadům, zákony vztahující se k ostatním správním úřadům a fondům. Mění se také další zákony, které se dotýkají právních vztahů budoucích státních zaměstnanců. (Neustálý hluk v sále, přerušen předsedajícím.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane poslanče, dovolím si vás přerušit a požádat ctěné kolegy o klid. Jak řekl pan předseda poslaneckého klubu ČSSD, měníme jenom 57 jiných zákonů. Myslím, že to si zaslouží klid. Děkuji.

Poslanec Roman Sklenák: Já bych jen uvedl ve své krátké úvodní řeči to, že široká politická dohoda ze srpna, která vznikla na půdě Poslanecké sněmovny, se dotkla i tohoto zákona. Byl tedy zpracován poměrně rozsáhlý pozměňovací návrh, který tu původní předlohu do značné míry mění, a ten zde jistě bude představen. Tolik na úvod.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sklenákovi. Předložený návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení tohoto výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisky 242/2 a 3. Prosím nyní pana zpravodaje ústavněprávního výboru pana poslance Jana Chvojku o slovo. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, ano, řekl jste to správně, dne 16. září 2014, to je minulý úterý, se tímto tiskem zabýval ústavněprávní výbor na své 19. schůzi a přijal usnesení č. 69, které zní takto:

Po vyjádření náměstka ministra vnitra dr. Ing. Jiřího Nováčka, člena návrhové skupiny poslanců poslance Mgr. Jiřího Junka, zpravodaje poslance dr. Jana Chvojky a po rozpravě ústavněprávní výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila,

II. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona tyto změny a doplňky – každý je máte na svých stolech a ve svých počítačích,

III. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu,

IV. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi ústavněprávního výboru,

V. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu provedl příslušné legislativně technické úpravy

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane zpravodaji, a otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já bych se chtěl – a posléze se přihlásím v podrobné rozpravě ke svému pozměňovacímu návrhu, který už jsem předkládal na půdě ústavněprávního výboru, ale nyní bych vám ho chtěl krátce zdůvodnit.

Souhlasím s navrhovatelem i zpravodajem, že se ústavněprávní výbor pokusil oprávněně promítnout maximálně zákon o státní službě v platném znění – dosud neschváleném Senátem, ale v tom, co jsme schválili v Poslanecké sněmovně – do celé řady jiných předpisů, a s nejlepším vědomím a svědomím vám říkám, že je to možné schválit. Že se najdou nepochybně další chyby a problémy, tím jsem si téměř jist, už kvůli času a prostoru, ve kterém se to dělalo. Přesto tam zůstává jeden problém a mrzí mě, že ÚPV tento problém nedořešil, to je problém vztahu k lustračnímu zákonu.

Původní návrh předkladatelů předpokládal, že ministři budou vyňati z působnosti lustračního zákona. Ovšem tím, jakým způsobem došlo k přepracování zákona o státní službě, je zcela zjevné, že ministr se stává autoritou – proti původnímu návrhu zpracovávanému skupinou kolem pana ministra Dienstbiera, kdy ministr měl být jenom figurkou, které vládne státní tajemník, tak proti tomuto návrhu změny, které byly iniciovány v Poslanecké sněmovně, vedou k tomu, že ministr skutečně bude vládcem svého resortu, bude rozhodovat i o personálních rozhodováních a bude součástí této státní služby. Pak se mi zdá naprosto nemožné a nespravedlivé, abychom po všech vedoucích pracovnících požadovali, aby oni splňovali podmínky lustračního zákona, a ministra a jeho náměstky z tohoto vyjímali.

Proto navrhu v podrobné rozpravě, abychom doplnili do doprovodných zákonů, které právě promítají dopady zákona o státní službě, krom jiného také do lustračního zákona, abychom doplnili ministry i jejich náměstky, protože oni ve skutečnosti vládnou svým resortům a je to tak správně.

Dovolím si k tomu ještě jednu poznámku obecnějšího charakteru, která by neměla zapadnout zejména v této chvíli. Jeden z velkých důvodů, proč lustrační zákon byl přijat a proč se stále trvá na jeho dodržování, je skutečnost, že se samozřejmě nevztahuje jenom na spolupracovníky bývalé Státní bezpečnosti, ale zejména na její zaměstnance, na některé vedoucí činitele komunistické strany a další, a že jsme dobře věděli v roce 1990–1991, kdy tyto zákony byly projednávány a přijímány, že zde, v České republice, díky skartaci zůstaly jenom zlomky spisového materiálu Státní bezpečnosti, kdežto všechno poměrně dokonale bylo odkopírováno do Moskvy do tehdejší KGB, kterou posléze převzaly jiné ruské služby, ale je zcela zjevné, že dnes těmito archivy vládnou. A já pokládám za nesmírně rizikové, zejména v dnešní situaci v Evropě obecně a v situaci napětí mezi Evropskou unií a Ruskou federací, aby v tak významných funkcích ve státě, jako jsou členové vlády a náměstci, byli lidé, o kterých vede nějaká mocnost, má ve svých archivech jejich staré složky včetně

jejich prohřešků, chyb, možná i zločinů v některých případech a tyto může nadále využívat, tyto může nadále využívat k vydírání těch lidí, k úkolování těch lidí. A já si zdaleka nejsem jist, zda tak nekoná a zda tak v posledním roce nekoná mnohem intenzivněji, než konala v předchozích letech. Proto doporučuji, abychom do lustračního zákona zpět nejvyšší představitele státu vrátili. To bych pokládal za velikou chybu, abychom se dostali do situace, kdy případní ministři této vlády budou ovladatelní cizí zpravodajskou službou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Dále je přihlášen s přednostním právem pan zpravodaj. Prosím pana zpravodaje Chvojku. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom krátce a obecně v obecné rozpravě odůvodnit pozměňovací návrh, ke kterému se pak v podrobné rozpravě přihlásím. Jde o to, aby v zákoně o ochraně osobních údajů bylo panu předsedovi dáno odchodné, což je věc v zásadě podle mého názoru neutrální. Tento návrh jsme projednávali s Ministerstvem vnitra, nicméně Ministerstvo vnitra vyslovalo nejprve souhlas, poté spíš neutrální stanovisko. Já jsem tento pozměňovací návrh podal, v podrobné rozpravě se k němu přihlásím a to rozhodnutí je pak na nás. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Martin Plíšek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci, i můj pozměňovací návrh k tomuto tisku se týká lustračního zákona. Lustrační zákon je měněn v sérii těch 57 novel zákonů a plíživě a nepozorovaně nám skutečně vypadly z povinných lustrací členové vlády a vedoucí ostatních ústředních orgánů státní správy, to znamená funkce ve státní správě, které jsou obsazovány jmenováním. Víte, že výkladová praxe po schválení lustračního zákona byla taková, že na ministry se lustrační zákon vztahoval a při jmenování nastupujících ministrů bylo vždy vyžadováno negativní lustrační osvědčení. Při jmenování této vlády, při jmenování ministra financí se poprvé v novodobé historii České republiky nevyžadovalo negativní lustrační osvědčení a nějakým výkladem se řeklo, že to není potřeba. Proto i můj pozměňovací návrh směřuje k tomu, aby pokud se má lustrační zákon vztahovat podle služebního zákona na představené, to znamená vedoucí pracovníky, jako je vedoucí oddělení, ředitel odboru, náměstek pro řízení sekce, tak pak je zcela logické, aby se na člena vlády, který řídí ministerstvo, a na vedoucího ostatního ústředního orgánu státní správy také vztahoval lustrační zákon. Bylo by velmi zajímavé, kdybychom schválili tuto asymetrii mezi ministrem nebo vedoucím ostatního ústředního orgánu státní správy a dalšími představenými ve smyslu služebního zákona.

Takže já bych chtěl požádat poslance zejména vládní koalice, aby tento pozměňovací návrh, ke kterému se potom přihlásím v podrobné rozpravě, podpořili, protože určitě nikdo nechceme, aby bývalí agenti StB působili na těchto funkcích. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plíškovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se, jestli pan zpravodaj či pan navrhovatel nemají zájem o závěrečné slovo k obecné rozpravě. Zahajuji tedy rozpravu podrobnou, do které jako první je přihlášen pan poslanec Karel Rais. Ruší svoji přihlášku. Po něm následuje pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, v podrobné rozpravě máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já se jenom přihlašuji ke sněmovnímu dokumentu 1402, což je pozměňovací návrh týkající se právě té části, kterou jsem zmiňoval, to je lustračního zákona, o zařazení ministrů a jejich náměstků do lustračního zákona. Dovolím si ho předat panu zpravodaji a panu předsedajícímu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Dále je přihlášen pan zpravodaj s přednostním právem. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jak jsem avizoval, chtěl bych se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému uveden pod číslem 1394, a vzhledem k tomu, že Úřad na ochranu osobních údajů je začleňován do systému státní služby, tak dochází k opravení chyby. Pan předseda tohoto úřadu by měl mít nárok na odstupné, resp. odchodné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane zpravodaji. Dalším řádně přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Martin Plíšek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, děkuji. Jak jsem avizoval v obecné rozpravě, přihlašuji se tímto k pozměňovacímu návrhu vedeném v systému pod číslem 1343, který se týká povinných lustrací pro členy vlády a ostatní vedoucí ústředních orgánů státní správy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plíškovi. Další řádně přihlášenou do podrobné rozpravy je paní poslankyně Jana Hnyková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne, vážené kolegyně a vážení kolegové. Přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu vloženému do systému pod číslem 1413. Jedná se o legislativně technickou novelu, která uvede do souladu zákon o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě a zákon o státní službě. Tento návrh byl připraven ve spolupráci s příslušnými úřady, v našem případě s Českým telekomunikačním úřadem, a jelikož jde o čistě legislativně technickou úpravu, předpokládám souhlasné stanovisko Ministerstva vnitra. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Hnykové. Dalším, zatím posledním přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Krákora. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Dobrý den vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci. Dovolte, abych se přihlásil ke sněmovním dokumentům, které jsou v systému pod čísly 1328, 1388 a 1389. Týkají se rušení smluvních platů lékařů a zdravotnických pracovníků. Přihlašuji se společně k těmto pozměňovacím návrhům s poslancem Běhounkem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Krákorovi za jeho pozměňovací návrhy. Dále je přihlášen do podrobné rozpravy pan navrhovatel, pan poslanec Sklenák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Dovoluji si navrhnout, abychom zkrátili lhůtu pro třetí čtení na 48 hodin.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Eviduji tento návrh. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych vašim prostřednictvím chtěl požádat pana poslance Krákoru, jestli by nemohl krátce zdůvodnit ten návrh, protože v obecné rozpravě k tomu nic nezaznělo, jenom abychom věděli. Podporujete zrušení smluvních platů, nebo podporujete zachování smluvních platů? Z toho jsem to opravdu nepoznal. Není to nic ironického, takže poprosím. Vidím, že už jdete, budu moc rád, když nám to vysvětlíte. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Krákora je evidentní džentlmen, takže vám rád vyhoví a odpoví, pane poslanče Stanjuro. Prosím, pane poslanče Krákoro, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Zdravotnictví je, pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, určitý specifický nepřetržitý pracovní proces, kde někdy nemůžeme lékaře a další zdravotnické pracovníky odměnit. Zrušením smluvních platů se dostáváme do překerní situace, kdy my navrhujeme, aby součet příplatků, protože někdy součet příplatků, může jich být několik, je rizikový, za noční práci, přesčasovou práci, za práci v sobotu a neděli, tak aby eventuálně mohl dosáhnout součet těchto příplatků výše smluvního platu. A neodporoval zákonu o smluvním platu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Snad je toto vysvětlení dostatečné.

Poslanec Jaroslav Krákora: Já tomu teda rozumím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Krákorovi. Pan poslanec Stanjura se hlásí o slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Je to celkový úhrn příspěvků, aby mohl dosáhnout až k výši smluvního platu, který vlastně bude zrušen, protože jinak nemůžeme zdravotnické pracovníky odměnit, jako spravedlivě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Krákorovi. Prosím, slovo má pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jestli jsem tomu dobře rozuměl, tak na jedné straně říkáme – nebo říkáte, kteří to chcete podpořit, zrušíme smluvní platy, a na druhé straně to nahradíme něčím jiným, aby ta výše zůstala stejná. Rozumím tomu dobře? Mně to nevadí, ale pak proč je rušíme, že jo? A proč to děláme tak, že něco zrušíme a hned to nahrazujeme něčím jiným a ještě se tomu říká jinak. Nic proti tomu, já s těmi důvody pro odměňování souhlasím, které jste říkal, já bych to nekritizoval. Spíš si myslím, že je lepší říci u těchto profesí, že si myslíme, že má smysl smluvní plat a zachovat to než jakoby křičet: My rušíme smluvní platy, žádné nepořádky nedovolíme! A pak to jakoby v některých případech doháníme nějakým součtem příplatků. Mně připadá rozumnější a otevřenější říct: Ano, tyto lidé si to zaslouží. Ti, kteří s nimi ty smlouvy podepisují, mají mít volnost, a když jsou kvalitní, tak jim dáme dobré platy. Já s tím nemám žádný problém. Mně se spíš nelíbí ten systém, kdy to jakoby ruším a současně to trochu jakoby oklikou nazývám jinak, ale záměr je jasný: zachovat těm, kteří si to zaslouží, platy, které mají dneska. Nic proti. Jenom si myslím, že ta metoda není úplně dobře. Že jsme to mohli nechat tak, jak to je, a nemuseli jsme to takhle složitě a komplikovaně vysvětlit. Ale je pravda, že na druhé straně bychom nemohli, nebo někteří z nás by nemohli říkat: my jsme ti, kteří zrušili smluvní platy, nepořádek už nebude. Tomu já rozumím, jenom si myslím, že je

průhlednější říct: v těchto případech nebo v těchto profesích si myslíme, že ta možnost má existovat.

Děkuji za vysvětlení, už je mi to jasné. (Poslanec Krákora před řečnickým pultem souhlasí.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi za jeho názor, na který má jistě právo, stejně tak jako pan poslanec Krákora má právo podat jakýkoliv pozměňovací návrh.

S další přihláškou do podrobné rozpravy je přihlášen pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jestli jsem tomu správně rozuměl – ještě směrem k panu poslanci Krákorovi – podpoří případně poslanecký klub sociální demokracie, abychom se s těmi tabulkovými platy ve zdravotnictví už do budoucna vypořádali? Protože všichni víme, že tam, kde existují akciové společnosti, v případě, že zřizují kraje nemocnice, anebo kde existují eseróčka, ty nemocnice fungují, jsou pevně zasmulvněny s jednotlivými zdravotními pojišťovnami, a na trhu práce je evidentní, že některé typy aprobací chybí a je třeba ty lidi více zaplatit a vymykají se těm centrálním státním tabulkám, za sebe řeknu hloupým a obráceně. V případě středních Čech to nebyl problém, protože tam byly nemocnice – nebo z nich vznikly akciové společnosti, a tam zkrátka pokud ředitel nemůže na nějakou aprobaci dosáhnout, je schopen toho dotyčného člověka s dobrou aprobací oslovit a dát mu vyšší plat, než umožňují tabulky.

Já za tuhle informaci děkuji, protože si myslím, že to je správná cesta i ve zdravotnictví. Prostě má být odměňována kvalita, a není-li někdo na trhu práce dosažitelný za podmínek, které jsou určeny státními tabulkami, pak státní tabulky se míjejí smyslem. A pak v podstatě poukazujete na věc, že je to neúčinné, a všichni to stejně nějak obcházejí. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Není-li tomu tak, končím podrobnou rozpravu. Ptám se pana zpravodaje, případně pana navrhovatele na závěrečná slova. Ta nejsou. Neeviduji žádný návrh na vrácení návrhu zákona k novému projednání, nicméně návrh pana předkladatele, pana poslance Sklenáka, na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin. Eviduji žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin, jak jej navrhl pan poslanec Sklenák. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 104. Přihlášeno je 124 poslankyň a poslanců, pro 76, proti 11. Návrh byl přijat. Lhůta byla zkrácena na 48 hodin a já končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, je

15.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 258/ - druhé čtení

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali ve čtvrtek 18. září, kdy jsme jej přerušili v obecné rozpravě. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal z pověření vlády ministr dopravy Antonín Prachař a zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Karel Šidlo. Připomínám, že usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 258/1.

Nyní budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. V tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku do obecné rozpravy, ptám se tedy, kdo se hlásí do obecné rozpravy, a vidím pana poslance Zbyňka Stanjuru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych navázal na své čtvrteční večerní vystoupení a položil několik dotazů panu ministru dopravy. V té důvodové zprávě se píše velmi stručně, asi na třech řádcích, zjednodušeně, že Ministerstvo dopravy nestíhá, když to takhle přeložím, je to napsané jinými slovy. A já bych naši pozornost upřel jenom k jedné z těch tří věcí, a jak už jsem říkal v úterý nebo ve čtvrtek večer, že u espezetek na přání je mi to úplně jedno, i kdyby to vypadlo ze zákona mně by to vůbec nevadilo, takže tam ten odklad je bezproblémový. Ale u stanic technické kontroly je napsáno tak kulantně, že vyhodnocením, zkušenosťmi (nesrozumitelné) se ukázalo, že by něco mohlo způsobit nějaké problémy.

A teď ty konkrétní dotazy, pokud Ministerstvo dopravy ty informace má. Já myslím, že by mít mohlo, protože za prvé je to regulovaný trh. Nevím, jestli to všichni víte, ale zřítit stanici technické kontroly není tak jednoduché a myslím, že to všichni úplně nevědí. Spíš si myslím, že právě ten návrh, který chtěl zpřísnit podmínky, mohl na jedné straně vést k většímu otevření trhu, protože pokud dáte přísnější podmínky a důraz na kvalitu, tak pak to nemusíte úplně regulovat a zákazník si sám vybere, kdo tu službu poskytovat může, či nemůže.

Dneska to v první instanci rozhodují krajské úřady. Pokud krajský úřad usoudí moudře, že už těch estékáčků, stanic technické kontroly, v kraji je dost, tak to povolení prostě nedá a odvolacím orgánem je Ministerstvo dopravy. Myslím si, že ten

system je zbytečně regulovaný, přetížený. A naopak pokud půjdeme cestou, že předepíšeme, co všechno musí systém obsahovat, jaké bezpečnostní či ochranné prvky vůči kvalitě poskytovaných služeb a vůči zákazníkům musí obsahovat, pak nic nebrání tomu, abychom ten trh otevřeli a aby to bylo v zásadě poté, co splní ty podmínky, které třeba i zákonem přísně předepíšeme, aby každý, kdo chce a ty přísné podmínky splnil, to provozovat mohl. Neobávám se toho, že to vyrostě, že vyrostou garážové firmy, protože i ta potřebná technika i ty nástroje, které k zabezpečení slouží, vylučují to, že by vznikaly stovky a stovky nových zájemců o provozování tohoto podnikání, které v zásadě funguje velmi dobře, ale jako v mnohých jiných oborech ty poctiví doplácí na ty nepoctivé.

Ten navržený zákon, který už je platný od srpna loňského roku a ta část estékáček, platný od loňského srpna a v účinnost má být od 1. ledna příštího roku, jde přesně tímhle směrem, tzn. podporuje ty, kteří jsou poctiví. Mnozí to už měli ještě předtím, než se ten systém uzákonil dobrovolně, protože to zase měli jako konkurenční výhodu vůči jiným stanicím technické kontroly, a byla to konkurenční výhoda, kterou využívali zejména velcí uživatelé. Velcí dopravci si podle mě velmi dobře hlídají, jak kvalitně ta služba poskytovaná je.

Já jsem mluvil ve čtvrtek, že původně ten zákon měl platit od 1. července letošního roku a přidali jsme po debatách v hospodářském výboru v minulém volebním období šest měsíců, což předpokládám, že je dostatečná doba. Pokud by to platilo od toho srpna do června, tak kterýkoli ministr či ministerstvo by mělo necelý rok na tu implementaci. Z hlediska bezpečnosti, jak říkám, jsme přidali šest měsíců. Pan ministr nastoupil v lednu. Samozřejmě nevím, v jakém přesném stavu se příprava ministerstva na účinnost toho zákona nacházela, ale jsem přesvědčený... Mně se fakt špatně mluví, když je takový hluk... Jsem přesvědčený, že se to stihnout dalo.

Takže bych poprosil o informaci, pokud ji má Ministerstvo dopravy, kolik stanic technické kontroly v dnešní době existuje, kolik z nich ten systém už má, kolik jich nemá a hlavně kdo a jak selhal. Protože to není věc konkrétního ministra, příprava zákona, resp. implementace zákona. Zákon byl schválen. Vyšel ve Sbírce zákonů v srpnu 2013. Já vím, že od té doby byli dva ministři. Ale to přece není osobní věc toho ministra. On to přece nepíše, on to přece nechystá. Pokládám to za samozřejmou součást práce úředníků na ministerstvu. A pokud stávající ministr říká, že to ministerstvo nestihá a nestihne, a ví to poměrně brzo před tím lednem, protože ten návrh zákona byl ve vládě snad v červenci nebo v červnu, myslím, že v meziresortu už byl v červnu, tzn. ještě šest měsíců mělo ministerstvo na to, aby to zvládlo, tak mě konkrétně zajímá, v čem je problém, kdo tedy selhal a jak to případně pan ministr nebo odpovědný náměstek či odpovědný vrchní ředitel či ředitel odboru řešili. Ministrovi můžeme vyčítat třeba, že nějaký návrh zákona předloží pozdě. Ale ne implementaci zákona, který byl schválen.

Potom můj pozměňovací návrh směřuje k tomu, abychom z těch tří věcí vypustili právě odklad účinnosti u stanic technické kontroly. Pak samozřejmě v podrobné rozpravě se k tomuto návrhu přihlásím. Mám i text pro pana zpravodaje, tomu můžu dát rovnou ten text, jak mi ukládají pravidla Poslanecké sněmovny. A požádal bych

pana ministra o odpovědi na mé otázky. Děkuji. Pak se případně přihlásím s doplňujícím komentářem či dotazy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím. Končím tedy obecnou rozpravu, pokud pan... Pardon, vracím zpět, nevšiml jsem si pana poslance Bendla, který se přihlásil na poslední chvíli. Prosim, ještě v obecné rozpravě pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Já se omlouvám. Já jsem mával, asi jste mě neviděl, pane předsedající, takže se omlouvám všem.

Já bych doplnil dotazy na pana ministra, protože s tou koncepcí registračních značek, kterou by nevlastnil stát, ale vlastnili by ji přímo ti majitelé vozidla, jsme kdysi přišli my, protože to považujeme za efektivní jak z hlediska lidí, kteří vlastní automobily, tak i z hlediska státu. Protože málokdo ví, že to je stát, kdo objednává ty registrační značky a tiskne je. V roce 2009 vynakládal stát na registrační značky částku zhruba 300 mil. korun. Mně přijde daleko logičtější, když by každý vlastník automobilu měl svoji registrační značku. Vždycky kdyby si koupil auto, pouze by si na dopravním inspektorátu vyřešil ten problém, ale měl by jednu jedinou registrační značku. Stát by nevynakládal stovky milionů korun na to, aby něco takového kupoval. A pro nás pro všechny, kteří vlastníme vozidlo, by takhle situace byla jednodušší. Já chci vědět, jestli v tomto pan ministr pokročil, jestli toto se stane, tzn. že stát už nebude nadále vynakládat žádné finanční prostředky na registrační značky a vlastníky se tím pádem stanou lidé, kteří si je koupí a budou je moct vlastnit celoživotně, což bych považoval za praktické. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Bendlovi. Ptám se pana ministra, zda si žádá o slovo. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane předsedající, vážení poslanci, vážené poslankyně, já bych chtěl reagovat na vystoupení pana poslance Bendla.

Mě velmi těší, že už kdysi dávno tady byl zájem řešit registrační značky a převést je do vlastnictví občanů z vlastnictví státu. Skutečnost je taková, že každý rok stát vynakládá řádově 280 až 300 mil. za vlastnictví hliníkového plechu. Takto to funguje už od roku 1990. Za tu dobu jsme přišli o financování 25 km dálnic a zhruba 40 km silnic první třídy. Mě jenom udivuje, proč v zákoně 56, o kterém se tady bavíme, o odložení dvou paragrafů v účinnosti, už toto nebylo navrženo, když pan poslanec Bendl říká, že s tím přišli v roce 2009.

Co se týká dalšího postupu. My jsme vypsalí transparentní výběrové řízení, které je napadáno jednotlivými účastníky v současné době. Proto, abychom zrušili monopol společnosti Hycon, která trvale na základě smlouvy uzavřené mými předchůdci, panem ministrem Schlingem, nadále dodává registrační značky státu. Toto

transparentní výběrové řízení v této chvíli probíhá. Naším cílem je ho dokončit. V zadávacích podmínkách výběrového řízení je platnost do konce roku 2015 s tím, že připravíme komplexní novelu zákona č. 56, která bude řešit převod značek do vlastnictví občanů. Rovněž tam navrhujeme možnost vydání tří značek včetně nosičů kol a duplicitně vydání značky v případě jejího poškození, kterou určitě uvítají všichni dopravci, tak aby nemuseli po každém poškození značky jet na stanici technické kontroly a zejména podnikatelé vyřadit tak vozidlo na minimálně týden z výkonu. Tento zákon předložíme Poslanecké sněmovně na začátku příštího roku tak, aby jeho účinnost byla k 1. 1. 2016. Stát tak ušetří 300 mil. a vytvoříme prostor pro malé a střední podnikatele, kteří na základě definování značky budou moci tyto značky nabízet občanům.

Co se týká vystoupení pana poslance Stanjury. Požaduje ode mě doplnění, kolik STK existuje, kolik STK má implementovaný systém. Toto v této chvíli takto z hlavy nechci říkat a nechci vám tady lhát. Připravím to a seznámím Poslaneckou sněmovnu se všemi požadavky pana Stanjury. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho odpověď. Dále se hlásí do podrobné rozpravy pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji panu ministrovi, že mi ty údaje poskytnete. Já jsem počítal s tím, že to nemůže vědět z fleku, to je naprosto pochopitelné.

Ale vy jste se, pane ministře, vyhnul odpovědi na ty moje další otázky a tam už byste tu odpověď znát měl. Proč vlastně navrhuje to odložení, mimochodem i těch třetích značek, o kterých jste mluvil, že chcete zavést od 1. ledna. Ale tomu já rozumím. Ale u těch STK jsem se jasně ptal, jaký je důvod navrženého odložení o jeden rok a kdo to vlastně způsobil, pokud ten důvod je vážný. A pokud ano, jestli byla přijata nějaká opatření vůči těm, kteří to způsobili. Protože to ministerstvo mělo od srpna 2013, prostě 16 měsíců na to, aby to k 1. lednu 2015 implementovalo. Nemůžeme se po roce a měsíci tvářit, jako že se nic nestalo.

Ano, pokud je problém, tak je třeba říct, v čem je problém a kdo ho způsobil a jaká opatření jsme přijali vůči těm, kteří ho způsobili, abychom to tady neměli za pár měsíců znovu, že opět stát není připraven na to, aby implementoval. To jsou ty klíčové otázky.

Když se bavíme o těch značkách, a myslím, že je to zajímavá debata, nicméně když řekneme, že ušetří stát, tak současně musíme říct, že značky budou kupovat občané. Ony nebudou zadarmo. Stát sice ušetří, ale budou je kupovat občané, takže to bude výdaj každého provozovatele či majitele automobilu. Abychom jenom neříkali, že vlastně přenášíme tuto povinnost, a můžeme vést debatu, nemyslím dneska, o tom, jaké jsou plusy a minusy. Tato debata není černobílá. Nemá jeden systém jenom samé plusy a jeden samé minusy. Ale musíme říct poctivě, pokud to nebude platit stát, tak to budou platit občané. Nikdo jiný značku nemůže zaplatit. Vypadá to pěkně, ale musíme lidem říct, že to za ně nebude platit stát, ale zaplatí si to sami. To tak prostě

bude. Firmy to nebudou dělat zadarmo. Ale myslím si, že debata je správná a že na to máme dostatek času, abychom si vzali plusy a minusy tohoto systému.

Já osobně, kdybych si měl tipnout, a klidně si toto riziko na sebe vezmu, myslím, že je absolutně vyloučeno, aby to stát provozoval od 1. ledna 2016. Mimo jiné proto, že zákon ještě vůbec není. A až se napíše, a pokud se na něm shodneme, se bude muset implementovat. A už dneska je málo času k implementaci do 1. ledna 2016 a byla by to zcela zásadní a kardinální změna systému. A říkat dneska, že za patnáct měsíců to může fungovat, je prostě nereálný slib! Takže myslím, že pan ministr to buď neodhadl, nebo nás trochu mate. K 1. lednu 2016 to prostě nemůže fungovat. A pokud ano, tak mi zkuste říct, kdy předpokládáte, že zákon bude ve Sněmovně, kdy bude platný, to znamená, že projde Sněmovnou, Senátem, podpisem pana prezidenta a kolik času pak zůstane na implementaci v příštím roce. Já si myslím, že jestli, tak se můžeme bavit o lednu 2017, možná o lednu 2018. To bych viděl spíš jako realistické datum, protože jste správně říkal, že jste vypsali tendr. Víím, že už běží několik měsíců. A na každý nový tendr budou s uchazeči stejné problémy. Ani to, kdybychom vás vypsali zakázku, a teď myslím na dodávku značek, kromě toho ještě musíte absolutně změnit informační systém, to je další věc. Takže podle mě je absolutně nereálné dneska říct, že za patnáct měsíců to bude fungovat. To prostě fungovat nemůže! A jestli mi nevěříte, tak si můžeme říci v lednu 2016, kdo z nás měl pravdu. Ale pokud nevidíme harmonogram legislativy, veřejné zakázky, změny informačního systému, tak zodpovědně prohlašuji, že to je nereálný termín.

Pak se tedy ptám, proč jste tu drobnou změnu estékáček nebyl schopen zajistit za jedenáct měsíců vašeho fungování od ledna do prosince, když tady říkáte, že revoluční změna bude připravena za patnáct měsíců ode dneška, a to ještě zákon, možná už je v připomínkovém řízení, to nevím, že bych se díval do eKLEPu i na meziresortní připomínkové řízení, to tedy ne, ale mám pocit, že v eKLEPu ještě není, že to ještě meziresortně neprobíhá. Nevím, jestli už je napsán, nebo se na tom pracuje, ale ten harmonogram je prostě vymyšlený. Použijte toto silné slovo – vymyšlený! A pokud ne, tak vás poprosím, abyste nám ten harmonogram dneska řekl zhruba v měsících, ne po dni, ale v měsících, kdy bude zákon, kdy to vyjde ze Sněmovny, ze Senátu, kdy vysoutěžíte dodavatele značek a kdy vysoutěžíte dodavatele informačního systému, který by to zabezpečil. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Dalším, kdo se hlásí do obecné rozpravy, je pan ministr dopravy. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Děkuji. Chtěl bych reagovat na pana poslance Stanjuru. Předně bych chtěl říct, že v okamžiku, kdy vlastnictví registračních značek přejde do majetku občanů, tak stát nebude vypisovat žádné veřejné výběrové řízení. Bude pouze definovat, jak má značka vypadat, a občan si tuto značku zabezpečí u schválených výrobců. Tady žádné výběrové řízení probíhat nebude. To je první věc.

Co se týká harmonogramu, na Ministerstvu dopravy byla provedena prezentace základních změn zákona č. 56 a příslušný odbor 150 dostal pokyn na tomto zákonu pracovat. Díky tomu, že se některé zákony na Ministerstvu dopravy zpožďovaly, vyměnil jsem ředitele odboru, vrchního ředitele legislativy a práva a posílil jsem tento útvar o pět nových lidí, abychom zpoždění, která tam byla, dokázali nějakým způsobem eliminovat a připravili nové zákony, zejména zákon č. 56.

Co se týká finančních záležitostí, pan poslanec Stanjura tady říká, že nic není černobílé a že v každém případě to zaplatí občan. Samozřejmě, ale dneska občan platí správní poplatky za registraci značek. Dneska stát utrácí peníze na vlastnictví hliníkového plechu. Tím, že otevřeme tento trh, o kterém tady ODS a pan Stanjura pořád vykládá, že to máme otevřít, schváleným výrobcům, tak je důvodné se domnívat, že cena registračních značek výrazným způsobem klesne.

Další. Tyto značky budou ve vlastnictví občana a budou s ním celoživotně. To znamená, že občanovi odpadávají jakékoliv náklady při registraci vozidla a při návštěvách dalších správních úřadů včetně STK. Toto je potřeba do toho rovněž započítat. Pravděpodobně srovnáváme nesrovnatelné.

Co se týká záležitostí kolem navrhovaného odložení § 48a o STK, tam bych se vyjádřil až v závěrečné řeči. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Dále se do obecné rozpravy hlásí pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych, abyste si všimli, že u zákona, který máme před sebou, pan ministr v rozpravě odpovídat nechce, aby nemohli poslanci reagovat. Já můžu, mám přednostní právo, takže mi je jedno, jestli to řekne teď, nebo v závěrečném slově.

Já jsem se ptal na harmonogram. Nezpochybnil jsem to, co jste říkal. Já jsem neříkal, že občané zaplatí větší cenu. Nepolemizujte s něčím, co jsem neřekl! Já jsem se ptal na harmonogram. Vy jste řekl, že od 1. ledna 2016 to má platit. Já to považuji za naprosto nereálné. Normální jednoduchá otázka. Když se bavíme o zákoně, který ještě není napsán, tak mi to přijde skoro zbytečné. Bude nějaká centrální registrace značek, nebo ne? Jak se ten stát dozví, že občan má tu konkrétní? Fakt to bude už na obecních úřadech zadarmo? To budou obce úředníky platit ze svého bez příspěvku státu či bez poplatku toho, kdo si to vyřizuje?

Já nevím, jakou máte představu. Ale místo abyste řekl, kdo může za to zpoždění, této odpovědi jste se opět vyhnul, tak plánujete už nějaký další zákon. A je dobře, nebo špatně, to nevím, když jste přijal pět nových lidí. Ale vy jste mluvil, že to bude od 1. ledna. A harmonogram jste nám opět nepředstavil. Tak potřetí zopakují tu samou otázku. Proč to vlastně chceme odložit? Kdo selhal na Ministerstvu dopravy? A kdy to bude vlastně implementováno a připraveno ke spuštění? Potřetí. Když mi neodpovíte, počtvrté se už ptát nebudu. Nechám to asi na čtvrtek na interpelace.

Nechci ostatní kolegyně a kolegy zdržovat, ale všimněte si. Myslel jsem, že tady můžeme vést dialog. Někdo se zeptá a někdo odpoví. Může mít různé argumenty, ale ne že máme jeden zákon a vy pořád hovoříte o něčem, co tady ještě vůbec není. K tomu můžeme samozřejmě velmi těžko vést polemiku, když návrh zákona není sepsán. Ale můžeme se bavit o obecných principech. Z vašeho vystoupení by občan pochopil, že až změníte systém, a on si pořídí registrační značku, nebude muset na obecní úřad. To já si tedy nemyslím. To si tedy vůbec nemyslím. Jak se stát, policie a ostatní dozvědí, že značku 1A1 – a teď nevím, doplňte si tam čtyři číslice – vlastní konkrétní občan? Vy jste to tak popsal, že si to koupí levně. Dneska za to platí poplatek. Já nevím, jestli poplatek plus nová značka bude levnější než dneska. Myslím si že ne. Myslím si, že máme stejné podklady na Ministerstvu dopravy.

Petr Bendl má pravdu, že se to zvažuje už několik let. A proto říkám, že to není černobílé. A já jsem neřikal, že to je špatně! Až bude konkrétní návrh zákona, tak se k tomu vyjádříme a řekneme si, jestli to jde dobrým, nebo špatným směrem. Teď na to nejsme schopni reagovat, ale jsme schopni reagovat na problém, který řešíme dnes a denně. Kdo to vlastně způsobil, že stát není schopný od 1. ledna 2015 vymáhat to, co jsme schválili už někdy v polovině loňského roku a co vyšlo ve Sbírce zákonů v srpnu 2013.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Teď už opravdu nikdo, tedy obecnou rozpravu končím. Pan ministr, pan zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo, zahájím tedy rozpravu podrobnou. Pan ministr má zájem o závěrečné slovo v obecné rozpravě. Prosim, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Já tady nechci vést diskuse, jestli jsem připravený odpovídat, nebo ne. Chtěl bych jenom shrnout, jak dnes funguje systém zabezpečení bezpečnosti na STK. Zákon stanovil 3. 7. 2013 nové požadavky na centrální informační systém stanic technické kontroly, tzv. CIS STK. Ministerstvo dopravy navrhlo nový paragraf, který kompletně řeší problematiku CIS STK. Text dokumentace přítomnosti vozidla v STK byl do návrhu zákona doplněn na základě dohody s Ministerstvem vnitra. Obecným cílem je mít v STK kamery nebo fotoaparáty s napojením na CIS.

Po provedení první analýzy problematiky bylo zřejmé, že systém CIS STK musí být zcela nově provázán s centrálním registrem vozidel, který však do pátého měsíce 2014 neměl zajištěnou podporu rozvoje, a ta byla zajištěna až novou smlouvou za našeho vedení Ministerstva dopravy. Pořízení dokumentace musí být velmi těsně provázáno novelizovanou vyhláškou, kdy v průběhu přípravy bylo zřejmé, že nový systém musí mít postupný náběh, který bude v jednotlivých stanicích trvat až jeden rok. To není výmysl Ministerstva dopravy, to je stanovisko stanic technické kontroly. Termín 1. 5. 2015 by byl reálný pouze pro nasazení centrálního prostředí, nikoliv pro realizaci na jednotlivých stanicích, zákon pro to nestanovil žádná přechodná ustanovení. Při věcné analýze, které části zákona kromě posunutí termínu

registračních značek na přání v souvislosti s připravovaným modelem Spolkové republiky Německo je nutné posunout, byl konstatován nevhodně nastavený způsob náběhu kamerových systémů v STK. V současnosti již téměř 50 stanic technické kontroly vlastní pro potřebu nějaké technické dokumentační prostředky, jejich kompatibilita s CIS STK informačním systémem však v tuto chvíli není zajištěna. Pokud však splní podmínky připojení, mohou být následně pro napojení k CIS STK.

V rámci přípravy prováděcí vyhlášky byla upřesněna technologie dokumentování vozidla s tím, že stanice STK musí mít časový prostor pro zajištění potřebné techniky a napojení na centrální systém. Posun termínu tedy zajistí logický náběh, kdy v průběhu roku 2015 se stanice již v rámci nového znění zákona a prováděcí vyhlášky budou vybavovat příslušnými technickými prostředky tak, aby od 1. 1. 2016 mohl být systém po kompletním odzkoušení spuštěn bez rizika nefunkčnosti a neplnění zákona. Nejde o odklad realizace, ale o zajištění reálného způsobu na jednotlivých stanicích technické kontroly.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Dále s přednostním právem pan zpravodaj, po něm s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych na žádost předkladatele navrhl zkrácení lhůty mezi 2. a 3. čtením na 48 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Nyní poprosím pana předsedu poslaneckého klubu ODS. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan ministr říká, že není připraven debatovat, a jestli je ochoten odpovídat – já také ne, protože není ochoten odpovídat. Není s čím polemizovat, protože například na položenou otázku neodpověděl, tak spíš zkusím zareagovat na ten text, který nám tady přečetl.

Tak slyšeli jsme takovou pohádku, že když to odložíme o rok, tak teď se budou všichni poctivě připravovat, aby to za rok fungovalo. Ale zákon je od července 2013. Všichni se už mohli rok a půl připravovat. Vy jste říkal, že až v květnu jste něco vyřešil, ale vy jste nastoupil v lednu, ne v květnu. Říkal jste květen 2014. Proto říkám, že jste měl vy osobně jedenáct měsíců na implementaci. Teď nás přesvědčujete, že dalších dvanáct pomůže. A současně říkáte, že chystáte úplně nový zákon. Tak já tedy nevím, jak to všechno se dá skloubit dohromady. Ale já i moji kolegové bereme na vědomí to, že vlastně nevíte, kdo to zpoždění způsobil, vlastně nevíte, co se na ministerstvu děje. Jenom vám prostě úředníci řekli, že se to nestihne.

Vy jste mluvil o analýze dopadů. Já bych poprosil, jestli jsme schopni jako poslanci ji dostat k dispozici k přečtení. A mě by jenom zajímalo, jestli to nejsou ti samí lidé, kteří sepisovali ten návrh zákona. To tak velmi často je. Možná to jsou jiní

lidé, ale já si pamatuji, kdo připravoval návrh zákona a kdo říkal: ministře, neprodlužujte to o těch šest měsíců, 1. červenec 2014 je úplně v pohodě, stihneme to my i STK. Jestli to nejsou náhodou ti samí, kteří na vaše zadání napsali analýzu, že se to stihnout nedá. Možná že ne, ale budu moc rád a myslím, že i kolegové v hospodářském výboru, když analýzu dostanou s tím datem a podpisem konkrétního zodpovědného pracovníka.

Já jsem také před pár měsíci slyšel, jak se intenzivně pracuje na zákonu o dráhách. A to je takový folklór, protože to jsem nevydýchal dodneška, jak mi zodpovědní pracovníci na Ministerstvu dopravy udělali prezentaci, jak už dva roky pracují na zákonu o dráhách – už jsou to skoro zase dva roky od té doby –, a moc bych se nedivil, kdyby pořád měli 14 stejných slajdů, kde vlastně byly jenom otázky a žádné odpovědi. A ti lidé tam jsou pořád. Jsou tam pořád! Některé jste povýšil, poslal jste je do dozorčí rady Českých drah. Fakt to sleduji! Je to z veřejných zdrojů, to není žádná tajná interní informace vynesená z ministerstva. A to pro mě byl nezapomenutelný zážitek, že ti, kteří dva roky na tom pracovali, tak vyrobili 14 slajdů s otázkami a vlastně řekli, my to psát nebudeme, to by měl napsat někdo jiný. My jsme definovali problém a ať to někdo napíše. Jak jsme tedy každý týden dávali raport, tak se to nějak pomalinku posunovalo, a pak přišel pád vlády a já už jsem to přestal sledovat, ale to je také taková legenda na Ministerstvu dopravy, že se chystá nový, zcela zásadní zákon o dráhách. Možná zkušební parlamentní harcovníci jako pan zpravodaj si to pamatují i z předminulého volebního období, kdy se říkalo, že je třeba připravit nový zákon o dráhách. A jsme v roce 2015 pomalu a zákon pořád není a já se nedivím, protože vím, kdo na něm pracuje, či nepracuje.

Já nemám žádný problém s tím, co navrhuje, to zkrácení lhůty. Tady skutečně je jeden pozměňovací návrh, tak přemýšlení o pozměňovacím návrhu či hlasování, na to nepotřebujeme dny nebo týdny, opravdu to není žádný problém a klidně podpořím zkrácení lhůty na 48 hodin. Jenom říkám, že je to špatně a že opět stát trestá poctivé, kteří uvěřili zákonu, připravili se, a preferuje ty, kteří spoléhali na to, že stát jako obvykle to posune, odloží nebo změní. Tak co bych vlastně investoval, vždyť uvidíte. Když nás bude dost, co to neuděláme, tak někomu zavoláme na tom ministerstvu, oni to pochopí a odloží. A to je princip, se kterým obecně nesouhlasím. Abych byl spravedlivý, není to jediný zákon, kde se to takhle děje, děláme to poměrně často. Vždycky slyšíme plno dobrých důvodů, proč je třeba odložit tu povinnost. Podle mě jsou dvě řešení: buď budeme ty povinnosti opravdu důsledně vymáhat a pravidla nebudeme měnit, anebo tu povinnost vůbec nestanovujeme! Protože když to stanovíme, tak ti slušní a poctiví tomu věří, připraví se, doplní si vzdělání, zainvestují do své firmy, změní technologii, a teď bych mohl pokračovat, a ti ostatní na to kašlou, mají konkurenční výhodu, že investovat nemusí, nemusí třeba studovat po večerech apod., a pak nakonec my jim dáme za pravdu a podle mě tím poškodíme ty, kteří nám, státu či zákonům uvěřili.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. S přednostním právem ještě pan ministr. Upozorňuji, že jsme ukončili obecnou rozpravu a chýlíme se k rozpravě podrobné. Snad. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Děkuji, pane předsedající. To je jenom reakce na pana Stanjuru. Co se týká zákona o dráhách, ten skutečně je v procesu přípravy zpracovávání. V červenci přišel z Evropské komise infringement kvůli překračování kompetencí drážní inspekce, takže do zákona o dráhách zapracováváme i tento infringement, který přišel v červenci. Z toho důvodu tady je patrně zpoždění v řádu několika desítek dnů, několika týdnů. Musíme toto vypořádat právě proto, abychom splnili všechny podmínky. Nicméně tento zákon se připravuje, řeší i oblast regulátora a bude předložen vládě ČR v letošním roce. Mezirezortní připomínkové řízení předpokládáme v první dekádě října.

Co se týká diskutované záležitosti kolem STK. Já bych chtěl říct, že zákon, který měl nabýt účinnosti 1. ledna 2015, bude splněn a Ministerstvo dopravy je připraveno na jeho aplikaci. Avšak ukázalo se, že zákon dostatečně nezohledňuje nutnost přechodného období na straně stanic technické kontroly, které musí na své straně zajistit technickou realizaci a hlavně napojení na centrální systém. Pro bezproblémový chod stanic, vhodné využití nynějšího vybavení a pořízení nového vybavení považujeme za účelné a nutné přistoupit k posunutí termínu účinnosti, který má tento přechod zajistit. Zároveň posun termínu umožní implementaci některých nových prvků směrnice EU 2014/45, která vyšla 3. dubna 2014. Technicky a věcně byla celá záležitost konzultována s představiteli provozovatelů stanic technické kontroly tak, aby požadavek zákona byl bez problémů splněn. Nedochází tedy ke zpoždění implementace tohoto důležitého prvku, ale k úpravě, která jej umožní reálně a bez úměrného rizika naplnit.

Já bych chtěl jenom dodat, že tento náš návrh byl projednán v hospodářském výboru. K účelnosti navrhovaného opatření po diskusi hospodářský výbor přijal a doporučil Poslanecké sněmovně vládní návrh schválit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministři. Do podrobné rozpravy... Omlouvám se, pan ministr svým vystoupením otevřel obecnou rozpravu, takže poprosím pana poslance Bendla.

Poslanec Petr Bendl: Ano, přesně tak. Děkuji. Tím, že pan ministr vystoupil, tak mi ještě umožnil vystoupit také, čímž mu děkuji. Když říkáte, pane ministře, osmnáct měsíců – nezlobte se, ale osmnáct měsíců, tedy rok a půl na implementaci? To je opravdu přílišně dlouhá doba. To každá instituce v České republice, a to si mohu vymyslet ty nejhorší, někde zcela schované, musí takovouhle záležitost zvládnout levou zadní. To byste měli být schopni do půl roku zvládnout, implementaci takovýchto věcí. Pokud byste o to stáli. Takhle to bude stát neúměrně mnoho peněz. Je spousta byrokracie kolem toho a věřte mi, že ten problém jenom odkládáte, nikoli ho řešíte.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, dnes již potřetí se ptám, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Děkuji, takže potřetí končím obecnou rozpravu. Pakliže

není zájem o závěrečná slova, zahajují rozpravu podrobnou. A tady poprosím pana zpravodaje, musím bazírovat na tom, aby návrh zopakoval v rozpravě podrobně. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Ještě jednou navrhuji zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Dále se do podrobné rozpravy hlásí pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych se chtěl v podrobné rozpravě přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je veden v systému pod sněmovním dokumentem číslo 1412. Je to ten, který navrhuje z toho (nesrozumitelné) vystoupit estekáčko.

Nedá mi to, abych neřekl aspoň tři věty komentáře. Pan ministr vlastně řekl, že stát a ministerstvo všechno zvládnou a že ten odklad dělaly kvůli tomu, že to nestihly stanice technické kontroly. Takhle jste to tady řekl. Já tomu prostě nevěřím. Možná to některé nestihly, ale i ty stanice technické kontroly jistě ten zákon sledovaly, když byl v legislativním procesu, že mají 18 měsíců. A vy říkáte, že za 12 už bude úplně v pohodě. Tak uvidíme, jestli náhodou za pár měsíců tady nebude další návrh na prodloužení. Nicméně podle mne není fér ten odklad svádět na ty, kteří provozují stanice technické kontroly, a svádět selhání Ministerstva dopravy na ty, kteří postupují podle zákona.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nevidím žádnou žádost, končím tedy podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečné slovo pana ministra či pana zpravodaje. Není zájem.

Budeme tedy hlasovat o návrhu pana zpravodaje na zkrácení lhůty na 48 hodin mezi druhým a třetím čtením. Přivolám naše kolegy z předsálí. Ještě než přijdou, přednesu omluvu: paní poslankyně Olga Havlová se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny mezi 18. a 22.45 hodin.

Zahajují hlasování na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin. Kdo je pro, zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 105, přihlášeno 148 poslanců, pro 71, proti 7, návrh nebyl přijat.

Protože návrh nebyl přijat, končím druhé čtení návrhu zákona.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat je bod číslo

32.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 212/ - druhé čtení**

Z pověření vlády se na předložený návrh a na hnojiva už těší pan ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobrý podvečer, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd, ve znění pozdějších předpisů.

Předkládaný vládní návrh obsahuje pouze jednu změnu zákona o hnojivech, která je však pro praktickou aplikaci tohoto zákona nezbytná. Navrhuje se zrušit ustanovení, podle kterého Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský zruší rozhodnutí o registraci hnojiva, resp. pomocné půdní látky nebo pomocného rostlinného přípravku, pokud tato pomocná půdní látka nebo pomocný rostlinný přípravek obsahuje účinnou látku přípravku na ochranu rostlin. Záměrem je odstranit právní nejistotu držitelů registrací dotčených výrobků, kterou toto ustanovení vytržené z kontextu celého zákona způsobuje.

Vládní návrh zákona projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na své 10. schůzi dne 24. června 2014. V rámci jeho projednávání nebyl přijat žádný pozměňovací návrh. Doporučuji proto schválení tohoto vládního návrhu zákona v předloženém znění.

Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Spíše nepozornost, bohužel, pane ministře. Poprosím Sněmovnu o klid.

Návrh jsme ve druhém čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 212/1. Já nyní prosím zpravodaje zemědělského výboru pana poslance Jana Volného – kterého ale nevidím. Pan poslanec Volný se hledá, snad ho najdeme.

Budeme patrně hlasovat o změně zpravodaje, protože pan Volný není přítomen. Navrhuji Sněmovně, abychom bleskově hlasovali o změně zpravodaje na paní poslankyni Balaščíkovou.

Zahajuji hlasování o změně zpravodaje k tomuto tisku z pana poslance Volného na paní poslankyni Balaščíkovou.

Je to hlasování pořadové číslo 106, přihlášeno 150 poslankyň a poslanců, pro 107. Tento návrh byl přijat.

Zpravodaj zemědělského výboru nám zkrásněl a já prosím, aby paní poslankyně Balaščíková se ujala slova.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý den, kolegyně a kolegové, já bych vám přednesla usnesení zemědělského výboru číslo 44 ze dne 24. června 2014 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd, ve znění pozdějších předpisů. Usnesení zemědělského výboru je z 10. schůze ze dne 24. června 2014.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny po úvodním slově náměstka ministra zemědělství pana Šnejdrly, zpravodajské zprávě poslance pana Volného a po rozpravě:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk číslo 212, schválit,

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny,

III. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Otvírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli eviduji přihlášku pana poslance Bendla. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Budu velmi stručný, protože se jedná opravdu o jednoduchou technickou novelu tohoto zákona. Chci říct, že jsme připraveni právě z toho důvodu, že zjednodušuje administrativní záležitosti a dává větší legislativní podporu držitelům registrací, tento návrh zákona podpořit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu tedy končím. Pokud pan ministr ani paní zpravodajka nemají závěrečné slovo do obecné rozpravy, zahajují podrobnou rozpravu, do které taktéž neeviduji žádnou přihlášku. Končím tedy podrobnou rozpravu. Není žádný návrh na vrácení zákona, ani na zkrácení lhůty, končím tedy druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, je

27.

**Návrh poslanců Věry Jourové, Petra Gazdíka, Pavla Bělobrádka a dalších
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu
Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 26/ - druhé čtení**

Nyní budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Jako poslední v ní minule vystoupil pan poslanec Komárek a jeho vystoupení bylo přerušeno. Ptám se tedy pana poslance Komárka, jestli chce pokračovat ve svém přerušném vystoupení. Prosím, pane poslanče máte slovo. Po něm se připraví pan poslanec Václav Klučka.

Poslanec Martin Komárek: Pane předsedající, děkuji. Dámy a pánové –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, pane poslanče. Ještě poprosím, aby místo u stolku zpravodajů za navrhovatele obsadil pan poslanec Farský a za zpravodaje ústavněprávního výboru pan poslanec Marek Benda. Děkuji.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji. Takže ještě jednou začnu.

Pane předsedající, dámy a pánové, já jsem byl minule přerušen obědem, což bylo asi dobře, protože ta debata byla hodně vášnivá. Já se k ní malounko vrátím. Já bych rád, aby už byla věcnější.

K čemu se chci vrátit. Kolegyně Jermanová podala pozměňovací návrh, který stanovuje určité limity na délku řeči a vnáší určitá pravidla do jednání Sněmovny. Potom se snesla sprška faktických poznámek, protože všichni víme, že na nás dojde řada, pokud nejsme nadáni přednostním právem, pouze tehdy, když máme dvouminutovou faktickou poznámku. Tak jsme v podstatě dokázali, že za ty dvě minuty můžeme říci všechno, co chceme. A de facto jsme dali za pravdu tomu pozměňovacímu návrhu kolegyně Jermanové.

V čem ale byla napadána. Nebudu se zabývat argumenty, že nás vrací do Severní Koreje. Myslím, že je nedůstojné takhle na půdě této staroslavné Sněmovny argumentovat. Je to až trapné a my to víme všichni. Ale samozřejmě je tu velmi vážný argument, že parlament je něco, co je zcela svrchované, kde skutečně my jsme zástupci lidu. My jsme byli zvoleni, máme velkou zodpovědnost a samozřejmě zejména opozice nemá být v demokratickém státě omezována ve svých právech. Já s tím naprosto souhlasím, byť některá slova, která pronesl Oliver Cromwell při rozpuštění britského parlamentu, by se mohla vztahovat i na tento – nebudu citovat, všichni si je můžeme najít. A taky si to o nás myslí normální lidé.

Já prostě skutečně říkám, já absolutně ctím demokracii, právo opozice. Kolegyně Jermanová a poslanecký klub, který možná tento pozměňovací návrh podpoří, ano. V diskusi se ale ukázalo, že pravidla demokracie občas necítí, alespoň tedy ústy, odpůrci tohoto pozměňovacího návrhu. Kolegyně Jermanová byla některými poslanci nařčena, že nedodržuje dohody. Jini, o něco poctivější nebo informovanější poslanci z protivného tábora – opakují, z protivného tábora – je uvedli na pravou míru. Žádná taková dohoda uzavřena nebyla. Kolegyně Jermanová i já samozřejmě ctíme ten pozměňovací návrh k návrhu zákona, který byl domluven. Ale to neznamená, že každý poslanec nemůže podávat své pozměňovací návrhy. A samozřejmě my jsme tady od toho, abychom hlasovali. Já cítím a rozumím tomu, že většina poslanců je proti tomu návrhu. To je naprosto v pořádku. Pokud tento návrh neprosadíme, budeme ctít rozhodnutí této Sněmovny.

Dále se říká, že to je volební kampaň. To je skutečně naprosté nedorozumění, jak by řekl už dnes našťástí nečinný politik. Tady se žádná volební kampaň nedělá. My něco navrhujeme, navrhujeme to seriózně a chceme vás o tom přesvědčit ve vši slušnosti.

Proč já si myslím, že to je lepší, tak jak to navrhuje kolegyně Jermanová. Ve svém druhém vystoupení jenom velmi krátce, velmi krátce řeknu ještě další malý pozměňovací návrh. Já si skutečně upřímně myslím, že to bude lepší, že to dodá Sněmovně řád a že i nám to dodá lepší důstojnost v očích lidí. Myslím, že opravdu nikdo normální tomu našemu věčnému překřikování, osočování, neustálému reagování pořádně nerozumí. Jasně. Tohle to fungování, kdy každý může říci, pokud na něj dojde pořadí, až se vystřídají přednostní práva a faktické poznámky, a on čeká a vydrží to tady sedět v těch nepohodlných lavicích, tak on si může říct, jak dlouho chce co chce. Proč ne? Je to model, který funguje. Funguje sice špatně podle mého, ale funguje. Není to nic nedemokratického, nic hloupého, nic, co by uráželo. To, že se to nelíbí našim voličům, jak to funguje, by také nemuselo být argumentem, byť pro me osobně to argumentem je. Já prostě jenom říkám, že věřím, že model, kdy bychom si všichni dobrovolně udělili určitá pravidla, by fungoval o něco lépe. Podobně jako věřím, že politický systém, kde je většinový volební řád, funguje lépe než politický systém s poměrným volebním řádem. Ale jsou na to názory různé. Ale jak můžu usilovat o změnu volebního řádu? Jenom tak, že nějaké volby vyhraji a budu mít možnost ho prosadit. Podobně my chceme změnu jednacího řádu prosazovat naprosto demokraticky. Když ho prohrájeme, můžeme to navrhnout jindy, někdy třeba jinak.

Čili prosím, aby tato debata byla vedena věcně. Já vím, že teď je to trošinku návrh, který může být zase zneužit proti nám. Kdyby bylo možno změnit třeba jednací řád na nějakou zkušební dobu, abychom si vyzkoušeli, jestli to nefunguje líp tak, jak to navrhujeme, tak bych byl naprosto pro to. A kdyby to nefungovalo, byl bych první, kdo by říkal: pojďme se vrátit k tomu starému systému, kdy každý může říct, co chce.

Já už možná mluvím déle než těch pět minut, co – (Hlasy z pléna.) Ale prosím vás, já si to chci ještě užít. Já si chci ještě užít, protože předpokládám, že všichni

budete hlasovat pro ten nový jednací řád. A nikoho nezdržuji, protože na devatenáctou hodinu máme pevně zařazené body. Chtěl jsem jenom poprosit – buďme už normální. Říkám, je to návrh, který není míněn zle. Je míněn normálně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Komárkovi, že skoro do těch deseti minut vlezl. Vyvolal několik faktických poznámek, a dvě přednostní práva. S faktickou poznámkou pan poslanec Laudát, pan poslanec Blažek, pan poslanec Fiedler, pan poslanec Jandák. Prosím. Pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já se tedy musím zastat Slávka Jandáka. To, co tady řekl o Severní Koreji, je z mého pohledu a z pohledu mého názoru na demokracii a práva občanů a podobně, tak prostě to bylo zcela na místě. Víte, my se zásadně lišíme, nebo já se zásadně liším od pana Babiše a jeho společníků v tom, že vy chcete budovat zlý stát, já věřím v lidi a chci, aby měli volné ruce, měli demokracii i za cenu toho, že se najdou vždycky nějací šibalové, jak říkal exposlanec Paroubek, a zneužívají ten systém. Ale pořád tomu věřím víc než vy.

Chtěl jsem i komentovat pana kolegu Komárka, ale přiznám se, že to neudělám, protože to asi ani nestojí za to. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Dále pan poslanec Blažek, připraví se pan poslanec Fiedler. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Nejprve zcela přátelsky k panu poslanci Komárkovi vašim prostřednictvím. Oliver Cromwell rozpustit britský parlament nemohl, protože za jeho života nic takového neexistovalo. (Potlesk zprava.) Ale to je vedlejší věc, o tom jsem mluvit nechtěl.

Víte, pokud jde o ty návrhy třeba kolegyně Jermanové, ono někdy je důležité, kdo co navrhuje. A je to důležité proto, že někteří představitelé, a teď neříkám, že všichni, zejména hnutí ANO, se o parlamentu vyjadřují způsobem, že vzniká určité důvodné podezření k tomu, že se ten parlament jaksi nehodí do dnešní doby, kdy má všechno fungovat, a že někde za vším může být to, aby se parlament omezil, ne-li zrušil. Mně to připomíná větu jednoho pruského politika. Poté, co zavedli v Prusku demokratické reformy, tak on tehdy řekl krásnou větu: Nehodí se nám to, tož zrušíme ústavu prostřednictvím státní správy.

Jak máme vědět, že začínající změny jednacího řádu nemají vést prostřednictvím změn jednacího řádu ke zrušení základních funkcí, které parlament má, nebo má mít? A to je celá ta námitka. Když sociální demokracie přichází s nějakým návrhem na změnu jednacího řádu, přiznávám se, také o ní řeknu něco pěkného, nepodezírám je

z toho, že chtějí zásadním způsobem změnit systém fungování tohoto politického systému. Ale neztejte se, po některých výrocích představitelů hnutí ANO si tím prostě jisti být nemůžeme a nemůžeme vědět, kdy tyto navrhované změny skončí a jestli neskončí, jak už jsem říkal, likvidací parlamentu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Další faktická poznámka – pan poslanec Fiedler, po něm pan poslanec Jandák. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý podvečer, dámy a pánové. Prostřednictvím pana předsedajícího bych se chtěl obrátit na pana poslance Komárka. Pane poslanče, váš pan předseda tuto Sněmovnu nazývá žvanírnou. A když vy tady povídáte o tom, že si to tady chcete užívat, tak se neztejte, váš pan předseda by právě z tohoto vašeho vystoupení, které bylo spíše takovým žvaněním, asi neměl moc radost. Neztejte se.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Jandák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já budu něžnější ke svým koaličním partnerům. Kolegovi Komárkovi prostřednictvím předsedajícího: Víte, pane kolego, vždycky ti, kteří začali demokracii malinko cizelovat, naklánět, upravovat, vždycky skončili blbě.

A když si vezmu paní kolegyni Jermanovou. Co tady paní kolegyně udělala a čím se zapíše zlatým písmem do historie této Sněmovny? Tak za prvé nám zakázala pít, za druhé nám zakázala mluvit a za třetí myslet. Myslím, že to stačí.

Děkuji vám. (Potlesk a části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Jandákovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Faltýnek, po něm pan poslanec Komárek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, já rozumím tady této politické diskusi. Prosím o věcnost v této debatě a pokud možno i o časovou věcnost. Je to prosba na nás na všechny.

Jenom jednu větu z mé strany. My jsme se pokusili v nějaké racionální debatě, která možná byla někdy méně racionální, vás kolegy, přesvědčit o tom, že jsme chtěli trošku zefektivnit jednání Poslanecké sněmovny. Evidentně se nám to stále nedaří, ale prosím o věcnost v této diskusi. Pojďme k projednávání dalších věcí. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Faltýnkovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Komárek, po něm pan poslanec Kalousek.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji. Já nebudu reagovat na kolegy, kteří mě tupí. Jsem na to svým způsobem hrdý.

Prosím vás, tady nejde o demokracii. My všichni, nejen my, ale všichni, kdo nás sledují, vědí, že jsou demokratické, naprosto demokratické parlamenty, kde je určitý limit mluvení. A pak jsou demokratické, naprosto demokratické parlamenty, kde ten limit není. Takže prosím vás nemluvme o demokracii. Když někdo navrhuje nějaké limity, tak nemluví o demokracii, mluví o pravidlech práce Sněmovny. Jestli si skutečně myslíte, že německý Bundestag je nedemokratický, tak prosím napište to, řekněte to voličům. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Komárkovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Nemohu jinak než prostřednictvím pana předsedajícího poděkovat panu kolegovi Faltýnkovi, že mě zanesl zpátky do letmého mládí. Prostě udělat faul oproti dohodě, navrhnout něco absolutně nekorektního, něco, co někteří z nás pokládají za velmi nebezpečné, a pak vystoupit proti těm, kteří se ohrazují a říci: pojďme být věcní, pojďme být korektní, mějme klid na práci, buďme přece seriózní.

Pane kolego, kdy a kde já jsem tohle jenom slyšával? (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Mám tady další tři faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Roman Kubiček, po něm pan poslanec Pavel Blažek, po něm paní poslankyně Putnová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubiček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych chtěl z tohoto místa poděkovat Poslanecké sněmovně, že ústavněprávním výborem prošel konsensuální návrh, který nějakým způsobem vylepší práci parlamentu. I za to vám děkuji. Myslím si, že není třeba se napadat. Je to určitý pokrok. I za tento pokrok vám díky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kubičkoví. S další faktickou poznámkou pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Stručná reakce vašim prostřednictvím na slova pana Komárka a pana Faltýnka.

Já jsem slovo demokracie neřekl. A ten důvod je jednoduchý. On totiž bohužel nikdo pořádně neví, co ta demokracie je. Já netvrdím, že když se změní trošku jednacích řád, že to je rovnou omezení demokracie, ale tvrdím a mám pravdu, že srovnávat, že to, že v některé zemi něco je a funguje to, neznamená, že jsme ještě dostatečně zralí na to, aby to fungovalo u nás, anebo naopak už jsme zralější než jinde a zase fungují jiné věci. Jsou to nepřenositelné věci.

Německo má, je to paradoxně Německo, po tom, čím vším prošlo, kdy je – pokud jde o některé procedury, by mohlo být naším vzorem, ale trvalo jim to strašně dlouho a nám, my jsme tolik času ještě bohužel v těch moderních dějinách neměli.

Pokud jde o pana Faltýnka, nic osobního, ale všichni, kdo omezovali parlamenty, vždy říkali jediné slovo – efektivita. Zvýšme efektivitu státu tím, že omezíme parlament, říkali prostě vždycky všichni. A já znovu říkám: nikoho konkrétního zde nevidím, že tohle chce, ale z některých výroků si nemohu být jistý, že to buďto nepromyšleně, anebo promyšleně, takto nemusí dopadnout.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Blažkovi. Dále paní poslankyně Anna Putnová s faktickou poznámkou, po ní pan poslanec Karel Fiedler s faktickou poznámkou. Pak snad už přednostní práva. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Několik poznámek ke srovnání německého parlamentu s českým. Dost často tady slyším odkaz. Chtěla bych prostřednictvím pana předsedajícího upozornit pana poslance Komárka, že se jedná o zcela jiný systém projednávání legislativy.

Je pravda, že v německém parlamentu je časová dotace na jednotlivé body, ale je třeba říci, že v takovém případě práce spočívá především ve výběrech, a potom to znamená, že to, co je u nás běžná praxe, načítání pozměňujících návrhů z pléna, zcela odporuje té praxi, kterou vy nám dáváte za vzor. Takže podle mého soudu není možné si vybírat z jednotlivých systémů to, co se nám líbí, a vyzobávat to jako rozinky. My máme prostě jiný systém, který upravuje jiný charakter práce. Děkuji. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Putnové. Dále s faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Okamura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Ještě jednou. Omlouvám se, pane předsedající, já jenom malinko, malinko odbočím. Já bych chtěl navázat tady na tu výzvu, která zazněla, prostřednictvím pana předsedajícího, myslím od pana předsedy Faltýnka, abychom pracovali efektivně, abychom to zefektivnili. A teď – není to osobně vůči vám, pane předsedo Faltýnku, ale obecně – zrekapitulujme si dnešní odpoledne. Začali jsme ve 14 hodin. Hodinu jsme řešili program dnešní schůze. Byla

hodinu přestávka a pak jsme odhadem, to už nevím přesně, asi tak 20 až 25 minut hlasovali o jednotlivých bodech. Takže efektivita naší práce v této Sněmovně za ty dvě a půl hodiny byla velmi mizivá. (Hlas z pléna: Díky komu, pane kolego!) Až tady zase někdo bude připomínat, kolik stojí hodina této Sněmovny, a to je velmi relativní, tak se nad tím zamysleme. Já vás vyzývám k tomu, abychom opravdu jednali efektivně, a já se v rámci té efektivity zříkám své přihlášky do řádné diskuse.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Pokud není žádná další – faktická poznámka pana poslance Okamury. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a vážení pánové, já jen krátce. Tady se mluvilo o efektivitě. Já už jsem si bohužel zvykl, že když tady jde pan kolega Komárek k mikrofonu, tak je to takové divadýlko, zvlášť když to potom ještě doplní pan Jandák, ale tam je to aspoň profesionální výkon. Protože já za sebe musím říct – vy tady vyzýváte k věcnosti, ale sám tady používáte slova jako "já si tady užívám, dejte mi ještě pár minut, abych si to užil". Promiňte, to my tady za Úsvit jsme neřekli nikdy, že si to u mikrofonu užíváme. Takovéhle znevážení práce a věcnosti jednání Poslanecké sněmovny, že si to jdu užít, tak to opravdu tedy absolutně nerozumím vašim návrhům.

Dále. Přesně jak tady zmínil kolega Fiedler, jenom o dnešním programu jsme se díky neschopnosti vládní koalice setřídít program tak, abychom o něm hodinu nemuseli hlasovat, tak jsme se tady zdrželi. Služební zákon – 80 pozměňovacích návrhů, z toho desítky z řad vládních poslanců. A do toho nám dáte, že se smíme vyjádřit jenom dvakrát v rozpravě a po deseti minutách! Tak nejdřív připravujte pořádně zákony, abychom se k nim nemuseli opakovaně vyjadřovat. Ale vysvětlíte mi, jak se k 80 pozměňovacím návrhům vládního zákona, který se půl roku připravuje, mám vyjádřit dvakrát deset minut. Maximálně dvakrát! (S důrazem:) Takže začněte nejdřív pracovat a tyhle ty nedemokratické návrhy, kdy nás chcete umlčet, přitom překládáte paskvily, a ještě si to chcete užít u mikrofonu, to nám tady opravdu neštějte! Děkuji. (Potlesk poslanců Úsvitu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Šarapatka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Šarapatka: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se domnívám, že ta omezení skutečně omezí naše demokratické rozhodování ve Sněmovně. Na druhou stranu, abych nebyl negativní vůči tomu návrhu absolutně, musím říct, že docela chápu i předkladatele, protože to, co se tady někdy děje za mikrofonem, kdy k jednomu tématu jeden a tentýž člověk vystupuje desetkrát nebo vícekrát, nebo tady někdo stojí půl hodiny, půl hodiny povídá, aniž by řekl jedinou myšlenku, tak to si myslím, že také není v pořádku. Takže ten návrh má

pro i proti. Přesto si ale myslím, že bychom měli mít možnost se demokraticky vyjadřovat k problému. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Šarapatkovi. S další faktickou poznámkou na poslanec Blažek. Prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já jenom ještě k té efektivitě. Efektivita – čím se dá měřit v parlamentu? Když se podíváte, kolik těch zákonů my tady za měsíc schválíme, tak já bych skoro řekl, že jich schvalujeme až moc. To není tak – kdybychom neschválili vůbec žádný zákon půl roku, tak se bavme o tom, že tady třeba nic neděláme a brzdí se to. Ale úplně přísně ke všem předchozím vládám, to znamená i k té, ve které jsem byl i já, tak já mám pocit, že těch zákonů je až příliš mnoho a že bychom tu efektivitu také někdy mohli mírnit. Kdybychom tak byli schopni si také někdy sednout a úplně normálně si povykládat, které zákony opravdu třeba možná nejsou potřeba, a možná by toto byla ta efektivita. Ale chápu to, že resortní myšlení, které funguje ve vládách, vede k tomu, že se neustále připravují další a další zákony. Ale v tomto smyslu není možné Sněmovnu obvinít z neefektivity, protože těch zákonů je tolik, že už se v nich skutečně nevyznají ani profesionální právníci. A pokud ano, tak si myslím, že nemluví pravdu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za doznání právníka. Tím jsme skončili prozatím s faktickými poznámkami. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS pan poslanec Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Přihlásil jsem se v 17.18 hodin – pro pana poslance Komárka, který říká, že my, majitelé přednostních práv, máme nějaké výsady – a pokusím se být věcný. To ale neznamená, že budu stručný.

Docela mě pan poslanec Komárek pobavil tím, že si můžeme zkušebně něco vyzkoušet. Můžeme, aniž bychom ten zákon změnili, a můžeme to džentlmensky podporovat. Já teď nebudu komentovat slovní přestřelku mezi vládními stranami. Načež přijde váš předseda klubu a nás umravňuje, abychom byli věcní. Ale ta přestřelka byla mezi vládními poslanci, ale nic proti. To nás jako opoziční poslance samozřejmě baví, to bych lhal, kdybych říkal, že nás to mrzí, když se dohadují mezi sebou vládní poslanci. A lhat za mikrofonem opravdu nechci.

Ale pořád mluvíme o tom, jak je dobré mít mezi druhým a třetím čtením 14 dnů. Dohodli jsme se. Proč u každého zákona navrhuje zkrácení lhůty na 48 hodin na této schůzi, když je to tak dobře! Čekáme až na ten zákon? Nic nám nebrání v tom, abychom naopak navrhli prodloužení lhůty na 14 dní, když už máme tu dobrou politickou dohodu, s kterou všichni souhlasíme. Proč když chceme být efektivní, pátý jednací den Sněmovny vládní koalice navrhne a prohlašuje 26 změn programu! To je efektivní? Když jsou připraveni zpravodajové u jednotlivých bodů apod. Je to efektivní? Nebo je to korektní aspoň k těm lidem, kteří si chystají program? Neení. Ale

děláte to vy. Já jsem hlasoval 21krát proti, čtyřikrát pro. A myslím, že vy jste byli 25krát pro, aniž bych to kontroloval. Je moc hezké tady říkat – pojďme si, přátelé, na zkoušku. Nic nám v tom nebrání. A nic nebrání ani vládním poslancům, aby v tomhle pokračovali.

A kdyby ten váš návrh, který jste dali ne jménem jedné poslankyně, ale jménem klubu, já si to pamatuji, jak to zaznělo, říkala to tady, můžete se podívat do stenozáznamu, a je to jedno, ale jménem klubu, tak vy už byste se podruhé nemohl přihlásit. Už jste k tomu vystoupil myslím dvakrát bez faktických, chcete ještě jednou, mně to však nevádí. Ale efektivita se může změřit podle mě jediným – jestli ten zákon, když ho schválíme, bude fungovat a o něco zlepší, v nejhorším případě je dostatečně efektivní, když nic nezhorší, což se o mnohých zákonech říct nedá. A říkám to bez ohledu na volební období, aby to nebylo chápáno jako útok na současnou vládu, že ty předchozí to dělaly všechno výborně. Obecně platí, že pokud zákon nic nezhorší, je to spíš úspěch než naopak. Velmi často mnozí z nás, a opět ze všech politických stran, reagují – vznikne nějaký problém, který je palčivý, a ten den, nejspíše druhý, říká jeden nebo skupina poslanců "my připravíme novelu zákona". Jako by ten, kdo porušil ten zákon, tou novelou jako by ho to odradilo, že to příště neporuší, nebo něco neprovede.

My jsme měli v plánu schůzi, která měla trvat čtyři pracovní dny. Podle plánu, který schválil organizační výbor, ve kterém má většinu vládní koalice. A vy jste zařadili na toto jednání – a vracím se k tomu, co říkal můj kolega Pavel Blažek – celkem buď 98 nebo 101 návrhů zákonů. To je efektivní? Za dva týdny hlasovat a rozhodovat se ve stovce zákonů? Možná někteří z vás, kterým je jedno, co je vevnitř, klidně nemají problém.

Pan poslanec Komárek říkal, že jsme ve Sněmovně proto, abychom hlasovali. Já si myslím, že jsme tady proto, abychom o tom debatovali, hledali a tříbili argumenty, a poté hlasovali. Bez toho prvního to druhé je podle mě nezodpovědné. A to, že někteří opakovaně chodí – tak není to první zákon dneska, když jsme měli před chvilkou ministra dopravy. Já jsem si myslel, že když se má zkrátit dejme tomu vystoupení, tak někdo položí dotaz, není to vždycky kritika, jenom položí obyčejný dotaz. A naprosto převažující reakce z řad vládní koalice je mlčení. A tak jdu podruhé se zeptat, potřetí se jdu zeptat, počtvrté, a stejně se nic nedozvím. Co je efektivní? Kdyby ministr poprvé odpověděl, tak už jsem tady třikrát nebyl a nevyzýval jsem ho k odpovědi. Mohl bych vzpomenout, když jsem tady trápil pana kolegu Sklenáka u služebního zákona 22 otázkami, také zatvrzele mlčel a nechtěl mi nic říct. A mě to hrozně mrzelo a chodil jsem se ptát.

To je ten důvod, proč si myslíme, že ten váš návrh není dobře. Ne proto, že jste ho dali vy nebo vládní poslankyně nebo vládní klub. Protože opravdu není dobře. A pokud to myslíte vážně s tím na zkoušku, tak se podle toho chovejme. A nemusíme načítat. Ale dneska jsme už tady měli čtyři zákony ve druhém čtení, a kolikrát jste zvedli zkrácení lhůty na 48 hodin. Čtyřikrát ze čtyř. Minulý týden to bylo taky, ty, které byly v úterý. Já tomu rozumím. Taky jsme to tak dělali. Neberte to tak, že jsem

zapomněl, co bylo. Ale já aspoň nehovořím o tom, jak je třeba být efektivní, jak máme nová, mnohem lepší pravidla.

Já jsem říkal od začátku, že prodloužení lhůty mezi druhým a třetím čtením bude vytvářet komplikace především vládní koalici, kterékoliv vládní koalici. A podle mě, my to sice schválíme, ale měli bychom ruku v ruce s tím debatovat nad naším šestitýdenním cyklem, který máme, který je tady logický, který se tím úplně rozbije, pokud ho budeme dodržovat. A měli bychom vést debatu, co navrhujeme. Jestli bude schůze častěji a kratší a mezitím budou výborové týdny, nebo já nevím co. Ale nestačí změnit zákon. Kolik budeme v pátek vyřazovat bodů? 100, 110, 90? Vždyť to je přece směšné.

Naše návrhy zákonů tu leží od března – a jsme v září. Nedostanou se ani do prvního čtení. Tak nám je aspoň zamítněte, když s tím nesouhlasíte v tom prvním čtení. Já tomu rozumím, že jste proti. Nikdo vás nepřesvědčuje. Ale chceme je projednat a chceme vám i veřejnosti sdělit, proč jsme je navrhli, proč si myslíme, že je dobře, a vy zase musíte sdělit, proč si myslíte, že je to špatně. Ale leží to tady, odkládá se to. Já jsem o tom mluvil minulý týden, když jsme debatovali, a říkám, nebudu se sázet, ale zkusím si tipnout, kolik našich návrhů se projedná. Dneska to už vím. Nula. Ve čtvrtek byly interpelace po třech měsících a vzpomeňte si. Byl tady ministerský předseda, to je třeba ocenit. A bylo tady zhruba čtyři nebo pět ministrů. Teď nevím. Ostatních deset jedenáct dvanáct si po třech měsících neudělali čas ve čtvrtek, aby přišli a odpovídali. A pak bychom zkrátily debaty i v jiných bodech, protože nemáme prostor, kde by nám vláda odpovídala.

Vy jste třeba navrhli, abychom se písemně hlásili do rozpravy. Já to považuji za nepraktické, ale nabízím kompromis. Myslím si, že pokud bychom se uměli přihlásit do rozpravy, ne k faktické, z místa, z hlasovacího zařízení, tak v tom nevidím žádný problém, protože mohu reagovat bezprostředně a řídicí to vidí a nemusíme říkat, jé, díval se vlevo, ten už se hlásí, díval se vpravo. Podle mne je, já už jsem to říkal v minulém volebním období, tehdy mně tvrdili, že to nejde technicky. Já si myslím jako programátor, že to jde, že když je rozprava, tak nehlasuji, tak si klidně mohu říct tak mám faktickou a zdržel se, tak může být ano a přihláška do rozpravy a ten problém je odstraněn. Nemáme problém, jestli se předsedající dívá zleva doprava a vidí nebo nevidí, jasně naskakuje pořadí klidně na tom a je splněn požadavek na písemné. Jenom nechceme běhat jako v redakci s tím papírem, že než to napíšu, než to doběhnu, tak šikovný řídicí schůze ten bod ukončí, že se nikdo kdo rozpravy nehlásí. Takže když budeme takhle racionálně debatovat, tak si myslím, že najdu.

A jenom pro poslance, kteří tady jsou první volební období. Já vím, že dneska to vypadá jako pohádka, ale když jsem sem nastoupil jako nový poslanec v roce 2010, tak jsem bojoval o to, abychom dostávali materiály v elektronické podobě a podle zákona, (nesrozumitelné) zákon, tento zákon, jsme dostávali každý týden takovéhle štosy. Představte si, že každý poslanec dostával štosy vytištěných materiálů, a stejně tak jsme neviděli to, co vidíme takhle. Takže i tohle si myslím, že zlepšilo, že vidíte aspoň, kolik je přihlášených, v jakém pořadí, ale nebylo jednoduché ty zaběhané pořádky, které tady byly, změnit v těchto detailech. Já jsem si myslel, že to bude

hned, rozumíte. Tak od zítřka nebudou papíry, budeme to dostávat elektronicky. No jo, ale ono je to v zákoně. Když se začne jednat o zákoně o jednacím řádu, tak to není tak jednoduché, abychom se domluvili, že změním jenom tuhle tu věc. Hned se k tomu přibalilo plno věcí a ta příprava zákona byla delší než dnes.

Já naopak považuji debatu ve výborech v prvním čtení dneska za efektivní a užitečnou, protože ten kompromis, který si myslím, že se narodil v ÚPV, že prokáže funkčnost, že nepatrně zlepší to fungování. Ale ani ten zákon nový nezajistí, že tu ve čtvrtek budou ministři. Já bych dokonce zakázal papíry na těch interpelacích, i ta témata. Normálně z očí do očí, bylo by to zajímavější bez těch papírů. Jsou parlamenty, kde to funguje. Přece víte, jak to je. Vy podáte interpelaci. Když vás vylosují, tak během minuty za mnou běží čtyři parlamentní tajemníci, jak se mi to stalo minulý čtvrtek, a pane předsedo, řekněte mi, o čem to bude. Já tomu rozumím. Čtější přichystat podklady. Také není rozumné, když v té interpelaci se budu chtít zeptat ministra na nějaký detail typu: v zakázce XY je subdodavatel Z, který má smlouvu za kolik? Ale myslím, že by to mohlo být svižnější, a kdybychom si třeba řekli, že si tady nebudeme číst ty projevy a budeme mluvit spatra, já bych to jenom přivítal. Není nic horšího, než tady předčítají kteříkoliv ministři kterékoliv vlády ty materiály jako úvodní slova, které jim chystají ty úřady včetně oslovení. Myslím si, že to je zbytečná práce a mnohdy zapomíná to klíčové. Já si myslím, že ministr nebo návrhovač tady by měl říct dvě věci. Za prvé, co se zlepší. Když to schválíme, co se zlepší. A za druhé, pokud tam jsou nějaké sankce nebo povinnosti, jak je budeme vymáhat. Až na to dostaneme uspokojivou odpověď, tak teprve má cenu pustit se do souboje o znění konkrétních paragrafů. Do té doby je ta debata fakt taková osobně, stovky materiálů, stovky stran včetně všech těch zpráv, které jsou k tomu. Ale ta základní... A zase na to nepotřebujeme jednacím řád. Když se domluvíme a budeme to držet, aby ten předkladatel zákona, ať už je to ministr, nebo poslanec, nebo skupina poslanců, řekl, my tohle navrhuje, protože si myslíme, že tohle, tohle se zlepší a tyto povinnosti či sankce, které ukládáme, budou vymáhat tihle a tihle lidé. Myslím si, že pak bychom přijímali lepší zákony, a to je podle mne ta efektivita. Ne délka projednávání. Někdy je naopak dobře, když ten zákon nakonec neschválíme. Ale to, že ten zákon funguje relativně dobře a že ho nemusíme za tři, šest, devět, dvanáct měsíců novelizovat znova. Pak je to sice rychle, ale špatně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Nejprve tu mám faktickou poznámku paní poslankyně Aulické. Ne, není tomu tak, to je omyl. Takže s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu Úsvitu přímé demokracie Tomio Okamura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, tak teď bude malinko prostor rozebrat ten návrh kolegů z ANO trošku hlouběji. Já nevím, jak to mají tady ostatní politické kluby, ale my v Úsvitu bychom rádi pracovali kvalitně. A co je rychle a kvapně, zvláště když se jedná o velmi důležité normy pro občany České republiky, tak prostě není možné, abychom diskutovali tady v plénu, to

znamená naopak veřejně, abychom se neschovávali před veřejností, před kamerami, a to víte, že já nejsem člověk, který by se potřeboval zviditelňovat, já jsem známý dost (smích v sále), ale abychom si tady na rovinu... No, právě tady kolegové z ANO se smějí, ale frekvence vystoupení poslanců ANO vzhledem k tomu, kolik máte poslanců, je jedna z nejmenších v této Poslanecké sněmovně. To znamená, buď tedy je všechno tak perfektní, že není potřeba se vyjadřovat, ale to při pohledu na služební zákon s 80 pozměňovacími zákony, kvůli kterému jsme tady zkejsli celé léto, tak určitě to tak není, nebo prostě možná nemáte někdo z vás k tomu co říct. Ale nás to prostě zajímá. My se prostě nebojíme veřejně před veřejností se ptát, říkat své názory a nebojíme se mluvit a účtovat naši práci přímo veřejně. A k tomu, abychom ty zákony mohli kvalitně projednat, tak prostě potřebujeme, když každý zákon má desítky stran a desítky různých, řekl bych, okamžiků, tak potřebujeme, aby to bylo projednáno a pokud možno veřejně a transparentně. K tomu jsme se ostatně mnozí z nás zavázali i v rámci různých iniciativ občanských, které tady před volbami byly.

Co se týče pana poslance Jandáka, tak za mnou před chvílí byl a asi bylo špatně pochopeno to, co jsem řekl. Já jsem ho naopak pochválil. To nebylo, že bych ho kritizoval. Já jsem ho naopak pochválil, že má dobré výkony.

Co se týče – a teď ty návrhy. Přihlašování do rozpravy jen písemně. To je trošičku problém, protože v okamžiku, že právě tady třeba padají nějaké názory, s kterými zásadně nesouhlasíme, nebo si myslíme, že je to jinak, tak přece musíme mít možnost, abychom reagovali v nějakém rychlejším sledu, aby ta debata kontinuálně pokračovala a aby to prostě nezapadlo.

To znamená, v návrhu je přihlašování do rozpravy jen písemně. Takže to si myslíme, že nás trochu omezuje, protože je potřeba skutečně, myslím ten návrh paní Jermanové, takže to je trochu omezující. A to prostě nepovažuji za praktické. Je potřeba reagovat včas, je potřeba reagovat řádně, aby vše bylo prodiskutováno i vůči našim voličům, kteří samozřejmě uvítají, aby tady byl názor z druhé strany.

Dále je tady napsáno, že poslanci se nesmějí vyjadřovat mimo přihlášení. To může jen zpravodaj či pověřený poslanec klubu. No, to je taky tedy výborný návrh! Já nevím, jak to máte vy v hnutí ANO, ale my v Úsvitu celkem máme u některých odborností třeba dva poslance, kteří jsou odborní v daném tématu a pohybují se v něm nebo se o něj zajímají více do hloubky. To znamená, my prostě potřebujeme, aby v okamžiku, že padají nějaké návrhy, které, bych řekl, je potřeba okomentovat, nebo se proti nim potřebujeme vymezit nebo se přidat do diskuse, samozřejmě do věcné. Z našich úst, jak už bych se opakoval, nikdy neuslyšíte, že si to tady chceme užít u mikrofonu, takovéto nedůstojné věci. Myslím, že právě Sněmovna má vážnost a neměli bychom si to tady užívat u mikrofonu a zdržovat. To znamená, my prostě potřebujeme, aby se eventuálně i náš další poslanec, který se v problému vyzná, mohl samozřejmě mimo nějaké přihlášení vyjádřit a říct náš postoj.

Řečnická doba maximálně deset minut. To je další návrh, který tady předložila paní Jermanová za hnutí ANO. No tak to už jsem tady komentoval. Pakliže přestane vládní koalice předkládat zákony s 80 pozměňovacími návrhy a budou to návrhy perfektní a prodiskutované již z výborů a bude tam nalezen nějaký konsensus, tak

není potřeba, samozřejmě se nemusíme vyjadřovat třeba téměř vůbec. Ale pakliže tady předkládáte návrhy, na kterých ani sami nemáte shodu a sami se potom se sebou tady hádáte a nedokážete najít shodu tím, že tady tři měsíce projednáváme služební zákon, tak výsledkem té dohody pak byla koalice s TOP 09, ODS, takže koalice pěti stran. To jsou ti političtí náměstci a političtí tajemníci, které jste si tady odsouhlasili. Tak těch deset minut za stávající práce vládní koalice je samozřejmě málo! Protože jak já mám probrat desítky návrhů za dvakrát deset minut, resp. náš poslanec, který to má na starosti?

Potom dvě vystoupení v rozpravě. No tak dvě vystoupení v rozpravě maximálně deset minut každé, tak to už bych se opakoval. Já na to mám jenom doporučení, abyste předkládali kvalitní prodiskutované návrhy, a potom samozřejmě i my uvítáme, když se věcná debata zkrátí. A znova poukazuji nejenom na dnešní den, ale jsme toho svědkem celých těchto 14 dní, že prostě každé ráno se tady hlasuje o změnách programu schůze minimálně hodinu. No tak to tedy je opravdu skvělá efektivita! A jenom souhlasím s tím, že tady zpravodajové a další řečníci jsou připraveni, poctivě si studují často do noci, myslí si, že to bude v ten den a na tu hodinu. A to je tedy opravdu skvělá efektivita, že potom vlastně se to celé překope a všichni vzájemně čekají, mimochodem včetně vašich ministrů a včetně spousty dalších lidí, kdy ty body vlastně přijdou. A finále je, že u mnoha bodů ani není ten ministr, který to má v gesci, ale je to nějaký jiný ministr. Toho jsme byli svědky tuším v pátek a nakonec to váš pan ministr vzdal, protože nebyl schopen odpovídat na odborné otázky a přesunulo se to na jiný den.

Takže vidíte, že se v tom motáme v tom případě všichni, a nehledě na koalici nebo opozici si myslím, že to nejsou vhodné návrhy a že tyto návrhy by měly – přijďte s návrhy, my jsme pro zefektivnění, my jsme pro to, aby se to zpružnilo. Ale prosím, vyzkoušejte si tu pružnost a efektivitu nejdřív na vládním fungování. Teď jste u kormidla, teď jste vládní koalice, máte mechanismy, máte tisíce úředníků na ministerstvech, zkuste to vyzkoušet jako dobrovolně, jak tady bylo navrženo na dobré vůli vy. Ukažte, že to umíte, ukažte, že to funguje. To znamená, že tady nebudeme každé ráno odsouhlasovat hodinu program nový, překopávat. Předkládejte návrhy, kde bude minimum pozměňovacích návrhů, aby bylo řádné připomínkové meziresortní řízení, byly zapojeny všechny strany. Pojďte příkladem, a až tohle přeci uvidíme, že vy to umíte, že vy víte, jak na to, že vy víte, jak bude líp, tak samozřejmě přijďte s návrhem. Do té doby je to jenom populistické předvolební plácnutí, jenom je to populistické libivé heslo pro méně informovaného voliče, který si řekne: Oni chtějí zefektivňovat. Ale už neřekne to B, že tady trčíme prakticky každou schůzi o několik hodin navíc jenom proto, že prostě ta schůze řádně neběží, a proto, že ji řádně nemáte předpřipravenou, prodiskutovanou, a musíme tady dokola o něčem dělat různé úpravy a podobně.

Tady pan kolega Komárek, prostřednictvím pana místopředsedy Sněmovny, ještě mluvil o zlých návrzích. Já nevím. Tak u vás možná, já vás mám rád a všeho tatínka mám taky rád a byli jsme přátelé, ale už to, že mluvíte na mikrofon o termínech užít si a zlé návrhy. No tak já nevím. My v Úsvitu nemáme zlé a nezlé návrhy a hodné návrhy. To jsou termíny, které jsem taky nikdy neslyšel. To znamená, prosím, návrh

by tady ve Sněmovně za ty peníze měl být vždy jediný, a to profesionální. A perfektně připravený. Ani ne zlý, ani ne hodný, ani ne růžový, červený, nějaký jiný. Prosím, předkládejte pouze jediné návrhy, a to profesionálně prodiskutované návrhy, profesionálně připravený jednacím program a to je nejlepší návod, abyste nám všem celá vládní kolice ukázali, že víte jak na to. A potom přineste prosím vaše návrhy a nebudu je považovat za populismus nejhrubšího zrna v předvolební kampani pro voliče a potom pojd'me věcně prosím diskutovat. A já jenom uvítám – to byste se divili, já teď mám tu ruku zlomenou, resp. nalomenou, mě tady bolí za krkem z toho závěsu. Já bych uvítal nejvíc z vás ze všech, kdyby se to zefektivnilo a netrčeli jsme tady zbytečně kvůli obstrukcím a průtahům, kvůli neprofesionálně připraveným zákonům a neprofesionálně připravenému programu.

Děkuji za pozornost a samozřejmě v budoucnu, až tady ukážete, jak umíte efektivně pracovat, tak samozřejmě jsme otevření a rádi se pobavíme o transparentnosti a efektivnosti. I když o té transparentnosti jednání už dost pochybuji poté, co jste společně, pět stran, odsouhlasili služební zákon s politickými námětky a politickými tajemníky. To fakt transparentní není a v tomto ohledu vám bohužel nevěřím ani slovo. Děkuji. Ne slova, ale činy. (Potlesk z lavic Úsvitu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomiu Okamurovi. Než se dostaneme k rozpravě, mám tady sice jednu faktickou poznámku pana Martina Komárka, ale požádám ho o strpení, než budu konstatovat omluvu pana poslance Stanislava Berkovce, který se z dnešního jednání od 18 hodin z pracovních důvodů omlouvá.

Prosím, k faktické poznámce se přihlásil pan poslanec Martin Komárek. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Martin Komárek: Děkuju, pane předsedající. A vašim prostřednictvím – pane Okamuro, já vás mám taky strašně rád, a proto mě potěšilo, že jste kritizoval ty populistické návrhy pro méně informované voliče a že jste pro to, aby se předkládaly opravdu prodiskutované a profesionální návrhy zákonů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní se slova ujme s řádnou přihláškou pan poslanec Václav Klučka. Připraví se pan poslanec Marek Benda, který nevyužije svého postavení zpravodaje. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Zbyněk Stanjura, jak tady posledně vystupoval, tak řekl přesný čas, kdy se přihlásil a přišel na řadu s přednostním právem. Já se přiznám, že už ani nevím, kdy jsem se přihlásil, protože rozprava je taková, jaká je.

Chtěl jsem původně diskutovat o věci, která je naprosto pragmatická, a chtěl jsem říci, že v jednacím řádu jsou ještě pořád i poté, co se teď připravila novelizace, určitá

hluchá místa, která je třeba diskutovat a do budoucna řešit, kupř. § 47 týkající se komisí, které ustavuje parlament. Ony totiž ty komise pod tím jedním paragrafem jsou všechny. A jsou to i kontrolní orgány. Kupříkladu kontrolní orgán Generální inspekce bezpečnostních sborů, která zahájila činnost 1. 1. 2012. Posléze vznikl kontrolní orgán a my teď zjišťujeme, co všechno, před čím ten kontrolní orgán stojí, a de facto nám nic z jednacího řádu neumožňuje to, abychom mohli pečlivěji tu práci rozvinout. Takže s největší pravděpodobností ty kontrolní orgány by do budoucna měly mít svůj vlastní paragraf, ať už kontrolní orgán BIS, Vojenského zpravodajství, Generální inspekce bezpečnostních sborů a Národního bezpečnostního úřadu.

To bylo moje téma do diskuse. Ale protože vím, že v daném okamžiku je tady chuť spíše diskutovat o věcech, které souvisí s tím pozměňujícím návrhem... Mimochodem, já jsem ho také mohl dát, já jsem ho nedal, protože nevím, v jaké poloze a s jakým pochopením by se ten pozměňující návrh tady setkal, a nechtěl jsem tím komplikovat pochopitelně celou rozpravu kolem jednacího řádu. Takže předpokládám, že někdy v budoucnu se i na tyhle věci Poslanecká sněmovna dostane. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Klučkovi. Slova se ujme pan poslanec Marek Benda a pak je řádně přihlášený pan poslanec Martin Komárek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Já nebudu zmiňovat, kdy jsem se přihlásil – myslím, že to bylo minulou středu –, jak dlouho trvalo, než jsem se dostal ke slovu, přestože zpravodaj, a nechtěl jsem tohoto zneužít. Jednu poznámku bych přesto k paní kolegyni Jermanové měl.

V době, kdy zasedala komise a probírali jsme návrhy, bylo jasně řečeno, jaké návrhy mají šanci být v této Sněmovně přijaty. A nejenom opozice, ale i část koalice deklarovala, že návrhy, které by směřovaly k omezení řečnické doby pro jednotlivé poslance, kromě toho návrhu, který je zahrnut již v usnesení ústavněprávního výboru, který se týká navrhování nových bodů programu, nebudou mít šanci uspět. Pak říkám, že ten, kdo zdržel toto jednání Sněmovny asi tak o šest hodin, byla paní kolegyně Jermanová. Ne nikdo jiný. Dala návrh, který si dala jenom proto, aby byla na prvních stránkách vlastních novin, a divila se, že to vyvolá tuto nekonečnou debatu, přesto, že informace o tom, že takový návrh ve Sněmovně neprojde, byla dávno předem známa. Tak já se ptám, kdo tady směřuje k neefektivitě tohoto domu a k neefektivitě jednání. Jestli je to opravdu ta strašlivá opozice, která říká: Dejte si pozor na omezování práva menšiny, protože bohužel, nebo bohudík, demokracie, prosím, není vláda většiny. Většina může vládnout i klacky. Moderní liberální demokracie je zejména o systému ochrany menšin, o tom, aby se mohly vyjádřit, aby jejich hlas byl slyšet. Takže jestli někdo může za těch šest nesmyslných hodin jednání, je to paní kolegyně Jermanová. Ne ti, kteří se proti tomu vymezili a omezili.

Druhá věc. Já jsem vlastně jako zpravodaj chtěl předložit této Sněmovně, co je obsahem toho ústavněprávního výboru, abychom opravdu věděli, o čem budeme

hlasovat a v čem to může zjednodušit jednání Sněmovny. Ale skoro přemýšlím, jestli po této debatě to má cenu. Tak alespoň v těch hlavních parametrech, aby nám bylo zřejmé a jasné.

To, co je hlavním a důležitým parametrem tohoto zákona, který vychází i z těch požadavků, které vznikaly mimo Poslaneckou sněmovnu a které směřovaly ke ztransparentnění jednání, jsou jednak povinné zápisy z jednání výborů, povinnost vědět, kdo předložil konkrétní pozměňovací návrh, protože mnohdy toto bylo skryto, jako že odněkud přišel a nevěděl se, aby to o každém pozměňovacím návrhu bylo jasné. A pokud to jeden jediný poslanec požaduje, i jmenné hlasování o konkrétním pozměňovacím návrhu. Samozřejmě když těch hlasování máme na ústavněprávním výboru 300 a většina je jednomyslných, je zbytečné to zapisovat. Pokud je to návrh, který je z nějakého důvodu kontroverzní, je zájem, aby tento údaj byl k dispozici v zápisu z výboru, aby si ho každý z veřejnosti mohl přečíst. To je první podstatná změna.

Druhá podstatná změna se týká právě onoho druhého a třetího čtení, resp. vzniku garančního výboru. Není to poprvé, v tomto volebním období už jsme to zažili tady jednou velmi intenzivně, kdy se 21 poslanců, nebo kolik jich přesně bylo, spletlo a nevědělo, pro co hlasují – jak bylo patrné ze svědectví těchto ruchových mikrofonů, tak to zcela zjevně nevěděl ani předkladatel návrhu ministr financí, který také netušil, o čem se v tu chvíli hlasuje. Ale to je nešťastná situace, která by se neměla odehrávat v Poslanecké sněmovně. Proto jsme vložili to povinné projednání v garančním výboru, aby každý návrh zákona poté, co proběhne toto druhé čtení, kde se zase objeví 5, 10, 15, někdy i 100 pozměňovacích návrhů, musel povinně směřovat zpátky do výboru a výbor by ke každému z těch návrhů zaujal stanovisko, které posléze bude ve Sněmovně zpravodaj výboru tlumočit. Dostaneme se do situace, že to není jenom zpravodaj a ti jednotliví garanti Sněmovny, kteří určují, jak ten zbytek chudák hlasuje, který v mnoha případech vůbec neví, proč tak hlasuje, jenom se kouká na svého vodiče, protože mu nic jiného ani nezbývá, dostaneme se do situace, kdy budeme znát stanovisko konkrétního orgánu Poslanecké sněmovny. A také se domníváme s ostatními, kteří ten návrh připravovali, že by to mohlo výrazně zjednodušit a zefektivnit pojednávání ve třetím čtení, protože bude předtím poměrně patrné, co asi tak projde, kde byla většina v příslušném výboru, který, protože je poměrně složen, pravděpodobně bude kopírovat většinu v Poslanecké sněmovně, a pak bude zbytečné k některým těm návrhům vést další rozpravu. Když bude např. jasné, že projdou, tak je zbytečné Sněmovnu přesvědčovat.

Na to navazuje ještě jedna změna, kterou pokládáme ale také za důležitou k zefektivnění jednání Sněmovny, a to je možnost předkladatele vztít návrh zákona zpět až do začátku třetího čtení. Týká se to všech předkladatelů, zejména vláda je dominantním předkladatelem, ale jí se to asi stávat nebude, ta má většinu v Poslanecké sněmovně většinou zajištěnou. Ale také se jí může stát, že náhle uvidí, že v rámci projednání ve výboru by mohlo procházet něco, co zásadně nesouhlasí s jejími představami. Ale je to efektivní zejména pro ty ostatní předkladatele, ať už jsou to jednotliví poslanci, ať už jsou to kraje, nebo Senát jako celek. Protože nebyl to výjimečný příběh za poslední roky, ale stalo se, že někdo přinesl návrh – naposledy se

to stalo, jestli se nepletu, teď v Senátu v zákonu o odpadech, který se pokoušel řešit nějakou věc a náhle ke svému velkému překvapení zjistil, že ze Sněmovny vyšlo něco úplně jiného, řešícího úplně jiný problém. Pak ten navrhovatel, když uvidí, že z jeho návrhu nezbyvá nic a naopak Sněmovna mu tam prosazuje úplně jinou myšlenku, na začátku třetího čtení, a tam už bude mít informaci o tom, co pravděpodobně ve Sněmovně projde, má možnost říci ne, já ten návrh беру zpátky, já nechci, abyste mi z něj udělali něco úplně nového.

To jsou ty hlavní změny, které návrh zákona přináší, které by, domníváme se, měly zefektivnit i projednání ve Sněmovně. Bude třeba – a bylo to tady v rámci těch faktických poznámek také již řečeno – upravit asi harmonogram Sněmovny. Já myslím, že předseda Hamáček i organizační výbor s tím počítají. Ještě se přemýšlí o tom, jakým způsobem by harmonogram měl být upraven, abychom neměli tak dlouhé doby mezi schůzemi, aby ta druhá a třetí čtení mohla probíhat nějak efektivně.

Poslední poznámka, kterou mám spíše jako člověk, který už toho tady prožil – a někteří z vás se mi za to smějete – mnoho a dlouho. Existuje staré britské přísloví, které říká: Žádný člověk si nemůže být jist svým životem, majetkem ani svobodou, dokud parlament zasedá. Čím jsem tady déle, tím si myslím, že to přísloví je moudřejší a moudřejší. A opravdu není důležitá efektivita parlamentu v tom, kolik dokáže schválit zákonů. Dokonce čím méně by jich schvaloval, tím možná by občanům bylo lépe.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Nyní má slovo pan poslanec Martin Komárek, připraví se pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Kolega Fiedler se odhlásil, výborně.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji. Já chci načíst taky drobné pozměňovací návrhy, které směřují k tomu, co ještě kolegyně Jermanová neudělala. Já vím, že nebude souhlas a je to v pořádku, ale myslím, že každý má právo –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, my jsme v obecné rozpravě. Pokud chcete...

Poslanec Martin Komárek: Ano, já se k nim přihlásím potom v rozpravě podrobně. Já je teď zdůvodním –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: V pořádku. Já jenom...

Poslanec Martin Komárek: Přihlásím se k nim, jak je tady zvykem. Já myslím, že to je zvykem, který mi připadá –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: V pořádku. Omlouvám se, že jsem vás přerušil.

Poslanec Martin Komárek: – že ten zvyk je naprosto normální. Já je teď chci zdůvodnit. Já chci říci, že podle mě problémem naší Sněmovny – dva, co jsem zaznamenal – a jak říkám, můžete nesouhlasit.

Možná bylo správné, že si opozice vynutila to, že byla přijata k projednávání služebního zákona. Já myslím, že takové zákony se skutečně mají projednávat společně. Ale myslím si, že je absurdní a zákonodárce určitě neměl na mysli, aby dva poslanecké kluby – tedy řekněme dvacet poslanců mohlo zcela a navždy blokovat schvalování zákonů ve třetím čtení za pomoci přestávek. To je jenom zvykové právo. Jednací řád je napsán tak, že by nemusel být přijat nikdy žádný zákon v dějinách České republiky, pokud by opozice na tom právu trvala.

Čili navrhuji v § 54.4 vypustit poslední větu: "O návrhu na zařazení třetího čtení na jiné jednací dny nemůže Sněmovna hlasovat, vnesou-li proti němu námitku dva poslanecké kluby."

Dále bych rád omezil takzvané přednostní právo, které považuji za něco, co bývá skutečně zneužíváno k osobním útokům. Bývá to zneužíváno k politickým proklamacím, ačkoliv jsem si jist, že zákonodárci, kteří toto přednostní právo zahrnuli do jednacího řádu, měli skutečně na mysli to, aby členové vlády, předsedové stran a klubů vystupovali za své resorty, případně za vládu, případně za své kluby a strany.

Proto navrhuji § 67 nahradit zněním: "Kdykoliv o to v rozpravě požádají, nejvýše však dvakrát na deset minut, udělí se v rozpravě slovo: a) členovi vlády, b) předsedovi a místopředsedovi Sněmovny, c) předsedovi poslaneckého klubu, d) poslanci, který je předsedou politické strany nebo politického hnutí, k nimž přísluší poslanci, kteří jsou příslušníci poslaneckého klubu ustanoveného na začátku volebního období."

Navrhuji nový § 68: "Prezidentovi se udělí slovo, kdykoliv o to požádá, tedy i mimo rozpravu, a to na neomezenou dobu." Kterýmžto pádem paragrafy od bývalého § 68 až do konce budou o jednu cifru vyšší, tedy 69 a dál.

Smyslem tohoto návrhu je, aby nemohli vystupovat takzvaně přednostněprávní řečníci mimo rozpravu a víceméně vytvářet schůze, které vlastně nejsou schůzemi, předvést svoje návrhy, svoje politické proklamace zcela mimo pořad schůze. Já myslím, že správné je, aby se schůze řídila svým pořadem, a nikoliv tím, jak si někdo chce vystoupit. Přitom bych zachoval toto přednostní právo, ale v rozpravě.

Děkuji za pozornost. V podrobné rozpravě se k tomuto návrhu přihlásím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, domnívám se, že je vhodné, aby znovu zaznělo to, co jsme s panem kolegou Stanjurou řekli kolegům z ostatních poslaneckých klubů, když jsme uzavírali onu dnes již historickou dohodu o služebním zákoně. Řekli jsme, že instrument, který jsme zvolili, chápeme jako naprosto výjimečný a že jsme ho použili jenom pro ten případ, kdy jsme měli pocit, že je skutečně ohrožena demokratická správa země. Že v žádném případě nehrozí, že bychom ho použili na běžné zákony, i když s nimi budeme tisíckrát nesouhlasit. A znovu ujišťuji, že jsme připraveni se tak chovat. Řekli jsme, že tento instrument oživíme jenom v jednom jediném případě, kdyby se někdo snažil zejména v zákoně o jednacím řádu omezit prostor a práva opozice.

Já znovu opakuji, že ta slova platí. Možná mi zase třeba pan ministr Dienstbier řekne, že jsem vyděrač, ale myslím si, že je fér říkat ty věci dopředu. Jestli tohle zkusíte, tak ten legislativní proces zablokujeme. Prosím, berte to na vědomí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi i za dodržení času. Ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Mám prosbu k panu kolegovi Komárkovi, jestli by zvážil v podrobné rozpravě, jestli chce tento návrh, který tady přednesl, podat. Je to zase věc, o které se mluvilo. Aby ten návrh byl férový a pro všechny, musel byste nejprve podat novelu Ústavy. Protože Ústava říká ve svém článku 38: "Člen vlády má právo účastnit se schůzi obou komor, jejich výborů a komisí. Udělí se mu slovo, kdykoliv o to požádá." Pak jenom jednacím řádem kopíroval, že toto právo, které mají všichni členové vlády, je dáno také zlomku představitelů opozice – předsedům poslaneckých klubů a předsedům politických stran. Pokud ho seberete jenom opozici a z Ústavy těmto členům vlády zůstává, tak říkám, že to fakt není úplně fér postup, a nezatěžujte tím tuto novelu jednacím řádu. Případně to přineste celé znovu i s novelou Ústavy, pak se o tom můžeme bavit. Dokud to tak nebude, pak to vidím jenom jako snahu většiny umlčet menšinu, a tam se musím bránit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Bendovi za dodržení času. Jinak by samozřejmě musel být takový návrh, jak správně zpravodaj upozornil, nehlasovatelný.

Nyní ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Laudát, poté pan poslanec Schwarz. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já bych poprosil pana kolegu Komárka, aby tyto svoje návrhy stáhl. Já jsem si vás vždycky vážil, ale to, co tady skutečně poslední dobou předvádíte... Existuje nějaká Ústava. Existují nějaké pilíře

demokracie. Jak by pan Komárek a někteří další, nebudu mluvit o paní Jermanové, není tady, nebylo by to fér, jak si vůbec představujete, že tady bude fungovat demokracie? Skutečně teď máte hodně preferencí, lidi vám i věří, ale to samozřejmě nebude donekonečna, protože každý s prominutím blbec se podívá na D1, když tam pojedete, a stačí mu to beze slov. Vy tady zablokujete, aby se o tom povídalo. Jakým způsobem? Kdo bude určovat, kdo bude ta pomazaná hlava, které body sem pustí, nebo nepustí? Ani zástupci politických stran, které dostaly mandát, tak tady budou mít pásku na ústech, nebudou moci mluvit. Od řady lidí bych čekal, že budou útočit a faulovat demokracii, ale že zrovna po necelém roce ve Sněmovně to tady dělá pan kolega Komárek, který se točil kolem politiky, velice jsem si vážil jeho práce, tak to, co tady teď předvádí, to mi opravdu zůstává rozum stát. Skutečně ho vyzývám, aby tyto návrhy stáhl a neřadil se v tomto případě po bok paní Jermanové. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Laudátovi. Zatím byl návrh jenom řečen, nebyl v podrobné rozpravě přednesen. Pan kolega Schwarz s faktickou poznámkou. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý večer, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já jsem rád, že pan kolega Laudát prostřednictvím vás mluvil z praxe, že voliči se přesvědčili, koukli se už v minulosti na D1 a je to tak, jak to je.

A teď trochu vážně. Prosim vás, za nás vystoupil, opakují to, zvláště jsem se přesvědčil, že to musím zopakovat kvůli panu předsedovi Kalouskovi, on tu zase není, náš zástupce. Pan Kubíček tady řekl, a já to zopakují ještě jednou, poděkoval za ústavněprávní výbor, za jednání v ústavněprávním výboru, kde jsme se napříč spektrem domluvili, co je náš návrh ústavněprávního výboru. A to, že náš kolega si tady předkládá svoje návrhy, tak každý poslanec se k tomu pak postaví sám. Ale bylo by škoda zmařit návrhy, které prošly ústavněprávním výborem, kde konsensus byl, a tyto návrhy pomohou. Prosim vás, nezapomeňte na to. Vystoupení kolegy Kubíčka už tady bylo. To bylo vystoupení za náš klub ANO. To, že někdo dává další návrhy, ať si je prosím dává. Od toho je to jeho právo. Chtěl bych, abychom to nezametli pod koberec, to, co prošlo ústavněprávním výborem. Děkuji. (Slabý potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Ještě další faktická poznámka pana kolegy Miholy. Prosim, pane poslanče, máte slovo také k faktické poznámce. S úspěchem zjišťuji, že všichni dodržují čas. Prosim.

Poslanec Jiří Mihola: Jen krátce za KDU-ČSL, vážení kolegové. Demokracie je diskuse, říkal T. G. Masaryk. Chceme-li zůstat demokraty, nebraňme diskusi a neomezujeme ji!

Chtěl bych tímto poděkovat všem, kteří se podíleli na úpravách jednacího řádu Sněmovny. Sám jsem se příslušného podvýboru s kolegou Uhlíkem z KDU-ČSL

účastnil a oceňoval jsem korektní a věcné přístupy všech zúčastněných členů podvýboru. Pokud bude novela schválena, dejme jí nějaký čas, pak ji vyhodnotíme a případně se zabývejme dalšími možnými změnami a vylepšeními. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Miholovi. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Laudáta. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já se chci teď technicky zeptat směřem k poslaneckému klubu hnutí ANO. Jak vám máme věřit? Dojde technicky na hlasování ve třetím čtení a my spoléháme na to, že byl nějaký konsensus v ústavněprávním výboru, ale tady znění od poměrně výrazných osob včetně místopředsedkyně Sněmovny, jejich individuální návrhy, a kde my máme jistotu, že najednou se tady někdo neutrhne a neprohlasuje to? A následně my tedy přikročíme k tomu, co jsme řekli, ale ten zákon tady bude schválen a bude schválen legálně. Tak já tady pořád postrádám od klíčových postav hnutí ANO tady ve Sněmovně, tj. předseda klubu a je to předseda hnutí, aby řekli jednoznačně, že toto se nestane. Takže já nevím. Jestli tady budete mluvit 48 hlasy a každý den jinak, tak co máme brát, že bude ta reference? A na to bych chtěl tady slyšet odpověď před třetím čtením. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Tím jsme vyčerpali faktické poznámky. V obecné rozpravě ještě pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, máte slovo v rozpravě.

Poslanec Ivan Pilný: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, slovo demokracie v souvislosti s jednacím řádem tady bylo vysloveno už nesčíslněkrát. Demokracie ale má rub a líc a má právo i odpovědnosti. Já se zastavím nejdřív u těch práv.

Pan předseda Stanjura nám tady sečetl počet přednostních práv, které jsou na straně koalice, a proti tomu postavil počet přednostní práv, které jsou na straně opozice, nebo tzv. opozice. Tento termín je tady často vyslovován. Tam samozřejmě je velký nepoměr v prospěch koalice. Ale kdybychom se podívali nejen na kvalitu vystupování, ale na kvantitu vystupování s přednostními právy, poměr bude zcela obrácený. Padlo tady to, že jsme hodinu projednávali jenom změnu programu poslanecké schůze, ale musíme také připomenout, že se to stalo také proto, že pan poslanec Laudát tady dvacet minut probíral bod, o kterém předpokládal, že nebude schválen, a celý ho tady přednesl a my s právy nulovými jsme se na to koukali jako puci! To se tady stává velice často. Není to první případ, kdy se to stalo.

Na straně odpovědnosti potom máme desítky zákonů, a to tady také někdo řekl, které budou projednávány někdy na konci funkčního období, jestli vůbec. K tomu

směřujeme. Přes léto jsme se tady zabývali přes obstrukce a přestávky poslaneckých klubů služebním zákonem a dosáhli jsme toho, aspoň podle slov všech řečníků, kteří tady byli, že jsme vypracovali kompromis, který se rovná tomu, že to nevyhovuje vůbec ničemu. To je odpovědnost? Pan poslanec Kalousek nám tady často říká, že nám něco bude opakovat dvakrát, třikrát, stokrát, bude-li to potřeba. Ano, nejsou-li nové myšlenky, nastupuje demagogie. Nebudu říkat, co babička říkala o prázdných sudech.

Myslím si, že jsem tady někdy na začátku Poslanecké sněmovny, a připomněl to pan poslanec Laudát, mluvil o myšlení. Bůh nebo příroda nás stvořili s dvěma konci: na jednom sedíme a druhým myslíme. A bylo by už konečně načase, abychom začali používat k myšlení ten správný konec. Jestliže se sem někdo postaví a není schopen v pěti nebo deseti minutách zformulovat jedinou srozumitelnou myšlenku, pak to vypadá, dámy prominou, jako když se prochází exhibicionista parkem, nakonec otevře ten plášť a všichni vykřiknou: jé, to je malý! (Pobavení.)

Pokud bychom skutečně k myšlení nepoužívali zdravý konec, pak nastupuje další slovo, které začíná na d, a to je defenestrace. Tady už v minulém poslaneckém období takovou jistou defenestrací udělali, protože změnili řadu poslanců z poslanců na poslance emeritní. Já bych se velmi přimlouval, a vím, že pozměňovací návrhy, které se týkají omezení příspěvků, mají velmi malou naději na úspěch možná v tomto kole, ale pokud budeme postupovat tímto způsobem, tak se dostaneme do té pastí, kterou Poslanecká sněmovna už zažila mnohokrát, a oni nám to ti voliči spočítají! Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Pilnému. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Přeji hezký dobrý večer. Já skutečně jenom několik málo poznámek. Ta první je nejdůležitější. Kolegyně a kolegové, nezdá se vám, alespoň některým, že se svými vnitřními poměry zabýváme až příliš dlouho na úkor toho, čím bychom se tady přece jenom měli zabývat? Mám pocit, že se tady zabýváme sami sebou a že o tom emeritním poslancování, jak tady byla od pana kolegy řeč, to platí tím více, čím více budeme odtrženi od reality všedního dne a také od jejího řešení, protože tím jsme povinni všichni svým voličům. To je první věc.

Druhá věc. Poprosil bych, aby se nepaušalizovalo. Když se hodnotí zneužívání nebo názor na zneužívání přednostních práv, ani se nepamatují, kdy jsem jej jako předseda klubu naposledy využil, a pokud je v nezbytně nutné situaci využiji, tak je využiji pouze po nezbytně nutnou dobu a v okamžiku, kdy si myslím, že už jiné řešení neexistuje. Takže poprosím o konkrétní vyjadřování v tomto směru.

A ještě jedna prosba, abychom ctili nejen pravidla, ale i zásady slušného chování vůči sobě navzájem a to, že spolu nemusíme souhlasit, ale měli bychom si jeden

druhého vážít. Moc prosím, abychom se oprostili od osobních poloh. Politika se i v tomto případě nemá brát osobně, mělo by jít o věc a ne o to, že mám názor například na toho či onoho kolegu, že příliš žvaní, a tady mu to říkám na mikrofon. Například. Nemusím s panem Komárkem souhlasit –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, uplynula doba pro faktickou poznámku. (Posl. Kováčik: Děkuji.) Děkuji za dodržení času.

Nikoho dalšího do obecné rozpravy přihlášeného nemám, nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Zástupce navrhovatelů nemá zájem, pan zpravodaj nemá zájem. Otevírám rozpravu podrobnou a žádám pana Václava Votavu, aby se ujal slova v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, chtěl bych se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který byl vložen do systému jako dokument 1144. Týká se projednávání a schvalování rozpočtové kapitoly Poslanecké sněmovny, a to ve vazbě na změnu zákona o rozpočtových pravidlech. Chci říci, že tento pozměňovací návrh se tedy předkládá jak k původnímu tisku 26/0, tak i ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu k tisku 26/5. Obsahově se dá zpracovat do obou návrhů a legislativní odbor případně potom provede potřebné přečíslování novelizačních bodů a příslušných odstavců po odhlasování té které verze. Takto je to projednáno i s legislativou Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Votavovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Kováčik. Zachránil pana kolegu Komárka, kterého tady nevidím, kterému by propadlo pořadí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Rád bych dokončil onu myšlenku, aby nezůstala nedořečena, protože pak se může různě vysvětlovat ten závěr. Kolegyně a kolegové, nemusím s panem kolegou Komárkem souhlasit, ale nikdy jej proto, že máme názorovou různost, nenapadnu osobně. Jako kolegy si jej prostě vážím, jako každého z vás. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO a KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy je v pořadí pan kolega Komárek, ale není tady, tak mu propadá pořadí. Nechám ho na konec. Paní kolegyně Jermanová tady není přítomna, takže také propadá pořadí. Nyní pan poslanec Josef Uhlík do podrobné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, který je načten do systému pod číslem 1397. Týká se třetího čtení. Doufám, že schválíme dobu mezi druhým a

třetím čtením 14 dnů, resp. 7 dnů, tak dávám na zvážení Sněmovně, jestli bychom to třetí čtení, kde máme fixně stanovenou dobu středa a pátek dopoledne, nerozšířili o odpoledne středa. Je to § 95a.

Já jsem v podvýboru dával pozměňovací návrh širší, abychom to rozšířili na více dnů, to se nesetkalo se souhlasem. Bylo mi naznačeno, že pokud by se to týkalo jen části některého dne, tak by to možná prošlo. Takže to dávám na zvážení. Děkuji za pozornost a děkuji za případnou podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Uhlíkovi. Nyní v podrobné rozpravě paní poslankyně Radka Maxová, připraví se pan kolega Ludvík Hovorka. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji. Kolegyně Jermanová mě požádala, abych se jejím jménem přihlásila k pozměňovacím návrhům pod číslem 641, 1145 a 1253.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Ludvík Hovorka a pak v novém pořadí pan poslanec Komárek.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem si dovolil předložit jeden pozměňovací návrh, poměrně stručný. Já ho tady přečtu. Vkládá se nový novelizační bod: V § 48 odst. 9 zní: "Nasvědčují-li skutečnosti zjištěné vyšetřovací komisí, že byl spáchán trestný čin, vyšetřovací komise oznámí takovou skutečnost orgánům činným v trestním řízení."

Krátké zdůvodnění, a to jen z toho důvodu, že v současné době tam byla pouze možnost, že může oznámit. Já pokládám za důležité, že pokud poslanci seznají, že byl skutečně spáchán trestný čin, tak by toto mělo být automaticky oznámeno orgánům činným v trestním řízení. Myslím si, že to může zkvalitnit činnost a především výsledky vyšetřovacích komisí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Nyní v novém pořadí pan poslanec Martin Komárek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji. Já si velice vážím kolegy Marka Bandy a chápu, že jeho námitka o té Ústavě je relevantní. Čili já se k těm pozměňovacím návrhům nepřihlásím a nenačtu je.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Teď je obnovené pořadí paní kolegyně Jermanové, která tady není, takže paní kolegyně Maxová ten návrh za ni předložila v podrobné rozpravě. Tím jsem vyčerpal všechny přihlášky v podrobné

rozpravě. Pan kolega Schwarz do podrobné rozpravy, já jsem ji ještě neukončil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bronislav Schwarz: Moje štěstí, pane předsedající. Děkuji. Kolegyně, kolegové, měl bych ještě jeden návrh, abychom zkrátili na 48 hodin projednávání mezi druhým a třetím čtením. To je můj návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Jde o procedurální návrh na zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. Budeme ho hlasovat bez rozpravy. Ale samozřejmě musím dát zpravodaji slovo, pokud se přihlásí. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Marek Benda: Moc se omlouvám, ale rád bych, abychom všichni dodržovali pravidla této Sněmovny. Za prvé tedy všichni ti, co přednášeli návrhy, které jenom vložili do systému, tak je předsedajícímu a mně měli odevzdat, ale dobře, najdu si je. Ale zkrátit na 48 hodin je pouze na návrh navrhovatelů, nikoli kteréhokoliv poslance ve Sněmovně. Takže se obávám, že tento návrh pana kolegy Schwarze nehlasovatelný.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, pan poslanec Faltýnek jako předseda klubu. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, já jsem jeden z navrhovatelů, čili navrhuji, ale mám pocit, že i kolega Schwarz, zkrácení na 48 hodin.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. V tomto ohledu se ještě podívám, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Pan zástupce navrhovatelů ne, pan poslanec Marek Benda také ne.

K hlasování máme pouze jeden návrh, a to je zkrácení lhůty k projednání na 48 hodin. Já jsem zagongoval, aby se ti, kteří odešli, mohli vrátit.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 107. Ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty k projednání na 48 hodin? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 107, z přítomných 163 pro 64, proti 29. Návrh nebyl přijat. Bude tedy lhůta pro třetí čtení shodná se zákonem.

Ještě kontrola hlasování, abychom dodrželi náš termín bezprostředně. Hlásí se pan kolega Sklenák. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Stalo se to mně. Jak bylo vidět hlasoval jsem pro návrh, na výsledcích hlasování mám zdržel se, takže zpochybňuji toto hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím o klid. Pan předseda klubu sociální demokracie Roman Sklenák se ohradil proti elektronickému zápisu o výsledku hlasování. O jeho námitce budeme hlasovat. Já vás nyní všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými hlasovacími kartami.

O námitce pana předsedy Sklenáka rozhodneme v hlasování pořadové číslo 108, které jsem zahájil, protože se ustálil počet přítomných. Kdo je pro námitku? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 108. Z přítomných 143 pro 118, proti 1, návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat hlasování o zkrácení lhůty k projednání mezi druhým a třetím čtením tisku 26.

Rozhodneme hlasováním pořadové číslo 109, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty k projednání. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 109. Z přítomných 144 pro 77, proti 29, návrh byl přijat. Lhůta k projednání sněmovního tisku 26 byla zkrácena na 48 hodin.

Ještě než začnu další bod, hlásí se pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak pro pana poslance Komárka: Teď jste viděl, jaké je to jednací řád na zkoušku. Vy jste tady dnes několikrát vystupoval, vykládal jste, jak to bude hezké, jak to bude efektivní. V tomto návrhu zákona vy jste také předkladatel. Ale ta politická dohoda je, že bude časový interval mezi druhým a třetím čtením 14 dnů. U toho nám pořád kážete, jak máme být rozumní a vstřícní, a hned vteřinu poté hlasujete o zkrácení na 48 hodin. Takže příště, až budete mluvit o tom na zkoušku, tak se nejdřív podle toho řiďte vy sami, a pak mistrujete nás! Děkuji. (Potlesk z lavic poslanců za ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi za jeho vystoupení. Budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze ještě do 19 hodin, protože v 19 hodin máme napevno zařazené body návrhů vrácených Senátem.

Dalším bodem je bod číslo

35.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 290/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Ještě než se ujme slova, prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal své místo zpravodaj pro první čtení pan poslanec Josef Vozdecký.

Prosím nyní pana místopředsedu vlády, aby předložený návrh zákona uvedl. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedl tzv. řádnou novelu zákona o spotřebních daních. Předkládaná řádná novela zákona o spotřebních daních souvisí s jednou z priorit vlády, kterou je přijetí opatření nezbytných ke zlepšení efektivity výběru daní a zamezení zneužívání a obcházení daňových předpisů.

Do zákona o spotřebních daních se navrhuje dva hlavní okruhy změn. První je komplexní změna v koncepci povolovacích řízení. Jedná se o zpřísnění úpravy procesu povolovacích řízení tak, aby byl maximálně omezen počet rizikových subjektů, kterým je umožněno nakládat s vybranými výrobky podléhajícími spotřební dani a které neskýtají dostatečné záruky, že budou činnost provádět v souladu s platnými právními předpisy. Druhou hlavní změnou je zavedení zvláštního registru osob nakládajících se zvláštními minerálními oleji. Účelem tohoto opatření je zamezit daňovým podvodům souvisejícím s ilegálním přímícháváním nezdaněných zvláštních minerálních olejů do pohonných hmot, zejména do motorové nafty.

Součástí řádné novely zákona o spotřebních daních je rovněž změna zákona o povinném značení lihu. Navrhuje se dílčí úprava nastavení kaucí osob povinných značit líh. V zájmu toho, aby uvedená úprava nebyla diskriminační vůči subjektům, jejichž činnost je zaměřena spíše na líh v menších spotřebitelských baleních, k jehož označení je třeba větší počet kontrolních pásek, navrhuje se úprava spočívající v navázání hranice pásem kauce nikoliv na absolutní počet kontrolních pásek, ale na počet kontrolních pásek, jimiž lze označit určité množství lihu. Zavádí se též další pásmo kauce pro velmi malé subjekty.

Účinnost řádné novely zákona o spotřebních daních se navrhuje od 1. ledna 2015 s výjimkou části šesté, u níž se z legislativně technických důvodů navrhuje nabytí účinnosti 31. prosince 2014.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane ministře, já vás na chvíli přeruším a požádám Sněmovnu o klid. Jde o návrh, který je potřeba projednat. Víte, jaké jsou předpisy, které se týkají zákona o státním rozpočtu, a rád bych, abychom tedy postoupili v tomto textu v patřičné pozornosti nad návrhem zákona.

Prosím, pokračujte, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Závěrem svého úvodního slova si vás dovoluji požádat o projednání návrhu zákona ve výborech a o jeho schválení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru financí Andreji Babišovi. Žádám pana zpravodaje, aby se ujal své zpravodajské zprávy. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Vozdecký: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych se v úloze zpravodaje stručně vyjádřil k obsahu tohoto návrhu a sdělil stanovisko zpravodaje.

Tak jak uvedl předkladatel, je svým rozsahem novela velká s cílem přijetí nezbytných opatření ke zlepšení efektivity výběru daně a zamezení zneužívání a obcházení daňových předpisů. Prvním a hlavním okruhem této úpravy je redukce rizikových subjektů, které měly umožněno nakládat s vybranými výrobky podléhajícími spotřební dani a které neskýtají dostatečné záruky, že budou činnost provádět v souladu s platnými právními předpisy. Součástí řešení této problematiky je v případě minerálních olejů navýšení maximální výše a zajištění spotřební daně u daňových skladů složením nebo převodem finančních prostředků na depozitní účet pro zajištění daně zřízením správce (nesrozumitelné) sto milionů korun na jeden a půl miliardy korun.

Druhým okruhem této právní úpravy je řešení problematika daňových podvodů, která souvisí s ilegálním přimícháváním nezdaněných zvláštních minerálních olejů do tradičních pohonných hmot, zejména motorové nafty. Navrhovaná úprava zavádí zvláštní registr osob nakládajících se zvláštními minerálními oleji. Je tedy navrhováno zavedení registru na národní úrovni, který by měl do určité úrovně omezit pronikání nezdaněných zvláštních minerálních olejů na český trh s motorovou naftou.

Třetím okruhem a předmětem novely je zákon o povinném značení lihu. Jedná se, tak jak uvedl předkladatel, o navázání hranice pásem kauce nikoliv na absolutní počet kontrolních pásek, ale na počet kontrolních pásek, kterými se označí určité množství lihu. A dále proti stávající úpravě se navrhuje zavedení nového pásma kauce osoby povinně značit lih ve výši sto tisíc korun s oprávněním odebrat kontrolní pásky, jimiž lze označit nejvýše dva tisíce litrů lihu. Zavedení tohoto pásma je zacíleno především na velmi malé výrobce, na dovozce exkluzivních lihovin, na producenty regionálních specialit à la takové, které odebírají velmi omezené počty kontrolních pásek a u kterých je samozřejmě účinnost obecně méně riziková a snadněji kontrolovatelná v průběhu roku.

Navrhovaná právní úprava je plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky a je také plně slučitelná s právními akty Evropské unie a s judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami.

Jako zpravodaj tedy tento návrh plně podporuji a doporučuji jeho postoupení Sněmovnou do druhého čtení a také doporučuji projednání této novely v rozpočtovém výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Z místa se hlásí pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo v obecné rozpravě.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Za prvé chci říct, že náš klub podpoří propuštění tohoto návrhu zákona do druhého čtení, protože ho považujeme za potřebný. Myslím, že odbornou debatu o jednotlivých detailech máme vést zejména na půdě rozpočtového výboru.

Nicméně bych se rád zeptal, protože v tom zákoně – neříkám, že to je špatně – je vlastně řečeno, že se bude posuzovat ekonomická stabilita, což je novinka. Ostatní věci jako bezúhonnost, bezdlužnost jsou poměrně jasné. A je navrženo, že základní finanční parametry bude stanovovat Ministerstvo financí svou vyhláškou. Chtěl bych požádat, zda by nebylo lepší, aby to bylo nařízení vlády. Tím pádem by to byl silnější právní předpis.

Na druhé straně jestli už existuje nějaká představa o hodnotě těch parametrů, které budou považovány za ekonomickou stabilitu, protože když si vezmeme § 43g, tak je tam celkem označeno pět parametrů, které se mají v rámci ekonomické stability posuzovat. Dovolte, abych to ocitoval. To je rentabilita, likvidita, finanční stabilita, aktivita a produktivita práce. Zejména mi není jasný pojem aktivita. Ty čtyři ostatní jsou mi poměrně jasné, spíš by mě zajímalo, určitě existují nějaké pracovní návrhy, v jaké úrovni by se to mělo pohybovat. Ale pod tím pojmem aktivita bych se rád zeptal pana ministra nebo pana zpravodaje, co si pod tím mám představit. Určitě víme, co to je rentabilita, co je to likvidita, finanční stabilita či produktivita práce. To se dá spočítat a můžeme vést debatu o tom, jaká je ta požadovaná úroveň, aby současně chránila ten trh, chránila zájmy státu, ale současně aby to nevedlo k vytvoření nějakého monopolu, že to bude splňovat velmi málo společností. Podotýkám, že to opravdu není kritika, že to považujeme za užitečné, ale ten pátý parametr, aktivita, mi není zcela jasný, co se tím myslí, protože ty ostatní jsou čtyři ekonomické běžně používané. A případně zda už je nějaká pracovní verze, jaké parametry například rentability, protože pravděpodobně to musí být v nějakém časovém období. My si myslíme, že to nemůže být jedno daňové či jedno účetní období. Ale říkám, s tím principem souhlasíme. Jenom jestli jsou nějaké pracovní návrhy a případně co si máme představit pod tím pátým aktivita. To skutečně nevíme. To není kritika, to je skutečně dotaz toho, kdo ten návrh zákona nepsal. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Nemám jinou přihlášku do rozpravy. Obecnou – mám přihlášku do rozpravy, ale upozorňuji, že jsem měl ambici ukončit tento bod i případně minutu po devatenácté, protože podle usnesení Sněmovny v 19 hodin musíme začít jiné body. Takže pokud je taková přihláška, já ji samozřejmě respektuji. Ale budeme muset přerušit v 19 hodin, takže toho moc nenamluvíte.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Kláška: Dobrý večer, já jenom velmi stručně. Jsem rád, že do této novely se dostává i ta třetí část, jak o tom hovořil pan zpravodaj, o povinném značení lihu. Toto opatření, tato novela, umožní fungování i malých až velmi malých producentů různých lihovin, různých krajových specialit, a to je určitě dobře. To je všechno, co jsem chtěl sdělit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kláškoví. Teď se ptám pánů poslanců a paní poslankyň, jestli můžeme dokončit tento bod, jestli bude někdo namítat proti postupu předsedajícího, když tento bod nechám prohlasovat v prvním čtení. Je námitka proti postupu předsedajícího? Neení. Dobře.

Končím obecnou rozpravu. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Pane ministře? Ano. Závěrečné slovo pana ministra.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já jednak navrhuji zkrátit lhůtu pro projednání novely ve výborech na 27 dní. Za druhé, pojem aktivita mi je také neznámý. Pro mě primárně je zadluženost firmy a určitě tu budeme posuzovat v nějaké časové řadě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za tu poctivou odpověď. Na to se budeme muset zaměřit.

Ale znovu se vracím. Ten zákon má 336 stran. A zkrácení lhůty na 27 dnů v okamžiku, kdy budeme projednávat i návrh státního rozpočtu v rozpočtovém výboru, prostě považuji za návrh projednat to pouze formálně. Pokud to opravdu chceme důkladně debatovat, a já myslím, že chceme, a říkal jsem, že jsme pro propuštění a pro debatu, tak si to můžete prohlasovat, ale zase se vracím k tomu, co jsme vedli debatu u jednacního řádu. Fakt si reálně myslíte v okamžiku, kdy jsme podle mne blbě zařadili návrh státního rozpočtu, harmonogram už jsme měli zařadit dřív, ale budiž, to je zodpovědnost jiných lidí, ne má, je to jako velká materie ten státní rozpočet, ale na tohle dostat 27 dnů je prostě málo. Pokud to prohlasujete, tak prostě rezignujeme, je to opravdu důležitý zákon, nijak to nezpochybňujeme, na

důkladné a podrobné projednání. Protože pak si budeme volit buď státní rozpočet, nebo tohle. Na obojí nebude dostatek času.

Zvažte sami, my to nepodpoříme, myslíme si, těch 60 dnů že by se nic nestalo, resp. abychom udělali druhé a třetí čtení v listopadu nebo začátkem listopadu, nic by se nestalo. Takhle to bude prostě formální projednání, kdy nebudeme mít čas se tomu pořádně věnovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Protože nepadl návrh na vrácení ani na zamítnutí, budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Tento návrh opakoval i pan zpravodaj. Má někdo jiný návrh? Ano, pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: My ještě navrhujeme hospodářský výbor.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, hospodářský výbor. Další návrh na jiné projednání? Není tomu tak.

Můžeme tedy začít hlasovat. Nejprve budeme hlasovat o přikázání rozpočtovému výboru.

Budeme rozhodovat v hlasování pořadové číslo 110, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti přikázání rozpočtovému výboru? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 110, z přítomných 160 pro 142, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme rozhodovat o přikázání hospodářskému výboru.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 111 a ptám se, kdo je pro přikázání hospodářskému výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 111, z přihlášených 161 poslance pro 53, proti 59. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu, aby lhůta pro projednání byla zkrácena – a teď ještě jednou, pane ministře, prosím vás, o 27, nebo na 27 dnů? Na 27. No, to je složité, protože samozřejmě v tom případě se dostáváme do kolize s jednacím řádem. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Složitě to není. Jménem dvou poslaneckých klubů, ODS a TOP 09 dávám námitku proti zkrácení pod 30 dnů, jak umožňuje jednacím řád. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, a jsme – no, tak nemůžeme hlasovat o ničem, protože jiný návrh v rozpravě nepadl. Už jsme mimo rozpravu a mimo jednání, protože já teď už jsem i po závěrečných slovech. Já jsem si dovolil s vašim souhlasem malinko překročit jednací řád a časy, které schválila Sněmovna, ale v tuhle chvíli opravdu nemohu dát hlasovat o zkrácení na 27 dnů. Mohl jsem dát schválit jenom na 30 a to riziko jsme tady podstupovali.

Takže končím bod 35 a konstatuji, že... (V sále se ozývají různé protestní hlasy.) Ne, já nemohu dát hlasovat o zkrácení lhůty. My jsme odhlasovali příkázání. Jsme v prvním čtení, prosím vás. A hlasuje se o příkázání, pokud nepadne návrh na zamítnutí nebo na vrácení. Rozhodli jsme hlasováním o příkázání rozpočtovému výboru. Rozhodli jsme hlasováním, že jsme nepřikázali hospodářskému výboru. A hospodářskému výboru nic nebrání, aby si aтраhoval ten text a projednal ho, aniž by to Sněmovna přikázala. A pokud šlo o návrh, tak ten byl po použití oprávnění dvou poslaneckých klubů zablokován, protože jde o oprávnění, kdy se hlasuje o zkrácení jenom o 30 dnů, a buď se souhlasem navrhovatele, nebo se souhlasem celé Sněmovny se může zkracovat na lhůtu kratší, než je 30 dnů. Protože to jsou vážné věci, které se týkají projednávání návrhu zákona, a v tomto ohledu máme za sebou rozhodnutí Ústavního soudu, které (?) by nám zablokovaly (zablokovaly?).

Pokud budete mít zájem, jediná cesta je, kterou jsme tady několikrát použili, když zpravodajové nezvládnou svou roli, ale to si myslím, že – ne, to tentokrát nebylo na pana zpravodaje. Ten svou roli zvládl, ten neměl asi ve svém popisu práce říci... (Protestní hlasy ze sálu.) Já jsem ale ten bod ukončil po tom hlasování. Rozumíte tomu? Protože když ten návrh je nehlasovatelný, tak já nemohu jinak než ten bod ukončit. Nezlobte se na mě, nutíte mě do postupu, který já tady nemám ve zvyku. Ti, kteří mě znají, vědí, že jsem nikdy jednací řád neporušoval a snažil jsem se ho vždycky dodržet v maximální možné míře.

Jsme opravdu sedm minut poté, kdy jsme měli rozhodovat.

Ukončil jsem bod 35. Konstatuji, že návrh byl příkázán rozpočtovému výboru a lhůta k projednání je podle zákona o jednacím řádu.

Podle rozhodnutí Poslanecké sněmovny v 19 hodin začínáme jednání o zákonech vrácených Senátem Poslanecké sněmovně. Ústava České republiky říká, že zákony vrácené Senátem musíme projednat na nejbližší schůzi, nebo musí být zařazeny na nejbližší schůzi. To jsme učinili. Jsou to první čtyři body.

Ještě předtím, než začneme projednávat jednotlivé body, dovoluji mi, abych k projednání zákonů vrácených Senátem navrhl na žádost předsedy Senátu umožnit vystoupení senátorům a senátkám Jiřímu Šestákovi, Miloši Malému, Daniele Filipiové, Aleně Gajdůškové, Petru Víchovi, Petru Šilarovi, Jiřímu Bisovi a Karlu Korytářovi, kteří jsou připraveni případně v diskusi komentovat rozhodnutí Senátu. Prosím Sněmovnu o klid!

V hlasování pořadové číslo 112, které zahájím a které jsem nyní zahájil, se ptám, kdo souhlasí s vystoupením jmenovaných senátorů a senátorek. Kdo je proti tomu? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 112 z přítomných 161 poslance pro 142, proti 1. Jako tradičně jsme umožnili našim kolegům z horní komory vystoupit v tomto jednání.

Nyní budeme jednat o bodu číslo 1. Je jím

1.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/3/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 70/4. Vítám mezi námi pana senátora Jiřího Šestáka, jestli je tady přítomen. (Nepřítomen.) Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr kultury Daniel Herman.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, před sebou máme návrh s poněkud nešťastným osudem. Jeho účelem je v předepsaných termínech transponovat do našeho právního řádu dvě směrnice Evropské unie. První se týká prodloužení doby ochrany k hudebním nahrávkám, druhá úpravy tzv. osiřelých děl a zvláštní výjimky k umožnění jejich zpřístupnění na internetu. Parlamentu ho však musela vláda předkládat nadvakrát, neboť v mezidobí došlo k rozpuštění Poslanecké sněmovny. Poté co byl Poslaneckou sněmovnou bez změny přijat, vytkl návrhu Senát legislativně technické nedostatky a současně doplnil kritérium obsazenosti ubytovacích prostor. Mezitím vinou všech těchto zdržení je proti České republice vedeno Evropskou komisí řízení pro nedodržení transpoziční lhůty.

Pokud jde o pozměňovací návrhy Senátu, jde vesměs o nepodstatné návrhy textových úprav, jejichž neprovedení by rozhodně nijak nezpochybnilo výklad zákona a nebránilo jeho náležité aplikaci.

Pokud jde o bod 22 návrhu, chci zde opětovně konstatovat, že jde o úpravu nesytemovou. S doplněním kritéria obsazenosti ubytovacích prostor, zjednodušeně hotelových pokojů, Ministerstvo kultury počítá v aktuálně připravované novele autorského zákona, ovšem s tím, že bude provázáno s ostatními ustanoveními zákona tak, aby jednostranně nezvýhodňovalo jen jednu zájmovou skupinu.

Bez ohledu na tyto výhrady se jako předkladatel cítím zodpovědný především za to, aby Česká republika nebyla sankcionována za neplnění svých závazků. Proto s ohledem na náročné kvorum nezbytné pro potvrzení původní podoby návrhu hodlá vyslovit souhlas s jeho přijetím ve znění, které odsouhlasil Senát.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi Danielu Hermanovi a ptám se, jestli se chce k předloženým pozměňovacím návrhům Senátu vyjádřit zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu poslanec Roman Procházka. Ano. Ještě pana zpravodaje požádám o strpení. Pan ministr Herman konstatuje, že se mu ztratila jeho hlasovací karta, kterou si přinesl ke stolku zpravodajů. Takže žádám kolegy, kteří použili – chtěli použít kartu pana ministra. Pan ministr si samozřejmě může vzít kartu náhradní, než ji najdeme, aby nebyl zkrácen o hlasování, ale předpokládám, že se brzy najde a nebude s tím žádný problém. Samozřejmě pokud má přijít k hlasování, mezitím může být doručena náhradní karta. (Děje se.)

Prosím nyní o klid, slovo má pan zpravodaj.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já jsem velmi pozorně poslouchal odůvodnění pana ministra. Musím konstatovat, že řekl vše podstatné. Já bych pouze doplnil, že transpoziční lhůta u první směrnice o době ochrany autorského díla uplynula už v listopadu loňského roku. Lhůta u druhé směrnice o způsobech užití osiřelých děl končí v říjnu letošního roku.

Pozměňovací návrh ze Senátu obsahuje 29 bodů, většinou jde o nevýznamné úpravy mimo bod 22, který se týká plateb poplatků za hotelové pokoje. Totožný pozměňovací návrh byl předložen i této Sněmovně a ta jej původním hlasováním zamítla.

Co se týká samotné procedury hlasování, budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu Senátu, pro jeho schválení nám stačí nadpoloviční většina. Pouze v případě, že by Sněmovna nesouhlasila s návrhem Senátu, pak bychom hlasovali o zákoně v původním znění. Tady upozorňuji na kvorum 101 hlasů.

Z uvedených důvodů jako zpravodaj doporučuji Sněmovně přijmout zákon ve znění Senátu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám rozpravu a ptám se, jestli se chce vyjádřit jako první pan senátor Šesták nebo Malý. (Jmenování senátorů nejsou přítomni.) Vnímám přihlášku paní kolegyně Putnové, ale nejdříve se musím zeptat, jestli senátoři mají zájem. Není tomu tak. Tak v tom případě s faktickou poznámkou paní poslankyně Anna Putnová v rozpravě, kterou jsem otevřel. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Dobrý večer, pane předsedající, dobrý večer, dámy a pánové. Chtěla bych připomenout stručnou historii tohoto zákona, kterou už tady přiblížil pan ministr. Skutečně se jedná o čistou transpozici, kterou jsme takto vnímali také na projednávání našeho školského výboru. Nepřijali jsme žádný pozměňující návrh. Chci připomenout, že pozměňující návrh, který paní poslankyně Zeliénková předložila, obsahoval vlastně v sobě bod 22 a Sněmovna se dohodla hlasováním, že nepodpoří tuto variantu, a že ji budeme tedy respektovat jako čistě transpoziční, a

proto jsme se přiklonili a uvěřili jsme tomu, že se připravuje komplexní pozměňující návrh, tak jak přislíbil pan ministr Herman. Z toho důvodu chci sdělit stanovisko klubu TOP 09 a Starostů – setrváváme na sněmovní verzi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Anně Putnové za její vystoupení a za dodržení času. Ptám se, kdo dál do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování. Podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny k přijetí následujícího usnesení je potřeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 70/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 70/4."

Všechny vás odhlásím, požádám vás o novou registraci, abychom zjistili přesný stav přítomných. Jakmile se ustálí počet přihlášených, budeme hlasovat v hlasování číslo 113, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro usnesení ve variantě Senátu. Kdo je proti?

Děkuji vám. Hlasování pořadové číslo 113, z přítomných 148 pro 123, proti 3. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali. Nebudeme tedy postupovat jinak. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 1.

Pokračovat budeme bodem číslo 2. Tím je

2.

Návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/5/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 82/6.

Vítám mezi námi senátorku Alenu Gajdůškovou a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřila nejprve paní ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová a potom vyzvu zpravodaje, aby se připravili, tedy paní kolegyni Hanu Aulickou-Jirovcovou a pana poslance Zdeňka Soukupa. Pak bych otevřel rozpravu.

Paní ministryně Marksová. A prosím Sněmovnu o klid. Paní ministryně má slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně a poslanci, máme zde dvě verze zákona o dětských skupinách. Já velice stručně řeknu a připomenu, že ten poslanecký návrh vlastně chce, aby všechny aktivity, které v současné době probíhají mimo síť mateřských školek a které zajišťují hlídání dětí v předškolním věku, musely respektovat určitá pravidla, protože v současné době řada těchto skupin existuje, ale –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás přeruším a znovu požádám Sněmovnu o klid. Prosím, pokud vedete jiné diskuse, než je zákon o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině, přeneste tuto diskusi do předsálí a nechte paní ministryni říct své stanovisko. Opravdu o to žádám všechny. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Tak další pokus. Děkuji. To znamená, že v současné době existuje už řada těchto forem hlídání dětí v předškolním věku, které nejsou zařazeny ani v síti mateřských školek a podléhají minimálně nějakým jiným pravidlům. Tento poslanecký, resp. vládní návrh jim tato pravidla chce dát. Objevily se zde názory, že tento zákon by pak reguloval také nejružnější spolky, které v podstatě dělají kroužky pro děti, jako skauty či dobrovolné hasiče, a tak by je negativně postihl. Podle právního názoru ministerstva, my si to opravdu nemyslíme.

Další problém byl velký tlak ze strany tzv. lesních školek, který jste asi všichni pocítili na vlastní kůži. Já bych tady chtěla říci, že samozřejmě záměrem tohoto zákona v žádném případě není nějak ublížit těmto lesním školám. Ta historie je taková, že tyto tzv. lesní školky, protože to není nic, co by bylo nějak definováno v zákoně, již několik let usilují o to, zařadit se do sítě mateřských školek pod Ministerstvo školství. Řada z nich to vlastně udělala tím, že založily tzv. lesní třídu a připojily se k nějaké již existující mateřské školce. Dá se říci, že tento proces je již započatý, jenom není dokončený. A my se domníváme, že ta lhůta jednoho roku je dostatečně dlouhá na to, aby se tato situace vyřešila. To znamená, že podle našeho názoru ta poslanecká verze je naprosto v pořádku.

Co se týče té senátní verze, tak ta vlastně mimo jiné udělala to, že registrace v dětské skupině, nebo jako dětská skupina je dobrovolná, to znamená, že to je zákon, ke kterému někdo, kdo bude chtít, se přihlásí, kdo nebude chtít, se nepřihlásí, a zároveň dává velice přísná pravidla pro to, kolik hodin týdně se musí splnit hlídání dětí, aby to ta dětská skupina byla. I když já osobně si myslím, že je lepší ta verze poslanecká, tak vám chci hlavně říci, že vás prosím o to, abyste přijali alespoň jednu z těch verzí, protože ti, kdo ve stávající době už ty dětské skupiny provozují, na ten zákon opravdu čekají jak na smilování, protože s sebou nese také třeba daňové úlevy a ponese s sebou také nárok na čerpání evropských fondů.

Takže ještě jednou opakují: Určitě přijmete alespoň jednu z těch verzí a nenechte to prosím spadnout pod stůl. Tím chci říct, že kdyby náhodou neprošla verze senátní, tak potom apeluji na to, abyste přijali tu poslancekou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni Michaele Marksové. A nyní požádám zpravodaje. Nejdříve zpravodajku výboru pro sociální politiku poslankyni Hanu Aulickou-Jírovcovou, aby se k pozměňovacím návrhům Senátu vyjádřila. Nechce se vyjádřit. Pan poslanec Soukup za komisi pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny, jestli se chce vyjádřit k pozměňovacím návrhům Senátu? Ano. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, my jsme celou záležitost probírali několikrát ve výboru, projednávali jsme ji i v komisi pro rodinu, rovné příležitosti a menšiny a došli jsme k závěru, že na návrhu Poslanecké sněmovny není absolutně nic, co by zavdávalo příčinu, abychom ho nějakým způsobem měnili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Ještě se ptám, jestli někdo z pověřených členů výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu má zájem o vystoupení. Není tomu tak. Čili zpravodajské zprávy jsme vyčerpali. Ještě než otevřu rozpravu, budu konstatovat doručenu omluvu z dnešního jednání z rodinných důvodů pana Ladislava Oklešťka.

Nyní otevírám rozpravu. Jako první v ní vystoupí paní senátorka Alena Gajdůšková. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Alena Gajdůšková: Dobrý den vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci. Dovolte mi, abych přece jenom krátce okomentovala to, jak byl pozměněn – a skutečně používám to slovo pouze pozměněn, protože ty úpravy jsou velmi malé – váš návrh o péči v dětských skupinách.

Na úvod musím říct, že většinový názor Senátu je pro to, na co můžeme být pyšní, to je skvělé předškolní vzdělávání jako součást školského systému. Senát ale vnímá záměr vyřešit současný stav nedostatku míst v mateřských školách v systému předškolního vzdělávání pod Ministerstvem školství volnější formou gescí Ministerstva práce a sociálních věcí, tedy řešením dětských skupin. Ale. To ale je v tom, v čem se s paní ministryní moc neshodujeme. Naše zkušenost senátní je, že v dnešním našem správním systému, resp. v pozici právního pozitivismu, kdy jakýkoliv zákon je vykládán vždycky tím nejpřísnějším způsobem, tak jestliže není úplně přesná formulace, tak je zde vážná obava Senátu a Senát vtělil tuto vážnou obavu do pozměňovacích návrhů, kterými pozměnil vládní předlohu, resp. předlohu, která nám byla postoupena Poslaneckou sněmovnou.

Dovolte mi, abych tuto obavu podpořila citací z dopisu České rady dětí a mládeže. Místo toho, aby zákon rozšiřoval nabídku zařízení poskytující péči o děti

předškolního věku, fyzicky ji naopak zužuje. Neuvážený detail v legislativní novince má potenciál likvidovat rodiči vyzkoušená a prověřená zařízení, která mají jiné parametry než dětské skupiny. Co již prokázalo svoji životaschopnost, je třeba zachovat. Rušit existující zařízení je plýtvání prostředky, mnohdy i těmi z veřejných zdrojů. Česká rada dětí a mládeže také konstatuje, že schválení zákona v té podobě, jakou prošla Poslaneckou sněmovnou, skrytě, v nepřívětivé podobě bude znamenat ohrožení pro běžný chod i samu existenci léty prověřených variant předškolní a mimoškolní výchovy. Týká se to nejenom lesních školek. Týká se to spolků, dobrovolných hasičů, Červeného kříže a dalších dětských a mládežnických organizací zejména, které již dnes pracují s dětmi předškolního věku.

Pokud ten zákon by byl přijat v podobě poslanecké, jak ho schválila Poslanecká sněmovna, a ta registrace by byla povinná, skutečně při tom právním pozitivismu u nás, tak jak ho známe, by byla činnost těchto spolků, organizací, ale samozřejmě i lesních školek v této chvíli ohrožena.

Tyto spolky se ptají, co vlastně naši zákonodárci doopravdy nabízejí oddílům pravidelně pracujícím s předškolními dětmi. Organizacím, jejichž výchovné programy se věnují ohroženým dětem, mateřským centrům i spoustě dalších spolkových aktivit vzniklých spontánně na základě potřeby a vůle občanů.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, nemyslím si, že by odpovědi nás, členů Parlamentu, mělo být, že těm, kterých je potřeba si vážit pro jejich obětavou práci s dětmi, nabízíme místo podpory komplikace. Proto vás žádám o podporu senátní verze zákona o dětských skupinách.

Pozměňovací návrh Senátu, ta změna, reaguje pouze na to, na co poukazuje praxe. Řeší čtyři oblasti. Za prvé, nevztáhne se zákon v senátním znění na činnost spolků, skautů, hasičů, Červeného kříže a dalších spolků a organizací, které pracují s malými dětmi. Ty tedy při senátní verzi budou bez obav moci pokračovat dál, jak jsou zvyklé, bez toho, že by musely plnit náročné administrativní a hygienické předpisy jako dětské skupiny.

Dále pozměňovací návrh Senátu řeší lesní školky, kterým by, kdyby padly v této chvíli pod gesci zákona, přece jenom velmi zkomplikovaly život podmínky, které zákon o dětských skupinách představuje.

Dále senátní verze řeší rozšíření kvalifikace, požadavků na kvalifikaci těch, kteří v dětských skupinách budou s dětmi pracovat, její formulací, která je obecnější, než je taxativní výčet. Tady možná jenom jeden příklad také z gescie Ministerstva práce a sociálních věcí, ale ne ještě pod vedením paní ministryně. Vysoká škola v Opavě učí obor sociální management. Přitom proto, že takto formulovaný obor není v taxativním výčtu u možnosti akreditovat zařízení, která pracují se seniory, prostě člověk, který má vystudovanou vysokou školu v oboru sociální management, nemá kvalifikaci pro to, aby se této činnosti profesně věnoval. Předcházíme tedy ze Senátu takovéto absurditě a kvalifikace je dána rozšířeným obecnějším zněním v tom, že požaduje jenom úroveň vzdělání v těch oborech, kterých se to může týkat, tedy sociální, zdravotní, pedagogickou činnost a humanitní obory.

A dále senátní návrh řeší, resp. opravuje některé legislativně technické záležitosti, drobné nepřesnosti, které se prostě v zákoně objevily, což samozřejmě se stává, a od toho Senát je, aby ty věci opravil.

Pani ministryně v Senátu vyjádřila k našim pozměňovacím návrhům neutrální stanovisko. Dovoluji si vás tedy požádat o podporu senátní verze právě projednávaného zákona. Věřím, že to bude ku prospěchu především dětí, ale také rodičů a také všech, kteří pracují s malými dětmi. Věřím, že to bude ku prospěchu celé společnosti, že doplní skutečně ta verze senátní doplní vějíř nabídek péče o předškolní děti a budou spokojeni všichni. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní senátorce Aleně Gajduškové. V rozpravě dále vystoupí s přednostním právem pan předseda klubu KDU-ČSL Mihola, pan předseda ODS Fiala, poté pan místopředseda Gazdík a pak mě vystřídá v řízení schůze. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, poslanecký klub KDU-ČSL vítá alternativu k mateřským školám v podobě tzv. dětských skupin i v podobě lesních mateřských škol. Nejen proto, že pomáhají řešit dlouhodobý problém především městského prostředí, totiž nedostatek míst v mateřských školách. KDU-ČSL vnímá podporu dětských skupin i lesních mateřských škol jako součást své family friendly politiky, která má pomoci skloubit rodinný a profesní život. Ostatně po roce 1989 jsme se také přihlásili k podpoře alternativ ve výchovně vzdělávacím procesu, a když je nyní máme, neměli bychom dělat vše pro to, aby pro ně nakonec nezbylo žádné místo.

Ve třetím čtení návrhu zákona o dětských skupinách náš klub podpořil pozměňovací návrh, který by umožnil existenci lesních mateřských škol. Bohužel tento pozměňovací návrh nebyl přijat. Pro mateřské lesní školy to znamená fatální ohrožení, ale i pro mnoho dalších spolků. Mateřské kluby a centra, pro ně by rovněž tato situace mohla znamenat zánik. O tom, že toto téma občany zajímá, svědčí i petice, kterou podepsalo celkem 14 tisíc občanů. Jenom v asociaci je sdruženo 115 lesních mateřských škol, které navštěvují asi 3 tisíce dětí. (V sále je setrvalý hluk.)

Nechtěl jsem vystupovat s podporou mateřských lesních škol jen skrze sympatie k těmto zařízením na dálku. V uplynulých dnech jsem navštívil čtyři lesní mateřské školy, kde jsem získal –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já ještě jednou požádám o klid. Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, evidentně toto téma zajímá mnoho lidí. Koho to nezajímá, ať jde diskutovat do předsálí. Děkuju. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jiří Mihola: V uplynulých dnech jsem navštívil čtyři lesní mateřské školy, kde jsem získal představu, jak fungují, jak je o děti postaráno i jak jsou děti a

jejich rodiče s těmito zařízeními spokojeni. Koneckonců, neučinil jsem tak sám. Pokud je mi známo, tak také pan kolega Okamura a možná někteří z vás si našli cestu k exkurzi do těchto lesních mateřských škol. Touto návštěvou jsem jen posílil své přesvědčení, že lesní mateřské školy jsou vhodnou a pestrou alternativou předškolního vzdělávání. K jejich nezpochybnitelné devize patří pěstování vztahu dětí k přírodě již od raného věku a také důraz na praktické poznávání, což ostatně zdůrazňoval i Jan Amos Komenský.

Vážení kolegové, chtěl bych vás jako učitel z pedagogické fakulty, který má k problematice výchovy a vzdělávání opravdu blízko, požádat o podporu senátního návrhu zákona, který, ač není zdaleka dokonalý, umožňuje existenci jak dětských skupin, tak lesních mateřských škol. Tuto verzi návrhu zákona podporuje, pokud vím, také pan ministr školství. Se žádostí o podporu se na mě obrátil také pan Ing. Aleš Sedláček, předseda České rady dětí a mládeže, střešní organizace, která sdružuje v 98 členských organizacích více než 200 tisíc dětí a nad rámec výše uvedeného počtu se pravidelně také věnuje nebo pracuje s desetitisíci dětmi předškolního věku.

Vážení kolegové, ještě jednou žádám o podporu senátního návrhu zákona a děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miholovi za jeho vystoupení. Slova se ujme pan poslanec Petr Fiala v rozpravě a připraví se pan místopředseda Gazdík. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, paní místopředsedkyně Senátu Gajdůšková zde řekla, že připravíme zákon, se kterým budou nakonec všichni spokojeni. Já se obávám, že jsme připravili zákon, se kterým nakonec nebude spokojen nikdo. A jestli jsme tady debatovali obsáhle o tom, jak se občané na nás dívají, když tady diskutujeme o pět minut déle, tak si myslím, že oni se na nás především dívají z toho hlediska, jaké jim tady připravujeme zákony. A ať už poslanecká verze, nebo teď senátní verze tohoto zákona není dobrým legislativním výsledkem a nevrhá na nás dobré světlo.

Já bych vám chtěl připomenout, že první úvahy o tom, že budeme mít zákon o dětské skupině, se objevovaly od roku 2006. Byly nakonec několikrát neúspěšné a potom vláda premiéra Nečase schválila zákon o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině v květnu 2013. Ten zákon měl jasný cíl – mělo jít o rychlou pomoc, mělo jít o řešení situace, kdy desítky tisíc dětí se nedostaly kvůli nedostatku míst do mateřských škol. Na jedné straně bylo samozřejmě racionální řešit problém kapacity mateřských škol tímto opatřením, a to i proto, že ta populační vlna, kterou se tady snažíme nějakým způsobem zvládnout, mezitím postupně opadá a budovat další kapacity mateřských škol by bylo zbytečné. Ale ta druhá racionální věc na tom byla poskytnout rodičům různé možnosti, jak péči o dítě v předškolním věku zajistit a nejlépe nutně tou cestou předškolního vzdělávání, což představují mateřské školy.

My se blížíme nějakému výsledku téměř pozdě, ve chvíli, kdy ta populační vlna pomalu opadáva nebo brzy opadne. A navíc jsme ještě připravili verzi, které se různé skupiny z různých důvodů obávají a kde není ani jasně napsáno, co to ta dětská skupina vlastně je, kdo pod ni spadá, kdo pod ni nespadá a co se na ni všechno bude vztahovat. Slysíme tady extenzivní výklady, slysíme, že tyto výklady nemusíme uplatňovat. Ale jaká bude potom nakonec praxe, to opravdu nevíme.

Já tady mluvím – to jsem měl říct na začátku, ale řeknu to teď – jako přesvědčený stoupenec toho, že takovýto zákon máme mít a že dětské skupiny jsou správná věc. Ale to moje rozčarování pramení nakonec z toho, k čemu jsme dospěli a jaké verze tady jsou před námi a že to vyjasnění situace, pomoc rodičům, pomoc těm, kteří o děti pečují, na základě tohoto zákona vlastně žádná není a ta pomoc nakonec není dobrá.

Když už bych si měl vybrat a podíval se na ty dvě verze, z nichž opravdu obě hodnotím ve svém výsledku jako nedobré, tak když se podívám na senátní verzi, tak jsou tam ještě dvě omezení, se kterými mám tedy opravdu problém souhlasit. Podle senátní verze by dětské skupiny – a prosím, všimněte si toho – musely být v provozu alespoň 40 hodin týdně a to je přece proti logice věci, proti tomu smyslu, se kterým jsme zákon o dětské skupině na začátku připravovali. Takováto úprava diskvalifikuje všechna zařízení, která budou v provozu operativně, tedy podle potřeby třeba jenom několikrát týdně. Zase mně můžete namítnout, že to bude otázka výkladu. Já nevím, jestli je to otázka výkladu. Ta senátní verze hovoří poměrně jasně.

A druhá moje výhrada je, že podle senátní verze by nově osoby pečující o děti v dětské skupině musely mít středoškolské nebo vysokoškolské vzdělání z oblasti pedagogiky, psychologie, zdravotnictví, sociální péče. Ale tím diskvalifikujeme všechny ty tzv. chůvy, které si udělaly rekvalifikační kurz v rámci Ministerstva školství, mají praktické zkušenosti, umějí to, dělají to, uvěřily státu, a zase to bude k ničemu, protože tady připravíme nějakou dokonalou verzi zákona, který nakonec těm dětem a jejich rodičům vůbec nepomůže.

Pokud jde o ty lesní školky, to je samozřejmě naše chyba, že ten zákon je vykladatelný ve verzi z Poslanecké sněmovny tak, že může ohrozit existenci lesních školek. Ale tím, že tam je pro ně platnost až od ledna 2016, že máme my rok na to, abychom připravili něco rozumnějšího, a že má hlavně Ministerstvo práce a sociálních věcí rok na to, aby to nějak vyřešilo např. buď novelou, nebo nějakou dobře interpretující vyhláškou, umožnilo lesním školkám existenci, tak to je podle mě ta roční lhůta dostatečná záruka pro to, abychom si s tím nějakým způsobem poradili. A i z tohoto hlediska považují, protože to je hlavní výtká proti té poslanecké verzi, verzi, která odešla z Poslanecké sněmovny za bezpečnější, než je ta verze, se kterou nám to nyní vrátil Senát. Já vás chci ujistit, že občanští demokraté byli a jsou podporovateli alternativní péče o děti včetně lesních školek a že budeme opravdu rádi nápomocni paní ministryni při hledání optimálního řešení, jak si s tímto problémem poradit.

Dámy a pánové, ještě jednou, až o tom zákoně budete rozhodovat, tak si připomeňte jeho původní smysl. Nešlo o to ztížit prostředí, nešlo o to zkomplikovat péči o dítě. Šlo o zlepšení šance návratu do zaměstnání těm rodičům, kteří to chtějí.

Zákon měl zjednodušit hledání možnosti péče o děti v předškolním věku. Měl řešit situaci s přechodným nedostatkem míst v mateřských školách a měl rozšířit možnost výběru rodičům, kam své dítě umístí. Co jsme připravili? Nejednoznačný zákon, který prostředí komplikuje, složitě reguluje a kde existuje spousta nebezpečí pro ty, kteří o děti chtějí pečovat. Není to dobrý výsledek. Ale máme-li si s tímto výsledkem poradit, tak mi připadá jako bezpečnější cesta poslanecká verze návrhu. A proč, myslím, že jsem vám dostatečným způsobem objasnil. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý večer, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. Před řádnými přihláškami ještě s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já nevím, jestli máte k dispozici něco jiného než sněmovní tisk 82/6, kde jsou pozměňovací návrhy Senátu. (Dívá se po reakcích.) Tak někteří mají... Já jsem žádný jiný dokument, který by nám přišel ze Senátu, nenašel na našich oficiálních webových stránkách. Proč to říkám? My když napíšeme zákon, který má tři paragrafy, tak je k tomu vyžadována důvodová zpráva. My k tomu nemáme nic, než změt' bodů typu: V části první v nadpisu § 12, v § 12, § 16 odst. 4 písm. c), § 22 odst. 2 písm. e), § 23 odst. 2 písm. e) a v § 25 slovo "škodu" nahradit slovem "újmu"... A tak bych mohl pokračovat: Poznámky pod čarou 1 až 4 se vypouštějí, ostatní poznámky pod čarou se přečíslovají apod.

Jinými slovy, z vystoupení paní senátorky jsem nepochopil, co vlastně Senát navrhuje. Víím, že se mnozí senátoři obávali podle mě extrémního výkladu sněmovní verze a mnozí lidé jim tvrdili, že když projde sněmovní verze, tak mladí hasiči, mladí fotbalisté, mladí hokejisté budou dětské skupiny. Já to považuji za opravdu extrémní výklad práva a nevěřím, že něco takového ta sněmovní verze umožňuje. Ale vyloučit se to nedá. Ta debata mi přijde opravdu mimo realitu. Co říkal náš pan předseda. My jsme se dostali někam úplně jinam a teď se bavíme, koho všeho ten zákon ohrožuje, ať už ve sněmovní verzi, nebo v senátní verzi.

Paní senátorka říká, že nakonec budou spokojeni všichni. Podle mě všichni, kteří milují regulace, byrokracii a nařízení. Všichni ti, kterých se to týká, kteří se o děti starají, se bojí buď sněmovní verze, nebo senátní verze. Podotýkám, že jedna skupina se bojí jedné a zase jiná skupina druhé verze. A to je výsledek našeho jednání. Já to považuji za výsledek špatný.

Za nás chci říct, že pokud projde sněmovní verze a pokud to náhodou v návalu jiné legislativní práce Ministerstvo práce a sociálních věcí nezvládne, jsme připraveni vypracovat novelu, která odvrátí obavy, že k 1. lednu 2016 zlikvidujeme lesní školky. Tím, že tam máme čas, nabízíme, že na tom budou pracovat naši poslanci. Pokud to udělá vláda, bude to samozřejmě lepší z hlediska připomínkového řízení i předpokládané kvality návrhu a podobně.

Nicméně se zase obáváme toho, že Senát předepisuje tu povinnou týdenní dobu. A to je skutečně proti duchu, co jsme vlastně chtěli a co jsme chtěli pro rodiče a ty, kteří se o děti starají. De facto, jestli to dobře chápou, Senát vyrábí jiné mateřské školky. Sice se to jmenuje stejně, ale de facto budou mít ty samé povinnosti. A to není dobře. Na to máme mateřské školy. Rozumíme tomu, že nemá cenu stavět nové budovy. Kdo sleduje, kolik dětí se každý rok narodí, tak ví, že boom už je za námi. Boom přijde za chvíli do základních škol a za osm let dorazí na střední školy. Na to se dá nějakým způsobem zareagovat a připravit.

Kdybych skutečně měl něco doporučit, tak nejlepší by bylo nehlasovat ani pro jednu verzi. Dobrá myšlenka, na které se shoduje možná většina Sněmovny, se tím legislativním kutilstvím, a jak se legislativci a úředníci do toho pustili, zhoršila. Toho se opravdu obáváme. Pokud ne, tak budu rád, když si v rozpravě – a myslím, že bude vystupovat dost poslankyň a poslanců – ty obavy můžeme vyvrátit, nebo potvrdit. A protože to byla naše myšlenka, kterou kdysi, jak jsem dneska zjistil, naši poslanci navrhovali už asi čtyři volební období zpátky, tak to, co jsme vyrobili, to je skoro neuvěřitelné. A všimněte si, že říkám my, že vláda to udělala špatně a opozice dobře. Říkám my, co jsme tady vyrobili. Senát nám to má opravovat. Senát možná naši jednu chybu opravil, ale pak toho ještě víc pokazil. O tom jsem přesvědčen, že to ještě víc sešněroval, že vyděsil všechny ostatní, kteří si myslí, jako trenéři malých fotbalistů a hokejistů, nebo skautů či včelařů, jak mně volali, možná volali a psali i vám, se zase obávají, že budou po účinnosti a platnosti tohoto zákona taky dětskou skupinou. Přitom oni to dělají úplně podle jiných zákonů a jiných předpisů. Ale je to výsledek naší práce, že buď děsíme jednu, nebo druhou skupinu.

Určitě je lepší sněmovní verze. A pokud projde, což doporučujeme, tak jsme připraveni pomoci tomu, abychom během patnácti měsíců odstranili riziko zrušení lesních školek z legislativy. U každé takové formy záležitosti, jak tuto možnost využijí rodiče. A my to nemáme plánovat. Jestli to bude jedna, nebo sto lesních školek, se ukáže podle toho, jakou kvalitu budou nabízet, jak budou rodiče spokojeni. Ale čím složitější pravidla nastavíme, tím je logické, že alternativ bude méně, a tím větší tlak bude na standardní umístění dětí do mateřských škol. To je naprosto logické a evidentní.

Takže my na rozdíl od paní senátorky senátní verzi nedoporučujeme. Ale pokud by ještě vystoupila v rozpravě a zkusila na některé obavy zareagovat, budu moc rád, případně některé obavy vyvrátí. Jako senátory a senátorky krmil někdo podle mě extrémním výkladem sněmovní verze, tak se může stát, že takhle stejně nás krmí extrémním výkladem, co se týče senátní verze. To samozřejmě nevylučuji. Ale obavy prostě reálně existují, měli bychom je slyšet a případně bychom lidi svým legislativním počínáním do nejistoty a obav uvrhovat neměli.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi poslaneckého klubu Občanské demokratické strany. Nyní tu mám dvě faktické poznámky. S první faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Anna Putnová, po ní pan poslanec Jiří Míhola. Prosim, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Anna Putnová: Ještě jednou dobrý večer. Chtěla bych k této diskusi přičinit několik poznámek.

Za prvé jsem přesvědčena, že by bylo skutečně dobře, kdybychom jednu verzi předložené novely přijali. Považuji to za docela zásadní věc předloženého zákona. Ať už je to senátní, nebo sněmovní, každý zřejmě máme nějakou preferenci, ale rozhodně bych se přimlouvala za stanovisko, které tady vyjádřila paní ministryně, abychom dnes tuto diskusi ukončili.

A pokud hledáme cesty, jak pomoci lesním školkám, myslím si, že současná novela školského zákona, která se teď projednává, dává prostor, abychom vymezili lesní školky v rámci předškolního vzdělání. Já to vidím jako velmi realistickou cestu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Putnové. Dále s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Mihola. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Jenom krátkou reakcí na kolegy z ODS. Domnívám se, že se shodneme na tom, že ani jedna z verzí není dokonalá. Netroufal bych si tady říkat, že jedna je ta opravdu lepší. To trochu obdivuji, že u nedokonalých verzí se takto jednoznačně dokáže kolega vyjádřit. U ODS mě trošičku překvapuje to, že pokud vím, tato strana klade důraz na individualitu, svobodné rozhodování, alternativu, všechny principy, které jsem tady zdůraznil, a teď tady vlastně najednou slyším, že do roka a do dne si to můžou lesní školky nějak vyřídit. Vlastně se z nich stane normální mateřská škola, která se v lepším případě nabarví nazeleno. Tak potom tuto alternativu opravdu nechápu a nerozumím jí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Miholovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Blažek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Jenom na vysvětlenou, vašim prostřednictvím, kolegovi Miholovi. To, co, pokud to dokážu volně přetlumočit, jak to vnímám já, říkal například kolega Fiala, je vlastně o tom, že máme takový pocit, a to je o tom, že všechno nějakým způsobem fungovalo, lidé nějak žili a vznikal nový zákon, který to měl zlepšit. A máme velkou obavu o to, že ať se teď schválí jakákoliv verze, dojde ke zhoršení situace v tom, že možná vzniknou problémy s interpretací různých věcí a možná těm, kterým jsme život chtěli zjednodušit, ho naopak zkomplikujeme. Při téhle situaci je potom velkou otázkou, jestli není nejlepší varianta, která už možná není, aby takový zákon v tuto chvíli, jak je, nebyl vůbec. A pak jde pouze a jenom o to vybrat si jednu z verzí. A my si myslíme, že je lepší ta sněmovní. Ale to není o nějaké individualitě, ale o tom, že zákon se nám ve výsledku v obou verzích nepříliš povedl. Toť vše. Fakt mám obavu, že byt' naším cílem mělo být lidem spíše život neztěžovat, je teď dostaneme do situací, které doposud řešit nemuseli, a my je nutíme, aby je řešit museli. A to myslím, že není úplně ono.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Blažkovi. Po této faktické poznámce se dostáváme k řádně přihlášeným. První řádně přihlášenou je paní poslankyně Radka Maxová. S chutí do toho, paní poslankyně, máte slovo. Prosim.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, jdu s chutí do toho. Chci připomenout všem zde přítomným i nepřítomným v předsáli, že tento návrh není o lesních klubech, prosím vás, ne o školkách, protože školky to nejsou.

Ráda bych tady přítomným, kteří se tomu nevěnují tak do detailu jako já, přečetla pár informací ze závěrečné zprávy z pokusného ověřování provozu lesních tříd integrovaných v mateřské škole.

Dne 4. června 2010 bylo vyhlášeno Ministerstvem školství pokusné ověřování provozu integrované lesní mateřské školy při mateřské školce. Pokusné ověřování probíhalo dva školní roky, a to od 1. září 2010 do 31. srpna 2012. Jeho hlavním cílem bylo zjistit, zda a za jakých podmínek je možné integrovat lesní mateřskou školu do provozu klasické mateřské školy. Původní záměr Ministerstva školství nebyl ověřovat provoz samotné lesní mateřské školy, ale pouze možnosti její existence v běžné mateřské škole. Proto bylo v průběhu ověřování upřesněno, že se nebude jednat o ověřování provozu lesní mateřské školy při mateřské škole, ale o ověřování provozu lesních tříd integrovaných do této mateřské školy. Kromě sledování specifických materiálních, organizačně provozních a personálních podmínek bylo součástí zadávací dokumentace pokusné ověřování porovnání rozvoje dětí v lesních třídách a běžných třídách mateřské školy z hlediska nemocnosti, úrazovosti a školní připravenosti a ověření uplatňovaných bezpečnostních a hygienických opatření a pedagogických postupů. V každé této třídě pracoval jeden pedagog a jeden asistent pedagoga.

Jedním z úkolů pokusného ověřování bylo sledovat úrazovost a nemocnost dětí a porovnat situaci v integrovaných lesních třídách a v běžných třídách mateřských škol. Docházka dětí do lesních tříd a do mateřských škol byla vyrovnaná. Jako příklad pro porovnání nemocnosti zdůraznila škola ve své zprávě: Měsíc leden 2012, v němž se často vyskytují různá respirační onemocnění. V měsíci lednu onemocnělo ve dvou třídách mateřské školy 26 dětí a v lesní třídě to byly pouze tři děti. Co se týče úrazovosti, nebyl v průběhu dvouletého pokusného ověřování v integrovaných lesních třídách zaznamenán žádný úraz, v mateřské škole byly v roce 2011/2012 zaznamenány dvě zlomeniny. Integrovaná lesní třída se účastnila průzkumu školní zralosti a všechny děti byly doporučeny pro nástup do prvního ročníku. Nikdo z dětí neměl odklad školní docházky.

Zjištěná pozitiva. Výsledky vzdělávání, resp. úroveň školní připravenosti dětí z lesních tříd byla srovnatelná s úrovní dosahovanou v běžných třídách mateřské školy. Potvrdilo se, že v důsledku menšího počtu dětí ve skupině a stálého pobytu na čerstvém vzduchu, a tím i postupně adaptace na větší rozpětí teplot a přirozené

posilování obranyschopnosti dětského organismu je u dětí v lesních třídách menší nemocnost. Byla zjištěna nízká, resp. nulová úrazovost, zřejmě v důsledku lépe vyvinuté motoriky a dokonalejší pohybové koordinace získané v důsledku pohybu dítěte v nerovném a náročném terénu, zdolávání nespočetných překážek apod. Jistě k tomu přispěla i příslušná opatření a zavedená bezpečnostní pravidla. (V sále je velký hluk.)

Zjištěná negativa. Nebylo jich mnoho. Ověřování poukázalo na některé problémy zejména organizační, finanční, hygienické.

Závěry z této studie. Koncept integrovaných lesních tříd představuje alternativu – o kterých se tady bavíme – organizovaného vzdělávání dětí předškolního věku lišící se od tradičního pojetí mateřské školy a od obvyklých institucionálních vzdělávacích postupů realizovaných v ČR.

Pokusné ověřování se týkalo integrovaných lesních tříd, tedy lesních tříd zřizovaných při běžné mateřské škole.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se moc omlouvám, paní poslankyně, ale v mateřské škole je asi větší pořádek než tady.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji. Na základě pokusného ověřování je zřejmé, že tento typ předškolního vzdělávání může být realizován v souladu s rámcovým vzdělávacím plánem a nabízet vzdělávání srovnatelné svou úrovní s běžnými mateřskými školami. V některých ohledech ale vyžaduje specifické podmínky, zejména co se týče personálního a materiálního zajištění. Ministerstvo školství si je vědomo existence samotných lesních mateřských škol, které ale nejsou zařazeny ve školském rejstříku a mají charakter dětského klubu, lesního klubu, a většinou jsou provozovány občanskými sdruženími. Tyto kluby se neřídí školským zákonem a jsou plně hrazeny rodiči dětí, Ministerstvo školství přesto tyto aktivity vítá a považuje je za přínosné.

Já tady velice vítám návrh paní kolegyně Putnové, která by chtěla nějakým způsobem v novele školského zákona řešit tento problém.

Doporučení Ministerstva školství. Z uvedených závěrů vyplývá, že vzdělávání v lesních třídách je možné z hlediska obsahu a výsledku vzdělávání realizovat v rámci současné podoby rámcově vzdělávacích plánů a provozních podmínek mateřské školy, včetně personálních, materiálních, organizačních. Omezujícím prvkem však zůstává dodržení současně platných právních předpisů stanovujících hygienické požadavky pro školy a školská zařízení. Ministerstvo školství proto jednalo – to je důležité – v uvedené věci s Ministerstvem zdravotnictví a z tohoto jednání samozřejmě jsou nějaké závěry, a to: Vzhledem k uvedenému navrhuje na základě výsledku jednání s Ministerstvem zdravotnictví připravit metodický materiál pro mateřské školy s doporučeným postupem pro zřizování, provoz a vzdělávání v lesních třídách integrovaných do mateřských škol, a za druhé, prověřit a dořešit možnost

případného vyššího financování lesních tříd, a to zejména ve vztahu k možnostem státního rozpočtu.

Dále potom vyšlo na stránkách Asociace lesních školek neboli klubů také to, že aby se samostatné lesní mateřské školy mohly stát alternativou běžných školek, bude nezbytná úprava legislativy atd. Ale důležité tady je i to, že minulá prezidentka Tereza Vošahlíková zde říká: Na tuto situaci, to znamená na změny legislativy, jsme připraveni. Před rokem, to znamená 2013, vznikl ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví návrh dokumentu, který je již v praxi v ČR uplatňován a lze z něj v této věci vycházet.

A já se ptám: Kde je ten dokument? Kde Asociace lesních školek pracuje na tomto? Kde je pokračování této spolupráce? Proč se tlačí pouze na dobrovolnost? Myslím si, že lze pokračovat a směřovat obě tato ministerstva, možná tři, ministerstva práce a sociálních věcí, zdravotnictví a školství, k tomu, aby došlo k začlenění lesních klubů do naší vzdělávací soustavy. Jsem pro alternativy. Sama jsem nabídla možnost spolupráce paní Valkounové na toto téma. Sama mi říkala, že dokument je připraven, předběžně předjednaný na Ministerstvu zdravotnictví, ale paní Valkounová zvolila cestu tlačení dobrovolnosti a ovlivňování veřejnosti. Ptám se proč. Je to jednodušší? Je to systémovější? Nevěřím. Ale jedná se nám především o naše děti a péče o ně by měla mít různé alternativy a různá pravidla.

Abych řekla ještě svůj názor, proč se vyhraňuji proti senátnímu návrhu: Velmi se mi nelíbí – a musím souhlasit s opozicí – vymezení, vyškrtnutí kvalifikace chůvy a vyškrtnutí lidí s vyšším odborným vzděláním. Na toto téma se ozvaly už profesionální organizace, jako je Hospodářská komora a Unie zaměstnavatelských svazů. Myslím si, že bychom takto neměli diskriminovat konkrétně dvě skupiny osob, které by se mohly starat o naše děti.

To je asi všechno. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Maxové. Teď tu mám dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Adolf Beznoska, po něm pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji, pane předsedající. Hezký večer, kolegyně a kolegové. Omlouvám se, jsem řádně přihlášen, nicméně vzhledem k tomu, že vystoupili již tři členové našeho poslaneckého klubu, bylo by zbytečné, abych nějak dlouze osvětloval naše stanovisko. To myslím, že z jejich vystoupení bylo zřejmé. Já se jenom přidám s tím, že původně svěží myšlenka, poměrně jednoduchá, zavést dětskou skupinu jako alternativu pro rodiče, aby zejména mladé rodiny mohly harmonizovat svůj profesní a osobní život, takové to usnadnění, také řešení těch 60 tisíc dětí, které se nedostaly do mateřských školek vzhledem k nedostatečné kapacitě, prostě původní svěží a celkem rozumný záměr, který měl i své hygienické, pedagogické, materiální a technické i kontrolní mechanismy nastaveny, se tvůrčí činností Poslanecké sněmovny a pak Senátu stal zákonem, který prostě nebude

optimální ani pro jednu ze dvou skupin, které se tady snaží nějakým způsobem lobbovat.

Já to zkrátím. Pro mě je samozřejmě přijatelnější naše poslanecká verze při vědomí všech nedostatků, které ještě obsahuje. Senátní návrh mně opravdu nevyhovuje zejména v těch dvou podstatných bodech, a sice pět dní v týdnu a pracovní doba odpovídající požadavkům zákoníku práce. A pak samozřejmě kvalifikační požadavky, protože původní koncept byl zaměřen zejména na malé děti a tam vidím ty ženy s citem, které projdou kvalifikací na chůvu, splní tedy požadavky a nemusí splňovat požadavky minimálně středoškolského nebo vysokoškolského vzdělání určitého typu. Takže z tohoto důvodu nemohu přijmout senátní návrh.

Prosím o podporu poslaneckého návrhu a samozřejmě jsme k dispozici pro to, abychom řešili zejména lesní školky, protože se bavíme o péči v dětské skupině, není to vzdělání, a lesní školky patří systémově podle mého názoru pod školský zákon do předškolního vzdělávání. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Beznoskovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura, po něm paní poslankyně Maxová s faktickou poznámkou. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Paní poslankyně Maxová mi to nakonec ulehčila asi předposlední větou, protože jsem z toho dlouhého projevu dlouho nemohl pochopit, jestli je pro, nebo proti. To se omlouvám. Nemohl jsem se v tom zorientovat. Nakonec jste to řekla. Nicméně co jsme z toho jejího vystoupení vyrobili? Pracuje na tom Ministerstvo školství, Ministerstvo práce a sociálních věcí, už i Ministerstvo zdravotnictví, už chybí jen Jirka Dienstbier, aby se zapojil, aby paleta byla celá.

Vy jste citovala závěry z toho Ministerstva zdravotnictví a to bylo tím europíkem. Jestli byste nám mohla česky a lidsky říci, jaké ty závěry jsou. Tam byly takové metodické pokyny k implementaci a podobně. To fakt píše úředníci a my, kteří nejsme úředníci, tomu nerozumíme. Ale je to fakt jenom slušná prosba, to je ta pasáž, jak jste říkala, co doporučíte po poradě s Ministerstvem zdravotnictví. Všimněte si, že už to řeší tři ministerstva. Nevím, jestli by to nechtělo zvláštní ministerstvo pro lesní školky a dětské skupiny. Možná by to vyrovnalo nějaké koaliční počty apod. To je opravdu neuvěřitelná věc. Když to necháme ještě legislativcům na třech ministerstvech, tak je to hned ve vládě. Když na tom pracují tři legislativy, tak výsledek je tento.

Spíše jenom dotaz nebo přeložení do češtiny, co vlastně to Ministerstvo zdravotnictví, když jste říkala, že to navrhuje, že s tím souhlasíte, co vlastně navrholo? Kromě toho, že vydá metodický pokyn pro mateřské školy, aby do sebe integrovalo lesní kluby. Tak jsem pochopil, že lesní školky nebudou, ale abychom neřekli, že jsme proti, tak vymyslíme v normálních školkách nějaké lesní kluby. A teď nevím, kdo bude ta spojka mezi tím lesem a tou budovou té mateřské školy. Úplně si jistý nejsem, protože jestli to bude detašované pracoviště, a to nemyslím

ironicky, nebo tam bude vedoucí učitelka. My jsme třeba v našem městě slučovali školky a v těch jednotlivých budovách byly vedoucí učitelky, měli jsme jednu ředitelku, bohužel jsme tam neměli žádného ředitele. To je trochu problém, de facto jsou to skoro vždy ředitelky či učitelky mateřských škol.

Mně se ten postup nelíbí. Jestli si někdo myslí, že školky jsou špatně, tak je to legitimní názor – (Upozornění na překročení času.) Já jsem si vzal jenom dvě minuty, pane předsedo? Tak to se omlouvám. Tak já se přihlásím ještě jednou. Paní poslankyně má taky faktickou, tak potom.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: My vás rádi uvidíme. Poprosím paní poslankyni Maxovou s další faktickou poznámkou.

Poslankyně Radka Maxová: Já mám jen faktickou, že jsem v podstatě neřekla v té své řeči, že se přikláním k poslaneckému nebo senátnímu návrhu. Přikláním se k poslaneckému návrhu.

Co se týká toho dokumentu, tak nevím, v jaké to je fázi, jenom vím, že to spadlo vlastně s rozpuštěním vlády a Sněmovny v minulém funkčním období. Ale ten dokument je. Myslím si, že je spíš otázkou Ministerstva zdravotnictví to řešit než Ministerstva školství a Ministerstva práce. Asociace se odvolává pouze na hygienické podmínky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Maxové za faktickou poznámku. Pan poslanec Stanjura se vzdává. Ano, výborně. Další řádně přihlášená je paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, paní poslankyně. (V sále je silný hluk.)

Poslankyně Marta Semelová: Dobrý večer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Pokud jde o zákon o dětské skupině, tak klub KSČM nepodpořil tento zákon a nebude podporovat ani návrh senátní. K oběma verzím máme podobné, nebo víceméně stejné výhrady, navíc situace v regionech, a bylo to už tady řečeno, se mění. Je pravda, že jsou místa, kde kapacity stále chybí, mám na mysli třeba prstenec kolem Prahy. Tam problémy jsou, museli odmítnout řadu dětí a třídy jsou beznadějně naplněny. Podobná situace je na některých místech také, ale je stále víc míst, kde se už přijímají nejenom tříleté, ale i dvouleté děti. Co chybí, co je přitom vidět, je, že nejsou jesle. Na ty bychom se měli zaměřit také, protože kolikrát mateřské školy suplují jesleřská zařízení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, paní poslankyně, ale teď už opravdu začneme posílat konkrétní jedince do lesních školek. Děkuji.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji také. Řada měst přitom vycházela z demografických studií a rozhodla se vyvarovat tohoto problému a řešit ten problém

sama, takže sama tato města začala navyšovat kapacity ve školách s tím, že ani nežádala pomoc od státu, řešila to různými nástavbami, přestavbami, výstavbou mateřských škol.

Pokud bych uvedla pár příkladů: Ostrava, nabídka míst v mateřských školách převyšuje poptávku, v mateřské škole je dispozici k okamžitému nástupu 170 volných míst. Podobně v Plzni. Díky přístavbě cílových objektů mateřských škol došlo k uspokojení poptávky rodičů na umístění dětí, které letos dosáhnou tří let věku, a navíc zůstává dalších 20 volných míst. Na Praze 4 po dodatečném zápisu zůstává volné místo pro 15 dětí. A tak bych mohla pokračovat řadou dalších případů.

Porodnost klesá, a tady souhlasím s panem předsedou Stanjurou, boom se přesouvá postupně do základních škol, velké problémy mají v některých místech i ohledně umísťování dětí do školních družin. Postupně se to bude přesouvat i na střední školství.

K tomu jsou přijímána následná opatření k řešení situace. Jednak vytvoření evropského fondu k rozšiřování kapacit v mateřských školách, příští rok by měla být k dispozici dvanáctimiliardová částka. Dále národní fond, z něhož budou dávány dotace na výstavbu mateřských škol, který má každým rokem posilovat až k částce 1,5 miliardy korun. Přitom k čerpání se přihlásilo na 600 institucí. Další 300 milionů korun je od podzimu vyhrazeno speciálně pro už zmiňovaný pražský prsteneček, satelity kolem Prahy. Další opatření nového školského zákona, které prošlo prvním čtením, má rozšířit možnost části předškoláků v přípravných třídách základních škol, které jsou v tuto chvíli pouze pro děti se sociálních znevýhodněním. Má se to rozšířit i na další skupiny dětí.

Proč tedy teď zákon o dětských skupinách? Mimochodem, existují i bez tohoto zákona. Připomínáme, že všechny možné dokumenty jak Ministerstva školství, tak vlády podtrhují nutnost zvýšit kvalitu vzdělávání. Uvažuje se také i z tohoto důvodu o zavedení posledního předškolního roku v mateřských školách jako povinného.

Dále novela školského zákona zdůrazňuje zdravé stravování dětí. Zákon o pedagogických pracovnících – proběhla tady bouřlivá diskuse o kvalifikaci, o výjimkách, o tom, kdo by měl či neměl učit, a přitom zákonem o péči dětské skupině nahrazujeme předškolní vzdělávání pouhým hlídáním, nepožadujeme potřebnou pedagogickou kvalifikaci. Do dětské skupiny místo zdravého stravování podle norem budou přicházet děti s balíčkem v ruce z domova.

Slevujeme z hygienických norem a potřeb dětí. Mimo jiné ve skupině bude značný věkový rozptyl. Dvouleté děti by měly být v malé skupince, kdy potřebují jiný režim a jiné hygienické podmínky.

Já už jsem o tom mluvila, když jsme projednávali ten zákon ve Sněmovně, že rozumím těm rodičům, kteří potřebují jít do práce z ekonomických a dalších důvodů. Možná bychom i souhlasili s projednáním tohoto zákona, pokud by byly přijaty některé naše pozměňovací návrhy. Mám na mysli např. to, že by tento zákon platil pouze pro určité překlenovací období, kdy se nedostávají místa ve školkách nebo v mateřských školách.

Dále to, že by to bylo určeno pouze dětem do tří, maximálně čtyř let věku, a potom by nastupovaly do předškolního vzdělávání, kde by byly vzdělávány podle vzdělávacích plánů a kvalifikovanými učitelkami. Že by bylo zabezpečeno stravování ze strany poskytovatele.

Obavy máme také z toho, že obce budou upřednostňovat zřizování dětských skupin na úkor mateřských škol, které vyjdou draž.

Bohužel naše pozměňovací návrhy, jak už jsem řekla, přijaty nebyly. Tím podle našeho názoru dochází k tomu, že zájem dítěte je upozaďován a stejně tak i rovnost dětí v přístupu ke vzdělávání, na tu startovací čáru pro celoživotní vzdělávání. Takže klub KSČM zákon o péči v dětské skupině, jak tu senátní verzi, tak tu verzi Poslanecké sněmovny podporovat nebude. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Semelové. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Bebarová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Kolegyně a kolegové, mou povinností je informovat o petici, kterou na toto téma obdržela Poslanecká sněmovna a která poukazuje na znění tohoto zákona, které jsme schválili v červnu 2014 ve verzi, která podle názoru petentů likviduje všechny odlišné formy péče o malé děti včetně oblíbených lesních mateřských školek. Poukazuje na petici o počtu asi 13 tisíc podpisů, která na toto téma byla doručena též do Senátu. Po nás požaduje, aby zákon byl formulován tak, aby registrování k dětské skupině bylo volitelné. Potom skutečně vznikne slibovaná nová alternativa, a nikoliv jediná povolená forma péče o děti, což v původním návrhu hrozí. Petenti žádají Poslaneckou sněmovnu, aby přijala zákon o dětských skupinách pouze ve smyslu volitelné registrace, a poukazují v tomto směru na znění schválené Senátem. Tolik petenti.

Za sebe bych ráda pouze dodala, že je to poprvé, kdy jsem zde z úst předkladatele návrhu, pokud jím byl ministr, slyšela jako argument pro přijetí zákona to, že i když neplatí, tak že se v praxi aplikuje. Děkuji vám. (Potlesk poslanců za KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Bebarové. S faktickou poznámkou nejprve paní poslankyně Putnová, po ní paní poslankyně Nohavová s řádnou přihláškou. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Anna Putnová: Doufám, že už dnes naposledy k tomuto tématu.

Myslím, že by nemělo zapadnout v rámci této diskuse, v diskusi o tom, jaké množství lidí se na nás obracelo ať už se stanoviskem kladným, nebo záporným, že by nemělo rozhodně zapadnout to, že zodpovědnost zůstává na třech ministerstvech – Ministerstvu školství, Ministerstvu práce a Ministerstvu zdravotnictví. A je škoda, že nás ministři, kteří všichni jsou z jedné strany, nedokázali seznámit s návrhem, který by byl mnohem jednodušší pro naše rozhodování. Já sama za sebe se přikláním ke

sněmovní verzi, protože jsem přesvědčená, že cesta je řešitelná. Ale bez spolupráce těchto tří ministerstev se rozhodně neobejdeme. Pokud nebudou ona spolupracovat, nepodaří se vytvořit zákon, který by mohl být perspektivní do budoucnosti. Děkuji. (Potlesk z lavic zcela napravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Putnové za její faktickou poznámku. Nyní řádně přihlášená paní poslankyně Nohavová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Nohavová: Dobrý večer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Zákon o dětských skupinách nám Senát vrací s pozměňovacími návrhy. Návrhy Senátu považuji za nedobré. Dětské skupiny, lesní školky či další zařízení existují, a existují dnes, jak všichni víme, a to bez zákona. Náš právní řád je dle názory většiny odborníků přebujelý. My se snažíme zákonem upravit vše, i to, co vůbec nepotřebujeme. A zákon o dětských skupinách je toho zářným příkladem.

V současnosti lesní školky i hlídání dětí na sousedském principu prostě existují. Fungují bez zákona, lépe řečeno fungují na základě obecně právních předpisů. Proto znovu opakuji, že zákon o dětských skupinách je nadbytečný. Tam, kde je problém s dětmi neumístěnými do mateřské školy, existují tyto varianty. Dětské skupiny mohou stejně jako dnes existovat po dobu potřeby, samozřejmě bez vydání nového zákona. A po dobu tzv. nepotřeby, což bude za dva, za tři roky, kdy opadne populační vlna, bude pro tyto děti i pro děti mladších tří let dostatek míst v mateřských školách.

Protlačování zákona vládní koalicí za každou cenu je varující. Nejen že jde v současnosti o nadbytečnou normu, ale jeho přijetí způsobí problém tím, že tzv. dnešní alternativa se stane minimální závaznou normou. A všichni víme, jak v českých podmínkách fungují minimální standardy. Opět upozorňuji na nebezpečí převodu mateřských škol na dětské skupiny. I sebeovícenější starosta při nedostatku finančních prostředků bude často volit tu levnější alternativu, to je dětská skupina. Co asi zvolí starosta, pokud bude stát před nutností modernizace končícího stravovacího provozu nebo při nedostatku kvalifikovaných učitelů? Vynaloží stamiliony, nebo ztransformuje mateřskou školu škrtem pera na dětskou skupinu? A již dnes máme signály, kdy se čeká na tento zákon, aby mohla být mateřská škola ve znění zákona o dětské skupině na dětskou skupinu převedena.

Zákon o dětské skupině i jeho úpravy Senátu odmítám. Stejně tak bych k tomu chtěla vyzvat i vás ostatní, jakož i k celému zákonu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Nohavové. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající. Nebyla faktická, ale pokusím se vejít do těch dvou minut.

Pocházím z regionu, který má extrémní problémy, jak řeknu, s nedostatkem mateřských škol či míst v mateřských školách, v základních školách, tak zase obráceně, kde naopak základní školy jsou a jsou poloprázdné. Tenhle návrh zákona, který podporovala většina vládních i nevládních poslanců v naději, že jednoduchým způsobem upraví možnost, že když není dostatek kapacity, aby mohlo vzniknout jakési hlídání, jak to tady někdo nazval, a to hlídání by prostě pomohlo překlenout nějakou komplikovanou dobu té které rodiny. Nemusela by se stavět mateřská školka, nemusela by se přistavovat základní škola a zároveň by ti lidé měli šanci po nějakou dobu vyřešit svůj vlastní problém. Ale stalo se z toho jakési Jáchyme, hoď ho do stroje, protože tahle jednoduchá myšlenka dopadla několika ministerstvům na stůl a ta z toho okamžitě vymyslela, co všechno by bylo potřeba pro to, aby někdo splňoval takovéto podmínky. A ještě k tomu by bylo fajn, kdyby se dětské skupiny staly z místních hasičů, kdyby se dětské skupiny staly z místních fotbalistů a podobně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane poslanče. Musím vás bohužel přerušit. Poprosím Úsvit přímé demokracie, aby svoji stranickou schůzi přesunul do předsálí, další poslance z jiných poslaneckých klubů, aby se ztišili. (Po chvilce.) Děkuji.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Už můžu? Tím jsem sice přišel o dvacet vteřin, ale já to už úplně zkrátím.

Já si zkrátka myslím, že nejdeme vůbec dobrou cestou, že by stálo za to se podívat na to celé znovu a jít tou cestou zjednodušující, která bude funkční a nebude nás nutit k takovýmto paskvilům, jaký máme na stole. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče, zkrátil jste to hezky. Nyní se hlásí o slovo paní senátorka Gajdůšková. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Alena Gajdůšková: Děkuji, vážený pane předsedající. Paní poslankyně, páni poslanci, nechci prodlužovat tuto debatu, ale v podstatě jsem k ní byla vyzvána, takže musím reagovat. Dovolte mi tedy skutečně jenom velmi stručně, pokud mi budete věnovat pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: No, paní senátorko, já se omlouvám, ale zatím to vypadá, že je to problém, aby poslanci věnovali pozornost. Znovu prosím některé, aby své schůze přesunuli do předsálí.

Senátorka Alena Gajdůšková: Děkuji, pane předsedající.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní senátorka je dáma a zejména pány prosím, aby se chovali jako džentlmeni. Děkuji.

Senátorka Alena Gajdůšková: Děkuji ještě jednou.

Začnu reakcí na pana poslance Stanjuru, předsedu klubu ODS. Já musím říci, že mě velmi potěšila jeho nevole nad tím, že jste obdrželi senátní verzi v té podobě paragraf, písmenko, pár slov, protože my tu nevoli sdílíme. Já ji sdílím velmi a už několik let, protože my v této podobě dostáváme všechny novely zákonů postoupené Poslaneckou sněmovnou. Roky a roky usilují o to, abychom dostávali také důvodovou zprávu k tomu, co jde odsud ze Sněmovny. Myslím si, že bychom se jako obě dvě komory mohli domluvit, že si vzájemně budeme naše návrhy doplňovat i o to, co jsme tím vlastně mysleli. Já jsem přesvědčena o tom, že by to pomohlo i k tomu, aby byl zřejmý úmysl zákonodárce, a že bychom možná také předešli tomu právnímu pozitivismu, jak jsem o tom mluvila na začátku.

Nicméně, vědoma si této skutečnosti, nechala jsem rozeslat všem poslankyním a poslancům pozměňovací návrh s krátkou poznámkou, co který ten bod řeší. Dovolte mi ale to doplnit ještě o jednu záležitost. Budu citovat z původního návrhu zákona, tedy z toho, co bylo postoupeno Poslaneckou sněmovnou Senátu: "Službou péče o dítě v dětské skupině se pro účely tohoto zákona rozumí činnost spočívající v pravidelné péči o dítě od jednoho roku věku do zahájení povinné školní docházky, která je poskytována" – a teď zdůrazňuji – "mimo domácnost dítěte, v kolektivu dětí, a která je zaměřena na zajištění potřeb dítěte a na výchovu, rozvoj schopností, kulturních a hygienických návyků dítěte."

Vážené kolegyně, kolegové, paní poslankyně, páni poslanci, každý právník, každý, kdo si to přečte, musí říci: Dobře, je-li to sdružení dobrovolných hasičů, jednou za měsíc, mají malé děti – a já znám takové skupiny – od těch malých, tříletých, schází se jednou za měsíc, splňují definici, splňují tuto dikci? Splňují, no samozřejmě splňují. Scházejí se pravidelně, vychovávají, učí děti kulturním a hygienickým návykům atd. Ta argumentace, kterou my jsme dostali k návrhu zákona, byla o tom, že na dětské skupiny čekají především zaměstnavatelé. Proto je ve zpřesnění té definice formulace, která se týká rozsahu týdenní pracovní doby podle zákoníku práce, a to, že je to zpravidla každý pracovní den. Jestliže je zpravidla, nemusí samozřejmě každý pracovní den být pokryt. Ale říkám, základní argumentace k dětským skupinám byla, že na tento zákon čekají především zaměstnavatelé, kteří chtějí zajistit péči o dítě svým zaměstnancům, tak aby mohli být zaměstnáni, tak aby zvláště ženy měly možnost toho, čemu se říká work life balance, čili sladění kariéry a rodinného života.

Dětská skupina také, tak jak je formulována a tak jak by měla vznikat podle tohoto zákona, má jasně stanovená kritéria. Je tam dána určitá regulace, ale také to znamená, přijmeme-li zákon, že je zde garance státu za to, v jaké kvalitě v dětské skupině bude péče poskytována. A to je to základní. Na jedné straně regulace, na druhé straně samozřejmě garance státu za určitou kvalitu. A zde se domnívám, že jestliže hovoříme o alternativách, tak by zde měla být zakotvena dobrovolnost. Ano,

chceš mít garanci státu, ano, chceš mít úlevy, které ten zákon také poskytuje, a podporu pro dětskou skupinu, tak ale musíš splňovat určitá kritéria. Ale měl bys mít také možnost, pokud se nechceš řídit těmito kritérii, pracovat, poskytnout tu péči v jiném režimu, ať už je to podle živnostenského zákona, či nějak jinak. A ta dobrovolnost právě řeší ten problém, na který zde bylo upozorněno. To jsou chůvy a to je také vyšší odborné vzdělání, i když tam s tím nesouhlasím, protože jestliže někdo má vyšší odborné vzdělání, musí mít středoškolské vzdělání. Bez toho vyšší odborné vzdělání mít nemůže. Čili ta nejnižší hladina je středoškolské vzdělání a senátní formulace nevyklučuje vyšší odborné vzdělání. Na závěr snad – možná, kdybychom zase postupovali tím striktně právním pohledem, možná by vypadla ta kvalifikace, která je získána na základě rekvalifikací chůva. Ale jestliže budeme trvat na znění z Poslanecké sněmovny, tedy na tom původním znění zákona, pak nám ale... (Odminka pro silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám. Poprosím vás, abyste přestali děsit paní senátorku. Senátoři pak budou mít strach chodit do Sněmovny, protože tady musí Poslaneckou sněmovnu překřikovat a nikdo je tady neposlouchá. Já vás prosím, abyste to nedělali v zájmu dobrých vztahů mezi našimi komorami. Děkuji.

Senátorka Alena Gajdušková: Děkuji ještě jednou, pane předsedající.

Takže ještě jednou. Možná skutečně by se senátní návrh dotkl možnosti uplatnit se těch, kteří na základě rekvalifikace získali kvalifikaci chůvy, ale nicméně, pokud bude přijato původní znění, tak věřte tomu, že se to dotkne zhruba tří tisíc dětí v lesních školkách, věřte tomu, že se to dotkne více jak deseti tisíc dětí předškolního věku, které pracují v rámci spolkové činnosti, a samozřejmě příslušného počtu pracovníků, kteří s těmito dětmi pracují.

Kontrolou, pokud přijmeme dobrovolnost předloženou Senátem, kontrolou kvality jsou tam rodiče. Rodiče si rozhodnou, co preferují. A jestliže budou chtít garanci státu, půjdou tam, kde je mateřská škola, vzdělávání, nebo tam, kde je dětská skupina, podle té sociální oblasti. Ale kolegyně a kolegové, nebraňme volnosti, nebraňme alternativám. Ještě jednou vás žádám, podpořme senátní návrh zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní místopředsedkyni Senátu. Dále tu mám dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Petr Kořenek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Dobrý večer, dámy a pánové. Víte, že já jsem v úvodu nebyl příznivcem dětských skupin, nicméně nezbyvá mi než připomenout, že tady řešíme problémy samospráv, toho, že probíhaly velké projekty, stavěly se satelity, ale neřešila se občanská vybavenost.

My nemůžeme být v podstatě ani dobří ani špatní, protože vždycky se na nás budou dívat tak, že jsme něco schválili špatně, nebo že jsme něco nedomysleli. Ale myslím si, že na konci toho řetězce by měl být zájem dítěte, o které by mělo být postaráno. Měli bychom podpořit matky, měli bychom podpořit rodiče, aby mohli vykonávat ekonomickou činnost a zajistit tak svou rodinu.

Proto si dovoluji požádat vás, ty, kteří jste se ještě nerozhodli, abyste při svém rozhodování vzali v úvahu, ať nikoho neomezíme, ať nikomu neublížíme, ale abychom zajistili to, co chybí, a je to opravdu problém míst v mateřských školách, o kterém věřím, že je přechodný. Nicméně pokud se nerozhodnete pro senátní verzi, prosím, abyste podpořili verzi Poslanecké sněmovny, abyste zmáčkli v pravou chvíli to správné tlačítko. Děkuji vám. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, já také pevně věřím, že každý z nás umí správně zmáčknout tlačítko.

S další faktickou poznámkou pan poslanec Zbyněk Stanjura. Pardon, tady jste přihlášen – tak řádně, s přednostním právem. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan místopředseda sněmovny si myslí, že děsíme paní senátorku, ale ona děsí rodiče těch dětí a říká, že když projde sněmovní verze, tak ohrožujeme tři tisíce dětí a deset tisíc dětí. To prostě není pravda. Jasně tady od mikrofonu zaznělo, že když projde sněmovní verze, tak to jsme schopni do 1. ledna 2016 vyřešit.

Nicméně popíšu modelový příklad toho, na co senátoři zapomněli. Říkají – musí mít aspoň střední školu. Ale ta dikce je jiná. Musí mít střední nebo vysokou školu v oborech, v oblastech pedagogiky, psychologie, zdravotnictví nebo sociální péče. Já jsem hrdý absolvent gymnázia a moje spolužačky či kolegyně, které absolvovaly gymnázium a potom vyšší odbornou školu, podle toho, co navrhuji senátoři, to dělat nemohou. Protože nemají středoškolské vzdělání z oblasti pedagogiky, psychologie, zdravotní péče a sociálních věcí. Protože je to všeobecné vzdělání. Ještě se k tomu říká, že jsou to elitní střední školy, já s tím souhlasím, nicméně absolventi těchto elitních středních škol, pokud dělali třeba VOŠku, tak nebudou schopni poskytovat ty služby, které už dneska velmi úspěšně mnozí z nich a mnohé z nich poskytují. To je na vysvětlení toho, jak říkáte – to prostě není pravda, že každý kdo má maturitu, ano, musí mít vyšší odbornou školu a maturitu, ale podle té dikce zákona, pokud nemá zdravotní školu střední, tak nemůže poskytovat, pokud nemá vysokou školu, ty služby. Takže není pravda, že senátoři na to mysleli.

A pak jenom poznámka k tomu, já bych tedy fakt, když slyším, že někdo navrhuje stykový zákon, tak už jenom ten název ve mně budí rozpaky. Fakt bych poprosil, abychom říkali... Takové malé překvapení. Tak za prvé – ty důvodové zprávy jsou na našem webu. A za druhé – my třeba svým kolegům v Senátu ty zprávy posíláme a poskytujeme, včetně důvodových zpráv k pozměňujícím návrhům, a nepotřebujeme na to zákon. Je to v rámci normální politické komunikace uvnitř politické strany.

Takže já si nemyslím, že zase musíme přijímat další zákon, který bude řešit komunikaci mezi Sněmovnou a Senátem. Ale pokud uděláme džentlmenskou dohodu, že do Senátu půjdou zvlášť pozměňovací návrhy, které byly schváleny, i s odůvodněním, které velmi často je vloženo v systému, a naopak že džentlmenskou dohodu, že nám to Senát pošle s odůvodněním, tak to pro nás všechny bude jednodušší. Myslím si, že když se sejde vedení Sněmovny a Senátu, tak se dá domluvit, zadat tyto úkoly administrativě obou komor, a nemusíme si tady lámat a zkoušet další zákon a mohlo by to fungovat. Ale souhlasím s tím, že to je pro obě dvě komory výhodnější, když budou mít – protože vy zase v tom textu nepoznáte co byl původní návrh a co bylo prohlasováno jako pozměňující návrh. My to svým kolegům posíláme. A když to bude dělat administrativa Sněmovny, tak pro nás to bude jednodušší, pro všechny. A naopak když administrativa Senátu nám k tomu pošle nějakou důvodovou zprávu – jde o to, abychom my, kteří předkládáme pozměňující návrhy k tomu, kromě toho textu napsali i pár slov, pár vět, pár odstavců, co vlastně navrhuje. Jde o to, aby to dělali naši kolegové v Senátu. Pak to bude pro všechny jednodušší. Ale myslím, že to můžeme vyřešit bez zákona. Stačí, když se sejdou na kafe, protože máme malé výdaje pro Sněmovnu i Senát, takže když se sejdou na kafe, ne na oběd, a domluví se, dají pokyny, a určitě to naše administrativy zařídí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dále prosím paní senátorku Gajduškovou, po ní paní zpravodajka Jírovcová.

Senátorka Alena Gajdušková: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, džentlmenskou dohodu předložím v Senátu a myslím si, že by to bylo velmi dobré a pomohlo by to všem. Neřekla jsem ani půlslovíčkem něco o stykovém zákoně, to si pan předseda jenom takto přeložil. Ale tu džentlmenskou dohodu беру. To za prvé.

Za druhé. Ještě k těm kvalifikacím. Ano, můžete mít pravdu, jestliže hovoříte o tom, že absolvent gymnázia nemůže podle té formulace, jak jsme navrhli v Senátu k těm jednotlivým oborům, že zřejmě kdybychom zase striktně se drželi výkladu, tak to asi tak bude. Ale problém je, že on to nemůže ani podle té Poslanecké sněmovny, protože tam je taxativní výčet – taxativní výčet oborů, profesí, které mohou pracovat v dětské skupině, včetně zdravotnického záchranáře. Ale pak tam třeba není učitel druhého stupně základní školy. Takže asi takto.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní senátorce. Nyní se o slovo přihlásila paní zpravodajka výboru pro sociální politiku, paní poslankyně Hana Aulická-Jírovcová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Já děkuji, pane předsedající za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem původně nechtěla vystoupit, ale dovolte mi, abych řekla alespoň pár poznámek. Musím říct, že jsem pozorně poslouchala veškerá vystoupení, která tady zazněla. Také musím říct, že s obdivem i údivem jsem

poslouchala klub ODS a že se plně ztotožňuji s jejich dnešními názory na tento předložený návrh zákona.

Jinak mi dovoluňte k senátnímu návrhu. Já bych tady chtěla paní senátorce říci, že my jsme dostali nějaké vysvětlení k předloženému senátnímu návrhu. Musím říci, že například k bodu 6, a co se týče § 5 odst. 5 návrhu zákona, byla taxativně stanovena odborná způsobilost pečující osoby přesně vymezenými hledisky. Senátu se takto pojatá úprava jevila jako příliš restriktivní, a proto kritérium pro odbornou způsobilost pečující osoby nastavil na středoškolské nebo vysokoškolské vzdělání z oblastí – a ty jsou vyjmenovány. Já musím říci, že pokud se to zdálo Senátu příliš restriktivní, tak takto předložený senátní návrh je ještě daleko zužující a restriktivnější. Takže možná by bylo lépe si přečíst původní znění, jak to bylo.

Musím také říci, že mě velice mrzí, že tento zákon je vůbec na plénu této Sněmovny, protože říkáme od začátku, že my ten zákon opravdu nepotřebujeme. Jenom mi dovoluňte říci, že pokud bude přijata dneska jakákoliv verze tohoto zákona, tak já apeluji na Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, aby striktně trvalo, aby v názvu ostatních vznikajících subjektů dětské skupiny nebo dalších alternativ, jak to nazýváme, které nejsou v registru mateřských škol, nebyl vůbec název mateřská škola nebo školka. Protože takto dochází právě k matení rodičů, kteří si vybírají pro své děti předškolní vzdělávání.

Já vám děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce a ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím. Pokud se tedy nikdo nehlásí, rozpravu končím. Přivolám naše kolegy z předsálí a přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Nejprve vás tedy všechny odhlásím, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů, podle sněmovního tisku 82/5, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 82/6."

O tomto usnesení zahajují hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 114, přihlášeno 153 poslankyň a poslanců, pro 55, proti 75. Znění schválené Senátem jsme nepřijali.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu a to podle § 97 odst. 5 jednacímho řádu Poslanecké sněmovny. Paní ministryně prosí o něco? Ne. Jen gestikuluje, děkuji. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlas 101 poslance. Prosím, aby bylo nastaveno potřebné kvorum. Stalo se.

Přednesu tedy návrh usnesení: " Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů v znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 82/5."

Zahajují hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 115, přihlášeno 154 poslankyň a poslanců, pro 105, proti 28. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali a končím čtení tohoto zákona. Děkuji paní ministryni i paní místopředsedkyni Senátu.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, je

3.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/4/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 153/5. Vítám mezi námi pana senátora Petra Víchu. Prosím, aby se za navrhovatele usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil pan senátor. Poprosím pana senátora Víchu. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Petr Vícha: Vážený pane předsedající –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane senátore. Poprosím ctěné kolegyně poslankyně a ctěné kolegy poslance, aby kdo si chce něco vyříkat, opustil tento sál. Ostatní prosím, vyslechněme pana senátora. Prosím, pane senátore.

Senátor Petr Vícha: Vážený pane předsedající, vážená vládo, milé poslankyně, vážení poslanci, je pro mne velkou ctí, že mohu vystoupit v Poslanecké sněmovně. Však vy sami nejlépe víte, jak je těžké se sem dostat.

Doba je pokročilá, přesto nemohu být úplně stručný, protože zákon o odpadech je poměrně důležitou problematikou. Dovolte, abych se tedy vrátil stručně k tomu, jak tento zákon vznikl.

Na začátku byla poměrně nenápadná novela skupiny senátorů, která chtěla přijmout obecně závaznou vyhlášku, kterou by obce mohly rušit sběrný odpadů. Ani v samotném Senátu tato novela nezískala většinovou podporu. Ten postup byl shledán příliš drastickým a do Sněmovny jsme poslali pouze návrh na to, aby krajské úřady již při prvním zjištění porušení předpisů mohly zrušit oprávnění vydané sběrně. Tento zákon byl postoupen Poslanecké sněmovně. Poslanecká sněmovna k němu přidala

mnohem důležitější věci a sluší se to připomenout. Je to stanovení doby roku 2024, dokdy je možné ukládat odpad na skládky. To je poměrně důležitá záležitost, mnohem důležitější než oprávnění krajských úřadů rušit sběrný. Do tohoto zákona se také dostala záležitost týkající se technologického zabezpečení skládek a omezení na dvacet procent. Poslední důležitou věcí bylo zavedení povinnosti pro obce od 1. 1. 2015 separovat biologicky rozložitelný odpad a také kovy. A takto, v tomto znění, to bylo postoupeno Senátu.

Rád bych zde uvedl, že Senát přesto, že probíhala poměrně bouřlivá diskuse o těchto věcech – proč ne 2023, proč 2024, proč ne 2025, zda není nutné stanovit, jaký odpad se nebude po tomto datu ukládat na skládku, protože přece i odpad, který projde případně spalovnou, tak bude muset být někde uložen. O technologickém zabezpečení skládky rovněž probíhala diskuse a o biologicky rozložitelném odpadu vzhledem k tomu, že obce mají poměrně málo času na to, aby zabezpečily od 1. 1. jeho separaci, rovněž.

Rád bych zde připomněl, že Senát do ničeho z toho, co Poslanecká sněmovna přidala k senátorské novele, nezasáhl, vše tam zůstalo. Tak jako Senát byl shovívavý k postupu, který Poslanecká sněmovna zvolila, tak poprosím, aby Poslanecká sněmovna byla shovívavá k tomu, co tam Senát přidá.

Když se ukládá obcím od 1. 1. povinnost separovat kovy, tak tam Senát přidal povinnost, aby fyzické osoby tyto kovy ukládaly bezplatně a aby fyzické osoby podnikající a právnické osoby, když budou odevzdávat tento kov do sběren, aby jej ukládaly za bezhotovostní platbu. Je to pozměňovací návrh Svazu měst a obcí, přiznávám tuto záležitost, a jestliže se obcím od 1. 1. ukládá povinnost separovat kovy, tak nemůže vedle toho fungovat ten stávající systém.

Možná namítnete, proč takto řešit tu záležitost, proč nefungují kontroly. Takže já řeknu, jakým způsobem kontroly dneska fungují. Máme Českou obchodní inspekci, která za rok provede zhruba 350 kontrol, to je jedna kontrola denně v rámci celé České republiky. Česká obchodní inspekce převážně kontroluje, jestli nejsou cinknuté váhy, jestli není šizen zákazník, který tam odevzdává šrot. Česká inspekce životního prostředí provede za rok zhruba stejný počet kontrol. To je jedna kontrola denně v rámci celé České republiky. Kontroluje, jestli někde nevytéká olej. Krajské úřady vydávají oprávnění, ale ty nekontrolují v podstatě vůbec nic. Živnostenské úřady mohou zkontrolovat, jestli je označena provozovna.

Dámy a pánové, konstatuji, že v této republice nefunguje kontrolní systém, není kontrolováno, co je do těch sběren ukládáno, a proto se přistupuje k tomuto návrhu řešení.

Jaká druhá námitka může zaznít? Takto to není řešeno v žádné zemi Evropské unie. Slyšel jsem to. Není to pravda. V mnoha vyspělých zemích, například Belgie, Rakousko, vůbec nikdo nepřemýšlí o tom, že by kovy, stejně jako jiné odpady, nebyly odevzdávány do sběrných dvorů obcí. Tam se za to prostě neplatí.

Může zaznít, že ten návrh je protiústavní. Dopředu řeknu, že jsme si se Svazem měst a obcí nechali zpracovat stanovisko pana profesora Gerlocha a já jen z jeho

pětistránkového rozboru ocituji jeden bod: Samotná skutečnost, že nepodnikající fyzické osoby nebudou moci získat úplatu za jimi odevzdaný odpad, není protiústavní, neboť neexistuje ústavně zaručené právo na získání úplaty za věc, které se někdo zbavuje, a zároveň není uložena povinnost se věci určitým způsobem zbavit. Protiústavní tedy tento postup není.

Slyšel jsem námitku – proč i papír? Proč kovy? Dneska jsem o tom hovořil s jedním občanem a zeptal jsem se ho: Když se zbavuješ směsného odpadu, to je cenná surovina pro spalovny, nikdo ti za něj neplatí. Já jsem rád, že se ho samozřejmě zbavím. Děkuji za to, ještě za to platím. Teď ukládáme povinnost ukládat biologicky rozložitelný odpad obcím. Ti lidé se té trávy zbavují zdarma. Dneska lidé dávají do kontejnerů plasty. Víte, kolik se platí za plasty? Sedm až osm korun za kilo. Je to dvakrát víc než za železo, ale je trochu lehčí, objemnější. Nikdo nenamítá, že to odevzdává zdarma. Za papír se platí málo, za kovy se platí samozřejmě více.

Námitka: Jednou za dvacet let si chci vyměnit topení v domě, tak chci za to něco mít. Velká většina občanů si to topení nevymění sama. Zadá to firmě, firma mu provede obnovu, rekonstrukci. Šrot odevzdá, protože to se nezakazuje, a odečte mu to z ceny.

Tento návrh, který předkládáme, má podporu Českých drah a Správy železniční dopravní cesty, což je pochopitelné, protože jim vznikají miliardové škody. Tento návrh má podporu Policie České republiky, protože ročně řeší asi 11 000 trestných činů souvisejících s krádežemi kovů. Tento návrh má podporu Ředitelství silnic a dálnic. Když pojedete k nám na Ostravsko, na některých mostech pojedete šedesátkou, protože tam byly odcizeny kovové předměty. Mohl bych uvádět poměrně drastické případy krádeží. A já pevně věřím, že to neskončí tak, že nastane v České republice nějaká dramatická událost, která připraví občany o život, a my si pak budeme vyčítat, že jsme s tím nic nedělali.

Dámy a pánové, jsem si vědom, že možná dnes ve Sněmovně neuspějeme s tímto návrhem, ale jsem si naprosto jist, že jednou tuto problematiku vyřešit stejně budeme muset. Připomínám, že takto jsme se zoufale rok po roku snažili řešit loterie a nakonec jsme jejich omezení prosadili. A věřím, že podobně to dopadne i s těmito krádežemi kovových předmětů.

Děkuji vám za pozornost a žádám vás o podporu senátnímu návrhu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu senátorovi Vichovi a prosím dále, aby za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům měl možnost se vyjádřit pan senátor Jaroslav Zeman. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jaroslav Zeman: Dobrý den, pane předsedající, dobrý den, dámy a pánové. Můj kolega senátor Vícha byl poměrně vyčerpávající. Jenom řeknu, že u nás v chudých regionech nás sužuje ještě velká kriminalita ohledně krádeže kovů. Doufám, že to schválíte, že se nám do regionů bude vracet v klidu a dobře, protože

nevím, co bych těm spoluobčanům říkal, že opět budou přicházet o kanály, opět budou přicházet o okapy, o urny na hřbitovech. Takže vás prosím o podporu tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu senátoru Zemanovi. Ptám se, jestli se chce k předloženým pozměňovacím návrhům Senátu vyjádřit zpravodaj výboru pro životní prostředí pan poslanec Josef Nekl. (Nechce.) Ani pan poslanec Zemek. Děkuji. Otevírám tedy rozpravu, do které tu mám nejprve tři přednostní práva. Jako první se přihlásil pan předseda poslaneckého klubu Úsvitu přímé demokracie, pan poslanec Okamura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, Senát nám vrátil zákon o odpadech s pozměňovacím návrhem, který je podle našeho názoru krystalickou ukázkou neschopnosti řešit kořeny problémů. Část našich občanů, a to ta menší, krade kovy a prodává je do sběrných surovin. To je samozřejmě vážný problém, který zasluhuje řešení. Ovšem Senát nám tu nabídl řešení, které postihne všechny. Tedy i ty slušné. A to tím, že zakáže výkup druhotných surovin od všech nepodnikajících slušných občanů. Podle mého názoru a podle našeho názoru občané nesmějí být kráčení na svých majetkových právech. Systém je třeba nastavit tak, aby dával slušným prostor žít slušně a naopak omezil pouze neslušné, a to jakýmkoliv tvrdým způsobem. Tak, aby naopak slušné neobtěžovali.

Představte si, že máte v garáži či ve sklepech například železné, bronzové, měděné zbytky, například po úklidu nebo dokončení stavby. Dnes mají cenu dejme tomu tisíc korun. Tím, že ale stát zakáže, aby od vás tento materiál sběrna vykoupila za peníze, vás zároveň o těch tisících korun připraví! Samozřejmě, kdybychom vyhověli senátnímu návrhu, tak můžete odpad zdarma odevzdat ve sběrném dvoře a zisk pak zůstane zřejmě té firmě, která ho provozuje.

Se stejnou logikou se pojdme zamyslet nad zloději šperků nebo aut, či dokonce nad zloději hotových peněz. Ostatně stačí se projet pražským metrem. Neměli bychom tedy zakázat podle senátní logiky výkup zlata nebo obchod s auty, protože se kradou? A kradou se i bankovky! A z logiky Senátu vyplývá, že řešením bude, když bankovky zdarma odevzdáme ve sběrném dvoře! (Oživení v sále.) A přitom bychom našli nástroje, jak řešit příčinu, nikoliv následky.

Za prvé je třeba přísně stíhat jakékoliv krádeže, neboť základem je nulová tolerance kriminality a přestupků, což je úkol hlavně pro naši policii, ale samozřejmě také pro nás, pro zákonodárce. Protože to, že u nás mají podvodníci, zloději a gauneréi eldorádo, to přeci nevyřešíme tím, že postihneme slušné a ještě je potrestáme za to, že nejsme schopni vyřešit zákony tak, aby slušní lidé měli navrch. Projedte se pražským metrem, dámy tady, jak si drží kabelky, aby je neokradli! Ve vlastní městě, ve vlastní zemi jsme v defenzivě a bojíme se vůbec se pohybovat!

Já si vzpomínám, pravda, bylo to velice dávno, když jsem do roku 1989 – a chraň bůh, abych ten režim opěvoval, to ani náhodou, ale stalo se mi, že jsem třeba v létě

usnul na lavičce, že, a ráno se proberete a prostě máte u sebe i peněženku i věci a pokračujete dále. Zkuste to dnes! Takže situace je jiná a škoda, musím říci, že je to docela smutné, že občané si na to v podstatě už zvykli. Občané si na to zvykli, že stát je nechrání, že v podstatě nemají zastání. A stalo se standardem, že ve vlastním městě, ve vlastní zemi v podstatě se permanentně bojíme o svoji bezpečnost. Naopak ten kdo se nebojí, je zloděj.

Znovu zdůrazňuji, že to, že se stát nedokáže razantně vyrovnat se zloději, přeci nemůžeme odnášet slušní lidé! Už to odnášejí dost kvůli těm zlodějům!

Dalším krokem, který je také určitým systémovým řešením, je práce. Kdo si hraje, nezlobí, to známe od našich dětí. Kdo pracuje, má méně času i motivace krást. Takže pojďme, vážená vládo, a čekáme na to, už jsem vás tady vyzýval minule, tuším včera, pojďme vytvořit skutečně systémový program na vytváření pracovních míst v České republice! Máme rekordní nezaměstnanost, přes 600 tis. nezaměstnaných, osm procent! Ale stále tady i po roce čekám a my v Úsvitu čekáme, kdy konečně vláda předloží ucelenou koncepci podpory vytváření pracovních míst. Zatím jsme neslyšeli vůbec nic! Investice? No tak až ten pramen peněz vyschne, tak to je jednorázová podpora, není to nic systémového. Systémové by bylo například snížení daní. To tady návrhy byly, ale už byly zamítnuty, že jo. Tím nemyslím zrovna léky a penky, tam je to samozřejmě dobré.

Takže já říkám, pojďme samozřejmě s tou chudobou taky zabojovat! Ať se konečně odrazíme trošku systémově. Pojďme vytvořit tu koncepci! Já vládu znova vyzývám: Předložte ji, už máte nejvyšší čas! Ať dáme těm lidem důvod k tomu...

Prosím vás, paní poslankyně (Zelienková) prostřednictvím pana předsedajícího, nevyzývejte mě, že mám zkrátit své vystoupení. Já opravdu jsem odpovědný svým vlastním voličům, takže... Já vím, že vy byste nejradši dvakrát deset minut a ne opakovaně, ale to, že za hnutí ANO nemá nic kdo co říct k většině zákonů, to opravdu mě nezajímá.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak moment! Pana poslance Okamuru prosím, aby oslovoval paní poslankyni mým prostřednictvím. (Poslanec Okamura namítá, že oslovoval.) A paní poslankyni prosím, aby neokřikovala pana poslance Okamuru, také mým prostřednictvím, prosím. Děkuji.

Poslanec Tomio Okamura: Já mám paní poslankyni rád, ale ona mě tady okřikuje. Ale já bych si skutečně, vážení, vyprošoval, aby mě někdo ve Sněmovně omezoval v mých vystoupeních a aby mi diktoval, že mám něco zkracovat. To opravdu, to tady navazujete na pana Komárka, který by nás tady nejradši umlčel úplně všechny. A to opravdu ne!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče, tady to mějte klidně dlouhé. (Smích v sále.)

Poslanec Tomio Okamura: Byl bych rád, aby tady vládní koalice dodržovala zákon. Dodržujte prosím zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, který nám dává, každému poslanci, jasná práva. Takže mě tu prosím vás nevyzývejte k porušování zákonů. A já mám právo se ze zákona – vím, že vy už byste možná zašli dokonce tak daleko, že byste mě omezovali v zákonných právech. Ale prosím, nepřehánějte to. Já mám právo se vyjádřit stejně jako každý, a neomezeně. A mluvím věcně. (Předsedající: Přesně tak.) Takže to si myslím. Tak.

A to, že se občané necítí v naší zemi bezpečně, tak to opět není odpovědnost slušných občanů.

A upřímně řečeno i to, že tady stojíme po deváté hodině! Kdybyste tady, vážená vládní koalice, hodinu neodsouhlasovali a neměnili každé ráno program, tak už tady nejsme ve 21.10, ale jsme tady ve 20 hodin!! A hodinu bychom ušetřili. Takže to tady teď nesvádějte na nás. Já mám tady nalomenou ruku a rád bych už byl dávno samozřejmě někde jinde. (Smích v plénu i lehký potlesk.)

Ale abych pokračoval. To, že se občané necítí v této republice bezpečně, tak to samozřejmě není vinou těch slušných, ale je to vinou nejenom těch gaunerů a podvodníků, ale i špatného nastavení systému, kdy za posledních dvacet let se na tom špatném nastavení systému samozřejmě podílely všechny politické strany, které byly za dvacet pět let u vlády.

Takže určitým řešením samozřejmě tohoto problému, o kterém jednáme, by mohly být také preventivní a efektivní nástroje přímo ve sběrnách. Kdyby to bylo samozřejmě kromě povinné bezhotovostní platby také zavedení kamer, a to už jsem tady navrhoval, funguje to už ve směnárnách, přičemž by platilo, že bez pořízení záznamu nesmí výkup provádět. Byl by prostě nelegální. To, co by nebylo na kameře, bylo by prostě nelegální. A nemuseli bychom zakazovat slušným občanům, když chtějí prodat cokoli jiného, třeba šperky nebo své ojeté auto, aby ho mohli samozřejmě prodat.

To znamená, že z těchto výše uvedených důvodů – a kdyby mě tady paní poslankyně nepřerušila, tak už jsem mohl být ukončený samozřejmě (smích v plénu), kdyby se mně nesnažila omezit v mých zákonných právech (smích v plénu). Tak hnutí Úsvit nemůže podpořit senátní verzi zákona. Prostě nemůže. A říkám to i z toho pohledu, což možná víte, kdo se o problém zajímáte, že v současné době ministerstvo připravuje komplexní novelu zákona o odpadech. Takže připravuje se tady komplexní novela zákona o odpadech, že jo, pane ministře?, vás můžu oslovit přímo ze zákona o jednacím řádu. To znamená, my bychom to rádi řešili komplexně, ne nějakými takovými tahanicemi tady mezi Senátem, a prostě jsou tady nějaká polovičatá řešení, která omezují práva slušných občanů. A my bychom rádi v Úsvitu, protože je to potřeba řešit, skutečně se podíleli a pracovali na systémovém řešení celého problému v rámci komplexní novely zákona o odpadech, která se teď chystá.

Co se týče poslaneckého návrhu, pakliže by neprošel ten senátní, budeme tedy hlasovat o tom poslaneckém, tak my jsme pro něj původně chtěli hlasovat, ale ve

třetím čtení my jsme pro to finálně nehlasovali předtím, než to odešlo do Senátu, protože nás velice překvapil přílepek pana kolegy Oklešťka, který nově najednou uložil obcím povinnost ohledně recyklovatelného materiálu, což způsobí podle našich informací obcím značné náklady! A najednou od 1. 1. 2015. To teda bylo překvápko, přestože jsem tady návrh pana senátora Zemana podporoval, protože opravdu ty krádeže, ty jsou velkým problémem, a to rozkrádání toho materiálu a dělají to různí, třeba ti, řekl bych, nepřízpůsobiví lidé. Ale to nás zaskočilo, že najednou takhle velká změna se tady dostane v pozměňovacím návrhu. To znamená, my se v případě, že neprojde senátní návrh, zdržíme u toho poslaneckého. A znovu říkám, není to, že by Úsvit nechtěl něco řešit. My jsme proti zlodějům, to je myslím jasné, ta rétorika je pořád stejná, ale rádi bychom to nechali na komplexním řešení pana ministra, ministra koaliční vlády, který na tom pracuje. A tady by to myslím mohlo být úplně perfektní.

Děkuji za pozornost. (Celý projev úderný, hlasitý, v rychlém tempu. Potlesk z řad hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Okamurovi. Další s přednostním právem je předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany pan poslanec Stanjura. Proším, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Trošku –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, pardon, moc se omlouvám. Já jsem nepostřehl dvě faktické poznámky mezi vámi. Moc se omlouvám, pane předsedo. Pokud pan poslanec Schwarz dovolí...

Poslanec Zbyněk Stanjura: To je na vystřídání předsedajícího, ale je vás tady tak málo, že nic nenavrhuji a disciplinovaně opouštím toto místo, abych pak přišel zpátky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je od vás velmi hezké, že disciplinovaně opouštíte, protože je nás skutečně málo. Děkuji. Nyní pan poslanec Schwarz s faktickou poznámkou.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý večer ještě jednou, pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Já nevím, jestli kolega Okamura bere na tu zlomenou ruku nějaký prášky, ale chci je taky. (Smích v plénu.)

Já bych chtěl jenom říci k tisku, k senátnímu návrhu. Já jsem si v praxi vyzkoušel u nás na Mostecku, jak fungují kontroly. Že nefungují. Vyzkoušel jsem si to jako policista. Sběrný měly dávno možnost se k tomu postavit čelem, mohly vydávat věci, mohly bránit nakupování. Já vám chci zdůvodnit, proč zvednu ruku pro senátní návrh.

Protože si myslím, že v určitých regionech už jiné řešení nevidím. Jestli bude někdy lepší, podpořím ho. Ale v současné době, kdy jsem jako policista viděl denně na Mostecku 10, 20, 30 lidí, jak byli nešťastní z toho, nemluvím o technických službách, o kanálech, mluvím o okapech, o těchhle věcech, jak byli nešťastní, jak jim policisté museli říkat: Proč si kupujete měděný okapy? Nedávejte si žádný, oni vám je ukradnou. Tak je to smutný. Z toho důvodu já podpořím tento návrh. Víím, že je tvrdý, ale fakt jiné řešení nevidím. Děkuji. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Schwarzovi. Nyní s faktickou poznámkou ještě pan poslanec Kučera, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Holík. Prosim, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: (Smích v plénu, protože po poslanci Okamurovi, který měl jednu ruku ovázanou, přichází k řečnicku poslanec Kučera s oběma rukama ovázanýma.) Dobrý den, děkuji za slovo. Já tedy žádné prášky neberu (smích v plénu), čímž zdravím i prostřednictvím pana předsedajícího pana kolegu Okamuru s podobným postižením. (Smích.)

Nicméně mi dovolu,te, abych se vyjádřil právě k projevu pana poslance Okamury, který tam měl takovou jednu nepřesnost. Když popisoval, jak doma nalezne někde v garáži ty měděné odlitky a nebude je moct odnést do sběrnny, tak v tom se mylí. Do té sběrnny skutečně on sám, pokud nemá živnostenský list, je odnést nemůže. Ale může požádat svou manželku, která je např. kadeřnice se živnostenským listem či učitelka angličtiny, a ta ty slitky do sběrnny odnést může. A v tom je paradox toho senátního návrhu.

Já se shoduji s panem kolegou Schwarzem, že ten problém je v některých regionech naprosto dramatický, ale prostě senátní návrh ho neřeší, je polovičatý. A myslím, že bychom měli přistoupit ke komplexnímu řešení, se kterým, jak doufám, přijde pan ministr Brabec v té komplexní novele zákona o odpadech. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Teď s faktickou poznámkou pan poslanec Birke, po něm pan poslanec Holík, po něm pan poslanec Pílný s faktickými poznámkami.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, tak já jsem zatím pohromadě. (Smích v plénu – žádný obvaz.) Nicméně mi dovolu,te pár poznámek. Ona to zas taková legrace není. A to mi věřte. Já koukám na rozesmáté tváře. Ti z vás, kteří dělají starostu nebo dělali starostu, tak mi věřte, že to je mnohdy velká beznaděj, deprese a obrovský útok od normálních lidí, na který neumíte odpovědět. Protože žádná odpověď není správná. Já chápu, že republika je rozdělená do několika kategorií, teď prosím v uvozovkách, kde ten problém je vážný, extrémní, a pak samozřejmě jsou lokality, kde ten problém se dá nějakým způsobem svou samosprávou řešit. Ale řeknu vám, že tady existuje poslední dobou fenomén

takzvaného – já nechci říct a omlouvám se, možná nezvolím to správné slovo – jakéhosi náletového nájezdu těchto lidí, kteří se vám z ničeho nic objeví ve městě, vyberou, co se dá (s důrazem), šlohnou, na co se podívají! A vy mi věřte, že není žádná obrana, jak tomu zabránit.

K panu předsedovi Úsvitu panu Okamurovi prostřednictvím pana předsedajícího. Pojdte to někdy zkusit. Pojdte to někdy zkusit a neříkejte prosím laciné proslavy typu: Větší kontrola! Zavírat! Videokamery! Kamery! Atd. To je populismus, nic jiného. Protože zkrátka a dobře když se toto stane, tak vám ty kanály nikdo nevrátí. Nehledě na to, že už ani nemluvím o tom, jak vypadají prostory kolem toho kontejneru – (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji, poslední věta. Problém je v tom, že to všichni platíme 10 mil. z našich daní. Děkuji. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Birkemu. S další faktickou poznámkou pan poslanec Jaroslav Holík. Po něm pan poslanec Pilný. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Holík: Pane předsedající, dámy a pánové, dobrý večer. Rád bych tady teď podpořil kolegu Kučeru. Hned vysvětlím proč. Já si myslím, že i když zakážeme platbu v hotovosti nebo platbu fyzickým osobám, tak to nevymýtíme. Protože vždycky se najde někdo, kdo bude mít živnostenský list a řekne nějakému Frantovi Čulovi z Horní Dolní: "Podívej se, nedostaneš za to pět kaček. Já ti dám kačku. Buď rád, že něco máš." A samozřejmě to už sám s živnostníkem půjde odevzdat. A samozřejmě ten Franta Čula, aby si přišel na svoje peníze, tak půjde krást ještě víc. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, nejdřív pokud se týká Tomia Okamury. Musím říct, že moje zkušenosti ze Dne D, kdy jsem s ním vystupoval, znamenají, že ho nelze zastavit ani neslušnými poznámkami z pléna, dokonce ani pícháním kloboučnickým špendlíkem, což předváděla moje kolegyně Dana Běrová.

Ale teď vážně. Mně taky očesali okapy a moje výhrada k senátnímu návrhu je ta, že je velmi snadné a určitě se stane, že někdo založí nějaké eseróčko a ti vozíčkáři mu to tam budou vozit a situace se bude opakovat. Takže tohle řešení určitě není.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému za faktickou poznámku. A teď se dostává s přednostním právem na pana předsedu Stanjuru. Slibuji mu, že na něho 20 hodin budu minimálně hodný za to, že byl džentlmen a dal přednost kolegovi. Děkuji, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jak dlouho jste říkal? 20 hodin. (Veselost v sále.) To nevydržím mluvit, ale nevádí. Stačí po dobu mého vystoupení.

Nejdřív chci pozdravit oba dva senátory, kteří kromě toho, že jsou senátoři, jsou taky zkušení starostové, takže z nich nemluví jenom nějaká zkušenost senátora, ale i starosty.

Nejdřív pár glos k tomu, co zaznělo. Věřte mi, že jako člověk, který byl předseda vládního poslaneckého klubu, tak jsem expert na věty typu "připravíme komplexní návrh, lepší, systémový a podobně". A říkám to v dobrém. Velmi často jsem to používal a používá se to jako taktika oddalování vyřešení problému.

A teď mi dovoďte, abych popsal legislativní proces. Slibuji svým kolegům z klubu, že nebudu tak stručný a tak brutální jako na našem dnešním jednání. Já bych to nazval, tento zákon (nesrozumitelné) skupinou. Tohle je efekt Černomyrdin, který říkal: "Mysleli jsme to dobře a dopadlo to jako vždycky."

Tak pojďme na začátek. Já jsem příznivec toho, aby to mohly regulovat obce. Senát s tím začal, pak z návrhu udělal podle mého názoru skoro nic, na tom je ale zase velká shoda, že když skoro nic neřešíte, tak na to najdete velkou shodu, a poslal nám to. Tolik, co se týče Senátu v prvním kole. Co jsme udělali my? My jsme se pokusili vrátit naším pozměňovacím návrhem možnost obecně závazných vyhlášek a všichni, kteří jsou tady dneska chytří a říkají, jak je to špatně, tak hlasovali proti. A to nejlepší řešení, které se nabízelo, jsme odmítli tímto hlasováním. To je třeba si říci. A pak zase, velcí bojovníci proti přílepkům, velcí bojovníci za slušnější projednávání zákona připustí, aby jejich ministr propašoval nehorázný přílepek do senátního návrhu zákona. Ten si měl udělat ve svém komplexním, systémovém vládním návrhu! Proto jsme hlasovali proti! Protože k tomu, co nám poslal Senát, z toho nezbylo vůbec nic. A už nevím, jestli to byl Okleštěk, nebo Böhnisch, protože to byly dva pokusy přilepit to ve dvou zákonech, jednou jste to systémově nakonec stáhli, abyste to za 14 dní přilepili k něčemu jinému. To je, co se týče Sněmovny.

S tímto přílepkem to šlo do Senátu – kolo číslo dva. Svaz měst a obcí podle mě sedl na lep těm, kteří to tam přilepili, přišel se svým pozměňovacím návrhem, a pravidla legislativního procesu nám říkají, že pokud chcete podpořit sněmovní verzi, nejlepší je něco přilepit ještě v Senátu, a pak to projde tak jako tak. A to se stalo.

Já osobně podpořím senátní verzi, přestože řešení je podle mě spíš marketingové než reálné. Mluvil o tom pan předseda hospodářského výboru Pilný. Nevadí, i každé ztížení těm lumpům je prostě ztížení. Ale tu nejlepší možnost nejdřív Senát jako celek a pak i Sněmovna jako celek odmítly. Proto mně vadí, jak teď říkáme, že je to špatně. Ano, mohlo to být mnohem lepší.

Samozřejmě že se to dá obcházet jako každý návrh zákona, když na to přijde. Ale problém, když mluvíte o kriminalitě, a je třeba to říci na mikrofon úplně přesně, je ve sběrnách na obou stranách. Není jenom na straně těch, kteří vozí kradený materiál, ale i na těch, kteří to vykupují a dneska říkají: vy nám chcete ztížit náš byznys. Ano, je to pravda. Ale je to jenom reakce na to, co se děje. Copak si někdo z nás myslí, že máme

doma ve sklepech nějaké stovky parapetů, okapů nebo kanálů? To nám přece nikdo nemůže vykládat a myslet to naprosto vážně. Ten problém, se kterým přichází Senát a který je, a nechci říkat jestli ústavní, nebo neústavní, nemyslím si, že bude tak účinný, jak by byla lepší věc, kdyby to regulovaly obce na svém území například místem či časem provozu i kontrolou. Je to prostě jenom reakce na to, co se stalo a co se děje dnes a denně.

A s panem starostou Birkem, když říkám starosta, tak možná nemusím říkat prostřednictvím, že jsem se vyhnul oslovení poslanec, prostě v tomhle souhlasím. Jenom prosím, abychom nevystupovali s řadou dobrých nápadů, když v okamžiku, kdy jsme to mohli ovlivnit ve druhém čtení, žádné dobré nápady nepadly, kromě našeho – to se musím pochválit, je ale stejný, jak říkal pan senátor Vícha – a ten Sněmovna jako celek odmítla. Nevím, jestli nás bylo 15, nebo 18, nebo 20, ale zdrcující menšina, žádná těsná. A já jsem prostě v tomhle na straně starostů. Protože oni to musí občanům vysvětlovat, ne my ze Sněmovny, ze Senátu. A vůbec jsme jim nepomohli! A může se stát, že některý starosta, některé zastupitelstvo by tu obecně závaznou vyhláškou zpackalo nebo by šli někomu na ruku. To se samozřejmě stát může a to se vyloučit nedá. Když jsme dali obci možnost regulovat hazard, a taky může být nějaký exces v obecně závazné vyhlášce, tak tady jde bezesporu ruku v ruce s tím kriminalita. Najednou říkáme, že to obcím nedáme. A pak se tahá za záchranou brzdu, když fakt myslím, že i senátoři sedli na lep. A ať budeme hlasovat pro senátní, nebo sněmovní, tak ten přílepek tam prostě zůstane.

Pan ministr životního prostředí nám měl říct, proč to sem nacpal. Vždyť to přece víme, že to nepsali ti poslanci, že to je materiál, který vznikl na Ministerstvu životního prostředí a tady se k němu někdo přihlásil a podepsal. Když mluví o systémové změně, tak tohle je přesně příklad, který měl být ve vládním návrhu, a ne nás vystavovat na jedné straně lobby skládkařů a na druhé straně lobby těch, kteří provozují spalovny. To je logické, že obě tyto skupiny mají protichůdné zájmy, protože jedni chtějí spalovat a mít byznys a druzí chtějí ukládat a mít byznys. A teď nás zásobují, určitě i vás, argumenty pro i proti. Namísto, aby to byl vládní návrh, který prošel řádným legislativním připomínkovým řízením, tak se tady prostě přilepí nejdřív u jednoho tisku, když se objeví velký křik v novinách, tak se to slavnostně stáhne, aby se to přilepilo skoro v nezměněné podobě. Je pravda, že tam nějaké drobné změny byly. A já říkám, že jsem spíš příznivec spaloven.

Na druhé straně, jestli projde EIA, jak se chystá, tak tady stejně žádnou spalovnu nepostavíme, skládky zavřeme a budeme to za drahé peníze vyvážet do Německa, kde už ty spalovny jsou. To je podle mě reálný odhad budoucí situace.

Pokud vím, tak například vaše náměstkyně na jednání výboru prohlásila, že náklady za odpad neplatí občané, ale města a obce. Ale to není pravda, to byste museli městům a obcím vzít zákonnou povinnost, zákonnou možnost vybírat za odpad poplatky. Je pravda, že mnohé obce platí většinu, některé platí menšinu, ale skoro nikdy to nevyjde tak, aby všechny náklady za svoz a likvidaci uložení odpadu platili občané. Já to ani nenapadám, myslím, že je to dobře, že je to zrovna služba, kterou poskytujete všem občanům na území. Není to jenom vybraná skupina. Když

podporujete sport, tak podporujete vybranou skupinu, když podporujete kulturu, zase vybranou skupinu. U odpadu podle mě podporujete všechny občany, kteří ve městě či obci žijí. Ale říkat, že pokud zvýšíme náklady, jako že náklady se zvýší, jestli chceme, nebo nechceme, tak prostě tlak z Bruselu, a říkám to zejména všem těm euronaďencům, bude tak veliký, že budeme zvedat postupně poplatky za ukládání na skládku. Logicky. A tudíž to samozřejmě ponесou nakonec i občané ve svých platbách vůči městu.

Ale – a to je ta hlavní námitka. Viděli jste ten původní návrh zákona? Vzpomínáte si ještě, co tam vůbec bylo a co s tím Sněmovna, a já bych řekl neuctivě k našim kolegům z druhé komory, vyrobila? Použili jsme to jako tzv. nosič, to znamená, zůstal de facto název. Pak se to celé přepsalo tím přílepkiem, a nejvíc mi na tom vadí, že to jsou ti samí, kteří bojují proti přílepčkům. To mi na tom fakt vadí. Kdyby aspoň nebojovali proti přílepčkům, když to dělají, tak bych tomu rozuměl. Ale je to klasický rozpor slov a činů! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Nyní tu mám tři faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Birke, po něm pan poslanec Opálka, po něm pan poslanec Herman. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Já se omlouvám, že vás možná budu zdržovat. Chci říct ještě takové tři postřehy, možná čtyři. Víte, já jsem se nevyjádřil ve svém úvodním vystoupení, pro co vlastně jsem. Musím říct, že jsem pro cokoliv, co tu věc posune dopředu. V tuto chvíli samozřejmě podle mého názoru senátní návrh je ta správná volba. Mluvím za sebe. Je to možná proto, že pan kolega Vícha, senátor, je zároveň i můj kolega starosta a on ví, co dělá. A máme stejný problém.

Nicméně dovolu mi jednu otázku. Především při hraničních městech mám jednu věc, s kterou si nedokážu poradit. Víte, komunikace se sběrnami je poměrně složitá. Já jsem před třemi lety byl velmi naivní a sezval jsem si šéfy těch sběrů, aby se mnou začali komunikovat, jak budeme řešit ty kanály, okapy apod. Nechtějte ani vědět, jak to dopadlo. Hrůzostrašně! Ve finále to skončilo tak, že jsem těm lidem sebral káry, aby prostě nekradli. Takže já mám jenom obavu o to, že budou... (Z pléna: Co jste jim sebrali?) Káry, to je voziček, pane poslanče, pro vaši informaci. A ono je to to samé, nedělejte si s tím starosti. Chci říct jenom to, že mám obavu, aby ti lidé nepřekročili hranici a nezačaly se tvořit sběrná na jiném území ČR, resp. v Polsku a dále, abychom nějakým způsobem tu věc neobešli. Na druhou stranu souhlasím s tím, co říká pan kolega Stanjura. Není zákon ten, který by se nedal obejít.

A další poznámka. Víte, ti starostové dlouhodobě v tom byli sami. Dlouhodobě! A já znova říkám, jakýmkoliv způsobem, kam to posuneme, bude jenom dobře, protože zkrátka a dobře odpadové hospodářství je politikum.

A poslední věc, opravdu poslední věta na závěr. Víte, dnešní prohlášení některých kandidátů do komunálu mě docela baví v tom, že uděláme odpady zadarmo a

nebudeme požadovat peníze za odpady. (Předsedající: Čas, pane kolego!) Tak ať si to zkusí! Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Další faktická poznámka – pan poslanec Opálka a připraví se pan ministr Herman.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, ve volebním období let 2002 až 2006 jsem byl jeden z předkladatelů a podařilo se nám prosadit omezení výkupní doby ve sběrnách tak, aby nebylo možno vykupovat v nočních hodinách. To bylo první omezení. V letech 2006 až 2010 se nám podařilo zavést nutnost evidence při dovozu odpadu, železných a barevných kovů. Další možná regulace. Nepodařilo se v rámci živnostenského zákona stanovit, že sběrný budou koncesovaná živnost a že to nebude spojitá nádoba provozovatele s těmi, kteří přivážejí to zboží. Víte, ten paradox byl tak velký, že podniky v Ostravě říkaly: Víte, než přijede vlak z kovošrotu do hutě, tak tam naskáčou na ty vagony lidi a vyhazují odpad a přijede nám tak 70 %. Těch 30 se znovu dostane přes sběrný do kovošrotu.

Takže situace je vážná. Ale problém je v tom, že ji nikdo neřeší. Nevyžívá možnosti, které už dneska zákon má, nevezme možnost, že zruší sběrnou. A tak vymýšlíme další. Já si ale myslím, že pokud tady nebude kontrola nad tím, že někdo přichází k velkým majetkům, a tady vůbec nejde o ty bezdomovce, ale o ty, kteří provozují sběrný, tak se ničeho nedopracujeme. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktická poznámka – pan ministr Herman a připraví se rovněž s faktickou pan poslancem Bendl.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, řada památkových objektů je postižena přesně tím problémem, o kterém tady hovoříme. Ale i přesto jsem přesvědčen, že nemůžeme občany, kteří nepáchají žádnou trestnou činnost, jsou poctiví a prostě do sběren odevzdávají to, co jinde přebývá, trestat za to, že nejsme schopni zajistit, aby fungovaly kontrolní mechanismy. Je třeba se k tomu postavit rozumně, a proto já nepodpořím rozhodně senátní návrh, ale podpořím návrh poslance. Děkuji. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Bendl – zatím poslední faktická.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl vystoupit ještě k tomu návrhu, který navrhovali poslanci za ODS, vedeni snahou posílit kompetence starostů a měst a obcí v případě sběru odpadu jako takového. Já bych moc prosil pana ministra životního prostředí, aby nebyl veden tím, čím pravděpodobně byla vedena Sněmovna, mám na mysli princip: přichází s tím ODS, tak je to potřeba odmítnout – abychom nakonec zjistili, že jediná praktická cesta je opravdu posílit pravomoci v obcích, aby to nebylo tak, jak říká tady pan kolega poslanec Birke, prostřednictvím

předsedajícího, že prostě starostu pošlou do háje a řeknou: my si to stejně budeme dělat po svém. Ale v okamžiku, kdy by se ta síť – v tomto smyslu kdyby každý starosta začal organizovat to a věděl by, že mu v obci vykradli okapy, tamhle že jim ukradli poklapy od kanálů atd., tak se to prostě dá dohledat v okamžiku, kdy se stanoví nějaký čas, kdy je možné vykupovat, kdy je možné přinést takovýto odpad atd. Tak bych prosil pana ministra, aby tento návrh ODS nezavrhoval.

Předseda PSP Jan Hamáček: To byla poslední faktická poznámka, žádné další nevidím. Nyní jsou zde dvě přihlášky s přednostním právem. První je pan poslanec Laudát a potom pan ministr.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Pane předsedo, dámy a pánové, do dneška do 21.21 jsem se domníval, že pan kolega Stanjura je pravicový politik. Já se tedy přiznám, že mám naprosto odlišný názor od něj. Jsem naprosto v šoku, že zrovna od něj jsem slyšel to, co jsem slyšel. Zakazovat fyzickým osobám prodej vlastního majetku jenom proto, že nejsme schopni hlídat a dodržovat pravidla a naplňovat zákony, mně přijde naprosto šokující. Obávám se, že dojde přesně k tomu, že toto je z dílny těch návrhů, kde autoři nedomyšlejší důsledky. Domnívám se, že to je přesně podhoubí pro to, aby vznikaly překšeftaři, to znamená, někdo si vezme IČO. Druhá možnost je, že ti lidé – možná je kritizujeme, ale ne všichni kradou kanály, ale někteří si přivydělávají skutečně sběrem toho, co někdo odhodí, nebo nějaké zanedbané, zapomenuté skládky. Spočítali si tedy ti policisté, kteří po tomto volají, kolik navíc bude přepadení? Oni se přece ti lidé nějak k té obživě budou muset dostat. Skutečně, domysleli jste reálné důsledky svého rozhodnutí?

Za další. Vy říkáte, že je třeba podpořit zaměstnanost apod. Koho tím ztrestáte? Ztrestáte malé firmy na venkově, často v oblastech s velkou nezaměstnaností, které nemají nasmlouvány kontrakty s nějakými továrnami, protože často ani v těch regionech nejsou. Oni skutečně vykupují od zahrádkářů, vykupují od fyzických osob. Domýšleli jste, že se občanům nevyplatí, když to bude zadarmo, to svázet na nějaká sběrná místa nebo čekat, až někdo přijde s kontejnerem? Kdo bude likvidovat poházené věci? Přijde mi neuvěřitelné, že po 25 letech prostě někdo přijde s takovýmhle návrhem namísto toho, abychom věřili občanům a vyžadovali – kolik ještě bude muset být potřeba úředníků, kontrolorů, ČOIek, městských policistů, šedých morů, státních policistů, aby v tomhle státě někdo...? Většinou v městečkách, obcích je jedna sběrna, někde ani to ne, sběren zase nejsou až statisíce, aspoň nevím, nemám ten přehled, aby tam čas od času přišli a v případě, že tam najdou kradený majetek nebo věci komunální, což vidí každý blbec na první pohled, tak snad může nastoupit likvidační pokuta pro tu firmu. Tak to si dokážu představit. Ale s čím přicházíte vy, mi přijde naprosto šílené! Já začínám přemýšlet, jestli se nemáme za listopad 1989 prostě panu nebožtíkovi Miroslavu Štěpánovi omluvit. Děkuji.

Takže já v žádném případě nemůžu pro takovéhle zákony hlasovat.

Předseda PSP Jan Hamáček: A nyní pan ministr životního prostředí s přednostním právem.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobrý večer. Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, především bych chtěl říci, že naprosto rozumím důvodům, které vedly Senát k tomuto návrhu. Oceňuji to, co tady bylo řečeno panem senátorem, s tím, že jsme se bavili velmi na rovinu k tomu, jak ten návrh vlastně vznikl. Já nesouhlasím s panem kolegou Stanjurou, vašim prostřednictvím, pane předsedo, že to byl přílepek. On to de iure přílepek není, nebo nebyl. Ale já nechci teď slovíčkařit. To podstatné je to, a ono to tady několikrát zaznělo, takže to nechci opakovat, že ten senátní návrh v tom absolutním zákazu výkupu odpadů od fyzických osob opravdu jinde v Evropě není. Já se teď nechci přít. Já jsem si nechal udělat svodku od svých odpadářských kolegů, oni se ptali všude evropských zemích, a nikde není zakázán výkup za hotové.

Jiná věc je, že nikde bohužel, a to je vysvědčení České republiky, se z toho nestal takový kriminální byznys jako tady. Ani v Polsku, ani v Maďarsku, ani v jiných zemích, prostě v tom jsme velmi specifictí. Tady je z toho segment, kde se tím nelegálně žíví tisíce lidí, ale také legálně tisíce lidí. A to, co mě na tom vadí, a to už tady zaznělo několikrát, je prostě to, že my jdeme s minometem na kočku. Kočku zabijeme, spolehlivě, ale pravděpodobně v okolí pomře také několik lidí, možná několik desítek lidí.

To, co dnes navrhuje Ministerstvo životního prostředí, je to, že my máme teď momentálně meziresortní vyhlášku, a je otázka, proč už ji neudělal někdo z mých předchůdců. Mimořádně, ODS, která tady mluvila ústy pana předsedy Stanjury, měla několik let ministra životního prostředí. A já se ptám, proč nikdo z nich nepřišel s tím, co dneska chceme udělat. Že chceme nejpozději od 1. ledna příštího roku zakázat výkup kovů v hotovosti. Já neříkám, že je to samospasitelné. Určitě mi řeknete, kolegové ze Senátu, že se to dá obejít. Ano, dá. Úplně stejně, jako se dá obejít jejich návrh. Protože my Češi jsme mistři světa v inovativnosti, jak obejít zákon. Všechno se dá obejít.

Já jenom říkám, že senátní návrh já považuji až za ten další, možná poslední krok, možná už opravdu za tou hranou. Jsem připraven se bavit o jakémkoliv návrhu mezi tím, ale já nabízím toto. Od 1. ledna nejpozději příštího roku přijdeme s platností vyhlášky, která zakáže výkup kovů v hotovosti. Bezpochyby to spouští lidi zkomplikujeme a otrávíme je. Do toho určitě přinesou efekt i zpřísněné regulace z hlediska kontroly sběren, mimo jiné i to, co je v původním senátním návrhu, tedy regulace z pohledu krajských úřadů. My se, jak říkal pan poslanec Bendl, tomu budeme velmi intenzivně věnovat v rámci komplexní novely, resp. nového zákona o odpadech, který čeká na svůj vznik už mnoho let, už od mých mnoha předchůdců. Věříme, že tato kombinace přinese nějaký efekt. Pokud nepřinese, tak tady slibuji, že v rámci přípravy toho věcného záměru, který by měl už v průběhu podzimu jít do meziresortu a potom následně do paragrafového znění, který projde obrovskou diskusí celé společnosti bezpochyby, nejen té odpadářské, připravíme další kroky,

kteří budou ještě razantnější. Ale já věřím, že tato kombinace kroků, tedy omezení, respektive zákaz výkupu za hotové plus větší regulace sběren, přinese určitě nějaký efekt.

Já jenom, a to už tady určitě zaznělo, nechci rezignovat zatím na to, abychom řekli, že tento stát není schopen odlišit zmetky od slušných lidí, a hodí všechny do jednoho pytle a potrestá i ty slušné. Byť naprosto chápu, co nás k tomu vede, a je to bohužel smutná výpověď možná o tom, v jakém státě žijeme.

My tady nejen kritizujeme, ale myslím, že my dnes nabízíme nějaké řešení, to řešení by mělo být poměrně rychlé. Znovu opakuji, v rámci diskuse o komplexní novele jsme určitě připraveni se znovu vrátit ke všem debatám, např. i v rámci větší pravomoci obcí. Ale jak jsem pochopil, tak ten problém byl spíš v tom, že to narazilo na protiústavnost, to, že budou obce moci omezit na svém území např. počet sběren. Protože mně by se velmi líbila varianta, že to bude koncesovaná živnost, a upřímně řečeno, jsme asi jediný stát v Evropě nebo i na světě, kde je největší počet sběren, výkupu surovin, na počet obyvatel. Takovou statistiku jsem si nedělal, ale jsem si skoro jistý, že bychom v tom byli minimálně v top 3, možná i na světě, možná i v Latinské Americe by nám mohli konkurovat.

To jsou věci, které my dnes aktuálně připravujeme, nesedíme jenom se založenýma rukama. Já naprosto chápu to, co k tomu vedlo senátory, navíc v jedné osobě starosty, kteří jsou zároveň starosty. Chápu, že ta věc je neúnosná. Ani pro mě není samozřejmě udržitelné, abychom se smířili s tím, že nám tady nejen utíkají miliony, určitě stovky milionů, jsou ohroženy životy a zdraví lidí, protože to už přesáhlo dávno tu hranici. Jenom říkám, pojďme zkusit ještě ten předposlední krok a k tomu poslednímu třeba sáhneme po nějaké další debatě, která ale určitě nebude v letech, bude v měsících, a to já mohu slíbit.

Dovolte, vrátím se ještě krátce k tomu, k čemu jsem byl vyzván panem předsedou Stanjurou. To, co nás vedlo v rámci debaty v rámci výboru pro životní prostředí k tomu, abychom využili ten senátní návrh, tak to bohužel, pane předsedo, k tomu nás, vaším prostřednictvím, pane předsedající, nás vedlo k tomu, že dlouhodobě odkládaný nový návrh o odpadech nás dostal do situace, že jsme byli v několika infringementech Evropské komise, jak z pohledu například nutného zavedení povinného výkupu kovů od 1. 1., tak z pohledu neplnění evropských směrnic z hlediska biologicky rozložitelných komunálních odpadů a také třeba v tom, že už nebyla Evropská komise, Evropská unie nám ochotna uvolňovat další peníze do některých odpadových projektů, protože jsme prostě neměli koncepci a nebyli jsme schopni snížit skládkování, které máme jako jedno z nejvyšších v Evropě.

Já v tuto pokročilou večerní hodinu už nechci opakovat znovu ty argumenty, které už jsem tady jednou říkal. Ale to byl ten důvod, který nás k tomu vedl. Ne to, že Brabec podléhal nějakým tlakům ať už zeleným, nebo spalovacím, nebo jakýmkoli jiným. To mi věřte. K tomu je x důkazů.

Ta komplexní novela zákona o odpadech vám jasně ukáže, jakou cestou Ministerstvo životního prostředí půjde. Proto bych vás chtěl poprosit podpoře, byť

já chápu to, co tady padlo, podpořme, s jistým kompromisem původní sněmovní návrh. A já slibuji, a slibuji to senátorům tady z tohoto místa, že uděláme všechno pro to, abychom naplnili cíl, ke kterému směřují i oni. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministrovi. Pokud nejsou žádné přihlášky s přednostním právem, dostáváme se k řádně přihlášeným, tím prvním je pan poslanec Ladislav Šincl, připraví se pan poslanec Korte.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení páni dva ministři, dovoluji, abych i já se zapojil do diskuse k novele zákona o odpadech a krátce podpořil senátní verzi zákona, která vychází především z opakovaných žádostí obcí a snahy snížit stále stoupající počet krádeží především v souvislosti s kovy.

Jak již zde bylo dnes několikrát řečeno, obce a města v České republice vnímají dnešní stav v této oblasti jako velmi neutěšený. Například v roce 2012 došlo celkem k více než 11 tisícům krádeží kovových materiálů s celkovou škodou téměř 445 milionů korun. V roce 2013 už to bylo téměř 12 tisíc krádeží s vyčíslenou škodou více než 500 milionů korun.

Z uvedených čísel je patrné, že krádeže zejména kovů neustále narůstají. Při těchto krádežích se ničí hmotný majetek, ze kterého se pro nicotný zisk dělá šrot, a způsobují se tak nenahraditelné škody.

Velká část krádeží se týká obcí a měst. Jde například o ukradené poklapy kanálů, vytrhané kabely apod. a nejsou neobvyklé i krádeže kovových zařízení na hřbitovech. Obce pak musejí vynakládat zcela zbytečné finanční prostředky, které by mohly investovat daleko smysluplněji. Při krádeži některých částí obecního mobiliáře je také potenciálně ohrožena bezpečnost obyvatel a v neposlední řadě při neodborné demontáži elektrozařízení může docházet i k poškozování životního prostředí. Tento problém se netýká ovšem jen obcí, ale jak již dneska bylo řečeno, týká se také organizací, jako je Správa železniční dopravní cesty, Ředitelství silnic a dálnic, ČEZ a mnoha a mnoha dalších.

Současná právní úprava zákona o odpadech sice stanoví pravidla pro výkup kovových odpadů, která mají zamezit trestné činnosti, například identifikovat odebírané nebo vykupované odpady a osoby, od kterých vykoupil věci jako odpady, atd. atd. Z praxe je ovšem více než zřejmé, že tato stávající právní úprava je velice nedostatečná z hlediska ochrany proti krádežím a poškozování především kovových předmětů.

Předložená senátní verze novely zákona o odpadech je jednoduchá a stručná. Klade si dva základní cíle. Za prvé výrazné snížení počtu krádeží kovového odpadu a nežádoucích efektů z nich plynoucích, které zejména u kovů vedou k ohrožení majetku a lidských životů. Za druhé omezení množství nezdaněných či nepřiznaných finančních prostředků v oblasti nakládání s kovovým odpadem. Z těchto důvodů

podporuji senátní verzi novely zákona a žádám i ostatní kolegy o její podporu. Děkuji za pochopení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo pan poslanec Korte a připraví se pan poslanec Zahradník.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, přeji vám pěkný večer.

Úvodem se musím přiznat ke střetu zájmů. Mám podíl ve firmě, která se zabývá zpracováním kovového odpadu – zdůrazňuji – zpracováním. Ligmet, akciová společnost, je firma, která vykupuje odpad od firem, u kterých vzniká tento odpad při výrobě, a ten dále zpracovává a lifruje do železáren, sléváren. Objem kovů, které přicházejí od fyzických osob, ale také třeba spolků, dobrovolných hasičů či obcí, z železných nedělí je zanedbatelný v řádu jednotek procent celkové produkce. Proto zde mohu ale mluvit se znalostí prostředí. Jako takový říkám, že nesouhlasím absolutně s ničím, co tady řekl pan senátor, odůvodňuje svůj návrh. Ten návrh senátní pokládám za nesystémový, diskriminační, potenciálně korupční a legislativně vadný. A s ničím z toho, čím to pan senátor odůvodnil, nesouhlasím s jedinou výjimkou – že to je plod lobbistického tlaku Svazu měst a obcí. Podobné pokusy zde byly již v minulosti. Ti, kteří zde byli v minulém období, pamatují novelu poslanceckou, která šla stejným směrem, která ovšem vstoupí svou kuriozitou do dějin parlamentarismu, neboť ji jako poslanec podepsal pan Tomáš Chalupa, který zároveň byl ministrem pro životní prostředí a zároveň prohlašoval, že do konce roku předloží komplexní novelu zákona o odpadech.

Ta novela reaguje na situaci, která nejen vás starosty, ale nás všechny trápí. Je to situace, kdy takzvaní sběrači kovů plundrují a devastují celé široké okolí a veřejná správa nedokáže využít koordinovaného působení všech svých kontrolních mechanismů a zákonných kontrolních orgánů, aby jednak ochránila majetek soukromý i veřejný a jednak zabránila zhodnocování ukradených kovů ve sběrnách.

Jsmo-li u toho, mimochodem, tak ten eufemismus sběrači kovů mě naprosto fascinuje, neboť sugeruje, že kovy se jaksi rozmnožují nějak pučením, že rostou jako houby v lese a pak se sbírají. Nedávno jsem v rádiu slyšel z toho procesu s člověkem, nešťastníkem, který jednomu z takových sběračů prostřelil hlavu kuší, jak kolega toho mrtvého se hájil: "Ale my jsme tam nešli krást, my jsme se šli jenom podívat, jestli tam nejsou nějaké kovy." Ale kovy se přece nerozmnožují pučením, ale někomu patří.

Je to smutný příběh rezignace veřejné moci na kontrolní a sankční činnost a typický případ stavu, kdy stát zcela selhává tam, kde právě má být silný v kontrolování, sankcionování těch, kteří zákon porušují. Místo toho zavádí nové a nové zákony, které nejenže většinou daný stav nevyřeší, ale zároveň zvyšují administrativní zátěž firem, a to všech, i těch poctivých, a dávají nástroj k buzeraci občanů, a to všech, i těch poctivých. Je to stejný přístup, jako kdybychom

konstatovali: Nejvíce lidí umírá na silnicích proto, že nedodržují rychlostní limity. Policie nekontroluje, neměří, nesankcionuje, poněvadž sedí v kancelářích a čučí do monitorů. I navrhne zákon – zakážeme provoz motorových vozidel. A problém je vyřešen, protože je jen velmi málo pravděpodobné, že při střetu volských potahů dojde ke ztrátám na lidských životech, nanejvýš na těch volských.

Zákon nebo ten návrh jde proti filozofii nakládání s odpady, kde podle § 9 odstraňuje princip finanční motivace občanů, aby předávali odpady zpět do jejich životního cyklu, ale především deformuje tržní prostředí a vytváří podmínky k tomu, aby zákazem výkupu od fyzických osob a umožněním výkupu od právnických osob byli obyvatelé přinuceni odevzdávat svůj majetek zdarma, a nebudou tak moci svůj majetek zhodnotit.

Dámy a pánové, nezlobte se, ale toto navzdory všemu tvrzení, co jsme tady slyšeli od pana senátora, je zestátnění. Jestliže nemohu nakládat dle svého se svým majetkem, když si budu opravovat plot a nemohu sebrat staré pletivo a jít ho prodat do sběrný, abych si snížil náklady, nemohu nakládat se svým majetkem, musím ho dobrovolně odevzdat státu či obci, je to zestátnění a je to neústavní. A já vám garantuji, že toto skončí u Ústavního soudu. A garantuji vám to nikoliv tak, jak to dělala sociální demokracie v minulém období, kdy kdykoliv se jí něco nelíbilo, tak říkala "my to poženeme k Ústavnímu soudu", já to nebudu, ale garantuji, že někdo, první postižený, k tomu Ústavnímu soudu půjde.

Zákaz výkupu od fyzických osob a jeho povolení od právnických osob povede určitě ke zvýšení korupce. Nezabrání totiž těm krádežím, pouze tomu, že sběrači budou načerno prodávat ukradené kovy fyzickým osobám, tak jak o tom ostatně mluvil kolega Kučera, a nedosáhne se ničeho jiného, než že oni budou mít výpadek ceny, protože ta cena bude poloviční či čtvrtě. Tím vzroste pouze apetit, že budou muset o to více sbírat ty pučící kovy. Dosáhne se tedy pravého opaku toho, čemu chce novela zabránit. Dámy a pánové, o tom jsem ochoten se s kýmkoliv se znalostí prostředí vsadit.

Navrhovaná úprava může navíc vést k likvidaci celého jednoho podnikatelského prostředí. Ve sběrnách, zpracovatelnách a navazujících podnicích pracuje zhruba 30 tisíc občanů. Jsou to většinou lidé se základním vzděláním, takže jejich uplatnitelnost na trhu práce je v podstatě minimální, resp. žádná. Kvalifikovaný odhad říká, že v důsledku navržené úpravy ztratí práci 10 až 15 tisíc těchto zaměstnanců. Povede to k nárůstu nákladů státu i krajů, to je nárůst podpor v nezaměstnanosti, sociálních dávek a k poklesu daní z příjmů. Jedná-li se o 10 tisíc, kdyby jenom 10, možná 15 tisíc pracovních míst, co na to říkají odboráři v řadách ČSSD?

Poslední poznámka. I kdyby nakrásně navrhovaná úprava dosáhla svého cíle a podařilo se snížit krádeže kovů, nebo jim dokonce zcela zamezit, pak je zřejmé vinou způsobu života těchto sběračů, že se kriminalita přelije do jiného druhu trestné činnosti, ať už to bude vylupování bytů, chat, chalup, aut – nechci napovídat. A já proto se znalostí prostředí, jak jsem o tom mluvil, k tomuto návrhu pravím: do koše s ním!

Předseda PSP Jan Hamáček: Další přihlášený do rozpravy je pan poslanec Zahradník a připraví se paní poslankyně Pěnčíková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, musím říci, že se nedivím, proč tento návrh získal v médiích název zákon o zákazu výkupu železného šrotu od občanů. Já jsem také trochu jakoby kontaminován tím problémem, ale úplně z jiné strany, z jiného důvodu než pan kolega Korte. Já totiž pamatuji dobu, kdy se sběrem železného šrotu daly získat daleko cennější hodnoty než mrzké peníze, třeba fotografie před rozvinutou pionýrskou zástavou nebo vyhlídkový let, nebo nakonec třeba cesta vlakem Družby do Sovětského svazu.

Já ovšem bych nejprve chtěl promluvit o něčem, co je podle mého názoru ještě důležitější, a to je o tom nosiči, na kterém nám sem byl ze Senátu přinesen ten návrh, který se týká onoho železného šrotu, a to je ten návrh, který tady byl schválen jako pozměňovací návrh kolegy Oklešťka nebo kolegy Böhnische, který byl tedy Sněmovnou schválen, tedy bez hlasů Občanské demokratické strany, a který se k nám ze Senátu vrací.

Ten návrh obsahuje ustanovení, které říká, že na skládky od roku 2024 je zakázáno ukládat směsný komunální odpad a recyklovatelné a využitelné odpady. Kdybychom si kladli otázku, co tedy tím je myšleno, tak ten návrh říká tak trochu ne úplně přesně – stanovené prováděcím právním předpisem. Jak takový prováděcí právní předpis někdy kolem roku 2024 může vypadat, nám může naznačit materiál, který se ke mně dostal v podobě sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě atd. atd., Výboru regionů, a který je znám pod názvem Program nulového odpadu pro Evropu. Problém nulového odpadu, to je věc, která mnoho lidí docela děsí, když to vezmeme do detailu. Tento program stanoví zájné cíle. Komise v něm navrhuje stanovit některé konkrétní cíle zahrnující opětovné používání a recyklaci komunálního odpadu na 70 %, zvýšit recyklaci obalového odpadu na 80 % do roku 2030, se střednědobými cíli 60 % do roku 2020 a 70 % do roku 2025. Do roku 2025 rovněž zakázat skládkování recyklovatelných materiálů a biologicky rozložitelných materiálů a do roku 2030 skládky prakticky odstranit.

Naše vláda k tomuto návrhu programu nulového odpadu zaujala stanovisko. To stanovisko říká, že vláda ČR nepodporuje stanovení závazného cíle v oblasti produktivity zdrojů a požaduje, aby před stanovením jakýchkoliv, i nezávazných cílů byla provedena analýza dopadu na členské státy zohledňující jejich hospodářské struktury. Dále se ve stanovisku vlády říká, že naše vláda nesouhlasí se stanovováním příliš ambiciózních a nedostatečně odůvodněných cílů v oblasti recyklace komunálního odpadu, redukce potravinového odpadu v roce 2025, omezování skládkování v roce 2025 až 2030 a recyklace obalových odpadů v roce 2025 až 2030. Navzdory tomu ale přesto my tady, ať už se přikloníme k senátnímu návrhu, anebo ať už se přikloníme k návrhu, který nám senátoři vrátili v podobě poslaneckého návrhu, vždycky tady ten zákaz skládkování prostě schválíme a zavedeme.

Co s tím odpadem budeme dělat? Všechno vytřídíme? Všechno recyklujeme? Znovu prodáme, využijeme, uděláme z toho nové výrobky? Protože správně pan kolega Stanjura zmínil, že se spalováním to bude u nás těžké. Když se podíváme na zákon o posuzování vlivu na životní prostředí, který připravuje ministerstvo a který máme na programu naší schůze také, tak podle tohoto zákona se u nás nepostaví vůbec nic, natožpak spalovna odpadu, proti které bude protestovat celá řada ekologických, ale i občanských sdružení, kdekoli si její budoucí provozovatel usmyslí, že by ji mohl chtít stavět. Tedy spalovat nebudeme. Skládkovat nebudeme také. Co s tím odpadem budeme dělat? To je otázka, kterou si každý z nás musí položit, nežli bude hlasovat o tom či onom předloženém návrhu. Já jsem na to upozorňoval už při projednávání v prvním čtení, ve druhém čtení. Myslím, že jak Okleškův, tak Böhnischův návrh je špatný.

Otázka toho, co předkládají senátoři a co k nám přivázejí na tomto nosiči, co se týká toho železného odpadu, železného šrotu, to je věc, která tady byla ze všech možných stran probraná, a já si rovněž myslím, že tato metoda pokusu a omylu, jak zamezit kriminalitě spojené s výkupem železného šrotu, tak tato metoda pokusu a omylu, zrovna si myslím, že v této podobě zákazu výkupu železného šrotu od fyzických osob vede do slepé uličky. Prostě to nebude k ničemu. Takže já se také připojuji k těm, kteří ten senátní návrh – ale ani ten poslanecký návrh – v dnešním projednávání nepodpoří.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: To byl pan poslanec Zahradník. Další do rozpravy je přihlášena paní poslankyně Pěnčíková. Připraví se pan poslanec Kučera.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Děkuji za slovo. Dobrý večer, dámy a pánové. Vy určitě ty debaty, které se nad tímto zákonem vedly, máte v živé paměti. Pustili jsme dál návrh zákona, který měl omezit kriminalitu, a o to nám všem snad šlo a snad se nám to i povedlo. To, co je nám nyní předkládáno Senátem, považuji za dobrou ideu, bohužel pro mě dotaženou až do absurdna.

Určitě se všichni shodneme v tom, že zamezit kriminalitě se musí. Žádné řešení asi nebude ideální, ale každá snaha se cení. Cení se ale i taková snaha, která s cílem vymýtít kriminalitu omezí možnost přivýdělku sociálně slabým občanům? Určitě máte ve svých obcích lidi nezaměstnané či důchodce, kteří sbírají papír, aby si ho odvezli do sběrné a přivydělali si tím alespoň pár korun k tomu málu, co mají. Opravdu je chceme trestat za ty ostatní, kteří tento systém zneužívají a prodávají věci kradené? Neházejme je prosím tímto návrhem do jednoho pytle. Chceme bojovat proti kriminalitě, ale tímhle skutkem dotlačíme řadu lidí do situace, kdy se ocitnou bez prostředků a možná, pravděpodobně, se ke krádežím i uchýlí. Já to nepřeji ani jim, ale vlastně ani nám. Spousty lidí teď vozí sběr do výkupu s tím, že když už mají odpad třídit a někam ho vozit, chtějí alespoň, ať se jim to vyplatí. Proč by pro ně nebylo jednodušší udělat si a zahradě hromadu z novin a škrtnout zápalkou. Jak je budeme chtít dál motivovat?

Já chápu celou řadu z vás, kteří tento návrh přivítali a chtějí ho podpořit. Jsem si vědoma, že jsou v naší zemi oblasti, kde nezůstane stát na kameni kámen a vše se záhadně přeměňuje na odpad, který se ocitá ve výkupech za nemalé peníze. Jak ale v úvodním slově zmínil pan senátor Vícha, nefungují nám kontrolní mechanismy. Tohle je možná cesta, kudy se ubírat. Ale dnes vás žádám – nezhoršujeme situaci a hlasujte proti senátnímu návrhu. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. Nyní má slovo pan poslanec Kučera. Připraví se pan poslanec Kolovratník, který je zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy.

Poslanec Michal Kučera: Ještě jednou dobrý den. Děkuji za slovo. Já už se tady nebudu více vyjadřovat o senátním návrhu. Myslím, že tady padlo o něm poměrně dost slov, o tom, že senátní návrh klub TOP 09 nepodpoří, jsme již také mluvili. Já bych se chtěl už jenom velice krátce zmínit o sněmovním návrhu, který si, myslím, také zaslouží naší pozornost.

Pan kolega ministr Brabec tady hřímal, jak před ním ministři životního prostředí nepředkládali zákony. Já chci říct, že on také žádný zákon ještě nepředložil. On poměrně zbaběle postrčil poměrně zásadní zákony poslanců, aby je předložili jako poslanecké pozměňovací návrhy v poměrně jednoduché senátní novele, kterou bychom všichni ve Sněmovně podpořili. Tím je mi poměrně líto i panů senátorů, kteří si dali s původním senátním návrhem práci.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych opětovně odmítnout způsob, jakým projednáváme tak důležitou novelu zákona o odpadech, která naprosto zásadním způsobem ovlivní život našich občanů i obecních samospráv. Dovolte mi připomenout, o čem dnes budeme opětovně hlasovat. K poměrně jednoduché senátní novele zákona o odpadech byla ve druhém čtení načtena formou poslaneckých pozměňovacích návrhů zásadní změna, a to zejména povinnost třídít biologicky rozložitelný komunální odpad, ale také zákaz skládkování spalitelných odpadů. Chci upozornit, že zákaz skládkování spalitelných odpadů není v evropských směrnicích. Já jsem slyšel celou řadu poslanců, a to i z koaličních řad, kteří se vyjadřovali na téma, že schvalujeme zákony, které jsou přísnější, než od nás požaduje Evropská unie, a zbytečně tak ztěžují život našim občanům, našim obcím a samosprávám. Takový zákon dnes budeme schvalovat.

Proč schvalujeme tedy zákon, který od nás Evropská unie nevyžaduje? Samozřejmě tady běží teze o tom, že je to zákon, který podporuje lobby spaloven, které tímto získají zakázky.

Klub TOP 09 a Starostové poslanecký návrh, který jde proti našim občanům a našim obcím a nad rámec Evropské směrnice, nepodpoří. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09 a STAN.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Ještě předtím, než dám slovo panu poslanci Kolovratníkovi, mám zde jednu faktickou poznámku od pana poslance Hájka.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, já se budu snažit být stručný. Byla tady řada předřečníků, pan Laudát, pan Korte, já s nimi určitým způsobem souhlasím, protože každý takovýto zásah je zásahem do práv člověka. Když hovořil pan Korte o tom – a vzpomněl tragédii v Chotěbuzi, to je tam u nás, kdy vlastně člověk bránil svůj majetek a použil prostředek, za který byl odsouzen, protože opravdu ti čtyři občané určitého etnika u soudu tvrdili, že se ničeho nedopustili, že se procházeli, hledali atd.

Já bych v této souvislosti hovořil o tom, že projednávání této novely je taková výzva pro nás, abychom přemýšleli – právníci, legislativci - nad právy člověka, myslím osobní, právo jako osoby na ochranu sebe, zdraví a majetku. Stát se takový případ ve Spojených státech, tak si myslím, že ten člověk z toho Chotěbuze by byl osvobozen. U nás tento člověk byl potrestán. To znamená, opravdu dejme na tu miskou vah otázku svobody jednotlivce a práva toho jednotlivce na ochranu osoby i majetku. A opravdu z tohoto pohledu si myslím, že ten člověk měl právo chránit svůj majetek.

Je to složité, mně to připomíná trošičku situaci, která byla kolem matiční zdi v Ústí nad Labem, kdy se skupina občanů bránila nějakou zdí vůči určité situaci, a hodnotili to občané z Prahy, kteří tam nebydleli a říkali: to je útok na svobodu, na práva skupiny lidí atd.

Pan senátor Vicha je z mého regionu a reprezentuje skupinu lidí, respektive samosprávy, které už nemohou najít jiné východisko. Já jsem také z toho regionu, a když je beseda s občany, kam přijde 300 lidí, opravdu ti lidé nevědí, a my jim nemůžeme sdělit, co bychom jim nabídli, tak je to potom smutné. (Poznámka předsedajícího: Čas, pane kolego.)

Poslední věta. To znamená, nedávno proběhlo tiskem, že 600 tisíc korun dostal jako odškodnění pan bývalý prezident Lessy, občan, který je okraden nedostane nic. Kdyby od státu dostal adekvátní náhradu, co se mu ukradlo –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, to je dlouhá poslední věta, já opravdu musím všem měřit stejně.

Poslanec Josef Hájek: Takže budu stručný. (Pobavení v sále. Pokus předsedajícího o odebrání slova.) Podpořím senátní návrh. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá, tak jsme se nějak dohodli. Nyní pan poslanec Kolovratník jako poslední přihlášený do rozpravy.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedo, děkuji. Kolegyně, kolegové, já jsem chtěl úvod svého vystoupení v řádné přihlášce trošku odlehčit tím, že budu stručný, že to umím, ale můj předřečník mi to neumožnil, abych takhle přetahoval. Pokusím se ale vejít do těch dvou minut, i když jsem v řádné rozpravě.

Chci vás poprosit, abyste opravdu vzali do ruky zdravý rozum. Já tvrdím a jsem přesvědčen, že ten tvrdý zákaz nic nevyřeší. Pan kolega poslanec Stanjura mě překvapil, že by ho rád podpořil, byť starosty obcí chápu, ale jsem přesvědčen o tom, že pouze vytvoříme podhoubí pro kšeftáře a podvodníky, že znovu se začne s těmi surovinami obchodovat. A zkuste se možná vžít do těch lidí – já jsem před pár lety sám rekonstruoval –, když jim doma zbudou ty radiátory, okapy, tak jestli je půjdou hodit někam do lesa, nebo je někam odvezou. Já jsem přesvědčen, že to raději někde nechají být.

Možná to, co tady nezaznělo – jednoznačně podporuji našeho pana ministra Richarda Brabce. To, co nezaznělo v té podobě, jak je nyní novela navržena, tedy bez senátního návrhu, tak ta odměna, finance mohou být poslány na běžný účet nebo také mohou být vyplaceny přes terminál na kreditní kartu, na platební kartu. To tady možná nebylo řečeno. Platební kartou můžete nejen platit, ale technicky velmi jednoduše na ni lze tu částku nahrát. Já jsem přesvědčen, že když nějaký podvodník nebo někdo, kdo sbírá a kšeftuje, bude nucen k tomu, aby ukázal svoji platební kartu, že už si to asi rozmyslí. Je to skutečně jednoduché jako facka.

Tak vás chci poprosit, nebuďme v tuto chvíli tak brutálně přísní, jak navrhl pan ministr životního prostředí. Zkusme ten první krok, zkusme to pouze elektronicky, pojďme to vyzkoušet, a teprve pokud to nebude fungovat, tak až potom přistupme k tomu tvrdšímu kroku, tak jak ho navrhuje Senát. Nedělejme to opačně, abychom to tu za půl roku nemuseli opravovat. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Jakkoliv jsem pana poslance Kolovratníka avizoval jako posledního přihlášeného, mám zde ještě další přihlášku, a to od pana předsedy Kalouska. Je stále v rozpravě. Pan předseda Kalousek. A já prosím o klid, zejména ty, kteří dorazili do sálu v očekávání hlasování, prosím, aby se ztišili, protože do té doby, než dorazili, tak zde bylo docela ticho.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, zaznělo několik téměř emotivních projevů. Já bych navrhl, abychom se na to dokázali podívat z té pozitivní stránky. Představme si, že by navrhovatelé ze Senátu, kteří navrhuji zákaz výkupu odpadu od fyzických osob, že by se se stejnou vervou a se stejným nadšením páchat dobro plošnými legislativními zákazy věnovali trestnímu právu. Představme si situaci, kdy v České republice bude velké procento vražd a násilných trestných činů spácháno sekýrou. Tedy navrhovatelé tohoto typu se zamyslí a v rámci dobra občanů zakážou sekýry. A opravdu dosáhnou toho výsledku, protože v následujícím roce žádný násilný trestný čin nebude spáchán sekýrou, akorát ty vraždy budou páčány kladivem. Sejdou se stejní legislativci a navrhnou zakázat kladiva. A takhle dál a dál a dál. Je to odvěké přesvědčení, já to nekritizuji, já jenom

trochu extrapolují a s trochou nadsázky ukazují, že většina cest – nekřičte, pane kolego Stanjuro, já vás nepřekřičím. Prosím, běžte na Sklenáka křičet někam jinam.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, pan předseda kolega opoziční vás musí upozorňovat, tak já to udělám za něj ještě také a poprosím o klid.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já souhlasím, že křičíte na Sklenáka, ale křičte někde jinde.

Předseda PSP Jan Hamáček: A vás, pane předsedo Kalousku, prosím, abyste se na svého opozičního kolegu obracel pouze mým prostřednictvím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Vaším prostřednictvím – křičte na Sklenáka někde jinde. (Pobavení v sále.)

Já se tady s jistou mírou nadsázky, kolegyně a kolegové, snažím demonstrovat, že cesta do pekel bývá dlážděna dobrými úmysly a úsilím páchat dobro ve veřejném zájmu plošnými legislativními zákazy. Ten návrh si nezádá nic s Bublanovou šíleností zakázat prodeje o svátcích. Já upřímně řečeno nenávidím sváteční poutě do obchodů a nákupy v době svátků, kdy lidé mají odpočívat, navštěvovat se a věnovat se něčemu jinému, ale do poslední kapky krve budu hájit svobodné právo člověka se tomu vzepřít ze svého vlastního názoru, a ne proto, že mi to parlament zakázal, neboť dbá o moje obecné dobro, že nic takového dělat nemám.

Řešit palčivý problém, souhlasím, že to je palčivý problém, tím, že to prostě zakážu, je jedna z největších levicových demonstrací této Poslanecké sněmovny. My, kteří jsme přesvědčeni, že člověk je odpovědný především sám sobě a že má usilovat o maximální míru svobody v rámci jasných a jasně definovaných pravidel, tento levicový blud musíme zcela zásadně odmítnout. V senátním návrhu je obsažen především tento levicový blud, že je možné páchat dobro obecně plošnými zákazy. Ve vládním návrhu zase je Babišova lobby spaloven, která chce zdražovat obcím nakládání s odpady a zdražit, až téměř zlikvidovat skládky. Jedno i druhé odporuje svobodě člověka i svobodné hospodářské soutěži. Není v našich silách hlasovat pro senátní i vládní návrh. Oboji je v rozporu s pojmem svoboda.

Předseda PSP Jan Hamáček: S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Zlatuška.

Poslanec Jiří Zlatuška: Dámy a pánové, pan poslanec Kalousek ve mně vzbudil takové vzpomínky na mládí, kdy jsme ve školách dělali soutěže ve sběru, vyhodnocovalo se to na nástěnkách. Případá mi, že sem přišel s tím, co povídal, s takovou představou téměř budování komunismu tím, že nebudeme dělat normální produkci něčeho, ale budeme sbírat a nosit věci do sběren a tímhle nějakým

způsobem způsobovat, že bude společnost bohatší. Případá mi, že to, co tady říká v okamžiku, kdy znemožníme tady toto, asi nevybudujeme komunismus. Rozhodně každá věc má své náklady a přínosy a v tomto společenská nebezpečnost toho, co se děje, mi připadá zřejmá a filipiky kolem omezování svobody nepřipadné.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Gabala. Pardon, já se omlouvám. Já bych prosil toho kolegu, který tady pouští tu hudbu, aby tak nečinil.

Poslanec Ivan Gabal: Vaším prostřednictvím jenom stručně panu profesorovi Zlatuškoví. Vážený pane profesore, řešíme důsledky jevu, který eliminací těch důsledku neodstraníme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Fakticky nebo s přednostním právem. S přednostním právem do rozpravy. Prosim. Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já nemohu než nezareagovat na pana poslance Zlatušku. Nepovedu s ním ideový spor o tom, co odpovídá liberálním konzervativním zásadám a co je socialistické. Jenom se ho řečnický zeptám, samozřejmě vaším prostřednictvím, pane předsedo, jak se domnívá, že naivním hlasováním pro tento doufám naivní návrh zabrání tomuto společensky nebezpečnému jevu. Samozřejmě že právnické osoby jsou již připraveny vykupovat od fyzických osob o něco levněji, než by ty fyzické osoby dostaly ve sběrnách, odpad, ke kterému se dostaly různým způsobem jako sběrači. Prostě sběrači sbírají, kde to jde, ty právnické osoby se jich nebudou ptát, zrovna tak jako vetešníci a zastavárníci, kde se k tomu dostali. Oni jim za to tu dumpingovou cenu dají, aby to pak za fěrovou cenu jako právnické osoby prodali do sběren a nechali si za to zaplatit bezhotovostním stykem.

Prostřednictvím pana předsedy pane poslance, jsou jenom dvě možnosti. Buď jste naivní, anebo jste lobbista těchto právnických osob, které už se těší na svůj kšeft. Rozhodně nemáte v úmyslu odstranit tento společensky nebezpečný jev, protože tento zákaz k odstranění tohoto společenského jevu nevede.

Předseda PSP Jan Hamáček: To byla asi poslední přihláška do rozpravy, protože žádnou jinou nevidím, tak rozpravu končím. Zeptám se pánů senátorů, zda chtějí závěrečné slovo. Pan senátor Vícha zcela jistě a nyní je pro něj prostor.

Senátor Petr Vícha: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, samozřejmě si nemohu nechat ujít reagovat na některé připomínky a musím na úvod říct, že tolik veselí v Senátu nezažijeme.

Poznámka číslo jedna. U stolku zpravodajů někdo zapomněl nabíječku, a ač obsahuje kovové předměty, zatím tam pořád je.

Na kolegu Okamura, bývalého kolegu senátora, který tady v Poslanecké sněmovně evidentně ožil (smích v sále), on hovořil o tom a pak to tady bylo ještě několikrát opakováno, že postihujeme tímto zákazem i slušné lidi. Ono je to trochu jinak. Oni nás právě slušní lidé o to žádají, abychom to řešili, protože ono jim už nic na těch zahrádkách také brzy nezůstane, protože oni jim to všechno vezmou.

Druhá věc. Já jsem původně nepochopil, proč Ministerstvo životního prostředí s odkazem na Evropskou unii říká, že je třeba povinně separovat kovy, protože si myslím, že jestli u nás v České republice něco je separováno dokonale, tak to jsou právě kovy. Ty prostě někde v lese, v příkopech atd. nikde nenajdete. Ale dobře – jestli nám to Evropská unie nařizuje, tak tedy to tam bylo zakomponováno. Konstatuji, že jestliže se obcím nařizuje separovat kovy, tak není možné jim nařídít, aby do kontejnerů, kam lidé dají zdarma kov, tak jim to někdo ukradl a odvezl do sběrný. Některé obce ze zoufalství dělají podobné kroky. Třeba u nás v Bohumíně máme vypsánu soutěž "Chyt' si svého magneta!". Kdo vidí někoho s vozíkem, tak to nahlásí městské policii, ta přijede, a pokud je to slušný občan, tak mu pomůže odtlačit vozík do sběrný, a pokud je to občan, který bydlí na ubytovně a mohl přijít k tomu šrotu pouze dvěma způsoby, buď je hloupý a přízná se, že jej ukradl, anebo jej našel, a pak se dopouští přestupku neohlášení nálezů a je mu zabaven i vozík. Ale kolegyně, kolegové, není možné, aby obce ze zoufalství dělaly tyto kroky a aby městská policie stála jenom u sběren, protože má spoustu dalších úkolů.

Sběrný, ty budou postiženy a přijdou o deset tisíc zaměstnanců, tady zaznělo. Víte, já jsem očekával, že sběrný naopak s jásotem podpoří tento návrh. Vždyť přece ony dneska nevykupují žádný kradený šrot, jenom ten, který v domácnostech nějakým způsobem zůstává. A ten jim přece do posledního kilogramu zůstane. A ti lidé jim ho teď budou podle tohoto zákona odnášet dokonce zdarma! Vždyť jim porostou zisky! Proč oni nejásají? No protože pravděpodobně ta svodidla už jim tam nikdo neponese, protože jim tam nikdo neponese ty součásti mostů, protože nikdo nebude rozmontovávat semaforey atd., atd.

Zapomněl jsem v úvodním slově ještě na jednu důležitou věc, kterou senátní změna přináší. Vy jste schválili, že od 1. 1. mají obce separovat biologicky rozložitelný odpad. Když jsme hovořili na výboru u nás v Senátu se zástupci Ministerstva životního prostředí, oni řekli, že připraví pro obce vzorovou vyhlášku, jakým způsobem to od 1. 1. mají udělat, a ta vyhláška bude k dispozici snad koncem listopadu. Tak si dovedete představit, jak obce mohou v prosinci přijmout vyhlášky, které by měly platit od 1. 1., a měly by ten biologicky rozložitelný odpad podle ní třídit. To není možné ani legislativně, protože musí požádat Ministerstvo vnitra o souhlas, musí to na 15 dnů vyvěsit a tak dále. Proto jsme odložili účinnost od 1. 4., pokud se týče biologicky rozložitelného odpadu.

Bylo tady řečeno, a já jsem to přiznal, že je to lobbistický návrh Svazu měst a obcí. Garantuji vám, že obce by byly přešťastné, kdyby nemusely nic takového tady předkládat, kdyby nemusely vůbec nic takového řešit. A jestli pan ministr slibuje, že

se rychle přijme vyhláška a že možná v dalším kroku, když to nebude účinné, tak přistoupí i tady na tuto verzi, tak jej žádám, aby posílil kontroly! Není možné šetřit pár milionů korun na lidech, kteří by posílili kontroly, když nám vznikají miliardové škody! Kdyby ty škody nevznikaly, vůbec bychom tady nebyli a nepředkládali bychom takovýto návrh.

Pan poslanec Korte říkal, že je tady omezeno právo nakládat si se svým plotem, se svým kovem dle libosti. Není! Každý si může ten plot uložit na půdě, do sklepa, může si s ním dělat co chce. A může jej taky prostřednictvím firmy dát do sběru. Nikdo tady nikoho na právech neomezuje.

Kladiva ani sekery zakazovat není potřeba, protože jsou zakázány vraždy jako takové. Máme naprosto levicový zákon, který říká, že je zakázáno jezdit vlevo, a taky platí. Myslel jsem, že tady nezazní argument, že musíme přece nechat lidi krást šrot, protože jinak budou přepadávat lidi a okrádat něco jiného. Tak to věřím, že tudy cesta nevede.

Nebudu zdržovat dále, žádám vás o podporu a jsem si vědom, jak to asi dopadne.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď mám žádost o přednostní vystoupení pana předsedy Kalouska, tak mu dám slovo. S tím, že stále pan senátor Zeman má právo na případné závěrečné slovo po něm.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já nemohu nemít dvě poznámky k vystoupení pana senátora Víchy. Chodil jsem, chodím a pravděpodobně ještě nějaký čas chodit budu mnoho let jako předkladatel návrhů do horní sněmovny, ať už jako člen dolní sněmovny, či jako člen vlády. Já si nepamatuju, že by kterýkoli člen dolní sněmovny zahájil svoji řeč v horní sněmovně tím, že zlehčí a vysměje se diskusi, která v té horní sněmovně probíhala. Vy jste to udělal, pane senátore, a já vás moc prosím, abyste to už nikdy nedělal, protože jste tady host a hosté se obvykle nechovávají na návštěvách pejorativně a drze, a pokud ano, jsou vyprovázáni s příslušnou výslužkou. Tolik poznámka číslo jedna.

Poznámka číslo dvě k tomu, jak občané po nás vyžadují to řešení. Jeden z největších hříchů, kterých se politici, zvláště ti populističtí, pohřichu dopouštějí, je, že občanům tvrdíme, že máme jednoduché řešení na jejich problémy. Oni to samozřejmě podporují, protože mají svých starostí dost, než aby se zamysleli nad hloubkou toho problému. Ve finále ovšem pak občané zjistí, že to vůbec nevyřešilo jejich problémy, že ten problém trvá, akorát si na tom vydělalo několik šibrů. A dál potom klesá důvěra v demokratické instituce a v politiky, kteří jim slibovali, že přece oni to řešení mají. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se pana senátora (Zemana.), nepřeje si závěrečné slovo. Tak v tom případě přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení jest

zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Vyhovím návrhu na odhlášení, takže vás všechny odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 153/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 153/5."

Kdo se chtěl přihlásit, již tak učinil, takže zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro a souhlasí s takto navrženým usnesením. Kdo je proti tomuto zákonu?

Hlasování má číslo 116, přihlášeno je 151, pro 24, proti 102. Tento návrh nebyl přijat.

V tom případě budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, to znamená 101 poslance. Kvorum je nastaveno.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 153/4."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 117, přihlášeno je 152, pro 104, proti 30. Tento návrh byl přijat. (Neklid v sále.)

Zaznamenal jsem reakci v sále, zeptám se, zda je zájem na kontrole hlasování. Není tomu tak, ale hlásí se pan předseda klubu TOP 09.

Poslanec Miroslav Kalousek: Je namístě, dámy a pánové, aspoň z mé strany odcházejícího pana senátora Chládko (Předsedající opravuje: Víchu.) požádat o jisté odpuštění za příkrá slova, protože to, co... (Předsedající znovu opravuje: Pan senátor Vícha.) Víchu – požádat o odpuštění za příliš příkrá slova, protože ten kšeft pro ty právnické osoby, které by z návrhu Senátu měly zisk, je marginální promile proti kšeftu lobby Babišových spaloven, které vydělají na tom, co jste teď schválili, vzhledem k regulaci skládek. (Potlesk a smích, ministr Brabec tluče do stolu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak já již pouze konstatuji, že jsme návrh zákona přijali ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, a končím projednávání bodu číslo 3. Předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobrý večer před půlnocí, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Máme zařazen pevně bod číslo

4.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb.,
o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů
(zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon
č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti
k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 173/4/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 173/5. Vítám mezi námi senátora Jiřího Bise, kterého tady vidím. Prosim, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr dopravy Antonín Prachař. Pane ministře, máte slovo. Zároveň žádám, aby se připravil pan Pavel Čihák, pokud bude chtít mluvit jako zpravodaj hospodářského výboru. Prosim, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, návrh novely zákona č. 361 o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon 247 o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zajišťuje řádnou implementaci právních předpisů Evropské unie do českého právního řádu. Návrh dokončuje transpozici směrnice 2011/82 Evropské unie o usnadnění příhraniční výměny informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu a směrnice 2006/126 o řidičských průkazech a jejich dvou novel. Z věcného hlediska upravuje návrh poskytování základních informací o dopravním přestupku v úředním jazyce jiného členského státu Evropské unie, není-li přestupce občanem České republiky, dále výměnu informací o udělení řidičských oprávnění řidičským průkazem mezi členskými státy Evropské unie, dílčí úpravy ve vymezení skupin vozidel, pro která se udělují řidičská oprávnění, a dílčí úpravy vymezení výcvikových a zkušebních vozidel.

Poslanecká sněmovna na své 10. schůzi dne 20. června vládní návrh zákona schválila ve znění pozměňovacích návrhů na doplnění § 27 odst. 5 a § 118a zákona č. 361, body 2 a 10 až 13 v části prvního návrhu. Na základě pozměňovacího návrhu na doplnění § 27 odst. 5 bylo možné rozhodnout o odstranění vozidla neoprávněně stojícího na pozemní komunikaci pouze v případě, že na vozidle byl předtím použitý technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla a do 24 hodin nebylo požádáno o jeho sejmutí. V souvislosti s tímto pozměňovacím návrhem také příslušným způsobem upravují § 118a.

Ministerstvo dopravy se k navrhované úpravě odstraňování neoprávněně zaparkovaných vozidel staví odmítavě a vnímá možnost rizika spojená s jejich přijetím. Zákaz, popř. výrazné omezení možnosti okamžitého odtahu neoprávněně stojících vozidel má potenciál narušit fungování současného parkovacího systému

v Praze a jiných větších městech a fakticky odstranění existující hrozby odtahu vozidla neoprávněně stojícího ve vyhrazených zónách. (Místy není přesně rozumět.) Taková vozidla by při použití botičky naopak delší dobu blokovala parkovací místa řidičům, kteří si pořídili za úplatu rezidenční kartu. Možným dopadem navrhované úpravy je i zvýšení finančních nákladů na činnost městské policie. Dle vyjádření pražské městské policie bylo nutné zajistit zhruba 300 až 400 tzv. dalších botiček a zvýšit počet městských strážníků asi o 120 osob. Ministerstvo dopravy zároveň od Policie České republiky nezískalo informace, ze kterých by plynulo, že v rámci současné úpravy dochází k odtahům vozidel složek integrovaného záchranného systému.

Senát nyní vrátil Poslanecké sněmovně návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jimiž se z návrhu zákona vypouští výhradně výše uvedená úprava odstraňování neoprávněně stojících vozidel. Přestože si uvědomujeme změny, které vedly k zahrnutí této úpravy do vládního návrhu zákona o silničním provozu, při zohlednění výše uvedených rizik mi dovoluete doporučit Poslanecké sněmovně schválit projednávaný návrh zákona ve znění schváleném Senátem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, jestli se chce vyjádřit pan poslanec Pavel Čihák jako zpravodaj. Ano. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Čihák: Dobrý večer, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Jen bych chtěl vyjádřit své stanovisko jako stanovisko kladné k pozměňovacím návrhům.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji zpravodaji. Otevírám rozpravu a jako první v ní vystoupí pan senátor Jiří Bis, připraví se pan předseda klubu ODS a pak pan kolega Koubek. Věřím, že to bude velmi racionální, pane senátore. Děkuji.

Senátor Jiří Bis: Děkuji taky. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, odůvodnění stanoviska Senátu je celkem jednoduché. Botička neřeší uvolnění parkovacího místa, naopak ho blokuje. To znamená, nemá smysl řešit nějakou situaci tím, že způsobím větší obtíže, než získám. Získal bych to, že by vozidla, kromě jiných také poslanců a senátorů, nebylo možné odtáhnout. Nemyslím, že je to vhodné udělat za tu cenu, že nabourám systém rezidenčního parkování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za velmi racionální přístup pana senátora Jiřího Bise a nyní pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo. Také věřím, že to bude velmi racionální.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jako vždycky, pane místopředsedo, jako vždycky.

Tak proč to vlastně řešíme znova? Protože když chceme nějaké řešení prosadit, tak podle mě je dobrá cesta to udělat přímo, a ne takhle pokrytecky. My to celé řešíme proto, že pan poslanec Huml a s ním já nevím kolik desítek poslanců z pěti sněmovních frakcí s výjimkou našeho klubu a klubu KDU to podpořili, a cílem je zabránit tomu, aby se poslancům odtahovala vozidla. A protože se to bojíme říct rovnou, tak řešíme obecnou úpravu. Mysleli si ti navrhovatelé pravděpodobně, že to schovají. A ejhle, všichni si toho všimli, protože to tak jednoduché schovat prostě není.

Tak byl by jiný návrh, který by zněl takhle otevřeně – jsme proti tomu, když už nám nemohou dávat botičku, aby nám nemohli ani to auto odtáhnout. To je podle mě návrh, který je jasný, a každý z nás by mohl být pro, nebo proti. Ale pan poslanec Huml, specialista na agenty CIA, tak nevím, jestli mu i tohle napověděli, vymyslel, že z toho uděláme obecnou úpravu, a navrhl a většina poslanců to schválila. Vzal jsem si s sebou tu sjetinu, kterých 64 výtečníků to bylo, kteří říkají úplně nelogicky: Aby vám odtáhli auto, tak tam musí být botička 24 hodin. V tom okamžiku ale trestáte ty lidi dvakrát, ty, kteří porušili nějakou věc, protože zaplatí jak botičku, tak odtah.

A celý vtíp spočívá v tom, že nám nemohou dát botičku, takže před odtahem musíme mít botičku 24 hodin, což nemohou udělat, takže tím pádem nám naše auta neodtáhnou. To je sice možná fajn, ale bylo by lepší, kdyby pan poslanec Huml to navrhl rovnou a neskrýval se do obecné úpravy.

To, jestli jsou botičky, nebo nejsou, je především rozhodnutí městské samosprávy. My jsme v Opavě třeba botičky zrušili, když jsem byl primátor, a používali jsme to jenom pro ty permanentní porušovatele, městští strážníci měli u sebe databázi, a když to bylo třeba popáté, tak mu tam botičku dali. Ale ten, kdo to udělal, a každý z nás občas zaparkuje, kde nemá, zejména v cizím městě, kde prostě nezná parkovací místa a potřebuje něco vyřídít, tak prostě občas ten prohřešek spáchá, a pak je podle mého názoru jednodušší to řešit normálně blokovou pokutou. A není pravda, že sto procent blokových pokut nevyberete. Zase ti slušní, kterým se to občas stane, blokovou pokutu, pokud nepřeháníte výši, prostě zaplatí.

Když chceme argumentovat tím, že odtahy mají být, protože to brání silničnímu provozu, tak jakou logiku má, že 24 hodin to zafixuje botička? Pak to auto dalších 24 hodin vytváří překážku. A pokud tedy 24 hodin nevadí, tak není třeba ho odtahovat. Protože když to nevadí 24 hodin, tak to nevadí ani 25, 26 hodin, a teď bych mohl dál počítat. Takže návrh nemá ani logiku. To, že mnohá města zneužívají odtahy, je jiný problém a měli by jim to spočítat voliči v komunálních volbách, těm, kteří to nadužívají a vyrobili si z toho kšeft ať už pro městskou, nebo pro privátní firmu, protože někde na tom vydělávají městské firmy, a tím pádem městská kasa, někde na tom vydělává privátní firma. Ale opravdu. Zákon říká, že odtahovat se má, pokud vozidlo vytváří překážku v provozu. A my teď říkáme, že 24 hodin, než to odtáhneme, být může. Ale pak ten důvod pomine. Buď se to musí řešit bezprostředně, že to skutečně stojí uprostřed křižovatky a ohrožuje to bezpečný provoz, anebo to těch 24, 48 nebo 72 hodin může zůstat. Nemůže platit obojí současně. Logicky pokud bychom setrvali na sněmovní verzi, možná by to bylo dobře, protože bychom

neodtahovali nikdy. Myslím, že každý řidič by s logikou této obhajoby říkal: Když to nevadilo 24 hodin v bezpečnosti a plynulosti provozu, proč to vadí 25. hodinu a proč mám platit odtah?

Já v této chvíli navrhuji podpořit postoj Ministerstva dopravy, které jako resort za to zodpovídá a je proti. A jestli pan poslanec Huml chce navrhnout zákon, který zakáže naše auta odtahovat, ať napíše takový jednoduchý paragraf. Já ho sice nepodpořím, protože ho považuji za zbytečný, ale aspoň bychom nevytvářeli nelogičnosti v návrhu zákona. De facto tímto návrhem se řeší přesný opak, že v dikci toho, co jsem říkal, nemůžete odtáhnout nic, možná to bylo vaším cílem, aby nebyly odtahy. Pak zase stačí jednoduchý paragraf: auta se neodtahují. A nemusíme to řešit na nějakých 24 hodin. Víím, že tady bylo orientační hlasování. Už to je komické, že jsme orientačně rozhodovali, jestli překážka může být šest hodin, nebo 12, nebo 24. Pak si většina vybrala 24. Ale je to špatně a tentokrát to Senát nezhoršil jako v některých předchozích případech zákonů, které jsme dneska projednávali, tentokrát to opravdu vylepšil. Takže náš klub bude hlasovat pro senátní verzi tohoto návrhu zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi. A nyní v rozpravě pan kolega Jiří Koubek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane předsedající. Jestli dovolíte, laskavě bych dovolil poopravit svého předřečníka. Mám pocit, že těch poslanců hlasovalo nikoliv 64, ale 63. Bylo nás tady přítomno 120, kворum tedy bylo 60. Bylo to opravdu velmi těsné. Navíc to bylo v pátek někdy v půl čtvrté odpoledne poté, co pozměňovací návrh byl načten někdy ve středu, byla opět schválena zkrácená lhůta. A jak jsem měl možnost i sondovat v pátek, málokdo z poslanců vlastně tušil, co pozměňovací návrh obnáší. To se jenom lehce vracím i k odpolední diskusi, která tady probíhala na téma zkracování času mezi druhým a třetím čtením. Tolik jenom na opravu.

Jestli dovolíte, já jsem se také začel, bohužel se přiznám sám za sebe, až příliš pozdě do důvodové zprávy, kterou nám pan poslanec Huml předložil ke svému pozměňovacímu návrhu, byť jsem ho tady samozřejmě pozorně poslouchal, a dokonce jsem k tomu i vystupoval, ale posléze jsem se ještě jednou začel do důvodové zprávy. Tam pan poslanec Huml uvádí, že městská policie odtahuje sanitky, auta označená jako vozidla lékaře, diplomatická vozidla, a dokonce i vozidla státní policie, což byla samozřejmě věta, která je velmi zajímavá. Já jsem se obrátil na ředitele Městské policie v Praze. Sešli jsme se a on mi dal i své vyjádření. Dovolte mi, abych citoval, možná jste jej někteří i obdrželi, nebo alespoň mám zprávu, že snad byl odeslán i na jednotlivé poslanecké kluby.

Tedy citace pana ředitele: "Především nevím o případu, že bychom někdy odtáhli sanitku, neboť sanitky takzvaně v barevném provedení za současného použití zvukově výstražného znamení mají ze zákona výjimku na stání ve vyhrazených zónách, a navíc to technicky ani není možné. Stejně tak nevím ani o případu odtahu řádně označeného vozidla diplomata. Pokud jsme odtáhli vozidla policie, tak se vždy

jednalo o vozidla v takzvaném civilním provedení, tedy běžně nerozpoznatelná od vozidel běžného občana, která nebyla řádně označena v souladu se závazným pokynem policejního prezidenta, který stanoví, jak má být označeno vozidlo policie v civilním provedení parkující v zóně placeného stání, to znamená, že strážník městské policie neměl na místě šanci zjistit, že se jedná o vozidlo policie."

Tolik reakce ředitele městské policie na výrok pana poslance Humla. Dovolte mi ho ještě zopakovat: "Městská policie odtahuje sanitky, auta označená jako vozidla lékaře, diplomatická vozidla, a dokonce i vozidla státní policie." Jedna z pohádek, kterou se nám tady pan poslanec Huml snažil nakukat, a u některých bohužel i úspěšně.

Na doplnění toho, co tady už zaznělo z úst pana ministra a mého předřečníka. Nebudu opakovat všechny argumenty, které zatíží městskou policii, ale jenom z té diskuse bych si dovilil vypíchnout jednu věc. Zaznělo tady, a teď nevím, z čích úst to bylo, to bych nechtěl nikoho podezírat, že je to problém Prahy, a proto ho budeme řešit tady v této Sněmovně. Pokud je to problém Prahy, pokud je to problém nějakých konkrétních samospráv, tak necht' si to jednotlivá města a jednotlivé samosprávy řeší. Na problém je dobře, že bylo upozorněno. Možná jste zaznamenali diskusi v médiích. Byla poměrně velká. Jako starosta musím říci, že to vzbudilo i velký ohlas mezi volenými zástupci, to znamená, pod tento bod bych řekl, že účel byl naplněn a že se určitě i se zónami parkovacího stání něco bude dít.

Co tu možná ne úplně dobře zaznělo, je, že pokud je to problém Prahy, tak proč ten problém přenáší Poslanecká sněmovna do dalších měst v České republice. Uvedu vám jeden příklad. Ono se to netýká jenom modrých zón, ale ono se to týká také míst, která jsou vyhrazena pro invalidy. Známe tu situaci všichni, kdo někdy chceme večer zaparkovat na sídlišti, a to není jenom otázka Prahy, ale i dalších míst. Kroužíte večer, když se vracíte z práce, místa volná nejsou a jako na potvoru to jediné, které je volné, je místo, které je vyhrazeno pro nějakého invalidu, který má toto místo rezervované pro sebe. Pardon, ale jestli městská policie už dneska avizuje, že nebude mít dostatek kapacit, ať už personálních, nebo technických, na zajištění těchto vozidel a my naopak situaci zhoršíme, že i když botičku mít budou a někdo si na toto místo vyhrazené pro tělesně postiženého stoupne a on namísto toho, aby se domohl, když tam přijede ještě později večer, aby mu místo bylo odstraněno, aby mohl zaparkovat, tak se maximálně dozví to, že policie tam už nepřijede, protože už nemá v 11 večer botičku, anebo tam tedy přijede a botičku mu tam dá, ale příslušnému člověku, který to místo má, je to úplně na nic. Já se domnívám, že ten problém naopak, pokud tu nějaký je, v Praze, zbytečně Poslanecká sněmovna přenáší do dalších měst.

Na závěr jenom opravdu takovou jednu poznámku. Pan poslanec tady měl celou řadu dojemných příběhů o tom, jak policie odtáhne auto, v tom sedí dítě a podobně. To jsou opravdu báchorky, pane kolego poslanče Humle prostřednictvím pana předsedajícího. Jestli vám bylo odtaženo auto z modré zóny a také si myslíte, že za to může americká CIA, tak je to jenom váš problém. A prosím nepřenášejte problém i na další. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Koubek. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura, poté pan poslanec Adámek. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak zase úplně věcně. Já s panem poslancem Koubkem souhlasím. Škoda, že nepřesvědčil své kolegy už při prvním hlasování, protože šest jejich poslanců to podpořilo. Kdyby byli proti jako my jednotně, tak už to do Senátu odešlo bez tohoto přílepku, nebo toho vylepšení, nebo jak to nazveme, pozměňovacího návrhu, ať neříkáme přílepek, a nemusel nám to Senát vracet. Takže je třeba říct, že pro to hlasovaly dva vládní kluby a dva opoziční kluby: jeden vládní KDU a náš opoziční hlasoval proti, a kdyby kolegové z TOP 09 nedodali šest hlasů, tak v tom kvoru 60 bylo 63 pro a bylo by maximálně 57 a spadlo to pod stůl už tehdy a nemuseli jsme se k tomu vracet dneska ve 23.00.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní faktická poznámka poslance Adámka, poté pan poslanec Schwarz, poté pan poslanec Urban. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Adámek: Vážený pane místopředsedo, kolegové, kolegyně, omlouvám se, že v tuto pozdní hodinu nebudu zase až tak věcný, nicméně kolega Koubek mě inspiroval k malé poznámce, když hovořil ve svém vystoupení, že by si to samosprávy měly dát do pořádku. Já s tím souhlasím. Až nám pan Hudeček vrátí Prahu, tak si to dáme do pořádku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Schwarz, poté pan poslanec Urban také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý večer. Já bych vám chtěl jenom říct, kolegyně, kolegové, že řešíme vyřešené věci. Věřte mi, já nevím, kolik vás odtáhlo auto, kdo to umí, kdo to dělá. Nevím. Já umím zase z praxe – věřte mi, je to dávno vyřešeno, funguje to. Nebavme se o tom, pojďme dál. Je chyba opravdu jenom v samosprávách, nebo v tom, kdo velí odtahovkám, nebo tak jak v těch městech to máte nastaveno. Překážka je jasně dána, kdy se dává botička, zádržné zařízení je jasně dáno, kdy se odtahuje, je jasně dáno, a když si to někdo otočí, tak to dělá protizákonně. Všechno to funguje, zákony na to máme. To jsem vám chtěl říct. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Milan Urban k faktické poznámce, poté pan poslanec Kováčik. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo. Já jenom takovou malou repliku na vystoupení pana poslance Koubka. Vůbec se to netýká toho, jestli senátní verze, nebo sněmovní je ta správná, ale myslím, že nejsem sám, kdo si všiml, že v Praze je nějak víc invalidů, když vidíte, kolik míst v ulicích je vyčleněno pro invalidy. Možná je to pravda, ale když se podíváte například v nějakém nákupním středisku na místa, která jsou vyhrazena pro invalidy, a budete tam chvíli stát, tak zjistíte, že přijede jeden mercedes a vyskočí z toho mladý hoch, pak přijede nějaké jiné auto a vyskočí z toho celkem zdravý člověk. Možná že v té Praze byste se měli podívat na to, jaký je počet invalidů na počet obyvatel, a udělat v tom trochu pořádek. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Kováčik také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, k tomuto tématu jako ostatně ke všem ostatním, která dnes byla projednávána, bylo ve všech částech projednávání ať už tady ve Sněmovně, v Senátu, zpátky tady ve Sněmovně mnohokrát řečeno vše. Byly zopakovány všechny argumenty, některé byly zesíleny, některé až dvakrát třikrát zesíleny třeba délkou vystoupení. Viděli jsme tady senátory. Asi mají málo prostoru v Senátu, tak vystupovali tady dlouho.

Já mám takovou prosbu: Pojd'me už konečně hlasovat, abychom v tuto pozdní noční hodinu mohli odtáhnout všichni! Děkuji. (Pobavení a potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan poslanec Koubek – zatím poslední k faktické poznámce přihlášený. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji. Jenom já jsem mluvil o místech pro invalidy na sídlištích, nikoliv u obchodních center. Tam je to dáno zase příslušnými předpisy, kolik na počet míst musí být invalidů. To jsou dvě úplně nesrovnatelné věci. Já jsem mluvil o místech na sídlišti a myslím si, že jste mi všichni až na jednoho pana poslance v této Sněmovně porozuměli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Huml. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý večer, děkuji. Já pana kolegu Kováčika nezklamal, budu krátký. Nemá smysl to opravdu prodlužovat. Já jsem tady toho hodně řekl minule. Ale musím něco uvést na pravou míru.

Takže za prvé. Ten zákon, ten můj, jak jste nazvali, přílepek, což není přílepek, se týká jenom modré zóny a netýká se naopak invalidů vůbec. Takže tam, kde jsou místa registrována na konkrétní auto na invalidy, tak na to se to nedá vůbec aplikovat. To za prvé.

Já si myslím, že pokud prohlašujeme senátní návrh, tak povolíme to, aby se odtahovala auta z prázdných ulic, protože to je současný stav. Povolíme to, když invalida zaparkuje v modré zóně a nemá zaplacenou v modré zóně, tak je ze zákona možné ho odtáhnout. To je fakt. Půjdem s kladivem na komára. To je, jako když se s dělostřelectvem útočí na civilní obyvatelstvo. Přitom jsme vyřešili problém stupňované represe už osobou blízkou, protože dá se přestupek vyřešit třeba i tím, že se dá opravdu jenom lístek za stěrač. A odtahování auta, přátelé, je represe. To mi nevymluvíte, že není! Je to jeden ze stupňů represe, tak jako máme represu v použití mírnějších prostředků, tak jsou tady represe i v tom použití odtahových vozidel.

A abych to úplně upřesnil, ještě překážka silničního provozu. Odtahovat se může a musí tam, kde auto překáží v silničním provozu. Tam, kde brání v provozu vozidel na křižovatce, tam, kde stojí v zákazu zastavení a tvoří překážku. Ale to není problém, nezlobte se na mě, placených stání tam, kde je prázdná ulice. Dávám příklad.

A jako bohužel ten problém by se nenarodil – vůbec mi nejde o poslaneckou imunitu. On to v tisku pan Komárek dokonce řekl. Pojďme v druhém kole navrhnout to, že botičku je možné dát poslancům. Já jsem klidně pro. Mně fakt o to nešlo. Primárně mi jde hlavně o to, že jsou zprivatizována místa jako garáže v ulicích. Já jsem teď procestoval půlku Evropy a fakt je ten, že to, co máme v Praze, není nikde. Všude jsou města vstřícná k návštěvníkům, k vesničánům, kteří přijíždějí do Prahy. Platíme, ale máme mít možnost všichni zaparkovat. Když rezident odjede a potřebujete zaparkovat někde u nádraží, tak všude v Itálii, ve Francii, všude zaparkujete. Za platbu, ale přece to nikde neřeší odtahovou službou, takhle brutálně. Zákaz zastavení, překážka silničního provozu. Prosim, ano. A to se zase neměnilo tím dodatkem. Vůbec ne. Takže nešlo mi primárně vůbec o poslaneckou imunitu, na to zapomeňte. Pravda je ta, že se to na začátku tím mým dopisem narodilo a že mi holt ti lidé ty příběhy poslali, to je fakt. To je neoddiskutovatelný fakt! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Humlovi. Ještě jedna faktická pana poslance Stanjura. Prosim, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem poslanec Moravskoslezského kraje a nechci řešit změnu zákona kvůli Praze. Fakt ne! Já souhlasím s tím, že auta jsou mnohdy zbytečně odtahována z modrých zón, ale to je věc Městské policie Praha a samosprávy hlavního města Prahy. Ne to, že tady bude měnit kvůli tomuhle – a já s tou kritikou v zásadě souhlasím. Má dostat ten člověk pokutu, a ne mu odtahovat vozidlo. Já s tím naprosto souhlasím.

Ono zase v těch západních metropolích to tak jednoduché s tím parkováním není. Když vás nechtnou, tak jsou vstřícní. A když parkujete, kde nemáte, tak vám to sice neodtáhnou, ale zaplatíte pořádný flastr. Tak zase si nemalujeme ideály, jak v západních metropolích, když tam přijedeme, že můžeme parkovat, kde chceme. No to tedy nemůžeme!

A neřešme to tedy změnou zákona. Já nevím, kolik je tady členů Zastupitelstva hl. m. Prahy, ale ať to řeší tam na Mariánském náměstí, ne ve Sněmovní. Tady to nemá co dělat, protože máme 6 245 obcí a kvůli tomu, že v Praze možná blbě odtahují, tak budeme řešit zákon pro všechny? Co to je za řešení? To opravdu není dobře.

A já vám prostě nevěřím, pane poslanče Humle prostřednictvím předsedajícího, že jste nemířil na naše vozidla. Podle mne mířil, taky jste nám to všem psal. Není třeba se za to stydět. Já jsem proti, vy jste proti, nic na tom špatného není. Ale netrestejte tím ostatní města a obce, protože se vám v Praze něco nelíbí. Kandidujte v Praze, staňte se primátorem Prahy, a pak to můžete změnit úplně docela jednoduše – jak používání botiček, tak případné odtahy. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času, pane předsedo. (Poslanec: Ještě tři vteřiny.)

Faktická poznámka poslance Humla. Vzdává se té faktické poznámky. Nikoho dalšího nevidím, rozpravu končím. Má zájem pan ministr o závěrečné slovo? Pan senátor? Nemá zájem. Pan zpravodaj? Také ne.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednácím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 173/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 173/5.

Rozhodneme v hlasování číslo 118, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 118. Z přítomných 153 pro 82, proti 38. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu senátorovi. Končím bod číslo 4.

A abych nečelil návrhu předsedů poslaneckých klubů podle § 54 odst. 9, tak to radši udělám sám a končím dnešní jednací den. Děkuji a dobrou noc. (Potlesk.)

Sejdeme se zítra ráno v 9 hodin podle pořadu, který jsme si dneska schválili s 21 pevně zařazenými body.

(Jednání skončilo ve 23.11 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
24. září 2014
Přítomno: 174 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pěkné dobré ráno, vážené kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci, vážený člene vlády – vážení členové vlády, pardon –, zahajuji další jednací den 17. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Poprosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. První náhradní kartu číslo 9 bude užívat pan poslanec Josef Novotný.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali pana předsedu tito poslanci: pan poslanec Vojtěch Adam – ze zdravotních důvodů, pan poslanec Ivan Adamec – bez udání důvodu, pan poslanec Jiří Běhounek – z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Jana Černochová – z pracovních důvodů, pan poslanec René Číp – ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Holík – z pracovních důvodů, paní poslankyně Jaroslava Jermanová – z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec David Kádner – z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Martin Kolovratník – dnes od 15 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Helena Langšádlová – z osobních důvodů, pan poslanec Stanislav Mackovík – z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Nina Nováková – z pracovních důvodů, paní poslankyně Jana Pastuchová – z pracovních důvodů, pan poslanec Lukáš Pleticha – z pracovních důvodů, pan poslanec Martin Sedlár – z pracovních důvodů, pan poslanec Antonín Sed'a – z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Pavel Šrámek – z pracovních důvodů, pan poslanec František Vácha – dnes do 16 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Roman Váňa – od 14 hodin bez udání důvodu a pan poslanec Jiří Zemánek – od 11.30 z pracovních důvodů.

Dále se omlouvají tito členové vlády: pan premiér Bohuslav Sobotka – z pracovních důvodů, pan vicepremiér Pavel Bělobrádek – z pracovních důvodů, paní ministryně Věra Jourová – z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Marian Jurečka – do 16 hodin a od 18.30 hodin z pracovních důvodů, pan ministr dopravy Antonín Prachař – od 14 hodin z pracovních důvodů, paní ministryně Helena Váľková – z pracovních důvodů a pan ministr Lubomír Zaorálek – z důvodu zahraniční cesty.

Dnešní den bychom měli zahájit pevně zařazenými body z bloku třetích čtení, tak jak jsme včera hlasováním rozhodli.

Dále oznamuji, že paní poslankyně Anna Putnová má náhradní kartu číslo 11.

Na programu dnešního dne jsou třetí čtení těchto bodů: 120, 121, 122, 134, 135, 136, 126, 127, 128, 133, 137, 123, 124, 145, 138, 140. Poté bychom pokračovali

dalšími pevně zařazenými body: 59, 46, 47, 67, 30 a 175. Ve 12.30 hodin bychom se měli věnovat pevně zařazeným volebním bodům: 148, 152, 149, 150 a 151. Tolik k dnešnímu programu schůze a já si dovoluji zahájit prvním pevně zařazeným bodem...

Pardon, pan ministr Stropnický se hlásí. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl požádat o vyřazení z programu této schůze sněmovního tisku 57, to je vládní návrh zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy a stanovení hranic vojenských újezdů ve třetím čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Takže vyřadit tisk číslo 57. Ptám se, kdo další chce ještě něco k pořadu schůze. Pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Mám dva alternativní návrhy, respektive jeden ve dvou alternativách. Navrhuji, abychom pevně zařadili bod číslo 90, což je návrh poslanců Anny Putnové, Karla Schwarzenberga, Vlasty Bohdalové a mnoha dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon o předškolním a základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, školský zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon o pedagogických pracovnících a změně některých dalších zákonů, tzv. zákon o pedagogických pracovnících. Jedná se o české školy v zahraničí. Je to poslanecký návrh zákona v prvním čtení a navrhuji, abychom jej zařadili dnes jako první bod po bloku třetích čtení. V případě, že to neprojde, tak navrhuji, abychom ho začali v pátek jako první bod programu jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Tak pokud se nikdo další nehlásí k pořadu schůze, dám hlasovat o návrzích tak, jak byly předneseny.

Takže nejprve budeme hlasovat o návrhu pana ministra Stropnického, který si přeje vyřadit tisk číslo 57, vojenský újezd Brdy, z pořadu této schůze.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 119, přihlášeno je 139 poslankyň a poslanců, pro 120, proti 6, návrh byl přijat.

Dále si pan poslanec Stanjura přeje, aby bod číslo 90, změna zákona o základním, středním a vyšším odborném vzdělávání a o pedagogických pracovnících, jeho první čtení, byl zařazen dnes po bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 120, přihlášeno je 144 poslankyň a poslanců, pro 57, proti 53, návrh nebyl přijat.

V takovém případě je tady druhý návrh pana předsedy Stanjury, aby tento bod číslo 90 byl projednán v pátek jako první bod našeho jednání.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 121, přihlášeno 144 poslankyň a poslanců, pro 50, proti 55. Tento návrh taktéž nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali se změnami pořadu schůze a nyní se budeme věnovat prvnímu pevně zařazenému bodu, jímž je

120.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 252/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Karel Rais. Obdrželi jste sněmovní tisk 252/2, který obsahuje návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy.

Otevírám obecnou rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Tomio Okamura s přednostním právem. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: ("Au."Pan poslanec se zraněnou rukou v závěsu bolestivě dotkl řečnického pultu a chvíli vyčkával.) Tak já poprosím pana předsedu, jestli byste trochu zjednal tady klid.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já si dovoluji požádat Sněmovnu o klid, věnujme jsme se zákonu o dani z příjmů, abychom se pak nedivili, jaké daně z příjmů budeme všichni platit. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi jen ve stručnosti okomentovat předložený návrh. Za pozitivní bezesporu v hnutí Úsvit považujeme slevy na daních pro rodiče dětí a také pro pracující důchodce. Vzhledem k nedůstojně nízkým důchodům tak alespoň dáváme větší možnosti, jak si mohou sami senioři přilepšit.

Co se týče slevy na daních pro děti, tak zvýšení porodnosti je a musí být jedním z klíčových... Tak... (Odminka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Moc se omlouvám. Ctěné kolegy, zvláště předsedy poslaneckých klubů, poprosím o klid a prosím pana poslance, aby pokračoval.

Poslanec Tomio Okamura: No ne. Jen když toto zaglosuji – včera jsme tady měli žádosti ze strany vládní koalice, řekl bych, o průhledné korektní projednávání v Poslanecké sněmovně, ale tady se projednávat nedá, protože naopak poslanci vládní koalice se chovají nekorektně. Buď běžte ven, anebo jsme tady od toho, abychom zákony projednávali. Opět tady narážíme na to, že nejdřív je potřeba si zamést před vlastním prahem, a pak tady můžeme navrhopvat zlepšení. A my pro ta zlepšení jsme.

Vrátím se opět k zákonu. Za pozitivní bezesporu považujeme slevy na daních pro rodiče dětí a také pro pracující důchodce. Vzhledem k nedůstojně nízkým důchodům tak alespoň dáváme větší možnosti, jak si mohou sami senioři přilepšit.

Co se týče slevy na daních pro děti, tak zvýšení porodnosti je a musí být jedním z klíčových cílů státu. Samozřejmě zcela zásadní musí být podpora rodin, které pracují. V tomto ohledu je porodné, které ještě budeme projednávat, pouze symbolickým bonusem těm, kde se rozhodli mít dítě, a jak víme, porodem problémy a výdaje pro rodinu teprve začínají. A je samozřejmě, že je daleko lepší zvýšit rodičům výplaty než jim vyplácet plošné příspěvky. V principu by samozřejmě bylo správné, aby slevy byly na každé dítě z řádných pracujících rodin, aby byly v takovém případě na každé dítě stejné, ale i daleko vyšší. Přičemž připomínám studii Sociologického ústavu Akademie věd, z které vyplývá, že pakliže se matkám nebude rodit v ČR minimálně v průměru 2,14 dítěte, náš národ bude dále vymírat.

Je třeba říci, že ani slevami na daních podpora porodnosti nemůže končit. Dostupné studie ukazují, že největší vliv na porodnost slušných a řádných rodin má celkové zázemí, které rodiny mají. Tedy zda mají kde bydlet, zda jsou místa v jeslích a školkách a zda se matka může bez problémů vrátit co nejdříve do práce. Tady všude máme stále co dohánět.

V uplynulých 20 letech nám tu pravicoví, ale leckdy i levicoví politici na komunální i celostátní úrovni – tak je asi potřeba počkat, než se ČSSD uklidní. ČSSD a poslanci ČSSD tady opakovaně ruší. Opakovaně mě nenechají domluvit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nechci lichotit poslancům ČSSD, ale ruší tady takřka všechny poslanecké kluby, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Možná mám zalehlé pravé ucho.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím ctěné poslance o klid. Pak začnu jmenovat jednotlivé poslance a zahájíme tady tabuli hanby.

Poslanec Tomio Okamura: Dostupné studie ukazují, že největší vliv na porodnost slušných a řádných rodin má celkové zázemí, které rodiny mají. Tedy zda mají kde bydlet, zda jsou místa v jeslích a školkách a zda se matka může bez problémů vrátit co nejdříve do práce. Tady všude máme stále co dohánět. V uplynulých 20 letech nám tu pravíkoví, ale leckdy i levíkoví politici na komunální i celostátní úrovni prakticky zlikvidovali sto procentně funkční systém předškolních zařízení s tvrzením, že trh nedostatek jeslí a školek vyřeší.

Trh nic nevyřešil a je načase, abychom se toho chopili my. Je třeba masivně motivovat slušné a pracující rodiče, aby měli děti. Proto pod jiným tiskem, který budeme dneska projednávat, předkládáme návrh, aby dával porodné stát bezúhonným matkám s pracovní minulostí na každé dítě. Je třeba dále poskytnout daňovou slevu na každé dítě. V rámci EU je výše našich slev zhruba v polovině průměru. To znamená, navrhovaný vládní návrh je samozřejmě z toho pohledu, že vymíráme, nedostatečný.

Jak ale víme, nelze mechanicky přepočítávat. Životní úroveň našich rodin je daleko nižší než ve vyspělých zemích na západ od nás. Stávající slevy na děti, které navrhuje vláda, proto jsou spíše symbolické a samozřejmě nejsou vůbec dostačující. Kdo z nás vypravuje děti do školy, ví, že jen nástup do školy stojí řádově tisíce a každý měsíc jsou jen náklady na běžnou režii, tzn. obědy, kroužky, družina a další věci, obvykle přes tisícovku měsíčně, a to minimálně. Pochopitelně je třeba diskutovat, proč je stávající škola tak drahá. Proč nemáme v rámci povinné školní docházky učebnice zdarma. Proč kroužky nezajišťují školy, ale stává se to výdělečným byznysem pro soukromé firmy.

V kostce řečeno, ano, jsme vděční za to, že vláda se odhodlala alespoň trochu slevy na dani pro pracující rodiče zvýšit, ale bereme to jako symbolický krok, který v praxi mnoho neřeší. V této souvislosti znovu a opakovaně žádám vládu, aby předložila ucelenou dlouhodobou koncepci podpory rodin s dětmi a zvýšení porodnosti tak, aby český národ přestal vymírat. Tady to zřejmě nikoho nijak nefrustruje, ale mně to vadí. Já bych rád zachoval i na desítky let dopředu český, moravský a slezský charakter České republiky. K tomu potřebuje mít jasnou podporu a koncepci na podporu slušných a pracujících. Doufám, že se takové koncepce ještě během tohoto volebního období dočkáme. A my na ní rádi budeme pracovat.

Jako jiný symbolický krok bereme zrušení paušálu pro živnostníky s obratem nad dva miliony. V první řadě je třeba říct, že toto zrušení je zdanlivě opodstatněné. Ano. Proč by měl mít paušál poradce, který nemá žádné náklady, stejně jako zemědělec nebo instalatér, kteří musí do své práce skutečně investovat. Těch, co pracují bez nákladů, tj. např. vybrané poradenské obory, není ovšem zas tolik a systémově lze toto řešit jejich specifikací a vynětím z působnosti zákona. Také samotná hranice dva miliony hrubého obratu ročně je v mnohých oborech nízká. Jsou obory, kde se pracuje se skutečně vysokými provozními náklady a velmi nízkou marží. Daňový paušál je velmi dobrý nástroj k tomu, aby ušetřil stát i živnostník. Záleží na tom, z jakého pohledu se na to díváme. Například v Praze, kde finanční úřady absolutně nestíhají a nezvládají množství daňových poplatníků kontrolovat, by bylo naopak

nejlepším řešením, aby se okruh těch, co daní paušálem, rozšířil, otázkou je potom nastavení paušálu samozřejmě, a ne naopak.

V tomto ohledu jsme absolutně proti návrhu, který zvyšuje daně živnostníkům. Daně nebo daňové zatížení, můžeme si to pojmenovat jakkoli, já jsem ohledně této diskuse zaznamenal různá vyjádření, která jako by omlouvala zvýšení daní živnostníkům, nebo se ho snažila vysvětlit, ale je to tak. Zátěž živnostníků se tímto vládním návrhem zvyšuje. S tím rozhodně nemůžeme souhlasit. Ani se začátkem toho trendu, protože tady máme více než 600 tisíc nezaměstnaných, a ono to začíná pomalu, tento trend, ale je potřeba si říci, že dokud tady nebude jasná vládní koncepce na vytváření pracovních míst, nemůžeme bránit lidem, aby se jakoukoli formou sebezaměstnávali, když jim stát nedokáže nabídnout prostor k tomu, aby vytvořil pracovní místa. Protože nezaměstnanost je skutečně rekordní. A samozřejmě v této souvislosti, přestože odmítáme tento návrh na zvyšování daňové zátěže živnostníků v době současně nezaměstnanosti přes 600 tisíc českých občanů, tak jsme samozřejmě ochotni diskutovat a budeme pracovat rádi společně na tom, aby byl daňový systém co nejprůhlednější a nejspravedlivější. To samozřejmě. Průhledný spravedlivý daňový systém, kde nejsou daňové úniky. To je jasně priorita Úsvitu.

Vzhledem k tomu, závěrem, že zákon na jedné straně podporuje děti a seniory, což velmi vítáme a jsme všemi hlasy pro, ale na druhou stranu zvyšuje daně živnostníkům, což odmítáme, bohužel nezbývá, než aby se hnutí Úsvit při hlasování ve třetím čtení zdrželo. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Okamurovi. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Vilímec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji si ještě teď ve třetím čtení osvětlit a zdůraznit důvody, které mě vedly k podání pozměňovacích návrhů k části čtvrté návrhu tohoto zákona, a to k daňovému řádu. Těch návrhů pod písmenem E, které máte v tisku, je celkem šest. Byly podány především z těchto důvodů.

V případě návrhů evidovaných pod body E1 a E3 je snahou o jednoznačnější a jsem přesvědčen i preciznější formulaci navrhovaných ustanovení o zastupování právnických osob před správcem daně a logičtější ustanovení v otázce přechodu daňové povinnosti na dědice, pokud jich je více. Navrhovaná formulace v bodě E1 by měla vést ke zjednodušení pravidel pro zastupování právnických osob a také k cíli deklarovanému v důvodové zprávě, že by kterýkoli člen kolektivního statutárního orgánu mohl jednat samostatně v rámci správy daní. V bodě E3 se navrhuje úprava vládního návrhu ohledně solidární povinnosti dědiců platit daňovou povinnost zůstavitele.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám. Pane kolego, poprosím, abyste pokračoval, až se Sněmovna úplně ztiší. (Hluk v sále se nezmenšuje.)

Poslanec Vladislav Vilímc: Já vám děkuji, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: No, já bych ještě chvilku počkal, protože sněmovna se evidentně neztišila. Děkuji vám, kolegové. Prosím, pokračujte, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji. V bodě E3 se navrhuje úprava vládního návrhu ohledně solidární povinnosti dědiců platit daňovou povinnost zůstavitele. To je nejen povinnost vzniklou za zůstavitelova života, ale i povinnost přičítanou zůstaviteli toliko fikcí daňového řádu. Co konkrétně v této věci vládní návrh způsobuje? Vezměme si příklad, že součástí pozůstalosti je nemovitost, kterou zdědí pouze jeden z dědiců. Ostatní dědici zdědí jiné, dani nepodrobené složky majetku zůstavitele. I přesto na ostatní dědice přejdou povinnosti poplatníka daně z této nemovitosti i za dobu trvání řízení o pozůstalosti. Zde se tedy předepisují daně osobě, jež se na skutečnostech, které jsou předmětem daně, nijak nepodílí. Mnou podaný návrh pod bodem E3 stanoví, že v případě více dědiců, aniž by bylo dostatečně zřejmé, v jakém rozsahu přechází daňová povinnost zůstavitele na jednotlivé dědice, určí právní nástupnictví ohledně daňových povinností správce daně.

Chci pouze zdůraznit, že oba dva návrhy, jak E1, tak návrh E3, byly prosazovány, bohužel neúspěšně, v rámci projednávání návrhu zákona ve vnějším připomínkovém řízení komorou daňových poradců.

Naproti tomu pozměňovací návrhy pod body E2 a E6 se týkají zmírnění tvrdosti v případě uplatňování úroků z posečkané částky i úroků z prodlení nejdéle za pět let doby posečkaní. Stávající ještě platná úprava v případě úroků z prodlení tuto lhůtu obsahuje. Identicky by taková lhůta měla být i v případě úroků z posečkané částky. Pouze dodávám pro poslance, kteří jsou zároveň starosty anebo hejtmany – uvědomme si, že podle těchto ustanovení se postupuje i v případě nařízených odvodů dotací od obcí nebo krajů a po dobu využití opravných prostředků ta částka může výrazně narůstat. Je to velkým a častým předmětem právě kritiky ze strany starostů obcí i hejtmanů krajů.

V posledních dvou pozměňovacích návrzích, evidovaných pod body E4 a E5, týkajících se pokut, resp. výše pořádkových pokut, jsou navrženy vždy dvě alternativy. První variantou, kterou nejvíce podporuji, je nezvyšování maximální výše takzvaných pořádkových pokut, resp. nezavedení nových pokut za neplnění povinností nepeněžité povahy. Proti zvyšování pokut a zavádění nových pokut např. za nepodání daňového přiznání elektronicky se jednoznačně stává Hospodářská komora. Ve svém tiskovém prohlášení vydaném ke konci srpna uvádí, že zvyšováním pokut a zaváděním dalších takzvaných pořádkových pokut se zvyšuje i možnost

libovůle správců daně na straně správců daně a obecně tento princip zvyšuje riziko korupčního jednání.

Vládní návrh přímo do zákona – jenom pro vaši úplnou orientaci – ukládá povinnost daňovému subjektu hradit v případě, že nepodá daňové přiznání elektronicky, pokutu ve výši 2 tis. korun a možnost správci daně v této souvislosti uložit ještě další pokutu až do výše 50 tis. korun, pokud správce daně dospěje k názoru, že neplněním povinnosti učinit podání elektronicky daňový subjekt závažně ztěžuje správu daně.

Dámy a pánové, v případě, že neprojde hlasování o první variantě, poté ve druhé variantě se alespoň zmírňuje nárůst maximální výše těchto pokut, protože vládní návrh zvyšuje maximální výši pokut na desetinásobek, z 50 tisíc na půl milionu korun. A u nových pokut v té další alternativě za nesplnění registrační ohlašovací či oznamovací povinnosti navrhuji maximální výši té pokuty do 100 tisíc korun.

Vážené kolegyně a kolegové, zvyšování pokut je navrhovateli obhajováno snahou o boj s daňovými úniky. Jsem přesvědčen, že je třeba zvláště v době mnoha zákonných změn, v době, kdy máme v daňových zákonech mnohá ustanovení, která jsou sice platná, ale neúčinná, která naopak ani účinnosti nenabudou, postupovat velmi citlivě a velmi vážít zavádění nových výrazných sankcí a výrazné zvyšování, víceméně drakonické zvyšování limitu pokut, protože v praxi pak s největší pravděpodobností nedolehne na daňové podvodníky, ale dolehne spíše na ty, kteří komunikují s finančními úřady, snaží se plnit své daňové povinnosti a dopouštějí se někdy z neznalosti, někdy ze složitosti daňových úprav spíše bagatelních porušení zákona. Na daňové podvodníky výše pořádkových pokut žádný velký vliv mít stejně nebude, protože ti, jak je známo, s finančními úřady vůbec nekomunikují.

Z mého pohledu jsou právě ony dva poslední návrhy týkající se oněch navrhovaných pokut, návrhy podané pod body E4 a E5, stěžejní, a prosím proto o jejich podporu, nejlépe v první navržené variantě.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Vilímcovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Prosím, pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych navázal na debatu ve druhém čtení, kdy jsem poprosil jak pana ministra, tak pana zpravodaje, jestli by nám mohli vysvětlit ty důvody pět a 19 % investičních fondů, když se liší portfolio těch investorů, když se neliší ten způsob investování a kam investují. Já jsem uváděl ten příklad, že když bude 50 investorů a každý vloží milion a zvolí nějakou investiční strategii, že daň bude 5 %, a když bude 10 investorů, kteří vloží po pěti milionech a budou mít tu samou investiční strategii, budou investovat do těch samých produktů, tak budou mít daň 19 %. Tak jestli se podařilo zjistit odpověď na tuto otázku.

Samozřejmě v případě, že byste podpořili pozměňující návrh pod písmenem G, který zachovává jednu procentní sazbu, a to tu sníženou, tak ta debata je potom zbytečná, protože jak 50x1, 50 milionů, tak 10x5, 50 milionů, by mělo stejnou míru zdanění, což já považuji za spravedlivé, protože pokud je stejná investiční strategie, nevím, proč by měly být různé body. A obávám se toho, že by stejně pak docházelo k účelovému rozdělení investorů buď na příbuzné, nebo známé, nějaké smlouvy, tak aby se ti, kteří tam chtějí například investovat 5 milionů, vyhnuli té 19% dani a měli pětiprocentní.

Myslím, že možná pro nás mnohé je problematika investičních fondů poměrně vzdálená, tak jako jednoduchý příklad, kdy to takhle funguje, kdy lidé se rozhodují ekonomicky, je to, co známe určitě všichni – to jsou poplatky za psy. V okamžiku, kdy máte různé sazby pro různé občany, kteří případně žijí i v jiných typech ubytování nebo domů, tak najednou zjistíte, že všechny psy de facto přihlašují důchodci, protože mají nižší sazbu. V okamžiku, kdy tu sazbu sjednotíte, tak zase zjistíte, že se to rozprostře tak, jak je to ve skutečnosti, že každý, kdo má psa, ho přihlásí a nehladá příbuzného v rodině, který by měl nižší sazbu.

Tady je to něco podobného. Myslím, že by se to dalo poměrně jednoduše obejít přes příbuzné nebo spřízněné osoby, nějaké smlouvy, které by stát neviděl, a stejně by ten efekt 19procentní daně nebyl. Jenom by to bylo složité a z hlediska kontrolního systému a dokazování, jestli pět, nebo devatenáct.

Ten můj návrh, musím říct, kromě tohohle řeší i podle mě i chybný návrh Ministerstva financí, ale byl zdůvodněn proč. To znamená, kdy v tom návrhu zákona jsou rozlišeny tzv. lepší či bezpečnější investice a horší či méně nebezpečné, abych nepoužíval takové pejorativní označení jako horší nebo špatné, kdy říkám, pro mě překvapivě investice do finančních produktů jsou ty, které jsou státem podporovány ve smyslu pětiprocentní daně, a například investice do nemovitostí jsou nepodporovány a je navržena 19procentní daň. Slyšeli jsme vyjádření, které určitě vychází z nějakých zkušeností, že je to namířeno zejména proti developerům, kteří tohle využívají. Nicméně zase se může stát, že ta výstavba jako taková bude nižší. A pokud pořád říkáme o tom, že chceme investice a chceme oživit ekonomiku, tak myslím, že mnohem zdravější jsou privátní investice než státní investice. V případě, že zhoršíme daňové podmínky, což se tímto návrhem zhoršuje, tak nefíkám, že hrozí nějaké zastavení či nějaké masivní zmenšení těchto investic, ale může se stát, že neporostou investice privátní do bytového fondu, bydlení, tak, jak by mohly růst v okamžiku, kdy je nižší sazba.

Takže prosím o zvážení podpory pozměňovacích návrhů, které máte pod písmenem I, a dopředu říkám panu zpravodaji, že ony spolu souvisí, takže tam se dá hlasovat najednou o všech třech podbodech toho usnesení. Nemá cenu hlasovat o každém zvlášť, respektive bylo by velmi problematické, kdyby některý bod prošel a některý neprošel. Takže má smysl buďto přijmout jako celek a zachovat pětiprocentní zdanění investičních fondů, anebo to odmítnout a ponechat vládní návrh, kdy těch pět a devatenáct se liší podle dvou kritérií – za prvé podle množiny investorů a za druhé podle typu investice. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Dalším přihlášeným je pan poslanec Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem se tady ve druhém čtení docela významně zastával živnostníků a nabádal jsem vás k tomu, abyste nepřikračovali k omezení výdajových paušálů. Zdůvodňoval jsem to postavením živnostníků a drobných podnikatelů vůči zaměstnancům. Já bych vás rád na toto své minulé vystoupení odkázal. Ještě bych k tomu chtěl něco přidat.

My teď od vlády slyšíme v souvislosti s přípravou nového rozpočtu, jak bude nejrůznějšími skupinám zaměstnancům přidávat, co všechno rozdává, komu všemu se navýší mzdy, kdo všechno bude zvýhodněn. A ta skupina, která je pro naši prosperitu, pro život v našich obcích mimořádně důležitá, to jsou živnostníci a drobní podnikatelé, tak právě v souvislosti s tímto navyšováním a zlepšováním podmínek pro zaměstnance, proti kterým nic nemám, tak bude dál a dál znevýhodňována. A my se tady ještě chystáme přijmout opatření, které i tu malinkou výhodu, kterou riskující živnostníci mají, a to jsou výdajové paušály, tak je ještě chce omezit a zrušit. To mi připadá jako naprosto nespravedlivé a opravdu cítím povinnost se těchto aktivních lidí, živnostníků, zastat a znovu vás vyzvat, abyste si takový krok dobře rozmysleli.

Máte k tomu úplně jednoduchou možnost, když podpoříte můj pozměňovací návrh pod písmenem G. Týká se strašně jednoduché věci, že se vypustí bod 41, který se právě vztahuje na omezení výdajových paušálů živnostníků.

Dámy a pánové, ta nerovnost mezi těmi, kteří jsou zaměstnání, a těmi, kteří podnikají, se tím, co dnes se tady chystáte schválit, bude jenom zvyšovat. Rozmyslete si to. Netrestejte ty, kteří jsou aktivní a na kterých závisí naše prosperita. (Potlesk z lavic napravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fialovi. Ptám se, jestli někdo další se hlásí do rozpravy. Pokud ne, tak rozpravu končím. Protože během druhého čtení padl návrh na zamítnutí, tak nejprve budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o návrhu na zamítnutí tohoto zákona. Kdo je pro zamítnutí, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 122. Přihlášeno 159 poslankyň a poslanců, pro 27, proti 111. Návrh na zamítnutí nebyl přijat.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby oznámil postup hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Prosím ještě pana zpravodaje, jestli má kartu, aby se přihlásil.

Poslanec Karel Rais: Vážený pane předsedo, vážení kolegové, navrhuji následující postup hlasování.

Jako první bych doporučoval hlasovat návrh poslance Volného uvedený pod písmenem H I–1. Potom bych doporučil hlasovat usnesení rozpočtového výboru, a to A1 až A15, protože A16 podle toho, jak dopadne hlasování poslance Volného, bude zbytečné. Dál bych pokračoval A17 až A26. A pak v podstatě tak, jak je to uvedené, tzn. B – to je pan poslanec Fiala Radim, pak C. G je vlastně identické, to je zase od Petra Fialy, čili podle toho, jak dopadne B, tak tím vlastně hlasujeme i o G. Dále pak C, které bych doporučoval hlasovat jako celek, čili C1 až C4. Obdobně pana poslance Dolejše D1 až D3, pana poslance Vilímce E1 až E3 bych doporučoval jako celek. E4 dál předložil pan poslanec Vilímc ve variantách, tak je potřeba hlasovat o variantách E4 varianta 1, varianta 2. To stejné E5 – varianta 1, varianta 2. Pak E6. Potom pan poslanec Uhlík – jeho návrhy jsou uvedeny pod F, čili F1 a F2 také doporučuji jako celek. Potom bych doporučil hlasovat H II body 1, 2 a 3 pana poslance Volného. A poslední pan poslanec Stanjura, tak jak navrhoval jako celek I1 až I3. A potom tedy bychom měli odhlasovat zákon jako celek.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za návrh procedury. Ptám se, kdo z poslanců se hlásí k proceduře. Hlásí se pan poslanec Urban. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, nemám návrh na změnu procedury, ale přání, požadavek, prosbu, aby před hlasováním o každém pozměňovacím návrhu pan zpravodaj řekl velmi stručně charakteristiku pozměňovacího návrhu, aby bylo zřejmé, o čem se bude hlasovat. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Předpokládám, že vám pan zpravodaj rád vyhoví. Pokud nemáme jiný návrh k proceduře – pan poslanec Stanjura má návrh k proceduře. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych jenom požádal u návrhu pana kolegy Vilímce, aby se o bodech E1, E2, E3 hlasovalo zvlášť, protože neřeší a netvoří logický celek a řeší něco jiného. Takže E1 zvlášť, E2, E3 i E4. Myslím, že tomu nic nebrání.

Připojuji se k tomu, co říkal pan poslanec Urban. Docela bych požádal, jestli by pan zpravodaj mohl poměrně podrobně říct ten návrh, o kterém hlasujeme jako první. Tady je poměrně složitá problematika, to je H1 pana kolegy Volného. Týká se to výplat z našetřených částek u životního pojištění, kde podle našeho názoru dochází k novému zdanění.

To znamená, když vláda vždycky říká, že nezvyšuje daně, tak pravda – ta ji zavádí. Tak je toto zvýšení. Když nebyla žádná daň a daň se zavádí, tak je to zcela

jednoznačně zvýšení daní, a že se to trošku liší od toho návrhu, který schválil rozpočtový výbor, tak bych poprosil zrovna u tohoto bodu možná o podrobnější informaci, co přesně H1 obsahuje. Jak proti rozpočtovému výboru, tak proti tomu stávajícímu stavu. Jenom podotýkám, že věci, které se danit do dneška nemusely, se, pokud to schválíte, danit musí. Takže dochází ke zvýšení daní a už je tedy čtvrté v tom zákoně kromě investičních fondů a živnostníků, a to že se ruší sleva 20 mld. nebo 15 mld., která měla být příští rok. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Ptám se pana zpravodaje, jestli souhlasí s návrhem, aby návrhy pana poslance Vilímce byly hlasovány jednotlivě – E1, E2, E3. Tím pádem nebudeme muset hlasovat o návrhu pana předsedy Stanjury. Ptám se, kdo další má něco k proceduře. Jestliže nemá, tak dám hlasovat o proceduře, tak jak ji navrhl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování o návrhu procedury. Kdo je pro proceduru tak, jak ji navrhl pan zpravodaj, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 123, přihlášeno 161 poslankyň a poslanců, pro 158, proti žádný.

Poprosím tedy pana zpravodaje, aby vždycky uvedl stručně, o čem budeme hlasovat, o kterých bodech, a stručně ty body představil, pak přednesl on i pan ministr své stanovisko a pak dám hlasovat o tom návrhu. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Takže jsme se domluvili, že prvně budeme hlasovat o návrhu pana poslance Volného HI bod 1, který je v usnesení minulé schůze, a tak jak tady bylo řečeno, je to pozměňovací návrh, který se týká životního pojištění a v podstatě výplaty příjmů z pojistných smluv.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Týká se zavedení zdanění životního pojištění, jestli to dobře chápu. Návrh pana poslance Volného, o kterém teď budeme hlasovat. Prosím o stanovisko pana zpravodaje. (Souhlas.) Stanovisko pana ministra. Prosím, aby si pan ministr zapnul mikrofon. (Ministr Babiš: Souhlas.)

Zahajuji hlasování návrhu pana poslance Volného. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 124, přihlášeno 160 poslankyň a poslanců, pro 124, proti 31. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Rais: Nyní bychom hlasovali o návrhu usnesení rozpočtového výboru pod body A1 až A15, protože A16 je teď už zbytečný. A v podstatě tady to není jedno téma, to je prostě téma, které řešil rozpočtový výbor a kde se rozpočtový výbor domluvil, že toto dá jako změnu návrhu zákona. Čili tady je od pojištění až –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Myslím, pane zpravodaji, že to takto stačí. Je to usnesení rozpočtového výboru A1 až A15. Vás poprosím, abyste si trochu snížil mikrofon, aby vám bylo lépe rozumět. Děkuji.

Pan poslanec Stanjura má nějakou nejasnost. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Požádal bych pana místopředsedu, aby nechal pana zpravodaje domluvit. Protože nás to zajímalo. Vám tedy stačilo, že obsahem pozměňovacího návrhu je to, že to projednal rozpočtový výbor. No mně to tedy nestačilo a pan zpravodaj to chtěl podle naší žádosti doplnit, tak prosím, kdyby to mohl doplnit. Myslím, že to je lepší pro orientaci před hlasováním. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Myslím, že usnesení rozpočtového výboru A1 až A15 je poměrně jasné, nicméně poprosím pana zpravodaje, jestli by to mohl na žádost pana poslance Stanjury doplnit.

Poslanec Karel Rais: Je tam celá řada návrhů. Jeden, A1, se týká v podstatě pojištění. A3 se týká, toto je formální záležitost, kde jde v podstatě odkup pro zjištění základu daně se snižuje o zaplacení pojistného, čili zase se to týká pojištění.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane zpravodaji, není vám rozumět, prosím trochu nahlas.

Poslanec Karel Rais: Opět se to týká pojištění. A4 je výměna slov. "Evropský hospodářský prostor" se nahrazuje slovy "státy tvořící Evropský hospodářský prostor", čili to jsou formální záležitosti. Co se týká účetnictví, tak pak za slovo "účetnictví" se vkládá slovo "daňová evidence" a tyto víceméně formální věci. Takže stačí, děkuji. Každý měl možnost si to přečíst, v podstatě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přesně tak. Jestli každý ví, o čem budeme hlasovat – budeme hlasovat o bodech A1 až A15, o usnesení rozpočtového výboru. Zahajují hlasování o bodech A1 až A15, usnesení rozpočtového výboru. (Zpravodaj: Souhlas z mé strany.) Pardon, prohlašuji toto hlasování za zmatečné, nezeptal jsem se na stanoviska. Takže ptám se na stanovisko pana zpravodaje. (Souhlas, pochopitelně). Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajují hlasování o bodech A1 až A15. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 126, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 98, proti 30. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Rais: Nyní tak, jak jsme se domluvili, bychom hlasovali o bodech A17 až A26. Je tady úrok z daňového odpočtu a zase formální úpravy textu. Souhlas z mé strany.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana zpravodaje je souhlas, stanovisko pana ministra souhlas.

Zahajuji hlasování o bodech A17 až A 26. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 127, přihlášeno 161 poslankyň a poslanců, pro 154, proti žádný. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Tak jak jsme se domluvili, budeme hlasovat o bodu B, který podal poslanec Radim Fiala a týká se zrušení stropu výdajových paušálů. Slyšeli jsme k tomu velmi podrobnou diskusi. Souhlas z mé strany. – Promiňte! Nesouhlas.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Aha, takže stanovisko pana zpravodaje je nesouhlas. Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu pana poslance Radima Fialy. Kdo je pro, zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 128, přihlášeno 161 poslankyň a poslanců, pro 44, proti 82. Tento návrh nebyl přijat. Prosím pane zpravodaji.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Další v pořadí je návrh uvedený pod písmenem C kolegy poslance Šincla, odstranění daňové nerovnosti. Taky jsme k tomu slyšeli. Navrhují, aby tento bod byl hlasován jako celek, to znamená body C1 až C4.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Budeme tedy hlasovat o bodech C1 až C4. Návrh pana poslance Šincla. Prosím stanovisko pana zpravodaje. (Nesouhlas.) Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o bodech C1 až C4. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 129, přihlášeno 161 poslankyň a poslanců, pro 75, proti 63. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Rais: Další v pořadí je návrh pana poslance Dolejše vedený pod bodem D, D1 až D3. Opět navrhují, aby bylo hlasováno jako celek. Moje stanovisko je nesouhlas. A týká se to v podstatě sazeb progresivního zdanění vyšších příjmů. Tabulka je detailně uvedená v usnesení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Budeme tedy hlasovat o návrzích pana poslance Dolejše pod písmenem D1 až D3. Stanovisko pana zpravodaje, jak řekl, je nesouhlas. Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o návrzích pana poslance Dolejše pod písmeny D1 až D3. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 130, přihlášeno 161 poslankyň a poslanců, pro 32, proti 114. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Rais: Nyní jsou tady návrhy pana poslance Vilímce, který nám sděloval detaily. Akceptuji tedy to, že hlasujeme návrhy po částech. Všechny tři, E1, E2, E3 se týkají změny daňového řádu tak, jak jsme to tady slyšeli v detailu před chvílí.

Takže E1 z naší strany nesouhlas.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr k E1? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu pana poslance Vilímce pod písmenem E1. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 131, přihlášeno 162 poslankyň a poslanců, pro 32, proti 94. Návrh E1 nebyl přijat.

Dále budeme tedy hlasovat o návrhu E2 pana poslance Vilímce. Stanovisko pana zpravodaje? (E2 nesouhlas.) Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu E2. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 132, přihlášeno 162 poslankyň a poslanců, pro 31, proti 94. Ani návrh E2 nebyl přijat.

Budeme dále hlasovat o návrhu E3 pana poslance Vilímce. Stanovisko pana zpravodaje? (Nesouhlas.) Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu E3. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 133, přihlášeno 162 poslankyň a poslanců, pro 30, proti 95. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali s návrhy E1, E2 a E3 pana poslance Vilímce. Poprosím pana zpravodaje.

Poslanec Karel Rais: A nyní zde zůstává od pana poslance Vilímce návrh E4 ve variantě 1 a variantě 2. Z mého pohledu obě varianty –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Poprosím o rozdíl v těch variantách.

Poslanec Karel Rais: Rozdíl ve variantách je ten, že ve variantě 2 dává pan kolega do § 247 odst. 2 v podstatě větší penalizaci, místo 50 tis. dává 250 tis.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak teď pan poslanec Stanjura nebo pan poslanec Vilímeček chce upřesnit. Pan poslanec Vilímeček chce upřesnit. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímeček: Ta první varianta je nezvyšování současné výše pokut, ta druhá varianta znamená oproti vládnímu návrhu, který to zvyšuje na desetinásobek, zvýšení pouze na pětinasobek.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za jasné vysvětlení. A my nyní o tom budeme patrně hlasovat orientačně, pokud nemá proti tomuto postupu nikdo námitku. Nejprve budeme hlasovat o variantě E4, té nižší, pak pro tu další variantu a následně budeme hlasovat o té variantě, která bude mít větší podporu.

Zahajují hlasování o E4, první variantě pana poslance Vilímce. Kdo je pro, ať zvedne ruku orientačně a zmáčkne tlačítko.

Poslanec Karel Rais: Jak orientačně? Stanovisko je nesouhlas. (Z pléna: Stanoviska!)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Jedná se pouze o orientační hlasování, nicméně i tak se zeptám.

Takže budeme hlasovat o první variantě pana poslance Vilímce. Stanovisko pana zpravodaje? (Ponechat vládní návrh, nesouhlas s variantou 1.) Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují orientační hlasování o prvním návrhu E4. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 135, přihlášeno 162 poslankyň a poslanců, podporu tento návrh měl 30, proti bylo 90.

Budeme tedy hlasovat o druhé variantě pana poslance Vilímce. Druhé hlasování orientační o panu poslanci Vilímečkovi E4. Stanovisko pana zpravodaje? (Varianta 2 E4 nesouhlas.) Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují orientační hlasování. Kdo je pro druhou variantu návrhu pana poslance Vilímce, ať zvedne ruku.

Je to hlasování číslo 136 orientační, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 40. (Z tabule proti 40.) Takže ta druhá varianta měla větší podporu.

Budeme tedy hlasovat o druhé variantě návrhu pana poslance Vilímce. Stanovisko pana zpravodaje? (Pořád nesouhlas.) Pan ministr? (Nesouhlas.) Pořád nesouhlas.

Zahajují hlasování. Kdo je pro návrh E4 pana poslance Vilímce v té variantě, jak jsme ji vybrali orientačním hlasováním, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 137, přihlášeno 163 poslankyň a poslanců, pro 39, proti 80. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Rais: Další bod je E5 od pana poslance Vilímce. Zase se to týká pokut, má to ve variantách. Varianta 1 že ruší novelizaci, varianta 2 číslo 500 tis. nahrazuje číslem 100 tis.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Námitka k postupu? Pan poslanec Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Omlouvám se, já vám do toho nechci mluvit. Já bych –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Chcete nám do toho mluvit, pane poslanče, mluvte.

Poslanec Marek Benda: Já bych orientační hlasování o variantách nedělal, pane předsedající. Ale když už bylo uděláno, tak varianta 1 musí být ještě taky hlasována. S každým návrhem, který zazněl v této sněmovně, se musíme vypořádat. Varianta 1 nebyla hlasována, tam bylo pouze orientační hlasování. Ta se musí ještě dohlasovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Chápu to dobře jako návrh? Přejete si hlasovat o bodu E4 znovu, o té variantě, která měla v orientačním hlasování menší podporu, znovu. Dobře. Považuji to za zbytečné, ale budíž vám vyhověno. Stanovisko k E4? (Zpravodaj: E4 varianta 1 nesouhlas.) Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu pana poslance Vilímce pod písm. E4 první variantě. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 138, přihlášeno 163 poslankyň a poslanců, pro 30, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Stanjura. Prosím. (Přenechává slovo panu zpravodaji.) Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Rais: Já už jsem chtěl pokračovat v E5.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Všichni chceme pokračovat v E5. Ano.

Poslanec Karel Rais: Tak navrhuji panu předsedajícím, abychom nedělali nějaké zkušební hlasování, ale naostro variantu E5 varianta 1, E5 varianta 2. Týká se to výše pokut.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Může být. Já jsem se původně ptal, jestli si přejete variantní hlasování. Páni si přáli, tak jsem zařadil variantní hlasování. Pokud si je nepřejete, ulehčí nám to situaci. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já myslím, že to není na naší libovůli. Myslím, že pan zpravodaj má pravdu. Kdyby se v těchto dvou návrzích tyto návrhy lišily pouze částkou a jinak byly totožné, tak je logické použití orientačního hlasování pro obě varianty. Ale ty varianty se neliší částkou. Jenom ve vysvětlení, ale v textu ne. Jeden text vypouští novelizační bod a druhá varianta mění v novelizačním bodě částku. Myslím, že postup, který teď navrhuje pan zpravodaj k bodu E5, je fakt správně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dobře, budeme hlasovat o E5, o první i druhé variantě zvlášť. Zahájíme hlasování o E5 první variantě. Stanovisko pana zpravodaje?

Poslanec Karel Rais: Bod E5, varianta 1. Nesouhlas.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o bodu E5, varianta 1. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 139. Přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 30, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme tedy hlasovat o návrhu E5, variantě 2. Stanovisko pana zpravodaje?

Poslanec Karel Rais: E5. Varianta 2. Nesouhlas.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o E5 variantě 2. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 140. Přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 40, proti 86. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Rais: Poslední návrh, který dal pan poslanec Vilimec, je veden pod E6. Týká se v podstatě zase zmírnění tvrdosti v oblasti pokut. Můj názor na E6 nesouhlas.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 141. Přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 41, proti 84. Tento návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Rais: Další v pořadí je návrh pana poslance Uhlíka. Je to v podstatě obdoba návrhu pana poslance Šincla a navrhuji, aby dva body, F1 a F2, byly hlasovány dohromady. Stanovisko zpravodaje je nesouhlas.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: F1 a F2. Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu pana poslance Šincla pod písmeny F1 a F2. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Uhlíka, pardon, pod písmeny F1 a F2. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 142. Přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 71, proti 69. Návrh pana poslance Uhlíka nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Rais: Teď máme pod bodem G návrh Petra Fialy, ale návrh je naprosto identický s tím, co předložil Radim Fiala pod bodem B, a ten už byl hlasován.

Takže můžeme pokračovat dál. Dostáváme se do skupiny návrhů pana poslance Volného. Je to HII.1, HII.2 a HII.3. Je to v podstatě úprava usnesení rozpočtového výboru. Zase se to týká pojištění a v podstatě z mého pohledu formálních textových věcí. Navrhuji hlasovat tyto tři body dohromady a vyjádření zpravodaje je souhlas.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr? (Souhlas.)

Budeme tedy hlasovat o návrhu pana poslance Volného pod písmenem H. Zahajují hlasování o těchto návrzích. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 143. Přihlášeno je 164 poslankyň a poslanců, pro 129, proti 13. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Rais: Další návrh je od pana poslance Zbyňka Stanjury – II až I3. Navrhují, jak on sám říkal, že by to mělo být dohromady. Před chvílí jsme slyšeli vyjádření, týká se to investičních fondů, u kterých se mění zdanění u jedné skupiny. Návrh zpravodaje je nesouhlas.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o návrzích pod písmeny II až I3 pana poslance Stanjury. Kdo je pro, zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 144. Přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro 30, proti 86. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Rais: Jestli dobře rozumím proceduře, nyní bychom měli hlasovat o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Konstatuji tedy, že jsme hlasovali o všech návrzích, a přikročíme k hlasování o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 252, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

O tomto usnesení zahajují hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 145. Přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro 118, proti 31. Návrh byl přijat a konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je

121.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 253/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů setrval místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Jiří Dolejš. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 253/2.

Otevírám rozpravu, do které se jako první přihlásila... Pardon, paní poslankyně Zeliénková má něco ke stenozáznamu. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kristýna Zeliénková: Já se omlouvám. Jenom při hlasování číslo 143 bych chtěla do stenozáznamu, že jsem hlasovala pro, ale na sjetině mám proti. Nezpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nezpochybňuje paní poslankyně hlasování, pouze pro stenozáznam. Děkuji paní poslankyni. (V sále je veliký hluk a neklid.)

Otevřel jsem tedy obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a pak přednášel jednotlivé návrhy a vyjádřil se k nim. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Dolejš: Krásné středeční dopoledne všem. Moje úloha je poměrně jednoduchá, protože ve druhém čtení byl z pléna načten pouze jediný pozměňovací návrh, a to kolegy Beznosky. Tento návrh, jenom pro vaše osvěžení, se týká režimu přechodu na novou regulaci, a to konkrétně v onom ustanovení, které ukládá střadatelům kampeliček, aby jednou desetinou svého vkladu garantovali, co se dále bude dít od příštích časů, a touto jednou desetinou tuto jednu desetinu převedli na negarantovaný členský vklad. Časový režim, který tam je navržený oproti původnímu vládnímu návrhu, je rozvolněný, to znamená získává čas pro to, aby se kampeličky mohly adaptovat. Jsou tam tři roky navíc. To jenom pro osvěžení.

Já si myslím, že postup je jednoduchý. To znamená nejdřív se vyjádříme k pozměňovacímu návrhu a podle toho, jak to dopadne, pak už můžeme hlasovat o usnesení jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Protože je ten postup velmi jednoduchý, tak pokud souhlasíte a nemáte námitku, tak o něm nebudeme hlasovat jako o postupu, budeme tedy hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Beznosky a potom o návrhu zákona jako celku.

Nejprve pozměňovací návrh pana poslance Beznosky. Ptám se na stanovisko pana zpravodaje. (Můj návrh je neutrální.) Neutrální. Stanovisko pana ministra. (Nesouhlas.) Pan ministr nesouhlasí. Já tady mám žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Poprosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Stanovisko jsme slyšeli.

Zahajuji tedy hlasování o pozměňovacím návrhu pana poslance Beznosky. Prosím, kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 146, přihlášeno taktéž 146 poslankyň a poslanců. Pro 53, proti 73. Návrh nebyl přijat.

Jak jsme slyšeli od pana zpravodaje, bylo tedy hlasováno o všech pozměňovacích návrzích a přikročíme k hlasování o návrhu zákona jako celku. Přednesu návrh usnesení a poprosím o klid ve Sněmovně. Počkáme, až se poslanci dobaví.

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 253."

O tomto návrhu zákona a usnesení zahajují hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování č. 147, přihlášeno 152 poslankyň a poslanců, pro 126, proti 2. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákonem byl vysloven souhlas. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

122.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 251/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů setrval místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a dále aby místo u stolku zpravodajů zaujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Václav Votava. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 251/2.

Otevírám rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Tomio Okamura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, tento zákon hnutí Úsvit podpoří, jelikož považujeme za nutné podpořit ty nejzranitelnější, tedy jak seniory, tak děti, a považujeme v této souvislosti za potřebné a velmi vítané, že se léky, tak i dětské potřeby přesunou do nižší sazby DPH, abychom těmto skupinám, které si v podstatě nemohou sami pomoci, ulevili.

Jak už jsem k tomuto zákonu uvedl, nejjednodušší by ale bylo, kdyby stát vybrané komodity, které chce zlevnit, nedal daní z přidané hodnoty vůbec. Připomínal jsem tady již v minulosti sliby představitelů ČSSD, např. stínového ministra ČSSD pana Krejčího a také bývalého eurokomisaře pana Špidlu, kteří loni před volbami voličům slibovali, že nebude problém vyřídit v Evropské unii výjimku na nulovou sazbu DPH například na léky. Takže musím konstatovat, že tady bohužel platí to pravidlo sliby chyby, že slova ano, ale činy chybějí. Dobře, už jsme po volbách, pravda, že jsme před dalšími volbami, ale je potřeba si tyto sliby připomenout. Protože samozřejmě

vláda neudělala vůbec nic, aby po vzoru Velké Británie na tyto komodity např. vyjednala nulovou sazbu DPH.

Jak už jsem uvedl, z praktického hlediska bude zvýšení počtu sazeb DPH pro plátce znamenat větší komplikaci související se zařazením vybraných položek do správné sazby a část plánované úspory samozřejmě spolkně i zvýšená administrace.

Dovolte mi v této souvislosti vyslovit revoluční myšlenku. Samozřejmě úplně nejčistším řešením by bylo zrušení DPH v té formě, jak ji známe, a zavedení daně z obratu, kterou platil pouze konečný spotřebitel. Tím bychom ušetřili skutečně miliardy. Odpadla by jako obrovská byrokracie pro stát i firmy, tak také podvody s vratkami DPH. Takhle myšlenka je samozřejmě revoluční jen v uvozovkách. Nevymyslel ji Okamura, neboť ve světě, v těch ekonomicky nejsilnějších zemích, jako třeba USA, funguje po desetiletí naprosto standardně. Podobný systém je i v Japonsku. Dovolím si říct, že taková daň z obratu a služeb je například v Singapuru tříprocentní a v USA, samozřejmě je to stát od státu, ale v průměru pětiprocentní. O síle a dynamice těchto ekonomik není třeba diskutovat a je zcela evidentní, že stát může bohatnout i tím, že lidem komplikuje život a práci co nejméně. A to je ten trend, který tady v Úsvitu se opakovaně snažíme pojmenovat, že nelze bohatnout jenom tím, a to nám tady předváděly bohužel dosavadní vlády, že se zvyšují platy atd., ale můžeme bohatnout také tím, že naopak snižujeme náklady, což určitě z firemního hospodaření všichni víme, že ta metoda může být i zcela opačná. To znamená, naopak tam, kde lze zlevnit život v České republice, tak se ho pokusit zlevnit.

V tomto ohledu připomínám náš návrh, o kterém už opakovaně píší, a v některých západních zemích funguje, např. o celoplošném pokrytí České republiky sítí, mají to v některých západních zemích, a celá státní správa i občané by mohli třeba telefonovat zadarmo nebo připojení na internet zadarmo atd., a ušetřili bychom obrovské peníze. Samozřejmě lobbying telekomunikačních firem, ten by byl obrovský, ale doufám, že bychom mu dokázali někteří z nás čelit. Tím bychom vlastně zlevnili náklady na život velice razantně, aniž bychom museli zvyšovat průměrné platy. Takže to je ta cesta, kterou bych chtěl, aby se vláda také ubírala, nebo aby minimálně se nad ní zamyslela.

Jak jsem již řekl, pro návrh zákona budeme hlasovat. Ale s tím, že sami předkládáme a budeme předkládat návrhy, které špatně nastavený systém DPH v České republice postupně napraví. V tomto ohledu znovu připomínám náš první návrh spočívající v platbě DPH až po zaplacení faktury, který jste nám na jaře zamítli, a my ho nyní připravujeme a předložíme do Sněmovny znovu. Protože není možné tolerovat, aby slušní podnikatelé a firmy, které zaměstnávají všechny dohromady statisíce lidí – protože jak víme, více lidí je zaměstnáno v soukromém sektoru v České republice než ve státním, takže je to většina – odváděli DPH, nebo odváděli daň za něco, co vůbec neobdrželi od nějakých podvodníků, nebo do lidí, kteří prostě dluží. Navíc do toho návrhu chceme ještě zapracovat podmínku, aby i ten, kdo má zaplatit, si mohl dát tu fakturu do nákladů, a ty zaplatí. To znamená, v tomto případě výpadek daní nebude žádný, protože vlastně na jedné straně by k tomu nároku

nedošlo. Není prostě možné, aby se stát dále podílel na okrádání okradených a vybíral DPH od těch, kdo nedostali zaplacenou, a tím ji v principu žádná daňová povinnost nevznikla. Je to jak proti lidskému rozumu, tak proti přirozené lidské spravedlnosti, na kterou má právo každý občan naší země, včetně podnikatelů.

Takže závěrem říkám, že samozřejmě zákon podpoříme, protože senioři i děti jsou skupiny, které si skutečně samy pomoci nemůžou. Senioři tím, že jim síly ubývají, a samozřejmě děti také ne. Takže potřeby, které prostě jsou nutné k tomu, aby vůbec mohli žít – znovu říkám, je důležité je zlevnit, nejlépe nedanit vůbec. Tím myslím DPH, protože stejně je to vlastně průběžná položka u těchto skupin, stát jim něco musí dát a potom to stejně musí vydávat.

Děkuji za pozornost a přihlásím se u dalšího zákona.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkujeme panu poslanci Okamurovi. Pak mám dvě přednostní práva – nejprve pan zpravodaj Votava, po něm pan poslanec Petr Fiala, po něm pan poslanec Rais. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Já bych si dovolil načíst legislativně technickou úpravu k tomuto tisku tak, jak jsem ji obdržel od legislativy, tudíž si ji tedy osvojuji. Citoval bych: Část první článek první – novelizační bod 28 se zrušuje. Důvodem je, že v případě schválení by došlo k duplicitnímu výskytu dvou čárek za číslem 61. Takže pouze takováto technická věc.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za tuto legislativně technickou úpravu, o které budeme poté hlasovat.

Dalším přihlášeným s přednostním právem je pan předseda ODS pan poslanec Petr Fiala. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Dámy a pánové, já bych ještě rád uvedl některé argumenty, proč se domnívám, že navrhovaná změna zákona není dobrým krokem, a dále bych načel legislativně technickou úpravu ke svému pozměňovacímu návrhu.

Já bych vám rád připomenul, že za posledních 12 let se DPH měnila sedmkrát a stávající změna je tedy osmá v pořadí. A jak jsme slyšeli výroky minulý týden paní náměstkyně ministra financí Hornochové a nakonec i pana ministra, tak jsme se dozvěděli, že do dvou let počítají s další změnou a že vlastně třetí sazba je v podstatě přechodné opatření, že by preferovali dvě, dokonce jednu sazbu, což je přesně to, co jsem tady ve svém minulém vystoupení říkal já. A já se na základě těchto výroků reprezentantů Ministerstva financí ptám: To opravdu tady budeme schvalovat přechodné opatření na dva roky a pak znovu budeme měnit daň z přidané hodnoty? Na této schůzi je navíc v prvním čtení paralelně, to myslím, že jste si všimli, návrh zákona o DPH, kterým plátcům, firmám opět přibývají další administrativní

povinnosti. Čili to bude další změna. Čili pokračujeme v kolotoči změn, ve kterém se firmám, podnikatelům a vůbec všem lidem hrozně špatně žije.

To, co je podstatné a co tady dostatečným způsobem ještě nezaznělo, je, že neplatí hlavní argument vlády, že třetí sazba DPH prospěje sociálně slabším rodinám. Není to pravda a je tomu přesně naopak. Vláda si špatně spočítala, komu toto opatření prospěje. Na snížení DPH nevydělají nejvíc nízkopříjmové rodiny, ale vydělá na něm nejvíc stát, který kupuje naprostou většinu léků, a pak na něm vydělají bohatší lidé, kteří mají vyšší spotřebu a snížením zdanění spotřeby samozřejmě ušetří nejvíce. Až úplně v poslední řadě na tom vydělají chudší lidé.

Abych uvedl příklad. Tržby zařízení lékařské péče v roce 2013 činily za léčiva 65,5 mld. korun, z toho 15,3 mld. ze 65,5 mld. byly příjmy z doplatků pacientů a z volného prodeje, to znamená přímé úhrady od občanů. Tedy méně než jednu třetinu celkových výdajů na léky utratí občané – pouze méně než jednu třetinu! Dvě třetiny utratí stát, zdravotnická zařízení nebo pojišťovny. To znamená, že na levnějším DPH u léků nejvíce ušetří stát.

Když promítneme snížení DPH na léky z 15 % na 10 % do cen, tak dojde k úspoře 670 mil. korun, což činí, je to jednoduché spočítat, v průměru 67 korun na osobu a rok. Takže díky těmto změnám ušetří občan 67 korun, a to ještě reálně méně, protože se to snížení daně plně nepromítne. Vláda tedy pomůže na jedné straně výrazněji výše příjmovým skupinám obyvatel, na druhé straně v průměru všem o 67 korun. Otázka je, jestli to stojí za to. Jednak budou sníženy příjmy státu, což mně tolik nevadí, ale mnohem horší je, že plátcům daně vzniknou nové administrativní náklady, které jsou zcela jednoznačné.

Další příklad. Pokud budou do budoucna, jak to oznámil pan premiér a nakonec i pan ministr financí, ve třetí nebo ve snížené nižší sazbě například potraviny, tak na tom vydělají opět spíše výše příjmové skupiny, bohatší lidé, kteří kupují dražší potraviny. Vždyť z toho logicky plyne, že i ten jejich v uvozovkách výdělek, tedy rozdíl mezi tím, co platí při snížené sazbě a co by platili v případě uplatnění vyšší sazby, bude vyšší než u nízkopříjmových spotřebitelů. Takže opět ušetří lidé s vyššími příjmy. Vláda tady zjevně nezvládá základní matematiku, protože jinak by nám nemohla tvrdit, že toto opatření je výhodné pro lidi, kteří mají příjmy nízké. Ale i kdyby tohoto chtěla vláda dosáhnout, tak to dělá špatnou cestou, protože sociální politika se nedá dělat daněmi. Sociálně demokratická vláda využívá k řešení sociální politiky daně a daňový systém a to je naprosto špatné. Pomůže se tady maximálně malé vybrané sociální skupině, ale pro zbytek to bude znamenat sociální opatření, které nikdo nepotřebuje a naopak bude příčinou vyššího plýtvání.

Pokud chce třeba vláda pomoci důchodcům, u nichž zaujímají léky značnou část spotřebního koše, tak ať nepřerozděluje státní peníze. Mnohem lepší varianta by byla třeba pomoci adresnou sociální dávkou než komplikovat daňový systém třetí sazbou. Není to jenom můj názor nebo názor, který bychom si tady já nebo občanští demokraté vymysleli. Když se podíváte do studií třeba OECD, tak tam máte jasně dokázáno, že DPH jako sociální nástroj nebo jako nástroj sociální politiky funguje daleko hůře než přímá podpora nízkopříjmových skupin. Mnohem lepší je třeba

snížení daně, sleva na dani nebo přímé sociální dávky. Když jsme třeba u knih, tak samozřejmě ze snížení DPH na knihy, což je určitě dobrý krok, mají větší výhodu lidé s vyššími příjmy než lidé s nižšími atd. Řada studií ze zahraničí to dokazuje.

Další mýtus, který je potřeba vyvrátit a kterým jsme tady ze strany vlády zásobováni, je, že třetí sazba se nějakým způsobem projeví na cenách. Ta malá změna se v konečných cenách vůbec nemusí projevit a nemusí dojít ze zlevnění. Naopak mezinárodní studie dokazují, že v konečných cenách pro spotřebitele se snížení daně projeví výrazněji až tehdy, pokud je ve výši zhruba 30 %, tedy když daň snižíte o tak výraznou částku. Abych uvedl zase konkrétní příklad. Francie snížila DPH na pohostinství z 16,6 % na 5,5 %. Z 16,5 % na 5,5 %. Jaký byl výsledek, pokud jde o ceny? Ceny v restauracích klesly o pouhé 1,1 %!

Pokud byste ani tyto argumenty nechtěli brát vážně, což bych se divil, protože to jsou na rozdíl od mýtů, kterými nás zásobuje vláda, fakta, tak ještě je zde jeden argument. To, co je tady navrhováno, je opatření, které je nekonceptní a nesystémové. Můžeme si třeba položit otázku, proč jsou do nejnižší sazby zahrnuty léky, ale nejsou tam třeba vitaminy, zdravotní čaje nebo věci, které slouží k prevenci zdraví. Zlevňujeme tedy pro ty, kteří jsou už nemocní, a nezlevňujeme pro ty, kteří se chtějí starat o svoje zdraví.

Je to logické? Proč? Máte pro to zdůvodnění? Proč tam jsou knihy, nejsou tam časopisy, nejsou tam noviny? Nebo proč tam vlastně rovnou nejsou potraviny, když už pan premiér mluví o tom, že by je vlastně chtěl do té nižší sazby zařadit?

Dámy a pánové, zavádět třetí sazbu DPH na přechodné období – a teď už víme od vládních představitelů, že to je na rok, na dva, na tři – je nekonceptní krok. Bude to stát zbytečné náklady na software, zkomplikujeme podnikatelům život a hlavně vláda nemůže dosáhnout toho, co tady říká, že dosáhnout chce – pomoci rodinám a osobám s nižšími příjmy. Z této pasti, do které jsme se vládním návrhem dostali a kde se určitě ani vy necítíte komfortně, existuje jedno jednoduché východisko. Pojďme buďto snížit obě sazby o jeden procentní bod, což je můj návrh, anebo to, co je druhý můj návrh, pojďme rovnou udělat to, co je nejlepší, co by se mně líbilo a k čemu se nakonec hlásí i pan ministr financí a jeho paní náměstkyně, pojďme snížit dolní sazbu DPH z 15 % rovnou na deset. Je to můj pozměňovací návrh a máte možnost ho jednoduše podpořit. My věříme, že pozměňovací návrhy, které jsem jménem ODS předložil, by byly skutečně dobrým řešením pro občany a podnikatele a odstranily by spoustu problémů, do kterých se všichni dostaneme nekonceptním a dočasným zavedením třetí sazby DPH.

Dámy a pánové, tolik moje zdůvodnění postojů ODS a návrhů, které máme. A nyní mi dovolu, abych na základě upozornění legislativního odboru načel legislativně technickou úpravu ke svému pozměňovacímu návrhu. Bod E3 by tedy nyní zněl, nebo zní: v § 37 odst. 2 se slova "15 v případě snížené sazby daně" nahrazují slovy "10 v případě snížené sazby daně". Je to skutečně jenom technicko-legislativní formulační záležitost, která nijak nemění smysl mého pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fialovi. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Rais. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den, pane předsedo, dobrý den, kolegové. Já bych tady oznámil, že stahuji svůj pozměňovací návrh číslo 1304, který se týkal vrácení daně osobám se zdravotním postižením. Za tou myšlenkou si stojím a stojíme, chceme pomoci těm tělesně postiženým, pouze ho nedáváme tady do tohoto zákona, ale posuneme – mám tedy příslib, že budeme pracovat s profesionálními pracovníky na úpravě, na novele, že to prostě bude vloženo do novely o DPH. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Raisovi. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Prosím, pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré ráno, vážené dámy, vážení pánové. Mně ta veřejná debata během druhého čtení a mezi druhým a třetím čtením významně připomněla debatu o regulačních poplatcích. Vládní koalice tehdy prosazovala zrušení regulačních poplatků a pak vystupovali významní odborníci z řad sociální demokracie a i ANO a říkali, že to je de facto hloupost, že to je prostě hloupost, že by se ty regulační poplatky, a když ne regulační, tak alespoň hospitalizační poplatky rušit neměly. Z toho vznikl dojem, že si to prosadili lidovci, ale lidovci se potom ohradili, že oni to také nechtěli. Takže prostě vládní koalice tady protlačila návrh, o kterém při debatě všechny tři vládní strany říkaly, že to je v zásadě pitomost. Velmi podobný pocit jsem měl z debaty při třetí sazbě. Ministr financí veřejně říká: já vím, že třetí sazba je špatně, že to být nemá. Zástupci ministerstva financí proto, že to jsou odborníci, říkají, tak to je politické zadání, to víte, no, jako žádná sláva to není, je to fakt špatně, ale prostě my jsme dostali toto politické zadání, tak jsme to zpracovali s řádnou odbornou péčí. A předseda vlády nedávno řekl: my to dlouho nechceme, my zase z toho uděláme ty dvě sazby.

Já mám pocit, že jsme ve stejné situaci, že prostě tady tlačí vládní strany něco, co vlastně nikdo nechce, dokonce ani ty vládní strany. Minimálně tak vypadá ta veřejná diskuse v médiích. Buď vládní představitelé mlží a lžou a dělají to, co dělají velmi často, že něco jiného říkají a něco jiného předkládají, anebo v tom mají zmatek a myslím si, že Sněmovna by jim měla dát šanci si na tuto otázku odpovědět a ten zmatek v argumentaci si utřídit. Proto dovoluji, abych navrhl vrácení tisku výborům k novému projednání.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Takže eviduji návrh pana předsedy Kalouska na vrácení výboru k novému projednání. Prosím, pan poslanec Tejc se dále hlásí do rozpravy.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já skoro nevěřím svým očím a uším. Miroslav Kalousek tuto vládní koalici, která velmi dobře ví, co chce, chce napravit chyby předchozí koalice v oblasti daní, například zvýšení DPH, nás tady bude moralizovat a bude říkat: ujasněte si, co chcete, vy sami nevíte, co chcete, nejste si jisti. Připomenu mu, že to byla právě jeho vláda, kde on byl ministrem financí, kdy se tady s daněmi experimentovalo, kdy podnikatelé nevěděli, jaké budou daně od 1. ledna, ještě v prosinci a DPH se plánovala tu na 19 %, tu na 17,5 %.

Myslím si, že na rozdíl od tehdejší vládní koalice tato vládní koalice ví, co chce, snaží se o maximum možného a zavedení třetí sazby je teď to, co umožňuje zavedení 10% sazby alespoň u léků a dalších komodit, kde to možné je s ohledem na státní rozpočet. Ono totiž DPH se velmi jednoduše zvyšuje, zvýšení DPH se vždy promítne do vyššího výběru, ale snížení DPH se bohužel ne vždy promítne do snížení ceny zboží, ale zcela jistě se promítne do snížení výběru daní. Totiž zvyšovat je jednoduché, to nám předvedla bývalá vládní koalice. My se snažíme o nápravu těch chyb cestou, která nepoškodí českého občana, nepoškodí český státní rozpočet. A já jsem přesvědčen, že zavedení třetí sazby DPH s výhledem jejich možného sjednocení na deseti procentech např. i pro potraviny je krok správným směrem.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Bylo to moc hezké, prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče Tejci, ale jestli je to tak, jak říkáte, tak proč váš vlastní ministr financí říká veřejně, v televizi, že zavedení třetí sazby je chyba a že se tomu bránil. Tak tohle myslím, že byste si měli ujasnit a že by k tomu to druhé čtení mělo sloužit. A vyjdeme-li z premisy, kterou jste tady slavnostně oznámil, že jste tady proto, abyste napravili ty chyby, vyjdeme-li z toho, že zvýšení DPH o jeden bod u každé sazby byla chyba – já se to nedomnívám, já jsem přesvědčen, že to byl jeden z klíčových kroků ke stabilizaci veřejných rozpočtů a dál mělo pokračovat snižování přímých odvodů a směřování k jedné sazbě. Ale na to můžeme mít různé názory. Jestli si myslíte, že to byla chyba, tak tu chybu napravte a vraťte to zpátky do původního stavu. Takový pozměňující návrh tady leží.

Říkáte: To je chyba, ale nám se strašně líbí ty peníze, které z té chyby máme, ty si chceme ponechat. Občany chceme kasírovat. Nebudeme používat ty peníze ke snižování deficitu, tak jako to dělala Nečasova vláda, budeme používat ty peníze ke rozdávání dáreků. Když je máme, je třeba rozlišovat výdaje o desítky miliard. My jsme sice říkali, že budeme šetřit, ale to jsme jen tak říkali. Doopravdy chceme utrácet. A abychom prokázali, že s tím něco jako by děláme, tak zkomplikujeme život všem a zavedeme kosmetickou třetí sazbou pro tři položky, které v podstatě vůbec nic neřeší.

Já respektuji názor, že jsme udělali chybu. Vy jste jenom pokrytci. Vy neděláte nic, kromě utrácení!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Dále je s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Igor Nykl. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Igor Nykl: Děkuji za slovo. Chtěl bych prostřednictvím předsedajícího poprosit pana poslance Kalouska, aby nemluvil nepřesné věci. Já už jsem tu minule vystupoval kvůli regulačním poplatkům. My jako vládní koalice jsem byli jednoznačně proti. Já jsem vám vysvětloval, co je regulační poplatek, hospitalizační poplatek. A je pravda, máte pravdu, byl tu pan poslanec Koskuba, byl tu tento jeden poslanec, měl tu velmi dlouhý projev, omlouval se nám všem za ten projev, ale my a já jsem tu osobně byl vám to říct. Tehdy jsme se přece bavili o tom, že jste se na mě tak díval, jako bych byl já pro regulační poplatky, řekl jste, že už se nebudete dívat.

Znovu říkám, vládní koalice je pro zrušení regulačních poplatků. Omlouvá vás, že nejste lékař a můžete trošku mít v tom takové nejasnosti, to se může stát. Ale tato kapitola je pro nás uzavřená, a co jsem řekl minule, že v budoucnu bude možná třeba otevřít téma hospitalizačních poplatků, znovu říkám, hospitalizačních, ale je to úplně něco jiného, než o čem jsme se bavili. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Nyklovi. Dále do rozpravy pan poslanec Kalousek, po něm pan poslanec Urban. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pro tyto diskuse jsem velmi rád, že nejsem lékař, jakkoli to pokládám za úctyhodné povolání, protože lékaři většinou pojišťovacím systémům nerozumějí. Ti rozumějí léčení.

Pane poslanče Nykle, prosím, podívejte se do záznamu. Já jsem říkal regulační poplatky, pak jsem si vzpomněl, že se na vás nemám dívat, podíval jsem se na vás a říkal jsem, nebo hospitalizační poplatky. Tady prostě byli poslanci vládní koalice, kteří říkali, že zrušení regulačních poplatků je pitomost, a někteří říkali, že zrušení hospitalizačních poplatků je pitomost. Vy jste totiž zrušili všechno.

Bavíme se o DPH. Já jenom dávám tuto paralelu, jak nemáte jasno, co chcete, tak jako jste neměli jasno u spotřební daně. Váš premiér, šéf koalice, předseda nejsilnější vládní strany řekl zcela otevřeně, že 17 jeho poslanců vůbec netušilo, o čem hlasují. Já prostě chci předejít stejné situaci, vlastně tady chráním pana premiéra, aby jeho poslanci se opět neocitli v situaci, že zase nebudou vědět, o čem hlasují, protože můžou být zmateni veřejnými vyjádřeními ministra financí a premiéra o tom, jak snížíme to DPH u potravin a jak vybereme víc peněz a nevybereme. Veřejnosti říkáte něco úplně jiného, než předkládáte.

A protože chci ochránit předsedu sociální demokracie, aby se opět nedostal do situace, kdy musí říkat, že polovina jeho klubu vůbec netuší, o čem hlasuje – obávám se, že teď jsme ve stejné situaci, že zase nebudou vědět, o čem hlasují –, tak si myslím, že bychom si to měli ujasnit ještě jednou v druhém čtení, a tím zdůvodňuji svůj návrh.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi i za to, že to s panem premiérem myslí tak dobře. Nyní pan poslanec Urban.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, myslím si, že návrh vrací sice postupně DPH tam, kde bylo před vládami Mirka Kalouska a Petra Nečase, nicméně jak bych si vysvětlil rozpor toho, co říká ministr financí na televizní obrazovky, že s tím vlastně souhlasí a nesouhlasí. Vysvětlil bych si ho celkem jednoduše. Myslím si, že opravdu s tím příliš nesouhlasí a nechce snižovat DPH, nicméně chce to koaliční partner, sociální demokracie, takže to, že se snižuje DPH, je vítězstvím sociální demokracie v této koalici. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Urbanovi. Prosím, pan poslanec Kalousek se dále hlásí.

Poslanec Miroslav Kalousek: Toto vysvětlení akceptuji a blahopřeji vám k vítězství, kterým poškodíte Českou republiku a všechny její občany. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Zlatuška.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pane předsedající, já jen těžce nesu, že pan předseda Kalousek přímo oslovuje poslance. Měl byste ho mít k pořádku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já těžce nesu, že jsem vám vůbec nerozuměl, pane poslanče, prosím.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pan předseda Kalousek přímo oslovuje poslance. Myslím, že byste ho, pane předsedo, měl vést k pořádku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano. Budu vést pana poslance Kalouska k pořádku. Pane poslanče Kalousku, prosím, oslovujte poslance pouze mým prostřednictvím, a nyní máte slovo. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ano, je to přesně podle pravidel. Slibuji, že kdybych snad chtěl někdy, těžko si to umím představit, ale kdybych snad chtěl někdy oslovit pana poslance Zlatušku, tak pouze prostřednictvím předsedajícího. Slibuji. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za tento slib. Dále se hlásí s faktickou poznámkou pan poslanec Pilný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Vážený pane místopředsedo, kolegové a kolegyně, musím bohužel zareagovat na poznámku pana poslance Urbana. Koalice není o tom, kdo v ní vítězí. Koalice je o shodě. Pokud tady budeme veřejně vystupovat s tím, že jsme zvítězili nad svým partnerem, tak nám to asi dlouho nevydrží. Prosil bych trochu opatrnosti v těchto vyjádřeních. Děkuji. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. Prosím, dále se hlásí o slovo pan poslanec Kalousek, a já prosím o klid v Poslanecké sněmovně.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dovolte, pane předsedající, abych podpořil názor pana poslance Pilného, protože máme k tomu, co on řekl, řadu praktických důkazů. Například dvě vládní strany, ta třetí na to zřejmě jenom koukala, dvě vládní strany spolu uzavřely obchod, že minimální mzda bude zvýšena o 700 korun, za to, že paní ministryně Jourová stane se evropskou komisařkou. Rázem jsme všichni byli adresáty výsledků tohoto úžasného obchodu, kde nikdo nevyhrál a nikdo neprohrál, protože obě dvě strany si prosadily své. Minimální mzda byla oproti obrovským protestům podnikatelů, oprávněným, zvýšena nikoli o 500, ale o 700, aby se mohli socialisté bít v prsa, že zvítězili, a v Evropské komisi máme sice ctihodnou osobu, nicméně na portfoliu, o kterém zjevně nic neví. Obě dvě strany zvítězily, odfajfkovaly si, že mají svá stranická vítězství, a ČR utrpí škody z obou dvou rozhodnutí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. Mám zde přihlášeného s faktickou poznámkou pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych nebyl tak příkrý k politickým dohodám či politickým obchodům, až na to, že v tomto případě je podle mě porážka na straně sociální demokracie. Ti něco zaplatili, třeba to, že stáhli svého kandidáta, kdežto to, co zaplatí druhý koaliční partner, neplatí oni, ale úplně někdo jiný. Tak to je výborný obchod! Ty něco zaplatíš, já ti uhnu, já ti něco dám, a to nebudu platit já, to zaplatí úplně někdo jiný. Jestli to sociální demokraté považují za vítězství, tak já ne, já myslím, že v tom souboji vyhrála druhá koaliční strana. Říkám, nejsem proti politickým dohodám či politickým obchodům, jak se tomu pejorativně

říká, to už je jenom, jak to nazvete. Bylo to, je to, bude to. Spíš je úsměvné, že ti, kteří to tak tvrdě a zásadově kritizovali, to dělají také.

Já říkám, že je doběhla realita vládnutí. Takže ten samotný fakt nekritizuji, jenom mi vadí, že to nezaplatili tím, že třeba udělali nějaký programový ústupek nebo nějakou jinou pozici věnovali sociálním demokratům nebo něco takového, ale vybrali si za to, že to zaplatí podnikatelé a zaměstnavatelé. To je to, co na tom kritizujeme.

A když už mám ještě padesát vteřin, tak – pořád jsem neslyšel odpověď na tu otázku, proč se vlastně bráníte tomu snížení daní o jeden procentní bod, když ten účel, pro který jsme to zavedli a za který jste nás kritizovali, a možná i oprávněně, tak teď, když navrhuje to snížení zpátky jakoby v reakci na vaši kritiku, tak nás kritizujete znova. Tak si musíte vybrat. Buď bylo špatně zvýšení, nebo je špatně snížení. Nemůže to být tak, že plus jeden procentní bod je špatně když to dělá pravice, ale když to levice nesnižuje, tak je to dobře a necháme si ten plus jediný procentní bod. To nechám na vás, ale netvrdíte nám současně, že bylo špatně zvýšení a současně je špatně navržení snížení na původní úroveň. Obojí dohromady prostě platit nemůže. Místo abyste řekli: nám se ty peníze, které vybereme od lidí, hodí, abychom je pak mohli některým dávat zpátky a tvářit se jako ti dobří, kteří rozdávají peníze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má nahlášenou pan poslanec Gabal.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Vážení kolegové, vážené kolegyně, vážená vládo, já nevím, jestli nenavrhnout tady přílepek, kterým by tato Sněmovna popřála ministryni Jourové, aby ve své misi v Bruselu uspěla, a tím pomohla celé republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nevidím nikoho, kdo by byl přihlášen do rozpravy. Z toho důvodu rozpravu končím. Přistoupíme k hlasování.

Nejprve zde mám návrh pana poslance Kalouska, aby se tento návrh vrátil k projednání výborům. Budeme hlasovat nejdříve o tomto návrhu.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro navrácení tohoto zákona k projednání do výboru, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Je to hlasování pořadové číslo 148.

Hlasování končím. Přítomno poslanců je 165, pro tento návrh bylo 32. Návrh byl zamítnut.

Dále zde mám dvě legislativně technické úpravy, první od pana poslance Votavy a druhou od pana poslance Fialy.

Poslanec Václav Votava: Pane místopředsedo, že vám skáču do řeči, ale o těch bychom měli hlasovat až nakonec, zvláště pana kolegy Fialy. To váže také na jeho pozměňovací návrh, takže je otázka, zdali bude přijat, nebo nebude. Nechci samozřejmě předjímat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jak jsem to konzultoval, tak bychom měli o těchto legislativně technických úpravách hlasovat jako první. V případě, že nesouhlasíte s postupem vedení schůze, vzneste námitku, budeme o tom hlasovat. Jinak já dám hlasovat o legislativně technických úpravách jako první.

Poslanec Václav Votava: Dobře, už se tomu nebráním.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. V tom případě budeme postupovat tak, jak jsem řekl. První budeme hlasovat o legislativní úpravě pana poslance Votavy. Pane poslanče, uveďte, prosím vás, tento bod. (Zpravodaj: Stanovisko ano.) Pan ministr? (Souhlas.) Souhlas, dobře.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Končím hlasování pořadové číslo 149, přítomných poslanců je 168, pro tento návrh bylo 160 poslanců.

Další by měla být legislativně technická úprava pana poslance Petra Fialy, takže já dám hlasovat o tomto návrhu. Ještě vás poprosím, pane zpravodaji, zda uvedete tento návrh pana poslance Fialy. (Stanovisko neutrální.) Postoj pana ministra? (Nesouhlas.) Nesouhlas, dobře.

Já zahajuji hlasování... Mám zde faktickou poznámku. V tom případě prohlašuji toto hlasování za zmatečné a dávám vám slovo, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám, my už jsme se o to jednou střetli. To je legislativně technická připomínka, není to hlasování o obsahu tohoto pozměňovacího návrhu. Pokud někdo je proti, říká, že legislativa Sněmovny špatně pracuje a neumí ohlídat správnost legislativně technickou. Nehlasujeme o tom návrhu jako o tom, co má v (nesrozumitelné) být, ale o tom, že je to napsané v souladu s legislativou. Tak podle mne stanoviska tady jsou naprosto vyloučená, to se normálně nedělá, že u legislativně technických připomínek, já jsem také hlasoval pro legislativně technickou připomínku, a my všichni, pana předsedy Votavy, přestože pak o tom jeho návrhu budu hlasovat jinak, ale myslím, že je to normální. A pak v případě, pokud je to pravda, že nesouhlasné stanovisko třeba legislativy Ministerstva financí, tak ať se ty dvě legislativy domluví a řeknou nám, co je legislativně technicky dobře. Není to o obsahu toho samotného pozměňujícího návrhu, o tom budeme hlasovat zvlášť, až na to přijde.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. V tom případě pan ministr Babiš?

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Měním své stanovisko na neutrální.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Neregistruji žádnou faktickou poznámku. V tom případě budeme pouze hlasovat, kdo je pro tuto legislativně technickou úpravu tak, jak ji navrhl.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Končí hlasování pořadové číslo 151. Pro tento návrh bylo 161 poslanců, to znamená, že tato úprava byla přijata.

Nyní bychom měli přikročit k hlasování o pozměňujících návrzích. Poprosím pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňující návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Ano, děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, ve druhém čtení nebyl podán návrh na zamítnutí.

Teď mě upozorňuje legislativa, že bychom měli hlasovat ještě o stažení pozměňovacího návrhu pana kolegy Raise. Mé stanovisko je ano.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. V tom případě já zahajují hlasování a táži se, kdo je pro stažení pozměňovacího návrhu pana poslance Raise. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 152, přítomných poslanců je 169, pro tento návrh bylo 144 poslanců. Návrh byl přijat.

Nyní vás tedy poprosím o proceduru hlasování.

Poslanec Václav Votava: Děkuji. Ano, seznámím vás s procedurou. Jak jsem již řekl, návrh na zamítnutí podán nebyl. Pozměňovací návrh pod písmenem A byl za souhlasu Sněmovny stažen, o něm tedy hlasovat nebudeme. Budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem B pana kolegy Dolejše. Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana kolegy Uhlíka pod písmenem C. Další by bylo hlasování o pozměňovacích návrzích pana kolegy Kalouska, pak pana kolegy Fialy. Tam bychom to rozdělili na E1 a E2, jestli s tím souhlasí, a poté na E3, E4, E5. O legislativně technických už bylo hlasováno, takže nakonec bychom hlasovali o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Má někdo námitku proti takto navrženému hlasování? Není tomu tak. V tom případě můžeme přistoupit k hlasování tak, jak bylo navrženo. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Nyní je pozměňovací návrh pod písmenem B pana kolegy Dolejše, který zavádí pouze jednu sníženou sazbu DPH ve výši 10 %. Stanovisko je negativní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Zásadní nesouhlas.) Děkuji.

Zahajují hlasování táži se, kdo je pro tento pozměňující návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 153. Přítomných poslanců je 169, pro tento návrh 68, proti 83. Tento návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec Václav Votava: Další pozměňovací návrh je pana kolegy Uhlíka, který do druhé snížené sazby 10 % zavádí některá veterinární léčiva. Moje stanovisko je ano.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro tento pozměňující návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 154. Přítomných poslanců je 169, pro tento návrh bylo 131 poslanců (proti 22). Návrh byl přijat. Můžeme jít dál.

Poslanec Václav Votava: Dále budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích pana kolegy Kalouska. Jedná se o jednu sníženou sazbu ve výši 10 %.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vaše stanovisko? (Negativní.) Pan ministr? (Zásadní nesouhlas.) Děkuji.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro tento pozměňující návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 155. Přítomných poslanců je 170, pro bylo 65 poslanců, proti 99. Návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom se ve dvou hlasováních vyrovnali s pozměňovacími návrhy pana kolegy Fialy, které jsou pod písmenem E. Nejdříve budeme hlasovat společně o E1, E2, což je snížení sazeb o 1 %.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vaše stanovisko? (Negativní.) Pan ministr? (Zásadní nesouhlas.) Dobře, děkuji.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Táží se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 156. Přítomných poslanců je 170. Pro návrh bylo 44, proti 90 poslanců. Návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali o E3, E4, E5, což je snížená sazba ve výši 10 % jako jediná snížená sazba.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vaše stanovisko? (Negativní.) Pan ministr? (Zásadní nesouhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táží se kdo je pro, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 157. Přítomných poslanců je 170, pro návrh bylo 75, proti 85 poslanců. Návrh byl zamítnut.

Poslanec Václav Votava: Tím jsme se vyrovnali se všemi pozměňovacími návrhy a mohli bychom hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 251, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

(Stanovisko zpravodaje: Souhlas.) Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Já tedy zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro takto navržené usnesení, nechť zmáčkne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 158. Přítomných poslanců je 170, pro návrh bylo 134 poslanců, proti 34. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod a tím je

134.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu /sněmovní tisk 179/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády – už tam sedí, takže budeme kontinuálně pokračovat – pan ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Jiří Dolejš. Máme zde pana poslance Dolejše?

(Nemohl projít ze své lavice přes své stojící kolegy.) Už přichází. Děkuji. Návrh na zamítnutí ani pozměňující návrhy nebyly předneseny.

Otvírám tedy rozpravu. V tento moment neeviduji nikoho přihlášeného. Je tomu tak. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Táži se, zda si pan zpravodaj vezme závěrečné slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Myslím, že poté, co jsme slyšeli, že nejsou pozměňovací návrhy, můžeme hlasovat o návrhu usnesení jako takovém. Rovnou vás předběhnu, můj postoj je vstřícný.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se pana vicepremiéra a ministra financí, zda si vezme závěrečné slovo. (Ne.) A váš postoj k návrhu? (Souhlasím.) Souhlasný, dobře. V tom případě přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu, podle sněmovního tisku 179."

Mám zde požadavek na odhlášení, takže vás všechny odhlásím a požádám vás, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, jak bylo předneseno, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. kdo je proti?

Je to hlasování číslo 159. Přítomných poslanců je 144, pro návrh 138 poslanců, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji zpravodaji i panu ministru financí. Končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednávání bodu číslo

135.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb.,
o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 209/ - třetí čtení**

Pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš už je na svém místě, takže poprosím ještě zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Jaroslava Klašku, aby zaujal místo zpravodaje. Pozměňovací návrhy byly uvedeny ve sněmovním tisku 209/2.

Otvírám rozpravu. V tento moment neeviduji nikoho, že by se přihlásil do rozpravy. Takže pokud se nikdo nehlásí – pan zpravodaj. Máte slovo.

Poslanec Jaroslav Klaška: Chtěl bych jenom načíst legislativně technickou připomínku k tomuto sněmovnímu tisku. Ta zní: Část jedna článek jedna, novelizační bod 166. Za slova "38 odst. 2" se vkládají slova "písmeno a)", jde o konkretizaci dotčeného paragrafu, bez ní by nebyla úprava možná. To je všechno k této legislativně technické změně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pokud se nikdo nehlásí do rozpravy, rozpravu končím. (Upozornění na poslance s přihláškou.) Byl jste přihlášen? (Ano.) V tom případě poprosím, zda nevznesete námitku proti vedení schůze, že bych udělil slovo, protože jsem přehlédl přihlášku z místa do rozpravy. Není vznesena námitka, takže máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Stahuji svůj pozměňovací návrh v zákonu o auditorech. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: O který pozměňující návrh se jedná?

Poslanec Karel Rais: Je to vedeno pod bodem A, týká se to vypuštění některých ustanovení ze zákona. Jsou tam detailně uvedeny které. 184 až 198. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní přistoupíme k hlasování.

První budeme hlasovat o legislativně technické úpravě tak, jak ji přednesl pan zpravodaj Klaška. Poprosím vás, pane zpravodaji, jaké k tomu máte stanovisko? (Souhlasné stanovisko.) Pan ministr? (Souhlas.)

Děkuji a dávám hlasovat. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navrženou legislativně technickou úpravu. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 160. Přítomných poslanců je 160, pro návrh bylo 149 poslanců, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Dále bychom měli hlasovat o stažení pozměňujících návrhů. Já vás poprosím, pane zpravodaji, abyste přečetl, o kterých pozměňujících návrzích, které budou staženy, budeme hlasovat.

Poslanec Jaroslav Klaška: Jedná se o jeden pozměňující návrh pana poslance Karla Raise, který navrhl z vládního návrhu, tedy novely zákona, vypustit novelizační body označené čísly 184 až 198. Tyto novelizační body se týkaly úprav § 44 výboru pro audit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro stažení tohoto pozměňujícího návrhu tak, jak bylo předneseno, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 161. Přítomných poslanců je 162, pro návrh bylo 139 poslanců, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní bychom měli přistoupit k hlasování o pozměňujících návrzích a já vás poprosím, pane zpravodaji, abyste přednášel jednotlivé pozměňující návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil včetně přednesení způsobu hlasování.

Poslanec Jaroslav Kláška: Ano, je zde už jeden jediný pozměňující návrh pana poslance Stanjury, který se týkal novelizačních bodů 42 a 43 a to se týkalo období zkoušek auditorů. Podle dohody s panem poslancem navrhuji hlasovat jedním hlasováním o obou návrzích B1 a B2 společně. Moje stanovisko je negativní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Negativní, dobře. Postoj pana ministra? (Nesouhlas.) Děkuji. Táži se, zda souhlasíte s tím, že bychom o obou pozměňujících návrzích hlasovali současně. Není vznesena námitka. Dobře.

Takže v tom případě zahajuji hlasování o tomto pozměňujícím návrhu a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 162. Přítomných poslanců je 164, pro návrh 30, proti 89. Návrh byl zamítnut.

Takže vyčerpali jsme v tento moment hlasování o všech pozměňujících návrzích a přikročíme v tom případě k hlasování o návrhu celého zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 209."

Táži se ještě na stanovisko pana zpravodaje. (Souhlasné.) Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování číslo 163. Přítomných poslanců je 164, pro návrh bylo 160 poslanců a poslankyň, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji vám.

Přistoupíme k projednávání bodu

136.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2013 Sb.,
o investičních společnostech a investičních fondech,
a některé další zákony v oblasti kapitálového trhu
/sněmovní tisk 216/ - třetí čtení**

Prosím, aby se místa ujal pan zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Radim Fiala, a pan ministr financí setrvává na svém místě.

Mám zde faktickou poznámku pana poslance Kostřici.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji, já jen prosím pro stenozáznam. Při hlasování 158 jsem chtěl hlasovat proti, nám na sjetině pro. Nezpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu, kdy pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 216/2.

Otevírám rozpravu k tomuto bodu. V tento moment neeviduji nikoho přihlášeného. Je tomu tak? Dobře, pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele a zpravodaje, zda chcete mít závěrečná slova. Nechcete. V tom případě bychom měli přikročit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil.

Ještě vás poprosím, kolegyně a kolegové, abyste snížili hladinu zvuku, abychom se navzájem slyšeli, protože budeme hlasovat, tak abychom dobře věděli, o čem hlasujeme.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, v tomto zákoně máme v podstatě 25 pozměňovacích návrhů, které předkládá usnesení rozpočtového výboru. Já bych navrhl, aby postup při hlasování byl takový, abychom jedním hlasováním hlasovali o všech 25 návrzích, protože se víceméně jedná o legislativně technické připomínky. Nic podstatného, žádné politikum tam není, že bychom se s tím vyrovnali jedním hlasováním. A na závěr bychom hlasovali o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane zpravodaji. Táži se, zda někdo vznášší námitku proti takto vznesenému způsobu hlasování. Nikdo námitku nepodal.

Poslanec Radim Fiala: Já to ještě opravím, pane předsedající. Teď mě z legislativy opravili, že pozměňovacích návrhů, které bychom hlasovali, není 25, ale 27.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Takže pozměňovacích návrhů máme 27, každopádně na způsobu hlasování to nic nemění. Takže ještě jednou se pro pořádek tážím, zda někdo vznesl námitku. Není tomu tak. V tom případě budeme postupovat tak, jak jste navrhl. Táží se na vaše stanovisko, pane zpravodaji, k těmto pozměňujícím návrhům. (Souhlas.) Pan ministr financí? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro takto navržené usnesení. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 164. Přítomných poslanců je 168, pro návrh bylo 153 poslankyň a poslanců. Návrh byl přijat.

O všech návrzích tedy bylo hlasováno a nyní bychom měli přistoupit k hlasování o návrhu zákona jako celku. Pro pořádek se ještě tážím vás, pane zpravodaji, na vaše stanovisko. (Souhlas.) Pan ministr financí? (Souhlas.) Děkuji.

Přednesu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, a některé další zákony v oblasti kapitálového trhu, podle sněmovního tisku 216, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Já zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro takto navržené usnesení, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 165, přítomných poslanců je 169, pro navržené usnesení se vyslovilo 158 poslankyň a poslanců. Návrh byl přijat. Já tedy konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Budeme pokračovat dál tak, jak jsme schválili program. Otevírám bod

126.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb.,
o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky
a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 257/ - třetí čtení**

Poprosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová a zpravodajka výboru pro sociální politiku paní poslankyně Jana Hnyková. Děkuji.

A nyní tady mám jednu faktickou poznámku. Pan poslanec Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, chci vás požádat o přestávku na klub v délce trvání dvacet minut pro hnutí Úsvit. Potřebujeme si vyjasnit ještě některé věci před třetím čtením. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. V tom případě máme 11.21, dvacet minut na přestávku, v 11.41 se zde sejdeme a budeme pokračovat v projednávání. Přerušuji tedy schůzi na dvacet minut.

(Jednání přerušeno v 11.21 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.42 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Paní poslankyně, páni poslanci, přestávka, kterou si vzalo hnutí Úsvit, vypršela. Zazvoním a přivolám kolegy z předsálí, abychom mohli pokračovat v jednání započatého bodu. Pro pořádek zopakuji, že projednáváme vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, jedná se o sněmovní tisk 257, třetí čtení.

Děkuji, že u stolků zpravodajů už sedí paní ministryně Michaela Marksová i paní zpravodajka výboru pro sociální politiku paní poslankyně Jana Hnyková. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 257/3.

Otevírám rozpravu. Do rozpravy v tento moment eviduji čtyři přihlášené. Paní zpravodajka se hlásí s přednostním právem, takže ji poprosím, aby se ujala slova. (V sále je velký hluk a neklid!)

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy a vážení pánové, chtěla bych říci –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, paní zpravodajko. Musím ztišit kolegyně a kolegy v sále. Jestli máte něco nutného k projednání, tak vás poprosím, jděte do předsálí a jinak poslouchajte, jak se projednává tento bod. Děkuji vám.

Poslankyně Jana Hnyková: Já vím, že sociální služby se vás mnohdy bytostně nedotýkají, ale jsou velmi důležité, protože se nás budou dotýkat všech.

Chtěla bych jenom říci ve svém příspěvku v rozpravě, že o zákonu o sociálních službách byla vedena bohatá diskuse před uvedením zákona nejen do Poslanecké sněmovny, ale i v průběhu jeho projednávání jak na výborech, tak i zde na plénu. V tuto chvíli máte většina klubů rozhodnuto o tom, jak budete hlasovat.

Dovolte mi ještě v rozpravě za sebe sdělit jednu důležitou a zásadní věc. Ve smyslu § 64 jednacího řádu navrhuji zpětvzetí svého pozměňovacího návrhu uvedeného v tisku 257/3 pod bodem B. S tímto sdělením vás chci upozornit, že bude i trochu upraveno pořadí hlasování, o kterém jsem již informovala garanty klubu včera.

V tuto chvíli vám všem chci poděkovat za spolupráci a za velkou podporu. Chtěla bych vás, kolegyně a kolegové, vyzvat ke sledování dopadu této novely v praxi jak pro uživatele, tak i pro poskytovatele, abychom se mohli po čase na výboru pro sociální politiku k této problematice vrátit, vyhodnotit to v jednotlivých krajích a popřípadě učinit opatření. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji paní zpravodajce. Nyní již řádně přihlášení do diskuse. První je přihlášená paní poslankyně Strnadlová z ČSSD. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobré skoro poledne, dámy a pánové. Po vystoupení mé předřečnice paní zpravodajky Jany Hnykové ztrácí moje momentální vystoupení smysl, protože jsem chtěla komentovat návrh, který ona podala. Tím je moje vystoupení bezpředmětné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Jako další řádně přihlášená do rozpravy je paní poslankyně Chalánková. (V sále je stále neklid.)

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom krátce, protože jsem již vystupovala k tomuto bodu v rámci prvního i druhého čtení.

Jen jsem chtěla upozornit, že máme z výboru několik postupně se vyvíjejících variant, protože výbor pro sociální politiku vydal své usnesení, které schválil, a to jako sněmovní tisk 257/2. Je to usnesení výboru pro sociální politiku 66 ze dne 3. září 2014 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 108 a tak dále, jak tady máme před sebou. Toto usnesení tento výbor pro sociální politiku schválil a následně při dalším jednání, dá se říci mimořádném jednání výboru – a to číslo dva, číslo tři, další a další opakující se jednání – máme další vyvíjející se varianty. Odehrálo se to, že vládní koalice není spokojena s usnesením, které si schválila, a jednotlivé návrhy, které jsou součástí tohoto usnesení, jsou rozebírány jako jednotlivé návrhy, jsou přepracovány, vláda k těmto schváleným usnesením vydává nesouhlasná stanoviska. Jsme opětovně svoláváni na jednání výboru pro sociální politiku. A tam, kde dali nesouhlasná stanoviska, mohou vedle sebe položit další přepracované pozměňovací návrhy pod jmény jednotlivých poslanců. Celý tento návrh se tímto stává značně nepřehledným a vzhledem k tomu, že usnesení výboru pro sociální politiku mělo také své původně označené písmeno k hlasování, tak došlo i k posunu v číslech při hlasování. Takže je to skutečně problematická záležitost.

Můj pozměňovací návrh zde bude také hlasován. Navrhuji odsunutí účinnosti této novely o dva roky, ale nemyslím si tímto, že by se dva roky nedělo nic a že by se celá situace v sociálních službách a jejich financování vyřešila sama od sebe, ale že by to byl dostatečný prostor k tomu, aby se jednalo skutečně o systémové změny financování, protože víme, že financování sociálních služeb je vícezdrojové, a máme tam výdaje mandatorní, které jsou obsaženy v příspěvku na péči, a výdaje

nemandatorní, které jsou v podstatě nenárokové, a to je přesně dotace na poskytování sociálních služeb, o které tady dnes hovoříme.

Již jsem upozornila, že letos se vlastně kraje připravily pomocí metodiky, která je přílohou k zákonu, který ještě platný a účinný není, a pozměňovací návrh paní poslankyně Hnykové, který byl součástí schváleného usnesení výboru pro sociální politiku, znamenal, že toto přerozdělování na kraje by se mělo dít pomocí nařízení vlády, aby nedošlo k rozkolísání systému na 14 jednotlivých sociálních politik jednotlivých krajů. My jako TOP 09 tento návrh paní poslankyně Hnykové věcně podporujeme. Jsme si vědomi toho, že legislativně podle informací, které máme, nebyl správně připraven, přesto si myslím, že to je skutečně škoda a že je to chyba a že legislativa měla pomoci paní Hnykové k tomu, aby byl tento návrh správně zpracován.

Dále mně nebylo ještě sděleno, jak je vyřešena otázka takzvané veřejné podpory, jestli skutečně máme stanovisko Evropské komise k tomuto způsobu veřejné podpory.

Dále jako klub TOP 09 podporujeme pozměňovací návrhy paní poslankyně Aulické-Jírovcové. Tento návrh znamená, že v inspekčních týmech budou také zástupci krajů. Je zde stanovisko ministerstva negativní. Dále podporujeme když ne poslankyně Chalánkové, tak pozměňovací návrh pana poslance Beznosky.

Ještě jednou upozorňuji – výbor pro sociální politiku 3. září něco schválil, toto už vůbec neplatí a po jednotlivých nesouhlasných stanoviscích s tímto usnesením je tento přepracován do jednotlivých pozměňovacích návrhů jednotlivých poslanců, takže celá situace je značně nepřehledná.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Vilímec. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, počet podaných pozměňovacích návrhů, ale vlastně i zpětvzetí poměrně jednoho důležitého návrhu k tomuto sněmovnímu tisku ukazuje, že u některých věcí v návrhu zákona nebylo dosaženo potřebného konsensu. Již v prvním a druhém čtení jsem vystupoval a upozorňoval, že v situaci, kdy se rozdělují miliardy, nelze vést debatu pouze s někým – vydávat názor sociální komise Asociace krajů, spíše však, jak jsem poznal na rozpočtovém výboru, názor předsedy této komise pana Čermáka za nějaký dosažený konsensus na sporných ustanoveních zákona.

Musím se přiznat, že po jednání rozpočtového výboru, který se také zabýval tímto tiskem, a po vystoupení pana náměstka hejtmana Karlovarského kraje, pana Čermáka, má důvěra ve zpracování tohoto návrhu zákona, v kvalitu tohoto zpracování poklesla na nulovou hodnotu, ne-li do záporných hodnot.

Kam vede takováto taktika dohadování se někoho s někým, se ukazuje ve třetím čtení. Jsou podány návrhy samozřejmě na odložení účinnosti onoho složitého

manévru o rok, v případě pana poslance Beznosky o dva roky, v případě paní poslankyně Chalánkové – když paní poslankyně Chalánková mluvila v sociálním výboru, a usnesení sociální výboru, které teď zase jakoby neplatí, nebo se změnilo, tak aspoň v té původní podobě, jak jsem si to prostudoval, sociální výbor v zásadě navrhoval postupovat podle stávajících předpisů, odstranil onen termín 31. 12. 2014 v tom § 7, nebo v odstavci 7 § 101. Pak samozřejmě může při hlasování o tomto návrhu zákona dojít ke stavu, že některá ustanovení § 101, pokud ten § 101 bude zachován, budou v kolizi s § 101a apod. Ani ministerský výklad nám pak nepomůže.

Přiznám se, že při takové kvalitě projednání tohoto návrhu jsem jednoznačně za to, aby byla odložena účinnost tohoto zákona. Protože skutečně – a věřím, že si to všichni uvědomujeme – můžeme dostat poskytovatele sociálních služeb a nakonec i kraje do neřešitelné situace.

Pokud by zde nebyla vůle prodloužit ustanovení § 101 datum o jeden nebo dva roky – přikláněl bych se k tomu alespoň jeden rok –, pak prosím o podporu také mých návrhů. Ten jeden návrh se týká rozhodování o poskytování dotace. Přiznám se, že nemám problém ani v § 22. Přiznám se, že nemám problém ani s návrhem pana Víta Kaňkovského, pana poslance Kaňkovského, ale dovolím si také upozornit, že i ten jeho návrh je vlastně jakousi nepřímou novelou zákona o krajích. Já si prostě nedokážu představit, že speciální zákon o sociálních službách bude nastavovat jiné postupy rozhodování o poskytování dotací než zákon o krajích. Byť nemám věcně s tímto návrhem pana Kaňkovského až takový problém, jsem jednoznačně za to, aby v § 22 se stanovilo, že rozhodování o poskytování dotací v sociálních službách kraj provádí v samostatné působnosti. Nic dalšího tam už nemusí být. Stanovisko Ministerstva práce a sociálních věcí k tomuto mému návrhu je takové, že je to nadbytečná záležitost, dávat tam tu samostatnou působnost. Je to naopak nezbytné, protože v okamžiku, kdy není jasno, jestli je to na základě samostatné, nebo pověřené působnosti, může docházet k velkým problémům. To znamená, pokud by byl přijat tento můj návrh, aby kraje rozhodovaly o poskytování dotací v samostatné působnosti, tak je to naprosto legislativně čistá záležitost a nemusí nikdo nic dalšího do toho návrhu zákona ve věci rozhodování o poskytování dotací dávat. Takže bych požádal, pokud se bude hlasovat a neprojde odložení účinnosti, aby tento můj návrh byl podpořen.

Pokud se týká dalšího mého návrhu, rušení fixace podílů, tak se přiznám, že když se podívám na stanovisko Ministerstvo práce a sociálních věcí k mému návrhu, tak tomu nerozumím. To je takové oblíbené slovo pana Andreje Babiše – já tomu nerozumím. Já tomu stanovisku skutečně nerozumím, protože v tom návrhu není nic jiného než snaha zachovat transparentní rozhodování, doplnit o počet obyvatel. Protože je jasné, že počet obyvatel musí být také významným parametrem. A nevidím důvod, proč by tyto parametry neměly sloužit jako podklad pro rozhodování a rozdělování těchto prostředků na jednotlivé kraje.

Proto bych vás chtěl ještě jednou požádat o podporu těchto pozměňovacích návrhů. Jsou to návrhy rozumné, logické. Většina z těch návrhů vlastně vycházela i z připomínek Plzeňského kraje k tomuto tisku v připomínkovém řízení. Pakliže

neprojde prodloužení účinnosti odstavců 1 až 6 v § 101 o ten jeden nebo dva roky, tak bych vás požádal, abyste se ještě jednou zamysleli nad těmito návrhy, protože rozhoduje skutečně o velmi vážné věci. Rozhodujeme o rozdělování několika miliard, o sociálních službách, které každého zajímají. To není tak, jak paní Hnyková na začátku řekla, že to možná někoho nezajímá. Já myslím, že to musí každého zajímat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Dalším řádně přihlášených do rozpravy je pan poslanec Adolf Beznoska. Máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, také už jsem vystupoval v první i druhém čtení k předloženému návrhu zákona a také s ním musím vyjádřit nesouhlas, tedy s tou přípravou. Sám jsem dal pozměňovací návrh, abychom účinnost tohoto zákona posunuli o jeden rok, a mám k tomu několik důvodů.

Jednak pro vaši informaci – zákon se týká asi 750 tisíc příjemců sociálních služeb a 30 tisíc poskytovatelů a zaměstnanců v sociálních službách. Čili to je docela zásadní věc, nehledě k tomu, že pravděpodobně ve státních rozpočtu přijde ke schválení částku převyšující 7 miliard. Těchto 7 miliard se má přesunout ze státu na kraje za podmínek, které nejsou zcela vyjasněny. Já nebudu opakovat všechny důvody, které jsem tady říkal, ale je zcela zřejmé, že ztratíme kontrolu nad tím, kam ty státní prostředky ze státního rozpočtu proudí a za jakých podmínek se budou rozdělovat. Protože kraj v tomto případě bude ten, který je bude přerozdělovat, a kraj, a ty informace mám, nemá ani sám jasno, jak na jednotlivých krajských územích vypadá síť sociálních služeb, protože některé informace může získat jedině tak, že bude postupovat v součinnosti s obcemi. A to se zatím neděje. Čili já si myslím, že jakkoliv je to myšlenka bohužel a já ji podporuji, abychom přesunuli tuto kompetenci do kraje, ale musíme ji tam přesunout v době, kdy kraje budou mít jasno, jak poskytování sociálních služeb na jejich území vypadá.

Za druhé. Aby nedošlo k tomu, že se budeme bavit o nějakých poměrných číslech, která si mezi sebou dohodli hejtmani, tak je jasné, že by se mělo udělat to, že se stanoví jakási norma – norma na lůžko, norma za jeden výkon, za konkrétní poskytovanou službu, což by vyžadovalo analýzu, a tato analýza by nám řekla mnohem přesnější čísla a mnohem lepší poměry rozdělení celkové částky mezi jednotlivé kraje. Bezesporu, protože jak jsem se díval do historických materiálů a Asociace krajů z nich vyšla, že se vzal průměr za poslední tři roky a v poměru se zachovala ta čísla, tak já se ptám, jak je možné, že v tomto novém poměru jsou pořád zachovány extrémní nerovnosti, kdy lůžko v jednom kraji stojí pětikrát víc než v kraji jiném. Předpokládám, že při zachování stejného poměru je to nastaveno stejně dál. Takže to je první taková zásadní výtka.

Druhá výtka je, že rozdělovat peníze na základě prosté metodiky, která nemá právní validitu, a hejtmani, případně rada kraje, potažmo zastupitelstvo kraje určitě

nebudou mít problém vnímat metodiku danou ministerstvem jenom jako orientační, okrajovou. Prostě podpoří ty poskytovatele, kteří jsou jim blízcí, ty poskytovatele, které znají, rozumějí tomu, ale celá řada poskytovatelů bude ohrožena.

Já bych tedy se přimlouval za to – a ještě je tam celá řada důvodů, o kterých mluvil pan předřečník Vilímcem –, abychom celý tento návrh posunuli o jeden rok a vjasnili si ty věci, o kterých jsem tady hovořil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy a v tento moment i posledním je pan Vít Kaňkovský. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážení členové vlády, kolegové, kolegyně. Už jsem tady ve druhém čtení poměrně obšírně mluvil o našem pozměňovacím návrhu, který jsme předložili ke sněmovnímu tisku 257, ale protože, jak už tady zaznělo z úst předřečníků, tato problematika byla ještě velmi živě diskutována na výboru pro sociální politiku i s Ministerstvem práce a sociálních věcí, tak si přece jenom dovolím ještě krátce tento náš návrh okomentovat.

Náš návrh má šest bodů. Věcně souvisí s novelou zákona o sociálních službách, body dva až pět. My jsme k tomu ještě přidali problematiku, se kterou jsem vás tady také seznamoval, a to je žádost Národní rady osob se zdravotním postižením týkající se změny v přiznání příspěvku na péči u čtvrtého postižení těm zdravotně postiženým osobám, které v současné době spadají do třetího stupně, ale vyžadují 24hodinovou péči a ze škály současně posuzovaných 10 kritérií splňují pouze kritérium komunikace a orientovanosti.

Už ve druhém čtení jsem přiznal, že vím, že tento náš návrh neposuzuje problematiku přisuzování stupně postižení komplexně a že mě to mrzí, přesto jsem přesvědčen, že námi navrhovaná změna měla ambici alespoň nastartovat řešení neutěšené situace v této problematice. V rámci jednání koalice ale nakonec nebyla nalezena shoda k podpoře tohoto návrhu, zejména vzhledem k očekávatelným finančním dopadům do státního rozpočtu. Nemusím zdůrazňovat, že mě tento výsledek mrzí, ale zároveň výsledek jednání koalice respektuji. V tomto směru ale avizují, že problém posuzování stupně závislosti osob se zdravotním postižením je velmi závažný a že se k němu budu dále vracet na jednáních výboru pro sociální politiku, a pevně věřím, že se k němu bude ve velmi krátké době vracet také MPSV, přičemž paní ministryně nám v tomto směru už na výboru slíbila pomoc.

Nyní se dostávám k bodům dva až pět, kde navrhujeme úpravu v legislativním rámci financování sociálních služeb, a to jednak stanovení podmínek tvorby střednědobých plánů tak, aby jejich rámec upravoval vyšší právní předpis než jenom metodika. V tomto navazují už na předřečníky.

Dále přicházíme s návrhem, aby po o poskytování dotací jednotlivým subjektům rozhodovalo zastupitelstvo kraje. V tomto směru nemohu souhlasit s panem kolegou Vilímcem, resp. je potřeba vyjít z konstrukce, kterou tato novela byla vytvořena už na

MPSV. V původním návrhu je, že o poskytování dotací na jednotlivé sociální služby bude rozhodovat rada kraje. Pokud bychom přistoupili na konstrukci, že se tímto vlamujeme do zákona o krajích, tak stejně tak, pokud řeknu, že to bude rozhodovat zastupitelstvo, tak je to stejně tak. Nicméně MPSV ve svém zdůvodnění přišlo s tím, že tento návrh, to znamená ten původní návrh, kdy měla rozhodovat rada kraje, má prokonzultovaný s Ministerstvem vnitra a že to je z hlediska zákona o krajích v pořádku. Proto na tomto svém návrhu trváme a považujeme ho za velmi důležitý, protože, jak už tady zaznělo, bude se jednat o velké finanční prostředky. V rámci některých krajů půjde o největší dotační tituly a jsem přesvědčen, že větší veřejná kontrola je v tomto ohledu potřebná.

V bodě čtyři pak navrhuje, aby stanovení procentuálního podílu krajů stanovil pro každé rozpočtové období prováděcí právní předpis. I tady k tomu zazněla už diskuse. V tomto se v rámci koalice úplně neshodneme. Zase v rámci jednání ve výboru pro sociální politiku i v rámci koaličních vyjednávání v tomto nebyla nalezena shoda, ale musím říci, že zdůvodnění ministerstva, že současná fixace procentuálních podílů, na kterých se MPSV dohodlo s kraji, přinese stabilitu do systému financování sociálních služeb, akceptuji jenom zčásti. V podstatě fixujeme dle sdělení MPSV tříleté průměry poskytnutých dotací jednotlivým krajům na další tři roky. Chápu, že v přechodném období, a to je pro mě první dotační rok 2015, je třeba zamezit výkyvům v systému, ale dlouhodobá fixace stávajícího systému jenom prodlužuje stav, kdy existují statisticky prokazatelné zásadní rozdíly v dostupnosti sociálních služeb, jejich struktuře i v kvalitě poskytování sociálních služeb pro občany v jednotlivých krajích, už to tady také od předřečníků zaznělo, a naši snahou napříč politickým spektrem by mělo být tyto nerovnosti v krátké době minimalizovat. To znamená, jestliže budeme nadále fixovat ty dohodnuté-nedohodnuté procentuální podíly, které vycházejí z posledních tří let, tak to nepovažuji vzhledem k nějaké další kultivaci sociálních služeb za přínosné. Přesto respektuji negativní stanovisko MPSV, byť se s ním vnitřně neztotožňuji.

Chtěl bych v této souvislosti zdvořile požádat tady na fóru paní ministryni, aby nám zde nastínila, jakým způsobem chce do budoucna MPSV rozdělování procentuálních podílů jednotlivým krajům řešit, odmítá-li nyní MPSV vydání prováděcího předpisu pro každé rozpočtové období. Náš názor je, že by mělo MPSV urychleně hledat jasně uchopitelná kritéria, dle kterých by se procentuální podíly jednotlivým krajům v dalších rozpočtových obdobích rozdělovaly. Nemí akceptovatelné, abychom stále vycházeli jenom z historie dělení dotací na sociální služby pro jednotlivé kraje, přičemž je také potřeba říci, že zdaleka ne všechny kraje jsou s procentuálními podíly, tak jak je přináší tato novela, spokojeny.

Vážené dámy, vážení pánové, všichni jistě chceme, abychom systém sociálních služeb v naší zemi nezakonzerovali, ale abychom jej dále kultivovali a hledali řešení k tomu, aby se dostupnost i kvalita pro naše občany v rámci jednotlivých krajů co nejvíce srovnala a aby občan v Chebu i ve Zlíně měl možnost stejně na tyto služby dosáhnout. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vítu Kaňkovskému a to byl poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo ještě hlásí. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, je-li zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? Není tomu tak. Paní zpravodajka? Také tomu tak není.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosim paní zpravodajku, aby oznámila postup při hlasování, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a při hlasování se k nim vyjádřila. Pravděpodobně se ale nejdřív musíme vypořádat s tím staženým pozměňovacím návrhem. Prosim, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Já bych opravdu chtěla při prvním hlasování, zda byste vypořádal návrh na zpětvzetí bodu B.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. A potom ten další postup navrhuje jaký?

Poslankyně Jana Hnyková: Další postup bych navrhovala tento. Já bych si vám to dovolila nejprve přečíst v bodech a pak, až bychom hlasovali o jednotlivých bodech, bych vám řekla, o čem ty pozměňující návrhy jsou, jestli s tím takto budete souhlasit. (Předsedající: Dobře.)

Takže bych začala. Za prvé: první bod bychom hlasovali A4 až A8. Budou-li přijaty, jsou nehlasovatelné body C, E, F 4, G a H. (Předsedající: Ano.) Druhé hlasování by bylo A9 až A10, třetí hlasování by bylo C1 a C2. Budou-li přijaty, je nehlasovatelné E, F3, F4, G a H. Čtvrté hlasování by bylo bod D1 až D3. Páté hlasování bod E1 až E3, budou-li přijaty, jsou nehlasovatelné F4, G a H. Šesté hlasování bude F1, sedmé hlasování bude F2, bude-li přijat, jsou nehlasovatelné A1 až A3. Nebudou-li přijaty, budeme v osmém hlasování hlasovat o A1 až A3. V devátém hlasování budeme hlasovat o bodu F3. Bude-li přijat, je nehlasovatelný bod G. V desátém hlasování budeme hlasovat o bodu F4. Bude-li přijat, je nehlasovatelný bod G. V jedenáctém hlasování budeme hlasovat o bodu F5, ve dvanáctém bodu budeme hlasovat G1 až G3. Bude-li přijato, je nehlasovatelný bod H. A ve třináctém hlasování budeme hlasovat o bodu H. Ve čtrnáctém bodě budeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku. Toť vše, pane předsedající.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, děkuji. Čili máme jedno stažení a potom cirká 14 hlasování, tak jak bylo předneseno.

Hlásí se pan předseda Stanjura, poté pan kolega Schwarz – ne, ten se nehlásí. Dobře. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já se omlouvám, ale ta procedura je nesmírně komplikovaná, zejména s tím, kolikrát byl prohlášen některý bod za nehlasovatelný. Já mám návrh, abychom dostali postup hlasování v písemné podobě a

abyste nám dali 10 minut. Já prostě nejsem schopen takhle říci, že to je správný postup procedury. Těch návrhů – když se přijme jedno, nejsou hlasovatelné další tři, opravdu se v tom neorientujeme. Myslím, že 10 minut nás nezabije. Kdybychom dostali kopii navrženého postupu hlasování, do deseti minut jsme schopni se poradit s naším klubovým zpravodajem a říci souhlasíme, nebo máme nějaký protinávrh k té proceduře. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, mohu požádat, aby to bylo jenom osm, abychom měli 10 minut na hlasování, abychom mohli splnit 12.30 hodin? (Poslanec Stanjura přitakává mimo mikrofon.) Dobře, děkuji, čili přestávku do 12.20 hodin, ano? (Hlasy z pléna připomínají volby ve 12.30 hodin.) Já vím, 12.30 by byly volby, ale myslím si, že ten počet hlasování by odpovídal tomu, že bychom mohli čas 12.30 stihnout. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 12.13 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.20 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. Pan předseda klubu ODS Stanjura se hlásí. Pan kolega Kaňkovský se také hlásí? Ne, dobře.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Mám protinávrh k proceduře. Zkusím ho zdůvodnit, protože je logický.

Nejdřív bychom hlasovali o odložení účinnosti o dva roky. To je návrh paní poslankyně Chalánkové pod písmenem G. Pokud bude přijat, nedá se hlasovat o návrhu pod písmenem H pana poslance Beznosky. Pokud nebude, tak bychom hlasovali jako druhý o návrhu pana kolegy Beznosky o odložení účinnosti o jeden rok. Logicky nejdřív o dva, pak o jeden. Prvními dvěma hlasováními rozhodneme o účinnosti tohoto zákona.

Pak se dostaneme k problémům, které řeší několik pozměňovacích návrhů, a to je, jak tyto peníze rozdělit. Navrhujeme, aby se nejdřív hlasovalo o návrhu pana kolegy Vilímce, tzn. písmeno E po jednotlivých bodech, podle výsledků hlasování buď budou hlasovatelné další alternativy rozdělení peněz, nebo nebudou.

Pak by se hlasovalo o pozměňovacích návrzích paní poslankyně Peckové po bodech, potom by se hlasovalo o návrzích pana poslance Kaňkovského po bodech bez těch, které stahuje. Předpokládám, že Sněmovna stažení podpoří. Pak by se hlasovalo nakonec o výborových, A4 až A8. Ty by ovšem byly nehlasovatelné, pokud by prošel jiný způsob dělení těch 7,2 mld. v jednom z pozměňovacích návrhů. Pak by se hlasovalo o výborových A9 a A10, pak by se hlasovalo výborové usnesení A1 až A3 a potom by se hlasovalo o zákonu jako celku.

Nám to připadá jako logičtější postup – nejdříve rozhodnout o účinnosti, to jsou vlastně tři alternativy, paní poslankyně Chalánková, pan poslanec Beznoska či vládní

návrh, pak bychom hlasovali o několika pozměňovacích návrzích, které se týkají rozdělení rozpočtu, těch peněz, a pak bychom hlasovali o ostatních usneseních výboru ve skupinách, které navrhla paní zpravodajka. A pak by se hlasovalo o návrhu jako celku. Mezitím ještě o zbyvajících návrzích pana poslance Kaňkovského, protože některé z nich stáhl.

Paní poslankyně Hnyková stáhla, předpokládám, že Sněmovna potvrdí stažení, ten už v té proceduře nenavrhuji. Už předjímám hlasování Sněmovny, ale myslím, že je normálním slušným zvykem, když předkladatel navrhne stažení, že Sněmovna tomu stažení vyhová. Pak by vlastně nebyl nikdo, kdo by za tímto návrhem stál. Děkuji. (Poznámka ze sálu.)

A to jsou písmena – děčka? To se moc omlouvám. Děčko bychom mohli vložit za hlasování o rozdělení rozpočtu, tzn. před pana poslance Kaňkovského. Pak byly návrhy pana poslance Kaňkovského, pak by těch třech skupinách, pokud by byly hlasovatelné, by byly návrhy sociálního výboru, a pak bychom hlasovali o zákonu jako celku.

My si myslíme, že to je logický postup z hlediska obsahu zákona. Nejdřív rozhodneme o účinnosti, pak rozhodnout o tom, jak se rozpočet případně rozdělí, a pak o ostatních, které tam jsou. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Máme tady dva návrhy. Pozitivní je, že nejdříve hlasujeme o zpětvzetí, a potom jsou dva návrhy. Budeme hlasovat nejdříve o protinávruhu, tj. o návrhu, jestli budeme postupovat podle toho, jak navrhl pan kolega Stanjura, anebo jestli budeme, když neprojde, hlasovat o tom, jak navrhla paní zpravodajka. Je jasné, o čem budeme hlasovat nejdříve? Teď hlasujeme jenom o postupu.

První návrh je postup podle návrhu pana předsedy Stanjury.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 166 a ptám se, kdo je pro návrh, který předložil pan kolega Stanjura. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 166, z přítomných 168 pro 37, proti 72, návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o tom, že budeme postupovat podle návrhu, který předložila zpravodajka.

Hlasování 167, které jsem, zahájil a ptám se, kdo je pro návrh, který paní zpravodajka předložila. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 167, ze 170 přítomných 116 pro, proti 34, návrh byl přijat.

Budeme tedy postupovat – nejdříve zpětvzetí návrhu zákona. Paní zpravodajko, prosím, zaujměte své místo.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 168 kde se ptám, kdo souhlasí se zpětvzetím návrhu. Pozměňovacího návrhu samozřejmě. Dobře. Prohlašuji hlasování 168 za zmatečné a ptám se, co paní kolegyně Pecková navrhuje.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dámy a pánové, dovolila bych si k proceduře. Vzhledem k tomu, že nebyl přijat návrh pana předsedy Stanjury, dovolila bych si požádat, aby můj pozměňovací návrh, body C1, C2 se hlasovaly odděleně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, to asi není žádný problém. Paní zpravodajka vyhoví této žádosti a budeme mít dopřesněnou tu proceduru o návrh paní kolegyně Peckové.

Nyní budeme hlasovat o zpětvzetí pozměňovacího návrhu paní kolegyně Hnykové.

Hlasování 169, které jsem zahájil. Kdo je pro to, aby tento návrh byl vzat zpět? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 169, z přítomných 170 pro 142, proti 17. Sněmovna souhlasila se zpětvzetím návrhu.

Nyní jednotlivé návrhy, paní zpravodajko. Prosím, přednášejte. První návrh?

Poslankyně Jana Hnyková: První návrh A4 až A8, je to pozměňovací návrh totožný s B, ke kterému jsme se právě teď vyjadřovali. Stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Paní ministryně záporné.) Paní zpravodajka. (Nesouhlas.) Dobře.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 170. Ptám se, kdo je pro návrh A4 a následující. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 170, z přítomných 170 pro 24, proti 134, návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslankyně Jana Hnyková: Druhé hlasování je hlasování o bodu A9 a A10. Je to pozměňovací návrh výboru pro sociální politiku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko prosím.

Poslankyně Jana Hnyková: Prosím, já bych to ještě dodala, pane předsedo – stanoví dotační titul pro výkon agendy sociální práce na úřadech obcí a krajů. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosim, paní ministryně. (Souhlas.) Paní zpravodajka. (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 171 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 171, z přítomných 170 pro 160, proti nikdo, návrh byl přijat. Další návrh.

Poslankyně Jana Hnyková: To máme třetí hlasování, kde bylo vzneseno, že budeme o bodě C1 hlasovat samostatně a o bodě C2 také budeme hlasovat samostatně. Je to pozměňovací návrh paní poslankyně Gabriely Peckové a bod C1 směřuje k jinému způsobu výpočtu směrného čísla pro stanovení výše dotací krajům.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Ministryně: Nesouhlas.) Paní zpravodajka? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 172. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 172, z přítomných 170 pro 20, proti 123, návrh nebyl přijat.

Poslankyně Jana Hnyková: C2, je to pozměňovací návrh opět paní poslankyně Gabriely Peckové a je to, že se směrné číslo stanoví v závislosti na počtu obyvatel kraje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Námítky v sále.) To není pravda, mají to všichni před sebou. Tisk 257/3, kolegové. Týká se vypuštění přílohy k zákonu podle bodu 35.

Poslankyně Jana Hnyková: Ano, omlouvám se.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Myslím, že to nemusíte, paní zpravodajko, komentovat, protože všichni ten text mají před sebou, ale samozřejmě každý hledá čas, jak si najít ten text. Paní ministryně, stanovisko? (Nesouhlas.) Paní zpravodajka? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 173. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 173, z přítomných 171 poslance pro 37, proti 108. Návrh nebyl přijat. Pátý návrh?

Poslankyně Jana Hnyková: Pátý návrh – budeme hlasovat o bodech D1 až D3. Je to pozměňující návrh paní poslankyně Hany Aulické-Jírovcové a týká se přísnějšího postihu poskytovatelům sociálních služeb, povinnost zařadit do inspekčního týku pracovníka kraje a povinnost zasílat kraji kopii inspekční zprávy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Stanovisko? (Ministryně: Nesouhlas.) Paní zpravodajka? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 174. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 174, z přítomných 171 poslance pro 62, proti 93. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslankyně Jana Hnyková: Šesté hlasování se týká bodu E1 až E3. Je to pozměňující návrh pana poslance Vladislava Vilímce, který stanoví, že kraje rozhodují o dotacích v samostatné působnosti, o výši dotace kraje, a ruší přílohu k vládnímu návrhu, kde jsou pevně stanovené výše procentního podílu kraje na celkovém ročním objemu finančních prostředků pro jednotlivé kraje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 175, které jsem zahájil a ptám se, kdo je pro.

Poslankyně Jana Hnyková: Ještě stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pardon. Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlas.) Paní zpravodajka? (Neutrální.) Dobře. Kdo je proti? (Ozývají se protestní hlasy ze sálu.) Hlasování pořadové číslo 175 prohlašuji za zmatečné.

Pan předseda Stanjura, poté pan předseda Kalousek. Prosim.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ty body E1 na jedné straně a E3 spolu vůbec nesouvisí. Bod E1 jenom říká, že tu pravomoc dáváme zastupitelům, samosprávě, a bod 2 se týká rozdělování rozpočtu. Takže my prosíme o hlasování zvlášť, protože si myslíme, že to první je naprosto logické a určitě získá podporu, protože kdo by nechtěl, aby o tom rozhodovali volení zástupci, a kdo by chtěl, aby o tom rozhodovali pouze úředníci. Takže požadujeme hlasování zvlášť. To je námitka proti tomu postupu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, to je sice hezký návrh, ale řekl jste ho až v průběhu hlasování. My jsme schválili hlasovací proceduru jako celá Sněmovna. Já nyní tedy nemohu připustit, že to bude jinak, než odhlasovala Sněmovna. To by musel někdo navrhnout revokaci. Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dovolte, kolegové, abych pod tlakem argumentů pana poslance Stanjury navrhl revokaci, neboť jsem hlasoval pro proceduru, ale myslím si, že jeho námitka je správná. Omlouvám se za to.

Za druhé dovolte, abych prostřednictvím pana předsedající poprosil paní zpravodajku, aby říkala pouze pořadová čísla, neboť ten text máme před sebou, a zdržela se komentářů o jednotlivých bodech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Já vám věřím, pane předsedo klubu TOP 09, že jste hlasoval pro proceduru podle návrhu paní zpravodajky, protože jinak byste nebyl oprávněn podat návrh na revokaci usnesení. Nebudu to ověřovat.

V hlasování pořadové číslo 176 tedy budeme revokovat část té hlasovací procedury, pokud s tím bude Sněmovna souhlasit.

Kdo souhlasí s návrhem pana předsedy Kalouska, abychom revokovali část té procedury, která ještě nebyla jaksi realizována? Kdo je proti revokaci té procedury? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 176 z přítomných 171 poslance pro 70, proti 22. Revokace byla zamítnuta. Budeme postupovat podle procedury, kterou navrhla paní zpravodajka.

Nyní budeme tedy znovu hlasovat o bodu E jako o celku, a to v hlasování 177, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro, protože stanoviska jsme slyšeli. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 177, z přítomných 171 poslance pro 35, proti 106. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslankyně Jana Hnyková: Další návrh, v pořadí sedmý, se týká bodu F1. Je to pozměňovací návrh pana poslance Víta Kaňkovského.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko, paní ministryně? (Nesouhlas.) Paní zpravodajka? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 178. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 178, z přítomných 171 poslance pro 51, proti 79. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslankyně Jana Hnyková: Další v pořadí osmý je o bodu F2. Bude-li přijat, jsou nehlasovatelné body A1 až A3. Je to pozměňující návrh pana poslance Víta Kaňkovského. Stanovisko? (Ministryně: Souhlas.) Paní zpravodajka? (Souhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 179. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 179, z přítomných 169 pro 149, proti 11. Návrh byl přijat. Děkuji. Další návrh?

Poslankyně Jana Hnyková: Deváté hlasování se týkalo A1 až A3, ale když už bylo přijato F2, nebudeme o tom hlasovat a přistupujeme k desátému hlasování, které je o bodu F3. Bude-li přijat, je nehlasovatelný bod G.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Ministryně: Souhlas.) Paní zpravodajka? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 180. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 180, z přítomných 167 pro 157, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslankyně Jana Hnyková: Další návrh, v pořadí jedenáctý, je o bodu F4. Bude-li přijat, je také nehlasovatelný bod G. Je to pozměňující návrh pana poslance Víta Kaňkovského.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Ministryně: Nesouhlas.) Paní zpravodajka? (Souhlasně.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 181. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 181, z přítomných 167 pro 39, proti 85. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslankyně Jana Hnyková: Dvanácté hlasování je o bodu F5. Je to opět pozměňující návrh pana poslance Víta Kaňkovského.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Ministryně: Souhlas.) Paní zpravodajka? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 182. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 182, z přítomných 167 pro 145, proti 10. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslankyně Jana Hnyková: V pořadí třinácté, je to hlasování o bodu G, ale o tom nebudeme hlasovat, protože bylo již přijato F4.

Poslední hlasování máme o bodu H. Je to pozměňující návrh pana poslance Adolfa Beznosky. (Hlasy poslanců zprava – mimo mikrofon.)

Vážený pane předsedo, takto mi to předala legislativa a já se podle toho řídím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, já to zjednoduším. Budeme hlasovat tedy o lhůtách. Pokud je hlasovatelný návrh kolegy Beznosky, je hlasovatelné jistě i to, co navrhla paní kolegyně Chalánková.

Zahájil jsem hlasování 183 a ptám se, kdo je pro. Stanoviska?

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Jedná se tedy o návrh pana poslance Beznosky?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, Chalánkové. (Ministryně: Nesouhlas.) Paní zpravodajka? (Neutrální.) Kdo je proti nyní? Děkuji.

Hlasování pořadové číslo 183. Z přítomných 167 pro 30, proti 46. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy návrh pana kolegy Beznosky. Stanoviska? (Ministryně: Nesouhlas.) Paní zpravodajka? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 184. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 184. Z přítomných 167 pro 33, proti 79. Návrh nebyl přijat.

Ptám se, jaký je ještě pozměňovací návrh.

Poslankyně Jana Hnyková: Není už. Teď bychom měli hlasovat o návrhu jako celku. O návrhu zákona, abych se správně vyjádřila.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě pan předseda klubu TOP 09, pan kolega Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Víte, dámy a pánové, prostřednictvím pana předsedajícího, když poslanci vládní koalice nedokážou ani takovou marginální vstřícnost jako umožnit hlasování po bodech, které opozice žádala, tak je to pod jakoukoliv úroveň dlouhodobých zvyklostí v této Poslanecké sněmovně. Respektuji váš názor, že nesouhlasíte s těmi pozměňujícími návrhy, ale neochota vyjít vstříc alespoň o milimetr v proceduře je pro nás zásadní zprávou.

A dovolu,te, abych dal zásadní zprávu zase já vám. Bohužel ani pan předseda Stanjura, ani já – i pan předseda Stanjura i já máme bohužel příliš daleko do dokonalosti spasitele, který velel nastavit tu druhou tvář. My máme raději vyrovnanou bilanci a vracíme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak je po hlasování. Nemohu dát ani faktickou poznámku, jenom s přednostním právem mohu dát slovo někomu.

Ptám se, jestli všechny pozměňovací návrhy byly vyčerpány. Paní zpravodajko. (Ano, byly.) Byly vyčerpány. Nikdo nic nenamítá. Můžeme přikročit k hlasování o zákonu jako o celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 257, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahájil jsem hlasování číslo 185 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 185. Z přítomných 167 pro 125, proti 32. Návrh byl přijat. (Tleská část poslanců ČSSD.) Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni, děkuji paní zpravodajce a končím bod 126.

Dále budeme pokračovat volebními body. Ještě předtím pan předseda klubu ODS. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. My jsme nakonec hlasovali proti a chci připomenout tři hlavní důvody. Vy jste sice zatleskali. Za prvé spouštíte riskantní projekt, který není dobře připraven. Za druhé, o rozdělení peněz ve skutečnosti nerozhodla Poslanecká sněmovna, ale dohoda sociálně demokratických hejtmanů se sociálně demokratickým premiérem. A za třetí, a to je nejdůležitější, posilujeme tímto rozhodnutím o sedm miliard krajské rozpočty a upřeli jste právo všem krajským zastupitelům o těch sedmi miliardách rozhodovat. Můžete si k tomu tleskat. (Ostentativní potlesk z části levé části.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr Chovanec má náhradní kartu číslo 13.

Budeme pokračovat bodem

148.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Usnesení volební komise číslo 69 ze dne 23. července a číslo 70 ze dne 10. září t. r. vám bylo doručeno na lavice. Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise pan poslanec Martin Kolovratník. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji. Kolegyně, kolegové, nabrali jsme 15 minut zpoždění. Já se pokusím svou rychlostí aspoň část toho zpoždění ukrojit. Nejdřív nás čeká několik bodů, které proběhnou veřejným hlasováním, a poté vás vyzveme, abyste se přesunuli klasicky k tajnému hlasování do Státních aktů. Tak prosím o klid a vaši pozornost, abychom to zvládli rychle.

Tak tedy bod 148 – Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Tento bod jsme připravovali ve volební komisi už od léta. Ve stanovené lhůtě do 23. července jsme obdrželi návrhy na změny v orgánech Sněmovny od poslaneckých klubů. K nim jsme přijali usnesení číslo 69, které, jak před chvílí konstatoval pan předsedající, bylo rozdáno na vaše lavice. Nebudu ho číst. Jsou to některé rezignace a dále hlavně nominace za kolegy a kolegyně poslance a poslankyně, kteří se stali europoslanci.

Dále konstatuji, že koncem srpna rezignoval na svůj poslanecký mandát pan poslanec Miloš Petera, proto volební komise ihned vyhlásila další lhůtu na změny v orgánech Sněmovny. Ve lhůtě do 9. září do 13 hodin obdržela volební komise následující nominace – byly to nominace klubu ČSSD. Bylo přijato usnesení číslo 70. I to máte rozdáno na svých lavicích, a nebudu ho tedy číst.

Ještě připomenu, že jednací řád Poslanecké sněmovny stanoví, že změny v ustavených orgánech a komisích lze provádět jen s naším souhlasem a volba se koná většinovým způsobem. Jednací řád nestanoví způsob volby a historicky tyto volby vždy probíhají hlasováním veřejným. Doporučuji tedy, aby po rozpravě k navrženým kandidátům – jak jsem řekl, viz usnesení, které máte na lavicích – Sněmovna poté provedla hlasování pomocí hlasovacího zařízení en bloc.

Nyní pane předsedo, prosím, abyste otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Hlásí se někdo z místa? Není tomu tak. Rozpravu končím. Pan předseda volební komise navrhl hlasovat o usnesení 69 a 70 en bloc, to znamená jak rezignace, tak volby. Je to poměrně jasné rozhodnutí, nikdo nic nenamítá v rozpravě.

Rozhodneme tedy hlasováním o rezignacích a nominacích do výborů jednotlivých poslanců, tak jak byly v usneseních 69 a 70 volební komise obsaženy.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 186. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 186. Z přítomných 164 pro 142, proti nikdo. Návrhy byly přijaty a poslanci jsou zařazeni do výborů za rezignující a odchozí poslance. Končím bod číslo 48.

Začínám bod

152.

Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky /2/

Prosím pana předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby se ujal slova. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Kolegyně a kolegové, i tady proběhne veřejná volba, ale bude to malinko atypické hlasování, proto potřebuji malinko víc času, abych vám to vysvětlil.

Nejdříve rekapitulace. Na základě výzvy výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu byly doručeny dva návrhy právnických osob zabývajících se výzkumem a vývojem. Zmíněný výbor tyto dva návrhy postoupil volební komisi dne 4. září a požádal organizační výbor o zařazení bodu na tuto schůzi.

Navržena byla paní profesorka Ing. Jiřina Jílková, CSc., byla navržena Fakultou sociálně ekonomickou v Ústí nad Labem, a dále paní profesorka Ing. Jana Stávková, CSc., navržena Mendelovou univerzitou v Brně. Volební komise oba návrhy postoupila všem poslaneckým klubům. Následně je projednala na své 14 schůzi 10. září. Je to usnesení číslo 73, které zatím nebylo rozdáno, proto vám ho rychle přečtu. Zní takto: "Volební komise pověřuje svého předsedu, aby seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu s tím, že – za prvé – komise obdržela prostřednictvím výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu od právnických osob zabývajících se výzkumem a vývojem tyto návrhy na členky Kontrolní rady Technologické agentury: profesorka Jiřina Jílková a profesorka Jana Stávková. Za druhé: Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise tedy navrhuje volbu veřejnou pomocí hlasovacího zařízení. Za třetí: Novým členkám započne jejich čtyřleté funkční období dnem volby."

A teď to vysvětlění. Tato procedura je atypická, protože se nejedná o klasickou volbu, neboť Poslanecká sněmovna hlasuje o navržených kandidátech a na základě výsledků hlasování a po přijetí zašle předseda Poslanecké sněmovny jmenovací dopis. Tedy předseda Sněmovny tyto dvě členky bude jmenovat na základě našeho hlasování. Proto budeme volit veřejně, resp. volební komise navrhuje veřejné hlasování, a to zvlášť po každém jednom jménu. Pokud navržené dvě kandidátky na dvě místa získají nadpoloviční počet hlasů, poté budou předsedou Poslanecké sněmovny jmenovacím dopisem jmenovány do funkce. Doufám, že je to vysvětleno jasně, neměl by tam být po diskusi volební komise žádný sporný bod.

Nyní prosím, aby pan předsedající otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, pane předsedo. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím a budeme tedy hlasovat, protože nepadl návrh na tajnou volbu, veřejně po jednotlivých jménech.

Nyní v hlasování pořadové číslo 187, které jsem zahájil, budeme hlasovat o jmenování prof. Ing. Jiřiny Jilkové, CSc., do Kontrolní rady Technologické agentury. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 187. Z přítomných 164 pro 105, proti nikdo. Návrh byl přijat.

V hlasování pořadové číslo 188, které jsem zahájil, se ptám, kdo je pro, aby byla jmenována prof. Ing. Jana Stávková, CSc., do Kontrolní rady Technologické agentury. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 188. Z přítomných 164 pro 109, proti nikdo. I prof. Ing. Jana Stávková byla zvolena do Kontrolní rady Technologické agentury a předseda Poslanecké sněmovny ji může jmenovat. Děkuji a končím bod číslo 152.

Zahajuji bod číslo

149.

Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie

Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise Martin Kolovratník. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní, kolegyně a kolegové, přecházíme ke třem volebním bodům, které už budou řešeny tajnou volbou. Bod 149, stálá delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie, je prvním z nich.

Volební komise vyhlásila lhůtu na podání nominací na místo, které se uvolnilo. Místo je uvolněné paní poslankyní Kateřinou Konečnou jejím zvolením europoslankyní. Ve lhůtě 9. září do 13 hodin doručil nominaci pouze jeden poslanecký klub. Byl to klub Úsvit. Tento klub doručil na sekretariát volební komise svoji nominaci a je to nominace pana poslance Milana Šarapatky. Volební komise na své 14. schůzi 10. září projednala tento jediný návrh a přijala usnesení č. 71 v tomto znění: "Volební komise pověřuje předsedu Martina Kolovratníka, aby seznámil Sněmovnu za prvé s návrhem poslaneckého klubu Úsvit na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie Milana Šarapatky, za druhé s tím, že v souladu s volebním řádem se jedná o volbu tajnou." Usnesení volební komise bylo zasláno všem předsedům poslaneckých klubů. Komise konstatovala, že je možno v souladu s volebním řádem přistoupit k tajné volbě, tak jak je u vedoucích stálých delegací zvykem a jak i nařizuje jednací řád.

Nyní, pane předsedo, prosím, abyste otevřel rozpravu k navrženému kandidátovi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Otevírám rozpravu. Konstatuji, že nemám žádnou písemnou přihlášku, nikoho z místa nevidím, rozpravu končím a přerušuji tento bod, protože jde o tajnou volbu.

Otevírám bod číslo

150.

Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy

Žádám, aby tento bod uvedl pan předseda Martin Kolovratník. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Jak jsme řekli, předchozí bod byl přerušen. Za chvíli budeme volit ve Státních aktech. A nyní bod číslo 150, stálá delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy.

Kolegyně a kolegové, i tady je ten případ stejný. Je to místo, které bylo uvolněno paní poslankyní Kateřinou Konečnou ve chvíli, kdy se stala europoslankyní. Ovšem teď pozor – situace se mění. Ve lhůtě do 9. září nebyla poslaneckými kluby doručena žádná nominace na volbu vedoucího této stálé delegace. Po předběžných, zatím neformálních nebo neoficiálních jednáních s předsedy klubů jsem zaznamenal, že by byl zájem pokusit se znovu nominovat. Takže v tuto chvíli vyhlašuji novou lhůtu na nominace. Ještě jednou: nominace na vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy. Tuto lhůtu vyhlašuji do příštího týdne do pondělí 29. září do 12 hodin. Ještě jednou: do pondělí 29. září do 12 hodin. Prosím, aby poslanecké kluby nominace doručily standardně do sekretariátu volební komise. Podle toho, jestli bude schůze pokračovat, anebo nebude pokračovat v příštím týdnu, poté vyhlásíme a požádáme o nový termín volby. Pokud by se to nestíhlo na této schůzi, může se to realizovat na schůzi příští.

Nyní, pane předsedající, prosím, abyste tento bod přerušil do doby splnění mnou navržené lhůty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, ano, dobře, otevírám nejdřív rozpravu. Prosím, pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jestli jsem dobře poslouchal pana předsedu, tak on navrhuje přerušit tento bod do pondělí do 12 hodin! Do lhůty, kterou před chvílí přečetl, tu novou lhůtu. Ale já předpokládám, že v pondělí ve 12 hodin nebude pokračovat schůze Poslanecké sněmovny. Minimálně je poslanecký den!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já mám v úmyslu spíše tento bod ukončit, protože pokud není nominace a nevíme, jestli bude schůze pokračovat, tak nemusí být splněna ani 24hodinová lhůta pro existenci návrhů a bude asi vhodnější, abychom tu lhůtu sice vyhlásili, ale aby se kluby rozhodly pro nominaci. Ale to je můj postup, který případně navrhu. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Budu reagovat. Je to technická záležitost. Možné jsou oba postupy. My jsme to na komisi diskutovali. Buď je možné ten bod přerušit – a opravuji se, to byla moje chyba. Pochopitelně není možné do pondělí, kdy Sněmovna nepokračuje. Možná že technicky čistší bude tento bod v tuto chvíli jako neprojednatelný uzavřít, ukončit. Už jsem vyhlásil lhůtu pro nominaci, a buď mohu znovu o zařazení toho bodu požádat, anebo ho nechat až na příští schůzi. Takže pokud je tato poznámka, nemám s ní problém.

Takže to možná zrekapituluji: Za prvé vyhláším novou lhůtu na nominace vedoucího stálé delegace Parlamentu do Středoevropské iniciativy. Ta lhůta je do 29. 9. do 12 hodin.

A nyní vás, pane předsedající, už asi po rozpravě prosím, abychom tento bod ukončili.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Já navrhuji, abychom tento bod přerušili s tím, že bude, pokud jsem dobře informován, bude v úterý probíhat mimořádná schůze, o kterou požádal klub ODS a TOP 09. (Reakce ze sálu.) Nebude? Tak dobře, já jsem byl tak informován. Tak bude asi jednodušší, když ten bod ukončím a necháme po té lhůtě bod projednat na říjnové schůzi. Ukončuji bod číslo 150.

Zahajuji bod číslo

151.

Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

Poslanec Martin Kolovratník Jsme ve finále volebních bodů. Bod číslo 151 se týká návrhu na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu. K dnešimu dni je neobsazeno jedno místo člena Nejvyššího kontrolního úřadu, protože 6. srpna 2014 skončilo funkční období členovi NKÚ panu Ing. Zdeňku Brandtovi. Prezident NKÚ pan Kala v zákonem stanovené lhůtě předložil Poslanecké sněmovně návrh nového člena a je to návrh na paní dr. Hanu Pýchovou. Volební komise k tomuto bodu přijala své usnesení číslo 72, které vám nyní přečtu.

Volební komise Sněmovny pověřuje předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby seznámil Sněmovnu za prvé s návrhem kandidátky na členku NKÚ tak, jak jej předložil prezident Nejvyššího kontrolního úřadu, a to na paní dr. Hanu Pýchovou; za druhé s tím, že zvláštní zákon způsob volby nestanoví, volební komise

navrhuje volbu tajnou. Za třetí. Nově zvolená členka se ujme funkce složením slibu do rukou předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu. Zmíněný návrh prezidenta, resp. toto usnesení, bylo doručeno všem poslaneckým klubům.

Připomenu, že zvláštní zákon ani zde způsob volby nestanoví. Volební komise tradičně navrhuje volbu tajnou, a jak jsem řekl, členka se v případě zvolení ujme funkce složením slibu do rukou předsedy Poslanecké sněmovny pana Hamáčka.

Nyní prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu jak k navržené kandidátce, tak ke způsobu volby.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Otevírám rozpravu k návrhu a ke způsobu volby. Konstatuji, že nemám žádnou písemnou přihlášku a přihlášku z místa taky neviduji. Rozpravu končím.

A ještě než ho přeruším, musíme hlasovat o způsobu volby. O tom rozhodneme v hlasování 189, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tajnou volbu člena Kolegia Nejvyššího kontrolního úřadu. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování pořadové číslo 189 z přítomných 163 pro 123, proti 1. Návrh byl přijat. Budeme tedy hlasovat tajnou volbou.

Přerušuji bod číslo 151 pro vykonání tajné volby a pana předsedu volební komise žádám, aby volbu řídil.

Poslanec Martin Kolovratník: Já vás, kolegyně a kolegové, prosím, abyste se nyní okamžitě a střelhitě odebrali do Státních aktů. Dejme si na vydání hlasovacích lístků a provedení volby těch necelých dvacet minut, takže do 13.20 je možné hlasovat a výsledky voleb poté oznámím ihned po skončení obědové pauzy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Přerušuji jednání Poslanecké sněmovny pro vykonání tajné volby. Svolávám na 13.10 hodin organizační výbor a prosím všechny poslance, aby členy organizačního výboru upřednostnili při hlasování. S tím, že volba končí ve 13.20 a výsledek volby bude oznámen ve 14.30, kdy budeme pokračovat ve schůzi. Děkuji vám.

(Jednání přerušeno ve 13.03 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.31 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují odpolední jednání. Než budeme pokračovat v programu, načtu jednu omluvu, která ke mně dorazila. Dovolte, abych omluvil pana poslance dr. Pavla Havíře z dnešního jednání, a to od 14.30 hodin z pracovních důvodů.

Než začneme projednávat pevně zařazené body, poprosím předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb. Jedná se o dva body, první je návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie, druhý je návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu. Takže máte slovo, pane poslanče,

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji. Dámy a pánové, kolegyně a kolegové, dobré odpoledne přeji. Jak bylo avizováno, mám tu pro vás výsledky oněch dvou tajných voleb, které jsme realizovali v obědové pauze.

149.

Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie

Co se týká stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie, bylo vydáno 144 hlasovacích lístků, odevzdán byl stejný počet, tedy 144 lístků. Volen byl pouze jeden kandidát, a to pan poslanec Milan Šarapatka. Z toho počtu vyplývá, že kvorum bylo 73. Pro Milana Šarapatku hlasovalo 41 poslanců a poslankyň. V této volbě tedy nebyl zvolen nikdo.

151.

Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

Co se týká druhé volby, volby člena NKÚ, zde jsou počty lístků stejné, 144 vydaných i odevzdáných, stejné kvorum – 73. Konstatuji, že pro Hanu Pýchovou bylo odevzdáno 95 hlasů. Hana Pýchová tedy byla zvolena členkou Nejvyššího kontrolního

149.

Návrh na volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie

A teď bych se s vaším svolením ještě chvíli vrátil k té první volbě stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie. My jsme teď ve volební komisi řešili jednací řád, který konstatuje, že tajná volba se koná nejvýše ve dvou kolech. Takže může, nebo měla by proběhnout ve dvou kolech. Je to v těch případech, kdy se volí z více kandidátů, než je počet neobsazených míst, a pokud v prvním kole nezískají nadpoloviční počty hlasů, tak postupují do druhého kola. Ovšem vzhledem k tomu, že v tomto případě byl pouze jeden jediný kandidát, který získal čtvrtinu všech hlasů, tak bychom rádi jménem volební komise navrhli, aby druhé kolo už neproběhlo, nechci říct, aby bylo zrušeno, ale aby prostě neproběhlo, ta volba byla ukončena a abychom mohli vyhlásit lhůtu novou. Ovšem z procedurálních důvodů to chápeme tak, že by měl být ode mne podán procedurální návrh, o kterém by teď měla Sněmovna hlasovat.

Prosím, pane předsedající, abyste vyzval k rozpravě a poté k hlasování o tomto procedurálním návrhu na ukončení této volby po prvním kole.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, já na základě návrhu předsedy volební komise otevírám rozpravu k navrženému postupu, tak jak bylo předneseno. Nikoho nevidím, v tom případě rozpravu ukončím. Předtím než dám hlasovat, tak vás všechny odhlásím a požádám vás, kolegyně a kolegové, o opětovnou registraci.

Nyní vás poprosím, pane předsedo, o návrh, abyste ho přednesl a já o něm dám hlasovat.

Poslanec Martin Kolovratník: Takže ten návrh zní: Poslanecká sněmovna ukončuje volbu vedoucího stálé delegace Parlamentu do Meziparlamentní unie v I. kole. Nebo po I. kole.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 190, přítomných poslanců je 116, pro takto navržené usnesení je 102 poslankyň a poslanců. Návrh usnesení byl přijat. Můžete pokračovat.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně a kolegové, to je teď k volebním bodům všechno. Ještě vás prosím o pozornost, hlavně předsedy klubů a přes záznam vaše tajemníky. Tato informace se týká nových lhůt pro nominace. Připomenu, že jsem před dvěma hodinami vyhlásil novou lhůtu na volbu vedoucího stálé delegace do Středoevropské iniciativy, to byl ten neprojednatelný bod. Je to lhůta do pondělí 29. září do 12 hodin. Protože jsme teď ukončili volbu do Meziparlamentní unie, vyhláším lhůtu i pro návrhy na tohoto vedoucího, tedy vedoucího stálé delegace do Meziparlamentní unie, opět stejné datum – 29. 9. 2014 v pondělí do 12 hodin. A do třetice, to je nový bod, už jsem zaznamenal impuls od některých poslaneckých klubů, opět vyhláším novou lhůtu na podání návrhu na změny v orgánech Poslanecké sněmovny, tedy standardní změny v orgánech Sněmovny, bude to zase lhůta do pondělí 29. 9. do 12 hod. Takže tři nominace, všechny v jeden čas. Klasicky prosím k nám do sekretariátu volební komise.

To je pro tuto chvíli vše. Hezké odpoledne.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane předsedo. Dorazila ke mě další omluvenka. Po zbytek dnešního jednání ne se omlouvá pan ministr Dienstbier.

Nyní přistoupíme k dalšímu pevně zařazenému bodu dnešního jednání. Tím je

127.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb.,
o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 255/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala ministryně práce a sociálních věcí paní Michaela Marksová a zpravodajka výboru pro sociální politiku paní poslankyně Gabriela Pecková. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovní tisku 255/2. Otevírám rozpravu, do které mám přednostně přihlášeného pana předsedu Okamuru. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi za hnutí Úsvit úvodem říct, že každou podporu rodiny vítáme a budeme hlasovat pro zavedení porodného nejen na první dítě, ale nově také na druhé dítě, tak jak navrhuje vláda. Zároveň si ti z vás, kteří zákony tady sledují, všimli, že je tady jeden jediný pozměňující návrh, o kterém bychom měli v rámci tohoto zákona hlasovat. Chtěl bych vás požádat o podporu tohoto našeho jedinému pozměňujícího návrhu, který hnutí Úsvit podalo. (Neustálý hluk v sále.)

Rád bych vám krátce vysvětlil, proč by to byl velice důležitý návrh a také svým způsobem převratný.

Naše republika vymírá a vládní návrh, který dává porodné pouze maximálně na druhé dítě, problém neřeší, jelikož podle analýzy Sociologického ústavu Akademie věd musí v naší republice rodit ženy minimálně 2,14 dítěte na matku, jinak vymírání našeho národa nezastavíme. Pakliže nenastartujeme porodnost, a samozřejmě my jsme hlasovali i pro ty daňové úlevy, ale nenastartujeme-li ji všemi mechanismy tak, aby se rodilo minimálně 2,14 dítěte na matku, tak nezbude, protože potřebujeme pracující občany, to znamená, aby svou prací přispívali na odvody do průběžného důchodového systému, tak nezbývá, než abychom v relativně blízké budoucnosti... řešili... (Řečník se odmlčel pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane předsedo. Zrovna jsem chtěl vstoupit do vašeho projevu. Poprosím vás, kolegyně a kolegové, abyste skutečně, jestli máte něco důležitého na řešení, odešli do předsálí a abyste se ztišili, snížili hladinu zvuku. Všichni to oceníme. Děkuji vám.

Můžete pokračovat.

Poslanec Tomio Okamura: Tak aspoň vidíme, že některé ostatní poslance nezajímá podpora porodnosti a podpora mladých rodin s dětmi v České republice. Dobře, nás v Úsvitu to zajímá. Takže i když byste hlučeli dále, tak my nadále budeme bojovat za zvýšení příspěvku pro mladé rodiny s dětmi.

Abych tedy mohl pokračovat, tak pakliže nenastartujeme porodnost, aby tedy měla česká matka více než 2,14 dítěte na jednu matku, tak nezbyvá, abychom v blízké budoucnosti začali řešit vymírání českého národa a moravského potažmo, máme i Slezany, migraci. My to budeme muset začít řešit migrací, a to rozhodně není ta cesta, kterou hnutí Úsvit podporuje. No, řeknu, že ji vysloveně nepodporujeme, my ji dokonce odmítáme, protože si myslíme, že na prvním místě je důležité vyčerpat všechny možnosti, jak podpořit české, moravské a slezské rodiny s dětmi.

A teď k tomu pozměňujícímu návrhu. My chceme naopak vylepšit ten stávající návrh, protože vláda dává v tuto chvíli podporu pouze do druhého dítěte. Kdokoliv má třetí a další dítě, nedostane nic. Nic, žádné porodné. Nemá jedinou šanci, cesta je úplně uzavřena. Prostě od třetího dítěte více vláda nechce podpořit. Proto my navrhuje, aby porodné dostávali rodiče v České republice i na každé třetí, čtvrté a jakékoliv další dítě, avšak pouze za podmínky, a to je velice důležité, že mají řádnou pracovní minulost, minimálně pět let, a zároveň čistý trestní rejstřík, přičemž do pracovní doby by se započítávala i doba vysokoškolského studia. Tím bychom podpořili vyšší porodnost řádných rodičů a naopak bychom v porodnosti nepodpořili ty neslušné.

Já jsem během těch několika dní, co jsem o tomto návrhu hovořil, tak se samozřejmě na to strhla značná diskuze a tuhle se mě někdo zeptal, mimo to, že to samozřejmě drtivá většina občanů uvítala tento návrh – drtivá – tak se mě někdo zeptal: Není to diskriminační návrh, když chceme vlastně pracovní minulost a čistý trestní rejstřík? Nediskriminujeme tedy někoho? Já jsem odpověděl: No, samozřejmě že nediskriminujeme, protože my jsme pouze opsali podmínky, které jsou již běžné v platnosti při čerpání jiných příjmů ze státního rozpočtu. To znamená dokládáte bezdlužnost, když se ucházíte o místo ve státní správě, také čistý trestní rejstřík, také jste placeni z veřejných peněz, chtějí třeba praxi, to znamená určitou pracovní minulost, takže to jsou parametry, které jsou zcela běžné, stát je vyžaduje, akorát my tyto zcela běžné parametry chceme aplikovat i na další typ výplaty od státu. Takže diskriminační to rozhodně není, a pakliže považujeme diskriminaci neslušných vůči slušným, no tak to já za diskriminaci rozhodně nepovažuji. Naopak mám pocit, že v České republice jsou slušní lidé dávno diskriminováni. Slušní lidé jsou v defenzivě. Proto si ostatní i vy všichni platíte svoji bezpečnost dvakrát, za prvé formou daní – stát má zajistit bezpečnost z Ústavy – a za druhé si kupujete alarmy domů, dvojité zámky, bezpečnostní vložky, protože holt víte, že stát bezpečnost nezajišťuje, takže jsme zdaněni dvakrát, protože si tu bezpečnost musíme ještě doplácet sami.

Mimochodem již v červnu jsem z tohoto místa vyzýval vládu, ať předloží dlouhodobou systémovou strategii na podporu rodin s dětmi, ale stále na stole nic nemáme. A znovu bych chtěl zdůraznit, protože mnozí se v té diskuzi, když to probíhá na těch serverech, ta veřejnost, stovky příspěvků, právě se divili, proč vlastně to omezujeme nějakým způsobem, proč dáváme parametry. Ale znovu zdůrazňuji: Tento náš pozměňující návrh naopak alespoň malinko otevírá prostor alespoň někomu na třetí a další porodné. Vládní návrh ho uzavřel. Od třetího dítěte nic, znovu to chci zdůraznit, protože bohužel tohle to někteří, když jsem si pročetl ty diskuze, nepochopili. Takže naopak návrh Úsvitu je prorůstový a dává nový mantinel alespoň

jako bonus, bonus vybraným, skutečně řádným rodičům, aby alespoň někdo měl šanci na třetí a další porodné. Teď na základě tohoto návrhu tu šanci nemá nikdo. A jak říkám, vymíráme.

Cílem státní politiky podle našeho názoru nesmí být prostě podpora jakýchkoliv rodin, ať už to zní třeba nekorektně. Za tím si prostě stojíme. Stát v zájmu všech občanů této země musí cíleně podporovat rodiny, rodiny s dětmi, ovšem rodiny, které jsou přínosem společnosti. To znamená, a rád to specifikuji, kde rodiče řádně pracují a zároveň nepáchají trestnou činnost, to znamená ty rodiny, které dávají naději i pro budoucí generace, že i jejich děti budou pro naši zemi přínosem.

Statistika je neúprosná. Nejenže vymíráme, ale také jako společnost stárneme, tedy ubývá těch, co budou průběžně vydělávat nejen na důchody, ale na celý sociální systém. Nemá proto logiku, vážení přátelé, nemá proto logiku trestat tímto vládním návrhem zákona řádně pracující slušnou rodinu za to, že si pořídí třetí, čtvrté nebo páté dítě, a tím, že jim za to nedáme porodné nebo jiné sociální dávky. V tomto ohledu jsme samozřejmě v Úsvitu podpořili také vyšší daňové slevy, o tom již jsem mluvil, na děti pracujících rodičů, které jsme projednávali dnes dopoledne.

Tady určitě by hnedka padaly výtky vůči našemu návrhu, kdo to zaplatí. Tak to už jsem tady říkal minulý týden, že je tady celá řada odborných analýz. Snad jenom ocituji analýzu např. společnosti INFOPHARM, která vyhodnotila, byť to zní – já vím, že lidský život nemůžeme vážít penězi, takže pro jistotu uvádím i zdroj a cituji – že lidský život má hodnotu, ekonomickou hodnotu v České republice přibližně 12 milionů korun, do toho samozřejmě ještě i ti rodiče investují do vzdělání dětí a podobně. To znamená, mít děti, slušné, děti z řádných rodin, je vysoce zisková položka pro stát. Vysoce zisková položka. A tyto děti čtyřicet let potom odvádějí daně.

Pojďme být tedy systémoví a nastavme pravidla tak, jak je společnost potřebuje. Nebojme se toho, milí přátelé, podpořme každé dítě, každou rodinu, ovšem jen v tom případě, že daná rodina dává naději na slušnou výchovu. Porodné na třetí a další dítě ať je bonus těm, kdo řádně pracují, kdo žijí slušně, kdo řádně vychovávají své děti. Naopak bezesporu není cílem státu motivovat k porodnosti ty, kteří dlouhodobě nepracují a zároveň nemají čistý trestní rejstřík.

Já jsem také v rámci diskuse nad tímto naším pozměňovacím návrhem zaznamenal obavy lidí, kteří jsou vyučeni nebo kteří nemají vysokou školu, že snad jich by se to netýkalo. Tak to bylo jen špatné pochopení našeho návrhu, protože do té pracovní doby pěti let se sice započítává vyšší či vysokoškolské studium, ale samozřejmě není podmínkou pro to vyplacení, takže to vůbec nemá vliv na to, jestli člověk má nějaké vzdělání, nebo ne. Vliv má na to, jestli má nějakou pracovní minulost a jestli má čistý trestní rejstřík, to jsou v podstatě ta kritéria.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Kolegyně a kolegové, já vás opět požádám o to, abyste, jestliže máte něco nutného, to šli řešit do předsálí, protože vždycky se

ztišíte, ale pak úroveň hluku naroste, takže se neslyšíme. Já vás poprosím, respektujte to.

Pokračujte prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Já už jsem pochopil, že tady podpora mladých rodin s dětmi opravdu moc lidí nezajímá, takže děkuji, že jste pomohl zjednat klid. A já bych jenom ještě krátce pokračoval.

Podle mého názoru by moudrý státník – a doufám, že máme ambici být tady alespoň malinko, řekl bych, příčinnivými zákonodárci – tak by ani na vteřinu neváhal investovat, a to masivně, do pro stát tak ziskové komodity, jako jsou děti řádných rodičů. A ten zisk není jenom finanční, ono je to také v tom, že se budeme na ulicích cítit bezpečněji, že si nebudeme muset pořád hlídat ty peněženky, že bude větší celospolečenský tlak na to, aby se nám v naší zemi žilo lépe a podobně. Dneska se v poslední době všechno kvantifikuje na peníze, všechno vážíme penězi a také ta společnost se stala těžce materialistickou, a když potom finálně potřebuje někdo na ulici pomoc, nebo až zestárneme, právě se podívejme do těch LDN, o kterých budu mluvit, tak jestli tam někdo z vás byl, tak si myslím, že velice rychle změníte názory na to, jakým způsobem se zachází s lidským životem v naší společnosti.

A to je také výsledkem toho materialismu. Nepřevádějme všechno na peníze. Nepřevádějme děti na peníze, prosím vás. Hodnota je mnohem vyšší. Slušný a řádný člověk, nehledě na to, jestli je bohatý, nebo bohatý podnikatel, nebo tady exhibuje v nějaké reality show, to je hodnota, které bychom si měli vážít, a ne nějaké tady celebrity z televize.

Pokud se tyto děti, pakliže budeme mít hodně, naučí být prospěšnými občany, pak přináší celému státu, celé společnosti nesmírné zhodnocení. Investování do řádných slušných občanů je ekonomická nutnost pro Českou republiku. A stejně tak platí, že je absolutní ekonomická hloupost investovat do podpory porodnosti těch, kdo celoživotně nepracují nebo jsou společnosti nebezpeční.

Prosím vás o zvážení podpory našeho pozměňujícího návrhu. Podpořme slušné a řádné rodiny v tom, aby mohly mít více dětí. Podpořme Českou republiku, abychom přestali vymírat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane předsedo. Mám zde dvě faktické poznámky. První z nich má paní poslankyně Marta Semelová a poté pan poslanec Zavadil. Následuje s přednostním právem pan poslanec Kalousek. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Chtěla bych vyjádřit zásadní nesouhlas s tímto návrhem. Podporuji to, aby tady byla systematická podpora mladých rodin s dětmi, aby se nastartovala porodnost, aby se zvyšovaly příspěvky. Chceme také podpořit bydlením, rodičovskými příspěvky, ale také vytvářet podmínky pro to, aby

lidé mohli mít děti, tzn. včetně pracovních podmínek. Ale podporujeme samozřejmě i výchovu ke slušnosti, k poctivosti, k práci atd. Ale návrh, který je zde předložen, tzn. dát podporu všem dětem, což by bylo jistě krásné, nebo jako porodné pro všechny narozené děti, ale za podmínky, že bude minimálně pět let ten člověk pracovat a bude mít čistý rejstřík, já už jsem tady o tom mluvila minule, to je, vážený pane kolego prostřednictvím předsedajícího, naprosto nereálné. Vy tady mluvíte o tom, že chcete podporovat jenom slušné lidi, to znamená, že ti, kteří nemají práci, ty statisíce lidí, kteří objektivně nemají práci, to jsou neslušní? Ti si nezaslouží naši podporu? Chtěla bych se zeptat, jakým způsobem pro tyto lidi tu práci zajistíte, protože když jsou tady vesnice, kde byl jeden podnik, jedna firma, jedno družstvo, všechno zkrachovalo a téměř celá vesnice nemá práci, tak to jsou všichni ti neslušní, kteří by si nezasloužili podporu? Přece není možné tímto způsobem uvažovat. Já znovu říkám, že tento návrh je pro nás naprosto nepřijatelný!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám i za dodržení času, paní kolegyně. Nyní pan poslanec Zavadil, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Okamura.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Hezký dobrý den, dámy a pánové, vážená vládo, vážený pane předsedající. Jsem ten, který splňuje koeficienty, nikoli 2,14, ale pět dětí, takže si myslím, že to je v pořádku. (Potlesk.) Ale přesto mě tady zarazí některé poznámky, které můj předpředřečník Tomio Okamura řekl.

Představme si, že slušný Tomio Okamura jede po ulici, po silnici autem, někoho porazí a bude odsouzen. A já nemám pochybnosti o tom, že je slušný. Ale pak je neslušný. Pak tedy nemůže dostat to, o čem se tady hovořilo.

O těch nezaměstnaných tady hovořila moje předřečnice Marta Semelová. Máme tady 600 tisíc nezaměstnaných plus minus. To je stejný problém. Znáám spoustu lidí, kteří pracovat chtějí, tak jako znám i některé, kteří pracovat nechtějí, abych byl objektivní. Ale drtivá většina pracovat chce, a ona opravdu velmi obtížně shání práci! Tak je budeme za to treatat? To je přece nesmysl.

Jenom jsem chtěl tímto svým vystoupením naznačit velmi krátce, abych se vešel do svého času, že nemůžu tento návrh podpořit z těchto důvodů, o kterých jsem tady hovořil, a že je na zamyšlení, abychom se skutečně zamysleli, jak budeme postupovat, pokud se týká podpory rodin dál, protože jsou tady jiné možnosti, jsou tady možnosti, které upravují daně, atd. atd., o těch teď nechci hovořit. Ale to si myslím, že je rozhodně progresivnější a lepší, než jít cestou slušných a neslušných a těch, kteří se dostanou do problematiky nezaměstnaných, nebo nedostanou. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vešel jste se i s rezervou, pane poslanče. Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Adam, po něm pan poslanec Okamura.

Poslanec Petr Adam: Vzkázu jen jednoduše paní kolegyni prostřednictvím pana předsedajícího: My nejsme vládní strana, my nejsme odpovědní za to, že tady je nezaměstnanost. My se samozřejmě snažíme podporovat dobrá opatření a myslím si, že se na mnoha z nich shodneme s vámi.

A tady panu kolegovi bych vzkázal: Mluvíte tady o nezaměstnanosti, prostřednictvím pana předsedajícího. Vy jste vládní strana. Nám to budete vyčítat? Toto opatření není dokonalé, není ideální. Ale je to alespoň pokus o to, abychom lidi motivovali. Je to alespoň pokus. Co jste udělali vy?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Máte faktickou poznámku, pane poslanče Okamuro? Teď je první faktická pana poslance Zavadila.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Budu velmi krátký. Já o koze a vy o voze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Přicházejí faktické poznámky, z toho důvodu je musím upřednostnit. Vy se chcete přihlásit s faktickou poznámkou? Dobře, s faktickou poznámkou. Další faktickou poznámku má pan poslanec Lank, poté pan poslanec Kalousek.

Poslanec Tomio Okamura: Dobrý den, koukám, že se strhla debata, takže bych se do obecné rozpravy ve správném pořadí nedostal.

Jenom krátce. Tady mě překvapila paní poslankyně Semelová z KSČM, protože vládní návrh, který tady je, a zároveň pana Zavadila, také bych ho okomentoval, vládní návrh přeče, vy jste navrhli porodné jenom do druhého dítěte. A vy se mě ptáte, jak mám podpořit třetí a další? Vy jste navrhli diskriminaci jenom do druhého dítěte. Ne my. To znamená, já naopak otevírám možnost, aby alespoň někdo od třetího dítěte výš za nějakých parametrů vůbec měl nějakou podporu a přestali jsem vymírat. A poslanci vládní strany mi říkají, že to není dobře a že je něco jinak. Přitom 25 let vymíráme. My jsme tady deset měsíců a nic jste na stůl nedali. Promiňte, to jsem vůbec nepochopil. My se naopak snažíme posouvat váš návrh, který diskriminuje jakékoli rodiče s třetím dítětem a výš. Stejně tak o daňových úlevách mluvíte. Vy jste tady navrhli daňové úlevy maximálně na druhé dítě. Vždyť jsme o tom před chvílí hlasovali. Vy jste nadiskriminovali jakékoli rodiče od třetího dítěte výš. Takže to prosím vás neobracejte. Naopak, my se snažíme jako jediní tady podpořit od třetího dítěte výš.

A paní Semelová se tady ptala na to, jak dáme práci. No tak na to my tady čekáme, až vláda předloží koncepci na vytváření pracovních míst. My kdybychom byli ve vládě, tak jim s tím samozřejmě pomůžeme. Takže se ptejte vlády, kdy to konečně bude na stole, aby konečně klesla rekordní nezaměstnanost 8 %, přes 600 tisíc nezaměstnaných! Vždyť jsem o tom mluvil v projevu i včera. S tím souhlasím. Ale to přeče teď nemá nic společného s tím, že se snažíme alespoň malinkou

mezírkou dát porodné od třetího dítěte výš. A souhlasím s tím, že i matky, které jsou slušné, řádné a nemají práci, by také měly mít právo na porodné. Ale pojďme tedy vymyslet parametry, abychom podpořili jen ty slušné, co řádně žijí, a ne ty neslušné.

A co se týče toho trestného činu, je to trochu jinak. To jsme prodiskutovali. Když jsou to lehké trestné činy, teď se omlouvám, neznám ten právní termín, do tří let si můžete zažádat o výmaz. Takže to už jsem totiž měli a toho by se to také netýkalo. Takže ta vaše výtky je samozřejmě tím pádem vyřešena. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Zavadil s technickou poznámkou. Ne, tu rušíte. V tom případě pan poslanec Lank.

Poslanec Martin Lank: Krásné odpoledne, děkuji za slovo. Já v tom chci udělat úplně jasno, protože mám pocit, že někteří z nás to buďto nechápou, anebo pochopit nechtějí. To, co navrhuje vy, je první dítě porodné, druhé dítě porodné a dál nic. My nikoho nechceme trestat. Naopak. My chceme zvýhodnit. Nepleťme si to, jestli někoho zvýhodníme tím, že je slušný, tak dostane i na třetí dítě. To není žádný trest těm ostatním, protože trest je v podstatě, takhle bráno, to, co chcete udělat vy. Dvě děti a dost! Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní již řádně přihlášený do rozpravy s přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já se přiznám, když jsem čekal, až na mě přijde řada v diskusi, tak jsem si ve své košaté fantazii přehrával ty všechny mechanismy, kterými pan poslanec Okamura chce nastartovat porodnost. Ale přidržme se tedy toho jediného mechanismu, který projednáváme, to je porodné.

Mě opravdu zarazí naivní víra, kterou sdílí řada z vás, že to je nástroj, který může nějak ovlivnit a zvýšit natalitu. Ta víra je až zarážející. Prosím, uvědomme si, že kdyby tomu tak bylo, tak velmi bohatý a relativně bezpečný euroatlantický prostor, což je malá část zeměkoule, prožívá porodní boom. Jsme součástí nejbohatší části světa a prostě prožíváme porodní boom, zatímco země velmi chudé, v Africe a ve velké části Asie, by samozřejmě, pokud by platila tato rovnice, vymíraly. Ono je to naopak. Nebude to tedy v něčem jiném? Nebude ten důvod jinde než v porodném a ve vyšší sociální dávky? Prosím, zvažte, zda tato víra opravdu není naivní. To za prvé.

Za druhé, mě fascinuje ten mechanismus, kterým vláda provádí rodinnou politiku. Přestože velmi pochybuji o dopadu tohoto instrumentu na porodnost, nebo v podstatě jsem si jist, že tento instrument nijak porodnost neovlivní, tak proč by se tak společnost na tom nemohla domluvit, kdyby na to měla zdroje, kdybychom měli přebytečný státní rozpočet, tak z toho přebytku je možné nějakým způsobem odměnit nebo poděkovat rodičům, kteří přivedli na svět nového občana. Ale vláda to chce samozřejmě dělat na dluh, na úkor deficitu. Takže prosím, uvědomme si, co se stane.

Rodiče dostanou tu dávku, kterou si vláda půjčuje od toho dítěte, které se narodí. To to pak bude muset zaplatit. Vláda nedělá nic jiného, než že přesouvá peníze mezi generacemi a tváří se, že to dává ze svého. Jak ta rodina dopadne, je zřejmé. Nula od nuly pojde. Rodič to dostane, dítě to musí zaplatit. Vláda tedy nedělá nic jiného, než že onu rodinu zatíží zbytečnými úroky, a říká tomu rodinná politika.

Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde dvě faktické poznámky. První má pan poslanec Okamura, další pan poslanec Opálka.

Poslanec Tomio Okamura: Dobrý den. Tak já bych jenom zareagoval. Ano, samozřejmě, to, co říkal můj kolega Lank, naopak vy trestáte kohokoli od třetího dítěte více. A my se to snažíme napravit.

Druhá věc je ta, že souhlasím s panem Kalouskem, ale to jsem myslel, že je tady jasné, že to, že tady navrhujeme zvýšení porodného, resp. od třetího dítěte víc, je jenom dílčí nástroj. Tak nám jste zatím naše všechny návrhy zákonů zamítli, tak už jsem pochopil, že když jste nám zamítli i osobní hmotnou trestní odpovědnost vrcholných politiků v dubnu, protože ji nechcete, aby se asi mohlo krást dál, tak jsem pochopil, že naše návrhy zákona nemá smysl tady nějakým způsobem – že nemají naději. Proto to řeším formou pozměňujících návrhů.

Ale to komplexní řešení, že musíme změnit školní osnovy, hodnotový žebříček aspoň té mladé generace, aby přestalo být návodem na slušný a spokojený život mít drahé auto, luxusní milenkou, drahé oblečení, a místo toho aby to bylo přát si, pomáhat si, nezávidět si, být solidární, no tak to samozřejmě že to musí jít od kořene, ale to jsem tady snad nechtěl ani říkat. My si to v hnutí Úsvit uvědomujeme, psal jsem o tom i ve svých knihách i ve svých textech. To je přece úplně jasné.

Ale tady se aspoň dílčím způsobem, pozměňujícím návrhem, snažíme nastartovat či motivovat za nějakých podmínek a aspoň popostrčit porodnost. A jinak závěrem dodávám – a není to ideální, samozřejmě, my chceme komplexní řešení, pojďme na něm pracovat, ale vláda žádné nepředložila. Jediné, co jste předložili, je daňová podpora také jenom do druhého dítěte. Opět další diskriminace.

Jenom nakonec dodávám, že já sám jsem ze tří dětí a jsem ten prostřední. Nejsem jedináček a je to skvělé, když máte dva výborné sourozence, a je to skvělé, když je hodně dětí doma. Moje maminka je ze šesti dětí a můj tatínek také. Je to skvělé a jenom to doporučuji, ale měli bychom to nějakým způsobem podpořit. A musí to začít samozřejmě tím. Veřejnoprávní média by měla propagovat rodinu a rodinné hodnoty. Ona to nečiní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Váš čas, pane poslanče!

Poslanec Tomio Okamura: Takže to řešení by mělo být samozřejmě komplexní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji čtyři faktické poznámky. První pan poslanec Opálka, po něm pan poslanec Beznoska, pan poslanec Schwarz, paní poslankyně Bohdalová a další. Váš čas, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, myslím si, že politik by neměl jenom sledovat vývoj, ale měl by se ho snažit i ovlivňovat. Je pravdou, že jde o civilizační proces a celá euroatlantická civilizace vymírá. Kupodivu tento proces je i v katolických zemích jako Španělsko, Itálie, Polsko, ale není například ve Francii.

Myslím si, že bychom se v té prorodinné politice měli orientovat, protože počítat jenom peníze, když ten základ reprodukce národa je v dětech, je trošičku ubohé.

Já souhlasím s tím, že bychom měli přistupovat ke komplexním řešením. Jsem dokonce pro to, aby na druhé dítě byla podpora větší než na první, protože jenom u jednoho ten proces vymírání se zpomaluje, ale neřeší, ale vyzývám vládu, aby opravdu nad tímto problémem hloubala interdisciplinárně napříč všemi ministerstvy a poučila se v Evropě, například v té Francii, ale také ve Švédsku, jaké metody je možno třeba použít kromě imigrace. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Opět vás poprosím, kolegyně a kolegové, abyste snížili hladinu hluku v sále. Děkuji vám za respektování. Nyní pan poslanec Beznoska.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, já velmi krátce za Občanskou demokratickou stranu. Občanská demokratická strana tento vládní návrh zákona podpoří. Také si myslím, že to nijak fatálně nezmění natalitu v České republice, nicméně rozšíření okruhu počtu příjemců zvýšením toho 2,4násobku na 2,7násobek životního minima – pro vaši informaci, je to z 18 504 Kč čistého na 20 817 Kč, to je ten rozhodný příjem, o kterém se bavíme – považujeme za přijatelné. Dopady na státní rozpočet jsou víceméně marginální, je to hodnota do půl miliardy korun, a podpoří to rodinnou politiku, protože Občanská demokratická strana podporu rodinné politiky, zejména mladých lidí, ve svém programu má. Takže z naší strany podpora. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Další faktické poznámky má nahlášen pan poslanec Schwarz, paní poslankyně Bohdalová a pan poslanec Mihola. Takže pan poslanec Schwarz stahuje svoji faktickou poznámku a já poprosím paní poslankyni Bohdalovou. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne. Vážený pane místopředsedo, vašim prostřednictvím panu poslanci kolegovi Okamurovi. Chce pořad něco měnit, chce měnit vzdělávání, hovoří tady, že chce, aby se změnily osnovy. Já bych mu chtěla sdělit, že to už dokázat v této zemi nikdo nemůže, neb v této zemi od roku 2005 školní osnovy nemáme, ale vyučujeme podle rámcově vzdělávacích programů. Chtěla bych, aby si tuto základní školskou věc uvědomil. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Poprosím pana poslance Míhola o jeho faktickou poznámku.

Poslanec Jiří Míhola: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, krátce za klub KDU-ČSL. KDU-ČSL je úzce spjata s podporou rodin. To je všeobecně známo. Proto vítáme, že se vláda velmi široce zabývá prorodinnou a propopulační politikou. Současně navrhovanou změnu zákona chápeme jako nástroj, který nízkopříjmovým rodinám umožní lépe zvládnout nákladový náraz. Proto ji podpoříme. Neočekáváme ovšem, že by porodné, jakkoli je zasloužené – a to zdůrazňuji, jakkoli je zasloužené –, bylo hlavní hybnou pákou, která zlepší natalitu a přispěje k řešení demografické situace České republiky. Tady souhlasím s kolegou Kalouskem. My jsme tu otázku diskutovali třeba ve Spolkové republice Německo. Tam těch prostředků je mnohem, mnohem více na podporu porodnosti a nějak se to příliš nepohnulo.

Jako skutečnou pomoc rodinám s více dětmi vnímáme především daňové slevy, které byly dnes dopoledne schváleny. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Řádně přihlášený do diskuse je pan poslanec Černoch.

Poslanec Marek Černoch: Dobrý den, dámy a pánové, pane místopředsedo. Jenom taková malá poznámka, protože tady se neustále mluví o tom, jak se mají podporovat rodiny, jak se mají podporovat děti, jak by to mělo fungovat a jestli peníze pomůžou porodnosti, nebo nepomůžou. Samozřejmě neměly by. V žádném případě nikdy by peníze neměly být nějakým důvodem k tomu, aby lidé měli děti. Ale bohužel, bohužel ta realita je taková, že si myslím, že dneska už spousta lidí přemýšlí, jestli na to budou mít, nebo nebudou mít, jestli ty děti užijí, nebo neužijí.

Je tady nějaký návrh. Myslím si, že důvody pro to, aby to prošlo, jsou. Samozřejmě vás chceme poprosit o podporu, protože si myslím, že to má hlavu a patu, a samozřejmě komplexně dál tyhle věci řešit, protože to není jedna jediná věc, která by to vyřešila. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Mám zde jednu faktickou poznámku. Pan poslanec Soukup se hlásí.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, já bych vás informoval – doporučím poslancům ANO, aby hlasovali pro vládní návrh. Pozměňovací návrh pana Okamury nepodpoříme, protože je diskriminační. Podle mého názoru, a nejen podle mého názoru, je fakt, že děti se nerodí jako dobré a špatné. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. S přednostním právem pan poslanec Okamura. S přednostním právem, ale do rozpravy.

Poslanec Tomio Okamura: Děkuji za tu debatu, která tady byla.

Takže podle logiky věci, co nám tady řekl můj předřečník, prostřednictvím pana předsedajícího pan Soukup z hnutí ANO, je náš návrh diskriminační. No tak to máte jako s těmi odpady včera. To znamená, pakliže je diskriminační to, když na někom chceme čistý trestní rejstřík anebo pracovní minulost, tak by tedy mělo být i diskriminační, pakliže nějaké dítě má smůlu, že se narodí třetí, nebo má smůlu, že se narodilo jako čtvrté. Takže to tedy není diskriminace, váš vládní návrh, když jste už ocejšovali děti ještě před narozením, dokonce ještě v lůně matky, protože v okamžiku, kdy rodiče otěhotní, tak už je ocejšováno, že je číslo tři to dítě, číslo čtyři a žádné porodné nedostane, dokonce ani úlevy na děti, a dokonce po dobu 18 let nebo po kolik. Ale když my chceme naopak narovnat podmínky, aby děti nebyly početně diskriminovány, a hlavně aby Česká republika, abychom nadřadili národní zájem, abychom nevyvírali, tak najednou je to diskriminace. Takže to samozřejmě odmítám a už jsem to tady říkal. Já nevím, jestli jste tady všichni byli, ale státní úřady, státní orgány žádají běžně po uchazečích čistý trestní rejstřík a pracovní minulost či pracovní praxi, takže to není nic nového.

Ale vrátil bych se ještě k té diskusi. V podstatě děkuji, že tady zazněly... (Odměl se pro stále přetrvávající hluk v sále.) Takže děkuji, že tady zazněly napříč politickým spektrem názory, proč se to nepodpoří a že by se(!) něco mělo udělat jinak. Vážení, že by se(!) něco mělo udělat, to si můžete dovolit jenom vy tady možná ve Sněmovně, protože kdyby se to stalo v soukromé firmě, že by se(!) něco mělo udělat a to se(!) udělá, tak je to na výpověď v nejkratší možné míře. Jenomže proto, že vás tady nic nepálí a netlačí – no pálí možná to dobré bydlo – tak v podstatě by se to mělo udělat. My nějak vymřeme postupně, pak to nahradíme zřejmě nějakými imigranty.

Tady máme řadu nepřizpůsobivých rodičů, kteří se živí tím, že mají třeba deset dětí a inkasují dávky. Já jsem je chtěl vyčlenit, my jsme je chtěli v Úsvitu vyčlenit, ty slušné od těch neslušných, abychom motivovali ty slušné. Já tedy chodím na ulici možná na rozdíl od některých z vás a lidi jsou frustrovani, jakým způsobem jsou upřednostňované určité nepřizpůsobivé skupiny na úkor těch přizpůsobivých, které žijí řádným životem. Já jsem sem přišel, abych to řešil, abych dal jediné řešení, jediný pozměňující návrh, který tady je. Nikdo jiný z vás s žádným řešením zvýšení porodnosti nepřišel. Je tady jediný pozměňovací návrh a to je návrh náš, Úsvitu, který jsem předložil. To znamená, všechno ostatní jsou jenom řečičky, vážení. Jsou to jenom řečičky a hledáte si důvody, proč to nepodpořit. Takže dejte na stůl jiné řešení.

A i ten, kdo půjde následně na mikrofon, pakliže bude kritizovat, neříkejte, co je špatně, řekněte váš konkrétní návrh komplexní na zvýšení porodnosti v České republice. Já jsem ve Sněmovně jedenáct měsíců, dosud jsem ho od vlády neslyšel. Neslyšel jsem ho, pravda, ani od předešlé vlády. Tam naopak bylo porodné jenom na jednoho člověka, respektive na jedno dítě, a ta podpora tam byla naopak celkem nízká.

To znamená, prosím, až půjdete teď na mikrofon další – tedy omlouvám se, vidím, že dalším bude pan Kalousek, ale to je náhoda jistě –, ale prostě bych vás poprosil, abyste už mluvil konkrétně, co s tím tedy. Ne proč ne, proč to nejde, ale znovu upozorňuji, že vymíráme, takže co s tím, nebo dokdy, v tom případě vyzývám paní ministryni práce a sociálních věcí, dokdy tady bude koncepce, jako jsme si to řekli u zákona o hmotné nouzi. Dobře, zamítli jste návrh Úsvitu, ale řekli jste, že do dvou měsíců předložíte. (Důrazně klepe na pultík.) Jo, ono to trvalo čtyři, pět měsíců, ale aspoň to tady nějakým způsobem je. Takže řekněte: "Ne, my nepodpoříme, ale do dvou měsíců předložíme kompletní vládní koncepci tak, aby český národ přestal vymírat a abychom motivovali lidi, i kdyby se nám to nepovedlo, motivovali lidi k tomu, aby se nebáli mít další děti." Může to být formou bydlení, o tom jsme už mluvili, sociální bydlení a další a další věci.

Děkuji a samozřejmě opakovaně prosím o podporu, protože jiný návrh tady není. Váš návrh je do dvou dětí. Další podporovat nechcete. Jiný návrh na podporu třetího a dalšího dítěte tady není na stole. Jak jsem už říkal tu studii, tak vymíráme na základě vládního návrhu. Tak tento nepodporuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní má faktickou poznámku pan poslanec Kalousek a po něm pan poslanec Blažek. Máte slovo, pane poslanče.

Opět vás poprosím o ztišení. Vypadá to, že z levé strany Sněmovny se nám ze všerejška přeneslo rušení do pravé strany Sněmovny. Bylo by dobré, kolegové, abyste skutečně ztišili své projevy.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já setrvávám na svém přesvědčení, že energetický blackout je mnohem účinnější nástroj na podporu natality než porodné.

Ale chtěl jsem upozornit, že to třetí, čtvrté a páté dítě, které to porodné nedostane, není diskriminováno. To má naopak výhodu, protože od něj si vláda nepůjčí, aby ty peníze dala matce, zatímco od toho prvního a druhého si ty peníze půjčí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Pan poslanec Blažek nemá v tento moment faktickou poznámku, takže se chci zeptat, zda ještě někdo se chce přihlásit do rozpravy. Není tomu tak. V tom případě, pokud se již nikdo nehlásí, rozpravu končím. Případně se táži na závěrečná slova paní navrhovatelky. (Nemá

zájem.) Paní zpravodajky. (Také negativní reakce.) Ani jedna z vás nechce mít závěrečné slovo, dobře.

V tom případě přikročíme k hlasování o pozměňujících návrzích. Poprosil bych paní zpravodajku, aby nám oznámila postup při hlasování a poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřila. Máte slovo, paní zpravodajko.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Procedura by měla být velmi jednoduchá, protože jak už tady opakovaně zaznělo, pozměňovací návrh byl doručen pouze jeden, a to návrh pana poslance Okamury, s kterým se můžeme vyrovnat jedním hlasováním. Pak už bychom mohli hlasovat o celém návrhu zákona.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táží se, zda má někdo námítku proti navrženému způsobu hlasování. Není tomu tak. Budeme postupovat tak, jak řekla paní zpravodajka. Než přistoupíme k hlasování, tak vás poprosím o stanovisko, paní zpravodajko. (Zpravodajka: Negativní.) Paní ministryně? (Ministryně: Negativní.) Děkuji.

Zahajují hlasování. Táží se, kdo je pro takto navržený pozměňovací návrh, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 191. Přítomných poslanců je 157, pro návrh 14, proti 101. Návrh byl zamítnut.

Mohu konstatovat, že o všech návrzích bylo hlasováno, a nyní tedy přikročíme k hlasování o návrhu celého zákona. Než přednesu návrh usnesení, tak se táží vás, paní zpravodajko, na váš postoj k tomuto návrhu. (Zpravodajka: Spíš záporný.) K návrhu jako celku spíš záporný. Paní ministryně? (Ministryně: Kladný.) Děkuji.

Přednesu tedy návrh usnesení: " Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 255."

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro takto navržené usnesení, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování číslo 192. Přítomných poslanců je 159, pro návrh 133, proti návrhu 11. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Otevřu další bod a udělím vám slovo. (Poslanci Okamurovi.) Jedná se o bod

128.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 256/ - třetí čtení

S přednostním právem se hlásí pan poslanec Okamura, dám mu slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážení, já jenom jednu větu. Teď mi to naskočilo esemeskou, když jeden z občanů sledoval naši debatu zřejmě na parlamentní televizi a řekl mi: Je mi líto, že jedinou koncepcí této Sněmovny na zvýšení porodnosti není koncepce, ale antikoncepce.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za vaši poznámku, pane předsedo. Budeme pokračovat v projednání dalšího bodu. Takže paní ministryně práce a sociálních věcí už je na svém místě. A ještě poprosím, aby zpravodaj výboru pro sociální politiku pan poslanec Adolf Beznoska zaujal místo zpravodaje. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 256/2.

Otevírám rozpravu a eviduji přednostní právo paní ministryně, takže první vystoupí paní ministryně práce a sociálních věcí. Máte slovo, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, poslankyně, poslanci, já se jenom chci na začátek krátce vyjádřit k jednomu pozměňovacímu návrhu, který tady byl načten panem poslancem Stanjurou a který – ta idea za tím návrhem je, aby obce měly možnost se vyjádřit, resp. souhlasit či nesouhlasit s tím, jestli na jejich území vznikne nová ubytovna. A protože ten návrh byl načten velice rychle na poslední chvíli a v té podobě, tak jak ho tady máme, je vlastně legislativně nedostatečný, tak já k němu vyjádřím stanovisko negativní. Nicméně chci říci, že jsme se tady shodli, že k té myšlence jako takové, myslím, že naprostá většina z nás tady zaujímá stanovisko pozitivní včetně mě a že na tom chceme potom dále pracovat, než ten návrh dojde do Senátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně. Nikdo s přednostním právem ani faktickou poznámkou se nehlásí. Takže pan předseda Stanjura s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. My jsme měli minulý týden třetí čtení a druhý nebo následující den po tom, co proběhlo druhé čtení a poměrně živá debata, jsem se mám pocit v Mladé frontě Dnes seznámil s případem Pferova. Jestli si vzpomínáte, byl to otvírák na první straně. A tak jak jsme o tom mnozí z nás napříč politickým spektrem hovořili, že to trápí samosprávy, tak mi nedá, abych ten případ tady nepřipomněl. Možná jsme to všichni nestačili přečíst.

V Přerově hrozí, že v zásadě vznikne obří ubytovna z hotelu. Přerovští radní a zastupitelé – a fakt nevím, kdo je ve vedení a kdo je v opozici, ani jsem to nezjišťoval – jsou tak zoufalí z té představy, že vážně zvažují, že ten hotel za 40 milionů korun koupí. Jenom proto, aby zabránili vzniku obří ubytovny v lokalitě, která je pro to město naprosto nevhodná. A já si myslím, že jedním z našich úkolů je vytvářet podmínky i pro samosprávy, aby nemusely dělat tak zoufalé kroky. Protože to je zoufalý krok, když město chce koupit hotel, který nepotřebuje, za desítky milionů korun jenom proto, aby zabránilo vzniku obří ubytovny.

Určitě, a teď běží kampaň nejenom v Přerově, ale všude jinde, a kandidáti slibují, a je to v pořádku, co všechno v tom městě vylepší. A těch 40 milionů korun by jim prostě chybělo! Ať volby dopadnou jakkoliv! Ať nová koalice bude jakákoliv, tak těch 40 milionů korun jim prostě bude chybět a my máme šanci legislativní změnou obce od těchto zoufalých činů uchránit. Já to v žádném případě nechci kritizovat, tuto uvažovanou variantu, kterou chystá samospráva v Přerově. Protože jak se říká, zoufalí lidé dělají zoufalé činy a někdy i zoufalá samospráva dělá zoufalé činy. A to ještě neříkám, že po pár letech může přijít nějaký soudruh podplukovník s tím, že to nebylo účelně vynaložené, protože se nakonec ukázalo, že tam ubytovna není, město hotel provozovat samozřejmě neumí atd.

Proto jsem načel návrh kolegů z Ostravy, o kterém budeme dneska hlasovat, aby v případě, že na takových ubytovnách se má vyplácet doplatek na bydlení, to znamená, že majitel je motivován zejména tím, aby viděl na státní peníze. A samozřejmě, klientům je to celkem jedno, protože oni ty peníze ani nevidí a jde to přímo majiteli hotelu či obří ubytovny. A my máme nástroj, jak tomu zabránit, a to tak, že bychom uzákonili, že na konkrétní ubytovně se může vyplácet doplatek na bydlení jen se souhlasem obce. Ne pro jednotlivé klienty, ale jako místo té ubytovny. To je klíčové. Ne že by město posuzovalo, jestli tomu klientu ano, nebo ne, od toho máme úřady práce a ty, kteří to mají na starosti. Ale aby řekli tato ubytovna ano a tady ne. Ne že se nemůže provozovat. Nikomu nebudeme bránit, aby provozoval ubytovnu. Ale ta samospráva rozhodne, jestli je to skutečně sociální služba, a jsem si jist, že v případech, kdy takové ubytovny či přechodné bydlení organizují organizace jako Charita, Armáda spásy, skutečné neziskovky, opravdu ty, kteří dělají sociální službu, tak samozřejmě ty samosprávy to podpoří. Tím jsem si naprosto jist. Zase bez ohledu na politické složení budoucích koalic v samosprávě. Protože ta služba potřebná prostě je a to jsou organizace, které to dělat umějí a které to dělají proto, že se o ty lidi chtějí postarat, a ne proto, aby vydělaly na doplatku na bydlení.

Slyšel jsem už legislativní názory, že není jasné, co je to obec, když má rozhodovat obec. Tak já jsem si pro jistotu přečetl znovu zákon o obcích. Je to poměrně jednoduché. Zákon taxativně vyjmenovává pravomoci zastupitelstva. V případech, že to není taxativně svěřeno zastupitelstvu, tuto pravomoc vykonává rada obce. V obcích, kde neexistuje rada obce, tuto pravomoc vykonává starosta. Nemusíme nic upravovat, je to jednoznačné, je to upraveno v zákoně o obcích. To znamená, samozřejmě v každé obci podle velikosti by to bylo jinak podle zákona o obcích.

Já vás skutečně žádám, abychom ten pozměňovací návrh podpořili, protože pomůže všem samosprávám.

Já jsem dnes mimo jiné od kolegů z Ostravy, kteří navštívili Poslaneckou sněmovnu, protože věděli, že dneska bude třetí čtení, převzal petici, kterou podepsaly tisíce občanů Ostravy. Ať už to podepsali písemně, na facebooku nebo na internetu. Je to skutečně problém, který občany, a tím samozřejmě i samosprávy, starosty, místostarosty trápí. My bychom jim mohli pomoci v tom řešení. Že to není řešení jediné, je v pořádku. Já už v prvním i druhém čtení říkám, že vítáme snahu vlády. Navazuje to na snahu předchozích vlád v téhle oblasti udělat pořádek. A tato významná pravomoc obcím by skutečně pomohla a obce by nemusely zbytečně vynakládat statisíce, miliony či desítky milionů ze svého rozpočtu a mohly investovat úplně jinak. Ale opakují, nedívám se těm samosprávám, že takhle uvažují. Protože když jim nevytvoříme legislativní podmínky, tak ti lidé, kteří tam žijí a kteří oprávněně kritizují to, že v těch lokalitách, když je tam ta ubytovna špatně umístěna, není vhodné místo, tak dochází ke kriminalitě i zhoršování cen okolních nemovitostí. To je třeba říct. Občané se bojí pouštět děti. Je tam veřejný nepořádek. Máme šanci, jak jim pomoci poměrně jednoduchou věcí.

Druhý pozměňovací návrh z té série, kterou jsme podali my jako občanští demokraté, chci připomenout, vedla se tady debata o tom, co je to obvyklé nájemné, nájemné v místě obvyklé, tržní nájemné a podobně. My opět navrhuje jednoduchý princip. Zastropovat částku na lůžko a měsíc. Jeden tisíc korun jako maximum.

Opět to považují za rozumné, protože v okamžiku, kdy se změní situace v té čtvrti nebo v té lokalitě, tak samozřejmě se mění i průměrné ceny nemovitostí. Když přijde nějaká investice, něco se vybuduje, jdou ceny nahoru. V okamžiku, kdy je tam např. nevhodná ubytovna, obří, která koncentruje problémy, tak ty ceny nemovitostí jdou dolů. A mnozí z nás, mnozí z vás znají ty problémy, že ti majitelé, když tu ubytovnu zřídí, tak ty lidi vlastně přivezou z jiných měst a obcí, protože ji chtějí naplnit a chtějí mít co největší příjem z doplateků na bydlení. O těch číslech mluvila i paní ministryně v prvním či v druhém čtení, takže já myslím, že nemusím opakovat, jak nám to v zásadě geometrickou řadou roste.

Myslím si, když podpoříme ty pozměňující návrhy, tak za prvé ušetříme státnímu rozpočtu. Ubytovnám se budou věnovat jenom ti, kteří skutečně chtějí sloužit a kteří provozují sociální služby, a ti spekulanti to prostě opustí, protože to bude ekonomicky nezajímavé. A za třetí dáme pravomoc obcím, aby obce samy rozhodovaly, protože vědí mnohem lépe než my, v které lokalitě je to běžné, ve kterých se ta ubytovna ztratí a ve kterých to opravdu rozumné není.

Pak jsem podal pozměňující návrh, který je ale v zásadě totožný s návrhem paní poslankyně Nytrové, který se týká toho, že doplatek na bydlení by byl buď jenom v bytech, nebo v samostatných místnostech, které jsou zkolaudované jako byt. Vylučuje tento návrh tzv. ostatní prostory. Já myslím, že to je správné. Je mi jedno, jestli budeme hlasovat nejprve o návrhu paní poslankyně, nebo o mém, ony jsou v zásadě totožné. A je vidět, že je to pohled z obou stran politického spektra, že to není politická otázka, ale věcná, že chceme opravdu pomoci problém, který existuje,

řešit. Takže vás chci ještě jednou požádat o podporu jak zvýšení pravomocí obcí, tak zastupování příspěvku na těch tisíc korun za měsíc a lůžko, tak toho pozměňujícího návrhu, který je dvakrát podaný a je vlastně totožný.

Pozměňovací návrhy, o kterých mluvím, podle mého názoru žádným způsobem nejdou proti vládnímu návrhu, ale doplňují ho. Není to jakoby alternativa, že vláda navrhuje černé a my bílé, nebo naopak. Je to skutečně doplnění. A i z té rozpravy, která tady probíhala ve druhém čtení, jsem měl pocit, že bychom se na tom shodnout mohli. Tentokrát bychom to nemuseli tak prestižně, jestli to navrhuje opozice, nebo koalice, a pomoci zejména v tomto předvolebním období. Velmi často jsme se za těch, já nevím, od minulého úterý, za těch osm dnů tak vzájemně obviňovali, kdo tady dělá kampaň nebo ne. A tohle pokud schválíme, je dobrý příspěvek do kampaně všem. Všem kandidátům. Protože budou mít větší šanci, že jim zůstanou prostředky v městské či obecní pokladně na něco jiného než na zoufalý nákup chátrajících nemovitostí, kde hrozí, že vznikne ubytovna a s tím související problémy. Děkuji. (Potlesk z řad ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane předsedo. Registruji dvě faktické poznámky. První má pan poslanec Hovorka, po něm pan poslanec Schwarz. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl podpořit kolegu Stanjuru v tom jeho návrhu, protože to je skutečně vážný problém a nejenom na severní Moravě, ale i ve Zlínském kraji, např. v Bystřici pod Hostýnem, kde skutečně zastupitelstvo stojí před problémem odkoupení hotelu jenom z těch důvodů, o kterých mluvil pan kolega Stanjura. Jsem rád, že i paní ministryně to neodmítla. Pokud se tam nachází legislativní problém, myslím si, že je možné to opravit v Senátu. Vřele doporučuji všem, aby tento návrh podpořili. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní pan poslanec Schwarz se svou faktickou poznámkou.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobré odpoledne, pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Já považuji za morální, protože jsem to sám vyprovokoval, i kvůli panu předsedovi Stanjurovi, budu povídat a mluvit teď ohledně, snad to stihnu, pravomocí obcí.

My jako klub ANO jsme požádali sami – s panem Stanjuroou jsme diskutovali – právě ty obce, abychom ty pravomoci obcím dali. Nevím, jestli jsme se přesně trefili, přesně ve znění, jak bychom to chtěli. Uznáváme pravomoci obcí. Je správné, že obec bude moct rozhodnout o tom, když na jejím území vznikne ubytovna a ten majitel ubytovny bude ubytovávat občany, kteří budou chtít v jednoduchosti sociální dávky a ta obec bude mluvit o tom, jestli souhlasí s tím, aby je dostávali, takže bude to jedním

z bodů. Nevím, jestli jsme správně. Mám strach, že schválením můžeme vytvořit legislativní zmetek. Bylo by samozřejmě lepší, kdyby nám Senát pomohl. A paní ministryně mi to tak i nabízela, i kolegové tady z koalice, že by nám Senát pomohl a umístil by přesně tam, kam má, to, aby to nebyl legislativní zmetek. Proto z toho důvodu jsem se rozhodl vystoupit a říct, jak to ve skutečnosti bylo. Aby tady zaznělo, že opravdu podporujeme ty obce, ale nejsem si jist, jestli jsme správně paragrafovali a označili tu pravomoc obcí v tom správném zákoně a v tom správném znění. Prostě to v současné době nevím. Takže sázel jsem na Senát.

Taky je varianta možná ta, že pokud bychom se domluvili, schválili to tam dneska, aby bylo jasně vidět, co chceme, co chce tato Sněmovna, a myslím si napříč politickým spektrem, to je strašně důležité, tak se s tím nějak popasujeme. Takže opravdu dávám na zvážení, ony ty možnosti jsou, napříč politickým spektrem toto schválit. Protože na to čeká strašně moc obcí, strašně moc starostů, lidí, takže bych to nezdržoval. Dávám vám na zvážení. Já sám nevím, ale musel jsem vystoupit a říct, jak to cítím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. Další faktickou poznámku má pan poslanec Benešik.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já jsem rád, že tady panuje poměrně velký konsensus, že princip je naprosto správný. Já taktéž poměrně dobře znám situaci v Bystřici pod Hostýnem a rozhodně vím, že komunální politici, zejména starostové, chtějí mít vliv na to, aby v této věci mohli rozhodovat. Proto bych se moc přimlouval, aby se předkladatelé tohoto pozměňujícího návrhu dohodli tak, aby ta procedura, výsledek, který sledujeme, skutečně vedl k cíli, ke kterému vést má, a zbytečně abychom nevytvořili zákon, který bude nedokonalý. Takže poprosil bych všechny zainteresované, aby nad tím popřemýšleli a abychom dneska schvalovali to, co schvalovat skutečně máme, a to, co pomůže. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Další faktickou poznámku má pan poslanec Gabal.

Poslanec Ivan Gabal: Dobrý den, pane místopředsedo, dámy a pánové. Já bych návrh na zvýšení role obcí velmi podpořil z jednoho důvodu, který nebyl zmíněn. Já si osobně myslím, že jestliže jim dáme rozhodovací pravomoc, tak obce také převezmou spoluzodpovědnost za řešení těch sociálně vyloučených lokalit, ghatt a případně ubytoven. To znamená, to by byl ten nový prvek, protože v řadě obcí se zatím zastupitelstva spíš od té odpovědnosti distancovala a tímhle ji převezmou. Chci na to jenom upozornit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. A nyní s přednostním právem do rozpravy registruji pana předsedu Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, tento zákon v principu podporujeme. Jelikož je potřeba se skutečně vypořádat se zneužíváním dávek hmotné nouze. My právě u nás v Bystřici pod Hostýnem, tj. rodišti mé babičky a dědečka, odkud pochází celé příbuzenstvo, přesně s tímto bojujeme. Máme přímo na náměstí ubytovnu, kde máme 200, řekl bych, našich spoluobčanů nastěhovaných romské národnosti a máme to přímo mezi kostelem a radnicí, dokonce ten hotel je naplácnutý na radnici, takže samozřejmě se nám tam zvýšila různá drobná kriminalita a jsou s tím velké problémy. A z malebného městečka vlastně vzniklo město, které je pro kohokoli velmi málo přitažlivé právě z toho důvodu. A je to škoda.

Již v minulosti jsem tady ale sdělil samozřejmě řadu výtek. Znovu zdůrazňuji, že ten zákon podpořím i v tom nedokonalém stavu. Ale prostě ten problém je potřeba řešit. Zákon o hmotné nouzi měl v původní verzi předložené Úsvitem, který Sněmovna projednávala letos v zimě, maximálně zamezit zneužívání příspěvků na bydlení podnikatelům, kteří zneužívají lidské bídy a za přemrštěné peníze sestěhovávají a ubytovávají chudé v často nevyhovujících podmínkách. (Obrací se na předsedajícího kvůli hluku v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nevím, čím to je, pane předsedo, vždycky když mluvíte, vzroste míra neklidu v sále. Já poprosím, kolegyně a kolegové, abyste skutečně respektovali řečníky, ať už mluví kdokoli. Prosím, pokračujte.

Poslanec Tomio Okamura: No já vím, čím to je. Je to politickou kulturou těch, co mluví, možná i lidskou. To je přece jasné.

Co jsem to chtěl říct? Zákon o hmotné nouzi měl v původní verzi předložené Úsvitem, který Sněmovna projednávala letos v zimě, maximálně zamezit zneužívání příspěvků na bydlení podnikateli, kteří zneužívají lidské bídy a za přemrštěné peníze ubytovávají a hlavně sestěhovávají na jedno místo chudé v často nevyhovujících podmínkách, a to jednoduchým zastropováním podle cenové mapy. My jsme chtěli cenovou mapu, to by bylo jasné jak facta a nic by se nemuselo prokazovat. Vládní návrh na to jde opačně. Vláda nám náš návrh zákona zamítla s tím, že připraví vlastní, kvalitnější zákon.

Dnes tedy máme možnost seznámit se s výsledkem duševní práce pana Dienstbiera, který jakoby nejvíce bojoval proti omezení zneužívání doplatku na bydlení, ale vidíme, že je to výsledně trošku jinak. Cenová mapa – návrh, který jsme vypracovali se starosty Šluknovska, samozřejmě starosta Bystřice pod Hostýnem, s tím jsem to konzultoval také a s dalšími postiženými oblastmi. To znamená ti lidé, co v tom žijí, jsme se všichni shodli, že by to řešila cenová mapa. Nikdo nemusí nic dlouhodobě prokazovat a je to dané a nikdo nemůže spekulovat. Toto bylo zamítnuto. A podívejme se, jak je tedy navržen vládní návrh.

V § 33b návrh specifikuje podmínky vyplácení doplatku na bydlení v takzvaných prostorech jiných než obytných a umožňuje vyplácení doplatku na bydlení na prostory, které nejsou primárně určeny k bydlení. Musí to být samostatně vymezený uzamykatelný prostor s minimálně jednou pobytovou místností, která svou polohou, velikostí a stavebním uspořádáním splňuje požadavky, aby v nich bydlely osoby dle vyhlášky o technických požadavcích na stavby.

K tomuto návrhu, který je v podstatě takový nevinný, ovšem načetl výbor pro sociální politiku, konkrétně podle mých informací pan Sklenák, ovšem návrh byl původně pana Dienstbiera a hlavně paní Šabatové, to je paní ombudsmanka, v podstatě se dá říct, že to byl pozměňovací návrh z dílny našeho lidskoprávního ministra, který odst. 1 v § 33b vymezuje jinak. A o tomto pozměňovacím návrhu budeme hlasovat. Už jsem zaregistroval, že se to nelíbí mnohým poslancům ve vládní koalici, nejenom nám v Úsvitu. V tomto pozměňovacím návrhu neplatí ustanovení o minimální ploše pokoje a neplatí povinnost, že byt musí mít záchodovou místnost a jednu koupelnu. Toto je nahrazeno povinností neomezené přístupnosti k pitné vodě a povinností mít záchod jakýkoliv, tedy zřejmě i díru v zemi.

Tak už předem říkám, že s tímto pozměňovacím návrhem zásadně nesouhlasíme, a řeknu vám proč. Záměr chápu. Byť jsem si musel poté, co jsem pochopil sociální přístup a skutečné sociální citění některých zástupců vlády, například pana Dienstbiera, tak asi chtěl umožnit podporu těm, kteří bydlí třeba v zahradní chatce. Možná, nevím. Uniká mi ovšem, jak vlastně předmětná novela zákona o hmotné nouzi řeší možnost zneužívat dávky mezi některými podnikateli. Už definice, a teď cituji: "jiný než obytný prostor nebo stavba pro individuální či rodinnou rekreaci" nám říká, že se tu nezužuje, ale naopak rozšiřuje prostor, okruh dotovaného bydlení a nároky na jeho kvalitu se zároveň snižují. Takže to má být vládní návrh řešení či strategie sociálního bydlení? Že za vládní peníze podpoříme a dotujeme chudé občany nebo sociálně vyloučené a šoupneme je do chatek nebo do nějakého stanového městečka? To mě tedy opravdu šokuje. Zřejmě ano, zřejmě to má být ten návod, protože žádnou jinou koncepci jsme tady neviděli.

Znovu zopakují, že jediné, co jsme slyšeli ohledně sociálního bydlení, potažmo nového zákona o sociálním bydlení, který tady chybí, je, že bude předložen v roce 2016, což mi tedy připadá dost dlouho, s tím, že by měl snad platit od roku 2017. Zřejmě to tedy je ta koncepce, kterou v tuto chvíli vláda předkládá. Ale pak mi nezbyvá než konstatovat, že neschopnost této vlády předložit zákon o sociálním bydlení, který by problematiku komplexně řešil, opravdu graduje. O přípravě tohoto zákona vláda opakovaně veřejně mluví, a přitom nám tady předloží pod zákonem o pomoci v hmotné nouzi takový paskvil. A je to pozměňovací návrh vládních poslanců, a dokonce předsedy poslaneckého klubu ČSSD. Takže to není něco náhodného nebo nějaký individuální krok. (V sále je velký hluk.)

Jsem si vědom toho, že jsme v situaci, kdy je mnoho lidí vděčných i za zahradní chatku, protože je to stále lepší než trávit noc v tramvaji nebo na lavičce. Ale vážení, jsme v Evropě třetího tisíciletí a zkušenosti divokého kapitalismu 90. let, který nám tady předvedly minulé vlády, nás doufám poučily, že neřízený trh nic nevyřeší, ale že

stát a pevná pravidla musí být trhu rovnocenným partnerem. Jaký je náš problém? Přece ten, že spekulanti tu parazitují na sociálně vyčleněných lidech a že jejich prostřednictvím parazitují na státní podpoře na bydlení, a tím pádem to finálně platí všichni lidé ze svých daní, kde putují stamiliony do kapes spekulantů. A ti lidé, co parazitují na státní podpoře na bydlení, si z dávek na bydlení udělali samozřejmě výhodný kšeft.

V prvé fázi bych se pozastavil nad tím, proč tyto výhodné kšefty za své vlastní peníze neumí udělat stát a obce? Jestliže stát umožňuje miliardové příjmy spekulantům z podpor na bydlení pro sociálně slabé, proč tedy neumí tuto oblast výhodně zajistit sám? Ideální formou by třeba mohl být zákaz poskytování sociálního bydlení v ubytovnách komerčními firmami, abych tedy také nastínil nějaké návrhy řešení. Do toho samozřejmě nespádají například ubytovny pro vlastní zaměstnance. To by se muselo samozřejmě vyčlenit, ale to je prokazatelné. Zákon by měl naopak zcela jasně odlišit standardní bydlení a ubytovny, které smí jako nouzové řešení provozovat pouze obec nebo třeba dobročinné neziskové organizace.

Stát by měl podle našeho názoru poskytovat příspěvky na bydlení pouze majitelům bytů a nájemcům standardních bytů, a to pouze ve standardní přiměřené výši dané cenovou mapou, popřípadě obcím a neziskovým organizacím, které by směly provozovat i ubytovny, ale samozřejmě opět na nějaké civilizované úrovni, kterou bychom museli specifikovat. Rozhodně ne to, co je tady předvedeno vládním pozměňovacím návrhem, který lidi v sociálním bydlení, jak jsem už naznačil, jak už jsem řekl, jenom zopakuji, vůbec neřeší, naopak ještě rozšiřuje mantinely a uvrhá lidi legálně do nějakého úplně asociálního bydlení, které bychom se ještě vlastně měli rozhodnout podporovat ze státního jako nějakou koncepci.

Tuto úroveň bydlení i pro sociálně slabé, a nejsou to v tomto případě zdaleka jenom třeba Romové, je třeba snižovat, ale trend by měl být takový, že každá obec by znovu měla mít vlastní sociální byty pořízené a provozované i s pomocí státních příspěvků na bydlení. Hlavně by to dostaly pod kontrolu obce, nikoliv že to mají pod kontrolou spekulanti, jako je tomu nyní. A znovu zdůrazňuji – ona totiž neinformovaná veřejnost mi často říká: "to je hrůza, to je hrůza, konečně to vyřešte". Ale já znovu zdůrazňuji, že zákon tady už platí, tuším, osm let. To znamená, že to jde skrz několik vlád, kdy jsou k tomu vlastně dosavadní vlády laxní, řešit tyto zneužívané doplatky na bydlení a sestěhovávání sociálně vyčleněných na jedno místo. Sociální bydlení je podle našeho názoru klíčové nejen kvůli bezdomovcům a sociálně nepřizpůsobivým, to je ten hlavní problém, proč to teď řešíme, ale určitě jsou třeba startovací byty také pro mladé rodiny nebo dobré malé byty pro sociálně slabé důchodce. Na ty taky nezapomeňme! To všechno spadá pod sociální bydlení: mladé rodiny, sociálně slabí důchodci. Vždyť se podívejte, jak většina, nebo značná část seniorů za osm, devět tisíc měsíčně nemůže skutečně vůbec vyžít.

K tomu, aby se mladý pár odhodlal k dítěti, po pravdě řečeno nepomůže porodné ani sleva na dítě, o tom už jsem mluvil u minulého bodu, ale hlavně fakt, jestli budou mít také s dítětem kde bydlet. Není ale kvůli tomu ani nutné často stavět, protože jak víme, v republice jsou tisíce volných bytů a nemovitostí. Ostatně máme tu vyloučené

lokality s extrémně nízkými cenami bytů, které mohou obce lacino skupovat a bydlení poskytovat lidem, kteří do lokality přinesou pořádek. Můžou to být třeba i rodiny policistů, hasičů, vojáků, lidí, kteří si zaslouží podporu a zároveň rozbíjí stávající strukturu takzvaných vyloučených lokalit.

Takže za Úsvit říkám, že zákon jako celek, přestože je velmi nedokonalý, s tím, co jsme tady předložili v únoru a co jste zamítli, čekali jsme lepší návrh, bohužel je to návrh, kde se bude muset zneužívání doplatku složitě prokazovat, místo aby to bylo jasně určeno cenovou mapou a už se o tom nediskutovalo. Znovu zdůrazňuji, že mě zaskočilo zdůvodnění vládních představitelů v médiích, kdy na otázku, jak se tedy bude určovat cena obvyklá, tak řekli, že například zprůměrují ceny realitních kanceláří v daném místě.

No tak to je... Normálně by to bylo úsměvné, tahle ta matematika, ale je přímo šokující, že dávky v hodnotě víc než miliardy korun se budou vyplácet – jedno z kritérií je nějaká průměrná cena nějakých realit, už ani nedomyšlím, když jsou tam domluvené nebo když tam žádná není a tak podobně. Takže cenová mapa by byla jasná, byť také má samozřejmě svoje mezery, to už tady bylo komentováno minulý týden, ale pořád je to z těch řešení asi tak nejlepší.

Takže zákon jako celek samozřejmě podpoříme, protože lepší je nedokonalá verze v této řekl bych velmi špatné situaci kolem toho sestěhovávání a zneužívání doplatků, ale prostě naše návrhy jsme dali, ale ten pozměňovací návrh rozhodně nepodpoříme, a očekáváme, že vláda opravdu předloží ne v roce 2016, ale vyzývám vás, co nejdřív předložte zákon o sociálním bydlení a pojďme to diskutovat jako celek. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Dále s přednostním právem je přihlášen pan předseda Stanjura. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Máme vyhrazenou dobu pro třetí čtení do 16 hodin, to je 9 minut. Vidím ještě tři řečníky přihlášené, takže já přicházím s procedurálním návrhem, abychom dnes vyhradili pro třetí čtení čas do ukončení tohoto bodu. Myslím si, že by bylo dobré dnes tu rozpravu ukončit. Jestli to bude 16.05 nebo 16.15, těžko se mi odhaduje, ale myslím, že každý, kdo chce promluvit, by měl mít tu šanci, a pak je tam poměrně dost hlasování. Takže navrhuji tento procedurální návrh.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám za tento návrh, pane předsedo. Já o něm tedy nechám hlasovat bezprostředně.

Mám zde ještě jednu faktickou poznámku pana poslance Novotného. Máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Jen to, pane předsedající, jestli si dobře pamatují, tak včera jsme si odhlasovali dvě hodiny, to znamená do 16.30.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Informace, které mám já, jsou do 16 hodin také, takže z toho důvodu dám hlasovat tak, jak bylo navrženo. To znamená, je zde návrh, abychom projednávali tento bod do té doby, dokud nebude ukončen hlasováním závěrečným.

Zahajuji hlasování o tomto procedurálním návrhu a táži se, kdo je pro toto navržené usnesení. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 193. Přítomných poslanců je 158, pro tento návrh bylo 119, návrh byl přijat. Budeme tedy pokračovat v projednávání.

S přednostním právem se nikdo nehlásí, ani s faktickou poznámkou, v tom případě přistoupíme k těm, kdo jsou řádně přihlášení do rozpravy. První z nich je paní poslankyně Olga Havlová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Havlová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, členové vlády, předem bych chtěla dnes obhájit a vysvětlit své pozměňovací návrhy. Mám to velice krátké, nebudu vás zdržovat, a pokud moje kolegyně budou také tak rychlé, tak bychom to stihli i do té 16. hodiny.

Jedná se o pozměňovací návrhy, které jsou označeny pod písmenem C. Díky těmto pozměňovacím návrhům dojde k lepší kontrole vyplacení doplatku na bydlení a bude zabráněno jeho zneužívání. Jedná se celkem o tři pozměňovací návrhy.

Pod označením C1 se zavádí povinnost provádět kontroly dodržování podmínek pro vyplacení dávek. Tato povinnost kontroly – a to zdůrazňuji – je opakovaná. Vládní návrh zavádí pouze možnost kontroly, což je podle mého mínění nedostatečné, a právě toto je největší problém v rizikových lokalitách, že zde není pravidelně a opakovaně kontrolováno vyplacení dávky, a proto dochází k jejímu zneužívání. Dokud nezavedeme povinnost opakování kontrol, situace se nezlepší.

Pod označením C2 a C3 předkládám další návrh na zlepšení situace. Tyto body umožňují, aby kontrolu příslušného bytu či ubytovny mohl iniciovat starosta obce. Je to totiž právě starosta, kdo má nejlepší přehled o situaci ve své obci a má pomocný orgán, většinou v každé obci je zvolena sociální komise, která je mu k tomu nápomocna. Právě starosta by měl mít zájem, aby se v jeho městě dávky nezneužívaly a nedocházelo k problémům ve vyloučených lokalitách. Proto chci dát starostům možnost, aby mohli požádat o kontrolu a plnění podmínek doplatku na bydlení.

Posledním pozměňovacím návrhem, který má označení C4, je úprava určování takzvané místně obvyklé ceny, která má zastropovat vyšší vyplacené dávky. Současný návrh je totiž zcela nevyhovující. Určování místně obvyklé ceny bude velmi problematické. Vládou předložená varianta bude totiž znamenat enormní zatížení soudů všech stupňů ve stovkách, ne-li v tisících případech. Z toho je zřejmé, jaké problémy působí formulace "obvyklá cena". K posudkům, které se k jednotlivým bytům o místní obvyklé ceně dávají, se budou předkládat oponentní i revizní posudky. Soudy všech stupňů budou zatíženy touto agendou a miliony korun budou

vynaloženy zcela zbytečně. Celá řízení se budou protahovat po léta, a hlavně – a to zdůrazňuji – pojem "obvyklá cena" je natolik diferentní pro každé jednotlivé město, pro každý jednotlivý dům, pro každý jednotlivý byt, že znalecké posudky budou na jednu stranu znamenat zatížení státního rozpočtu. Jeden obyčejný posudek totiž může stát až tisíce korun. Může se nám dokonce stát, že vykutálení filutové budou stavět ubytovny v centrech měst. Tam by mohla být cena obvyklá mnohem vyšší než někde na okraji obce. Cena obvyklá navíc není proměnná podle místa, ale také se mění v čase.

Já navrhuji jiný princip. Cenu bytu by určovaly osoby certifikované Ministerstvem pro místní rozvoj. U nich by si každý majitel bytu, který čerpá doplatek na bydlení, zaplatil posudek řádově za 150 korun, a zdůrazňuji, že posudek by platil majitel bytu nebo ubytovny. Na základě jím určené ceny pro konkrétní byt by byl pak zastropován doplatek na bydlení. Poskytovatel dávky by přitom mohl kdykoli provést kontrolu, zda je vyčíslená cena přiměřená. Podle Ministerstva pro místní rozvoj si udělá oponentní posudek, a když skutečně zjistí rozpor, tak rozdíl v ceně zaplatí sám makléř. Bude tedy povinen zaplatit celou škodu, kterou státu způsobil. Nevyplatí se tak podvádět a na systému nebudou moci parazitovat ani majitelé ubytoven, ani nikdo jiný. Opakuji: Certifikovaná osoba by byla zcela odpovědná za své posudky státu, a bude povinna zaplatit případnou škodu. Podmínky certifikace a výkonu tohoto povolání by stanovilo Ministerstvo pro místní rozvoj. Celý tento systém bude bez nákladů pro státní rozpočet. Posudky by platil majitel ubytovny a certifikaci by si platil sám makléř. Tato varianta je rozhodně lepší než ta navrhovaná vládou, protože se tak dostaneme zcela bez nákladů k tomu, jaký je místně obvyklý nájem pro každý konkrétní byt.

Já bych ještě navrhla, aby body C2 a C3 byly hlasovány en bloc. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, paní poslankyně. Než budeme pokračovat, přečtu některé omluvenky, které dorazily. Od 17.45 až do konce jednacího dne se z důvodů přijetí zahraniční delegace omlouvá pan poslanec Robert Beneš. Dále od 15.15 do 21. hodiny se z důvodu jednání ve volebním kraji omlouvá paní poslankyně Gabriela Hubáčková. Dále od 15.30 do 18 hodin se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Jaroslav Klačka. Dále dnes od 15 do 18 hodin z důvodů pracovní cesty se omlouvá pan poslanec Karel Schwarzenberg. Dále od 14.30 až do 16.30 z důvodů pracovních se omlouvá pan poslanec Jiří Koubek. To jsou všechny omluvenky, které dorazily.

Nyní poprosím řádně přihlášenou paní poslankyni Nytrovou, aby vystoupila se svým příspěvkem v rozpravě. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Vážené dámy, vážení pánové, na úvod bych chtěla načíst legislativně technickou připomínku, kterou je možné sledovat v elektronické podobě v systému písemných pozměňovacích návrhů a která zní:

V části první, čl. I (což je změna zákona o pomoci v hmotné nouzi)

1. V bodě 4 (tj. v § 8) se slova „ , jiný než obytný prostor“ a slova „pro jiný než obytný prostor nebo“ zrušují.

2. V bodě 6 (tj. v § 9 odst. 2) se slova „jiný než obytný prostor nesplňující standardy kvality bydlení podle § 33b odst. 1 nebo užívá“ zrušují a slova „§ 33a odst. 3“ se nahrazují slovy „§ 33a odst. 2“.

3. V bodě 20 (tj. v § 33 odst. 6) se slova „za vlastníka nebo jinou osobu užívající byt považuje i vlastníka nebo osobu užívající na základě smlouvy, rozhodnutí, nebo jiného právního titulu, za účelem bydlení jiný než obytný prostor, za předpokladu, že uvedený prostor splňuje standardy kvality bydlení podle § 33b odst. 1. Dále může v případech hodných zvláštního zřetele orgán pomoci v hmotné nouzi určit, že“ a slova „a § 33b“ zrušují, slova „§ 33a odst. 3“ se nahrazují slovy „§ 33a odst. 2“ a slova „ve větech první až třetí“ se nahrazují slovy „ve větě první a druhé“.

4. V bodě 22 (tj. v § 34) se slova „jiného než obytného prostoru nebo“ zrušují a slova „§ 33 odst. 6 věty třetí“ se nahrazují slovy „§ 33 odst. 6 věty druhé“.

5. V bodě 24 (tj. v § 35a) se slova „jiný než obytný prostor nebo“ zrušují.

6. V bodě 25 (tj. v § 46a odst. 2) se slova „ , k jinému než obytnému prostoru“ zrušují.

7. V bodě 26 (tj. v § 61 písm. h)) se slova „jiný než obytný prostor nebo“ zrušují.

8. V bodě 31 (§ 72 odst. 1 písm. d)) se slova „ , jiný než obytný prostor“ zrušují.

9. V bodě 32 (tj. v § 72 odst. 3) se slova „ , jiný než obytný prostor“, slova „nebo jiného než obytného prostoru“, slova „ , jiného než obytného prostoru“ a písmeno d) zrušují.

10. V bodě 32 (tj. v § 72 odst. 4) se slova „ , jiný než obytný prostor“, slova „nebo jiného než obytného prostoru“, slova „ , jiného než obytného prostoru“ a písmeno c) zrušují.

V čl. II (tj. Přejícná ustanovení)

11. V bodě 3 se věta první zrušuje.

12. V bodě 4 se slova „§ 33a odst. 3“ se nahrazují slovy „§ 33a odst. 2“.

13. Bod 5 zní:

„5. Orgán pomoci v hmotné nouzi nejpozději do 2 kalendářních měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona informuje osoby, které pobírají dávku pomoci v hmotné nouzi na základě užívání ubytovací zařízení podle § 33a odst. 2 zákona č. 111/2006 Sb., že nebude-li ubytovací zařízení od 1. září 2015 splňovat požadavky stavebního zákona, prováděcích vyhlášek stavebního zákona a souvisejících právních předpisů platných ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, bude dávka pomoci v hmotné nouzi odejmuta, popřípadě snížena.“

14. Bod 6 zní: „6. Orgán pomoci v hmotné nouzi, který v rámci své činnosti nebo na základě kontroly stavebního úřadu zjistí, že ubytovací zařízení podle § 33a odst. 2 zákona č. 111/2006 Sb. od 1. září 2015 nespĺňuje požadavky stavebního zákona, prováděcích vyhlášek stavebního zákona a souvisejících právních předpisů platných ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, bezodkladně informuje o této skutečnosti příjemce dávky užívající tento prostor a vlastníka, pronajímatele nebo ubytovatele tohoto prostoru.“

Já se omlouvám, že jsem zdržela jednání, ale musela jsem to načíst. Máme zde dva pozměňovací návrhy. Jeden, jak už zde bylo řečeno, mám totožný s panem poslancem Stanjurou, a druhý, ten se týká toho, co jsem zde v tuto chvíli načetla, a to možnosti výplaty doplatků na bydlení v jiných než obytných prostorech. Jedná se o to, že pokud bychom schválili doplatek na jiný než obytný prostor, mohli bychom se dočkat toho, že tady zařijeme byznys ne s ubytovnami, který už máme za sebou, ale byznys se sklady, sklepními kójemi a garážemi. Měla jsem teď na vyřízení petici z obce Lenora, kde si občané stěžují na to, že z hotelu chce vlastník udělat ubytovací zařízení, a nerada bych řešila příští rok petici, kde si obyvatelé budou zase stěžovat na to, že vlastníci garáží nebo nějakých sklepních kójích a hal dostávají doplatek na bydlení pro tyto prostory. Takže děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Paní poslankyně, já bych se chtěl akorát zeptat – vaše pozměňující návrhy byly načteny do skončení druhého čtení? Protože v třetím čtení lze načíst pouze opravu legislativně technických chyb, tiskových chyb apod. (Poslankyně hovoří ze sálu.) Musíte na mikrofon – do stenozáznamu. Skutečně jednacím řád § 95 odst. 2 – ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnout pouze opravu legislativně technických chyb, gramatických chyb, písemných nebo tiskových, úpravy, nebo je možné navrhnout vrátit to zpátky k projednání do výboru, ale není možné načíst nové pozměňující návrhy. Takže by bylo potřeba, abyste si to s panem zpravodajem vyjasnili. Já pouze cituji jednacím řád, že není možné v této chvíli načítat nové pozměňující návrhy.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Jak jste řekl, nebylo to načteno. Ale domluvila jsem se napříč politických spektrem, že to bude vnímáno jako legislativně technická oprava.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Já požádám pana zpravodaje, aby k tomu dal stanovisko, zda se jedná skutečně o legislativně technickou úpravu, než budeme hlasovat. V tento moment mám dvě přihlášky do diskuse. Je zde paní poslankyně Chalánková, správně, a po ní je pan poslanec Bendl. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si dovolím vrátit se zpátky k několika poznámkám. Podrobnější komentář jsem již přednesla v rámci prvního čtení.

Je třeba si uvědomit, že zde řešíme problém, který je již dávno přezrálý, že už jsme dávno po dvanácté hodině. Neustále se snažíme zde prezentovat, že budeme řešit vznik a fungování takzvaných ubytoven. Není ale jasné, zda tento zákon o dávkách v hmotné nouzi skutečně zabrání a znemožní vzniku dalších a nových ubytoven. Vysvětlím proč. Tento zákon totiž zde mění okruh společně posuzovaných osob. Když se zeptáte, zda za stávajících zákonných podmínek je možné posuzovat společně fakticky bydlící osoby, tak to možné je. To, že to úředníci úřadů práce někdy nestíhají nebo to fakticky neřeší, má mnoho důvodů. Jedním z těchto důvodů je také to, že by se v neřešitelné situaci mohly ocitnout rodiny s dětmi. Takže to jenom na okraj. I stávající legislativa umožňuje fakticky spolubydlící osoby hodnotit. Proč je hodnotíme? Administrativně měníme tzv. okruh společně posuzovaných osob v tomto novém zákoně podle nároku na příspěvek na živobytí. Není zde doložena analýza dopadu, jak se změní vlastně tento okruh společně posuzovaných osob do jejich faktického fungování. Takže to jenom na okraj z těch technických věcí.

Hovoříme zde o objemu finančních prostředků asi ve výši 28 % z toho celkového objemu, ale snažíme se ve svatém tažení řešit nějaký problém ubytoven. Ve skutečnosti zde ale stále nemáme zákon o sociálním bydlení. Co by ten zákon o sociálním bydlení měl vlastně být? Neustále slyšíme: všechno vyřeší zákon o sociálním bydlení. Ano, je to jediné, koncepční, smysluplné řešení, ale pořád nemáme představu, co to ten zázrak bude. Slyšíme zde pozměňovací návrhy, že starostové budou moci v rámci posuzování doplatků na bydlení do ubytoven k tomu vydávat své stanovisko. Ano, tomu rozumím, určitě tento pozměňovací návrh chápu. Na druhou stranu – co vlastně znamená ten zákon o sociálním bydlení? A zde se dostáváme k meritiv věci. Tento zákon není jenom o právech obcí, že tam ty lidi nechceme a ubytovny nechceme a kam půjdou nevíme a je nám to v podstatě jedno. Ten zákon stanoví, že se o ty lidi budeme muset postarat, to znamená, že obce by si měly ponechat či vybudovat za pomoci státu bytový fond ve výši asi 25 až 30 % bytového fondu, který v obci je, a ten by měl být k dispozici za pomoci státu právě lidem, kteří potřebují pomoci s bydlením. Zda za povinnosti sociální práce, či ne ponechávám stranou, to je docela složitá otázka. Takže by zde byla stanovena povinnost obcí, jak je v civilizovaných zemích na západ od našich hranic zvykem, protože o sociálně slabé se starají obce za pomoci státu. V některých státech je to ještě jinak, kde se obce starají, a pokud se nestarají, tak jsou stanovené sankce za pomoci neposkytnutí daňových příjmů těmto obcím. To už jsem pokročila o krok dále, i takové státy jsou, a záležitost je vyřešena.

Jsem členkou Platformy pro sociální bydlení. Tato platforma doporučuje, než přistoupíme k restrikci dávek na bydlení v tomto svatém virtuálním nadšení, mít právě vybudovanou záchytnou síť bydlení pro sociálně slabé. Za sebe také mohu říci, že se to týká především rodin s dětmi. Protože rodiny s dětmi, když ztratí bydlení, jsou ohroženy zejména tím, že jim děti budou odebrány. Přestože zákon takto stanoví, že se to stát nesmí, stává se to i dnes. Takže negativní motivace není vlastní moderní sociální práci. Není doložena analýza dopadu, co se stane přijetím tohoto zákona, jestli vůbec vyřeší vznik a fungování těchto ubytoven na území obcí. Obávám se, že sociální situaci potřebných může ještě zhoršit. Takže to je stanovisko za mne jako garanta za klub TOP 09 k tomuto návrhu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. Nyní je přihlášen pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl ještě kolegyně a kolegy upozornit na věc, kterou jsme diskutovali ve druhém čtení, a to jsou některé části pozměňovacího návrhu výborového, které by umožnily věc, kterou věřím, že si nikdo z vás nepřeje, a to je umožnit spekulantům začít skupovat malé zahradní domky a v různých těchto zahradních osadách by mohla vznikat ghetta pro sociálně slabé a podobně. Ti spekulanti by se přesunuli z ubytoven měst do zahradních domků a těchto lokalit. Velmi prosím, abyste ty zmíněné pozměňovací návrhy, tuším, že to je pozměňovací návrh 4 až 12 výboru, nepodpořili, protože jinak tím v podstatě navedete spekulanty k tomu, aby začali skupovat a vytěšňovat sociálně potřebné, kterým bychom chtěli pomoci s bydlením, do lokalit, které k takovému účelu rozhodně určeny nejsou. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Paní ministryně si přála vystoupit ještě v rozpravě? Ne. Aha, výborně, tak v tom případě se zeptám, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud ne, tak rozpravu končím a umožním závěrečná slova.

Tak teď má prostor paní ministryně se závěrečným slovem, potom v případě zájmu pan zpravodaj.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážené poslankyně a poslanci. Já chci jenom za prvé říci, že ano, že tahle ta novela je určitě jenom taková první pomoc a že ty další věci musí následovat. A samozřejmě že nejdůležitější je zákon o sociálním bydlení a to bude věc velice komplikovaná a v tom začátku také nejspíš velice nákladná.

Za druhé, co se týče kontroly toho, jak teď ty dávky budou včetně doplateků na bydlení, tak jsem chtěla zdůraznit, že tady od 1. srpna o 600 lidí posílily úřady práce, a to právě speciálně tady na tuto problematiku, zejména na dávky v hmotné nouzi. Takže tam bude mnohem více úředníků a úřednic, kteří budou fyzicky kontrolovat, kam se ten doplatek na bydlení dává.

Za třetí bych chtěla říci k obavě, aby z těch rekreačních chatků nevznikla nějaká nová ghetta. Já se domnívám, že tak jak je to napsané, to znamená, že ten člověk musí tu chatku vlastnit a mít tam trvalé bydliště, a jenom tenhle ten jeden dostane pak ten doplatek na bydlení. Takže podle mého názoru to ten vznik ghettů neumožní.

A ještě za čtvrté, na závěr, komentář k obavám z jiného než obyčejného prostoru. Já chápu snahu to z toho zákona úplně vyškrtnout, ale chci říci, že to bylo diskutováno opravdu řadu týdnů a řadou lidí a závěr nakonec byl to tam pro jistotu nechat, protože to i reaguje na současný občanský zákoník, kde vlastně může každý uzavřít smlouvu na prostor, který vůbec není obytný, s tím, že tam bude bydlet. A my se domníváme,

že vládní návrh trošku vylepšuje tuto situaci, protože jestliže ten objekt splňuje nějaké základní stavebně technické standardy, ale není třeba zkolaudován, ti lidé tam stejně bydlí, tak prostě zvítězil názor tam tuto kategorii pro jistotu nechat, aby ti lidé neskončili na ulici. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní ministryni. Zeptám se pana zpravodaje, zda si přeje závěrečné slovo, nebo rovnou tedy navrhne proceduru. Proceduru. Výborně. Tak prosím, pane zpravodaji. Já prosím o klid, protože se budeme muset vypořádat s procedurou i s návrhem paní poslankyně Nytrové. Tak prosím, poslouvejte pozorně pana zpravodaje.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji, pane předsedo. Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych navrhl proceduru hlasování k pozměňovacím návrhům, které zazněly, které byly načteny ve druhém čtení, a případně k tomu, který načetla paní kolegyně Nytrová při třetím čtení.

Prvních dvanáct bodů jsou pozměňovací návrhy, které schválil výbor pro sociální politiku. Těchto dvanáct bodů bych si dovolil rozdělit do dvou hlasování. Nejprve bychom hlasovali body 1, 2, 3 společně, a poté – to jsou takové technické změny, lhůta a jedno upřesnění pojmové. Od bodu 4 do bodu 12 je návrh, který předložil pan kolega Sklenák v rámci výboru pro sociální politiku a týká se debaty o tom, že by se mohly vyplácet doplatky na bydlení i v chatách, chalupách, prostě v těch místnostech, kde je majitel a má tam trvalé bydliště. To by bylo druhé hlasování. Třetí hlasování by bylo, že bychom hlasovali o bodu A1, který navrhl pan poslanec Stanjura, to je souhlas obce... (Hlasy z pléna: B1.) ... B1, tak já to mám očíslované. Potom bychom hlasovali o bodu B2, to je definice bytu a ubytovacího zařízení. Pokud by prošel v tomto, tak bychom vynechali hlasování u paní kolegyně Nytrové, který máte načtený z minula, protože to je stejný pozměňovací návrh.

Následovalo by hlasování o návrzích paní poslankyně Olgy Havlové, a to tak, že bychom zvlášť hlasovali o bodu 1 a 4 a společně bychom hlasovali o bodech 2 a 3. Poté bychom hlasovali o legislativně technickém návrhu, a já jsem to konzultoval s legislativním odborem, pokud to Sněmovna přijme, mohli bychom hlasovat o pozměňovacím návrhu, který načetla, legislativně technický návrh, který načetla kolegyně Nytrová před malou chvílí. A poslední hlasování by bylo o mém vlastním pozměňovacím návrhu, který se týká zastropování ceny na jedno lůžko v ubytovně. Takový je návrh.

Předseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se, tady probíhá porada. Nemohu se rozdvíjet. Snažím se odpovědět kolegům. Pokud je to v pořádku, nemám důvod vám nevěřit, takže ano. (Zpravodaj: Děkuji. Mohu zahájit?) Určitě.

Poslanec Adolf Beznoska: První hlasování bude o bodech 1 až 3, které projednal a schválil výbor pro sociální politiku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura si přeje, abychom o tom rozhodli hlasováním. Dobrá. To bude asi nejrozumnější. Zahájím hlasování, ve kterém budeme hlasovat o tom, zda souhlasíme s návrhem procedury tak, jak jej přednesl pan zpravodaj.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s návrhem procedury, který přednesl pan zpravodaj, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 194, přihlášeno je 162, pro 147, proti nikdo. Procedura byla odsouhlasena.

Prosím, pane zpravodaji, postupujte podle schválené procedury a přednášejte jednotlivé pozměňovací návrhy.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za schválení procedury. První hlasování bude návrh výboru pro sociální politiku pod body 1 až 3, jak jsem před chvílkou uvedl. Mé stanovisko je souhlas.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 195, přihlášeno je 162, pro 152, proti nikdo, tento návrh byl přijat. Prosím dál.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji. Druhé hlasování je pozměňovací návrh, který zazněl z úst pana kolegy Sklenáka na výboru pro sociální politiku a máte ho pod body 4 až 12.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím stanovisko. (Zpravodaj: Moje stanovisko je negativní.) Paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 196, pro 84, proti 68, tento návrh byl přijat. Prosím dál.

Poslanec Adolf Beznoska: Třetí, další hlasování je –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pardon, omlouvám se, pane zpravodaji. Je zde žádost o kontrolu hlasování. Vyčkáme pár okamžiků, než bude úplně jasno, kdo jak hlasoval. (Probíhá kontrola hlasování.)

Poprosím pana zpravodaje, aby uvolnil místo pro pana místopředsedu Sněmovny, který nám evidentně chce něco sdělit. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Nevím, jak se to mohlo stát, ale hlasoval jsem ne, a na sjetině mám ano. Moc se omlouvám, zpochybňuji hlasování.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. To je námitka proti hlasování. Ještě předtím, než o této námitce budeme hlasovat, registroval jsem návrh na odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím o novou registraci. Jakmile se ustálí počet na tabuli, rozhodneme hlasováním o námitce pana místopředsedy Gazdika.

Myslím, že můžeme hlasovat. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s námitkou pana místopředsedy Gazdika proti záznamu o hlasování, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 197, přihlášeno je 157, pro 149, proti nebyl nikdo, námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování. Poprosím pana zpravodaje, aby ještě jednou řekl, o čem hlasujeme, a zopakoval i stanovisko.

Poslanec Adolf Beznoska: Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Zbyňka Stanjury. (Námitky v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Opakujeme hlasování, které zpochybnil pan místopředseda Gazdík.

Poslanec Adolf Beznoska: Vracíme se a budeme hlasovat znovu o pozměňovacím návrhu pana kolegy Sklenáka, s kterým souhlasil výbor prosociální politiky. Jedná se o ty chatky, chalupy atd.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, a vaše stanovisko? (Zpravodaj: Moje stanovisko je negativní.) Ještě jednou prosím paní ministryni. (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 198, přihlášeno je 152, pro 102, proti 49, tento návrh byl přijat. Nevidím žádné námitky, můžeme pokračovat. Prosím.

Poslanec Adolf Beznoska: Další hlasování, tentokrát tedy poslanecký návrh Zbyňka Stanjury, týká se souhlasu obcí. Moje stanovisko je kladné. (Ministryně: Neutrální.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 199, přihlášeno je 157, pro 156, proti nikdo, tento návrh byl přijat. Prosim dál.

Poslanec Adolf Beznoska: Další návrh, definice bytu a ubytovacího zařízení. Já jenom pro pořádek, v tom materiálu § 33a, byt a ubytovací zařízení v první větě odst. 1 je soubor místností nebo jednotlivá místnost. Zřejmě při přepisu se změnilo slovíčko, mělo by tam být jedna místnost. Jinak platí všechno tak, jak bylo, a je to definice. Návrh zase podal pan poslanec Zbyněk Stanjura. Moje stanovisko je kladné.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně? (Nesouhlasné.) Ještě vyčkám na poradu zpravodaje s legislativou. Ano, pane zpravodaji.

Poslanec Adolf Beznoska: Ještě změna. Protože jsme přijali § 33b, toto je nehlasovatelné. Současně tak nebude hlasovatelný ani návrh, který tam máte ten původní, paní kolegyně Nytrové. Informace z legislativního odboru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan kolega Stanjura má evidentně jiný názor. Prosim.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jestli ten pán, co tady našeptává zpravodaji, by mohl říct, jak to, že když jsme schválili § 33b, já navrhuji znění § 33a, a že je to nehlasovatelné. Já té souvislosti prostě nerozumím, možná že má pravdu, ale takhle pošeptat něco, že je to nehlasovatelné, nic takového jsme neměli avizovaného, když něco neprojde, nebo projde, že je nehlasovatelné. Nerozumím tomu, proč přijetí jednoho paragrafu vylučuje paragraf jiný. Opravdu ne.

Předseda PSP Jan Hamáček: Na toto vám bude muset odpovědět pan zpravodaj. Pokud by pan zpravodaj chtěl čas na poradu s legislativou, tak mu vyhovím a na dvě tři minuty jsem schopen přerušit jednání, aby se vyjasnilo, o co jde. Jestli s tím souhlasíte, pane zpravodaji, tak já na dvě minuty, to by mohlo stačit, do 16.31 hodin přeruším schůzi a poprosím pana zpravodaje, aby zjistil stanovisko legislativy.

(Jednání přerušeno v 16.21 hodin.)

(Přestávka byla prodloužena o další dvě minuty do 16.34. Jednání pokračovalo v 16.34 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já poprosím o klid. Prosím, zaujměte svá místa. Ještě než dám slovo panu zpravodaji, tak využiji momentu a seznámím vás s omluvami. Je zde omluva od pana ministra Chovance, který se omlouvá na dnešek od 16. hodiny, je zde omluva pana poslance Holíka, který se omlouvá od 17.45. Pan poslanec Herman se omlouvá od 16 hodin a pan poslanec Zemek se omlouvá od 17.30 do 20 hodin. Tolik tedy omluvy.

Pane zpravodaji, prosím, vysvětlíte nám, jak to tedy je. A prosím o klid, protože tato věc evidentně nebude úplně jednoduchá.

Poslanec Adolf Beznoska: Jednoduchá není. Je to tak, že v bodě 21 jsme nově vložili paragrafy 33a a 33b. V pozměňovacím návrhu pana kolegy Stanjury v článku 1 bodu 21 se uvádí, že se vkládá nový § 33a, který tedy tímto logicky nepočítá s § 33b, ale s § 33b už jsme pracovali a schválili jsme ho v rámci pozměňovacího návrhu pana kolegy Sklenáka. Takto věrně reprodukuji. Z tohoto – nevím jestli logického – důvodu je návrh pana kolegy Stanjury nehlasovatelný.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se pana kolegy Stanjury, zda mu to takto stačí. Opravdu prosím o klid!

Poslanec Zbyněk Stanjura: Opravdu nestačí, ale nevím, co mám dělat. To je asi tak všechno, co mohu říci. Takže postupujte v řízení schůze jak uznáte za vhodné, pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: No já těch možností moc nemám. Já samozřejmě –

Poslanec Zbyněk Stanjura: Žádnou námitku neuplatňuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Tím jste mi to ulehčil, protože jsem právě chtěl říci, že jedinou možností, která tady je, je to, že dám za pravdu zpravodaji a vy byste mohl teoreticky uplatnit námitku proti mému postupu a rozhodla by Sněmovna, ale pokud žádnou námitku nemáte, tak jste to zjednodušil a děkuji vám za to. Tudíž asi budeme souhlasit s panem zpravodajem, že tento návrh je nehlasovatelný.

Můžeme dál, pane zpravodaji.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji. Další hlasování je pozměňovací návrh paní poslankyně Olgy Havlové. Je to první z jejích pozměňovacích návrhů, který upravuje povinnost opakovaných kontrol. Máte to pod bodem 1. Navrhují hlasovat samostatně o tomto bodu a moje stanovisko je negativní. Jedná se o § 33b odst. 2.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně?

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Pardon, ještě abych se ujistila – to jsme u paní poslankyně Havlové. Ano. Stanovisko negativní.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má jubilejní číslo 200. Přihlášeno je 158, pro 38, proti 107. Tento návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji. Další hlasování, stejná poslankyně, paní kolegyně Havlová, body 2 a 3 budeme hlasovat společně. Jedná se o to, že kontrolu může navrhnout i starosta obce. Moje stanovisko je negativní.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně? (Stanovisko ministryně je negativní.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 201, přihlášeno je 158, pro 39, proti 101. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Adolf Beznoska: Poslední návrh z pera paní kolegyně Havlové je bod 4, bod 22, § 34. Jedná se o to, že by se zastropovaly ceny a hlavní slovo by u toho měli mít certifikovaní realitní makléři, kteří by měli licenci z Ministerstva pro místní rozvoj. Moje stanovisko je negativní.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně? (Stanovisko ministryně je negativní.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 202, přihlášeno je 159, pro 12, proti 117. Tento návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Adolf Beznoska: Teď budeme hlasovat o legislativně technické změně, kterou načetla paní kolegyně Nytrová před malou chvilkou. V podstatě se jedná o to, že z celého textu se vypouští sousloví "jiný než obytný prostor", jestli jsem dobře stačil zaznamenat. Je otázka, jestli je to... (Radí se s legislativou.) Už víte, co mi legislativa napovídá. V této fázi, pokud jsme už postupovali a schválili jsme

předchozí body, je to zase nehlasovatelné, takže v tomto případě navrhuji, abychom pokračovali v hlasování dále a o tomto návrhu paní kolegyně Nytrové nehlasovali.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobře, já podpořím stanovisko zpravodaje. Zeptám se, zda někdo něco namítá proti tomuto postupu. Pokud ne, tak nemůžeme o tomto návrhu hlasovat, a budeme tedy pokračovat dál.

Poslanec Adolf Beznoska: Poslední pozměňovací návrh je můj pozměňovací návrh. V článku 1 bod 22 § 34 písm. a) na konci se doplní věta, která zastupuje maximálně 1 tis. korun na jedno lůžko v ubytovně. Moje stanovisko je kladné.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně? (Stanovisko ministryně je negativní.) Pokud má někdo z pléna nějakou připomínku, tak prosím, přihlaste se a nepokřikujte tady na mě.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 203, přihlášeno je 159, pro 27, proti 70. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Adolf Beznoska: Protože dílčí pozměňovací návrhy jsou všechny, tak bychom měli hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Takže pokud je souhlas s tím, že jsme hlasovali o všem, o čem jsme hlasovat mohli, kromě finálního hlasování – ano, nejprve odhlásit, přeje si pan předseda Sklenák. Tak se, prosím, znovu přihlaste.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 256, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zeptám se ještě na stanoviska. (Zpravodaj: Stanovisko kladné.) Paní ministryně? (Stanovisko kladné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 204. Přihlášeno je 158, pro 129, proti 13. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu zpravodaji a rovněž paní ministryni.

Než budeme pokračovat dále, je zde přihláška pana předsedy klubu ANO, pana poslance Faltýnka. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vystoupil s procedurálním návrhem. Víím, že to není úplně obvyklé, nicméně chtěl bych navrhnout zařazení pevných bodů číslo 49, sněmovní tisk 229, a číslo 50, sněmovní tisk 300, po dnes již pevně zařazených bodech. Jedná se o dvě první čtení. Je to zákon o EIA a zákon o veřejných zakázkách. Z našeho pohledu jde o velmi důležité věci, které je potřeba stihnout a projednat tak, aby byly platné od začátku příštího roku. A v této souvislosti mi dále dovoluji navrhnout, abychom dnes jednali meritorně a věcně i po 19. hodině. Prosím vás o vstřícnost. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: To je procedurální návrh, ke kterému se Sněmovna samozřejmě vyjádří hlasováním. Bude to tedy několik hlasování.

Protože jsme mimo onu půlhodinu, nejprve musí Sněmovna rozhodnout podle § 54 odstavec (hledá) – ten příslušný odstavec, kdy Sněmovna seznává, že tady existují závažné důvody k tomu, aby byl změněn pořad schůze.

Takže nejprve nechám hlasovat o tomto, zda Sněmovna tedy souhlasí s tím, že nastaly závažné důvody, které vedou ke změně nebo umožňují změnu pořadu schůze mimo onu dobu vyčleněnou zákonem o jednacím řádu.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 205. (Přítomno 159.) Pro 83, proti 39. Tento návrh byl přijat.

Nyní tedy bychom hlasovali o tom, že za pevně – je zde žádost o kontrolu hlasování? Ano. Tak vyčkáme.

A pan místopředseda Gazdík nám chce opět něco sdělit. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se strašně omlouvám. Já svatosvatě slibuji, že se polepším, milé kolegyně, milí kolegové, ale přesto si dovoluji zpochybnit hlasování. Chtěl jsem hlasovat ne, a na sjetině mám ano. Děkuji vám za pochopení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá, dobrá. (Smích v sále.)

Je to námitka proti záznamu o hlasování, takže o tom budeme muset rozhodnout.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo souhlasí s námitkou pana místopředsedy Gazdíka, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 206. Přihlášeno je 160, pro 145, proti 2. Námitka pana místopředsedy Gazdíka byla přijata.

Znovu vás všechny odhlásím. Prosím, přihlaste se.

Budeme tedy opakovat hlasování o tom, že Sněmovna souhlasí s tím, že existují závažné důvody ke změně programu pořadu schůze mimo dobu, která je pro toto vyčleněna.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 207. Přihlášeno je 157, pro 87, proti 46. Tento návrh byl přijat.

Pokud nejsou námitky, přikročili bychom k návrhu věcnému pana poslance Faltýnka pevně zařadit body 49 a 50 za pevně zařazené body, což mi vychází za bod 175, bych to tak asi viděl.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 208. Přihlášeno je 157, pro 93, proti 37. Tento návrh byl přijat.

Ještě je zde jedno hlasování, a to je návrh pana poslance Faltýnka, aby Poslanecká sněmovna jednala věcně a meritorně hlasovala, prostě ta stálá ustálená fráze, kterou si nepamatuji, i po 19. hodině, ale pan předseda Faltýnek ji přesně načetl na mikrofon, takže ji nemusím opakovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tím, abychom jednali po 19. hodině a hlasovali o zákonech, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 209. Přihlášeno je 157, pro 78, proti 37. Tento návrh by tím pádem nebyl přijat.

Ale vidím zde žádost o kontrolu hlasování. (Živé reakce v sále.) Tentokrát to asi nebude pan místopředseda Gazdík.

Pan poslanec Syblík se hlásí. Prosím o klid, aby pan poslanec mohl v důstojné atmosféře sdělit, co se stalo.

Poslanec Zdeněk Syblík: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, hlasoval jsem ano, mám na sjetině zdržel se, takže zpochybňuji hlasování. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to je námitka, o které rozhodneme hlasováním. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s námitkou pana poslance Syblíka, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování 210, přihlášeno 156, pro 144, proti 3, návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat hlasování o tom, že Sněmovna bude jednat po 19. hodině.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku prosím. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 211, přihlášeno je 156, pro 79, proti 44. Tento návrh byl přijat. (Ohlasy v sále.)

Námítka? Takže pokud není námítka proti hlasování... Pane poslanče, s námítkou?

Poslanec Jiří Koubek: Pane předsedo, já se omlouvám, ale když jste se dívali, tak celý poslanecký klub TOP 09 hlasoval proti, já také, ale na sjetině mám uvedeno, že jsem se zdržel. Takže zpochybňuji hlasování. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, o tom rozhodneme hlasováním. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s námítkou proti záznamu o hlasování, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 212, přihlášeno je 159, pro 140, proti 5. Takže námítka pana poslance Koubka byla přijata.

A do třetice budeme hlasovat. Ale já za prvé poprosím, abyste si sedli na svá místa, pokud možno alespoň abyste se přiblížili ke svým místům, protože půlka sálu stojí, a pak musíme opakovat hlasování, protože to dopadne jinak, než poslanci chtějí. Za druhé poprosím o klid! Za třetí vás odhlásím. Prosím o novou registraci.

Zahajuji opakované hlasování o návrhu pana poslance Faltýnka. Ptám se, kdo je pro, abychom jednali po 19. hodině, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 213, přihlášeno je 156, pro 79, proti 49. Tento návrh byl přijat.

Zeptám se, zda je zde požadavek na kontrolu hlasování, protože přece jenom je to těsné. Ale nikoho nevidím, takže předpokládám, že námítky nejsou, a s přednostním právem chce vystoupit pan poslanec a předseda klubu ODS Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane předsedo, děkuji za slovo, ale to, co předvádí vládní koalice, je opravdu neuvěřitelné. Zkuste vyzkoušet někoho z nás nebo z vás, jaké body vlastně teď budeme projednávat. Vy si tady na sílu prohlašujete – máte na to právo, já to nijak nezpochybňuji. Pan předseda Faltýnek, teď nevím, načte bod, který má předkládat paní ministryně Jourová. Tak my tady budeme v noci sedět a paní ministryně je omluvená! To vám přijde normální? Je omluvena! Ale v zastoupení, to je nic. Když se zeptáme ministra, tak řekne sorry, já nevím, já jsem schopen přečíst tu zprávu, kterou mi dali její ministerští úředníci, na dotazy není (nesrozumitelné). Je to opravdu závažný zákon! Bez předkladatele, večer! Poté, co jsme dneska nebo včera asi 35 návrhů pana předsedy Sklenáka. To je opravdu neuvěřitelné!

Zítřejší interpelace, že? Tak se podívejte. V pořadí písemných interpelací skoro všechny na premiéra! Pak jsou mimo jiné ústní interpelace na premiéra! A co dělá zítra pan premiér? Mítink v mém volebním regionu, v mém okrese, v Hlučíně, který má 14 500 obyvatel. Od jedenácti chodí po náměstí a od 13.40 má tiskový brífink! Ještě jste to dneska avizovali, aby si to všichni, kdyby si toho náhodou někdo nestihl z těch občanů. To je práce! Po třech měsících jsou interpelace a premiér dělá kampaň! A my tady budeme sedět každý večer do 21! Včera jsme skončili ve 23.15! A pak říkáte: neblbněte, pusťte nám to, dohodněme se! Žádnou dohodu nedržte! Každý den ráno měníte pravidla, každý den odpoledne měníte pravidla! To bude výborné! Už se fakt těším na debatu o veřejných zakázkách s tím zastupujícím ministrem. A těším se na debatu o EIA. Klíčové důležité zákony, které hrozí, když je schválíme v blběm znění, že zastavíme investice! Pořád říkáte investovat, investovat. Ale co? Prvé čtení honem, honem, večer, nečekaně, ve středu, někdy mezi 19.30 a 19.35, hlavně nevystupujte, honem, honem, abychom byli efektivní. Jak chcete efektivně pracovat, když nikdo neví, co vlastně budeme projednávat? Vám to možná vyhovuje. Vy k tomu nevystupujete, vy mlčíte, jenom hlasujete, ale my k tomu debatovat chceme a chceme, aby někdo na naše otázky odpovídal. A ne zastupující ministr! (Dlouhý potlesk z pravé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Slovo má s přednostním právem pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já se naprosto ztotožňuji s tím, co tady říkal můj předřečník. Zařazení dvou takto podstatných bodů mimo jakékoli dohody považuji za opravdu nefér jednání. Máte tady sílu, můžete si odhlasovat cokoliv, ale to, co tady předvádíte, je otřesné. A to, co vaši ministři předvádějí mimo tuto půdu, je ještě otřesnější. A nechci tady mluvit, co dělají, a doufám, že v následujících týdnech či měsících se to ukáže v plné nahotě. Čeho jsou schopni uprostřed Evropy!

Nicméně prosím, já už jsem značně rozezlen z chování pana předsedy Sklenáka, pana předsedy Faltýnka i pana předsedy Miholy. Opravdu, tohle už není korektní jednání. A dva úplně klíčové návrhy vy tady chcete zmatlat po 19. hodině bez resortní ministryně? No to snad už není pravda! Zákon o veřejných zakázkách, technickou novelu by každý spíchnul za 14 dní! Ta tady mohla být klidně v červnu! A takto to slíbila na hospodářském výboru. Teď dokonce už ke konci roku měla přijít velká novela, která by implementovala evropskou směrnici. Nevím, kde je. Vím, kde je evropská směrnice, ta už platí. Ale nevím, kde je návrh na tu implementaci. Zbytečné, zbytečné.

Jakou kvalitu legislativy tady předvádíte, předvedla paní ministryně práce a sociálních věcí. Mě by moc zajímalo, kromě několika možná zasvěcených jedinců, co jsme to tady vlastně dneska odhlasovali. Já skutečně důrazně protestuji proti těmto postupům a žádám pana předsedu Faltýnka, aby ty návrhy stáhl nebo se o nich hlasovalo znovu a skutečně jste se začali chovat tak, aby ten parlament mohl fungovat

férově, racionálně. A to je také o tom, že páni ministři na resortních výborech, příslušných garančních výborech, s jednotlivými politickými stranami předjednájí, co je, není průchozí, a pak nastane racionální jednání. Jenže na to holt nemají čas, protože se věnují aktivitám, které s demokracií nemají vůbec nic společného! (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak žádné další přihlášky s přednostním právem zde nemám. Ale mám. Pan místopředseda Gazdík nám chce něco sdělit, ale předpokládám, že to je přihláška s přednostním právem bez omezení. Prosím. (Velký hluk v sále. Mnoho poslanců stojí před svými lavicemi. Napjatá atmosféra.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, milí kolegové, já si z tohoto místa dovoluji požádat pana předsedu poslaneckého klubu sociální demokracie, pokud jeho strana má úctu k této Poslanecké sněmovně a je demokratickou stranou, jak má v názvu, tak já vás snažně prosím, abyste ovlivnili svého premiéra a požádali ho, aby se zítra nevěnoval volební kampani, ale věnoval se této ctihodné Sněmovně, tomuto zákonodárnému sboru! Sněmovna není holubník a my skutečně čekáme tři měsíce na to, abychom mohli pana premiéra interpelovat a ptát se ho! I tak mnohdy vy, vládní poslanci, ho interpelujete sami, abychom my, opoziční poslanci, neměli dostatek času na interpelace. Dobře. Ale pokud pan premiér v době, kdy zasedá Sněmovna, kdy tady schvalujeme 220 bodů takovýmto způsobem (s důrazem) koná kampaň na Hlučínsku, nezlobte se, nemohu to nazvat jinak než pohrdání touto Sněmovnou. Děkuji. (Velký potlesk všech opozičních poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: S přednostním právem pan předseda klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak teď už jenom racionálně. Protože jsou na programu nově zařazené díky vládním poslancům velmi důležité zákony, my se na ně musíme připravit, takže žádám o přestávku na jednání klubu v délce dvou hodin. (Velký rozruch v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: (K hlásícímu se poslanci Laudátovi:) Souvisí to, předpokládám, s tím, co žádal předseda Stanjura. Takže prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Já děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že skutečně toto nepovažuji za solidní chování, nemá šanci projít kvalitní návrh, kvalitní diskuse, tak jenom vám chci ušetřit čas. A vzhledem k tomu, že dnes jste se chovali naprosto neuvěřitelným způsobem, někteří z vás malicherně, způsobem, který tady nebyl zvykem, abyste zakázali projevit vůli v dílčích bodech pozměňovacích návrhů, tak vám sděluji, že klub TOP 09 si od 19 vezme také přestávku dvě hodiny. (Ozývá se potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak v tom případě to znamená, že já udělím přestávku klubu ODS do 19.02 a následně přestávku klubu TOP 09 do 21.02. A to znamená, že končím dnešní jednání Poslanecké sněmovny.

Přerušuji schůzi do zítra do 9 hodin, kdy proběhnou písemné interpelace.

(Jednání skončilo v 17.03 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
25. září 2014
Přítomno: 153 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji vám, abych vás přivítal na dnešním jednání dalšího jednacího dne 17. schůze.

Žádám vás, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Vojtěch Adam, Ivan Adamec a Markéta Adamová ze zdravotních důvodů, Jan Bartošek na dopolední jednání z pracovních důvodů, Stanislav Berkovec do 13 hodin z pracovních důvodů, Ondřej Benešík od 9.15 do 13 hodin z pracovních důvodů, Jiří Běhounek z důvodu zahraniční cesty, Vlasta Bohdalová z pracovních důvodů, Robin Böhnišch od 12 hodin z pracovních důvodů, Zdeněk Bezecný od 13 hodin bez udání důvodu, Jana Černochová z pracovních důvodů, Ivana Dobešová do 11 hodin z pracovních důvodů, Vlastimil Gabrhel také z pracovních důvodů, na odpolední jednání Leoš Heger z pracovních důvodů, na celý den Jana Hnyková z pracovních důvodů, Stanislav Huml ze zdravotních důvodů, Vítězslav Jandák z rodinných důvodů, Miloslav Janulík z osobních důvodů, paní místopředsedkyně Jaroslava Jermanová je na zahraniční cestě stejně jako David Kádner, Daniel Korte od 14 do 19 hodin z pracovních důvodů, Petr Kořenek do 11 hodin z pracovních důvodů, Jiří Koskuba ze zdravotních důvodů na celý den, do 14.30 Věra Kovářová z pracovních důvodů, od 14.30 do 19 hodin František Laudát z pracovních důvodů, Helena Langšádlová z osobních důvodů celý den, Stanislav Mackovík je na zahraniční cestě, Radka Maxová z pracovních důvodů celý den, Josef Novotný také celý den z pracovních důvodů, Ladislav Okleštěk z rodinných důvodů na celý den, do 11 hodin Jana Pastuchová z pracovních důvodů, do 16.30 Ivan Pilný z pracovních důvodů. Dále se omlouvají Lukáš Pleticha z pracovních důvodů, Pavel Plizák z osobních důvodů stejně jako Adam Rykala, Martin Sedlář na celý den z pracovních důvodů, Antonín Sedřa je na zahraniční cestě, Karel Schwarzenberg z pracovních důvodů, Roman Váňa bez udání důvodu také na celý den, Václav Votava po 14. hodině ze zdravotních důvodů a z pracovních důvodů na celý den Jiří Zemánek.

Z členů vlády se omlouvají: předseda vlády Bohuslav Sobotka z pracovních důvodů, Andrej Babiš z pracovních důvodů stejně jako Pavel Bělobrádek. Takže tady nebudeme mít předsedu ani místopředsedy vlády. Bez udání důvodu se omlouvá Jiří Dienstbier, z pracovních důvodů Marcel Chládek a Milan Chovanec, z důvodu zahraniční cesty Věra Jourová, z pracovních důvodů Marian Jurečka a na dopolední jednání Martin Stropnický. Lubomír Zaorálek je dále na zahraniční cestě.

Dnešní jednání máme zahájit bodem číslo 177 – Odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Poté bychom se měli věnovat pevně zařazeným bodům 179 a 174, jde o odvolání Miroslava Kalouska proti rozhodnutí mandátového a imunitního výboru a zřízení vyšetřovací komise na D47.

Odpoledne je jasné – ve čtvrtek ústní interpelace. Připomínám, že nejpozději do 11.30 je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 jako obvykle proběhne jejich losování.

K návrhu na změnu schváleného programu se hlásí pan poslanec Karel Šidlo. Prosím, pane poslanče, za chvíli vám udělím slovo, až se zklidní sál. Prosil bych předsedy klubů, aby případné debaty o pořadu schůze zklidnili.

Prosím, pane poslanče, máte slovo. Poté se hlásí pan kolega Gazdík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás požádal o pevné zařazení bodu 29 stávajícího programu schůze na zítra jako první bod jednání. Jsem jedním z předkladatelů novely zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidel, což je sněmovní tisk 118, a nacházíme se momentálně na úrovni druhého čtení, respektive mělo by proběhnout druhé čtení. Od úterka minulého týdne jsme žili několikrát v naději, že tento tisk bude ve druhém čtení projednán. Sněmovna ukončila svoje jednání zhruba vždy jeden nebo dva body před tímto zařazeným bodem, proto mi dovoluji vás požádat o jeho zařazení na zítřek, neboť tento sněmovní tisk je již projednán úspěšně jak v rozpočtovém výboru, tak v hospodářském výboru.

Proto mi dovoluji ještě jednou zopakovat – žádám vás o podporu pevného zařazení bodu 29, sněmovní tisk 118, druhé čtení, na zítřek, pátek 26. září, jako první bod jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Šidlovi. Nyní pan místopředseda Petr Gazdík. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré ráno, milé kolegyně, milí kolegové. Právě jsme si vyslechli omluvu pana premiéra z dnešního jednání z pracovních důvodů. A já, protože vím, jaký je program, visí na volebních stránkách sociální demokracie, kolik mítinků tam má dnes, kdy se setká s občany na Hlučínsku, tak si dovoluji na zítřek jako první bod – v případě, abych byl kolegiální, po panu poslanci Šidlovi, v případě, že projde jeho bod – navrhnout bod Pracovní vytížení premiéra dne 25. 9. 2014, kdy by celá Sněmovna byla seznámena s celým konkrétním dnešním programem premiéra, proč když tady jsou písemné a ústní interpelace na premiéra a čeká tady na něj dvě stě poslanců, proč pan premiér, co bylo závažnější než dvě stě poslanců ve Sněmovně, jaké byly ty skutečné pracovní důvody pro jeho nepřítomnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, denní program premiéra na den dnešní bychom měli jako druhý bod v pátek ráno.

Pan předseda klubu sociální demokracie Roman Sklenák, poté pan kolega Fiedler. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Děkuji za slovo. Dovolil bych si navrhnout několik málo změn v programu, které jsem se tedy snažil dnes ráno dohodnout se všemi předsedy poslaneckých klubů, tak doufám, že bychom to takto mohli schválit.

Velmi důležitý bod schválení harmonogramu projednání státního rozpočtu, který by mohl být velmi rychlý, navrhuji zařadit pevně dnes v 11 hodin. Víím, že tam máme pevně zařazené body, ale ještě před to tady tenhle ten bod, který by mohl být velmi rychle schválen. Čili harmonogram projednávání státního rozpočtu, sněmovní tisk 1271, dnes v 11 hodin.

Potom čtyři body po skončení ústních interpelací dnes, po skončení ústních interpelací, v pořadí: novela zákona o veřejném zdravotním pojištění, sněmovní tisk 307. To je tisk, který se týká lázní. Poté novela zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, sněmovní tisk 297. Poté sněmovní tisk 237, o nakládání s bezpečnostním materiálem. A poté další bod – novela zákona o posuzování vlivu na životní prostředí, sněmovní tisk 299.

Velmi prosím o podporu těchto návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Čtyři body dnes po ústních interpelacích a jeden bod dnes v 11 hodin.

Nyní pan kolega Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane předsedající.

Nejdřív, než vystoupím k návrhu pevně zařazeného bodu, tak bych se chtěl přidat k tomu, co tady sdělil pan místopředseda Gazdík. Přidávám se k jeho názoru a podporuji toto stanovisko a vyzývám vás, abychom odhlasovali tento bod, který pan místopředseda Gazdík navrhl.

Nyní k návrhu schůze. Na včerejší den byl pevně zařazen bod číslo 30, sněmovní tisk 144, který díky průběhu včerejší schůze a včerejšího dne vypadl z programu jednání, a proto navrhuji jeho pevné zařazení na dnešek po ústních interpelacích, a to ve dvou variantách vzhledem k tomu, co tady před chvílí přednesl předseda poslaneckého klubu ČSSD pan Sklenák: buď jako první bod po interpelacích, protože vypadl ze včerejšího pevně zařazeného bodu programu, a pokud by toto neprošlo, jako první bod po tom, co navrhl pan předseda Sklenák. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, dobře. Čili by byl buď jako první, anebo jako pátý, ano. Dobře. Nikdo se nehlásí, budeme tedy rozhodovat o jednotlivých návrzích, které tady – omlouvám se, pardon. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké dobré dopoledne, omlouvám se. Nemám nic k programu, jenom jsem, protože tady dneska padlo slovo Hlučínsko – já bych prosil, aby nikdo se z vás nezlobil na Hlučínsko. Hlučínsko je nádherný kraj, a že tam je zrovna pan předseda, to je smůla. Děkuji za pochopení. (Potlesk z pravé části sálu).

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byla poznámka pana poslance Pavery. Ale jsem tolerance sama, protože v tuto chvíli máme jednat buď o odpovědi na písemné interpelace, se kterými nebyli spokojeni poslanci, nebo o programu schůze. Dobře. Prosím, pane poslanče. Pan poslanec Klučka.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Já vím, že jste tolerance sama, ona to je jenom faktická připomínka. Já jsem také z Hlučínska. Myslím si, že kolega Pavera to nemyslel v této chvíli vážně. A pokud jde o místopředsedu pana Gazdika – v této chvíli 96 poslanců, takže ne dvě stě, tady čeká na pana premiéra. Je to 96 poslanců. Jsem zvědavý, kolik jich tady bude za půl hodiny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já rozumím tomu, že teď je doba, kdy se mohou dávat změny pořadu. Těžko vám mohu sebrat slovo, ale opravdu vystupujte k tomu, k čemu se v tuto chvíli diskutuje.

Pan předseda klubu ODS, poté pan předseda klubu KSC. Prosím, pan Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane předsedo, to je hezké, že jste vstřícnost sama, ale jednací řád platí, i když jsme vstřícní. Takže nic proti kolegům. Jeden byl opoziční, jeden koaliční, neměli dostat slovo, nechci zatěžovat popisováním stavu u nás na Hlučínsku, jak to vypadá.

A pan poslanec Klučka má pravdu, že tady bude méně poslanců než 98. Protože ty písemné interpelace jsou na premiéra. Já vím, že je na otevření Světa techniky, já mám také pozvánku. Stál jsem u vzniku projektu a nemůžu tam být a mrzí mě to. A jsem tady. Takže samozřejmě to bude méně lidí, protože my bychom si přišli poslechnout premiéra, debatovat s ním rádi o písemných interpelacích. Takže nám to nevyčítejte, nebo těm, kteří jsou zklamaní a nebudou tady promlouvat a debatovat bez premiéra, když jsou to věci, které se ho týkají. Tak to neříkám nijak útočně, jenom jako vysvětlení, proč mnozí odejdou a nebudou chtít interpelovat nebo debatovat s tím, kdo není přítomen. Mnozí z nás považují za lepší počkat na přítomnost toho

člověka, a ne tady tak naprázdno debatovat a nemít možnost slyšet i argumenty druhé strany.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Nyní pan předseda klubu KSČ Pavel Kováčik. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a pánové, přeji krásný dobrý den. Musím připomenout, že poslanecký klub KSČ s výjimkou nemocných je tady kompletní přítomný, ale v zájmu spravedlnosti je třeba říci, že jsou tady z předsedů politických stran a předsedů klubů přítomni pan předseda ODS, pan předseda klubu ODS, je tady přítomen pan předseda klubu ANO, je tady přítomen pan předseda klubu sociální demokracie a je tady přítomen pan předseda KSČM a pan předseda klubu KSČM. Ostatní tady taky nejsou. A já se ptám, jestli všichni mají ten důvod, že jsou nemocní. Protože pracovní důvody, o kterých slyšíme – jediné pracovní důvody, pod kterými se dá omluvit nepřítomnost v tomto sále v tomto čase, jsou, že Poslanecká sněmovna svým rozhodnutím vyšle tyto své členy na zahraniční cestu nebo na jinou aktivitu, která je přímo ve spojení s poslaneckým mandátem nebo výkonem funkcí spojeným s poslaneckým mandátem. Všechno ostatní jsou důvody osobní. Anebo možná že běží kampaň, tak se tu rozdává nějaké pečivo, tam se rozdávají nějaké materiály. Kde jsou ostatní předsedové? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu KSČM. (Potlesk zleva.) Já jsem jenom konstatoval omluvy, které došly předsedovi Poslanecké sněmovny, a dál je komentovat nebudu, abych neporušoval jednací řád.

Budeme tedy rozhodovat o návrzích, které tady byly přečteny. První návrh je pevně zařazení bodu a to bodu číslo 118, tedy tisku 118, bodu číslo 29, na zítřejší, tedy páteční ráno, před třetí čtení. Jde o druhé čtení návrhu zákona.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 214, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh pana poslance Karla Šidla. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 214, přítomných 101 poslance, pro 31, proti 58. Návrh nebyl přijat.

Pan kolega Gazdík navrhl, abychom jako druhý bod, nebo první bod, když neprojde ten bod pana kolegy Šidla, zařadili bod denní program premiéra na dnešní den, který bychom tedy zítra ráno projednávali.

Rozhodneme v hlasování číslo 215, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 215, z přítomných 104 poslanců pro 44, proti 34. Ani tento návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o návrzích, které přednesl pan poslanec Sklenák a pan poslanec Fiedler, a to je, abychom dnes v 11 hodin zařadili harmonogram státního rozpočtu.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 216, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 216, z přítomných 105, pro 70, proti 23. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat, aby po ústních interpelacích dnes byly zařazeny tisky 307, 297, 237 a 299, což jsou tisky, které nebyly projednány v podstatě včera v těch pevně zařazených bodech. Návrh pana poslance Sklenáka.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 217 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 217, z přítomných 105, pro 66, proti 23. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o první alternativě návrhu pana kolegy Fiedlera, aby před těmi pevně zařazenými body byl zařazen bod číslo 30, tisk 144. Pokud neprojde, budeme ještě hlasovat, aby byl ještě jako bod 5.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 218. Ptám se, kdo je pro návrh pana kolegy Fiedlera. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 218, z přítomných 105 pro 36 proti 38. Návrh nebyl přijat.

Budeme hlasovat druhou alternativu, tedy aby bod číslo 30, tisk 144, byl pátý bod po dnešních ústních interpelacích.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 219 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 219, z přítomných 105 pro 38, proti 37, ani tento návrh nebyl přijat.

Budeme tedy bod číslo 30, tisk 144, projednávat v běžném pořadu schůze. Tím jsme vyčerpali všechny návrhy, které tady byly k programu schůze, a můžeme se zabývat bodem číslo

177.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Jsou to odpovědi na písemné interpelace poslanců, s nimiž poslanci vyslovili nesouhlas, a proto byly zařazeny na pořad 17. schůze.

První odmítnutou odpovědí na interpelaci je interpelace pana poslance Miroslava Grebeníčka ve věci zákona čísla 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, podle sněmovního tisku 313. Tento bod byl přerušen po vystoupení pana poslance Miroslava Grebeníčka. Ptám se ho tedy, jestli má zájem o své vystoupení na úvod odmítnuté interpelace. Prosim o klid, abych mohl dát panu poslanci slovo, aby se mohl vyjádřit, proč odmítl interpelaci pana předsedy vlády. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Dámy a pánové, je skutečností, že premiér Bohuslav Sobotka v červenci letošního roku veřejně slíbil, že na zářijové schůzi Sněmovny bude provedena prověrka realizace zákona o tzv. církevních restitucích. V rozporu s tímto příslibem však vládní koalice žádný návrh, analýzu či informaci nepředložila a iniciativní návrh KSČM na zařazení tohoto bodu do programu nepodpořila. Tím ovšem především ČSSD znovu prokázala, jak cynicky přistupuje k realizaci svého volebního programu, který jí pomohl k vítězství v loňských volbách. Takové kroky jasně ukazují, že ČSSD zahodila zásadní volební sliby do koše a zradila svůj volební program. Nejspíš zapomněla, že téměř 80 % občanů bylo či je proti tzv. církevním restitucím.

Přemrštěné restituce, tento okázalý odpustek, jež si koupil Nečasův kabinet plný cynických hříšníků, by měly být zásadním způsobem změněny. Pokud církev nebudou souhlasit s omezením finančních náhrad a dohledem nad hospodařením, nelze podle vyjádření místopředsedkyně ČSSD a šéfky vyjednávací komise s církvemi Aleny Gajdůškové ze dne 15. března letošního roku zaručit, že poslanci zákon o majetkovém vyrovnání nezmění i bez dohody s církvemi. K tomu pak ještě dodala: "Osobně bych byla nerada, aby se věc řešila jednostranně, ale atmosféra ve Sněmovně je taková, že by mohlo dojít k jednostranným krokům."

Dámy a pánové, premiér Sobotka však vidí věci jinak. Je skeptický i k tomu, aby se v České republice pořádalo referendum o tzv. církevních restitucích. "Sociální demokracie nenavrhovala referendum o církevních restitucích, to byl návrh KSČM," prohlásil nedávno. Ano, byl to skutečně návrh KSČM. Ovšem k jeho podpoře se přihlásilo i 30 poslanců ČSSD včetně Bohuslava Sobotky. Stalo se to 16. prosince roku 2011. O tři roky později, 18. března letošního roku, podpořilo obdobný návrh komunistů pouze 13 poslanců ČSSD, a to bez Bohuslava Sobotky.

Kdyby parlament rozhodl, že takové referendum lze uspořádat, nic by tomuto po formální stránce nebránilo. I podle prezidenta Miloše Zemana by se měla volební Sněmovna zabývat církevními restitucemi a případně změnit část zákona o finančním vyrovnání. Miloš Zeman byl také zastáncem referenda, a to zejména v době, kdy ještě nebyly schváleny zákony a smlouvy o vyrovnání s církvemi. Za zmínku stojí i tato jeho slova: "Je ale nezbytné prověřovat, kdy byl majetek církvi zabaven. Jsou dokumentovány případy, kdy majetek církvi byl zabaven ještě za Masarykovy první pozemkové reformy první republiky, tedy před 25. únorem 1948."

Co k tomu dodat? Možná jen to, že kdyby šlo jen o to, nahradit církvím to, co jim skutečně vzal tzv. komunistický režim, nebylo by o čem polemizovat. Nepovažuji

však za korektní, že církve mají dostat i ty majetky, které jim sebrala tzv. druhá pozemková reforma před únorem 1948. Tu ovšem posvětila i tehdejší Lidová strana v čele s římskokatolickým knězem monsignorem Janem Šrámkem. A toho lze jen těžko vydávat za komunistu. Monsignore Šrámek přece zůstal v letech 1945 až 1948 funkcí náměstka předsedy vlády, v jejímž programovém prohlášení se mj. pravi: "Nová ústava musí zmařit naději všech, kdož stále ještě doufají v navrácení znárodněného hospodářství hrstce velkokapitalistů. Pokud jde o otázku půdy," cituji z uvedeného dokumentu, považuje vláda za nutné předně urychleně zakončiti konfiskaci půdy zrádců a kolaborantů. Za druhé bude třeba provést revizi všech případů, kdy při prvé pozemkové reformě zabraná půda byla propuštěna ze záboru, ač podle zákona do záboru patřila. Za třetí hodlá vláda," tedy i monsignore Šrámek a jeho dva lidovečtí kolegové ministři František Hála a Adolf Procházka, "také přikročiti k revizi přidělového řízení při tzv. zbytkových statcích. Takto získanou zemědělskou půdu," končím citaci, "zamýšlí vláda jednak přiděliti drobným zemědělcům z řad rolníků, domkářů a bezzemků, jednak ji zachovati v celých objektech jako vzorné výzkumné, pěstitelské a šlechtitelské stanice ve veřejné správě."

Dámy a pánové, respektovaný profesor ústavního práva Václav Pavlíček dokonce nedávno znovu, znovu uvedl, že i znárodnění církevního majetku po únoru 1948 bylo krokem demokratickým. "Rozhodnutí o zabavení majetku katolické církvi," cituji jeho slova, "bylo typicky buržoaznědemokratickým opatřením, nikoliv opatřením komunistickým."

Dámy a pánové, premiér Sobotka a někteří další reprezentanti vládní koalice často používají argument, že o majetkovém vyrovnání s církvemi rozhodl Ústavní soud, což jsme povinni respektovat. Tento argument nicméně již v roce 2012 odmítl předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský. "Léta koluje po celé republice politiky s velmi velikou oblibou opakovaná teze," cituji jeho slova, "že my jsme nařídili, aby církevní restituce proběhly v té podobě, ve které byly přijaty v Poslanecké sněmovně. To není pravda." Podle Rychetského Ústavní soud jen řekl: "Je povinností státu, když před 22 lety zakotvil blokační paragraf do zákona o půdě, neponechat zablokovanou situaci na věky, ale naopak ji musí řešit. Ale v jakém rozsahu," cituji stále slova Pavla Rychetského, "a jakou formou se rozhodne stát odškodňovat, restituovat či onu skupinu či jednotlivce, to vůbec Ústavní soud neřekl, ani nemůže říkat, protože není třetí komorou Parlamentu. A pokud jde o rozhodnutí Ústavního soudu z června loňského roku, ten rozhodoval o tom, jestli zákonem o církevních restitucích byla, či nebyla porušena Ústava. Většina pléna Ústavního soudu přitom shledala jako protiústavní pouze jediné ustanovení zákona, v němž se mezi skutečnostmi, které se považují za majetkovou křivdu, mimo jiné uvádí znárodnění nebo vyvlastnění majetku bez vyplacení spravedlivé náhrady. Plénum Ústavního soudu dospělo k závěru, že je nezbytné v tomto ustanovení zrušit slovo spravedlivé, neboť v kontextu celé věci není zřejmé, jaká výše náhrady by byla považována za spravedlivou. Nic, vůbec nic nebrání tomu, abychom usilovali o korekci současného zákona."

Dámy a pánové, v Lukášově evangeliu je o Ježíši z Nazaretu řečeno, že přichází, aby rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně, vladaře svrhl z trunu a ponížené povýšil, hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou. To jsou jasná slova a nevymažou je z Bible ani novodobí teoretici křesťanství pro vlivné, mocné a bohaté. Jistě, česká společnost bloudí v labyrintu nezpracované minulosti. Žije v zajetí historických mýtů a snah vyrovnávat se s minulostí pomocí trapně účelových politických interpretací. Politikům přitom primárně nejde o nějaké morální vyrovnání, ale o využívání minulosti jako politické zbraně a k ospravedlňování nových přesunů majetku, i kdyby to mělo být jen rozdílem jediného hlasu jistého kriminálního. Ano, ve zdravých společnostech je minulost jako víceméně uklizený dům, z něhož se dá dívat do budoucnosti, i když může mít svá velmi temná místa. U nás zůstává minulost bohužel bažinou, která do sebe stahuje nejen budoucnost, ale opakovaně proměňuje i přítomnost. A těšinská jablka, že miliardy církvím se nedotknou lidí? Státní rozpočet je jen jeden, a když se někde platí, jinde se musí ubrat.

Dovolte závěrem stručnou interpretaci duchovního odkazu Petra Chelčického, o kterém slavný romanopisec 19. století Lev Nikolajevič Tolstoj napsal: "Bylo to bezmála před pěti sty lety, žil v Čechách dobrý a moudrý člověk Chelčický a pronikl tento Chelčický do Kristova učení, jak je zapsáno v evangeliu. Pochopil, že učení, kterému učili papežové a jejich biskupové a kněží, není správné, že učením Kristovým není klanět se obrazům, sloužit mše, uctívat papeže, biskupy a kněžstvo a plnit jejich rozkazy, nýbrž, jak stojí psáno v písmě, láska k Bohu a bližnímu, láska ke všem a nad nikoho se nevyvyšovat, snášet příkoří a nic pro sebe nechťtít, nýbrž sloužit všem. A naši se taková lidé," končí Tolstoj, "kteří přijímali toto jeho učení a začali podle něho žít."

Ne, dámy a pánové, církve a církevní instituce nemají suplovat stát, nýbrž být k dispozici těm, co jejich specifické služby cíleně vyhledávají. I to je důvod, proč navrhuji k odpovědi premiéra Sobotky na svoji písemnou interpelaci nesouhlasné stanovisko. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslava Grebeníčkoví. Pan premiér tady není, aby mohl reagovat, tak se ptám, kdo se jiný hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím. Vidím. Prosím. Pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené paní ministryně, vážení kolegové, vážené kolegyně, já jsem rád, že pan kolega, pan poslanec Grebeníček, se začíná vzdělávat ve víře, a možná je to cesta k tomu, že se chce změnit. Určitě je dobře, že čte Písmo svaté.

Chtěl bych jenom říct, že KDU-ČSL tady nebyla v době, kdy se rozhodovalo o církevních restitucích, takže nemohu posoudit ty jeho výtky k tomu procesu, řekněme, vyrovnání s církvemi, ale on zapomněl na tři důležité věci.

Ta první věc, to je princip spravedlnosti a princip navrácení toho, co bylo ukradeno nebo zabaveno. Čili to je první věc.

Druhá věc. Navrácení majetku, to není přece jenom krok k vydání majetku, ale je to taky záležitost odlučky státu od církve. Představitelé tehdejší vlády, reprezentovaní především komunistickou stranou, v té době udělali z kněží státní zaměstnance a tito státní zaměstnanci byli placeni z rozpočtu státu a doposud vlastně jsou placeni z rozpočtu státu a ten zákon přece říká, že dojde k tomu, že tyto platby se budou snižovat, až se přejde na financování církvemi. Čili to není jednostranný akt vrácení majetku a nějaká finanční náhrada, ale je to také umenšení nákladů, které stát s církvemi má, až k tomu, že se církev bude financovat sama, a že tedy dojde k naprosté odluce státu a církve. A to si myslím, že tady vůbec nezmínil.

A třetí věc. Nezapomeňte, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, na to, že tak jak byla blokáce na církevní majetek, došlo k tomu, že řada majetků ve městech a v obcích byla zablokována plombami a s tímto majetkem nebylo možné nakládat. A to, k čemu došlo vlastně při tom narovnání, znamená, že řada pozemků v obcích a městech se uvolní a že je to vlastně i ve prospěch měst a obcí.

Není dobré tady jednostranně poukazovat jenom na to, že se navrátil nějaký majetek, nebo že se vrátil majetek, že se vrátil špatně, ale je třeba říkat celou pravdu, že ze státních zaměstnanců se stávají zaměstnanci církve a že dochází k tomu, že se uvolňují pozemky. A je tady ten hlavní důvod a to je navrácení zabaveného a ukradeného majetku. Myslím si, že to by bylo korektní při interpelacích i při bodech, které vy tady neustále tvrdošijně předkládáte, říkat. Já si myslím, že celá věc není jednoznačná a vy byste se takto také měli podle toho chovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi za jeho vystoupení. Ještě před dalšími vystupujícími budu konstatovat omluvu, která došla. Pro nemoc se omlouvá pan poslanec František Vácha.

Nyní pan poslanec Václav Klučka, připraví se paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Došlo na má slova. Však ono se to ukáže při hlasování. Já požádám o to, abychom se odhlásili, kolik nás tady vlastně je. Takže i tato tematika církevních restitucí ne všechny zajímá.

Já bych chtěl jenom říci, že věřím panu premiérovi, věřím vládě, že tak jak slíbil v měsíci září, což už tedy proběhlo, předloží materiál znovu do Poslanecké sněmovny, a tak se také stane.

Panu poslanci Hovorkovi prostřednictvím předsedajícího bych chtěl říci: KDU-ČSL tady nebyla, ale byla tady duchem. Velkým duchem Miroslava Kalouska. Ten jasně dokazoval, o co v daném okamžiku v církevních restitucích jde. Dopadlo to tak, jak to dopadlo. Já si myslím, že není třeba nic víc říkat, než říká papež František, a

říká to jasně o tom, jak má vypadat církev, jak se má církev chovat. To není třeba opakovat. Já si myslím, že u nás, a to jsem věřící, u nás to takto není. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Klučkovi. Faktická poznámka paní poslankyně Němcové a pak faktická poznámka pana poslance Ludvíka Hovorky. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, když už tady se zabýváme tím, co koho v této Sněmovně zajímá a nezajímá, sedí tady nebo nesedí tady, proti čemuž se můj kolega Klučka ohrazuje, tak by bylo potřeba si nejdřív říci, kolik poslanců sedí v jejich vlastních řadách a kolik tady toto téma církevních restitucí, které, jak si vzpomínám, bylo velkým předvolebním tahákem této strany, kolik to zajímá jejich poslanců, když už si to tady takto vyčítáme.

Za Občanskou demokratickou stranu chci říci, že možná nás tady není tolik, protože včera jasně bylo řečeno, že tady předseda vlády nebude, není tudíž ve chvíli, kdy jsou kladeny otázky předsedovi vlády, normální tady sedět a poslouchat někoho, když jsme chtěli slyšet vyjádření někoho jiného, tady právě předsedy vlády. To za druhé.

A ještě za třetí musím dodat, že obvykle také nás tady teď není tolik přímo v jednacím sále. Část našich kolegů je mimo jednacím sál hned vedle, a to proto, že jsme mívali ve zvyku, že když mluvil pan poslanec Grebeníček, tak jsme odcházeli, protože takovou míru manipulace a demagogie nejsme ochotni poslouchat. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byla paní poslankyně Miroslava Němcová. S faktickou poznámkou pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jenom krátce. Mě tady vždycky zarážejí ty narážky na potřebu toho, aby církev byla chudá, a odkazy na papeže Františka. Já si myslím, že to je veliký člověk, který se snaží o to, aby vnímání církve v tomto světě bylo co nejlepší. Ale vy si musíte uvědomit také jednu věc, že ta církev, pokud má tady působit a má plnit své společenenské poslání, tak k tomu potřebuje nějaké prostředky.

Komunistická strana se tady v minulosti u té své předchůdkyně chovala tak, že se postarala o to, aby církev byla skutečně chudá. A teď vlastně nastal obrat, nastalo to vyrovnání církví a státu, a teď najednou je obrovský strach z toho, že církev bude bohatá, že bude oplývat penězi, se kterými nebude vědět, co má udělat, a podle vašeho názoru by všechna majetek měla rozdat chudým. Zapomínáte ale také na to, že církev z těchto peněz, které dostane, musí financovat svůj provoz, musí financovat

duchovní apod. A to si myslím, že je třeba také vědět. Na to se zapomíná a často se hraje jenom na to, co vy tady neustále říkáte – všichni musí být chudí.

Já si myslím, že je důležité se skutečně zamyslet nad tím, co církev nebo církve obecně v této společnosti plní a co přinášejí státu. Takže buďme objektivní, kolegové. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi za dodržení času. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Stanislava Grospiče. Pak je řádně přihlášena paní poslankyně Jitka Chalánková a Jaroslav Foldyna. A ještě kolega Laudát také k faktické. Dobře. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, já bych tady s dovolením prostřednictvím pana předsedajícího svému předřečníkovi poslanci Hovorkovi chtěl říci, že možná velice špatně poslouchal, nebo si neuvědomujete historická fakta. Církev se nestala chudou rokem 1948, nebo dokonce rokem 1945. Církev byla vždycky podvázána a například už květnové zákony v 19. století výrazně ve prospěch státu omezovaly majetkové dispozice církve s majetkem, který církev nikoliv vlastnila, ale pouze měla ve správě či držení. A to, o čem se nese předmětný spor ve vztahu k současným restitučním, je o tom, že církev dostává majetek, který nikdy historicky nevlastnila. Ale o tomto sporu existují parlamentní záznamy již z období prvé republiky. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Grospičovi za dodržení času. S faktickou poznámkou pan poslanec Laudát a poté ještě jednou pan kolega Hovorka také s faktickou poznámkou. Myslím, že to půjde rychle. Děkuji.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já musím pana kolegu Grebeníčka uspokojit. Já si myslím, že ještě chvilku tady bude úřadovat Babiš se Sobotkou a dalšími a budou sem nosit takové zákony a prosazovat a chovat se tak, jak se chovají, a budeme chudí všichni, a ti, co jim dneska nejvíce tleskají v těch libereckých halách, kde se line snůška pomluv a hulvátství, tak si myslím, že oni budou nejchudší. V každé společnosti platí, že vlastně potom, když je společnost chudá, tak ti nejchudší na to dojedou, takže ti, co jim dneska nejvíce tleskají, tak ti budou nejchudší. Zatím to vždycky tak na světě bylo. Divil bych se, kdyby Česká republika byla výjimkou. Takže já si myslím, že budou chudí všichni. A samozřejmě pak chápu logiku pana kolegy Grebeníčka, že je nebezpečí, protože přece jenom to nejsou jedinci, církev není firma, takže má obavy, aby náhodou tady nezůstal někdo o něco malinko bohatší.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Laudátovi. Ještě faktická poznámka pana kolegy Ludvíka Hovorky, poté faktická poznámka Karla Fiedlera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Ano, děkuji za slovo. Vážený pane mistopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové – prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče, já jsem samozřejmě poslouchal. A já jsem poslouchal i tu historickou genezi, která tady byla. Ale vy také musíte říct na rovinu, že se nevydává veškerý majetek. Vydává se jenom ten majetek, který je možno vydat, a za část majetku, který možno vydat není, se vydává finanční náhrada. To si myslím, že je třeba říkat zcela jasně. Vy jste z tohoto tématu prostě udělali svoji kampaň a teď se snažíte neustále navazovat na tu kampaň a tu kampaň vedete permanentně ve Sněmovně. Je třeba být objektivní a říkat, jak to ve skutečnosti bylo. To je můj poznatek k této věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Ludvíkovi Hovorkovi. Nyní pan poslanec Karel Fiedler s faktickou poznámkou. Potom paní kolegyně Chalánková s řádnou přihláškou do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré dopoledne ještě jednou. Opravdu velmi krátce. Je opravdu škoda, že tady dnes není premiér, aby mohl přímo reagovat na výtky, které tady zazněly, na poznámku, že slíbil, že během měsíce září odpoví na řadu otázek. Jak probíhala mimořádná schůze, na které bohužel nebyl schválen program, a mohli tedy hovořit jen vystupující s přednostním právem, tak byla řada věcí, které tam nemohly zaznít. Já doufám, že k tomu dojde v rámci projednávání bodu 30, který jste dnes neschválili, aby byl opět zařazen na program schůze. Odpovězte si každý, proč jste tak učinili.

Krátce bych zareagoval na kolegu poslance Hovorku. Prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče, s ministrem Hermanem jsme si sedli a půl hodinu jsme debatovali na tohle téma. Zjistili jsme, že máme na řadu věcí kupodivu podobný názor. A pokud mluvíte o tom, že církev má nějaké poslání, tak si myslím, že nejen já, ale i řada občanů této společnosti by chtěla od církve znát nějaké její představy, jak s majetkem bude nakládat, co s tím bude provádět. Protože když jsem si pročetl nějaké materiály, které k tomu jsou, tak jsem tam bohužel nacházel, že bude investován tak, aby se církev zabezpečila do budoucna, že budou hledat jeho maximální využití, ale nic o tom, o čem se na počátku, když se začalo hovořit o církevních restitucích, hovořilo, že tam bude nějaká charitativní činnost, péče o starší lidi, sociální služby. O tom zaznívá až příliš málo poslední dobou. Asi je to příčina toho, proč se tohle téma tolik znovu objevuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Skončil vám čas k faktické poznámce. Děkuji. Řádně přihlášené předběhl pan poslanec a místopředseda Sněmovny Petr Gazdík s přednostním právem. Prosím, pane mistopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se omlouvám. Není to k interpelaci, nicméně abyste věděli. Před pěti minutami Úřad vlády rozesílal tuto sms. Předpokládám, že je určena i nám: "Kolegyně a kolegové, premiér Sobotka bude dnes k dispozici pro komentáře k aktuální politické situaci ve 13.40 v Hlučíně, místo sportovně rekreační areál, Celní 12. Pro koordinaci volejte odbor komunikace: 720688337. Adriana Rajmanová."

Teď víte, kde máme pana premiéra najít. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Faktická poznámka pana kolegy Ludvíka Hovorky. Ještě paní kolegyně, vydržte, debata se soustředila na výměnu názorů. Kolega Ludvík Hovorka má slovo k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, přeče všichni víte, že církev provozuje školy, provozuje nemocnice a zřizuje charity, a to jsou všechno činnosti, kterým se církev věnuje nad rámec duchovního života. Já si myslím, že všechny tyto činnosti, které jsem zmínil, vyžadují obrovské náklady a obrovské investice. Církev se samozřejmě snaží tyto věci, které provozuje, provozovat co nejlépe. K tomu potřebuje prostředky. A jestliže prostředky nemá, tak se to samozřejmě dá dělat velmi obtížně. Myslím, že každý přeče ví, že prostředky, které poplynou z náhrad, kromě toho, že budou sloužit k zajištění a provozu církve, protože dojde k odluce, to znamená, že nebudou přicházet částky 1,5 mld. na financování platu duchovních, tak se samozřejmě církev musí postarat o to, aby mohla své lidi, své zaměstnance zaplatit. Já si myslím, že to je naprosto pochopitelné. A nikde jsem neslyšel, že by to mělo sloužit jenom k zajištění chodu církvi a nikoliv k zajištění provozování těchto zásluhných činností, jako je církevní školství, jako je charita, jako jsou nemocnice. Nevím, jak vy, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, ale zajděte si třeba do Kroměříže a zjistěte si, proč chtějí chodit děti na arcibiskupské gymnázium. A proč tam chtějí chodit i děti z rodin, které nejsou věřící. Asi proto, že je tam dobrá kvalita výuky. To jenom říkám, abyste věděl, že skutečně dochází k tomu, že církev svoje prostředky, které má, se snaží využívat rozumně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane kolego, i vám skončila doba k faktické poznámce. Musím být přísný na všechny. Faktická poznámka předsedy klubu KSČM Pavla Kováčika a faktická poznámka pana poslance Karla Fiedlera.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, v reakci na sdělení pana místopředsedy Gazdík bych měl jeden návrh. Máme teď otevřený jednací řád. Prší nám do něho různé návrhy, některé mají smysl, některé mají smysl menší. Tento, který teď jakoby nahodím pro skupinu poslanců a poslankyň, kteří zpracovávají novelu jednacího řádu, si myslím, že smysl má. Poté, co nám pan kolega

Gazdík sdělil, kde se nachází a na jakém telefonním čísle a v kolik hodin pan premiér, navrhuji upravit jednací řád, a to tak, že vedle interpelací ústních a interpelací písemných bychom v jednacím řádu měli ještě interpelace telefonické. Určitě by to zefektivnilo chod této Sněmovny. (Veselost a potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vy mi dáváte, pane předsedo. Ještě faktická poznámka. Ale faktická poznámka nemá přednost, čili kolega Fiedler s faktickou. Dobře, džentlmen kolega Fiedler dává přednost panu místopředsedovi Gazdíkovi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, cítím se být osloven panem předsedou Kováčikem, protože jsem jedním z hlavních předkladatelů zákona o změně jednacího řádu Sněmovny. Já se k jeho návrhu plně připojuji. Ano, telefonická interpelace na pana premiéra je velmi vhodný návrh. Já bych k tomu přidal ještě návrh, že by se celá Sněmovna mohla přesunout do Hlučína a tam bychom na náměstí mohli pana premiéra interpelovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan kolega Fiedler s faktickou poznámkou. Potom řádně přihlášená kolegyně Chalánková. Doufám, že už ji necháte hovořit a budete slušní. Prosim, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Karel Fiedler: Ano, i já se připojuji k návrhu, abychom do jednacího řádu Sněmovny zařadili telefonické interpelace, protože jinak to asi nebude.

Ještě krátce odbočím. Ono tady dnes zaznělo, že tady sedí málo poslanců. Aktuálně je přihlášených 109, kdybychom možná dali refresh, abychom se znovu přihlásili, že by číslo kleslo pod stovku. Asi to něco vypovídá o tom, jaké poslanci mají zkušenosti s interpelacemi, jak kvalitní jsou odpovědi, jak přímo se odpovídá na dotazované věci.

Ale teď k tomu, proč jsem se hlásil k faktické poznámce. Chtěl bych prostřednictvím pana předsedajícího ještě krátce zareagovat na kolegu Hovorku. Ano, pane poslanče, v tom je naprostá shoda. Já s tím souhlasím. Plně s tím souhlasím, že církev řadu věcí, školství, tyto sociální služby, vykonává lépe než jiná zařízení. S tím naprosto souhlasím. Ale pořád mi zní v uších to, co tady zaznělo na mimořádné schůzi, kde jsme bohužel nemohli vystupovat, co tady zaznělo z úst kolegy poslance Laudáta, kdy mluvil právě o této tematice a mluvil o tom, že stát na sociální politiku, myslím, že to zmiňoval právě se sociálním programem sociální demokracie premiéra Sobotky, nebude mít peníze. Ale on na to de facto nebude mít peníze proto, že část peněz posílá církvi. A proto si myslím, že by bylo dobré, aby si stát s církví ujasnil, jak se tedy podělí, nebo jak budou spolupůsobit v rámci této oblasti, což by bylo nanejvýš vhodné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Faktická poznámka pana poslance Herberta Pavery. Já za to nemůžu, paní kolegyně, že vás vaši straničtí

kolegové chtějí předběhnout ve vaši řádné přihlášce. A poté faktická poznámka paní Miroslavy Němcové. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné dopoledne ještě jednou. Dámy a pánové, vážený pane místopředsedo, vážení hosté, využiji toho, že pan místopředseda Poslanecké sněmovny Gazdík říkal, že bychom mohli všichni jet do Hlučína za panem předsedou. Já vás všechny srdečně na Hlučínsko zvu. Je to malebný kraj, jak jsem říkal už ráno, a máme tady i hosty z gymnázia Hlučín, které tady srdečně vítám. Uvidíte, že nebudete litovat. Když tam už jel pan předseda, tak určitě i vy jste srdečně vítáni. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás vedu k věci. Teď to bylo vystoupení, které fakticky nereagovalo na vystoupení k tématu, které projednáváme. Ještě jednou a budu vám muset odebrat slovo okamžitě!

Prosím, nyní faktická poznámka paní poslankyně Miroslavy Němcové a pak snad už bude kolegyně Chalánková mít šanci. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Já chci ve své faktické poznámce reagovat na otázky nebo výtky nebo připomínky, které tady zaznívají stran toho, zda církev a náboženské společnosti v rámci restitucí, které získávají, jsou dosti transparentní v tom, jak se svými penězi takto získanými budou nakládat. Tak bych chtěla pouze upozornit, že církev a náboženské společnosti – pana kolegu Fiedlera vaším prostřednictvím, pane předsedající – nejsou jediným příjemcem peněz, které pocházejí ze současných odvodů daňových poplatníků. Předseda hnutí ANO v letech 2007 až 2013, pokud se nemýlím, jeho firmy dostaly dotaci 14 miliard korun. Jsou to ročně zhruba dvě miliardy, což odpovídá tomu, kolik dostávají církev v rámci tohoto narovnání. Myslím, že pokud se dožadujeme jednoho subjektu, nebo části subjektu, tedy církví a náboženských společností, aby nám řekl, co se svými penězi bude dělat, tak bychom to měli chtít úplně ode všech. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Požádám pana kolegu Hovorku, jestli vydrží po vystoupení paní kolegyně Chalánkové. Děkuji mu mockrát. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, už se nenechám zahnat. (Potlesk a smích z lavic TOP 09.) Zaznělo tady mnoho technických poznámek. Chtěla bych jenom upozornit, že TOP 09 skutečně byla ve vládě, která prosadila dohodu státu s církvemi. Před touto dohodou státu o vyrovnání s církvemi nesmíme zapomenout, že se také podařila historická dohoda mezi jednotlivými církvemi navzájem. Takže to je také důležitý technický moment.

A další technická poznámka, která ještě nezazněla. Kromě toho, že církev si během 17 let budou svůj provoz a své duchovní platit sami, což je velmi důležité, tak

také chci upozornit, že dohoda státu s církvemi byla uzavřena v nejvyšší čas, protože hrozilo, že po 1. lednu 2014 budeme platit duchovní také z dalších církví, které se o to přihlásí a které nejsou úplně vlastní našemu středoevropskému prostoru. Asi přesně vím, co říkám. Takže to je jedna věc.

Pak jednu technickou před závěrem své řeči na pana kolegu Fiedlera ve vší úctě, prostřednictvím pana předsedajícího. Pokud chcete vědět, jaké mají představy církve o fungování ve společnosti, doporučuji, je to docela obtížné, ale doporučuji zatím alespoň číst katechismus. Pak můžete číst i ty další texty. To církve skutečně k dispozici mají.

A jinak – chtěla bych upozornit členy klubu zejména KSČM, kteří se zde tolik ozývají a brojí proti tomuto vyrovnání státu s církvemi, tak je upozorňuji prostřednictvím pana předsedajícího, že se domnívám, že přesně vím, co jim vadí. Protože církve získají svobodu. A to je ten moment. Je to obtížný krok pro církve, a jak s ním naloží, je jenom na nich. Pokud ho zvládnou, tak je možné, že ducha svobody může získat i celá naše společnost. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Chalánkové. S faktickou poznámkou pan poslanec Ludvík Hovorka, poté pan poslanec Jaroslav Foldyna s řádnou přihláškou. A poté pan poslanec Grebeníček. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jenom poznámku k panu kolegovi Fiedlerovi vašim prostřednictvím. Financování sociálních služeb je samozřejmě záležitost velice nákladná. Možná si vzpomenete, v roce 2006 nebo 2005 byl schválen zákon, který vlastně zakotvil příspěvek na péči, který převedl významnou část prostředků přímo k občanům, tedy těm lidem, kteří potřebovali peníze. Ovšem nenastalo to druhé. To znamená, ti lidé, kteří dostali ten příspěvek, tak ne vždy a ne zcela tento příspěvek používali na zaplacení nákladů na sociální služby. A to byl tehdy raketový nárůst nákladů, protože potom samozřejmě bylo nutné dofinancovávat zařízení sociálních služeb, které byly zřizovány na krajích a podobně. Myslím, že i toto je věc, kterou je do budoucna potřeba řešit. A víte sami, řešili jsme tady zákon o sociálních službách, že jak populace stárne, tak těch prostředků bude neustále chybět, bude přibývat potřeby dofinancování, a myslím si, že to je obrovský úkol jak pro stát, tak samozřejmě pro církve. Ale církve, pokud ty prostředky mít nebudou, tak samozřejmě na to dofinancování taky mít nebudou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní pan poslanec Jaroslav Foldyna, poté pan poslanec Miroslav Grebeníček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji vám, pane předsedající za slovo. Moji kolegové a kolegyně, my se tady neustále vracíme k církevním restitucím a je vidět, že je to téma. Zřejmě to téma je, když o tom píší lidé na internetu, píše se o tom v novinách, lidé se nás na to ptají na ulicích, tak prostě téma to je. Pravdou a skutečností však je, že tady proběhlo hlasování a tehdejší pravice ODS, TOP 09 a zbytky Věcí veřejných měly většinu a prohlasovaly zákon, jímž prostě vyrovnání s církví se stalo věcí zákonnou a veřejnou. Co si o tom kdo myslí, je v této chvíli všem jedno.

A také mě udivuje jedna věc, kterou k tomu přidám. Já slyším v České republice, když se mluví o církvi, když mluví církevní hodnostáři, dvacet let jedno a to samé. Já slyším nikoli o Bohu, o morálce, o bibli. Slyším mluvit jenom o majetku, o vyrovnání, o penězích a tu a tam nějaký titulek, že nějakého kněze vyšetřuje policie v souvislosti s tím, že se neudržel na uzdě. A to je prostě skandální záležitost! Myslím si, že to schizma z roku 1054 byla zásadní věc, kdy se slovo církve začalo používat církev v jednotném čísle, a to je římskokatolická církev. Ono většinou v těch restitucích jde o ni. Nám přeci nikomu nevádí vyrovnání. Co bylo ukradené, musí být vráceno. To každý slušný člověk musí respektovat. Nám přeci vadí ta druhá věc! Valorizace církevního majetku, resp. peněz, které církev dostane navíc! Jaká valorizace? Kde byly valorizace důchodů, když tady pravice vládla od roku 2006? Nebyly žádné! Posílali jste lidem směšných 30 korun a to bylo spíš trapné. A tady se dají miliony, nebo resp. miliardy na jakousi valorizaci. Kde je výčet toho majetku? Kde je výčtový zákon? Žádný neexistuje. Pořád přicházely nějaké nové výzvy a prokázání toho majetku je velmi složité, i ten stát dneska, Lesy České republiky a další a další s tím mají problémy.

Prostě tady vznikl zákon, s tím se smiřme, a to je pravda, prohlasovaný většinou, který stanovil, že stát se vyrovná s církvemi. To, že je to nespravedlnost, to přeci každý ví. A já si myslím, že jsou teď jenom prostě taková diskusní fóra tady o tom. My s tím v této chvíli nic neuděláme. Ale možná, že historicky přijde nějaká doba, která bude hledat nějaké cesty a řešení. Možná, že v českých zemích církev dospěje k tomu, jako jsou církve v Německu, v Itálii, tam jsou daleko jiné přístupy církevních hodnostářů. Církev možná má jeden velký problém, tak jak ho vidím v Polsku. Prostě ve vyřešení majetkového vztahu vznikají problémy samotné církvi s korupcí atd. A myslím, že možná jsme i trošičku zamotali hlavu lidem ve Vatikánu, až se ty věci začnou řešit i u nás.

To byla jenom taková poznámka. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Ludvíka Hovorky. Děkuji, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, k mému předřečníkovi jenom krátce prostřednictvím pana místopředsedy. Víte, to, že neslyšíte nic jiného než o majetku a o vyrovnání, to je dáno tím, že prostě dvě nebo minimálně tři strany v této Poslanecké sněmovně si

z toho udělaly předvolební téma. Proto se to neustále opakuje a neustále to téma tady rezonuje. Ale pokud chcete dobré příklady, tak si zajed'te do jednotlivých hospiců, do jednotlivých zdravotnických zařízení, do církevních škol a tam si přijďte pro ty dobré příklady. To, že vy se s tím nesetkáte, neslyšíte to ve sdělovacích prostředcích, to je prostě problém sdělovacích prostředků, pro které je důležitá zpráva negativní, nikoliv zpráva pozitivní. O těch se bohužel v naší televizi, v rozhlase a novinách příliš nedozvídáme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Nyní pan poslanec Pavel Kováčik také ve faktické poznámce. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Já bych vaším prostřednictvím, pane předsedající, jenom krátce k panu kolegovi Hovorkovi, který opakovaně vytahuje kartu předvolebního tématu, obviňuje některé strany v této Sněmovně, že téma církevních restitucí vytahuje právě teď jako téma, které se hodí před volbami. Jenom poznamenávám, že v uvozovkách nálada obyvatelstva, čili názorové rozložení obyvatelstva, je, že téměř 90 % občanů této země má problém s tím způsobem řešení církevních restitucí, má problém s tím zákonem. A nevím jak vy, pane kolego prostřednictvím předsedajícího, já se docela často setkávám s tím, když diskutuji s občany, že je třeba něco udělat, že jsme měli nechat rozhodnout občany v referendu, že jsme měli více trvat na výčtovém zákonu atd. atd. To není téma předvolební, to je téma stálé! A ještě, jak to vypadá, dlouho bude.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní ještě paní poslankyně Miroslava Němcová, poté pan kolega Fiedler. Pokud se nepřihlásíte elektronicky, tak samozřejmě vám propadne pořadí, protože budu respektovat jednacích řád. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Já bych vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, chtěla reagovat na vystoupení pana poslance Foldyny. Ráda bych mu doporučila, aby sledoval knižní produkci, např. knihy, které v poslední době publikoval pan kardinál Duka, nebo případně jeho vystoupení v Českém rozhlasu, kde se dozví, že se dotýká řady otázek jak současných, naší společnosti, tak také historických. A o čem vy jste tvrdil, že 90 %, nebo snad výlučně se baví pouze o penězích a majetku, byste z poslechu těchto reportáží a četby těchto knih zjistil, že se hluboce mýlíte. Vřele vám to doporučuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě než dám slovo k dalším faktickým poznámkám, nejdříve je přečtu: Ludvík Hovorka, Karel Fiedler, Petr Adam. Než dám slovo panu kolegovi Ludvíku Hovorkovi, přečtu jednotlivé omluvy. Omlouvá se od 9.30 pan ministr Daniel Herman, dále se omlouvá pan poslanec Jiří

Junek z dnešního zasedání Sněmovny a od 14.15 se omlouvá paní poslankyně Miroslava Němcová.

Nyní tedy pan poslanec Ludvík Hovorka k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jenom krátce zareaguji. Ano, pane kolego Kováčiku prostřednictvím pana místopředsedy, já samozřejmě vím o tom rozložení nálad ve společnosti. Slyšel jsem sice jiné číslo, slyšel jsem, že 75 % lidí nesouhlasí s tím způsobem, ne 90 %, jak říkáte vy. Ale to číslo je přece dáno ne tím, jak ti lidé mají objektivní informace, ale jak se o tom mluví v televizi, jak se o tom mluví v tisku, jak se to objevuje na billboardech. A já jsem mluvil i o předvolební kampani před volbami do Poslanecké sněmovny. Pokud z toho uděláte téma, pověsíte to téma na billboardy, pak se nedivte, pokud ti lidé mají jednostranné informace, že reagují tak, jak reagují. To bohužel tak je. Řada lidí ty objektivní informace nemá. Pokud se tady interpeluje a říká se jenom církev dostala majetek, církev se o nic nestará, církev má být chudá, tak ti lidé tomu postupně začínají věřit. Ale vy musíte říct obě strany těch restitucí. Musíte říct, že stát přestává financovat církve. Musíte taky říct, že se vrací majetek, který byl zabaven. A musíte taky říct, že se uvolňují pozemky, které byly zablokovány a se kterými města a obce nemohly nakládat. Potom možná ti lidé budou mít objektivní informace a budou možná mít trochu jiný náhled, než jak je dneska podáván ten obraz ve společnosti církví a záležitost církevních restitucí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Nyní pan poslanec Karel Fiedler k faktické poznámce, poté pan poslanec Petr Adam. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji. Tak já přímo navážu na slova, která tady řekl předčelník kolega Hovorka o tom, jaké informace jsou z médií, co v televizi mohou občané vidět. Prostřednictvím pana předsedajícího pane kolego, když si vybavím, kolik osob vystupovalo v tématu k církevním restitucím v pořadu Hyde Park za poslední dva roky, tak vím, že když jsme se nad tím zamýšleli, byli jsme schopni napočítat čtyři, kteří byli vyloženi na straně obhájců těchto restitucí, ale nikoho z té občanské veřejnosti, kdo by měl opačný názor. A ministr kultury, pod kterého televize a média trochu spadají, je z vaší strany.

Ještě bych se chtěl vyjádřit k tomu, co tady pořád zaznívá. Ty restituce. Je to opravdu žhavé téma. U nás byl daný zákonem č. 428 způsob, který je neměnný. To je jasné. Prostě je to platný zákon, který tady v minulém Poslanecké sněmovně protlačily dva poslanecké kluby současné památným půlnočním hlasováním v listopadu daného roku. A já se divím, že současnou vládní koalici, kolegy z ANO, ještě nikdy nenapadlo udělat to, co udělala tenkrát ta bývalá koalice – hlasovat o těch přestávkách na poradu klubů tak, jak to tenkrát v tom památném nočním hlasování udělala bývalá

vládní koalice. Já se divím. Tady řešíte novelu, máte jednoduchý návod. To, co udělali tenkrát oni, tak můžete přece použít také.

A pokud se týká toho financování. Byl zvolen ten způsob. Ale jsou i jiné způsoby. Podívejme se, jak je to řešeno v jiných zemích okolních – Francie, Rakousko, Německo, Irsko. Vždyť ta Francie, to je přece úplně ukázkový případ. To byl úplně jiný model, než byl zvolený u nás.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, vyčerpal jste čas k faktické poznámce. Tak. Nyní pan poslanec Petr Adam a poté ještě pan kolega Ludvík Hovorka. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Adam: Dobrý den. Neustále se řeší, že církevní restituce jsou téma předvolební, povolební... Je to téma. Já se obávám, že se tady zaměňuje příčina a následek. Nejde o to, že se udělal zákon o církevních restitucích. Je to naprosto v pořádku. Co bylo ukradeno, musí být vráceno. Tečka. Ale jde o ten způsob, jakým se to provedlo. Jde o to, jak řekl kolega Fiedler, noční hlasování. Jde o to, jakým způsobem to bylo protlačeno ve Sněmovně – silou 101 hlasu. A kdo byl ten jeden hlas, to si pamatujeme. Takovýhle zákon musí být připraven napříč politickým spektrem, a pak to nebude téma. Pak o tom dva roky nebude nikdo hovořit, nebudou o tom Hyde Parky, nebude o tom nic. Bude to prostě tak, jak se to řeklo, a bude to v pořádku. Proč se bráníme takovéhle diskusi? Ta diskuse už tady dávno nemusela být, kdyby se ta diskuse udělala předtím a udělala se správně. Můžeme udělat věci rychle, nebo je můžeme udělat správně. Udělaly se rychle. Tečka. (Potlesk poslance Fiedlera.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Ještě faktická poznámka pana kolegy Ludvíka Hovorky. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom pár poznámek ke kolegovi Fiedlerovi prostřednictvím pana předsedajícího.

Víte, pan ministr kultury přece není ministrem televize a ministrem rozhlasu. Víte, že se tady volí do mediálních rad, které mají dohled nad tím, co se vysílá, jak se vysílá, mohou do toho zasáhnout. Takže my nebo ministr nemůže nadiktovat, jak má rozhlas informovat. Já jsem jenom řekl obecně, že v tom, co se dnes sděluje, převažují ty negativní zprávy a často to nejsou ty objektivní informace, které by měly zaznívat. A ty dobré zprávy se nezveřejňují, protože ty nezvyšují sledovanost televize, nezvyšují sledovanost rozhlasu a samozřejmě ani prodej deníků. Takže to jenom na vysvětlenou. Ministr kultury nemůže nadiktovat, co se bude vysílat v televizi, co se bude vysílat v rozhlase. Tak to jsem chtěl jenom pro objektivnost dodat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Miroslav Grebeníček a doufám, že už se dostaneme k hlasování, abych mohl požádat pana místopředsedu Gazdika, aby mě na chvíli vystřídal, protože bude potom má interpelace na paní ministryni Marksovou. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, s velkým zájmem jsem vyslechl všechny diskutující k danému tématu. Ano, byly to pro mě velmi zajímavé reakce. Přiznám se, že mě mimořádně zaujala zejména opakovaná vystoupení kolegy Hovorky. Jako vždy vystupoval velmi kultivovaně a možná by pro některé z nás mohl být v této věci příkladem. Doufám, že tímto výrokiem jsem mu nepřivodil politickou smrt.

Chci konstatovat, že byl překvapen, že mluvím tedy k problematice církví, Bible apod. Narodil jsem se tak jako on na Jižní Moravě, čtyři kilometry od Velehradu. Můj zájem o církevní dějiny tedy je letitý, nejde o žádnou proměnu na stará kolena. Víte, mně ovšem vadí jedna podstatná věc, že v souvislosti s tím, co je opodstatněné, mělo se řešit, zaznamenáváme stále více a více nehezkých věcí – to bude takový univerzální název. Já myslím, že takový prapodivný příběh provozní budovy Národního divadla, kterou v roce 1990 neprávem, oni tvrdili prý omylem, v první restituční vlně získala a za tři roky ji tajně a podezřele za miliony prodala komunita Římské unie řádu svatě Voršily v Praze, že je vskutku varujícím příkladem. Já nekritizuji iniciativu zákonodárského sboru, já kritizuji tyto konkrétní jevy. A samozřejmě jestli tady to uvádím jako příklad, tak těm, kteří nejste v obraze, připomenu i aktuální stav, kdy si voršilky po více než 20 letech to, co prodaly, znovu nárokují, znovu si dělají nárok na zmíněnou budovu.

A musíte mě prominout, že jsem tady vtáhl i určitou diskusi o tom, co se stalo v únoru 1948. Já jsem zaznamenal vystoupení předsedy poslaneckého klubu ČSSD Jeronýma Tejce v pořadu Událostí, komentáře, kdy mj. řekl: "Podle našich informací bude církvím vydáno o 14 tisíc hektarů víc půdy, než měla v roce 1919." Chápejte, že jsem se pozastavil nad tímto tvrzením. Takže ne že se to bude vracet k tomu únoru, ale k roku 1919? Já jsem samozřejmě musel vzít tuto informaci velmi vážně, protože jsem nezaznamenal žádný podnět k zahájení trestního stíhání kolegy Tejce, a to pro šíření poplašné zprávy. Čili to беру jako fakt.

A jestli kolega Hovorka naznačil odluku církve, naprosto to vnímám, chápu, musím ovšem ale konstatovat, že katolická církev, tak jak to zaznělo po roce 1918, a mám na mysli celou tu Masarykovu éru, by se prý měla nejprve vyrovnat s pobělohorskými konfiskacemi, a potom teprve měla být zvána k jednání o odluce státu a o majetku, zejména pozemkovém. Čili to zase byla první republika, Masarykova republika, která svým způsobem to zkomplikovala.

Ale znovu opakují, zaujal mě mnohý z vás, dokonce i kolega Klučka, který tady jednoznačně řekl, že jestliže premiér slíbil, že daná věc se bude aktuálně posuzovat na půdě Sněmovny, že to splní, pak si myslím, že můj návrh usnesení je naprosto oprávněný, a koneckonců o tom svědčí i vaše obsáhlá diskuse, kdy bychom skutečně

mohli udělat výrazný krok, kdybychom si udělali diagnózu a pochopitelně i prognózu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Už jsem chtěl dát hlasovat, ale ještě se hlásí pan kolega Michal Kučera k faktické poznámce, poté budeme hlasovat o návrhu pana poslance Grebeníčka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji za slovo. Já jsem původně tady k těmto proslovům pana poslance Grebeníčka nechtěl vystupovat, nicméně jeho exkurz do roku 1919 a k Bílé hoře mě vedl k tomu, že pokud by někdo měl platit náklady, které vznikly tím, že v roce 1947 komunistická strana ukradla církvím majetky, tak by to měli být komunisté a měli by platit ze své kapsy!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Ještě pan kolega Marek Benda se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Rozprava je mimořádně výživná, vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, ale asi využíváme toho, že tady není premiér, takže si můžeme tak volně povídat, protože nemá cenu ho příliš interpelovat.

Já snad jenom dvě poznámky. Jednu k panu poslanci Grebeníčkoví a jeho exkurzi k voršilkám. Ano, vydání budovy Národního divadla voršilkám byla chyba původního zákona, všichni to víme, a byl to jeden z hlavních důvodů, pro který jsme nechtěli jít cestou výčtového zákona, protože jsme věděli, že takových chyb tam bude nasekáno nepochybně mnoho. Proč jsme chtěli, aby vydávání probíhalo v režimu správním a posléze v režimu soudního přezkumu, aby nedošlo k těmto situacím, že napíšeme do zákona nějaký pozemek, nějakou budovu a pak zjistíme, že nikdy nepatřila. Další příběh voršilek je nějaký obchodní spor, který vůbec nevím, proč je do toho zatahován, a je to jenom zlovůle práva, kterou se pokouší zamotat do církevních restitucí, a nemá s církevními restitucemi, které opravdu kromě toho, že na začátku ukázaly, jak je chybný výčtový zákon, nic společného.

A pak jednu poznámku k tomu, co řekl pan kolega Adam. Ten problém je tady od roku 1991. Všichni víme, že ten problém je tady od roku 1991. V roce 1991 ve Federálním shromáždění díky hlasům ve slovenské části Sněmovny národů neprošli církev jako obecný restituent, tak jak prošly v celé řadě zemí bývalého Sovětského svazu. Bohužel byly vyňaty a bylo řečeno, že budou řešeny zvlášť. Byla to opravdu hádka na slovenské straně. Na české straně panovalo přesvědčení, že mají být oprávněnými restituenty stejně tak jako všechny ostatní osoby. Slovensko mimochodem tento problém vyřešilo během následujících dvou let. ČR se na něm zasekla. Zasekla se na něm prostě proto, že tady převládá ateistická společnost, převládá vidění církví, bohužel nám vnucené komunistickým režimem, jako tlustých prelátů, kteří si tady žijí sami pro sebe, a jenom pomalinku se daří měnit veřejně

mínění v to, že opravdu církev není jenom sama pro sebe, ale že dělá celou řadu sociálních, výchovných, školských, kulturních aktivit, které slouží celé společnosti.

S prvními řešeními, jestli já si správně pamatuji, po vládách Václava Klause přišla vláda sociální demokracie, tehdejší ministr Pavel Dostál, budiž mu věčná sláva, který mimochodem zmapoval rozsah toho majetku, a první čísla, která odpovídají dnešním číslům s přičtenou inflací, dal do éteru ministr Dostál v té době, kdy on byl ministrem kultury. Ta čísla se nijak nenafoukla. Tak jenom abychom věděli celý tenhle příběh.

Dobře víte, že první církevní restituce byly vládou Mirka Topolánka předloženy v roce 2008. Zde na půdě Sněmovny byla vytvořena komise – a mohl bych znovu přinést všechny podklady, které byly –, ve které měla v tu dobu většinu opozice, která také konstatovala, že majetek, který patřil církvím, má být vrácen. Tato komise konstatovala. Bohužel se nikdy nepodařilo dojít k dohodě se sociální demokracií, jak to vrácení má vypadat. Obávám se, že ty důvody by byly ponejvíce politické, že sociální demokracie nikdy nenašla odvahu říci svým voličům "my si myslíme, že to tak má být učiněno". Že nedojde nikdy k dohodě s komunistickou stranou, a žádná jiná opozice tady tehdy nebyla, bylo jasné, protože komunistická strana je nástupcem toho subjektu, který ten majetek ukradl. No tak se nedivme, že ten majetek nechce dnes vracet.

Ale tolik jenom krátký historický exkurz, abychom nezapomínali na některé věci. A myslím si, že budeme ještě všichni vděční za to, že k tomuto vyrovnání mezi státem a církvemi došlo, že došlo k tomu, že církve nebudou nadále placeny ze státního rozpočtu a že nebudou další a další subjekty, které nastoupí právě podle Dostálova, abych to tak řekl, respektive návrhu zákona o církvích a náboženských společnostech, který prosadil Pavel Dostál, které získají registraci druhého stupně a podle starého zákona by si mohly žádat o státní příspěvky. Jsem moc zvědav, jak bychom se k tomu do budoucna chovali. Myslím si, že jsme vyřešili jeden velký problém. Můžete nám to vyčítat, ale nakonec budete všichni vděční, že ten problém máme z krku.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z poslaneckých lavic KDU.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Marek Benda. Nyní pan poslanec Miroslav Grebeníček k faktické poznámce. Poté pan poslanec Fiedler také k faktické poznámce. Pane kolego, máte slovo. Prosím.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Dámy a pánové, vůbec nechci zdržovat, snad jenom poznámku na adresu kolegy Kučery. Okřikováním, nálepkováním a napadáním názorových odpůrců tak složitou problematiku, jakou jsou tzv. církevní restituce, nevyřešíme. Děkuji za pozornost. (Tleskají poslanci KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne, milé kolegyně, milí kolegové. S další faktickou poznámkou je připraven pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Fiedler: Je to opravdu pořád velké téma, jak vidíme podle diskuse, byť tady účast není úplně největší.

Naše země prošla historicky tím, čím prošla. To, co se událo v roce 1948 a následném období, které u nás panovalo, prostě je historický fakt. A já mám takový pocit, že tahle věc je trošku ne zveličována, ale stavěna do jiné role, než to bylo v okolních zemích. Zmiňoval jsem tady skutečnost, že vztah mezi státem a církví je v různých zemích Evropské unie našimi sousedy řešen různě. Zmiňoval jsem tady Francii. Postavení církve v současné Francii vůči státu, rozsah majetku, kterým disponuje, je úplně jiný, v úplně jiném množství objemu procentuálně, poměrově k tomu, co navrhuje zákon 428. A já vám jenom, kolegové tady z té pravé části, chci připomenout nebo zmínit takovou skutečnost, kterou všichni víme – že v té Francii kupodivu komunisté nikdy nevládli.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Ještě jednou děkuji za slovo. Pane poslanče Grebeníčku prostřednictvím pana předsedajícího, z mé strany se nejedná o nějaké nálepkování či okřikování. Pokud jste to takhle pochopil, tak je mi to velmi líto. Z mé strany se jedná o návrh řešení, že by komunisté mohli ty škody zaplatit ze své kapsy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Kováčik. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Věřím, že už se tato velmi plodná debata blíží k závěru a k hlasování o navrženém usnesení. Ale na konto předchozího řečníka bych rád připomněl, že po převratu byl přijat zákon o navrácení majetku Komunistické strany Československa lidu. Takže ten majetek, o kterém by mohla být řeč v této velmi husté zkratce, teď drží lid a lid má rozhodnout prostřednictvím svých zvolených zástupců, jak se s tímto majetkem má nakládat. A v té souvislosti jsem připomněl, ať už je to 70, anebo 90, já jsem mluvil, že mají problém jakýsi, ne že ostře odmítají těch 70, ostře odmítá teď – myslím – 70 %. Tak jako v tomto smyslu bychom ten lid doopravdy měli poslouchat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kováčikovi. V tuto chvíli neviduji žádnou žádost, končím tedy rozpravu a budeme hlasovat o usnesení, tak jak je navrhl pan poslanec Grebeníček. To znamená, jestli to dobře cituji, neseděl

jsem tady, že pan poslanec Grebeníček nesouhlasí s odpovědí pana premiéra na jeho písemnou interpelaci. Mám tady žádost o odhlášení vás všech. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o usnesení, tak jak je přednesl pan kolega Grebeníček, o nesouhlasu s odpovědí pana premiéra na jeho písemnou interpelaci.

Kdo je pro, ať zvedne ruku. Kdo je proti? (Hlasy z pléna: Není kvorum.)

Je to hlasování číslo 220. Přihlášeno 66 poslankyň a poslanců, pro 32, proti 22. Nebylo dosaženo kvora.

Budeme tedy muset opakovat odhlášení. Znovu vás odhlásím a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami, zda dojde k naplnění kvora. Přivolám ještě kolegy z předsálí. (Po chvilce.) Kvora bylo dosaženo, budeme tedy opakovat hlasování.

Přesný text návrhu usnesení je – hlasujeme o nesouhlasu pana poslance Grebeníčka s odpovědí na písemnou interpelaci pana premiéra. Každý rozumí o čem budeme hlasovat. A jestli každý rozumí, zahajuji hlasování o nesouhlasu s odpovědí pana premiéra na písemnou interpelaci pana poslance Grebeníčka. Kdo je pro, ať zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 221. Přihlášeno 96 poslankyň a poslanců, pro 32, proti 56. Tento návrh nebyl přijat.

Přistoupíme k druhé interpelaci a tou je interpelace poslance Vojtěcha Filipa ve věci ubytování v objektech pro lidi v hmotné nouzi. Jedná se o sněmovní tisk 314 a předávám slovo panu kolegovi Filipovi. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní a pánové, na základě vašeho rozhodnutí mi paní ministryně Michaela Marksová znovu odpověděla na otázku ubytování v objektech pro lidi v hmotné nouzi. On se možná hodí tento případ vzhledem k tomu, že jsme novelu zákona o náhradách v hmotné nouzi tady řešili včera, a podotýkám, že ani s touto druhou odpovědí paní ministryně nemohu souhlasit. Neříkám, že nedošla jiná odpověď, že nedošlo k vyjasnění některých záležitostí, ale na druhou stranu je evidentní, že existuje výrazný rozpor mezi tím, jaké informace dostává paní ministryně z Úřadu práce v Českých Budějovicích, a jaké informace můžeme získat na Magistrátu města Českých Budějovic, který potom svým způsobem posílá jednotlivé lidi v hmotné nouzi na ubytování do jiných ubytoven. Považuji to za pokus nikoliv podvést jenom paní ministryni, ale vzhledem k tomu, že ti pracovníci úřadu práce vědí, že jde o odmítnutou interpelaci, že jde o pokus podvést Poslaneckou sněmovnu.

S tím, co se odehrává v městě České Budějovice s ubytováním lidí, kteří jsou příjemci prostředků v hmotné nouzi, zásadně nesouhlasím. Už jsem jednou řekl, že jde o spor svým způsobem o pozemky. Ještě jednou přiblížím, co je autokempink Stromovka. Je to rozlehlé území s řadou samostatných budov, které slouží celoročnímu ubytování, a to velmi blízko centru. Když si promítnete, kdo zná

Jihočeský kraj, kdo zná České Budějovice, pobřežní komunikaci 1/22, která navazuje na systém rychlostní komunikace R4 a přívaděč na stavbu D3, tak je to území, které protíná podél řeky město České Budějovice, a z autokempu Stromovka je to do centra pět minut pěší chůze. Pěší chůze na výstaviště tři minuty, Zemi živelka. A v tomto ohledu já celý ten spor vidím tak, že má být ten autokemp uveden do insolvence, má jít o to, že občanské sdružení branných sportů v podstatě nebude moci jako jiný investor se dostat z té druhotné platební neschopnosti a bude muset prodat areál, který bude pravděpodobně využit na jinou zástavbu.

To samozřejmě ohrožuje ten systém nejen sociální péče v Českých Budějovicích, ale ohrožuje to i jiné věci, které se týkají ubytování v těch etapách, které tam jsou, v městě České Budějovice. Ať už jde o mezinárodní, nebo světovou výstavu psů, která je na jaře, na podzim, o Hobby, o Zemi živelku, o další akce, které probíhají v Českých Budějovicích. Já jsem přesvědčen, že je to ten pravý důvod, proč došlo ke sporu mezi městem České Budějovice, mezi Úřadem práce v Českých Budějovicích a těmi, kteří ten autokemp spravují. Připravil jsem pro paní ministryni fotografie, tam, kde úřad práce jiné ubytovací kapacity, tam kde úřad práce proplácí, a ty fotografie dokazují, že jsou úplně stejné, jako jsou ubytovací kapacity v autokempu Stromovka.

Já bych nerad, nevím, jak bude reagovat paní ministryně, ale já bych nerad, aby pokud se někdo z úředníků pokusí podvést generální ředitelství Úřadu práce, paní ministryni, aby si myslel, že snad dokáže podvést i Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky. Proto jsem přesvědčen, že je znovu potřeba odmítnout odpověď paní ministryně Michaely Marksové. Nikoliv kvůli tomu, že by snad ta odpověď nevyznívala už přeci jen dál, ale je to pořád odpověď zcela nedostatečná a zaslouží si naši pozornost, protože mně to připadá tak, že je tam potřeba provést minimálně kontrolu, ať už vnitřní, anebo kontrolu, kterou bude provádět Nejvyšší kontrolní úřad, protože věřte mi, nebo ne, nikoliv pouze vůči těm, kteří jsou na těch dávkách hmotné nouze, ale už kvůli tomu, že v tomto ohledu došlo, řekl bych, k dezinformacím, které se poskytují. Dále si myslím, že je potřeba, aby byl zaveden určitý pořádek v této věci.

Proto navrhu po diskusi znovu odmítnutí odpovědi a požádám paní ministryni, aby rozhodla v rámci té interní kontroly, minimálně o kontrolu Úřadu práce v Českých Budějovicích. Ať už svými pracovníky, nebo pracovníky generálního ředitelství Úřadu práce. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu kolegovi Filipovi. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Jako první tu mám faktickou poznámku pana poslance Jaroslava Zavadila, kterého ale v tuto chvíli nevidím... a už se řítí pan poslanec Zavadil. Faktickou poznámku, pane poslanče, máte zájem? Ne. To je omyl, odmazávám vás tedy. Ptám se, kdo se hlásí do diskuse k této interpelaci. Nikdo. Proším, paní ministryně, máte přednostní právo, prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji. Vážený pane předsedající, poslankyně, poslanci, já se tady omlouvám za zmatky. Já jsem

myslela, že tam jsem vyzvána automaticky k odpovědi. Já asi tady nebudu úplně čistá celou tu odpověď...

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, paní ministryně, teoreticky bychom k tomu měli mít pana premiéra, ale vy jste dostatečná náhrada. Prosim. Prosim, paní ministryně, máte slovo. Aha, to je písemná interpelace na vás, omlouvám se.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Takže koukám, že nejsem sama zmatena. Děkuji.

Já samozřejmě v té odpovědi mám všeobecné informace, kam se co vyplácí, nevyplácí. Já jsem ještě v tuto chvíli obdržela takový druh odpovědi, který má pan místopředseda Filip k dispozici, která neukazuje na to, že by úřad práce postupoval nějak v nesouladu se zákonem. Protože ten pán, o kterém ta interpelace původní byla, to je myslím pan Nováček, Novák, tak on vlastně v tom autokempu když byl, tak nepobíral ten předmětný doplatek na bydlení. Jemu byl, jak jsem byla informována z úřadu práce, pobyt v autokempu, respektive to ubytování mu bylo nabídnuto neziskovou organizací. Nebylo mu nabídnuto úřadem práce. A když se tam pan Novák ubytoval, tak v podstatě úřad práce se snažil jeho situaci řešit hned, na místě, tak jak má povinnost. Po dobu, myslím, pěti měsíců mu ale nedával doplatek na bydlení, protože to, jak už jsme si tady řekli v minulosti, to vlastně do toho autokempu nejde. On mu ale kompenzoval náklady na bydlení z takzvané mimořádné okamžité pomoci. To je dávka hmotné nouze, která skutečně, tak jak zní ten název, tak tomu odpovídá to, na co je vyplácena. Je prostě nějaká dočasná a na věci, které se staly a které je potřeba velice náhle řešit. Patří do toho taky třeba, když vám vyplaví voda, když vám odnese dům, tak z toho si třeba můžete pak koupit nějaké základní životní potřeby nebo třeba ledničku atd. Takže z této dávky mu byly placeny náklady na bydlení a potom mu úřad práce našel jiné ubytování, o kterém mu řekl, že v jeho situaci, že tam bude dostávat ten doplatek, že tam může bydlet. Podle informací, které mám k dispozici, pan Novák toto ubytování odmítl.

Co se týče té informace, že – já pořád mám tu, že tedy průměrně na ubytovny v Českých Budějovicích na jednoho člověka se platí tři, tři a půl tisíce korun měsíčně. A co týče té informace, že potom v těch bytech pana Zemance jsou náklady na jednoho člověka 12 až 16 tisíc korun měsíčně, tak ty považuji, jako já... toto nemůže být pravda, to už by bylo porušování zákona. A potom je to skutečně na to, jestli si to tam má prohlédnout NKÚ, protože my máme v jiném zákoně – v zákoně o státní sociální podpoře jsou takzvané normativy na bydlení. To jsou takové dvě tabulky, podle druhů, podle vlastnictví, nebo podle druhů toho bydlení a jsou rozděleny podle počtu osob v té domácnosti jedna až čtyři, tzn. od čtyř výše pořád ta suma stejná jak na ty čtyři, a zároveň jsou rozděleny podle velikosti obce, podle počtu obyvatel respektive. Ten normativ je vlastně maximální částka, kterou my jako stát můžeme vyplatit ať už jako příspěvek na bydlení, nebo i doplatek na bydlení. A já jsem se schválně koukala, jak je to tedy, jak by to bylo v Českých Budějovicích, které mají těsně pod sto tisíc obyvatel.

Tak na jednu osobu je to, uvádím maximální částku, která tam je, bez ohledu na typ bydlení. Jedna osoba v Českých Budějovicích měsíčně má nárok maximálně na 5 873 korun, když to jsou dvě osoby, maximum je 8,5 tisíce. Nedovedu představit, jak by úřad práce mohl vyplácet na jednu osobu měsíčně 12 až 16 tisíc korun. Ale já jediné, co ještě udělám, že si asi nechám opravdu od nich vyjet anonymizovaná data skutečně podle jednotlivých lidí, že tedy tam nebude napsáno, že je to pan Novák, jméno bude přeškrtnuté, ale budou to opravdu jednotlivé osoby, a kolik tedy jsou dávky. Budu chtít tabulku. To je asi jediné, co mohu dělat. Když tak se dohodneme. Zajímaly by mě podklady z magistrátu. Jestliže magistrát tvrdí, že částky jsou takhle velké, tak by mě zajímalo, na základě čeho. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Moc děkuji paní ministryni, omlouvám se za nonsens, opravdu jsem myslel, že to byla interpelace na pana premiéra. Poprosím o odpověď pana navrhovatele. Prosím, pane poslanče.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Samozřejmě nechci prodlužovat jednání, ale v tomto ohledu je potřeba říct, že v autokempu Stromovka nebyl jen Aleš Novák. Já jsem se k tomu přes pana Aleše Nováka, protože to byla součást první části interpelace, dostal. Ale ve skutečnosti, když jsem to potom zjistil, tak tam byli odesláni statutárním městem České Budějovice, magistrátem města, panem Mgr. Kostohryzem, lidé, kteří tam byli a bydleli tam třeba do 9. května 2014. Michal Roman, Daňová Agnes, Daňová Simona, Karel Havel, Kerekaničová Zuzana, která se potom vystěhovala, a ti jsou soudně řešeni. Nemají zapláceno a zůstávají, protože autokemp, protože tam byli odesláni ještě před 1. říjnem 2013, než přestal úřad práce platit za občany v hmotné nouzi, a ti tam bydlí a ještě se nevystěhovali, nebylo toho dosaženo ani soudním příkazem ani exekucí. Věra Cepáková, Roman Doležal, Marie Macháčková, Aleš Novák, Martin Šíma a Lenka Smolíková. U toho Aleše Nováka je tady potom dokument z 29. dubna 2014, který samozřejmě můžeme doplnit i novým údajem, kdy on požádal tedy o to, aby byl přestěhován do jiných bytů, a tam pan Kostohryz píše, že klienti opakovaně kontaktovali ubytovací zařízení, poptávali volnou kapacitu, případně kontakt zprostředkovali terénní pracovníci obce, a přesto to nemá vyřešeno.

Problém tady v tom je, že nejdříve úřad práce tam ty lidi odeslal, pak se rozhodl, že za ně nebude platit. Tím pádem vznikly škody autokempu Stromovka a existuje výrazný rozpor mezi tím, co říká úřad práce a co magistrát města České Budějovice. Myslím si, že tady je to evidentní, a pokud paní ministryně bude ochotna novou odpověď zpracovat nebo tam poslat kontrolu, tak jí samozřejmě dokument z magistrátu poskytnu okamžitě z Českých Budějovic, v pondělí pro něj zajdu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Filipovi. Ptám se, jestli – paní ministryně je evidentně ochota sama. Nepřeje si už vystoupit. Pan kolega Filip navrhl usnesení o nesouhlasu s touto interpelací. Pokud se nikdo další nehlásí do diskuse k této interpelaci, nikoho nevidím, budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení

na nesouhlas pana poslance Filipa s odpovědí na interpelaci, kterou předložil paní ministryni práce a sociálních věcí. Mám tady žádost o odhlášení všech, takže vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Přivolám kolegy z předsálí.

Než kolegové přijdou, mám tady ještě změnu omluvy paní poslankyně Adamové, která se omlouvá pouze dnes odpoledne, dopoledne je přítomna paní poslankyně Adamová. Kolegové již přišli.

Zahajuji hlasování o nesouhlasu pana poslance Filipa s jeho odpovědí na interpelaci ministryně práce a sociálních věcí. Kdo je pro, ať zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 222, přihlášeno 99 poslanců a poslankyň, pro 30, proti 58, návrh nebyl přijat.

Děkuji panu poslanci i paní ministryni. Zbývá nám pět minut. Přikročíme k další interpelaci, kterou patrně přerušíme, nicméně je to interpelace paní poslankyně Miroslavy Němcové ve věci personální změny na ministerstvech spravovaných politickým hnutím ANO. Jedná se o sněmovní tisk 315. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji vám za slovo. Myslím si, vážený pane místopředsedo, že bude nejlepší, když ji přerušíme rovnou, a zrovna tak nechci, aby byly projednávány mé dvě následující interpelace. Ono to časově ani nevyjde, ale vzhledem k nepřítomnosti pana premiéra bych byla o to požádala, kdyby se na mě dostala řada v devět hodin nebo kdykoli poté, kdy ještě byla šance na to, to rozumně projednat. Nevidím nejmenší důvod, abych já tady vznášela své argumenty, proč nesouhlasím s odpovědí předsedy vlády, za jeho nepřítomnosti, to nedává vůbec žádný smysl. Nevím, kdo by z toho měl jakýkoli užitek a zda bychom se nějakého závěru mohli v takovém stavu dopracovat. To je tedy první věc.

Druhá věc, když už tady stojím, chtěla bych navrhnout, kdo jste sledoval dnes ráno zahájení naší schůze, tak teprve v 9.20 hodin se dostalo na odpovědi na písemné interpelace. Víím, že tady proti sobě jdou dvě věci. První z nich je ta, že zákon o jednacím řádu ukládá, že pro písemné interpelace je vymezený čas každý čtvrtek od 9 do 11 hodin, proti tomu jde ovšem možnost, že poslanci mohou v první půlhodině jednacního dne navrhnout změny našeho programu. Proto bych chtěla požádat vedení Sněmovny, aby připravilo návrh usnesení, o kterém by mohla Sněmovna hlasovat, aby v tomto případě byly stejné podmínky pro písemné interpelace jako pro ústní. Ústní odpoledne začnou ve stanovený čas, ve 14.30 hodin. Žádný čas jim ubírán nebyl. Tady dvacet minut bylo promarněno. Určitě mohla být jedna interpelace zodpovězena, kdyby tady byl pan předseda vlády. Návrh usnesení bych si představovala tak, že by debata o programu měla být přesunuta ve čtvrtek na 11. hodinu, tedy po skončení písemných interpelací. Protože pokud tomu tak nebude, tak v nejhorsím možném scénáři se také může stát, že se každý čtvrtek ráno hodinu

nebo hodinu a půl budeme bavit o programu, jak se tady teď stává zvykem, a interpelace se v podstatě konat nebudou.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Němcové za tento návrh i za stažení interpelace. Jako jeden z místopředsedů chci paní poslankyni ujistit, že se tím vedení Sněmovny zabývat. Děkuji, paní poslankyně.

Dále se hlásí o slovo s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já s tím návrhem paní poslankyně Němcové samozřejmě souhlasím. Chci říct na mikrofon, že chceme, aby to už platilo od příští schůze, protože na jedné straně je zákon o jednacím řádu, na druhé je usnesení Poslanecké sněmovny, kterým se upravují vnitřní poměry. Myslím, že to první má větší váhu, a myslím, že na tom jsme schopni se racionálně domluvit a legislativa Sněmovny určitě umí mírně upravit usnesení, které je v platnosti nevím kolik volebních období. Myslím, že když jsem sem přišel v roce 2010, už to v platnosti bylo. My to považujeme za velmi vhodné. My si současně říkáme v návrhu zákona o jednacím řádu, že na odůvodnění nového bodu je pět minut, a myslím, že zrovna ve čtvrtek by to klidně mohlo být po písemných interpelacích, to, co je jindy v úterý ve 14.00, ve středu v 9.00, v pátek v 9.00.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za tuto poznámku panu předsedovi Stanjurovi. Ujišťuji ho znovu, že se tím vedení Sněmovny bude zabývat. Je 10.59 hodin.

Jakmile se překlopíme k 11. hodině, okamžitě budeme pokračovat bodem 175, jímž je Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu.

Jenom jeden drobný problém. Není tu žádný člen vlády. V případě, že se žádný nedostaví, bohužel ani v 11 hodin nebudeme pokračovat v projednávání tohoto bodu, tak jak stanoví jednací řád.

Už vidím chvátající ministryni práce a sociálních věcí, je tedy přítomen člen vlády, uplynula 11. hodina a já zahajuji projednávání bodu

175.

**Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2015 a střednědobých výdajových rámců na léta 2016 a 2017 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech
/sněmovní dokument 1271/**

K tomuto bodu nám byl doručen sněmovní dokument 1271, který obsahuje usnesení rozpočtového výboru číslo 122 z jeho 12. schůze ze dne 3. září 2014, jehož přílohou je i návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Předložený návrh uvede předseda rozpočtového výboru pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dobré dopoledne kolegyně, kolegové.

Rozpočtový výbor na svém jednání ze dne 3. září 2014 přijal usnesení k časovému harmonogramu projednávání návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2015 a střednědobých výdajových rámců na léta 2016 a 2017 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech. Zmocnil mě jako zpravodaje, abych vás s tímto usnesením jednak seznámil a jednak okomentoval návrh usnesení, které bychom měli přijímat, co se týká harmonogramu projednávání státního rozpočtu. Jinak se hlásím potom do podrobné rozpravy, protože bych rád načel dvě změny, které jsem projednal s většinou poslaneckých klubů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi rozpočtového výboru. Prosím ho, aby spolu se mnou sledoval od stolku zpravodajů všeobecnou rozpravu, kterou tímto otvírám. Do všeobecné rozpravy neevizuji žádnou přihlášku. Jestliže se nikdo nehlásí, všeobecnou rozpravu končím a přistoupíme k rozpravě podrobné. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Obdrželi jste všichni jistě návrh usnesení, které obsahuje už avizovaný časový harmonogram projednávání, a to jako sněmovní dokument 1271. Je to klasický, standardní způsob projednávání návrhu rozpočtu od předložení návrhu zákona vládou do Poslanecké sněmovny až po finále projednání ve třetím čtení a schválení návrhu státního rozpočtu ve třetím čtení.

Já bych si dovilil načíst dvě změny, které jsem, jak již jsem řekl, s většinou poslaneckých klubů konzultoval a nebyl k nim nějaký zásadní odpor. Jedná se o bod 6, kdy výbory mají projednat jim přikázané kapitoly a okruhy návrhu zákona a předávají svá usnesení rozpočtovému výboru. Původní termín byl do 20. 11., to je čtvrtek druhý výborový týden. Navrhují tedy změnu na 19. 11. 2014, to je středa. Jedná se tedy o zkrácení o jeden den.

A pak druhou změnu, a to v bodě 7, kdy rozpočtový výbor má projednávat za účasti zpravodajů výborů usnesení výborů k jednotlivým kapitolám. Původně se měl konat rozpočtový výbor 26. 11. Navrhují 21. 11., pátek.

Důvody těchto změn jsou prosté. Rozpočtový výbor obdržel změnu termínů dlouho plánované zahraniční cesty, takže žádám, aby k tomu bylo přihlédnuto, a prosím o vstřícnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu předsedovi rozpočtového výboru. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, končím podrobnou rozpravu a budeme tedy hlasovat o jednotlivých návrzích usnesení. Poprosím pana předsedu, aby je přednesl, a následně o nich dám hlasovat. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Václav Votava: Pane místopředsedo, já myslím, že bychom mohli hlasovat současně o obou změnách termínů, protože na sebe vážou. Jedná se tedy o změnu bodu 6 a bodu 7 ve smyslu, tak jak jsem tu změnu přednesl. Myslím, že není třeba, abych to znovu četl. Samozřejmě moje stanovisko je kladné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Námitku evidentně žádnou nevidím. Budeme tedy hlasovat o návrhu změny termínu, tak jak ji navrhl pan předseda rozpočtového výboru dle usnesení rozpočtového výboru. Já přivolám naše kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu usnesení. Kdo je pro, zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 223, přihlášeno 121 poslankyň a poslanců, pro 115, proti žádný. Návrh usnesení byl přijat. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom měli hlasovat o celém usnesení, to znamená harmonogramu se změnami, které jsme již schválili. Stanovisko samozřejmě kladné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o návrhu harmonogramu státního rozpočtu na rok 2015. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 224, přihlášeno 123 poslankyň a poslanců, pro 115, proti žádný. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen. Děkuji panu předsedovi.

Poslanec Václav Votava: Ještě jednou děkuji za pochopení a vstřícnost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dalším bodem, který je na programu schůze, je

179.

Odvolání se proti rozhodnutí mandátového a imunitního výboru podle § 16 odst. 1 jednacího řádu Poslanecké sněmovny

Odvolání se pana předsedy Miroslava Kalouska bylo předsedovi Poslanecké sněmovny doručeno v předepsané lhůtě. K tomuto bodu vám bylo rozdáno na lavice, a to ve středu 17. září, usnesení mandátového a imunitního výboru číslo 82 ze dne 16. září tohoto roku. Nejdříve prosím zpravodaje mandátového a imunitního výboru pana poslance Radka Vondráčka, aby zaujal místo u stolku zpravodajů a sledoval se mnou průběh projednávání.

Nyní prosím, aby pan poslanec Miroslav Kalousek své odvolání uvedl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, mandátový a imunitní výbor přijal rozhodnutí, ve kterém mi ukládá, abych se panu poslanci Ondráčkovi omluvil za to, že jsem o něm řekl v parlamentní rozpravě, že byl komunistický fízl. Já s tímto rozhodnutím nesouhlasím, a odvolal jsem se proto k Poslanecké sněmovně a chci vám navrhnout, abyste rozhodnutí mandátového a imunitního výboru zrušili. Dovolte prosím, abych teď uvedl několik argumentů na podporu svého návrhu.

Předně ve slovech komunistický fízl není žádný vulgarismus. Fízl je slovo, které odpovídá standardům běžné češtiny, běžně se používalo i používá, a my, co jsme byli o Palachově týdnu i v září 1989 na Václavském náměstí, tak jsme prostě tyto osoby jinak neoznačovali. Říkali jsme jim nejčastěji fízl, také jsme jim říkali mlátičky, popřípadě s využitím křesťanského jména tehdejšího prezidenta republiky jsme jim říkali gustapáci. Používali jsme také několik jiných termínů, ale ty už jsou vulgární. Ty bych si na půdě Poslanecké sněmovny nedovolil vyslovit. Slovo fízl vulgární nepochybně není.

Ano, v tom slově je výrazná dávka opovržení. Opovržení, kteří někteří z nás cítí k práci, kterou tehdejší příslušníci pohotovostního pluku Sboru národní bezpečnosti vykonávali. Já bych si nikdy nedovolil tímto slovem označit bývalého pořádkového policistu, kriminalistu nebo dopraváka. Prostě to bylo povolání, které potřebuje každý režim, a ti lidé vykonávali veřejnou službu. Ale příslušníci Státní bezpečnosti a příslušníci pohotovostního pluku Sboru národní bezpečnosti nevykonávali veřejnou službu. Ti sloužili zločinnému režimu k tomu, aby brutálním způsobem potlačovali nikoliv kriminalitu, ale projevy svobodné vůle, občanské postoje a snahy o demokratizaci země. To byli prostě komunističtí fízlové.

Já rozumím tomu, že někteří poslanci mandátového a imunitního výboru z řad vládní koalice, pánové Zlatuška, Fichtner z hnutí ANO, pan poslanec Tejc či pan

poslanec Chvojka tento názor nesdílejí, že se na slovo fízl dívají jinak, protože prostě necítí to opovržení vůči práci těchto lidí a vnímají je neutrálně, možná dokonce pozitivně. Ale my, kteří to opovržení cítíme, máme na slovo fízl zcela jistě právo, a nejde tedy o urážku, ale jde o názorový střet. Jde o názorový střet, jak vnímáme činnost těchto lidí.

Rozumím i tomu, že poslanci vládní koalice si taková slova nepřejí říkat, protože mají k těmto lidem mimořádně kladný vztah. Mohl bych uvést desítky příkladů. Řeknu jeden křiklavý za všechny. Poměrně nedávno byl do pozice druhého nejdůležitějšího muže na Policejním prezídiu, náměstka pro trestní řízení, jmenován důstojník, který má za sebou kariéru sedmi let důstojníka Státní bezpečnosti. Vládě to nevadí. Některým z nás to vadí, protože těch sedm let kariéry důstojníka Státní bezpečnosti opravňuje slovo komunistický fízl, jak jsem slyšel a četl jeho argumenty, dokonce i u pana poslance Ondráčka. Pardon – i u pana poslance Vondráčka. No a ten člověk dnes Sobotkovi, Babišovi, Chovancovi, slouží stejně horlivě, jako předtím sloužil Lorencovi, Obzinovi a Jakešovi. Někdy mě napadá, zda ne někdy také s podobným zadáním. Takže je celkem logické, že poslanci vládní koalice chtějí tohle slovo víceméně zakázat. A já s tím, prosím, nesouhlasím, protože to slovo vyjadřuje určitý názor a ten názor do Poslanecké sněmovny patří.

Jako další argument bych uvedl i to, že to slovo nezaznělo samoúčelně. Já jsem se ten den ráno nevezbudil a neřikal jsem, co bych tak dneska udělal, navezu se do pana poslance Ondráčka. Já jsem to použil při rozpravě, která byla velmi případná. Jestli si dobře vzpomínáte, rozprava se vedla o tom, zda nad finančně analytickým útvarům jako nepochybně zpravodajskou jednotkou bude, či nebude zřízena parlamentní kontrola.

Kolegové, prosím, mohli byste mi podat trochu vody? Děkuji za pochopení.

Bude, či nebude zřízena parlamentní kontrola. (Řečníkovi byla donesena lahev vody.) Jednou z velkých vymožeností, kterou přinesla listopadová revoluce a demokracie, kterou jsme po ní získali, bylo, že nad represivními složkami státu, které do té doby byly do značné míry státům ve státě, byla převzata politická kontrola a vykonávána parlamentní kontrola. Že prostě nad represivními složkami, kterých se do té doby lidé báli, převzali politici kontrolu. Někteří z nás to tady prosazovali, někteří z nás to odmítali – a pan poslanec Ondráček velmi ostře vystoupil proti tomu, že on takovou kontrolu nechce. Podle mého názoru hájil verbálně jako poslanec Poslanecké sněmovny z určitého pohledu stejné principy, které v roce 1989 bránil s pendrekem v ruce, a proto bylo v tu chvíli podle mého názoru nezbytné říci nejenom, co se říká, ale také kdo to říká. Že prostě určité názory s úporností plísně ulpívají na našich demokratických institucích a docela nebezpečně je prorůstají. A i tento názor patří do Poslanecké sněmovny.

Já vím, někteří poslanci vládní koalice mi na to mohou říci: Čo to trepeš? Aká parlamentná kontrola, čo je to také, všeci kradnětě a my chceme makat'. Nětáraj! (Smích z pravé strany sálu.)

Dvacet pět let tady bylo všechno špatně! Úplně všechno tady bylo dvacet pět let špatně, a my teď přijdeme makat a dáme to do pořádku! Některá slova povolíme, některá slova zakážeme a nikoho se nebudeme ptát! A nikdo se nás nesmí ptát na to, jestli náhodou po velké protikorupční revoluci nekrademe třikrát tolik, než se kradlo celých těch pětadvacet let. I tento názor, dámy a pánové, patří do Poslanecké sněmovny.

A tady já prostě mám zásadní názorový střet s poslanci mandátového a imunitního výboru. Jak se díváme nebo nedíváme na činnost represivních složek před rokem 1989. Jestli k nim máme neutrální vztah, jestli k nim máme úctu, nebo jestli cítíme opovržení. Pokud k nim cítíme opovržení, vyjádříme ten názor slovem řízl. Rozhodnutí mandátového a imunitního výboru tedy spíše chápu jako snahu potlačit určitý názor, se kterým poslanci nesouhlasí. Docela chápu, proč někteří poslanci vládní koalice s tím prostě nesouhlasí. Znovu opakuji, vláda má poměrně vřelý vztah k lidem s touto minulostí, nechává je jmenovat do vysokých funkcí v Policii České republiky i ve státní správě a koneckonců ne všichni členové vlády mohou předložit čisté lustrační osvědčení.

Já chápu, že se vám ten názor nelíbí, ale parlamentní rozprava je od toho, aby ten názor mohl být přednesen. Snaha zakázat ho mandátovým a imunitním výborem je snaha o potlačení svobodné diskuse.

Dovoluji si proto navrhnout Poslanecké sněmovně usnesení: Poslanecká sněmovna ruší rozhodnutí mandátového a imunitního výboru číslo 82. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Kalouskovi. Nejprve tu mám dvě faktické poznámky. S první faktickou poznámkou pan poslanec Vondráček, po něm pan poslanec Mihola, pak s přednostním právem pan poslanec Kováčik, pan poslanec Stanjura a po něm ti, kteří jsou přihlášení k obecné rozpravě, paní poslankyně Chalánková, Fichtner, Ondráček, Tejc. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se k té samotné věci, k nějakému jazykovému rozboru, vyjadřovat nebudu. Já jsem jenom chtěl vystoupit, abych nebyl jako člen mandátového a imunitního výboru interpretován, co mi vadí, proč jsem co říkal. Já ve svém věku jsem schopen mluvit sám za sebe.

Mně nevadil obsah, pane kolego Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, mně vadila forma. Já mám za to, že můžete mít i pravdu po materiální stránce, nicméně není nutné v této Sněmovně, v této ctihodné Sněmovně, jak řekl naposledy pan místopředseda Gazdík včera při jednání, používat některá slova. Jsou to slova svým významem neslušná. Soupeře lze usadit inteligentně, vtipně, bez toho, že bychom se uchýlovali k těmto vulgarismům. Ono to potom prorůstá, věc se vyhrocuje.

Mě mrzí celá ta věc, že tím vůbec ztrácíme čas a že to projednáváme. Já bych vás spíš poprosil, že bychom některá slova prostě vypouštěli a chovali se tady k sobě slušně. Nejde mi o nic jiného než o slušné chování. To je asi tak všechno. Děkuji. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vondráčkovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Mihola, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Tejc. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážení kolegové. Děkuji za slovo. Jenom se krátce vyjádřím k tomu, co řekl pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 Kalousek. Mně se nelíbí to paušalizování "poslanci vládní koalice". Poslanci vládní koalice by něco chtěli zakázat. Nevím, jestli si dělal výzkum, nebo jestli mluvil se všemi. Za poslance KDU-ČSL mohu říct, že jsme na klubu tuto věc diskutovali. Zakazovat nic nechceme. Tato slova jsou našemu slovníku poměrně vzdálená. Já osobně se snažím používat výrazy přiměřené. Na druhé straně jsme se shodli na tom, že je potřeba akceptovat, že Poslanecká sněmovna je kolbiště, kde se prolíná leccos starého s novým, a je potřeba se obrnit, abychom byli schopni přijmout i výrazy, které přesahují rámec běžné mluvy. Tolik za klub KDU-ČSL. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců klubu KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Miholovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené dámy, vážení pánové, využiji faktické poznámky, snad dvě minuty budou stačit. Ani bych nevystupoval, nebýt zmíněn Miroslavem Kalouskem.

Na úvod chci říct, že ani já ani nikdo z mých rodičů ani nikdo z mých prarodičů nikdy nebyl členem komunistické strany. Můj dědeček naopak byl po roce 1948 politickým vězněm. Ale vyprošuji si, aby mě tady mistroval a vykládal mé názory, ještě způsobem značně manipulativním, Miroslav Kalousek, který byl v 80. letech členem strany lidové, která byla tehdy členkou Národní fronty. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Já jsem přesvědčen, že tady vůbec nejde o řešení urážky. Myslím si, že na urážky jsme zvyklí, a koneckonců není to jen Miroslav Kalousek, který používá ostrá slova. Já bych mu je dokonce i odpustil. Já bych jej k mandátovému výboru rozhodně nehnal. Myslím si, že teď jsme tady svědky jediné věci. Tady se nevede souboj o parlamentní diskusi, tady se vede předvolební kampaň pana Ondráčka za KSČM a pana Miroslava Kalouska za TOP 09. To je jediné, proč tu jsme. (Potlesk poslanců ČSSD.)

A já se přiznám, že jsem si udělal na to jednoznačný názor, a nebudu se účastnit hlasování, které tady je, protože se nerad účastním kampaně jiné politické strany, než za kterou kandiduji.

Chtěl bych také říct, že podle mého názoru je třeba, abychom možná mírnili slova, na druhé straně, abychom nebyli útlocitní, za každý výrok se posílali k mandátovému výboru. Myslím si, že má zkušenost i Miroslav Kalousek, který tady pohnal za domněnku o nestřízlivém stavu o své osobě Davida Ratha k mandátovému výboru, a tehdy vládní koalice trvala na pokutě 10 tisíc. (Předsedající upozorňuje na čas.) Já jsem přesvědčen, že to nebylo správně. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Pan předseda Mihola má další faktickou poznámku. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Musím reagovat – Národní fronta. Jako historik minulost znám a nebudu se tvářit že ne. Ale prosím vás, pohlédněte do poslaneckých lavic KDU-ČSL, kdo tam sedí. Kolik tam sedí, prosím vás, národně frontovských lidovců! Já bych byl opravdu rád, a velmi tady zdůrazňuji, sám jsem v době, kdy byla ČSL součástí Národní fronty, nechodil ani do pionýra, neskládal ani pionýrský slib, ačkoliv to dělal úplně kdekdo a říkal, že je to úplně normální věc. Chodil jsem místo toho do náboženství, v době, kdy z toho byly akorát postihy a špatné posudky. Mě velmi uráží spojování současného klubu v jakékoliv souvislosti s Národní frontou! Skutečně v našich řadách, podívejte se tam dobře, a potom tady tohle vzpomínejte. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Miholovi. Opakuji, že nediskutujeme o Národní frontě, ale o usnesení mandátového a imunitního výboru. S další faktickou poznámkou pan poslanec Podivínský, po něm pan poslanec Tejc. (V sále je neklid.) Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomáš Jan Podivínský: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vládo, kolegyně, kolegové, já a konto předsedy našeho klubu můžu říct, že jsem ve frontě před rokem 1989 byl tak maximálně na maso, na které jsem byl nucen stávat, protože maso bylo na vesnici jednou za týden a musela se na něj stát fronta. (Veselost v levé části sálu.)

Ale k výrokům. Jsem dalek silných výroků a expresivních výrazů a už vůbec vulgarismů, protože moje babička, která mi dávala svou výchovu, mi vždycky říkala: vždy s noblesou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane poslanče. Dovoluji si Poslaneckou sněmovnu požádat o klid. To je také součást slušnosti, vyslechnout kolegu.

Poslanec Tomáš Jan Podivínský: Já jsem dalek výrazů expresivních, výrazů urážlivých, nicméně jsem téžož názoru, že se tady vede už předvolební kampaň, a v té padají různé výroky. My jsme byli před lety označeni jako strana za černoprdelníky. V případě zájmu mohu transparentně prokázat, že skutečně do takové kategorie nepatřím a je to naprosto zřetelné. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.) Takže bych se opravdu těchto výroků zdržel a nepovažuji je za takové, za které by měl někdo být trestán. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu kolegovi Podivínskému. S další faktickou poznámkou pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Dámy a pánové, myslím, že je třeba, abychom se všichni poslouchali, a poslouchali se pozorně. Pro uklidnění pana předsedy poslaneckého klubu Miholy, prostřednictvím předsedajícího, jednoznačně konstatuji, že jsem v žádném případě nedával žádnou souvislost mezi KDU-ČSL a stranu lidovou. Jen jsem chtěl poukázat na osud jednoho z nás, který teď moralizuje ostatní a sám podle mého názoru má máslo na hlavě. Já nikoho nebudu soudit. Je mi jedno, kdo, kdy a v jaké straně byl. Důležité je, jak se choval v posledních 25 letech, zda obstál, nebo neobstál v demokratickém režimu, který je. Jsem přesvědčen, že tohle skutečně není téma pro tuto Sněmovnu. Máme daleko důležitější věci na práci, a proto už se, pokud nebudu vyprovokován a nebudu donucen, do debaty hlásit nebudu. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S další faktickou poznámkou pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Po něm pan poslanec Vondráček.

Poslanec Miroslav Kalousek: K národněfrontové minulosti. Tu mají všichni zahrádkáři, tu mají všichni fotbalisté, tu mají všichni sportovci, protože neexistovala jediná organizace, která by mohla existovat, aniž byla součástí Národní fronty, prosím pěkně. Všichni byli součástí Národní fronty, ale z Ústavy měla vedoucí úlohu komunistická strana a měla k dispozici tlukoucí srdce strany, do jehož řad patřil pan poslanec Ondráček. Aby bylo jasné, jak je to s národněfrontovou minulostí. Jinak všichni, kteří to chceme slyšet, víme, že řadový člen lidové strany to měl podstatně horší než nestraník jak co se týče studií, tak co se týče zaměstnání.

Druhá poznámka k panu poslanci Miholovi. Vzhledem k tomu, že to bylo takhle, a vy to dobře víte – (Předsedající: Mým prostřednictvím prosím.) Pardon, prostřednictvím pana předsedajícího, řada vašich členů, kteří tenkrát byli také členy strany lidové, dobře vědí, že to tak je, tak proč vás uráží, když někdo připomene národněfrontovou minulost, zatímco vás vůbec neuráží současná přítomnost vztahu vlády k estébákům? To vás neuráží. Vy jste člen vládní strany a neuráží vás vztah vlády k estébákům, zatímco národněfrontová minulost vašich vlastních členů vás

uráží, byť tam byli i zahrádkáři, fotbalisté a všichni, kdo chtěli dělat nějakou zájmovou činnost. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. S další faktickou poznámkou na poslanec Vondráček.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Cílem a motivem projednávání v mandátovém a imunitním výboru v této věci bylo vytvořit určitý apel na všechny kolegy, kteří tu sedí, abychom se k sobě začali chovat s určitým respektem, abychom předcházeli nějakému vzájemnému napadání, nějakým vyhoceným situacím. Aby tady začala vznikat určitá vyšší politická kultura, etika – a dopadlo to přesně opačně, jak už tady můžete sledovat. Přesně opačně. A já můžu jenom říct, že takhle je to tady se vším. A napadá mě spousta expresivních výrazů, které bych rád řekl a nepoužiji je v této ctihodné Sněmovně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vondráčkovi. Nyní se dostáváme po faktických poznámkách na přednostní práva. Jako první je s přednostním právem přihlášen pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené obě strany sporu, který tady snad nějakým způsobem rozlouskneme a který tady řešíme. Kdybych chtěl debatu dále prodlužovat směrem k té diskusi, kam se to zvrtno, tak bych musel reagovat na pana kolegu Podivinského, který hovořil o těch frontách. Zatímco tehdy se alespoň vystála fronta u pojízdné prodejny, dnes na té malé dědině se ani pojízdná prodejna neobjeví. A kdo nemá auto, aby šel nakoupit do supermarketu, tak holt zůstává odkázán na sousedy, na děti a podobně. Čili nebavme se o tom.

Rozumím tomu, že tady probíhá debata, která má silný předvolební étos, náboj. Ale dovolím si poznamenat, že nerozumím tvrzení, že tu kampaň tady vede náš pan kolega Ondráček. Nerozumím skutečně tomu. Rozumím tomu, že volební kampaň tady spustili všichni ti, kdo ji zavedli do vod minulosti. My tady neřešíme přece minulost. Tu minulost, konkrétně pana kolegy Ondráčka. Ta je vyřešena. Tu vyřešili voliči tím, že je jej zvolili do této Poslanecké sněmovny. To si nemyslím, že bychom neustále donekonečna měli koukat do toho velikého zpětného zrcátka, a i z mých úst zde zaznělo mnohokrát velmi příkré vyhodnocení a odsouzení věcí, které se v minulosti staly. Takže mě netahejte za momentálně účelově pochopená moje slova.

Čili myslím si, že prostě bychom tyto debaty do této konkrétní debaty, kdy se pan kolega Kalousek odvolal k rozhodnutí mandátového a imunitního výboru, které ho vyzývá v podstatě ke slušnému chování, když to velmi zase zjednoduším. Pan kolega určitě promine a chápe. Chci se ovšem v této debatě zastat, tak jak to pan kolega Kalousek tady ve svém projevu řekl na adresu některých bezpečnostních složek za

kteréhokoli režimu existujících velmi nutně pro ochranu zájmů státu, chci se zastat například současných příslušníků Bezpečnostní informační služby, které já za fyzily nepovažuji.

Myslím si, že v této debatě, když odhlédneme od kampaně, která se tady vede vždycky, když něco takového přijde, tak se hnedka maže minulost, a mezitím pod okny této Sněmovny běží život s běžnými, a ujišťuji vás, skutečně velkými lidskými starostmi našich občanů. Tak bych ji rád zavedl na to pole, kde původně byla. Tím polem jsou osobní vztahy, osobní napadání, osobní vyřizování si nějakých víceméně účtů, ať už za minulost, nebo za současnost. O běžnou lidskou slušnost, o morálku a etiku vztahů mezi lidmi dnes.

Nechci říct čo bolo, to bolo, pojdme za tím dělat nějaké tlusté čáry – to se neodpáře, to se nezapomene. Ale dnes se máme mezi sebou, prosím pěkně, a zase to něřikám tady poprvé, chovat slušně jako kolegové a kolegyně. Můžu tisíckrát nesouhlasit s názorem kteréhokoliv protivníka, politického protivníka v této Poslanecké sněmovně, ale nikdy si jej nepřestanu vážit a nepřestanu se k němu chovat slušně. Mým, alespoň mým a věřím tomu, že naším, v klubu KSČM všech kolegů a kolegyň, krédem je, že politika se nemá vztahovat ke konkrétní osobě. To řešení nemá být prostřednictvím napadení, pomlouvání, osočování, dehonestování nějaké konkrétní osoby, konkrétního poslance nebo poslankyně, ministra, ministryně, předsedy vlády a tak podobně.

Dovolil bych si v této souvislosti navrhnout usnesení, které bychom měli přijmout, a navrhuji je jako alternativní k návrhu usnesení pana kolegy Kalouska. Čili buď to, nebo ono, aby bylo jasno. A to usnesení, a žádám vás o jeho podporu, byť je obecnější než to páně Kalouskovo, zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá poslankyně a poslance, aby nadále dodržovali elementární slušnost ve vztazích a v komunikaci. Svoje osobní spory a nesympatie nechť řeší mimo tuto Sněmovnu a její orgány." Děkuji. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kováčikovi. Teď tu mám dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Martin Plíšek, poté pan poslanec Bronislav Schwarz. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji, vážený pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, já jsem byl do mandátového a imunitního výboru zvolen teprve včera, takže jsem se nemohl zúčastnit hlasování o tom ostudném usnesení, že se má pan poslanec Kalousek omluvit za svůj svobodný výrok na půdě Poslanecké sněmovny. Pan poslanec Tejc tady před chvílí řekl, že tyto věci nemá mandátový a imunitní výbor řešit, nemá řešit svobodu projevu nás poslanců na půdě Poslanecké sněmovny. Přesto poslanci vládní koalice ve svém usnesení uložili panu poslanci za jeho svobodný výrok ve Sněmovně se omluvit. To jde proti sobě a já doufám, že se této ostudné praxe jako nový člen mandátového a imunitního výboru nebudu muset v budoucnu zúčastňovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09).

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pliškovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Schwarz. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý den, pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. K usnesení pana předsedy Kováčika: Já tomu usnesení rozumím. Chtěl bych jenom říci, prosím vás, ale to je samozřejmostí. Myslím si, že bychom neměli přijímat usnesení na to, jak se tu máme chovat! To by přece měla být samozřejmost. To jediné jsem chtěl říct. K té události se vyjadřovat nechci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Schwarzovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. K panu kolegovi vašim prostřednictvím, pane předsedající: Já jsem tady příliš dlouho na to, abych nevěděl, že by to měla být samozřejmost. Ale současně jsem tady příliš dlouho na to, abych věděl, že to zdaleka není samozřejmost a že zdánlivě proklamativně řečené "prosím vás, dodržujeme samozřejmost" má svůj význam. Možná nejen mezi námi tady v Poslanecké sněmovně, ale možná třeba i proto, aby se ti, co zvenku koukají na to, jak se tady zabýváme sami sebou, místo abychom se zabývali problémy, které jsou skutečně pro tuto zemi a pálivé a zatěžující, tak možná pro ty to bude mít také určitý význam, že snad konečně dochází k nějakému obratu, morálce a etice. A teď nemyslím neustálé připomínání si co jsme si, to jsme si, ale především v morálce a etice naší každodenní práce a našich každodenních vztahů.

Já prosím pěkně znovu velmi snažně žádám, abychom alespoň tímto symbolickým krokem, tímto usnesením, schválením tohoto usnesení, dali najevo vůli, že napříště chceme, aby tomu tak bylo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kováčikovi. S další řádnou přihláškou s přednostním právem je přihlášen pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, děkuji za slovo. Mě docela na začátku debaty vadily ty rádobry ironické nebo rádobry vtipné poznámky, protože si myslím, že řešíme opravdu vážný problém a bavíme se o svobodě slova. A dokonce o svobodě slova na půdě Poslanecké sněmovny. Je velmi pokrytecké, když vládní poslanci sem chodí a říkají: Proč to vlastně projednáváme? Ztrácíme čas! Já s tím souhlasím. Ale nebyla to opozice, která prosadila na mandátovém a imunitním výboru potrestání poslance Kalouska. Ale pravděpodobně, nevím, ale ve všech výborech má vládní koalice většinu, takže vycházím z této jednoduché matematické

úvahy. Takže nejdřív to sem pošlete, a pak říkáte to je špatně, že to tady je. A to je v obecné rovině.

Já jsem příznivcem svobody slova. A dokonce když tady slýchávám, a nejenom tady, ale i jinde, naprosto nehorázné, nehorázné výroky poslanců, jako soudruha Grebeníčka, soudruha Grospiče, soudružky Semelové, a jsou nápadly některých lidí, říkají dáme trestní oznámení, tak říkám není to možné. Pokud je svoboda slova, tak i tito stalinisté ji musí užívat a mají právo to říkat. A my se musíme snažit, aby nezískali podporu ve volbách. A buď uspějeme, nebo ne, buď osloví více voličů oni, nebo my.

Jsem v politice nějakou dobu a těch ran, osobních útoků, sprostých urážek, nepravdivých obvinění jsem zažil opravdu dost. Nikdy jsem si na to nestěžoval, nikdy jsem žádné trestní oznámení nedal. Každý z nás je jiný, ale říkám – kdo rány dává, měl by taky rány umět přijímat.

Pan, ne pan, poslanec Ondráček rány bezesporu dávat umí. V lednu 1989 to ukázal, že umí rozdávat rány. Bil. Bil děvčata a mladé ženy. Bránil se tím, že na něho plivaly. Tak ten obušek použil. Mám tady v tabletu přepis jeho slavného rozhovoru. Kdo chcete, najděte si to na YouTube živě ze záznamu, co všechno vykládal, jak ti disidenti, jak ti, kteří demonstrují proti komunistům, jsou všichni placeni ze Západu, a čím víc pomlouvají socialistické a komunistické zřízení, tím jsou lépe placeni. Takže když byl schopen rány rozdávat, tak by takovou nepatrnou ranku jako označení, že je komunistický fízl, měl unést.

Já to považuji ze strany pana poslance Kalouska jako údaj ze CV, nebo životopisu, abych mluvil česky, jednoho z členů Poslanecké sněmovny. Já jsem v lednu 1989 byl programátor ve státním podniku Agroprojekt Opava a poslanec Ondráček byl komunistický fízl. Komu to vadí a myslí si, že je to urážlivé či expresivní, tak můžeme říkat třeba komunistická mlátička a nebo vzorný příslušník SNB, ochránce socialistické vlasti – podle libosti. Každý tomu může dát jiný název.

Když si mí oponenti političtí myslí, že mě urazí, tak o mně říkají, že jsem primitivní antikomunista. A říkají to tak pejorativně a s takovým odporem. Mě to neuráží. Na to, že jsem antikomunista, jsem hrdý. A je vidět, jak každý vnímá to slovo jinak. Oni ho vnímají jako urážku a já ho vnímám jako pozitivní hodnocení mých politických názorů. Ale problém není v tom, že si tady občas řekneme nějaké oslovení, které někdo z nás vnímá pejorativně, někdo z nás ho vnímá jako pracovní zařazení nebo údaj ze životopisu. Prostě v této Sněmovně padají naprosto skandální věty, mnohem horší, a nikdo z nás neříká, abychom poslancům a poslankyním brali právo tohle říkat. Před hodinou a půl například dneska, co všechno jsme slyšeli o církvích v České republice. A mohl bych jmenovat jiné body jiné rozpravy, co všechno jsme slyšeli o tom, jak tady bylo dobře za komunistů, jak je všechno 25 let špatně a podobně.

Já určitě podpořím návrh pana poslance Kalouska, abychom usnesení mandátového a imunitního výboru zrušili. Pokud ho nezrušíme, tak pak navrhuji, aby stále zasedal mandátový a imunitní výbor. Každý z nás je schopen denně

vyprodukovat deset vět ze stenoáznamu od různých členů Poslanecké sněmovny, které on vnímá jako urážlivé, pejorativní, nepravdivé, lživé, já nevím jak.

Ale asi skončím tím, co jsem říkal. Kdo umí rozdávat rány pendrekem, obuchem, obuškem a čím možným, ten by měl umět přijmout označení toho, co dělal, s pokorou a bez toho, že se odvolává na to, že ho to uráží. Vy jste to... Ne, já to nebudu říkat ani prostřednictvím, protože to říkat nechci.

Možná poslední věc, kterou chci říct. Mluvili jsme tady o vzájemném respektu. Ale respekt se nedá ani koupit ani získat tím, že nějaká většina řekne tento člověk respekt mít má nebo nemá. A poslanec Ondráček můj respekt neměl, nemá a mít nebude. (Potlesk poslanců TOP 09 a ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Teď mám dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Tejc, po něm pan poslanec Kováčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Já si myslím, že je potřeba zasadit dnešní jednání Sněmovny do kontextu dřívějších rozhodnutí Sněmovny a mandátového výboru.

Bylo to poprvé, kdy byla podle mého názoru diskutována hranice svobody slova na této sněmovně, ale nebylo to z mého popudu, bylo to z popudu Miroslava Kalouska, který si stěžoval k mandátovému výboru na výrok Davida Ratha – cituji: "Pravděpodobně nejste úplně ve střizlivém stavu, pane ministře." Tak to byl ten sprostý výrok, za který tehdejší vládní koalice bývalému poslanci Rathovi nejen uložila povinnost se omluvit, ale i nařídila zaplatit pokutu 10 tisíc korun. Já nechci hodnotit, jestli to bylo dobře, nebo špatně. Ale jenom chci říct, že dnes to není poprvé, kdy se bavíme o nějaké hranici svobody slova, že ten precedens tady zavedl někdo jiný – bývalá vládní koalice, která řekla, že podobné výroky, u kterých nemá smysl zkoumat, zda jsou, nebo nejsou pravdivé, ale zda jsou urážlivé, mají být trestány dokonce finanční sankcí. Já jsem tehdy proti tomu rozhodnutí hlasoval, a jak jsem již uvedl, dnes se hlasování nezúčastním. To je můj postoj ke svobodě slova v této sněmovně. A věřím, že nebude do budoucna ani důvod, aby si někteří kolegové stěžovali, stejně tak jako nebude důvod, abychom se my tím zabývali. Děkuji. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Kováčík, po něm pan poslanec Kalousek, po něm pan poslanec Komárek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Já bych rád upřesnil poté, co poslouchám tu rozpravu, že svůj návrh usnesení měním. Tedy není jako alternativní návrh usnesení, ale je to návrh usnesení, o kterém by se mělo hlasovat v každém případě. To za prvé.

Za druhé. Hranice svobody slova. Já o ní teď nechci diskutovat. Já si myslím, že je rozdíl mezi svobodou slova a svobodou kohokoli a kdykoli bez jakéhokoli rozmyslu anebo bez jakýchkoli břehů urážet, napadat atp. A to si potom posuzujeme v mandátovém výboru. Takže na to ten nástroj taky máme. Ale poté, co tady byli jmenováni někteří mí kolegové, já musím říci, že občany pod těmi okny vládních budov a sněmovních budov trápí mimo jiné, skoro bych řekl nejvíce, korupce, rozkradená republika, vytunelováno všude, rozprodáno... A také ty vztahy v politice. Mimo jiné proto, že ti, co tu dosud vládli, tyto všechny věci neuzřeli, neustáli, nebo dokonce v jejich jménu, nechci říci, může to budit dojem, že i podporovali, tak je tady, nebo při posledních volbách tady byla podstatná změna politického složení této Sněmovny. Nechci říci, že preference se některých pohybují nahoru, některých dolů. Je to i proto – to je ten vzkaz občanů – i v té slušnosti. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kováčikovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek. Proším, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Vaším prostřednictvím, pane předsedající, pane poslanče Tejci. Srovnávání těchto dvou případů je naprosto absurdní a směšná mlha. Vy jste právník. Vy přece víte, že pomluva je nepravdivý údaj. Kdybych vám řekl, že jste komunistický fízl, tak jsem vás nepochybně pomluvil a musel bych se vám omluvit, stejně tak jako Rath se tenkrát musel omluvit mně, protože mě pomluvil, neboť jsem byl nepochybně střízliv. Zatímco pan poslanec Ondráček komunistický fízl nepochybně byl. A ve slově fízl já vyjadřuji své opovržení nad represivními složkami tohoto typu. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Komárek, po něm s přednostním právem pan předseda Fiala. Proším, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já připomenu, že v době, kdy tu ještě nikdo nebyl, ani novináři, vy jste kritizoval pana premiéra, že dělá kampaň dneska v době interpelací. Pan Kalousek je nepochybně prohnanější, on tu kampaň zatáhl sem, jako obvykle. (S úsměvem. Šum v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám. Myslím, že to bylo rozhodnutí mandátového a imunitního výboru a rozhodnutí Sněmovny, ale to je jedno. Proším, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Já nevím, proč mě přerušujete, když jsem se nedopustil žádné urážky, jako se občas někteří poslanci dopouštějí. (Předsedající se omlouvá.) Nuže přijímám omluvu a dovolím si tedy pokračovat.

Abychom zamezili určité demagogii, myslím, že každý rozumí tomu, že to není tak, jak říká pan Kalousek. My nedebatujeme o svobodě slova. Chraň pánbůh! Já jsem absolutním zastáncem svobody slova kdekoliv, a dokonce i v této Sněmovně. My debatujeme o tom, jestli pan Kalousek podle jednatelského řádu urazil kolegu Ondráčka, protože urážlivé chování prostě jednatelský řád nedovoluje. Čili my diskutujeme jenom o tom, jestli komunistický fyzik je urážka, nebo není. A také nediskutujeme vůbec o tom, jestli ten, kdo si myslí, že pan kolega Ondráček byl uražen, že tentýž člověk schvaluje praktiky husákovské policie. To je demagogie, kterou nám chce pan Kalousek vnutit. Prosím, nepřístupujme na ni, protože my se bavíme věcně o věcně urážce. Místo toho tady padají velká politická slova, dokonce se do toho z nějakého důvodu plete hnutí ANO, které s tím chválabohu nemá nic společného. Prosím, diskutujeme o tom, jestli byl kolega Ondráček uražen, a rozhodněme o tom odpovědně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Komárkovi. Teď tu mám dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Vondráček, po něm paní poslankyně Němcová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Když jsem se zaposlouchal do té debaty, tak já už jenom budu krátce reagovat třeba na kolegu Martina Plíška, který spojil mandátový a imunitní výbor s omezením svobody projevu. Samozřejmě normy slušného chování jsou jedny ze společenských norem a normy slušného chování skutečně omezují svobodný projev. Tyto normy mi vytyčila moje maminka, můj tatínek. A moje maminka mě omezovala ve svobodném projevu a nechtěla, abych něco říkal. A to byla základní myšlenka.

Pro pana Stanjuru prostřednictvím pana předsedajícího, jestli jsme v rozporu. Nejsme v rozporu. My tady chceme říct, že je vůbec špatně, že to tady je. To tady vůbec nemělo být. (Smích v řadách ODS a TOP 09.) Ale rozhodnutí mandátového a imunitního výboru je až následek prosím. Příčina je, že to tady vůbec zaznělo. To se tady prostě nemá říkat.

Já tady slyším, kolikrát už tady s gustem zaznělo slovo komunistický fyzik – také si to řeknu, ať si to užijí – a docházím k závěru, že jsem udělal chybu, když jsem hlasoval na mandátovém a imunitním výboru, jak jsem hlasoval. Vůbec ničemu to nepomůže, je to jak hrách na stěnu házet. Prostě mysleli jsme, že tady budeme pěstovat nějakou kulturu. Dopadlo to přesně opačně. A přicházím k závěru, který učinil i kolega Tejc: já se zdržím hlasování, já o této věci prostě nebudu hlasovat, protože k ničemu to nevede. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vondráčkovi. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Němcová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, jenom chci reagovat na pana kolegu Komárka, který se svou vrozenou lehkostí, s níž psal, tak tady jen tak do větru cokoliv říká.

Já vám musím říci, že tuto debatu nezatáhl na půdu Poslanecké sněmovny pan poslanec Kalousek. A spojovat to s předvolební kampaní je už úplně absurdní, protože to byste musel být schopen se podívat zpět, kdy k tomu výroku došlo a co se vlastně poté dělo. Schůze Poslanecké sněmovny probíhala někdy v červnu. Nevzpomínám si přesně, kdy to bylo, kdy tento výrok zazněl v poměrně vášnivé debatě. Kdybychom se měli vrátet zpět, co kdo v jaké debatě kdy řekl, tak opravdu mandátový výbor bude zasedat nonstop. Tedy chci tím říci, že tato věc byla řečena mnohem dříve, než vůbec jsme tušili, že se dostane na jednání, jak rozhodne mandátový a imunitní výbor. To za prvé. A kdy tedy se jí bude muset zabývat podle odvolání pana poslance Kalouska Poslanecká sněmovna.

Rozhodně však chci říci, a teď nemluvím jako předsedkyně mandátového a imunitního výboru, ale jako poslankyně Poslanecké sněmovny, že považuji za ostudné, že mandátový a imunitní výbor toto rozhodnutí přijal. Je to chyba, které jsme se dopustili ve vztahu k hlubšímu chápání, co se dělo v naší zemi, k příčinám, proč vůbec tady sedí lidé s tak temnou minulostí, které my ani nesmíme pojmenovat, že se podíleli na represích vůči svobodomyšlným občanům tehdejšího Československa. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Němcové. Dalším přihlášeným s přednostním právem je předseda ODS, pan poslanec Petr Fiala. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Dámy a pánové, já tady na jedné straně s potěšením poslouchám, jak se poslanci jeden po druhém přihlašují ke slušnému jednání, k tomu, jak se nemáme urážet, jak to máme mluvit spisovně, hezky atd. atd., co koho učila maminka. Všechno bych to podepsal, kdybyste ale měřili všem stejným metrem. Tady zazněl výrok, který bychom mohli zařadit do obecné češtiny – komunistický fízl. Dobře, já bych třeba použil jiný slovník, ale prostě je to výrok zařaditelný do obecné češtiny. Z tohoto místa zde říkali členové vlády, nebo konkrétně jeden člen vlády, vulgarismy, expresivní výrazy. Dokonce jsem to byl já, kdo ho nabádal k tomu, ať mluví slušně v Poslanecké sněmovně. A kde jste tehdy byli, vy kazatelé morálky? Mlčeli jste, protože to byl předseda vašeho hnutí! Takže pokud tady chceme mluvit o morálce, slušném chování atd., tak pojďme sami nejprve příkladem, a pak můžeme kázat druhým. A měřte všem stejným metrem, včetně předsedy svého hnutí, a pak vás určitě podpořím.

Ale to podstatné, co chci říct. Já jsem opravdu velmi smutný z debaty, kterou tu vedeme v předvečer 25. listopadu 1989. Já nevím, jestli se podívali na to video, které je běžně dostupné na nejrůznějších webech, a slyšeli jste, co tam pan kolega Zdeněk Ondráček vykládá. Jestli někomu z vás nepřipadá případné označení komunistický fízl, tak si myslím opravdu, že jste žili v nějaké jiné zemi.

Tak já vám to řeknu jinými slovy. Řeknu vám to slovy zákona o protiprávnosti komunistického odboje. Pan poslanec Zdeněk Ondráček byl členem represivních složek zločinného, nelegitimního a zavrženíhodného režimu a postupoval agresivně vůči lidem, kteří konali odpor legitimní, spravedlivý, morálně oprávněný a hodný úcty.

Pane poslanče Ondráčku prostřednictvím pana předsedajícího, vaše tehdejší postoje, vaše tehdejší jednání nebylo hodno úcty, ale slovy zákona bylo zločinné, nelegitimní a zavrženíhodné! (Potlesk zprava.) A na tom nic nezmění ani to, když si tady zakážeme, že nebudeme říkat, že jste byl komunistický fízl! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Fialovi. Dostáváme se k řádným přihláškám. Nejprve paní poslankyně Chalánková, po ní pan poslanec Fichtner. (Poslanec Benešik hlásící se s faktickou dává přednost posl. Chalánkové.) Paní poslankyně Chalánková, po ní faktická poznámka pan poslance Benešika.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, věřte, že občané ČR i dění ve Sněmovně sledují. Vedení poslaneckého klubu TOP 09 obdrželo dnes dopis, který vám přečtu:

Vážený pane předsedo poslaneckého klubu, s dědictvím komunistického totalitního režimu se ne úplně úspěšně vyrovnáváme. Základním východiskem pro toto vyrovnávání se je, aby se o komunismu, o nesvobodném režimu, říkala pravda, aby se fakticky popisoval skutečný stav věcí. Když jste popsal komunistického fízla souslovím komunistický fízl, jen jste pojmenoval skutečnost.

Žádáme vás proto, abyste se za tato slova rozhodně neomlouval, jak vás k tomu vyzývá mandátový a imunitní výbor Poslanecké sněmovny. K omluvě nemáte mandát od svých voličů. Vyjadřujeme vám podporu v principu vyslovovat o komunistických reálních pravdu. Pravda se má říkat právě na půdě Poslanecké sněmovny. Žádáme vás, abyste s tímto základním poselstvím oslovil všechny poslance Sněmovny.

V úctě bez komunistů.cz, platforma občanských, demokratických a protikomunistických iniciativ.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Chalánkové. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Benešik.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, jenom krátká noticka k tomu, co tady před chvilkou zaznělo. Pokud přijmeme premisu, že po listopadu 1989 se zde kradlo, a já nepochybují o tom, že řada tehdejších majetkových transferů se dá nazvat krádeží, tak chápu výroky pana předsedy Kováčíka jako z velké části kritiku svých stranických předchůdců. Stačí se jen podívat na to, jací lidé tehdy často přicházeli k majetkům a kdo jim k tomu majetku pomáhal. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Benešíkovi. Další do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Fichtner, po něm pan poslanec Ondráček. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, pojďme se podívat na ten problém bez politické mlhy, kterou se tady mnozí mí předřečníci snažili vytvořit.

Základní fakta. Mandátový a imunitní výbor je disciplinárním orgánem Poslanecké sněmovny, který dohlíží nad tím, aby poslanci dodržovali pravidla stanovená jednacím řádem a dalšími předpisy. Musí se tedy pohybovat striktně v mezích jednacího řádu a být pokud možno nestranný.

Podle § 13 odst. 2 jednacího řádu lze disciplinární řízení zavést proti poslanci, který svým projevem učiněným ve Sněmovně nebo v jejích orgánech urazí poslance. Podle § 13 odst. 4 jednacího řádu se takové řízení zahajuje na návrh uraženého. Podle § 15 odst. 1 jednacího řádu lze poslanci za disciplinární provinění uložit povinnost omluvit se za nevhodný výrok ve stanovené lhůtě a stanoveným způsobem nebo uložit pokutu až do výše jednoho měsíčního platu poslance.

Takže jinými slovy, mandátový a imunitní výbor může poslanci uložit sankci při splnění tří podmínek. Za prvé musí tento poslanec jiného poslance urazit, za druhé k tomu musí dojít ve Sněmovně nebo v jejích orgánech a za třetí si dotyčný uražený musí u mandátového a imunitního výboru stěžovat. Že k onomu výroku došlo ve Sněmovně, to je prokázáno, to je nepochybné, stejně jako je nesporné, že si pan poslanec Ondráček u mandátového a imunitního výboru stěžoval. Zbývá se tedy zabývat poslední otázkou, to jest, za pan poslanec Kalousek svým výrokem urazil pana poslance Ondráčka.

Pan poslanec Kalousek jej označil jako komunistického fízla. Je to urážkou, nebo není? Není pochyb o tom, že se pan poslanec Ondráček podílel na potlačování protikomunistických demonstrací před rokem 1989 coby příslušník pohotovostního pluku Sboru národní bezpečnosti. To ostatně nepopírá ani on sám. Není také pochyb o tom, že totalitní komunistický režim v Československu v letech 1948 až 1989 je zavrženíhodný a nenávratně poškodil českou společnost. Tedy je pravdou, že pan poslanec Ondráček byl příslušníkem komunistické policie, nebo chcete-li komunistickým esenbákem. Pomineme nyní skutečnost, že mu bylo v té době dvacet let. To je jiný příběh.

Termín "komunistický fízl" je k označení "komunistický esenbák" vulgární alternativou. Předpokládám, že pan poslanec Kalousek je natolik inteligentní, že používá-li vulgární označení pro něco, co lze říci slušně, činí tak zcela záměrně. Tím záměrem nemůže být v tomto případě nic jiného než oponenta zesměšnit, urazit, ublížit. Tedy nepochybně se o urážku jedná. No a protože se jedná o urážku, je naplněna i poslední podmínka, za které lze poslance postihnout disciplinárním řízením, což také mandátový a imunitní výbor učinil. Tedy rozhodnutí mandátového a imunitního výboru je zcela v souladu s jednacím řádem.

Panu poslanci Kalouskovi prostřednictvím pana předsedajícího lze jen poradit, aby příště nepřistupoval k vulgaritám, chce-li hovořit v Poslanecké sněmovně nebo v jejích orgánech o jiných poslancích. Pokud má potřebu někoho zesměšnit, může to udělat slušně. Při jeho rétorických schopnostech mu to nebude jistě činit žádný problém. Pan poslanec Kalousek nám sdělil, že vulgární označení používá, protože je tak zvyklý z minula, že by ho ani nenapadlo, že to vlastně nějaký vulgarismus je, popřípadě že jím může někoho urazit. Ano, to se může stát. Naštěstí se nemusíte bát, váženě kolegyně, vážení kolegové, je zde mandátový a imunitní výbor, na který se můžete obrátit. Jednou komunista, podruhé třeba někdo z ODS nebo z TOP 09. Stejně tak jako se v minulosti na mandátový a imunitní výbor obrátil pan poslanec Miroslav Kalousek, když jej podobně nelichotivě označil pan poslanec David Rath.

Zároveň mi dovoluje informovat vás o tom, že mandátový a imunitní výbor na svém zasedání dne 23. září 2014 přijal usnesení následujícího znění: Mandátový a imunitní výbor vyzývá poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, aby se při jednání Poslanecké sněmovny a v jejích orgánech zdrželi výroků, které by mohly být vnímány jako urážlivé.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fichtnerovi. Teď tu mám tři faktické poznámky – nejprve pan poslanec Kováčik, po něm pan poslanec Horáček, po něm pan poslanec Lank. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Jenom vaším prostřednictvím, pane předsedající, k poznámce pana kolegy Benešika. Když bych teď, kolegyně a kolegové, požádal vás všechny s výjimkou klubu KSČM o to, abyste zvedli ruce, kdo jste byli členy KSČ, případně Sboru národní bezpečnosti příslušníky nebo Československé lidové armády či jiných složek. To by zřejmě nebylo málo rukou. (Zvedající se hluk napravo.)

Tím chci říct jenom k poznámce pana kolegy Benešika to, že my, co jsme zůstali, jsme si ani nenahrabali, ani se nepodíleli na něčem, za co teď musíme sklízet v uvozovkách slávu. Děkuji. (Tleskají poslanci KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Chápu to od pana poslance Kováčíka pouze jako řečnickou otázku, nechce to provádět fakticky. (Poslanec Kováčik z místa: Až přijde čas.) Až přijde čas. Děkuji.

S další faktickou poznámkou pan poslanec Horáček, po něm pan poslanec Lank, po něm pan poslanec Benešik.

Poslanec Václav Horáček: Dobrý den, dámy a pánové. Chci jen reagovat na vystoupení pana poslance Fichtnera, prostřednictvím pana předsedajícího. Stačí, když si otevřete wiki slovník, kde slovo fizl je normálně uvedeno. A je tam uvedeno ne

vulgární slovo, ale v obecném jazyce zhruběle. A zhruběle je to příslušník tajné policie.

Domnívám se, že to, co tady říkal pan poslanec Fiala, že pak tady všichni budeme chodit k imunitnímu a mandátovému výboru, protože mluvíme tady zhruběle, o tom není pochyb. Takže jestli toto nebylo vulgární slovo, tak druhé je tam "komunistický". (Oživení v sále.) No tak to si řekněme, že už je přes čáru úplně, to bych si ani ke svým kolegům nedovolil. A jestli to budeme řešit tady takovýmto způsobem, tak mám strach i o svého velkého herce, kterého mám hrozně rád, ten už nežije – Ladislava Peška, který řekl "obušku, z pytle ven!". On to řekl a pan Ondráček to udělal. Děkuji. (Potlesk z lavic zcela napravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Horáčkovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Lank.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, musím se přiznat, že stejně jako moji kolegové z mandátového a imunitního výboru, jehož jsem členem, nemám žádnou velkou radost z toho, že tady tuhle tu záležitost řešíme. Ani já neřeším, aby bylo jasno, jestli pan kolega Ondráček byl, či nebyl tím, čím ho pan kolega Kalousek nazval. I mně nejde o obsah, ale o formu. Protože i kdyby to byla pravda, tak se to dá říct elegantně a inteligentně. A vy, pane kolego Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, to nepochybně umíte.

Já chápu, že jsme mnozí byli zvyklí nazývat příslušníky StB nebo pohotovostního pluku různě, různými jmény. I já. Ale teď jde o to, jestli to chceme používat tady na plénu Sněmovny. Když teď řekneme, že to je v pořádku, tak se potom ale nesmíme divit, až někdo bude mluvit a označovat tak, jak byl zvyklý, až tady budeme debatovat třeba o prostitutkách, mentálně nebo tělesně postižených. Děkuji. (Potlesk z lavic hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji poslanci Lankovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Benešik, po něm pan poslanec Blažek a pan poslanec Zlatuška. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane předsedající, budu krátce reagovat. Dával jsem si velký pozor, protože já jsem řekl "straničtí předchůdci", takže já neobviňuji nikoho ze současného klubu KSČM. A také jsem řekl "z velké části", nikoliv ze sta procent, abychom si rozuměli. Takže doufám, že jsem nikoho neurazil v této Sněmovně. Díky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Benešikovi za vysvětlení. S faktickou poznámkou pan poslanec Blažek, pan poslanec Zlatuška, po něm pan poslanec Okamura. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Stává se občas, že člověk musí souhlasit s komunistou, tak to prostě je. Čili já bych rád navázal na pana poslance Kováčika, trochu ale z jiného hlediska. Už jsem tady kdysi říkal, že ať se nám to líbí, nebo ne, nemám moc rád ty debaty o minulosti tady, zkrátka a dobře komunistů je v této Sněmovně pořád dost, protože existuje určitá skupina národa, která si myslí, že kdyby zůstal zachován předchozí režim, tak by jim bylo lépe. To je prostě věc, se kterou my tady nehme, a já se nechci vracet k minulosti a nechci na nikoho útočit.

Horší ale pro mě je, a tady zase chci říci, pan poslanec Ondráček kandidoval za komunistickou stranu a nepatří k těm, kteří z toho režimu tyli mnohem více, ale naprosto za každého režimu se uplatňují dále. Samozřejmě mám na mysli Andreje Babiše. Neexistuje režim, za kterého nebyl ve věrchuše, ať už to byl komunistický režim, nebo ta devadesátá léta, která tolik proklíná. A nejvíc na nich vydělal v momentě, kdy struktury, ve kterých byl, padají, on je opouští a pokračuje dál. Každý si může vybrat. A tady bych rád řekl také slovo o lidech, kterých si moc nevážím. Jestli bude třeba Danton nebo Robespierre, anebo bude Fouché nebo Talleyrand, to znamená – za každého režimu přežije a vždycky bude nahoře.

U Andreje Babiše jsem si jist, že kdyby nás obsadila – a mně od něho vadí ta morální kázání, on má právo říkat, co se udělalo špatně, ale nemá sebemenší právo tady morálně kázat. Myslím si, že kdyby nás obsadil nějaký islámský stát, tak jim vlastněné, dnes již velmi lidové noviny, napíše nějaký článek o tom, že se Andrej narodil v nějaké malé vesničce na Slovensku, kde s maminkou měli odmala tajnou mešitu a tam se všichni scházeli. (Pobavení v sále.) To je prostě naprosto zřejmý příklad. A znovu říkám, ať kritizuje, co bylo, ale ta morální kázání ještě jeho slovníkem ve srovnání s panem Kalouskem (upozornění na čas) vůbec nenaplní skutkovou podstatu u pana Kalouska ničeho. U pana Babiše je to horší.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak děkuji. Teď s faktickou poznámkou pan poslanec Zlatuška, po něm pan poslanec Okamura, po něm pan poslanec Faltýnek. Prosim, pane poslanče. (V sále je velmi rušno.)

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, byl tady odkaz na slovníkový –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane poslanče Zlatuško, k slušnosti, o které tady diskutujeme je i vyslechnout svého kolegu samozřejmě. Děkuji. Prosim.

Poslanec Jiří Zlatuška: Byla tady zmínka o slovníkovém významu. Chtěl bych zdůraznit, že slovník spisovného jazyka českého u fízl říká jasně hanlivě.

V okamžiku, kdy to spojím s jakýmkoliv dalším adjektivem, ať už je to gestapácký nebo komunistický, hanlivé to bude tak jak tak.

Velice bych chtěl poděkovat kolegovi Fichtnerovi, za jeho proslov. Bylo to přesně to, čím bychom se měli řídit. Měli bychom žít ve státě řízeném zákonem a právem, nikoliv ideologií.

Po stránce ideologie, k tomu, co zde říkal předseda ODS Petr Fiala, bych jen podotkl, že kromě těch represivních složek zde byl i ten, komu represivní složky sloužily, což byly strany Národní fronty, a z tohoto hlediska mně spor pohůnka komunistů ze strany Národní fronty v té době, versus někomu, kdo tomu režimu sloužil v uniformě, připadá přinejmenším zvláštní i s tím pětadvacetiletým odstupem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zlatuškoví. Další faktickou poznámkou pan poslanec Tomio Okamura. Po něm pan poslanec Faltýnek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Pakliže někdo za jakéhokoliv režimu vztáhl na kohokoliv ruku kvůli názorům, tak je to absolutně odsouzenihodné a absolutně neakceptovatelné. Ať je to kdokoliv a ať se to stalo kdykoliv. Samozřejmě, to je šílenost a už se to nikdy nemůže opakovat. Na druhou stranu jsme tady ve Sněmovně a máme ambici zvýšit politickou kulturu a jít příkladem. Proto se různé věci dají pojmenovat tak, aby to bylo tvrdě, razantně, jasně, bez vytáček, na rovinu, ale adekvátními výrazy. Takže s tím slovníkem, který tady byl použit na půdě Poslanecké sněmovny, také samozřejmě nesouhlasím.

A závěrem bych dodal, že v rámci této diskuse, když už mluvíme o režimu do roku 1989, a sám jsem z perzekvované rodiny, tak nezapomeňme na to, že to, co tady způsobil polistopadový režim, kdy země je po 25 letech totálně rozkradená a zadlužená až po uši, tak bychom také měli zdůraznit, a samozřejmě na tom po listopadovém režimu se podíleli zase jiní. A když se podívám na tento dnešní souboj, tak v podstatě všichni mají nějaké máslo na hlavě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké poledne, kolegyně, kolegové. Já jenom po vystoupení kolegy Pavla Blažka mám společnou prosbu na nás všechny, abychom to ještě čtrnáct dní do voleb vydrželi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Faltýnkovi. Pokud není další faktická poznámka, tak s řádnou přihláškou pan poslanec Ondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Dobrý den, kolegyně, kolegové. Děkuji za slovo, pane předsedající. Bylo řečeno mnohé, každý jste si řekl, co bylo potřeba. Čekal jsem na své vystoupení téměř hodinu a zazněla řada polopravd a nepravd.

Pohotovostní pluk Sboru národní bezpečnosti byla po roce 1989, respektive na jaře 1989, přejmenována na střední policejní škola. Náplní práce příslušníku pohotovostního pluku Sboru národní bezpečnosti nebylo cvičit se na demonstranty. Nebylo vykonávat činnosti, které zde byly popisovány. Náplní prací všech příslušníků Sboru národní bezpečnosti, kteří byli zařazeni do pohotovostního pluku, a pohotovostním plukem Sboru národní bezpečnosti prošlo nejméně devadesát, ne-li devadesát pět procent všech příslušníků Sboru národní bezpečnosti, protože to byla nástupní policejní škola pro příslušníky, kteří vykonali náhradní vojenskou službu ve Frýdku-Místku a poté rok a půl nebo rok studovali základní právní předpisy pro výkon svého povolání. Dopravní službu, pořádkovou službu, kriminální činnosti a další. Tato škola zůstala dál i po roce 1989, i po roce 1990 a tato škola funguje dodnes. Obdobná škola byla také v Brně, střední policejní škola, která také funguje dodnes, kde studovali základní činnosti pro výkon příslušníka Sboru národní bezpečnosti již ti starší, kteří měli po základní vojenské službě.

Takže není pravdou, že pohotovostní pluk Veřejné bezpečnosti byl součástí jakékoliv formy Státní bezpečnosti. Byl to útvar policie, kterým prošli všichni. Podotýkám téměř všichni příslušníci Sboru národní bezpečnosti, kteří i po roce 1989 zůstali v řadách Sboru národní bezpečnosti a později Policie České republiky. Je mnoho příslušníků, kteří se mnou byli v uvedených letech, dodnes jsou příslušníky Sboru národní – pardon, Policie České republiky, vykonávají vysoké funkce u policie nebo ve státní správě. Já nikoho z nich nebudu jmenovat, protože samozřejmě nikomu z nich nechci ubližovat. Já se s těmi kolegy znám a vím, že to jsou profesionálové a jsou to správní chlapi.

Státní bezpečnost byla trochu něco jiného. Dnes již byl zmiňován slovník wikipedie, který za slova fízl uvádí obecně zhrubě, zhruběle jako příslušníka tajné policie, tzn. asi příslušníka státní policie, nebo hanlivě jako osobu, která udává jiné. Zopakuji to: zhruběle jako příslušníka tajné policie nebo hanlivě jako osobu, která udává jiné. Nikdy jsem nebyl příslušníkem Státní bezpečnosti, mám lustrační osvědčení. Nikdy jsem nikoho neudal, a pokud to někdo bude tvrdit, tak ať mně to dokáže. Takže mě se pojem fízl při výkladu tohoto pojmu s odkazem na wiki slovník, a tak jak zde bylo zmíněno, dotýká.

Po roce 1989, resp. po roce 1990 jsem zůstal v řadách Sboru národní bezpečnosti a později jsem byl policistou České republiky. Na každé z období, kdy jsem sloužil, se nemám za co stydět. Když jsem přísahal po roce u pohotovostního pluku, protože v tu dobu jsme byli tzv. frekventanti a nemohli jsme vykonávat žádnou činnost, až po roce jsme podepisovali přísahu, tak jsem nepřísahal, že budu sloužit Komunistické straně Československa. Když jsem podepisoval novou přísahu Sboru národní bezpečnosti – Policie ČR, tak jsem nepřísahal, že budu sloužit Občanské demokratické straně nebo jiným politickým subjektům. Já stejně jako ostatní

příslušníci bezpečnostních sborů a Armády ČR jsme přísahali, že budeme sloužit občanům této země. A to zůstalo.

V některých debatách, které byly po tom onom výroku, jsem zaslechl, přečetl si, že tento výrok je potřeba vztahovat na všechny příslušníky, kteří sloužili před rokem 1989. Jsem zvědav, zda – zde se dopustím jednoho jména a zároveň se panu plukovníkovi omlouvám – zda budeme nazývat komunistickým fízlem třeba pana plukovníka Ivana Bílka, ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů, který sloužil před rokem 1989 také a byl členem Komunistické strany Československa.

Bylo již zmíněno, že na Policejním prezidiu bylo mnoho lidí, kteří měli tento titul. Měli tuto minulost. Je to pro mě urážlivé, můžete si to převést, jak chcete. Znovu opakuji, nebyl jsem spolupracovníkem Státní bezpečnosti. Jsem schopen doložit lustrační osvědčení. Mohu klidně nechat hlasovat, kdo z vás tady má prověrku Národního bezpečnostního úřadu. Stupeň utajení PT – přísně tajné? Kolik z vás to má?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane poslanče, abyste poslance oslovoval mým prostřednictvím a hlasovalo se pouze hlasovacím zařízením. Děkuji.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ano, dávám to jako řečnickou otázku.

Pétéčkovou prověrku. PT. Já se mohu seznamovat s plány NATO, když na to přijde, a měl jsem k nim přístup, k těmto utajovaným informacím. Tato prověrka na Národním bezpečnostním úřadu mně trvala 15 měsíců. Chcete říct, že byla špatně provedena? Zřejmě ano, protože tady je někdo, kdo může při jakékoli věcné diskusi, kdy má někdo jiný názor, tohoto člověk urážet, a řekne, že na jeho názory nikdy nebude brát zřetel. Tak se ptám teoreticky: Mohu já tady někdy něco říct jako člověk, který sloužil 23 let u Policie ČR? Nebo u těchto složek?

Já si myslím, že jsem byl dostatečně prověřen. Možná problémem může být to, že jsem zůstal věrný lidu. To, co jsem slíbil, to, co jsem přísahal. A po svém ukončení služebního poměru jsem se stal členem KSČM. To je asi ten můj největší problém. Protože pokud bych se stal členem některé ze stran jiných, tak bych možná byl váženým straníkem. Bohužel, já takový být nechci a radši budu pracovat na straně občanů ČR a budu se to snažit i zde v Poslanecké sněmovně, ať se to komu líbí, nebo nelíbí.

Zároveň bych podotkl, že v minulosti bylo něco podobného, bylo to tady zmíněno, že jenom proto, že byl někdo nazván opilcem, tak tady probíhaly omluvy. Myslím si, že ten výrok o fízlovi je urážlivý, a proto jsem požadoval omluvu.

Zároveň bych vám chtěl říci krátkou věc, že díky mobilizaci určitých lidí dostávám desítky a stovky nechutných mailů, které už mi vyhrožují i fyzickou likvidací. Mluvil jsem s několika z vás a vím, že třeba dostáváte také podobné maily za svůj postoj k Ukrajině, popř. něčemu jinému. Opravdu to chceme, abychom se takto chovali? Aby tato půda byla, půda Poslanecké sněmovny, aby tato půda byla

nazývána čtvrtou cenovou nebo nižší cenovou kategorií hospodského typu? Já myslím že ne. Je nás tady víc než polovina nových. Viz hnutí ANO jste sem přišli, protože chcete měnit politický styl. Chcete měnit to, co tady bylo za 25 let. Tak to měňte. Měňte to i tím, že změníme svoje chování.

Možná se někdo bude teď divit a řekne si aha, co to zase vymýšlí. Já bych si jenom dovolil přečíst kousíček z interpelace ze 4. listopadu roku 2010, 16.40 hodin, kdy pan Jiří Paroubek interpeloval ministra financí Miroslava Kalouska ve věci podání jeho návrhu mandátovému a imunitnímu výboru, kterým žádal omluvu od doktora Ratha. Výroky byly sděleny. Miroslav Kalousek tenkrát v odpovědi uvedl, cituji: "Domnívám se, že jistý typ chování, který charakterizoval Sněmovnu minulého období, by měl být utnut hned na začátku tohoto volebního období." My už máme skoro rok. Můžeme to utnout? Toto volební období je možná v jedné čtvrtině. Je na vás, jak se rozmyslíte, zda chcete, abychom jednali zde slušně, nebo vysublimujete a řeknete, že se vás to netýká.

Já jsem vám chtěl pouze říci, že ne všechny věci, které se zde uvádějí, jsou pravdivé.

A dále bych chtěl poděkovat panu poslanci Blažkovi prostřednictvím předsedajícího, že on jediný – on jediný – za mnou přišel a dotázal se mě, jak některé věci v roce 1989 byly. Děkuji, pane poslanče, že jste měl jediný zájem se na některé věci zeptat.

Všem vám přeji hezký den a rozhodněte dle svého nejlepšího vědomí a svědomí. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi. Nyní tu mám faktickou poznámku pana poslance Korteho, po ní faktickou poznámku pana poslance Benešika, s přednostním právem je přihlášen pan předsedy Jan Hamáček. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. Mě poněkud udivuje přecitlivělost pana poslance Ondráčka. Já jsem minulý týden dostal e-mail od jakéhosi pana Schellenberga a tam se pravilo, cituji doslova: "Už aby jsi chciplnul ty židobolševické hajzle!" To by se mě mohlo právem dotknout, neboť je to nadávka, s rasistickým podtextem navíc, a ještě ke všemu nepravdivá. To, že mě někdo má za hajzla, mi může být ukradené, ale označit mě za židobolševika? Já jsem prosím římský katolík, byl jsem pokřtěn dva dny po porodu. Narodil jsem se toho měsíce a toho roku, kdy chciplnul největší masový vrah v dějinách 20. století, bolševik Josif Visarionovič Džugašvili, zvaný Stalin, měsíc poté exnul další masový vrah, Klement Gottwald, rovněž bolševik.

Když nás pohotovostní pluk mlátil a rozháněl po Praze v roce 1989, a já jsem také nějakou slíznul, možná to bylo od kolegy Ondráčka, nevím, a prchající dav utíkal Rytiřskou ulicí okolo muzea Klementa Gottwalda, skandoval "Muzeum vrahů!". Být

stejně přecitlivělý jako pan Ondráček, podávám na pana Schellenberga trestní oznámení.

Pan Ondráček se neostýchal konat, jak konal. Ale běda, jestliže někdo řekne, že tak konal, a nějakým způsobem to charakterizuje a označí. Já bych od pana Ondráčka očekával více uměřenosti, více pokory. Jako křesťan pravím ano, je křesťanské odpuštět, ale každému odpuštění musí předcházet pokání – a ani stopu po pokoře a pokání jsem v projevu pana Ondráčka neslyšel. Mrzí mě to.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickými poznámkami pan poslanec Benešik, po něm pan poslanec Blažek, po něm pan poslanec Kalousek.

Poslanec Ondřej Benešik: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Skutečně taky dostávám e-maily kvůli Ukrajině, ale předpokládám, že mají trochu jiný obsah než e-maily, které dostávají někteří jiní kolegové.

Co se týče pana poslance Ondráčka, tak si myslím, že z toho, co řekl, je evidentní, že byl před těmi lety v nepravou dobu na nepravém místě. Ale já předpokládám, že tam byl dobrovolně, věděl, do čeho jde a co tam bude muset dělat. A proto bych očekával, že podobné označení umí jako tvrdý chlap a policista vzít. Koneckonců jsme v politice a musíme toho umět unést trochu více než běžné fyzické osoby.

A ještě jen tak pro srovnání. Kdyby měl ministr zemědělství Marian Jurečka chodit s každou urážkou a invektivou od pana poslance Kalouska k mandátnímu a imunitnímu výboru, tak ten možná zasedá téměř permanentně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Benešikovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Blažek, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Nykl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já jenom potvrzuji. Mě zajímalo, jak jsem zhlédl ten klip s panem poslancem Ondráčkem, tak mě zajímalo, jak se tehdy dělala propaganda, protože on tam byl použit v propagandě tehdejšího režimu, a já zase děkuji, že mi to naprosto otevřeně povyprávěl, protože pro mě to bylo přínosné a zajímavé. Tolik k tomu a zatím to stačí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Blažkovi. Opravdu to stačí. S další faktickou poznámkou pan poslanec Nykl.

Poslanec Igor Nykl: Pěkné dopoledne. Děkuji za slovo. Já už delší dobu pozoruji pana poslance Kalouska jako velmi schopného rétora a uznávám, že je to tak, že je dobrý rétor. Přesto jsem si vždycky říkal, kdy dojde k situaci, kdy bude tady třeba sedět na té lavici, kterou nenazvu teď jako zpravodajskou, ale třeba jako lavici hanby, protože ač je dobrý rétor, on skutečně používá slova, o kterých si myslím, že do

Sněmovny nepatří, nebo jsou to slova, která právě úroveň Sněmovny shazují. Kolega tady teď zmiňoval některé výrazy, které byly třeba použity na adresu ministra zemědělství, kde určitě používat výraz naivní pasáček vepřů bych si nedovolil. Vzpomínám si, jak nazval prezidenta NKÚ pana Kalu malou zrůdičkou za to, že pouze chtěl doložit, proč se odpouští některé finance. Vzpomínám si, jak řekl na adresu jednoho poslance, který bojoval s hazardem, kdy řekl, je to blb, ale bohužel za své IQ nikdo nemůže. A vzpomínám si, pane Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, že v roce 2011 vás řešil premiér Nečas na tiskovce a říkal, že s velkým znepokojením sleduje vaše verbální agresivní útoky, vaše dětinské útoky, ale říkal, že to přičítá velké únavě a že se na vás nezlobí. Já se taky nezlobím, jenom vás prosím, ať to trošičku začnete metabolizovat, a třeba pak ty vaše výborné rétorické věci se skutečně posunou velmi vysoko a budeme si toho všichni vážit. Děkuji. (Silný potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Nyklovi. Ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Já jenom ještě k té diskusi, ať to máme trochu odlehčenější. Takový jeden příklad z historie. Slovo je strašně silná věc a dokáže způsobit leccos. Například. Myslím, že se to ví málo, když se v padesátých letech setkal Mao Ce-tung a Nikita Chruščov a účelem jejich setkání bylo, aby se pokračovalo v dobrých tehdy čínsko-sovětských vztazích. Oni si moc nerozuměli a Chruščov, což jsem četl v jeho pamětech, pak toho hrozně litoval, utrousil slovo gumak, netuše, že Mao Ce-tung, bylo to jedno z mála slov, které znal, a ono to znamená kondom. Takže když ho takhle urazil, tak přesto, že politologové si potom lámali hlavu, čím že to došlo ke zhoršení čínsko-sovětských vztahů, tak paradoxně to bylo tohle slovo, které mezi těmito tehdy velmocenskými politiky způsobilo to, co způsobilo. A já chci říct jednu věc. Je to debata zajímavá, ale ve srovnání s tím, co jsem řekl, když vlastně málem hrozila jaderná válka kvůli jednomu slovu mezi těmito velmocemi, tak si myslím, že vlastně řešíme v zásadě ještě úsměvné věci.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Blažkovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Leoš Heger. Po něm snad už přednostní práva. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Já bych rád, dámy a pánové, řekl něco k moralizování pánů poslanců z ANO, protože jsme slyšeli jednak pana poslance Fichtnera, který zdůvodnil, že právě jaksi ta forma napadání jednoho kolegy druhým je nevhodná, a v podstatě něco podobného opakoval pan poslanec Nykl. Já bych jenom řekl, co v úterý v rámci jednacího řádu, rozpravy o změnách, tady říkal pan poslanec kolega inženýr Pilný: "Pan Kalousek nám tady často říká, že nám něco bude opakovat dvakrát, třikrát, stokrát, bude-li potřeba. Ano, nejsou-li to myšlenky nové,

nastupuje demagogie. Nebudu říkat, co babička říkala o prázdných sudech." Tak to je prosím ad personam taky.

Ještě budu pokračovat. Myslím si, že někde na začátku Poslanecké sněmovny, a připomněl to pan poslanec Laudát, mluvil (posl. Pilný) o myšlení: Bůh nebo příroda nás stvořili s dvěma konci: na jednom sedíme a druhým myslíme. A bylo by už konečně načase, abychom začali používat k myšlení ten správný konec. Jestliže se sem někdo postaví a není schopen v pěti nebo v deseti minutách zformulovat jedinou srozumitelnou myšlenku, pak to vypadá, dámy prominou, jako když se prochází exhibicionista parkem, nakonec otevře ten plášť a všichni vykřikneme: Jé, to je malý." – Pobavení na straně ANO.

Já myslím, že byste se měli podívat do svých vlastních řad, jak tady vystupujete, než budete zdůvodňovat, proč jste hlasovali v mandátovém a imunitním výboru proti panu kolegovi Kalouskovi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu kolegovi Hegerovi. Nyní s přednostním právem předseda Poslanecké sněmovny pan poslanec Jan Hamáček. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já jsem přemýšlel, jestli mám vystoupit, ale ta délka a záběr debaty mi asi nedává jinou možnost. Jakkoliv si myslím, že asi nejpřegnantněji to tady zhodnotil pan poslanec Fichtner, který jasně řekl, co je možné a co nám jednací řád umožňuje a co nám ukládá.

Já v této souvislosti nemohu nezpomenout své nedávné návštěvy Velké Británie, kdy jsem měl tu možnost sedět se svým kolegou spíkreml dolní komory britského parlamentu Johnem Bercowem a v té relativně dlouhé debatě jsme také dospěli na otázku řízení schůze a případných disciplinárních opatření, která má řídicí schůze k dispozici ve Velké Británii. On mně vyprávěl o tom, že britský systém umožňuje řídicímu schůze, tedy spíkrovi, v případě nevhodného chování příslušného poslance vykázat z parlamentu na stanovenou dobu. Je to den, týden, popřípadě měsíc. A já jsem se ho ptal, kdy to použil naposledy. A on říká: Relativně nedávno, kdy poslanec řekl, že jeho kolega lže. Já jsem řekl: Dobře, to bychom u nás v parlamentu seděli asi tři (pobavení v sále), protože to je věc, která se tady používá často. On řekl: Víte, my tady máme ve Velké Británii něco, čemu se říká neparlamentní slovník. To je docela propracovaný systém a ten spíkr v případě, že někdo použije výraz, který je v neparlamentním slovníku, tak na něj aplikuje tento postup a je vykázán ze sněmovny.

My máme ten systém jiný a u nás funguje mandátový a imunitní výbor. Já nemohu předesílat ani předjímat, jak hlasování dopadne. Pouze mohu konstatovat, že v případě, kdy by pan kolega Kalousek byl poslancem dolní komory britského parlamentu, tak by minimálně týden nešel do práce. (Silný potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Hamáčkovi. Dále s přednostním právem pan ministr kultury Herman, po něm pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já jsem byl také účastníkem Palachova týdne. S panem kolegou Kalouskem jsem se tam sice neviděl, ale to samozřejmě není nic divného, protože nás tam bylo několik tisíc.

Ale měl jsem osobní zkušenost také vidět na vlastní oči činnost pohotovostního pluku SNB, tak o tom vím své. Hlásím se, tak jako mnozí z mých předčecníků, k vyšší politické kultuře. Myslím si, že každý z nás tím, že jsme se dobrovolně rozhodli vstoupit do politiky, tak jsme se také dobrovolně vzdali velké části svého soukromí. A lidé mají plné právo nás nemilosrdně lustrvat, a to nejenom tady v Poslanecké sněmovně, ale i v kuchyni, ložnici, za volantem, prostě všude. A jestliže je člověk slušný ve svém soukromí, pravděpodobně bude slušný i ve svém veřejném životě a naopak. Každopádně bychom se zde neměli urážet a zesměšňovat.

Ale abych se vrátil k meritu věci. Myslím, že zde hovoříme o tématu velmi závažném, a to je otázka vyrovnávání se s minulostí. Já bych si dovolil ocitovat z preambule zákona č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu, protože tato preambule velice výstižně vymezuje rámec, v jakém se pohybujeme. Parlament se tehdy usnesl na tomto zákoně České republiky: "Vědom si povinnosti svobodně zvoleného Parlamentu vyrovnat se s komunistickým režimem, Parlament konstatuje, že Komunistická strana Československa, její vedení i členové jsou odpovědní za způsob vlády v naší zemi v letech 1948 až 1989, a to zejména za programové ničení tradičních hodnot evropské civilizace, za vědomé porušování lidských práv a svobod, za morální a hospodářský úpadek prováděný justičními zločiny a terorem proti nositelům odlišných názorů, nahrazením fungujícího tržního hospodářství direktivním řízením, destrukcí tradičních principů vlastnického práva, zneužíváním výchovy, vzdělávání, vědy a kultury k politickým a ideologickým účelům a bezohledným ničením přírody."

To jsou slova zákona a já se k nim plně hlásím. Na druhou stranu si uvědomuji, a vím o tom své, že každý člověk, pokud je na této zemi, má právo se vyvíjet a má právo k vlastnímu obratu. Jako dlouholetý zpovědník o tom vím také své. A dokonce jako ředitel Ústavu pro studium totalitních režimů, a hovořil jsem tady o tom už také, jsem měl možnost, a velice si vážím toho, že za mnou přicházeli lidé, kteří někdy měli velmi, řekněme, otazníky plnou minulost a chtěli svůj život se mnou číst. Možnost konverze skutečně existuje a nemůžeme ji nikomu upírat. Na druhou stranu, jestliže je někdo zvolen do Poslanecké sněmovny za komunistickou stranu, tak se zjevně hlásí, a nakonec pan kolega Ondráček to tady řekl, k názorové kontinuitě svého života. A měl by tedy také snést i ostřejší názory na svou osobu, protože, jak jsem řekl, tím, že jsme do politiky vstoupili, tak jsme na sebe vzali dobrovolně i toto riziko.

I já se hlásím ke kontinuitě svého života, a tak jak tady už zaznělo, že mě někdo nazývá černoprdelníkem, mě opravdu ze židle nezvedá. Já si myslím, že pan kolega Ondráček by se měl zachovat jako chlap a měl by svou stížnost vzít zpět.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Teď s faktickou poznámkou, omlouvám se s přednostním právem, s faktickou poznámkou pan poslanec Komárek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Pane předsedající, děkuji za slovo. Já se omlouvám. Já jsem naznal, že už se k řádně přihlášenému termínu nedostanu, tak to zkrátím ve dvou minutách.

Já jsem jako novinář často psával o tom, že když jsou na poslance zaměřeny kamery, tak vstane kdejaký hejhula, který předtím spal, máchá ručičkami nebo plete do svého projevu páté přes deváté jenom proto, aby byl vidět v televizi, dokonce ve večerních zprávách. Byli jsme toho svědky. Já něco takového dělat nebudu. (Potlesk napříč politickým spektrem.)

No, vidíte to. Možná že z politiky zblbne nakonec každý, i když jsem si myslel, že jsem proti tomu imunní. Možná nás to potká každého.

Já jsem chtěl upozornit na podstatu víry, ke které se pan Kalousek hlásí. Ta podstata je vyjádřena slovy "kdo jsi bez víny, zvedni kámen". Ta podstata je vyjádřena slovy "nesuďte a nebudete souzeni". Kdyby pan Kalousek vztahoval své přesvědčení na svatého Pavla, musel by ho nazývat vrahounským sluhou, nebo dokonce poníženým vrahounským sluhou, protože odmítá možnost, že by se někdo mohl změnit, že by se jeho život mohl zcela proměnit.

Já si myslím, že ve smyslu toho, co říkal kolega Fichtner a co je v souladu s jednacím řádem, pan Kalousek skutečně kolegu Ondráčka urazil a není o tom sebemenších pochyb. Zároveň však říkám, že budu hlasovat proti potrestání pana Kalouska, protože si myslím, že ti, kdo svobodu slova zneužívají, nemají být trestáni, ale měli bychom se k nim chovat s lehkým, velice lehkým opovržením. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Komárkovi. Nyní s přednostním právem pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dovolte, dámy a pánové, protože čas se nachyluje, abych přece jenom zareagoval na některé připomínky, které padly v debatě.

Kdybych byl poslancem britského parlamentu, prostřednictvím pana místopředsedy pane předsedo, tak nevěřím, že tenhle problém tady vůbec existuje, protože někteří lidé by tady prostě sedět nemohli. To za prvé.

Za druhé. Důrazně se ohrazuji proti tomu, co tady několikrát zaznělo, a opravdu musím říct, že mě to uráží, byť si na to nebudu stěžovat u mandátového a imunitního výboru, že si touto kauzou dělám kampaň. Ještě dokážu pochopit pana poslance Ondráčka, pokud se cítil dotčen, že si stěžoval. Ale prosím pěkně, nebyl jsem to já, kdo jako poslanec mandátového a imunitního výboru, když řešil otázku, zda se tím bude, nebo nebude zabývat – protože není pravda, že mandátový výbor musí něco uložit, mandátový výbor také musí říct, že je to taková prkotina, že se tím vůbec nebudeme zabývat. Tohle mandátový výbor neudělal, a pak mi tady jeho členové říkají "a my se teď kvůli vám tady musíme zabývat takovouhle prkotinou". Prosím pěkně, to je rozhodnutí členů mandátového a imunitního výboru.

Pan poslanec Mihola se ohradil proti tomu, abych neřikal vládní koalici. Mohu samozřejmě říkat někteří členové vládní koalice, ale vládní koalice má v mandátovém a imunitním výboru většinu, to znamená, že jejím rozhodnutím, z vůle vládní koalice, se rozhodovalo proti tomu, jestli je to prkotina, kterou se nebude zabývat, anebo jestli je to vážná věc a mandátový a imunitní výbor mě potrestá. Zvážili jste, že to je vážná věc. Já s tím nesouhlasím, s oním rozhodnutím, a odvolávám se k Poslanecké sněmovně. Ale opravdu jsem to nebyl já, kdo to vyvolal, kolegové z mandátového a imunitního výboru. Prosím aspoň o tohle pochopení.

Zásadní otázku řekl pan poslanec Fichtner dobře. Je to objektivní urážka, nebo není? Ano, pro spoustu lidí, kterým bych to řekl a oni by za sebou neměli tuto profesní minulost, by to byla urážka a já bych se musel omluvit. Ale řekl jsem to člověku, který mlátil lidi za jejich názory obuškem. Já tedy chápu, že on se tím cítí dotčen, protože on si myslí, že dělal počestné povolání. Chápu, že pokud si poslanci mandátového a imunitního výboru myslí, že dělal počestné povolání, že to nutně chápou jako urážku. Ale zase lidé, ke kterým patřím já, pokládají za mimořádně urážlivé, a promiňte, vysloveně drzé, když člověk, který mlátil lidi v roce 1989 za jejich názor, se dožaduje veřejné omluvy za pojmenování komunistický fyzl. A pokládají za urážlivé a nevhodné, když mandátový a imunitní výbor mu dá za pravdu, že to skutečně urážka je.

Prosím, to je střet názorů. To není zakrývané hovorem o slušnosti, ale vy si prostě nepřejete, a já jsem tady některé důvody řekl proč, vy si prostě nepřejete, aby se minulost nějakým způsobem interpretovala, protože s lidmi tohoto typu máte velmi vřelé vztahy.

Panu poslanci Ondráčkovi chci říci, že není pravda, že jsem řekl, že nikdy nebudu brát zřetel na jeho názory. Nikdy nebudu brát zřetel na jeho názory v otázce, zda mají, či nemají být represivní složky pod parlamentní kontrolou, protože listopadová revoluce přinášela právě tu výhodu, kromě řady jiných, že se represivní složky dostaly pod parlamentní politickou kontrolu. Pan poslanec Ondráček se tady proti tomu verbálně bránil a mně v tu chvíli přišlo velmi názorné zdůraznit, že některé názory se prostě nemění a že to, co dnes tady pan poslanec Ondráček hájí verbálně, před pětadvaceti lety hájil s pendrekem v ruce. Nebylo to samoučelné, nebylo to s cílem urazit, bylo to s cílem ukázat na tu historickou paralelu, na kterou někteří z vás chcete zapomenout.

A není pravda, co tady říkal pan poslanec Kováčik, aspoň z mého pohledu, že tu řešíme minulost. My tu řešíme budoucnost. My tu řešíme budoucnost, protože jak budeme interpretovat tuto minulost – a zřejmě s tím máme mimořádné potíže – jak budeme interpretovat tuto minulost, zásadním způsobem ovlivní naši budoucnost. Velmi těžce si s tím procházelo Německo, ale zvládlo svoji denacifikaci. My jsme svoji debilševizaci evidentně nezvládli. (Slabý potlesk z pravé části jednací síně.)

Z vašich vystoupení, pánové, je to zcela zřejmé. Někteří jste to chtěli zlehčit, někteří jste to chtěli přejmenovat, o co tady jde. Ale tady nejde opravdu o nic jiného než o to, jak budeme interpretovat svoji minulost a jak si dnes a denně budeme klást otázku, jak se to tenkrát mohlo stát, a už nikdy nesmíme dopustit, aby se to stalo. To znamená, už nikdy nesmíme dopustit, abychom přestávali pojmenovávat věci pravými jmény. A já jsem to prostě pravým jménem pojmenoval. Někomu se to nelíbí, někomu se to naopak líbí, ale objektivně za urážku to nemůže být uznáno. To v žádném případě.

Když vidím pana poslance Zlatušku, tak bych se ještě jednou před ním chtěl zastat všech sportovců, všech zahrádkářů, kteří byli organizováni v Československém svazu tělesné výchovy, všem těm, kteří dostávali bonboniéry na Vánoce, protože ve své fabrice byli v odborech, prostě neexistovala jediná organizace, která by mohla být někde jinde než v Národní frontě. Všichni byli členy Národní fronty a vedoucí úlohu podle Ústavy neměly ani strana socialistická, ani strana lidová, vedoucí úlohu měla komunistická strana, která měla své tlukoucí srdce, ve kterém sloužil také pan poslanec Ondráček. A vy, kteří máte blízko ke starým lidovcům, tak se jich můžete snadno zeptat, že řadový lidovec to měl v práci i ve škole podstatně složitější než nestraník, protože prostě demonstroval, že je marxista. A já se jich jenom zastávám, nepotřebuji se zastávat sebe, ani si nepůjdu stěžovat na pana poslance Zlatušku, že o mně řekl, že jsem pohůnek. Třeba bych to mohl také vnímat urážlivě. Ale nemyslím si, že mě může Zlatuška urazit.

Bylo by asi férové říct, o čem budeme hlasovat. Budeme skutečně hlasovat o tom, jak chceme tu minulost interpretovat. Budeme hlasovat o tom, jak vidíme tu dobu těsně před rokem 1989. Budeme hlasovat o tom, zda nás mlátili komunističtí fizlové za naše názory, anebo zda příslušníci Sboru národní bezpečnosti hrdinně čelili zdivočelému davu, který byl vyzbrojen podomácku vyrobenými kostkami a pletacemi jehlicemi. Poslanci mandátového a imunitního výboru na to svůj názor řekli a myslím si, že je velmi zajímavé a bude to významný signál, významný signál pro veřejnost, jaký názor na to řekne Poslanecká sněmovna. Na to, zda se omluvím, či neomluvím, naše hlasování žádný vliv mít nebude. Kdybych se omluvil, urazil bych ty zástupy lidí, které komunističtí fizlové týrali a ničili jim životy. Urazil bych svého otce, urazil bych svého dědečka. To je prostě nemohu udělat a věřím, že aspoň někteří z vás mě pochopí. (Potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Pan poslanec Komárek avizoval, že stahuje svůj návrh, to samé učinil pan poslanec Laudát. Pan poslanec Andrlé má faktickou poznámku. Upozorňuji, že v případě, že

nestihneme odhlasovat do 13 hodin, budu muset ten bod přerušit. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Augustin Karel Andrlé Saylor: Vážené poslankyně, vážení poslanci, poslouchám tuto debatu už minimálně tu hodinu, a protože jsem z rodiny, která byla také postižena komunistickým režimem, a nikdo se naší rodině neomluvil za to, že byl můj otec třikrát v kriminále a já jsem byl nucen po vystudování vysoké školy dělat nádeníka, což mě tedy posílilo, neublížilo v uvozovkách, tak jsem chtěl apelovat na pana postiženého zde, aby to stáhl a abychom o tom už nemuseli rokovat. Protože znovu zdůrazňuji, že nám se nikdo také neomluvil. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se vejdu do časového limitu pana poslance, ono to už nejde prostřednictvím pana předsedajícího, já tady neřeším žádný spor, který mám s panem poslancem Ondráčkem. Já nemám žádný spor s panem poslancem Ondráčkem. Já před Poslaneckou sněmovnou řeším svůj spor s poslanci mandátového a imunitního výboru, Zlatuškou, Fichtnerem, Tejcem, Chvojkou, jestli prostě pan poslanec Ondráček byl soudruh příslušník pohotovostního pluku SNB, anebo komunistický fízl. Tento spor prostě řešíme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Další faktickou poznámku poslanec Andrlé, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Zlatuška...Tak, pan poslanec Zlatuška s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Já sice, pane předsedající, mám informaci od pana Kalouska, že o něm mohu říkat cokoliv a nikdy se nemůže urazit, nebudu to. Jen se chci ohradit proti jeho interpretaci. Nebylo to tak, jak povídá. Deformuje skutečnost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zlatuškoví. Pakliže se nikdo nehlásí další do rozpravy, tak rozpravu končím. Táhá se, jestli se pan poslanec Kalousek chce vyjádřit na závěr. Nechce. A nyní žádám, aby se slova ujal zpravodaj mandátového a imunitního výboru pan poslanec Vondráček (s důrazem na "V") – aby nedošlo k omylu – a poprosím, aby přednesl uvedené návrhy, z nichž já mám návrh pana předsedy poslaneckého klubu KSČM. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Vondráček: Tak děkuji za slovo. Já už jenom za kolegy z mandátového a imunitního výboru – mysleli jsme to dobře, dopadlo to tady jako vždycky.

Nejprve bych navrhl, aby se hlasovalo o usnesení, které vyplývá z vystoupení pana odvolatele, že se zrušuje usnesení mandátového a imunitního výboru č. 82 ze dne 16. září 2014. Poté bych navrhl v případě, že nebude přijato, aby se hlasovalo o usnesení, že Poslanecká sněmovna potvrzuje podle ustanovení § 16 odst. 2 jednacího řádu usnesení mandátového a imunitního výboru č. 82. A poté bych nechal hlasovat o doprovodném usnesení, jehož text navrhl předseda poslaneckého klubu KSČM. Zjednodušeně řečeno, že bychom se měli tady k sobě začít chovat slušně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za návrh této procedury. Má někdo námitku proti té proceduře? Nemá námitku, je tady pouze žádost o odhlášení. Takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami, a poprosím pana zpravodaje o návrh prvního usnesení, o kterém dám hlasovat.

Poslanec Radek Vondráček: "Poslanecká sněmovna zrušuje usnesení mandátového a imunitního výboru č. 82 ze dne 16. září 2014."

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Je to usnesení, které navrhl pan poslanec Kalousek, který se odvolal k Poslanecké sněmovně. Ptám se, jestli každý rozumí tomu, o čem bude hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro toto usnesení, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 225. Přihlášeno 117 poslankyň a poslanců, pro 47, proti 34. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Radek Vondráček: Nyní navrhuji, aby bylo hlasováno o usnesení: "Poslanecká sněmovna potvrzuje usnesení mandátového a imunitního výboru č. 82 ze dne 16. září 2014."

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajují hlasování o tomto návrhu usnesení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 226. Přihlášeno 114 poslankyň a poslanců, pro 33, proti 41. Ani tento návrh nebyl přijat.

Prosím, pan poslanec Stanjura s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Poprosil bych ty, kteří chtějí, aby se pan poslanec Kalousek omluvil, a proto hlasovali proti jeho návrhu usnesení nebo se zdrželi, což je ve výsledku úplně stejné, aby se za to nestyděli a hlasovali pro potvrzení výboru. Protože takhle jsme v absurdní situaci, kdy ti, kteří jsou rádi a kteří si myslí, že komunistický fízl je urážka, se bojí. Nebojte se, my vás za to nebudeme hnát k mandátovému a imunitnímu výboru. Ale nestavějte nás do absurdní situace, že

nejste ochotni svůj názor z hlasování číslo 1 potvrdit hlasováním číslo 2, a teď nemáme žádné rozhodnutí. To je alibistický a pokrytecký přístup, nic jiného! (Potlesk z lavic ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Bohužel se obávám, že tomu tak není, pane poslance Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího. Možná že někteří kolegové se domnívají, že jako chytrá horákyň se vlastně jako nevyjádřili, čímž se nestalo nic jiného, než že zůstává v platnosti usnesení mandátového a imunitního výboru. Prostě jsme nepřijali žádné usnesení, tedy zůstává v platnosti usnesení mandátového a imunitního výboru, které jste nezrušili – podle mého názoru k hanbě této Sněmovny. A k věčné hanbě mandátového a imunitního výboru, neboť to usnesení bude archivováno.

A paní předsedkyně mandátového a imunitního výboru prostřednictvím pana předsedajícího – dovoluji, abych vám oznámil zcela závazně, abych to nemusel posílat písemně: Bez ohledu na názor některých poslanců vládní koalice, kteří se domnívají, že se nesmí říkat komunistický fízl, já se za tohle slovo neomluvím, omlouvat nebudu a jsem připraven nést důsledky. (Potlesk z lavic TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Jsme v proceduře, takže teď budeme hlasovat o třetím usnesení, které bylo navrženo panem předsedou... (Poslanec Kalousek namítá, že je nehlasovatelné. Hlasy ze sálu.) Omlouvám se. Pan předseda Kováčik navrhl usnesení. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pro upřesnění – je k čemu hlasovat, protože já jsem v žádném případě neřekl, že jde o doprovodné usnesení. A ve svém druhém vstupu, kterým jsem upřesňoval, že trvám na tom, aby se o tomto návrhu usnesení hlasovalo v každém případě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Kalousek, po něm pan poslanec Vondráček.

Poslanec Miroslav Kalousek: Rád věřím panu poslanci Kováčikovi, že to takhle prezentoval. Já jsem neprotestoval, neboť to pan zpravodaj formuloval jako doprovodné usnesení. Jako doprovodné usnesení by to bylo hlasovatelné, kdyby bylo přijato nějaké usnesení. Jako nedoprovodné usnesení, jako usnesení k bodu, je to podle mého názoru tuplem nehlasovatelné, neboť bod není o ničem jiném než o tom, zda Poslanecká sněmovna potvrdí nebo zruší rozhodnutí mandátového a imunitního výboru o Miroslavu Kalouskovi. A byť diskuse byla velmi košatá, neumožňuje hlasovat o usneseních na jiné téma.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, nicméně tímto je pověřen pan zpravodaj mandátového a imunitního výboru. A on je ten, kdo udává návrh procedury.

Poslanec Radek Vondráček: Jestli bych k tomu pár slov. Budu citovat ustanovení § 16 odst. 2. "Sněmovna k odvolání poslance po rozpravě rozhodne, že disciplinární opatření potvrzuje, mění nebo zrušuje a řízení zastavuje nebo zrušuje a věc vrátí k dalšímu řízení." Tedy my rozhodujeme pouze o odvolání pana poslance Kalouska. To je meritorní rozhodnutí a já si myslím, že jiné jako meritorní nemůžeme přijmout. Proto jsem to nazval jako doprovodné. Ono je to procesní... to je v podstatě odvolání, řízení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je návrh pana zpravodaje mandátového a imunitního výboru. Pokud má někdo z vás proti tomu návrhu námitku, prosím, ať ji přednese a dám o té námitce hlasovat. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Právě vzhledem k tomu, jak se bod nazývá, vznáším námitku proti tomuto postupu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je námitka. O této námitce dám hlasovat bez rozpravy.

Zahajuji hlasování o této námitce. Kdo je pro přijetí námitky, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti přijetí této námitky?

Je to hlasování číslo 227. Přihlášeno 106 poslankyň a poslanců. Pro 36, proti 50. Námitka nebyla přijata.

Tím pádem jsme nepřijali k tomuto bodu žádné usnesení. Návrh usnesení nebyl schválen a já končím projednávání tohoto bodu.

(Jednání přerušeno ve 13.07 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Chce se mi říct: Vítejte vy nemnozí, leč věrní.

Dovolte mi, abych na začátek dnešních interpelací na premiéra české vlády nejprve přečetl omluvy. Pan poslanec Martin Plíšek se omlouvá dnes od 14.30 z pracovních důvodů. Dále pan poslanec Stanislav Grospič se omlouvá dnes od 18 hodin po zbytek jednacího dne z osobních důvodů. Dále pan poslanec Jan Klán se omlouvá od 18 hodin z osobních důvodů po zbytek jednacího dne. Paní poslankyně Jitka Chalánková se omlouvá od 14.30 do 18 z osobních důvodů.

178. Ústní interpelace

Nyní přejdeme na ústní interpelace na nepřítomného pana premiéra.

První interpelaci má paní poslankyně Věra Kovářová. Bude interpelovat premiéra Bohuslava Sobotku ve věci lesních školek. Prosím, paní poslankyně. Paní poslankyně stahuje svoji interpelaci.

Přejdeme tedy k druhé interpelaci. Paní poslankyně Jana Fischerová bude interpelovat pana premiéra Bohuslava Sobotku ve věci situace na Ministerstvu pro místní rozvoj. Paní poslankyně také vzhledem k nepřítomnosti pana premiéra stahuje svoji interpelaci.

Dále pan poslanec Ondráček Zdeněk bude interpelovat pana premiéra Bohuslava Sobotku ve věci zvýšení platů příslušníků bezpečnostních sborů. Pana poslance Ondráčka v tuto chvíli bohužel nevidím. Nevypadá to, že dorazí, tudíž ruším jeho interpelaci, není přítomen pan poslanec.

Dále pan poslanec Zbyněk Stanjura bude interpelovat pana premiéra Bohuslava Sobotku ve věci R52. Pan poslanec Zbyněk Stanjura taktéž není přítomen, takže propadá jeho interpelace.

To to máme dnes efektivní.

Pan poslanec Petr Bendl s pátou interpelací by měl interpelovat snad pana nepřítomného premiéra Bohuslava Sobotku ve věci sankci Evropské unie vůči Rusku. Taktéž nepřítomný pan poslanec, takže propadá jeho interpelace.

Dále pan poslanec Igor Nykl bude interpelovat pana premiéra Bohuslava Sobotku ve věci presumpce viny u členů ČSSD. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Igor Nykl: Pěkné odpoledne, vážení kolegové, kolegyně.

Vážený nepřítomné premiére, chtěl bych se zeptat na jednu takovou zajímavost, se kterou se nyní setkávám v našem okrese nebo v našem městě. Bydlím ve Frýdku-Místku a všiml jsem si, že ve vaší situaci v komunálních volbách ve městě došlo k takové zajímavé raritní situaci. Vy máte ve stanovách své strany uvedeno, že politici – členové ČSSD, kteří budou v podstatě nějak obviněni ze spáchání nějakého úmyslného trestného činu, budou ctít presumpci viny a budou mít pozastaveno členství, v té chvíli nebudou nijak aktivní. Nyní, když jsem se podíval na vaši kandidátku do komunálních voleb ve městě Frýdek-Místek, tak z prvních pěti lidí na kandidátce v našem velkém, šedesátitisícovém městě, tak vlastně z těch pěti lidí až na jednoho lékaře, který tam je, ti čtyři další mají buď nějaké trestní stíhání, dokonce jeden má už podmínku, a přesto figurují na této kandidátce. Kandidátka na senátora nebyla vydána Senátem, ale taky měla vlastně v této chvíli trestní stíhání. Čili je to taková zvláštní situace a já bych se teoreticky mohl jako člen hnutí ANO,

konkurenčního hnutí, radovat, že taková zvláštní kandidátka byla vytvořena, a přesto si myslím, že to vlastně poškozuje vnímání veřejnosti politiky jako takové, protože asi skutečně ten problém s tou presumpcí viny něco pro běžné občany znamená. Navíc se ukázalo, že když šéf vašeho okresního výboru ČSSD odmítl tuto kandidátku podepsat právě s tím, že tam došlo k porušení určitých zásad, tak byl obejit a ta kandidátka se někde podepisovala v Ostravě, čili porušení stanov.

Mně by zajímalo, jestli si myslíte, že ta situace je normální, jestli je to všechno v pořádku, nebo jestli by se skutečně takhle nemělo postupovat, a jestli s tím něco můžete ještě v této chvíli akutně udělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Nyklovi. Na jeho otázku, na interpelaci bude odpovězeno písemně.

Se sedmou interpelací se přihlásil pan poslanec Petr Fiala, který bude interpelovat nepřítomného premiéra Bohuslava Sobotku ve věci rozvoje Jihomoravského kraje. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji, pane místopředsedo. Musím konstatovat, že jsem chtěl položit panu premiérovi stejně jako kolegové z mého poslaneckého klubu řadu otázek. To nejsou otázky, které mu klademe my, ale to jsou otázky, na které se ptají občané. Myslím si, že pan premiér by zde měl být a měl by využít příležitosti a opravdu na ně odpovědět. Protože tu pan premiér není, tak nepovažuji za možné interpelace z naší strany provádět, takže oznamuji, že poslanecký klub Občanské demokratické strany stahuje všechny svoje interpelace na premiéra, které dnes předložil.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Občanské demokratické strany. Tím pádem je stažena interpelace číslo 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 i 15.

Tím jsme se vypořádali, respektive nevypořádali s interpelacemi na premiéra.

Dřívější rozhodnutí Sněmovny umožňují, abychom plynule pokračovali, nečekali do 16. hodiny, ale plynule pokračovali v interpelacích na členy vlády. Tady bych si dovolil požádat přítomné i nepřítomné předsedy poslaneckých klubů či jejich zástupce, aby své kolegy, kteří podali své interpelace, na tento fakt upozornili, že se bude pokračovat interpelacemi na jednotlivé členy vlády.

Je mi velikou ctí, že alespoň pět interpelací bude vyhověno, protože je přítomen jak pan ministr dopravy Prachař, tak paní ministryně spravedlnosti Helena Válková.

Poprosím pana poslance Jana Zahradníka, aby přednesl svoji první interpelaci na pana ministra dopravy Antonína Prachaře ve věci rychlostní silnice R3 na státní hranici s Rakouskem. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo.

Vážený pane ministře, obracím se na vás s interpelací ve věci výstavby úseku rychlostní komunikace R3 od Dolního Třebonína na státní hranice. Jsem dlouholetý regionální a komunální politik v jižních Čechách a jako takový mám mezi svými prioritami na hlavním místě podporu výstavby dálnice D3 a na ni navazující rychlostní komunikace R3. A také mám takový velmi naléhavý osobní důvod. Jako hejtman Jihočeského kraje jsem byl necelou hodinu po tom, co se u Nažidel stala ta tragická dopravní nehoda, na tom místě a pořád mi v uších znějí mobily, jak zvonily v těch batůžkách odložených na místě pod stromem, kam je hasiči ukládali. A tehdy jsem si říkal, že udělám všechno pro to, co je v mých silách, ať budu na kterékoli politické pozici, abych stavbu té dálnice podpořil.

Rychlostní komunikace R3 navazuje na rakouské straně na dálnici S10, jejíž stavba se pomalu blíží ke svému závěru. 15. listopadu bude otevřený úsek Freistadt Nord – Freistadt Süd. Do konce příštího roku pak bude otevřen úsek mezi Unterweikersdorfem a Freistadtem Nord. A my stále nic, stále čekáme. Jsou vydána pravomocná rozhodnutí, nic nebrání tomu, aby se postupovalo s výkupy pozemků, aby stát konečně začal konat.

A já se vás tedy, pane ministře, ptám, co udělá Ministerstvo dopravy pro dokončení stavby rychlostní komunikace R3 z Třebonína na státní hranice, tak aby byla dokončena nejdéle roku 2020. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Poprosím o odpověď pana ministra Antonína Prachaře. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Dobré odpoledne. Vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, v podstatě děkuji za tu vaši interpelaci. Víte, že v poslední době se hodně diskutuje kolem dálnice D3 a kolem navazující komunikace R3. Ať už jsou to úseky, které vláda schválila v rámci nadlimitních zakázek, kde proběhla výběrová řízení a následně odvolání na Úřad na ochranu hospodářské soutěže ze strany soutěžících zhotovitelů, a my dnes připravujeme a do konce září zasedne rozkladová komise na Ministerstvu dopravy, která byla měla původní verdikt ke dvěma úsekům dálnice D3 Borek–Ševětín, Ševětín–Úsilné potvrdit své rozhodnutí ve výběrových komisích, tak abychom mohli potom následně pokračovat dál a zahájit tyto úseky pokud možno ještě v letošním roce.

Tato silnice, nebo dálnice, abych byl úplně přesný a nebyl zase kritizován médii, že říkám rychlostní silnice a myslím dálnici, tato dálnice je skutečně velmi důležitá. Je to prioritou této vlády. Já jsem dvakrát jednal s rakouskými představiteli, dvakrát s hejtmanem Pröllem, jednou s hejtmanem v Linzi, a shodli jsme se na tom, že je potřeba pokračovat a udělat všechno pro to, abychom do konce roku 2021, kdy rakouská strana předpokládá dokončení úseku na státní hranici, našli dostatek vůle v tom pokračovat. Nicméně vám řeknu reálné věci, které k vašemu dotazu směřují.

Pro tento úsek rychlostní komunikace byla v červenci tohoto roku schválena studie proveditelnosti souboru staveb s názvem R3 Třebonín – Dolní Dvořiště. A s tím, že zahájení realizace úseku Třebonín–Kaplice nádraží a Kaplice nádraží – Nažidla, je možné předpokládat v druhé polovině roku 2018.

Následně bude zahájen v roce 2018 i hraniční úsek Nažidla – Dolní Dvořiště, státní hranice, kde v této chvíli, a to je myslím možná rozdíl vašich informací, dosud není k dispozici platné územní rozhodnutí.

K tomu, abychom mohli pokračovat dál, je třeba uzavřít mezi Českou republikou a Rakouskem mezistátní smlouvu. Tu v této chvíli uzavřenou nemáme a nemáme přesně specifikované souřadnice místa napojení. I tady už jsme pokročili dál. Česká strana připravila návrh mezistátní dohody o propojení rychlostní silnice R3 s rakouskou rychlostní silnicí S10, v lokalitě Dolní Dvořiště – Wulowitz. K této smlouvě proběhlo již mezirezortní připomínkové řízení a návazně bude vyzvána rakouská strana k expertnímu jednání. Byly vytvořeny odborné týmy na Ředitelství silnic a dálnic a rakouském ASFINAGu za účasti našeho zastupitelského sboru ve Vídni, kde pan současný velvyslanec se velmi aktivně podílel při své bývalé diplomatické misi ve Spolkové republice Německo a účastnil se takovéto dohody, která byla mezi Spolkovou republikou a Českou republikou uzavřena k dálnici D5. Takže má bohaté zkušenosti a je nám velmi k dispozici a nápomocný pro to, abychom dořešili i tuto formální záležitost, a tím jednoznačně deklarovali místo napojení. Nikdo by už v budoucnu nemohl zpochybnit, zda v rámci projednávaného územního řízení je ono místo napojení to správné, či nikoliv.

Já bych vám chtěl říci, že rezort dopravy vynaloží veškeré úsilí k tomu, aby dostavby jihočeské dálnice D3 a rychlostní komunikace byly dokončeny do roku 2021, tak abychom mohli efektivně vyčerpat evropské finanční prostředky v rámci programu OPD 2. Ředitel odboru výstavby pan Ing. Čížek navštívil v minulosti, v minulých týdnech, několikrát České Budějovice a řešili jsme varianty zrychlení výstavby – ne zpomalení, zrychlení výstavby i okruhu Českých Budějovic pro to, abychom v rámci platných územních rozhodnutí nebo v rámci platných vymezených koridorů našli takové řešení, které bude vyhovovat Českým Budějovicím a v podstatě by dokázalo zrychlit celý proces. Samozřejmě podrobnější informace, pokud budete vyžadovat, jsem připraven vám dát v písemné formě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho odpověď. Poprosím pana poslance o jeho doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane předsedající. Pane ministře, já vám děkuji za vaše slova. Doufám, že budou vtesána do betonu tak, aby skutečně byla platná. Po tom aby byl stanoven bod přechodu, po tom jsem už já volal jako hejtman, kterým jsem se stal v roce 2000. Pořád se nic neděje. Tedy znova vás žádám a prosím, abyste maximálně urychlili proces stanovení přechodového bodu a celé přípravy stavby dálnice. Zároveň vás také prosím, abyste apeloval na ŘSD, aby urychlili výkupy pozemků, které obvykle bývají hlavní brzdou v procesu přípravy

stavby rychlostní komunikace. Pro informaci, do Budějovic je to dálnice D3, od Budějovic je to rychlostní komunikace R3. Takto je to terminologicky stanoveno i profilově s ohledem na to, že na rakouské straně se jedná o stavbu rychlostní silnice S10. Čili ještě jednou, pane ministře, prosím vás o maximální podporu těchto staveb. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi, pan ministr už patrně nechce reagovat. Děkuji.

Přejdeme k druhé interpelaci, kde pan poslanec Karamazov – který je ale bohužel nepřítomen, takže patrně nebude interpelovat paní ministryni Helenu Válkovou. Paní ministryně vypadá smutně, že ji to mrzí. Ruším tedy jeho interpelaci pro nepřítomnost.

Přejdeme k třetí interpelaci – pan poslanec Radim Holeček. Taktéž nepřítomný, takže ruším interpelaci pana poslance Holečka.

A čtvrtá interpelace – pan poslanec Martin Novotný bude interpelovat pana ministra dopravy Antonína Prachaře, ve věci rozvoje dálniční sítě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, moje interpelace bude záměrně položena obecným jazykem, nikoliv odborným jazykem v oblasti komunikačních sítí. Oba totiž společně s panem ministrem pocházíme ze střední Moravy. A jako Středomoravák jsem celé poslední čtvrtstoletí vždy opakovaně přemýšlel při překračování hranic do Rakouska směrem na Vídeň nad onou zvláštní symbolickou situací, kdy dodnes občané České republiky tam musí cestovat po složitých místních komunikacích, přes vesničky na začátku rakouského území. Vždycky to pro mne byl symbol oné rozdělené Evropy čtyřicet let po válce, symbol, jak se dvě přirozeně spolu vždy sousedící území oddělily od sebe, včetně toho oddělení neexistencí dálniční sítě.

My jsme tady na půdě Poslanecké sněmovny nedávno slyšeli expresivní výrazy o tom, že se za čtvrtstoletí po listopadu neudělaly ani ty podělané dálnice. Mně nedávné rozhodnutí, kterým jsme zafixovali ten stav, že plynulé propojení mezi Českou republikou a Vídní v podstatě v tuto chvíli ani neplánujeme a chystáme propojení, možná sofistikovanější, to jest obchvaty obsahující sítí, ale stále těch nižších tříd komunikací. Mně toto strategické rozhodnutí přijde skandální, přijde mně jako rezignace na standard, který funguje všude ve středoevropských zemích široko daleko okolo, a proto bych se chtěl pana ministra zeptat touto cestou, jaké důvody skutečně vedly k tomu, že jsme v této oblasti rezignovali na to, že nebudeme schopni propojit moravské území s metropolí, která je dokonce geograficky bližší, než je Praha, naše hlavní město. Přijde mi to neuvěřitelné a ty důvody bych chtěl slyšet v daleko hlubší argumentaci, než jaká zazněla na půdě médií.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Novotnému a poprosím pana ministra dopravy o odpověď na tuto interpelaci.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste říkal, že máte obecnou interpelaci na stav silniční a dálniční sítě v České republice. Já bych vám chtěl říci, že v současné době, co se týká rozpočtu, co se týká finančních prostředků na vybudování dálničních a rychlostních komunikací a přílehlých úseků silnic první třídy, které jsou v majetku státu a kde stát má možnost využít evropských finančních prostředků, tak tento rozpočet je naplněn.

Je naplněn od roku zhruba 2013 a s ohledem na to, co jsme schopni stavět, netrpíme finanční nouzí. Pokud to bylo dříve, že se vymlouvali různí představitelé, naši předchůdci, na to, že tento stát nemá peníze, a proto nemůže stavět dálnice, lhali našim občanům. Nikdy to tak nebylo.

Zásadní komplikací při výstavbě obecně sítí bylo pozastavení výkupu pozemků díky snížení ceny od 1. 2. 2013. Tento zákon, který má číslo 416, byl přijat v roce 2009. Dneska máme rok 2014. Za 4,5 roku nikdo nepřišel s tím, že tento problém existuje, občané nechtějí prodávat pozemky za poplatky nižší než poplatek na veřejném WC, a nic se s tím nedělá.

V současné době se napravil stav, abychom mohli vlastníkům pozemků v zemědělské a lesnické půdě dát adekvátní finanční prostředky a mohli tak celý proces přípravy investic zrychlit. Novela je přijata, je schválená a platná. Účinná od 13. 9. Tím se výrazně navýšila možnost přiznat spravedlivé odměny majitelům pozemků. Ředitelství silnic a dálnic už v předstihu zahájilo zpracování znaleckých posudků, čili ocenění jednotlivých těchto pozemků v daných lokalitách, tak aby bylo možné uplatnit příslušný násobek a zahájit výkupy pozemků a pokračovat dál. Předpokládáme, že tady se posuneme výrazně do konce letošního roku, protože my musíme respektovat devadesátidenní lhůtu a po ní teprve v případě nedohody přistoupit na vyvlastnění. Takže tady nás čeká tři měsíce. Mezitím budeme velmi pečlivě analyzovat, jak budou probíhat jednotlivé diskuse s občany a jaký bude mít novela zákona efekt.

Co se týká vašeho konkrétního dotazu, silnice R52 Brno–Vídeň. V posledních dnech je velmi mediálně sledovaná tato kauza, resp. moje prohlášení, které vyplynulo z pondělního společného setkání s hejtmanem Erwinem Pröllem. Bylo to už druhé setkání za mého krátkého působení na Ministerstvu dopravy. My jsme skutečně spolu hledali všechny cesty, jakým způsobem společně najít prostor a napojit českou a rakouskou rychlostní komunikaci. Na rakouské straně se jedná o rychlostní komunikaci, která bude vedena od Freiburgu – ne od Freiburgu, od Schricku by měla být vedena v uspořádání pouze dvou pruhů. Vyplynulo to patrně z rakouského prověření finanční efektivity celého – rakouská strana nám oznámila, že na českou hranici podle uzavřené smlouvy, kde je definován bod napojení, přivede tuto komunikaci pouze ve dvoupruhovém uspořádání.

Já jsem nikdy neřekl, a znovu to opakuji, na půdě Poslanecké sněmovny, že nebude Česká republika stavět dálnici mezi Brnem a Vídní. Do Pohořelic máme čtyři pruhy a od Pohořelic směrem ke státní hranici připravujeme uspořádání v dálničním čtyřpruhovém profilu. Omezení, které máme, je otázka přechodu Novomlýnských nádrží, kde je dvoupruhové uspořádání, a tady navrhujeme dočasně toto dvoupruhové uspořádání při přechodu Novomlýnských nádrží zachovat, a dále, protože byly zrušeny zásady územního rozvoje kraje, to je pro nás podstatný fakt, my v této chvíli na území Jihomoravského kraje nemůžeme udělat ani chodník. Byly zrušeny zásady územního rozvoje na základě podání občanské iniciativy k Nejvyššímu správnímu soudu, a jak jsem informován, obnova zásad územního rozvoje kraje pokračuje a měly by být znovu projednány ve třetím čtvrtletí roku 2015. Zrušené zásady územního rozvoje kraje se netýkají pouze dotčeného katastrálního území obce Mikulova, tam můžeme pokračovat dále v přípravě. Bylo by velkou ostudou této republiky, kdyby rakouská strana přivedla svoji dálnici k hranicím a my na ni nedokázali plynule navázat.

Co se týká Mikulova, budeme pokračovat v přípravě výkupu pozemků pro klasické dálniční těleso ve čtyřpruhovém uspořádání, tak abychom v okamžiku, kdy dojde k dohodě, byli na vlastních pozemcích a mohli tento úsek dostavět. Naše představa je taková, že za současného stavu probíhají už diskuse mezi oběma stranami, jak rakouskou, tak Ředitelstvím silnic a dálnic, připravujeme smlouvu na společnou výstavbu hraničních mostů, odstranili jsme problémy, které vyplývaly z nivelety na jedné a na druhé straně. Tam byly rozdíly jenom v tom, že rakouská strana používala jiný výškový systém oproti České republice. Jsme velmi blízko, aby tyto smlouvy o společném postupu hraničních mostů mohly být uzavřeny ještě v letošním roce.

Znovu říkám a opakuji to, a důrazně (upozornění na čas), nikdy jsem neřekl, že nebudeme stavět dálnici mezi Brnem a Vídní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi dopravy. Ptám se pana poslance, má-li doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Děkuji, panu ministrovi za toto interpretační vyjádření. Každý z nás, kdo sleduje vývoj v území posledních mnoho let, samozřejmě vidí nejbanálnější vrstvu situace, tedy zatímco na české straně se nepostavilo za poslední léta vůbec nic, tak rakouská strana postavila mnoho kilometrů dálnic a já jí v tom směru rozumím, že nulový pohyb z české strany mohl vést až k deklaraci postoje, který rakouská strana v tuto chvíli zaujímá.

Chtěl bych pouze touto cestou pana ministra požádat, on mě o tom teď ujistil, abychom v našich postojích nikdy s tím stanoviskem rakouské strany nevyjadřovali jakýkoli souhlas nebo se s touto vizí neztotožňovali. Myslím si, že by skutečně byla ostuda, aby jeden z těchto hlavních tahů pro budoucnost budoucích generací zafixován v podobě, která vznikla v době železné opony. Není to dotaz, je to jenom jakési doplnění. Pan ministr v podstatě můj dotaz zodpověděl, ale ten můj apel

směřuje k tomu, abychom jakýmkoli verbálním formulačním způsobem nefixovali tuto situaci, že by se mohla skutečně v příštích dvaceti třiceti letech stát pravdou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Novotnému. S pátou interpelací přichází paní poslankyně Jana Fischerová, která bude taktéž pana ministra dopravy Antonína Prachaře interpelovat ve věci registru vozidel. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji vám za slovo, pane předsedající.

Vážený pane ministře, název interpelace je jednoduchý – registr vozidel. A já se na vás obracím s konkrétním dotazem od konkrétního občana kraje Vysočina. Přišel za mnou s následující prosbou: Jak se řeší případ, kdy mi byl odcizen osobní vůz. Je to už 17 let, čili před 17 lety, a moje vozidlo je stále uvedeno v registru vozidel. Třebaže mám od Policie ČR veškeré papíry vyřízené o tom, že vůz byl zcizen, ale na odboru dopravy na pověřeném úřadu, tzv. na trojce, mně bylo sděleno, že nemám doklad o tom, že tento vůz byl ekologicky odstraněn, znehodnocen.

Chci se zeptat, nevím, třeba je to nějak řešeno, ale já tu odpověď neznám, tak bych byla ráda, kdybyste mi vysvětlil, jak se to řeší, zda se to řeší. Zajímá mě to opravdu z pohledu naší legislativy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Fischerové a pana ministra dopravy poprosím o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážená paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, chtěl bych vám říct, jak to probíhá v současné době a jak to bude probíhat po 1. lednu 2015, kdy nabude účinnost zákon číslo 56, a co pro to děláme už teď.

V současnosti se u odcizeného vozidla zápis do centrálního registru vozidel neprovádí. My v centrálním registru vozidel v dnešní době nevíme, že to vozidlo je odcizeno. Skutečně to tak je. Odcizení se hlásí pouze na Policii ČR a nemožnost provozování vozidla dokládá provozovatel a vlastník pouze protokolem od Policie ČR. Od 1. 1. 2015 se po nahlášení vlastníka bude zapisovat do centrálního registru vozidla vyřazení z provozu a k žádosti o vyřazení se bude předkládat policejní protokol. Proto už v současné době jsme zdali úpravu stávajícího systému centrálního registru vozidel, tak abychom dokázali nastavit všechny změny k 1. 1. 2015. Ministerstvo dopravy poslalo do meziresortního připomínkového řízení dvě prováděcí vyhlášky k novele zákona 56. Trošku jsme s tím otáleli, resp. pozdrželi. Právě v souvislosti s projednávanou krátkou novelou tohoto zákona jsme chtěli odložit značky na přání a odložit § 48a ohledně dokumentace na stanici technické kontroly. V okamžiku, kdy jsme měli jasno, že vláda náš návrh z dílny Ministerstva dopravy

doporučila Poslanecké sněmovně, proběhlo první a druhé čtení, okamžitě jsme poslali prováděcí vyhlášky, tak aby bylo možné se s nimi seznámit.

Podrobně k 1. 1. 2015. Bylo-li silniční vozidlo odcizeno, cituji přesně §12 odst. 5, požádá vlastník silničního vozidla o vyřazení z provozu bez zbytečného odkladu poté, co se o odcizení silničního vozidla dozvěděl. K žádosti přiloží policejní protokol, doklady a tabulky podle odstavce 2. K žádosti přiloží, má-li je k dispozici. Odstavec 3 a 4 se v tomto nepoužije. U dočasně vyřazených vozidel do jednoho roku nedojde k nahlášení adresy místa, kde je vyřazené vozidlo umístěno, a účelu jeho využití bude se silniční vozidlo považovat za zaniklé. To znamená, dojde k trvalému vyřazení tohoto vozidla z registru. U vozidel v převodu, nedojde-li do lhůty šesti měsíců k podání žádosti o zápis vlastníka, bude rovněž silniční vozidlo považováno za zaniklé a bude trvale vyřazeno. Místně příslušné registrační pracoviště zapíše zánik vozidla do centrálního registru automaticky, to znamená, že žádný občan nebude muset místo centrálního registru navštěvovat a tam se domáhat takového zápisu. Takže tyto zápisy poběží automaticky. Jeden rok. V okamžiku, kdy nedojde k odhlášení a převodu na další osobu, po šesti měsících bude vyřazeno. Tím docílíme i tzv. vyčištění registru, kdy dneska tam máme spoustu vozidel tzv. v polopřevodech.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministru dopravy. Ptám se paní poslankyně. Má zájem o doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji. Já jsem právě o tom přemýšlela, že ten registr vozidel, jestli se to neděje, tak musí být opravdu zahlcen, a mnohdy toto nefungovalo, tak jsem si říkala, že tam musí být velké množství těch vozidel. Čili teď mohu říct, pane ministře, tomu dotyčnému pánovi, že vlastně má až po 1. 1. 2015 možnost všechno řešit ve vztahu k centrálnímu registru. Děkuji. To je všechno.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni i panu ministrovi. Další, šestá interpelace. Dovoluji si ji stáhnout, protože to je moje interpelace na nepřítomného pana ministra financí. A protože pan ministr je nepřítomen a protože mě tady nemá kdo vystřídat a nechci přerušit schůzi Sněmovny, tak ji stahuji.

Sedmou interpelací je interpelace paní poslankyně Marie Pěničkové na nepřítomného ministra školství Marcela Chládky ve věci nových studijních oborů na vysokých školách. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěničková: Děkuji za slovo. Dobrý den. Vážený pane ministře, donesly se ke mně pro mne velice znepokojivé informace o údajném zřizování nových studijních oborů na vysokých školách. Konkrétně na Univerzitě Palackého v Olomouci má údajně vzniknout nový obor zaměřený na správcovství církevních majetků nabytých v rámci vyrovnání s církvemi. Proto se ptám, jelikož se u mne jedná jen o nepodložené informace: Opravdu se o zřízení takovýchto studijních oborů na našich veřejných vysokých školách uvažuje? A v případě, že ano, o které

školy se jedná, jaké konkrétní obory to budou a kolik studentů má být do těchto oborů případně přijímáno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Bude jí odpovězeno písemně. Máme další interpelaci, osmou v pořadí. Paní poslankyně Gabriela Pecková bude interpelovat taktéž nepřítomného ministra pro lidská práva Jiřího Dienstbiera ve věci diskriminace romských fotbalistů. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážený nepřítomný pane ministře, dámy a pánové, náš právní řád stejně tak jako právní řád Evropské unie, které jsme členem, nepřipouští žádnou formu diskriminace. Česká republika je velmi často v hledáčku lidskoprávních organizací a institucí Evropské unie kvůli menšinám, například i kvůli nedostatečnému naplňování rozsudku soudu pro lidská práva ve věci D.H. proti České republice a podobně.

Sport je bezesporu velmi významným socializačním nástrojem s velkým preventivním potenciálem k soužití většinové společnosti s menšinami. Proto se ptám, pane ministře, jaké kroky jste podnikl nebo hodláte podniknout v případě diskriminace romského fotbalového klubu Roma junior na Děčínsku. V neděli odjíždí naše parlamentní delegace opět do Rady Evropy do Štrasburku a určitě se nevyhneme různým nepříjemným otázkám, takže bych ráda věděla, co můžeme vyřídit v Radě Evropy od našeho ministra pro lidská práva v této věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Taktéž jí bude odpovězeno písemně. Devátou interpelaci přednese pan poslanec Michal Kučera na taktéž nepřítomného ministra zemědělství Mariana Jurečku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vážený pane nepřítomný ministře, státní podnik Lesy České republiky, resp. nový generální ředitel Lesů České republiky pan Szórád ihned po svém nástupu do funkce jako svou první akci vypsals veřejnou zakázku za 1,9 milionu korun pro společnost Bubeník Partners na personální služby, a to tzv. zadáním z ruky jednomu uchazeči bez oslovení či zapojení více uchazečů. Státní podnik tak neefektivně vynaložil milionové finanční prostředky za nesmyslné výběrové řízení na čtyři odborné funkce vrcholového managementu Lesů České republiky, konkrétně jde o pracovní pozici ekonomického ředitele, výrobně technického ředitele, správního ředitele a obchodního ředitele. Předmětem této zakázky byl pouze hromadný písemný test všech uchazečů o místo v prostorách státního podniku v rozsahu tří hodiny a následně pohovor generálního ředitele Lesů České republiky s vybranými účastníky. To vše za necelé dva miliony korun. Vzhledem k tomu, že státní podnik má svůj personální útvar, tak se celá tato předražená zakázka jeví jako naprosto zbytečné plýtvání finančními prostředky státního podniku. Smutným výsledkem této předražené zakázky za 1,9 milionu korun, mimochodem v době boje za transparentnost veřejných zakázek a očištění dobrého

jména Lesů České republiky dle vašich slov, pane ministře zemědělství, je přijetí do top managementu státního podniku dvou známých generálního ředitele Szóráda ze skupiny CE Wood a dvou zaměstnanců Lesů České republiky.

Chtěl bych se vás, pane ministře zemědělství, zeptat, jakým způsobem byla konstruovaná cena výběru řízení 1,9 milionu korun. A protože zde nejste přítomný, tak vám ještě připomenu, koho jste tedy obsadil do top managementu Lesů České republiky. Generální ředitel pan Ing. Szórád ze skupin Allwood, ze skupiny CEW, ekonomický ředitel inženýr Buchta, jehož otec pochází z Allwood ze skupiny CEW, obchodní ředitel Allwood ze skupiny CEW, správní ředitel Lesy České republiky, výrobní ředitel Lesy České republiky, odbor vnitřního auditu ze skupiny CEW.

Vy jste, pane ministře, Lesy České republiky věnoval lidem, kteří z Lesů České republiky vyváděli ohromné prostředky prostřednictvím nevýhodných zakázek. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Jistě mu pan ministr rád odpoví na jeho naléhavé otázky.

Desátou interpelací položí paní poslankyně Anna Putnová na taktéž nepřítomného ministra školství Marcela Chládku.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Vážený nepřítomný pane ministře Chládku, je mi líto, že vám nemohu položit osobně otázku. Neměla jsem tu čest ani minulý týden, kdy jste nebyl přítomen interpelacím, takže už nemohu dále čekat a musím se aspoň tímto prostřednictvím na vás obrátit.

Dvacátého června letošního roku Poslanecká sněmovna přijala doprovodné usnesení, ve kterém žádá Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, aby provedlo revizi hygienických parametrů pro mateřské školky, aby se zlepšila využitelnost této infrastruktury. Je to více než čtvrt roku. Zajímá mě, pane ministře Chládku, jaké kroky jste v této věci podnikl.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Jedenáctou interpelací přednese pan poslanec Petr Bendl na pana ministra dopravy, který je dnes oblíben, ve věci rychlodráhy Praha–Kladno. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Není divu, že je dnes oblíben, protože je jeden z mála zúčastněných ministrů a patří mu za to poděkování, byť jsme občas kritičtí. Takže se přidám k těm, kteří si váží skutečnosti, že tady sedíte, pane ministře, a odpovídáte na dotazy.

Můj dotaz je prostý, protože už jsem vás v této věci interpeloval zhruba před půl rokem a šlo o projekt drážního spojení mezi Kladnem a Prahou, kterému se pracovně říká rychlodráha.

I když všichni ti, kteří se o toto zajímají, vědí, že nejde o žádný šinkanzen, ale jde v podstatě o zkapacitnění této tratě a vyřešení situace pro Kladeňáky a lidi z blízkého okolí, aby mohli využívat k cestě do Prahy, a není jich málo, těch lidí, zhruba pořád kolem 24 tisíc lidí denně dojíždí z Kladenska do Prahy, aby mohli využívat více než automobilů právě železnice.

Chci se zeptat, co se o té doby změnilo, pane ministře. Zdali jste v tomto zapracovali, kdy se případně projekt bude realizovat a co nového v projektu rychlodráhy je. Minule jste se k tomuto projektu hlásil, tak věřím, že se něco nového dozvím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra, aby panu poslanci něco nového řekl.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, chtěl bych pokračovat v tom, co kolem takzvané rychlodráhy Praha–Kladno se událo nového. Zpracovávaná studie proveditelnosti, kterou má Správa železniční dopravní cesty k dispozici, v současné době neprokázala efektivitu ani v jedné ze sledovaných variant. Ekonomická efektivita této tratě nebyla prokázána a z toho vyplývá jeden jediný závěr: Není možné v žádné z navržených variant použít efektivně ekonomické prostředky v rámci operačního programu Doprava. Hrozila by korekce ne hospodárného nakládání s finančními prostředky. My nemůžeme na tuto dráhu použít finanční prostředky.

Abych ještě doplnil: Bezodkladně byla proto zadána nová aktualizace. Tunelová řešení, která jsou pod Prahou 6, která jediná ve stávajících variantách mají vydaná souhlasná stanoviska k posouzení vlivu na životní prostředí, a zpracované dokumentace pro územní rozhodnutí se musí buď optimalizovat z pohledu náročnosti technického řešení, anebo se musí optimalizovat předpokládaný železniční provoz tak, aby byly upřednostněny linky, které mají nejsilnější přepravní proud a přinášejí tak největší celospolečenský přínos. To znamená upřednostnit rychlíkové a spěšné vlaky na Kladno.

Každý partner zapojený do projektu bude muset činit ústupky ze svých požadavků, například snížení požadavků na dosah vlaků pro území Praha 6, Praha 7. Požadované množství není spolu s metrem, s trasou A, efektivní. Pokud k těmto ústupkům nedojde, není možné předpokládat možnost financování ekonomicky neefektivních variant. Určitou možností pro realizaci projektu je samozřejmě také participace soukromého sektoru na výstavbě, provozu a financování. Ovšem i pro tento druh zajištění projektu je třeba mít ekonomicky efektivní variantu a variantu, která získá stavební povolení. Předpokládáme, že pro méně problematické úseky bude možné po potvrzení proveditelnosti dokončit přípravu tak, abychom mohli financovat úpravy této trati v rámci operačního programu 2 na období 2014 až 2020.

Já bych chtěl říci, že v této chvíli probíhají úpravy této trati ve směru od Kladna k Praze. Vláda schválila nadlimitní veřejnou zakázku – úpravu Negrelliho viaduktu a

Správa železniční dopravní cesty připravuje veškerou dokumentaci pro výběr zhotovitele. I nadále je naší prioritou najít řešení na této trati. Je to ostuda republiky, kdy Praha nemá spojení s centrem Prahy a letištěm, dominantním letištěm.

Tady si myslím, že skutečně se nabízí jediná možnost – zapojit do této realizace privátní sektor. Mohu říct, že v této chvíli máme určité signály ze strany zájemců podílet se a diskutovat o možnosti PPP projektu, a já jsem o této záležitosti jednal i při své nedávné cestě, kdy jsem doprovázel prezidenta republiky do Francie. Ve Francii existuje státní agentura, která se zabývá partnerstvím privátního a státního sektoru, a požádal jsem při oficiální schůzce, zda by pracovníci této agentury nemohli přijet do České republiky, aby nám s případnou přípravou tohoto PPP projektu mohli pomoci.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Doplňující otázka pana poslance Bendla. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Český stát dává do Českých drah zhruba 12 miliard korun a o nějaké velké efektivitě se, pane ministře, tedy moc mluvit nedá. Pro mě argument, že Česká republika v podstatě rezignuje na to, že někomu vyšlo, že je to neefektivní, že nebudeme mít, řeknu, železniční spojení na největší mezinárodní letiště v České republice, které odbaví ročně několik milionů návštěvníků, že nebudeme mít dostatečné kapacitní řešení a nesveze se s tím i to Kladensko, strukturálně v minulosti postižené, tak aby lidé z tohoto území mohli dojíždět ekologickým způsobem dopravy do Prahy, prostě to je pro mě argument, který nejsem ochoten vstřebat. Myslím si, že informace o ekonomické neefektivitě je velmi lichá, vezmu-li v potaz, kolik peněz do systému Českých drah jde a o co to bude efektivnější v případě, že budeme shánět nějakého privátního investora do situace, o které vy tvrdíte, že je neefektivní. Trošku si to odporuje. (Upozornění na čas.)

Já se vás na to znovu zeptám za půl roku, co jste v tom udělali. Budu vás na tomto projektu trápit dál, protože je to region, kterému všechny politické subjekty slibovaly, že s tím něco udělají. Tak vy jste slíbili, že budete makat, tak makejte.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, děkuji panu poslanci Bendlovi. Dvanáctou interpelací přednese pan poslanec Jan Birke, taktéž na pana ministra dopravy, ve věci zákona o liniových stavbách. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, vážený pane ministře, já budu velmi stručný. Realizace strategických staveb, dálnic a železnic měl nebo má bezesporu zlepšit zákon o liniových stavbách. Chci říci, že na tento zákon čeká nejenom stát, ale čekají na něj kraje a především města a obce v České republice. Chtěl bych se vás zeptat, jaká je současná situace s jeho přípravou. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Birkemu a poprosím pana ministra Prachaře o odpověď.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, co se týká vašeho dotazu k zákonu o líniových stavbách. Zákon o líniových stavbách má dvě části. Jedna část je plánování výstavby dopravní infrastruktury. Tento zákon vychází z německého modelu, který má rovněž dvě části, to je plánování výstavby, spolkový plán výstavby dopravní infrastruktury, a pak je druhá část tohoto zákona – obecně o líniových stavbách, která říká, jakým způsobem budeme postupovat při vyřizování stavebních území a posouzení vlivu na životní prostředí v rámci jednotného integrovaného povolení.

My jsme začali na tomto zákonu pracovat, začali jsme na něm pracovat v březnu, kdy jsem nechal přeložit do českého jazyka a rozeslat všem zainteresovaným odborům na Ministerstvu dopravy onen německý zákon tak, aby se s tím dokázali seznámit. Začali jsem spolupracovat i s externími organizacemi a asociacemi, například ARI, Asociace pro rozvoj infrastruktury, a připravili jsme základní materiál, základní teze zákona o líniových stavbách – té první části, to znamená toho, kde říkáme, jakým způsobem stát bude mít možnost plánovat výstavbu dopravní infrastruktury. V současné době musím říct, že plánování výstavby dopravní infrastruktury je na základě sektorových strategií, které schvaluje vláda, nikoliv Parlament. Pokud bychom dospěli k situaci a měli tady takovýto zákon, kdy od zahájení do konečného rozhodnutí vedení trasy dojde ke schválení na základě zákona, potom předejdeme různým diskusím, kterých jsme svědky v současné době například i v Českých Budějovicích, kde posuzujeme, jestli jeden nebo dva nebo tři nebo pět sjezdů je optimální. Bohužel stát v této chvíli nemá možnost na to, aby jasně na základě zákona řekl, kudy povede trasa strategických komunikací, ať silničních, nebo železničních.

Samozřejmě chybou bylo, že jsme nevěděli, respektive vedení Ministerstva dopravy, moje osoba, to je moje chyba, že jsem nevěděl, že musíme k takovému návrhu zákona – to se přiznávám – mít zpracované hodnocení dopadu na státní a podnikatelský sektor neboli RIA. Když jsem se to dozvěděl, zadal jsem tyto práce tak, aby probíhaly, abychom to mohli velmi rychle napravit. Došlo ke skluzu dvou měsíců a na základě stávající analýzy, jak vypadá příprava tohoto zákona, jsem vyvodil personální zodpovědnost na Ministerstvu dopravy a odvolal jsem okamžitě vrchního ředitele pro legislativu a nahradil ho týmem čtyř lidí. Jeden z nich je z legislativního odboru vlády.

Současný stav, který je. Ministerstvo dopravy požádalo dne 23. 6. 2014 předsedu vlády o posun termínu předložení věcného záměru zákona o líniových stavbách na termín do konce října 2014, čili z šestého měsíce na desátý. Vláda tuto žádost projednala a usnesením č. 631 z 30. 7. stanovila nový termín pro předložení návrhu věcného záměru zákona o líniových stavbách do konce října. V současné chvíli práce probíhají a my jsme připraveni v první dekádě měsíce října poslat návrh zákona do

meziresortního připomínkového řízení, které trvá 15 dní, a poté budeme schopni předložit tento zákon na Legislativní radu vlády.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, za erudovanou odpověď. Já jsem velmi rád, že to můžu do jisté míry konfrontovat s vašimi slovy, především např. v Ekonomu z 15. května 2014, kde jste přímo řekl: "Do poloviny června by měl být věcný záměr, v říjnu a v listopadu paragrafované znění, od 1. ledna 2016 by měl platit a stavět by se podle něj mělo začít v roce 2018." Rozumím tomu tak, že i přesto, že jaksí váš legislativní odbor – já to neberu jako – omlouvám se, zase prostřednictvím pana předsedajícího – vaši chybu. Já myslím, že to je otázka samozřejmě šéfa legislativy, který vám neřekl, že na takovouhle zásadní normu je potřeba vypracovat RIA. Ale chápu to tak, protože na ten zákon všichni čekáme, tzn. ta slova, která jste řekl vy, včetně té citace mě, platí a já pevně věřím, že věcný záměr v říjnu s termíny 2016, 2018 budou platit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Birkemu. S další interpelací pan poslanec Jiří Petřů, který bude taktéž interpelovat pana ministra dopravy ve věci R52. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petřů: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, rychlostní silnice R52 zajišťuje rychlostní spojení Brna s Mikulovem a Vídní ve směru mezinárodního tahu E461. K napojení rychlostní silnice na nově budovanou rakouskou dálnici A7 u Mikulova je nutno nově postavit či rozšířit stávající silnici postavenou v 90. letech minulého století mezi Pohořelicemi a Mikulovem. To vyplývá ze zásadního dokumentu, kterým je Politika územního rozvoje České republiky z roku 2008, kapitola č. 5 "Koridory a plochy dopravní infrastruktury", odst. 106) R52 "Zkvalitnění silničního spojení Brno–Vídeň".

Rakouská strana potvrdila tuto skutečnost zákonem Bundesstraßengesetz z roku 1971 ve znění z roku 1999, který má číslo BLBL 182/1999, a novelou Bundesstraßen-Übertragungsgesetz s číslem BGBII 50/2002. Výsledkem je pak mezinárodní dohoda podepsaná mezi Českou republikou a Rakouskou republikou 23. ledna 2009.

22. září proběhlo vaše jednání s dolnorakouským hejtmanem Erwinem Pröllem a v médiích byl interpretován výsledek vašeho jednání tak, že pro spojení Brna s Vídní se neuvažuje s čtyřpruhovým silničním spojením. Tato informace vyvolala velmi negativní reakce veřejnosti i institucí, které několik desetiletí usilují o rovnovážné napojení obou měst. Zcela nepochopitelná je pak úvaha, že úsek mezi Pohořelicemi a Mikulovem zůstane jako dvoupruhový, když ostatní napojení na české i rakouské straně je čtyřpruhové.

Pane ministře, částečně jste již odpověděl ve čtvrté interpelaci. Přesto vás žádám o jednoznačné vyjádření, že Ministerstvo dopravy bude vytrvale připravovat propojení Pohořelice–Mikulov čtyřpruhovou komunikací tak, aby byly splněny mezinárodní dohody. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Petru. Poprosím pana ministra o odpovědi, i když částečně už opravdu odpověděl v předchozí interpelaci.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, já bych chtěl znovu potvrdit a znovu shrnout to, co se kolem R52 v současné době děje.

Znovu bych chtěl říct, že my v současné době nemůžeme pokračovat dál, protože nemáme zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje. Ty byly zrušeny občanskou iniciativou podanou k Nejvyššímu správnímu soudu a z důvodu chyb v dokumentaci v zásadách územního rozvoje kraje byly zrušeny. Podle ujištění hejtmana Jihomoravského kraje pana Haška se připravují nové zásady územního rozvoje, které by měly být projednány ve třetím čtvrtletí roku 2015. Znovu bych chtěl ujistit, že zrušené zásady územního rozvoje kraje se netýkají katastrálního území Mikulova, a tedy můžeme pokračovat v přípravách obchvatu Mikulova.

Já jsem nikdy neřekl, že nebudeme pokračovat v dálničním profilu mezi Brnem a státní hranicí. Smlouva, o které mluvíte, z roku 2009, tuším, že to je, neřiká, o jakém profilu bude toto napojení. Ta jenom říká, že bude provedeno rychlostní napojení na hraničním přechodu Drasenhofen. Já jsem tuto smlouvu ukazoval tento týden při svém vystoupení v České televizi. Měl jsem ji s sebou, hledal jsem ji, bohužel zůstala na Ministerstvu dopravy, jinak bych vám ji mohl nechat ofotit, jak ta smlouva vypadá.

My budeme i nadále pokračovat v přípravách čtyřpruhového uspořádání od Pohořelic směrem ke státní hranici, a znovu říkám, v rámci přípravy obchvatu Mikulova, který v této chvíli po projednání s rakouskou stranou připravujeme do procesu výstavby jako dvoupruhový, ale výkupy pozemků budou probíhat pro profil čtyřpruhový tak, abychom tam v budoucnu mohli tuto dálnici ve čtyřpruhovém profilu dokončit v plné kategorii tak, jak by to mělo být, a tak, jak je to předběžně s rakouskou stranou i dojednáno. Já se skutečně nechci dostat do situace, která je dneska ve městě Znojmě, kde máme nejdražší inlinovou dráhu ve čtyřpruhu uprostřed Znojma, která na nic nenavazuje. Úplně stejně by nám dva pruhy skončily na hranicích s Rakouskem a na ně by nenavazovala rakouská komunikace. Já se budu snažit a při všech jednáních budu zdůrazňovat, že je potřeba, aby rakouská strana v rámci dalšího vývoje v budoucnosti přistoupila k plnému dokončení v dálničním profilu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Než přejdeme na další interpelaci pana poslance Jana Farského, který bude interpelovat nepřítomného

pana ministra financí Andreje Babiše ve věci strategické vlastnické politiky státu, tak přečtu ještě omluvy, kterých se nějak vyrojilo: Předně pan poslanec Jaroslav Borka se omlouvá dnes od 17.30 z osobních důvodů, pan poslanec Igor Jakubčík se omlouvá od dnešních 15 hodin do zítřejších 11 hodin z osobních důvodů. Pan poslanec... Ježda, kdo se to omlouvá? (Smích v sále.) Tak paní poslankyně Gabriela Kňourová se omlouvá... Ne, pardon, už to zjišťuji. Pan poslanec Beznoska se omlouvá z dnešního jednání z pracovních důvodů. Dále pan poslanec Pavel Šrámek se omlouvá dnes od 14.30 z pracovních důvodů. Tak.

Poprosím pana poslance Farského o jeho interpelaci na pana ministra financí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážený nepřítomný pane ministře, předně si dovoluji vás pozdravit na předvolební kampaň do senátních voleb do Vršovic, byť bych byl samozřejmě radši, kdybyste byl tady a mohl mně zodpovědět moji interpelaci přímo.

Vláda v roce 2013 schválila materiál, který se jmenuje Strategie vlády v boji s korupcí na období let 2013 a 2014. Tento materiál převzala i současná vláda a v ní jeden z důležitých bodů je takzvaná strategie vlastnické politiky státu, což na první pohled může vypadat jako další z úředních dokumentů a další ze strategií, které nedávají příliš smysl. Ale zrovna tato má stanovovat a reaguje na zprávy Bezpečnostní informační služby, která označuje tuto oblast za jednu z nejkompikovanějších a nejzatíženějších nejen netransparentností, ale zvláště prorůstáním politiky s byznysem. Tato strategie vlastnické politiky by měla definovat, jak se bude stát chovat k firmám, které ovládá, jakým způsobem bude obsazovat jednotlivé řídicí orgány, jakým způsobem ponесou tyto za to odpovědnost, jak bude regulováno uzavírání a jejich smluvní volnost jednak mezi nimi a jednak i mezi těmito firmami a dalšími osobami. Poukazuje i na možné povinné zveřejňování smluv, které by tyto firmy uzavíraly. Zároveň mluví o možném omezení některých jednacíh řízení bez uveřejnění právě v těchto firmách a také je samozřejmě řešeno odměňování těchto členů orgánů podniků, kontroly vyhodnocování, fungování a posílení externí a interní kontroly.

Já netrvám na tom, že je nutné plnit všechny sliby (upozornění na čas) a že je nutno vždy řídit stát jako firmu, ale v tomto bodě si dovolím říct, že si nedovedu představit, že byste takovým způsobem, pane ministře, řídil své firmy, protože takovýmto způsobem už byste žádné firmy dneska řídit nemusel, protože by nebyly.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Farskému, kterému bude odpovězeno písemně.

Poprosím paní poslankyni Martu Semelovou, která bude interpelovat taktéž nepřítomného ministra školství Marcela Chládku ve věci školného na základních školách. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane ministře, moje interpelace se týká financování bilingvních tříd na běžných, ne tedy soukromých, ale na veřejných základních školách ze strany rodičů. Dostala se ke mně informace, že některé základní školy zřizované obcemi, které ve výuce spolupracují se soukromými vzdělávacími agenturami, inkasují od rodičů poplatky ve výši 18 až 67 tisíc korun ročně za žáka. Žáci jsou za poplatek umístěni ve třídách s menším počtem žáků a mají k dispozici dvě učitelky, z nichž jedna je rodilá mluvčí. Tuto učitelku vybírají agentury, které rozhodují o vybavení tříd a používaných učebnicích. Navíc mají i odpolední intenzivní výuku dalších předmětů, bez nichž se při odpolední výuce neobejdou. Rodiče platí za děti povinně. Osobně považuji tuto skutečnost, kdy je přístup ke kvalitnějšímu vzdělání závislý na finanční situaci rodiny, za naprosto nepřijatelnou.

Chci se proto zeptat, jak je možné, že na základních školách veřejného zřizovatele rodiče platí za vzdělání, které je podle Ústavy bezplatné. A dále. Považujete za normální, aby touto ranou selekcí vznikaly v tak brzkém věku vybrané kluby dětí majetnějších rodičů? Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni za tuto interpelaci. Šestnáctou interpelaci přednese paní poslankyně Věra Kovářová na nepřítomného pana ministra financí Andreje Babiše ve věci přímé volby starostů. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, vláda, jejímž jste místopředsedou, toto pondělí odmítla náš návrh na zavedení přímé volby starostů. Přiznám se, že mě to velmi nepříjemně překvapilo. Nechci se teď vyjadřovat k jednotlivým argumentům. Věřím, že dostatek prostoru bude v průběhu prvního čtení. Zajímá mě spíš, jak je možné, že záměr zavést přímou volbu starostů na vládě neuspěl, když i vy sám jste mu v minulosti vyjádřil podporu. Vážený pane ministře, změnil jste snad v této věci názor? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Pan ministr ji odpoví písemně. My přikročíme k 17. interpelaci, kde pan poslanec Ludvík Hovorka bude interpelovat přítomného pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci Nemocnice Na Homolce. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, já navážu na minulou interpelaci, která se týká dceřiných společností Nemocnice Na Homolce, kde příspěvková organizace nemocnice vlastní i 70 % akcií Holte a. s. a vlastní stoprocentně dceřinou společností Holte s. r. o., která zase ovládá 30 % akcií Holte a. s.

Já se ptám, proč existuje tento podivný propletenec státní příspěvkové organizace s obchodními společnostmi, který tady je vlastně už minimálně osmnáct let? Jak je možné, že nemocnice takové velikosti nemá standardní účetní oddělení a veškeré účetní služby neustále zadává společnosti Bialešová s. r. o., i když veřejná zakázka, která byla vypsána, již vypršela? A jak je možné, že po těch všech zjištění auditorů, která byla, i policie, neustále paní Bialešová je jednatelkou té dceřiné společnosti Bialešová s. r. o.?

Při jednání na kontrolním výboru jste uvedl, že nám do 14 dnů předáte příslušný audit a vaše zjištění. Zatím jsme nic nedostali. Naopak se dozvídáme, že nemohou být dceřiné společnosti zrušeny ještě minimálně dva roky, protože se musí vysoutěžít 20 tisíc položek. Byly vypsány zakázky na externě právní služby na 60 milionů za čtyři roky, přestože nemocnice má vlastní právníky a má také externího právníka, kterému platí půl milionu korun měsíčně. To naprosto nemůžu pochopit.

Je pravdou, že Nemocnice Na Homolce dosud odmítá předat ministerstvu kompletní účetní doklady svých dceřiných firem? Jak vaše ministerstvo bude tuto situaci řešit?

Já, pane ministře, prosím, abyste prosadil dodržování právních předpisů v Nemocnici Na Homolce, prosadil urychlené svolání valných hromad dceřiných společností a odvolání paní Bialešové z funkce jednatelky Holte s. r. o. (upozornění na čas) a zadal vykonání hloubkového auditu hospodaření Nemocnice Na Homolce a dceřiných firem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Poprosím pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka o odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vzhledem k tomu, že téma této interpelace se v podstatě z velké části shoduje s interpelací z minulého týdne, mohu konstatovat, že odpověď na toto téma bude obsažena v písemné odpovědi na interpelaci pana poslance Hovorky ze dne 18. září ve věci dceřiných společností i účetních a právních služeb v Nemocnici Na Homolce.

Možná tady jenom doplním na okraj problému, že ministr zdravotnictví může přímo v přímo řízených organizacích realizovat v podstatě jednu základní věc, pokud není spokojen – změnit ředitele. Jak asi víte, výběrové řízení na ředitele Nemocnice Na Homolce bylo vypsáno a příští úterý zasedá výběrová komise. Myslím si, že po tomto datu věci dostanou trošičku jiné tempo, jiný spád a budou rychle řešeny. Nicméně do té doby bych nerad dělal jakékoliv kroky, které by mohly umožnit napadat průběh tohoto výběrového řízení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi zdravotnictví. Pan poslanec Hovorka má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Ano, děkuji za slovo. Pane ministře, samozřejmě vím o výběrovém řízení. V souvislosti s tím se proslýchá, že se novým ředitelem společnosti má stát osoba, která je spojena s řetězcem AGEL, respektive která pochází z tohoto řetězce. Samozřejmě je to neověřená informace. Přesto bych požádal o vysvětlení, zda Nemocnice Na Homolce odmítá předat podklady, které se týkají hospodaření dceřiných firem, a otázku paní Bialešové a její další setrvání ve funkci jednatele, protože to je vlastně soukromá osoba, navíc ve smluvním vztahu obchodním s touto nemocnicí. Předpokládám, že by tam neměla být, protože to není správné.

A další věc. Věřím tomu, že to chcete vyřešit, ale chtěl bych, abyste se vyjádřil k existenci těch dceřiných firem z hlediska jejich možného zrušení a především urychleného svolání valných hromad. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Doplňující odpověď pan ministr.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, já bych za prvé chtěl říct, že nechci komentovat spekulace a drby. Já nevím, a nemám věštecké schopnosti, kdo uspěje či neuspěje ve výběrovém řízení na Nemocnici Na Homolce, to za prvé. Za druhé – i kdybych měl pochybnosti o výsledku výběrového řízení, tak ministr jmenuje a výběrová komise jen doporučuje a bude na mé zodpovědnosti, kdo bude, či nebude ředitelem Nemocnice Na Homolce. A větte mi, že to nebude nikdo spojený s nějakými pochybnými vlivovými skupinami. Což není případ společnosti AGEL, která je standardním subjektem, který prostě ve zdravotnictví působí. Jsou tady i jiní lidé, kteří mají pracovní zkušenosti s touto společností, a není to pro mě důvod, abych jakkoli zpochybňoval jejich integritu.

Co se týká dceřiných společností, tak jak jsem již říkal, odpovíme písemně. Nicméně je to věc, která funguje v této nemocnici 18 let. Já jsem byl ministr, který jí zadal, aby byly realizovány postupně kroky ke zrušení těchto společností. Já ani neumím odvolat jakoukoli osobu z orgánů dceřiných společností zřizovaných touto nemocnicí. Mohu změnit ředitele a je vypsáno výběrové řízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho doplňující odpověď. Další interpelací bude interpelovat pan poslanec Zbyněk Stanjura přítomného pana ministra dopravy Antonína Prachaře ve věci dálnice D11. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já si dobrovolně vezmu pár vteřin ze svého času. Myslím, že by bylo fajn v jednacím řádu, abychom zrušili papíry u písemných

interpelací, protože takové to předčítání úředních odpovědí si myslím, že je nezáživné, a stejně tak bych to zakázal těm, kteří interpelují, aby to bylo vyrovnané.

Dálnice D11 byla znovu zahájena slavnostně 22. července. Mám k tomu několik dotazů.

Za prvé. Kdo vybral to místo, kde pan premiér tak radostně mával na bagr? Protože ten bagr tam pracoval jenom ten den. Od té doby na tom místě už nikdo nepracuje.

Za druhé. Pan ministr – nevím, jestli on nebo ŘSD? – uzavřel dodatek se zhotovitelem. Podle výpočtu ŘSD ta původně vysoutěžená cena mohla být snížena až o 28 %. Některé položky tam byly jakoby kritické nebo ne úplně doložitelné. Když jsme zhruba před rokem vyjednávali o slevě, tak minimální hranice ze strany státu byla stanovena na 14 %. A hle – dohodnutá sleva je 7,25 %, což je velký rozdíl. Takže kdo vlastně rozhodl o výši té slevy.

Třetí otázka je – tam probíhá archeologický průzkum. Pan ministr jistě ví a potvrdí, že ze tří firem, které se přihlásily, se dvě firmy musely vyloučit. Nicméně podle veřejných vyjádření pana ministra se snaží buď obojít, nebo porušit zákon o veřejných zakázkách a říká, že to udělá dodavatel. Což samozřejmě nelze – tohle to přifářit k původnímu dodavateli podle původní smlouvy. Já se ptám jestli náhodou – a i kdyby to ten dodavatel udělal zadarmo, možná, že je to v rozdílu těch 7 %, ta cena za ten archeologický průzkum, takže otázka třetí zní: Jak bude vyřešen archeologický průzkum?

A za čtvrté. Máme už všechny pozemky, nebo nemáme?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi za jasné otázky. Poprosím pana ministra o jasné odpovědi. Ano, pan ministr má vždy jasné odpovědi, jak slyším od poslanců. Kéž je tomu tak i nyní. Děkuji.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, já jsem si připravil celou chronologii dálnice D11 a vy jste mi zúžil vystoupení na čtyři body. Takže vám odpovím na ty čtyři body a zanechám nějakých vizí, co budeme dělat, v jakém širkovém uspořádání a pokračování od Hradce Králové směrem dál.

Ptáte se mě, kdo vybral místo zahájení pokračování výstavby. Já bych chtěl říct, že ta výstavba stála osm let! Osm let se tam nehnulo nic! Osm let jsme trvali na tom, abychom mohli tuto stavbu zahájit. A vy říkáte – kdo vybral to místo. Byli to zhotovitelé. Zhotovitelé vybrali toto místo. Takže nevybral ho ani ŘSD ani moje osoba. Tím jsem odpověděl na vaši první otázku.

Co se týká slev, o kterých vy říkáte, že byla představa 28 %.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane ministře. Tady se poslanci ohrazují, protože vám tam svítí konec místo času. Není tomu tak, mně tady jde čas, máte ještě 4,5 minuty. Nevím, proč je to tak na tabuli. Poprosím obsluhu, aby to změnila. Kéž to nijak nesouvisí s vaší funkcí. Děkuji. (Pobavení v sále.)

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: (Se smíchem:) Já myslím, že toto určitě ne.

Co se týká slevy, o které tady pan poslanec mluví. Sleva až 28 %. Já bych chtěl říct, že se nám podařilo dohodnout slevy 18 % v průměru, z 1,3 miliardy na 1,03 – představuje to řádově 280 milionů. A pan poslanec Stanjura určitě ví, jak jsou dělány smlouvy se zhotoviteli, protože byl ministrem dopravy. Ví, že v těchto smlouvách je takzvaná valorizace, že jsou tam takzvané závazkové položky, kdy stát nepředal staveniště zhotoviteli. My jsme se tyto položky snažili dohodnout se zhotoviteli a v průměru jsme ušetřili 18 %. Já nevím o žádném nařízení nebo o žádných dohodách historicky, které měly směřovat ke slevě 28 %. Zodpovědně říkám, že jsme ušetřili 280 milionů.

Archeologický průzkum. Ano, zákon o zadávání veřejných zakázek. Ministerstvo dopravy ani ředitelství nic neporušilo. Vypsali jsme výběrová řízení, přihlásili se tři uchazeči, dva nespĺnili kvalifikační předpoklady, museli být vyloučeni. Podle zákona o zadávání veřejných zakázek zůstal jeden a výběrové řízení musí být zrušeno. Kdybychom toto opakovali, můžeme to dělat donekonečna. Takže jsme se skutečně dohodli na základě nabídek, které jsme měli, a dohodli jsme se zhotoviteli, že zhotovitel má možnost oslovit společnost, která bude provádět archeologický průzkum. Mimo jiné je to muzeum Hradce Králové, není to žádná soukromá firma. Tyto prostředky, které budou použity, v hodnotě 18 milionů korun, budou použity ve prospěch muzea Hradce Králové, které zůstalo jediné ve výběrovém řízení. Já si nemyslím, že to je nevhodné nakládání se státními prostředky, ale pokud se pan poslanec mylí, nechť koná jakékoli další kroky. My jsme tímto odblokovali po osmi letech výstavbu silnice, strategické komunikace.

Co se týká pozemků, není žádným tajemstvím, že část pozemků, polovinu ideálního vlastnictví pozemků mezi paní Štrosovou a paní Ludmilou Havránkovou, vykoupilo město Hradec Králové a budeme řešit směnu těchto pozemků za stávající pozemky pod dopravním terminálem. Druhá polovina pozemků ve vlastnictví paní Ludmily Havránkové se řeší po dohodě směnou mezi státem a Ludmilou Havránkovou. V současné době je schválení provedení této směny na Státním pozemkovém fondu a probíhají příslušné zápisy do katastrálních úřadů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já vím, že to můžu jenom doporučit. Já bych doporučoval ministrovi, aby se nerozčiloval, v klidu odpověděl na konkrétní dotazy a

nestěžoval si, že má přípravu od úředníků celou genezi. Na to jsem se skutečně neptal.

Nicméně jste mi na tu první otázku neodpověděl. Vy říkáte, že jste po osmi letech zahájili stavbu na tom konkrétním místě, a tam se pracovalo jen 22. července, kdy jste tam měli rautík a kdy jste mávali na bagr. Tak jak se ta stavba pohybuje od té doby? Současně jste přiznal porušení zákona o zadávání veřejných zakázek. To není tak, že můžete postupovat vždy jenom hospodárně, ale kromě toho musíte ještě dodržovat zákon o zadávání veřejných zakázek. Takže těch 18 milionů zaplatí kdo? Kdo komu? A na základě čeho? Podle mě, a nejenom mě, ale podle právních rozborů není možné rozšířit původní předmět zakázky archeologického průzkumu. Navíc když ta zakázka byla původně vysoutěžena. A nevím, kdo vám dal tu informaci, a možná, že byste to mohl říct, že by se to opakovalo do nekonečna. Podívejte se na ten zákon o zadávání veřejných zakázek, tam to poznáte. Ten zákon vypadá trošku jinak. Ale i kdybyste měl pravdu, že to bylo to nejhospodárnější řešení, i tak musíte dodržovat zákon o zadávání veřejných zakázek, nebo nejdřív prosadit změnu, a pak postupovat jinak.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pane ministře? Pan ministr si neřeje odpovědět, doplnit.

Další interpelaci přednese pan poslanec Jiří Štětina na pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci letecké záchranné služby. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já bych velmi rád a mohl bych tady hovořit spatra bez papíru, protože to sleduji od roku 1995, ale bude lepší, když to přečtu, a pak eventuálně v diskusi doplním. Ale myslím, že diskuse nebude.

Vážený pane ministře, kterého si velmi vážím. Před několika týdny proběhla v České televizi informace o udělení pokuty jednoho milionu korun od Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže za tendr na financování letecké záchranky. Důvod byl ten, že Ministerstvo zdravotnictví nepředložilo zadávací podmínky pro toto klientelistické výběrové řízení. Pokud vaše ministerstvo tyto doklady nemá, nebo spíše je někdo nechce předložit, vždyť i dnes jsou na ministerstvu lidé, kteří ve výběrové komisi zasedali, mohu vám pomoci. Já všechny tyto dokumenty mám, neboť jsem je získal zcela legálním způsobem, když jsem se snažil tomuto tunelu ve zdravotnictví zabránit podáním trestního oznámení, které stále běží.

Financování letecké záchranné služby je korupční systém již od roku 1995. Dvě soukromé firmy si díky politikům, jejichž jména jsou velmi dobře známa, zajistily nekontrolovatelné zisky, které si jedna z těchto firem ukládá dokonce do daňového ráje na ostrově Vanuatu. Pokrok vidím v tom, že poslanci konečně dostávají přehled o nákladech na leteckou záchrannou službu, ze kterého jsme zjistili, že náklady na tento segment zdravotnické záchranné služby neustále narůstají na rozdíl od financování celého zdravotnictví, kde se nezohlední nárůst DPH, inflace, kurz koruny

atd. Je zcela nepochybné, že toto je díky dlouhodobým a prakticky nevyhovitelným smlouvám.

Proč vás, vážený pane ministře, dnes v této věci interpeluji? Je to jednoduché. Korupční smlouvy končí rokem 2016 a je třeba si připravit stejný, rozumějme klientelistický smluvní vztah na dalších osm až deset let. Věřím, že vy díky všem informacím a hlavně faktům nebudete patřit mezi vaše předchůdce z řad ODS, ČSSD, resp. bývalých členů KDU-ČSL. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Štětinovi. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, k tomu mohu uvést, co v interpelaci zaznělo, nevím teď a neznám detailní informace o průběhu výběrového řízení, o kterém pan poslanec hovořil, které se odehrálo před lety. Za sebe mohu říci, a nevím přesně, k čemu ta interpelace směřovala, za sebe mohu říci, že určitě v okamžiku, kdy skončí smlouvy se soukromými subjekty, které zajišťují osm z deseti základů letecké záchranné služby v České republice, že určitě budeme postupovat s péčí řádného hospodáře. Určitě budeme postupovat tak, aby byla zajištěna kvalitní a rychlá letecká záchranná služba, a určitě budeme postupovat zcela podle zákonů této země. Víc vám opravdu k tomu neumím říct, ale děkuji za nabídku, děkuji za podněty a budu se těšit na spolupráci.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Poprosím pana poslance o doplňující otázku.

Poslanec Jiří Štětina: Já jen skutečně čtvrt minuty. Jsem rád, že tady pan ministr to, co jsem řekl v poslední otázce, mně potvrdil. A věřím, že skutečně ty smlouvy – ono se jedná totiž o nové smlouvy a ty se většinou vždycky už připravují rok a půl až dva roky dopředu. Takže ono to časově vypadá. Ale já jsem rád, pane ministře, že tyto garance jste dal, a věřím vám a budu vám držet palce. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Další interpelací je interpelace pana poslance Václava Horáčka na nepřítomného ministra vnitra Milana Chovance ve věci sponzorských aktivit České pošty. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane nepřítomný ministře, věnuji se již dlouhou dobu otázce České pošty, státního podniku. Její přítomnosti, ale především její budoucnosti. V této souvislosti jsem opakovaně poukazoval na to, že mi nepřijde jako správné a hospodárné, pokud státní podnik, který naříká nad svou špatnou ekonomickou situací, který v minulosti nutil své

zaměstnance doslova k nedůstojnému podomnímu prodeji, který s odůvodněním na ekonomiku chce rušit pobočky v malých městech a obcích, zároveň vynakládá nemalé finanční prostředky na podporu jakýchkoliv bohubilých aktivit, například ligového fotbalu. Hovoříme zde přitom o milionech či desítkách milionů korun ročně, vynaložených dle mého nesprávně.

Není to tak dávno, kdy jsem požádal v prostorách této Sněmovny seminář pro starosty a další představitele místních samospráv. Na něm jsme řešili především další vývoj poboček v regionech. Dostali jsme se mimo jiné v rámci této diskuse také k otázce sponzoringu, resp. hospodárnosti vynakládání finančních prostředků. Tehdejší váš první náměstek sliboval, že jednou z priorit současného ministerstva je redukovat všechny marketingové výdaje společnosti jen na ty, které přímo souvisí s obchodní činností společnosti. Snažil jsem se tedy najít ve výroční zprávě státního podniku Česká pošta za rok 2013, jaké výdaje jsou spojeny například s tím, že sponzorujete Fotbalovou asociaci České republiky, díky čemuž se zde například hraje o pohár České pošty. Bohužel, krásná výroční zpráva o 104 stranách tuto zásadní informaci neobsahuje. Stejně tak v ní nelze najít další informace, které se týkají nakládání s finančními prostředky ve společnosti pro tzv. marketingové účely. Jsem rád, že jsem se dozvěděl, že v roce 2013 se podařilo poště šetřit. Pokles výnosů se podařilo vykompenzovat úsporami v nákladech. Provozní náklady klesly meziročně o 543 milionů. Největší úspory bylo dosaženo v osobních nákladech. Hlavními důvody bylo snížení počtu zaměstnanců o 276 a snížení rezervy na nevybranou dovolenou. Jinak řečeno – zatímco byla zachována podpora fotbalu a jiným zbylým aktivitám, pošta propouštěla své zaměstnance.

Tedy otázka: Vážený pane ministře, pokud již budete v ověřování toho, kolik pošta, státní podnik, každý rok dává na fotbalový pohár, rád bych vás při této příležitosti požádal také o informaci, kolik dává na jinou podobnou tzv. marketingovou podporu a do čeho. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Václavu Horáčkovi. Na jeho interpelaci bude odpovězeno písemně. A než dám slovo panu poslanci Koničkovi, tak mi dovolu, milé kolegyně, milí kolegové, abych mezi námi přivítal delegaci Národního shromáždění státu Kuvajtu. V čele delegace stojí pan místopředseda Národního shromáždění a můj ctěný kolega pan Mubarak Alkhurainej. Welcome to the Chamber of Deputies of Czech Parliament! (Poslanci vstávají a tleskají.)

A my budeme pokračovat interpelací pana poslance Konička taktéž na pana ministra vnitra Milana Chovance. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koniček: Vážený pane ministře, jako předseda kontrolního výboru při kontrole výročních finančních zpráv politických stran a hnutí dost často pracuji s registrem politických stran a hnutí, který je k dispozici na stránkách Ministerstva vnitra. Tento registr byl zřízen na základě zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a politických hnutích v roce 2001. Součástí

registru má být také historie zveřejňovaných údajů. Říkám důvodně "má být", protože ona historie údajů je v rejstříku pouze u politických stran a hnutí vzniklých po zřízení registru. U starých politických stran si historii údajů vůbec nepřečtete.

Pane ministře, kdy uvede ministerstvo údaje v registru do souladu se zákonem č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a hnutích?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Koníčkovi. Naštěstí politické strany si oslovení staré neberou osobně a neurazí se.

Dalším interpelujícím bude paní poslankyně Věra Kovářová, která bude interpelovat nepřítomného vicepremiéra vlády pana Pavla Bělobrádka ve věci přímé volby starostů. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane místopředsedo. Dnes je to moje třetí interpelace, která bohužel zůstane bez přímé odpovědi. Nyní tedy alespoň ve věci přímé volby starostů.

Vážený pane ministře, vláda toto pondělí odmítla náš návrh na zavedení přímé volby starostů. Můj dotaz směřuje stejným směrem, jako směřoval dotaz na pana ministra Babiše. Pro mne to bylo velké zklamání, že vláda neschválila tento náš návrh. Nicméně mě zajímá, jak je možné, že záměr zavést přímou volbu starostů ve vaší vládě neuspěl, když se představitelé koaličních stran v této myšlence hlásili a v nedávné minulosti koneckonců i vaši spolupracovníci například ústy pana Cyrila Svobody. Tento cíl má také ve svém prohlášení senátorský klub, v němž jsou zástupci KDU-ČSL. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Vzhledem k tomu, že zde pan premiér není, bude vám odpověď zaslána písemně.

Přistoupíme k další interpelaci, kterou má pan Simeon Karamazov a interpeluje paní ministryni Helenu Válkovou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, legislativní odbor Ministerstva spravedlnosti v současné době připravuje novelu občanského zákoníku. Zastánci novely tvrdí, že občanský zákoník obsahuje mnoho chyb a je potřeba ho změnit, aby občané věděli, jak budou soudy tu či onu kauzu rozhodovat. Naopak jejich odpůrci argumentují tím, že by měl zákoník teprve svůj prostor dostat a až poté ho případně změnit. V médiích na to téma je řada názorů. Zaujalo mě vyjádření doktora Čecha, odborného asistenta na Katedře obchodního práva Právnické fakulty Univerzity Karlovy, dle něhož kromě tohoto jakéhosi záchranného balíčku první pomoci bude ministerstvo v příštím roce připravovat i novelu rozsáhlejší, která se pak dotkne samotné podstaty občanského zákoníku.

Chtěl bych se vás tedy zeptat v souvislosti s těmito skutečnostmi, zda a jakým způsobem budou běžní uživatelé právní úpravy, a to včetně podnikatelů, o obou

připravovaných novelách informování a zda také dojde k širší diskusi právnické veřejnosti. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Paní ministryně přišla, tak předpokládám, že je připravena vám odpovědět. Máte slovo, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, vážený pane poslanče, milé kolegyně, milí kolegové, předpokládám, že odpovím na vaši otázku komplexně. V případě, že by tomu tak nebylo, prosím ještě o doplňující upřesnění vašeho dotazu. Jde, předpokládám, také o dotaz, který jste měl na mysli v té první interpelaci, kde jsem byla včas přítomná, ale zase jste chyběl vy. Takže dohromady to snad dáme nyní do pořádku.

Pokud jde novelu občanského zákoníku, tak my v současné době na ní pracujeme. Prakticky se dá říci, nebo fakticky se dá říci, že jsme strávili na té přípravě více než deset tisíc hodin. Celkem jsme shromáždili zhruba 700 podstatných relevantních připomínek k novelizaci jednotlivých ustanovení nového občanského zákoníku, podněty, které nám přišly od soudů, orgánů veřejné správy, profesních svazů, ale i vůbec od odborné veřejnosti. Čili nedá se říci, že by to byli jednotlivci. Připomínky jsme rozdělili do dvou až tří kategorií. Jedna by se jednoznačně týkala zásadnější analýzy, kterou nemáme k dispozici, takže tyto připomínky v současném legislativním procesu a přípravě nezohledňujeme. Většina připomínek nicméně byla vyhodnocena jako podstatná a byla zde ambice v průběhu letních měsíců takovou novelu, která by přesáhla rámec technické novely, zpracovat.

Jak jste možná zaznamenali v médiích, koncem léta či začátkem září proběhla taková odborná porada na půdě ústavněprávního výboru, který zasedal, nicméně na výjezdním zasedání ve Špindlerově Mlýně, a věnoval se krom jiného i první části návrhu novely, kde se projednával rozsah i způsob, jakým byla ta reforma, která často byla i kritizovaná, že jde o reformu v příliš krátkém čase, jak byla tedy koncipovaná. Závěrem, který byl ovšem také mediálně vám zprostředkován, se dá říci, že takto velký rozsah, to znamená příliš velká změna té nové právní úpravy občanského zákoníku, nenarazila na pozitivní odezvu. Naopak jsme zaznamenali většinou kritické hlasy. Takže za svou osobu musím říci, že jsem byla velice ráda, že jsem se rozhodla, že nejdříve se sejdeme na půdě víceméně neformální a otestujeme si vstřícnost, která by nás potom tady čekala – nebo ne vstřícnost v průběhu legislativního procesu, v okamžiku, kdy pošleme návrh novely do připomínkového řízení.

V současné době tedy probíhají finální práce na zbytku novely, protože zatím byl zpracován návrh změny ustanovení zhruba do § 450 a potom také návrh novel, které se týkají ustanovení k ochraně spotřebitele, spotřebitelské smlouvy, kde ta kritika, uplatněné připomínky expertního týmu směřovaly do nedostatečné implementace evropských směrnic do toho znění současného platného nového občanského zákoníku.

V mezidobí byl také vypracován posudek vedoucího autorského týmu nového občanského zákoníku, pana profesora Eliáše, který odmítl koncepční novelu po tak krátké době. Dostali jsme také stanoviska z České advokátní komory. Získali jsme kritické reflexe i ze strany odborné veřejnosti, z fakult právnických v Praze, Olomouci, potom také z dalších akademických pracovišť.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, paní ministryně, vašich pět minut uteklo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Tak já to zkrátím. Jestli mohu ještě dvě věty. Dvě věty. První věta směřuje k tomu, že v současné době dokončujeme práce na těch posledních novelách ustanovení, respektive dokončujeme novelizační práce na zbytku ustanovení, která bychom chtěli novelizovat. A druhá věta je, že bychom chtěli v průběhu října uspořádat odborné semináře, v rámci kterých bychom odbornou veřejnost seznámili s našimi záměry. Až teprve poté budeme rozhodovat, respektive já budu rozhodovat na Ministerstvu spravedlnosti s týmem svých odborníků, jaký rozsah pustíme do oficiálního připomínkového řízení. Nechceme rozhodně ohrozit právní stabilitu a i chceme respektovat mínění odborné veřejnosti, které pro nás bude závazné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. To byly opravdu dlouhé dvě věty. Chci se zeptat pana poslance Karamazova, zda bude mít doplňující otázku.

Poslanec Simeon Karamazov: Já už jenom velmi krátce. Nevím přesně, co paní ministryně zachytila z mé odpovědi. Já jsem tady skutečně také na tu první nebyl, já jsem to spojil. Moje otázka byla, zda bude veřejnost, respektive ti uživatelé právní normy nějak informováni. Pokud ano, tak jak. A zda se do té diskuse zapojí odborná právnická veřejnost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Paní ministryně doplní.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji. Takže ještě jednou. Budou informováni, odborné semináře proběhnou. V současné době takový nejpálčivější problém, který řešíme, je rozsah novely, protože jak jsem již zmínila v té první reakci na váš dotaz, ten rozsah novely, který zatím se týkal prvních 450 ustanovení, je očividně příliš komplexní a příliš měnící i některé principy na to, abychom ho se vši odpovědností předložili potom do připomínkového řízení. Čili prostředkem budou odborné semináře, které začnou probíhat od října k jednotlivým celkům otázek tematicky řazeným, například dědictví jako příklad dám, k manželství, k exekucím, v souvislosti s novým občanským zákoníkem. Takže to jsou okruhy otázek, kterým bude věnována zvýšená pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně za dodržení času. Další v pořadí je se svou interpelací přihlášený pan poslanec Petr Bendl, který interpeluje ministra zemědělství Mariana Jurečku.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, jsem se už poněkolkrát snažil interpelovat pana ministra, ale protože on na interpelace zásadně nechodí a ignoruje je, tak si neodpustím alespoň položit otázku jakkoliv, vím, že na ni nedostanu odpověď.

Ministerstvo zemědělství převzalo koncepci, kterou vytvořili jeho, řeknu, předchůdci, pana ministra, koncepci zemědělské diplomacie a podpory obchodních vztahů se zeměmi na východě. Přečetl jsem si, že ministr zemědělství chce poslat své obchodní diplomaty na Ukrajinu a také do Ruska. Ale protože vím, že osobně věšel ukrajinskou vlajku na Ministerstvu zemědělství, chci se zeptat, co očekává od obchodních diplomatů vyslaných Ministerstvem zemědělství v Rusku nebo do Ruska. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Vzhledem k tomu, že zde pan ministr není, tak vám bude odpovězeno písemně.

Další v pořadí vylosovaný pan poslanec Zbyněk Stanjura, ale já ho zde nevidím. Takže v tom případě budeme pokračovat. Dalším přihlášeným je paní poslankyně Pěnčíková Marie, která má interpelaci na pana ministra Richarda Brabce. Máte slovo.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, otázka plánu odpadového hospodářství je problémem, který se táhne ještě z minulé Sněmovny. Pouhé prodloužení jeho platnosti do konce loňského roku nebylo zrovna šťastným řešením a bohužel pro vás povinnost se s ním vypořádat padla právě na vás. Již v únoru jste nás tady při interpelacích informoval, že závazným termínem pro vás je konec letošního roku. Jsme na konci měsíce září, proto bych se ráda zeptala, v jaké fázi se nacházíme.

Dle mých informací proběhlo v úterý vypořádání námitek k plánu odpadového hospodářství. Mám tady dvě v podstatě jednoduché otázky: Kdy se dostane plán odpadového hospodářství do vlády a zda jste si jist, že konec roku je termín, ve kterém se plán odpadového hospodářství stihne přijmout. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Poprosím pana ministra o odpověď. Máte slovo, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Dobré odpoledne. Děkuji za ten dotaz, vážená paní poslankyně. Já jsem rád, že mohu být stručný a jasný. Takže tak jak jste správně avizovala, tak vlastně teď skončilo druhé kolo připomínkového řízení v rámci mezirezortu. Momentálně se připomínky, kterých

přišla celá řada, ale myslím, že se ta klíčová část podařila vypořádat bez problémů, tak se zapracovávají do materiálu, s tím, že momentálně zároveň se dělá tzv. EIA, tedy vlastně dopad této koncepce na životní prostředí, a je momentálně ve stadiu, kdy bychom opravdu v průběhu listopadu chtěli dát materiál do vlády, tak aby nejpozději k 1. 1. 2015 se stal platným a účinným.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Chci se zeptat, zda budete mít doplňující dotaz. Není tomu tak. Dobře.

Dalším, a to 27. v pořadí byl vylosován pan poslanec Ludvík Hovorka, který interpeluje ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, podle nálezu Nejvyššího kontrolního úřadu číslo 13/22 a podle deníku Insider, který se na něj odvolává, došlo ke zvýhodňování nemocnic sítě AGEL Českou průmyslovou zdravotní pojišťovnou rozsahu zhruba 180 milionů korun. Jednalo se konkrétně o nemocnice Trinec-Podlesí, Nový Jičín, Vítkovice. Chtěl bych vědět, jak se vypořádalo Ministerstvo s tímto nálezem NKÚ, co udělá pro to, aby takovéto zvýhodňování nebylo možné, a jak se postaví k tomu, že došlo dokonce k proplácení experimentální léčby, která vůbec nemá být hrazena z veřejného zdravotního pojištění.

Podle mého názoru jsou to velmi vážná zjištění z této kontroly a myslím, že Ministerstvo by mělo rázně zareagovat, protože jsme tady vedli debatu o tom, zda mají, či nemají být kontrolovány nemocnice a zdravotní pojišťovny ze strany Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva financí. Takže těším se na vaši odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Musím konstatovat nejprve, že ta tvrzení, která tady zazněla od pana poslance, už zazněla dříve, že jsem je nenašel nikde doložené. Já jsem si velmi pečlivě prostudoval nález Nejvyššího kontrolního úřadu 13/22 a informace o tom, že by tam byly zvýhodňovány konkrétní nemocnice, ten nález prostě neobsahuje.

Vážená Poslanecká sněmovno, ať se na mne nikdo nezlobí, já nebudu komentovat články v nějakém deníku Insider, nebo jak se to jmenuje. To opravdu ne. Já budu komentovat a Ministerstvo bude řešit nález Nejvyššího kontrolního úřadu. Takže dovolte mi, abych reagoval na oficiálně zveřejněný nález Nejvyššího kontrolního úřadu a na fakta, která se tam objevují.

Ministerstvo zdravotnictví pečlivě vyhodnotilo závěry NKÚ obsažené v tomto nálezu, a přestože NKÚ konstatuje, že nedošlo k porušení zákonů, přijme Ministerstvo zdravotnictví opatření směřující ke zvýšení transparentnosti úhrad za zdravotní péči a celkově finančních toků ve zdravotnictví. Je právě ve vnějším připomínkovém řízení návrh zákona, návrh změny zákona číslo 48, který dosáhne

toho, aby smlouvy zdravotních pojišťoven na dodatky byly povinně zveřejňovány a včetně informace, zda jsou plně v souladu s aktuální úhradovou vyhláškou, či nikoliv.

Při kontrole hospodaření zdravotních pojišťoven bude Ministerstvo zdravotnictví klást zvýšený důraz na oblast poskytovatelů. Jako reakce na kontrolu Nejvyššího kontrolního úřadu v České průmyslové zdravotní pojišťovně proběhne v této pojišťovně kontrola Ministerstva zdravotnictví zaměřená na zjištění, zda byla na základě této kontroly přijata dostatečná nápravná opatření. Opět bude kladen zvláštní důraz na oblast úhrad jednotlivým poskytovatelům.

Pro doplnění uvádím, že od 1. ledna příštího roku bude výrazně zvýšen počet pracovníků, kteří na Ministerstvu zdravotnictví provádějí kontrolu zdravotních pojišťoven i kontrolu hospodaření přímo řízených organizací.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Budete mít doplňující dotaz, pane poslanče? Máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Ano, budu. Pane místopředsedo, pane ministře, nevím sice, jak se deník Insider dostal k těm číslům, vy nám to samozřejmě nemusíte komentovat. Chtěl bych poprosit o to vysvětlení proplácení té experimentální léčby, která není v seznamu výkonů, protože i na to bylo upozorněno, a současně bych chtěl tedy říci, že skutečně v tom zákoně 48 se objevila věta v roce 2008, že pokud se pojišťovna dohodne nad rámec úhradové vyhlášky, tak to v podstatě je legální. Takže řekneme, že tady v tomto případě pojišťovna postupovala legálně.

Ten další problém je, že došlo ke zvýhodnění vlastních zdravotnických zařízení na úkor jiných zdravotnických zařízení. A to je ten podstatný problém, protože všeobecně se ví, jak vznikala Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, kdy z miniaturní pojišťovny, která dosáhla předepsaný počet pojištěnců (upozornění na čas), a protože by normálně nemohla dál existovat, musela se sloučit se třemi dalšími pojišťovnami.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Pan ministr vám jistě odpoví.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych reagoval opravdu jen na nález Nejvyššího kontrolního úřadu, nikoli na tvrzení nějakých médií, a v nález Nejvyššího kontrolního úřadu se nic o jakémkoli zvýhodňování neříká. Za prvé.

A za druhé k té doplňující otázce pana poslance, proč byly hrazeny i výkony, které nebyly zařazeny do seznamu výkonů. Já bych to nenazýval úplně experimentální léčbou, nicméně možná kolegové, kteří znají zdravotnický systém a kteří se v něm orientují, určitě potvrdí, že vždycky je jistý počet výkonů, které než se

dostanou do seznamu zdravotnických výkonů, protože jde o poměrně zdoluhavý proces, který posuzuje komise, a medicína kráčí mílovými kroky velmi rychle a stane se, že jsou výkony k dispozici, které pojišťovny, nejenom Česká průmyslová pojišťovna, zkrátka hradí mimo sazebník výkonů na základě předběžné kalkulace. Podobně je to u Všeobecné zdravotní pojišťovny. V okamžiku, kdy jsou tyto výkony ověřeny praxí, proběhne jednání v této komisi a pak vyhláškou ministerstva zdravotnictví jsou zařazeny do seznamu výkonů. My jsme si z nálezu NKÚ vzali jakousi zpětnou vazbu, že je třeba, aby to bylo co nejrychleji, aby proces nebyl zbytečně dlouhý. Nicméně zůstane faktem, že určitě budou existovat výkony, které nejprve budou hrazeny na základě těchto kalkulací a pak až na základě seznamu výkonů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. 28. v pořadí byl vylosován se svou interpelací pan poslanec Jan Zahradník a interpeluje pana ministra Mariana Jurečku.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, chtěl jsem se na pana ministra Mariana Jurečku obrátit s interpelací ve věci metodiky podávání příspěvků na hospodaření v lesích. Vzhledem k tomu, že pan ministr není přítomen, a vzhledem k tomu, že se na něj obracím svou interpelací poprvé, interpelaci stahuji a podám ji v některém dalším interpelačním termínu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. 29. byl vylosován pan poslanec Michal Kučera, který svou interpelací stáhl, a 30. je pan poslanec Radim Holeček, který interpeluje pana ministra Antonína Prachaře ve věci dálnice D8. Máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, vzpomínám si, jak v kampani, je to skoro rok, před parlamentními volbami v roce 2013 kandidáti hnutí ANO akcentovali téma dostavby dálnice D8. Jistě si vzpomene kolega Brabec, jak jsme v předvolební diskusi v televizi toho byli plní, on toho byl plný, že se to musí dostavět co nejrychleji. Uplynul téměř rok a já bych se chtěl rád zeptat jménem obyvatel našeho kraje, kterým nedokončená D8 stále komplikuje život, co je nového a jak jste s tím pohnul, pane ministře.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Poprosím vás, pane ministře, o odpověď, jak jste s tím pohnul.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Pane předsedající, jak vidíte, nemám žádný podklad s sebou, nicméně tato záležitost je velmi živá, tak to mám ještě v čerstvé paměti.

Co se týká osmičky, chtěl bych říct, že my jsme s panem zde přítomným ministrem životního prostředí navštívili problematické místo v Dobkovičkách někdy v březnu, řádově pár týdnů poté, co byla ustanovena tato vláda. Na místě jsme si prohlédli, v jakém stavu ten sesuv je, a oba dva jsme, myslím, zkonstatovali ve shodě, že je smutné, že více než devět měsíců po sesuvu nikdo na toto místo nepřišel a nezačal ten problém řešit. Když vezmu chronologii dál od té doby, co jsme se tam spolu potkali, zástupci CHKO. Dohodli jsme vykáčení spadlých porostů a vybudování příjezdové komunikace pro to, aby těžká technika mohla přijet na místo a začít dělat vrty a zkoumat geologické podloží na místě sesuvu. První poznatky jsme měli koncem května, v červnu jsme slíbili, že bude zpracována základní teze a studie, jakým způsobem chceme tento sesuv řešit. Toto jsme všechno dodrželi. Zjistili jsme, že tam neustále stoupá hladina spodní vody a celý problém sesuvu byl způsobený tím, že v lomu, kde probíhá těžba, docházelo k vršení zeminy na horní hranu svahu, a tím došlo k přetížení horní strany svahu a vzhledem k šestimetrové vrstvě spodní vody na jílovitém podloží došlo prostě logicky k ujetí. To nemohlo dopadnout jinak.

My máme v této chvíli geologický průzkum, máme v této chvíli zpracovaný projekt sanace svahů a první žádost na hejtmana Ústeckého kraje jsme předložili, tuším, někdy v červenci, s tím že jsme požádali o vyhlášení stavu nebezpečí pro to, abychom mohli tento svah začít sanovat. Cílem stavu nebezpečí není to, že bychom chtěli obejít zákon o zadávání veřejných zakázek. Je třeba říct, že místo svahu není v majetku státu a my musíme mít možnost vstoupit na cizí pozemky. Je třeba rovněž říct, že musíme navázat na součinnost postupových prací spolu dneska s provozovatelem lomu a to můžeme udělat, pokud máme stav nebezpečí, a hejtman může v tomto stavu nařídít bezodkladné provedení některých sanačních prací.

Pan hejtman si od nás vyžádal doplnění, poté co se s původním materiálem nespokojil a konstatoval, že nenastaly žádné významné skutečnosti pro to, aby stav nebezpečí byl vyhlášen. My jsme se dohodli, že do termínu 10. září předložíme doplněný materiál, a učinili jsme tak 8. září, o dva dny dříve. V této chvíli čekáme, jak hejtman Ústeckého kraje naloží s naší žádostí. Máme příslibeno, že vyjádření by mělo padnout zítra. I kdyby bylo jakékoli a znovu negativní, připravujeme jinou, další, náhradní variantu v souvislosti se stavebním zákonem. Připravili jsme příslušné podání na stavební úřad, abychom mohli neprodleně začít se sanací svahu.

Domněnky a hypotézy, že tato sanace by měla stát více než jednu miliardu, se v našem projektu nepotvrdily. Sanace je v podstatě daná do dvou etap, a to je odtěžení zeminy z horní strany svahu, vybudování odvodnění trativodu v otevřeném příkopu a vybudování drenáže, svedení hladiny spodních vod do vodoteče, který je za dálnicí, a následně ve spodní části sesuvu prováděné stabilizace tzv. žebrováním. Nejedná se o žádné vrty, žádné piloty ani žádné stavby, o kterých se dříve spekulovalo v minulosti. Předpokládané náklady na první etapu, tzn. odvodnění a odstranění části sesuvu, se pohybují podle projektanta řádově do 80 milionů, další náklady včetně vybudování zpevňovacích žeber by neměly překročit 300 milionů. Ředitelství silnic a dálnic a Ministerstvo dopravy jsou připraveny neprodleně zahájit tyto práce a pokračovat dál.

Na ostatních úsecích se pracuje, je tam otázka změny během výstavby, které musí projednat Ředitelství silnic a dálnic se zhotoviteli.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Pan poslanec vypadá, že má připravenou doplňující otázku.

Poslanec Radim Holeček: Jenom takové shrnutí. Takže nám nezbývá, než se modlit, aby první polistopadový komunistický hejtman dostal rozum, a až bude po volbách, tak aby konal. Měl by konat teď, ale na mě to dělá dojem, že čeká, až bude po komunálních volbách.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. To bylo konstatování. Pochopil jsem, že to nebyl dotaz, pane poslanče. Nebyl to dotaz. Dobře, děkuji.

Než budeme pokračovat dál, dorazily ke mně dvě omluvy, já je přečtu. První z nich je, že z dnešního jednání se omlouvá pan poslanec Karel Černý, a mezi 16.15 a 19.30 hodinou se z rodinných důvodů omlouvá pan poslanec Jiří Holeček.

Třicátý první v pořadí interpelací byl vylosován pan poslanec Jan Birke, který interpeluje opět pana ministra dopravy pana Antonína Prachaře. Máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych se vašim prostřednictvím zeptal pana ministra dopravy, zda si uvědomuje zásadní časový tlak a omezený prostor pro přípravu výběrového řízení na provozovatele mýtného systému pro rok 2017. Říkám to s plnou odpovědností a s plnou vážností, protože v současné době a dlouhodobě je ta situace – já to nevyčítám samozřejmě panu ministrovi, protože před ním byla celá řada ministrů, stal se takový fenomén, kdy celá řada kamionů, především těch zahraničních spedičních služeb, projíždí obcemi, městy v kategorii silnic druhé a třetí třídy a jednoznačně objíždějí mýtný systém, čímž samozřejmě dochází do jisté míry k velké devastaci především komunikací. Za prvé.

Za druhé bezesporu dochází k tomu, že bezpečnost v obcích je velmi tristní. Bohužel ty kamiony projíždějí i malými městy a malými obcemi, které nemají k dispozici městskou policii, protože ta by mohla do jisté míry řešit přecházení především v ranních hodinách, kdy děti jdou do škol, a třeba i odpoledne, když jdou ze školy. Ale ten zásadní problém je, že ty silnice dostávají s prominutím lidově řečeno na frak.

To znamená jinými slovy, jsou to komunikace druhé a třetí třídy, které jsou ve správě a majetku krajů. Evidentně za současného mýtného systému kraje nedostávají finanční prostředky. Chci se zeptat, jakým způsobem ta věc bude dál pokračovat. To za a). Za b), jestli jsme si vědomi, nebo pan ministr jestli si je vědom toho, že je tady časová prodleva a nehozí, že se ten stav nezmění díky tomu, že se to do roku 2017 nestihne. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, já mám pro vás připravenou velmi rozsáhlou odpověď na třech stranách, které vám samozřejmě dám písemně. Nicméně k vašim dvěma otázkám.

Co se týká otázky devastace silnic druhé a třetí třídy a zpoplatnění dopravní infrastruktury. Ve vládním programovém prohlášení není v této chvíli ani zmínka o tom, že bychom chtěli do roku 2017 rozšiřovat síť zpoplatněných silnic a dálnic rychlostních komunikací vyjma těch úseků, které budou do roku 2017 dostavěny a kde na základě desetileté smlouvy má společnost Capsch, provozovatel, za povinnost opatřit tyto úseky mýtnými branami. Já bych v této souvislosti chtěl říct, že na vládu České republiky z Ministerstva dopravy šel materiál v rámci jednotného řízení bez uveřejnění, ani nemůžeme jinak, protože smlouva, společnost Capsch má desetiletý kontrakt a my nemůžeme do této chvíle na základě kontraktu otevřít veřejnou soutěž na dalšího z providerů, kteří by měli možnost do toho mýtného způsobů vstupovat, a jedná se o otevření a připojení dalších dvou mýtných bran na dostavěných úsecích. Neřeknu vám teď přesně, o které se jedná, ale mohu vám je doplnit.

Takže v této chvíli, co se týká zpoplatnění dopravní infrastruktury na silnicích druhých a třetích tříd, neuvažujeme o tom, že bychom do roku 2017 tento způsob zpoplatnění řešili. Je to normální a je to legitimní a logické. Jestliže jsme ve stadiu, kdy vybíráme nového provozovatele mýta po 1. lednu 2017, tak do toho ještě řešit další způsoby zpoplatnění a investovat finanční prostředky na mýtné brány nebo jakýkoliv jiný systém, který se potom ukáže neefektivní, by bylo skutečně zbytečně vykládání finančních prostředků. To je k vaší otázce, jakým způsobem můžeme řešit stávající zpoplatnění jiných tříd než ty, které máme v majetku státu.

Já bych chtěl říct, že Ministerstvo dopravy poprvé snad v historii našlo finanční prostředky tak, abychom pomohli krajům na podporu opravy a údržby převážně mostů, a jsme připraveni v příštím roce poskytnout částku řádově v miliardách, které by měly primárně sloužit na odstranění závad na infrastruktuře tohoto typu.

Co se týká výběrového řízení na mýto, resp. provozovatele mýta. Já mnohokrát poslouchám, že se to takzvaně nestihne. Já bych chtěl říct, že mýtný systém, který je v České republice vybudován a byl budován od roku 2006, kdy Česká republika byla jednou z prvních zemí, kde se mýtný systém uplatňoval v praxi. Všichni ostatní přišli po nás. Spolková republika Německo, Slovensko a další. Česká republika byla v podstatě průkopníkem vůbec výkonového zpoplatnění dopravní infrastruktury. Vybral se mikrovltný systém, který je v majetku státu, a tento systém je třeba rozvíjet i nadále do doby dokončení kontraktu.

Já jsem nedávno podepsal dokument, který šel na Ministerstvo zahraničních věcí v oblasti přihlášení se České republiky k tzv. evropské službě elektronického mýta. Evropská služba elektronického mýta v podstatě zahrnuje způsob, kdy jedna mýtná krabička v autě je kompatibilní jak s mikrovltným, tak satelitním systémem.

Dokonce nás k tomu vybízí i evropská směrnice, abychom do konce roku 2014 začali podle této směrnice konat. My jsme to učinili. Na Ministerstvo zahraničních věcí odešel materiál, který by měl být následně odeslán do Bruselu. Přihlásili jsme se otevřeně k projektu evropského mýta. Takže v tomto pokračujeme dál bez ohledu na to, jakým způsobem probíhá výběrové řízení na nového provozovatele.

Tady bych chtěl říct, že můj předchůdce, který udělal oznámení a pověřil společnost Veřejné zakázky s.r.o. administrací projektového manažera mýta, jsem krátce po svém příchodu na úřad zrušil. Prohlédli jsme si dokumentaci, jak měla být tato zakázka administrovaná, a opravili jsme celou dokumentaci s tím, že budoucí projektový manažer by měl mít roli administrátora. Měl by být spoluodpovědný se státem za definování podmínek výběrového řízení. V souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek jsme tím pádem museli posunout celý termín tohoto zadávacího řízení od oznámení, protože jsme změnili zadávací dokumentaci a nechtěli jsme se dostat do situace, kdy by někdo mohl tuto dokumentaci napadnout. Já bych chtěl říct, že tento proces proběhl 4. 9. letošního roku. Skončily termíny pro podání námitek k zadávací dokumentaci na projektového manažera a na Úřad na ochranu hospodářské soutěže nikdo žádnou námitku nepodal. Naše dokumentace byla zpracována naprosto v pořádku. Od 29. srpna byla jmenovaná hodnotící komise (upozornění na čas) a ta pracuje a výsledky bych měl mít hotové do poloviny října, kdy bude vybrán projektový manažer, který spolu se státem začne definovat zadávací podmínky pro nového provozovatele a dodavatele mýtného systému v České republice.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Doplňující otázka nebude, takže děkuji.

Další v pořadí je vybraná a vylosovaná paní poslankyně Marta Semelová, která interpeluje paní ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou ve věci klokánků. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Vážená paní ministryně, moje interpelace se týká šesti klokánků – v Brně, Dolním Benešově, Hostivici, v Janovicích nad Úhlavou, v Praze 4 a na Praze 10 –, které mají být na konci roku uzavřeny, a to na základě novely zákona o sociálně-právní ochraně, která platí od ledna minulého roku. Ta stanoví, že v jednom domově pro okamžitou pomoc dětem v tísní může být umístěno 28 dětí. Je pravda, že tato zařízení mají kapacitu větší, ovšem děti zde žijí v jednotlivých bytech s tetou maximálně po třech. Navíc se do kapacity započítávají i děti na dlouhodobých propustkách u rodičů či pěstounů. MPSV udělilo do konce letošního roku těmto šesti ohroženým zařízením výjimku. Otázka je, co bude dál. V dotčených zařízeních je celkově umístěno 26 dětí, o něž se stará 212 zaměstnanců. Osobně jsem se byla v těchto několika klokáncích podívat, v některých z nich. Jsou zde nádherně vybavené byty, velké herny, zahrada, hřiště. Chtěla bych se proto zeptat, jestli je ještě nějaká šance na jejich záchranu. Co bude s umístěnými dětmi a

zaměstnanci a konečně v případě jejich zániku, co se stane s majetkem, s budovami, s vybavením těchto budov.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně a poprosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den, vážený pane předsedající, poslankyně a poslanci. Já bych možná začala trochu obecněji, že klokánky existují již dlouho a oficiálně patří dnes do skupiny zařízení, která se jmenují zařízení pro okamžitou pomoc. Tato zařízení nejsou provozována jen Fondem ohrožených dětí. Je jich celá řada a jsou provozovány taky neziskovými organizacemi, nebo jsou třeba i zřizovány krajem či obcí. Já tady mám celý seznam.

Od samého počátku své existence Fond ohrožených dětí vlastně ústy své ředitelky, nebo předsedkyně, paní doktorky Vodičkové hlásá, že jsou zařízeními rodinného typu, že jsou malá, rodinná v těch bytech. Paní doktorka také od samého začátku bojuje třeba proti těm velkokapacitním dětským domovům.

Ta novela zákona o sociálně-právní ochraně se pokoušela nebo pokouší o několik věcí. Jednou z nich je transformace právě těch různých velkokapacitních zařízení, ať už se jedná o kojenecké ústavy, nebo o dětské domovy, ale také o ta zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Zároveň tato novela chtěla dát určité standardy v péči o děti, protože se jedná o děti ohrožené, o děti, jejichž osudy jsou velice pohnuté, a určitě je správné dát tomu nějaká jasná pravidla.

Z těchto pravidel musím říct, že Fond ohrožených dětí měl sklony se vždy vymykat, ať už v dobrém, nebo špatném. Prostě jednotlivé kauzy, musím říci, jsou velice různé, někde, co já je sleduji už nejméně deset let, tak někde bych dala za pravdu Fondu ohrožených dětí, někde bych dala za pravdu orgánu pro sociálně-právní ochranu. Prostě je to různé a ten zákon, který tedy platí, ta novela, od 1. ledna, na základě různých debat definovala několik věcí. Například že když se to jmenuje zařízení pro okamžitou pomoc, tak se jedná o pomoc okamžitou, a tedy dočasnou. Odpovídá tomu i finanční příspěvek, který je vyšší než potom do těch dlouhodobých zařízení, to znamená, chcete-li, do dětských domovů. I když ty už dnes také nejsou ta velkokapacitní zařízení, také je jich mnoho takzvaného rodinného typu. A také se řeklo, že ten pobyt dítěte, a to do konce vycházelo ze statistiky samotného Fondu ohrožených dětí, je tam průměrně šest měsíců. To znamená, že se dalo do zákona, že okamžitá pomoc je tedy definována pobytem šesti měsíců, a zároveň jako další standard se tedy určilo, aby šlo opravdu o malá zařízení, že tam bude maximální kapacita stanovena na 28 dětí s výjimkou sourozenců. Ale původně v těch debatách i zaznívalo, že by to mělo být skutečně rodinného typu – třeba jenom deset dětí. A teď tady ta zařízení všechna se měla vlastně transformovat podle toho zákona do konce roku 2013.

Fond ohrožených dětí žádal o výjimky tady pro tato zařízení, o kterých jsem mluvila, ty výjimky dostal – do konce roku 2014. A já na jednu stranu ano, ta zařízení

vypadají moc hezky, jsou tam děti, jsou tam zaměstnanci, na stranu druhou my tady opakovaně, a to probíhalo ještě před tou novelou toho zákona, neustále speciálně Fondu ohrožených dětí se dávají výjimky. Já si pamatuji z ministerstva před deseti lety, že se tam vždy nedostávalo peněz prostřednictvím klasického dotačního řízení, a vždy potom Fond ohrožených dětí dostal peníze navíc nějakou, jaksi bych řekla méně standardní cestou, což už dnes by asi nešlo. Ale tenkrát prostě v souladu s těmi pravidly to ještě bylo možné. Takže ten Fond ohrožených dětí – já nezpochybňuji teď jejich péči o děti, ale opravdu je tam problém, že zatímco všechny ostatní organizace se snaží prostě dodržovat pravidla, tak ten fond se vždycky vymykal. A tady on dostal vlastně dva roky na to, aby se přeměnil. Podle mého názoru jestliže je to tak velké zařízení, já jsem také v těch Štěrboholích byla, které jsou velké, tak já osobně, a dokonce jsem to říkala paní doktorce Vodičkové někdy na jaře tohoto roku, já si myslím, že oni jsou vlastně i dětským domovem rodinného typu a měli by se transformovat. Určitě nikdo nechce, aby to tam opustili a nechali být, ale podle mého názoru by se prostě měli transformovat na dětský domov.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, paní ministryně, už jste vyčerpala svých pět minut.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Pardon, ano.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jestli padne doplňující otázka, dostanete další minuty na dokončení.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Transformovat – tečka. Dobře, děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Máte slovo paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, paní ministryně, za odpověď. Chtěla jsem se zeptat, jakým způsobem by probíhala případná transformace.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Paní ministryně doplní odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji. To je vlastně na nich, to je soukromá organizace, která ale dostává na děti od státu velké dotace, nicméně to nijak ministerstvo nemá v rukou, to je prostě jejich věc. Já bych jim to třeba radila, jak ven z této situace, ale skutečně opakují, měli na to dva roky a už teď je to velice nestandardní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Jako další je v pořadí pan poslanec Jan Farský, který interpeluje pana ministra Jana Mládku. Já bych ho chtěl v tento moment omluvit, byť je přítomen v Poslanecké sněmovně, tak zrovna v tuto chvíli přijímá delegaci Republiky Tatarstán a nemůže zde být přítomen. Já ho omlouvám tímto způsobem. Když tak načtete svoji interpelaci, pane poslanče, a bude vám odpovězeno písemně.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, já bych se chtěl optat na to, jakým způsobem bude využito osm miliard korun, které byly získány aukcí kmitočtů s tím, že vláda v roce 2013 přijala usnesení, že těchto osm miliard plus jedna miliarda, která ještě přibude letos, má být využito na podporu rozšíření vysokorychlostního internetu v České republice. Bohužel jsem zatím nedohledal to, že by nějakým způsobem tímto mělo se postupovat. Já bych chtěl se tímto přimluvit za podporu internetové ekonomiky a urychlení zavedení vysokorychlostního internetu, protože to je podstatná součást konkurenceschopnosti každého státu a není náhodou, že tam, kde je tato podpora vysoká, ať už je to v Evropě, výrazně v Belgii, Dánsku, Finsku, že tyto státy nás výrazně z hlediska konkurenceschopnosti předčí.

Vážený pane ministře, rád bych proto získal informaci, zda a jak se využije oněch devět miliard korun z aukce kmitočtů a zda současná vláda hodlá dodržet příslib vlády minulé a aktivně podporovat digitální ekonomiku a rozšíření vysokorychlostního internetu do českých a moravských obcí a měst. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Třicátý čtvrtý v pořadí byl vylosován pan poslanec Jan Birke, který chce interpelovat pana ministra Antonína Prachaře. Pana ministra zde zatím nikde nevidím, když tak načtete svoji interpelaci, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Tak děkuji mnohokrát, pane místopředsedo. Evidentně si to dneska užívám. Téma je jasné – Ředitelství silnic a dálnic. Tak já musím říci, že ty dvě minuty je velmi málo. Já bych potřeboval tak dvě hodiny, možná dva dny na Ředitelství silnic a dálnic. Nicméně abych byl objektivní, aby to nevypadalo tak, že jsem si vybral při dnešních interpelacích jeden terč, a to je ministr dopravy Prachař, to by nebylo seriózní, i přesto, že někteří z vás ten pocit mají. Nicméně tak to prosím opravdu není. Dovolte mi ale pár fakt, která bych rád tady zmínil.

Silnou devizou této vlády měla být stabilita, a to jak v Poslanecké sněmovně, tak především v jednotlivých rezortech. Rezort dopravy a jeho podřízené organizace jsou pak po předchozích vládách a častých změnách v čele rezortu v alarmujícím stavu. Tady se vracím k tomu úvodu. A je nutné podotknout, možná, že někteří z vás už si to nepamatují, já bych rád přečetl dlouhou plejádu jmen, která nebo kteří byli ministři dopravy v tom rychlém časovém sledu: Řebíček, pánové Bendl, Slamečka, Bárta, Šmerda, Dobeš, Stanjura a Žák. Jako starosta města jsem jich zažil šest a věřte mi, že každý měl nějakou jinou prioritu a každý se mnou mluvil jinak. A musím říci, že těch starostů je v České republice 6 200. Na druhou stranu musím říci, že jsem byl velmi

rád, že hnutí ANO ve svém personálním návrhu přivedlo krizového manažera. Dneska mám pocit, že máme manažera v krizi. A ten pocit nemám jenom já. To by mně zásadně ještě nevadilo, problém je v jedné věci, že tou nejkličovější organizací je Ředitelství silnic a dálnic a tam je zásadní problém, kdy byl přiveden odborník, který měl stabilizovat a posunout výstavbu silnic dopředu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, já se omlouvám, nerad vám skáču do vašeho projevu. Skutečně byste na to potřeboval asi ty dvě hodiny, protože dvě minuty určené jste vyčerpal. Tak jestli chcete položit otázku, položte otázku, načtete ji. Pan ministr už přišel a pak potom můžete položit doplňující otázku.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát. Omlouvám se, protože jsem se nechal unést. Já se chci zeptat pana ministra, kdy plánuje sestavit kompletní vedení Ředitelství silnic a dálnic, a umožnit tak efektivní fungování této organizace. To je první otázka. A druhá otázka, jestli –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Skvělé. Pan ministr vám odpoví a pak budete mít druhé kolo. Děkuji vám.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, v otázce ŘSD – velké téma – bych chtěl říci, že nový tým vedení ŘSD jsem přivedl 1. dubna letošního roku. A znovu zopakuji to, co už jsem řekl několikrát – nevybral jsem pouze generálního ředitele, ale vybral jsem manažerský tým v počtu šesti lidí, který začal jednak dělat kroky dovnitř organizace, tzn. analýzu všech neproplacených faktur, všech změn během výstavby a dalších a dalších věcí, porušování rozpočtové kázně a věcí, které jsme zdědili. Zároveň jsme začali dělat na přípravě investic a myslím si, že úsek přípravy investic dneska pracuje, a myslím si, že i veřejnost to vnímá. Stejně tak postupně byl na místo provozního úseku přivedený nový člověk. A samozřejmě toto není možné udělat v rámci jednoho dne. Ti lidé někde pracují, ti lidé mají nějaké výpovědní lhůty, příp. rozvázání pracovního poměru u bývalých zaměstnavatelů, a postupně jsme tento tým budovali. Výsledky toho týmu, si myslím, že veřejnost vnímá např. v rámci oprav mezi Průhonice a Chodovem, kde došlo k otevření tohoto úseku o 22 dnů dříve, než bylo původně plánováno.

Já bych chtěl říct, že osoba generálního ředitele Ředitelství silnic a dálnic je velmi důležitou osobou jednak dovnitř organizace, aby zaměstnanci naprosto jasně věděli, kdo této organizaci šéfuje, a jednak aby i zhotovitelé věděli, že mají mezi sebou partnera. Pouze jedenkrát jsem jmenoval generálního ředitele Ředitelství silnic a dálnic pana Kubiše. Ten bohužel po čtyřech měsících rezignoval a při vši účtě při zjištění – možná se mu ani nedivím. V této chvíli probíhá výběrové řízení na ředitele Ředitelství silnic a dálnic. Máme 28 uchazečů. Hodnotící komise mně doporučila užší výběr čtyř lidí, se kterými postupně vedu nějaké diskuse.

Já si myslím, že tato organizace na rozdíl od toho, co bylo v minulosti, je v této chvíli stabilní a plní své úkoly, byť nemá jmenovaného generálního ředitele. Na generálního ředitele si skutečně dám dostatek času a dám si dostatek prostoru, abych vybral takovou osobu, která zapadne do manažerského týmu a povede Ředitelství silnic a dálnic nejenom krátkodobě, ale s dlouhou vizí, minimálně do skončení funkčního období této vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Poprosím pana poslance o doplňující otázku. Máte na to minutu, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Ano, ano. Děkuji, pane místopředsedo, děkuji vám za vaši shovívavost. Děkuji, pane ministře, za vaši odpověď. Je to opravdu velké téma a já vám tuto organizaci opravdu nezávidím, to mi věřte. Nicméně dovolte mi, abych vám opravdu položil ještě jednu doplňující otázku, která mě do jisté míry zajímá, a vy to velmi dobře víte, že mě zajímá dlouhodobě, a to je váš názor, pokud jste ho změnil, nebo nezměnil a dále na něm trváte, co se týče restrukturalizace jednotlivých ředitelství Ředitelství silnic a dálnic. Tuším, že z těch současných 25 snížení na 8. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a poprosím pana ministra o doplňující odpověď.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Já bych chtěl upřesnit, že těch závodů není 25, ale pouze 13. Závodů Ředitelství silnic a dálnic je v této chvíli 13 a jsou vesměs v krajských městech. Samozřejmě jsme se zabývali i touto záležitostí, jakým způsobem budeme řešit tyto závody, které jsou pod generálním ředitelstvím. A není žádným tajemstvím, že jsme se zabývali i myšlenkou redukovat tyto závody. Bavili jsme se o tom, co vás, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, zajímá nejvíc, a to je Hradec Králové a Pardubice, kde na vzdálenosti 20 km máme dva závody Ředitelství silnic a dálnic. Pro nás je a bude i nadále důležité, aby Ředitelství silnic a dálnic fungovalo. Pro nás není důležité, že v každém krajském městě bude závod Ředitelství silnic a dálnic. Historicky jsem si zjistil, že bylo pouze 8 závodů Ředitelství silnic a dálnic, a nikde není vyloučeno, že se k tomuto modelu nevrátíme. V této chvíli bych chtěl říct, že nemáme naprosto jasné, kterých závodů se to bude týkat a zda některé závody budou tzv. redukovány pouze na odloučená pracoviště. Nicméně máme vizí, že toto připravíme do konce letošního roku, a vše, stejně jako organizační schéma Generálního ředitelství Ředitelství silnic a dálnic, jsme projednali s dotčenými dvěma odborovými organizacemi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní bych poprosil pana poslance Petra Bendla o jeho interpelaci. Interpeluje pana ministra zemědělství Mariana Jurečku ve věci sankcí Evropské unie vůči Rusku.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený nepřítomný pane ministře zemědělství, z médií jsem se dozvěděl, že chcete téměř vlastním tělem bránit tomu, aby se na území České republiky dostaly levné potraviny. Trošku s podivem říkám, že se tomu divím, že by měl být náš společný zájem na tom, aby lidé mohli kupovat levné potraviny. Nezaměňovat prosím se slovíčkem kvalitní potraviny. Myslím si, pane ministře, že byste se měl věnovat především tomuto tématu a dělat maximum pro to, aby se zemědělcům vyplatilo pěstovat potraviny, chovat dobytek tak, abychom byli konkurenceschopní na tom zemědělském trhu, abychom nemuseli dotovat řepku, rychle rostoucí dřeviny apod., ale naopak orientovali finance a finanční podpory, které z Evropy jdou, a nejsou to malé prostředky, právě do oblastí potravin. Tak zajistíte, že budou moci být potraviny levnější. Ale jak chcete stát na hranicích a bránit tomu absurdnímu, aby lidé mohli kupovat levné potraviny, to jsem se tady dneska chtěl dozvědět, ale evidentně se to nedozvím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. S další interpelací, 36., byl vylosován pan poslanec Michal Kučera, který interpeluje paní ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou ve věci zákona o pomoci v hmotné nouzi.

Poslanec Michal Kučera: Ještě jednou dobrý den. Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, doplatek na bydlení je sociální dávkou, která má pomoci s úhradou nákladů na bydlení těm, kteří tyto náklady nejsou schopni hradit sami. Částka vyplaceného doplatku na bydlení se však každoročně zvyšuje. V loňském roce už dosáhla téměř 3 mld. korun. Starostové měst a obcí si stěžují na předražené ubytovny, ve kterých jsou ubytování občané, za něž platí stát nájem formou doplatku na bydlení, kde nájemné mnohonásobně převyšuje nájemné obvyklé v obci. Tato praxe pak způsobuje koncentraci sociálněpatologických jevů v lokalitách, které jsou takto využívány.

Paní ministryně, proč úřad práce dosud vyplácí často nehorázně vysoké doplatky na bydlení? Zákon o pomoci v hmotné nouzi jasně stanoví, že doplatek na bydlení má být přiznán do výše, která je v místě obvyklá.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. Poprosím paní ministryni, aby odpověděla na tento dotaz.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci. Tak především bych chtěla říct, že jsme tady včera ve třetím čtení schválili novelu zákona o hmotné nouzi, který omezuje zásadním způsobem ten jev, který jste popsal. To tedy nebudu opakovat.

Co se týče toho, co stanovuje a nestanovuje přímo ten zákon, tady se musíme zase vrátit zpět a připomenout si, co se stalo s těmi úředníky a úřednicemi, kteří tyto dávky vyplácejí. Oni byli převedeni z obcí na úřady práce, přičemž já se domnívám, že to neměla být agenda úřadu práce, aby vyplácel sociální dávky, obzvlášť dávky pomoci v hmotné nouzi, kde součástí vypláčení by měla být sociální práce s těmi lidmi. A po cestě, abych tak řekla, tím převodem se jich asi tři tisíce ztratily.

To znamená, že my se v současné době snažíme vlastně žehlit situaci, která tady vznikla po zásahu pana exministra Drábka, a vlastně tak jak byly úřady práce personálně oslabeny, tak kontrola, možnost toho opravdu se chovat úplně striktně, byla velice omezena. A otázka ceny v místě obvyklé je vlastně v zákoně sice takhle napsaná, ale potom je velice neurčitě, jak je to teď, zakotvené, jak tuhle cenu zjistit a jak podle toho postupovat.

Další věc je, že musím říci, že tady mám průměrná čísla za jednotlivé regiony, a tam zase doplátky na bydlení nijak nehorázně nejsou, ale v některých obcích máte pravdu, že to tedy ujíždí. My jsme přesvědčeni, že teď, poté co od srpna nabírají úřady práce dalších 600 lidí a poté co vejde v platnost novela, kterou jsme tady měli včera, která to všechno mnohem více zpřesňuje a zpřísňuje, k tomuto už docházet nebude.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně. Budete mít doplňující dotaz? Ještě padne. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za vysvětlení, paní ministryně. Já jsem tedy pochopil, že v tuhle chvíli tedy nedodržujete zákon, že na to asi nemáte personální vybavení, jak jsem tomu dobře rozuměl. Nicméně bych vás chtěl skutečně vyzvat k okamžitému dodržování zákona o pomoci v hmotné nouzi úřadem práce. A pokud úřad má nějaké nevhodné chování, abyste z toho prosím vyvodila důsledky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: To nebyl dotaz. Chcete reagovat, paní ministryně?

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Jenom krátce. My toto všechno teď kontrolujeme, ale opravdu jsme pořád ještě trochu na začátku. Nedomnívám se, že by úřady práce vysloveně porušovaly zákon, protože jak říkám, ono to místně obvyklé nájemné v podstatě nikde stanoveno není, ale samozřejmě teď probíhají důkladné audity toho všeho, kde se místně co vyplácí a jak. Musím říci, že třeba čísla kontrol, které jsou ty úřady práce, které byly dosud schopny udělat, se pohybovaly okolo 5 %. Takže to se teď zvyšuje.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde dvě omluvenky – dnes do 18 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Jan Sedláček a dnes, 25. 9.,

od 17.40 do konce jednacího dne Poslanecké sněmovny se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Jeroným Tejc.

Přistoupíme k další interpelaci a tu má paní poslankyně Věra Kovářová na pana ministra vnitra Milana Chovance ve věci volebních deliktů. Máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Vážený pane ministře, rozhodnutí o potrestání jednoho z advokátů vydané Českou advokátní komorou za předvolební atak na prezidentského kandidáta Karla Schwarzenberga vyvolalo zaslouženou pozornost. Připomínám, že lživý inzerát byl na objednávku tohoto pána otištěn v první den druhého kola voleb prezidenta republiky v deníku Blesk. Zřejmě už proto, že jej za potrestání vzhledem k výši sankce ani nelze považovat, po pravdě jde o jednoznačný výsměch všem občanům, a to nejen těm, pro které fěrové volby nejsou jen frází. V této souvislosti se objevila myšlenka zavedení takzvaných volebních deliktů, díky nimž by bylo možné postihnout jednání, která jsou s představami o slušné a spravedlivé volební soutěži v rozporu. Tento nástroj se může jevit jako kontroverzní, nicméně současné řešení v podobě případné neplatnosti voleb, a teď nemluvím jen o volbách prezidentských, není optimální. Navíc jím nelze podchytit všechna jednání, na jejichž závadnosti panuje obecná shoda.

Vážený pane ministře, jaký je váš názor na zavedení volebních deliktů do českého práva? Myslíte, že mohou představovat účinný nástroj represe vůči těm, kteří zneužívají současných měkkých pravidel? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Bude vám odpovězeno písemně.

Třicátý osmý v pořadí byl vylosován pan poslanec Zbyněk Stanjura ve věci interpelace na pana ministra Antonína Prachaře ve věci mýtného systému. Není zde, v tom případě budu pokračovat dál, jak bylo vylosováno pořadí.

Třicátý devátý byl vylosován pan poslanec Ludvík Hovorka, který interpeluje pana ministra Milana Chovance ve věci zakázky na externí právní služby. Máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Pane místopředsedo, děkuji za slovo.

Vážený nepřítomný pane ministře, Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra podléhá kontrole členů správní a dozorčí rady, ve které má vaše ministerstvo své zástupce. My jsme byli jako poslanci výboru pro zdravotnictví informováni dopisem pana ředitele Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra o dopisu, který byl rozeslán jako otevřený dopis zaměstnanců Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra, ve kterém byly některé skutečnosti.

Chtěl bych požádat o to, abyste sdělil, případně odpověděl písemně, zda tvrzení, která se objevila v osobním dopise pana Jaromíra Gajdáčka, ředitele zdravotní pojišťovny, že všechny věci, které byly v dopise popsány, že se jimi zabývaly správní a dozorčí rada zdravotní pojišťovny a že vše bylo v pořádku projednáno ve výboru

pro audit. Přesto bych se chtěl konkrétně zaměřit na to, aby byla sdělena odpověď, zda zakázka na externí právní služby byla zadána v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek a zda pan ministr a členové správní a dozorčí rady za Ministerstvo vnitra považují vozový park používaný managementem Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra za přiměřený. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Bude vám odpovězeno písemně.

Čtyřicátý v pořadí byl vylosován se svou interpelací opět pan poslanec Zbyněk Stanjura s interpelací na pana ministra Antonína Prachaře. Bohužel ani teď pana poslance nevidím. Budeme pokračovat dál. Čtyřicátý první byl pan poslanec Michal Kučera. Ten svoji interpelaci stáhl.

Čtyřicátá druhá byla vylosována paní poslankyně Věra Kovářová, která interpeluje paní ministryni spravedlnosti Helenu Válkovou ve věci odpovědnosti komunálních politiků. Máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, písemně nebo ústně se na mne obrátilo již několik starostů a zastupitelů ve věci nešťastného vymezení právní odpovědnosti, kterou v rámci výkonu svých funkcí nesou. Kritéria stanovená zákony považují komunální politici za vzájemně rozporná či příliš abstraktní, v důsledku čehož nemohou poskytovat jasné vodítko pro jejich činnost. Za problematickou se označuje zejména oblast nakládání s obecním majetkem. Situaci by pomohla vyřešit novela příslušných předpisů, která by do věci vnesla jasno. Ostatně pro její přijetí se včera vyslovil i nejvyšší státní zástupce Pavel Zeman, o jehož erudovanosti samozřejmě nepochybují.

Vážená paní ministryně, souhlasíte se mnou, že jde o závažný problém, který je patrně v součinnosti s resortem vnitra třeba legislativně řešit?. Jakým způsobem a především kdy? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Bude vám odpovězeno písemně.

Čtyřicátý třetí v pořadí byl vylosován pan poslanec Jan Birke, tuto interpelaci stahuje, a 44. je opět pan poslanec Jan Birke opět s interpelací na pana ministra Antonína Prachaře ve věci podlimitní zakázky na ŘSD Praha. Máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. To už je moje poslední interpelace, pane ministře. Ta bude velmi jednoduchá a velmi krátká. Reaguji na novinový článek, kde jsme se mohli všichni dočíst, že existují podlimitní zakázky na ŘSD Praha, které dávají zjednodušeně řešeno zakázky firmám, které sídlí ve stejné budově jako Ředitelství silnic a dálnic Praha a mají ve svých názvech ta vína. A v neposlední řadě je to celé

podezřelé. Já bych chtěl slyšet váš názor, jestli se tím jako ministr zabýváte a jak celou situaci řešíte. A jestli to je vůbec pravda. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče, a požádám pana ministra o odpověď.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, já bych chtěl říci, že ze své pozice ministra dopravy skutečně nemohu dohlížet na průběh všech řízení u stovky malých zakázek, to prostě kapacitně není možné, které podřízené organizace zadávají. To ale nic nemění na tom, že v resortu nebudu u žádných tendrů, ani u relativně malých, tolerovat diskriminační přístup či návrh k rozdávání veřejných zakázek předem vybraným firmám. Ve věci podlimitních zakázek na ŘSD jsem proto kromě vnitřního auditu také dohodl na mimořádné kontrole Státního fondu dopravní infrastruktury zaměřené na tento typ zakázek. Kontrola Státního fondu dopravní infrastruktury bude probíhat v nadcházejících dnech a nebude se týkat jenom závodu Praha.

Předmětem kontroly, kterou jsme spustili 22. 9., jsou výběrová řízení, jimiž ŘSD oslovilo omezený počet uchazečů, jednací řízení bez uveřejnění, zakázky malého rozsahu a zjednodušeně podlimitní řízení. Cílem kontroly je prověřit veškeré pochybnosti o tom, zda ŘSD a jeho obchodní pracovníci postupovali v souladu se zákonem a vybírali své dodavatele transparentně. Současné vedení závodu Praha už změnilo mnoho procesů. Já bych chtěl říct, že zakázky, o kterých vy mluvíte, tři zakázky na odvodňování a seřezávání trávy, byly uzavřeny a schváleny bývalým vedením dne 15. 6. Dne 18. 6. nastoupil nový ředitel závodu Praha. Takže toto bylo uděláno tři dny předtím, než nastoupil nový ředitel závodu Praha. Dvě z těchto zakázek byly zrušeny, a co se týká zakázky společnosti s vinným názvem, teď ji tady hned nenajdu – společnost Malvasier, tak jde o společnost, kterou zastupoval jeden člověk, který v ŘSD pracuje od roku 1998. Já skutečně nechci zkoumat, jestli někdo si vybere název firmy Malvasier, nebo František Opršálek. To opravdu nechceme zkoumat. Podmínkou pro účast v poptávkovém řízení v této konkrétní zakázce – byly to stavební práce silnice I/66 Milín – Příbram, seřezání krajnic, oprava odvodnění – byl mimo jiné výpis z obchodního rejstříku, platné oprávnění k podnikání, realizace stavebních prací za poslední tři roky ve finančním objemu alespoň 2 miliony korun. Společnost, která se přihlásila, všechna tato kritéria splnila.

Já jsem nechal prověřit činnost společnosti, která má stejného jednatele, od roku 1998. Vůči společnosti, nebo vůči dodavateli zastoupenému tímto jednatelem nebyly od roku 1998 vzneseny žádné reklamační nároky. Mohu vám v písemné odpovědi doložit i fotografie, jak tato společnost se s touto zakázkou vypořádala.

I nadále samozřejmě budeme věnovat pozornost jakýmkoli podlimitním zakázkám, zejména těm, které se velmi blízko blíží limitní hranici 6 milionů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Doplňující otázka nebude? (Není.) V tom případě přistoupíme k další interpelaci.

Jako 45. byla vylosovaná se svou interpelací paní poslankyně Věra Kovářová, interpeluje paní ministryni spravedlnosti Helenu Válkovou. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. My jsme se s paní ministryní domluvily, že ten dotaz položím znovu, takže se omlouvám kolegům, že si to musí vyslechnout ještě jednou. Nicméně opakování je matka moudrosti.

Vážená paní ministryně, písemně nebo ústně se na mě obrátilo již několik starostů a zastupitelů ve věci nešťastného vymezení právní odpovědnosti, kterou v rámci výkonu svých funkcí nesou. Kritéria stanovená zákony považují komunální politici za vzájemně rozporná či příliš abstraktní, v důsledku čehož nemohou poskytovat jasné vodítko pro jejich činnost. Za problematickou se označuje zejména oblast nakládání s obecním majetkem. Situaci by pomohla řešit novela příslušných předpisů, která by do věci vnesla jasno. Ostatně pro její přijetí se včera vyslovil i nejvyšší státní zástupce Pavel Zeman, o jehož erudovanosti samozřejmě nepochybuji.

Vážená paní ministryně, souhlasíte se mnou, že jde o závažný problém, který je patrně v součinnosti s resortem vnitra třeba legislativně řešit? Jakým způsobem a především kdy? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně, a požádám paní ministryni o odpověď.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, milé kolegyně, milí kolegové, chtěla bych se omluvit, že spojím odpověď na ty dva dotazy stejně formulované v rámci svého posledního vystoupení. Ale pochopila jsem, že jde o stejný dotaz, nebo podobný dotaz.

Tak předně tady v tom dotazu nebyla vymezena přesně odpovědnost, jestli máme na mysli trestní odpovědnost, nebo právní odpovědnost civilní občanskoprávní, a já sama jsem se musela poučit v novém občanském zákoníku, jak to vlastně s odpovědností u komunálních politiků je, nebo politiků, kteří nakládají s majetkem.

Takže v té rovině civilní opravdu současná platná právní úprava není zcela jednoduchá, protože chybí speciální vymezení. Ustanovení § 20 odst. 2 říká, že právnické osoby veřejného práva podléhají zákonům, podle nichž byly zřízeny. Ustanovení tohoto zákona se použijí jen tehdy, slučuje-li se to s právní povahou těchto osob. A obec samozřejmě vždycky považujeme za takovou právnickou osobu. Nový občanský zákoník ve svém platném a účinném znění v § 159 odst 2 předepisuje povinnou pečlivost osobám, které jsou členy voleného orgánu právnických osob, s tím, že vyvratitelnou domněnkou stanoví předpoklad, že za nedbalostní jednání je třeba považovat situaci, kdy osoba, která při přijetí funkce zjistila, že této péče není

schopna, nevyvodila z toho pro sebe důsledky. Takže já se domnívám, že ustanovení občanského zákoníku o právnických osobách je s ohledem na ustanovení § 20 odst. 2 použitelné na veškeré osoby soukromého, ale i veřejného práva, když to nevylučuje jejich povaha. Znamená to, že bude dopadat i na obce a kraje. Samozřejmě za předpokladu, že zde neexistují zvláštní právní předpisy. Ty zvláštní právní předpisy předepisují ovšem jenom určitou formu pečlivosti. Aby to bylo srozumitelnější, lze konstatovat, že porušení té speciální pečlivosti a hospodárnosti při nakládání s majetkem může vést právě při absenci konkrétní speciální úpravy odpovědnosti za porušení této povinnosti k povinnosti nahradit újmu podle ustanovení § 2910 nového občanského zákoníku. Jedná se tedy o porušení zákonné povinnosti, nikoliv smluvní povinnosti. Smluvní povinnost, která je vždycky přísnější, se uplatní tam, kde je at' už zastupitel, nebo zaměstnanec obce zvolen do orgánu některé z korporací.

Takže pokud jde o tu civilní oblast, není to jednoduchá záležitost a věřím tomu, že až více vejde v praxi a bude větší zkušenost z uplatňování nového občanského zákoníku, tak to bude snazší i pro komunální politiky. Můžu jenom doporučit, aby nakládali s majetkem hospodárně, účelně, při vědomí toho, že i ta speciální pečlivost se bude řídit v případech, že zde bude podezření, že ji porušili, ustanoveními nového občanského zákoníku. Čili relativně přísnými a zatím dost obecně a vágně formulovanými ustanoveními.

Pokud jde o trestní odpovědnost, tam je to jednodušší. Na komunální politiky se vztahuje trestní odpovědnost podle trestního zákoníku. Vždycky musíme při zvažování trestní odpovědnosti dokazovat veškeré znaky příslušné skutkové podstaty trestného činu, včetně subjektivní stránky zavinění. Čili v naprosté většině případů zde půjde o prokázání úmyslu. Ten úmysl musí prokázat orgán činný v trestním řízení, protože komunální politici v tomto ohledu nejsou ve zvláštním postavení. Samozřejmě pokud vystupují a pokud je ten trestný čin možné spáchat jenom tehdy, když zde bude pachatel úřední osobou, tak je zde trestní odpovědnost ještě přísnější.

Ale nevidím tady žádný problém. Problém vidím spíše v tom, že ty orgány činné v trestním řízení, které se zabývají touto problematikou, si někdy nejsou dostatečně vědomy specifik výkonu činnosti, výkonu funkce komunálního politika a třeba i zvýšené míry rizika, kterou na sebe musí při tom rozhodování brát. A myslím si, že by bylo namístě, aby právě třeba státní zástupci nebo soudci, kteří se touto problematikou zabývají v oblasti trestní, měli dostatek informací. (Upozornění na čas.) Což můžeme v rámci Justiční akademie zajistit. Pro mě je to dotaz, který vede i k určitému zamyšlení nad tím, jestli by v Justiční akademii nemělo dojít k proškolení státních zástupců a soudců právě ve vztahu ke specifikům činnosti komunálních politiků a jejich možné trestní odpovědnosti za určitý druh trestných činů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Budete mít doplňující dotaz, paní poslankyně?

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, děkuji moc za to, že zde zaznělo, že pokud starostové a zastupitelé mají nakládat s obecním

majetkem účelně a hospodárně, tak to je v pořádku. Nicméně orgány činné v trestním řízení často účelnost a hospodárnost posuzují zcela jinak, než když se starosta nebo zastupitelstvo rozhodnou ve prospěch obce s tím, že jsou si vědomi, že někdy to účelné nebo hospodárné být nemuselo. To si myslím, že by se mělo řešit. Proto mě mrzí, že vláda vydala negativní stanovisko k našemu návrhu novely zákona o obcích, který by tento problém velmi jednoduše mohl řešit. Nicméně doufám, že na plénu bude o tomto tématu dostatek času, abychom si vyjasnili postoj i právě k tomuto našemu návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Budete reagovat, paní ministryně?

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Využiji té možnosti k tomu, abych řekla svoje osobní stanovisko. Myslím si, že je třeba novelizací všech souvisejících předpisů, pokud to povede ke konkretizaci povinností zastupitelů na komunální úrovni. A jsem si velice dobře vědoma právě těch rizik, kterým je vystaven ten, který má nakládat s majetkem s tou zvýšenou pečlivostí a přitom musí plnit svoje úkoly, které kromě jiného vyžadují, aby na sebe vzal i určité riziko, že to nemusí vždycky dopadnout tak, jak v momentě, kdy přijímá to rozhodnutí, zamýšlí. Ale právě tomu by měl bránit institut, který známe z trestního práva odněpaměti, a to je prokázání úmyslu poškodit, nehospodárně nakládat, porušit určitou povinnost.

Pokud jde o novelizaci, kterou jste, paní poslankyně, zmínila, tak já si myslím, že opravdu je třeba se k ní ještě vrátit při projednávání konkrétního zákona. A zřejmě se v debatě potom také osobně vyjádřím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně. Než budeme pokračovat dál, přečtu dvě omluvenky. Dnes se od 17 hodin z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Martina Berdychová a v době od 18 do 19.30 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Jaroslav Kláška.

Šestačtyřicátý v pořadí byl vylosován pan poslanec Zbyněk Stanjura s interpelací na pana vicepremiéra a ministra financí Andreje Babiše – ale poslance Stanjuru zde nevidím. Tak v tom případě budeme pokračovat dál, a to poslední interpelací, kterou má opět paní poslankyně Věra Kovářová na paní ministryni Věru Jourovou.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, v časopise Euro jsem si před dvěma týdny přečetla zajímavý článek o reklamní kampani na podporu turismu a tuzemské gastronomie, kterou pod názvem Czech Specials uskutečňuje agentura CzechTourism. Text přináší varovné informace o způsobu, jakým je program realizován. Podle zjištění časopisu Euro se má v této kampani utratit téměř 1,5 miliardy korun, a to v řadě případů zcela neefektivně a neúčelně. Omlouvou přitom pochopitelně není skutečnost, že jde o prostředky evropské. Zcela naopak. Situace je opravdu alarmující. Některé z restaurací, které

jsou do kampaně zapojeny, dokonce vůbec nenabízejí tradiční česká jídla, jejichž propagace měla být podstatou této kampaně.

Vážená paní ministryně, jistě nejen mne zajímá, kdo za tato pochybení nese odpovědnost a jakým způsobem hodláte zjednat nápravu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Vzhledem k tomu, že zde paní ministryně Jourová není, tak vám bude odpovězeno písemně. A já konstatuji, že jsme pro dnešní jednací den ukončili projednávání ústních interpelací. A tak jak bylo v průběhu dne stanoveno, budeme pokračovat v 18 hodin projednáváním čtyř bodů, které jsou pevně zařazeny, a já do 18. hodiny přerušuji jednání schůze.

(Poslanci z pléna žádají pokračovat bez přerušení.) V tom případě poprosím o čtyřminutovou přestávku s předsedy klubů, abychom se domluvili na dalším postupu, protože jsem měl informaci, že budeme pokračovat od 18 hodin. Poprosím předsedy klubů, aby se ke mně dostavili, a domluvíme se. (Porada s předsedy klubů.)

Upřesňuji své vyjádření, protože jsem neměl všechny informace. Na základě porady s předsedy klubů budeme pokračovat v jednání. Zazvoním a zavolám kolegy z předsálí, tak aby se sem dostavili všichni poslanci, protože bylo ujednáno, že v jednání se bude pokračovat po ukončení ústních interpelací. (Chvilí se čeká.)

59.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 307/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení.

Nyní poprosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl ministr zdravotnictví pan Svatopluk Němeček. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, váženě paní poslankyně a páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl předkládaný návrh zákona novelizující zákon o veřejném zdravotním pojištění. Jde o návrh, který v souladu s programovým prohlášením vlády zlepšuje přístup pacientů k lázeňské léčebně rehabilitační péči a zároveň upravuje podmínky hrazení lázeňské léčebně rehabilitační péče ze systému veřejného zdravotního pojištění tak, aby byla právní úprava v této oblasti v souladu s nálezem Ústavního soudu spisová značka 43/13 ze dne 25. března 2014, vyhlášeného ve Sbírce zákonů pod číslem 77/2014 Sb., který ke konci tohoto roku ruší dosavadní vyhlášku z roku 2012 upravující tzv. indikační seznam pro lázeňskou léčebně rehabilitační péči.

V tomto nálezu Ústavní soud konstatoval, že podmínky omezující nárok pojištěnce musí být vzhledem k článku 31 Listiny základních práv a svobod uvedeny výhradně v zákoně, přičemž je podle Ústavního soudu nezbytné zjišťovat, zda se jedná o podmínku ryze medicínskou, nebo zda se jedná o podmínku –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane ministře. Jsem velmi rád, že po interpelacích paní poslankyně a poslanci projevují radost nad projednávaným bodem. Každopádně bych chtěl poprosit, abyste tu hlasitou radost šli projevit do předsálí, abychom zde slyšeli, co se zde přednáší, co nám pan ministr říká.

Děkuji vám za pochopení a pokračujte, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: – nebo zda se jedná o podmínku, kde jsou poměřována nejen medicínská, ale také ekonomická kritéria. Pokud by nebyla poměřována pouze hlediska medicínská, mělo by stanovování takové podmínky povahu politického rozhodování, a tedy by nemohla být obsaženo v podzákonném právním předpisu.

Vzhledem k tomu, že dosavadní vyhláška podle zmíněného nálezu nespňuje výše uvedená kritéria, je nezbytné, aby podmínky, o nichž se Ústavní soud zmiňuje, byly nově stanoveny přímo zákonem. Jedná se zejména o délku léčebného pobytu, možností jeho prodloužení a následného opakování a podobně.

Jako základní problém z hlediska medicínského je v současnosti spatřována stanovená délka pobytu u jednotlivých diagnóz. Vyhláška z roku 2012 sjednotila délku pobytu na 21 dnů s možností prodloužení. Praxe ukázala, že tato možnost prodloužení není využívána tak, jak by bylo žádoucí, a mnohdy jsou pacienti z lázní propouštěni bez dostatečného zlepšení jejich zdravotního stavu. Návrh tedy u vybraných indikací stanovuje délku pobytu komplexní lázeňské léčebné rehabilitační péče opět na 28 dní. Jedná se zejména o léčbu nemocí oběhové soustavy, dýchacího a pohybového ústrojí, duševních poruch, kožních nebo gynekologických onemocnění. Dále je rozšířena možnost prodloužení opakovaných léčebných pobytů, a to zejména u dětí, u nichž je stávající vyhláškou tato možnost omezena. Zároveň bylo přihlédnuto ke specifickým potřebám jednotlivých skupin pacientů, a tak je například nově navrženo, aby lidé trpící Parkinsonovou chorobou, u nichž je předpoklad zlepšení zdravotního stavu a udržení soběstačnosti, kteří dosud jezdili do lázní na komplexní pobyt pouze jednou za život, mohli na tento pobyt jezdit opakovaně alespoň jednou za dva roky.

Vzhledem k tomu, že Ústavní soud svým nálezem, který jsem v úvodu zmínil, zrušuje dosavadní vyhlášku upravující poskytování hrazené léčebné rehabilitační péče ke konci tohoto roku, je nezbytné, aby navrhovaný zákon nabyl účinnosti k 1. lednu 2015. Z tohoto důvodu si dovoluji požádat Poslaneckou sněmovnu, aby s posuzovaným vládním návrhem zákona vyslovila souhlas již v prvním čtení.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně a páni poslanci, věřím, že na základě uvedených skutečností s návrhem vyslovíte souhlas a podpoříte jej tak v dalším legislativním procesu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. S přednostním právem se hlásí pan poslanec Horáček. Máte slovo.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, pane předsedající. Jménem dvou klubů ODS a TOP 09 zamítáme projednávat tento zákon podle § 90. Vetujeme.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než budeme pokračovat dál, přečtu jednu omluvu. Omlouvá se dnes od 18 hodin z jiných pracovních důvodů pan poslanec Josef Zahradníček.

Nyní poprosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Soňa Marková.

Poslankyně Soňa Marková: Hezký podvečer, vážené dámy, vážení pánové. Dovolte mi, abych se ve své zpravodajské zprávě k tomuto sněmovnímu tisku, kterým je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, řekla několik slov právě k tomuto zákonu.

Jak už bylo řečeno předkladatelem panem ministrem, tento sněmovní tisk v podstatě napravuje důsledky nálezu Ústavního soudu k lázeňské léčebně rehabilitační péči a bude mít předpokládaný finanční dopad okolo půl miliardy korun do systému veřejného zdravotního pojištění. Zároveň tento zákon reaguje na skutečnost, že již od roku 2010 docházelo v lázních k úbytku poskytnutých léčebných pobytů. To bylo způsobeno několika faktory. Určitě to byly faktory medicínské, protože se používají nové metody léčby, kdy v některých případech lázně už nebyly voleny jako jediná možnost léčby. Dalším důvodem určitě bylo to, že postupně nám bohužel ubývá dětí v populaci a prevence nemocí je vyšší, to znamená, lázeňská léčba už není nutná například v některých případech dětské mozkové obrny. Další důvody, které se nám příliš nelíbí, jsou určitě v tom, že dospělí pacienti musí často volit, musí častěji řešit pracovníprávní vztahy a obávají se toho, že dlouhá lázeňská léčba by jim mohla neprospěť v jejich pracovním zařazení. K tomu přistupuje i to, že finanční situace často těch pacientů a náklady na pobyt především u částečně hrazených příspěvkových lázeňských péčí jsou tak velké, plus doplnění o ještě tehdy existující regulační poplatky, znamenala prostě úbytek pojištěnců a těch, kteří lázeňskou péči čerpají.

Toto všechno bylo ještě korunováno, umocněno, vlastně přijetím restriktivní vyhlášky číslo 267/20123 Sb. a potom její následnou aplikací v praxi, kde často docházelo i k chybám na straně ošetřujících a revizních lékařů, kteří prostě neuměli, v uvozovkách, předepsat lázeňskou péči.

Už se tady hovořilo o nálezů Ústavního soudu, kterým byla k 31. 12. 2014 zrušena tato vyhláška, o které jsem již hovořila, o stanovení indikačního seznamu pro lázeňskou léčebně rehabilitační péči o dospělé, děti a dorost. Ta určovala právě diagnózy a délku pobytu v lázních pro pojištěnce. Podle toho, jak se hovořilo tady na půdě Poslanecké sněmovny a vůbec, mělo být výsledkem novely, o které dneska hovoříme, určitě komplexní řešení celé problematiky lázeňské rehabilitační péče jako nedílné součásti následné péče, tedy přesný popis způsobu předkládání návrhů a jejich schvalování.

Nakonec se ukázalo, a tato novela je toho důsledkem, že to nebude úplně možné především z časového hlediska. Nakonec vidíme, že nám návrh zákona je předkládán, i když nyní vetován, podle § 90.

Z důvodu časového zřejmě předkladatel přistoupil k variantě minimalistické a dá se říct, že tento zákon je pouze prosté překlopení tabulek s diagnózami a délkou pobytů v lázních, které bude doplněno dílčí úpravou § 33, který na přílohu odkazuje a lázeňskou léčebně rehabilitační péči řeší.

Zajímavé možná z tohoto pohledu je, že Ministerstvo zdravotnictví navrhuje zakotvit v § 33 lázeňskou rehabilitační péči coby výlučně péči následnou lůžkovou, to je nové, a poskytovanou zdravotnickým zařízením v místech výskytu léčivých zdrojů. To už ale ve vyhlášce bylo a je to podstatné. Je to proto, aby si někdo neudělal lázně způsobem, že by si přivezl tunu léčivého bahna, v uvozovkách, do Prahy anebo převážel léčivé prameny. To vše už bylo ale i ve zrušené vyhlášce.

Dále je tady definován také základní a opakovaný pobyt – pojmy, které už zná i tato vyhláška, a není to nic úplně nového. Na schvalovacím procesu nová úprava nemění nic, tam je ale změna podle mého názoru potřebná kvůli větší ochraně pojištěnce, nebo lepší ochraně pojištěnce, a doufám, že do budoucna i tato problematika bude řešena.

V příloze, která je součástí zákona, změny jsou, ale podle mých informací tyto změny jsou odsouhlaseny celou pracovní skupinou, která za tím účelem byla vytvořena, a za upozornění možná stojí ještě fakt, že ve vyhlášce z roku 2012 byla přesně k diagnózám i identifikována lázeňská místa, která je léčí.

Celkově je možné konstatovat, že tento návrh zákona je na úrovni nejlepšího možného řešení, bude určitě působit pozitivně ve vztahu k pacientům i k poskytovatelům lázeňské rehabilitační péče, protože prodlužuje minimální délku u vybraných léčebných pobytů a stanovuje možnost prodloužení jednotlivých pobytů u více nemocí. To bude mít vliv na zlepšení zdravotního stavu pacientů a následně i na snížení nákladů na léčení možných komplikací. Zákon bude mít i kladný vliv na provoz jednotlivých zdravotnických zařízení a přeneseně také na lázeňská místa jako taková, například v oblasti zaměstnanosti.

I když bylo vetováno schválení tohoto zákona již v prvním čtení, domnívám se, že tento zákon nemá žádných významných chyb, a proto doporučuji, abychom zkrátili lhůtu pro projednávání na 30 dnů. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně, a poprosím vás, abyste zaujala místo zpravodajky. V tento moment otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásili pan poslanec Hovorka, pan poslanec Vyzula a pan poslanec Štětina. Jako první vystoupí pan poslanec Ludvík Hovorka. Máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, já vítám snahu ministerstva o to vyřešit problém, který nastal po nálezů Ústavního soudu, a vyřešit možnost předepisování lázeňské léčby od 1. ledna 2015. Současně jsem ovšem rád, že tento tisk bude přikázán výboru pro zdravotnictví, nebo měl by být přikázán výboru pro zdravotnictví, a že bude možné jeho projednání. Všichni víme, že poté co došlo k významné restrikci vyhlášky v minulé době, tuším v roce 2011 nebo 2012, nastal obrovský propad v lázeňské péči a přes snahy napravit to se bohužel nepodařilo a myslím si, že toto je krok správným směrem.

To, co ale považuji za podstatné a co vidím já jak největší vadu tohoto návrhu, že ve snaze o rychlost nebyla novela řádně projednána především s odbornými společnostmi. Víme, že byla svolána pracovní skupina, kde byli účastni zástupci lázeňství, možná tam byly i některé odborné léčebné společnosti, ale vím pozitivně minimálně od kardiologické společnosti a nefrologické společnosti, že indikační seznamy s nimi nebyly projednány. Já jsem se snažil porovnat stav, který byl před novelizací vyhlášky, s tím, co je dneska, ten indikační seznam, který je přílohou zákona, ovšem to není zcela dobře možné, protože se to nekryje, diagnózy se nekryjí. Čili přimlouvám se za to, aby tento návrh byl skutečně s odbornými společnostmi projednán a skutečně lázeňská péče byla poskytována těm skupinám pacientů, které ji potřebují a pro které lázeňská péče, lázeňská léčba má patřičný efekt. Nelze jenom prodloužit jednotlivé indikace o týden, ale je třeba se podívat i na správné zařazení třeba komplexní a příspěvkové péče apod. Z toho důvodu vítám možnost projednat tento návrh zákona ve zdravotnickém výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče, a poprosil bych pana poslance Vyzulu o vystoupení v rozpravě, kam je řádně přihlášen.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych rád v podstatě jenom podpořil své předřečníky v tom, že tato forma zákona je velmi důležitá. To myslím všichni vnímáme, protože lázeňská péče někdy může být zvažována, že je zneužívána, a daná forma vyhlášky indikací nemusela být úplně přesně vnímána a interpretována, proto forma zákona, tak jak ji stanovil Ústavní soud, je zřejmě ta nejspřávnější.

V podstatě ono tady tak trochu vyznělo, ale ne úplně to, že daná vyhláška končí svoji platnost 31. 12. tohoto roku a od Nového roku vlastně nemáme novou právní

formu. To by mohlo vést k tomu, že nebude jasné, kdy indikovat lázeňskou péči, v jakých případech, ale já za prvé věřím, že když odložíme – nebo jak bylo už vlastně vetováno v prvním čtení to, že by byla možnost zkráceného řešení, tak v podstatě i legislativně můžeme všechno zvládnout na zproscové schůzi, potom Senát a prezident. To by se dalo, teoreticky je to možné. Pokud by k tomu nedošlo a byl by tam odklad o nějakou dobu, tak nevěřím tomu, že by byli pacienti poškozeni, protože budou tam už vlastně předdiagnostikováni, předindikováni pacienti z tohoto roku na začátek příštího roku, takže k poškození pacientů nedojde.

Lázeňská péče jako taková je nesmírně důležitá, ať v léčebné, nebo rehabilitační sféře. Pravděpodobně mnozí z nás využili některé formy ať placené, nebo neplacené a určitě si ji pochvalují.

Bylo tady krátce řečeno o financích, co to bude stát, protože je to všechno i o penězích, a prodloužení z 21 na 28 dnů u některých diagnóz anebo při opakování na 21 dnů atd. bude pochopitelně pojišťovnu něco stát. Celkově se počítá, kalkulace na jeden rok je, že celkově lázeňská péče by stála 2,21 mld. a to je navýšení o půl miliardy proti třeba tomuto roku. Takže jenom abyste měli v hlavě i tu finanční stránku.

Myslím, že celkově důležité je – určitě bych podporoval, i kdyby tady to veto nenastalo, aby byl zákon projednán ještě ve zdravotním výboru proto, protože původní vyhláška o indikacích a současné indikace, které jsou v zákoně, se nemusí ztotožňovat. Chápu ale na druhé straně, že se nikdy nebudou ztotožňovat indikační seznamy v následujících letech. Tento rok budou takové, příští rok, za dva, za tři roky budou indikace poněkud jiné, to je zcela pochopitelné už vzhledem k demografickému vývoji našeho obyvatelstva. Nicméně v této fázi myslím, že je opravdu důležité, aby se indikační seznamy srovnaly, porovnaly a eventuálně doplnily a eventuálně aby se také zamezilo případnému zneužívání lázeňské péče, k čemuž, příznějme si, prostě občas může dojít. Já doufám, že toho není hodně, ale připouštím, že tato varianta může nastat.

Podporuji myšlenku, která zde byla řečena, abychom jednak v prvním čtení podpořili tento zákon a jednak nařídili výboru pro zdravotnictví k projednání ve zkrácené lhůtě 30 dnů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další přihlášený do obecné rozpravy je pan poslanec Štětina a po něm pan poslanec Skalický.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý poedeč, vážené dámy a pánové, vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře. Já se teď nebudu chovat jako opoziční politik, mít vždycky jiný názor proto, že jsem v opozici. Domnívám se, že bychom si měli přiznat, co jsme kdo někdy udělal špatně. Já teď nevím, jestli jsem zvedl pro tento zákon ruku, nebo nezvedl, ale myslím si, že to, co nám zde řekli všichni předřečníci, pan ministr, paní zpravodajka, pan předseda zdravotního výboru, že to má svoji hlavu a patu a že nemusíme jenom argumentovat: on nám to nařídil Ústavní soud.

Domnívám se, že to je správné rozhodnutí, že na tom vydělají pouze nemocní a pacienti, protože slovo klienti nemám rád. Za hnutí Úsvit mohu říci, že tento zákon samozřejmě podpoříme.

Jenom maličkost, jestli by bylo možné, pane ministře, kdybychom měli nějaké statistické údaje, které nám mohou srovnat, jaký stav byl před přijetím tohoto zákona a jak se tento zákon, který je v platnosti, nějakým způsobem z hlediska odborného a možná i ekonomického projevil. A já si myslím, že to nebude tak jednoduché, a když to nebudeme mít, tak se na vás určitě nebudeme zlobit a budeme vás v tom stejně podporovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Skalický.

Poslanec Jiří Skalický: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, po strance věcné k dané novele zákona zde bylo řečeno vše podstatné, a já bych si dovolil pouze dvě krátké poznámky. Za prvé, abychom si uvědomili, že to je poprvé, kdy na základě nařízení Ústavního soudu se překlápí, v uvozovkách, vyhláška do formy zákona, a proto by bylo opravdu velmi dobré, aby tento proces prošel nějakým standardním procesem legislativním, byť ve zkrácené podobě. A za druhé jsem si vědom toho, že je potřeba opravdu stihnout vše relativně rychle, a proto budeme souhlasit a doporučuji, aby se zkrátily všechny možné lhůty pro projednávání jak ve zdravotním výboru, tak před druhým a třetím čtením tak, aby novela zákona byla připravena a vše se včas stihlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Mám zde jednu faktickou poznámku od pana poslance Hovorky. Máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, pane ministře, chtěl jsem požádat pro zrychlení procesu projednání ve výboru, jestli bychom mohli dostat z ministerstva nějaké porovnání indikačních seznamů, stavu před restrikcí vyhlášky a toho, co je dneska, protože skutečně když jsem se to snažil porovnávat, tak je to velmi složité z těch dvou textů. A potom jestli by bylo možné, aby ministerstvo zajistilo v nějakém krátkém termínu projednání s odbornými společnostmi. To vidím jako klíčové a potom si myslím, že by to hodně pomohlo rychlému projednání tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní neregistruji žádnou přihlášku do rozpravy. Nyní se hlásí pan poslanec Schwarz. Není tomu tak. Jestliže se nikdo nehlásí do rozpravy, v tom případě končím obecnou rozpravu. Táží se, zda si chce vzít závěrečné slovo pan navrhovatel, případně paní zpravodajka. Paní zpravodajka vystoupí.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji. Já jenom možná v podrobné rozpravě připomenu, že bychom zkrátili lhůtu o 30 dnů. A samozřejmě přikázat tento zákon zdravotnímu výboru. Myslím si, že mu přísluší.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan ministr, chcete si vzít závěrečné slovo? Není tomu tak. Dobře. Já zde registruji jeden návrh a to je zkrácení projednávání na 30 dnů. Předpokládám, že to je stejný návrh, paní zpravodajko. Pochopil jsem to dobře, že se jedná o stejný návrh, jako zde dal pan poslanec Vyzula? On navrhuje zkrácení projednávání na 30 dnů.

Poslankyně Soňa Marková: Já jsem to ve své zpravodajské zprávě také avizovala.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. V tom případě dám nejdříve hlasovat o tomto návrhu. Mám zde požadavek na odhlášení, takže vás všechny odhlásím a poprosím vás, abyste se znovu přihlásili. Děkuji.

Nyní budeme hlasovat o tom, že zkrátíme lhůtu k projednávání na 30 dnů.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 228, přítomných poslanců je 88, pro tento návrh bylo 88 poslanců, návrh byl přijat, lhůta byla zkrácena na 30 dnů.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Mám zde návrh, vlastně dva návrhy, které jsou stejné, jeden je organizační výbor a druhý je od paní zpravodajky, aby předložený návrh k projednání byl dán výboru pro zdravotnictví. Má někdo jiný návrh? Chcete doplnit? Není tomu tak.

V tom případě zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby tento předložený návrh byl dán k projednání výboru pro zdravotnictví, zvedněte ruku a zmáčknete tlačítko. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 229, přítomných poslanců 91, pro 91 poslanců. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví a lhůta na projednání byla zkrácena na 30 dnů.

Tím končím projednání tohoto bodu a my se zde vyměníme v řízení schůze s kolegou Gazdíkem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý podvečer. Budeme pokračovat dalším bodem – ale mám tady návrh pana poslance Schwarzze. Prosím.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý večer, pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych měl návrh. Ona je to spíš taková prosba, ale musím to říct jako

návrh. Chtěl bych jednat, meritorně a procedurálně hlasovat dneska i po 19., případně 21. hodině. A důvod je jednoduchý, abychom dnes projeli body, co tam máme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je návrh, o kterém budeme hlasovat bez rozpravy. Prosím, pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já nechci trápit pana kolegu, ale musí to zpřesnit. Nemůže přijít poslanec a říct já bych chtěl. Musí říct jménem dvou poslaneckých klubů. Tak ať řekne kterých. Neprotestuji proti tomu, nijak to nenapadám, ale propříště, když to povolíme jednou, tak to povolíme i příště. Nic ve zlém.

Poslanec Bronislav Schwarz: Já mám radost, že je trošku legrace. Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, samozřejmě, od dvou poslaneckých klubů, poslaneckého klubu našeho ANO a ČSSD. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za zpřesnění. Každý ví, o čem bude hlasovat.

Zahajuji hlasování, abychom meritorně i procedurálně dnes jednali po 19. i 21. hodině. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 230, přihlášeno 92 poslankyň a poslanců, pro 63, proti 5. Návrh byl přijat.

Než přejdeme k projednávání dalšího bodu, dovoluji mi, abych mezi námi přivítal delegaci republiky Tatarstán, vedenou panem Rustamem Nurgalievichem Minnichanovem, prezidentem republiky Tatarstán, v doprovodu velvyslance Ruské federace v České republice. (Potlesk.)

My se nyní budeme zabývat bodem číslo 47, jímž je

47.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb.,
o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením
a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 297/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Pardon, hlásí se pan předseda poslaneckého klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ještě než půjdu na poradu s ostatními předsedy poslaneckých klubů, tak uplatňuji jménem dvou poslaneckých klubů, a to ODS a TOP 09, veto na projednávání podle § 90 odst. 2. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Takže to máme. Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí paní Michaela Marksová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci, děkuji za slovo. Tomu tedy říkám preventivní zásah.

Já když bych chtěla velice stručně a jednoduše představit tuto novelu, tak jedná se o pozůstatek, abych tak řekla, v zákoně, který na mě vypadl poměrně nečekaně a který říká, že všichni současní držitelé všech nejrůznějších typů průkazů pro osoby se zdravotním postižením, které byly vydány před 1. lednem 2014, by teď musely kvůli získání nového a jednotného typu průkazu všichni projít znovu jak správním řízením, tak novým posudkem u posudkového lékaře, a to jenom proto, aby dostali jednotný typ průkazky. Když to vezmu trochu podrobně, tak tady díky zásahům zase, které jdou za tou dobou vlády pana Nečase, jakkoliv tady na něj nechci nadávat, to je prostě konstatování, došlo k velkému chaosu, kdy určité průkazy pro zdravotně postižené platily do roku 2011, potom v letech 2012 a 2013 byly vydávány trochu jiné typy podle trochu jiných kritérií a od 1. ledna 2014 už jsou zase trochu jiné typy a zase trochu jiná kritéria. Takže je v tom velký chaos. A řeklo se také již v předchozím období, že bude jeden jednotný typ průkazek, aby se v tom každý vyznal, nejen ti zdravotně postižení, ale ty nejrůznější instituce, úředníci, úřednice, aby to bylo všem jasné. Ten odhad, kolika lidí by se to asi muselo týkat, nebo kolika lidí se bude týkat ten proces výměny, je asi tak okolo sto dvě stě tisíc lidí. My díky rozvratu v IT nemáme tato čísla přesná. Nicméně odborný odhad je takový. A musím konstatovat, že ten proces výměny nejenže by zatížil neuvěřitelným způsobem zdravotně postižené, ale on by také velice zatížil ty posudkové lékaře, kteří vyčíslili, že by je to stálo navíc asi 57 milionů korun, vlastně to, kdyby oni nad rámec těch klasických posuzování, která mají, museli vlastně jakoby zbytečně znovu přehodnotit ještě tady to obrovské množství lidí.

Takže já navrhuji, aby lidé, kteří jsou vlastníky těch průkazů všech možných typů, kteří jim platí do určité doby, buď na neurčito, nebo to je po roce, i po roce 2015, aby všichni automaticky dostali ten průkaz nový. To také byla příčina, proč jsme původně, což už je teď marnost nad marnost, žádali o to, aby to bylo schváleno rovnou v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni a nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení Alena Nohavová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Nohavová: Hezký podvečer. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych přednesla svoji zpravodajskou zprávu k sněmovnímu tisku číslo 297, k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů.

Účelem předkládané právní úpravy je, jak je uvedeno ve zprávě, zjednodušit postup vydávání průkazů POZP u osob, kterým byl v minulosti vydán platný průkaz mimořádných výhod nebo byl v letech 2012 a 2013 vydán průkaz POZP dle tehdy platných předpisů s dobou platnosti delší než do 31. 12. 2015 a u nichž by dle platné právní úpravy nyní bylo nutné opakovaně v rámci správního řízení opět zahájit správní řízení a posoudit zdravotní stav. Současné podmínky nároku na POZP se blíží podmínkám průkazu mimořádných výhod dle původních předpisů a opětovné plné posuzování by přineslo značné komplikace České správě sociálního zabezpečení z hlediska kapacit pro posuzování a samozřejmě i navýšení nákladů, o kterých už zde paní ministryně hovořila. Za této situace se jako nejlepší řešení jeví v podstatě automatické překlopení stávajících platných průkazů na nové POZP bez správního řízení, což je i základním obsahem této novely. Takže se v podstatě jedná o technickou novelu, která má podporu i sdružení osob, jichž se dotkne a jejíž část je upravovaná i na jejich podnět.

Kromě uvedeného základního účelu novela současně upravuje mírně i provázanost příspěvku na mobilitu, kterou nově navrhuje navázat nikoliv na držitelství průkazu, ale na nárok na průkaz, což umožní vyšší flexibilitu pro jeho přiznávání a je i právně čistší. Zároveň z důvodů ochrany údajů je navrhováno, aby nebylo na POZP nově uváděno rodné číslo a aby symboly označující některé typy postižení byly na těchto průkazech vyznačeny jen na základě žádosti osoby. Takže tyto úpravy považuji za bezkonfliktní a vhodné.

Novela je kvalitně zpracovaná a odpovídá potřebě vyřešení současné situace. K předložené novele nemám zásadní připomínky. Ztotožňuji se s navrhovateli vyslovit souhlas s navrhovanou právní úpravou již v prvním čtení v souladu s ustanovením § 90. Vzhledem k tomu ale, že zde bylo vzneseno veto dvou poslaneckých klubů na projednání podle tohoto paragrafu, navrhuji tedy zkrátit lhůtu na projednání o 30 dní a zároveň navrhuji i projednat tento zákon v sociálním výboru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Eviduji její návrhy na zkrácení lhůty a na projednání v sociálním výboru. Otvírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Není-li tomu tak, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova paní ministryně, případně paní zpravodajky – není zájem. Budeme tedy hlasovat o přikázání výborům.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Ptám se, jestli má někdo nějaký jiný návrh. Není tady takový návrh, budeme tedy hlasovat o přikázání tohoto návrhu zákona k projednání výboru pro sociální politiku.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 231, přihlášeno 92 poslankyň a poslanců, pro 73, proti 1. Návrh byl přijat a konstatuji tedy, že jsme tento návrh zákona přikázali k projednání výboru pro sociální politiku.

Dále paní zpravodajka navrhla zkrácení lhůty k projednání sociálnímu výboru o 30 dnů.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro zkrácení lhůty, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 232, přihlášeno 92 poslankyň a poslanců, pro 76, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme návrh zákona přikázali k projednání výboru pro sociální politiku a lhůtu jsme zkrátili o 30 dní. Děkuji paní ministryni i paní zpravodajce.

Než přejdeme k dalšímu bodu, mám tady ještě omluvy: pan poslanec Vít Kaňkovský se omlouvá od dnešní 18. hodiny, dále paní poslankyně Květa Matušovská se omlouvá od dnešní 18. hodiny do 21. hodiny, dále pan poslanec Leo Luzar se omlouvá dnes od 18. hodiny, paní ministryně Helena Válková se omlouvá od 18.30 hodin a paní poslankyně Nytrová se omlouvá od dnešní 18. hodiny.

Dalším bodem našeho jednání je

67.

Návrh poslanců Dany Váhalové, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/2013 Sb., o nakládání s některými věcmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky (zákon o nakládání s bezpečnostním materiálem) /sněmovní tisk 237/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Je tady návrh, aby zákon byl projednán v prvním čtení podle § 90 odst. 2. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 237/1. Nyní prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedla paní poslankyně Dana Váhalová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Pane předsedající, děkuji za slovo. Dobrý podvečer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Chtěla bych vás požádat o podporu novely zákona č. 229/2013 Sb., o nakládání s některými věcmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky, zákona o nakládání s bezpečnostním materiálem, a to v prvním čtení podle § 90 odst. 2. Cílem předkládané právní úpravy je odstranit ze stávající regulace neodůvodněné tvrdosti. Vznikla ve spolupráci se dotčenými ministerstvy i odbornou veřejností a podána byla za podpory poslanců naší Poslanecké sněmovny napříč politickým spektrem.

Dne 1. ledna 2014 nabyl účinnosti zákon 229/2013 Sb., o nakládání s některými věcmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky, zákon o nakládání s bezpečnostním materiálem. Některé změny v obsahu a členění bezpečnostního materiálu, jeho evidenci a požadavcích na jeho zabezpečení rozsáhlým způsobem dopadají na soukromé majitele a sběratele vojenské techniky. Praxe ukazuje, že stávající regulace nakládání s bezpečnostním materiálem je nepřiměřeně tvrdá. Diskuzi zejména vyvolávají pochybnosti o rozsahu věcné působnosti stávající právní úpravy, neboť některé druhy materiálu nevykazují znaky vysoké rizikivosti. Zejména se jedná o historická vojenská vozidla, techniku, morálně zastaralé technologie, které byly původně vyvíjeny pro vojenské účely apod. Existují určité pochybnosti o nezbytnosti stávajících požadavků na prokazování spolehlivosti těchto osob, neboť je třeba si uvědomit, že nakládáním ve smyslu zákona se nerozumí pouze realizace vlastnických práv či výkon podnikatelské činnosti, ale je jím nabývání vlastnictví, držení, nákup, prodej, půjčování, vývoj, výroba, oprava, úprava, uschovávání, skladování, přeprava, znehodnocování nebo ničení bezpečnostního materiálu včetně zprostředkování těchto činností. Předkládaná právní úprava má proto za cíl odstranit nepřeměřenou tvrdost stávající úpravy vypuštěním povinnosti prokazování bezpečnostní způsobilosti pro osoby nakládající s bezpečnostním materiálem skupiny pět a šest.

Další nepřiměřená tvrdost stávající právní úpravy spočívá také ve vysokých a nebezpečnosti tohoto materiálu neadekvátních požadavcích na zabezpečení bezpečnostního materiálu. Tyto požadavky jsou v některých případech pro sběratele vojenské techniky přísnější než požadavky na zabezpečení zbraní. Při zachování stávajícího stavu by byli mnozí nuceni drženy bezpečnostní materiál prodat, převést na jinou osobu nebo provést likvidaci. Předkládaná právní úprava si proto klade za cíl tomuto stavu zabránit, a proto navrhuje zmírnění požadavků na zabezpečení tohoto materiálu tak, aby tyto požadavky odpovídaly stupni nebezpečnosti zabezpečovaného materiálu.

Předkládaná právní úprava uvádí do souladu podmínky pro prokazování spolehlivosti osob nakládajících s bezpečnostním materiálem s podmínkami stanovenými pro držitele zbraní a střeliva, neboť ve stávající právní úpravě jsou tyto podmínky pro držitele bezpečnostního materiálu neodůvodněně přísnější. Nečinnost řešení výše uvedených problémů by nepřiměřeně zatížila osoby nakládající s bezpečnostním materiálem a pro některé tyto osoby by byla de facto likvidační.

Dámy a pánové, děkuji vám za vaši podporu nejenom jménem všech předkladatelů, ale především jménem všech sběratelů, spolků a organizací, kteří s důvěrou čekají na vaše rozhodnutí. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Daně Váhalové. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Václav Snopek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Snopek: Hezký podvečer, dámy a pánové, vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Paní kolegyně Váhalová dostatečně objasnila důvod předložení novely tohoto zákona. Já pouze rozvedu některé myšlenky tak, aby nám bylo jasné, o čem budeme v tomto případě rozhodovat.

Především si musíme uvědomit, že tento zákon je prováděn dvěma vyhláškami, a to vyhláškou č. 407/2013 Sb., o členění bezpečnostního materiálu, a vyhláškou č. 376/2013 Sb., o technických požadavcích na zabezpečení bezpečnostního materiálu.

Zákon jako citlivou oblast kvalifikuje mimo jiné nakládání s bezpečnostním materiálem. Pro vyjasnění. Skupina 5 jsou bojová a speciální vozidla bez zbraňových systémů a jejich součástí, na které se vztahuje smlouva o konvenčním ozbrojení v Evropě. Skupina 6, tedy ta citlivá oblast, jsou vojenské letouny, vrtulníky, bezpilotní prostředky bez zbraňových systémů, letecké motory nebo zařízení letadel a vrtulníků.

Kritickým bodem v tomto materiálu je otázka prokazování spolehlivosti. Paní předkladatelka uvedla, že zejména v oblasti prokazování spolehlivosti tento zákon je velice tvrdý. To znamená, že nejen majitelé, ale i osoby, které pro držitele bezpečnostního materiálu provádějí opravu, úpravu, přepravu, skladování apod., musí mít registraci, a jestli se jedná o bezpečnostní materiál ve skupině 5 nebo 6, taktéž bezpečnostní způsobilost. Lhůta pro odstranění těchto nedostatků byla stanovena od 1. ledna na šest měsíců. Ukazuje se jako krátká, a to i z pohledu, že neuspívají jak národní bezpečnostní ústav, neúměrně to zatěžuje i Policii České republiky, tedy krajská ředitelství, z pohledu kontroly.

Jak už tady bylo řečeno, tento materiál se dotýká zejména klubů vojenské historie, soukromých muzejních sbírek, ale i třeba Muzea letecké techniky Kunovice, dotýká se provozovatelů, kteří v rámci klubů vojenské historie obhospodařují vojenskou pevnost v pohraničí, dotýká se prakticky veškerých činností, kde se zachází i s historickým vojenským materiálem. Jsou ohroženy i některé tradiční akce, jako třeba je Den podpory armády České republiky, tedy Cihelna, kde významnou část těchto činností vykonávají tedy kluby vojenské historie. Je třeba si uvědomit, že dikce zákona je natolik přísná, jak tady zaznělo, že lafeta na zbraň je chápána jako nebezpečnější než zbraň podle zákona o zbraních skupiny D. Tudíž cílem předkladatelů je, aby se tato tvrdost, ale i některé věcné nedostatky opravily. Zákon neopravuje věcné nedostatky, protože bude muset následovat určité vládní návrh zákona, který bude muset přehodnotit tuto oblast. Ale aby se nedostávala obrovská skupina lidí do problémů se zákonem, je zapotřebí přijmout navrhovanou úpravu. Je navrhováno, aby tento zákon byl projednán ve smyslu § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Snopkovi a otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Benešík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, jen velmi stručně. Vzhledem právě k aktivitám vojensko-historických klubů a nebo např. z mého domovského regionu Leteckého muzea v Kunovicích tento návrh samozřejmě podporujeme a věřím, že našim vojensko-historickým klubům, sběratelům a jiným lidem, kteří se zasahují o uchování naší historie, vyjdeme všichni vstříc. Prosím vás o podporu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Benešíkovi. Dále pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Pane místopředsedo, já se připojuji k tomu, co říkal kolega Benešík. To nejsou jenom nějací koníčkáři, kteří by měli svoje nějaké zvláštní nebo kuriózní hobby. To jsou prostě lidé, kteří opravdu připomínají část naší historie a kteří pro to dýchají a kteří ty staré jeepy, dodge a všechny možné jiné historické zbraňové systémy udržují. A opravdu byli z toho velmi smutní a nervózní, jak to dopadne. Přiznám se, že také bych byl pro to, abychom přijali takové opatření, které by jim umožnilo to, co konají a co je podle mého názoru velmi prospěšné, konat i nadále. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Protože nikoho nevidím, končím obecnou rozpravu. Protože nebyla podána námitka, nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 237 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Privolám naše kolegy z předsálí. Mám tady žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o usnesení tak, jak jsem jej přednesl.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, abychom pokračovali v jednání o sněmovním tisku 237 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 233, přihlášeno 81 poslankyň a poslanců, pro 81, proti žádný. Bylo rozhodnuto v jednání pokračovat.

Zahajuji tedy podrobnou rozpravu, do které se nikdo nehlásí. Končím tedy podrobnou rozpravu a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Dany Váhalové, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/2013 Sb., o nakládání s některými věcmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky (zákon o nakládání s bezpečnostním materiálem) podle sněmovního tisku 237."

O tomto návrhu zahajují hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 234, přihlášeno 81 poslankyň a poslanců, pro 81, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a to dokonce jednomyslně. To je neuvěřitelné.

Prosím paní navrhovatelka.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, chtěla bych vám všem ještě jednou poděkovat. Poděkovat za všechny sběratele v České republice. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní navrhovatelce i panu zpravodaji. Než přikročíme k poslednímu bodu navrženého dnešního jednání, omlouvám z pracovních důvodů z jednání Sněmovny pana poslance Vladislava Vilímce.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo

49.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 299/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych vám především v této večerní hodině, byť ne tak pokročilě jako včera, chtěl poděkovat za rozhodnutí o zařazení tohoto bodu. Velmi si toho vážím. Je to bod zásadní.

Začnu trochu netradičně. Já jsem přišel na Ministerstvo životního prostředí na konci ledna letošního roku a asi tak týden po tom, co jsem přišel a udělal jsem si revizi toho, co nejvíc hoří, tak jsem zjistil, že v polovině ledna zkrátila Evropská unie nebo Evropská komise termín pro transpozici, která byla dlouho odkládána, zákona EIA, transpozici tak, aby souhlasila s evropskou směrnicí EIA, k 1. 1. 2015.

Původní termín byl 1. 1. 2016. Já jsem ten projekt převzal ve chvíli, a byl jsem zděšen, kdy na prvním jednání se ukázalo, že si tam sedne třicet úředníků z osmi resortů, ti úředníci jsou navzájem naprosto rozhádání a nesměřují k žádnému konci. V dubnu 2014 jsem jedno hezké páteční odpoledne na základě našich neoficiálních informací z Bruselu zjistil, že již je napsáno takzvané odůvodněné stanovisko, které mělo být druhý týden v úterý předloženo takzvané infringementové komisi, a vydáním tohoto stanoviska v okamžiku vydání by se zarazilo čerpání evropských fondů České republiky v hodnotě přibližně 100 mld. korun. Byly by to mimo jiné evropské dotace nebo fondy na všechny dopravní projekty.

Troufám si říct, že byl docela husarský kousek, že se nám s Věrou Jourovou a panem státním tajemníkem Prouzou a dalšími lidmi podařilo odvrátit toto nebezpečí a vrátit Českou republiku zpátky do hry, protože Česká republika už v Bruselu měla samozřejmě pověst někoho, kdo léta slibuje, že konečně něco uvede do souladu, ale stále buď vyrábí kočkovsky, anebo nedává vůbec nic.

Z tohoto důvodu si troufám říct, byť je mi jasné, kolik přijde připomínek a námětů o tom, jak zastaví tato novela veškeré investiční akce, což určitě není pravda, ale pravda je ta, že Evropská komise nám dlouhodobě vyčítala a namítla neplnění směrnice EIA, respektive zásadní rozdíly, které v naší existující směrnici EIA ve srovnání s evropskou směrnicí existují. Ty rozdíly byly především v oblasti závaznosti výstupu z procesu EIA, kdy byl požadavek, aby proces EIA a stanovisko EIA bylo ve formě závazného stanoviska, dále širší možnost takzvané konzultativní účasti veřejnosti například ve stavebním řízení, širší účast ekologických organizací nebo organizací, které se účastí procesu nejenom EIA, ale především územního a stavebního řízení jako účastníků povolovacích řízení, dále možnost soudního přezkumu negativního závěru zjišťovacího řízení, to znamená rozhodnutí, že v konkrétním případě nebude proces EIA vůbec proveden, a nebo automatický odkladný účinek žalob proti vydanému rozhodnutí.

Novela byla několik měsíců připravována stovkami lidí, nejenom všemi dotčenými resorty, což je asi osm dotčených resortů, ale také Svazem průmyslu, Hospodářskou komorou a mnoha dalšími. Troufám si říct, že dneska je to jedna z nejdiskutovanějších norem. Bylo na ni několik seminářů, mimo jiné i v Poslanecké sněmovně. Byla k tomu vydána opakovaná memoranda. A věřte, že si velmi dobře uvědomuji, jaký tato novela může mít a bude mít dopad. Zároveň jsme jasně slíbili, a odpusťte mi to slovo, že tato novela bude pouhou záplatou, tedy záplatou, která zhojí největší námitky, které nám dlouhodobě Evropská komise, České republiky, za nedokonalou transpozici evropské směrnice do našeho právního řádu vytýká. A zdůrazňuji, že v této novele jsme uhráli řadu věcí, které tam nejsou a které Evropská komise namítala také, ale podařilo se nám to vysvětlit. Pak samozřejmě v bližší debatě se k nim můžu vyjádřit, pokud bude zájem. Mimo jiné v rámci meziresortního připomínkového řízení před projednáváním ve vládě přišlo 350 zásadních připomínek a všechny byly vypořádány, to znamená novela šla do vlády bez rozporu a vláda ji také jednomyslně schválila.

To znamená, troufám si říct, že toto je opravdu novela, která by měla řešit rok 2015, a my dneska společně s Ministerstvem pro místní rozvoj, které by mělo být jaksi gestorem nového řešení, intenzivně spolupracujeme na – pracovně tomu říkám – jednotném povolovacím řízení, tedy podobný systém, jako má dneska například Rakousko. Záměrně říkám podobný systém, protože podle mých informací se Evropské komisi nelíbí příliš ani rakouský systém, to znamená, neměli bychom jít určitě slepou cestou, ale je to systém, který by měl v ideálním případě od 1. 1. 2016 nahradit samostatné procesy, dneska velmi časově náročné, velmi byrokratické, tedy samostatně EIA, samostatně územní řízení, samostatně stavební řízení do jednoho celku, do jednoho procesu řízeného jedním stavebním úřadem. Tato novela by měla být řešena jako velká novela stavebního zákona a takto už na ní Ministerstvo pro místní rozvoj pracuje.

Dámy a pánové, já bych vás chtěl poprosit, ale určitě jsem připraven na diskusi v této věci, abychom tuto novelu propustili do výborů, kde samozřejmě očekávám velkou diskusi. Nicméně je dneska dost jasně a Evropská komise to několikrát jasně, a mám ty důkazy, písemně vyjádřila, že je tady jistý manévrovací prostor, ale potom jsou tady věci, které budou velmi pravděpodobně pro Evropskou komisi nepodkročitelné. Jinými slovy jsme v situaci, kdy nám celkem Evropská unie jasně říká: "Pokud chcete naše peníze, akceptujte naše pravidla, pokud je akceptovat nebudete, máte smůlu". S touto pozicí jsme do toho vstupovali. Já jsem se zúčastnil celé řady jednání jak v Bruselu, tak i jednání tady v Čechách se všemi dotčenými organizacemi. Znovu říkám, jsem připraven na vaše dotazy, ale v tomto smyslu prosím o řekněme vzetí v úvahu situace, ve které se nacházíme. Nemluvme o žádném diktátu, ale prostě dlouhodobě Česká republika něco neplnila, a teď se můžeme bavit o tom, jestli a do jaké míry je to za rámec evropské směrnice. My jsme si požádali mimo jiné i o názor právního servisu Evropské unie, ale dostali jsme bohužel odpověď, že tato služba není členským zemím poskytována, že právní servis funguje pro Evropskou komisi.

To znamená, že jsme dneska v situaci, kdy jsem připraven a jsme připraveni potom ve výborech velmi podrobně odpovídat na vaše dotazy, ale v této chvíli vás prosím v této situaci vzhledem k tomu, že to je základní jaksi ex ante kondicionalita, to znamená předchozí podmínka mimo jiné pro čerpání evropských fondů z tohoto období i z nového období, je Evropskou komisí ještě víc sledována než služební zákon, to si troufám říct, tak vás prosím o propuštění do druhého čtení. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jasné uvedení tohoto zákona. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý večer. Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr nám poměrně emotivně představil novelu zákona 100. Je to zjednodušeně zákon o posuzování vlivu dopadu na životní prostředí. Všichni jistě víte, jaký problém je v naší hustě obydlené zemi

s výstavbou jednotlivých ať už dopravních, energetických, nebo občanských staveb. Už sama debata, která předcházela předložení návrhu novely tohoto zákona do vlády, byla velmi bouřlivá. Názorů, které se v této oblasti objevují a které jsou mnohdy protichůdné, a není to zdaleka tak, že na jedné straně jsou ekologičtí aktivisté a na druhé straně jsou energetické a developerské lobby, je velmi mnoho. Sama exekutiva v debatách na veřejnosti představila několik variant, jak by v budoucnu tato záležitost měla být řešena. Protože jsme před obrovským evropským tlakem, jak tady říká pan ministr, dá se zřejmě předpokládat, že tato novela bude platit poměrně dlouhou dobu. Přestože nám vláda říká, že tuším do dvou let předloží komplexní novelu všech zákonů, které se na tomto podílejí, je opravdu k této novele zákona třeba přistupovat tak, že zde nastavujeme podmínky, které budou platit minimálně několik let.

Chtěl bych tady v takovém příkladu uvést, jak je rozdílný pohled na takzvanou EIA. Většina společnosti jistě chce, abychom stavěli dálnice. V okamžiku, kdy se na stavbě objeví nějaký ekologický aktivista a přiváže se někde ke stromu, tak ho celá společnost, nebo většina odsuzuje do té chvíle, než se dálnice staví na pozemku dotyčného, protože pak ten dotyčný tomu ekologickému aktivistovi nosí ještě teplou polévku a plácá ho po rameni.

Já bych připomenul některé základní parametry tohoto zákona. Uvedu tady nejpodstatnější pochybení, která nám Komise vytkla. Vytkla nám zejména nedostatečnou závaznost výstupů z procesů EIA a možné změny záměrů během navazujících povolovacích řízení. To je typicky územní a stavební řízení. Skutečnost, že jednotlivá ustanovení EIA směrnice by měla být aplikovaná nejen na proces EIA, ale i na navazující povolovací řízení, v rámci kterých je záměr definitivně schválen, což současná platná právní úprava nezajišťuje. Komise nám vytkla nedostatečnou účast veřejnosti v navazujících řízeních a současně nám vytkla nezajištění včasné a účinné soudní ochrany příslušníkům dotčené veřejnosti.

Chtěl bych tady upozornit ještě na termín a vyjádřit se k harmonogramu, který nám ministerstvo představilo. Zaznělo to tady už z úst pana ministra Brabce. To znamená, je ambice, aby tento zákon vešel v platnost k 1. lednu – začal platit k 1. lednu 2015, kdy musí být příslušné legislativní změny účinné. Harmonogram, který nám představilo ministerstvo, je velmi ambiciózní a věřím, že se nám ho podaří takhle projednat a schválit, přestože ta diskuse bude pravděpodobně velmi bouřlivá, a jak jsme viděli zejména na velice jednoduchých zákonech, nebo novelách, jako byla novela zákona o odpadech, je pravděpodobné, že tato novela bude zatížena celou řadou pozměňovacích návrhů. Termíny, o kterých se bavíme a předložilo nám je ministerstvo, tak ministerstvo má ambici projednat novelu v Poslanecké sněmovně a schválit ji v září roku 2014. Projednat novelu v Senátu a schválit v Senátu v říjnu 2014. Předložit zákon prezidentu republiky a vyhlásit ve Sbírce zákonů v listopadu 2014 a účinnost zákona by poté byla od 1. 1. 2015.

Já už se jenom krátce zmíním o tom, v jakých oblastech dochází ke změnám zákona EIA. Jedná se zejména o tyto oblasti: Je to závaznost výstupů z procesu posuzování vlivů na životní prostředí ve verifikačním závazném stanovisku, zavedení konzultativní formy účasti dotčené veřejnosti v povolovacích řízeních, v účasti

vybraných příslušníků dotčené veřejnosti v povolovacích řízeních a přístup veřejnosti k soudní ochraně. Je to úprava § 61, respektive zrušení § 91 stavebního zákona a rozšíření informační povinnosti úřadů rozhodujících v navazujících řízeních.

Dámy a pánové, já jsem tady v těch diskusích, které předcházely předložení zákona, zaznamenal ambice tuto novelu projednat ve výboru pro životní prostředí, tedy jako garančního výboru, ve výboru hospodářském a ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které jako první evidují faktickou poznámku pana poslance Urbana. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já nezávidím panu ministrovi, že se musí pokusit tady projít a prokřesit něco, co by znamenalo, že to vyhoví evropské směrnici a na druhou stranu nebude činit ještě větší problémy z hlediska stavebních investic v České republice. Myslím, že je třeba mu poděkovat, že se o to pokouší, o tento přístup. Na druhou stranu myslím, že to musí jít do výborů, dva tady už zazněly, pravděpodobně si to vezmou ještě nějaké jiné výbory, ale to nechci předjímat.

Já se jenom obávám toho, že kdyby to bylo schváleno v této podobě, tak vlastně ani ty evropské peníze nepotřebujeme, protože je nemáme za co utratit. Tak se pokusme to nějak předělat tak, abychom se vešli do toho úzkého koridoru, který bude znamenat, že přepíšeme z 80 % nějakou evropskou směrnici, vyhovíme tedy nějakému přechodnému období v Evropské unii a přitom nezabrdíme stavebnictví v České republice. Děkuji pěkně. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Urbanovi. Dále se do obecné rozpravy přihlásil pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, na to, jak významný zákon projednáváme a jak významně může tento zákon ovlivnit naši ekonomiku, je nás tady pramálo. Kde je pan premiér, kde je pan ministr průmyslu a obchodu, kde je pan ministr financí, jejichž resortů se tento zákon určitě dotkne? Kde tito pánové jsou? Nejsou tady mezi námi.

Pan ministr životního prostředí prezentoval tento návrh jako návrh, který jakoby hasí požár, jako by už skoro u nás hořelo a my jsme přibíhali s pumpami a začali hasit. Já myslím, že není třeba být takto hrrr. Především je třeba říct, že tato novela, kterou nám ministerstvo předkládá, jde vysoko nad rámec výtek, které nám adresovala Evropská komise. Zahrnujeme na naší národní úrovni taková ustanovení, která vůbec od nás nejsou vyžadována a která významně rozšíří byrokracii. Vezměme si namátkou třeba takový problém stanovení rozsahu staveb, které budou muset být

zahrnutý do procesu posouzení podle zákona o posouzení vlivu na životní prostředí, zákona o EIA. Nové průmyslové zóny a záměry rozvoje průmyslových oblastí jsou tam zařazeny, aniž by byla stanovena jejich rozloha. Prostě jakýkoli takovýto záměr bude muset projít tím svízelným procesem posuzování podle EIA. Nebo například parkoviště nebo garáže musí mít kapacitu, která podle zákona představuje 100 stání na celou stavbu, a pak musí projít procesem EIA. Nebo záměry rozvoje měst, zejména obchodní komplexy, nákupní centra, jiná střediska se podrobí EIA od zastavěné plochy 3 000 metrů čtverečních. V Rakousku, které pan ministr zmiňoval, je to 150 tisíc metrů čtverečních, 1 500 parkovacích míst. Jsou tady na sebe daleko méně přísní. Žádné takové prahové hodnoty ten vytýkáci dopis, který nám Komise poslala, neobsahuje, nic takového nám Komise nepředepisuje. Naopak říká, že si členské státy mohou tyto prahové hodnoty, tyto limity, nastavit samy. My si je ovšem nastavujeme přísněji, než je nutné.

Dalším velkým problémem, který v tom zákoně můžeme najít, je ustanovení, že žaloba, kterou může podat takzvaná dotčená veřejnost, má odkladný účinek. To je něco, co významně prodlouží a také prodraží přípravu staveb, schvalovací proces.

Samostatnou kapitolou je účast veřejnosti v procesu EIA. V této novele, která je upravená podle požadavků Evropské komise, se neziskové organizace, ta občanská sdružení, dělí na dva typy. Na jakési již dříve etablované nevládní organizace zabývající se tedy ochranou životního prostředí, mající historii alespoň tři roky, ty mohou všechno, ty jsou všemocné, a pak takové ty ad hoc k projektu samému, v místě samém sestavené nevládní organizace, které musejí získat 200 podpisů. Je to jednoznačný ústupek nevládním ekologickým aktivistům, nevládním ekologickým organizacím. Ty tím získají vysloveně exkluzivní a privilegované postavení, aniž by musely přesvědčit veřejnost, občany v daném místě, že skutečně zastupují jejich zájmy. Ty staré, již zkušené ostřílené organizace neziskové, nevládní, budou moci mluvit takřka do všeho. Budou moci zablokovat takřka vše.

Mohou se tyto organizace odvolat k závěrům tzv. navazujícího řízení, aniž by předtím byly účastníky řízení. Mohou tam vstoupit v procesu již probíhajícího řízení. I to je něco, co můžeme klidně označit jako vytváření prokorupčního prostředí. Prostě neziskovky, nevládní organizace, ekologičtí aktivisté, kteří se zaštiťují tím, že chrání životní prostředí, mohou tedy do řízení svévolně vstupovat, odvolávat se, i když nebyli účastníky řízení, a to jenom na základě faktu, že mají za sebou více než tři roky dlouhou historii. Tak tento vyděračský mechanismus určitě způsobí mnoho problémů státním i soukromým subjektům a všechny velké strategické projekty budou určitě tím významně paralyzovány.

Dopad přijetí této novely je tragický. Znamená v podstatě zastavení povolování nových staveb. Hospodářská komora České republiky odhaduje škody, které by přijetí této novely způsobilo, následovně: ztráta nebo nevytvoření 15 500 pracovních míst přímo ve stavebnictví a 30 000 pak v celé ekonomice. Šest a půl miliardy korun ztráta nerealizovaných staveb, pokud zahrneme další multiplikační efekty, tak je to dvojnásobek, 13 miliard korun. A tím, že nebudeme projektovat, nebudeme připravovat, nebudeme stavět, tak nebudeme ani moci čerpat, to už tady pan kolega

Urban jasně řekl. Nebudeme moci čerpat, přijdeme podle odhadu Hospodářské komory České republiky o zhruba 179 mld. korun. Pan ministr hrozí ztrátou 100 mld. Rozumím tomu, je to tak. Ovšem co je důležitější, co je významnější? Ztráta našich tradičních odvětví? Utlumení stavebnictví, jednoho z klíčových odvětví naší ekonomiky? To si všichni musíme uvědomit, nežli budeme pro tento zákon hlasovat. To znamená, že jsme opět, tak jak to u nás bývá, papežštější než papež. Tohle okřídlené úsloví už jsem myslím tady jednou řekl. Ono už to má dokonce v tom evropském newspeaku své vyjádření, gold-plating tomu říkají. Jsme tedy realizátory onoho gold-platingu.

Navíc tady sledujeme zásadní rozpor mezi ministerstvy. Na jedné straně pan ministr životního prostředí zoufale volá po přijetí tohoto zákona. Paní ministryně ještě pořád pro místní rozvoj Věra Jourová zase volá po zintenzivnění rozvoje hospodářství, pro zpřístupnění systému povolování staveb, abychom mohli projektovat, stavět. Abychom neměli potíže, které už takhle jsou veliké, když přihlédneme k zákonu o zadávání veřejných zakázek. Možná jste včera slyšeli debatu, která probíhala mezi zadavatelem a dodavatelem jedné významné pražské podzemní stavby, kdy se oba vyjadřovali s velkou mírou zoufalství o tom, co jim způsobil zákon o zadávání veřejných zakázek, který také byl přijat v jakémsi svatém nadšení, že zabrání všem nepravostem světa.

V této Sněmovně jsme se tím už na mnoha platformách zabývali. Já mám takový pocit, že výbor pro evropské záležitosti byl, aspoň já si myslím, prvním orgánem Sněmovny, který se tímto zákonem zabýval už v dubnu letošního roku, vůbec než to sem bylo doručeno z ministerstva. Tehdy se tím výbor zabýval proto, že právě k nám dopadla jakoby ta požadovaná norma od Evropské komise. A tehdy jsme přijali usnesení, které si dovolím tady ocitovat a které bylo přijato průřezově přes všechny politické strany ve výboru: "Výbor pro evropské záležitosti vyjadřuje vážné obavy, že návrh novely zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivu na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, zákon o posuzování vlivu na životní prostředí, výrazně omezí postup veřejných staveb v České republice. Zároveň žádá vládu, aby vzala v úvahu připomínky podnikatelských subjektů k návrhu této novely."

Vzhledem k tomu, že Hospodářská komora předložila samozřejmě své připomínky, ale také zároveň už teď si zoufá a předkládá pozměňovací návrhy, které jsou zásadní, které zásadně mění dikci toho zákona. Ve Sněmovně proběhl seminář. Mnoho z nás poslanců tam jsme se zúčastnili. Ne možná na celém semináři, ale mnoho z nás tím seminářem prošlo a sledovali jsme prezentace, sledovali jsme vystoupení kolegů a kolegyň. A zaznamenali jsme, že průřezově zní hlas: Je to špatná norma! Zabrzdí to rozvoj České republiky! Proč to budeme přijímat? Nicméně jsme tady konfrontováni s návrhem ministerstva, tedy s výrazným strašením, že když si dovolíme to nepřijmout, tak se na nás snesou hromy a blesky z Olympu Evropské komise.

Ti, kteří podporují přijetí této novely, a pan ministr to zmínil, hovoří o tom, že oni si asi mohou být vědomi těch tragických důsledků, ale přesto hovoří a mají obvykle takový nešťastný výraz v tváři. Říkají: To je taková záplata. Až bude lépe, až se

vzmůžeme, tak si koupíme nové kalhoty a záplatu nahradíme pořádným sukmem. No, já nevím, pánové a dámy, tedy, nevím, zdali ministerstvo takto záplatovanou ekonomiku opraví. Já mám obavu, že se nic takového nestane. Protože dobře víme, že prostor, který si ekologičtí aktivisté vydobyli, již nikdy nepustí. Pořád budou jejich požadavky tomu zákonu dominovat. A jakákoli další verze, která se bude snažit opravit tuhle záplatu, bude ještě horší.

Dámy a pánové, myslím si, že nám nezbývá nic jiného než předloženou novelu zamítnout, přestat se bát Evropské unie. Dovoluji si požádat poslance vládního hnutí ANO, aby na svého kolegu pana ministra Brabce apelovali, aby se vymanil z vlivu ekologických aktivistů a přikázal svému ministerstvu připravit zákon pořádně, tak aby neškodil českému hospodářství. Dovoluji si proto navrhnout, abychom tento zákon v prvním čtení zamítli.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Eviduji jeho návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Teď tu mám faktickou poznámku pana poslance Pilného, pak s přednostním právem pan předseda Stanjura a pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Vážené dámy a pánové, je mi stejně jako panu kolegovi Zahradníkovi velmi líto, že se tady jedná o miliardy a je tady přítomno, a o tom docela pochybuji, 88 poslanců. To je velice špatné. Na druhou stranu si musíme uvědomit, že se tady občas chováme jako na dětském hřišti. Včera jsme tady viděli, že když někdo někomu šlápne na bábovičky, tak oni nám zato nepůjčí kyblík. Včera tady bylo daleko víc poslanců. Další zákon, který na této schůzi nebude projednán, je zákon o veřejných zakázkách, který vytváří zase další obrovský blok v tom, jak se budou stavět veřejné stavby. Když budeme postupovat tímto způsobem, tak se nikam, ale opravdu nikam nedostaneme.

Souhlasím s panem ministrem Brabcem, že tento zákon musí být projednán. Ale díky tomu, co vlastně udělá Sněmovna, že předvídám, že bude fungovat také ve středu, kdy byla svolána schůze hospodářského výboru, tak se nám také limituje čas. Budeme muset rozpůlit tu schůzi a limituje se nám čas na projednání. Je to tedy obrovská komplikace, pokud bychom chtěli stihnout tu zákonnou lhůtu, tak budeme mít s tím skutečné problémy. Takže děláme si ty problémy opravdu sami, a tady jde o miliardu. Opravdu už bychom měli být méně infantilní možná při projednávání těchto věcí. Je to naprosto nezbytně nutné.

Jinak si myslím, že v prvním čtení bychom ten návrh rozhodně neměli zamítnout. Patří do výborů, diskutovali jsme o něm, budeme znova diskutovat, můžou tam být nějaké modifikace, ale prostě projednat ho musíme. Ten návrh na zamítnutí je absurdní a přinese víc škody než užitku.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. Dál tu mám dvě faktické poznámky ještě, nejprve pan poslanec Benešík, po něm pan poslanec Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, pan kolega Zahradník a koneckonců i pan kolega Pilný otevřeli jednu zajímavou diskusi, takovou obecnější. My si často stěžujeme na to, že Evropská unie po nás chce, abychom implementovali něco, co se nám nelíbí. Ta otázka je taková, jestli naši zástupci v nejrůznějších institucích Evropské unie, kteří se podílejí nebo se mají podílet na tom, co nám sem do České republiky, třeba do Sněmovny, přijde, tak jestli je v našem zájmu. Nejsem sám, kdo si myslí, že naši zástupci – a není jich tam málo, máme evropské poslance máme Evropskou radu, Radu EU, hospodářský, sociální výbor, výbor regionů atd. – skutečně plní to, co mají. Tam mají ti, co jsem vyjmenoval, hájit zájmy České republiky a snažit se o to, aby legislativa, která sem přijde a kterou my potom musíme útrpně přijmout, aby nedošlo k infringementu, byla v zájmu České republiky. Takže se moc přimlouvám za to, abychom apelovali na naše zástupce a abychom pokud možno v klíčových věcech sjednocovali napříč politickým spektrem postoj a postup při ovlivňování evropské legislativy, tak abychom tady potom nemuseli plakat a stěžovat si.

Děkuji. (Potlesk z lavic hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Benešíkovi. Dále je přihlášen pan poslanec Fiedler s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Zlatuška s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý večer, kolegyně a kolegové, pane předsedající, opět jen velmi krátce. My tady zase řešíme to, jak probíhala tato schůze, jak se měnil její program. Tady bylo řečeno kolegou Pilným, prostřednictvím pana předsedajícího, správně, že když jsme mu rozšlapali bábovičku, tak se mu udělá natruc, že mu nepůjčí kyblíček. Prostě takové truc naschvál. Ale proč vznikají? Víte, že patřím mezi nováčky, je nás tady většina, takže to není nic mimořádného, a to, jak tato schůze probíhá, k jakým dochází zmatkům, přesunům, to je opravdu až za hranou únosnosti.

Měl bych dotaz konkrétně na pana ministra Brabce. Nejdříve to uvedu. Myslím, že tento bod jsme odsouhlasili, nebo odsouhlasila tato Sněmovna, k zařazení včera na program dnešní schůze jako mimořádně vsunutý bod.

Pane ministře, jak dlouho vláda věděla, že toto je třeba nutno projednat, že ten termín hoří? To nevěděla vláda před programem této schůze? To se vláda dozvěděla včera? Protože to je logický dotaz, nezlobte se. Jestliže jsme to včera schvalovali jako zařazení na pořad této schůze, nebo na tento den, tak to přece asi ta vláda logicky mohla vědět s nějakým předstihem a mohlo to být naplánováno již před začátkem této

schůze, už v první den této schůze jsme to mohli zařadit jako pevný bod. Tohle mi asi těžko vyvrátíte, pane ministře. A prosil bych o vaši reakci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Zlatuška.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych jenom upozornit, že pokud si stěžujeme na evropskou legislativu, jak na nás tlačí a že máme něco dělat tady proti tomuto, tak takováto stížnost by byla pouze případná, pokud se považujeme za naprosté nomy, kteří jedí v Evropě nedokážou stavět pod tlakem evropské legislativy. Pokud vím, všude jinde se staví, všude si s tím poradí. I ty veřejné zakázky tam dělají mnohem čistším způsobem bez takového množství ukradených peněz jako u nás. Myslím, že to stojí jenom trošku snahy dělat to pořádně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Faktická poznámka pan poslanec Kučera.

Poslanec Michal Kučera: Já bych jenom krátce zareagoval na pana kolegu Zlatušku. Ano, ono to je přesně o tom, co dokážou ty země vyjednat právě v té Evropské komisi. Tady podporuji stanovisko pana kolegy Benešika. Pokud si dokážou vyjednat taková pravidla, která jsou příznivá pro jejich průmysl, tak samozřejmě dokážou stavět. Pokud si vyjednají pravidla taková, která jsou přísnější, než by měla být, a přiznejme si, kdo ta pravidla vyjednával, že to byla vláda ČSSD, tak potom samozřejmě nedokážeme stavět, nedokážeme prostavět peníze, nedokážeme čerpat finance. Takže je to skutečně o tom, co dokážeme vyjednat na Evropské komisi a jak potom dokážeme ta pravidla implementovat do naší legislativy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Bronislav Schwarz. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Bronislav Schwarz: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěl bych mít na pana zpravodaje spíš dotaz. Kolegyně, kolegové, asi tomu nerozumím. Já bych se zeptal pana zpravodaje. To chcete říct, pane kolego prostřednictvím pana místopředsedy, že v Evropské unii v rámci EIA má každá země jiná pravidla? (Hlasy z pléna: Ano.) Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou pan poslanec Kučera, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Novotný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Ano, mají.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak to byla opravdu efektivní faktická poznámka. Pan poslanec Novotný s faktickou poznámkou, pak pan poslanec Benešik s faktickou poznámkou.

Poslanec Martin Novotný: Já bych to možná řekl trochu košatěji a uvedl jeden příklad konkrétní z jedné oblasti našeho života. Doporučil bych prostřednictvím pana předsedajícího panu kolegovi Zlatuškoví, aby se v případě, že navštíví v nejbližší době Brusel, seznámil i s fungováním dopravy v tomto městě, které by mělo být výkladní skříň Evropské unie, seznámil se zároveň s nejrůznějšími předpisy v této oblasti, které fungují v naší zemi, a zamyslel se nad tím, jestli ten Brusel má stejná pravidla jako naše země, anebo jsou si tam trochu rovnější. Ano, evropské země mají v mnoha oblastech, v kterých my jsme přijali a nadále jsme ochotni přijímat ta nejtvrďší možná a představitelná pravidla různá a velmi často mnohem liberálnější.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Benešik s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešik: Děkuji, pane místopředsedo. Opět obecně. Taky často slycháváme výtky na to, jak je složité požádat o dotace z evropských fondů. Ale skutečně my si ty záležitosti komplikujeme velmi často sami. Pokud má žadatel o nějakou investiční akci doložit stavební povolení nebo něco podobného, tak skutečně záleží na českém právním řádu, jak se on k tomu stavebnímu povolení dopracuje. A to, že například dopracování se k určitým záležitostem u nás je podstatně složitější, ale naší vinou, než třeba v Irsku nebo v Litvě, je náš problém. Čili mějme na paměti, že často si tady ty záležitosti komplikujeme my sami, ale ještě častěji jako výmluva slouží zlý Brusel.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Benešikovi. Neeviduji teď žádnou faktickou poznámku, takže s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Myslím, že je dobře, že zaznělo tolik faktických, aspoň můžu reagovat na některá vystoupení.

Nejdřív pan poslanec Pilný, jestli můžu vašim prostřednictvím. Máte pravdu, ale končíme sedmý jednací den, já od rána s vašimi šéfy klubu vyjednávám a stejně nejsem domluven na zítřejší, a pořad neexistuje návrh. A je 19.09. Já to беру jako sebekritiku, ne jako (nesrozumitelné) opozice. Nám žádná změna programu nikdy zatím neprošla za těch devět měsíců, co jsme. Celé to diktujete vy sami – řazení bodů, přehazování a podobně.

Já si fakt myslím, že vzhledem k závažnosti problému je nedůstojná účast hlavně členů vlády. Procentuálně je tady mnohem méně členů vlády než procentuálně počet poslanců. Přestože je nás tady 90, to by tady muselo sedět asi sedm ministrů, aby to vycházelo zhruba na procenta stejně. A určitě je to sedm resortů, které by se o to měly zajímat. Myslím, že pan ministr říkal, že to řeší osm resortů. Ale není tu osm resortů a nevím, jestli to řeší resort ministra kultury, který tady poctivě sedí. Takže tu chybí sedm kolegů pana ministra. A neberte to jako lacinou kritiku, ten bod je opravdu mimořádně závažný. A neztejte se a nemůžete to vyčítat opozici, že sedmý jednací den v 19. hodin to sem přichází na pořad.

Sami si proberte, jestli všechny body, které byly doposud, byly důležitější. Samozřejmě když to vnímáme a díváme se, jak se řadí body, tak je jasné, že někteří ministři mají větší vliv a své body řadí někde jinde než jiní ministři. Ale to není věc naší, to je věc vás. A jestliže jste říkal, že máme infantilní jednání nebo chování někdy, tak já bych možná k tomu, jak fungují naše schůze, použil takové ostřejší adjektivum, ale nepoužiji ho. Nemyslím sprosté slovo nebo pejorativní, ale asi bych použil slovo amatérské. Neustálé změny. Ani naši zpravodajové, jako že v každém klubu jsou kluboví zpravodajové kromě sněmovních, prostě nevědí. My nevíme, co bude zítra, my nevíme, jestli bude příští týden, pokud ano, jestli budou výbory, nebo nebudou atd. A teď to neberte ani jako nějakou kritiku, ale spíš jako konstatování faktů.

A teď k samotnému návrhu. Mně tedy opravdu vadí, že se bojíme Evropské komise, která teprv byla jmenována! To je, jako kdybychom se báli toho, že minulá vláda třeba Jiřího Rusnoka nám něco provede, protože vláda Jiřího Rusnoka měla na něco názor, teď je nová vláda, ale parlament se bude bát, protože vláda Jiřího Rusnoka někde něco slíbila nebo někomu něco slíbila nebo měla svůj legislativní plán, který nestihla splnit apod. Takže logická otázka zní: kdo, kolikrát, s kým, o čem a s jakým výsledkem v Bruselu jednal. A my prostě v těch jednáních jako stát dlouhodobě selháváme. Já říkám dlouhodobě, tudíž nemírím kritikou pouze na tuto vládu. Já jsem z moravskoslezského regionu, kde máme podniky těžkého průmyslu, a hned za hranicemi máme stejné podniky z Polska. A zkusme si říct a porovnat podmínky, aspoň některé podmínky a výjimky, které si vyjednala ČR při vstupu do EU před rokem 2004 a které si vyjednala Polská republika. Například polské podniky, polské ocelárny, polské hutě nemusí plnit přísné emisní limity. Nemusí! To znamená, je to přímý konkurent našich podniků, mají mnohem nižší náklady. To svinstvo, které leze z jejich hutí, samozřejmě díky převažujícímu směru větru jde k nám. Každá vláda se snaží s polskými ministry vyjednat změnu a polští ministři se sice tváří vstřícně, jednají, ale neuhnou.

A my jsme si vyjednali sníženou sazbu DPH na dětské pleny pro přechodné období. Ale to nechci karikovat. Jenom si porovnejte, co je pro stát a pro průmysl a hospodářství země důležitější. Včera jsem naposledy slyšel o nižší sazbě DPH na dětské pleny a mohl bych dát úplně stejný dotaz. My jsme tvrdili, že to není možné, ale vláda, a má to i ve vládním prohlášení, že se o to pokusí. Tak já myslím, že bychom měli energii směřovat sem, a ne k dětským plenám, ale i kdyby: stejný dotaz – ne na pana ministra životního prostředí, to bych se ptal asi někoho jiného, asi

ministra financí nebo nevím přesně koho, kdo, kdy, s kým, o čem a s jakým výsledkem jednal v EU. Jednali jsme o té snížené sazbě? Co nám řekli? Také víme, že Velká Británie má vyjednání nulovou sazbu na DPH na léky a podle stávajících směrnic to není možné. Ale vyjednat se to dá, nebo nedá. A my jsme velmi rychle jako ČR dali naše hlasy při volbě šéfa Evropské komise. Podívejte se, jak dopadli Poláci při volbě evropských funkcí jako naši sousedé a jak jsme dopadli my. A to byla příležitost, kdy jsme třeba mohli za podporu nového šéfa Evropské komise vyjednat, že nám dají ten rok zpátky a budeme mít o 12 měsíců víc na těžkou debatu, která nás čeká.

Návrh, který máme na stole, podle našeho názoru opravdu výrazně zhorší podmínky. A jestliže vláda říká, že chce povzbudit investice, my ji v tom částečně podporujeme. Jenom říkáme, nemá to být na dluh, ale jinak je to rozumný plán, tak se obávám spolu s nějakým z předřečníků, myslím, že to byl pan poslanec Urban, že nakonec ty investice zastavíme.

A abych nebyl jenom tak v obecné rovině, tak mám dva konkrétní dotazy na pana ministra a pak dva návrhy. První dotaz je: úplně jsem přesně nepochopil, jaký bude osud žádostí o územní rozhodnutí, které se podle přechodného ustanovení přeruší. Rozumím těm, které přejdou jakoby do režimu ohlášení.

A za druhé, jestli jsme dobře rozuměli tomu návrhu zákona, tak to, že to někdo podá k soudu, má odkladný účinek. Tak si představme, že zahájíte stavbu, třeba dopravní, někdo to podá k soudu, a v tom okamžiku podle návrhu zákona okamžitě musíte ukončit práci. To nevím, jestli se dá vůbec konzervovat třeba ta stavba, jestli to nebude porušení zákona. Podle našeho názoru, tak jak je to napsané, nedá! Je tam sice, že soud musí rozhodnout do 150 dnů, ale tady ten střet moci zákonodárné a soudní prohrajeme. Já si myslím, že nejsme schopni soudní moc zákonem donutit, aby do 150 dnů rozhodla, a ještě k tomu vůbec pravomocně. To si vůbec neumím představit! Bylo by to fajn, kdyby to tak bylo, já bych byl první pro, ale jak to prakticky bude fungovat, když někdo zastaví stavbu a soud do 150 dnů nerozhodne v první instanci? Anebo rozhodne v první instanci a někdo se odvolá? A mnozí z nás mají zkušenosti napříč republikou, napříč politickým spektrem, kdy z ideových a ideologických důvodů někdo brzdí stavbu dopravní infrastruktury, průmyslové zóny, továrny, ale i cyklostezky, i dětského hřiště. Prostě když se někdo rozhodne, tak to prostě dělá. A proto máme obavy a proto si myslíme, že je lepší ten návrh zamítnout, dál o něm jednat, protože skutečně to potřebujeme, a reálně jednat v Bruselu o tom, ať nám ten rok vrátí k diskusím, protože ten termín je šibeniční, dneska v zásadě nesplnitelný.

A propříšit pro nás všechny u tak důležitých zákonů by bylo fakt dobře, kdyby nás tady bylo víc. Už jsem zase zaslechl, že budeme navrhopvat zkrácení lhůt. Sice můžete, můžete to i prohlásovat, ale opravdu u tak důležitého a u tak složitého zákona má to smysl? Honem honem rychle, abychom zavolali do Bruselu: už to máme? Přece naší novou komisařkou bude členka české vlády. Bezespou o těch problémech ví. Myslím, že i její ministerstvo logicky z agendy se muselo a účastní se těch prací nejenom na EIA, ale i na tom, že opravdu potřebujeme změnit stavební zákon. A

podle mě můžeme dát jenom jednu jedinou šanci těm odpůrcům v celém procesu. A já nevím, jak je to provázáno s tím – dneska jsme se bavili o tom, že jeden náš kraj nemá zásady územního rozvoje z důvodu soudního rozhodnutí. První šance. Pak územní plány ať už krajů, nebo jednotlivých měst. Další šance. Územní řízení, stavební povolení. Bodů, kdy vám odpůrci mohou vstoupit do procesu projednávání, je nesmírně mnoho, a já souhlasím s panem kolegou Zahradníkem – pan ministr sice kroutil hlavou, ale já si myslím, že pan ministr těmto hlasům příliš naslouchá a příliš ustupuje a příliš respektuje jejich hlas. Oni jsou totiž dobře zorganizovaní, jsou dobře slyšet, mají výbornou PR politiku. To nemyslím ironicky, ale to myslím jako ocenění. Jsou výborní lobbisté, jsou schopni zorganizovat takové ty mailové nálety, články, kdy odpůrci jsou zesměšňováni, skandalizováni, pomlouváni apod. Ale ti druzí, kteří se snaží o rozvoj území ať už v rámci republiky, regionu, obce, či města, často slyšet nejsou a ty problémy prostě denně řeší. A my se obáváme, že tímto návrhem zákona pozici těch druhých ještě zhoršíme a naopak vylepšíme pozici těch prvních.

A kdyby náhodou – je to velmi pravděpodobné, když koalice má většinu – návrh na zamítnutí neprošel, tak navrhujeme, aby kromě výboru pro životní prostředí se tím zabýval i výbor pro evropskou politiku, protože má to vztah na Brusel a naše poslance v EU, a samozřejmě hospodářský výbor, který já tedy považuji v tomto návrhu zákona za důležitější než výbor pro životní prostředí, protože si myslím, že ten hlas by měl být slyšet, a na názor celého odvětví hospodářství, a tím pádem i na názor našeho hospodářského výboru by měl být brán zřetel. Děkuji za pozornost i v této pozdní odpolední či večerní hodině a minutě. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Ivan Pilný, po něm pan poslanec Gabal. Omlouvám se, pane poslance Gabale, písemná přihláška tady má přednost.

Poslanec Ivan Pilný: Ještě jednou dobrý večer, vážené kolegyně a kolegové. Já prostřednictvím pana předsedajícího souhlasím s hodnocením této schůze panem předsedou Stanjuroou a klidně k tomu infantilní přidám amatérský, protože tak to opravdu bylo, i když mi to vytvořilo prostor pro dobrou večeri strávenou v příjemné společnosti. A teď k tomu procesu.

Ono to opravdu není. My jsme přišli deset minut po dvanácté a nebylo to proto, že by pan ministr něco zanedbal. Ten proces běží už dávno a Evropská unie, nedělejte si iluze, že výměnou evropských komisařů nebo evropských poslanců se tam něco stane. Tam jsou zabetonované úřední procesy, kde postupují úředníci krok za krokem a vedou to prostě dál samospádem. Já jsem se tímto problémem opravdu zabýval velmi intenzivně, stejně jako řada mých kolegů z ANO, takže vím přesně, co mluvím. My to nakonec uvidíme velmi brzy tady, protože tady jsme si taky zabetonovali státní správu a zabili jsme otevřená řízení, takže budeme mít úřednický aparát, který se bude chovat podobně jako v Bruselu, a uvidíme, jak tohle poběží bez ohledu na to, že se někde vymění poslanci nebo ministři. Je to prostě úřední byrokratický děsivý proces, který lze velmi těžko zastavit. A my se bohužel musíme, protože ty dopady

jsou závažné, jak negativní v té podobě evropských dotací, tak v negativní podobě, jak to dopadne na výstavbu v České republice, ale my se tím musíme zabývat. Já nepředvídám, jak to dopadne, a samozřejmě předvídám, že to bude přikázáno hospodářskému výboru, který také považuji za klíčový. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. S další faktickou poznámkou pan poslanec Gabal, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura.

Poslanec Ivan Gabal: Dobrý večer. Pane předsedající, vládo, dámy a pánové, já myslím, že je potřeba tu situaci pojmenovat. My se ani tak nebojíme Evropské komise, jako se bojíme občanských sdružení. Tak nechme Evropskou komisi a pojďme si tady vydebatovat, jestli chceme, nebo nechceme veřejnost nechat mluvit do vážných liniových a dalších staveb. Já myslím, že je potřeba, aby si vašim prostřednictvím i poslanci Moravskoslezského kraje řekli, proč vzdělanější populace odchází z tohoto kraje. Proč tam začíná stagnovat střední délka života, proč v sousedním Polsku stagnuje ještě víc. Proč včera projednávané dotace na bydlení do ubytoven a koncentrace vyloučených lokalit je právě v tomto kraji. Jestli to náhodou nesouvisí s těmi emisemi a se všemi těmito jevy. Proč tento kraj je mezi třemi nejhoršími v kriminalitě. Jestli to nesouvisí s tím životním prostředím. A jestli náhodou v tomto případě nemají některá občanská sdružení, která tam poukazují na kvalitu ovzduší, pravdu.

Samozřejmě to, co vašim prostřednictvím říkal pan exhejtman Zahradník. Ano, občanská společnost komplikuje stavby. Já si myslím, že kdyby byla v Rusku občanská společnost silnější, tak by tam nemohly být olympijské hry, a kdyby nebyly ty olympijské hry, tak bychom asi dneska neměli ty důsledky. Takže zrušíme občanskou společnost, zbavíme ji vlivu, osekáme, nebo se naučíme vést dialog způsobem, který odpovídá evropskému standardu. Tady má smysl debatovat o tom evropském prostředí. A ještě v rámci stěžování si na Evropskou komisi (upozornění na čas), vašim prostřednictvím, končím už, panu kolegovi Pilnému, co kdyby se ta Komise začala chovat podle toho, jak my jsme se chováni k naší předchozí hlavě státu nebo ODS chovali vůči Bruselu. To bychom vypadali trochu asi jinak. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Gabalovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura, po něm pan poslanec Novotný.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan poslanec Gabal předvedl klasický politický neférový útok. Protestuje proti něčemu, co jsem neřekl. Nic z toho jsem neřekl. On mluví tak zásadně: zrušíme občanskou společnost, bojíme se občanských sdružení. A já opravdu miluji, když problémy Moravskoslezského kraje řeší někdo z Prahy a je chytrý – promiňte – jak rádio. Jak to u nás je.

My máme zkušenost s tím, že nám do těch staveb v našem kraji, nebo ty připomínky dávají ne naši občané, a tam stojím já na jejich straně, že ti, kteří žijí v tom místě, mají právo se vyjadřovat. I k těm dětským hřištím, i k těm cyklostezkám. Ale ti, kteří žijí hrozně daleko, není to jenom u nás, je to i na D8. A jestli chcete slyšet krásný příklad, tak za prvé vám chci říct, že vesnice s nejčistším vzduchem v České republice leží v Moravskoslezském kraji. S nejčistším. Slyšíte mě dobře. Ale jestli chcete slyšet příklad, co se řeší z Prahy a co se řeší v místě, tak si porovnejte po roce 1989, co se vybuďovalo v Krkonoších, kam jezdí především lyžovat lidé z Prahy a okolí, a jak se vyřádili ti ochránci krásných hor v Jeseníkách v našem regionu. Naporovnatelné! Nepostavili jsme nic, protože občanská sdružení, především z Prahy, řeší Jeseníky, a neřeší Krkonoše. Ale to moje vystoupení bylo proti těm, kteří to dělají z ideologických důvodů. Ne proto, že tam žijí a ta případná stavba ohrožuje je nebo jejich rodiny nebo jejich bydlení. Naopak, já jsem na straně těchto lidí, ale jsem proti těm, kteří to dělají napříč republikou, protože mají nějakou ideologii a hlava nehlava a často proti názoru lidí, kteří v tom místě prosazují svůj názor. Jděte se podívat na tu D8, nemluvím o tom závalu, kterou roky a roky blokují lidé, kteří tam nebydlí. A lidé, kteří tam bydlí, říkají každému ministru dopravy (upozornění na čas), to říkali i mně – proboha, hlavně to postavte O tom jsem mluvil. Ne o těch, kteří tam žijí a mají oprávněné obavy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S další faktickou poznámkou pan poslanec Martin Novotný.

Poslanec Martin Novotný: Ještě jednou pěkný večer. Já se chci podělit s jednou svou relativně nedávnou čerstvou zkušeností s jednou z podob občanské společnosti u nás. V našem městě jsme chtěli postavit tramvajovou trať, ekologickou dopravu, jednu z neekologičtějších, kterou vůbec známe. Zároveň součástí této stavby byla revitalizace dlouholetého, desítky let problematického brownfieldu poblíž centra města. Nakonec se nám podařilo ze švýcarských fondů tuto tramvajovou trať postavit. Je to jedna z mála tramvajových tratí, které se vůbec v posledních letech podařilo postavit v celé České republice. Proti této ekologické dopravě revitalizující brownfield v centru města intenzivně protestovala různá ekologická sdružení, protože na tom území prý žil, ačkoliv ho tam nikdy nikdo neviděl, zvláště chráněný ledňáček. Já vím, že když si přečtu tento návrh zákona, kdybychom v té chvíli museli čekat a odkládat celou věc na rozhodnutí soudu, tak by tato trať nikdy nestála a v České republice by žádná nová tramvajová trať nebyla postavena.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Novotnému. S další faktickou poznámkou pan poslanec Jan Zahradník.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, občanská společnost, to je něco, co jsme si postavili na jakýsi piedestal a čemu se koříme. Asi právem, ale já si myslím, že ta pravá občanská společnost to je za prvé

obecní samospráva a to je obecní pospolitost lidí, kteří žijí ve své obci, kteří jsou schopni o ni se starat, kteří jsou schopni opravit kapličku, uspořádat si přátelské sousedské posezení a kteří také třeba chtějí, aby skrz jejich ves neustále nejezdily desítky kamionů, protože v sousedství už dávno mohla stát dálnice, které příslušníci zase té jiné části občanské společnosti zavile brání. Já jsem chtěl varovat před těmi profesionálními ekology, před těmi profesionálními ekologickými aktivisty, kteří právě brání, a opět znova říkám profesionálně, všem těmto významným záslužným stavbám. To jsem měl na mysli, když jsem varoval před ekologickými aktivisty.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Nyní po faktických poznámkách s přednostním právem za poslanecký klub TOP 09 a Starostové pan místopředseda František Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Je to velké politikum, tak několik poznámek. Já bych začal panem předsedou Pilným. My jsme ukázali naprostou ochotu. Hospodářský výbor už pod jeho vedením zorganizoval setkání s těmi, kteří se potýkají se zákonem o veřejných zakázkách. Zleva doprava sto procent poslanců nabídlo, že budeme velice nápomocni, uděláme politické krytí, aby přinesla rychle parametrické změny, což každý přece je schopný s takovýmhle ansámblem spíchnout za týden.

Nic víc. To bylo někdy v březnu. Teď sem jde novela. A co tedy má paní ministryně za větší prioritu než tuto novelu? Jestli je to taková priorita, tak si snad mohla najít čas, aby tady byla. Nebo na předchozích schůzích, proč to točila – technickou novelu, když teď budeme následně implementovat zcela zásadně novou evropskou směrnici, výrazně liberálnější. Tak proč na tuto technickou to neprotočila přes poslanecký návrh? Nabízeli jsme jí to, ať to udělá někdo z opozice, z koalice, protože to bude samozřejmě spojeno s velkým politickým tlakem. Takže tady já výčitky svědomí nemám.

Co se týká pana profesora Zlatušky. No, jako ve velice mnoha případech, on je vždycky dobrý, a známe dost takových politických mohykánů, kteří se postaví a tady něco řeknou. A bere se, že nikdo o tom nediskutuje, že to tak je. Samozřejmě, že pokud by znal realitu velikých staveb, anebo dokonce malých, a to nejenom liniových, ale i rekonstrukce památkových věcí, tak by musel vědět, že i v sofistikovaných a nejsofistikovanějších zemích Evropy se dějí úplně stejné procesy jako v České republice. Členové hospodářského výboru by panu profesorovi určitě vylíčili příběh Gotthardského tunelu, kde se prodlužují termíny, ještě nejsou zdaleka u konce, cena narůstá už o třetinu na 12 miliard franků z osmi, které schválilo všelidové – pro pana Okamuru: všelidové – švýcarské referendum, že se tam vyskytují úplně stejné výmluvy při tom navyšování – na geologické změny... nebo ne výmluvy, to není zrovna asi vhodně použité, ale dodatečná požární opatření, a my jsme nevěděli tohle a my jsme nevěděli tamhle. Pan profesor zřejmě neví, co se odehrává při stavbě nového berlínského letiště. Tak ani takovouto kovbojku my jsme tady ještě neměli, když vezmu jenom ty známé: zřícenou gigahalu na jiném

francouzském letišti, krach rychlé výstavby polských dálnic před mistrovstvím světa ve fotbale, pokus s čínským dodavatelem – naprostý bankrot. Takže prosím, pokud si tady chceme něco namlouvat...

Teď k vlastnímu zákonu. My také podpoříme to, aby byl zamítnut v tomto předkladu v prvním čtení. Zjevně koalice má dostatečnou sílu, aby se tak nestalo, tak moc bych se připojil k návrhu pana kolegy Pilného, aby to dostal hospodářský výbor. Já jenom upozorňuji, jestli tedy skutečně do důsledku bude aplikováno, tak například už u tolik vyčítané dálnice D1, tam myslím, že se bouří Děti země. I u úseku blíže Praze se odvolávají Brňáci, abych tady dal ránu panu kolegovi Stanjurovi, tak to skončí naprostým chaosem. Protože jestliže soud v půlce stavby to zastaví nějakým předběžným opatřením, já nevím, kdo bude hradit škody. Samozřejmě, rozptýlil bych obavy pana kolegy Stanjury v tom, že vždycky je dodavatel stavby povinen dotáhnout to do nějakého zakonzervovaného bezpečného stavu, kde vznikají další a další škody. Nicméně rozhodně si málokdo asi prosadí zprovoznění potom takové akce. Takže to je další věc.

Další věc je, že ať v té či oné podobě, a ono to v nějaké podobě nakonec projít bude muset, schválíme tento zákon, tak to bude klást veliké, podstatně větší nároky na to, aby na Ministerstvo dopravy – bavíme-li se pouze o liniových stavbách – nebyli nominováni odborníci, kteří se možná dobře zasloužili ve špeditérské firmě nebo mají řidičák, ale skutečně lidé, kteří dlouhodobě promýšlejí, co s touto zemí dělat. Protože pokud by tam byl svéprávný ministr, tak řada karambolů – asi výstavba by se rozhýbala, protože normální ministr by zhruba po dvou třech měsících udělal harmonogram a nařídil masivní rozjetí příprav. Příprav odtaxovaných tak, aby se nestalo, že vlastně máme peníze, ale nemáme co stavět. To se nestalo a neudělal to tak hned někdo. Protože hasit požáry až v okamžiku, kdy teď chci tohle postavit, a tam je politický zájem, tak to už je pozdě a samozřejmě velice lehce v tom chaosu ať už majitelům pozemků, či komukoliv se jaksi vede dobře do toho házet vidle.

O soudnictví tady byla řeč. Samozřejmě pokud bude takovýto zákon schválen, bude to ještě horší. Absurdní situace – Praha má soudem shozené zásady územního plánu, ale nemá shozený územní plán, takže územní plán platí, ale zásady, podle kterých byl sestaven, jsou neplatné. A myslím si, že v tom je i jádro pudla. Při chaosu, jak funguje státní správa, jak fungují obstaravatelé nebo vyjednavatelé územních rozhodnutí, stavebních povolení, tak samozřejmě potom ať už jedinci, nebo různé iniciativy celkem lehce, zvláště když někteří úředníci jsou spjatí s těmito iniciativami nebo těmito zájmy, tak udělají i rádi formální chyby, na kterých všechno potom padá. Takže já si myslím, že v tomto by mělo být striktně v tom zákonu napsáno, kdy a za jakých podmínek už nevede cesta zpátky.

Na poslance Schwarze a pro hnutí ANO už bylo odpovězeno panem zpravodajem. Ano, ANO. Pro poslance ANO ano. Co si kdo vyjedná, to má. Ano, pravidla, říkám, ano, ano. Přesně to, co říkal kolega Kučera. A v tom je to zakouzlené.

No a pak už bych závěrem své řeči, protože čas kvapí, řekl už úplně poslední věc. Žádný stát... V čem je také kouzlo nebo jádro pudla. V žádné zemi na světě, která je

v nějakém společenství, a my jsme v Evropském společenství, neexistuje tolik udavačů a stěžovatelů do Bruselu jako z České republiky. Takže jestliže v Polsku stavějí a mají podobná pravidla, tak věřte, že v České republice – a o tom je i to čerpání a pokutování a zastavení operačního programu Doprava, co se událo – mraky těch věcí se udály na základě udání vlastních lidí a upozornění do Bruselu. Já neříkám, že bychom něco měli tutlat, ale přístup Bruselu dneska je, jestliže tam existuje občanská nespokojenost, je asi něco špatně a tam radši peníze dávat nebudeme. To je poslední stanovisko. Takže to je prostě další, kde sami sobě škodíme, protože ti lidé pak mohou skončit také na těch stromech nebo na těch nedokonalých silnicích s pomláceným zdravím, nebo dokonce přijdou o své blízké. Takže to je ještě další věc, se kterou asi nic nenaděláme. Nicméně říkám: něco tady projde a o to horší je, když v čele toho jednoho z těch klíčových rezortů sedí babrák. Fakt si to tato republika nemůže dovolit a je to strašně – potom to přijde hrozně draho.

Děkuji. (Ojedinělý potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Urban.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Já bych chtěl varovat všechny poslanecké kluby, opoziční i vládní, aby z tohoto dělali právě tu opozičně vládní politiku. Toto je vážná věc, přátelé. Kdyby byl přijat v podobě, ve které je navrhován například tento zákon, tak jsme nikdy nepostavili v České republice Hyundai. Někdo řekne: třeba tady stát neměl, je tu moc automobilového průmyslu. Ale když bude přijat, tak vám říkám, že nepostavíme Temelín, nepostavíme pátý blok v Dukovanech, nevyvedeme elektrickou energii z Temelína, nepostavíme tady spoustu investic firemních. Co tahle republika potřebuje jako sůl, jsou investice – zahraniční i české. Bez toho prostě rozvoj české ekonomiky, rozvoj hospodářství a životní úroveň nenastane.

Já myslím, že se musíme všichni pokusit bez ohledu na to, kdo je z opozice a kdo sedí ve vládních poslaneckých lavicích, buď ten zákon zamítnout a hledat nějaké jiné řešení v Evropě, anebo ho předělat tak, aby byl alespoň trochu přijatelný pro ekonomiku České republiky. Já jsem tady nemluvil jenom o evropských penězích. To když přijmeme, tak je to začarovaný kruh. Když ho nebudeme mít, tak je nedostaneme, když budeme mít tento zákon, tak je neutratíme. Ale není jenom o evropských penězích.

Je to skutečně o investicích i jiných než z evropských peněz. Myslím, že je nesmírně důležité neblbnout tady s vládně opoziční politikou a pokusit se dát dohromady pokud možno něco, co bude přijatelné pro občany České republiky, pro průmysl v České republice, pro investice, které jako sůl potřebujeme. Děkuji. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Urbanovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura, po něm pan poslanec Pilný, po něm pan poslanec Podivínský, po něm pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já s panem poslancem Urbanem naprosto souhlasím. Myslím, že ve vystoupení mém i kolegy Zahradníka jsme se vyvarovali jak kritiky stávajícího ministra, který to dostal k řešení – nebyla to kritika ani ministra ani vlády. Spíš jsme upozorňovali obecně na ty problémy. A my si myslíme, že je lepší cesta to zahodit a hledat společně lepší řešení. Pokud zvolíte tu druhou cestu, tak jsme připraveni i u té druhé cesty hledat lepší řešení, aby ten zákon byl lepší. A skutečně není to jenom o těch evropských penězích, protože my sice slyšíme tu obrovskou částku, ale když si porovnáte HDP nebo státní rozpočet a soukromé investice, tak to ohrožuje mnohem větší sumu. A teď nefikám, že máme rezignovat na ty evropské peníze. To v žádném případě. Takže my tady tu linku hrát nebudeme jakoby politickou nebo vyhraněně vládní versus opozice, na to jsou daňové zákony nebo sociální zákony, to si myslím, že je přesně oblast, ve které se politicky setkat musíme. Ale tady musíme najít řešení, a pak se můžeme hádat, co budeme stavět. Když ho nenajdeme, tak nebudeme stavět nic. A je jedno, kdo má jaký volební program i na úrovni obce, kraje či státu, protože ho stejně nebude schopen zrealizovat. Takže já to vítám. A za náš klub říkám, že se toho budeme v těch odborných debatách ať už nad tímto návrhem, nebo nad novým účastnit. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Chce se mně dodat amen. S další faktickou poznámkou pan poslanec Pilný. Prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Já už budu opravdu stručný. Myslím si, že ten návrh je natolik závažný, že opravdu vyžaduje skutečnou diskusi na jednotlivých výborech. Velmi detailní, velmi podrobnou k jednotlivým věcem, které tam jsou. V tomto složení tady v 98 lidech, kdy pronášíme obecné názory o tom, co to udělá a neudělá, to prostě nestačí. Já se pokusím apelovat – teď řeknu strašný klišé – napříč politickým spektrem. Pojďme si zachovat zdravý rozum a podrobme tento návrh odborné diskusi, kde se budeme zabývat jednotlivými detaily, ne obecnými tvrzeními, která jsou tady pronášena od tohoto pultu. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji poslanci Pilnému. Dále pan poslanec Tomáš Podivínský s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Bendl.

Poslanec Tomáš Jan Podivínský: Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, to je skutečně natolik závažná věc, že si nedovedu představit, že zodpovědní poslanci by byli schopni ten zákon shodit. Na tom zákonu už odpracovalo hodně lidí hodně práce. A není pravda, že v Bruselu nikdo nevyjednával. Pokud tam v Bruselu jste někdo byli a vyjednávali oficiálně ať už na pozicích ministerských, či jiných, tak víte, jak je to

hodně těžké. A že tam nesedí žádní bílí beránci, ale že jsou to někdy opravdu ultrazelení beráni, omlouvám se za to, a že to prostě s nimi je mnohdy velice těžké. Takže se přimlouvám za všechny ty návrhy, abychom tady všichni dělně na tom zákonu pracovali. A nejen to, ale abychom do toho zangažovali všechny naše europoslance. Protože i toto bude velmi významná komponenta v tom, abychom tady měli rozumný zákon o EIA, abychom mohli stavět a přitom nebyla ničena naše příroda. A prosím rozlišujeme mezi ekology a ekologisty, to jsou dva velmi výrazně odlišné pojmy. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Podivínskému. Pan poslanec Bendl, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl poděkovat panu poslanci Urbanovi, protože to vidíme přibližně stejně, s tím rozdílem, že my jsme přesvědčeni, že takhle složitou normu předělávat ve výborech je natolik komplikované, že proto se spíš kloníme k tomu vrátit předkladateli. A to neznamená, že nejsme ochotni se na té normě podílet v nějaké týmové práci, pokud k tomu budeme vyzváni, tak aby to šlo potom do Sněmovny v nějaké upravené verzi, protože se shodujeme – a za to jsem chtěl poděkovat – v tom, že tak, jak je to napsáno, tak to tu Českou republiku přibrzdí ještě víc, než ji to brzdí dneska. V tom prostě souhlasím a moc děkuji za ta slova. Platí, že – asi si to tady odsouhlasíte, přestože jste si všimli, když si spočítáte, kolik je tady koaličních poslanců, kdyby se vám všichni opoziční odhlásili, tak se k ničemu nedobereme. Protože tak významná norma tu je, že tu není koaličních 67 poslanců.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já bych navázal na to, co tady přede mnou říkal kolega poslanec Bendl o tom, jak to tady projednáváme, co hrozí. Kolegové a kolegyně, vzpomeňte si, jak tady probíhalo jednání o služebním zákonu. Musíme, ve výborech to předěláme... Vy jste už zapomněli na to, co se tady odehrálo? A já z diskuse, kterou tady slyším, z argumentů, které tady padají, začínám mít dojem, že se ženeme do stejné šílenosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Teď už dlouho čekající s řádnou přihláškou paní poslankyně Pěňčíková. (Potlesk napříč sálem.) Evidentně mající radost, že na ni došlo. (Úsměv přítomných.) Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěňčíková: Dobrý večer, já myslím, že radost mají už úplně všichni. Já to vystoupení strašně zestručním, protože to, co jsem tady chtěla říct, je už

absolutně zbytečné. Po té víc jak hodinu trvající debatě je nám všem jasné, že EIA není problém, ale je to přímo průser, s prominutím k této ctihodné místnosti. (Šum v sále, úsměv i potlesk některých přítomných.)

To, co tady řekl pan kolega Urban, tak kdybych měla klobouk, tak prostřednictvím pana předsedajícího i smeknu, protože mi četl myšlenky a řekl to za mě. Souhlasím s každým jeho slovem. To, co bylo řečeno, jsou prostě fakta. S EIA, tak jak je předkládána, se neheme vůbec nikam.

Já vám tady nebudu vyjmenovávat ty důvody. To už tady bylo řečeno mockrát. Já jsem dnes chtěla navrhnout přerušení projednávání tohoto bodu, protože jsem interpelovala pana ministra ve věci dokladů o komunikaci mezi ministerstvem a Evropskou komisí. My ty doklady považujeme za strašně důležité k tomu, abychom se mohli řádně rozhodnout, jestli EIA má vypadat takto, nebo ne. Tvrdit nám, že všechny požadavky, které tam jsou, jsou čistě jenom požadavky Evropské komise, je sice milé, ale pokud ty argumenty nemám v ruce, nemůžu o nich náležitě rozhodovat. Já jsem se ale nakonec rozhodla ten návrh nepodávat, protože svým způsobem pana ministra chápu, že ho tlačí čas. Ale teď ho budu tlačit navíc i já. Budu ho tlačít k tomu, ať ty dokumenty vydá a dá je k dispozici nám všem, ať se s nimi můžeme náležitě seznámit a rozhodnout se správně.

Zazněl tady návrh na zamítnutí. Jelikož tenhle zákon ale je nutný, tak já si myslím, že zamítnutí nám v této situaci nepomůže. Proto bych raději vrátila novelu k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, paní poslankyně – raději vrátila k přepracování – znamená, že...

Poslankyně Marie Pěničková: Dobrá. Dávám návrh vrátit novelu k přepracování. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Martin Novotný, po něm s přednostním právem pan ministr.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já možná tak trošku zprostředkovaně reaguji na slova, která tady řekl pan kolega Podivínský o tom, jaká jednání probíhala a že to není tak, že se v této věci nejednalo. Z minulých let mám takovou osobní zkušenost, že jsem léta vedl boj s Evropskou komisí, s jedním z jejích orgánů, v oblasti vodárenství. Po osmi letech jsem tento skoro marný boj jako primátor vyhrál a bylo mému městu tehdy dáno za pravdu. Bohužel jsem tento boj vyhrál po osmi letech také proto, že bez ohledu na politickou příslušnost nás v tom nepodpořil ani jeden z tehdejších premiérů České republiky. V sousedním Slovensku, nevím, jestli v tu dobu byl u moci myslím že Robert Fico, říkám to bez ohledu na jeho politickou příslušnost, ve stejné oblasti slovenský premiér bouchl do stolu, řekl, že stanovisko Slovenska je takové a takové – a ejhle,

podářilo se mu dosáhnout naprosto jiných podmínek a právní spory, které jsme vedli my léta, které nás stály statisíce korun a hrozily milionovými škodami, Slovensko přesto, že mělo stejné problémy, neřešilo.

Já tím chci říct, že tento zákon je natolik významný, že přesahuje dokonce i resortní úroveň, a že je to zákon, který je zkouškou politického leadershipu. A bohužel je symbolické, že v době, kdy ho začínáme projednávat, tak pan premiér, který by to měl slyšet od této Sněmovny nejmíc, tady v tuto chvíli není.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Novotnému. Další dvě faktické poznámky, pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Podivínský, pan poslanec Birke – tři. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Chci zareagovat na pana kolegu Podivínského, protože se odmítám nechávat citově vydírat. Já potom chci mít klidné spaní a klidné svědomí.

Tenhle zákon bude mít negativní fatální dopady. A já bych na jeden takový příklad, už jsem to některým kolegům říkal, upozornil. Koalice tady tvrdě přes naše námitky a upozornění protlačila novelu zákona o výkupech pozemků, když to zkrátím – pan Prachař. Bylo to nedomyšlené. Upozorňovali jsme ho tady, mnoho kolegů a kolegyň upozorňovalo, že je to špatně, je to fatálně... Ještě nejsou analýzy, ale tušíte, kolik ten člověk způsobil škody? (V sále je neklid.)

Ono se to totiž týká pouze státu, nicméně média, tak jak o tom psala, zřejmě ne dostatečně vysvětlila, takže dneska se lidé i při komunálních investicích domnívají, že se jich to bude týkat, takže nejenom že se zastavily výkupy na státu, ale zastavily se i na úrovni obcí a krajů. Anebo jsou s tím výrazné problémy, protože všichni říkají, že si počkají na ten šestnáctinásobek. A tohle bude další verze tohoto zákona. Já se cítím citově vydírán, já toto citové vydírání prostě odmítám. To je skutečně strašně hazardní.

Ke kolegovi Urbanovi. Já jsem nějak nepochopil, jak se bude chovat při hlasování. Ono to vždycky je politikum a opozice má komfortní postavení, sociální demokracie měla v předchozím období, když tady byla hrozná ptákovina – energetické štítky –, a i když už jsme byli ve fázi infringementu Evropské unie, tak přesto nám opozice nepodala pomocnou ruku a řekla: prohlašujte si to, vy nesete vládní zodpovědnost. Já bych upozornil, že teď jsme se dostali do podobného modelového příkladu.

A úplně poslední záležitost. Pan kolega Zahradník, Stanjura a další, paní kolegyně Pěničková – klobouk dolů, který nemám, tady upozorňují, že si myslí, že z hlediska výstavby infrastruktury je tento předklad špatný. Pak se ptám, proč resort dopravy a pan ministr Prachař, který nevím zase, kde je, když je to pro něj fatální záležitost, tento zákon, k tomu dal kladné stanovisko, protože tady bylo řečeno... (upozornění na čas) Pardon. Poslední věta. Protože tady bylo řečeno, že vláda se o tom rozhodla jednomyslně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Podivínský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Jan Podivínský: Děkuji. Pane místopředsedo, já bych se vaším prostřednictvím chtěl důrazně ohradit vůči výroku pana kolegy Laudáta, že někoho vydírám. Nevydírám! Prosím, aby to tady zaznělo naprosto důrazně. A už vůbec ne citově. A už vůbec ne pana poslance Laudáta, ke kterému opravdu nechovám naprosto žádné city. To tady mohu naprosto říci se vší odpovědností.

Vaším prostřednictvím k panu poslanci Novotnému. Ono na EIA bylo odpracováno skutečně už hodně a není pravda, že se neangažovali nejvyšší představitelé této země, angažoval se premiér Rusnok, angažoval se pan prezident Zeman, mimo jiné samozřejmě. Odpracovalo to hodně, hodně úředníků a je na tom opravdu udělané hodně práce. Neházejme to, prosím, pod stůl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Podivínskému. Teď pan poslanec Birke, po něm pan poslanec Pfléger, po něm pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, nebudu teď mít nějaké laciné projevy a nebudu znevažovat té politické situace a politického tématu, které je velmi vážné. Já jsem vás všechny velmi pozorně poslouchal a v podstatě jsem si trochu odpověděl na svoji otázku, která byla zhruba před rokem, proč jsem vlastně kandidoval do Poslanecké sněmovny. A tohle je možná jeden z důvodů. Čtyři roky dělám starostu, za 14 dní to bude čtyři roky, a to jsou přesně ty momenty, kdy starosta města, primátor si prostě neví rady – územko, stavebko, ekologové, různá občanská sdružení a podobně.

Dovolte mi, abych velmi zdvořile, a já si myslím, že oceňuji slova pana předsedy poslaneckého klubu, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, pana Stanjury, který jasně vyjádřil, že je připraven ve výborech, v odborné diskusi, o čem hovořili jednotliví předsedové výborů, abych vás požádal jménem možná všech starostů, ne jenom těch, kteří jsou tady ve Sněmovně, abychom to prostě pustili do výborů právě na odbornou debatu a možná abychom taky požádali ministra dopravy a ministra průmyslu, aby více křičeli, protože jich se to taky týká. O to je to důležité a o to bych vás chtěl požádat. Děkuji moc. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Birkemu. Dále pan poslanec Pfléger. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Pfléger: Dobrý večer, dámy a pánové. Já bych chtěl jenom upozornit na jednu podstatnou věc, která tady sice byla řečena několikrát, ale nikdo to nezduřaznil. Pakliže zákon shodíme, nebo vrátíme, tak od roku 2015 nedostaneme od

Evropské komise ani euro. Čili doporučuji to, co říkal pan kolega Birke, pošlete to do výborů, projednáme to ve výborech, uděláme k tomu připomínky, pozměňovky a bude se stavět. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pflégerovi. Poslední faktická poznámka pan poslanec Vojtěch Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, paní a pánové, dovoluji mi, abych přednesl procedurální návrh na přerušení tohoto bodu do říjnové schůze a v tomto termínu mezi koncem této schůze a zahájením říjnové schůze uspořádáme seminář k tomuto zákonu, protože já jsem přesvědčen, že ve výborech se tento návrh zákona nedá přepracovat způsobem, který bude odpovídat podmínkám Evropské unie. A navrhuji, aby do té doby, i do toho semináře na Ministerstvu pro životní prostředí připravili komplexní pozměňovací návrh, o kterém se bude moci jednat! Navrhuji o tomto návrhu hlasovat bez rozpravy, jak říká jednací řád.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já tak učiním bez rozpravy. Je to procedurální návrh. Mám tady žádost o odhlášení všech, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Filipa na přerušení projednávání tohoto bodu do začátku říjnové schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajují hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 235. Přihlášeno je 97 poslankyň a poslanců, pro 32, proti 59. Návrh nebyl přijat.

Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pokud nikdo, obecnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Prosím o závěrečné slovo pana ministra.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já vám především chci poděkovat za celou řadu konstruktivních návrhů a věřte, že si velmi dobře uvědomuji, jak je norma důležitá. Troufám si říct, že jsem ministr, který umí svoje normy, umí je skoro zpaměti, skoro už bych mohl o EIA někde přednášet, jakkoliv tedy věřte, že to není něco, o čem by se mi přednášelo snadno. Víím, v jaké situaci se nacházíme, a slibuji vám na svou čest a na své svědomí, že budeme maximálně nápomocní, jako Ministerstvo životního prostředí na všech výborech jsme připraveni diskutovat všechno až na hranu, jsme připraveni věci konzultovat tak, abychom našli kompromis.

Já se teď nechci vyjadřovat ke všem věcem, nechci už s tím zdržovat, rád to proberu s každým z vás, kteří jste ty otázky kladli.

Jenom pár poznámek. Nepodléhám zeleným aktivistům, nejsem ani zelený, ani modrý. Já vám to dokážu. Bohužel to, co navrhovala paní kolegyně Pěnčíková, to je otázka pro právníky, protože já mám důkazy z infringementové komise, my máme jasné maily, které nám jasně říkají "toto je náš požadavek". Domluvy s Evropskou komisí z hlediska odkladného účinku soudů. Já musím konzultovat s právníky, jestli můžeme, protože je běžící infringement. My to nesmíme použít oficiálně. Musím to konzultovat s právníky, nezlobte se na mě, některé věci jsou velmi závažné de iure. Takže já určitě nechci udělat nějakou chybu. Jsme připraveni ve výborech v plné síle ministerstva jak právní, tak odborné s vámi jednat. Věřte mi, že to není na úplně komplexní pozměňovací návrhy, protože ty klíčové věci, které vám vadí, a já se s vámi částečně určitě ztotožňuji, minimálně v některých věcech, které si myslím, že jdou opravdu za ten rámec, tak jsou v několika málo paragrafech. To není na celkovou změnu. To znamená, určitě to není záležitost služebního zákona. Jsem přesvědčen, že v těch výborech to lze řešit.

Co nám třeba komplikuje trochu situaci – padly tady zahraniční modely. Padlo tady Slovensko. Vážení, Slovensko k naší smůle momentálně má úplně nově schválený v rámci Evropské komise nový zákon EIA, který je daleko liberálnější než to, co já dneska předkládám. Tam se smí vyjadřovat kdokoli, fyzické osoby, z jakékoli oblasti. My máme ten zákon daleko ostříhanější. A Evropská komise nám říká – no proč vám to vadí, když to nevadí Slovákům, kteří to momentálně dělají úplně stejně a jsou to vaši bratři? Těžko se to říká, protože tady máme spoustu vyděračů, kteří toho bohužel zneužívají, mají racketeering a využívají toho.

V některých případech samozřejmě jsou to naprosto regulérní snahy těch občanských sdružení, a já navazuji na to, co říkal Tomáš Podivinský. Ano, je to pravda, máme tady ekology, máme tady – no, nechci, aby mě pak někdo – ekologisty, a použil bych prostě ještě horší slovo. Ale prosím, berme to tak, že problém tohoto státu, on není tolik v té normě, protože Evropa používá podobnou normu, s velkou možností veřejnosti se vyjadřovat. On je ve funkčnosti soudů. Protože tam ten soud rozhodne do tří měsíců nebo do čtyř měsíců, a je hotovo. A rozhodne v jednom procesu o námitkách. Tady to trvá deset let. Ale to není o normě.

To znamená, my jsme vstoupili do Evropské unie, musíme něco akceptovat. Hůř se vykládá, že bohužel to, co jinde funguje, nám nefunguje. A já bych chtěl znovu zdůraznit, že jsem přesvědčen, že v rámci těch výborů – a pro pana poslance Urbana vašim prostřednictvím, pane předsedající. Pan poslanec Urban mě zná, nějakou dobu se známe, on ví, že já dovedu velmi dobře komunikovat napříč. Já samozřejmě znám připomínky průmyslu. Známe je velmi dobře. My o tom komunikujeme, tak jako s nevládkami. Myslím si, že umím komunikovat s tou širokou škálou. Já vím, kde je ten pes zakopán. Teď jde prostě o to, abychom ho – my ho určitě dokážeme vykopat, ale je důležité, abychom to také dokázali prosadit. Protože ono to není, že se bojíme někoho. Já tady mám jasné sdělení: uděláte toto, a nebudete mít evropské fondy. Ano, bude nová Evropská komise, můžeme znovu vyjednávat. Já jsem docela slušný vyjednávač, ale musím říct, že takhle pistoli u spánku jsem ještě neměl – odjištěnou. S tím, že bylo řečeno – buď bude toto, nebo nebude nic. Toto prosím vás je situace. Ale není to výčitka ani na ten Brusel. Ano, sklízíme ovoce, které samozřejmě se

rodilo, respektive zrálo roky předtím a na nás to teď všechno padlo. Ale nevymlouvám se, je to naše práce.

Takže já bych vás chtěl přes všechny výhrady, které k tomu máte, a minimálně částečně oprávněně, poprosit, abychom tu odbornou debatu – a já jsem k ní připraven a uděláme všechno pro to, abychom vás přesvědčili, že se dostaneme opravdu na to, co přinese ten kompromis, a mělo by to být opravdu jenom na rok, pracujeme s MMR na komplexní normě, jak už jsem říkal, abyste to propustili do výborů a dali tomu šanci, protože jinak budeme mít opravdu velký problém. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk části přítomných.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Závěrečné slovo pana zpravodaje.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já se vyjádřím už jen velice krátce. Chci jenom říct, že i pod dojmem té dnešní debaty musím konstatovat, že Ministerstvo dopravy sem předkládá normu, která není úplně dodělaná. (Hlasy: Dopravy? Životního prostředí.) Rozhodně na ní není shoda v tom... Ministerstvo životního prostředí, děkuji. Předkládá normu, která není úplně dodělaná a minimálně na ní není shoda ani u koaličních poslanců. A máme tady víru, že tu normu, která není úplně dokonalá, dopracujeme ve výborech. Já mám obavu, že ve výborech tu normu nedopracujeme. My v těch výborech tu normu, novelu spíše zaplevelíme pozměňovacími návrhy.

Já si osobně myslím, že ta diskuse, kterou nám tady teď nabízí ministr Brabec, měla probíhat před předložením této novely do Poslanecké sněmovny. Ministr Brabec nám v tom harmonogramu řekl, že na té normě pracuje od března. Takže já si myslím, že námítky, které tady zaznívaly i z řad koaličních poslanců, už mohly být do této normy zapracovány. Já skutečně po této diskusi se kloním k tomu, aby novela byla vrácena předkladateli k dopracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Než dáme hlasovat – obecná rozprava byla bohužel ukončena. (Hlasy: Bohudík.) Pan poslanec Laudát s přednostním právem za poslanecký klub TOP 09 a Starostové. Prosim, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, už nebudu dlouho zdržovat. Tak za prvé. V hospodářském výboru jasně zazněl, a teď nevím, jestli na to máme dokonce usnesení, či to byla jenom obecná shoda, návrh, nebo usnesení, že žádáme, aby tato novela byla zpracována v minimálním rozsahu a pouze se opírala o požadavky, které mají oporu v zákoně evropského práva, nikoli na mailové požadavky úředníků z Bruselu. To za prvé.

Za druhé. Pane ministře, takových věcí – a i pro další resorty, moje doporučení, skutečně prosím, zkuste vydržet. Kypr, než byl přijat do Evropské unie, tak byl ve

velice složité situaci. Chtěl, aby byl a zároveň nebyl daňovým rájem a vyhověl Evropské unii. Víte, co udělali? Najali si ze známé rakouské ekonomické vysoké školy z Vídně špičkové evropské odborníky, dali jim zadání. Ti jim to zadání vypracovali tak, aby víceméně byli daňovým rájem a zároveň vyhověli evropskému právu. A jsou to takové authority, které si nedovolí ani v Bruselu okopnout. A když to přišlo, sepsali skriptum, včetně paragrafů, jak to má znít, tam přišli, začali do toho kafrat politici, tak zpracovatelé jim řekli v parlamentu při projednávání: Víte, buď schválíte tohle jako celek, jinak za to neneseme odpovědnost a pravděpodobně pohoříte.

Je otázkou, jestli jste neměli jít touto cestou, najmout autority evropského práva, dát zadání tak, aby skutečně to bylo to, co se dá – když to patlají úředníci, právníci z ministerstva financí či jiných, to je pro všechny resorty, tak pak se dostáváme do těch pastí, do kterých nás zjevně teď dostáváte i vy. Ne vlastní vinou, vám to nevyčítám. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Upozorňuji ostatní, že obecná rozprava byla ukončena a my přistoupíme k hlasování o návrzích, které byly předneseny.

První byl návrh pana poslance Zahradníka na zamítnutí předloženého návrhu, pak návrh paní poslankyně Pěňčkové na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Pan ministr má k tomu něco. (K diskusi v plénu:) Omlouvám se, pokud se bavíme o návrzích na přikázání výborům, to až posléze, v případě, že neprojdou návrhy na zamítnutí. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já bych chtěl požádat o zkrácení lhůty na projednání ve výběrech na 30 dní. (Hlasy: To už nejde.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: A to je přesně ono, co celou tu debatu o tom, jak na tom budeme pracovat, jak je to vážné, jak to musíme dělat, degraduje. (S důrazem:) Degraduje! Klidně si to odhlasujte, nemůžeme to zablokovat. Ale pak nemluvte o tom, jak na to půjdeme společně, jak je to závažné, jak to musíte posoudit. Prostě to není možné! Zasedají výbory, které mají plno jiných věcí na starosti, nejenom tohle, a vy to zase chcete mít do 30 dnů odfláknuté! Nic jiného nenavrhujete! Tak si nechte ty řeči o té spolupráci, jak to budeme dělat. Za 30 dnů to nejsme schopni udělat. Klidně si to odhlasujte!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A teď už opravdu budeme hlasovat. Nejprve návrh pana poslance Zahradníka na zamítnutí předloženého návrhu. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o návrhu pana poslance Zahradníka na zamítnutí předloženého návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 236. Přihlášeno 98 poslankyň a poslanců, pro 27, proti 61. Návrh nebyl přijat.

Dále tu máme návrh paní poslankyně Pěnčíkové na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Pardon, omlouvám se. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné a odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o návrhu paní poslankyně Pěnčíkové na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 238. Přihlášeno je 98, pro 32 poslanců, proti 58, návrh nebyl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí a zaznamenal jsem tady návrhy na projednání hospodářskému výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Má někdo ještě nějaký jiný návrh? Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Michal Kučera: Ještě jsem zaznamenal návrh na projednání ve výboru pro evropské záležitosti.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Má ještě někdo nějaký jiný návrh kromě těchto čtyř výborů? Nemá. Přistoupíme tedy k hlasování.

Nejprve budeme hlasovat o přikázání k projednání výboru pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování o přikázání k projednání výboru pro životní prostředí. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 239. Přihlášeno je 97 poslankyň a poslanců, pro 94, proti 1. Návrh byl přijat.

Dále tady mám návrh na přikázání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko, abychom přikázali návrh zákona hospodářskému výboru. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 240. Přihlášeno 97 poslankyň a poslanců, pro 95, proti žádný.

Třetím návrhem je návrh na přikázání tohoto návrhu zákona výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, o čemž jsem zahájil hlasování. Kdo je pro přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 241. Přihlášeno 97 poslankyň a poslanců, pro 92, proti žádný.

Posledním návrhem na přikázání je návrh na přikázání výboru pro evropské záležitosti.

Zahajuji hlasování o přikázání výboru pro evropské záležitosti. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 242. Přihlášeno 101 poslankyň a poslanců, pro 93, proti 1. I výboru pro evropské záležitosti jsme tento návrh zákona přikázali.

Pan ministr také navrhl zkrátit lhůtu o 30 dnů a já zahajuji hlasování o zkrácení lhůty k projednání tohoto návrhu zákona o 30 dnů. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. kdo je proti?

Je to hlasování číslo 243. Přihlášeno je 104 poslankyň a poslanců, pro 32, proti 49. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Dámy a pánové, jenom poslední větu. Já bych poprosil, až bude slavnostní pokládání posledního kubíku betonu v České republice, zda by nás premiér Sobotka nemohl připozvat včas. Děkuji. (Reakce v sále, mírný potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Konstatuji, že lhůta nebyla zkrácena a návrh zákona jsme přikázali k projednání výboru pro životní prostředí, hospodářskému výboru, výboru pro veřejnou správu a výboru pro evropské záležitosti. Končím první čtení tohoto návrhu zákona a končím také dnešní jednací den 17. schůze Poslanecké sněmovny. Přerušuji jednání Sněmovny do zítřejší 9. hodiny ránní.

Přeji vám dobrou noc a hezký večer.

(Jednání skončilo ve 20.15 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
26. září 2014
Přítomno: 159 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 17. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi sdělili, kdo žádá o vydání náhradní karty, zatím žádnou takovou informaci nemám.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci a členové vlády: pan poslanec Adam zdravotní důvody, pan poslanec Adamec bez udání důvodu, pan poslanec Andrlé Sylor zdravotní důvody, paní poslankyně Aulická Jirovcová zdravotní důvody, paní poslankyně Benešová pracovní důvody, pan poslanec Bezecný bez udání důvodu, paní poslankyně Černochová pracovní důvody, pan poslanec Farský pracovní důvody, pan poslanec Radim Fiala pracovní důvody, pan poslanec Gabrhel pracovní důvody, pan poslanec Holík zdravotní důvody, paní poslankyně Chalánková osobní důvody, pan poslanec Jakubčík do 11 hodin osobní důvody, pan poslanec Janulík osobní důvody, paní poslankyně a místopředsedkyně Jermanová zahraniční cesta, pan poslanec Kádner zahraniční cesta, pan poslanec Mackovík zahraniční cesta, pan poslanec Nekl zdravotní důvody, pan poslanec Novotný Josef pracovní důvody, pan poslanec Pleticha pracovní důvody, pan poslanec Plzák osobní důvody, pan poslanec Podivínský od 10.30 bez udání důvodu, pan poslanec Sedlář pracovní důvody, pan poslanec Sed'a zahraniční cesta, pan poslanec Schwarzenberg pracovní důvody, pan poslanec Syblík do 11 hodin bez udání důvodu, pan poslanec Toufar do 11. hodiny z rodinných důvodů, paní poslankyně Wernerová do 11. hodiny pracovní důvody a pan poslanec Zlatuška z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají pan premiér z pracovních důvodů, pan vicepremiér Babiš pracovní důvody, pan vicepremiér Bělobrádek pracovní důvody, pan ministr Dienstbier bez udání důvodu, pan ministr Chovanec pracovní důvody, paní ministryně Jourová zahraniční cesta, pan ministr Jurečka pracovní důvody, paní ministryně Marksová pracovní důvody, pan ministr Prachař pracovní důvody, pan ministr Stropnický pracovní důvody, paní ministryně Válková pracovní důvody a pan ministr Zaorálek je na zahraniční cestě.

Dnešní jednací den bychom měli zahájit pevně zařazenými body z bloku třetích čtení, to znamená body 133, 137, 123, 124, 145, 147, 138 a 140, a poté bychom případně pokračovali dalšími body z bloku třetích čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty.

Pan poslanec Andrlé ruší svou omluvu a pan poslanec Snopek stahuje přihlášku, takže slovo nedostane. Prvního jsem viděl pana místopředsedu Gazdíka a potom pana předsedu klubu sociální demokracie. A prosím o klid, pravděpodobně se bude jednat o nějaké změny v programu, tak prosím věnujte pozornost panu místopředsedovi Gazdíkovi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pěkné dobré ráno, milé kolegyně, milí kolegové. Já bohužel musím reagovat na některé včerejší výroky pana premiéra.

Pan premiér ve Sněmovně lže, protože se omlouvá z pracovních důvodů a jeho pracovní důvody včera žádné nebyly. Byl na třech mítincích sociální demokracie. Za pracovní důvody by se dalo označit až večerní otvírání Technologického centra v Ostravě. Lžou i stránky vlády, které říkají, že včera měl na programu pan premiér pokračování 17. schůze Poslanecké sněmovny. Jediné, kde se dočteme pravdu, jsou stránky sociální demokracie. To je jeden problém, ale to je věcí a odpovědností pana premiéra, aby si uvědomil, že jeho práce je práce premiéra a zákon o jednacím řádu Sněmovny mu jasně říká – a je to zákon a jako premiér by ho měl dodržovat první –, že v určenou dobu, kdy zasedá Sněmovna, ve čtvrtek od do má být tady a odpovídat poslancům.

Za naprosto nehorázné ale považuji výrok pana premiéra, kdy po tom, co včera tady stál ministr životního prostředí a prosil o to, abychom schválili zákon o EIA, vysvětloval, jak je strašně důležité a kolik stovek miliard to může stát Českou republiku, pokud ten zákon nepřijmeme, a my jsme schválili zákon o zbraních, kdy tady stála paní poslankyně, kolegyně ze sociální demokracie, abychom zabránili škodám, aby si nemuseli ti, kteří mají staré zbraně, členové historických spolků, aby si nemuseli dělat bezpečnostní prověrku, tak my jsme ten zákon schválili všemi hlasy 81 přítomných. Pak jsme schvalovali do pozdních hodin, oproti standardní jednací době, schvalovali zákon o EIA, který, jak nás upozornil pan ministr životního prostředí, je velmi důležitý. A v této situaci nám vzkázal pan premiér, že nemáme jenom sedět ve Sněmovně, máme vyjít ven, abychom viděli, co si myslí opravdoví lidé! Tak já vám, přátelé, doporučuji, ukončíme dnešní jednání Sněmovny a pojdme vyjít mezi lidi! Navrhl nám to pan premiér! Děkuji. (Silný potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Než dám slovo panu předsedovi klubu sociální demokracie, chci se zeptat pana místopředsedy, zda to byl řečnický návrh, nebo zda je to žádost – procedurální návrh, o kterém mám nechat hlasovat. Takže v tom případě je to procedurální návrh na ukončení – nebo přerušení? Můžete prosím upřesnit, jak přesně zní ten návrh.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já si dovoluji vyhovět panu premiérovi a navrhnout přerušení jednání Sněmovny do příští středy 11 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, takto je to hlasovatelné. Takže já ještě přivolám kolegy z předsálí a zahájím hlasování o návrhu pana místopředsedy Gazdík, aby 17. schůze Poslanecké sněmovny byla přerušena do příští středy 11 hodin.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 244, přihlášeno je 140, pro 61, proti 61. Tento návrh nebyl přijat.

Kolega Dolejš s faktickou poznámkou – odmazávám. Teď je přihlášen pan předseda Sklenák, potom pan předseda Stanjura.

Poslanec Roman Sklenák: Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Děkuji za slovo. Já bych rád, abychom dnes co nejdřív začali jednat o návrzích zákonů. Máme před sebou hodně bodů a nerad bych pokračoval v diskusi zase na téma, kdo lže a kde je který předseda politické strany a jaký má pracovní program. Jsem rád, že Sněmovna odmítla tento návrh už také pro to, že během včerejšího dne poměrně vznikala dohoda napříč Sněmovnou o tom, jak budeme v této schůzi pokračovat. Protože samozřejmě čas, který je podle harmonogramu vymezen pro jednání Sněmovny, se chýlí ke konci, příští týden zasedají výbory, je výborový týden a my máme ještě řadu neprojednaných bodů. Ale vzhledem k tomu, že je předpoklad a je taková vůle, že bychom dnes mohli projednat všechna třetí čtení, která mají splněné lhůty, tak alespoň z mého pohledu těch zásadních bodů, které nesnesou přespříliš odkladu, k projednání mnoho nezůstane, a proto včera vznikla dohoda, kterou bych vám teď rád přednesl formou změn v návrhu pořadu schůze.

Dnes bychom, tak jak máme v programu, jednali všechna třetí čtení, která mají splněny lhůty, a poté ještě navrhuji zařadit jeden bod a tím je sněmovní tisk 118, novela zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla. Poté bychom schůzi přerušili do středy 11 hodin, na kdy navrhuji zařadit následující body: novela zákona o DPH, sněmovní tisk 291, novela zákona o státním rozpočtu na rok 2014, sněmovní tisk 293, novela zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, sněmovní tisk 294, novela zákona o rozpočtových pravidlech, sněmovní tisk 295, a novela zákona o cenách, sněmovní tisk 254. A poté dvě třetí čtení, která nemají dnes splněny lhůty, nebo předpokládáme, že nebudou mít, a ta bychom projednali. Je to zákon o hnojivech a zákon o provozu na pozemních komunikacích. To by byly všechny body, které bychom na této schůzi projednali, a všechny zbývající navrhuji, abychom hlasovali, že vyřadíme z programu schůze. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, jestli dovolíte, udělal bych si v tom trošku jasno. Dnes bychom pokračovali body, které jsou pevně zařazené, a po nich si přejete zařadit – to jsou tisky, které jste načítal? Přiznám se, že v tom nemám úplně jasno.

Poslanec Roman Sklenák: Máme pevně zařazené body. Je pátek, který je vyčleněn pro třetí čtení, čili poté, co bychom projednali pevně zařazené body, bychom pokračovali v projednávání třetích čtení, tak jak jsou v programu postupně, a projednali bychom všechna, která mají splněny lhůty, které můžeme dnes projednat.

Předseda PSP Jan Hamáček: A to je všechno? Plus zařadit tisk 118, což je – ano, dobrá. Teď už to chápu. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den. Chci potvrdit, že jsme včera večer po nějakých dlouhých jednáních tuto dohodu uzavřeli. Ale když uzavřete dohodu, očekáváte, nejenom že ji budou všichni držet, a my tu dohodu dodržíme a budeme hlasovat pro návrhy, které říkal pan předseda Sklenák, ale že významní představitelé jedné ze stran si z nás nebudou dělat legraci a nebudou se nám smát do očí, že my jsme ve Sněmovně, kdežto on chodí mezi voliče. To je opravdu přístup, který takové dohody torpéduje. My jsme si řekli včera své k tomu, že premiér zvolil mítinky ČSSD místo práce ve Sněmovně. Používá takové, jako že bylo pouze pět interpelací minulý týden na premiéra z našich řad. No protože to zředit svými a na naše se nedostalo. Já sám jsem podával čtyři interpelace minulý týden a došlo na jednu jedinou. To nejsou úplně informace, vytržené z kontextu. Je vidět, jakou má premiér autoritu, když vyzve i vlastní poslance, aby neseděli ve Sněmovně a vyrazili do ulic, a vlastní poslanci hlasují proti tomuto jeho názoru. Ale tu dohodu dodržíme, ale příště k té dohodě platí nějaká verbální zdrženlivost. Smát se těm, kteří jsou ochotni se dohodnout, jak se schůze dokončí, s tím, že on je na těch ulicích, on ví, co se děje, a my jsme tady, teď nevím, jestli v akváriu nebo v rybníku, nebo ne, je přesně to, co ty dohody torpéduje. Ale my jsme to slíbili, my to dodržíme. Přes tyto – já si ta adjektiva odpustím, abych nešel před mandátový a imunitní výbor – přes tyto nevhodné výroky pana premiéra.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dovolte, abych tlumočil, kolegové, vládním poslancům, a především předsedům vládních klubů velmi podobné stanovisko. On pan premiér to nedoporučil všem poslancům, takže chápu, že koaliční poslanci hlasovali proti návrhu pana místopředsedy. On to doporučil výlučně opozičním poslancům. On řekl, že by taky někdy bylo dobré, kdyby opoziční poslanci vyšli ze Sněmovny a šli mezi normální lidi. Opoziční poslanci v té době pomáhali panu premiérovi, jeho vládě, schválit a prohlásit zákony, které on a jeho ministři pokládali za nezbytné.

Dámy a pánové, když se vám povedlo nadzvednout i Gazdika, tu holubičku míru, prosím, uvědomte si, jak se cítíme my ostatní. Patří k našim zásadám dohody dodržovat. My dohody dodržíme, takže schůze proběhne tak, jak jsme se včera dohodli, ale myslím, že je vám v tuto chvíli jasné, jak bude vypadat naše vstřícnost k následujícím dohodám při této, myslím si, že nepřeženu výraz, cynické drzosti pana premiéra. (Potlesk vpravo.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní ještě k pořadu schůze paní poslankyně Havlová.

Poslankyně Olga Havlová: Pane předsedající, děkuji za slovo. dámy a pánové, navrhuji pevně zařazení bodu 174 jako pevný bod na dnešek na 12.30 hodin, jedná se o návrh zřízení vyšetřovací komise k dálnici D47. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji, také si zde znamenám a ptám se, kdo se ještě hlásí k pořadu schůze.

Pokud se nikdo nehlásí, máme zde nejprve návrh pana poslance Sklenáka, který jsem pochopil tak, že budeme hlasovat o vyřazení všech bodů schůze kromě těch, které pan poslanec Sklenák zmínil, tzn. bylo by to jedno hlasování, které by vyřadilo všechny body schůze kromě třetích čtení, ať to nemusím všechno číst, které mají splněné lhůty, kromě sněmovního tisku 118, což je pojištění vozidel, a kromě bodu 146 a 192. Je to tak, pane poslanče? A kromě prvních čtení, která pan poslanec Sklenák načel, tzn. 291, 293, 294, 295 a 254, což v principu znamená, že pokud dnes projednáme třetí čtení, tak by nám tato první čtení zbyla asi pravděpodobně na středu, nebo jak je dohoda formulována. Dobrá. Není to úplně jednoduché, ale myslím si, že víme, o čem hlasujeme. To za prvé. A za druhé upozorňuji, že pokud toto schválíme, je návrh paní poslankyně Havlové nehlasovatelný.

Zeptám se, zda má někdo zájem o ještě bližší vyjasnění, nebo zde je všem všechno jasné. Všechno jasné, výborně.

Zahajuji hlasování o návrhu pana poslance Sklenáka na vyřazení všech ostatních bodů kromě těch, které byly zmíněny. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 149, pro 109, proti 27, tento návrh byl přijat, tudíž je návrh paní poslankyně Havlové nehlasovatelný, neboť jsme ten bod vyřadili.

Tím jsme se vypořádali s pořadem schůze, můžeme tedy přistoupit k projednávání jednotlivých zákonů. Prvním bodem je bod číslo

133.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 149/ - třetí čtení

Požádal bych paní ministryni práce a sociálních věcí – ale ta je omluvena, takže ji zastoupí pan ministr Mládek. Prosím pana ministra průmyslu, aby zaujal místo u stolu zpravodajů, stejně tak jako pana zpravodaje výboru pro sociální politiku pana poslance Radima Holečka. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly předneseny.

Otevírám rozpravu. Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Zeptám se, zda si pan ministr nebo pan zpravodaj přeji závěrečná slova. Pokud tomu tak není – je tomu tak. Prosím, pan ministr.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tento vládní návrh zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení je předkládán bez pozměňovacích návrhů, proto navrhuji jeho schválení bez další diskuse. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zpravodaj si závěrečné slovo nepřeje. V tom případě, pane zpravodaji, vzhledem k tomu, že nepadly žádné pozměňovací návrhy, můžeme hlasovat rovnou o celém návrhu zákona. Dobrá.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, podle tisku 149."

Zeptám se na stanoviska. Pan ministr? (Doporučuje.) Pan zpravodaj? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro takto navržené usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 246, přihlášeno je 150, pro 147, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas. Končím bod 133.

137.

Vládní návrh zákona o zdravotnických prostředcích /sněmovní tisk 87/ - třetí čtení

Prosím pana ministra zdravotnictví a pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Krákora. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 87/3.

Otevírám rozpravu, do které se nikdo nehlásí, tak rozpravu končím. Zeptám se pana ministra, zda chce závěrečné slovo. Nechce. Pan zpravodaj závěrečné slovo ne. Navrhnete tedy proceduru hlasování.

Prosím, pane zpravodaji. Jenom upozorňuji, že rozprava byla ukončena. Pokud chcete něco načíst, v tom případě bych asi poprosil pana ministra kultury, kdyby nám něco hezkého řekl.

Poslanec Jaroslav Krákora: Prosil bych, jestli by mohl pan ministr rozpravu otevřít.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, milí kolegové, přeji vám všem hezké dopoledne a otevírám rozpravu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já konstatuji, že vystoupením pana ministra byla znovu otevřena rozprava a pan poslanec Krákora má slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se přiznám, já jsem zapomněl, že v rozpravě musím uvést legislativně technickou úpravu, která musí být uvedena v rozpravě, a to je pozměňovací návrh pana profesora Kostřici, protože my jsme si ve druhém čtení odhlasovali, že všechny pozměňovací návrhy budou ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu. Pan profesor Kostřica tuto podmínku nesplnil, a aby byl jeho návrh hlasovatelný, musíme prostě odhlasovat to, že legislativně technicky dojde k úpravě, a pak bude jeho návrh hlasovatelný. Tam se jinak na tom návrhu nic nemění, to je jednovětný návrh, akorát že není ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu.

Takže prosím vás, pane předsedo, dejte hlasovat o legislativně technické úpravě, pozměňovací návrh C pana poslance Kostřici.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan předseda Kováčik. Prosím, pane zpravodaji, uvolněte místo panu předsedovi.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní a pánové, hezký dobrý den. Takhle se houpat dá, takhle už je to problém. Podle mého soudu nejde o legislativně technickou. Jde o návrh, který zásadně mění situaci, protože prostě a jednoduše pan kolega si měl všimnout, k čemu se vlastně podávají pozměňovací návrhy. Tím, jak to pan kolega, kterého si velmi vážím, provedl teď, tak vlastně zásadně změnil situaci věcně. Přišel nový pozměňovací návrh ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu. Proto si myslím, že nejde o legislativně technickou, a pokud by se snad hlasovalo o tom, že je to legislativně technická, tak vznáším námitku. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Chce se k tomu vyjádřit pan zpravodaj?

Poslanec Jaroslav Krákora: Já bych to ještě upřesnil. Já mám samozřejmě rozklad od legislativních odborníků parlamentu, kteří říkají, že to je legislativně technická, tak já těžko to mohu posoudit, ale rád bych to upřesnil. Text, který poslanec Kostřica navrhuje doplnit, nebude odstavcem 4 v § 48, ale odstavcem 5 v § 49. O odstavci 4 v § 48 by se jednalo v původním návrhu zákona. Nicméně v komplexním pozměňovacím návrhu, ke kterému byl návrh podán, se jedná o nový odstavec číslo 5 v § 49.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já mám pocit, že z toho se jinak nedostaneme než postupem, který navrhl pan předseda Kováčik. To znamená, já to vezmu na sebe a prohlásím ten návrh za hlasovatelný. Registruji námitku pana poslance Kováčika proti mému postupu.

To znamená, já zahájím hlasování o námitce proti mému postupu ve věci hlasovatelnosti tohoto návrhu.

Kdo souhlasí s námitkou proti mému postupu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 247 z přítomných 151 pro 34, proti 89. Námitka nebyla přijata, tudíž jsme rozhodli o hlasovatelnosti této legislativně technické úpravy.

Chcete, pane zpravodaji, ještě jednou říci, o čem to je, nebo už to bylo dostatečně ozřejmeno?

Poslanec Jaroslav Krákora: Jestli to mohu upřesnit, tak konkrétně se jedná o § 48 odst. 4, který zní: Sluchadla může přidělit pouze otolaryngolog s odbornou způsobilostí vlastníci osvědčení opravňující k předpisu a vydání sluchadel, nebo foniatr s odbornou způsobilostí. To je celý ten pozměňovací návrh.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobře. Necháme tedy hlasovat o této legislativně technické úpravě.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 248 přihlášeno 151, pro 129, proti 9. Návrh byl přijat, takže jsme legislativně technickou schválili.

Nyní bychom tedy přikročili o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s postupem.

Poslanec Jaroslav Krákora: Pane předsedo, hlasování nebude složité. Bude se hlasovat společně pozměňovací návrh B1 a B2 pana poslance Nykla, potom – protože byla odhlasována legislativně technická úprava – bude bod C, to je pan poslanec Kostřica, potom budou společně hlasovány body D1 a D2 paní poslankyně Markové, které spolu souvisí, potom budeme hlasovat o komplexním pozměňovacím návrhu, který byl brán jako základ ve druhém čtení, a poslední hlasování bude o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to je celkem jasná procedura. Zeptám se, zda má někdo námitky proti takovému postupu. Přeje si někdo, abychom o tom

hlasovali? Asi není třeba. Dobrá. V tom případě prosím pana zpravodaje, aby nám uvedl první pozměňovací návrh.

Poslanec Jaroslav Krákora: První pozměňovací návrh je pana poslance Nykla a hlasuje se společně B1 i B2. Týká se poskytovatelů lékařské a zdravotní péče a výdeje pomůcek.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím o stanovisko, pane zpravodaji? (Stanovisko neutrální.) Pan ministr? (Stanovisko neutrální.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 249, přihlášeno je 151, pro 16, proti 112. Návrh nebyl přijat. Dál, prosím.

Poslanec Jaroslav Krákora: Dále máme pozměňovací návrh uvedený pod písmenem C pana profesora Kostíci. Ten jsem tady načetl, to je ten jednovětný výdej sluchadel.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím o stanovisko. (Zpravodaj i ministr stanovisko neutrální.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 250, přihlášeno je 151, pro 50, proti 22. Tento návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Jaroslav Krákora: Další pozměňovací návrh je D1 a D2. Tyto návrhy spolu souvisí. Jsou to pozměňovací návrhy paní poslankyně Markové a týkají se odborné údržby a opravy zdravotních pomůcek. Stanovisko pozitivní.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kladné. Pan ministr? (Kladné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování 251, přihlášeno 151, pro 105, proti 10. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jaroslav Krákora: Další hlasování je o komplexním pozměňovacím návrhu výboru pro zdravotnictví.

Předseda PSP Jan Hamáček: A stanovisko? (Zpravodaj i ministr kladné.)

V tom případě zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 252, je v něm přihlášeno 151, pro 148, proti nebyl nikdo. I tento návrh byl přijat.

Mám za to, že jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích a můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona. Je to tak, pane zpravodaji?

Poslanec Jaroslav Krákora: Ano. Všechny pozměňovací návrhy byly hlasovány a nyní bychom měli přejít k návrhu zákona a hlasování jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Přednesu návrh usnesení. Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o zdravotnických prostředcích, podle tisku 87, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zeptám se ještě pro formu na stanovisko? (Zpravodaj i ministr kladné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro navržené usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 253, přihlášeno v něm je 151, pro 147, proti nebyl nikdo. Já konstatuji, že jsme s tímto zákonem vyslovili souhlas a děkuji jak panu ministrovi, tak panu zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Krákora: Já také děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Mihola s přednostním právem, protože faktickou v této fázi nelze uplatnit.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážení kolegové. Jenom technická věc, nebo z jiného soudku, bych řekl. Tam někdo (ukazuje vpravo spíše ke dveřím) – a teď už vidím, že to někdo zase sundal – byl nějaký burčák nebo nějaké takové pitivo. Tak jsem se chtěl jenom zeptat, jestli to někdo nepostrádá nebo co to tam bylo. Bylo to uzavřené, pracovalo to. Ale teď to zmizelo, než jsem přišel sem k tomu pultu. (Smích v sále.) Je to zajímavá situace. Nikdo nevěděl, když jsem se ptal v okolí, kde se to vzalo, a teď se to zase ztratilo. Půllitrová flaška jakoby s burčákem nebo s moštem. Tak jsem se chtěl zeptat, jestli to někdo nepostrádá. Omlouvám se za zdržení. (Veselý rozruch v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já tedy v této souvislosti chci upozornit na zákaz konzumace alkoholických nápojů, kam zcela jistě burčák patří. (Poslanec Mihola před

lavicemi vpravo už ukazuje onu půllitrovou lahev naplněnou tekutinou podobnou burčáku nebo moštu.) Aha. (Smích v sále.) Tak já prosím pana předsedu Miholu, aby to zlikvidoval. Protože pokud je to skutečně burčák, tak by to také nemuselo dopadnout úplně dobře a museli bychom uklízet sněmovnu. Takže děkuji panu předsedovi Miholovi za ostražitost. (Veselo, potlesk.)

Prosím pana předsedu klubu KSČM.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Věřme, že výskyt případného alkoholického nápoje případně zrovna u lidovců je jenom náhoda. Ale to jsem nechtěl.

Kolegyně a kolegové, chci jenom připomenout, že tím, jak jsme postupovali v případě té legislativně technické poznámky nebo návrhu, připomínky, řešení, jsme otevřeli tak trošku Pandořinu skříňku a můžeme si myslet, že vznikl precedens, že odteď je úplně jedno, co je vzato za základ projednávání, protože si můžeme načítat, co chceme k čemu chceme. Nicméně respektuji hlasovací většinu. V zájmu toho, aby plynule byl tento jinak velmi dobře napsaný zákon schválen, tak jsme tady docela dost ohnuli jednací řád. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Také děkuji za upozornění a já určitě nechám v této věci zpracovat nějaké stanovisko legislativy, abychom byli příště moudřejší.

Nyní tedy otevírám bod

123.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 70/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 259/ - třetí čtení**

Pan ministr Němeček může zůstat a prosím pana zpravodaje, pana poslance Volčíka, aby také zaujal místo. Komplexní pozměňovací návrh vám byl rozdán jako tisk 259/2.

Otevírám v této věci rozpravu. Nikdo se do ní nehlásí, takže ji končím. Zeptám se pana ministra či pana zpravodaje, zda mají zájem o závěrečná slova. Není tomu tak.

Pane zpravodaji, prosím, vzhledem k tomu, že je pouze jeden pozměňovací návrh, tak to bude celkem jednoduché. Nejprve budeme tedy hlasovat o onom pozměňovacím návrhu a potom o zákonu jako celku. Souhlasíte s tím, pane zpravodaji? (Zpravodaj souhlasí.) Ano, výborně. V tom případě se zeptám na

stanoviska. Pana zpravodaje k onomu komplexnímu pozměňovacímu návrhu? (Kladné.) Pan ministr? (Kladné.) Dvakrát kladné stanovisko.

Zahájím tedy hlasování. Kdo souhlasí s komplexním pozměňovacím návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 254, přihlášeno 152, pro 138, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní bychom mohli hlasovat o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 70/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 259, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu."

Zeptám se na stanoviska. Pan zpravodaj? (Kladné.) Pan ministr? (Kladné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 255, přihlášeno je 153, pro 140, proti nikdo. I tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas, a končím projednávání bodu 123.

Budeme pokračovat bodem

124.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 260/ - třetí čtení

Pan ministr je stále na svém místě a prosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Bohuslav Svoboda. (Nikdo nepřichází.) Já pana poslance Svobodu nevidím a není ani na seznamu omluvených. Tak bych prosil pana předsedu zdravotního výboru, popř. někoho z klubu ODS, to je alternativa, aby zajistil náhradního zpravodaje. Nebo jestli pan předseda výboru se toho ujme sám, bylo by to asi nejjednodušší. (Předseda zdravotního výboru poslanec Vyzula souhlasí.) Děkuji panu předsedovi Vyzulovi za ochotu. Prosím zaujměte místo u stolku zpravodajů.

Chtěl bych vás informovat, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 260/2.

Otevírám rozpravu, do které mám přihlášku pana poslance Hovorky. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové. Chci jenom krátce vysvětlit ještě souvislosti s mým pozměňovacím návrhem, který máte pod bodem C, a chci reagovat

na to, co zde řekl naposledy pan ministr zdravotnictví. Pan ministr řekl, že pokud by tento pozměňovací návrh byl přijat, tak by došlo k naprostému kolapsu našeho zdravotnictví, protože by ministerstva musela zkontrolovat 120 tisíc dodatků.

Já chci říci k tomu, co poslalo Ministerstvo zdravotnictví, že jenom na VZP je 27 355 dodatků, a to všechno by muselo Ministerstvo zdravotnictví a Ministerstvo financí zkontrolovat, a že tedy z tohoto počtu je 75 % úhradových dodatků individuálních. To znamená, že jsou odchýlně od vyhlášky. Já se tedy ptám, pokud je tomu tak, proč se tedy dělá úhradová vyhláška a proč existuje seznam výkonů, když pojišťovny při smlouvách se zdravotnickými zařízeními tímto nejsou vázány. To je naprosto tristní zjištění o tom, jaká je u nás kvalita cenotvorby. V podstatě si zdravotní pojišťovny a nemocnice mohou dělat, co chtějí.

A další věc. Jaká je kontrola toho, co probíhá mezi zdravotními pojišťovnami a nemocnicemi. Nevím, jaký stav byl na Ministerstvu zdravotnictví, v současné době se kontrole zdravotních pojišťoven věnují na Ministerstvu zdravotnictví tři lidé. Pouze tři lidé! Nevím, jaký ten stav byl do roku 2007. Na Ministerstvu financí to bylo do roku 2006, než proběhl jakýsi audit nebo optimalizace, šest lidí. Zůstala tam jedna jediná paní, která zemřela a nebyla nikým nahrazena. To znamená, že v podstatě tyto smlouvy, tato ujednání, která jsou mezi zdravotními pojišťovnami a zdravotnickými zařízeními, vůbec nikdo nekontroluje.

Já chci říct, že pokud by ta kontrola byla důsledná, tak bychom nemuseli řešit takové kauzy, jako je kauza Homolka, předražená zakázka v IKEMu, propady na Bulovce, propady u Sv. Anny. Pokud se podíváte do těch smluvních ujednání, tak většina těchto smluv, těch nejdůležitějších a nejzásadnějších, je s nemocnicemi, a těch je v republice zhruba dvě stě. A potom možná jsou ještě nějaké další důležité dodatky mezi těmi, kdo provozují zdravotnická zařízení, která byla vyvázána outsourcingem z nemocnic. Ta bych viděl jako důležitá. Takže bych to odhadoval maximálně na tři sta poskytovatelů, u kterých by byla potřeba zkontrolovat i dodatky.

Pokud se týká těch dalších, to znamená soukromých lékařů, ambulantních specialistů, tak tam se jedná většinou o typové dodatky, které jsou vesměs všechny stejné.

Takže já prosím, aby se tady používaly racionální argumenty a abyste o tom, co tady někdo řekne v Poslanecké sněmovně, přemýšleli a přečetli si skutečně pozměňovací návrh, o čem je. A skutečně chci říct, že pokud by kontrola byla důsledná, nejenom na zdravotních pojišťovnách ze strany ministerstva – protože ministerstvo je regulátor, a Ministerstvo zdravotnictví a Ministerstvo financí mají své povinnosti ze zákona, jenom jsou špatně definované a do zákona 48 se dostala věta v roce 2007, že úhradová ujednání nemusí být striktně podle vyhlášky. A ten stav je dneska takový, že na VZP tři čtvrtiny dodatků jsou mimo úhradovou vyhlášku. A ty ostatní pojišťovny, pokud vím, úhradovou vyhlášku dodržují ještě méně.

Chci říct, že jste měli možnost sledovat, že policie našla kufřík pana bývalého ředitele z Homolky. V tom kufříku bylo 20 milionů, 3,5 kg zlata, 185 tisíc eur, 5 tisíc dolarů, mince v hodnotě jednoho milionu korun a vzácné známky. Já vám chci říct, že

těch kufříků je daleko víc a daleko těžších, protože pan ředitel Dbalý nebyl tím hlavním, kdo rozhodoval o tom, co se na Homolce dělo. A tak je to i v některých dalších zdravotnických zařízeních.

Takže přemýšlejme o tom, co máme na stole a proč je proti tomu takový odpor. Není to, prosím vás, z toho důvodu, že by Ministerstvo zdravotnictví bylo zahlceno, ale proto, že by bylo možné odhalit ta ujednání, která jsou velmi nadstandardní a která umožňují to, co se dneska ve zdravotnictví děje.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk v pravé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud chcete, pane ministře – závěrečné slovo stačí. Dobrá, takže v tom případě končím rozpravu. Teď je prostor pro závěrečná slova, takže pan ministr si přejte vystoupit se závěrečným slovem a má samozřejmě možnost.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem nechtěl k tomuto už vystupovat, ale po vystoupení pana poslance Hovorky musím. Já bych tady chtěl znovu zopakovat to, co tady již zaznělo. Já velmi varuji před tímto poslaneckým návrhem. Nikoliv proto, že by snad byl veden špatnými úmysly. Ty úmysly jsou asi dobré. Ale to provedení je velmi špatné, a to z toho důvodu, že pan poslanec tady hovořil o tom, že by se to mělo dotknout 300 dodatků. Nicméně je to napsáno tak, že se to dotkne úplně všech dodatků, včetně praktických lékařů. Jakékoliv ujednání mimo úhradovou vyhlášku, například to, že praktičtí lékaři dostanou na pacienta o 2 koruny více, bude putovat na Ministerstvo zdravotnictví a na Ministerstvo financí.

Já už jsem tady v této Poslanecké sněmovně jednou řekl, že je teď ve vnějším připomínkovém řízení náš návrh zákona novely osmačtyřicítky, která povinně zveřejní všechny dodatky. To si myslím, že veřejná kontrola bude první a velmi efektivní způsob, jak toto ohlídat. Dalším návrhem, na kterém pracujeme, a je to po konzultaci s Nejvyšším kontrolním úřadem, je vymezit nějaké základní rámcové mantinely pro to, kam ty dohody mimo vyhlášku mohou jít. Takže ještě jednou bych před tímto varoval. Opravdu 30 tisíc dodatků během jednoho měsíce není schopno Ministerstvo zdravotnictví zodpovědně posoudit.

Předseda PSP Jan Hamáček: To bylo závěrečné slovo pana ministra. Zeptám se pana zpravodaje, jestli si přeje závěrečné slovo. Nepřeje. V tom případě bychom přistoupili k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodaje, aby nám oznámil postup a potom přednášel jednotlivé návrhy.

Poslanec Rostislav Vyzula: Vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové, máme před sebou tři pozměňovací návrhy. A je pozměňovací návrh výboru pro zdravotnictví, B potom pozměňovací návrh paní poslankyně Markové a C pozměňovací návrh pana poslance Hovorky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, takže v tom případě bychom hlasovali třikrát o pozměňovacích návrzích a potom o návrhu zákona jako celku. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh procedury. Ano, paní poslankyně Marková.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Já jenom tolik, že o mém pozměňovacím návrhu jsou potřeba dvě hlasování, to znamená varianta A a varianta B. Nemůže se to hlasovat jako celek, protože to jsou dva rozdílné návrhy. Nevím, já jsem to z toho moc nepochopila.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Marková si přeje dvě hlasování. Kdybyste pane zpravodaji, jak ty návrhy paní poslankyně rozdělíme.

Poslanec Rostislav Vyzula: Jako B1 a B2.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Konkrétní obsah vysvětlí pan zpravodaj těsně před hlasováním.

V této fázi bychom hlasovali nejprve o pozměňovacím návrhu, který byl předložen výborem pro zdravotnictví. Je tomu tak? (Poslanec Vyzula souhlasí.) Prosím vás, pane zpravodaji, o vaše stanovisko. (Souhlasné.) Pan ministr? (Kladné.) Ano.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 256, přihlášeno je 153, pro 114, proti 29. Tento návrh byl přijat.

Nyní se tedy dostáváme k návrhu paní poslankyně Soni Markové. Prosím pana zpravodaje, aby nám sdělil, kterou část budeme hlasovat jako B1. Prosím o strpení. Pan předseda Vyzula zaskočil za nepřítomného zpravodaje, tak je logické, že si potřebuje proceduru odkonzultovat. (V sále je obrovský hluk a neklid!) Děkuji Sněmovně za trpělivost a prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji za pochopení. Návrhy paní poslankyně Markové bychom mohli hlasovat takto: podle pozměňovacího návrhu, který máte před sebou, ho má rozdělený na B1.A a B1.B. B1.A, pokud bude přijat, tak je nehlasovatelný B1.B. B1.A znamená zrušení všech poplatků – jedna část. A druhá část je potom, že devadesátikorunový poplatek, který se bude stále platit za pohotovost, by se započítával do limitu. B1.B potom ruší poplatky. Je tady několik bodů, které se toho týkají, jsou to body 3 až 8. Jestli to takto stačí?

Předseda PSP Jan Hamáček: To je pouze částečné objasnění, protože pak se chci zeptat, co uděláme s bodem 9 a 10. Ten patří k B1.A, nebo B1.B?

Poslanec Rostislav Vyzula: B1.B. Pardon.

Předseda PSP Jan Hamáček: K béčku, takže v tom případě bychom hlasovali nejprve o bodě B1.A, to znamená, v tisku by to byly body 1 a 2. A v případě, že projdou, je zbytek nehlasovatelný. V případě, že by neprošly, tak budeme hlasovat druhým hlasováním o bodech 3 až 10. Je tomu tak? (Zpravodaj: Ano, přesně tak.) Výborně.

V tom případě přistoupíme k hlasování o bodu B1.B – neboli body 1 a 2 návrhu paní poslankyně Markové. Pan zpravodaj, stanovisko prosím? (Nesouhlas.) Pan ministr? (Negativní.) Dvakrát negativní.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh paní poslankyně, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 257. Přihlášeno je 152, pro 29, proti 111. Tento návrh nebyl přijat.

Nyní bychom tedy, pane zpravodaji, přikročili ke druhé části.

Poslanec Rostislav Vyzula: B1.B, to znamená body 3 až 10.

Předseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko? (Nesouhlas.) Pan ministr? (Negativní.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem paní poslankyně, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 258. Přihlášeno je 153, pro 28, proti 112. Tento návrh nebyl přijat. Dále, pane zpravodaji.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dále bychom hlasovali o bodu C, to je pozměňovací návrh pana poslance Hovorky, který tady před chvílí zdůvodnil.

Předseda PSP Jan Hamáček: Vaše stanovisko? (Souhlas.) Vaše stanovisko, pane ministře? (Zásadně negativní.)

V tom případě, jakkoliv se mohu podivovat, tak zahájím hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 259. Přihlášeno je 153, pro 55, proti 86. Tento návrh nebyl přijat.

Tím jsme zřejmě vyčerpali všechny pozměňovací návrhy. Můžeme tedy přistoupit k závěrečnému hlasování.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 260, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu."

Zeptám se na stanovisko pana zpravodaje. (Souhlas.) Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 260. Přihlášeno je 153, pro 113, proti 31. Konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas.

Děkuji panu zpravodaji a rovněž i panu ministrovi. Předám řízení schůze. (V sále je stále obrovský hluk!)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze, a to bodem č. 145 hned, jak se situace v sále uklidní.

Tímto bodem je

145.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 203/ - třetí čtení**

I když tady není pan ministr Chovanec, pan ministr zdravotnictví ho zastoupí. U stolku zpravodajů zaujal své místo zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Jiří Koubek. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 203/2.

Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Žádám zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil, stejně jako pan ministr. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane předsedo. Dovolím si upozornit, že tady ještě asi můj předchůdce je stále přihlášen, u tohoto stolku, takže nebude asi moci hlasovat z místa.

Co se týče samotného postupu, je to poměrně velice jednoduché, neboť máme jeden pozměňovací návrh, tudíž bychom nejprve hlasovali o tomto pozměňovacím návrhu, který na své 13. schůzi přijal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a následně bychom hlasovali o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Myslím, že je to poměrně jednoduché. Nemusíme tedy hlasovat proceduru. Přikročíme rovnou k pozměňovacímu návrhu. Stanovisko pana zpravodaje? (Kladné.) Pan ministr? (Souhlas.) Oba vyslovili s pozměňovacím návrhem souhlas.

Rozhodneme o něm v hlasování pořadové číslo 261, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tento pozměňovací návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 261. Z přítomných 150 pro 125, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Protože to byl jediný pozměňovací návrh, přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 203, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

(Stanovisko zpravodaje i ministra je kladné.)

Zahájím hlasování pořadové číslo 262 a ptám se, kdo je pro zákon jako celek. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 262. Z přítomných 151 poslance pro 128, proti nikdo. Bylo přijato. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi a končím bod číslo 145.

Pokračovat budeme bodem číslo

138.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb.,
o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů
(zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 135/ - třetí čtení**

Děkuji, že pan ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek zaujal místo u stolku zpravodajů stejně jako pan zpravodaj hospodářského výboru poslanec Jiří Valenta. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 135/4.

Otevírám rozpravu a eviduji přihlášku pana poslance Leo Luzara. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás upozornil na návrhy z hospodářského výboru, který navrhuje v tomto zákoně rozdělit stávající ochranu účastníka na ochranu spotřebitele a účastníka. Zároveň v dalším článku navrhuje toho účastníka, jeho informovanost, omezit pouze na podstatnou změnu smlouvy vedoucí ke změně původní smlouvy. Tyto body mají svou logiku a jsou docela dobře zdůvodněny a kolegové z hospodářského výboru v mnohém samozřejmě mají pravdu. Chci pouze upozornit na pozici osob samostatně výdělečně činných, tzv. ičařů, to jsou ti, kteří nemají zaměstnance, popř. minimum zaměstnanců, a jejich vztah vůči operátorům je dle mého názoru v rovině běžného spotřebitele. Já jako osoba samostatně výdělečně činná jsem si i tímto vztahem prošel a myslím si, že naši telekomunikační operátoři ještě nedospěli do stavu, kdy by přistupovali rovně k partnerům s podstatně menší silou vyjednávání, než jsou velké podniky. Proto pro tento návrh nebudu hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegu Luzarovi. Žádný návrh, který by byl ve třetím čtení hlasovatelný, nepřednesl. Budeme tedy pokračovat. Kdo dál se hlásí do rozpravy? Ano, pan kolega Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovoluji si upozornit na svůj pozměňovací návrh pod písmenem B, který se týká toho, aby operátoři nemohli svévolně zrušit předplacené SIM karty, na kterých jsou nějaké zůstatky. To znamená, aby byla zachována čísla a ty zůstatky, které tam jsou. To je důležitý pozměňovací návrh, a pokud vím, tak má i podporu ze strany ČTÚ. Naopak jsem se dozvěděl, že to, co bylo přijato v hospodářském výboru, konkrétně změna § 63 odst. 6, že k tomu měl Český telekomunikační úřad záporné stanovisko, že tato část, tento návrh může být v rozporu s právem Evropské unie. Upozorňoval jsem na to již ve druhém čtení.

Možná by bylo dobré, kdyby k tomu řekl ještě pan ministr, jestli si to s ČTÚ nějakým způsobem vyjasnili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegu Hovorkovi. Kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Ano, pan ministr Jan Mládek se závěrečným slovem. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ve třetím čtení projednáváme návrh zákona, kterým se mění zákon o elektronických komunikacích a zákon o poštovních službách. Tento návrh má zejména za cíl uvést zmíněné zákony do souladu s novým kontrolním řádem a dále doplňuje chybějící sankce za porušení některých povinností vyplývajících z nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii. Ve druhém čtení byl k návrhu, již dříve podaným pozměňovacím návrhům pánů poslanců Birkeho a Pflégra, načten pozměňovací návrh poslance Ludvíka Hovorky, jenž v § 63 doplňuje nový odstavec 12. Smyslem tohoto pozměňovacího návrhu je zákaz podmiňování čerpání nebo omezování čerpání zaplaceného kreditu u předplacených karet. K jednotlivým pozměňovacím návrhům se vyjádřím ve chvíli, kdy se o nich bude hlasovat.

Závěrem bych vás i s ohledem na možnou hrozbu sankcí ze strany Evropské unie chtěl požádat o schválení předloženého návrhu zákona. Děkuji vám za pozornost.

K dotazu pana poslance Hovorky. Ohledně § 63 odst. 6 jsem měl několik porad se svými úředníky a s předsedou ČTÚ. Nepodařilo se nalézt úplně jednoznačné stanovisko a úplně vyhodnotit rizika. Nicméně sděluji, že moje stanovisko v této věci bude neutrální. Jako výsledek všech těch debat. Co se týče návrhu pana poslance Hovorky, je to nepochybně zajímavý námět, že by měla být prodloužena doba, kdy platí ony kredity, ale vzhledem k tomu, že tento návrh přednesl pozdě a nebyl projednán v hospodářském výboru, v této podobě by asi nebyl přínosem, tak moje stanovisko bude negativní. To je všechno, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Nyní pan zpravodaj. Já nemůžu pana kolegu Hovorku (hlásícího se o slovo) připustit, protože jsem uzavřel rozpravu a šlo o závěrečné slovo pana ministra.

Pan zpravodaj se závěrečným slovem? Nemá zájem. Budeme tedy hlasovat o pozměňovacích návrzích. Žádám zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil, stejně jako pan ministr, který některé věci už dopředu oznámil. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Valenta: Vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové, navrhuji Sněmovně následující postup při hlasování. Za prvé, nejprve hlasovat jednotlivě o pozměňovacích návrzích obsažených v revokovaném usnesení

hospodářského výboru číslo 59 ze dne 22. května tohoto roku. K revokaci došlo na 10. schůzi hospodářského výboru dne 3. září tohoto roku. Dále budeme hlasovat o načteném pozměňovacím návrhu z druhého čtení, jenž tedy již neprošel rozpravou a schvalovacím procesem v hospodářském výboru. Jedná se o pozměňovací návrh pana poslance Ludvíka Hovorky, který jste mohli slyšet, který byl zaevidován v elektronickém systému Sněmovny pod číslem 1370 a v sumáři pozměňovacích návrhů sněmovní tisk 135/4 je zkonkretizován pod písmenem B. Domnívám se, že v obou podbodech tohoto pozměňovacího návrhu, tedy B1 a B2, lze hlasovat jediným hlasováním, neboť tyto podbody se vzájemně podmiňují.

A za druhé, přistoupíme k hlasování o tom, zda Sněmovna vysloví souhlas s návrhem zákona jako celkem, či nikoliv, a to ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Takže nejprve bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu uvedeném pod šifrou A1. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, pane zpravodaji. Nejdříve se musíme dohodnout, jestli pan kolega Hovorka souhlasí s hlasováním najednou u bodů B. Prosím, pane poslanče, k proceduře.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážení kolegové, souhlasím, aby o mém návrhu bylo hlasováno současně o obou bodech. Ale chtěl bych požádat, aby o tom hlasování hospodářského výboru, konkrétně o A3, bylo hlasováno samostatně, a to právě z toho důvodu, na který jsem upozornil, že tam je nesouhlasné stanovisko ČTÚ. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ale to myslím pan zpravodaj říkal, že budeme áčko hlasovat všechno jednotlivé. Čili to souhlasí, to nemění proceduru. Všichni rozumějí proceduře nebo je zájem o schválení procedury? Jednotlivě A a jedním hlasováním pozměňovací návrhy pod bodem B. Nemusíme hlasovat. Děkuji.

Můžeme tedy hlasovat bod A1. Stanovisko, pane zpravodaji? (Kladné.) Pan ministr? (Kladné.)

Rozhodneme v hlasování 263, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 263. Z přítomných 151 poslance pro 133, proti 2. Návrh byl přijat.

Poslanec Jiří Valenta: A2. Stanovisko kladné. (Ministr také kladné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 264, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 264, přítomno 151, pro 134, proti 2. Návrh byl přijat.

Poslanec Jiří Valenta: A3. Stanovisko kladné. (Ministr stanovisko neutrální.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 265 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 265, z přítomných 151 pro 125, proti 2. Návrh byl přijat.

Pani kolegyně Němcová se hlásí s faktickou poznámkou? Není tomu tak. Můžeme pokračovat v hlasování.

Nyní o bodech B1 a B2 jedním hlasováním.

Stanoviska? (Zpravodaj i ministr stanovisko záporné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 266 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 266 z přítomných 151 pro 11, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy, je tomu tak, a můžeme tedy hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 135, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 267 a ptám se, kdo je pro zákon jako celek. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 267 z přítomných 152 pro 138, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod č. 138.

Ještě než budeme pokračovat, dovoluji mi, abych konstatoval, omluvu pana poslance Pavla Šrámka, který se omlouvá z dnešního jednacího dne předsedovi Poslanecké sněmovny.

Ptám se – mezi body, jaký návrh chce pan kolega Adam přednést? Omluvu nebo změna hlasování? Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Adam: Dobrý den. Omlouvám se, ale jménem klubu hnutí Úsvit žádáme a bereme 20 minut pauzu. Tímto svolávám klub do klubové místnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zastupující předseda klubu hnutí Úsvit požádal přestávku na klub v délce 20 minut. Ještě předtím paní poslankyně Miroslava Němcová. Prosím.

Poslankyně Miroslava Němcová: Já chci jenom požádat členy mandátového a imunitního výboru, abychom se sešli teď hned u klavíru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Čili vyhláшуji přestávku do 10.35 pro poradu klubu hnutí Úsvit a jednání mandátového a imunitního výboru. Děkuji vám.

(Jednání přerušeno v 10.15 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.35 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, čas na přestávku vypršel. Budeme pokračovat v projednání dalšího bodu, který je zařazen na programu. Já zmáčknu gong a přivoluji naše kolegyně a kolegy z předsálí, abychom mohli pokračovat v jednání.

Dalším bodem dnešního programu je

140.

**Vládní návrh zákona o prekurzorech výbušnin a o změně zákona
č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
(zákon o prekurzorech výbušnin)
/sněmovní tisk 213/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Už sedí – děkuji. A zpravodaj hospodářského výboru poslanec Josef Hájek. Už tam oba jsou připraveni. Paráda. (Pobavení v sále.) Už sedí – na místě zpravodaje jemu určeném, abych to upřesnil! Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 213/2.

Otevírám rozpravu a v tento moment neviduji nikoho přihlášeného do rozpravy. Je tomu tak? Je tomu tak. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím a táži se pana zpravodaje, zda si vezme závěrečné slovo. (Ano, ale musí si donést podklady.) Dobře, počkáme na vás, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já nebudu chtít zdržovat, ale chtěl bych na této, bych řekl, velmi jednoduché novele tady sdělit svůj pocit, který se týká toho, jak se dá třeba takováto velmi jednoduchá novela politicky zneužít.

Tato novela vychází z nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropy č. 98/2013. Jedná se o to, že toto nařízení oznamuje nebo sděluje ČR, aby buď se řídila tímto nařízením Evropského parlamentu, které bylo schváleno 15. ledna 2013, opakují 15. ledna 2013, a jeho účinnost vstoupila v platnost 2. září letošního roku. To znamená, ČR měla 21 měsíců na implementaci tohoto nařízení. Toto nařízení hovoří o tom, že buď implementujeme plně toto nařízení – v praxi to znamená, že zakážeme občanům z řad široké veřejnosti nákup chemických prostředků, například bazénové chemie. A toho my jsme dosáhli. Jelikož jsme neschválili tuto novelu ještě, tak od 2. září nesmí žádný objekt, subjekt podnikatelský nebo OSVČ prodávat bazénovou chemii. Dopouští se porušení zákona.

A vrátím se zpátky k tomu. To znamená 15. ledna 2013 vstoupilo toto nařízení v platnost. V té době šest měsíců byl ministrem průmyslu a obchodu pan MUDr. Kuba. Tehdejší vláda měla šest měsíců na to, aby tato dle mého názoru velmi jednoduchá novela prošla Sněmovnou. Tato vláda – vláda pana premiéra Nečase – to neudělala. Do svého programu to nezařadila ani následující vláda pod premiérem – teď mi vypadlo jeho jméno – Rusnokem, děkuji za nápovědu, a černý Petr padl až tady na pana ministra Mládku. A pan ministr prostřednictvím tedy i mě jako zpravodaje požádal tady Sněmovnu, abychom v červnu, na červnové schůzi projednali tuto novelu již v prvním čtení nebo schválili tento zákon v prvním čtení. Poslanecký klub ODS a TOP 09, v tomto případě i s podporu Úsvitu, schválení v prvním čtení negovaly. V té době už muselo, předpokládám, panu Stanjurovi, který je opravdu, si myslím, v téhle oblasti velmi dobře orientovaný, jasně známo, že to nestihneme legislativně schválit do 2. září, tím pádem věděl, že od 2. září se to dotkne jak osob samostatně výdělečně činných, tak podnikatelů.

Dneska je 26. – tuším – září, to znamená, již 24 dnů platí toto ustanovení, to znamená, že jakýkoliv živnostník, podnikatel, který prodává bazénovou chemii, dopouští se porušení nebo nerespektuje toto nařízení. Takže tolik jenom jsem chtěl k této problematice.

Dneska předpokládám, nebo budu navrhopvat, abychom schválili tuto novelu ve třetím čtení. Jsou tam dva nebo jeden pozměňovací návrh, který se opravdu týká jenom legislativně technické úpravy a samozřejmě také změny účinnosti, protože se předpokládalo, že stihneme schválit tuto novelu do toho data 2. září.

Já si ještě dovolím maličké kratičké odbočení, vidím tady pana poslance Kalouska, takže já bych se velmi krátce vrátil k úterní schůzi, kdy tady padl výrok – tento výrok padl v době projednávání novely zákona o odpadech a pan Kalousek sdělil, že z toho bude profitovat lobby Babišových spaloven. Já bych poprosil pana poslance Kalouska, samozřejmě prostřednictvím pana předsedajícího a jeho kolegy, aby si zkontrolovali tady poslance. My tady máme dva poslance Babiše – Babiše Miloše a Babiše Andreje. To znamená v případě, že budete používat jakýkoliv

dehonestující výrok, prosím vás, rozlišujte, jestli se jedná o Babiše Miloše, nebo Babiše Andreje. Oba dva jsou sice slušní, poctiví podnikatelé, ale pokud takovýto dehonestující výrok prohlásíte, prosím, sdělte, kterého máte na mysli. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní se táži pana ministra, jestli si chce vzít závěrečné slovo. Mám zde faktickou poznámku pana předsedy Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícího – ano, máte pravdu, pane poslanče Hájků. Budu si dávat pozor na rozlišení, měl jsem samozřejmě na mysli Babiše Andreje.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní se táži pana ministra, zda si chce vzít závěrečné slovo. Máte slovo, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jelikož pan zpravodaj už mnohé řekl, tak zkrátím své vystoupení a sdělím jenom, že k tomuto návrhu jsou pouze dva pozměňovací návrhy – jeden je legislativně technický, druhý je o dni vyhlášení, takže samozřejmě s oběma souhlasím a navrhuji, aby Sněmovna vyslovila s tímto zákonem souhlas ve třetím čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Než přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích, tak jsem obdržel požadavek na odhlášení, takže já vás nejdřív všechny odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili opětovně do systému. A nyní prosím pana zpravodaje, aby přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil a seznámil nás s procedurou hlasování.

Poslanec Josef Hájek: Takže děkuji za slovo. Návrh na zamítnutí zákona nebyl podán, jak tady sdělil pan ministr. Pozměňovací návrhy jsou dva, to znamená oba dva jsou pod písmenem A. První se týká – oprava legislativně technické změny § 12 a ta druhá se týká, jak jsem sděloval, změny termínu účinnosti, kdy místo pevně stanoveného data se navrhuje, aby tento zákon nabyl účinnosti 15. dnem po jeho vyhlášení. Oba dva pozměňovací návrhy doporučuji schválit jako celek a doporučuji, nebo jsem pro tyto pozměňovací návrhy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, takže postupně. Já se táži, zda je někdo proti takto navrženému postupu hlasování, abychom hlasovali pozměňovací návrhy společně. Námitku nevidím, v tom případě to považuji za schválené. Než budeme hlasovat, tak se táži vás, pane zpravodaji, na vaše stanovisko k těmto pozměňovacím návrhům. (Kladné.) Pan ministr? (Kladné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 268, přítomných poslanců je 132, pro tento návrh bylo 131 poslanců. Návrh byl přijat.

O všech návrzích tedy bylo hlasováno a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Já

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o prekurzorech výbušnin a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prekurzorech výbušnin), podle sněmovního tisku 213, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Táži se na stanovisko pana zpravodaje? (Kladně.) Pan ministr? (Kladně.) Děkuji.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu usnesení. Kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 269, přítomných poslanců je 134 a zákon byl jednohlasně přijat 134 hlasy. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Přistoupíme k dalšímu bodu, který budeme projednávat.

119.

Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jaroslava Faltýnka a Jiřího Junka na vydání zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě /sněmovní tisk 242/ - třetí čtení

Poprosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele místo pan poslanec Roman Sklenák a zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Jan Chvojka. Děkuji vám, pánové. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 242/4.

V tento moment otevírám rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Benda. Máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já chci jenom v rozpravě k tomuto bodu upozornit na body B a D hlasovací mašinérie, které se týkají použití lustračního zákona i na členy vlády a vedoucí jiných ústředních orgánů, případně členy vlády a náměstky. Je samozřejmě na vašem rozhodnutí, který z těchto návrhů podpoříte a jestli nějaký takový návrh podpoříte. Jenom sděluji za poslanecký klub ODS, že pokud cílem tohoto zákona je, aby se lustrace nevztahovaly na členy vlády, a tento tisk bude prosazen, tak my doprovodný zákon o státní službě nepodpoříme. Sděluji, že pokud neprojde jeden z těchto návrhů, tak držíme původní dohodu o zákonu o státní službě, ale tento zákon, jehož jediným

cílem je, aby se lustrace nevztahovaly na členy vlády, nepodpoříme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem se hlásí pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Moc bych si přál, dámy a pánové, abych teď promluvil zbytečně, protože jeden z těch dvou pozměňovacích návrhů bude přijat. Ale neboť máme za to, že komunističtí fyzlové opravdu do vlády nepatří, v případě, že tento názor odmítnete, nemůžeme hlasovat pro zákon jako celek.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. V tento moment neregistruji nikoho s přihláškou do rozpravy ani s faktickou poznámkou. Je-li tomu tak, v tom případě rozpravu končím a táži se pana navrhovatele a zpravodaje, zda chcete mít závěrečná slova. Ani jeden z nich závěrečné slovo nechcete. Dobře. V tom případě přistoupíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím pana zpravodaje, aby nám oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Hezké dopoledne, vážené dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane předsedající. Pozměňovacích návrhů není naštěstí tolik, jak jsem čekal. Je jich celkem šest a budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu nejprve ústavněprávního výboru, potom o pozměňovacím návrhu pana poslance Bendy, o mém pozměňovacím návrhu, o pozměňovacím návrhu pana poslance Plíška, o pozměňovacím návrhu paní poslankyně Hnykové a o pozměňovacím návrhu pana poslance Krákory. A poté, co se vypořádáme se všemi pozměňovacími návrhy, měli bychom hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji vám. Chci se zeptat, zda máte někdo námitku proti takto navrženému postupu hlasování. Žádnou námitku nevidím, v tom případě budeme postupovat tak, jak jste to, pane zpravodaji, popsal. Poprosím vás, abyste nyní přednášel jednotlivé návrhy a vyjádřil se k nim.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Nyní bychom měli hlasovat o pozměňovacím návrhu, tak jak je uveden v usnesení ústavněprávního výboru.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vaše stanovisko? (Kladné.) Pan poslanec Sklenák? (Souhlasné.) Děkuji.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 270, přítomných poslanců je 142, pro 107, návrh byl přijat.

Omlouvám se, mám zde jednu faktickou poznámku. Pan poslanec Dolejš? Ne, dobře, ruším. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Chvojka: Dále mám na řadě pozměňovací návrh pana poslance Marka Bendy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Vaše stanovisko? (Neutrální) Pan předseda Sklenák? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 271, přítomných poslanců 143, pro 59, tento návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat dál.

Poslanec Jan Chvojka: Dále máme na řadě pozměňovací návrh můj. Samozřejmě moje stanovisko je kladné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan předseda Sklenák? (Souhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 272, přítomných poslanců 144, pro 107, návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Chvojka: Dále máme v pořadí pozměňovací návrh pana poslance Plíška. Mé stanovisko je neutrální.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan předseda Sklenák? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 273, přítomných poslanců 144, pro návrh 48, návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Chvojka: Dále máme na řadě pozměňovací návrh paní poslankyně Hnykové. Můj názor je kladný.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan předseda Sklenák? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 274, přítomných poslanců 146, pro návrh bylo 139 poslanců, návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Chvojka: Poslední pozměňovací návrh, kterým bychom se měli zabývat, je pozměňovací návrh pana poslance Krákory. Mé stanovisko je kladné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan předseda Sklenák? (Souhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 275, přítomných poslanců je 146, pro návrh bylo 141 poslanců, návrh byl přijat.

O všech návrzích bylo hlasováno, nyní tedy můžeme přikročit k hlasování o návrhu jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Romana Sklenáka, Jaroslava Faltýnka a Jiřího Junka na vydání zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě, podle sněmovního tisku 242, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Poprosím vás o stanovisko k tomuto usnesení. (Zpravodaj: Moje stanovisko je kladné. Navrhovatel: Také kladné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu usnesení a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 276, přítomných poslanců je 148. Návrh nebyl přijat. (Pro bylo 73, proti 32. Údiv v sále.)

Poprosím vás o chvíli strpení... (Kontrola hlasování.)

Vypadá to, že zde máme připomínku k hlasování. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miloš Babiš: Vážený pane předsedo, já bych chtěl zpochybnit hlasování, neboť jsem hlasoval ano a mám neutrální, zdržel jsem se.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. V tom případě budeme hlasování opakovat. Mám zde s přednostním právem pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já tomu rozumím, ale na výsledku hlasování by to nic nezměnilo. Nic víc, nic méně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan poslanec Gazdík.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, nechci se mýlit, ale myslím, že vám zrovna chybí hlas pana premiéra. Děkuji. (Silný potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vzhledem k tomu, že nikdo další se nehlásí – mám zde požadavek na odhlášení. Všechny vás odhlásím a poprosím vás o opětovné přihlášení. Budeme opakovat hlasování, protože bylo zpochybněno. (Připomínky v sále.)

Byla vznesena námitka proti zápisu k hlasování. Nejdříve dám hlasovat o tom, zda budeme akceptovat tuto námitku.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 277, přítomných poslanců 150, pro 141, námitka byla přijata. V tom případě budeme opakovat hlasování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh usnesení tak, jak bylo uvedeno. Kdo je proti?

(Hlasování pořadové číslo 278.) Přítomných je 151 poslanců, pro návrh bylo 77 poslanců. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas.

S přednostním právem se hlásí pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, zákon je přijat. Zcela jistě nebude mít problém ani v Senátu ani na Hradě, takže teď jste rozhodli o tom, že bývalí agenti StB mohou být členy vlády.

Při minulém hlasování o zákonu o státní službě jste rozhodli o tom, že Vysoká škola SNB před rokem 1989 je pro účely služebního zákona srovnatelným vzděláním s Univerzitou Karlovou.

Prvním místopředsedou vlády je člověk, který není schopen předložit lustrační osvědčení, v přímém rozporu s dosud platným a účinným zákonem.

Náměstkem policejního prezidenta pro trestní řízení je bývalý důstojník Státní bezpečnosti.

Mandátový a imunitní výbor této Sněmovny se pokusil zakázat použít legitimní výraz komunistický fízl.

Mně když moje pětáosmdesátiletá maminka vypráví, že se v těchto týdnech a měsících cítí jako v roce 1947, tak přesně vím, o čem mluví. Kam až do chcete dotáhnout?! (Smích z levé strany sálu, potlesk ze strany pravé.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další s přednostním právem byl pan poslanec Stanjura, poté pan poslanec Kováčik.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Včera jsme měli debatu o tom, jestli komunistický fyzl patří na půdu Poslanecké sněmovny, nebo ne, a ten, který podle mého názoru je komunistický fyzl, se hájil tím, připomeňte si a podívejte se na záznam, že on se cítí uražen, protože za komunistického fyzla on sám by se považoval v okamžiku, kdyby sloužil u StB.

A co jsme před chvílí schválili? Pořád mluvíme jenom o agentech StB. Ale my jsme schválili úplně něco jiného. Ministrem se může stát komunistický fyzl, který byl v díkci poslance Ondráčka členem a zaměstnancem StB. I on s tím souhlasí, protože i o nich mluví lustrační zákon, nejenom o agentech, o těch, kteří byli horší než ti agenti! To je třeba říci. Mluví o všech nomenklaturních kádrech KSČ, kteří byli také horší než ti agenti StB!

A když se podíváte na tu sjetinu, tak je mi opravdu smutno, že pro to, aby nomenklaturní kádři, příslušníci StB a jejich agenti mohli být ministry, hlasoval i bývalý ředitel ÚSTRU. Svedli jsme v jeho zájmu nejednu politickou bitvu proto, aby Ústav pro studium totalitních režimů mohl plnit svoji roli. A stáli jsme po jeho boku! A jeho bývalý ředitel hlasoval teďka, před minutou, pro zrušení lustračního zákona, který se týká, jak říkám, jak estébáků, nomenklaturních kádřů, tak agentů.

Já toho nelituju, že jsme stáli po boku bývalého ředitele. Nelituju toho, protože (nesrozumitelné), ale kvůli tomu, že ten princip je správný. Takže tu podporu neodvolávám. Jenom říkám, že já osobně jsem velmi zklamán, že on a jeho straničtí kolegové dodali ty rozhodující hlasy. Protože bez vás by to, pánové, dneska neprošlo! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Přeji, pane předsedající, paní a pánové, hezký dobrý den, páteční dopoledne.

Rád bych v této souvislosti poznamenal, protože nechci, abychom byli v jednom pytli s těmi ostatními, co to nepodpořili, zejména s pravici, že výsledek hlasování mě udivil. Udivil mě v tom, že jde přece o výsledek dohod, ke kterým se pracně dopracovávalo v průběhu celého léta, že v průběhu celého léta nám některým, pravda, nezbyl čas na prázdniny a dovolené, protože jsme neustále kolem dokolečka jednali o služebním zákoně, co tam má být, co tam nemá být, proč to tam má být, koho se má týkat, koho se nemá týkat, jak to má vypadat, jak ty dohody budou vypadat a bude tam dohoda vládní koalice s pravicovou opozicí. My jsme jako komunisté z toho byli vynecháni.

O služebním zákoně se hlasovalo podle té původní dohody. A já jsem překvapen, že se podle původní dohody nehlasovalo o doprovodném zákoně, bez kterého by služební zákon jaksi, uznáte, těžko mohl existovat, nebo alespoň být realizován, anebo alespoň by to tomu služebnímu zákonu při jeho cestě jeho vlastním životem přineslo velké problémy.

Takže aby bylo jasno, nechceme vzbouzet strašáky minulosti. Ostatně jsou zde spíše na evropském kontinentě patrné známky probouzení se nebezpečí předminulosti a mám pocit, že ti, kteří hovoří o tom, že zdánlivě mrtvý fašismus, hnědé nebezpečí, se docela reálně probouzí, ve většině států Evropy nějaké výhonky má, tak že to je to nebezpečí, o kterém bychom se třeba měli bavit.

Ale to nemá vůbec žádnou souvislost s tím, že vy jste, přátelé, udělali dohody v létě, které část z vás teď pod nějakou záminkou, podle mého soudu naprosto irelevantní, protože jde doopravdy o věci, které jsou dávnou minulostí, které dnes neohrozí nikoho. Anebo se snad bojíte, že by parlamentní demokracie byla tak křehká, že by stačilo, kdyby nějaký zakuklený nomenklaturní kádr někde jako referent na nějakém ministerstvu mohl celou parlamentní demokracii zbourat? To si tedy málo věříte. Tak celou tu věc znehodnotíte a zbouráte. Nepřipadá mi to úplně fér ani vůči těm, se kterými jste ty dohody učinili, ani vůči občanům České republiky. Co si potom mají myslet o pevnosti dohod, na druhé straně o věrolomnosti a o tom, že vlastně tady nic nemusí platit, žádná pravidla nemusejí být dodržována a že se všechno dá účelově překroutit? Možná to je návaznost na tu včerejší diskusi. Já ji tam tedy moc nevidím, že by nějak logicky měla být. To je snad všechno.

Komunisté nehlasovali pro tento zákon, protože za prvé nehlasovali ani pro služební zákon, který nepovažují za kvalitní, a tudíž jsme se zdrželi hlasování i u zákona doprovodného. Nebylo to pro to, pro co nepodpořila ten zákon pravicová část opozice.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále je přihlášen s přednostním právem pan ministr kultury Herman.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, to, co jsme tady před chvílkou slyšeli, chápu jako součást předvolebního boje (Velký hluk a bušení do lavic z pravé strany sálu.), protože jsme 14 dní před volbami. Já tomu velmi dobře rozumím, protože úloha opozičního politika je prostě taková. Na druhou stranu je zde také otázka odpovědnosti, odpovědnosti za to, aby tato země fungovala a abychom nezadrhávali věci, které jsou opravdu podstatné pro její chod právě díky určitému politikaření.

Já jsem tady byl osloven panem předsedou poslaneckého klubu ODS. Včera jsem tady vystoupil v té dlouhé diskusi, která zde hovořila o otázce minulosti. My jsme, jak jste si mohli dobře všimnout, jako klub KDU-ČSL podpořili pozměňovací návrhy, které hovořily o tom, že by ve vládě neměli být lidé, kteří nemají jasnou minulost. A myslím si, že je špatně, že Poslanecká sněmovna není schopná toto jasně formulovat. Na druhou stranu je to právě KDU-ČSL, která i v diskusích, které v současné vládě někdy probíhají, drží tato témata, témata lidskoprávní, že není možné vyprodávat lidská práva za byznys, že je třeba agresí proti cizímu státu nazvat agresí, že je třeba držet určité principy včetně lustračního zákona. To každý dobře ví, to je

dokumentovatelné. Komunismus byl režimem zločinným a byl jednoznačně takto odsouzen. Včera jsem zde citoval zákon 198.

Na druhou stranu bohužel realita v naší zemi je taková, že vyrovnávání se s otázkou minulosti je velmi klopotné. Dovolím si říci, že se to netýká jenom minulosti komunistické, týká se to i minulosti starší. Ale přesto se o to nějak snažíme. Na ty různé útoky a výtky, které zde zaznívají na některé členy vlády, tak minimálně ti, s kterými jsem o tom hovořil – a tady musím říci, že jsem vázán určitými prvky tajemství, nechci říci zpovědního –, mě přesvědčili o tom, že se dokážou na svoji minulosti podívat pravdivě a poctivě. To, že s vámi některými o tom třeba nehovoří, dobře, možná by mohli. Já určitou povědomost o tom mám. Takže v tomto smyslu se nemusíme obávat o to, že by někdo chtěl infiltrovat v současné vládě tedy minimálně některé osoby, o kterých se asi tady hovoří, vládu těmi či oněmi prvky.

Myslím si, že je třeba, abychom se snažili skutečně držet politickou kulturu a nezatahovat tento momentální politický souboj před volbami, kterému, jak říkám, rozumím, do konceptu fungování této země. Politika je vždycky otázkou možného. A já mohu ujistit všechny, že KDU-ČSL jako součást této koalice neopouští principy, které jsou křesťanskodemokratickou tradicí, která je založena na respektu k lidským právům a odvaze podívat se pravdě do očí. (Potlesk poslanců ANO a KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Registruji dvě faktické poznámky, v tento moment už tři. První má pan poslanec Jandák, po něm pan poslanec Blažek a následuje pan poslanec Korte. (Někteří poslanci vpravo postávají před svými lavicemi. Napjatá atmosféra.)

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane předsedající. (Poslanec Okamura mimo mikrofon cosi říká předsedajícímu.) Jestli se hlásil pan Okamura... A on je nemocný... (Smích v sále.)

Víte, já jsem si to tady vyslechl. Co jsme si vyslechli? Vyslechli jsme si od komunistů, že je ohrožena demokracie. Od lidovců, že oni jsou vlastně ti jediní, kteří spasí svět – a vůbec to nebylo volební prohlášení, pane ministře, bylo to skutečně takové objektivní zhodnocení situace – já se přitom směju, to mi, doufám, odpustíte. Ale přesto bych chtěl všem připomenout jednu jedinou věc. Co je příčinou toho maléru, ke kterému tady dneska došlo? K tomu, co jsem řekl v úvodu, když jsme ten zákon začali projednávat – ten zákon je blbej! Děkuju vám. (Potlesk poslanců sociální demokracie a některých poslanců zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A já se musím všem kolegyním a kolegům omluvit, protože není otevřena rozprava, tudíž nemůžou být pokládány faktické poznámky. (Nesouhlas v plénu. Poslanec Kalousek mimo mikrofon: Je otevřená rozprava, vystoupil pan ministr Herman.) Pan ministr Herman vystoupil, tudíž se otevřela rozprava. Máte pravdu, pane Kalousku. V tom případě další je přihlášen pan poslanec Okamura s faktickou poznámkou.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, já bych jenom v krátkosti řekl stanovisko hnutí Úsvit. My jsme samozřejmě absolutně v šoku, že prošel zákon, který umožňuje agentům StB fungovat ve státní správě. Jsme v šoku, že tato koalice tento zákon vůbec mohla propustit. A jenom třešničkou na dortu, a velmi hořkou, bylo vystoupení pana ministra Hermana. To jsem tedy vůbec nepochopil. To byla zmet' výmluv, nějakého kličkování a že se něčeho nemusíme bát... Ale já jsem také z věřící rodiny po mamince, říkala mi: Ne slova, ale činy. Ale vy jste hlasovali tak, jak jste hlasovali, a umožnili jste fungování bývalých příslušníků StB ve státní správě na vysokých pozicích. To je prostě fakt a s tím my v Úsvitu nesouhlasíme. My jsme hnutí a nerozlišujeme nalevo napravo. (Předsedající upozorňuje na čas.) Ale tohle to je přece jenom trošku moc. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Blažek. (Šum v sále, nejasno mezi poslanci nalevo. Připomínky, že není otevřená rozprava.) Já to upřesním, protože jsem dotazován, zda je, nebo není otevřená rozprava. Já konstatuji, že jsem neukončil tento bod. Neřekl jsem, že ukončuji tento bod. Z toho důvodu tím, že vystoupil pan ministr, se rozprava otevřela.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Já jsem si před týdnem zhruba vzpomněl na Gustáva Husáka, který se musel obrátit v hrobě, když zde věrný soudruh Andrej Babiš prohlásil, že je pravičák. Musel si sednout v tom hrobě a říkat si: I Andrej. Dnes si dal takhle ruce za hlavu (ukazuje), lehl si spokojeně a mohl si říkat: Ten Andrej Andrejevič, to je lišák! Takhle jsem ty lidovce ani já nedokázal sešněrovat. (Smích a potlesk poslanců z řad ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jako další vystoupí pan poslanec Daniel Korte. (Hluk v sále.)

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pan ministr Daniel Herman zde vystoupil. Mluvil velmi ušlechtilě v duchu nejlepších tradic KDU-ČSL. A v duchu těchto tradic také on a poslanci tohoto klubu předvedli typický rozpor mezi slovy a činy. (Potlesk z řad ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S další faktickou je přihlášen pan poslanec Kučera.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Já děkuji za slovo. Dámy a pánové, letos máme výročí 25 let od pádu zločineckého komunistického režimu. Já bych si nedokázal představit, že podobná debata a podobné hlasování by proběhlo v Bundestagu 25 let od konce druhé světové války. Můžu říct, že hlasování kolegů z KDU-ČSL je mi opravdu velmi líto. (Potlesk z řad ODS a TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Než budeme pokračovat, přečtu omluvenky, které ke mně dorazily. Z dnešního jednání se omlouvá pan poslanec Karel Černý, dále se z dnešního jednání mezi 12.30 a 15 omlouvá pan poslanec Martin Kolovratník a od 10.30 se z dnešního jednání omlouvá pan poslanec Tomáš Podivínský.

Další faktickou poznámku má nahlášenou pan předseda Fiala.

Poslanec Petr Fiala: Dámy a pánové, já opravdu musím – musím, i když jsem nechtěl – reagovat na slova pana ministra Hermana. Já jsem s panem ministrem Hermanem seděl v radě – nebo on byl ředitelem, když já jsem byl v radě Ústavu pro studium totalitních režimů. A tam jsem mu docela rozuměl. Musím se přiznat, že dnes jsem mu nerozuměl vůbec. Pan ministr tady hovořil o předvolebním boji. My tu žádný předvolební boj nevedeme. My se tady zastáváme určitých hodnot a principů, které považujeme za důležité, pane ministře. A nerozuměl jsem ani těm tajemným sdělením o jakýchsi záhadných tajemstvích a o nějakých principiálních postojích, které KDU-ČSL zastává ve vládě. Já jsem si těch principiálních postojů nevšiml. Někteří občané si ani nevšimli, že KDU-ČSL v této vládě je. Ale budiž, tomu se tady věnovat nechci.

Pane ministře, abych to řekl kultivovaně a nedával najevo to rozhořčení, které cítím, tak vám to řeknu dvěma úslovími. Jedno úsloví zní: Hic Rhodus, hic salta! A to druhé, tomu budete rozumět všichni: Po ovoci poznáte je. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další faktickou poznámku má nahlášenou pan poslanec Adam.

Poslanec Petr Adam: Dámy a pánové, já chci v tuto chvíli omluvit stranu lidovou, protože ona hlasovala pro návrh pana Bendy, to je v naprostém pořádku, a strana lidová udělala to, co bylo jejím zvykem. Hlasovala v souladu s Národní frontou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další s faktickou je nahlášen pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, kolegyně a kolegové, rád bych, abychom si uvědomili, pokud tady chceme vysílat nějaké vzkazy – protože teď už jenom vysíláme vzkazy voličům, že? (Poznámka z pléna.) Rozumím tomu tak, v té diskusi, která se tady poslední dny vede, je tady začasť mluveno o tom, že tady byl komunismus. Historici mi potvrdí, tedy myslím skutečné historiky, že nikde na světě žádný komunismus dosud nikdy nebyl – reálně. Takže prosím pěkně, opravte si ve svém slovníku, chcete-li být považováni za historiky nebo alespoň osoby poučené, tenhle ten pravda všeobecně rozšířený omyl, že tomu tak skutečně není.

A druhý vzkaz. Prosím vás pěkně, pojdme od toho. Pojdme pracovat podle našeho poslaneckého slibu, čili ve prospěch občanů a ve prospěch této země. Nechme těchto planých řečí a planých hádek. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Laudát. Máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, já jenom chci říci, že z některých indicií je mi známo, že rozhodně ti čerti minulosti, kteří už jsou dávno zapomenuti, nejsou čerti minulosti a že se sem vrací staré pořádky. Možná že nejenom já, ale řada z vás dalších to pocítí brzo na vlastní kůži, až začnou tajně unikat vaše data atd. atd. Já se skutečně hluboce stydím – já jsem přísahal, že budu fungovat ve prospěch této země. A prospěchem této země je svoboda a demokracie. Je mi líto, pan ministr Herman se zřejmě tady osloven snažil zachránit situaci, ale prosím, politika pro jisté kategorie není politikou možného. Víte, kam vedla politika možného, snaha blamážníků udržet mír v Evropě před druhou světovou válkou, jaké byly následky. Kam vedla politika možného po roce 1968, když pan Dubček schválil pendrekový zákon. Kam vedla politika možného, jestli teď se nechá umrtvit východ Ukrajiny, a pak ji Putin ukradne. Jakápak politika možného? Jsou kategorie, přes které normální lidé, pokud mají pod kůží a skutečně žijí svobodu a demokracii – ne pro sebe jako někteří podnikatelé, o nichž tady dneska naprosto nesmyslně padá, že jsou slušní, ale kam až ta politika povede. Takže prosím, KDU-ČSL se povedl největší morální lapsus za posledních deset let. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S další faktickou poznámkou je pan poslanec Petr Adam, ten ji ruší. V tom případě pan poslanec Ivan Pilný. Máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Dámy a pánové, tato vystoupení bývají označována za faktické poznámky. Tak já bych se rád vrátil k tomu předmětu, o kterém tady bylo mluveno a hlasováno, to je ke služebnímu zákonu. Ano, přes obstrukce a předčítání nezáživných textů jsme se propracovali k něčemu, co se označuje jako kompromis a nevyhovuje to nikomu. Rád bych se tedy připojil – prostřednictvím pana předsedajícího – k názoru pana poslance Jandáka. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler. Máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Já navážu na mého kolegu Petra Adama i délkou, budu také stručný jako kolega Petr Adam. Po tom, co trošku vyprchalo překvapení z toho, co jsme viděli na tabuli, jak které politické subjekty hlasovaly, tak jsem si říkal, jestli to je, nebo není překvapení, jak hlasovala strana KDU. A s odstupem času musím říct, že to bohužel překvapení

nebylo. Protože tahle strana za tu historii známe, kterou jsme sledovali, vždy hlasovala tak, jak to bylo aktuálně výhodné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S další faktickou poznámkou Miroslava Němcová.

Poslankyně Miroslava Němcová: Dámy a pánové, tak jsme přijali lex Babiš, a několik poznámek k tomuto zákonu.

Pan kolega Pilný říká, že se mu to nelíbí, že sdílí stanovisko pana poslance Jandáka. Tak já prostřednictvím předsedajícího vám musím sdělit, pane kolego, že své stanovisko sdělujete v podobě hlasování. Jestli jste hluboce přesvědčen o tom, že ten zákon je blbý, jak řekl kolega Jandák, měl jste šanci hlasovat proti němu, tak jako jsme to učinili my, kteří jsme o tom byli přesvědčeni také. Když už vám nevádí to, že se týká zejména vašeho předsedy, a proto byl takto konstruován. Ale vy jste hlasoval pro něj, takže tady ty liché výmluvy padají na špatnou půdu.

Pokud jde o pana předsedu Komunistické strany Čech a Moravy, jeho řeč o tom, že komunismus tady nebyl, pak ano, my si dobře pamatujeme, že tady byli komunisté a těm vděčíme za ten hluboký marasmus, který celou naši zemi rozežíral jako rakovina a jehož se stále nejsme schopni zbavit. A teď jste přispěli k tomu, aby ta rakovina na organismu české společnosti bujela dál, protože všichni ti, kteří dosud, a právem, byli v opovržení a byli zalezlí, protože věděli, co způsobili českým svobodomyšlným lidem, tak vylezli a dobývají se na nejvyšší posty ve správě naší země.

K panu ministru Hermanovi mám nejhlubší opovržení. Musím to tady říci s lítostí, protože na něj jsem se chtěla obrátit a obrátila se svou písemnou interpelací, která se týká situace v Ústavu pro studium totalitních režimů. Očekávala jsem, že právě tento člen vlády mi bude nápomocen v tom, abychom i budoucím generacím zachovali badatelskou svobodu, která by jim přinesla informace o tom, co se v naší zemi dělo. Jeho práce a práce jeho strany, mě utvrzuje v tom, že si z názvu této strany škrtám KDU, zůstává mi ona ČSL. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou je pan poslanec Holeček.

Poslanec Radim Holeček: Dámy a pánové, kolega Blažek tady dneska říkal o tom, jak se někdo obrací nebo neobrací v hrobě. Určitě se obrací v hrobě moje babička a já mám pro ni jeden vzkaz do záhrobí: Babi, estébáčtí šmejdi zase na chvíli vyhrávají, ale my se nedáme, a je to důvod, proč jsem tady. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další je pan poslanec Koniček.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já bych vás chtěl jen upozornit na dílci § 66 odst. 3 našeho jednacího řádu, který říká: Sněmovna se může usnést bez rozpravy na opětovném otevření rozpravy, a to do zahájení hlasování o závěrečném usnesení. Rozprava je znovu zahájena též tehdy, ujmě-li se slova před hlasováním o závěrečném usnesením člen vlády. Já považuji celou tuto předcházející rozpravu za v rozporu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Táží se vás, pane poslanče, zda vznášíte námitku proti způsobu vedení schůze, nebo nevznášíte, v tom případě budeme pokračovat tak, jak – vznášíte námitku?

Poslanec Vladimír Koníček: Pokud byste udělil dalšímu slovo, tak vznáším námitku. Prozatím jste neřekl, že někdo bude pokračovat v té diskusi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, byla vznesena námitka. V tom případě o ní nechám hlasovat. (V sále je velký hluk a neklid!)

Mám zde požadavek na odhlášení. Všechny vás tedy odhlásím. Požádám vás o přihlášení do systému. Každopádně po zvážení všech okolností a poté, co jste to, pane poslanče, přednesl takto z jednacího řádu, tak dovoluji, kolegyně a kolegové, abych se omluvil, protože jednací řád mluví jasně. Z toho důvodu já tento bod ukončuji, protože jednací řád jasně hovoří, že jestliže je po hlasování, nelze otevřít rozpravu. V tento moment mohou vystupovat pouze lidé s přednostním právem.

S přednostním právem zde mám přihlášené dva poslance, pana předsedu Kalouska a pana ministra Hermana. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, odpusťte, ale za klub TOP 09 se musím důsledně ohradit proti tomu, že by se snad jednalo o předvolební klání, jak řekl pan ministr Herman, nebo že by se snad jednalo o hrabání v minulosti, jak řekl pan poslanec Kováčik, tudíž zbytečně ztracený čas. Nejedná se o nic jiného než o zápas o budoucí charakter demokracie, který tady nabývá nebývalých forem. Odkazují se na svoji první řeč týkající se celé řady případů, kdy za přímé asistence vlády ČSSD, ANO a KDU-ČSL se dostávají do významných pozic temné postavy minulosti. A protože se do nich dostávají teď, jde samozřejmě i o budoucnost.

Není tak úplně velký problém pro stranu lidovou, která sice v pozměňovacím návrhu, protože dobře ví, že za ni zaskočí komunisti, zvedne ruku pro, ale potom, když na jejích hlesech záleží, zda bude, či nebude zrušena lustrační povinnost pro členy vlády, nemilosrdně zvedne ruku proti. Tady si troufnu říct starý lidovecký bonmot, že KDU-ČSL v tomto případě opět řekla své zásadní, nekompromisní, jasně, zásadové možná. Nejde zdaleka jenom o lex Babiš. Nejde zdaleka o lex Babiš Andrej, nabádá mě pan poslanec Hájek. Na tom by se totiž stejně nic nezměnilo. Pan ministr

Babiš je členem vlády, vládě nevadilo, že je porušen určený a platný zákon a že vzkázala veřejnosti: my zákony dodržovat nemusíme, když se nám nehodí – ale jde přesně o tu budoucnost. Byla otevřena možnost, aby jakýkoliv, i nejvyšší důstojník Státní bezpečnosti, bývalý člen Ústředního výboru KSČM, aby prostě kdokoliv, kdo neměl tímto zákonem přístup ani do státní správy, měl přístup do ministerského křesla.

Pan poslanec Babiš Andrej byl alespoň zvolen, to znamená, může se přes porušování zákona hypoteticky odvolat na to, že dostal důvěru lidí. Ale v našem ústavním systému ministr nemusí mít poslanecký mandát. To znamená, že ten nejhorší bolševický šmejď může být po odhlasování tohoto zákona kdykoliv jmenován třeba ministrem vnitra. A pokud mi někteří z vás, vážení vládní poslanci, na to řeknou, že se to nemůže stát, tak proč by se to nemohlo stát? Ještě před dvěma lety jsem si nedokázal představit, že bývalý důstojník Státní bezpečnosti může být náměstkem policejního prezidenta. Za vaší vlády to možné je. No tak proč by za rok nemohl být největší bolševický šmejď ministrem vnitra? To jste otevřeli tímto hlasováním.

Až někdo, kdo pronásledoval pátera Líznu, až někdo, kdo byl předseda krajského výboru KSČ, až někdo, kdo týral lidi a ničil jim životy, se stane ministrem, tak pane ministře Hermane prostřednictvím pana předsedajícího, řeknu, že to bylo díky vám, protože jste zaujali, jak vy sám jste řekl, a nepřestali jste hájit křesťanskodemokratické principy. Já bych vás velmi snažně chtěl poprosit, opravdu vás snažně poprosit, na křesťanskodemokratickou politiku monopol nemáte. Na lidovectví ano. Říkejte prosím zásadně lidovecké principy! To všichni budou vědět, o co jde. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další s přednostním právem je pan ministr Herman.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, zazněla tady celá řada výroků, některé i na moji adresu.

Ano, já jsem byl tři roky ředitelem Ústavu pro studium totalitních režimů. Nechtěl jsem to tady rozebírat, ale musím říci pravdivě, že v té těžké bitvě, v tom pobytu na frontě, ve které jsem se pohyboval až do svého sestřelení na jaře loňského roku, jsem bohužel v řadách TOP 09 s jedinou výjimkou pana předsedy Schwarzenberga nenašel oporu. A je mi velmi líto, že tehdejší ministr financí pan poslanec Kalousek si nenašel ani pět minut čas, aby mě tehdy vyslechl na mé opakované žádosti! A bohužel díky právě straně TOP 09 byli do Rady Ústavu pro studium totalitních režimů zvoleni lidé, kteří nesou přímou odpovědnost za destrukci této instituce a za problémy, ve kterých se topí dodnes! Byly to pouze dvě politické strany, ve kterých jsem tehdy cítil oporu. Byla to moje KDU-ČSL, tedy křesťanská demokracie, a také ODS. Toto je třeba říci. TOP 09 bohužel mezi ně nepatří. Ale musím také spravedlivě říci, že to byli i někteří především senátoři ČSSD, takže tato věc je mnohem složitější, než jak by ji chtěl někdo vidět.

Já tady nechci mluvit jako nějaký namyšlený člověk. Ale mohu s naprostým klidem každému předložit veškeré kapitoly svého života. A právě proto si myslím, že mám jisté právo – protože jsem také trávil jistý čas s příslušníky Státní bezpečnosti, kteří na mě mířili samopalem a pistolí, a vím, že bylo možné čas také prožít příjemněji než takto –, mám, myslím si, právě na základě této zkušenosti právo se k těmto věcem vyjadřovat. A myslím si, že určitý nadhled a dávání určité šance k obrácení, jak jsem tady o tom hovořil, je důležité. Tyto křečovitě výkřiky nejsou nic jiného než pouhý předvolební boj! A znovu to opakuji! Protože strany, které nemají co nabídnout, se musejí chytat těchto virtuálních témat. Znovu říkám, naše křesťanskodemokratická filozofie je tady sto dvacet let! My se k ní hlásíme a dokázali jsme, že jsme schopni se z vlastních chyb poučit. A já jsem přesvědčen o tom, že i do budoucna jsme garancí těchto jistot. Nepotřebujeme se křečovitě vymezovat, vykřikovat, nebo někým opovrhovat! Je třeba si dávat šanci.

A ten, k jehož odkazu se hlásíme, Ježíš z Nazaretu, řekl: "Kdo jsi bez viny, hod' první kamenem." Takže prosím ty, kteří nejvíce křičí, aby ty kameny zvedli. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO a ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další s přednostním právem je pan poslanec Mihola. Po něm pan předseda Kováčik, po něm pan předseda Okamura.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, v návaznosti na hlasování se vyrojilo velké množství kazatelů morálky, ale není to tak jednoduché, jak se věci zdají. Často mě napadalo známé rčení o tříse a trámu v oku. Takže jenom bych chtěl upozornit, že nás také překvapuje, jak principiální stanoviska Úsvitu dostávají zabrat, když se jedná o církevních restitucích. Nebo jak od některých opozičních stran slyšíme sice, že zákon je špatný, nebo obě verze jsou špatné, ale nakonec nějakou podpořit musíme, a také se občané ptají, proč tedy, když je to špatné, musíme podporovat.

A pana předsedu Kalouska prostřednictvím předsedajícího – velmi nerad, ale když tedy takové útoky tady na KDU-ČSL, tak bych jenom připomněl, že byl to právě on, který v barvách KDU-ČSL se proslavil asi tím nejznámějším veletočem směrem ke komunistům! Takže, sorry, při vši úctě! (Potlesk několika poslanců KDU-ČSL.)

Co se týká jednání o tomto velmi významném zákonu služebním, na který ten změnový navazuje. Vlastně jedno bez druhého nejde, resp. by neměl ten služební bez změnového význam, tak bych chtěl upozornit, že právě KDU-ČSL byla iniciátorem jednání, která otevřela dveře také opozici, aby k tomu měli co říct, protože jsme považovali za velmi důležité, aby se i opozice vyjádřila. Nakonec byly mnohé připomínky akceptovány, pánové. To přeci dobře víte. Takže i to je nefér. V tomto smyslu se tam dalo tedy říkat o těch principiálních stanoviscích a říct, že přes to nejede vlak a že se nepohneme. Ale jednání pokračovala dál, služební zákon byl odhlasován a my víme, že v návaznosti na to změnový zákon musí být odhlasován. A tím, že opoziční poslanci se přidávali s pozměňujícími návrhy, tak oni neignorovali,

oni neřekli nás to nezajímá, protože tohle by hrozilo. Já jsem žádné takové stanovisko nezaznamenal. Prostě přidali se k tomu procesu pozměňujících návrhů a my jsme naše principiální stanovisko jasně tou podporou pozměňujících návrhů jak ODS, tak TOP 09 vyjádřili. Ne že ne. A nějaké řeči – chtěl bych to říct silnějším slovem, ale udržím se – o tom, že jsme mohli předvídat, tak jestli pan předseda Kalousek prostřednictvím předsedajícího jako přepočítává vždycky, co může a nemůže vyjít, tak já doufám také ve zdravý rozum a v postoje poslanců. Takže s tímto na nás prosím vás nechodte.

Chtěl bych přislíbit v této věci, která i mě osobně mrzí, to, že budeme iniciovat novelu lustračního zákona. Děkuji za pozornost. (Projev hlasitý, důrazný.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s přednostním právem je pan poslanec Kováčik, po něm pan poslanec Okamura, poté pan poslanec Stanjura.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a pánové, možná se mi budete divit, ale já naprosto souhlasím zejména se závěrem řeči pana ministra, protože mluvil-li o virtuálních tématech, kterými se tady nahrazují skutečné problémy, tak mi mluvil z duše. Mluvil-li o tom, že kdo jsi bez viny, hod' první kamenem, tak mi mluvil taky z duše. A prosím pěkně, mě to jenom utvrdilo v tom, že v té diskusi, která tady probíhá, nejde o věc. Nejde o to, aby to co nejlépe fungovalo pro lidi, pro instituce, pro firmy, a teď myslím služební zákon a jeho věrný satelit zákon doprovodný, ale jde o to si tady možná před volbami čechrat peříčka. Ale ono se nám to trochu zvrhlo! Souboj na pravici tady vidíme v přímém přenosu! Nejde o čechrání peříček, ale peří jenom lítá na všechny strany! A jsme tady od toho, abychom museli spolu s občany toto divadlo sledovat? Já si myslím, že tak úplně ne, že nějakou chvilku to lze, ale abychom tady už pomalu hodinu tomu věnovali, to si myslím, že je zbytečně strávený čas. Takže ještě jednou prosím, aby když někdo něco ve smyslu mého včerejšího návrhu, pravda nehlasovatelném, ale přece jenom návrhu na usnesení, jestli vzájemně proti sobě pánové z TOP, od lidovců či z ODS něco máte, a dámy, běžte si to vyřešit ven jako chlap s chlapem a neotravujte s tím tady ve sněmovně. Za prvé.

Za druhé, děkuji těm, kteří jsou tady s plamenem v očích stavění do role bojovníků za svatou pravdu tu či onu. Díky tomuto plameni v očích národ prohlídne a tomu vašemu sešupu dá ještě větší strmost.

Děkuji. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další pan předseda Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, tak když se na to tady podívám, tak tady jsme sledovali různé názory pro a proti, ale to zásadní stále platí. Tato vládní koalice prohlašovala možnost působení agentů StB na vysokých postech

ve státní správě. My to absolutně odmítáme, hnutí Úsvit, a jsem tedy absolutně šokován.

Co se týče pana předsedy (klubu) KDU-ČSL Miholy, který říkal, že budou iniciovat novelu lustračního zákona. Pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího, nemusíte si dávat zbytečnou práci s novelou! Stačí, když revokujete své hlasování, stačí když teď ho zpochybníte a budete hlasovat jinak! Takže ne slova, ale činy. A přistupte k nim prosím hned a máte to hotovo! A právě u jiného zákona jsme viděli, že výklad vládní koalice o tom, co je zpochybnit bezprostředně po hlasování, je až do hodiny a půl, takže času je ještě relativně dost. Takže čekáme na to, jak teď řeknete, že tedy revokujete hlasování a pojďme hlasovat znova, a můžete se opravit okamžitě před celou veřejností.

A závěrem ještě k panu kolegovi Kalouskovi prostřednictvím pana předsedajícího. Teď sice slyšíme projevy, co se tady stalo. Ale není prapůvodem tohoto problému to, že se tady koalice ČSSD, ANO, KDU-ČSL, TOP 09 a ODS domluvila na služebním zákoně, kterým umožnila politické náměstky a politické tajemníky? Jediné hnutí Úsvit hlasovalo proti, a teď tady slyšíme srdceryvné projevy, co z toho vlastně vzniklo. Takže jsem chtěl jenom připomenout, že tu platformu, ten základ, ten podvozek k tomu, abychom vůbec mohli hlasovat o tomto zákoně, nad kterým se tady dneska dohadujeme, jste položili vy, představitelé pěti stran, které jsem tady jmenoval. A výsledkem jsou potom samozřejmě tyto další problémy. To znamená, není tomu tak, že by tady mohli za všechno ti ostatní, najednou se to zúžilo jenom na trojčlennou vládní koalici. Znova bych připomněl, že minimálně ohledně tohoto zákona tady byla koalice pětičlenná.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslance Fiedlera.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další pan předseda Stanjura, po něm pan předseda Kalousek.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuju za slovo. Chtěl bych mluvit k poslancům a ministrům za KDU. Zvýšeným hlasem a křikem na nás prokazujete to, že vám ta debata není vůbec příjemná a že taháte za kratší konec.

Príslib pana předsedy poslaneckého klubu Miholy, že připraví nějakou novelu, je prostě pohádka. Já jsem se tento týden dočetl jeho vyjádření, že v zásadě budou minimalizovat či úplně zruší poslanecké návrhy zákona. A já nevěřím, že tato vláda připraví vládní návrh, který udělá novelu lustračního zákona. To jste si neprosadili do koaliční smlouvy, to nejste schopni zajistit, tak neslibujte něco, co nejste schopni splnit. V žádném případě.

Pan Okamura jasně říkal, jakou máte možnost, dneska. To není bezprostředně. Návrh na revokaci usnesení můžou podat tady. Můžeme to zrevokovat a můžeme se vrátit k finálnímu hlasování o zákonu. A já chci říct, když jsme písemně poslali v červenci svoje připomínky k služebnímu zákonu, a ten dokument mám schován, mají ho všichni předsedové vládních klubů, tak je tam jednoznačný požadavek –

nesmí se měnit lustrační zákon, musí se vztahovat na všechny, i na členy vlády! Při ústních jednáních jsme byli ubezpečeni ministrem vnitra, že se na tom nic nezměnilo. A my jsme jenom pro jistotu – protože jsem vám říkal, legislativci to tak zkoumali, ale myslíme si, že se nic nemění, že to platí dál – tak pro jistotu jsme ten slib ze strany ministra napsali do jednoduchého paragrafu, dokonce ve dvou zněních. A máte pravdu, že jste hlasovali pro pozměňující návrh. To jsem v žádném případě nezpochybnil. Ale když mluvíte o principech, tak jste závěrečným hlasováním ukázali, že to je pro vás technikálie. Tenhle pozměňovák neprošel, nevádí, my jsme si udělali čárku, jsme bojovníci proti lustracím, ale jsme (nesrozumitelné) zákon. Takže se z toho nevymluvíte, nevykřičíte. Realita je taková, že jste mohli zabránit.

A já jsem mluvil o horších kategoriích než agentech StB. Ti, kteří se tomu věnují, mi mnohokrát řekli, že ti agenti, aniž bych je omlouval, mnohdy byli oběťmi příslušníků StB a nomenklaturních kádrů. A o těch já jsem mluvil. Na to nemáte žádnou odpověď. Protože skutečně tímhle tím hlasováním jste vy – nejenom vy, a u některých hlasujících mě to fakt nepřekvapilo, ti se na to neodvolávají, ti mají jiný názor, já to respektuji. Vy se přitom tváříte jako bojovníci, že jste na pravici s námi, proti zrušení lustrací, ale reálně, reálně jste hlasovali pro zrušení lustrací. A to je to, co nechcete slyšet, co my říkáme, že to je ta horší stránka lidovecké politiky, že jste pro i proti, trochu pro a trochu proti. Hlavně abychom neohrozili své pozice ve vládě. Co kdyby se na nás ti silnější partneři zlobili, kdybychom ten názor zastávali. Tak jako ano, pozměňovák jsme podpořili, neprošel, hurá!, a můžeme hlasovat pro zákon jako celek. A nevykřičíte se z toho! (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan předseda Kalousek, po něm pan ministr Herman.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pan předseda Mihola říkal "nevím jestli pan Kalousek umí předvídat". Spoustu věcí ne, ale jak bude tato Sněmovna hlasovat o lustračním zákoně, předvídat umím, dokonce bych to uměl i po jménech. A myslím si, že to skoro každý, kdo tady sedí. To znamená, jak dopadne hlasování o pozměňujícím návrhu, bylo naprosto jasně všem nám i členům poslaneckého klubu KDU-ČSL. A potom muselo být jasné, že jenom s hlasy poslanců KDU-ČSL bude zrušena povinnost lustračního osvědčení pro členy vlády. Prosím, jestli je tu někdo, kdo tohle předvídat neuměl, tak ať se k tomu přihlásí, ale domnívám se, že tak nízké IQ v této Sněmovně opravdu není.

Tohle jsme dokázali předvídat a na tohle jste také, prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo, hráli. Bože můj, já tyhle lidovecké mechanismy znám dvakrát déle než vy. Proto jsem také z té strany utíkal, protože už jsem toho měl plné zuby! (Protestní hlasy ze sálu.) A vy v tom zdárně pokračujete: My jsme teď zásadním způsobem zradili bitvu, díky nám, díky našim hlasům, nebude platit lustrační zákon pro členy vlády. Ale my hned následně předložíme novelu, o které si stejně jako o tom pozměňujícím návrhu i o tom závěrečném hlasování dokážeme všichni spočítat, jak hlasování o této novele dopadne. To znamená, zradili jsme bitvu,

opustili jsme pozice a teď budeme předstírat, že ty pozice chceme znovu dobýt. A umyjeme si ruce.

Rád bych připomněl, draží bývalí kolegové, že křesťanskodemokratické zásady jsou od Ježíše, ne od Piláta! (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další s přednostním právem pan ministr Herman.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Já se omlouvám všem, kterým se tato debata zdá zbytečná, nicméně je to tady politické kolbiště a je třeba, abychom tu bitvu dohráli.

Především je třeba znovu připomenout, že zákon, na němž byla shoda i s TOP 09 a s ODS, byl ten text, o němž se hlasovalo. Když se jednalo, tak žádné zásadní připomínky tohoto typu vzneseny nebyly. A teď se tady hrají jakési zvláštní hry, které ovšem neodpovídají tomu, jak představitelé nebo vyjednávači těchto dvou stran jednali v době, kdy bylo možné do tohoto textu vstupovat. Jak už tady také zaznělo, klub KDU-ČSL navíc podpořil přesně ty pozměňovací návrhy, které jsme chápali jako správně a oprávněné.

A k tomu, co zde pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 říkal, já to musím uvést na pravou míru. Ano, on má dlouholeté zkušenosti, ale on musel odejít z čela KDU-ČSL proto, že to byl právě on, kdo se chtěl paktovat s komunisty. A protože to je pro KDU-ČSL nepřijatelná pozice, proto on musel tuto stranu opustit. No a samozřejmě odešel jinam, kde to asi tak velký problém není. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další pan předseda Mihola, po něm pan předseda Stanjura a poté pan předseda Kalousek.

Poslanec Jiří Mihola: Dámy a pánové, omlouvám se, ale musím reagovat na kolegy z ODS i TOP 09, prostřednictvím pana předsedajícího.

Nejdříve bych se chtěl vlastně poklonit jasnozřivosti pana předsedy Stanjury. Já něčím takovým nedisponuji, abych věděl, co kdo prosadí, neprosadí, jestli budou poslanecké návrhy, nebo nebudou. Ano, koaliční schůzka o tom jednala, ale všechno má také své výjimky a nebylo tam dáno pravidlo, že neexistuje jediná výjimka, žádný poslanecký návrh atd. O tom tedy, pane předsedo prostřednictvím předsedajícího, opravdu nevím. Takže vy víte víc než my a než kdo si cokoli troufá. Říkám, obdivuji to.

Co se týká – ještě jednou – toho jednání ohledně služebního zákona a změnového v návaznosti. Já nevím, proč tedy kolegové z ODS a TOP 09 nebyli tak principiální na těch jednáních. Něco těsně před třetím čtením najednou špitnou. Jako předtím bylo zásadní, že prostě nesmí být generální ředitelství, nesmí být za druhé, za třetí, za

čtvrté, a pánové, nějak jste zapomněli, když se tak obáváte, že jednotlivce nic nezmuže, že skutečně ta iniciativa, na tom si trvám, to otevření dveří pro jednání s opozicí začalo u KDU-ČSL, a konkrétně jsem byl já iniciátorem schůzky u pana premiéra. Pak to média pojala už trochu jinak, to jsem nemohl ovlivnit. Vy jste snad otevřeli ta jednání, dokázali jste to? My jsme ta jednání otevřeli. Nějak jsme tam postrádali ta zásadní principiální stanoviska, o kterých tady teď najednou je plno řeči.

A co se týká pana předsedy Kalouska, jeho postojů a principů. Jednak už tady bylo zmíněno panem ministrem Hermanem, že on neodešel – on to otáčí, že odešel z KDU-ČSL. On byl vyhnán z KDU-ČSL! A přitom to říkám jako člověk, který ho povzbuzoval, ještě na sjezdu ve Vsetíně jsem se dotázal, jestli by nestálo za to přece jen tu pravicovou politiku, když je o ní tolik přesvědčen a zdá se mu, že strana šla příliš doleva, představovat. Ne. To už mu za to nestálo. Takže tam ty principy nějak ustrnuly. Takže když principy, tak principy a ve všem! Děkuji. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura, připraví se pan předseda Kalousek.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Často to nedělám, pan předseda Mihola sedí přes uličku a většinou mluvíme spolu, aniž bychom používali ten mikrofon. Ale abych nepoužíval neparlamentní slova, když přišel pan předseda Sněmovny, tak nepoužiji neparlamentní slovo, ale použiji politicky korektní – pan předseda Mihola se prostě mýlí.

V červenci jsem já odeslal e-mail, kde jsme jasně definovali podmínky k služebnímu zákonu a k doprovodnému zákonu. V červenci. Pan předseda Mihola nebyl ani na jednom jednání a autoritativně tady vykládá, jak to probíhalo. Zeptejte se vašich vyjednávačů, zdali jsme tu otázku otevřeli a jaká byla odpověď ministra vnitra. Ano, lustrační zákon bude platit pro všechny, legislativa to prověří, je to tak. A my jsme jenom pro jistotu, už tím, že to prověřovala legislativa, nebyli jsme si jisti, jestli to tak je, nebo není a nebyl si jistý ani ministr na druhé schůzce. A tak jsme to tam napsali.

Nedělejte překvapeného. Nebo jste měl chodit na ta jednání. A pak bych použil možná silnější výraz než "se mýlíte" nebo že nemáte informace... (Předseda Hamáček: Prosím mým prostřednictvím, pane předsedo.) Já jsem ale nikoho neoslovil. (Předseda Hamáček: Já jsem měl dojem, že to je docela jasně směřováno...) Já myslím, že ta čeština je tak kouzelná v tom... (Předseda Hamáček: Pokud jsem to nepochopil, tak se omlouvám.) Nic nic, máte pravdu. Ta čeština je tak kouzelná, když mluvíte, tak můžete mluvit k jedné i více osobám, když té osobě vykáte, a máte jistý manévrovací prostor. Omlouvám se.

Prostřednictvím pana předsedy chci říci panu předsedovi poslaneckého klubu KDU-ČSL: Nemáte přesné informace, mýlíte se. Já vím, že se za to teď stydíte.

A možná jsem jasnozřivý, ale sledoval jsem debatu o ustavení vlády, četl jsem si programové prohlášení vlády. Já netvrdím, že nejste schopni napsat novelu lustračního zákona. Nejste schopni ji tady prosadit! A to je úplně něco jiného! Vy to nejdřív zrušíte aktivně svými hlasy, teď myslím celý klub, takže oslovuji více poslanců, takže nemusím prostřednictvím pana předsedy, takže aktivně svými hlasy to zrušíte, pak možná alibisticky napíšete poslaneckou novelu, která získá hlasy vaše, dvou poslaneckých klubů určitě a možná dalšího. A víte moc dobře, že je to menšina. A řeknete: hotovo, umyl jsem si ruce, udělal jsem, co jsem mohl. Ale vy to můžete udělat dneska. Když o tu změnu stojíte, tak přijďte, navrhněte revokaci usnesení a hlasujte s námi, kteří byli proti tomu návrhu zákona. Za tři minuty můžeme hlasovat znova a je hotovo. Nemusíte nic sepisovat, nemusíte trávit koaliční jednání... Jestli fakt věříte tomu, že to tato vládní koalice prosadí, já jenom říkám, aniž bych byl jasnovidec, že tomu nevěřím, a pokud to prosadíte, přijdete a zajistíte většinu ve Sněmovně i v Senátu u lustračního zákona, u takové novely, že bude jednoznačné, že pro všechny včetně ministrů a vedoucích ústředně správních orgánů to bude platit, tak se vám tady veřejně omluvím a řeknu, že jsem neměl vůbec správný politický instinkt, neměl jsem žádný politický odhad a vy jste přesvědčil ANO 2011 a ČSSD, aby spolu s ODS a TOP 09 jasně definovaly povinnost lustračního osvědčení i pro ty lidi, o kterých jsme mluvili. Já se to nedomnívám, ale pokud se spletu a následující týden a měsíce ukážou, že jste měl pravdu vy, tak takhle na mikrofon jasně a důrazně se vám omluvím. (Potlesk poslanců ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek, po něm pan předseda Mihola.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se teď omluvím za to, že pravděpodobně minutu a půl budu opravdu všechny zdržovat nějakou historií, která v tuhle chvíli není vůbec důležitá, ale pokud to pan předseda Mihola a pan ministr Herman použili jako argument, a ten argument je zcela lživý, tak mně prostě nezbývá nic jiného, než to uvést na pravou míru.

Oba dva řekli, že jsem byl vyhnán z KDU-ČSL za paktování s komunisty. Jenom prosím časové údaje. Bluf na Paroubka, jak říkám já, anebo paktování s komunisty, jak říká pan předseda Mihola, proběhl v červnu 2006. Pět měsíců poté, v listopadu 2006, jsem byl touto stranou KDU-ČSL nominován na pozici ministra financí a pozici ministra financí jsem v barvách této strany zastával dva a půl roku. To není vyhánění ze strany, někoho nominovat do vlády na pozici ministra financí. Když jsem po třech letech ztratil jakoukoliv naději, že by se lidovci mohli chovat jako křesťanští demokraté, odešel jsem od nich a založil novou stranu na křesťanskodemokratických základech. Říkám to jenom proto, abyste prosím pochopili věrohodnost argumentů, které tady kolegové z klubu KDU-ČSL říkají. Když někomu říkají my jsme tě za tohle vyhnali ze strany, a doopravdy mě místo vyhnání ze strany nominovali do vlády na pozici ministra financí, tak jak věrohodně můžete vnímat asi jejich ostatní argumenty, které tady říkají o jiných věcech?

A teď jediné možné řešení, které v této situaci je. Kolegové z KDU-ČSL, já se stejně jako pan kolega Stanjura omluvím, jestli opravdu prokážete, že můžeme věřit vaší vůli ty principy držet. V takovém případě existují jenom dvě možnosti, prostřednictvím pana předsedy pane předsedo Miholo. Buď teď kdokoliv z vás to hanebné usnesení zrevokuje a společně to nepřipustíme, aby přestal platit lustrační zákon na členy vlády, anebo řeknete ne, ten zákon musí teď platit kvůli správě země, a my buď v následujících týdnech prosadíme novelu lustračního zákona, nebo z této vlády odejdeme. To jsou jediná dvě sdělení, která můžeme chápat jako věrohodný principiální postoj. Je to samozřejmě na vás, já vám je nevnucuji. Ale pokud nepoužijete ani jedno, tak nám netvrďte, že se tady chováte principiálně! (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Já už jenom, děkuji za slovo, krátce a pokusím se klidně zareagovat na pana předsedu Stanjuru vaším prostřednictvím. Já to vidím optimisticky, tady tu svoji snahu, on to vidí pesimisticky. Já to respektuji a jenom bych velmi prosil, pane předsedo prostřednictvím předsedajícího, neobviňujte mě z alibismu. Zaznělo to v tom vašem výlevu, mě to hluboce uráží. Vy mě asi tak dobře neznáte. Lidé i voliči, co mě znají, tak vědí, že žádný alibista nejsem. Byl bych moc za to rád. Děkuji. A zároveň si dovoluji poprosit o 15minutovou přestávku na poradu klubu KDU-ČSL.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, já této žádosti bezprostředně vyhovím, přerušuji jednání Sněmovny a sejdeme se ve 12.20 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.05 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.20 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 12.20, což je doba, do které bylo přerušeno jednání Poslanecké sněmovny. Já jsem žádnou jinou žádost o prodloužení přestávky neobdržel, tudíž mi nezbyvá nic jiného než pokračovat v jednání. Budeme pokračovat bodem

125.

Návrh poslanců Petra Kořenka, Miroslavy Strnadlové, Lukáše Pletichy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 143/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan poslanec Petr Kořenek a zpravodajka ústavněprávního výboru poslankyně Markéta Wernerová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny tisku 143/3.

Otvírám rozpravu, do které se zatím nikdo nehlásí. Pokud se nikdo nehlásí, tak rozpravu končím. Zeptám se paní zpravodajky či pana navrhovatele, zda mají zájem o závěrečná slova. Není tomu tak, v tom případě bychom přistoupili k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosim paní zpravodajku, aby zaujala místo u řečnické stoly a sdělila nám, jak budeme postupovat. Prosim.

Poslankyně Markéta Wernerová: Dobrý den přeji, vážené kolegyně, vážení kolegové, k pozměňovacímu návrhu sněmovního tisku 143 byly podány dva pozměňovací návrhy, a to pozměňovací návrh obsažený v usnesení ústavněprávního výboru pod písmenem A, znamená – A1 znamená rozšíření odpuštění od soudních poplatků, a to je tedy v článku 1, bod 1, písmene u) – za slovo spolek se doplňují slova: odborová organizace, mezinárodní odborová organizace zaměstnavatelů a mezinárodní organizace zaměstnavatelů a jejich pobočné organizace. V části druhé, článku 2, zní článek 2: Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení a pozbývá účinnosti posledním dnem 18. měsíce následujícího po –

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně, já si nemyslím, že je úplně nutné to dále číst, protože všichni to mají k dispozici písemně. Stačí, když nám pouze sdělíte, v jakém pořadí o nich budeme hlasovat.

Poslankyně Markéta Wernerová: Dobře, děkuji, omlouvám se. Navrhuji tedy následující postup. Nejprve, že budeme hlasovat o písmenu B, pozměňovacím návrhu číslo – načteném pod číslem 1365 a následně pod návrhem – pod písmenem A.

Předseda PSP Jan Hamáček: Takže nejprve B, potom A a potom hlasování o zákonu jako celku. (Ano.) Procedura je jednoduchá. Zeptám se, zda má někdo připomínky, popřípadě jiné návrhy? Pokud tomu tak není, přistoupíme k hlasování.

Poprosím paní zpravodajku, aby nám sdělila stanovisko k pozměňovacímu návrhu, který je uveden pod bodem B, o kterém budeme nyní hlasovat. (Kladné.) Kladné. Pan navrhovatel? (Souhlas.) Dobře.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 279, přihlášeno je 149, pro 126, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Další návrh prosím. Nyní tedy budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu, který je veden pod bodem A. Je tomu tak? (Ano.) Tak prosím stanovisko. (Obě stanoviska souhlasná.) Dvakrát souhlas.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 280, přihlášeno je 149, pro 131, proti 1. Tento návrh byl také přijat.

To byly tedy pozměňovací návrhy.

Poslankyně Markéta Wernerová: Nyní budeme hlasovat o zákonu o celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Přednesu návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Petra Kořenka, Miroslavy Strnadlové, Lukáše Pletichy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 143, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zeptám se ještě na stanoviska – paní zpravodajko? (Kladné.) Pan navrhovatel? (Kladné.) Dvakrát kladné.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 281, přihlášeno 149, pro 137, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas. Děkuji paní zpravodajce i panu navrhovateli. (Zpravodajka: Děkuji.)

Ještě než pokročíme, tak bych omluvil pana poslance Snopka, který se omlouvá od jedné hodiny dnes do 16 hodin, a to z pracovních důvodů.

Budeme pokračovat bodem číslo

130.

Návrh poslanců Margity Balaščíkové, Olgy Havlové a Ladislava Velebného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - třetí čtení

Prosím paní zpravodajku Marii Pěnčíkovou a paní navrhovatelku paní Margitu Balaščíkovou, aby zaujaly místa. Už tak učinily. Chci vám sdělit, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 199/3.

Otevírám rozpravu, do které se nikdo nehlásí, tak ji také končím. Zeptám se paní navrhovatelky a paní zpravodajky, zda si přejí závěrečná slova. Není tomu tak. V tom případě poprosím paní zpravodajku, aby nám navrhla postup při hlasování.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, děkuji za slovo. Byl nám předložen jeden pozměňovací návrh, který máte k dispozici jako tisk 199/3. Navrhují o něm hlasovat jako o celku a potom hlasovat o zákonu jako o celku. Takže dvě hlasování.

Předseda PSP Jan Hamáček: Je zde jiný návrh? Není tomu tak, tím pádem budeme postupovat podle návrhu paní zpravodajky.

Takže nyní bychom hlasovali o tom jediném pozměňovacím návrhu. Zeptám se paní zpravodajky na její stanovisko. (Kladné.) Kladné. Paní navrhovatelka? Také kladné.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 282, přihlášeno 149, pro 133, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a můžeme přikročit k hlasování o zákonu jako o celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Margity Balaščíkové, Olgy Havlové a Ladislava Velebného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 199, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu.

Stanovisko paní zpravodajky? (Kladné.) Paní navrhovatelka rovněž kladné. Dvakrát kladné.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 283, přihlášeno je 149, pro 137, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme vyslovili souhlas s návrhem zákona, a děkuji oběma dámám.

Pokračujeme tedy bodem

139.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - třetí čtení

Prosím pana ministra Richarda Brabce a zpravodaje výboru pro životní prostředí pana poslance Hájka, aby zaujali místa u stolku zpravodajů. Pozměňovací návrhy máte uvedeny v tisku 207/2.

Otevírám rozpravu. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. Pan ministr nechce, pan zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo. Výborně.

V tom případě prosím pana zpravodaje, aby zaujal místo u řečníště a sdělil nám, jak budeme postupovat při hlasování. Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, návrh na zamítnutí návrhu tohoto zákona nebyl podán, pozměňovací návrhy označené pod písmenem A jsou obsažené v usnesení výboru pro životní prostředí č. 33 z 9. schůze, konané dne 19. června, tzn. pod písmenem A jsou celkem 4 pozměňovací návrhy pod bodem A1 až A4. V rámci projednávání v druhém čtení jsem podal jeden pozměňovací návrh, který je označen pod písmenem B, ten se týká upřesnění finančního plnění v § 7 odst. 6.

Navrhuji, aby pozměňovací návrhy pod bodem A i B byly odhlasovány společně.

Předseda PSP Jan Hamáček: Jedno hlasování o obou pozměňovacích návrzích? (Ano.) Dobře. Proti tomu je námitka. Budeme hlasovat odděleně. Nejprve bychom hlasovali o bodu A a potom o bodu B. Dvě hlasování. S tím je souhlas. Prosím, pane zpravodaji? (Souhlasím) Také souhlasíte.

V tom případě nejdříve návrh pod bodem A. Prosím o vaše stanovisko. (Zpravodaj: Souhlasné.) Pan ministr? (Souhlasné.) Také souhlasí.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 284, přihlášeno je 149, pro 135, proti 1. Tento návrh byl přijat.

A nyní tedy návrh pod písmenem B. Prosím stanovisko. Pane zpravodaji? (U mě kladné. Ministr: Souhlasné.) Také kladné.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 285, přihlášeno je 149, pro 137, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme se tedy vypořádali s pozměňovacími návrhy. Je tomu tak, pane zpravodaji? (Ano.) Zbývá hlasování o zákonu jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 207, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Prosím o stanovisko, pane zpravodaji. (Souhlasné.) Pan ministr? (Souhlasím.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 286, přihlášeno je 149, pro 139, proti nebyl nikdo, tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas. Končím bod 139.

Prosím, pane poslanče. Pan poslanec Adam.

Poslanec Petr Adam: Velmi se omlouvám, ale jménem klubu hnutí Úsvit si bereme 15 minut pauzu na jednání klubu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Vyhovím návrhu pana poslance Adama a přeruším jednání do 12.50 hodin, ať to nemáme do 49. 12.50.

(Jednání přerušeno v 12.34 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.50 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené kolegyně, vážení kolegové, přestávka na poradu klubu hnutí Úsvit uplynula, budeme tedy pokračovat bodem

141.

Návrh poslanců Věry Jourové, Petra Gazdika, Pavla Bělobrádka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednání řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 26/ - třetí čtení

Nemůžeme pokračovat, pan předseda klubu ODS mě velmi správně upozorňuje, že zde není nikdo z ministrů vlády. Žádám někoho z ministrů, aby se dostavil do sálu, a současně prosím zástupce koaličních klubů, aby vyvinuli úsilí k zajištění přítomnosti ministra. (Nesrozumitelné výkřiky ze sálu.) Máme tady pár bývalých ministrů, ale to by asi nefungovalo. Už vidím pana ministra životního prostředí. (Poslanci tleskají.) Můžeme tedy pokračovat.

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan poslanec Gazdík a zpravodaj ústavněprávního výboru, pan poslanec Benda. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 26/7.

Otevíráme rozpravu. Pokud se do ní nikdo nehlásí, tak rozpravu končím.

Zeptám se na závěrečná slova. Pan navrhovatel? Nemá zájem. Pan zpravodaj – my zde máme uvedeny tři zpravodaje: pana poslance Bendu jako garančního zpravodaje, pana poslance Pleticha a pana poslance Kubička. Tak se jenom prosím dohodněte, kdo vystoupí první. Prostor má pan zpravodaj Benda, který rovnou chce přistoupit k hlasování. Nemá zájem o závěrečné slovo. (Ostatní zpravodajové také ne.)

Poslanec Marek Benda: Ne, já jsem nechtěl zdržovat závěrečným slovem. Myslím, že všechno, co bylo třeba si říci, jsme si řekli. Jenom vám chci navrhnout proceduru hlasování. Protože máme komplexní pozměňovací návrh ústavněprávního

výboru, tak doporučuji, abychom hlasovali trochu nezvykle, že bychom nejprve hlasovali o jednotlivých dílčích změnách, to znamená o bodech C, D, pak o bodech E1.1 a E1.2 dohromady, protože spolu souvisejí, E1.3 a E1.4 dohromady, protože spolu souvisejí, E2 a E3, potom o bodu F, a teprve na závěr hlasovat o původním textu ústavněprávního výboru, to je ten bod A.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. To je návrh procedury od pana zpravodaje. Zeptám se, zda je s tím takto souhlas, nebo zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak, takže budeme postupovat podle procedury, kterou navrhl pan zpravodaj. Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Marek Benda: Ano, pokusím se vás tím tedy provést. Ve sněmovním tisku 26/7 nejprve bychom hlasovali o písmenu C, což je návrh pana poslance Václava Votavy, který řeší technickou otázku, že nadále by organizační výbor neměl být tím, kdo projednává rozpočet Poslanecké sněmovny, ale měl by zůstat v rozpočtovém výboru. Zpravodaj doporučuje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan navrhovatel? (Doporučuje.) Dvakrát kladné stanovisko.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 287, přihlášeno je 148, pro 122, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Dále, pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Marek Benda: Druhé hlasování by se týkalo bodu D na straně 4, což je návrh pana poslance Josefa Uhlíka, který se snaží rozšířit doby pro třetí čtení, ve středu místo od 9 do 14 hodin od 9 do 19 hodin. Jde nad rámec původní dohody, která byla uzavřena v ústavněprávním výboru. Trochu se obávám, že naopak může jednání Sněmovny spíše dále komplikovat a zdržovat. Já ten návrh nedoporučuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan navrhovatel? (Nesouhlas.) Dvakrát nesouhlas.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 288, přihlášeno je 149, pro 74, proti 32. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Dále bychom hlasovali o návrzích paní poslankyně Radky Maxové – nevím tedy, jestli jsou to její návrhy, nebo paní poslankyně Jaroslavy Jermanové, aby nám bylo jasné, o čem hlasujeme, která tady nebyla v tu chvíli přítomna.

První hlasování by bylo o bodech E1.1 a E1.2. Oba dva spolu souvisejí. Jedná se o povinnost písemně se přihlašovat do rozpravy. Výrazně nedoporučuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan navrhovatel? (Zásadní nesouhlas.) Výrazný a zásadní nesouhlas.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 289, přihlášeno je 148, pro 9, proti 98. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Marek Benda: Dále bychom hlasovali o návrzích E1.3 a E1.4, což jsou návrhy, které otáčejí stávající princip dvakrát deset minut, možno odhlasovat Sněmovnou, že to má být automat. Výrazně nedoporučuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan navrhovatel? (Zásadní nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 290, přihlášeno je 149, pro 9, proti 106. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Dále budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Jermanové E11, což je ona takzvaně legislativní stopa, byla mnohokrát diskutována. Obáváme se, že komplikace, které by to způsobilo, jsou mnohem větší než její užitek. Nedoporučuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan navrhovatel? (Nesouhlas.) Také nesouhlas.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 291, přihlášeno je 148, pro 17, proti 80. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Marek Benda: Další hlasování by se týkalo bodu E.3 také paní poslankyně Jermanové, případně Maxové, které se týká úpravy možnosti podávat ráno půl hodiny pozměňovací návrhy k programu. Je to fakticita, která tady existuje, žádné problémy nedělá, případně nám naprosto zbytečné a bylo diskutováno, naprosto zbytečné dávat do jednacího řádu. Nedoporučuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan navrhovatel? (Nesouhlas.) Také nesouhlas.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 292, přihlášeno je 149, pro 8, proti 60. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Marek Benda: Předposlední hlasování o pozměňovacích návrzích by se týkalo bodu F pana poslance Ludvíka Hovorky, který doporučuje, aby vyšetřovací komise, zjistí-li, že byl spáchán trestný čin, měla povinnost takovou věc oznámit orgánům činným v trestním řízení. Zase bylo v rámci přípravy diskutováno. Pokládáme to za nerozumné z mnoha důvodů, ať už proto, že někdy to může vytvářet zbytečné vyřazování věcí z komise, tak proto, že mnoho těch věcí už je šetřeno, čili ten automat je zbytečný, ta možnost samozřejmě je i v dnešním jednacím řádu dána. Nedoporučuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan navrhovatel? (Nesouhlas.) Pan poslanec Šincl? Ne, odmazávám.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování 293, přihlášeno je 148, pro 21, proti 81. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Marek Benda: Poslední hlasování před hlasováním o zákonu jako o celku by bylo hlasování o celém bodu A s tou jednou změnou, kterou jsme přijali, čili hlasování o celém bodu A, což je právě ona dohoda vzešlá z ústavněprávního výboru. Doporučuji. (Navrhovatel: Výrazně doporučuji.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, dvakrát doporučení.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 294, přihlášeno je 149, pro 140, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Marek Benda: Nyní, pane předsedající, můžete přistoupit k hlasování o návrhu zákona jako o celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Věry Jourové, Petra Gazdika, Pavla Bělobrádka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 26, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zeptám se na stanovisko. (Navrhovatel i zpravodaj: Souhlas.) Ano.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 295, přihlášeno je 149, pro 141, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas.

Pan zpravodaj si přeje?

Poslanec Marek Benda: Já s dovolením poděkuji jenom předsedovi ústavněprávního výboru panu kolegovi Tejcovi a všem ostatním vyjednavacům za poslanecké kluby, že se podařilo přijmout normu, která si myslím, že může opravdu naše jednání zefektivnit. Děkuji. (Potlesk napříč sálem.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan místopředseda Gazdík.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já si taktéž vám, milí kolegové, dovoluji velmi poděkovat, protože vyvrcholilo dvouleté úsilí o skutečně zefektivnění jednacího řádu Sněmovny. Domnívám se, že ten zákon je mnohem důležitější, než si my všichni nebo občané uvědomujeme, protože skutečně různé lobbistické tlaky, které vznikaly mezi druhým a třetím čtením, ta nepřehlednost, která tam byla, nyní končí. Já to považuji pro přijímání zákonů v této zemi za velmi zásadní. Chtěl bych vám všem poděkovat, protože to, že jsme přijali tento zákon jednomyslnou shodou všech poslaneckých klubů, považuji za obrovský úspěch. A chtěl bych poděkovat panu předsedovi ústavněprávního výboru Jeronýmu Tejcovi, který k tomu zásadně přispěl. Děkuji vám. (Potlesk napříč sálem.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Ještě s přednostním právem pan předseda klubu KSČM.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedo, vážená vládo, paní a pánové, tak jsme si to hezky pochválili, jak jsme si to spolu hezky upravili tady – teď myslím jednací řád, aby bylo úplně jasno. Ale uplynulé dny a týdny nám docela silně dávaly vědět, že ať máme sebegeniálnější jednací řád, je nám naprosto k ničemu, když pravidla, která z něho vyplývají, řekněme, nebudeme respektovat, nebo budeme respektovat jen ta, která se nám momentálně hodí. A protože jsme tak všichni jednomyslně si tady přijali změnu těch pravidel a mluvíme o tom, že se zefektivní jednání Poslanecké sněmovny, tak já bych chtěl ohrát tu svoji polívčičku, kterou tady v té souvislosti neustále připomínám. Máme skutečně příležitost k tomu, abych nemusel neustále opakovat – ostatně soudím, že pravidla musí být dodržována. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu předsedovi a končím tedy bod 141.

Pokročíme k bodu

29.

Návrh poslanců Kateřiny Konečné, Karla Šidla a Václava Snopka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 118/ - druhé čtení

Tento návrh uvede za navrhovatele pan poslanec Karel Šidlo. Pane poslanče, prosím máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych velice ve stručnosti představil ve druhém čtení návrh zákona, který jsme Poslanecké sněmovně připravili k předložení.

Nejdříve mi dovoluji, abych vám poděkoval za vstřícnost zařadit tento bod ještě na dnešní jednání. Víím, že je pátek a chýlí se konec, a jsem velice rád, že tento návrh zákona, na který čeká poměrně značná část občanské veřejnosti zejména z důvodu toho, že je neoprávněně inkasována za něco, na čem nemá žádný podíl, a případně je neoprávněně od nich vymáhán příspěvek do garančního fondu České kanceláře pojistitelů a nemá proti tomu řádnou zákonnou obranu, tak si myslím, že je dobré ještě vyhovět a pokračovat v projednávání tohoto zákona.

My jako předkladatelé jsme původně navrhli novelu zákona o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla v podobě, která pouze upravovala současné znění tohoto zákona, tzn. zkracovala dobu, po kterou má být uplatněno vymáhání příspěvku od těch vlastníků a provozovatelů vozidel, kteří nemají zaplacené zákonné pojištění, a je to zjišťováno administrativní metodou porovnáním evidence pojištěných vozidel, tedy zákonného pojištění, a evidence vozidel jako takové na dopravních úřadech v České republice. Snažili jsme se jít pouze mírnou úpravou. Je pravda, že po prvním čtení proběhlo poměrně dlouhé období projednávání a diskuse nad obsahem našeho návrhu zákona a přidala se k tomu samozřejmě i gestorská ministerstva. Nejvíce se na tom podílelo Ministerstvo financí, kterému bych chtěl tímto velice poděkovat, protože ta diskuse s ním byla zcela věcná a praktická. Hledali jsme cestu, jak napravit skutečnost, která byla v roce 2009 vložena do zákona č. 168/1999 Sb. Je faktem, že se umožnilo touto zákonnou cestou nestátnímu subjektu vybírat příspěvek do garančního fondu, který má sloužit k úhradě škody na vozidlech, přestože tato škoda je úspěšně pro Českou kancelář pojistitelů vymáhána prostřednictvím soudu od těch, kteří se provinili vůči

zákonu. Tu diskusi jsme zakončili po zhruba čtyřech měsících tím, že paní kolegyně Zeličková uchopila úpravu našeho původního návrhu, který byl k tomu zákonu 168, a vznikl tzv. komplexní pozměňovací návrh.

Zde bych chtěl poděkovat členům jak hospodářského, tak rozpočtového výboru, kteří projednávali tento komplexní pozměňovací návrh, který zcela mění filozofii původně našeho záměru, ale my jako předkladatelé jsme se s ním po té široké odborné diskusi ztotožnili. Nejlepší formou, jak zabránit možným ne zcela kvalitním úkonům, které dělá Česká kancelář pojistitelů, je vyjmout celý § 24c z dílce tohoto zákona. Vnímáme to tak, že zisk, který tato kancelář produkovala z těch příspěvků, které byly odváděny zjištěnými nepojištěnými vozidly nebo těmi, kteří nepojistili svá vozidla, je v podstatě nepotřebný pro tvorbu garančního fondu, protože to, co je z garančního fondu vyčerpáno na základě úhrady škod za nepojištěná vozidla, je plně a dá se říci skoro ve 100 % – i když to číslo je mnohem nižší, je asi 91 % – vráceno do tohoto garančního fondu právě vymáháním přes soudní řízení.

My jako předkladatelé děkujeme za projednání ve výborech a podporujeme tento komplexní pozměňovací návrh a ztotožňujeme se s ním, který předložila paní kolegyně Zeličková.

Myslím, že toto by na úvod druhého čtení stačilo, a samozřejmě očekáváme diskusi na toto téma. Jsem připraven, pokud budu odpovědi znát, na ni samozřejmě zareagovat. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu navrhovateli. My jsme tento návrh v prvním čtení přikázali k projednání výboru rozpočtovému a hospodářskému. Usnesení těchto výborů vám byla doručena jako tisky 118/2 až 4. Prosím nejprve paní zpravodajku rozpočtového výboru, paní poslankyni Kristýnu Zeličkovou, aby se ujala slova.

Poslankyně Kristýna Zeličková: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dovoluji si ve druhém čtení velmi krátce uvést tento projednávaný tisk, který se týká pojištění odpovědnosti z provozu vozidla. Můj předřečník kolega Šidlo tady poměrně detailně vysvětlil situaci a historii sněmovního tisku. Já bych tady za rozpočtový výbor přednesla usnesení ze dne 4. září. Po úvodním slově zástupců předkladatelů poslanců Snopka a Šidla, zpravodajské zprávě poslankyně Zeličkové a po rozpravě rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh skupiny poslanců na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 168/1999 Sb., pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 118, schválila ve znění tohoto komplexního pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím zpravodajku výboru hospodářského paní poslankyni Květu Matušovskou, aby se také ujala slova a seznámila nás se závěry tohoto výboru. Prosím. (Neustálý hluk v sále.)

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi přednést zpravodajskou zprávu ke sněmovnímu tisku 118, kterou hospodářský výbor projednal na své 10. schůzi jako usnesení č. 70 dne 3. září 2014. Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova zástupce předkladatelů poslance Karla Šidla –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já prosím o klid, vydržme už těch pár minut.

Poslankyně Květa Matušovská: – a zpravodajské zprávě poslankyně Květy Matušovské, a po obecné a podrobné rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 118 ve znění schváleného komplexního pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášku pana poslance Stanjuru. Připraví se pan poslanec Votava. Pan poslanec Uhlík žádá faktickou poznámku, nebo to je přihláška do rozpravy? Přihláška do rozpravy, ano. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Chtěl bych skutečně, abyste mi ještě pár minut věnovali. Protože zaznělo tady, jak je to všechno odborně zargumentováno, jaká je shoda. Já bych chtěl výrazně varovat před přijetím toho zákona a pokusím se uvést argumenty, které by vás mohly vést k novému zamyšlení, a jak posléze navrhuji, k novému projednání ve výborech.

Myslím, že to není poprvé v našem krátkém období tohoto volebního období, kdy ve druhém čtení dostáváme k posouzení zákon, který je úplně jiný než v prvním čtení. V tom prvním čtení z toho zůstal jenom název. Myslím, že i předkladatelé mi to potvrdí, i když oni s tím souhlasí. Já nechci žádným způsobem říkat, že to je proti předkladatelům. Takže byl to návrh skupiny poslanců z KSČM. Tohoto návrhu se tak obětavě a mateřsky ujala paní poslankyně Zeliénková a předložila komplexní pozměňující návrh, který skutečně byl schválen jak v rozpočtovém, tak v hospodářském výboru. Já už jsem to tady jednou citoval, a je to zase ten efekt Černomyrdin: Mysleli jsme to dobře, ale dopadlo to jako vždycky.

Já bych chtěl požádat Parlamentní institut, aby zpracoval stanovisko k rozsudku Ústavního soudu, který má spisovou značku Pl. ÚS 8/2014. To číslo je důležité jen pro hlasování, a když to projde, pro to, abychom věděli, co ten Parlamentní institut – nebo o co ho žádám jménem Poslanecké sněmovny. Je to rozhodnutí Ústavního soudu, kterým paní poslankyně argumentovala, podporovala své argumenty a oprávněnost tohoto komplexního pozměňujícího návrhu.

Já mám po prostudování toho nálezu úplně opačný názor na interpretaci. Nemá cenu, aby se dva poslanci, oba členové rozpočtového výboru, přeli, kdo z nich má lepší interpretaci rozhodnutí Ústavního soudu, a pokud dáte čas a požádáme Parlamentní institut, tak je to určitě lepší, než se když dva poslanci budou přit, kdo má pravdu, když toto interpretuje. Myslím si, že když dva porovnáte i zvukový záznam z jednání výboru, který bezesporu existuje, s konkrétním zněním toho rozhodnutí, tak uvidíte, že podle mě paní poslankyně, a já jsem přesvědčen, že nevědomě, opravdu nevědomě, uvedla poslance v omyl.

Chtěl bych říct, že ani vteřinu nechci hájit přehmaty a excesy, kterých se dopouští Česká kancelář pojistitelů. Chci říct, že ten základní problém, tzv. polopřevody, jsme tady společně vyřešili asi před 18 měsíci a zákon bude účinný od 1. 1. 2015. To znamená, jakákoliv novela staré věci nevyřeší, protože nemůže být retroaktivní, a ten základní problém, to, že auto zůstalo viset v polopřevodu, je od 1. ledna 2015 vyřešen.

Nicméně si myslím, že pokud bychom přijali zákon ve znění komplexního pozměňujícího návrhu, tak podporujeme černé pasažéry na úkor těch, kteří poctivě zákonné pojištění povinné platí. Myslím si, že to je nechtěný důsledek. Nevěřím tomu, že by to někdo chtěl, ale obávám se, že to je nechtěný důsledek. A pak, když se to stane, a stane se to, že bude navýšeno zákonné pojištění, tak veřejnost bude říkat: No, zase ti poslanci přijali hloupý zákon. A já chci říct už teď preventivně, ještě dávno před třetím čtením, že pokud se tak stane, tak budu říkat: Ne všichni poslanci, ne poslanci z ODS a ne poslanec Stanjura, který před tím své kolegy varoval.

Podle mě ten komplexní pozměňující návrh přináší asymetrii a nerovnost. Přenáší povinnost na obce a města, aby vymáhaly závazky vlastně ze soukromoprávního závazku, i když je to zákonem povinné pojištění. Ale města a obce mají podle tohoto návrhu vymáhat nedoplatky. A chci se zeptat, jestli to není začátek nějakého trendu, že příště můžeme takhle úplně stejně chtít, aby města a obce vymáhaly nedoplatky za zdravotní pojištění, sociální pojištění apod. Je to návrh na další zatížení administrativními povinnostmi pro naše města a obce, aniž bychom zvýšili podíl na sdílených daních, aniž bychom jim dali další peníze pro to, aby tu administrativu a agendu mohly vykonávat. A já říkám, já nevím, jestli je to ve prospěch státu. Tady je to evidentně ve prospěch soukromých firem, které tu agendu mají. Takže mi to nepřijde logické.

Já bych chtěl zdvořile paní poslankyni požádat o to, jestli by nám na mikrofon řekla, zda ona či nějaká její osoba blízká nemá střet zájmů daný prospěchem plynoucím ze sjednávání a prodeje pojistných produktů, pojištění osob a majetku, včetně pojištění motorových vozidel, jakož i ze zprostředkování takových pojištění. Říkám, že zdvořile, není to nijak účonné.

A teď pojďme přímo k podstatě toho návrhu, to znamená zrušení § 24c. Připomenu legislativně technickou výhradu, že na tento paragraf se odkazuje mnoho jiných zákonů. Mnoho jiných zákonů. V tomto komplexním pozměňovacím návrhu se na ty ostatní zákony úplně zapomnělo. To znamená, vnáší se chaos, právní nejistota.

Já říkám – podotýkám, předpokládám, že v dobré vůli, že ten úmysl je dobrý. Ale fakt – to řešení, dopadlo by to špatně.

Má vzniknout garanční fond, který se dneska plní tím, že se vymáhají peníze po těch, kteří neplatí. Dneska (nesrozumitelné) tak, že de facto budou plnit ti, kteří platí zákonné pojištění. Z čeho to bude? Z toho, že se to zákonné pojištění zvýší. To znamená ti, kteří poctivě platí, budou znovu potrestáni za ty, kteří neplatí. Já vím, že někteří to interpretují jinak, my jsme přesvědčeni o tomto právním názoru o tom nebezpečí, které tento komplexní pozměňující návrh přináší.

Nechci debatu příliš zanášet do minulosti, ale když jsme tady jednali o jiném zákonu, který dal podíl Hasičskému záchrannému sboru, podíl ze zákonného pojištění, tak tehdy ti, kteří to navrhovali a hlasovali, a myslím, že to byl poslanecký návrh, tak nás ujišťovali, že nedojde k navýšení zákonného pojištění. A jaká byla skutečnost? Samozřejmě že ty peníze, které stát, a já říkám, že je to dobře, chtěl dát na podporu hasičů, nedal to ovšem z rozpočtu, jak by bylo logické a jednoduché, ale dal to z podílu na zákonném pojištění, tak pojišťovny zvedly zákonné pojištění, takže nakonec to zaplatili občané – ne formou z daní, co už zaplatili, ale tím, že si platí pojistky. To je příklad, jak se to stalo. A tento návrh zavádí druhou takovou možnost.

Měl jsem to poměrně delší, ale nechci dneska už při dlouhém a možná i vzrušeném projednávání příliš zdržovat. Mám celkem tři návrhy, abych to zkrátil. Pokud budou předkladatelé nebo paní zpravodajka reagovat, tak jsem určitě schopen vést i podrobnější debatu.

Za prvé navrhuji, abychom přerušili projednávání bodu do doby zpracování posudku Parlamentním institutem k citovanému usnesení rozhodnutí Ústavního soudu. Myslím si, že pro to, abychom se nepřeli, abychom jednání přerušili, požádali Parlamentní institut, který nám bezesporu vyhoví, dostaneme všichni jeho posudek, jak interpretovat rozhodnutí, protože podle našeho názoru se to týkalo úplně jiné věci a s tím předmětem komplexního pozměňovacího návrhu to vůbec nesouvisí. Pokud by to prošlo, tak ostatní návrhy jsou pak nehlasovatelné.

Druhý můj návrh. Pokud by to neprošlo, tak navrhuji vrátit tento zákon k novému projednání výborům, kterým to bylo svěřeno, to znamená rozpočtovému a hospodářskému.

Kdyby neprošlo ani to, tak ve druhém čtení navrhuji pro třetí čtení hlasovat o zamítnutí tohoto zákona.

A říkám, že pokud se rozproudí delší debata, tak jsem připraven i v podrobnější debatě přinášet argumenty. Skutečně se tohoto návrhu zákona obáváme a myslíme, že nejrozměňší je nechat to posoudit instituci, jako je Parlamentní institut, abychom měli větší jistotu o tom, jak my, nebo paní poslankyně a zpracovatelé a navrhovatelé původního návrhu znění interpretují rozhodnutí Ústavního soudu, protože si myslím, že interpretace prostě není správná a je zavádějící. A byl bych opravdu nerad, a nevěřím, opravdu nevěřím, přestože si tady občas vyměňujeme politické údery tam a zpátky, že by někdo chtěl černé pasažéry zvýhodnit. Ale tento návrh je bohužel zvýhodňuje.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, vy jste navrhl tři usnesení, z nichž jedno chápu jako procedurální. To znamená, že přerušení je usnesení, o kterém bychom měli hlasovat hned. O ostatních dvou v případě, že neprojde, až v dobu, která je pro to určena. Takže prosím, abyste se dostavili ke svým hlasovacím zařízením. To byl procedurální návrh ze strany pana předsedy klubu ODS. Ještě vás všechny odhlásím. Prosím o novou registraci.

Usnesení, o kterém budeme hlasovat – pane předsedo Stanjuro, prosím, kontrolujte mě. Hlasujeme o tom, že Sněmovna přerušuje projednávání tohoto bodu do doby zpracování stanoviska Parlamentním institutem k nálezu Ústavního soudu číslo, které jste uváděl.

Poslanec Zbyněk Stanjura: K rozsudku Ústavního soudu, spisová značka: Pl. ÚS 8/2014. Jenom pro přesnost, kdyby to prošlo, ať se ví přesně pro Parlamentní institut, které rozhodnutí Ústavního soudu máme na mysli. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Rozumím. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 296. Přihlášeno je 120. Pro 38, proti 55. Tento návrh nebyl přijat. S ostatními návrhy se vypořádáme později.

A nyní se tedy hlásil pan poslanec Votava. Moment, ještě pan poslanec Jandák. Nežádá, takže odmazávám. Pan poslanec Votava a potom pan poslanec Uhlík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, tento poslanecký návrh zákona byl myslím živě diskutován v rozpočtovém výboru. To, co říká pan kolega Stanjura, s řadou věcí mohu souhlasit, i když jsem se teď zdržel k vašemu návrhu, protože pokud bychom se měli dál zamýšlet, co s tím, tak by to měl být asi vládní návrh a neměli bychom už nic tvořit. Myslím, že nic lepšího už nevymyslíme v rozpočtovém výboru nebo ve výboru hospodářském.

Nicméně jsem chtěl říci jednu poznámku. Samozřejmě asi nejcitlivější místo je § 24, nevím, jestli je to a, nebo c, to je příspěvek, který tedy musí hradit ten, kdo neplatí zákonné pojištění. Pokud tedy přijde kancelář pojistitelů na to, že člověk neplatí za určitou dobu, předepíše mu příspěvek. A já jsem na rozpočtovém výboru říkal a vznášel otázku, zdali je příspěvek mravný, nebo nemravný, jeho výše. Já nezpochybňuji, že by ten, kdo neplatí, měl doplatit a nějakou sankci k tomu zaplatit. To nezpochybňuji, to by asi tak mělo být. Samozřejmě pokud něco způsobí, neplatí, je tady vymáhání, bylo řečeno, že se to daří skoro 95 %, to už je celkem jedno.

Příspěvek je nemravný a já vám uvedu na příkladu, v čem je třeba nemravný. Dám příklad. Přívěsný vozík za auto – většina z vás ho možná má. Platí se ročně

pojištění 200 korun. Pokud nebudete platit celý rok, přijde na to kancelář pojistitelů, předepíše vám k úhradě příspěvek a vypočte vám ho tak, že vezme denní sazbu 30 korun, násobí to 365, každý si spočítá, je to bezmála 11 tisíc korun. Jedenáct tisíc korun proti 200 korunám, které by měl zaplatit a které ročně neplatil! Těch 30 korun, jenom pro zajímavost, tu denní sazbu má i nejsilnější motocykl. Ptám se, co je rizikovější? Přívěsný vozík za autem, nebo motocykl? Všichni vidíme, jak to na našich silnicích chodí. Určitě motocykl.

Takže určitě je třeba s tím něco udělat. Myslím si, že cestou je možná teď příspěvek zrušit, protože garanční fond je naplněn a naplňuje se. Naplňují ho i pojišťovny. Ale nějaká sankce tomu, kdo neplatí, bez ohledu na to, jestli něco nezpůsobí, nebo nezpůsobí, když se zjistí, že neplatí, tak by být měla. Ale měla by být přiměřená. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Moment, moment, pane kolego. Faktická poznámka pana předsedy Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já s panem poslancem Votavou v zásadě souhlasím. Já jsem navrhl tři možná řešení. Jsou alternativní. Pokud návrh zamítneme, což doporučujete vy, tak je to dobře. A pokud přijde vládní návrh, tak je to taky dobře. Jenom říkám, že udělat možná z přísného nebo nelogického systém, kde nejsou žádné sankce, je horší, protože tento návrh to celé ruší a zůstává jedna velká nula. Neplatiči nedávají vůbec nic, ani to, co de facto dlužili, a všechno platí ti, kteří plní své povinnosti a zákonné pojistky uzavírají.

Ale pokud se přikloníte k zamítnutí, tak to byla jedna z variant, o které jsem mluvil, já s tím nemám žádný problém. Já jsem jenom chtěl, aby zpracovatelé a předkladatelé jak původního, tak komplexního návrhu měli možná šanci se k tomu ještě jednou vrátit. Přerušení jsme odmítli. Ještě to můžeme vrátit zpátky do výboru, to je de facto to samé, nebo to pustíme do třetího čtení. Pokud to neprojde, což v tomhle znění budu doporučovat, abychom to zamítli, tak pokud to zamítneme, tak je to dobře. A pokud přijde vláda se svým návrhem, který upraví či upřesní sankce i podle nebezpečnosti, aby to bylo přiměřené, aby to nebylo tolik tisíc procent nahoru proti původnímu dluhu, tak to určitě podpoříme.

My jenom nechceme podporovat černé pasažéry, kterých je výrazná menšina, na úkor těch poctivých. A znovu říkám, ty polopřevody, které dělaly velký problém, kdy si člověk myslel, že už nemá za motorové vozidlo platit, ale ten, který to koupil, to nepřihlásil, to od 1. ledna už prostě nebude vyřešeno jiným zákonem. A stávající stejně nezměníme díky retroaktivitě. Takže polopřevody jsou od 1. ledna vyřešeny. Pokud přijdete s lepším návrhem sankcí, my to budeme klidně podporovat, není v tom žádný problém. Jenom nechceme, aby sankce byly nula. Obáváme se toho, že se to prostě rozšíří. Je nějaká skupina lidí, která když zjistí, že vlastně nebude mít sankci, přestane platit. Neříkám, že mnoho, naprostá většina to plní a plnit bude. Tak jenom navrhuju nemotivovat lidi k tomu, aby se ti černí pasažéři měli lépe než ti

druzí. To je všechno. To je hlavní výhrada k návrhu zákona, kterou my máme. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď je tady několik faktických. Pan poslanec Volný potom pan zpravodaj s faktickou a potom pan poslanec Votava. Omlouvám se, pan předkladatel, omlouvám se paní zpravodajce.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Chtěl bych tady jenom upřesnit. Prosim vás, teď ano, dlužník, je to nemravné neplatit pojištění, platí ty sankce tři. Jednak správní poplatek, potom poplatek, sankci od kanceláře pojistitelů a ještě je povinen a kancelář pojistitelů vymáhá po něm škodu.

Tenhle, jak říká pan předseda rozpočtového výboru, nemravný systém se tady prolobboval v roce 2009. Když mluvím s lobbisty kanceláře pojistitelů, tak oni říkají: Ano, my víme, že je to špatně a že těch sankcí je moc a že to nemá logiku. Ale finský model má tvrdý poplatek, ale nevymáhá škodu. Tak to takhle pojdme udělat. Ale proč s tím nepřišli sami, když oni vědí, že to bylo přepálené, že to bylo nemravné? I když vůbec se nechci zastávat těch, kteří neplatí pojištění. Je to špatně. Ale oni argumentují tím, že ty správní poplatky, které dělá správní komise u samospráv, že to nefunguje, že se nevybírají. Tak mně tady něco nefunguje, tak tady necháme něco takhle nemravného.

Pojdme toto nechat projít a potom přemýšlejme, jestli opravdu ten finský model je o tolik lepší než to, co tady postavíme. Pokud to teď vrátíme a zastavíme, tak tady zase další dva tři roky bude prolobbován tento naprosto nelogický systém. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Volnému. S přednostním právem pan zpravodaj. Faktická poznámka pana kolegy Fichtnera, potom paní poslankyně Zeličková.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo jako předkladatel. Já bych zareagoval, protože si myslím, že pan kolega Stanjura v rámci své argumentace spojil několik faktů dohromady. My, kteří jsme absolvovali poměrně širokou diskusi na hospodářském výboru, a byla ta diskuse i na rozpočtovém výboru dokonce za přítomnosti zástupců Ministerstva financí, tak již víme, a já bych si dovilil to tady zmínit pro vás, kteří jste se té diskuse nezúčastnili, že ta situace je trošičku jiná. Ono nejde o ty polopřevody jako takové. Ano, jsou jedním ze zdrojů, kdy vznikají neplatiči zcela nevědomě. To je pravda. Ale vznikají neplatiči i z jiných důvodů. Vy si necháte vozidlo doma, neodhlásíte ho z evidence a máte povinnost zaplatit zákonné pojištění pouze v případě, že vozidlo používáte na pozemních komunikacích při provozu. Jinak tu povinnost nemáte. Když s ním nevyjedete, tak zkrátka platit nemusíte. A problém je v tom, že takto se dostala do pasti celá řada lidí, kdy auta byla předmětem dědictví, důvodem toho, že člověk ztratí fyzickou schopnost řídit atd., a kancelář pojistitelů tohoto způsobu využívala, protože právě bere ten rozdíl mezi

porovnáním dvou evidencí. To je evidence registru vozidel a evidence toho, co jsem říkal já, zaplacených zákonných pojištění. Takže tady vznikal první problém.

A ještě abych uvedl na správnou míru to, kdy se platí. Prosím, vy když nezaplatíte zákonné pojištění a nechytí vás při provozu Policie České republiky, tak vy nejdete do správního řízení. Vy neplatíte ani tu sankci pokutu. Vy můžete pouze čekat na to, zda vás přichytí Česká kancelář pojistitelů a vybere příspěvek do garančního fondu. Který ale není dneska zdrojem toho, aby to sloužilo k úhradám! Dneska je to zdroj zisku! Protože ten garanční fond dneska už obnáší přes 1,4 mld. korun. A v podstatě to, co tady bylo řečeno o té vymahatelnosti, je vymahatelnost škody na pachateli té škody, to znamená na viníkovi dopravní nehody, který nebyl pojištěn, a je vymáhána soudně. A tam je návrat do toho garančního fondu 91 % z těch škodních událostí, které byly hrazeny z garančního fondu. Takže garanční fond netrpí nedostatkem peněz, ten spíš neobvyčejně kyne z toho, že jsou placeny tyto příspěvky mimo v podstatě potřebu úhrady vzniklých škod.

Takže to jsem chtěl jenom uvést na pravou míru, abyste si toto uvědomili, že vlastně tady se podporuje zákonem státu České republiky zcela legitimní byznys soukromé firmy a není používán k účelu, proč je to vybírání! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Matěje Fichtnera. Potom paní zpravodajka. Omlouvám se, že jsem to obrátil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se připojil k tomu, co tady říkal pan kolega, a pouze bych dopřesnil slova nebo tu poznámku, kterou říkal pan kolega Volný. On říkal, že sankce jsou tři. Tak nejsou tři, ale je jich pět. Protože vedle poplatků, o kterých tady kolega hovořil, tak ještě je tam přestupek podle zákona o pojištění odpovědnosti. A ještě je tam také regresní úhrada. Takže dohromady pět sankcí, nikoliv pouze tři.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Faktická poznámka – paní zpravodajko, ještě vydržte – faktická poznámka pana poslance Votavy, potom faktická poznámka pana předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjury. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já jenom jestli pan kolega Stanjura mě pochopil dobře, vaším prostřednictvím. Já jsem říkal, a za tím si stojím, že ten příspěvek je nemravný a že jsem pro jeho zrušení v současné době. Ale samozřejmě že jsem pro to, aby ten, kdo neplatí, svým způsobem postížen byl. Takže já teď budu hlasovat pro ten zákon tak, aby byl ten příspěvek odstraněn, ale je třeba provést celkovou revizi zákona, tak abychom opravdu tu nespravedlnost, která tam je, a já si myslím, že je, aby odstraněna byla.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Votavovi. Faktická poznámka pana předsedy Stanjury. A poté faktická poznámka pana kolegy Uhlíka.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Fakt naposled. Je to poměrně jednoduché. Jste buď na straně těch slušných, nebo černých pasažérů. Nic víc. Můžete si vybrat. Je to opravdu tak. Nemůžete být na straně obou skupin! Nemůžete! Můžete být jenom na jedné! Navrhujete to přenést na města a obce. Zeptejte se svých starostů a zastupitelů, jestli po tom touží! Co z toho budou mít a jak to budou vlastně vykonávat? V okamžiku. Říkal jsem, že § 24c je v mnoha jiných zákonech. Že je to legislativní zmetek. Na tom si trvám. Ale klidně si to schvalte!

Já jenom říkám, že až budou za vámi chodit lidé, kteří si budou stěžovat, že narostlo zákonné pojištění, případně ti, které nabourá řidič bez pojištění, tak my budeme jenom říkat: My jsme před tím varovali a tohle jsou ti, kteří to neslyšeli a kteří podporují neplatiče a černé pasažéry systému. To je všechno. Nic víc, nic míň. A nemusíme to schovávat za to, jestli je to pět postihů nebo toto. Kdyby si plnili svoje povinnosti, tak počet postihů je nula! To je úplně jednoduché.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Další faktická poznámka pana poslance Uhlíka, poté pan poslanec Tejc, poté ještě jednou pan kolega Fichtner. Hlásí se Karel Šidlo a potom také Milan Urban. Paní zpravodajka se hlásila řádně, takže po faktických poznámkách. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Uhlík: To mi běží čas?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, ne, já jsem ještě nevynuloval pana kolegu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych jenom chtěl tady varovat, protože si myslím, že jsme to projednali nestandardně. Na jaře, stanovisko vlády k tomuto pozměňovacímu návrhu negativní. Teď jsme si to projednávali v září, komplexní pozměňovací návrh ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu. Těsně před výborem rozpočtovým a hospodářským se tento komplexní pozměňovací návrh ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu změnil v několika paragrafech paní Zelenkové. Těsně před jednáním hospodářského výboru. A byl schválen i v hospodářském výboru. My jsme svoje rozhodnutí odročili, druhý den jsme se k tomu vyjadřovali v rozpočtovém kladně, většinově. Myslím si, že to není dobře, takto projednávat takové důležité věci. Proto souhlasím s kolegou Stanjurou, že bychom to měli vrátit výborům a dát si jasné vyjádření ministerstev, kterých se to týká. Takže opravdu varuji před schválením.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Jeronýma Tejce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Pan předseda Stanjura tady hovořil o návštěvách v kancelářích, o tom, jak lidé nás budou pronásledovat jako poslance a budou nám spílat za zvýšení ceny povinného ručení. – Tak pan předseda říká, že to neříkal, omlouvám se, jestli jsem ho špatně interpretoval. Nicméně hovořil o tom, že to vnímání bude takové, že ti, kteří se staví za změnu zákona, tak jsou pro ty, kteří neplatí a nedodržují pravidla, pak jsou ti, kteří hájí stávající podobu, a to jsou ti, kteří pravidla dodržují. Myslím, že to takto černobíle rozhodně nelze vnímat. A dám jeden příklad jedné návštěvy v mé kanceláři, která patřila k jedněm z mnoha.

Přišla za mnou paní, která vyřizovala dědictví po své dceři, která zemřela. A bylo jí vyčísleno z kanceláře pojistitelů za vozidlo, které evidentně prokazatelně nepoužívala, ale bylo na ni formálně přepsáno rozhodnutím o dědictví, přibližně 10 tisíc korun. To vozidlo nebylo používáno několik měsíců. Už to, že ti lidé musí prokazovat, už to, že musí nakonec podstoupit většinou soudní řízení, jim přináší řadu komplikací, řadu nákladů. Jsem přesvědčen, že tak jak je ten systém nastaven teď, to není správně, těch případů zneužití ze strany České kanceláře pojistitelů je příliš. A bohužel ne všichni lidé jsou schopni se hájit tím, že mají dobré právníky, mají na ty právníky, a řada lidí do těch sporů vůbec nejde. To je ten problém, který tady je.

Uznávám, že to řešení možná není úplně ideální, že by se to dalo vypilovat, ale podle mého názoru těch sankcí už dnes, včetně náhrady nákladů právního zastoupení, je poměrně hodně a málokdo si dovolí nezaplatit povinné ručení. A navíc si nemyslím, že by částka, o které tady hovoříme, ta sankční, která se má zrušit, že by o ní vůbec lidé věděli. O ní se bohužel dozvídají až poté, co jim přijde ta fakticky vyměřená částka. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní faktická poznámka pana poslance Matěje Fichtnera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji za slovo. Já se připojuji také k tomu, že to není černobílé. K panu předsedovi Stanjurovi – jednoduchá věc. Pokud někomu stojí auto na zahradě a rezne mu tam, tak po něm spravedlivě nemůžeme požadovat, aby měl sjednané povinné ručení. To je přece nesmysl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Stanjura – faktická poznámka. Poté pan poslanec Karel Šidlo. Elektronická přihláška má přednost. Já jsem vás viděl, ale nemohu obcházet jednací řád. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Když pan kolega Tejc chybně interpretuje moje slova, tak to musím uvést na pravou míru.

Já jsem za prvé řekl, že ani vteřinu nepodporuji stávající excesy a prohřešky. Navrhl jsem vrácení do druhého čtení, aby se ten systém změnil. Tak mi neříkejte, že jsme pro to, když kritizují podle mě slabiny tohoto návrhu, že chci zachovat stávající systém. Nic takového jsem nefekl. To si fakt vyhrazuji, protože si myslím, že vím o těch slabínách a že existuje řešení.

K tomu co říkal pan poslanec Fichtner. Máte pravdu. Jediný problém – víte, kolik máme vozidel v České republice? A kdo bude kontrolovat, že stojí v zahradě? Rozumíme si, v čem je problém?

Myslím si, že můžeme zkusit najít systém, který to vyřeší. Podle mě je to odhlášení z registru vozidel. Protože když nejezdím... já bych opravdu bych nechtěl vést tu debatu tady, já bych ještě o tom pohovořil ve výborech. Jestli o tom budeme ještě 30 nebo 40 dnů jednat, tak se nic nestane, pokud najdeme lepší řešení.

Takže se jen ohrazuji proti tomu, že chci zachovat stávající systém a že nějak toleruji, nebo že ty případy, o kterých vím, bych nějak podporoval. To jsem ale jasně řekl ve svém úvodním vystoupení, že ani vteřinu. Ani vteřinu nechci hájit ty přehmaty a ty excesy. Na tom fakt trvám, nejsem podporovatel zachovávání statu quo. Jenom bych chtěl říci, že máme ještě čas, abychom v dobrém úmyslu, o kterém jsem mluvil, a jsem přesvědčen, že jsme všichni vedeni dobrým úmyslem, nenapáchali další škody. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Karel Šidlo s faktickou poznámkou, poté pan kolega Milan Urban, poté pan předseda Votava ještě jednou s faktickou poznámkou.

Poslanec Karel Šidlo: Vzhledem k průběhu diskuse se pokusím být velice stručný.

Zareaguji ještě na kolegu Stanjuru, jak zde hovořil o nárůstu výše pojistného. V žádném případě podle toho, jak jsme diskutovali se zástupci Ministerstva financí, případný nárůst výše zákonného pojištění nebude kopírovat zrušení příspěvku České kanceláři pojistitelů. Ten nárůst bude spíš závislý na inflaci a na tom, jak se mění daňová pravidla v České republice. To znamená, že tato obava je lichá, že by ti skuteční neplatiči byli ochráněni a že platiči budou platit víc.

A druhá věc – ta diskuse na to téma jak to propagovat. Já si myslím, že je to velice jednoduché. Máme jeden problém u registru vozidel. Řadový občan, který se dozví dopisem kanceláře pojistitelů, když už po něm vymáhá konečnou dlužnou částku za neuhrazení příspěvku, nemá možnost přes registr vozidel, tak jako řádná právnická osoba, si zajistit dostatečné doklady k tomu, aby mohl argumentovat tím, že on není viníkem. A to je problém i těch vozidel, která reznou na zahradách, to je problém i těch vozidel z dědictví apod., o kterých jsme hovořili. Nejen těch, která jsou v polopřevodech.

A k polopřevodům ještě jedna maličkost. Ten problém je skutečně zažehán tím, že od 1. 1. polopřevody neexistují. Tam bude převod přímý, to znamená jeden majitel končí a druhý musí prokázat vše, co je třeba k tomu, aby přihlásil řádně vozidlo ve stejném časovém okamžiku. Takže tato situace padne.

To znamená, že v současné době, pokud budeme hovořit o 150 tis. až 200 tis. případech, které v tom ještě byly, v těch nevyřešených polopřevodech, tak já myslím, že právě ta podmínka toho, že tam bude umožněno prokazovat způsob, jak to vozidlo je používáno, či bylo používáno v konkrétním okamžiku, může zabránit tomu, aby to bylo neoprávněně vymáháno. Protože databáze České kanceláře pojistitelů je samozřejmě nabízena i správním úřadům.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji také za dodržení času. A nyní pan poslanec Milan Urban s faktickou poznámkou.

Poslanec Milan Urban: Děkuji. Když chcete dokončit polopřevod, tak musíte mít technickou, musíte mít evidenční kontrolu, musíme mít zaplacenou pojistku a možná ještě další náležitosti. V momentě, jak to uděláte, tak vám Česká kancelář pojistitelů začne účtovat všechno to období, které bylo předtím, možná ještě před rokem 2010, kdy vznikla, tedy od toho data vzniku. To je jeden z důvodů těch nemravností, které tam dneska jsou. Já si myslím, že je to jinak, že ten návrh, který tady předkládá paní poslankyně Zeličková, je hodný podpory, protože když už to tak zjednodušil pan předseda Stanjura, že někteří jsou pro ty, kteří nedodržují pravidla, a někteří pro ty, kteří je dodržují, tak já myslím, že se to dá zjednodušit jinak. To, co navrhuje paní Zeličková, je pro lidi, to, co říká někdo jiný, je pro pojišťovny. Je to tak jednoduché.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Urbanovi. Nyní ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Václav Votava, potom paní poslankyně Zeličková jako zpravodajka. Prosím, pane poslanče,

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Nechci zdržovat. Jenom dvě poznámky. Jednak stanovisko Ministerstva financí k pozměňovacímu návrhu paní kolegyně Zeličkové v té části rušení tohoto § 24c bylo neutrální. Nebylo nesouhlasné. To je jedna věc.

Druhá věc. Samozřejmě nikdo nechce podporovat to, aby tady byl nárůst těch, kdo neplatí pojištění, to vůbec ne. Kdo tímhle argumentuje, tak v žádném případě samozřejmě nemá pravdu. Ano, jedním z argumentů kanceláře bylo, že když se zavedl ten příspěvek, tak klesl počet nepojištěných motorových vozidel. O tom můžeme ale směle diskutovat, jestli to tak je, nebo není. Protože, a já se s tím setkávám, řada lidí ani neví, že ten příspěvek existuje, a jsou překvapeni, když pak dostanou samozřejmě dopis od kanceláře a zírají na tu částku, kterou mají doplatit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Zeliénková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kristýna Zeliénková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Předem je třeba říci, že příspěvek dle § 24c, tedy tzv. příspěvek nepojištěných, byl do původního zákona č. 168/1999 Sb. vložen naprosto uměle a nekonceptně, a to při druhém čtení návrhu zákona, nikterak neodůvodněným poslaneckým pozměňovacím návrhem poslance Pavla Hrnčíře.

Pokud tady slyším argumentaci a rétoriku pana poslance Stanjura, tak pochybuji o tom, že jeho argumentace je objektivní. Já sama jsem při přípravě tohoto pozměňovacího návrhu čelila extrémnímu tlaku Asociace pojišťoven. Dokonce, řekla bych, až na osobní úrovni. Veškeré ty argumenty, které tady pan poslanec Stanjura přednesl, byly přesně ty argumenty, kromě vylité vaničky i s dítětem, které jsem si několikrát musela vyslechnout od různých lobbistických skupin.

Chápu, že pan poslanec Stanjura je tady již delší dobu, takže možná podlehl tomuto lobbistickému tlaku, nicméně já jsem tady necelý rok, takže já tomuto tlaku čelit budu a budu tady bojovat za občany a za to, aby nemuseli... (Z pléna: Jste sprostá!) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, nepokřikujte! Pokud jste přihlášení, dostanete slovo.

Poslankyně Kristýna Zeliénková: – platit zbytečné pokuty do systému, který nefunguje a je nefunkční. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktické poznámky – pan poslanec Bronislav Schwarz, poté pan poslanec Uhlík, Stanjura a Šarapatka. V tomto pořadí. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Bronislav Schwarz: Hezký den, pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Já bych jenom matematiku. Nebudu řešit věci. Jenom bych s vámi prošel matematiku. Z praxe: Kancelář pojistitelů je zvyklá na nějaký přínos peněz. Tomu rozumím. Když zlevníme výši pokut, je to nemravné, souhlasím s tím, tak mám strach, že vícero lidí přestane platit pojištění, to znamená, že kanceláři pojistitelů začnou chybět peníze v tom balíku, a ti lidé, ti slušní, jak se tady ozývá, kteří nabourají, nevezmou si to na tom, kdo do nich naboural, budou to vymáhat od kanceláře pojistitelů, tak ta ty peníze nebude mít. Ona je zvyklá na nějaký zisk, tak kde ho vezme? Tak mám strach, je to jenom matematika, aby opravdu se něco nezměnilo v pojištění. Tomu rozumím.

Na druhou stranu já zastávám jednu věc. Je problém, nebo postrádám, aby kancelář pojistitelů okamžitě, jakmile zjistí, že nemám pojištění, zákonem měla

uloženo, že nás musí vyrozumět, aby ti slušní, kteří opravdu zapomněli, si to mohli zaplatit bez sankcí – neprodleně, rychle. Tomu bych rozuměl. Jenom snížení toho nemravného se bojím, protože to je to, po čem voláme i v dopravních přestupcích, kdekoliv. Čím máme nižší pokuty, lidé si toho neváží, a proto zákony poruší. Jediné, co dnes platí, jak jsem tak zjistil, je to smutné, mrzí mě to, je právě, že lidé dodržují zákony kvůli vysokým sankcím. Je to smutné, ale musel jsem vám to říct. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Josef Uhlík s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Uhlík: Já jenom krátce. Znovu tedy připomínám, že opravdu bychom se tím měli znovu zabývat ve výborech, a bylo také řečeno hned při prvním čtení, že by tady měl být souhlas tří ministerstev. Já jsem tady slyšel o tom, že Ministerstvo financí dalo neutrální stanovisko, což já mám jiné informace. Víím, že oficiálně dali neutrální – už bych informoval, že spíš byli přinuceni dát neutrální, ale to je moje spekulace. Ale žádal bych, aby ostatní ministerstva – myslím, že tam bylo dopravy a další, jestli se to prohlašuje a půjdeme do třetího čtení, tak bych žádal, aby tato ministerstva opravdu dala jasné kladné stanovisko k tomu, jestli můžu tedy takto požádat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Zbyněk Stanjura k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se chci opravdu silně ohradit proti sprostému osobnímu útoku paní zpravodajky. Já jsem měl věcné argumenty – možná chybné. Se mnou nikdo z pojišťoven nemluvil, se mnou nemluvila žádná lobbistická firma. Mohla jste si už všimnout za tu dobu, co tu jsme spolu, že nejsem ten, který načítá cizí pozměňovací návrhy a který tady čte cizí důvodové zprávy.

Pan poslanec Schwarz řekl jinými slovy to samé co já. Tak pojdte na mikrofon a řekněte o něm to samé, že podlehl lobbistickým tlakům, že na rozdíl od vás není tak silný a odvážný, aby tomu čelil. Neřekl nic jiného než já, jenom volil jiná slova. Pan poslanec Uhlík z vládní strany řekl v podstatě to samé co já, možná jinými slovy. Tak řekněte i o nich, že podlehli lobbistům.

Se mnou, to je zajímavé, žádní lobbisté nejednali. S vámi ano. Vy sama jste ten pozměňovací návrh připravovala, nebo vám někdo pomáhal, když už chceme být tedy osobní? Nevyjádřila jste se k mé zdvořilé žádosti, jestli vy nebo jestli osoba vám blízká není ve střetu zájmů –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, oslovujte kolegy mým prostřednictvím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Omlouvám se – prostřednictvím pana místopředsedy Filipa. Vy sama jste argumentovala nálezem Ústavního soudu. To jste sama hledala, nebo vám s tím někdo pomohl? Byli to lobbisté, nebo nebyli? Já jsem s tím nezačal! Já ani odpovědi na ty otázky v zásadě nechci. Jenom si vyprošuji, abyste mě takhle sprostě urážela. Nezneužívejte toho, že jste dáma. Já se k podobné argumentaci neuchýlím. A znovu autoritativně prohlašuji: nikdo mě kvůli tomu nekontaktoval – ani pojišťovny, ani lobbisté. Byl jsem ale na Ministerstvu dopravy, o tom problému něco vím. Nemáte kladné stanovisko Ministerstva dopravy dodneška. Možná váš stranický kolega, který ten rezort nezvládá, vám ho dá, tak jak dal výjimku pro vlaky a nebezpečné náklady, jak jsme četli dneska, to je všechno možné, ale neobviňujte jiné, když jste v důkazní nebo v argumentační nouzi! To je velmi jednoduché! Máte mi vyvrátit, v čem nemám pravdu, a já uznám třeba sílu vašich argumentů. Já jsem navrhoval vrátit, ať se o tom ještě jednou můžeme pobavit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, vypršel vám čas k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak mě prosím neurážejte, protože tohle mě opravdu uráží! Nejsem cvičená opice – (Vypnut mikrofon po skončení časového limitu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Skončil vám čas, pane předsedo, k faktické poznámce! Děkuji.

Nyní pan poslanec Milan Šarapatka k faktické poznámce. A ještě předtím, než mu dám slovo, ještě budu konstatovat z důvodu opatrnosti, protože nevím, jestli byla přečtena, omluvu pana kolegy Štětiny a paní kolegyně Hnykové. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Šarapatka: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl navázat na repliku pana poslance Urbana, kterou tady pronesl, a někoho, kdo tady říkal, že má s kanceláři nějakou zkušenost. Já mám osobní zkušenost. Dostal jsem od té kanceláře fakturu na 12 tisíc a ukázalo se, že je to kvůli mému veteránovi, který stojí v garáži a vyjízdim s ním jednou nebo dvakrát za rok. Takže to bylo zcela neoprávněné.

A pokud jsou tady argumenty, že fond musí mít dostatek prostředků, tak samozřejmě on od těch, kteří způsobí škodu a nejsou pojištěni, ji vymáhá a ta vymahatelnost je prakticky stoprocentní, tak nevidím nejmenšího důvodu, aby poplatek v podle mě nemravné výši dostával ještě jednou. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Šarapatkovi. Nyní ještě jedna faktická poznámka pana poslance Uhlíka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Uhlík: Díky, naposledy. To, co jsem chtěl říct, tady bylo teď před chvilkou potvrzeno, právě to vyjádření ministerstev. Takže tady mně to zpravodaj potvrdil – doprava negativní stanovisko, takže fakt se k tomu vraťme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Nyní pan poslanec Volný také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl vašim prostřednictvím poprosit pana kolegu Uhlíka, ať váží slova, jestli tady řekl, že k neutrálnímu stanovisku byl někdo z Ministerstva financí donucen. Je to velice silné vyjádření. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nemám nyní žádnou... Tak ještě pan kolega Uhlík k faktické poznámce, ač říkal, že naposledy, tak přece jen ještě jednou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Uhlík: Nechal jsem se unést, omlouvám se. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy máme vyčerpány faktické poznámky. Nemám nikoho dalšího přihlášeného do rozpravy, nevidím... Á, vidím ještě pana kolegu Jaroslava Zavadila, který chce zklidnit na závěr rozpravy rozbouřenou hladinu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já chápu, že řadu z vás už to unavuje, mě také, nicméně jenom jednu jedinou poznámku. Já si vážím toho, že tahle žena, poslankyně, kolegyně udělala to, co udělala, a je mi líto, že jste se jí nikdo nezastal. To je mi líto! A jinak si myslím, že i to, co pan kolega Stanjura řekl, já mám s pojišťovnami tedy smutné zkušenosti, a tím neříkám nic, prostřednictvím pana předsedajícího, že byste s nimi měl něco společného vy, to chraň bůh, ale já jsem vždycky naježený na pojišťovny. A jsem moc rád, že tady tenhle návrh padl, a já ho budu podporovat. Tečka. (Potlesk poslanců ČSSD a ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pokud není žádná jiná přihláška do rozpravy, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Ano, zástupce navrhovatelů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl poděkovat za rozpravu, která tady zazněla. Zaznělo tady mnoho argumentů – některé byly pozitivní, některé byly negativní k tomu návrhu a k jeho úpravě formou komplexního pozměňovacího návrhu. Já jako předkladatel samozřejmě jsem vnitřně přesvědčen, že po jednání, která s ministerstvy byla – já si myslím tady v tom případě je

nejdůležitějším ministerstvem Ministerstvo financí, které nedalo negativní stanovisko k tomu komplexnímu pozměňovacímu návrhu –, lze vycházet z toho, že ty argumenty, které jsme prodiskutovali a probrali, odpovídaly i tomu, že tento návrh není zcela scestný a že by měl postoupit do třetího čtení. Je tedy návrh na to, abychom to vrátili do druhého čtení, je tedy návrh další, abychom tomu ještě věnovali čas. Já si myslím, že tento čas, pokud bude umožněn a většinově se rozhodnete, není nic na překážku, na druhé straně si myslím, že když bude vtaženo více vás do té diskuse nad obsahem tohoto tématu, možná bude také jasněji při závěrečném hlasování ve třetím čtení. Nic proti tomu jako předkladatel nemám, i když bych upřednostnil tu variantu, že pokud nejsou pozměňovací návrhy, měli bychom postoupit do třetího čtení a rozhodnout hlasováním o tom, jaký ten návrh, včetně komplexního pozměňovacího návrhu, je. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupci navrhovatelů, který splnil částečně i povinnost zpravodajky, ale dávám slovo zpravodajce k jejímu závěrečnému slovu.

Poslankyně Kristýna Zelenková: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěla jenom všem poděkovat za spolupráci při tvorbě tohoto pozměňovacího návrhu hlavně Ministerstvu financí, se kterým jsme tento pozměňovací návrh připravovali. Myslím si, že bychom měli dát hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, ano, to je váš úkol, paní zpravodajko, připomenout mi, že v průběhu rozpravy padl návrh na vrácení návrhu zákona výborům k novému projednání, jestli jsem dobře zaznamenal minimálně dva diskutující. Ano? To je věc, která se hlasuje nyní, takže o tomto procedurálním návrhu – samozřejmě všechny vás předtím odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O návrhu, který padl v rozpravě – vrácení návrhu zákona výborům k novému projednání, budeme hlasovat v hlasování pořadové číslo 297, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro vrácení návrhu zákona výborům k novému projednání. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 297, z přítomných 119, pro 34, proti 80. Návrh nebyl přijat.

Znamená to, že mohu ukončit druhé čtení. Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodajce a končím dnešní bod 29. Zároveň přerušuji zasedání 17. schůze Poslanecké sněmovny – a jestli si dobře pamatují a pomohli mi k tomu předsedové poslaneckých klubů ranním hlasováním – do středy, to je do 1. října do 11 hodin, kdy se Poslanecká sněmovna sejde k pevně zařazeným bodům. Takže děkuji vám. Přeji hezký den, hezký víkend, pokud ho máte volný v době předvolební kampaně.

(Jednání skončilo ve 14.03 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
1. října 2014
Přítomno: 150 poslanců

(Jednání zahájeno v 11.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 17. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Paní místopředsedkyně Jermanová má kartu číslo 6.

Sděluji vám, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: pan poslanec Adam – zdravotní důvody, paní poslankyně Adamová – pracovní důvody, pan poslanec Benešík – pracovní důvody, pan poslanec Běhounek – zahraniční cesta, paní poslankyně Černochová – pracovní důvody, pan poslanec Černý bez udání důvodu, pan poslanec Číp – zdravotní důvody, paní poslankyně Dobešová – zahraniční cesta, pan poslanec Fiala Petr – osobní důvody, pan poslanec Gabrhel – pracovní důvody, pan poslanec Holeček – pracovní důvody, pan poslanec Holík – zahraniční cesta, paní poslankyně Hnyková – pracovní důvody, paní poslankyně Chalánková – pracovní důvody, pan poslanec Kalousek – osobní důvody, pan poslanec Karamazov – zahraniční cesta, pan poslanec Kasal od 11. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Kaňkovský – pracovní důvody, pan poslanec Koniček – zahraniční cesta, pan poslanec Korte – pracovní důvody, pan poslanec Kořenek – pracovní důvody, pan poslanec Kostřica – pracovní důvody, pan poslanec Luzar – osobní důvody, paní poslankyně Marková – zahraniční cesta, pan poslanec Nekl – zdravotní důvody, paní poslankyně Nohavová – pracovní důvody, paní poslankyně Nováková do 12. hodiny – pracovní důvody, paní poslankyně Nytrová – pracovní důvody, pan poslanec Opálka – pracovní důvody, pan poslanec Pavera – osobní důvody, paní poslankyně Pecková – pracovní důvody, pan poslanec Podivínský od 11 hodin do 13.30 bez udání důvodu, pan poslanec Seďa od 14.30 – zahraniční cesta, paní poslankyně Semelová – pracovní důvody, pan poslanec Sklenák od 11 do 12 hodin – pracovní důvody, pan poslanec Soukup – pracovní důvody, paní poslankyně Štrnadlová – zdravotní důvody, pan poslanec Šincl – zdravotní důvody, pan poslanec Štětina – osobní důvody, pan poslanec Toufar od 11 do 13 hodin – pracovní důvody, paní poslankyně Váhalová – zahraniční cesta, pan poslanec Volčík – pracovní důvody, pan poslanec Vyzula – zahraniční cesta a pan poslanec Zavadil – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan premiér od 13.30 z pracovních důvodů, pan ministr Brabec je zde, takže omluvu ruší, pan ministr Dienstbier – pracovní důvody, paní ministryně Jourová – zahraniční cesta a pan ministr Jurečka z pracovních důvodů. Tolik tedy omluvy.

Měli bychom se věnovat pevně zařazeným bodům, nicméně mám zde přihlášku pana předsedy klubu ANO, pana poslance Faltýnka. A prosím o klid v Poslanecké sněmovně.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane předsedo. Dovolte mi, abych navrhl nějaké pouze technické úpravy v dnešním programu jednání schůze po debatě s ostatními kolegy, předsedy klubů. Nechci již opakovat svou chybu, kterou jsem učinil v minulosti a za kterou jsem se kolegům omluvil. Jde opravdu pouze o technické záležitosti.

Dovolte mi, abych navrhl, abychom předřadili třetí čtení, konkrétně vládní návrh zákona 239, o podmínkách provozu vozidel, a vládní návrh zákona 156, o hnojivech, na začátek dnešní schůze před pevně zařazené body z bloku Ministerstva financí.

Potom bych chtěl poprosit o zařazení nového bodu a tím je vládní návrh, první čtení, kterým se mění zákon o veřejných zakázkách, na konec dnešního jednání dne, respektive jako poslední bod za pevně zařazené body z bloku Ministerstva financí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, jenom se zeptám. V tom původním pořadí je první zákon o hnojivech a potom je zákon o provozu na pozemních komunikacích. Může to být tak, jak to je? Ano. (Souhlas.)

Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Jednak chci podpořit a potvrdit tu dohodu, kterou jsme učinili s panem předsedou poslaneckého klubu ANO, že dneska ještě projednáme v prvním čtení zákon o zadávání veřejných zakázek, tak ať se tomu mohou věnovat výbory, zejména hospodářský.

Ale když už ten program rozšiřujeme, tak dovolte, abych navrhl nový bod. Název řeknu úplně na konec a zkusím zrekapitulovat a citovat několik výroků členů vlády. (V sále je nadměrný hluk.)

Především jsme si mnozí všimli tiskové konference, kterou pořádal hejtman Kraje Vysočina a současně náš kolega a současně taky předseda Správní rady VZP, který bezesporu má dostatek zkušeností a informací z oblasti zdravotnictví, spolu s řediteli jak státních, tak krajských nemocnic s tím, že oznámili, že audity, které dělá Ministerstvo financí v těchto nemocnicích, jsou účelové, že probíhají nekorektně, že nemají možnost se bránit. Dokonce zazněla slova z úst jednoho ředitele, že –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se velmi omlouvám, ale prosím všechny, kteří teď dorazili do sněmovny, aby se usadili a snížili také hladinu hluku v sále, protože pan předseda Stanjura má právo mluvit v důstojné atmosféře.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nebo alespoň o něco snížená hladina hluku. Úplně ticho si tady snad ani neumím představit.

Dokonce jeden z těch ředitelů říkal, že mají právo na spravedlivý proces, který je jim ze strany Ministerstva upírán. Chci připomenout, že v tom neměla opozice žádný podíl, jak se velmi často vzpomínalo, že opozice si tady hraje nějaké předvolební vystoupení a podobně. Takže pan hejtman a poslanec Běhounek je za sociální demokracii. Vystupoval tam ředitel Nemocnice v Motole, kandidát sociální demokracie na post pražského primátora. Reagoval potom ministr zdravotnictví a ministr financí.

Dovolte mi, abych ocitoval doslovný přepis vystoupení dvou členů vlády především v televizi, kdy pan ministr zdravotnictví říkal: "No pokud by to dopadlo tak, že nemocnice budou muset vracet peníze, tak nepochybují, že nemocnice uspějí ve své možnosti obrátit se na soud." Na to kontruje ministr financí: "Těšíme se na to, těšíme. A pokud to neumí, nechť nám to dají a my to rádi odřídíme, ty nemocnice." Úplně přesně jsem nepochopil, jestli ty nemocnice má řídit Ministerstvo financí, nebo hnutí ANO.

Načež zase ministr zdravotnictví říká: "Říkali ředitelé nemocnic, že se v podstatě dozvěděli neoficiálně na začátku auditu, že výsledek bude, že to dopadne špatně, že je dán a že se budou bavit jenom o výši sankcí." Nebudu to číst celé, má to čtyři strany. Mimo jiné v dalším vystoupení ministra financí zaznělo velmi kolegiální vyjádření na adresu ministra zdravotnictví: "No pan Němeček se mimochodem taky proslavil nákupem prodražených přístrojů." A pan ministr financí pokračuje – a teď prosím fakt o pozornost, protože pan ministr financí identifikoval, kdo dělá předvolební kampaň, a říká: "Pan Němeček tady dělá politickou kampaň ČSSD před komunálními volbami." A pokračuje: "Dneska volební kampaň dělá pan Němeček, dělá se volební kampaň na Českou poštu, na ČSA a nevím na co, na všechny věci, na kterých se ČSSD podílela." A tak dále.

Takže jsem chtěl říct, že to není předvolební útok opozice na vládu, ale je to souboj uvnitř vlády. V zásadě, když to zjednoduším, tak ministr zdravotnictví a ředitelé nemocnic říkají "Tady je neprůhledný audit, jehož výsledky jsou dány ještě předtím, než začal. My se nemáme možnost bránit." A ministr financí a zejména jeho první náměstek, což je politický náměstek za hnutí ANO, říká: "Všechno je v pořádku. Ti ředitelé nemocnic se bojí svých vlastních pochybení. Mimo jiné v tom jede i ministr zdravotnictví Němeček. My tady děláme pořádek."

My samozřejmě víme jako občanští demokraté, že požadavek ministra zdravotnictví na zveřejnění auditních zpráv nelze realizovat. Myslím, že každý, kdo ve své instituci měl nějaký audit, ví, že by to bylo porušení zákona, kdyby se v plném znění zveřejňovaly auditní zprávy. Takže je to v zásadě taky politický požadavek. Jsem přesvědčen, že ministr zdravotnictví to ví. Nicméně my jako opozice v tom opravdu tápeme. My nejsme schopni říct, kde je pravda, když se takhle docela tvrdě střetnou v přímém přenosu ministři vlády z různých koaličních stran.

A myslím, že ta informace je poměrně zajímavá, protože jak ministr zdravotnictví a lidé z těch nemocnic, ale i náměstek ministra financí Wagenknecht, všichni mluví o možné ztrátě peněz. Jenom jedna skupina obviňuje tu druhou, že to jsou oni, kteří tu ztrátu způsobí. Ministerstvo zdravotnictví a ředitelé nemocnic říkají: to způsobí finance, a náměstek ministra financí Wagenknecht říká: to způsobují ti ředitelé, kteří to nestandardně komunikují přes média. Nicméně i v tom vystoupení, zřejmě pod tíhou nervozity, najednou pan první náměstek ministra financí říká: ale já jsem nadstandardně jednomu z těch, kteří vystoupili, umožnil – nadstandardně, jsou to jeho slova –, aby dopředu viděl a dopředu konzultoval u nás, jak ten audit vlastně probíhá. Takže minimálně v tomhle bodě, když to je sice na svou obhajobu, to říkal náměstek ministra financí, tak v zásadě dává za pravdu těm ředitelům nemocnic. No a kdo se v tom má vyznat? Opozice určitě ne, pokud nezazní jasné informace zde v Poslanecké sněmovně.

Takže dneska navrhuji jako poslední bod, abych nenarušil tu dohodu jak z minulého týdne, tak z dnešního rána, abychom zařadili bod, který by se jmenoval Informace ministra zdravotnictví a ministra financí o průběhu auditu ve vybraných nemocnicích. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Děkuji. Pan poslanec Votava, potom pan poslanec Laudát, potom pan poslanec Váňa.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, dobré ráno přeji všem. Já bych si dovolil navrhnout zařazení dvou bodů na dnešní jednání. Zdůrazňuji, že tyto body byly původně v programu, pak byly vyřazeny. Já jsem je tehdy zařazoval, protože zítra je výjezdní jednání rozpočtového výboru a rozpočtový výbor je potřebuje na výjezdním jednání projednat. Jedná se o dva celní zákony, resp. celní zákon a zákon související, a to tisk 267, zákon o celní správě, a tisk 268. To jsou související zákony k celní správě. Navrhuji je zařadit po třetích čteních, protože jsem slyšel, že ta dvě třetí čtení budou předřazena, budou jako první dva body, to znamená, že tyto body by byly jako třetí a čtvrtý bod dnešního jednání. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, k vystoupení mého předřečníka. My jsme se tady v pátek domluvili na nějakých dohodách. Po projednání s panem předsedou klubu hnutí ANO jsme ochotni připustit, byť paní ministryně není a nová ještě není jmenována, že uděláme zcela výjimku, pustíme novelu zákona o zadávání veřejných zakázek. Ale pan předseda klubu sociální demokracie Sklenák nám slíbil opakovaně, že nikdo nebude načítat další body.

Jinak já tedy zcela podporuji zařazení bodu, který se týká auditů, protože to, co se děje, tak už mám jistou zkušenost z jiné instituce. Ti, co byli na exkurzi na stavbě metra z hospodářského výboru, tak – a to jsem netušil, co se semele – tak jsem tam říkal, že nějakí dva trablmejkři odešli z městské instituce, z městské firmy, k panu Babišovi, a už je to tady. Skutečně, přesně ten vzorec je úplně stejný. Jakýsi audit, předpokládám, že to je draft, nikoliv konečný audit, že ho dřív dostanou novináři než ti, kterých se to týká. Protagonista je stejný. Takže já si myslím, že jestli chcete nějakou zemi, nějaký resort rozvrátit, tak jen do toho.

To znamená, že myslím, že by tady pan ministr financí měl obhájit ty kroky. Není možné, aby byli ředitelé nemocnic takovýmto způsobem ztrapňováni. Už vůbec nekomentuji, že týden a něco před volbami. Takže ten bod by se měl ocitnout vzhledem k nějaké možné obsáhlé diskusi asi na konci sněmovny, ale znova důrazně se chci ohradit proti tomu, abyste tady načítali proti dohodám další body. To potom nemá smysl, a pak tedy nebudou platit zřejmě žádné dohody. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Kováčik s přednostním právem? (Ne.) V pořadí. V tom případě pan poslanec Váňa, potom pan předseda Kováčik a pan předseda Okamura.

Poslanec Roman Váňa: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, bylo tady řečeno, že byla určitá dohoda o tom, které body budou dnes projednány, a že se shodujeme na zařazení toho jednoho o veřejných zakázkách, skutečně tedy výjimečně. Klub sociální demokracie nepodpoří zařazení jiných bodů. Chtěl bych vás informovat, že jménem dvaceti poslanců klubu České strany sociálně demokratické dáváme námitku proti zařazení bodu informace ministra zdravotnictví a ministra financí, jak byl přednesen panem předsedou Stanjurou.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak to je veto na nový bod. Pan předseda Kováčik, potom pan předseda Okamura a potom pan poslanec Votava. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážený pane předsedo, paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Skoro zbytečně, potom co pan kolega Váňa jménem poslanců sociální demokracie vznesl veto k zařazení nového bodu, ale musím aspoň těch několik málo slov k tomu říci, protože já jsem byl docela vyděšen z těch zpráv, které poslední dny jdou z médií, co se týká auditů v nemocnicích. Týká se to i jihlavské nemocnice v Kraji Vysočina, kde bydlím a žiju.

Docela bych býval uvítal, kdyby tento bod byl zařazen a mohli jsme se dozvědět něco více o tom, jestli ty nemocnice skutečně podle auditu, o kterém je řeč, tak špatně hospodařily, anebo jestli jde jenom o nějaký, jak to někteří komentátoři také označili, pouhý předvolební tahák nebo předvolební boj nebo předvolební postrkování se uvnitř vládní koalice. Škoda toho veta, si mohu jen tak teď postesknout a popřát vám hezký den.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Okamura, potom pan poslanec Votava, potom pan předseda Faltýnek.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, my jako hnutí Úsvit, když jsme sledovali tyto hádky mezi hnutím ANO a ČSSD, tak jsem se chtěl vyjádřit, že rozhodně podporujeme zařazení toho mimořádného bodu, které by vyjasnilo hospodaření v českých nemocnicích. Točí se tam miliardy korun z veřejných peněz. Myslíme si, že je potřeba vyjasnit toky peněz, hospodaření, týká se to cca dvaceti nemocnic, aby bylo jasné všem občanům i nám, o co vlastně jde. Zaslechli jsme něco v televizi, ale myslím, že tady v Poslanecké sněmovně i vzhledem k těm částkám, o které se jedná, by mělo veřejně zaznít, a tato diskuse by tady měla být, jak to tedy s tím hospodařením v českých nemocnicích je. Pro nás je důležité, a proč to říkáme, aby občané měli jistotu, i my v Úsvitu, že ty peníze tečou správným směrem, že nejsou zneužívány a že jsou využívány ku prospěchu.

To znamená, my rozhodně budeme hlasovat pro to, aby tento bod byl zařazen na schůzi této Poslanecké sněmovny. Není co zatajovat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě omluva pana poslance Petra Adama – ze zdravotních důvodů.

Pan poslanec Votava, potom pan předseda Faltýnek, potom pan předseda Stanjura.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, pane předsedo. Stahuji tedy ty dva body, které jsem navrhol k projednání dnešního dne, týkající se celního zákona. Byly učiněny nějaké dohody, nechci je narušovat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Děkuji. Pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dámy a pánové, já bych bez ohledu na veto sociální demokracie chtěl poposit ve vztahu k té potenciální debatě o zdravotnictví a nemocnicích, abychom vyčkali na ukončení auditu, protože ten audit je ze strany Ministerstva financí v běhu. Já tady nechci hovořit za pana ministra, který je na cestě, nicméně minimálně 14 dnů to bude ještě trvat a ty informace, které se dostaly ven, ať už je vynesli ředitelé nemocnic, nebo z druhé strany, to v tuto chvíli není podstatné, jsou pouze nějaké dílčí kusé informace. Počkejme si na konečné výsledky. To ad 1.

Ad 2. Kdo bude mít zájem, samozřejmě je to na každém z nás, zkusme se na tu diskusi potom kvalifikovaně připravit. Já bych doporučoval, abychom se všichni podívali na veřejný portál, kde visí všechna výběrová řízení na veřejné zakázky. A zkusme se podívat, na co na všechno se vyhláší výběrová řízení v resortu zdravotnictví. Opravdu to stojí za to. Včera když jsem se na to díval, tak jsem tam

našel asi jenom tři takové drobnůstky za několik málo desítek milionů korun, kdy...
Připravme se prostě na tu diskusi kvalifikovaně. Děkuji moc.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: V zásadě jsem očekával veto, ale těch dvacet podpisů bych rád viděl, protože když to není jménem dvou klubů, ale je to dvacet poslanců, tak bych rád viděl, kterých dvacet poslanců to veto dalo, protože mě to skutečně zajímá. Já jsem pochopil tu přestřelku, která běží tři dny, a říkám, nevyvolala ji žádná z opozičních stran, ale vládní strany, v zásadě nejsilnější vládní strana, v odpovědi ministra financí jako velký útok na ministra zdravotnictví. V zásadě zaznělo, že on se brání řádnému prošetření, protože má máslo na hlavě a patří k těm ředitelům, kteří nakupovali předražené věci. Tak mě velmi překvapuje, že zrovna sociální demokracie nechce dát prostor svému ministrovi, aby se mohl před Poslaneckou sněmovnou obhájit.

Samozřejmě že vládní politici mají víc informací než my. Také jsem nechtěl řešit výsledek auditů. To si myslím, že ani Poslanecké sněmovně nepřisluší. Rozumím tomu, že to je uprostřed nějakého běhu. Tomu já fakt rozumím. Ale kdo to vytáhl? Sociální demokraté. Kdo na to reaguje? ANO. Kdo reaguje na reakci ANO? Sociální demokracie. A my chceme mít také informace. Docela logické.

Pan předseda Faltýnek tady řekl docela závažné informace, že jsou, jestli jsem to dobře pochopil, zbytečné veřejné zakázky. Že to jsou věci, které by si ředitelé a lidé, kteří tam dělají, mohli udělat za vlastní, už za stávající mzdy. To přece je kvalifikovaný příspěvek do debaty o zdravotnictví.

Já jsem chtěl slyšet jenom názor členů vlády, jestli jsou účelové audity, nebo běží všechno, jak má. Evidentně se v televizi obviňují dva členové vlády jeden druhého, ten říká ty to máš účelové, a ten druhý mu říká ne ne ne, já to klidně budu řídit místo tebe. Ty máš máslo na hlavě, ty jsi taky nakupoval předražené – omlouvám se za tykání, v tom vykání se to těžko, neoslovoval jsem je přímo. Jinak bych samozřejmě oběma pánům vykal.

K mému překvapení dvacet sociálních demokratů, dvacet členů klubu sociální demokracie, o tom mluvit nechce, nechtějí dát prostor svému ministrovi, aby se hájil. Já to respektuji, ale skutečně těch dvacet podpisů bych byl rád, kdyby mi pan předseda řekl, že je má. To mi úplně stačí, nebudu je kontrolovat. Je to něco jiného, než když se předsedové klubů domluví a je jménem dvou klubů. To si myslím, že je naprosto nezpochybnitelné.

To je všechno. Je to škoda, tak to budeme navrhovat příště. Kdyby ministři chodili na interpelace, tak to necháme možná na interpelace, ale moc tam nechodí, tak to je potom složité, když nemáte možnost se mít kde zeptat.

Ale to klíčové sdělení přece zaznělo v televizi, kdy první místopředseda vlády obviní největší vládní stranu, že si z nezávislého auditu dělá předvolební kampaň, a

vy říkáte nechceme o tom mluvit. No tak asi má pravdu. Nic jiného z vašeho postupu mi nevyplývá. Akceptujete názor ministra financí, že si děláte z nezávislých auditů předvolební kampaň. Já jsem to tak doposud nechápal, já jsem myslel, že se tady budete bránit a informovat nás, ale i veřejnost, jak to vlastně je. Nechcete, no tak si dělejte dál tu kampaň.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Jenom k proceduře. § 54 odst. 6 mluví o námitce dvaceti poslanců, nicméně nespecifikuje, že musí být písemná. Beru za prokázané, že je zde v sále více než 20 poslanců sociální demokracie, a předpokládám, že všichni přítomní slovy pana zastupujícího předsedy Váni tuto námitku uplatnili. Pokud tomu tak není, prosím, aby ten, který nechce uplatnit námitku z klubu sociální demokracie, vystoupil. Pokud nikdo nevystoupí, mám pocit, že je zde více než dvacet poslanců sociální demokracie.

Nyní se hlásil pan poslanec Laudát s přednostním právem, potom pan předseda Fiala.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Mně je líto, že jste na to dali veto. Je to útok na vás. Já tomu opravdu nerozumím. Přijde mně naprosto hrůzné, jestliže audit není možná dokončený, já nevím, protože od některých protagonistů vím, že nepodepíší audit. Oni píšou drafty a takové meziprodukty, aby to náhodou někdo nevezal a nedal je k soudu. To je první věc.

Druhá věc je, že ve slušné společnosti předpokládám, že běží ve spolupráci, anebo silově audit, ten je vypracován, k tomu se dotčené strany vyjádří, a pak je projednáván, ale já nevím, proč se to musí prát ve volebním týdnu před médií. Jestli si uvědomujete, jestli Evropská unie už dospěla do stadia, že se opírá o informace českých médií, a tady se ještě nalije, abychom měli ještě horší obraz, tedy nezlobte se na mě, ale to už je nějaká destrukce státu jak vyšítá. Snad se musí instituce v Bruselu opírat o jasná, korektní fakta, jasně, korektní postupy. A to, co tady předvádí vláda, je naprosto směšná, ale hodně nebezpečná tragédie.

A pan kolega, který tady dával veto – nepřál bych vám, jestli nejste náhodou na seznamu, že se zjišťují údaje na vás. Příště můžete být auditován vy, zákony nezákony. A vím, o čem mluvím, pane kolego prostřednictvím pana předsedy.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda klubu hnutí Úsvit pan poslanec Fiala. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, dovolte mi, abych se krátce také vyjádřil k bodu nemocnic. Dobře víte, že ve své zprávě se Evropská unie vyjádřila, že Česká republika je rizikovou zemí v čerpání dotací a že nedochází, nebo není úplně transparentní ve všech těchto věcech. Myslím si, že v situaci, kdy jsme v minulosti řešili v severních Čechách předražené nákupy zdravotnické techniky, kdy dostatečně ekonomika nemocnic není transparentní a

máme o tom své pochybnosti, a chceme-li vyvrátit ty věci, které se týkají zprávy EU, my jako opozice musíme vyvinout určitý politický a společenský tlak na to, aby k veřejné diskusi docházelo, a musíme vyvinout politický tlak na to, aby nemocnice byly kontrolovány, aby byla přesná kontrola, protože kontrola, jak známo, posiluje důvěru. Z tohoto důvodu mě také mrzí, že ten bod byl vyřazen, ale věřím, že se k němu dostaneme, protože si myslím, že je potřebný, na některé z dalších schůzí, protože je potřebný pro české zdravotnictví, pro Českou republiku.

Dále mi dovoluňte ještě jednu věc. Pamatuji si, když jsme tady minulý týden na začátku řešili program schůze a já jsem tady vystoupil a řekl jsem, že je tam takové množství změn, že s tím nemohu souhlasit, protože to nejsem schopen tak rychle si přepsat a podívat se na to, k jakým změnám vlastně dochází. Chtěl bych se vyjádřit k tomu, že před dnešní schůzí mi zavolal pan kolega Faltýnek, řekl mi, co by potřeboval přeložit, co by potřeboval změnit, já jeho jednání beru jako velmi kolegiální, protože jsme se o tom stihli poradit, a můžu říct, že pokud to bude tak, jak všichni předpokládáme, tak hnutí Úsvit návrh dnešní schůze podpoří. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu předsedovi. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí. Není tomu tak. Padlo zde několik návrhů, nicméně pan poslanec Votava svůj návrh stahuje, na návrh pana předsedy Stanjury bylo vzneseno veto, takže můžeme hlasovat pouze o tom, co navrhl pan předseda Faltýnek, a to je, abychom jako první bod dnešního jednání zařadili bod 146, jako druhý bod 129, a abychom zařadili nový bod na pořad schůze, a to je první čtení vládního návrhu zákona o veřejných zakázkách. Byl by to poslední bod dnešní schůze. Zeptám se, zda můžeme hlasovat najednou o těchto návrzích, nebo zda si někdo přeje oddělené hlasování. Najednou.

O všech třech návrzích pana kolegy Faltýnka budeme hlasovat jedním hlasováním.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 298, přihlášeno je 144, pro 130, proti 1, tento návrh byl přijat.

O žádných dalších návrzích podle mě hlasovat nemůžeme. Je tomu tak.

V tom případě bychom tedy pokročili k prvnímu bodu naší schůze. Je to

146.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb.,
o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných
přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd
(zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 212/ - třetí čtení**

Za pana ministra Jurečku se té věci ujme pan ministr Herman a prosím pana zpravodaje zemědělského výboru, pana poslance Volného, aby rovněž zaujal místo u stolku. Otvírám rozpravu a slovo má pan ministr Herman. Prosím.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 156/1998 Sb. o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd, tedy zákon o hnojivech, ve znění pozdějších předpisů.

Předkládaný vládní návrh obsahuje pouze jednu změnu zákona o hnojivech, která je však pro praktickou aplikaci tohoto zákona nezbytná. Navrhuje se zrušit ustanovení, podle kterého Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský zruší rozhodnutí o registraci hnojiva, respektive pomocné půdní látky nebo pomocného rostlinného přípravku, pokud tato pomocná půdní látka nebo pomocný rostlinný přípravek obsahuje účinnou látku přípravků na ochranu rostlin. Záměrem je odstranit právní nejistotu držitelů registrací dotčených výrobků, kterou toto ustanovení vytržené z kontextu celého zákona způsobuje.

Vládní návrh zákona projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny na své desáté schůzi 24. června letošního roku. V rámci jeho projednávání ve druhém čtení nebyl uplatněn žádný pozměňovací návrh. Doporučuji proto schválení tohoto vládního návrhu zákona v předloženém znění.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Do rozpravy se hlásí pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, omlouvám se za ten hlas, nejsem zdravotně úplně v pořádku.

Přestože se jedná o poměrně jednoduchou technickou normu a bývalo v minulosti zvykem, že některý z ministrů zaskočil za jiného ministra, ale vzhledem k tomu, že ministr zemědělství se pravidelně nezúčastňuje ani interpelací, tak tady chci jenom důrazně říci, že pan ministr zemědělství velmi často ignoruje komunikaci s Poslaneckou sněmovnou a měl by si toho být vědom. Chtěl jsem, aby to zaznělo i takto na plénu.

Mohl bych tady trápit pana ministra kultury některými otázkami týkajícími se zrovna těch látek, které mají být využity, a proč, a jestli zrovna tyto jsou správné a podobně, a umím si představit, jak by se tady potil. Takže ho trápit nebudu, protože by to asi nebylo úplně fér. Ale to, co dělá pan ministr zemědělství, vůči nám také fér není.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud tomu tak není, tak rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova? Není zájem, pan ministr, pan zpravodaj také ne. Žádné pozměňovací návrhy nebo návrhy na zamítnutí nebyly předneseny, takže jediné, o čem můžeme hlasovat, je hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 156/1998 Sb. o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 212."

Zeptám se na stanoviska. Pan ministr? Souhlas, pan zpravodaj, také souhlas. (Z pléna se ozývá: Zapněte si mikrofon!) Dobrá, ještě jednou. (Ministr: Souhlas. Zpravodaj: Souhlasné.) Dvakrát souhlasné.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 299. Přihlášeno je 145, pro 133, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Budeme pokračovat bodem

129.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 258/ - třetí čtení

Prosím pana ministra dopravy, pana ministra Prachaře, a zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Šidla, aby zaujali místa u stolků. Chci vás informovat, že pozměňovací návrh je uveden v tisku 258/2. Jenom se zeptám, zda je přítomen pan poslanec Šidlo. Tak poprosím o malé strpení, než se dostaví pan zpravodaj, protože bez něj bychom nemohli pokračovat. (Krátké odmlčení.)

Zeptám se pana ministra, jestli chce vystoupit s úvodním slovem. Pokud ano, tak mu dám prostor. Pan zpravodaj je již zde. Prosím, otevírám rozpravu, a slovo má pan ministr dopravy.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážení kolegové z vlády, poslankyně, poslanci. Předložený návrh novely zákona číslo 239/2013 Sb. byl již při druhém čtení v minulém týdnu podrobně diskutován. Není již tedy zajisté zapotřebí jeho detailní představování. Dovolím si jenom shrnout stručně hlavní body.

Zákon číslo 239/2013 Sb., který zásadním způsobem novelizuje zákon číslo 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, nabyl platnosti v srpnu loňského roku. Jeho účinnost s výjimkou jednoho ustanovení byla stanovena k 1. lednu 2015. Tento zákon mimo jiné zavádí některé zcela nové instituty a postupy v oblasti registračních značek. Jedná se zejména o značky na přání, možnost výměny poškozené tabulky s přidělenou registrační značkou bez nutnosti přidělování nové a možnost vydání třetí tabulky s přidělenou registrační značkou například na nosiče jízdních kol. Zákon rovněž obsahuje i novu úpravu informačního systému stanic technické kontroly, v jehož rámci je novým prvkem vkládání údajů dokládajících přítomnost vozidla na stanici, přičemž tato úprava předpokládá technické vybavení na straně provozovatele stanic technické kontroly umožňující pořizovat obrazové záznamy, to znamená video a fotografie. Aplikace výše uvedených institutů, které tvoří pouze dílčí část zákona 239 a nejsou tedy klíčovými ustanoveními, již od ledna 2015 by však způsobila obtíže z hlediska organizačního a technického zabezpečení, jak se ukázalo při přípravě implementace nové právní úpravy a zpracování prováděcích vyhlášek. Proto se předloženým návrhem zákona posouvá nabytí účinnosti těchto vybraných ustanovení o 12 měsíců, to je k 1. lednu 2016. Z předchozí diskuse i z uplatněného pozměňovacího návrhu pana poslance Stanjury je zřejmé, že jako problematické může být vnímáno pouze odložení úpravy vkládání údajů dokládajících přítomnost vozidla na stanici technické kontroly do informačního systému STK CIS.

Dovolte mi jen opětovně zdůraznit, že zákon 239 jako celek jednoznačně přispěje ke zvýšení kvality činnosti stanic technické kontroly a umožní efektivní kontrolu. Na této skutečnosti odložení účinnosti tohoto dílčího požadavku na obsah informačního systému STK nic nezmění. Zároveň posun účinnosti vytvoří dostatečné přechodné období, které v zákoně nebylo, nejen pro stát, ale i pro provozovatele stanic technické kontroly pro postupné napojení do centrálního systému STK CIS tak, aby byla zajištěna plná funkčnost systému a zároveň mohlo být v co nejširší míře využito již pořízené technické vybavení stanic STK a nedocházelo tak ke zvyšování dalších nákladů provozovatelů.

Vzhledem k výše uvedenému nemohu tedy souhlasit s uvedeným pozměňovacím návrhem a dovoluji si vás požádat o schválení zákona v předloženém znění. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud tomu tak není, tak rozpravu končím. Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Není. Poprosím pana zpravodaje, jakkoliv je procedura relativně jednoduchá, tak aby nás seznámil s postupem při hlasování.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, omlouvám se za malinké zdržení při začátku projednávání tohoto bodu. Procedura je skutečně velice jednoduchá, jak řekl pan předseda, protože byl podán pouze jeden pozměňovací návrh ve druhém čtení, a to pana poslance Zbyňka Stanjury. Týká se vyjmutí z prodloužené lhůty na aplikaci údajů dokumentujících přítomnost vozidel na stanici technické prohlídky. Druhým hlasováním by mělo být hlasování o zákonu jako o celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Tak tedy budeme postupovat. Ještě přivolám kolegy z předsálí. Nyní tedy budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu. Zeptám se pana zpravodaje na stanovisko. (Negativní.) Negativní. Pan ministr? (Nemá zapnutý mikrofon.) Prosím zapnout mikrofon. (Negativní.) Také negativní.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento pozměňovací návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 300 a přihlášeno je 146, pro 26, proti 103. Tento návrh nebyl přijat.

A nyní bychom přikročili k hlasování o celém návrhu zákona a návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 258."

Prosím pana zpravodaje o stanovisko. (Kladné.) Kladné. Pan ministr? (Kladné.) Kladné.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro navržené usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 301, přihlášeno je 146, pro 111, proti 24. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Budeme pokračovat bodem číslo

36.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 291/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš, kterému tímto uděluji slovo. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych stručně uvedl takzvanou řádnou novelu zákona o dani z přidané hodnoty. Hlavní změny, které jsou předmětem řádné novely zákona o dani z přidané hodnoty, souvisí s bojem proti daňovým únikům.

V první řadě je třeba zmínit rozšíření systémů reverse charge neboli režimu přenesení daňové povinnosti v návaznosti na dobrovolnou implementaci unijního práva. Dále změny týkající se zvláštního režimu pro investiční zlato, jejichž cílem je omezit zneužití tohoto zvláštního režimu a z toho plynoucí daňové úniky. V neposlední řadě se jedná o zavedení takzvaného kontrolního hlášení, které by mělo umožnit správci daně včasné získání údajů uskutečněných zdanitelných plnění a uplatnění nároku na odpočet daně, na základě kterých je možno účinněji zabránit daňovým únikům. Vzhledem k tomu, že je zapotřebí poskytnout dostatečný časový prostor pro přípravu na řádné plnění povinností související s kontrolním hlášením, navrhuje se zavést toto opatření až od roku 2016.

Součástí řádné novely zákona o dani z přidané hodnoty je také odstranění nejasností v oblasti uplatnění daně z přidané hodnoty a osvobození od této daně u nemovitých věcí vzniklých po schválení nového občanského zákoníku nebo zavedení režimu přenesené daňové povinnosti u dodání nemovitých věcí v případě, kdy se plátce po uplynutí časového testu pro osvobození rozhodne uplatnit daň. Dále se navrhuje zachovat dosavadní výši obratu pro povinnou registraci plátců, tedy jeden milion korun, a zrušit tak schválené snížení tohoto limitu na 750 tisíc korun.

Účinnost řádné novely zákona o dani z přidané hodnoty se navrhuje k 1. lednu 2015. Výjimkou jsou ustanovení, které souvisí se zavedením kontrolního hlášení s navrhovanou účinností od 1. ledna 2016, a část čtvrtá, u níž se z legislativně technických důvodů navrhuje účinnost 31. 12. 2014.

Závěrem svého úvodního slova si vás dovoluji požádat o projednání návrhu zákona ve výborech a jeho schválení a avizuji, že v rámci podrobné rozpravy bude navrženo zkrátit lhůtu pro projednání této řádné novely ve výborech na 30 dní. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Jenom upozorňuji, že tento návrh musí zaznít v rozpravě, kterou za chvíli otevřu. Ale ještě dám slovo panu zpravodajci pro prvé čtení, kterým je pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil se zpravodajskou zprávou k tisku 291, což je zákon, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Pan ministr tady již uvedl tento tisk.

Hlavní cíle jsou nastavení právního základu pro transformaci směrnice Evropské unie, dále je to zrušení snížení obrátu pro povinnou registraci plátce DPH, potom jsou to dílčí změny související především s rekodifikací soukromého práva a legislativně technické změny.

Z těch nejdůležitějších úprav bych zdůraznil nebo připomenul, znovu říkám, že o nich již pan ministr hovořil, je to zavedení kontrolních hlášení, to jest požadavky na evidenci údajů k daňové povinnosti včetně sankcí. Důvodem je samozřejmě zlepšení výběru daní a omezení daňových podvodů stran daně z přidané hodnoty. Tam se navrhuje účinnost od 1. 1. 2016. Dále jsou to koncepční změny v režimu přenesené daňové působnosti, což reflektuje právní úpravu Evropské unie a boj proti daňovým únikům. Je to i zrušení snížení obrátu pro povinnou registraci plátce, a to z jednoho milionu na 750 tisíc korun, které mělo být účinné od 1. 1. 2015, tedy ke spuštění toho slavného zákona o JIM. Dále se zpřesňuje uplatnění patnáctiprocentní sazby snížené na stavby, včetně pozemků a jejich součástí, určuje se, zpřesňuje a vymezuje se některé názvosloví, "stavební pozemek", kdy je dodání pozemku osvobozeno od daně, vymezuje se obytný prostor pro sociální bydlení a podobně. A konečně předloženou novelou dochází také ke změně ve struktuře členění zákona o dani z přidané hodnoty.

Tolik tedy v kostce k hlavním změnám, které předložená novela řeší.

Doporučuji propustit do druhého čtení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. A nyní tedy otevírám rozpravu. Hlásí se pan poslanec Okamura, potom pan poslanec Volný.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, dovoluji mi poznámku k tomuto vládnímu návrhu zákona o dani z přidané hodnoty, tedy ke snížení výše obrátu pro povinnou registraci plátce DPH z jednoho milionu na 750 tisíc. Na to bych se chtěl zaměřit. To ostatní teď komentovat v rámci prvního čtení nebudu.

V úvodní zprávě Ministerstvo financí píše – cituji: "Hlavním důvodem pro zrušení snížení obrátu na 750 tisíc je nezvyšovat administrativní zátěž jak novým plátcům, tak správcům daně, protože snížením obrátu by se počet plátců zvýšil." Tak musím tímto panu Babišovi a jeho týmu poděkovat za oficiální uznání toho, co říkám

a o čem píší již léta, a to, že stávající systém DPH přináší České republice extrémní byrokratickou zátěž pro firmy i pro stát.

Dodávám fakt, že právě ten extrémně složitý systém DPH, který v České republice máme, je motorem gigantického množství daňových podvodů. Takže jsem rád, že téměř po roce, co je tato vláda u moci, tak že kromě, řekl bych, méně systémových kosmetických změn tady máme alespoň náznak toho správného směru, který tady Úsvit od začátku prosazuje. Jelikož jsou dvě cesty, jak k té problematice DPH přistoupit. Buď více regulovat, kontrolovat a registrovat, což bohužel také Ministerstvo financí plánuje zase v jiných oblastech, nebo naopak systém zjednodušit, zpřehlednit a hlavně zlevnit. Zlevnit pro stát a pro firmy a zároveň ho nastavit tak, že daňové podvody nebudou potřeba a nebudou ani možné. A to je ta cesta, kterou se chce ubírat Úsvit. A proto bychom při této příležitosti už vládu také chtěli vyzvat, aby tento náznak, který tady v tomto zákoně o DPH předvedla, tak aby pokud možno se v těchto krocích pokračovalo systémově v dalších oblastech ohledně správy daní v České republice. A stačí přitom málo – a už jsem o tom hovořil vícekrát. Stačí se inspirovat ve vyspělých zemích světa, kde DPH dokonce vůbec nemají, např. v USA. A pokud už chceme plošně danit, tak daní z prodeje, kterou platí konečný spotřebitel a která se mezi podnikateli neodečítá. Samozřejmě DPH nepůjde změnit bez souhlasu Evropské unie, ale vláda chce být proevropská, tak pokusme se být tedy alespoň v něčem lídry a ne outsidersy anebo ocásky, ocáskem v rámci Evropské unie. A iniciujme aspoň debatu, diskusi na celoevropské úrovni a pokusme se o ty změny. Jak jsem již říkal, opravdu stačí málo. Stačí jen opravdu chtít a nebýt líný. Ostatně našich dobře placených zástupců máme v Evropské unii dost. A podporu najdeme jistě všude, kde mají zdravý selský rozum. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě než vystoupí pan poslanec Volný, přednostní právo uplatnil pan předseda klubu ODS pan poslanec Stanjura. Prosim.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Za prvé chci říct, že budeme hlasovat pro propuštění zákona do druhého čtení. Nicméně chci ve svém vystoupení poukázat na dva problémy, které bychom mohli ještě ve výborech diskutovat.

Za prvé je to reverse charge, kdy je pravda, že nová nařízení Evropské unie nám umožňují rozšířit seznam zboží a komodit, na které se vztahuje. A mně z toho výčtu, který je v důvodové zprávě, zaujal jeden nejasný, tzn. zařízení, která obsahují integrované obvody. Jestli si vůbec umíme představit, co všechno, jaké zařízení obsahuje integrovaný obvod, jeden nebo více. Je to věc, kterou určitě budeme chtít debatovat na rozpočtovém výboru. Mně přijde ta definice tak obecná, že ten výklad může být nejednoznačný a způsobilo by to problémy jak na straně plátců, tak na straně finančních úřadů a státní správy. A stejně tak nevím úplně přesně, proč se navrhuje, aby reverse charge byl i u mobilů a tabletů. To mi přijde jako přenášení daňové povinnosti, nebo alespoň částečné přenášení daňové povinnosti na subjekty, na ty, kteří normálně nakupují a v tom okamžiku to DPH budou platit.

Říkám, chceme to debatovat, nebudeme navrhovat zamítnutí. Myslíme si, že je to věc k debatě. I když nám to nařízení Evropské unie umožňuje, zda je to rozumné.

A druhá věc, kterou určitě budeme chtít podrobně debatovat, jsou kontrolní hlášení. Ministerstvo financí odhaduje ve své důvodové zprávě administrativní zatížení ve výši zhruba 1,4 mld. na podnikatelský sektor s tím, že tam rovnou píše, že existují firmy, které poskytují ekonomický software a které řekly už Ministerstvu financí, že to poskytnou zdarma. Tak si myslím, že v debatě by nebylo možná od věci to zveřejnit, aby i podnikatelé věděli, kdo jim to udělá zdarma. Ale opět otázka, kterou budeme chtít debatovat – jestli to musí být pro všechny. Jestli to musí být i pro ty, kteří platí DPH, nejen pro ty, kteří mají nadměrný odpočet. Jestli bychom tu zátěž přece jenom nemohli snížit. Případně že bychom tuto povinnost uvalili pouze na odvětví, ve kterých se dějí karuselové podvody. To znamená, není to, že bychom to odmítali jako celek, ale budeme se chtít v rámci debaty ve výborech bavit, jestli to nemůžeme zúžit, abychom zase nepostihovali ty poctivé, ty malé, kteří poctivě platí, nemají žádný problém a my jim uložíme novou (nesrozumitelné) povinnost – v dobrém úmyslu boje s daňovými úniky.

Takže tyto dvě věci avizují, že budeme chtít podrobně debatovat. Budeme rádi, když najdeme shodu na nějakých pozměňovacích návrzích, ale návrh zákona jako celek podpoříme do dalšího čtení. Jenom bych v té debatě poprosil, aby nebyla vyhrcozně opozičně vládní, ale abychom zkusili opravdu podle mého názoru ty věcné připomínky nebo věcné otazníky, které vznášíme, prodebatovat u obou dvou těch opatření. U těch ostatních nemám, co bych v této chvíli v prvním čtení komentoval. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní má slovo pan poslanec Volný.

Poslanec Jan Volný: Dobrý den, pane předsedající, kolegové, já bych chtěl načíst a požádat tímto o souhlas se zkrácením doby na projednávání ve výborech na 30 dnů. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud tomu tak, není, tak rozpravu končím. Zeptám se, zda pan ministr nebo pan zpravodaj chtějí závěrečné slovo. Pan ministr, prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Já bychom jenom krátce reagoval na pana Stanjuru. My samozřejmě jsme připravení o tom diskutovat. Diskutovali jsme v rámci ministerstva limit hotovosti, za který občané elektroniku nakupují. V Německu je to 5 tis. eur, na Slovensku taky byly názory, abychom to dali na stejnou úroveň, jak jsme dali do novely o možnosti, kolik je limit na placení v hotovosti, takže k tomu jsme samozřejmě otevření.

Hlavní problém našeho rozpočtu a ztrát z podvodů z DPH jsou pohonné látky. Shodou okolností zítra má přijít pan německý ministr financí, rakouský ministr

financí, polský, maďarský a slovenský. My jsme to jako Česká republika navrhli, já jsem to navrhl v Bruselu, že to je náš hlavní cíl. A tam přicházíme o největší peníze, tam proti tomu bojujeme, tam se pokusíme přesvědčit Brusel a další členské státy, aby šly na to, protože na pohonné hmoty my to nemůžeme sami bez Bruselu zrealizovat.

Takže jsme samozřejmě otevření k debatě, jak to tady odeznělo ze strany pana Stanjury. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan zpravodaj si nepřeje závěrečné slovo. Protože nepadl žádný návrh na vrácení či zamítnutí, budeme se zabývat návrhem na příkázání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru rozpočtovému. Já se zeptám, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak. Takže budeme hlasovat o příkázání výboru rozpočtovému.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 302, přihlášeno je 146, pro 115, proti 1. Tento návrh byl přijat. Takže jsme tento návrh přikázali výboru rozpočtovému.

A ještě v rozpravě padl návrh na zkrácení lhůty na projednávání ve výborech na 30 dnů.

Zahajuji hlasování, kdo je pro, abychom zkrátili lhůtu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 303, přihlášeno je 147, pro 83, proti 1. Tento návrh byl také přijat.

Takže konstatuji, že jsme tento tisk přikázali výboru rozpočtovému a zkrátili jsme lhůtu podle návrhu. Končím bod 36.

Budeme pokračovat bodem

38.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 475/2013 Sb.,
o státním rozpočtu České republiky na rok 2014 a o změně zákona
č. 504/2012 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2013,
ve znění zákona č. 258/2013 Sb.
/sněmovní tisk 293/ - první čtení**

Prosím pana ministra financí, aby tento tisk uvedl. A zůstává také zpravodaj pro první čtení, kterým je pan poslanec Votava. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, při sestavování státního rozpočtu se vycházelo z tehdy aktuálních dat a prognóz. V průběhu času se však ukázalo, že v některých oblastech nebyly zcela naplněny předpoklady, z nichž se původně vycházelo. Navrhuje se proto upravit zákon o státním rozpočtu na rok 2014 tak, aby reflektoval současnou situaci a co nejdříve odrážel očekávané skutečnosti. Jedná se o změny v rámci kapitol Ministerstva zdravotnictví, Český telekomunikační úřad, Ministerstvo životního prostředí, Státní dluh, Ministerstvo dopravy a Ministerstvo financí.

Konkrétně se jedná o tyto změny. Zvyšují se příjmy kapitoly Ministerstva zdravotnictví o 700 mil. korun z titulu splátky návratné finanční výpomoci poskytnuté Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky v roce 2013.

Snižují se příjmy kapitoly Český telekomunikační úřad, protože skutečné příjmy z aukce volných radiových kmitočtů činily o cca 1,5 mld. korun méně, než bylo očekáváno.

Snižují se příjmy kapitoly Ministerstva životního prostředí z dražeb emisních povolenek o 300 mil. korun. A zároveň se snižují odpovídající výdaje kapitoly související s těmito příjmy ve výši 150 mil. korun.

Zvyšují se výdaje kapitoly Ministerstva dopravy z titulu poskytnutí dotace Státního fondu dopravní infrastruktury ve výši 2 mld. korun.

Zvyšují se příjmy kapitoly Ministerstva financí o 2 mld. z titulu vrácení uhrazené částky společností AKRO na základě vzrušujícího rozsudku Nejvyššího soudu.

Z důvodu zachování schodku státního rozpočtu se navrhuje snížit výdaje kapitoly Státní dluh o cca 920 mil. korun.

V podrobné rozpravě bude navrženo zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 30 dní. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Prosim pana zpravodaje.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, pane předsedo. Pan ministr tady důkladně tento tisk odůvodnil. Myslím, že je zcela zbytečné, abych znovu opakoval, co tady již řekl. Doporučuji postoupit do dalšího čtení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám rozpravu. První byl pan předseda Okamura, potom pan poslanec Volný.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nemohu si odpustit u tohoto bodu pár poznámek a samozřejmě už vůbec ne u bodu, který se týká principu státního hospodaření.

Součástí námi předložené aktualizace příjmů státního rozpočtu je například hned na úvod kapitola 328 – Český telekomunikační úřad, ve které se navrhuje přijetí faktu, že z výběrového řízení na udělení práv k využívání rádiových kmitočtů v pásmech 800, 1 800 a 1 600 megahertzů je očekávaný výnos 10 mld. korun. Tento výnos byl původně navržený na 8 mld., poté zvýšený na 10, skutečnost je 8,5 mld. Ale já bych tady nechtěl hovořit o nějakých technických a detailech, ale spíše se opět zamyslet nad principy státního hospodaření a vůbec fungování.

Ono už jenom termín "navrhovaný očekávaný výnos". Když jsem si ten tisk četl, už jsem se musel hned zkraje jako byznysmen v podstatě pousmát. Vláda navrhuje, kolik bude očekávat, a přitom kdybychom k problematice telekomunikací přistoupili komplexně a s dlouhodobou moderní vizí, očekávání můžou být úplně jiná, a nejen pro vládu, ale také pro běžné občany. Budu konkrétní, aby bylo jasné, proč jsem o tom všem vlastně začal mluvit a proč zrovna o telekomunikacích.

Česká pošta. Pořád se potýkáme s tím, a slyšíme to v médiích, že hledá, čím se bude v budoucnu živit, protože její původní činnosti postupně odebírá soukromý sektor a ona zase ve své zoufalosti přebírá činnosti donedávna vyhrazené soukromému sektoru. A samozřejmě jestli to takhle půjde dál, jednou pošta, jak ji dlouhá léta známe, skončí. V této souvislosti jsem v médiích zrovna zaslechl, jak pan ministr financí Babiš právě žádá o vysvětlení cash-flow hospodaření, což je velice správně, že se někdo začal vůbec zajímat o to, jak takový velký gigantický státní podnik funguje. Já už jsem se o to zajímal dlouho, ale ministrem financí jsem nikdy nebyl, a tím pádem se k těm číslům nemohu dostat. Ale této snaze určitě fandíme, aby se nespaly bezhlavě peníze do ztrátových firem, které jasně neukážou způsob svého hospodaření.

Ale chtěl bych, abychom právě v případě České pošty neskončili jenom u kontroly cash-flow a u nějakého auditu nebo u nějakých rozvah, ale abychom opravdu byznysově a podnikatelsky přemýšleli o tom, kde jsou nějaká nová strategická místa pro Českou poštu, kde by vlastně mohla získat i celkem monopolní postavení – a kde jinde než v telekomunikacích? A už jen diskuse nad možností, a už jsem to navrhoval vícekrát, že by stát začal provozovat mobilní telefonické služby nebo alespoň bezdrátový přenos dat, by zcela změnila pohled komerčních subjektů na trhu a tyto komerční subjekty by rády zaplatily cokoliv, aby si uchránily svůj komerční monopol nad těmito službami. A to nemluvím o tom, kdyby stát pokryl republiku vysokorychlostním internetem pro všechny zdarma a prostřednictvím internetové telefonie by zadarmo komunikovaly všechny státní a veřejné instituce. Miliardy, o kterých tu hovoříme, bychom měli během velmi krátké doby v kapse. Já jsem o tom tuhle mluvil s ministrem vnitra panem Chovancem, teď jsem zapomněl to číslo, ale jenom to, co utrácí Ministerstvo vnitra a jeho organizace za telefony, internet a přenos dat, tak tuším, že to číslo snad bylo přes miliardu ročně. To znamená, že jsou to gigantická čísla. A kdybychom sečetli všechny tyto náklady za státní instituce, tak bychom bez problému mohli vybudovat pokrytí nějakou sítí po celé České republice. Samozřejmě mobilní operátoři by měli utrum, ti by nás tady lobbovali, ale my v Úsvitu víme, že se zlobbovat nenecháme a že by toto samozřejmě prospělo.

Na takovém řešení by samozřejmě profitoval nejen stát, ale také každý občan si teď hned spočítá, kolik by ušetřil, kdyby měl telefon a internet zadarmo. Zadarmo by samozřejmě nebyl, ale rozhodně by se to vyplatilo v poměru k miliardám, kdy veřejné organizace platí tyto služby komerčním operátorům, a obrovským ziskům těchto operátorů, a navíc bychom určitě uměli komerčním firmám poskytnout služby, z nichž by se provoz takové sítě platil. A prostě kupecké počty říkají, že i tak by se náklady bohatě vrátily v úsporách, protože samozřejmě by díky tomu vzrostla spotřeba občanů, protože by jim v kapsách zůstalo více peněz a mělo by to dobrý vliv na ekonomiku, jelikož by lidem zůstalo samozřejmě více prostředků na utrácení. A koneckonců nejen občan, ale možná i mnohý ministr si umí spočítat, kolik by ušetřil jeho úřad na telekomunikačních službách.

A už jenom dvě věty. Opět jsme u principu, který je tady opakovaně rok, trošku jako když hráč hází na zeď, ale je to právě to manažerské uvažování, kdy nemusíme občanům, ale třeba ani školám nebo nemocnicím zvyšovat příjmy, ale právě jít opačnou cestou, kdy často stačí, aby stát snížil jejich náklady, a výsledkem bude samozřejmě vyšší spokojenost i životní úroveň v České republice. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne. Děkuji panu předsedovi Okamurovi. Dále je přihlášen pan poslanec Volný – ale pardon, pane poslanče, s přednostním právem se přihlásil pan ministr vnitra Milan Chovanec, kterému tímto dávám přednost. Po něm pan poslanec Volný, po něm pan poslanec Laudát. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem neměl ambici vystupovat, ale musím tady vysvětlit některá tvrzení svého předřečníka o České poště. Jak český stát neumí provozovat železniční dopravu bez dotace, stejně tak se dostáváme do situace, že český stát prostřednictvím svého státního podniku Česká pošta neumí bez dotace udržet pobočkovou síť. Český stát se v minulosti rozhodl zavést datové schránky a toto jedno opatření Česko poštu stálo 800 mil. korun. Jedním škrtem pera jsme sice ušetřili u ministerstev při posílání doporučených dopisů, na druhé straně jsme tyto peníze sebrali České poště, a. s.

Já se tady chci naprosto ohradit proti tomu, že hospodaření České pošty je neprůhledné. Česká pošta své hospodaření audituje, Česká pošta má dozorčí radu. Otázkou je, jestli český stát jako akcionář prostřednictvím Ministerstva vnitra v minulosti nastavil směr České pošty správně. To je ta otázka, kterou tu dneska řešíme. To, že Česká pošta má datové výzvy, to, že Česká pošta má hledat nové klienty, to, že Česká pošta má mít ambici se chovat tržně, to bezesporu ano. Jezdím po České republice, mluvím se starosty. První téma, které je zajímavá, je nezavírejte nám pobočku České pošty – první téma. Až potom je služebna policie, hasiči, ale první je Česká pošta. Já bych byl nerad, abychom z tohoto tématu dělali téma předvolební.

Přesto ale musím reagovat na některé věci, které tady pan předseda Okamura řekl, a nemůžu je nechat bez povšimnutí, protože teď se rozhodujeme o tom, jestli skončí proces transformace České pošty na akciovou společnost. To je ten pseudostřet, který máme s panem ministrem Babišem, protože já o žádném střetu nevím. My spolu normálně kultivovaně hovoříme a pan ministr si vyžádal ještě nějaká ekonomická data, která prostě dostane. Nic víc, nic míň. Na konci toho procesu by mělo být to, že český stát se rozhodne, jakou cestou chce s Českou poštou jít. Český telekomunikační úřad, tedy úřad českého státu, prohlásil, že Česká pošta, aby plnila tzv. univerzální službu, že jí stačí 2 100 poboček. To znamená, Česká pošta, má-li se chovat jako řádný hospodář, a její management by se takto chovat měl, tak přeci v první fázi přijde a zruší 1 100 poboček. A to je to, co tato vláda přeci nechce. Tam nechceme směřovat. Pokud dneska víme, že pobočková síť, dámy a pánové, s sebou nese ztrátu 2,4 mld. korun, tak jakýkoli byznys, který v současné době pošta najde, to prostě nenahradí. Nenahradí. Takže chápu, že je potřeba Českou poštu ořezat na dřev, co se týká nákladů.

Byl jsem naprosto konsternován z toho, co Česká pošta všechno sponzoruje včetně fotbalového poháru za osm milionů. Takže my nutíme pošťačku, aby v zimě v mrazu nosila za 15 tisíc hrubého těžkou kabelu, a vedle toho se vyhazovaly peníze oknem. Tady jsem s panem vicepremiérem zajedno, že je potřeba tyto náklady jednoznačně odstranit. Jednoznačně. A pracuje se na tom. Na druhou stranu potřebujeme pro Českou poštu přechodné období, abychom tento státní podnik stabilizovali. My jsme tady v minulosti otvírali trh pro cokoliv, ale bez toho, aby se český stát podíval na zájmy svých vlastních organizací. České dráhy, ČD Cargo, Česká pošta.

Takže to je na vysvětlení, co bych já k tomu ještě rád dovysvětlil. Ale naprosto odmítám argumentaci, že Česká pošta není kontrolovaná, že nemá auditované hospodaření. To se naprosto ohražuji proti těmto výroková. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Omlouvám se, pane poslanče (Volný). S přednostním právem pan ministr Babiš, po něm s přednostním právem pan předseda Okamura.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedající. Chtěl bych potvrdit – my nemáme s panem ministrem vnitra vůbec žádný spor. Taky nikdo nechce rušit pobočky. Já říkám: Ano, zachovejme služby. Nicméně se chci o tom přesvědčit, že skutečně Česká pošta nemá žádné rezervy, a proto jsem ho požádal, aby mi dal podklady a umožnil mi seznámit se s Českou poštou, abych se trochu taky vrátil ke své profesi. A samozřejmě se budu o to zajímat. Jen pro informaci, protože ten benchmark a porovnání je důležité, tak rakouská pošta, která je na burze ve Vídni, má EBITDA Margin 13,2 % a vydělává ročně 285 mil. eur. To znamená 7,8 mld. korun. A jak je známo, v Rakousku je 8,5 mil. obyvatel versus 10,5 u nás. Takže možná bychom se mohli tam jít zeptat. Zítra přijde rakouský ministr financí, tak se ho zeptám, jestli bychom tam nemohli na nějaký benchmark. A

německá pošta je taky na burze ve Frankfurtu a má EBITDA Margin 6,5 %. Takže tady není žádný rozpor mezi panem ministrem Chovancem a mnou. Mně jde jenom o to, že když teda mám hlídat tu kasu a teď někdo říká, ano, budeme to muset dotovat, tak se chci o tom přesvědčit, že skutečně tam nejsou rezervy. Takže postupujeme společně. A taky za těch pár měsíců se nedají udělat nějaké zázraky, ale uvidíme. Budeme o tom jednat a myslím si, že máme oba stejný cíl, aby Česká pošta fungovala dobře a neprodělávala peníze. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Teď s faktickou poznámkou pan poslanec Volný. Po něm pan poslanec Okamura s přednostním právem, po něm pan ministr s přednostním právem. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Mně bude stačit opravdu pár minut. Chtěl bych tímto v rámci rozpravy požádat Poslaneckou sněmovnu o schválení zkrácení doby na projednání ve výborech o 30 dnů, tedy na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Volnému. Eviduji jeho návrh. Teď s přednostním právem pan předseda Okamura. Pardon, Františku (Laudáte.). Po něm s přednostním právem pan ministr, po něm s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Děkuji za slovo. My jsme se tedy trochu asi nepochopili. Já jsem velmi rád, že se rozproudila veřejná debata před občany o České poště. To opravdu občané určitě vítají. Ale my jsme se trochu nepochopili. Já jsem pouze chtěl dát inspiraci pro to, abychom také uvažovali směrem, kde Česká pošta může mít dobré postavení, kde je ten potenciál, a společně ten potenciál hledali, abychom České poště dali prostor, jakým způsobem se na trhu lépe uplatnit i ekonomicky. Hnutí Úsvit samozřejmě chce zachovat všechny pobočky České pošty. Sám pocházím ze Zlínského kraje a je to velice důležité, aby na těch vesničkách pošty zůstaly, i CzechPointy. A jsme absolutně pro to. A samozřejmě souhlasíme i s tím, a tady samozřejmě pana ministra chválím, opět se potvrzuje to, o co žádáme léta. Aby sponzorování státních firem typu Lesy České republiky, ČEZ, Česká pošta, které sponzorují, přestože jsou víceméně monopolními státními firmami, sponzorují nějaké sportovní podniky a další, že je to potřeba samozřejmě okruhovat, protože myslím, že služba veřejnosti má samozřejmě v tomto ohledu přednost.

Proto jenom znova zdůrazňuji, že já jsem tady dal inspiraci, nevolal jsem po žádném omezení služeb České pošty. To bylo přesně naopak, ten můj nápad. Hledal jsem další prostor, kde by Česká pošta mohla ekonomicky dobře fungovat, abychom zachovali kompletní portfolio služeb České pošty i na posledních malých vesničkách, aby tam občané ty služby měli.

A myslím, že jinak co se týče toho, na co jsem reagoval na pana ministra Babiše – když jsem to viděl v televizi, tak mi to vyznívalo trochu jinak. Protože nejprve se musím podívat na cashflow, nejprve se musím podívat na hospodaření a podobně, takže jsem rád, že je hospodaření průhledné, ale evidentně ani ministr financí a nemá jakoby od začátku v ruce. A jak ho máme mít v ruce potom my, kteří jsme opoziční poslanci? Takže jsem rád, že se to tady vyjasní a že to bude skutečně transparentní a že se dozvíme kompletní údaje o hospodaření České pošty. A všichni myslím, že směřujeme ke stejnému cíli. Aby to fungovalo, aby občané měli službu a pokud možno úplně dlouhodobě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Okamurovi. Nyní s přednostním právem pan ministr Chovanec. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Ještě jednou a myslím, že už dneska naposled, k České poště. Já jsem se nepřipravoval na diskusi o České poště. Na druhou stranu zhruba před třemi měsíci jsem tady slíbil, že vám pošleme strategii České pošty, protože chápu, že všichni poslanci, všechny poslanecké kluby mají zájem o vývoj v tomto státním podniku. To se také stalo.

Vedle toho bych chtěl ještě říct několik slov k tomu. Prostě Deutsche Post, německá pošta, ke které všichni vzhlížíme, která na burze opravdu je, velice dobře v minulosti investovala. Její výsledky hospodaření nejsou na základě listovního trhu v Německu, ale německá pošta koupila třeba DHL. To znamená, německá pošta většinu svého ekonomického úspěchu realizuje mimo území Německa a v těchto dceřiných společnostech, které vlastní. To není z toho, že by bohatla na rozesílání dopisů a balíků. Bohužel, tak to prostě nefunguje.

Slovenská pošta za univerzální službu platí zhruba 300 mil. korun. Při pobočkách 1500. Italský stát platí italské poště. Francouzská pošta dostává dotaci. Jinak my jsme prostě zaspali, dámy a pánové! My jsme zaspali třeba i v tom, že nemáme outsourceované pobočky. Česká pošta má outsourceováno 0,4 % poboček! Německá 100 %! Každá pobočka úspěšné německé pošty, spravuje ji nějaký privátní partner té pošty, a proto ten ekonomický zázrak je tady. My se k němu dopravujeme. Potřebujeme přechodné období, aby Česká pošta prostě přežila. Česká pošta dneska zaměstnává 33 tis. zaměstnanců, má obrat 20 mld. a její zisk v letošním roce se pohybuje na úrovni 300 mil. Ten zisk má sestupnou tendenci.

Jsem pro se podívat do ekonomických dat. Dneska pověřím pana ředitele Elkána, aby veškerá ekonomická data ve zjednodušené podobě poslal všem poslancům Parlamentu České republiky a senátorům, abychom tu nebudili dojem, že hospodaření České pošty je něco neznámého a něco tajného. Takže dnes odešleme data, abyste se s nimi mohli všichni seznámit. Samozřejmě podrobnější screening posíláme Ministerstvu financí podle jeho potřeb.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi vnitra. Dále s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Zbyněk Stanjura. Prosim, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jenom dvě poznámky. Srovnání s ČD Cargo prostě kulhá. Přestože předloni byl návrh zejména odborářů, abychom to řešili dotací státu, našli jsme jiné nástroje a ukazuje se, že se to hospodaření prostě otočilo. To za prvé. Ta já myslím, že to srovnání kulhá a nemá cenu v debatě o České poště používat ČD Cargo. Také je jiný trh, jiná konkurence a není to tak jednoduché. Já už jsem tehdy tvrdil, že třeba ČD Cargo by narazilo určitě. Snaha o poskytnutí dotace by narazila na zákony o hospodářské soutěži apod.

Ale k České poště. Já myslím, že pokud vláda půjde směrem uvedení České pošty na burzu, tak je to dobrý směr. Není to nic, co bychom blokovali, naopak si myslím, že bychom to přivítali.

Nicméně k debatám o pobočkách na vesnicích. Zkuste vy, kteří jste z velkých měst, se občas zeptat lidí, kteří tam žijí. Mám příklad z rodiny, kdy pro to, aby si mohli vyzvednout doporučenou zásilku ve své vesnici, si musí vzít dovolenou. To souvisí s tím, kdo pobočky provozuje, a prostě pokud ta vesnická pobočka má otevřeno do 16, 16.30, 15.30, což jsou zcela běžné hodiny, minimálně v Moravskoslezském kraji, tak člověk, který nepracuje v té vesnici, aby si ji mohl vyzvednout, tak si prostě musí vzít dovolenou nebo neplacené volno. Takže nemá cenu říkat silné věty typu – nebo já s tím nesouhlasím, že cílem je zachovat všechny stávající pobočky. To si myslím, že může být pravda, ale nemusí. Musíme myslet na ty, kteří tam bydlí, jestli pro ně je lepší mít třeba dvě hodiny večer, a souhlasím, na nějakou franšizu nebo nějakého obchodního partnera, aby tam mohli jít i ti, kteří jsou ekonomicky aktivní. To, že ti, kteří nejsou ekonomicky aktivní, mají prostor tam dojít i v dopoledních hodinách, je sice fajn, ale ti, kteří daně platí, mnohdy trpí tím a mnohdy si nechávají změnit dodací poštu do měst, ve kterých pracují. Tak jenom abychom v té debatě – sice jsme hodně daleko od novely státního rozpočtu roku 2014, která je v zásadě podle mě jenom reakcí na to, co se stalo, a my osobně to spíš chápeme jako technický materiál, ale když už ta debata vznikla, tak si myslím, že cílem by nemělo být zachovat všechny stávající pobočky, ale vymyslet efektivní a dobře fungující – a najít obchodní partnery, aby to bylo atraktivní pro ty, kteří by ty služby občanům poskytovali, protože občanům je v zásadě jedno, jestli je to Česká pošta, s. p., nebo někdo jiný. Ti si prostě chtějí přijít v době, kdy oni mohou, vyzvednout svou zásilku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Teď s přednostním právem pan předseda Kováčik, po něm pan ministr Chovanec. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, jsme možná poněkud vzdáleni tomu, co je napsáno na tabuli, nicméně debata o České poště nám graduje

skoro bych řekl do koncepčních otázek a myslím si, že zejména my, co žijeme na venkově, tak máme zcela jiné poznatky. A pro nás – a čím žijeme na menší vesnici, čím jsme starší, čím jsme sociálně na tom hůře, nemáme každý auto, abychom mohli dojet, a teď myslím na penzisty, kteří jsou na venkově, dojet třeba i do vzdálenější obce, takže cílem podle KSČM je zachovat stávající počet poboček, ani jednu nedat, protože všude žijí lidé, kteří nejsou ekonomicky aktivní a nemají často na to, aby dojížděli někam daleko.

Druhým cílem podle našeho soudu je, že musím poštu zachovat, protože vždycky, když jdou tyto diskuse, tak také jde diskuse o privatizaci, musíme poštu jako strategický podnik zachovat jako státní podnik, resp. ve stoprocentním státním vlastnictví. Všechny pokusy o privatizaci odmítáme, protože zase jde o to, že z plošné veřejné služby pro občany vytvoříme zdroj podnikání, a tam zpravidla dojde k nějakému nepříznivému posunu pro občana – buď to bude dražší, nebo se neefektivní pobočky koneckonců zavrou a občan bude muset někam dojíždět atp.

A třetí otázkou, která se tady probírá, je otázka dostupnosti nejen tedy místní, ale i časově. Jsem přesvědčen o tom, že je třeba vyhledávat takové možnosti, aby i ekonomicky aktivní občané poté, co přijdou z práce, si mohli svoje věci na poště vyřídit. Takže to je řešitelné všechno.

A poslední poznámka. Víte, ono se dobře srovnává, a já jsem pro to, abychom se zajeli poučit do Německa, do Rakouska, jak je možné, že tam pošta tvoří zisk, a dokonce docela velmi solidní a slušný zisk, zatímco u nás je to poněkud jiné. Ale to bychom se museli těch Němců a Rakušanů také zeptat, jestli německý a rakouský stát v minulosti také vytvářel takové téměř bezbřehé podmínky pro vznik konkurence státnímu podniku, resp. tamní poště, protože docházelo přece k tomu, že vznikly vedle pošty další, tentokrát soukromé firmy, které určité řekněme lukrativnější nebo výnosnější části agendy převzaly, a na poště zůstala síť, leckdy ano, ekonomicky méně výnosných, leč občanům dostupných poboček. Celý komplex těchto otázek potom odpoví na to, že možná Česká pošta, kdyby ji český stát v dřívějších dobách lépe chránil, mohla už teď vytvářet srovnatelný zisk s poštou rakouskou nebo německou. Prosím, aby tato otázka byla rovněž posouzena v celém komplexu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kováčikovi. S přednostním právem pan ministr, po něm pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Novotný. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Já už opravdu naposledy. Chci, abychom se vrátili k projednávání zákonů, a chápu, že téma České pošty je téma živé.

K panu předsedovi Stanjurovi vašim prostřednictvím. Pane kolego, já nejsem rigidní odpůrce konkurence. Já jsem pouze hovořil o tom, že česká vláda nevyřešila problém regulátora na železnici, za což nás samozřejmě dlouhodobě a oprávněně

peskuje Evropská komise, dokonce pokud si to vybavuji, jsme byli souzeni Evropským soudním dvorem a myslím si, že dokonce odsouzeni. To znamená, já jsem u ČD Cargo a v Českých drah hovořil o tom, že jsme nejprve měli vytvořit regulátora, a teprve potom trh otevřít. To se bohužel nestalo. Dneska jsme v situaci, když se bavíte s dopravci na železnici, že například trasa mezi Prahou a Ostravou je natolik přetížená, že dostat na ni náklad je téměř nemožné, nebo velmi složité. Takže já jsem se bavil o tom, že stát si měl hájit své zájmy tím, že nejprve nastavil regulátora, a teprve otevřel trh. Nic víc, nic méně.

U České pošty máme několik cest řešení a cesta nejkomfortnější pro občany ČR je prostě prohlásit Českou poštu za subjekt poskytující veřejnou službu ve veřejném zájmu a za služby, které jsou ztrátové, prostě a jednoduše zaplatit. Současný stav, který je, že Česká pošta je několik let v tzv. mezikroku mezi státním podnikem a akciovou společností. Pokud toto nezastavíme, tak Česká pošta nemůže například nakládat se svým majetkem, hromadí se tam nepotřebné nemovitosti, které by šlo odprodat, vytvořit fond, z něhož by se třeba revitalizovaly i ty malé pobočky. O každé z těch poboček jsme tady hovořili už v minulosti a česká vláda se zavázala je neuzavírat. To znamená, já to беру jako vládní úkol pro své ministerstvo, které má v současné době zachovat veškeré pobočky a zavírat je pouze, pokud bude dohoda s municipalitou, tedy s obcí, případně s krajem. Takhle zní vládní usnesení a já se jím pouze a jenom řídím.

Jinak nechci připomínat a nejsem moc zastáncem toho vracet se do minulosti, ale já chápu, že Česká pošta je mnohdy moloch a že Česká pošta potřebuje být štikou v rybníce a že Česká pošta se potřebuje přizpůsobit svým klientům. Takové zadání dostal nový management a samozřejmě je potřeba, aby Česká pošta měla otevřeno také někdy v sobotu, také někdy odpoledne, a k tomu postupně směřujeme. Česká pošta musí vyjít vstříc klientům primárně. Je velká škoda, pane předsedo Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, že ministři vnitra za posledních sedm let, kteří byli z řad ODS, to bohužel nezařídili.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nyní pan poslanec Laudát je přihlášen, po něm pan poslanec Novotný, po něm pan poslanec Faltýnek.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Nebudu dlouho zdržovat. Já dávám návrh na zamítnutí tohoto předkladu v prvním čtení. Pokud budeme takovéto zákony schvalovat, tak uděláme ze státního rozpočtu trhací kalendář. Já si myslím, že i podle současné legislativy má vláda na operativní kroky a změny během roku dostatečný prostor a pak jsou dostatečné nástroje i následně, jak toto řešit.

Pokud se týká pošty, já bych tady jen připomněl, že vznikla poměrně rozsáhlá petice občanů proti rušení poboček v těch nejmenších obcích. Je to další akcelerace úpadku a vymírání, vyliďňování některých regionů. My jsme tam napříč politickým spektrem schválili k tomu usnesení. Nepamatuji si všechny body, ale tím klíčovým bylo, že žádáme vládu, aby k poskytování základních služeb přistupovala jako

k tomu, že dneska už je to veřejná služba, s tím, že samozřejmě to, co říkal pan ministr Chovanec, outsourcingu a tak hledat ten neekonomičtější způsob. Ale jinak v případě toho řešení je to vždycky jenom další akcelerace úpadku a vyliďňování těch oblastí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Teď s faktickou poznámkou pan poslanec Faltýnek, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Dolejš, po něm pan poslanec Novotný. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Vážené kolegyně, kolegové, já jsem chtěl jenom poprosit, jestli bychom se nemohli vrátit k projednávání zákonů, které jsou předloženy ministrem financí, a debatu o České poště si dejme třeba na některou další schůzi Poslanecké sněmovny, ať se tady vzájemně prosím nezdržujeme a věnujeme se těm tématům, která jsou na stole. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Faltýnkovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Dolejš. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji. Doplním a navážu na předřečníky. Jistě jste si všimli, že touto novelou upravujeme rámeček, který byl nastaven rozpočtem na rok 2014. A možná pokud sledujete statistiky, tak víte, že plnění je poněkud lepší, než se čekalo. Neříkám, že je to zásluhou této vlády. Ale tato vláda, když má nějaké peníze, tak samozřejmě přemýšlí, kam je bude investovat. A jistě nějaká ta podpora investičního růstu či další bohubilé účely jsou namístě. Vzhledem k tomu, že směr této výdajové politiky je samozřejmě dán především na úrovni exekutivy, tak ponecháme tu radost si to prohlašovat vládě samotné. Ale myslím si, že ta obecná logika je nasnadě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Teď konečně pan poslanec Novotný má slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Novotný: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, budu stručný. Jenom pár slov k České poště z terénu. Během té doby, co jsem šest let ve funkci hejtmána, jsem mnohokrát svolal všechny starosty měst a obcí Karlovarského kraje a diskutovali jsme s vedením České pošty o situaci na jednotlivých pobočkách a zejména tam, kde byly problémy. Vždy jsme dostávali odpovědi typu "bylo nám nařízeno zrušit tolik a tolik poboček" apod. Od té doby, co ministrem vnitra je pan Chovanec, tak komunikace s Českou poštou se podstatným způsobem zlepšila. Řeší se konkrétní věci ve spolupráci se starosty, s krajem. Mohu uvést konkrétní příklady, jako například pošta Drmoule u Mariánských Lázní nebo pošta Mnichov blízko Karlových Varů apod.

Tolik jenom jsem chtěl uvést, že věci se pohnuly a že se řeší ve spolupráci všech zúčastněných stran. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Novotnému. A prosím pana ministra vnitra, aby se nebavil (u poslaneckých lavic ČSSD), protože ho tady chválili a mohl by to přeslechnout, že ho tady chválili.

Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pokud nikdo takový není, obecnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Není zájem.

Eviduji návrh na zamítnutí předloženého návrhu, který předložil pan poslanec Laudát. Budeme tedy hlasovat o zamítnutí předloženého návrhu. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování o zamítnutí předloženého návrhu, tak jak jej předložil pan poslanec Laudát.

Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 304. Přihlášeno 145 poslankyň a poslanců, pro 24, proti 74. Návrh nebyl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh rozpočtovému výboru. Ptám se, jestli má někdo ještě jiný návrh. Není tady takový návrh. Přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování o tom, kdo souhlasí, abychom předložený návrh přikázali k projednání rozpočtovému výboru.

Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. kdo je proti?

Je to hlasování číslo 305. Přihlášeno 145 poslankyň a poslanců, pro 124, proti žádný. Návrh byl přijat.

Dále tu eviduji návrh pana poslance Volného na zkrácení lhůty k projednání o 30 dnů.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro zkrácení lhůty k projednání o 30 dnů, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 306. Přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 89, proti 1.

Konstatuji, že tento návrh jsme přikázali k projednání rozpočtovému výboru a zkrátili jsme lhůtu k projednání i 39 dnů. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Pan ministr nás ještě neopustí, protože dalším bodem našeho jednání bude

39.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 294/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, předložený návrh zákona, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, má přispět k transparentnosti hospodaření s veřejnými prostředky v rámci územních rozpočtů a ke snížení legislativních a nelegislativních bariér implementace evropských a investičních fondů v programovém období let 2014 až 2020.

Předkládaná návrh zákona v části první upravuje postup pro poskytování dotací a návratných finančních výpomocí z územních rozpočtů, základní náležitostí žádostí a veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci.

Dále obsah o zveřejňování záměru územně samosprávného celku poskytnout dotaci nebo návratnou finanční výpomoc na účel stanovený poskytovatelem. Záměr je obdobou programu podle zákona č. 218/2000 Sb. Dále povinnost zveřejňovat smlouvy o poskytnutí dotací a návratných finančních výpomocí nad 10 000 korun na portálu veřejné správy.

Dále orgány příslušné k rozhodování sporů z veřejnoprávních smluv o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomocí, to znamená krajské úřady a Ministerstvo financí.

Dále možnost poskytovatele uložit příjemci dotace opatření k nápravě pochybení zjištěných při kontrole s tím, že pokud příjemce provede opatření k nápravě, nebude mu uložen odvod za porušení rozpočtové kázně. Toto ustanovení má umožnit zjednodušení administrativy při implementaci prostředků poskytnutých ze strukturálních fondů.

Dále částku tisíc korun, do které nebude odvod za porušení rozpočtové kázně ukládán, což má rovněž umožnit zjednodušení administrativy při implementaci prostředků poskytnutých ze strukturálních fondů.

Dále možnost zjednodušeného vykazování některých výdajů paušální částkou, uložení nižšího odvodu za porušení méně závažné povinnosti pevnou částkou nebo procentem nebo v rámci procentního rozmezí, sčítání odvodů za porušení méně

závažných povinností, nestanoví-li smlouva jinak, a uložení odvodu za porušení pravidel pro zadávání zakázek ve výši nejzávažnějšího porušení, nestanoví-li poskytovatel dotace jinak.

Některým zásadním připomínkám uplatněným k návrhu zákona některými kraji a Svazem měst a obcí nebylo vyhověno, například požadavku, aby doba, po kterou je třeba zveřejněný záměr poskytnout peněžní prostředky z územního rozpočtu byla kratší než navržených 90 dnů, nebo návrhu, aby místo zveřejnění celých smluv byly zveřejňovány pouze nezbytné informace.

Další připomínky směřovaly k počítání penále až ode dne prodlení s úhradou odvodu na základě platebního výměru, nikoliv ode dne následujícího po dni porušení rozpočtové kázně. Dále ke zvýšení hranice pro zveřejňování smluv až od 50 000 korun.

Řada zásadních připomínek však byla nad rámec této novely zákona.

Úprava poskytování dotací vyvolala potřebu některých úprav i v zákonech o obcích a krajích a o hlavním městě Praze. Úprava těchto zákonů je navržena v části druhé až páté a spočívá v doplnění působnosti orgánů příslušných k rozhodování o poskytnutí peněžních prostředků z územních rozpočtů a k uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí peněžních prostředků.

Závěrem si dovoluji upozornit, že předložený návrh zákona obsahuje několik tiskových chyb, které nebylo možné z časových důvodů opravit před doručením návrhu zákona do Poslanecké sněmovny Parlamentu. Tyto administrativní nedostatky budou opraveny v rámci legislativního procesu v Poslanecké sněmovně Parlamentu.

V podrobné rozpravě bude požádáno o zkrácení lhůty na 30 dnů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministroví. Nyní prosím zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Jiřího Zemánka, o slovo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zemánek: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, předkládám zpravodajskou zprávu k tisku číslo 294. Vzhledem k tomu, že pan ministr financí šel poměrně dopodrobna, tak si dovolím jenom dvě připomínky. Jedna je do minulosti, kdy poprvé jsme se setkali s podobou tohoto návrhu v dubnu 2013 a projednávání tisku číslo 988 bylo ukončeno rozpuštěním Sněmovny. V současné době je upravený návrh zákona předkládán znovu. Současný platný právní stav zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, nedefinuje pojmy související s dotacemi, s návratnými finančními výpomocemi, nestanoví pravidla pro poskytování dotací a návratných finančních výpomocí z územních rozpočtů, náležitosti záměru poskytnout dotaci nebo návratnou finanční výpomoc na její stanovený účel a pravidla pro zveřejňování údajů a dokumentů souvisejících s poskytnutými prostředky. Právě to je asi nejdůležitější úkol, který novela pod číslem

294 upravuje tyto záležitosti, a zároveň zákon upravuje úpravy související s administrací fondů Evropské unie.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji přihlášku pana poslance Vilímce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, přihlásil jsem se proto, abych jako dlouholetý komunální politik, ale také v minulém volebním období zpravodaj těchto sněmovních tisků spojených s rozpočtovými pravidly územních rozpočtů zdůraznil, jaké dopady bude mít přijetí tohoto zákona na mnoho, na 6 400 nebo 6 250 obcí.

Ano, pan poslanec Zemánek se zmínil, že s podobnou úpravou nebo s podobným sněmovním tiskem jsme se již potýkali na konci minulého volebního období, byl to sněmovní tisk 988. Tehdy jsem byl ustaven jako zpravodaj tohoto sněmovního tisku. Z důvodu rozpuštění Sněmovny a také z důvodu velké kritiky, která se snesla na tento návrh zákona, který je v mnoha ohledech dosti podobný tomu, který dnes projednáváme, nakonec bylo od projednávání upuštěno. Chci pouze v této souvislosti dodat, že návrh, který projednáváme, sněmovní tisk 294, není zase nic nového. Opět se vyjmul z nějakého toho ministerského šuplíku nebo ze šuplíku ministerských úředníků a pan ministr financí jej zde znovu předložil.

Já jsem si dal jako tehdejší zpravodaj práci, abych porovnal ty dva sněmovní tisky, ten 988, který se nakonec neprojednal, a tisk 294, který projednáváme. Jsou tam některé drobné změny, některé změny i pozitivní. U sněmovního tisku 294, to se týká především nápravných opatření u bagatelních porušení dotačních podmínek tak, aby to nemuselo znamenat porušení rozpočtové kázně – to určitě vítám. Podobný institut se připravuje i do velkých rozpočtových pravidel. Ale zatímco sněmovní tisk 988 předpokládal, že ta poměrně vysoká administrativní zátěž při poskytování dotací se bude týkat pouze obcí nad 2 tis. obyvatel, tak tentokrát se to týká všech obcí bez ohledu na to, jestli obec má 50 obyvatel, 100 obyvatel, nebo se jedná o hlavní město Prahu. Ano, boj za větší transparentnost je vedle své věcné náplně poměrně oblíbeným politickým tématem. Ale pokud je tento boj veden až s fanatickou představou, že každé malé hasičské sdružení i každá malá obec bude v jeho jménu podrobena nesmyslné administrativní zátěži, tak úplně zničíme to, co zde v minulých 25 letech v rozvoji měst a obcí bylo dosaženo.

Já předpokládám, a teď to není kritika ani na pana ministra nebo na současnou vládu, když jezdí ministři diskutovat do vesnic roku a podobně, myslím, že dnes jede pan předseda vlády diskutovat do jedné takové vesnice, tak by měl oznámit, a myslím, že by to bylo i seriózní, měl by se zmínit, co v případě takového návrhu zákona, který by nebyl upraven, by čekalo i ty nejmenší obce. Myslím si, že by to bylo namístě. Mám totiž takový dojem, že některá ustanovení tohoto návrhu nás vracejí do doby národních výborů. Já nechci teď v prvním čtení debatovat o detailech, ale když si přečtu, že o sporech veřejnoprávních smluv, které jsou uzavírány mezi

jednotlivými městy nebo kraji a poskytovateli, bude rozhodovat v přenesené působnosti krajský úřad, potažmo Ministerstvo financí, pokud se to bude týkat krajů nebo hlavního města Prahy, tak to není nic jiného, než byl systém národních výborů, kdy o problémech takových dotací vždycky rozhodoval vyšší stupeň příslušného národního výboru.

Já rozumím tomu, že požadavek na výrazně transparentní systém poskytování dotací či návratných finančních výpomocí je výsledkem snahy maximálně předejít systému určitého skrytého nadřování, určitého příkonu zvýhodňovat ty či ony žadatele. Také souhlasím s tím, že v současné době je určitě v daleko větší míře uplatnit úlohu elektronických médií, internetu než dosud.

Návrh z jedné strany v souvislosti s novelou zákona o obcích zvyšuje kompetenci rad obcí poskytovat dotace konkrétnímu příjemci v rámci jednoho roku na 50 tisíc. To považuji za pozitivní, protože stávající limit 20 tisíc je skutečně nedostatečný. Nerozumím ale tomu, a on to trochu zmínil i pan ministr, proč se předkladatel v připomínkovém řízení tak bránil alespoň vyvázat dotace do částky 50 tisíc korun ročně u obcí a u krajů 200 tisíc z povinnosti vždy třicet dní dopředu zveřejňovat záměr poskytování dotace a trvat na tom, že všechny dotace bez výjimky musí být uzavírány na základě veřejnoprávních smluv. Víte, v životě obcí se často stává, že obec musí velmi rychle reagovat i třeba poskytnutím dotace na nějakou konkrétní škodní událost, ať se to týká spolků, nebo různých dalších příjemců. V zásadě vázat vždy poskytnutí dotace i v případech, že se jedná o 5 tisíc nebo 2 tisíce korun na povinnost zveřejňovat takovýto záměr třicet dnů, řekněme, před rozhodnutím o té dotaci, považuji za velmi tvrdé a povede to v praxi obcí k velkým potížím.

Pocházím ze západních Čech. V mnoha ohledech mohou být pro samosprávu vzorem pravidla, která fungují v Bavorsku. Znáám mnoho bavorských starostů. Já jsem se nesešel nikdy s tím, že by starostové v bavorských obcích museli v souvislosti s poskytováním rozsahem nevelkých dotací nebo příspěvků ze svého rozpočtu podstupovat takovou administrativní zátěž. Pokud dnes voláme po příkladech ze zahraničí, vezměme si příklad třeba i z Bavorska z fungování samosprávy a poskytování dotací v bavorských obcích. Pokud se totiž příjmy nepřiměřeně tvrdá pravidla, tak na to, vážené kolegyně a kolegové, doplatí jak obce, tak jejich občané.

K čemu taková pravidla povedou? V našich podmínkách k nutnosti tyto časové průtahy obcházet, na což jsme skutečně velmi mistři ve svém oboru, a myslím, že to není ani cílem tohoto návrhu.

Nerozumím také požadavku a nechci to, protože myslím, že tato debata proběhne na půdě rozpočtového výboru... Nerozumím požadavku, aby územní samosprávné celky zdůvodňovaly žadatelům o dotaci, proč ji nedostali. Nevím, jak se bude pisemně zdůvodňovat, že zastupitelstva či rady svými hlasy dotaci prostě neodsouhlasily. Nevím, jak se to bude věcně zdůvodňovat.

Tím neříkám, že třeba některé náležitosti stran poskytování dotací upravit, že je třeba zajistit i větší informovanost. Také určitě nebudeme předkládat návrh na

zamítnutí. Pouze nelze skutečně dle slov klasika vylévat z vaničky vodu včetně dítěte. Věřím, že je snad vůle a prostor v druhém čtení tento vládní návrh rozumně pozměnit tak, aby požadavek transparentnosti se nedostával do naprosté kolize s racionálností a efektivností, o které mluví tak často pan ministr financí. Věřím, že je možné na půdě rozpočtového výboru i s vstřícným přístupem ministra financí si ty změny ohlídat, jak čtu z mnoha plakátů, a upravit tento zákon do takové podoby, aby neškodila 6 250 obcím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Pardon. Nejprve s faktickou poznámkou pan poslanec Volný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající, i zde bych chtěl poprosit Poslaneckou sněmovnu o zkrácení projednávání tohoto zákona ve výborech o 30 dnů, tedy na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O 30 na 30, eviduji, děkuji panu poslanci Volnému a ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nevidím nikoho, proto končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečné slovo pana ministra, případně pana zpravodaje. Není zájem. Protože neeviduji žádný návrh na vrácení či zamítnutí předloženého návrhu, budeme se zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh. Nemá. Budeme tedy hlasovat o přikázání tohoto návrhu zákon k projednání rozpočtovému výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 307, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro 116, proti žádný, návrh jsme přijali.

Dále tu mám návrh pana poslance Volného, který navrhuje zkrátit lhůtu k projednání o 30 dnů. Zahajují hlasování o tomto návrhu. Pardon, omlouvám se, prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji. Omlouvám se. Hlásila jsem se, pane místopředsedo. Tento tisk prosím přikázat ještě do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, že jsem nepostřehl tento návrh. Budeme tedy hlasovat i o tomto návrhu k tomu, abychom přikázali tento návrh výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Eviduji žádost o odhlášení všech, odhlašuji vás tedy všechny a poprosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o přikázání tohoto návrhu zákona k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 309, přihlášeno 127 poslankyň a poslanců, pro 125, proti žádný, i tento návrh jsme přijali.

Nyní se tedy dostáváme ke zkrácení lhůty, tak jak navrhl pan poslanec Volný, abychom lhůtu zkrátili o 30 dnů.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, abychom zkrátili lhůtu o 30 dnů, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 310, přihlášeno 129 poslankyň a poslanců, pro 86, proti 8, návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že jsme návrh přikázali k projednání rozpočtovému výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, lhůtu jsme zkrátili o 30 dnů, a končím první čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi.

Dalším bodem našeho programu je bod číslo

40.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb.,
o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů
(rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 295/ - první čtení**

Prosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, hlavními dvěma změnami, které navržený zákon přináší do rozpočtových pravidel, je za prvé posílení úlohy poskytovatelů dotací při zjišťování nesprávností, kterých se během jejich používání nebo v souvislosti s nimi dopouštějí jejich příjemci, a při nápravě těchto nesprávností a jejich postihování a za druhé zmocnění Ministerstva financí k vydávání státních dluhopisů ke krytí rozpočtovaného schodku státního rozpočtu a ke splácení jistin státního dluhu. Posílení úlohy poskytovatelů dotací napomůže rychlejšímu řešení případu chyb v dotačním procesu a zneužívání dotací, zejména dotací obsahujících peněžní prostředky z rozpočtu EU, a tím i k zlepšení plynulosti jejich čerpání. Pokud jde o státní dluhopisy, zákony o vydání dluhopisů ke krytí rozpočtovaného schodku státního rozpočtu představují duplicitu v právu, protože zmocnění k jejich vydání obsahuje vždy již příslušný zákon o státním rozpočtu. Rovněž zmocnění k vydání dluhopisů ke krytí splátek jistin nemusí být dáno vždy zvláštním zákonem, protože při soustavné schodkovosti státního rozpočtu jistiny jiným způsobem hradit nelze a vydání dluhopisů na jejich krytí státní dluh nezvyšuje.

Návrh novely obsahuje další změny, jako je zpřesnění vymezení pojmu státních finančních aktiv a pasiv, nové definování peněžních prostředků z rozpočtu Evropské unie v návaznosti na nové unijní předpisy v této oblasti, zjednodušení pro žadatele o dotace z řad právnických osob, které již nebudou muset oznamovat spíše jen teoreticky se vyskytující konečné beneficiety, které prakticky nelze právně definovat. Dále možnost využít cizoměnové účty Ministerstva financí k rozpočtovým výdajům, aby nebyla nutná konverze koruny v případě, kdy by byla nevýhodná. Neukládání odvodů za porušení rozpočtové kázně do tisíce korun a některé další. Návrh novely přináší změny, které současný systém finančního hospodaření státu zásadně nemění, ale měl by vést k jeho racionálnějšímu fungování.

V podrobné rozpravě bude předložen návrh na zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na 30 dní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi a prosím pana zpravodaje pro první čtení pana poslance Romana Kubička, aby nás seznámil se svou zpravodajskou zprávou.

Poslanec Roman Kubiček: Dobrý den, pane předsedající, vážení členové vlády, a dámy a pánové. Pan ministr financí předložil ucelený návrh tisku 295 novely zákona číslo 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a změně některých souvisejících zákonů. Já bych jenom doplnil, že současná právní úprava obsahuje rozdílná ustanovení pro dotace poskytované ze státního rozpočtu, které nejsou spolufinancované z rozpočtu EU, a pro tytéž dotace spolufinancované z rozpočtu EU.

V současné právní úpravě není umožněno poskytovateli dotace požadovat po jejím příjemci vrácení této dotace nebo její části, domnívá-li se poskytovatel, že byla porušena pravidla pro nakládání s dotací. Pokud jde o snížený odvod za porušení rozpočtové kázně, navrhuje se, aby kromě procentního rozmezí mohl poskytovatel dotace ze státního rozpočtu stanovit snížený odvod také ve vyšší pevné procentní sazby. Nutnost této úpravy vyplývá z dokumentů EU, které v některých případech počítají s pevnou procentní sazbou, se kterou ale současná úprava rozpočtových pravidel nepočítá. Navíc tato úprava se má vztahovat i na dotace, které nejsou spolufinancované z rozpočtu EU.

Novela zákona se předkládá ke splnění požadavků EU. Tyto požadavky ze strany EU nelze promítnout jinak než navrhovanou novelizací rozpočtových pravidel. Požadavky ze strany EU byly vyjádřeny v akčním plánu ke zlepšení fungování řídicích a kontrolních systémů pro strukturální fondy v ČR. Splnění požadavků tohoto akčního plánu bylo podmínkou odblokování plateb pro operační programy spolufinancované z Evropského fondu pro regionální rozvoj a Fondu soudržnosti. Dále bez novelizace rozpočtových pravidel není možné měnit úpravu vymezení rozpočtové kapitoly Operace státních finančních aktiv ani definici státních finančních pasiv a státního dluhu. Rovněž úprava vydávání státních dluhopisů požaduje tuto úpravu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neeviduji žádnou přihlášku. Pan poslanec Vilímeček se hlásí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímeček: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, dnes je takový den, kdy se všechno projednává efektivně. Vždycky se něco přečte, a pak pan poslanec Volný načte zkrácení lhůty na 30 dnů.

Myslím, že by nemělo zapadnout to, co zmínil především pan ministr financí, že tato takzvaná velká rozpočtová pravidla, ten návrh, který je předložen, také znamenají přesun zákonného povolení Poslanecké sněmovny k vydávání státních dluhopisů v mnoha případech do režimu zmocnění Ministerstva financí k takovým operacím a v zásadě zmocnění ke zvyšování dluhu. V důvodové zprávě se píše, a je mi myslím dobré si to přečíst a poslechnout, že zákonné povolení k těmto operacím "je pouhou časově náročnou a zbytečnou formalitou, existuje také riziko, že zákon opravňující ministerstvo k vydávání státních dluhopisů nebude schválen". "Ze stejných důvodů je dle navrhovaného ustanovení vloženo i oprávnění ministerstva vydávat státní dluhopisy na úhradu rozpočtovaného schodku státního rozpočtu. Zákon o státním rozpočtu," to cituji z té důvodové zprávy, "musí projít legislativním procesem, a tvorba dalšího zákona, který by kryl schodek," je dle důvodové zprávy "pouze nadbytečným procesem".

Takto soudí – a musím to podtrhnout – o zákonodárné pravomoci Poslanecké sněmovny vláda, Ministerstvo financí. Také se můžeme za chvíli dočkat návrhu, aby Poslanecká sněmovna zmocnila Ministerstvo financí ke stanovení sazeb daní na základě schváleného rozpočtu, protože je riziko, že případné neschválení daňových zákonů může ohrozit plnění státního rozpočtu.

Stručně řečeno, a musím to zde zmínit, vláda a Ministerstvo financí se snaží zákonodárný sbor, těch 200 ctěných poslankyň a poslanců, postavit na vedlejší kolej. Ano, z pohledu Ministerstva financí je to efektivní. Jsme nepředvídatelní a časově komplikujeme Ministerstvu financí a vládě jejich bohubilé záměry. Jenom chci podotknout, že kdybychom s takovým návrhem přišli v minulém či předminulém volebním období za vládní koalici, nechci se ani domýšlet, co by dělala opozice na protest.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vilímečkovi. Dále se hlásí pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Kubíček: Dobrý den, dámy a pánové. Dovoluji si požádat o zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 30 dní, aby to neodnášel vždycky pan poslanec Volný. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je od vás hezké, pane zpravodaji. Eviduji žádost na zkrácení lhůty o 30 dnů na 30 dnů. Ptám si, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pokud nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se pana ministra a pana zpravodaje na závěrečná slova. Není zájem.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Ptám se, jestli má někdo nějaký jiný návrh, a dlouze se dívám zejména na levici, abych ji neopomněl. Nemá nikdo jiný návrh.

Budeme tedy hlasovat o přikázání rozpočtovému výboru.

Já zahajuji hlasování o tom, abychom tento návrh přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 311. Přihlášeno 130 poslankyň a poslanců, pro 116, proti žádný.

Dále pan zpravodaj navrhl zkrátit lhůtu k projednání o 30 dnů.

Zahajuji hlasování o zkrácení lhůty k projednání o 30 dnů. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 312. Přihlášeno je 130 poslankyň a poslanců, pro 73, proti 11. Návrh na zkrácení lhůty byl přijat.

Konstatuji, že návrh jsme přikázali k projednání rozpočtovému výboru a zkrátili lhůtu k projednání o 30 dnů. Končím první čtení tohoto návrhu zákona a předávám řízení schůze. Hezké odpoledne.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne, budeme pokračovat dalším bodem dle schváleného programu schůze. Jedná se o

43.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 254/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji na to, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Nyní poprosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl místopředseda vlády a ministr financí pan Andrej Babiš.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové. Předkládaná novela zákona o cenách sleduje dva cíle.

Za prvé je to úspora nákladů na vydávání Cenového věstníku, který má dlouhodobě klesající náklad, a odběratelé jednoznačně dávají přednost jeho elektronické podobě zveřejňované na webových stránkách Ministerstva financí. Dále se navrhuje Cenový věstník zveřejňovat na portálu veřejné správy při zajištění verifikace digitální podoby cenového rozhodnutí listinnou podobou. Shodný způsob zveřejňování cenových rozhodnutí o regulaci cen byl přijat již v energetickém zákonu pro cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu.

Za druhé novela v návaznosti na nový kontrolní řád má umožnit, aby cenové kontroly prováděli kontroloři na základě předložení průkazů a nemuseli mít pro každý jednotlivý případ kontroly například v maloobchodě či službách písemné pověření. Zákon obsahuje náležitosti, které mají být v průkazu obsaženy. Nové řešení umožní pružnější provádění cenových kontrol zejména v menších prodejnách a provozovnách.

S ohledem na technický charakter novelizačních bodů a krátkost novely vláda požádala Poslaneckou sněmovnu o vyslovení souhlasu s návrhem zákona již v prvním čtení. Urychlené projednání umožní již k 1. lednu 2015 ukončit dosavadní smlouvy o tisku a distribuci Cenového věstníku a přejít na hospodárnější způsob jeho zveřejňování. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní ještě prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Karel Fiedler a poté se s přednostním právem hlásí pan poslanec Laudát.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý den, dobré dopoledne, dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jen stručně, krátce, protože se jedná o jednoduchou novelu a zásadní věci tady k tomu sdělil již pan ministr financí Andrej Babiš.

Předkládaný návrh novely zákona číslo 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, se týká publikování Cenového věstníku. Věstník je možné zveřejňovat také způsobem umožňujícím dálkový přístup na portálu veřejné správy. Již několik let je uveřejněn prostřednictvím programu Adobe Reader na webových stránkách Ministerstva financí. Důvodem návrhu jsou zbytečně vysoké náklady na vydávání v tištěné podobě a zároveň i klesající počet předplatitelů tištěné podoby Cenového věstníku. V současnosti je na webových stránkách k dispozici okamžitě po podpisu. Dále se tento návrh zabývá úpravou průkazu pracovníků cenových kontrolních orgánů.

Tak jak tady bylo zmíněno ze strany navrhovatele, pana ministra, je navrženo schválit zákon podle § 90 ve zkráceném čtení. Vzhledem k jednoduchosti této novely, která jednoduchým krokem přináší i cenovou úsporu, doporučuji, aby tento návrh, tento požadavek, ve zkráceném znění byl také schválen. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane zpravodaji. Nyní tedy s přednostním právem pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Jménem dvou klubů TOP 09 a ODS dávám veto na projednávání v režimu § 90, protože se nejedná o žádnou naléhavou záležitost. Nicméně navrhuji zkrácení lhůty na 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že bylo vzneseno veto dvou klubů, nemůžeme pokračovat ve zrychleném čtení. Eviduji váš návrh na zkrácení lhůty. Nyní otevírám obecnou rozpravu. Neeviduji v tento moment nikoho, kdo by byl přihlášen do obecné rozpravy. Je tomu tak? (Předsedající se rozhlíží po sále, nikdo se nehlásí.) Je tomu tak. V tom případě končím obecnou rozpravu.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený... (Zpravodaj gestikuluje.) Máte problém s hlasovacím zařízením, pane zpravodaji? (Ano.) Zkuste se odhlásit z místa poslance, jestli nejste přihlášen, pak by to mělo fungovat. (Zpravodaj jde ke svému místu v sále.) Děkuji. Táží se ještě, zda pan zpravodaj a pan navrhovatel chtějí mít závěrečná slova. (Nemají zájem.) Neeviduji. V tom případě přistoupíme k hlasování o přikázání do výboru.

Jak jsem říkal, předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Táží se, zda má někdo ještě jiný návrh. (Nikdo se nehlásí.) Neeviduji. Děkuji. Takže návrh je pouze jeden. Než dám hlasovat, mám zde požadavek na odhlášení, takže já vás nejprve všechny odhlásím a požádám vás, abyste se opakovaně přihlásili.

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro, abychom předložený návrh přikázali k projednání rozpočtovému výboru, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku.

Je to hlasování číslo 313, přítomných poslanců je 117, pro tento návrh je 116 poslanců. (Proti nikdo.) Návrh byl přijat.

Dále zde eviduji návrh na zkrácení na projednání na 30 dnů.

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro zkrácení doby projednání na 30 dnů. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 314, přítomných poslanců 120, pro tento návrh 89. (Proti 1.) Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru a lhůta na projednání byla zkrácena na 30 dnů. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Zahajují poslední bod dnešního jednání

180.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb.,
o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů,
a zákonné opatření Senátu č. 341/2013 Sb., kterým se mění zákon
č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 55/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb.,
o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 300/ - první čtení**

Z pověření vlády uvede předložený návrh pan ministr Brabec. Ujměte se slova. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobrý den. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji za možnost tady vystoupit za kolegyni Jourovou v rámci prvního čtení s tímto důležitým zákonem.

Vládní návrh zákona, jehož znění vláda schválila na svém jednání 3. září letošního roku, je předkládán v souvislosti s potřebou změn zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, nekonceptního charakteru. Primárním účelem navrhované novely je dílčí změna národní úpravy zadávání veřejných zakázek a předmětem navrhované právní úpravy je především odstranění nedostatků účinného znění zákona o veřejných zakázkách. (Náhlý šum v levé části sálu.)

Novela zákona navrhuje rozšířit demonstrativní výčet kritérií o možnost hodnotit také organizaci, kvalifikaci a zkušenosti pracovníků podílejících se na plnění veřejné zakázky, což umožní zadavateli u služeb najít odpovídající a fundovanou nabídku. Zároveň je navrhována i možnost hodnocení vlivu na zaměstnanost osob se ztíženým přístupem na trh práce, která vzešla z jednání v rámci připomínkového řízení s Ministerstvem práce a sociálních věcí. Přijetím novely zákona dojde k formulační úpravě ustanovení upravujícího podmínky pro zadávání dodatečných stavebních prací a dodatečných služeb tak, aby tato formulace byla již plně v souladu se směrnicí o zadávání veřejných zakázek 2014/24/EU. Nově bude tedy muset potřeba dodatečných stavebních prací nebo dodatečných služeb nastat v důsledku okolností, které zadavatel jednající s náležitou péčí nemohl předvídat. Současný limit 20 procent takzvaných víceprací zůstává nadále zachován.

Dosavadní znění přinášelo komplikace při posuzování konkrétních případů, kdy zákon vyžadoval takřka absolutní míru objektivní nepředvídatelnosti. Navrhovaná změna situaci řeší v tom smyslu, že nelze po zadavateli vyžadovat větší péči, než je obvyklá, slovy zákona: náležitá. Změnou dojde k zabránění situacím, kdy za současného znění byly nepřesnosti v projektu příčinou odebrání dotací. (Sál se ztišil.) Za přípustný důvod pro zadání dodatečných stavebních prací tedy bude možno považovat například případ, kdy zadavatel použije projektovou dokumentaci zpracovanou externí autorizovanou osobou a u dokumentace předpokládá její odborné provedení. V průběhu stavebních prací se ale zjistí, že v projektu je věcná

chyba, která vyžaduje změnu rozsahu prací provedenou prostřednictvím takzvané dodatečné práce.

Přijetím novely dojde také ke zrušení povinnosti zrušit zadávací řízení za situace, kdy zadavatel obdržel pouze jednu nabídku, čímž dojde ke zefektivnění zadávacího procesu, které spočívá zejména v jeho zrychlení, a má tedy zabránit zbytečným průtahům. V rámci své existence tato povinnost způsobovala zadavatelům často až neřešitelné problémy a nespĺnila tak svůj primární účel, a sice zvýšení konkurenceschopnosti nabídek a zvýšení motivace zadavatelů otevírat zadávací podmínky většímu počtu uchazečů jejich mírnějším nastavením.

Dále bude provedena úprava části zákona o veřejných zakázkách týkající se výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek. Nová právní úprava by měla zefektivnit, tedy zrychlit, řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Smyslem úpravy je zajištění efektivního, rychlého a zákonného přezkumu soutěží učiněných v zadávacím řízení.

Na základě výsledku připomínkového řízení k této novele došlo též k úpravě týkající se takzvané citlivé činnosti, kdy došlo k vyjmutí výkonu funkce člena hodnoticí komise z této citlivé činnosti. Dojde tím ke zjednodušení procesu sestavování hodnoticích komisí, neboť za současného stavu byl tento proces u významných veřejných zakázek značně administrativně náročný.

V poslední řadě další oblastí, kterou předkládaná novela upravuje, je zrušení ustanovení zákona o veřejných zakázkách upravujících seznam hodnotitelů a zrušení povinnosti předkládat oponentní odborné vyjádření k odůvodnění významných veřejných zakázek, a to v souvislosti s připravovaným systémem státní expertízy, který by měl plnit obdobné povinnosti jako seznam hodnotitelů společně s vypracováním oponentních posudků.

Přijetí předmětných změn nebude mít dle předkladatele negativní dopady na transparentnost zadávání veřejných zakázek. Účinnost tohoto návrhu je potom navržena k 1. lednu 2015.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Ladislav Okleštěk.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, dámy a pánové, já nemám co dodat po vyčerpávajícím slově pana ministra, protože pan ministr Brabec, jak víte, je univerzální ministr a dokáže předložit všechno tak, jak je patřičné. Jenom bych chtěl připomenout, že se v tomto případě skutečně nejedná o nový zákon, ale o dílčí novelu, která je pro nás velmi důležitá, a že navrhované úpravy odstraní nedostatky, které jsou v současném zákoně, a my je potřebujeme odstranit.

Přimlouvám se za to, abychom pustili zákon do dalšího čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Otevírám rozpravu, do které v tento moment eviduji jediného přihlášeného a tím je pan poslanec Laudát. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jestliže budu kritizovat ten předklad, tak prosím nekritizuji pana ministra. Dostal jsem na výběr, že si můžu vybrat mezi dvěma, a po včerejším traumatu z vystoupení pana Prachaře před odbornou veřejností ve věci dopravy jsem samozřejmě sáhl po profesionálovi.

K tomu samotnému zákonu, nebo novele. Já už nevím, jaká mám použít slova – snad Kriste Pane! Já mám paní Jourovou velice rád, byl jsem jeden ze tří poslanců, kteří se jí zastávali, když byla přepadená na letišti bezpečnostními orgány, a věřil jsem, že je fěrová. Ale to, co vyšlo z její dílny, z jejího ministerstva po mnoha měsících, je dosti otřesné. Samozřejmě nebudu dávat návrh na zamítnutí v prvním čtení, což bych asi udělal za všech jiných okolností, ale ta situace si skutečně vyžaduje nějaké řešení. A každé řešení je pořád ještě o něco lepší než žádné řešení.

Na půdě hospodářského výboru se uskutečnilo setkání jednak zástupců ministerstev – kromě ministra vnitra, který tam chyběl, protože to byl nějaký, bych řekl, téměř vrchol kriminalizace investorů, veřejných investorů podotýkám – to byl nějaký březen, jestli se nemýlím, nebo začátek dubna, konec března – tak tam byla celá řada ministrů a nebo jejich zástupců a slibovali radikální rychlou změnu, alespoň v první fázi do konce června paní ministryně změnu parametrickou. Nic z toho se nestalo. Dneska tady máme tento předklad.

Co vítám, že tam je. Tak z té diskuse, která tam probíhala, snad je tam jediné vyřešená otázka Úřadu na ochranu hospodářské soutěže. To je jedna z těch věcí. Ale nechápu, proč ministerstvo potřebovalo tři čtvrtě roku, a stejně to nevyřešilo, aby se změnila parametrické věci.

To, co každý zadavatel veřejné zakázky ví zcela jasně, s čím se potýká, je otázka víceprací a méněprací. Pan předseda ÚOHS Rafaj říkal, že to není z jeho dílny. Já se příznám, jsem nevěděl, že došlo k pravomocnému výroku nějakého soudu, myslím že v Hradci Králové, že od té limitní částky, o kterou nesmíte tu investici překročit, tj. 20 %, tak vícepráce se nasčítávají, ale nemůžete odečíst náklady za neuskutečnou část díla. Takže i když dodržíte limit stavby, tak přesto můžete být dokonce kriminalizován, nebo minimálně porušíte zákon o zadávání veřejných zakázek a já nevím, kolik dalších různých předpisů... (Hluk v sále. Poslanec Laudát chvíli čeká, ale nic se neděje.) ... Další předpisů právě proto, že to ujede. A když dodržíte absolutní cenu, což by mělo být to podstatné kritérium, pro ten veřejný rozpočet –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče. Já jsem čekal, zda kolegyně a kolegové ztiší hlasitost svých rozhovorů. Nestalo se tak. Tak vás nyní žádám, abyste skutečně snížili hladinu hluku. A máte-li něco podstatného

k řešení, tak jděte do předsálí, ať slyšíme, co pan poslanec Laudát přednáší. Prosim pokračujte.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Takže zcela zbytečně, nevím, neřeší.

Další věci. Všeobecně známý nešvar – že není dobrá projektová dokumentace, správci sítí nevědí ani, kde mají sítě a jaké mají sítě. Pro Evropskou unii a pro zbytek kultivované Evropy zcela nepochopitelná záležitost, u nás bohužel běžný standard. Takže je samozřejmě vždycky nakreslený nějaký projekt, ať už pro fázi územního řízení, pak už u stavebního povolení je řada odchylek a kámen úrazu nastává v okamžiku, kdy se ta stavba dostává do úrovně projektové dokumentace, realizační dokumentace. A samozřejmě jakékoli odchylky některými zběsilými auditory, o nichž už tady dneska ráno byla řeč, se dostávají do té části vícepráce. Není to zpřesnění projektu, to zákon nezná. A zákonodárce se tuhle sumu problémů pokusil tady v návrhu vyřešit lišácky v ustanovení § 23 odst. 7 písm. a). Víím, že to bylo z jednání a z nějakých malérů, když bylo zastaveno čerpání OP Doprava, tak se vymyslel termín – objektivně nepředvídané okolnosti. A do toho se snažili investoři v naprostém zoufalství – a nejenom státní, ale i obecní, krajští – nacpat jakékoli změny nebo řadu těch běžných na stavbě bagatelních automatických změn, které se vždycky vyskytují. A samozřejmě někdo to skoušel, jiný ne, někdo podal trestní oznámení.

Teď je tady zaváděn termín – okolnosti, které zadavatel jednající s náležitou péčí nemohl předvídat. Náš právní řád tohle nezná, tzn. v tom se to vůbec neposunuje, nebo jenom velice mlhavě. A zase to je otázkou posouzení potom permanentních oznamovatelů orgánů činných v trestním řízení. Je to obrovská pastva pro právní kanceláře, které si bude muset dál investor najímat, aby ony dělaly výklad toho, co se tímto rozumí. V jiných souvislostech a v jiných zákonech je zmíněna péče náležitého hospodáře. A ten termín tady není takto rozebrán, aby se tam daly dát skutečně průběžné úpravy stavby, změna postupu výstavby, která s sebou nese něco... (Hluk v sále přetrvává.) Můžu poprosit pana...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Mohu to zopakovat. Ale skutečně vás, kolegyně a kolegové, prosím, abyste nediskutovali v sále, abyste poslouchali, co se přednáší, a diskusi abyste přenesli do předsálí. Děkuji vám.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Nevím, kolik bude ještě potřebovat ministerstvo – nejenom tohle, ona v tom jede doprava a další, Ministerstvo průmyslu a obchodu – na to, aby tam dali paragraf. Proč my tedy máme mít jenom těch 20 %, když zbytek Evropy má od 30 do 50 %? A i evropská směrnice nová, na kterou se paní končící ministryně odkazovala, výrazně liberalizuje ten přístup.

Já nebudu zdržovat, ale musím říct jedno. Jenom to, že naléhavá potřeba něco s tímto zákonem dělat mě nevede k tomu, abych skutečně podal návrh na zamítnutí v prvním čtení. Předpokládám, že garančním výborem je hospodářský výbor, kde se

tohle téma probírá téměř na každém jednání, protože ono zasahuje do celého veřejného sektoru způsobem negativním. Nicméně jenom s politováním musím říct – kdyby někdo místo celostránkových mediálních povídání o tom, jak udělá revoluci v zákonu o zadávání veřejných zakázek, aspoň něco udělal... My tady máme konkrétní důkaz, že bohužel, bohužel neudělal. A obrátí se to i proti této vládě, protože pan ministr Prachař nebo jeho nástupce, nevím, jak to dopadne, neprosadí nic. Dál bude obrovské penzum zdržovacích taktik, kriminalizace investorů, protože tento zákon to nemění. Nevím, co je tak složitého na tom, napsat jednoduchou novelu.

A závěrem svého vystoupení podotýkám, že v hospodářském výboru jsme změny, které nám tam byly přislíbeny, požadovali napříč politickým spektrem, zleva doprava. Nikdo tam nepožadoval opačnou cestu, tzn. totální hlídání, složitý zákon. Nabízeli jsme, aby se to urychlilo a nešlo to do připomínkového řízení – což teď úředníci různých resortů ukázali přesně, že z toho udělali zase takové nic, až na dvě tři výjimky v zákonu –, že to můžeme podat jako poslanecký návrh, který podpoří, a bylo by vhodné, aby to udělal někdo z koalice, aby to mělo širší podporu. Aby vznikl tento pozměňovací návrh ve spolupráci s příslušným ministrem nebo ministryní tak, aby to ve vládě nenarazilo. Nic z toho se nestalo.

Takže se dneska dostáváme k tomu, že pokračujeme v praxi, že tady něco děláme, průmyslu, dopravě nepomůžeme, až na dvě tři výjimky, ale ty nejsou tím podstatným. Dneska investory, zadavatele zakázek netrápí kvalifikace, část z nich účelově trápí odvolávání se k ÚOHSu, ale to ostatní, co se děje potom, co jsou podepsány kontrakty na dodávku stavby a je realizována, tak z toho prakticky s jednou a ne zrovna šťastnou formulací tento předklad neřeší vůbec.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Jako další je s přednostním právem přihlášen pan zpravodaj pan poslanec Ladislav Okleštěk. Pouze pro pořádek říkám, že zatím je návrh dán k projednání pouze výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji, pane předsedající. Navrhují, aby byl projednáván také ve výboru hospodářském. Dále bych vás chtěl požádat o zkrácení lhůty o 20 dnů na 40 dnů. A myslím si, že plno myšlenek, které tady říkal můj předřečník, bude prostor zapracovat v jednotlivých výborech.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Jako další pan poslanec Hovorka. Po něm mám přihlášeného do rozpravy pana poslance Volného (Pilný). Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych jenom požádat, aby předmětem projednávání ve Sněmovně, ale i ve výborech nebylo jenom to meritum,

co je obsaženo v návrhu zákona, ale abychom se velmi závažně zabývali i tím, na co upozorňují soutěžitelé a na co upozorňují zadavatelé veřejných zakázek. (V sále je velký hluk.) A to je komplikovanost tohoto zákona, zdoluhavost výběrových řízení a je to také velmi nerovné postavení při plnění zakázky ve vztahu zadavatel – vlastní dodavatel a subdodavatel. To znamená aplikace stejných podmínek i pro subdodavatele těchto veřejných zakázek. Je to jakási implementace toho, co je dneska v německé právní úpravě. Je to implementace důvěryhodnosti soutěžitele. Je to požadavek na důvěryhodnost a také požadavek na to, aby nebyla jediným kritériem pouze cena, ale i hospodárnost veřejné zakázky, a je to požadavek ze strany zadavatelů, aby bylo možné pořádat dvoustupňové řízení, aby se nejdříve soutěžila kvalita, a potom se soutěžila cena. Jedině tak může dojít k tomu, že zákon přinese to, co se od něho očekává. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji jednu faktickou poznámku pana poslance Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych jenom říct, že je mýtus, že jediným kritériem je cena. To, že se zadavatelé bojí vypisovat zakázky, je realita. Ale je to mýtus. A pokud budeme šířit nějakou osvětu, že to takhle zadavatelé dělat nemusí, tak to udělá jenom dobře. Souhlasím s tím, že máme mluvit o kvalitě, ale ještě bych upozornil o jeden krok dříve. Je velmi důležité, jestli zakázka vůbec bude, nebo nebude. To je taky velmi důležité. Velmi často se vypisují zakázky na to, co by si úřady mohly udělat samy. A pak je to nejjednodušší. Pak ani nehodnotíme kvalitu a cenu, ale prostě se to udělá doma a nemusíme to složitě nakupovat ve smyslu – dneska ráno jsme o tom mluvili –, když si někdo objedná, aby jim externí firma zpracovala organizační schéma nějakého úřadu, to je podle mě naprosto nepřijatelné. To musí dělat ti, kteří úřad řídí.

A chtěl bych dát jeden podnět poslancům, kteří se tím budou zabývat. V rozpočtovém výboru to s největší pravděpodobností nebude. Já si myslím, že je důležité, abychom se vrátili k tomu, aby reference byly hodnotícím kritériem – ne pouze list, kde napíšete všechno, co se dělalo. Protože když vy sami něco děláte, tak první, na co se ptáte, když investujete svoje peníze, samozřejmě na cenu, kvalitu, ale také na zkušenosti. A když si objednáte rodinný dům, tak chcete vědět, co firma už postavila, chcete se zeptat člověka, který tam bydlí, zda to postavila včas, zda po třech, pěti, osmi, deseti letech nejsou nějaké skryté vady, jak se firma staví k záručním opravám a podobně. Takže bych poprosil kolegy a kolegyně v hospodářském výboru a výboru pro veřejnou správu, aby zvažili i tuto možnost. Samozřejmě to nesmí být kritérium převažující. Myslím, že se to dá omezit. Váha by mohla být maximálně 30, 40 %. Ale je to velmi důležité a takhle to vychází v praxi, v privátním sektoru je naprosto běžné, že kromě ceny a kvality posuzujete i reference firmy. A to když se nám povede v nějaké diskusi dát, tak si myslím, že zlepšíme možnosti výběru pro zadavatele. Někdy je to velmi složité. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Poslední věta. Musíte vybrat firmu, se kterou nemáte dobré zkušenosti, protože zadávací podmínky vám jinou možnost ani nedávají. A to je špatně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Pilný.

Poslanec Ivan Pilný: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegové a kolegyně, budu se snažit být spíš Pilný než Volný, takže se budu držet faktů a také nebudu vzývat jako mí předřečníci, Krista ani jiné církevní hodnostáře.

Co je v takzvané poněkud zpackané nebo nedostatečné novele zásadní? Za prvé je to opravdu změna v přístupu ÚOHSu, protože tam se kauce, která tam je, stanovuje podle velikosti zakázky a může dosáhnout až 10 mil. Dál je tam propadnutí kauce v případě, že je návrh stažen nebo nebyl projednán, a je stanoven velmi vysoko, takže to velmi výrazně může ztížit, a doufám ztíží, obstrukce, které jsou u ÚOHSu vedeny.

Dále tam je, že je možné zadávat veřejnou zakázku, i když je jeden zadavatel za určitých podmínek. Byla tady zmíněna kritéria veřejné zakázky. Tam je seznam toho, co se při zadávání veřejné zakázky může posuzovat, a opravdu to není jenom cena. Samozřejmě půjdeme asi dále, protože evropská směrnice, která byla přijata v Bruselu, již připouští dokonce veřejnou zakázku na řešení nějakého problému, nejenom na jeho konkrétní realizaci.

Dále je tam formulace o nepředvídatelných okolnostech. Je tam pokus o to, aby to bylo děláno s péčí řádného hospodáře. Tu formulaci můžeme samozřejmě opravit, ale jde o to, aby na základě takzvaných nejzjistitelných nebo nepředvídaných okolností nebyli kriminalizováni zadavatelé zakázky. To je tam tedy zmíněno.

Potom jsou tam změny, které byly nutné udělat, protože měl podle návrhu Senátu existovat jednak nějaký seznam hodnotitelů, což je velice problematická záležitost. Upravují se také věci, které se týkají oponentního řízení, které by nesmírně zkomplikovalo celý proces zadávání a postupu procesu veřejných zakázek.

Samozřejmě tady máme pořád otázku víceprací, překročení nějakého limitu, který tady je. O tom můžeme samozřejmě jednat. Stejně tak můžeme jednat o tom, jestli jsou, nebo nejsou zmapovány inženýrské sítě. Ale to opravdu není otázka tohoto zákona. To je otázka toho, aby se v jednotlivých úřadech, magistrátech, obcích a tak dále daly tyto věci do pořádku. To se zákona netýká, protože pokud nevím, co v zemi leží, tak to asi opravdu není problém tohoto zákona.

Když to shrnu, tak se domnívám, že tato novela je velmi významným krokem a řeší řadu okamžitých problémů, které, pokud se nám podaří novelu projednat dostatečně brzy a bude platit, výrazně změní postup v oblasti veřejných zakázek. Samozřejmě budeme čekat dál na novelu, která by měla být mnohem rozsáhlejší. A je otázka, jestli mohla být připravena dříve, nebo později, ale rozhodně bych doporučoval tuto novelu co nejdříve přijmout, protože není kosmetickou úpravou, je zásadním průlomem v adresování velkých problémů v zadávání veřejných zakázek.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. V tento moment neviduji žádnou přihlášku do rozpravy, ani faktickou poznámku, tedy obecnou rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele a zpravodaje, zda si chtějí vzít závěrečné slovo. Pane ministře? Ne. V tom případě přistoupíme k hlasování.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Pan zpravodaj ještě navrhl hospodářský výbor. Táži se, zda máte někdo návrh na doplnění pro další výbory? Neeviduji.

V tom případě dám hlasovat. Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 315. Přítomných poslanců je 127, pro tento návrh bylo 119 poslanců. Návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o tom, že předložený návrh dáváme k projednání výboru hospodářskému.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 316. Přítomných poslanců je 128, pro tento návrh bylo 120 poslanců, proti nikdo.

Dále zde mám návrh pana zpravodaje o zkrácení lhůty na projednávání o 20 dnů, tedy na 40 dnů.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zkrácení lhůty k projednávání na 40 dnů? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 317. Přítomných poslanců je 128, pro tento návrh hlasovalo 84 poslanců, proti 3. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Na závěr konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, dále do výboru hospodářského a lhůta na projednání byla zkrácena o 20 dnů, tedy na 40 dnů.

Končím projednávání tohoto bodu a vzhledem k tomu, že jsme vyčerpali schválený program 17. schůze Poslanecké sněmovny, tuto schůzi končím.

Přeji vám pěkný zbytek dnešního dne a hezký podzim. Mějte se pěkně a na shledanou.

(Schůze skončila ve 13.42 hodin.)